

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

29. august 2017

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 24. til 27. februar 2014

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 61 af 19.2.2015.

VEDTAGNE TEKSTER 1

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 25. februar 2014

2017/C 285/01	Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder (2013/2004(INL)) 2
2017/C 285/02	Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (2012/2323(INI)) 11
2017/C 285/03	Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2014 (2013/2157(INI)) 18
2017/C 285/04	Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2014 (2013/2158(INI)) 24
2017/C 285/05	Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om styringen af det indre marked inden for det europæiske semester 2014 (2013/2194(INI)) 40
2017/C 285/06	Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om planteforædling: muligheder for at øge kvaliteten og udbyttet (2013/2099(INI)) 47

Onsdag den 26. februar 2014

2017/C 285/07	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om optimering af udviklingen af regionerne i den yderste periferis potentiale ved at skabe synergier mellem strukturfondene og Den Europæiske Unions øvrige programmer (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået: et nyt redskab for Europa-Kommissionens forbedrede dechargeprocedure (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf for ligestillingen mellem kønnene (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om fremme af udvikling gennem ansvarlige forretningsmetoder, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande (2013/2126(INI))	87

Torsdag den 27. februar 2014

2017/C 285/13	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om SOLVIT (2013/2154(INI))	96
2017/C 285/14	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Ukraine (2014/2595(RSP)) . . .	102
2017/C 285/15	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Irak (2014/2565(RSP))	106
2017/C 285/16	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om anvendelsen af bevæbnede droner (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2012) (2013/2078(INI))	112
2017/C 285/18	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om revision af den europæiske arrestordre (2013/2109(INL))	135
2017/C 285/19	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Venezuela (2014/2600(RSP)) . .	145
2017/C 285/21	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om EU's fremtidige visumpolitik (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om specifikke foranstaltninger inden for den fælles fiskeripolitik til udvikling af kvinders rolle (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om privatkopieringsafgifter (2013/2114(INI))	156

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 25. februar 2014

2017/C 285/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2014 om anmodning om ophævelse af Tadeusz Cymańskis immunitet (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2014 om ændring af artikel 136 i Europa-Parlamentets forretningsorden om medlemmernes deltagelse i møder (2013/2033(REG))	163

Onsdag den 26. februar 2014

2017/C 285/26	Europa-Parlamentets afgørelse af 26. februar 2014 om forlængelse af gyldigheden af artikel 147 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 8. valgperiode (2014/2585(RSO))	164
2017/C 285/27	Europa-Parlamentets afgørelse af 26. februar 2014 om ændring af artikel 166 i Europa-Parlamentets forretningsorden om endelig afstemning og artikel 195, stk. 3, om afstemninger i udvalgene (2014/2001(REG))	166

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 25. februar 2014

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 Finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (COM(2013)0428 — C7-0178/2013 — 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond, for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet	167
---------------	--	-----

2017/C 285/29

P7_TA(2014)0112

Tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2013)0751 — C7-0386/2013 — 2013/0365(COD))

P7_TC1-COD(2013)0365

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde 169

2017/C 285/30

P7_TA(2014)0113

Tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 TEUF ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2013)0452 — C7-0197/2013 — 2013/0220(COD))

P7_TC1-COD(2013)0220

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde 190

2017/C 285/31

P7_TA(2014)0114

Tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i TEUF ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2013)0451 — C7-0198/2013 — 2013/0218(COD))

P7_TC1-COD(2013)0218

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde 194

2017/C 285/32

Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2014 om den foreslåede udnævnelse af Oskar Herics til medlem af Revisionsretten (C7-0009/2014 — 2014/0802(NLE)) 207

2017/C 285/33	<p>P7_TA(2014)0117</p> <p>Betingelser for at nå 2020-målet om at reducere nye personbilers CO₂-emissioner ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastlægge betingelserne for at nå 2020-målet om at reducere nye personbilers CO₂-emissioner (COM(2012)0393 — C7-0184/2012 — 2012/0190(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0190</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye personbiler 208</p>
2017/C 285/34	<p>P7_TA(2014)0118</p> <p>EF-varemærke ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker (COM(2013)0161 — C7-0087/2013 — 2013/0088(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0088</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker ⁽¹⁾ 209</p>
2017/C 285/35	<p>P7_TA(2014)0119</p> <p>Medlemsstaternes lovgivning om varemærker ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (omarbejdning) (COM(2013)0162 — C7-0088/2013 — 2013/0089(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0089</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (omarbejdning) ⁽¹⁾ 262</p>
2017/C 285/36	<p>P7_TA(2014)0120</p> <p>Indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012)0085 — C7-0075/2012 — 2012/0036(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0036</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union 287</p>

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

2017/C 285/37

P7_TA(2014)0121

Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde og Uddannelse på Retshåndhævesområdet (Europol) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA (COM(2013)0173 — C7-0094/2013 — 2013/0091(COD))

P7_TC1-COD(2013)0091

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA [Ændring 1] 288

2017/C 285/38

P7_TA(2014)0122

Indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet erhvervsuddannelse, volontørtjeneste samt au pair-ophold (omarbejdning) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet praktik, volontørtjeneste og au pair-ansættelse (omarbejdning) (COM(2013)0151 — C7-0080/2013 — 2013/0081(COD))

P7_TC1-COD(2013)0081

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet praktik, volontørtjeneste og au pair-ansættelse (omarbejdning) 348

2017/C 285/39

P7_TA(2014)0123

Oprettelse af Det Europæiske Volontørkorps for Humanitær Bistand — EU Aid Volunteers ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Volontørkorps for Humanitær Bistand (COM(2012)0514 — C7-0303/2012 — 2012/0245(COD))

P7_TC1-COD(2012)0245

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand («initiativet EU-bistandsfrivillige») 376

2017/C 285/40

P7_TA(2014)0124

Europæisk fond for bistand til de socialt dårligst stillede ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295(COD))

P7_TC1-COD(2012)0295

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede 377

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125 Biocidholdige produkter ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet (COM(2013)0288 — C7-0141/2013 — 2013/0150(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0150 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet	378
Onsdag den 26. februar 2014		
2017/C 285/42	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side, undtagen artikel 49, stk. 3, heri (12399/2013 — C7-0425/2013 — 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side for så vidt angår artikel 49, stk. 3 (12400/2013 — C7-0426/2013 — 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2013)0803 — C7-0417/2013 — 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en standardmomsangivelse (COM(2013)0721 — C7-0394/2013 — 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af beslutning 2009/831/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode (COM(2013)0930 — C7-0022/2014 — 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af beslutning 2004/162/EF med henblik på anvendelse heraf i Mayotte fra den 1. januar 2014 (COM(2014)0024 — C7-0031/2014 — 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde, bortset fra tilbagetagelsesspørgsmål (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde, bortset fra tilbagetagelsesspørgsmål (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde for så vidt angår tilbagetagsesspørgsmål (11313/2013 — C7-0356/2013 — 2013/0120B(NLE)) 395</p>
2017/C 285/51	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (10697/2012 — C7-0029/2014 — 2012/0122(NLE)) . . . 396</p>
2017/C 285/52	<p>P7_TA(2014)0147</p> <p>Et fælles europæisk jernbaneområde ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen (COM(2013)0029 — C7-0025/2013 — 2013/0029(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0029</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen ⁽¹⁾ 397</p>
2017/C 285/53	<p>P7_TA(2014)0148</p> <p>De nationale markeder for personbefordring med jernbane ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane (COM(2013)0028 — C7-0024/2013 — 2013/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0028</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane ⁽¹⁾ 420</p>
2017/C 285/54	<p>P7_TA(2014)0149</p> <p>Interoperabilitet i jernbanesystemet ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning) (COM(2013)0030 — C7-0027/2013 — 2013/0015(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0015</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning) ⁽¹⁾ 432</p>

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

2017/C 285/55	P7_TA(2014)0150	
	Jernbanesikkerhed ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jernbanesikkerhed (omarbejdning) (COM(2013)0031 — C7-0028/2013 — 2013/0016(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0016	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om jernbanesikkerhed (omarbejdning) ⁽¹⁾	485
2017/C 285/56	P7_TA(2014)0151	
	Den Europæiske Unions Jernbaneagentur ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 (COM(2013)0027 — C7-0029/2013 — 2013/0014(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0014	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af forordning (EU) nr. .../2014 om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 ⁽¹⁾	524
2017/C 285/57	P7_TA(2014)0152	
	Normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber (COM(2013)0026 — C7-0026/2013 — 2013/0013(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0013	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber ⁽¹⁾	565
2017/C 285/58	P7_TA(2014)0153	
	Indberetning af episoder inden for civil luftfart ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indberetning af episoder inden for civil luftfart, ændring af forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (COM(2012)0776 — C7-0418/2012 — 2012/0361(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0361	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og (EF) nr. 1330/2007	567

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

2017/C 285/59	<p>P7_TA(2014)0154</p> <p>Indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system og om ændring af direktiv 2007/46/EF (COM(2013)0316 — C7-0174/2013 — 2013/0165(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0165</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, <i>der er baseret på 112-tjenesten</i>, og om ændring af direktiv 2007/46/EF [Ændring 1] ⁽¹⁾ 568</p>
2017/C 285/60	<p>Europa-Parlamentets ændringer af 26. februar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling (omarbejdning) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD)) 581</p>
2017/C 285/61	<p>P7_TA(2014)0156</p> <p>Unionens tredje flerårige handlingsprogram på sundhedsområdet for perioden 2014-2020 ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 2014-2020 (COM(2011)0709 — C7-0399/2011 — 2011/0339(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0339</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1350/2007/EF 620</p>
2017/C 285/62	<p>P7_TA(2014)0157</p> <p>Transeuropæiske telekommunikationsnet ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF (COM(2013)0329 — C7-0149/2013 — 2011/0299(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0299</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF 622</p>

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

2017/C 285/63

P7_TA(2014)0158

Tilgængeligheden af offentlige organers websteder ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (COM(2012)0721 — C7-0394/2012 — 2012/0340(COD))

P7_TC1-COD(2012)0340

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver [Ændring 1] ⁽¹⁾ 623

2017/C 285/64

P7_TA(2014)0159

Fælles EU-købelov ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles EU-købelov (COM(2011)0635 — C7-0329/2011 — 2011/0284(COD))

P7_TC1-COD(2011)0284

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om en fælles EU-købelov . 638

2017/C 285/65

P7_TA(2014)0160

Fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter (COM(2012)0788 — C7-0420/2012 — 2012/0366(COD))

P7_TC1-COD(2012)0366

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF 725

Torsdag den 27. februar 2014

2017/C 285/66

P7_TA(2014)0165

Europæisk efterforskningskendelse ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (09288/2010 — C7-0185/2010 — 2010/0817(COD))

P7_TC1-COD(2010)0817

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager 727

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

2017/C 285/67

P7_TA(2014)0166

Tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (COM(2013)0853 — C7-0430/2013 — 2013/0415(COD))

P7_TC1-COD(2013)0415

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav 728

2017/C 285/68

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (11767/1/2013 — C7-0344/2013 — 2013/0205(NLE)) . . . 729

2017/C 285/69

P7_TA(2014)0168

Personkontrol ved de ydre grænser ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Kroatien og Cypern ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF (COM(2013)0441 — C7-0186/2013 — 2013/0210(COD))

P7_TC1-COD(2013)0210

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2014/EU om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF 730

2017/C 285/70

P7_TA(2014)0169

Listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (COM(2012)0650 — C7-0371/2012 — 2012/0309(COD))

P7_TC1-COD(2012)0309

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav 731

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 24. til 27. februar 2014

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i *EUT C 61 af 19.2.2015*.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 25. februar 2014

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2014)0126

Bekæmpelse af vold mod kvinder

Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 23, 24 og 25,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU ⁽¹⁾, og sin beslutning af 14. juni 2012 om afskaffelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder ⁽²⁾,
- der henviser til sin erklæring af 22. april 2009 om kampagnen »Sig NEJ til vold mod kvinder« ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status: afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. oktober 2007 om kvindedrabene i Mexico og Mellemamerika og Den Europæiske Unions rolle i bekæmpelsen af dette fænomen ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015, som blev fremlagt den 21. september 2010,
- der henviser til Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 52.

⁽²⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 87.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 131.

⁽⁴⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽⁵⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 140.

Tirsdag den 25. februar 2014

- der henviser til programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014-2020,
- der henviser til konklusionerne af 8. marts 2010 fra Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik om udryddelse af vold mod kvinder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 18. september 2012 om Kommissionens meddelelse om udryddelse af vold mod kvinder i hjemmet ⁽²⁾,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem,
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til artikel 11, stk.1, litra d), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution 34/180 af 18. december 1979,
- der henviser til bestemmelserne i De Forenede Nationers retsakter vedrørende menneskerettigheder og navnlig om kvinders rettigheder, såsom FN's pakt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling og princippet om »non-refoulement«, De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder,
- der henviser til andre FN-instrumenter om vold mod kvinder, såsom Wienererklæringen og handlingsprogrammet af 25. juni 1993 vedtaget på verdenskonferencen om menneskerettigheder (A/CONF. 157/23) og erklæringen om afskaffelse af vold mod kvinder af 20. december 1993 (A/RES/48/104),
- der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling hhv. af 12. december 1997 om forebyggelse af kriminalitet og strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder (A/RES/52/86), af 18. december 2002 om bekæmpelse af æresforbrydelser begået mod kvinder (A/RES/57/179) og af 22. december 2003 om afskaffelse af vold i hjemmet mod kvinder (A/RES/58/147) og resolutionen fra FN's Generalforsamling af 5. marts 2013 om en øget global indsats for bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder (A/RES/67/146),
- der henviser til rapporter fra de særlige rapportører tilknyttet FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder om vold mod kvinder samt den generelle henstilling nr. 19 fra FN's Komité for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder (11. samling, 1992),
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, der vedtoges på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til Europa-Parlamentets beslutninger hhv. af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet ⁽³⁾, af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskonference om kvinder — handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10) ⁽⁴⁾ og af 25. februar 2010 om Beijing + 15 — FN-handlingsplan for ligestilling mellem kvinder og mænd ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 351 af 15.11.2012, s. 21.

⁽³⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽⁴⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

⁽⁵⁾ EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 11.

Tirsdag den 25. februar 2014

- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 19. december 2006 om en forstærket indsats i bekæmpelsen af alle former for vold mod kvinder (A/RES/61/143) og til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed,
 - der henviser til konklusionerne fra den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status om afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger,
 - der henviser til FN-rapporten fra den særlige rapportør om vold mod kvinder, dens årsager og følger, Rashida Manjoo, af 16. maj 2012,
 - der henviser til artikel 5 i den internationale handlingsplan om aldring, som blev vedtaget i Madrid,
 - der henviser til evaluering af den europæiske merværdi ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0075/2014),
- A. der henviser til, at der i direktiv 2012/29/EU ⁽²⁾ om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse ved kønsbaseret vold forstås vold rettet mod en person på grund af vedkommendes køn, kønsidentitet eller kønsudtryk, eller som rammer personer af et bestemt køn i uforholdsmæssig grad; der henviser til, at den kan påføre offeret fysisk, seksuel, følelsesmæssig eller psykologisk skade eller økonomisk tab og forstås som en form for forskelsbehandling og krænkelse af offerets grundlæggende frihedsrettigheder og omfatter vold i nære forhold, seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overfald og sexchikane), menneskehandel, slaveri og forskellige former for skadelig praksis såsom tvangsægteskaber, kvindeligt kønslemlæstelse og de såkaldte æresforbrydelser;
- B. der henviser til, at kønsbaseret vold omfatter ofre og voldsudøvere i alle aldre og med en hvilken som helst uddannelse, indkomst eller position i samfundet og hænger sammen med den ulige magtfordeling mellem mænd og kvinder og med opfattelser og adfærd baseret på stereotyper i vores samfund, der skal bekæmpes på det tidligst mulige stadie med henblik på at ændre holdninger;
- C. der henviser til, at kvinder i stigende grad udsættes for vold begået af ægtemænd, partnere, tidligere ægtemænd eller tidligere partnere; der henviser til, at antallet af ofre i nogle lande er steget stærkt, og at konsekvenserne for disse har vist en tendens til at blive langt mere alvorlige, idet de tilmed indebærer døden, og ifølge statistikker udgør antallet af myrdede kvinder en stigende andel af det samlede antal mord;
- D. der henviser til, at statistiske undersøgelser i nogle lande har vist, at selv om det samlede antal mord ikke er steget, udgør antallet af myrdede kvinder en stigende andel af de samlede antal mord, hvilket bekræfter, at der er tale om en stigning i volden mod kvinder;
- E. der henviser til, at ekstrem fattigdom øger risikoen for vold og andre former for udnyttelse, der forhindrer kvinder i til fulde at deltage i alle livets områder og i at opnå ligestilling;
- F. der henviser til, at kvindernes øgede uafhængighed og økonomiske og samfundsmæssige medvirken mindsker deres sårbarhed over for kønsbaseret vold;
- G. der henviser til, at der på det seneste er opstået nye stereotyper og former for forskelsbehandling gennem den tiltagende brug af sociale netværk på internettet, f.eks. praksis med nedværdigende grooming målrettet især teenagere;
- H. der henviser til de vedholdende sexistiske holdninger hos den yngre generation til kønsroller; der henviser til, at unge kvinder, som udsættes for vold, stadig bebrejdes og stigmatiseres af deres ligestillede og resten af samfundet;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

Tirsdag den 25. februar 2014

- I. der henviser til, at vold er en traumatisk oplevelse for alle, mænd, kvinder og børn, men at kønsbaseret vold oftest udøves af mænd mod kvinder og piger og såvel afspejler og styrker ulighederne mellem mænd og kvinder som truer ofrenes helbred, værdighed, sikkerhed og autonomi;
- J. der henviser til, at der også bør tages hensyn til og tages hånd om børn, som har været vidne til vold mod en nær slægtning, med passende psykologiske og sociale indgreb, og endvidere til, at børn, som har været vidne til vold, er i stor risiko for at blive ramt af følelsesmæssige problemer og adfærdsproblemer;
- K. der henviser til, at kvinder, der er ofre for kønsbaseret vold, og deres børn ofte kræver særlig støtte og beskyttelse på grund af den store risiko for sekundær og gentagen viktimering, for intimidering og for gengældelse forbundet med sådan vold;
- L. der henviser til, at kvinder og børn, der oplever vold, har brug for særlige krisecentre, hvor de ville få tilbudt tilstrækkelige sundhedsydelse, tilstrækkelig retshjælp og psykologisk rådgivning og terapi; der henviser til, at kvindecentren har brug for tilstrækkelig finansiering fra medlemsstaterne;
- M. der henviser til, at mænds vold mod kvinder ændrer kvindernes stilling i samfundet og deres selvbestemmelse hvad angår deres helbred, adgang til beskæftigelse og uddannelse, integration i sociale og kulturelle aktiviteter, økonomisk uafhængighed, deltagelse i det offentlige og politiske liv og beslutningstagning, forholdet til mænd samt opnåelse af selvrespekt;
- N. der henviser til, at vold mod kvinder kan give alvorlige fysiske og psykologiske ar, skade kvinders og pigers generelle sundhedstilstand, herunder deres reproduktive og seksuelle sundhed, og i nogle tilfælde medføre døden, de såkaldte kvindedrab;
- O. der henviser til, at der er behov for almen og erhvervsfaglig uddannelse fra en meget ung alder for at bekæmpe vold mod kvinder og kønsbaseret vold generelt, da dette udvikler de unges evne til at behandle deres partnere med respekt uanset deres køn og til at blive bevidst om principperne om lighed;
- P. der henviser til, at vold mod kvinder antager stadigt mere uacceptable former, herunder kvinders medlemskab af grupper, der organiserer handlen med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse;
- Q. der henviser til, at det i undersøgelser af vold mod kvinder anslås, at mellem en femtedel og en fjerdedel af alle kvinder i Europa har været udsat for fysisk vold mindst en gang i deres voksenliv, og at mere end en tiendedel har været udsat for seksuelle overgreb med voldsanvendelse ⁽¹⁾;
- R. der henviser til, at EU's årlige udgifter til kønsbaseret vold mod kvinder i henhold til evalueringen af den europæiske merværdi vurderes til 228 mia. EUR i 2011 (dvs. 1,8 % af EU's BNP), hvoraf 45 mia. EUR om året går til offentlige og statsregulerede tjenester og 24 mia. EUR dækker tabt økonomisk produktion;
- S. der henviser til, at Agenturet for Grundlæggende Rettigheder i marts 2013 offentliggjorde nogle foreløbige resultater af dets europæiske undersøgelse af vold mod kvinder, som bl.a. viste, at fire ud af fem kvinder ikke henvendte sig til en tjeneste, som f.eks. sundhedstjenester, sociale tjenester eller en tjeneste, der støtter ofre, efter de mest alvorlige tilfælde af vold begået af andre personer end deres partnere, at kvinder, som søgte hjælp, var mest tilbøjelige til at kontakte lægetjenester, hvilket understreger, at det er nødvendigt at sikre, at sundhedspersonale kan håndtere voldsorfes behov, at to ud af fem kvinder ikke var bekendt med love eller politiske initiativer til beskyttelse af dem i forbindelse med vold i hjemmet, og at halvdelen af dem ikke var bekendt med eventuelle forbyggende love eller initiativer;
- T. der henviser til, at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 understreger, at kønsbaseret vold er et af de centrale problemer, der skal løses for at opnå reel ligestilling mellem kønnene;

⁽¹⁾ Europarådets taskforce for bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder vold i hjemmet (EG-TFV), endelig aktivitetsrapport, september 2008.

Tirsdag den 25. februar 2014

- U. der henviser til, at den ved Lissabontraktaten opstillede retlige ramme frembyder nye muligheder for et øget samarbejde på det strafferetlige område på EU-plan, som vil sætte institutionerne og medlemsstaterne i stand til på et sikkert grundlag at arbejde sammen om at skabe en fælles retlig kultur i Unionen med henblik på at bekæmpe alle former for vold og diskrimination mod kvinder og i den forbindelse samtidig respektere de nationale juridiske systemer og traditioner uden at erstatte dem;
- V. der henviser til, at bevidstgørelse og mobilisering, herunder gennem medierne og de sociale medier, er et vigtigt led i en effektiv forebyggelsesstrategi;
- W. der henviser til, at ingen enkeltforanstaltning vil udrydde vold mod kvinder, men at en kombination af infrastrukturelle, lovmæssige, juridiske, håndhævningsmæssige, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, sundhedsmæssige og andre tjenesterelaterede foranstaltninger i betragtelig grad kan øge bevidstheden og reducere volden og dens konsekvenser;
- X. der henviser til, at de seks uadskillelige mål i forbindelse med bekæmpelse af vold mod kvinder er politik, forebyggelse, beskyttelse, retsforfølgelse, foranstaltninger og partnerskab;
- Y. der henviser til, at det er vigtigt at intensivere indsatsen over for den industri, som opfatter unge piger og kvinder som et sexobjekt;
- Z. der henviser til, at kvinder i Unionen ikke i lige grad er beskyttet mod vold fra mændenes side som følge af forskellig politik og lovgivning i de forskellige medlemsstater vedrørende bl.a. definitionen af forbrydelser og lovgivningens anvendelsesområde og derfor er sårbare over for denne vold;
- AA. der henviser til, at kvinder på grund af faktorer som race, etnicitet, religion eller tro, sundhed, civilstand, bolig, indvandrerstatus, alder, handicap, klasse, seksuel orientering og kønsidentitet kan have særlige behov og være mere sårbare over for forskellige former for forskelsbehandling;
- AB. der henviser til, at kvinder i mange tilfælde undlader at anmelde tilfælde af kønsbaseret vold mod sig af årsager, der er komplekse og forskellige, og som omfatter psykologiske, økonomiske, sociale og kulturelle faktorer, og fordi de måske også savner tillid til politiets, retsvæsenets og social- og sundhedstjenesternes evne til at hjælpe dem i praksis; der henviser til, at myndighederne i visse tilfælde betragter kønsbaseret vold som et familieproblem og derfor mener, at det kan løses på dette niveau;
- AC. der henviser til, at politikken for reproduktiv sundhed bør have en central plads i debatten;
- AD. der henviser til, at det er absolut nødvendigt at indsamle opdeltede kvalitative og kvantitative sammenlignelige data, der dækker alle aspekter af problemet, med henblik på at forstå det reelle omfang og konsekvenserne af vold mod kvinder i Unionen og følgelig udarbejde effektive politikker;
- AE. der henviser til, at Europa-Parlamentet den 12. december 2012 forkastede Kommissionens forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske statistikker over sikkerhed mod kriminalitet⁽¹⁾ og dermed igen gjorde opmærksom på behovet for et nyt forslag til EU-lovgivning, som indfører et sammenhængende system for indsamling af statistiske oplysninger om vold mod kvinder i medlemsstaterne, og der henviser til, at Rådet i sine konklusioner fra december 2012 efterlyste forbedringer af indsamling og udbredelse af sammenlignelige, pålidelige og regelmæssigt ajourførte data vedrørende alle former for vold mod kvinder både på nationalt plan og på EU-plan;
- AF. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse er anerkendt internationalt som en overtrædelse af menneskerettighederne og en form for tortur mod piger og kvinder og afspejler en dybt rodfæstet ulighed mellem kønnene; der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse udgør en ekstrem form for diskrimination mod kvinder, næsten altid udføres på mindrearige og er en krænkelse af børns rettigheder;
- AG. der henviser til, at prostitution kan betragtes som en form for vold mod kvinder på grund af den virkning, dette har på deres fysiske og psykiske helbred, særlig i forbindelse med tvungen prostitution og handel med kvinder med henblik på prostitution;
- AH. der henviser til, at der i stigende grad er en farlig tendens til æresdrab inden for EU's grænser, og at denne tendens mest berører unge piger;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0494.

Tirsdag den 25. februar 2014

- AI. der henviser til, at udnyttelse af ældre på internationalt plan anerkendes som en krænkelse af ældre kvinders menneskerettigheder, og til, at det er nødvendigt at forebygge og bekæmpe udnyttelse af ældre i alle EU-medlemsstater;
- AJ. der henviser til, at med vedtagelsen af de nye »EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem« samt det særlige kapitel om beskyttelse af kvinder mod kønsbaseret vold i EU's strategiramme og handlingsplan for menneskerettigheder viser EU sin klare politiske vilje til at gøre emnet kvinders rettigheder til en prioritet og yde en langsigtet indsats på området; der henviser til, at sammenhængen mellem de interne og de eksterne dimensioner i politikker vedrørende menneskerettigheder nogle gange kan afsløre en forskel mellem retorik og adfærd;
- AK. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse ifølge Kommissionens og Amnesty Internationals rapporter berører hundredtusindvis af kvinder og piger i Europa, og at de alle anslår antallet af ofre til at være 500 000; der henviser til, at forskellene mellem lovbestemmelserne i medlemsstaterne fører til fænomenet med grænseoverskridende kønslemlæstelsesturisme inden for EU;
- AL. der henviser til, at der fortsat er behov for, at EU samarbejder med tredjelande for at udrydde den voldelige praksis med kvindelig kønslemlæstelse; der henviser til, at de medlemsstater og tredjelande, hvis nationale lovgivning kriminaliserer kvindelig kønslemlæstelse, bør overholde denne lovgivning;
1. anmoder Kommissionen om inden slutningen af 2014 på grundlag af artikel 84 i TEUF at fremlægge et forslag til retsakt vedrørende foranstaltninger til at fremme og støtte medlemsstaternes tiltag inden for forebyggelse af vold mod kvinder og piger i henhold til de detaljerede anbefalinger i bilaget til denne beslutning;
 2. opfordrer Kommissionen til at forelægge et revideret forslag til en forordning om europæiske statistikker, som skulle være rettet mod voldsforbrydelser og omfatte et sammenhængende system for indsamling af statistiske oplysninger om kønsbaseret vold i medlemsstaterne;
 3. anmoder Rådet om at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig beslutning, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som et kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1 i TEUF;
 4. opfordrer Kommissionen til at fremme nationale ratificeringer og iværksætte proceduren for EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen om vold mod kvinder, når den har evalueret, hvilken indvirkning og merværdi, sidstnævnte ville have;
 5. anmoder Kommissionen om at fremlægge en EU-dækkende strategi og en handlingsplan for bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger, som fastlagt i 2010 i handlingsplanen om gennemførelse af Stockholmprogrammet, med det formål konkret og effektivt at beskytte kvinders integritet, ligestilling (artikel 2 i TEU) og velfærd (artikel 3, stk. 1, i TEU) i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der navnlig lægger vægt på forebyggelse ved at oplyse kvinder om deres rettigheder og ved at gøre mænd og drenge fra en tidlig alder bevidste om respekt for kvindernes fysiske og mentale integritet med henblik på at bidrage til forebyggelsen af sådan vold, og som gør det obligatorisk med passende uddannelse inden for politi og retssystem om de særlige forhold omkring kønsbaseret vold og tilskynder medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at hjælpe ofre til at genopbygge deres liv og genvinde deres selvtillid, så de ikke falder tilbage i en udsat og afhængig situation; mener, at en sådan strategi bør tage særligt hensyn til sårbare grupper såsom ældre, handicappede, indvandrere og LGBT-personer (lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner), og at den også bør omfatte foranstaltninger med henblik på at støtte børn, som har været vidner til vold, og anerkende dem som ofre;
 6. opfordrer Kommissionen til at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og kvinde-ngo'er og -organisationer med henblik på at udarbejde og gennemføre en effektiv strategi for afskaffelse af vold mod kvinder;
 7. tilskynder Kommissionen til at vedtage det første trin mod oprettelsen af et europæisk observatorium for vold mod kvinder og piger, som bygger på eksisterende institutionelle strukturer (Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)) og ledes af en EU-koordinator for vold mod kvinder og piger;
 8. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden for de næste tre år at indføre et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder og piger med det formål at øge bevidstheden blandt borgerne og også alle politikere om dette omfattende problem, som berører alle medlemsstaterne, med det formål, at der bliver fremlagt en klar handlingsplan, der sætter en stopper for vold mod kvinder;

Tirsdag den 25. februar 2014

9. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe æresdrab ved at stille undervisning og kvindecentre til rådighed for mulige ofre og til at iværksætte oplysningskampagner om den ekstreme form for krænkelse af menneskerettighederne og de mange tragiske dødsfald som følge af æresdrab;
 10. opfordrer medlemsstaterne og de berørte parter til i samarbejde med Kommissionen at bidrage til formidling af information om EU's programmer og de finansieringsmuligheder, de tilbyder til bekæmpelse af vold mod kvinder;
 11. bekræfter, at disse henstillinger respekterer borgernes grundlæggende rettigheder samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
 12. mener, at de finansielle følger af det forslag, der anmodes om, bør dækkes af EU-budgettet, sektion III (for at sikre fuld komplementaritet med den eksisterende budgetpost vedrørende emnet for forslaget);
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede ledsagende henstillinger til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes parlamenter og regeringer, Europarådet og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.
-

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG TIL BESLUTNINGEN:**DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM*****Henstilling 1 om formålet med og anvendelsesområdet for den forordning, der skal vedtages***

Formålet med forordningen bør være at indføre foranstaltninger til at fremme og støtte medlemsstaternes tiltag inden for forebyggelse af kønsbaseret vold.

Kønsbaseret vold bør (som allerede angivet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for rettigheder, støtte og beskyttelse til ofre for kriminalitet og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA) ses som vold, som er rettet mod en person på grund af vedkommendes køn, kønsidentitet eller kønsudtryk, eller som rammer personer af et bestemt køn i uforholdsmæssig grad. Den kan påføre offeret fysisk, seksuel, følelsesmæssig eller psykologisk skade eller økonomisk tab og kan omfatte vold i nære forhold, seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overfald og sexchikane), menneskehandel, slaveri og forskellige former for skadelig praksis såsom tvangsægteskaber, kvindelig kønslemlæstelse og de såkaldte æresforbrydelser.

Henstilling 2 om forebyggelses- og bekæmpelsesforanstaltninger

Medlemsstaterne bør udvikle en række foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe kønsbaseret vold mod kvinder og piger. Disse skal især:

- udforme, gennemføre og evaluere omfattende strategier og programmer årligt, herunder offentlige uddannelsesprogrammer og erhvervsuddannelse til lærere og fagfolk på fritidsområdet med sigte på dels at fjerne hindringer, der hindrer kvinder og piger i at gøre deres fulde rettigheder og friheder gældende uden vold, dels at fremme en grundlæggende ændring af den sociokulturelle adfærd
- gennemføre relevant forskning i kønsbaseret vold, herunder i årsager og motiver til vold og dataindsamling og analyse, mens der fortsat gøres en indsats for at standardisere kriterier for registrering af kønsbaseret vold, således at de indsamlede data er sammenlignelige
- organisere uddannelse til embedsmænd og fagfolk, der højst sandsynligt kommer i berøring med tilfælde af kønsbaseret vold — herunder de personer, der skal håndhæve loven, personale, der yder bistand til mindreårige (det være sig ofre for eller vidner til vold) samt personale på social-, sundheds- og krisecentre — med henblik på at opdage, identificere og håndtere sådanne tilfælde korrekt, med særlig fokus på ofrenes behov og rettigheder
- udveksle ekspertise, erfaring, information og bedste praksis gennem Det Europæiske Kriminalpræventive Net (EUCPN)
- gennemføre bevidstgørelseskampagner, heriblandt kampagner, der er specifikt rettet mod mænd, i samråd og, hvor det er relevant, i samarbejde med ngo'er, sammenslutninger, medier og andre relevante aktører
- skabe — hvis det ikke allerede eksisterer — og støtte nationale gratis hotlines med specialiseret personale
- sikre, at specialiserede kvindecetre (som opfattes som såvel første kontaktbistand som sikre steder for kvinder, der styrker dem) er tilgængelige og udstyre dem med faciliteter og behørigt uddannet personale, med plads til mindst en kvinde pr. 10 000 indbyggere.
- sikre støtte til kvinders ngo'er og civilsamfundsarbejde for at forebygge kønsbaseret vold mod kvinder og piger.

Tirsdag den 25. februar 2014

Henstilling 3 om nationale rapportører eller lignende mekanismer

Inden for et år fra forordningens ikrafttræden bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til indførelsen af nationale rapportører eller lignende mekanismer. Disse mekanismers opgaver bør omfatte gennemførelse af vurderinger af tendenser inden for kønsbaseret vold, måling af resultaterne af de foranstaltninger, der er truffet med henblik på bekæmpelse af vold på nationalt og lokalt plan, indsamling af statistiske oplysninger og årlig rapportering til Kommissionen og de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet.

Henstilling 4 om koordinering af Unionens strategi om bekæmpelse af vold mod kvinder

Med henblik på at bidrage til en koordineret og samlet EU-strategi for bekæmpelse af kønsbaseret vold bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen de oplysninger, der henvises til i henstilling 3.

Henstilling 5 om rapportering

Kommissionen skal inden 31. december hvert år og fra og med året efter denne forordnings ikrafttræden aflægge en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer, i hvor høj grad medlemsstaterne har truffet foranstaltninger i henhold til denne forordning.

I denne rapport opstilles de foranstaltninger, der er truffet, og fremhæves god praksis.

Henstilling 6 om oprettelse af et civilsamfundsforum

Kommissionen skal opretholde en tæt dialog med relevante civilsamfundsorganisationer og relevante kompetente organer, der er aktive inden for bekæmpelse af kønsbaseret vold på lokalt, regionalt, nationalt, europæisk eller internationalt plan, og skal med henblik herpå oprette et civilsamfundsforum.

Forummet vil udgøre en mekanisme til udveksling af oplysninger og samling af viden. Det skal sikre, at der er en tæt dialog mellem EU-institutionerne og relevante aktører.

Forummet skal være åbent for relevante aktører i overensstemmelse med første afsnit og skal afholde møder mindst en gang om året.

Henstilling 7 om finansiel støtte

Forordningen bør fastsætte kilden til den finansielle støtte inden for EU-budgettets (sektion III) ramme for tiltagene, der er nævnt i henstilling 3.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0127

Opfølgning af delegationen af lovgivningsmæssige beføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne**Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (2012/2323(INI))**

(2017/C 285/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾,
 - der henviser til den fælles forståelse om delegerede retsakter, som godkendtes af Formandskonferencen den 3. marts 2011,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽²⁾, navnlig punkt 15 og bilag 1,
 - der henviser til Domstolens dom af 5. september 2012 i sag C-355/10, Parlamentet mod Rådet (endnu ikke trykt), og den verserende sag C-427/12, Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union,
 - der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning ⁽³⁾,
 - der henviser til informationsrapport af 19. september 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om en bedre lovgivning: gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter,
 - der henviser til skrivelse af 26. november 2012 fra Parlamentets formand til Udvalgsformandskonferencens formand om de generelle principper for brugen af delegerede retsakter i lovgivningsdossierer vedrørende den flerårige finansielle ramme (FFR), som Formandskonferencen godkendte på sit møde den 15. november 2012,
 - der henviser til skrivelse af 8. februar 2013 fra Parlamentets formand til Rådets og Kommissionens formænd om de manglende fremskridt i Rådet med hensyn til tilpasningsforslagene inden for landbrug og fiskeri,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Fiskeriudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0435/2013),
- A. der henviser til, at der ved Lissabontraktaten blev indført mulighed for, at Parlamentet og Rådet (under et »lovgiver«) delegerer en del af sine beføjelser til Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt (»basisretsakten«); der henviser til, at en delegation er en delikat manøvre, hvorigennem Kommissionen pålægges at udøve en beføjelse, der er uløselig forbundet med lovgivers egen rolle; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at sikre, at traktaten anvendes korrekt, for at garantere en tilstrækkelig grad af demokratisk legitimitet også for delegerede retsakter; der henviser til, at der ved behandlingen af spørgsmålet om delegation derfor altid bør tages udgangspunkt i lovgivers frihed; der henviser til, at det ifølge fast retspraksis er forbeholdt lovgiver at vedtage regler, som er af væsentlig betydning for det pågældende område,

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.⁽²⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.⁽³⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 6.

Tirsdag den 25. februar 2014

hvorfor vedtagelse af bestemmelser, hvis vedtagelse kræver politiske beslutninger, der henhører under lovgivers ansvarsområde, ikke kan delegeres; der henviser til, at delegerede beføjelser derfor kun kan bestå i at udbygge eller ændre dele af en lovgivningsmæssig retsakt, som ikke er væsentlige; der henviser til, at de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager, vil være ikke-lovgivningsmæssige retsakter af almen gyldighed; der henviser til, at basisretsakten udtrykkeligt skal afgrænse delegationens formål, indhold, omfang og varighed, og den skal fastlægge de betingelser, der gælder for delegationen;

- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med det formål at sikre en gnidningsfri udøvelse af delegerede beføjelser, og at Europa-Parlamentet og Rådet kan føre en effektiv kontrol med disse beføjelser, har indgået aftale om en fælles forståelse om delegerede retsakter, der skal omfatte praktiske foranstaltninger, præciseringer og præferencer i forbindelse med delegation af lovgivningsbeføjelser i henhold til artikel 290 TEUF;
- C. der henviser til, at medlemsstaterne ifølge traktaterne skal træffe alle nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Unionens juridisk bindende retsakter; der henviser til, at når det er nødvendigt med ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens juridisk bindende retsakter, skal disse retsakter imidlertid tildele Kommissionen (og i visse særlige tilfælde Rådet) gennemførelsesbeføjelser, jf. artikel 291 TEUF; der henviser til, at hvis basisretsakten kræver, at Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter skal være underlagt medlemsstaternes kontrol, bør basisretsakten tildele Kommissionen disse gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011; der henviser til, at Kommissionen i en erklæring i et bilag til denne forordning gav et vigtigt tilsagn om at afslutte den presserende tilpasning af den gældende EU-ret til det nye system med delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i løbet af den nuværende valgperiode, herunder basisretsakter, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol;
- D. der henviser til, at det er lovgiver, der fra sag til sag afgør, hvor detaljeret den enkelte retsakt skal være, og dermed også er lovgiver, der beslutter, om der til Kommissionen skal delegeres beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, samt om der vil være behov for beføjelser for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af retsakten; der henviser til, at overdragelse af delegerede beføjelser eller gennemførelsesbeføjelser aldrig er et krav, men at overdragelse af sådanne beføjelser bør overvejes, hvis der er behov for fleksibilitet og effektivitet, og dette ikke kan opnås ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure; der henviser til, at afgørelsen om, hvorvidt der skal tildeles delegerede beføjelser eller gennemførelsesbeføjelser, skal bygge på objektive kriterier, der muliggør domstolskontrol med den vedtagne løsning; der henviser til, at fraværet af retspraksis om artikel 290 og de deri indeholdte kriterier har gjort det vanskeligere for Europa-Parlamentet og Rådet at nå til enighed om en afgrænsning mellem gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter;
- E. der henviser til, at delegation af beføjelser til Kommissionen ikke kun er et teknisk anliggende, men kan angå spørgsmål af væsentlig politisk betydning for EU's borgere og forbrugere, virksomheder og hele sektorer på grund af deres potentielle samfundsøkonomiske, miljømæssige og sundhedsmæssige indvirkning;
- F. der henviser til, at de lovgivningsmæssige forhandlinger i mange sager har vist divergerende fortolkninger blandt institutionerne angående bestemte spørgsmål; der henviser til, at Parlamentets udvalg ifølge forretningsordenens artikel 37a kan anmode om en udtalelse fra Retsudvalget, når de behandler et forslag, der delegerer beføjelser til Kommissionen; der henviser til, at Formandskonferencen den 13. januar 2012 godkendte en fælles linje og den 19. april 2012 godkendte en horisontal tilgang, der skal følges af de enkelte udvalg med henblik på at overvinde meningsforskelle; der henviser til, at denne fælles linje bør udbygges, idet Parlamentet bør fastlægge sine egne kriterier for anvendelsen af artikel 290 og 291 TEUF og forsøge at nå til enighed med Rådet og Kommissionen om disse kriterier;

Kriterier for anvendelsen af artikel 290 og 291 TEUF

1. mener, at Parlamentet skal følge nedenstående ikke-bindende kriterier ved anvendelsen af artikel 290 og 291 TEUF; listen over kriterier skal ikke betragtes som udtømmende:

— Spørgsmålet om en retsakts bindende eller ikke-bindende karakter skal afgøres på grundlag af dens art og indhold; der kan kun delegeres beføjelse til at vedtage juridisk bindende retsakter under artikel 290 TEUF.

Tirsdag den 25. februar 2014

- Kommissionen kan kun ændre retsakter ved hjælp af delegerede retsakter. Dette gælder også ændring af bilag, da bilag er en integrerende del af den lovgivningsmæssige retsakt. Bilag må ikke suppleres eller slettes med det formål at udløse eller undgå brug af delegerede retsakter; hvis lovgiver finder, at en tekst bør være en integrerende del af basisretsakten, kan den beslutte at medtage den pågældende tekst i et bilag. Dette gælder navnlig for EU-lister eller -registre over tilladte produkter eller stoffer, der af hensyn til retssikkerheden bør vedblive at være en integreret del af basisretsakten, eventuelt i form af et bilag. Foranstaltninger, der har til formål at definere det præcise indhold af forpligtelser i en lovgivningsmæssig retsakt nærmere, er udformet til at udbygge basisretsakten med nye ikke-væsentlige bestemmelser.
- Foranstaltninger, der fører til et valg vedrørende prioriteter, mål eller forventede resultater, bør vedtages ved hjælp af delegerede retsakter, hvis lovgiver beslutter ikke at medtage dem i selve den lovgivningsmæssige retsakt.
- Foranstaltninger med henblik på at fastsætte (yderligere) betingelser, kriterier eller krav, der skal opfyldes — og hvis opfyldelse skal sikres af medlemsstaterne eller andre personer eller enheder, der er direkte berørt af lovgivningen — vil pr. definition ændre indholdet af lovgivningen og tilføje nye generelle regler. Sådanne yderligere regler eller kriterier kan derfor kun indføres ved hjælp af en delegeret retsakt. Derimod kan gennemførelsen af regler eller kriterier, der allerede er fastlagt i basisretsakten (eller i en kommende delegeret retsakt), uden at der ændres ved indholdet af de rettigheder eller forpligtelser, der følger heraf, og uden at der træffes yderligere politiske valg, ske ved gennemførelsesretsakter.
- Kommissionen har under visse omstændigheder beføjelse til at vedtage yderligere bindende generelle regler, som berører indholdet af de rettigheder eller forpligtelser, der er fastsat i basisretsakten. Disse foranstaltninger vil pr. definition supplere reglerne i basisretsakten og dermed bidrage til fastlæggelsen af EU's politik. Dette kan kun ske ved hjælp af en delegeret retsakt.
- Afhængigt af det pågældende finansielle programs struktur kan ikke-væsentlige elementer, der ændrer eller udbygger basisretsakten, f.eks. vedrørende bestemte tekniske forhold, strategiske interesser, mål, forventede resultater mv., vedtages ved hjælp af delegerede retsakter, for så vidt som de ikke allerede indgår i basisretsakten. Det er kun, hvor der er tale om elementer, der ikke afspejler nogen ny politisk tilgang, at lovgiver kan beslutte at tillade vedtagelse i form af gennemførelsesretsakter.
- En foranstaltning, hvorved det bestemmes, hvilken type oplysninger der skal gives i henhold til basisretsakten (dvs. det nøjagtige indhold af oplysningerne), udbygger som regel forpligtelsen til at give oplysninger og bør træffes ved hjælp af delegerede retsakter.
- En foranstaltning, hvorved det bestemmes, hvordan oplysningerne skal gives (dvs. formatet), tilføjer som regel ikke noget til forpligtelsen til at give oplysninger. En sådan foranstaltning giver derimod mulighed for en ensartet gennemførelse. Den bør derfor som hovedregel træffes ved hjælp af gennemførelsesretsakter.
- Foranstaltninger, hvorved der indføres en procedure (dvs. en måde, hvorpå noget udføres eller gennemføres), kan enten fastsættes i en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt (eller også være et væsentligt element i basisretsakten) afhængigt af deres indhold, konteksten og karakteren af bestemmelserne i basisretsakten. Foranstaltninger vedrørende dele af procedurer, der indebærer yderligere ikke-væsentlige politiske valg og supplerer den lovgivningsmæssige ramme, der er indeholdt i basisretsakten, bør som regel fastsættes i delegerede retsakter. Foranstaltninger, der fastlægger nærmere regler for procedurer for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af en forpligtelse i henhold til basisretsakten, bør som regel være gennemførelsesbestemmelser.
- Som det er tilfældet med procedurer, kan en bemyndigelse til at fastlægge metoder (dvs. måder at gøre noget særligt på på en regelmæssig og systematisk måde) eller metodologi (dvs. regler til fastsættelse af metoder) give hjemmel til delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter afhængigt af indholdet og konteksten.
- Der bør som regel benyttes delegerede retsakter, når basisretsakten giver Kommissionen en betydelig skønsmargen til at supplere den lovgivningsmæssige ramme, der er fastsat i basisretsakten.

Tirsdag den 25. februar 2014

- Tilladelser kan være foranstaltninger, der gælder generelt. Det er f.eks. tilfældet, når beslutninger vedrører tilladelse til eller forbud mod brug af et bestemt stof i fødevarer, kosmetik mv. Sådanne beslutninger er generelle, da de gælder for enhver aktør, der vil anvende det/de pågældende stof(fer). I sådanne tilfælde vil Kommissionens beslutning kunne have form af gennemførelsesretsakt, hvis den fuldt ud er baseret på kriterier, der er indeholdt i basisretsakten. Hvis kriterierne imidlertid tillader, at Kommissionen kan træffe yderligere ikke-væsentlige/sekundære politiske valg, bør tilladelsen gives i en delegeret retsakt, da den vil udbygge basisretsakten.
- Kommissionen kan i en lovgivningsmæssig retsakt kun få delegeret beføjelse til at vedtage almenyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter. Individuelle foranstaltninger kan derfor ikke vedtages ved hjælp af delegerede retsakter. En retsakt er almenyldig, hvis den dækker objektivt afgrænsede situationer og har retsvirkning for kategorier af personer både generelt og rent abstrakt.
- Gennemførelsesretsakter bør ikke tilføje yderligere politiske retningslinjer, og de beføjelser, der gives Kommissionen, må ikke overlade den en betydelig skønsmargin.

Generelle bemærkninger

2. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at indlede forhandling med Europa-Parlamentet med henblik på at nå til enighed om de ovennævnte kriterier; mener, at dette kan opnås inden for rammerne af en revision af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, der omfatter sådanne kriterier;
3. gentager de beslutninger, der blev truffet af Formandskonferencen på mødet den 13. januar 2011 og den 19. april 2012 i forbindelse med delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, og understreger, at Parlamentet altid bør kræve anvendelse af delegerede retsakter for de beføjelser, der delegeres til Kommissionen, og som opfylder kriterierne i artikel 290 TEUF, og at sager, hvor Parlamentets institutionelle rettigheder med hensyn til medtagelse af delegerede retsakter ikke er sikret, ikke bør sættes under afstemning på plenarmødet, hvis det kan føre til en afgørelse; understreger, at Parlamentet allerede ved indledningen af forhandlingerne bør gøre opmærksom på, at spørgsmålet om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er af afgørende betydning for Parlamentet;
4. opfordrer Kommissionen til fremover udtrykkeligt og eftertrykkeligt at begrunde, hvorfor den foreslår en delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt i et givet lovforslag, og hvorfor den betragter dens bestemmelser som ikkevæsentlige; minder om, at det af bestemmelserne i artikel 290 og 291 TEUF tydeligt fremgår, at delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter imødekommer forskellige behov og derfor ikke kan erstatte hinanden;
5. mener, at Parlamentet for at styrke sine ordføreres position under lovgivningsmæssige forhandlinger i højere grad bør gøre brug af muligheden for at anmode om en udtalelse fra Retsudvalget under forretningsordenens artikel 37a;
6. udtrykker alvorlig bekymring over, at tilpasningen af den gældende EU-ret til Lissabontraktaten kun delvis er en realitet fire år efter traktatens ikrafttræden; glæder sig over forelæggelsen af Kommissionens nye forslag om tilpasning af de resterende retsakter, der indebærer brug af forskriftsproceduren med kontrol; understreger imidlertid nødvendigheden af at indlede forhandlinger om disse forslag snarest muligt, så dette arbejde kan afsluttes inden udgangen af den nuværende valgperiode; mener, at som minimum bør alle sager, der tidligere blev behandlet efter forskriftsproceduren med kontrol, nu tilpasses artikel 290 TEUF, da foranstaltningerne under forskriftsproceduren med kontrol også er generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt, f.eks. ved at lade nogle af disse bestemmelser udgå eller ved at supplere med nye ikke-væsentlige bestemmelser; opfordrer samtidig Rådet til at gøre fremskridt i forhandlingerne om de specifikke tilpasningsforslag, som Rådet stadig ikke har afsluttet sin behandling af, herunder forslagene på landbrugs- og fiskeriområdet;
7. er bekymret for, at en systematisk fastholdelse af alle politiske elementer i basisretsakten, der ganske vist kan være en god løsning i visse tilfælde, med tiden kan fratage artikel 290 TEUF sin værdi som et nyttigt middel til rationalisering af lovgivningsprocessen, hvilket var det oprindelige formål med bestemmelsen for at undgå mikroforvaltning og en tung og langsom fælles beslutningsprocedure; understreger, at dette princip vil kunne være yderst vanskeligt at fastholde i nogle tilfælde, f.eks. i sektorer, hvor der stadig foregår udvikling af teknologier;

Tirsdag den 25. februar 2014

8. understreger, at Parlamentets forhandlingsteam i sager, hvor det er blevet besluttet at anvende gennemførelsesretsakter, nøje bør overveje, hvilken form for kontrol medlemsstaterne har behov for, og om der bør anvendes rådgivningsprocedure eller undersøgelsesprocedure; understreger, at Parlamentets forhandlingsteams i tilfælde, hvor undersøgelsesproceduren anvendes, kun bør acceptere den såkaldte »ingen udtalelse-klausul« i behørigt begrundede tilfælde, da den forhindrer Kommissionen i at vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt, hvis der ikke kommer en udtalelse fra udvalget bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og under forsæde af Kommissionen;
9. henstiller til Kommissionen ikke at misbruge delegerede retsakter til at genåbne diskussion om emner, som der ved trilog er opnået en politisk overenskomst om; påpeger, at Kommissionen fortrinsvis kun bør overdrages beføjelse til at vedtage delegerede akter for en begrænset periode;
10. opfordrer sine udvalg til at følge nøje med i anvendelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter inden for deres respektive ansvarsområder; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forbedre sine administrative procedurer for fremsendelse og registrering af dokumenter vedrørende delegerede retsakter, herunder forberedende dokumenter, for som minimum at sikre samme niveau med hensyn til information og gennemsigtighed som i det eksisterende register for gennemførelsesretsakter, og at Europa-Parlamentet og Rådet som medlovgivere modtager oplysningerne samtidigt;
11. mener, at der er gjort betydelige fremskridt med at sikre, at de delegerede retsakter hurtigt fremsendes til de ansvarlige udvalg, hvilket yderligere har haft en positiv indvirkning på medlemmernes udøvelse af deres kontrolret;
12. minder om lovgivers politiske ansvar og nødvendigheden af regelmæssigt og rettidigt at inddrage Parlamentet i den forberedende fase i forbindelse med delegerede retsakter; opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet, herunder den ansvarlige ordfører for en given sag, fuldt informeret om den påtænkte tidsplan, planlagte møder for ekspertgrupper og indholdet i påtænkte delegerede retsakter, herunder ved at give adgang til Kommissionens relevante databaser, f.eks. CIRCA;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen til fuldt ud at overholde stk. 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, bl.a. ved at forenkle procedurerne for indbydelse af Parlamentets eksperter til møder med nationale eksperter, hvis det ansvarlige parlamentsudvalg anmoder herom; erkender, at Kommissionen som et resultat af Parlamentets deltagelse i disse møder kan blive indbudt til møder i Parlamentet med henblik på yderligere drøftelser om udarbejdelsen af delegerede retsakter; tilskynder Kommissionen til også at anvende stk. 15 i rammeaftalen for de dele af møder mellem medlemsstaterne og Kommissionen, hvor der drøftes andre emner end gennemførelsesretsakter som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011;
14. mener, at tidsfristen mellem fremsendelsen af endelige udkast til gennemførelsesretsakter og Kommissionens vedtagelse af dem ofte er for kort og ikke giver Parlamentet mulighed for at foretage den fornødne kontrol; opfordrer derfor Kommissionen til fuldt ud at respektere Parlamentets ret til at disponere over en måned til at kontrollere endelige udkast til gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med Parlamentets og Kommissionens aftale fra 2008 om komitologiprocedurer;
15. kræver, at der afsættes tilstrækkelige tekniske og personalemæssige ressourcer til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter for bl.a. at sikre en effektiv intern informationsudveksling; mener, at rundsendelse af delegerede retsakter til medlemmerne ved hjælp af et nyhedsbrev letter kontrollen med sådanne retsakter og giver medlemmerne mulighed for at gøre indsigelse i rette tid;
16. henstiller, at der i alle udvalg udpeges faste ordførere for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter for at sikre kohærens i det enkelte udvalg og i forholdet til andre udvalg; mener, at beslægtede emner bør behandles på en kohærent facon, samtidig med at den fornødne fleksibilitet skal opretholdes;
17. hilser det velkomment, at der gives Kommissionens eksperter mulighed for at deltage i orienteringsmøder sammen med Parlamentets medlemmer, idet afholdelsen af sådanne møder i god tid før vedtagelsen af delegerede retsakter kan medvirke til at tydeliggøre centrale aspekter af retsakterne og lette Parlamentets arbejde med at vurdere de pågældende retsakter;
18. opfordrer fortsat medlemmerne af forhandlingsteams til at være særlig opmærksomme på delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i forbindelse med rapporteringen til det kompetente udvalg efter hver trilogforhandling, jf. artikel 70, stk. 4, i Europa-Parlamentets forretningsorden;

Tirsdag den 25. februar 2014

Bemærkninger til særlige områder

Landbrug og fiskeri

19. beklager, at tilpasningen af vigtig landbrugs- og fiskerilovgivning blev blokeret af Rådet efter de fejlslagne forhandlinger under uformelle triloger og Parlamentets førstebehandling; understreger, at denne situation ofte skyldes Rådets manglende vilje til at gøre brug af delegerede retsakter; bemærker, at det kun i forbindelse med de fulde lovgivningsprocedurer vedrørende reformen af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik har været muligt at finde en løsning angående tilpasningen, der var acceptabel for begge parter, selv om der kun kunne opnås enighed om visse bestemmelser på betingelse af, at de ikke ville danne præcedens; opfordrer indtrængende Rådet til at komme videre med de udestående tilpasningsdossierer, således at procedurerne kan afsluttes inden udgangen af den nuværende valgperiode;

Udviklingssamarbejde

20. erindrer, at Parlamentet særligt i forbindelse med instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) siden 2006 har praktiseret en proces med demokratisk kontrol i form af en politisk dialog med Kommissionen om udkast til foranstaltninger; bemærker imidlertid, at Parlamentets erfaringer med denne praksis har været blandede, og at dens indflydelse på Kommissionens beslutninger har været begrænset;

21. påpeger, at gennemførelsesretsakter på området udviklingssamarbejde ofte bygger på forudgående høringer af tredjeparter, hvilket gør ændringer på et sent trin i den formelle komitologiprocedure vanskeligere; understreger derfor, at en tidligere underretning af og dialog med Parlamentet ville kunne sætte Parlamentet i stand til at udnytte sine kontrolbeføjelser mere effektivt;

Økonomiske og monetære anliggender

22. påpeger, at forordningerne om de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) på området for finansielle tjenesteydelser indfører reguleringsmæssige tekniske standarder og tekniske gennemførelsesstandarder, ifølge hvilke tilsynsmyndighederne skal forelægge Kommissionen udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på Kommissionens vedtagelse heraf; mener i betragtning af tilsynsmyndighedernes tekniske ekspertise og specialkendskab, at delegerede retsakter bør tage form af reguleringsmæssige tekniske standarder frem for almindelige delegerede retsakter, når dette er muligt; er desuden af den opfattelse, at Kommissionen, før den vedtager almindelige delegerede retsakter, bør søge teknisk rådgivning hos den relevante tilsynsmyndighed om indholdet af disse retsakter;

23. påpeger, at perioden for kontrol af reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til visse retsakter kan forlænges med yderligere en måned som følge af deres volumen og kompleksitet, og mener, at denne form for fleksibilitet bør gøres til en generel regel; påpeger desuden, at lovgiver har fastsat en kontrollfrist på tre måneder, som kan forlænges med tre måneder, for alle delegerede retsakter på området for finansielle tjenesteydelser, og mener, at denne praksis bør udvides til andre områder af kompleks karakter;

24. understreger, at aftalerne om, at der ikke kan indgives delegerede retsakter til Parlamentet under dets pauser, også bør gælde reguleringsmæssige tekniske standarder;

25. mener, at indkaldelsen af interessenter til deltagelse i tilsynsmyndighedernes interessentgrupper bør være af tilstrækkelig varighed (mindst to måneder), offentliggøres gennem en række forskellige kanaler og følge en klar og strømlinet procedure for at sikre, at der modtages ansøgninger fra en bred vifte af kandidater; minder om behovet for afbalancerede ESA-interessentgrupper i overensstemmelse med bestemmelserne i de pågældende forordninger;

Beskæftigelse og sociale anliggender

26. minder om, at Parlamentet for at værne om sine beføjelser på området beskæftigelse og sociale anliggender har anfægtet gyldigheden af EURES-afgørelsen ved Domstolen;

Borgernes rettigheder og retlige og indre anliggender

27. opfordrer Kommissionen til i sit arbejdsprogram at medtage forslag om ændring af alle retsakter under den tidligere tredje søjle for at bringe dem i overensstemmelse den nye rangorden for retsreglerne og for at respektere Europa-Parlamentets beføjelser, kompetencer og ret til underretning i forbindelse med delegation af beføjelser til Kommissionen under Lissabontraktaten; understreger, at dette vil kræve en individuel vurdering af hver enkelt retsakt for at kunne

Tirsdag den 25. februar 2014

identificere afgørelser, der — som væsentlige elementer — skal træffes af lovgiver, navnlig når de vedrører grundlæggende rettigheder for de berørte personer, og afgørelser, der kan betragtes som ikke-væsentlige elementer (se Domstolens dom i sag C-355/10);

28. gør opmærksom på, at Rådet stadig vedtager retsakter på grundlag af bestemmelserne i den tidligere tredje søjle, længe efter at Lissabontraktaten er trådt i kraft, hvilket har nødsaget Parlamentet til at anlægge sag ved Domstolen;

o

o o

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0128

Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2014

Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2014 (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 2,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 med titlen »En handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse« (COM(2012)0722),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11.

⁽⁹⁾ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1.

Tirsdag den 25. februar 2014

- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2013 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2014« (COM(2013)0800),
 - der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om en opfordring til et måleligt og bindende engagement mod skatteunddragelse og skatteundgåelse i EU ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om forberedelse af Det Europæiske Råds møde (19.-20. december 2013) ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0084/2014),
- A. der henviser til, at Kommissionens seneste prognose fra sidste efterår viser, at BNP-væksten i faste priser i euroområdet langsomt er ved at vende tilbage og forventes at nå op på 1, % i 2014, at arbejdsløsheden forventes at falde, og at inflationen forventes at forblive et godt stykke under 2 %;
- B. der henviser til, at væksten i nye vækstmarkeder stagnerer, mens den stadig er solid i USA og positiv i Japan;
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentet den 20.-22. januar 2014 holdt et møde på højt niveau med nationale parlamentsmedlemmer (som led i den europæiske parlamentariske uge) for at drøfte den årlige vækstundersøgelse 2014 og de overordnede mål for den økonomiske politik med henblik på at tage større hensyn til politikernes effektivitet og til de mulige afsmittende virkninger i EU;
- D. der henviser til, at Kommissionen erkender, at de fleste af Europa 2020-målene ikke vil blive nået selv i det mest optimistiske scenario;
- E. glæder sig over indførelsen af instrumentet for konvergens og konkurrenceevne som led i en styrket forvaltningsramme;
1. bemærker, at det økonomiske opsving er på vej, men stadig er skrøbeligt; understreger, at der er behov for en væksthæmmende finanspolitisk konsolidering, og at indsatsen bør bibeholdes dels med henblik på at sikre overensstemmelse med de nuværende rammer for økonomisk styring og dels for at skabe mere bæredygtig vækst og flere arbejdspladser på mellemlang og lang sigt;
 2. glæder sig over anerkendelsen af behovet for en væksthæmmende finanspolitisk konsolidering; opfordrer Kommissionen til at omsætte denne prioritering til konkrete anbefalinger til medlemsstaterne og EU som helhed, herunder de medlemsstater, der er omfattet af økonomiske tilpasningsprogrammer, således at de ikke kun fokuserer på finanspolitisk konsolidering, men også på strukturreformer, der kan føre til en reel, bæredygtig og socialt afbalanceret vækst, beskæftigelse, styrket konkurrenceevne og større konvergens;
 3. bemærker, at udvidelsen af rentespændet for statsobligationer i betydelig grad har indskrænket spillerummet på det finanspolitiske område i en række medlemsstater; bemærker endvidere, at den pengepolitiske fremgangsmåde, som Den Europæiske Centralbanks (EBC) har anvendt, har bidraget til at reducere rentespændet for statsobligationer; bemærker, at ECB ved hjælp af »forward guidance« (et løfte om uforandret kortfristet rente) vil bibeholde denne politik på kort og mellemlang sigt og dermed bidrage til øget vækst;
 4. bemærker, at Kommissionen overvåger Europa 2020-målsætningerne på nationalt og EU-niveau i landespecifikke henstillinger og dermed holder nøje øje med de mål, der er opstillet for beskæftigelse, F&U, uddannelse, fattigdom, vedvarende energi og reduktion af emissioner;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0597.

Tirsdag den 25. februar 2014

5. mener, at EU's økonomi som helhed har brug for yderligere at styrke sin omkostnings- og ikke-omkostningsrelaterede konkurrenceevne i den globale økonomi, navnlig ved at øge konkurrencen på markederne for varer og tjenesteydelser for at øge produktiviteten, ressourceeffektiviteten og sænke priserne, og ved at tilpasse arbejdsomkostningerne til produktiviteten og sikre, at interne makroøkonomiske ubalancer formindskes;

6. anerkender de ambitiøse strukturreformer, der er gennemført af de medlemsstater, som har oplevet alvorlige vanskeligheder; opfordrer disse medlemsstater til at fortsætte deres bestræbelser; påpeger, at bestræbelserne på at indføre strukturreformer skal videreføres beslutsomt og overvåges med henblik på at sikre effektiviteten af reformen og bygge videre på de opnåede fremskridt; opfordrer til vedtagelse og gennemførelse af strukturreformprogrammer, der fremmer konvergens og konkurrenceevne på nationalt og europæisk niveau og styrker bæredygtig vækst og fremmer beskæftigelsen; understreger betydningen af en hurtig og effektiv gennemførelse af programmer og ordninger til bekæmpelse af arbejdsløshed, især blandt unge;

7. understreger betydningen af at iværksætte eller fortsætte en proces med sammenhængende og vedvarende strukturreformer for at opnå stabilitet på mellemlang og lang sigt; understreger, at EU ikke kan konkurrere alene på general- eller lønomkostninger, men er nødt til at investere mere i forskning, innovation og udvikling, uddannelse og kvalifikationer samt ressourceeffektivitet både på nationalt og europæisk plan;

8. gentager sit krav om en retsakt om »konvergensretningslinjer«, der skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure, og som for en bestemt periode fastsætter et meget begrænset antal mål for de mest hastende reformforanstaltninger, og sin anmodning om, at medlemsstaterne sikrer, at de nationale reformprogrammer indføres på grundlag af ovennævnte konvergensretningslinjer; opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til at gennemføre deres nationale reformprogrammer fuldt ud; foreslår, at medlemsstaterne på dette grundlag kan indgå i et »konvergenspartnerskab« med EU-institutionerne med kriteriebaseret finansiering af reformaktiviteter; gentager, at et sådant stærkere økonomisk samarbejde bør gå hånd i hånd med en incitamentsbaseret finansieringsmekanisme; mener, at supplerende finansiering eller instrumenter såsom solidaritetsmekanismen skal være en integreret del af EU's budget, men ikke være underlagt lofterne i den vedtagne flerårige finansielle ramme (FFR);

9. udtrykker bekymring over medlemsstaternes generelle offentlige og private gældsætning i euroområdet; påpeger, at EU skal gå videre end en vækstmodel baseret på uforholdsmæssig gældsakkumulering og ressourceforbrug;

10. opfordrer derfor medlemsstaterne til at være særlig opmærksomme på følgerne for den unge generation af europæere og de kommende generationer, når de udformer økonomiske politikker og reformer, for at de unge ikke berøves deres muligheder fra starten; understreger, at der skal gøres en yderligere indsats for at bekæmpe de langsigtede virkninger af arbejdsløshed og navnlig af ungdomsarbejdsløshed;

11. anerkender de myndigheder i medlemsstaterne, som med succes har gennemført makroøkonomiske justeringsprogrammer eller programmer for den finansielle sektor;

12. påpeger, at en kombination af solidaritet og konditionalitet, stærkt ejerskab og reformengagement er en nødvendig forudsætning for at gøre de finansielle støtteprogrammer til en succes; opfordrer imidlertid indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage finansiell støtte og ad hoc-systemet med trojkaen til et forbedret regelsæt, der opfylder EU's økonomiske styringsrammer og EU-retten og dermed sikrer demokratisk ansvarlighed;

13. understreger, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) langt fra er fuldført, og minder Kommissionen om dens forpligtelser til og tilsagn om at fremme vækst og økonomisk konvergens og styrke EU's konkurrenceevne; mener, at dette bedst kunne nås, hvis Kommissionen endelig fremsatte forslag til ØMU'ens færdiggørelse i henhold til alle de retningslinjer, som er beskrevet i dens plan for en udbygget og egentlig ØMU; bemærker, at fuldførelsen af ØMU'en bør være baseret på fællesskabsmetoden;

14. anerkender resultaterne af EU's nye og reviderede finansforordninger med hensyn til at afhjælpe finanskrisen; bemærker, at færdiggørelsen af de tre søjler i bankunionen og indførelsen af de nye kapitalkravsregler for bankerne bidrager til at genskabe tilliden til det europæiske banksystems modstandsdygtighed;

Tirsdag den 25. februar 2014

15. glæder sig over Kommissionens erklæring om, at det vigtigste i den årlige vækstundersøgelse 2014 er at skabe bæredygtig, intelligent og inklusiv vækst og konkurrenceevne, der kan føre til yderlige jobskabelse;

16. er enig med Kommissionen i, at medlemsstaterne fortsat skal praktisere en vækstfremmende finanspolitisk konsolidering; opfordrer medlemsstaterne til at forenkle beskatningsordninger, sænke skatter og socialsikringsbidrag, navnlig for lav- og mellemindkomster, og flytte beskatningen fra arbejde til forbrug og miljøskadelig virksomhed for at stimulere vækst, private investeringer og jobskabelse med henblik på at gøre bestræbelser på konsolidering mere effektive samt at øge investeringerne i uddannelse, F&U og aktiv arbejdsmarkedspolitik;

17. tilskynder de medlemsstater, der er omfattet af et tilpasningsprogram, til at fortsætte med at gennemføre eller iværksætte vækstfremmende og bæredygtige strukturreformer, samtidig med at de øger bestræbelserne på at nå Europa 2020-målene; udtrykker bekymring over manglen på ejerskab til specifikke reformer i de medlemsstater, som har et uforholdsmæssigt stort underskud på budgettet eller betalingsbalancens løbende poster; mener, at princippet om fremskyndet betaling og umiddelbar fordeling bør finde anvendelse på alle midler for perioden 2014-2020, der har til formål at fremme økonomisk vækst, beskæftigelse og strategisk investering, herunder ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;

18. understreger betydningen af overvågning og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger, multilateral overvågning, udveksling af erfaringer og bedste praksis og peer reviews for at skabe debat og muliggøre gruppepres og dermed etablere retningslinjer, som kan medvirke til at skabe det nødvendige momentum for og accept af reformerne;

19. påpeger endnu en gang, at manglen på ambitiøse reformer, der kan styrke de europæiske økonomiers konkurrenceevne og sikre bæredygtigheden af økonomierne, de sociale sikringssystemer og sundhedsvæsenet, vil medføre en uforholdsmæssigt stor byrde for kommende generationer; peger ligeledes på betydningen af at rette op på situationer med uforholdsmæssigt store underskud og skævheder på betalingsbalancens løbende poster;

20. påpeger endnu en gang, at statslige og finansielle institutioner udviser vedvarende sårbarhed i situationer med lav vækst;

21. understreger, at strukturreformerne skal suppleres med langsigtede investeringer i uddannelse, forskning, innovation og bæredygtig energi; mener, at offentligt-private partnerskaber også kan betragtes som redskaber til at fremme investeringer og til at skabe intelligent og bæredygtig vækst, der kan supplere offentlige investeringsprogrammer;

22. opfordrer til, at der træffes stærkere og mere konsekvente foranstaltninger på grundlag af Kommissionens omfattende handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af skattesvig; opfordrer indtrængende Kommissionen til inkorporere målelige og konkrete mål i Europa 2020-strategien;

23. understreger, at adgang til finansiering, navnlig for SMV'er, er en af de største hindringer for vækst i EU; mener, at der er behov for flere alternativer til bankfinansiering ved at forbedre den effektive tildelig af kapital via kapitalmarkeder, stimulere den langsigtede investering og fuldt ud udnytte EU's nye innovative finansielle instrumenter, der er udformet til at støtte adgangen til kapitalmarkederne for SMV'er; mener, at fuldførelsen af bankunionen burde styrke adgangen til finansiering og skabe ensartede vilkår for SMV'ers adgang til finansiering; understreger nødvendigheden af at begrænse den administrative byrde for små og mellemstore virksomheder yderligere og løbende at tage hensyn til proportionalitetsprincippet ved udformningen af reglerne; mener, at Den Europæiske Investeringsbank bør spille en endnu mere aktiv rolle i realøkonomiens adgang til finansiering; mener, at de forslag om EIB's finansiering, der er blevet fremsat på de seneste rådsmøder, navnlig forslagene vedrørende finansiering af SMV'er, kan og bør være mere ambitiøse;

24. gentager, at det er vigtigt at færdiggøre det indre marked af hensyn til væksten i EU; mener, at medlemsstaterne og Kommissionen ikke lever op til deres tilsagn om at færdiggøre det indre marked;

25. understreger, at fraværet af et velfungerende indre arbejdsmarked og en bæredygtig tilgang til indvandring hæmmer væksten i EU; understreger de makroøkonomiske fordele for medlemsstaterne ved at modernisere deres arbejdsmarkeder og tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje specifikke foranstaltninger til udvidelse af et vellykket fælles arbejdsmarked, der er baseret på arbejdstagernes frie bevægelighed, lige vilkår og princippet om opadgående social konvergens samt en moderne, hensigtsmæssig og inklusiv indvandringspolitik både på nationalt og europæisk niveau;

Tirsdag den 25. februar 2014

26. opfordrer Kommissionen til over for Parlamentet at gøre rede for de særlige foranstaltninger, som den agter at træffe for at fremme og opfylde sine målsætninger om øget bæredygtig vækst og styrket konkurrenceevne;
27. mener, at den årlige vækstundersøgelse generelt ikke er detaljeret nok og ikke tilvejebringer midlerne til at opfylde målsætningerne i den;
28. noterer sig rapporten om varslingsmekanismen; bemærker den gradvise reduktion i de interne ubalancer i EU's økonomi; henviser ligeledes til de eksterne ubalancer, herunder de uforholdsmæssigt store eksterne overskud og nedgangen i eksportmarkedets andel i de fleste medlemsstater;
29. påpeger, at målsætningen for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer er at forebygge negative følgevirkninger for andre af euroområdet medlemsstater; er bekymret over, at Kommissionen i sin behandling af resultattavlen ikke tager tilstrækkeligt hensyn til, at euroområdet og dets medlemsstater er gensidigt afhængige og åbne økonomier;
30. tager Kommissionens vurdering af, at en række vigtige makroøkonomiske ubalancer er ved at blive korrigeret, til efterretning; påpeger, at Kommissionen for yderligere at styrke EU's samlede konkurrenceevne er nødt til at se på en medlemsstats overskud på betalingsbalancens løbende poster i forhold til resten af euroområdet;
31. er bekymret over, at de fleste medlemsstater stadig taber markedsandele på verdensplan og har en stor negativ kapitalbalance over for udlandet; beklager, at andre vigtige faktorer, der har stor indflydelse på konkurrenceevnen såsom kapitalomkostninger pr. enhed endnu ikke medtages på resultattavlen for makroøkonomiske ubalancer trods gentagne opfordringer herom fra Parlamentet;
32. er stadig bekymret over de manglende fremskridt med hensyn til at nedbringe de uforholdsmæssigt store private gælds niveauer; påpeger, at dette ikke kun er et problem for den finansielle stabilitet, men at det også begrænser EU's vækstpotentiale;
33. understreger, at den vedvarende situation med ekstraordinært lave renter over hele afkastkurven er bekymrende, for så vidt angår privat opsparing og pensionsordninger for europæiske borgere;
34. noterer sig Kommissionens første vurdering af medlemsstaternes udkast til budgetplaner; understreger, at behandlingen af udkastene til budgetplaner forbedrer den multilaterale overvågning af og tilsyn med medlemsstaternes budgetsituation;
35. er bekymret over, at kun to medlemsstater har nået deres mellemfristede målsætninger; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte og om fornødent styrke deres indsats, eftersom det er nødvendigt med yderligere vækstfremmende konsolidering i de medlemsstater, som ikke opfylder målsætningerne;
36. understreger, at det europæiske semester på ingen måde må bringe Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters beføjelser i fare; understreger, at der bør være en klar skelnen mellem EU-kompetencer og nationale kompetencer, og at Europa-Parlamentet er den ansvarlige institution på EU-plan; opfordrer Kommissionen til at sikre, at Parlamentet inddrages formelt på korrekt vis i alle trin af processen med det europæiske semester for at øge den demokratiske legitimitet af de beslutninger, der træffes;
37. understreger behovet for at styrke Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters demokratiske ansvarlighed, for så vidt angår centrale elementer i eurorådets funktion, såsom den europæiske stabilitetsmekanisme, Eurogruppens beslutninger samt overvågningen og evalueringen af finansielle støtteprogrammer; anmoder Kommissionen om at foretage og offentliggøre interne efterfølgende evalueringer af dens henstillinger og dens deltagelse i trojkaen;
38. påpeger, at det største problem i adskillige medlemsstater er, at opsplitningen af de finansielle markeder resulterer i en mangel på finansiering og i øgede finansieringsomkostninger, navnlig for SMV'ernes vedkommende; mener, at ECB bør opretholde sin proaktive rolle på området for defragmentering, og mener, at EIB yderligere kan fremme finansieringen til SMV'er, iværksættervirksomhed, eksport og innovation, som er af afgørende betydning for den økonomiske genopretning;

Tirsdag den 25. februar 2014

EU-budgettet

39. bemærker, at den årlige vækstundersøgelse 2014 kun adskiller sig marginalt fra 2013-udgaven; beklager derfor endnu en gang manglen på nye forslag fra Kommissionen om den rolle, som EU-budgettet kan spille i at fremme vækst og jobskabelse for at nå Europa 2020-målene;
40. beklager, at Kommissionen har undladt at forsyne Europa-Parlamentet med en udtømmende rapport om gennemførelsen af vækst- og beskæftigelsespagten, der blev vedtaget i juni 2012;
41. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en regelmæssigt opdateret resultattavle for gennemførelsen af de nye programmer, der muliggør sammenligning mellem medlemsstaterne, hvorved budgetmyndigheden får mulighed for at træffe mere informerede beslutninger vedrørende udgiftsprioriteringer i lyset af observerbare tendenser;
42. understreger, at det lave niveau for betalingsbevillinger og det stramme loft på betalinger fortsat er et stort problem for EU-budgettet, som har en særlig negativ effekt på den økonomiske genopretning, da forsinkede betalinger er skadelige, primært for de direkte støttemodtagere; understreger desuden, at dette lave niveau for betalinger på EU's 2014-budget er i total modstrid med de foranstaltninger, som medlovgiverne har vedtaget om midlertidigt at øge EU's medfinansieringssatser for EU-programmer under delt forvaltning i de medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet; minder om behovet for, i lyset af gennemførelsen, at sikre en ordnet udvikling i betalingerne med henblik på at undgå en unormal overførsel af uindfrie forpligtelser (UF) til 2015-budgettet, og i denne forbindelse om nødvendigt at gøre brug af de forskellige fleksibilitetsmekanismer, der indgår i FFR-forordningen; agter at fortsætte den grundige overvågning af den generelle betalingssituation, især i forhold til det meget store antal betalinger, der stadig er nødvendige for at fuldføre programmerne under den foregående flerårige finansielle ramme;
43. beklager endnu en gang, at medlemsstaterne fortsat betragter deres bidrag til EU-budgettet som en tilpasningsfaktor i deres konsolideringsbestrebelse, hvilket igen fører til kunstige reduktioner i omfanget af betalinger til rådighed på EU-budgettet; opfordrer Kommissionen til at tage fuldt hensyn til denne tilbagevendende og farlige tendens under vurderingen af medlemsstaternes budgetplaner og foreslå konkrete tiltag til at vende den;
44. minder om, at den finanspolitiske situation i medlemsstaterne kan lattes gennem en ny ordning for egne indtægter til finansiering af EU-budgettet, der vil reducere BNI-bidrag, således at medlemsstaterne kan opfylde deres konsolideringsbestrebelse uden at bringe EU-finansiering til støtte af investeringer i den økonomiske genopretning og reformforanstaltninger i fare; understreger derfor betydningen af den nye højtstående gruppe om egne indtægter, som bør føre til en reel reform af EU-finansieringen;
45. gentager, at et stærkere økonomisk samarbejde bør gå hånd i hånd med en incitamentsbaseret mekanisme; mener, at supplerende finansiering eller instrumenter såsom solidaritetsmekanismen skal være en integreret del af EU's budget, men ikke være underlagt lofterne i den vedtagne flerårige finansielle ramme (FFR);

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Den Europæiske Centralbank.
-

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0129

Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelse og sociale aspekter

Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2014 (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 145, 148, 152 og artikel 153, stk. 5, i TEUF,
- der henviser til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2013 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2014« (COM(2013)0800) og udkastet til den fælles rapport om beskæftigelsen i bilaget dertil,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. oktober 2013 med titlen »Styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Unions sociale dimension« (COM(2013)0690),
- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse O-000122/2013 — B7-0524/2013 til Kommissionen og til Parlamentets beslutning derom af 21. november 2013 om Kommissionens meddelelse om styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Unions (ØMU) sociale dimension ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: — En strategi for intelligent, bæredygtig og inkluderende vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2010 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. april 2012 med titlen »Et opsving med høj beskæftigelse« (COM(2012)0173),
- der henviser til mundtlig forespørgsel O-000120/2012 til Kommissionen og Parlamentets beslutning derom af 14. juni 2012 om »Et opsving med høj beskæftigelse« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2010 med titlen »En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse« (COM(2010)0682) og Parlamentets beslutning af 26. oktober 2011 derom ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 med titlen »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed« (COM(2010)0758) og Parlamentets beslutning af 15. november 2011 derom ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 116.

⁽⁴⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 81.

⁽⁵⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 87.

⁽⁶⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

Tirsdag den 25. februar 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse om initiativet »Muligheder for Unge« (COM(2011)0933),
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om en social investeringspagt — som svar på krisen ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. februar 2013 med titlen »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« (COM(2013)0083),
 - der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse O-000057/2013 — B7-0207/2013 til Kommissionen og til Parlamentets beslutning derom af 12. juni 2013 om Kommissionens meddelelse: »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0091/2014),
- A. der henviser til, at recessionen i euroområdet opgjort i tal sluttede i andet kvartal 2013, men at den årlige vækst i euroområdet fortsat vil være usikker i år, og at arbejdsløsheden fortsat er på et meget højt niveau; der henviser til, at bæredygtig vækst skal øges markant, hvis dette skal ses som et længerevarende opsving og at skabe det nødvendige momentum til at afhjælpe EU's samfundsøkonomiske udfordringer;
- B. der henviser til, at arbejdsløsheden i EU har nået et alarmerende tal på 26,6 mio. og til, at langtidсарbejdsløsheden er steget i de fleste medlemsstater og har nået et rekordhøjt niveau i EU som helhed; der henviser til, at faldet i beskæftigelsen har været større i de lande, som har gennemført en omfattende finanspolitisk reform;
- C. der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden har nået et hidtil uset niveau med et gennemsnit på 23 % i EU som helhed, og til, at arbejdsløsheden blandt unge i alderen 16-25 år i visse medlemsstater er højere end 50 %; der henviser til, at situationen på arbejdsmarkedet er særlig kritisk for unge, der uanset uddannelsesniveau ofte ender som arbejdsløse, i usikre ansættelsesforhold, i ulønnede praktikpladser eller er tvunget til at udvandre; der henviser til, at det økonomiske tab som følge af unges manglende integration på arbejdsmarkedet i 2011 blev vurderet til 153 mia. EUR i medlemsstaterne, hvilket svarer til 1,2 % af EU's BNP; der henviser til, at den stive arbejdsmarkedsregulering i flere medlemsstater fører til mangel på den fleksibilitet, som er nødvendig for effektivt at absorbere chok; der henviser til, at den nuværende arbejdsmarkedslovgivning i visse tilfælde i uforholdsmæssig grad beskytter folk i arbejde og hindrer indslusningen af unge på arbejdsmarkedet;
- D. der henviser til, at denne lavkonjunktur har været den dybeste og mest langvarige i de sidste 100 års økonomiske historie, men at en katastrofe er blevet undgået, og virkningerne af krisen er fordelt over mange år, endda årtier; der henviser til, at til disse virkninger hører, at langtidсарbejdsløsheden fortsat er stigende, og at dette muligvis medfører strukturarbejdsløshed der henviser til, at segmenteringen af arbejdsmarkedet er fortsat med at stige, den gennemsnitlige husstandsindkomst er faldende i mange medlemsstater, og der er indikatorer, der peger på en tendens til en større og alvorligere grad af fattigdom og social udgrænsning, herunder fattigdom blandt personer i arbejde, i årene fremover;
- E. der henviser til, at Den Internationale Valutafond (IMF) for nylig påpegede, at der er mulighed for at beskatte bedre og mere progressivt, hvilket ville bidrage til at mindske ulighederne i EU; der henviser til, at der er behov for at flytte skattebyrden fra arbejde til andre former for bæredygtig skat for at fremme vækst og jobskabelse og samtidig generere ekstraintægter og for at styrke legitimiteten i konsolideringsarbejdet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0036.

Tirsdag den 25. februar 2014

- F. der henviser til, at virkningerne af krisen har medført en hidtil uset og voksende forskel i produktion og beskæftigelse mellem de centrale medlemsstater og randmedlemsstaterne; der henviser til, at kløften mellem de centrale medlemsstater og randmedlemsstaterne i 2012 nåede op på 10 procentpoint sammenlignet med kun 3,5 procentpoint i 2000; der henviser til, at forskellen anslås at nå sit højdepunkt i år;
- G. der henviser til, at det er nødvendigt at fortsætte med en vækstvenlig og differentieret finanspolitisk konsolidering for at sikre velfærdsstatens overlevelse og holdbare offentlige finanser på lang sigt;
- H. der henviser til, at økonomiske forbedringer derfor bør ses som en tilskyndelse til beslutsomt at fortsætte indsatsen for at fokusere på vækst og beskæftigelse med henblik på at opretholde reformprogrammerne for at forbedre konkurrenceevnen og sikre en holdbar genopretning;
- I. der henviser til, at systematiske fejl i Kommissionens økonomiske prognoser med hensyn til vækst og arbejdsløshed i de seneste år er et udtryk for, at der er behov for en bedre prognosemodel og bedre strategilægning for at bringe krisen til ophør; der henviser til, at farten er taget af den finanspolitiske konsolidering; der henviser til, at jobskabelsen i eurozonen stadig er svag; der henviser til, at inflationen i eurozonen ifølge Eurostat ligger under ECB-målet;
- J. der henviser til det øgede pres, som den demografiske udvikling lægger på de nationale budgetter og pensionsordningerne; der henviser til, at den forventede levealder fortsat stiger;
- K. der henviser til, at det er nødvendigt at tage hensyn til koefficienten for den forventede levealder for at sikre pensionsordningernes bæredygtighed;
- L. der henviser til, at hastigheden og intensiteten af strukturreformerne har været forskellig i medlemsstaterne under krisen, idet det har været meget hårdere for randmedlemsstaterne end de centrale medlemsstater; der henviser til, at alle medlemsstater bør trække på samme hammel og gennemføre de nødvendige strukturreformer med henblik på at fremme en bæredygtig og afbalanceret vækst og jobskabelse i området;
- M. der henviser til, at der er nødvendigt for alle medlemsstater at forbedre deres resultater og konkurrenceevne, og til, at et stort problem, som euroområdet står over for i øjeblikket, er de voksende samfundsøkonomiske forskelle mellem medlemsstaterne; der henviser til, at det er i alle medlemsstaternes interesse at sikre, at problemer med arbejdsløsheden og andre sociale problemer håndteres rettidigt og effektivt for at undgå en forværring af den økonomiske situation;
- N. der henviser til, at investering i almen og erhvervsfaglig uddannelse, forskning og innovation — områder, som er afgørende for økonomisk vækst og jobskabelse — stadig er lavere i EU end hos EU's vigtigste økonomiske partnere og konkurrenter andre steder i verden; der henviser til, at produktive investeringer på disse områder er vigtige for at få en bæredygtig udgang af krisen;
- O. der henviser til, at støtte til iværksættere bør være en prioritet for medlemsstaterne;
- P. der henviser til, at en sammenhængende sammensætning af forskellige politikker med en kombination af makroøkonomiske politikker, strukturpolitikker, sunde arbejdsmarkedsinstitutioner, usegmenterede arbejdsmarkeder, kollektive overenskomstforhandlinger og velfinansierede velfærdssystemer er afgørende for at absorbere konjunkturchok; der henviser til, at et system, der er baseret på hurtig genintegrering på arbejdsmarkedet med ledsageforanstaltninger baseret på flexicurity også er vigtige for at absorbere konjunkturchok;
- Q. der henviser til, at fattigdomsniveauet er steget siden 2007, idet 24,2 % af EU's befolkning for øjeblikket trues af fattigdom eller social udgrænsning; der henviser til, at udgifterne til socialsikring er faldet i næsten alle medlemsstater, og til, at Udvalget for Social Beskyttelse advarer om, at et stigende antal mennesker risikerer fattigdom, børnefattigdom, uopfyldte medicinske behov, alvorlige materielle afsavn og social udgrænsning;
- R. der henviser til, at EU har forpasset næsten alle Europa 2020-målsætningerne, og til, at udviklingen i medlemsstaterne med hensyn til opfyldelsen af Europa 2020-målene har været skuffende; der henviser til, at de tilsagn, der er givet i de nationale reformprogrammer for 2013, er utilstrækkelige til at opfylde de fleste af de mål, der er opstillet på EU-plan;

Tirsdag den 25. februar 2014

- S. der henviser til, at det er vigtigt at fremme demokratisk ansvarlighed, ejerskab og legitimitet hos alle aktører, der deltager i det europæiske semester; der henviser til, at hensigtsmæssig inddragelse af Parlamentet er et vigtigt led i denne proces; der henviser til, at de nationale parlamenter er repræsentanter og garanter for borgernes erhvervede og uddelegerede rettigheder; der henviser til, at indførelsen af det europæiske semester bør ske med fuld respekt for de nationale parlamenters beføjelser;
- T. der henviser til, at der mangler ordninger til at sikre, at Det Europæiske Råd respekterer Europa-Parlamentets holdning forud for den årlige vedtagelse af de prioriteter, som Kommissionen har foreslået i den årlige vækstundersøgelse;
- U. der henviser til, at det den 20. — 22. januar 2014 afholdt møder på højt niveau med nationale parlamentarikere (Den Europæisk Parlamentsuge)for at drøfte den årlige vækstundersøgelse for 2014, herunder de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter;

Sociale indikatorer

1. glæder sig over, at udkast til fælles beskæftigelsesrapport, som er vedhæftet den årlige vækstundersøgelse, for første gang i år omfatter en resultattavle for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken, som vil bidrage til styrke tilsynet med udviklingen i beskæftigelsen og på arbejdsmarkedet som led i den makroøkonomiske overvågning inden for rammerne af det europæiske semester; mener, at dette burde påvirke de politiske retningslinjer inden for rammerne af det europæiske semester og styrke den sociale dimension af Den Økonomiske og Monetære Union, hvilket ikke kun er ønskværdigt, men også nødvendigt for at håndtere krisen og forebygge alvorlige samfundsøkonomiske forskelle i euroområdet og dermed øge bæredygtigheden; giver udtryk for sin dybe bekymring over Europa-Parlamentets begrænsede rolle i forbindelse med det europæiske semester; beklager, at Kommissionen og Rådet kun har gjort beskedne fremskridt med hensyn til at styrke den demokratiske kontrol med retningslinjerne for den økonomiske politik; er af den opfattelse, at artikel 136 i den gældende traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde sætter Rådet i stand til på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter en afstemning, som kun euromedlemsstaterne deltager i, at vedtage bindende økonomiske retningslinjer for euromedlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske semester; understreger, at en tilskyndelsesmekanisme ville styrke det obligatoriske element i samordningen af den økonomiske politik; opfordrer til indgåelse af en interinstitutionel aftale med henblik på at inddrage Parlamentet i udformningen og vedtagelsen af den årlige vækstundersøgelse og retningslinjerne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken;
2. understreger, at de sociale og økonomiske prioriteter, der er aftalt i forbindelse med Europa 2020-strategien, er indbyrdes tæt forbundne; fremhæver, at økonomisk bæredygtighed og makroøkonomisk balance hverken kan opnås på mellemlang eller lang sigt uden en styrkelse og sikring af ØMU'ens sociale dimension; fremhæver, at Unionens sociale og økonomiske aspekter er to sider af samme sag og begge spiller en vigtig rolle for EU's udvikling;
3. mener imidlertid, at disse indikatorer ikke er gjort bindende, ulig resultattavlen vedrørende proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at vurdere denne situation i lyset af de stigende sociale og beskæftigelsesmæssige ubalancer i EU;
4. mener, at det er beklageligt, at de beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer, som Kommissionen har foreslået, er utilstrækkelige til i fuld udstrækning at dække den beskæftigelsesmæssige og sociale situation i medlemsstaterne; opfordrer til, at resultattavlen kommer til at omfatte yderligere indikatorer, navnlig børnefattighedsniveauer, adgang til sundhedspleje, hjemløshed og et indeks over anstændigt arbejde for at gøre det muligt at foretage en ordentlig vurdering af den sociale situation i medlemsstaterne; mener, at indikatorerne bør evalueres jævnlige efter høring af Parlamentet; der henviser til, at der mangler ordninger til at sikre, at Det Europæiske Råd respekterer Europa-Parlamentets holdning forud for den årlige vedtagelse af de prioriteter, som Kommissionen har foreslået i den årlige vækstundersøgelse;

Møde blandt Eurogruppens beskæftigelses- og socialministre

5. understreger, hvor vigtigt der er, at der afholdes møder mellem eurogruppens beskæftigelses- og socialministre forud for eurotopmøderne, når som helst det er nødvendigt; mener, at det er ligeså vigtigt med fælles møder med henblik på at opnå en fælles holdning i EPSCO-Rådet og ØKOFIN-Rådet for dermed at sikre, at der i større udstrækning tages hensyn til de sociale og beskæftigelsesmæssige aspekter under drøftelserne og beslutningstagningen blandt eurozonens myndigheder og for at give input til møderne mellem eurozonens stats- og regeringschefer;

Tirsdag den 25. februar 2014

Behovet for at stimulere den interne efterspørgsel på ny og skabe kvalitetsjob gennem produktive investeringer og øget produktivitet

Aftale om at øge investeringer og produktivitet i EU

6. påpeger, at selv om strukturreformer kan bære frugt på mellemlang til lang sigt, kræver behovet for at stimulere EU's interne efterspørgsel, at Kommissionen og Rådet straks iværksætter en ambitiøs og koordineret investeringsplan for at skabe bæredygtig vækst og kvalitetsjob på kort sigt og øge potentialet på mellemlang sigt; bemærker, at de vigtigste mål allerede er defineret i Europa 2020-strategien og i vækst- og beskæftigelsespagten, som blev indgået i juni 2002, men at finansieringen skal optrappes; tilskynder derfor medlemsstaterne til at oprette en investeringspakke med henblik på at udvirke en væsentlig forbedring af den kortsigtede økonomiske situation og af situationen på arbejdsmarkedet i medlemsstaterne, således som der blev slået til lyd for i Parlamentets beslutning af 11. september 2013 om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed: mulige udveje ⁽¹⁾;

7. understreger, at EU's konkurrenceevne primært kan fremmes gennem produktivitetsfremmende investeringer i uddannelse, FoU, løbende innovation, yderligere digitalisering og cloudtjenester; mener, at det er disse drivkræfter, som kan gøre EU til den foretrukne destination for globale virksomheder, eksportør af produkter og tjenester med høj værditilvækst og udbyder af job af høj kvalitet;

8. er bekymret over, at over 20 medlemsstater forholdsmæssigt (i procent af BNP) har reduceret deres uddannelsesudgifter og dermed bragt deres vækst og konkurrenceevne i fare, bl.a. på grund af misforholdet mellem behovet for arbejdskraft og arbejdsstyrkens faktiske kvalifikationer; påpeger, at det vil øge EU's strukturelle svagheder at reducere sådanne investeringer i lyset af det voksende behov for højtuddannede arbejdstagere og den kendsgerning, at en stor del af arbejdsstyrken i mange medlemsstater i dag er lavtuddannede; advarer om, at var næsten halvdelen af alle børn af lavtuddannede forældre ifølge Eurostat risikerede at leve i fattigdom i EU27 i 2011, i forhold til 22 % af de børn, som boede hos forældre med en mellemlang uddannelse og 7 % af børn med højtuddannede forældre, idet Eurostat fandt de største forskelle i Rumænien (78 % af børnene med lavtuddannede forældre i forhold til 2 % med højtuddannede forældre), Tjekkiet (76 % og 5 %), Slovakiet (77 % og 7 %), Bulgarien (71 % og 2 %) og Ungarn (68 % og 3 %);

9. glæder sig over, at Kommission i den årlige vækstundersøgelse for 2014 opfordrer medlemsstaterne til at beskytte eller fremme langsigtede investeringer i uddannelse, forskning og innovation, energi og klimaforanstaltninger; mener imidlertid, at dette er utilstrækkeligt til, at medlemsstater med allerede begrænsede budgetter kan nå dette mål; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en plan, som kan bistå disse medlemsstater med at foretage de nødvendige produktive investeringer, f.eks. inden for uddannelse og forskning og udvikling, i betragtning af disse sektoreres muligheder for at skabe vækst og beskæftigelse;

Europæiske midler

10. påpeger, at de europæiske fonde i en tid med alvorlige finanspolitiske stramninger og begrænset udlånskapacitet i den private sektor er en vigtig løftestang, som medlemsstaterne har til rådighed til at stimulere økonomien og bidrage til at opfylde Europa 2020-målene for vækst og beskæftigelse;

11. mener, at samhørighedspolitikken er afgørende med hensyn til at hjælpe med at reducere interne konkurrenceforskelle og strukturelle ubalancer; opfordrer Kommissionen til straks at omprogrammere ikke-anvendte strukturmidler til fordel for ungdomsbeskæftigelsesprogrammer og SMV'er; opfordrer Kommissionen til at finde særlige løsninger til de lande, som har en meget høj arbejdsløshed, og som vil blive tvunget til at tilbagebetale EU's midler som følge af samfinansieringsproblemer;

12. opfordrer Kommissionen til at anvende princippet om forhåndstildeling på alle midler, som er vigtige for genopretningen efter krisen, såsom Den Europæiske Socialfond for perioden 2014-2020, og samtidig nøje overvåge de negative virkninger af forhåndstildeling, såsom risikoen for automatisk frigørelse og betalingsprofilernes virkning for de

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0365.

Tirsdag den 25. februar 2014

medlemsstater, som har det højeste arbejdsløshedsniveau, og som er i gang med en meget omfattende finanspolitisk konsolidering, navnlig vedrørende programmer til fremme af økonomisk vækst, beskæftigelse og strategiske investeringer;

13. mener, at mindst 25 % af de nationale samhørighedsfonde bør anvendes til specifikke programmer under Den Europæiske Socialfond i de medlemsstater, som har den højeste arbejdsløshed og den største fattigdom;

Kvalitetsjob og anstændige lønninger med henblik på at øge produktiviteten

14. opfordrer til mere tilpasningsdygtige og dynamiske arbejdsmarkeder, som kan tilpasse sig forstyrrelser i den økonomiske situation, uden at det fører til masseafskedigelse; konstaterer, at der er sket en alvorlig udhuling af mange arbejdstageres købekraft i EU, et fald i husstandsindkomsterne og i den interne efterspørgsel, hvilket yderligere har bidraget til arbejdsløsheden og den sociale udgrænsning, navnlig i de lande, som er ramt hårdest af krisen; påpeger, at en nedskæring af omkostningerne til arbejdskraften, som direkte påvirker i lønningerne, ikke må være den eneste strategi til at forbedre konkurrenceevnen; henviser til, at det i meddelelsen om den årlige vækstundersøgelse understreges, at de centrale medlemsstater med den nødvendige manøvrermargin kunne øge lønniveauet for derved at øge forbruget; opfordrer til en mere ambitiøs tilgang i henstillingerne for at fremme mere afbalanceret vækst og jobskabelse i eurozonen;

15. bemærker, at Kommissionen i sit udkast til den fælles rapport om beskæftigelsen for 2014 påpeger, at et fald i enhedslønomsprocenten og løntilbageholdenhed har givet sig udslag i prisudviklingen, til dels på grund af samtidige stigninger i indirekte skatter og offentligt fastsatte priser;

16. bemærker, at anstændige arbejdspladser og lønninger er vigtige, ikke kun af hensyn til social samhørighed og retfærdighed i samfundet, men også for at bevare en stærk økonomi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af deres respektive beføjelser at foreslå foranstaltninger til at tackle ulighed og garantere anstændige lønninger; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde ved at føre arbejdsmarkeds politikker, der har til formål at sikre eksistenssikrende lønninger til personer i arbejde;

17. bemærker, at kvinder er en drivkraft bag væksten i beskæftigelsen i Europa, og at der derfor må gøres mere for fuldt ud at udnytte den kvindelige arbejdsstyrkes produktive potentiale gennem bedre gennemførelse af ligestillingspolitikker og en mere effektiv anvendelse af EU-midler til dette formål;

18. understreger betydningen af at undersøge mulighederne for at lette lønpresset gennem lavtlønsordninger i overensstemmelse med national praksis;

19. understreger, at jobkvalitet er vigtig i en videnintensiv økonomi for at fremme en høj arbejdskraftproduktivitet og hurtig innovation ved hjælp af en kvalificeret, fleksibel og engageret arbejdsstyrke med gode sundheds- og sikkerhedsstandarder, tryghed i ansættelsen og rimelige arbejdstider;

Reformer for at forbedre kvaliteten af arbejdskraftens medvirken

20. opfordrer medlemsstaterne til at fremlægge nationale beskæftigelsesplaner, både generelle og for unge, i de nationale reformprogrammer for 2014; mener, at det er beklageligt, at en betydelig række medlemsstater trods Parlamentets gentagne anmodninger ikke fremlagde sådanne planer i 2013;

21. beklager, at Rådet ikke tog hensyn til Parlamentets opfordring til at fokusere på jobkvalitet i dets retningslinjer for 2013; opfordrer Kommissionen til at medtage jobkvalitet, uddannelse, adgang til livslang læring, centrale arbejdstagerrettigheder og støtte til mobilitet på arbejdsmarkedet og selvstændig virksomhed gennem øget tryghed for arbejdstagere i de landespecifikke henstillinger baseret på den årlige vækstundersøgelse for 2014;

22. understreger, at arbejdsmarkedsreformer bør fokusere på at øge arbejdskraftproduktiviteten og -effektiviteten og dermed forbedre EU's økonomiske konkurrenceevne og muliggøre bæredygtig vækst og jobskabelse og samtidig nøje respektere både ånd og bogstav i de europæiske sociale og arbejdsmarkedsretlige bestemmelser og principperne heri; mener, at arbejdsmarkedsreformer bør gennemføres, så de fremmer den interne fleksibilitet og jobkvaliteten;

Tirsdag den 25. februar 2014

23. mener, at strukturreformer på arbejdsmarkedet bør medføre intern fleksibilitet med henblik på at fastholde beskæftigelsen i tider med økonomiske forstyrrelser, sikre jobkvalitet, tryghed i forbindelse med jobskifte, arbejdsløshedsunderstøttelse med krav om aktivering, der er knyttet til genindslusningsordninger, som fortsat tilskynder til at komme i arbejde samtidig med, at der sikres en anstændig indkomst, og omfatte ansættelsesforhold, som bekæmper segmentering af arbejdsmarkedet, foregriber økonomisk omstrukturering og sikrer adgang til livslang læring; mener, at kun en balance, der bygger på flexicurity, kan sikre et konkurrencedygtigt arbejdsmarked

24. understreger betydningen af aktive, omfattende og inkluderende arbejdsmarkedspolitikker i denne forbindelse; er dybt bekymret over, at flere medlemsstater trods stigende arbejdsløshedstal har nedskåret bevillingerne til finansiering af sådanne arbejdsmarkedspolitikker; opfordrer medlemsstaterne til at øge dækningen og effektiviteten af aktive arbejdsmarkedspolitikker i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter;

25. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med den private sektor og arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national praksis at udarbejde og fremlægge beskæftigelsesplaner, herunder specifikke jobskabelsesplaner, navnlig inden for de sektorer, som ifølge Kommissionen har de største muligheder som f.eks. sundhedssektoren, den sociale sektor, den del af økonomien, som er kendetegnet af lav-emission og ressourceeffektivitet, samt ikt-sektoren; opfordrer medlemsstaterne til gennem disse beskæftigelsesplaner at fremme skabelsen af beskæftigelsesmuligheder navnlig for langtidsledige, ældre arbejdsløse, kvinder og andre prioriterede grupper, der er særlig hårdt ramt af krisen som f.eks. indvandrere og handicappede;

26. understreger betydningen af Erasmus+ og det vigtige bidrag, som EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom, idræt og sprog kan yde for at forbedre arbejdsmarkedssituationen, især for unge;

27. understreger betydningen af det forbedrede samarbejde mellem offentlige jobcentre med henblik på at udvikle og gennemføre europæiske, evidensbaserede benchlearningsystemer og gennemføre europæiske arbejdsmarkedsinitiativer;

Ungdomsarbejdsløshed

28. er dybt bekymret over, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er meget høj; bemærker, at situationen for unge arbejdsløse vækker særlig bekymring; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger for at integrere unge på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at gennemfører de for længst vedtagne og nye foranstaltninger, for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden og nedbringe antallet af unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, idet der tages hensyn til det kvalitative aspekt ved et anstændigt arbejde med fuld respekt for grundlæggende arbejdstagerrettigheder;

29. glæder sig over, at Rådet har vedtaget en ungdomsgaranti og øremærket 6 mia. EUR til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i den næste flerårige finansielle ramme; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre ungdomsgarantiordninger, bruge de tilgængelige ressourcer på en effektiv måde og koncentrere aktiviteterne om dem, der befinder sig i den vanskeligste situation; er dog bekymret over, at regeringerne ikke har afsat de nødvendige bevillinger til dette formål; opfordrer medlemsstaterne til at indføre et passende system til at kontrollere, at gennemførelsen af foranstaltningerne og anvendelsen af bevillingerne er effektiv;

30. glæder sig over, at disse bevillinger kan anvendes i de to første år af den kommende finansielle ramme; minder imidlertid om, at dette beløb er helt utilstrækkeligt til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden på en vedvarende måde, og kun bør udgøre den første tranche, i bekæmpelsen af problemet; understreger, at Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har beregnet, at der er behov for i alt 21 mia. EUR alene i euroområdet for at gennemføre et effektivt program til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, hvilket skal sammenholdes med et økonomisk tab ved unges udelukkelse fra arbejdsmarkedet, som skønnes til 153 mia. EUR i medlemsstaterne i 2011, svarende til 1,2 % af EU's BNP; opfordrer Kommissionen til at prioritere ungdomsgarantien og øge bevillingerne i forbindelse med den lovede midtvejsevaluering af den flerårige finansielle ramme;

31. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at også medlemsstater, som er underlagt proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, har finanspolitisk råderum til at gennemføre ungdomsgarantien;

Tirsdag den 25. februar 2014

32. glæder sig over Kommissionens forslag om en kvalitetsramme for praktikophold, som bl.a. skal fremme unges beskæftigelsesegnhed og forbedre deres arbejdsforhold; henviser imidlertid til det manglende krav om ordentlige lønforhold; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter i Europa til at gennemføre den europæiske alliance for lærlinguddannelser på et mere ambitiøst niveau;

Arbejdskraftens mobilitet

33. mener, at der i lyset af antallet af arbejdstagere, navnlig unge, som forlader deres hjemland for at flytte til andre medlemsstater i deres søgning efter beskæftigelsesmuligheder, er et tvingende behov for at udvikle passende foranstaltninger; bemærker, at der, for at der kan sikres overførsel af pensionsrettigheder og fortsættelse af arbejdsløshedsunderstøttelse i mindst tre måneder, mens modtageren søger arbejde i en anden medlemsstat, for øjeblikket er ved at blive foretaget ændringer i EU-lovgivningen; henviser ti, at der er indgået en aftale mellem Rådet og Parlamentet om overførsel af supplerende pensionsrettigheder på tværs af grænserne;

34. understreger vigtigheden af kombinerede uddannelsessystemer, som det praktiseres i nogle medlemsstater; mener, at kombineret uddannelse kan gennemføres i langt flere medlemsstater under hensyntagen til de nationale forhold;

35. glæder sig over, at Kommissionen agter at bygge videre på den europæiske portal for jobmobilitet (Eures) ved at styrke og udvide dens aktiviteter og især fremme unges mobilitet; opfordrer til, at der udarbejdes en specifik strategi til dette formål i samarbejde med medlemsstaterne; bemærker endvidere, at mobilitet imidlertid skal være frivillig og ikke må begrænse indsatsen for at skabe job og lærlingepladser lokalt for ikke at forværre problemet med hjerneflugt, som allerede optræder i de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen;

Et mere retfærdigt skattesystem

36. bemærker, at indkomstforskellene øges mellem og inden for medlemsstaterne, navnlig i det sydlige EU og i EU's randområder; bemærker endvidere, at krisen i mange lande har intensiveret den langsigtede tendens med lønpolarisering og arbejdsmarkedssegmentering;

37. henviser til, at Den Internationale Valutafond (IMF) for nylig påpegede, at der er mulighed for at beskatte bedre og mere progressivt, hvilket ville bidrage til at mindske ulighederne i EU; der henviser til, at der er behov for at flytte skattebyrden fra arbejde til andre former for bæredygtig skat for at fremme vækst og jobskabelse og samtidig generere ekstraindtægter og for at styrke legitimiteten af konsolideringsarbejdet;

38. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger, der fremmer jobskabelse, som f.eks. reform af skatten på arbejde, der giver beskæftigelsesmæssige incitamenter, støtter frivillig selvstændig erhvervsvirksomhed og fremmer erhvervslivet i strategiske sektorer;

39. bemærker, at det er vigtigt at sænke skatten på arbejde, navnlig gennem målrettede midlertidige nedsættelser af socialsikringsbidrag eller jobtilskudsordninger for nyansatte, især lavtuddannede og lavtlønnede arbejdstagere, langtidsarbejdsløse og andre udsatte grupper, og samtidig sikre langsigtet bæredygtighed i de offentlige pensionsordninger;

40. understreger, at det er vigtigt, at der tages effektive skridt til at bekæmpe sort arbejde, falske selvstændige, skattesvig og skatteunddragelse, navnlig i forbindelse med den nuværende finanspolitiske konsolidering, for dermed at beskytte arbejdstagere og indtægter og fastholde befolkningens tillid til, at skattesystemerne er retfærdige og effektive;

Samfundsmæssige udviklingstendenser og bæredygtigheden af de sociale sikringsordninger

Nødvendigheden af at nedbringe fattigdommen og den sociale udgrænsning

41. er bekymret over den stigende fattigdom i alle aldersgrupper; bemærker, at fattigdom og social udgrænsning blandt de 18-64-årige er steget markant i to tredjedele af medlemsstaterne inden for de seneste år, primært på grund af det stigende antal arbejdsløse eller husstande med lav arbejdsintensitet og fattigdom blandt personer i arbejde; bemærker, at risikoen for fattigdom og social udgrænsning i 2012 var meget højere (48,8 %) for tredjelandsstatsborger (i alderen 18-64 år) end for

Tirsdag den 25. februar 2014

EU-statsborgere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger for at opfylde Europa 2020-målet om fattigdom og social udgrænsning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger for at bekæmpe børnefattigdom i betragtning af, at 27 % af børnene under 18 år i 2011 risikerede fattigdom eller social udgrænsning; opfordrer Kommissionen til at udstede henstillinger, især til de medlemsstater, der har den højeste andel af børn under 18 år, der risikerer fattigdom eller social udgrænsning;

42. glæder sig over, at det i den årlige vækstundersøgelse for 2014 anerkendes, at der er behov for en afbødning af de sociale konsekvenser af krisen og for at sikre de sociale sikringsordningers finansielle bæredygtighed; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres sikkerhedsnet, sikre effektiviteten i deres velfærdssystemer og investere i forebyggende foranstaltninger;

43. glæder sig over Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, som vil hjælpe de mennesker, der hårdest ramt af fattigdom, med at opfylde deres basale behov opfordrer medlemsstaterne til at bruge midlerne godt og målrette dem mod de dårligst stillede;

Bæredygtige pensionsordninger

44. noterer sig forslaget til landespecifikke henstillinger for mange medlemsstater med hensyn til pensionsreformer; beklager, at Kommissionens henstilling blev udarbejdet uden inddragelse af Parlamentets henstillinger i grøn- og hvidbøgerne om pensioner; understreger, at pensionsreformer kræver national politisk og social samhørighed og kun kan blive vellykkede, hvis de bliver forhandlet med arbejdsmarkedets parter;

45. understreger, at de igangværende nødvendige reformer af medlemsstaternes pensionssystemer bør udtænkes, udformes og vedtages på en sådan måde, at det sikres, at de er bæredygtige, uden at det går ud over et rimeligt pensionsniveau, og at de helt er i tråd med de økonomiske og sociale prioriteter i Europa 2020-strategien;

46. understreger, at der skal gennemføres de nødvendige reformer for at garantere pensionssystemernes bæredygtighed; mener, at det for at udvirke en vellykket forhøjelse af pensionsalderen er nødvendigt at ledsage pensionsreformer af en politik, som begrænser adgangen til førtidspensionsordninger og andre muligheder for tidlig pensionering, udvikler beskæftigelsesmulighederne for ældre arbejdstagere, garanterer adgangen til livslang læring, indfører skattebestemmelser, der tilskynder til at blive længere i beskæftigelse og understøtter aktiv og sund aldring; understreger det øgede pres, som den demografiske udvikling lægger på de nationale budgetter og pensionsordninger, nu hvor den første horde af de store årgange går på pension; henviser til forskellene i resultater og ambitionsniveau mellem medlemsstaterne for så vidt angår formuleringen og gennemførelsen af strukturreformer med henblik, på at øge beskæftigelse, gradvist at udfase førtidspensionsordninger og på medlemsstatsniveau og i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at vurdere behovet for at fastsætte både den lovpligtige og den faktiske pensionsalder i overensstemmelse med stigningen i den forventede levealder; understreger, at de medlemsstater, som ikke gennemfører gradvise reformer nu, på et senere tidspunkt kan komme i den situation, at de er nødt til pludseligt at gennemføre dramatiske reformer, hvilket vil kunne få alvorlige samfundsmæssige konsekvenser;

47. er bekymret over risikoen for utilstrækkelige pensioner til en generation af unge europæere, som i dag er arbejdsløse eller i en usikker jobsituation, og som vil opleve en stadig højere pensionsalder og længere pensionsoptjeningsperioder;

Europæiske sociale stabilisatorer

48. bemærker, at socialsikringen og socialpolitikken og navnlig arbejdsløshedsunderstøttelse, minimumsindkomststøtte og progressiv beskatning, i begyndelsen bidrog til at mindske dybden af recessionen og stabilisere arbejdsmarkedet og forbruget; understreger imidlertid, at kapaciteten af disse vigtige økonomiske og sociale stabilisatorer i foruroligende grad er formindsket i de medlemsstater, hvor der er størst behov for sådanne stabilisatorer; bemærker, at husstandsindkomsterne og den indenlandske efterspørgsel dermed er mindre fredet;

49. mener, at indførelse bonus-malus-systemer er til fordel for alle involverede parter;

50. understreger, at sociale politikker og sociale standarder i visse tilfælde er blevet anvendt som justeringsfaktorer som følge af kravene om finanspolitisk konsolidering; opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne af disse processer for de nationale velfærdsstater og befolkningen; opfordrer medlemsstaterne til at gøre de sociale sikringsordninger mere hensigtsmæssige og effektive og til at sørge for, at de fortsat fungerer som stødpuder mod fattigdom og social udgrænsning;

Tirsdag den 25. februar 2014

51. opfordrer Kommissionen til at anerkende den betydning, som familieplejere spiller ikke blot for varetagelse af plejen, men også for økonomien og samfundet som helhed, idet der sjældent konsekvent og generelt tages hensyn til deres interesser i forbindelse med udformningen af politikker, som påvirker deres situation;

52. mener, at EU-midler kunne bidrage til at styrke familieplejeres evne til at yde bistand (f.eks. følelsesmæssig støtte, udveksling og oplysning) og til at fremføre deres anliggender, ligesom de kunne fremme udveksling af oplysninger, forskning og netværksarbejde; mener også, at man kunne undersøge hensigtsmæssigheden af med respekt for de nationale beføjelser og solidaritetsprincippet at gennemføre lovgivningstiltag, f.eks. et direktiv om ferie og orlov for familieplejere;

53. understreger det voksende behov for kvalificerede plejepersoner som følge af de demografiske forandringer og behovet for at sikre uddannelse af fremtidige plejepersoner for at undgå, at hele plejesystemet og socialsikringen bryder sammen; anser det også for vigtigt at yde mest mulig støtte til plejere (især ikke-professionelle plejere), hvis bidrag skal anerkendes;

54. understreger vigtigheden af hospice- og palliative tjenester inden for langtidspleje; påpeger, at mobile palliative teams på grund af deres multiprofessionelle sammensætning, fleksibilitet og samarbejde med andre fagområder, kan afhjælpe væsentlige mangler for både plejere og patienter i systemerne for langtidspleje;

Behovet for at styrke den demokratiske legitimitet og dialogen på arbejdsmarkedet

55. understreger at alle arbejdsmarkedsreformer skal bygge på en øget samordning af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter;

56. understreger, at trojkaen har bekræftet, at en engageret medvirken fra arbejdsmarkedets parter side og en stærk dialog mellem dem, bl.a. på nationalt plan, er en forudsætning for vellykkede reformer, og at der navnlig i forbindelse med reformer af ØMU'en er behov for en styrkelse af arbejdsmarkedets parter rolle i den nye økonomiske styringsproces, navnlig det europæiske semester; glæder sig over Kommissionens forslag om i højere grad at inddrage arbejdsmarkedets parter i processen for det europæiske semester forud for vedtagelsen af den årlige vækstundersøgelse inden for rammerne af bl.a. Udvalget for den Sociale Dialog;

57. opfordrer Det Europæiske Råd og medlemsstaterne til at sikre, at de nationale og regionale parlamenter, arbejdsmarkedets parter, offentlige myndigheder og civilsamfund inddrages nært i gennemførelsen og overvågningen af de politiske retningslinjer under Europa 2020-strategien og den økonomiske styringsproces for at sikre ejerskab; opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til mere effektivt at indarbejde overvågning og evaluering af Europa 2020-strategiens målsætninger for beskæftigelse og uddannelse samt sociale målsætninger i det europæiske semester 2014;

o

o o

58. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG TIL BESLUTNINGEN:

KONKRETE HENSTILLINGER, SOM SKAL VEDTAGES AF DET EUROPÆISKE RÅD I DE POLITISKE RETNINGSLINJER

Henstilling 1: Sociale indikatorer

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Glæder sig over, at udkast til fælles beskæftigelsesrapport, som er vedhæftet den årlige vækstundersøgelse, for første gang i år omfatter en resultattavle for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken, som vil bidrage til styrke tilsynet med udviklingen i beskæftigelsen og på arbejdsmarkedet som led i den makroøkonomiske overvågning inden for rammerne af det europæiske semester; mener, at dette burde påvirke de politiske retningslinjer inden for rammerne af det europæiske semester og styrke den sociale dimension af Den Økonomiske og Monetære Union, hvilket ikke kun er ønskværdigt, men også nødvendigt for at håndtere krisen og forebygge alvorlige samfundsøkonomiske forskelle i euroområdet og dermed øge bæredygtigheden;

Giver udtryk for sin dybe bekymring over Europa-Parlamentets begrænsede rolle i forbindelse med det europæiske semester; beklager, at Kommissionen og Rådet kun har gjort beskedne fremskridt med hensyn til at styrke den demokratiske kontrol med retningslinjerne for den økonomiske politik; er af den opfattelse, at artikel 136 i den gældende traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde sætter Rådet i stand til på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter en afstemning, som kun euromedlemsstaterne deltager i, at vedtage bindende økonomiske retningslinjer for euromedlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske semester; understreger, at en tilskyndelsesmekanisme ville styrke det obligatoriske element i samordningen af den økonomiske politik; opfordrer til indgåelse af en interinstitutionel aftale med henblik på at inddrage Parlamentet i udformningen og vedtagelsen af den årlige vækstundersøgelse og retningslinjerne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken;

Mener imidlertid, at disse indikatorer ikke er gjort bindende, ulig resultattavlen vedrørende proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at vurdere denne situation i lyset af de stigende sociale og beskæftigelsesmæssige ubalancer i EU;

Mener, at det er beklageligt, at de beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer, som Kommissionen har foreslået, er utilstrækkelige til i fuld udstrækning at dække den beskæftigelsesmæssige og sociale situation i medlemsstaterne; opfordrer til, at resultattavlen kommer til at omfatte yderligere indikatorer, navnlig børnefattighedsniveauer, adgang til sundhedspleje, hjemløshed og et indeks over anstændigt arbejde for at gøre det muligt at foretage en ordentlig vurdering af den sociale situation i medlemsstaterne; mener, at indikatorerne bør evalueres jævnlige efter høring af Parlamentet; der henviser til, at der mangler ordninger til at sikre, at Det Europæiske Råd respekterer Europa-Parlamentets holdning forud for den årlige vedtagelse af de prioriteter, som Kommissionen har foreslået i den årlige vækstundersøgelse;

Henstilling 2: Eurogruppens ministre for beskæftigelse og sociale anliggender

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Understreger, hvor vigtigt der er, at der afholdes møder mellem eurogruppens beskæftigelses- og socialministre forud for eurotopmøderne, når som helst det er nødvendigt; mener, at det er ligeså vigtigt med fælles møder med henblik på at opnå en fælles holdning i EPSCO-Rådet og ØKOFIN-Rådet for dermed at sikre, at der i større udstrækning tages hensyn til de sociale og beskæftigelsesmæssige aspekter under drøftelserne og beslutningstagningen blandt eurozonens myndigheder og for at give input til møderne mellem eurozonens stats- og regeringschefer;

Henstilling 3: Aftale om at øge investeringer og produktivitet i EU

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Påpeger, at selv om strukturreformer kan bære frugt på mellemlang til lang sigt, kræver behovet for at stimulere EU's interne efterspørgsel, at Kommissionen og Rådet straks iværksætter en ambitiøs og koordineret investeringsplan for at skabe bæredygtig vækst og kvalitetsjob på kort sigt og øge potentialet på mellemlang sigt; bemærker, at de vigtigste mål allerede er defineret i Europa 2020-strategien og i vækst- og beskæftigelsespagten, som blev indgået i juni 2002, men at finansieringen

Tirsdag den 25. februar 2014

skal optrappes; tilskynder derfor medlemsstaterne til at oprette en investeringspakke med henblik på at udvirke en væsentlig forbedring af den kortsigtede økonomiske situation og af situationen på arbejdsmarkedet i medlemsstaterne, således som der blev slået til lyd for i Parlamentets beslutning af 11. september 2013 om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed: mulige udveje (2013/2045(INI));

Glæder sig over, at Kommission i den årlige vækstundersøgelse for 2014 opfordrer medlemsstaterne til at beskytte eller fremme langsigtede investeringer i uddannelse, forskning og innovation, energi og klimaforanstaltninger; mener imidlertid, at dette er utilstrækkeligt til, at medlemsstater med allerede begrænsede budgetter kan nå dette mål;

Opfordrer Kommissionen til at iværksætte en plan, som kan bistå disse medlemsstater med at foretage de nødvendige produktive investeringer, f.eks. inden for uddannelse og forskning og udvikling, i betragtning af disse sektoreres muligheder for at skabe vækst og beskæftigelse;

Henstilling 4: Kvalitetsjob og anstændige lønninger med henblik på at øge produktiviteten

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Enhedslønoms-kostninger, produktionsomkostninger og overskudsmargener

opfordrer til mere tilpasningsdygtige og dynamiske arbejdsmarkeder, som kan tilpasse sig forstyrrelser i den økonomiske situation, uden at det fører til masseafskedigelse; konstaterer, at der er sket en alvorlig udhuling af mange arbejdstageres købekraft i EU, et fald i husstandsindkomsterne og i den interne efterspørgsel, hvilket yderligere har bidraget til arbejdsløsheden og den sociale udgrænsning, navnlig i de lande, som er ramt hårdest af krisen; påpeger, at en nedskæring af omkostningerne til arbejdskraften, som direkte påvirker i lønningerne, ikke må være den eneste strategi til at forbedre konkurrenceevnen; henviser til, at det i meddelelsen om den årlige vækstundersøgelse understreges, at de centrale medlemsstater med den nødvendige manøvrermargin kunne øge lønniveauet for derved at øge forbruget; opfordrer til en mere ambitiøs tilgang i henstillingerne for at fremme mere afbalanceret vækst og jobskabelse i eurozonen;

Lønninger og anstændig løn

Kommissionen bør foreslå foranstaltninger til at tackle ulighed og garantere anstændige lønninger. Medlemsstaterne opfordres til at bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde ved at føre en arbejdsmarkedspolitik, som har til formål at sikre eksistenssikrende lønninger til personer i arbejde, hvilket ikke kun er vigtigt for den sociale samhørighed og retfærdigheden i samfundet, men også for at fastholde en stærk økonomi.

Jobkvalitet

Kommissionen bør i højere grad lægge vægt på jobkvalitet i sine landespecifikke henstillinger for 2014, hvilket er vigtigt i en videnintensiv økonomi for at fremme en høj arbejdskraftproduktivitet og hurtig udvikling ved hjælp af en kvalificeret, fleksibel og engageret arbejdsstyrke med gode sundheds- og sikkerhedsstandarder, en følelse af sikkerhed og rimelige arbejdstider. I de politiske retningslinjer bør der navnlig fokuseres på arbejdstageres adgang til en række vigtige arbejdsmarkedsmæssige rettigheder, som er forankret i traktaterne, og uden at det berører medlemsstaternes lovgivning.

Forekomsten og udbredelsen af usikre ansættelsesvilkår og falske selvstændige bør bekæmpes, og det bør sikres, at folk med midlertidige kontrakter eller deltidskontrakter, eller som er selvstændige, har en passende social beskyttelse og adgang til uddannelse.

Der bør sikres en effektiv håndhævelse af direktivet om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Henstilling 5: Reformen til at forbedre kvaliteten af arbejdskraftens deltagelse

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Tirsdag den 25. februar 2014

Nationale beskæftigelsesplaner — generelle og for unge

Kommissionen bør gøre det obligatorisk at fremlægge nationale beskæftigelsesplaner, både generelle og for unge, i de landespecifikke henstillinger for 2014.

Kommissionen bør medtage jobkvalitet, uddannelse og adgang til livslang læring, centrale arbejdstagerrettigheder og støtte til mobilitet på arbejdsmarkedet samt selvstændig virksomhed gennem øget tryghed for arbejdstagere i de landespecifikke henstillinger baseret på den årlige vækstundersøgelse for 2014.

Arbejdsmarkedsreformer og aktive arbejdsmarkedspolitikker

Arbejdsmarkedsreformer bør fokusere på at øge arbejdsstyrkens produktivitet og effektivitet og dermed forbedre EU's økonomiske konkurrenceevne og muliggøre bæredygtig vækst og jobskabelse og samtidig nøje respektere både ånd og bogstav i de europæiske sociale bestemmelser og principperne heri. Arbejdsmarkedsreformer bør gennemføres, så de fremmer jobkvaliteten.

Strukturreformer på arbejdsmarkedet bør medføre intern fleksibilitet med henblik på at fastholde beskæftigelsen i tider med økonomiske forstyrrelser, sikre jobkvalitet, sikkerhed i forbindelse med jobskifte, understøttelsesordninger baseret på strenge aktiveringskrav og forbundet med reintegrationspolitikker, som fastholder arbejdsincitamentet og samtidig sikrer en anstændig indkomst, ordninger til bekæmpelse af segmentering af arbejdsmarkedet, foregribelse af økonomisk omstrukturering og adgang til livslang læring.

Afhjælpning af mangel på efterspurgte kvalifikationer

Bedre overvågning af kvalifikationsbehovet i specifikke sektorer og/eller regioner og hurtig afhjælpning af disse kvalifikationsmismatch.

Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om udarbejdelsen af EU-oversigten over kvalifikationer for at tilvejebringe et fuldstændigt overblik over behovet for kvalifikationer i EU.

Fremme samarbejdet mellem den almene og faglige uddannelse og erhvervslivet med henblik på at forudsige de kommende faglige behov og tilpasse den almene og faglige uddannelse til behovene på arbejdsmarkedet, så arbejdskraften får de nødvendige færdigheder og så det bliver nemmere for den at skifte fra uddannelse til arbejde, idet praktisk-teoretiske uddannelsessystemer bør spille en central rolle;

Fremme adgangen til livslang læring for alle aldersgrupper, ikke kun gennem formel læring, men også gennem udvikling af ikke-formel og uformel læring.

Etablering af et valideringssystem for ikke-formel og uformel læring inden 2015 i tilknytning til den europæiske referenceramme for kvalifikationer.

Ungdomsarbejdsløshed

Der opfordres til, at der indføres en europæisk pagt om ungdomsbeskæftigelse for at omsætte de for længst vedtagne og nye foranstaltninger i praksis, og at der indgås forpligtelser om nye ressourcer og foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, der reducerer antallet af unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, såvel som fattigdommen blandt unge, idet der tages hensyn til det kvalitative aspekt ved et anstændigt arbejde med fuld respekt for grundlæggende arbejdstagerrettigheder.

Medlemsstaterne bør hurtigst muligt gennemføre ungdomsgarantiordninger, bruge de tilgængelige ressourcer på en effektiv måde og koncentrere aktiviteterne om dem, der befinder sig i den vanskeligste situation.

Kommissionen opfordres til at prioritere ungdomsgarantien og øge bevillingerne i forbindelse med den lovede midtvejsevaluering af den flerårige finansielle ramme.

Glæder sig over Kommissionens forslag til en kvalitetsramme for praktikophold, som bl.a. skal omfatte kriterier for læringsmål og ordentlig arbejde; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter i Europa til at gennemføre den europæiske alliance for lærlingeuddannelser på et mere ambitiøst niveau;

Tirsdag den 25. februar 2014

Ældre arbejdsløse og langtidsledige

Medlemsstaterne bør skabe beskæftigelsesmuligheder for ældre arbejdstagere, garantere adgang til livslang læring, indføre skattepolitiske incitamenter til at blive længere på arbejdsmarkedet og støtte aktiv og sund aldring.

Langtidsarbejdsløse bør støttes gennem jobskabelse og integrerede metoder baseret på aktiv integration, herunder positive aktiveringstiltag såsom personlig vejledning og programmer for overgang fra overførselsindkomst til arbejde, passende støtteordninger og adgang til kvalitetsbetonet service for at støtte dem i deres tilbagevenden til arbejdsmarkedet og i at få adgang til kvalitetsjob.

Kvinder

Kommissionen bør i højere grad lægge vægt på at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet betydeligt, hvilket er afgørende for at nå Europa 2020-hovedmålet for beskæftigelsen. Der bør træffes foranstaltninger såsom omsorg og børnepasning til overkommelige priser, passende barsels-, fædre- og forældreorlovsordninger og fleksibilitet med hensyn til arbejdstider og arbejdssted.

Medlemsstaterne bør respektere og fremme ligestilling mellem kønnene som en del af deres nationale politikker og deres nationale reformprogrammer.

Andre prioriterede grupper

Medlemsstaterne bør i deres nationale reformprogrammer indarbejde centrale foranstaltninger vedrørende beskæftigelse og social inklusion, som er vedtaget af den europæiske strategi for handicappede. Kommissionen opfordres til at indarbejde disse foranstaltninger i sine landespecifikke henstillinger i 2014.

Kommissionen bør indarbejde integration af mindretal i prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse for 2014, idet deres deltagelse på arbejdsmarkedet er afgørende for at nå det overordnede Europa 2020-mål for beskæftigelsen. Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at afhjælpe den lave arbejdsmarkedsdeltagelse blandt minoriteter (f.eks. romaer).

Henstilling 6: Fremme af frivillig arbejdskraftmobilitet

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Mener, at der i lyset af antallet af arbejdstagere, navnlig unge, som forlader deres hjemland for at flytte til andre medlemsstater i deres søgning efter beskæftigelsesmuligheder, er et tvingende behov for at udvikle passende foranstaltninger; bemærker, at der, for at der kan sikres overførsel af pensionsrettigheder og fortsættelse af arbejdsløshedsunderstøttelse i mindst tre måneder, mens modtageren søger arbejde i en anden medlemsstat, for øjeblikket er ved at blive foretaget ændringer i EU-lovgivningen; henviser ti, at der er indgået en aftale mellem Rådet og Parlamentet om overførsel af supplerende pensionsrettigheder på tværs af grænserne;

Henstilling 7: Mod et mere retfærdigt skattesystem

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Henviser til, at Den Internationale Valutafond (IMF) for nylig påpegede, at der er mulighed for at beskatte bedre og mere progressivt, hvilket ville bidrage til at mindske ulighederne i EU; der henviser til, at der er behov for at flytte skattebyrden fra arbejde til andre former for bæredygtig skat for at fremme vækst og jobskabelse og samtidig generere ekstraindtægter og for at styrke legitimiteten af konsolideringsarbejdet;

Henstilling 8: Fattigdom og social udgrænsning skal reduceres

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Medlemsstaterne bør styrke deres sikkerhedsnet, sikre effektiviteten i deres velfærdssystemer og investere i forebyggende foranstaltninger.

Tirsdag den 25. februar 2014

Kommissionen opfordres indtrængende til at tage hensyn til konsekvenserne af de økonomiske tilpasningsprogrammer for fremskridtene hen imod Europa 2020-strategiens overordnede mål i medlemsstater med finansielle vanskeligheder og til at nå til enighed om ændringer med det formål at bringe tilpasningsprogrammerne i tråd med Europa 2020-målene.

Henstilling 9: Bæredygtige pensioner

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Understreger, at der skal gennemføres de nødvendige reformer for at garantere pensionssystemernes bæredygtighed; mener, at det for at udvirke en vellykket forhøjelse af pensionsalderen er nødvendigt at ledsage pensionsreformer af en politik, som begrænser adgangen til førtidspensionsordninger og andre muligheder for tidlig pensionering, udvikler beskæftigelsesmulighederne for ældre arbejdstagere, garanterer adgangen til livslang læring, indfører skattebestemmelser, der tilskynder til at blive længere i beskæftigelse og understøtter aktiv og sund aldring;

Understreger det øgede pres, som den demografiske udvikling lægger på de nationale budgetter og pensionsordninger, nu hvor den første horde af de store årgange går på pension; henviser til forskellene i resultater og ambitionsniveau mellem medlemsstaterne for så vidt angår formuleringen og gennemførelsen af strukturreformer med henblik på at øge beskæftigelse, gradvist at udfase førtidspensionsordninger og på medlemsstatsniveau og i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at vurdere behovet for at fastsætte både den lovpligtige og den faktiske pensionsalder i overensstemmelse med stigningen i den forventede levealder; understreger, at de medlemsstater, som ikke gennemfører gradvise reformer nu, på et senere tidspunkt kan komme i den situation, at de er nødt til pludseligt at gennemføre dramatiske reformer, hvilket vil kunne få alvorlige samfundsmæssige konsekvenser;

Henstilling 10: Europæiske sociale stabilisatorer

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Bemærker, at socialsikringen og socialpolitikken og navnlig arbejdsløshedsunderstøttelse, minimumsindkomststøtte og progressiv beskatning, i begyndelsen bidrog til at mindske dybden af recessionen og stabilisere arbejdsmarkedet og forbruget; understreger imidlertid, at kapaciteten af disse vigtige økonomiske og sociale stabilisatorer i foruroligende grad er formindsket i de medlemsstater, hvor der er størst behov for sådanne stabilisatorer; bemærker, at husstandsindkomsterne og den indenlandske efterspørgsel dermed er mindre fredet;

Understreger, at sociale politikker og sociale standarder i visse tilfælde er blevet anvendt som justeringsfaktorer som følge af kravene om finanspolitisk konsolidering; opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne af disse processer for de nationale velfærdstater og befolkningen; opfordrer medlemsstaterne til at gøre de sociale sikringsordninger mere hensigtsmæssige og effektive og til at sørge for, at de fortsat fungerer som stødpuder mod fattigdom og social udgrænsning;

Henstilling 11: Den demokratiske legitimitet og den sociale dialog skal styrkes

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Understreger at alle arbejdsmarkedsreformer skal bygge på en øget samordning af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter;

Styrkelse af en engageret medvirken fra arbejdsmarkedets parter side og en stærk dialog mellem dem, bl.a. på nationalt plan, er en forudsætning for vellykkede reformer, og navnlig i forbindelse med reformer af ØMU'en er der behov for en styrkelse af arbejdsmarkedets parter rolle i den nye økonomiske styringsproces, navnlig det europæiske semester.

Kommissionens forslag om i højere grad at inddrage arbejdsmarkedets parter i processen for det europæiske semester forud for vedtagelsen af den årlige vækstundersøgelse inden for rammerne af bl.a. Udvalget for den Sociale Dialog bør gennemføres.

Det Europæiske Råd og medlemsstaterne bør sikre, at de nationale og regionale parlamenter, arbejdsmarkedsparter, offentlige myndigheder og civilsamfund inddrages tæt i gennemførelsen og overvågningen af de politiske retningslinjer under Europa 2020-strategien og den økonomiske styringsproces for at sikre ejerskab.

Tirsdag den 25. februar 2014

Det Europæiske Råd og Kommissionen bør mere effektivt integrere overvågning og evaluering af Europa 2020-strategiens målsætninger for beskæftigelse og uddannelse samt sociale målsætninger i det europæiske semester 2014.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0130

Styringen af det indre marked inden for det europæiske semester

Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om styringen af det indre marked inden for det europæiske semester 2014 (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2013 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2014« (COM(2013)0800) og Kommissionens rapport med titlen »Et indre marked for vækst og jobskabelse: En analyse af de opnåede fremskridt og de resterende hindringer i medlemsstaterne — Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2014« (COM(2013)0785) og baggrundsanalysen for denne rapport med titlen »Internationale værdikæder i og uden for EU«,
- der henviser til Kommissionens rapport af 28. november 2012 med titlen »Status for integrationen på det indre marked 2013 — Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2013« (COM(2012)0752),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen »Akten for det indre marked II — Sammen om fornyet vækst« (COM(2012)0573),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juni 2012 med titlen »Bedre forvaltning af det indre marked« (COM(2012)0259),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 24. februar 2012 med titlen »Making the Single Market Deliver — Annual Governance check-up 2011« (SWD(2012)0025),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011 med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — »Sammen om fornyet vækst« (COM(2011)0206),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til onlineresultattavlen for det indre marked, som blev offentliggjort den 4. juli 2013,
- der henviser til resultattavle nr. 26 for det indre marked (februar 2013),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet for Konkurrenceevne den 29.-30. maj 2013 om intelligent lovgivning,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013,
- der henviser til drøftelserne i Rådet for Konkurrenceevne den 18.-19. februar 2013 om den årlige vækstundersøgelse 2013 og akten for det indre marked,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2013 med henstillinger til Kommissionen om forvaltningen af det indre marked ⁽¹⁾ og til Kommissionens opfølgning, som blev vedtaget den 8. maj 2013,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober 2013,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om akten for det indre marked — de næste trin i vækstbestrebelse ⁽²⁾ og til Kommissionens opfølgning, som blev vedtaget den 26. september 2012,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om styring og partnerskab i det indre marked ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 72.

⁽³⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 51.

Tirsdag den 25. februar 2014

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0066/2014),
- A. der henviser til, at den årlige vækstundersøgelse for 2013 har iværksat den tredje cyklus under det europæiske semester og nu for første gang omfatter en årsrapport om status for integrationen på det indre marked;
- B. der henviser til, at et effektivt og velfungerende indre marked baseret på en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne er afgørende for en bæredygtig og inklusiv vækst;
- C. der henviser til, at Parlamentet anmodede om fuld inklusion af søjlen for det indre marked i det europæiske semesters cyklus;
- D. der henviser til, at formålet med en bedre forvaltning af det indre marked bør være at sikre bedre og hurtigere gennemførelse af relevante direktiver og forordninger, navnlig hvis de er knyttet til de identificerede nøglesektorer;
- E. der henviser til, at kvaliteten af de nationale reformprogrammer under det europæiske semester svinger meget med hensyn til indhold, gennemsigtighed og gennemførlighed;
- F. der henviser til, at det indre marked bør ses som tæt forbundet med andre horisontale politiske områder, såsom beskyttelse af forbrugere og arbejdstagere, sociale rettigheder, miljø og bæredygtig udvikling;
- G. der henviser til, at akten for det indre marked I og II er en velkonstrueret horisontal strategi, som har affødt konkrete lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger med den egenskab at frigive uudnyttet vækstpotentiale og fjerne hindringerne for det indre marked;
- H. der henviser til, at Kommissionen har identificeret tjenesteydelser, finansielle tjenester, transport, energi og det digitale marked som centrale områder til at forbedre det indre markeds funktionsmåde og uddybe det; der henviser til, at metoden til at fastlægge disse områder regelmæssigt bør vurderes og revideres under hensyntagen til vækst mål og fremtidsudsigter samt kriterierne for at give borgerne, navnlig forbrugere, fagfolk og arbejdstagere, den nødvendige beskyttelse;
- I. der henviser til, at vi endnu ikke har opnået et fuldt fungerende digitalt indre marked for online- og kommunikationstjenester i Europa; der henviser til, at fragmenterede regler på nationalt niveau aktuelt udgør en hindring for digitale ydelsers og den grænseoverskridende e-handels frie bevægelighed; der henviser til, at europæiske virksomheder og offentlige tjenester vil drage økonomiske og sociale fordele af brugen af avancerede ikt-tjenester og -applikationer;
- J. der henviser til, at en tilgængelig og effektiv europæisk transportinfrastruktur, en ambitiøs europæisk industripolitik og oprettelsen af et fælles energimarked, som har til formål både at støtte EU's erhvervslivs konkurrenceevne og sikre universel og billig adgang til energi for husstande og forbrugere, er afgørende for EU's indre marked; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at definere prioriterede foranstaltninger på disse områder;

Det europæiske semester

1. gentager sin opfordring til Kommissionen om at styrke forvaltningen af det indre marked ved som en specifik søjle i det europæiske semester at oprette en årlig forvaltningscyklus for det indre marked, som omfatter resultattavlen for det indre marked, en årlig rapport om integrationen på det indre marked som led i den årlige vækstundersøgelse, retningslinjer til medlemsstaterne fra Det Europæiske Råd, nationale handlingsplaner, der tager sigte på at gennemføre retningslinjerne for det indre marked, og målrettede landespecifikke henstillinger; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at tage højde for de centrale vækstområder — udpeget som service-, energi- og transportsektoren samt sektoren for det digitale indre marked — og de foranstaltninger, der indgår i akten for det indre marked I og II;
2. understreger behovet for at definere det indre marked som den tredje søjle i det europæiske semester for at dække en tydelig række prioriteringer i tilknytning til realøkonomien; mener, at definitionen og opnåelsen af disse prioriteter er afgørende for at stimulere vækst og slå bro over den aktuelle kløft i forhold til at nå målene i Europa 2020-strategien og samtidig sikre økonomisk konvergens mellem medlemsstaterne i og uden for euroområdet samt i centrale og perifere områder i EU;

Tirsdag den 25. februar 2014

3. minder om sin udtalelse om, at den første tilstandsrapport om det indre markeds integration var utilstrækkelig og ufuldstændig; mener derfor, at fremtidige rapporter mere tydeligt bør angive aktuelle mangler i specifikke medlemsstater og give mere konkrete retningslinjer for afhjælpende foranstaltninger og forventede fordele og angive effektive midler til at fremme vækst og konkurrenceevne og dermed skabe arbejdspladser, som sammen udgør et konkret svar på den aktuelle sociale og økonomiske krise;
4. glæder sig over rapporten om integration af det indre marked 2014 (COM(2013)0785), og bakker kraftigt op om Kommissionens indsats med henblik på at inddrage det indre marked yderligere i overvejelserne for det europæiske semester; påskønner, at statusrapporten for det indre marked i 2014 indeholder en række elementer, der specifikt relaterer til de foranstaltninger, som de enkelte medlemsstater har truffet; mener ikke desto mindre, at rapporten stadig mangler en kvalitativ vurdering af effektiviteten af de trufne foranstaltninger, de fremskridt, der er sket, og de politiske resultater, som reelt er opnået; anmoder om, at der udvikles et analyseinstrument til at måle integrationen af det indre marked inden for rammerne af det europæiske semesters søjle for det indre marked i forbindelse med de landespecifikke henstillinger; er af den opfattelse, at dette analyseinstrument kunne supplere resultatavlen for det indre marked yderligere;
5. mener, at der er behov for mere horisontal koordinering og sammenhæng i udarbejdelsen af lovforslag, som er relevante for det indre marked; mener, at der i forvaltningen af det indre marked på behørig vis bør tages højde for alle interesseparters behov, og at der er behov for en stærkere og tidligere inddragelse af arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interessepartier med hensyn til at udforme, vedtage, gennemføre og overvåge foranstaltningerne for at fremme vækst og styrke borgerrettigheder på det indre marked;
6. påpeger behovet for omfattende høringer og omhyggelige konsekvensanalyser, før Kommissionen vedtager et forslag; påpeger, at Kommissionens forslag skal være i overensstemmelse med principperne om intelligent lovgivning og målrettet regulering og indebære en vurdering af indvirkningerne på SMV'er, og at de skal godkendes af dens eget Udvalg for Konsekvensanalyse; understreger endvidere, at konsekvensanalyser skal vurdere ny lovgivnings indvirkninger på vækstperspektiverne og på Europas konkurrenceevne;
7. mener, at foranstaltningen med det europæiske semester bør forankres i en dybere demokratisk proces med større inddragelse af de nationale parlamenter, samtidig med at Europa-Parlamentets beføjelser styrkes;
8. mener, at der i de landespecifikke henstillinger, som er udstedt i denne forbindelse, bør tages hensyn til de enkelte medlemsstaters fremskridt, og at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af lovgivning om det indre marked ikke nødvendigvis skal følge en standardtilgang, men i stedet bør tilstræbe at øge effektiviteten af de trufne foranstaltninger og de politiske resultater, som reelt er opnået;
9. anmoder om, at de kommende landespecifikke henstillinger under det europæiske semesters cyklus 2014 afspejler resultaterne af rapporten om integration på det indre marked i en langt højere og mere konsekvent grad end de landespecifikke henstillinger for 2013;
10. mener, at den tredje søjle i det europæiske semester, som er dedikeret til integrationen på det indre marked, bør sigte mod at identificere prioriterede politikker og foranstaltninger, der stimulerer og puster nyt liv i realøkonomien; mener, at dette mål kun kan nås, hvis alle EU's institutioner konsekvent deler og støtter det; tilskynder derfor til, at der fokuseres på at organisere arbejdet i Rådet for Konkurrenceevne, så det tydeligt sigter mod at styrke de prioriteter, som er relevante for realøkonomien, i det europæiske semester;

Centrale sektorer

11. mener, at de centrale sektorer, som Kommissionen har identificeret — tjenesteydelser, finansielle tjenester, transport, energi og det digitale marked — fortsat er afgørende for en fuld integration på det indre marked; mener endvidere, at for at opnå fornyet vækst bør relanceringen af en konsekvent og integreret industripolitik med fokus på disse sektorer også indebære bestræbelser på at styrke beskyttelsen af borgerrettigheder, herunder forbruger- og arbejdstagerrettigheder, og styrke en konkurrencemodell baseret på viden og innovation gennem incitamenter fra EU til fremme af investeringer og adgang til finansiering, forskning og udvikling og støtte til videregående uddannelse;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en reel europæisk industripolitik; mener, at reindustrialisering bør være en tværsektoriel prioritet for Unionen; mener, at denne nye industripolitik bør omfatte håndhævelsen af reglerne for det indre marked, en holistisk strategi for den eksterne dimension af det indre marked med særligt fokus på sammenhængende forbrugerbeskyttelsespolitikker og bedre adgang til kapital og infrastrukturer med henblik på at øge virksomhedernes konkurrenceevne og lette deres adgang til globale markeder;

Tirsdag den 25. februar 2014

13. påpeger, at det på det indre marked ved at fjerne barrierer for den frie bevægelighed for personer, varer, tjenester og kapital muliggøres, at virksomheder kan operere på et bredere plan og derved styrke deres evne til at forny sig, investere, øge produktiviteten og skabe arbejdspladser;

14. opfordrer Kommissionen til at forelægge en detaljeret handlingsplan, der indeholder foranstaltninger med sigte på at opnå et fuldt integreret og indbyrdes forbundet indre marked for energi; fremhæver behovet for at sikre forbrugerne gennemsikkelige og sammenlignelige energipriser og samtidig sikre beskyttelse af forbrugere, herunder udsatte forbrugere; påpeger behovet for betydelige investeringer i energiinfrastruktur, og er af den opfattelse, at alle forsyningssektorer skal holde trit med fremskridt inden for energisektoren;

15. understreger, at bedre infrastruktur — navnlig grænseoverskridende forbindelser og interoperabilitet — er afgørende for et effektivt indre marked; mener, at et fælles forbundet og effektivt europæisk transportsystem er afgørende for den frie bevægelighed af varer, mennesker og tjenester på det indre marked; mener, at yderligere investeringer er afgørende for at nå disse mål, og gentager, at der bør oprettes en bred vifte af finansielle instrumenter til disse projekter;

16. påpeger, at en sammenhængende gennemførelse af gældende lovgivning og yderligere forslag fra Kommissionen om digitale tjenester kan bidrage til, at Europa gør fuld brug af det indre marked; opfordrer til en politik for et digitalt indre marked, som gør onlinetjenester i Europa mere konkurrencedygtige, mere effektive på tværs af grænserne og mere gennemsigtige samt sikrer en høj grad af tilgængelighed og forbrugerbeskyttelse; understreger betydningen af målrettede investeringer, og bemærker, at arbejdet vedrørende forslaget om et forbundet kontinent (Connected Continent) vil bidrage til at mindske prisforskellene mellem medlemsstaterne ved at fremme konkurrencen i telesektoren;

17. opfordrer til en ambitiøs gennemførelse af forbrugerordningen, herunder lovgivnings- og programmeringsmæssige foranstaltninger, med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen og forbrugernes tillid til det indre marked, styrke forbrugernes stilling, tilskynde den gennemsnitlige forbruger til ansvarlig adfærd og øge beskyttelsen af sårbare forbrugere;

18. er af den holdning, at lettere adgang til finansiering for SMV'er ville hjælpe med at mindske likviditetsbegrænsninger og øge SMV'ers driftskapital; glæder sig over, at udviklingen af alternative finansieringsmåder for SMV'er rangerer højt blandt de prioriteringer, som Kommissionen har fastlagt i den årlige vækstundersøgelse 2014 og rapporten om integration på det indre marked; bakker kraftigt op om målet om at udvikle særlige obligationer og et særligt børsmarked for SMV'er, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forfølge dette mål gennem praktiske foranstaltninger; støtter derudover initiativer på EU-plan, som skal supplere de nationale bestræbelser på at øge mikrokredit og fremme socialt iværksætterier, herunder støtte til udviklingsbanker, der yder lån til lavere rater end forretningsbanker; noterer sig den særlige betydning af at støtte SMV'er gennem COSME- og Horisont 2020-programmerne;

19. fremhæver betydningen af hindringerne for det indre markedes funktionsmåde, som forårsages af fragmenteringen af markedet for finansielle detailtjenesteydelser, hvilket fremhæves af Kommissionen i rapporten om integration på det indre marked, navnlig med hensyn til meget forskellige rentesatser for banklån, hvilket har en stor indvirkning på forbrugere, husstande og SMV'er; er overbevist om, at disse forskelle hæmmer en effektiv adgang til finansiering og har en negativ indvirkning på realøkonomien; er bekymret over forbrugernes negative opfattelse af fragmenteringen og de svage resultater af finansielle detailtjenesteydelser, navnlig med hensyn til bankkonti, lån mod pant i fast ejendom, private pensionsordninger og værdipapirer;

20. mener, at reguleringen af finansielle ydelser bør omfatte bedre information, øget beskyttelse og effektive klagemuligheder for forbrugerne; understreger behovet for en hurtig og positiv afslutning af arbejdet med lovforslag om markedet for finansielle forbruger- og detailtjenesteydelser, navnlig sammenligneligheden af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner; mener, at yderligere forslag, som f.eks. en specifik ordning for forbrugerinsolvens, bør fremrykkes med henblik på at forbedre de nuværende opdeltede og utilstrækkelige ordninger for at tilskynde til sikker investering af private opsparinger i realøkonomien;

21. beklager, at den frie bevægelighed for borgere, navnlig arbejdstagere og fagfolk i hele Europa, ikke er gennemført trods det kraftige bevis på betydningen af det indre marked for bekæmpelse af krisen, og at der er brug for stærkere foranstaltninger til at fjerne de resterende hindringer og stimulere væksten og samtidig sikre borgernes rettigheder og

Tirsdag den 25. februar 2014

arbejdstagerrettighederne; påpeger behovet for en afbalanceret udvikling af det indre marked, der skal bygge på en fuld gennemførelse af økonomisk frihed i overensstemmelse med den sociale markedsøkonomi;

22. minder om, at den cykliske metode til at gøre akter for det indre marked gældende gav mulighed for løbende at identificere og drøfte prioriteringerne for udviklingen af det indre marked; mener, at denne metode bør forbedres og videreudvikles;

23. glæder sig over rækken af lovforslag om en forordning om forbrugerproduktsikkerhed og markedsovervågning og om videregivelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om diversitet i visse store virksomheder og koncerner; mener, at disse initiativer kan styrke forbrugernes rettigheder, i højere grad garantere forbrugernes sundhed og sikkerhed, fremme handel med varer og tjenesteydelser og tilskynde til en ny model for konkurrenceevne; anmoder derfor Kommissionen om at arbejde tæt sammen med Parlamentet og Rådet for inden for rimelig tid at nå frem til en konklusion;

24. understreger betydningen af de politiske aftaler, som er indgået om reformerne af direktivet om gensidig anerkendelse af professionelle kvalifikationer, pakken om offentlige kontrakter og koncessioner og direktivet om alternativ tvistbilæggelse og forordningen om onlinetvistbilæggelse; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at indlede en hurtig og omfattende gennemførelse af alle nye bestemmelser;

25. påpeger behovet for korrekt gennemførelse af lovgivning om offentlige indkøb og koncessioner; fremhæver betydningen af offentlige indkøb som en central drivkraft for vækst, navnlig for SMV'er; er af den holdning, at gennemførelsen af denne reform giver en øget mulighed for at modernisere den offentlige forvaltning ved at gøre strategisk brug af offentlige indkøb med hensyn til innovation og bæredygtighed og forbedre kvaliteten og effektiviteten af offentlige investeringer som modsvar til særlige lokale og nationale myndigheders specifikke behov; anser disse for at være nøglefaktorer for en vellykket gennemførelse af reglerne om offentlige indkøb og koncessioner;

26. mener, at de nye regler om professionelle kvalifikationer (vedtaget i november 2013 og medfører en ændring af direktiv 2005/36/EF og IMI-forordningen), navnlig med hensyn til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed, udgør et vigtigt skridt i retning mod at styrke den frie bevægelighed for arbejdstagere og fagfolk og sikrer en høj fælles uddannelsesstandard samt fremmer brugen af det europæiske erhvervs pas; påpeger, at en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivet om anerkendelse af professionelle kvalifikationer (og af tjenesteydelsesdirektivet) er en central drivkraft for økonomisk vækst i EU; mener samtidig, at en reform af de lovregulerede erhverv er nødvendig for at give unge bedre adgang til disse erhverv og skabe et mere dynamisk marked, som giver forbrugerne tilstrækkelige garantier;

Forvaltningsinstrumenter

27. bemærker Kommissionens reaktion på Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 med hensyn til retsgrundlaget for det ønskede lovforslag, som ville indeholde de elementer, som er anført i den pågældende beslutning; mener, at indholdet af bestemte henstillinger deri stadig omfatter værdifulde idéer til bedre forvaltning af det indre marked;

28. noterer sig den tilpassede struktur i den anden version af rapporten om integration af det indre marked (COM(2013)0785); glæder sig over, at Kommissionen derved også har imødekommet Parlamentets anmodninger, som det fremsatte i sin beslutning af 7. februar 2013; bemærker, at en række foranstaltninger, som fremgår af den pågældende beslutning, allerede har ført til en bedre gennemførelse og håndhævelse af EU-lovgivningen, herunder en mere konsekvent anvendelse af EU Pilot;

29. glæder sig over onlineresultattavlen for det indre marked og navnlig den visuelle og informative fremstilling af medlemsstaternes præstationer med hensyn til den EU-lovgivning, som er relevant for det indre markeds funktionsmåde; mener, at onlineresultattavlen bør være tilgængelig på alle Unionens sprog, hvis den skal fremme alle europæiske borgeres forståelse af det indre markeds cyklus og deres potentielt aktive rolle deri;

30. mener, at det bør tilstræbes at opnå større gennemsigthed i gennemførelsen og en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne; bemærker, at gennemførelsesfristerne i gennemsnit overskrides med ni måneder, og at der findes et stigende antal direktiver, hvor gennemførelsen er forsinket med to år eller mere; mener, at alle direktiver bør gennemføres konsekvent, og at alle gennemførelsesforanstaltninger bør vedtages med det formål at afspejle de kompromiser, der er indgået på EU-plan;

Tirsdag den 25. februar 2014

31. mener imidlertid, at rent kvantitativ statistik om gennemførelsen af lovgivning om det indre marked ikke er tilstrækkelig, og at det er nødvendigt at fokusere på kvaliteten af lovgivningens gennemførelse i medlemsstaterne baseret på specifikke nøgleindikatorer, der er udviklet på europæisk niveau, for sektorer på det indre marked;

32. bifalder rapporten med titlen »Internationale værdikæder i og uden for EU« som et positivt eksempel på, at der anvendes specifikke indikatorer til at vurdere integrationen af det indre marked med særlig opmærksomhed rettet mod de produktionssystemer, der er udbredt i hele EU; mener, at støtte til yderligere initiativer til grænseoverskridende forsyningskæder, der skal udvikles, vil bevirke, at langvarige hindringer for gennemførelsen af det indre marked fjernes, og kan bidrage til at forbedre europæiske virksomheders produktivitet og konkurrenceevne i verdensøkonomien;

33. glæder sig over forbedringen i den gennemsnitlige manglende gennemførelse, som nu er faldet til 0,6 %; understreger, at selv en meget ringe manglende gennemførelse på et vigtigt politisk område kan have en særdeles skadelig indvirkning på forbrugernes og erhvervslivets muligheder og dermed på den europæiske økonomi som helhed;

34. beklager overtrædelsesprocedurerens gennemsnitlige varighed, navnlig at de sager, der beskæftiger sig med tjenesteydelser, tager længst tid (i gennemsnit 49,8 måneder); mener, at overtrædelsesprocedurerne har afsløret en række begrænsninger med hensyn til hurtigt at tage hånd om og udbedre mangler i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af bestemmelser for det indre marked; anmoder medlemsstaterne om at samarbejde mere effektivt med Kommissionen med henblik på at løse sagerne hurtigere, og henstiller til Kommissionen at foretage yderligere »efterprøvninger« af nationale foranstaltninger, som er skadelige for det indre marked;

35. mener, at overtrædelsesprocedurer bør anses for at være sidste udvej og kun forfølges, efter der er gjort en række forsøg på at koordinere og rette op på situationen, og at Kommissionen derfor bør fremme brugen af EU Pilot og andre procedurer, inden en medlemsstat indbringes for Domstolen; insisterer yderligere på, at alle bestræbelser bør udfoldes på at sikre en effektivere anvendelse af overtrædelsesprocedurer i tilfælde af brud på EU-rettens bestemmelser for det indre marked, og at medlemsstaterne og Det Europæiske Råd bør fortsætte med yderligere udvikling af overtrædelsesprocedurer inden for rammerne af fremtidige revisioner af TEUF;

36. støtter Kommissionens foranstaltninger til at forbedre de nationale myndigheders samarbejde vedrørende det indre markeds funktionsmåde; er enig i, at en permanent it-mekanisme, der gør det lettere at udveksle relevante oplysninger, i høj grad kan forbedre situationen, eftersom en gruppe nationale eksperter, der mødes et par gange om året, næppe er den rigtige fremgangsmåde i sådanne prioriterede sager;

37. gentager betydningen af et velfungerende informationssystem for det indre marked (IMI), som for nylig har fået et reelt lovgrundlag og i øjeblikket udvides til at omfatte nye politiske områder og sektorer; opfordrer Kommissionen til at informere Parlamentet om driften af det maskinoversættelsesværktøj, som er indført for at lette kommunikationen mellem nationale, regionale og lokale myndigheder;

38. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre de foranstaltninger, der er fastsat i den digitale dagsorden, og at optrappe bestræbelserne på at modernisere den offentlige forvaltning, ikke mindst gennem en hurtig gennemførelse af foranstaltninger i forbindelse med e-forvaltning, e-sundhed, e-fakturering og e-indkøb, med henblik på at yde flere og bedre digitale tjenesteydelser til borgere og virksomheder i hele Europa samt reducere omkostningerne og effektivisere den offentlige sektor;

39. noterer sig, at problemløsningsnettet SOLVIT fortsat ikke anvendes i tilstrækkelig grad; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der findes tilstrækkelige ressourcer til SOLVIT-nettet og kvikskrannerne som krævet i tjenesteydelsesdirektivet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til at formidle oplysninger om tilgængeligheden af disse instrumenter til virksomheder og iværksættere; finder endvidere, at medlemsstaterne bør indlede en mere intensiv og omfattende udveksling af bedste praksis;

40. bemærker den fortsatte stigning i anvendelsen af portalerne Dit Europa og Dit Europa — Råd og Vink, som bør kunne give alle, der bevæger sig rundt i EU, de nødvendige oplysninger;

Tirsdag den 25. februar 2014

41. bifalder måneden for det indre marked, som fra den 23. september til den 23. oktober 2013 forenede borgere fra hele Europa, politiske beslutningstagere, eksperter og EU's ledere i en onlinedebat og de dermed forbundne nationale begivenheder med henblik på at drøfte de hidtidige fremskridt, de resterende udfordringer og fremtidige ideer for det indre marked, og opfordrer Kommissionen til nøje at notere sig de bekymringer og forslag, som bliver fremsat af deltagerne; anmoder Kommissionen om at vurdere formatet og effektiviteten af tiltaget for 2013, herunder evnen til at nå ud til borgerne, virksomhederne og forbrugerne og give dem en reel mulighed for at bidrage til at udforme det indre marked;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd og til medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0131

Planteforædling

Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om planteforædling: muligheder for at øge kvaliteten og udbyttet (2013/2099(INI))

(2017/C 285/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til rapporten fra 2009 »How to feed the world in 2050« fra FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO),
- der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV-konventionen),
- der henviser til FAO's internationale traktat om plantegenetiske ressourcer på fødevare- og landbrugsområdet,
- der henviser til rapporten af april 2013 »Headed for 9 billion — Can Europe afford to miss the potential of GM crops« af Ivar Virgin/Stockholm Environment Institute, Timbro,
- der henviser til FAO's rapport fra 1993 »Harvest nature's diversity«,
- der henviser til websitet om Svalbard Global Seed Vault ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2001 »Handlingsplan for biodiversitet: bevaring af naturressourcer« (COM(2001)0162),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter ⁽³⁾ og direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til notat fra FN's generalsekretær »The right to food — Seed policies and the right to food: enhancing agrobiodiversity and encouraging innovation« (A/64/170, 2009, FN's generalforsamling),
- der henviser til konklusionerne fra den internationale vurdering af landbrugsfaglig viden og videnskab og teknologi på udviklingsområdet (IAASTD), en regeringsproces, som støttes af FAO, Den Globale Miljøfacilitet, De Forenede Nationers udviklingsprogram, UNESCO, Verdensbanken og WHO,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0044/2014),

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 193 af 20.7.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 193 af 20.7.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.

Tirsdag den 25. februar 2014

- A. der henviser til, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter med denne betænkning tilsigter at igangsætte en tilbundsående debat om og undersøgelse af hele situationen omkring planteforædling i den europæiske og globale landbrugssektor;
- B. der henviser til, at planteforædlingssektoren har afgørende betydning for så vidt angår produktivitet, mangfoldighed, sundhed og kvalitet i landbruget, gartnerisektoren, fødevarer- og foderproduktionen samt miljøet;
- C. der henviser til, at verdens befolkning ifølge rapporter, der primært stammer fra FN-organerne FAO og WHO samt FN's Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer, forventes at vokse fra 7 milliarder i dag til ca. 9 milliarder i 2040-2050, og at dette tal eventuelt kunne nå helt op på 10-11 milliarder;
- D. der henviser til, at denne befolkningstilvækst vil stille ekstreme krav til landbruget, særlig med hensyn til den produktivitetsforøgelse, der vil være nødvendig for at imødegå den betydelige stigning i fødevarer efterspørgslen, og at det ifølge FAO's vurdering vil være nødvendigt at øge fødevarerforsyningen med 70 % i løbet af de næste 30-40 år;
- E. der henviser til, at fordi 30-50 % af alle fremstillede fødevarer går til spilde i EU med et globalt gennemsnit på omkring 30 %, ville det være muligt at opfylde en stor del af det øgede fødevarerbehov ved hjælp af mere effektive og bæredygtige fødevarerproduktionsmetoder i de udviklede lande samt udvidede lager- og distributionssystemer i udviklingslandene;
- F. der henviser til, at det største problem fortsat vil være, hvordan befolkninger i forskellige dele af verden vil kunne brødføde sig selv i betragtning af, at landbrugsarealerne bliver mindre som følge af uhensigtsmæssig arealanvendelse, herunder dårlig landbrugspraksis, og at dette problem er blevet forværret af klimaændringer; der yderligere henviser til, at mulighederne for at udvide de opdyrkede arealer er yderst begrænsede, da det i mange dele af verden betragtes som helt urealistisk at tage ny landbrugsjord i brug;
- G. der henviser til, at det ifølge FAO vil være muligt at opnå ca. 10 % af en forøgelse af landbrugsproduktionen ved at opdyrke ny landbrugsjord, hvilket betyder, at ca. 90 % skal opnås ved at øge udbyttet fra eksisterende landbrugsjord samtidig med, at produkterne fortsat skal være af høj kvalitet;
- H. der henviser til, at overudnyttelse af landbrugsjorden kunne føre til udpining af jorden og i værste fald til erosion og ørkendannelse; der henviser til, at det samme er tilfældet for skovområder, idet omdannelse af skov til landbrugsjord ville have så alvorlige konsekvenser for såvel klimaet som vandforvaltningen og biodiversiteten, at det ikke er nogen brugbar løsning til forøgelse af fødevarerproduktionen;
- I. der henviser til, at ikke alene er landbrugsarealerne reduceret, men der er samtidig sket en stagnation af landbrugets produktivitet, og at der endog synes at kunne spores en foruroligende tendens til faldende produktivitet, hvilket vil være særdeles negativt for fremtidens landbrug og befolkningens behov for fødevarer;
- J. der henviser til, at fødevarerproduktion ikke udelukkende er et spørgsmål om tilstrækkeligt areal, men at faktorer som klima, vand, energi og adgang til plantenæringsstoffer også er væsentlige; der henviser til, at disse grundlæggende ressourcer i fremtiden vil være mere begrænsede, og at denne mangel på ressourcer sandsynligvis vil indvirke negativt på det øgede pres på landbrugets arealanvendelse, produktion og levedygtighed;
- K. der henviser til, at der kan ventes store klimaændringer i fremtiden; der henviser til, at dette for Europas vedkommende vil betyde et væsentligt tørre klima i de sydlige regioner, som er yderst vigtige for produktionen af frugt og grønsager; der henviser til, at der imidlertid på de centrale og nordlige breddegrader i Europa kan ventes mildere vintre og betydeligt mere regnfulde somre end nu, og at dette sandsynligvis bl.a. vil føre til en stigning i dyre- og plantesygdomme og behov for nye landbrugsteknikker;
- L. der henviser til, at det europæiske landbrug utvivlsomt vil stå over for enorme udfordringer, og at mere ekstreme vejrforhold som f.eks. tørke, oversvømmelser og andre naturkatastrofer vil tvinge landbruget til at tilpasse sig for at bevare produktionen; der henviser til, at de afgrøder, vi ser på markerne i dag, ikke kan være de samme i fremtiden, hvis vi skal kunne opfylde det øgede behov for fødevarer;

Tirsdag den 25. februar 2014

M. der henviser til, at varigheden af sortsbeskyttelsen for de planter, som kræver en længere udviklingsperiode forud for markedsføringsfasen, er utilstrækkelig til at tilskynde til kommercielle investeringer inden for forskning og udvikling på dette område;

1. påpeger, at det for at kunne tage kommende udfordringer op som f.eks. den fremtidige fødevarerforsyning og klimaændringerne er ekstremt vigtigt at have en velfungerende og konkurrencedygtig planteforædlingssektor;

2. understreger, uanset den overordentlig store betydning af en sund jordbund og diversitet i forhold til landbrugsøkosystemers modstandsdygtighed, hvor vigtigt det er at udvikle sorter, som er tilpasset de vilkår, vi venter at møde i fremtiden, f.eks. øget nedbør og anslået øget forekomst af plantesygdomme, og henviser til, at det også er vigtigt at bevare og udvikle den eksisterende europæiske mangfoldighed, både i landbrugsøkosystemet som helhed og med hensyn til den genetiske mangfoldighed i visse stammer samt det absolutte antal af forskellige racer og landracer, da der er behov for alle disse for at sikre, at vi kan tilpasse os de udfordringer, som klimaændringer medfører;

3. bemærker, at der er behov for afgrøder, der f.eks. optager nitrogen og fosfor på effektiv vis, bedre tåler tørke og store mængder nedbør, er modstandsdygtige over for skadegørere og kan modstå temperaturændringer; understreger, at det også er nødvendigt at udvikle flerårige afgrøder, som ikke kræver, at jorden bearbejdes hvert år, hvilket gør landbruget mere miljøvenligt;

4. påpeger, at det gennemsnitligt tager 10 år at udvikle en ny sort, fra forskningsstadiet til det færdige frø, og endnu længere tid til forsøg og markedsføring, hvorfor der allerede nu kræves tilskyndelse til langt større investeringer i forskning for at opfylde de fremtidige fødevarerbehov og takle klimaændringer;

5. påpeger, at det på grund af de yderst begrænsede muligheder for at inddrage nye arealer til dyrkning er uhyre vigtigt at lette processen for udvikling af nye afgrøder, som er kendetegnet ved deres evne til at tilpasse sig miljøforholdene og ressourceknapheden og opfylder kravene om bæredygtighed, tilstrækkelig produktivitet og høj kvalitet; understreger samtidig, at det også er vigtigt at udvikle afgrøder, der allerede anvendes i vid udstrækning, for at skabe mere fleksibilitet i forbindelse med den fremtidige tekniske og videnskabelige udvikling i sektoren for planteavl;

6. bemærker, at det fortsatte tab af specifikke plantebeskyttelsesprodukter til anvendelser af mindre betydning har en meget betydelig indvirkning på kvaliteten og udbyttet af frugt og grøntsager og bringer produktionen af visse specielle afgrøder i fare; understreger endvidere behovet for at finde både kort- og langsigtede løsninger for dyrkningen af disse afgrøder;

7. bemærker, at det gennemsnitligt tager 10 år at udvikle en ny sort, det være sig hvede, raps eller en hvilken som helst anden afgrøde, hvorfor det er vigtigt at udvikle og bruge nye planteforædlingsteknikker, som imødekommer samfundsmæssige og landbrugsmæssige behov, og at være åben over for de teknikker, der er til rådighed, for at opfylde disse behov og dermed forbedre landbrugs- og gartnerisektorens konkurrenceevne; bemærker med bekymring Kommissionens forsinkede vurdering af nye forædlingsteknikker og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at præcisere deres lovgivningsmæssige status;

8. opfordrer Kommissionen til at anvende Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation til at finansiere anvendt forskning, som støtter udviklingen af nye og innovative planteforædlingsteknikker som f.eks. en fremskyndet forædling;

9. henviser til FAO's vurdering, ifølge hvilken mangfoldigheden af de dyrkede afgrøder faldt med 75 % i det 20. århundrede, og en tredjedel af den nuværende mangfoldighed kan være gået tabt inden 2050; understreger, at det for at sikre verdens voksende befolkning fødevarer sikkerhed på lang sigt og robuste fødevarerproduktionssystemer er afgørende, at vi beskytter og bevarer Europas biologiske og genetiske mangfoldighed; mener derfor, at det er yderst vigtigt at bevare langt størstedelen af de lokale og regionale sorter in situ og på selve bedriften for at bevare og øge den genetiske og kulturelle mangfoldighed, både inden for stammer og racer og med hensyn til det samlede antal;

10. fremhæver, at det for at gøre det muligt at udvikle nye sorter er vigtigt, at der er mange genetiske variationer til rådighed, og finder derfor den store nedgang stærkt foruroligende;

Tirsdag den 25. februar 2014

11. glæder sig over såvel udviklingen af partnerskaber mellem regering, industri og forskningsorganisationer, f.eks. inden for participatorisk planteforædling, som skal stimulere forskningen i præforædling og forædling, samt karakterisering og vedligeholdelse af genetiske ressourcer; henleder opmærksomheden på fordelene ved at styrke og udvide sådanne partnerskaber og transnationale initiativer på området og fremhæver behovet for sikre, at støtteordningerne struktureres på en måde, der optimerer virkningen af og sammenhængen mellem investeringerne generelt;
12. mener, at det er afgørende for Europas fremtid at gøre en alvorlig indsats for at bevare vor genetiske arv, og at det er særlig vigtigt at dyrke og bevare de lokale og regionale sorter for at værne om både den genetiske og den kulturelle mangfoldighed;
13. noterer sig, at der i et forsøg på at bevare og vedligeholde den genetiske mangfoldighed inden for landbrug og planteforædling indsamles frø og plantemateriale i forskellige genbanker rundt omkring i verden; bemærker navnlig, at der findes en genbank på Svalbard med genetisk materiale fra hele verden; understreger, at dette er et yderst vigtigt og ambitiøst projekt, som har til formål at sikre genetisk mangfoldighed i fremtiden;
14. mener, at det er vigtigt at bevare langt størstedelen af de lokale og regionale sorter in situ og på selve bedriften; påpeger, at de offentlige myndigheder for indeværende ikke gør en tilstrækkelig indsats eller yder tilstrækkelig støtte for at fremme dette mål;
15. fremhæver, at dette og lignende projekter er afgørende for den fremtidige planteforædling, landbrugsproduktion og fødevarerforsyning;
16. understreger, at forskning og praksis inden for planteforædling er nøglen til fremtidens landbrugsproduktion, ikke mindst arbejdet med at udvikle eksisterende og nye sorter, med henblik på at sikre den fremtidige fødevarerforsyning;
17. anerkender betydningen af at garantere adgang til genetiske ressourcer som grundlag for planteforædling; fastholder navnlig det grundlæggende princip i det internationale system for planteavlere rettigheder som fastlagt i UPOV-konventionen, og understreger, at indehavere af sådanne rettigheder ikke kan forhindre brug af en beskyttet sort til yderligere forædling og udnyttelse af en ny fremavlet sort; bemærker, at dette grundlæggende princip ligeledes anerkendes i artikel 13, stk. 2, litra d), nr. ii), i FAO's internationale traktat om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet;
18. forstår, at det er såvel dyrt som tidskrævende at udvikle nye forbedrede sorter, men understreger, at det er nødvendigt for at bevare Europas konkurrenceevne på dette område; foreslår, at sådanne omkostninger kunne udlignes ved at forlænge varigheden af sortsbeskyttelsesrettighederne efter gennemførelse af en behørig konsekvensanalyse;
19. udtrykker bekymring over, at det globale planteforædlingsmarked i øjeblikket domineres af nogle få store multinationale virksomheder, som kun investerer i et forholdsvis lille antal sorter, mens det europæiske marked for planteforædling, hvor små og mellemstore virksomheder udgør en betydelig andel af sektoren, fortsat er mere diversificeret i forhold til den globale situation; fremhæver, at det europæiske planteforædlingsmarked skal forbedres yderligere for at fremme en sund konkurrence;
20. mener, at de store, globale planteforædlingsvirksomheder har fået foruroligende stor indflydelse på landbruget og landbrugspolitikken i verden; understreger den rolle, som offentligt finansieret uafhængig forskning udført i samfundets langsigtede interesse spiller med hensyn til fødevarerens sikkerheden på længere sigt;
21. mener desuden, at de store virksomheder i højere grad bør udnytte og dele deres planteforædlingsteknikker, som, hvis de blev anvendt korrekt, kunne bidrage til at løse problemer i tilknytning til miljø, klima og fødevarerforsyning;
22. henviser til den omstændighed, at små og mellemstore virksomheder kan spille en vigtig rolle på frømarkedet og i planteforædlingssektoren i EU på grund af deres betydelige bidrag til kommerciel planteforædling, og understreger deres evne til at omsætte forskning og viden til nye kommercielle produkter; bemærker, at eftersom planteforædlingssektoren bliver stadig mere forskningsintensiv og højteknologisk, kan de omkostninger og værktøjer, som er nødvendige for at udvikle og markedsføre en ny sort, udgøre en hindring for mindre virksomheder; mener, at en sortsbeskyttelse af en

Tirsdag den 25. februar 2014

passende varighed og fuld adgang til forskningsresultater kan bidrage betydeligt til at sikre fælles spilleregler og påpeger, at det er yderst vigtigt, at investeringerne i disse virksomheder i EU opretholdes også i fremtiden;

23. understreger, at det er vigtigt, at Europa generobrer og videreudvikler forskning og praksis inden for planteforædling;

24. understreger betydningen af, at der findes en mangfoldighed af sorter i Europa, og at den europæiske forskning inden for planteforædling fokuserer på de europæiske behov, herunder hvilke planter, kornsorter og frugter der passer til de lokale og regionale forhold; bemærker, at enhver udvikling på dette område vil hjælpe europæiske landbrugere med at forbedre kvantiteten og kvaliteten af deres fødevarer- og foderproduktion;

25. understreger, at Europa har brug for at have mange forskellige aktører i planteforædlingssektoren, således at det bliver muligt for flere virksomheder og forskningscentre at gennemføre forskningsprojekter og begå sig i denne sektor;

26. mener, at forskning inden for planteforædling kræver langsigtet finansiel støtte for at kunne fungere, og at det er uholdbart kun at yde finansiel støtte til et forskningsprojekt på planteforædlingsområdet i et forholdsvis kort tidsrum, da det i gennemsnit tager 10 år at udvikle en ny sort;

27. understreger, at EU i medfør af den fælles landbrugspolitik har pligt til at påtage sig et ansvar for at tage fremtidige udfordringer op inden for landbrug og planteforædling i Europa; mener, at det er vigtigt, at EU går i spidsen med hensyn til at udvikle bæredygtige planteforædlingsteknikker og fremme forskning og praksis inden for landbrug og planteforædling;

28. fremhæver, at den grundlæggende forskning inden for planteforædling i EU bør finansieres med midler fra Unionen og dens medlemsstater, og mener ikke, at EU's små og mellemstore planteforædlingsvirksomheder selv kan finansiere en stor del af forskningen og samtidig være konkurrencedygtige;

29. opfordrer Kommissionen til at afsætte finansielle ressourcer til og skabe en sammenhængende struktur for planteforædlingsforskning og -praksis inden for rammerne af forskningsprogrammer og andre hensigtsmæssige politikinstrumenter med sigte på at bevare og udvikle den europæiske mangfoldighed; finder det navnlig vigtigt, at der afsættes tid og midler nok til, at der kan opnås resultater; mener samtidig, at det er yderst vigtigt at give planteforædlingsvirksomheder ubegrænset adgang til forskningsresultater og sikre, at der findes mange forskellige forskningsprojekter, så det får færre konsekvenser, hvis et af dem mislykkes;

30. understreger, at der fortsat er behov for højtuddannede arbejdstagere for at opfylde de fremtidige behov inden for forskning i planteforædling, og at plantevidenskab og planteforædling bør fremmes yderligere i skoler og på universiteter og blandt offentligheden generelt; henviser navnlig til den vellykkede »Fascination of Plants Day« den 18. maj 2013;

31. påpeger, at det endelige formål med lovgivningen om planteforædling bør være at lette anvendelsen af planteforædlingsteknikker og at fremme forskningen i landbrug og planteforædling; mener, at dette bør føre til udvikling af produkter, som er bedre tilpasset klimaet og de geografiske forhold på lokalt plan, hvilket i sidste ende giver et stort udbytte og er uden risiko for sundheden og miljøet;

32. konstaterer, at det med den nuværende teknikbaserede planteforædlingslovgivning har vist sig at være vanskeligt efterfølgende at finde frem til, hvilken teknik der blev anvendt på forædlingstidspunktet, hvilket bekræfter de problemer, som teknikbaserede love volder;

33. opfordrer Kommissionen til, under henvisning til de ovenfor beskrevne udfordringer og forudsætninger for den europæiske og den globale planteforædlingsindustri, at foretage en grundig behandling og gennemgang af situationen og foreslå effektive og konkrete foranstaltninger til imødegåelse af de enorme udfordringer, som de europæiske avlere og landbrugere er konfronteret med;

34. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en overordnet strategi for landbrugsinput, navnlig i forbindelse med planteforædling; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge politikrammer, som støtter landbrugsinputsektoren som et af de vigtigste områder for udvikling af landbrugsproduktivitet og bæredygtighed;

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0132

Samhørighedspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed af 24. november 2011 (COM(2011)0776) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2011)1372),
- der henviser til Kommissionens ottende statusrapport af 26. juni 2013 om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed Krisens regionale og bymæssige dimension (COM(2013)0463) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2013)0232),
- der henviser til Kommissionens rapport Samhørighedspolitik: Strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 af 18. april 2013 (COM(2013)0210) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2013)0129),
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- der henviser til Regionsudvalgets 4. overvågningsrapport om Europa 2020, oktober 2013,
- der henviser til det fælles dokument fra Kommissionens generaldirektorater for Regionalpolitik og Bypolitik samt Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion med titlen »EU Cohesion Policy Contributing to Employment and Growth in Europe« (EU's samhørighedspolitikens bidrag til beskæftigelse og vækst i Europa), juli 2013,
- der henviser til undersøgelsen offentliggjort af Europa-Parlamentet med titlen »Samhørighedspolitik efter 2013: en kritisk evaluering af lovforslagene«, juni 2012,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 113.

⁽²⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 39.

⁽³⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

Onsdag den 26. februar 2014

- A. der henviser til, at der er empirisk belæg for, at den økonomiske, finansielle og sociale krise har standset konvergensprocessen eller sågar vendt den, hvilket forværrer ulighederne mellem regionerne og afslutter en lang periode, hvor de regionale forskelle målt i BNP pr. indbygger og arbejdsløshed inden for EU havde været støt faldende, samtidig med at det har en alvorligere indvirkning på de svagere regioner i EU;
- B. der henviser til, at de offentlige midler er blevet knappere både på medlemsstatsniveau og EU-niveau og er udsat for et stigende pres, samtidig med at krisen og den efterfølgende recession samt statsgældskriserne i flere medlemsstater har fået medlemsstaterne til endelig at gennemføre de nødvendige vigtige strukturelle reformer for at bidrage til at genoprette den økonomiske vækst og jobskabelsen, hvilket undertiden har ført til nedskæringer i samfinansieringen af strukturfondene og Samhørighedsfonden;
- C. der henviser til, at de finanspolitiske konsolideringstiltag har ført til, at samhørighedspolitikken spiller en større og vigtigere rolle som kilde til offentlige investeringer, især på subnationalt niveau, og at midler under denne politik udgør over halvdelen af alle offentlige investeringer i et betydeligt antal medlemsstater og regioner;
- D. der henviser til, at krisen influerer negativt på alle de europæiske regioner og byer, hvilket øger vigtigheden af finansiering under samhørighedspolitikken, herunder i overgangsregionerne og de mere udviklede regioner;
- E. der henviser til, at målsætningerne for Europa 2020-strategien har en meget stærk regional dimension, som der bør tages hensyn til under forberedelsen og gennemførelsen af den næste generation af programmer under samhørighedspolitikken og EU's øvrige investeringspolitikker;
- F. der henviser til, at samhørighedspolitikken hidtil har lagt større vægt på udnyttelsen end på at definere og overvåge — og evaluere opnåelsen af — målsætninger, og at overvågnings- og evalueringssystemerne ikke fuldt ud opfylder deres formål, nemlig at forbedre definitionen af differentierede målsætninger i henhold til de særlige lokale, regionale og interregionale kendetegn og behov;
- G. der henviser til, at samhørighedspolitikken fortsat vil være den vigtigste kilde til offentlige EU-investeringer i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020; der henviser til, at den nye ramme for samhørighedspolitikken lægger meget stor vægt på, at det er nødvendigt at koncentrere investeringerne på regionalt og lokalt plan på vigtige områder såsom jobskabelse, SMV'er, beskæftigelse (især beskæftigelse til unge), arbejdskraftens mobilitet, undervisning og uddannelse, IKT, bæredygtig transport og fjernelse af flaskehalse, bæredygtig energi, miljø, fremme af de offentlige myndigheders institutionelle kapacitet samt effektiv offentlig forvaltning og byudvikling;
- H. der henviser til, at behovet for at opnå flere resultater med færre ressourcer har motiveret medtagelsen af intelligent specialisering i den nye samhørighedspolitiske ramme (forordningen om fælles bestemmelser⁽¹⁾) med henblik på, at regionerne skal tage en strategisk og mindre fragmenteret tilgang til økonomisk udvikling gennem målrettet støtte til forskning og innovation;
- I. der henviser til, at partnerskab og flerniveaustyring er horisontale, generelle principper med henblik på at gennemføre EU's strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i forbindelse med den næste lovgivningsmæssige ramme for samhørighedspolitikken;
- J. der henviser til, at de evalueringer, der blev foretaget i programperioden 2007-2013, ikke dækker hele evalueringscyklussen, herunder effektivitet og indvirkning;
- K. der henviser til, at midlernes udnyttelsesgrad ligger på omkring 50 % i medlemsstaterne og lå på omkring 30 % i periodens sidste år;
- L. der henviser til, at SMV'erne har problemer med at få adgang til finansiering fra banksektoren;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006. (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

Onsdag den 26. februar 2014

Generelle udfordringer for gennemførelsen i den nuværende programperiode

1. hilser den syvende og ottende fremskridtsrapport samt den strategiske rapport 2013 velkommen og opfordrer Kommissionen, der nu iværksætter sin efterfølgende evaluering 2007-2013, og medlemsstaterne til at sikre, at overvågningen og evalueringen er baseret på pålidelige data, at se på effektiviteten, virkningerne og følgerne af operationerne og til at sikre, at den efterfølgende evaluering er afsluttet ved udgangen af 2015, som det er fastlagt i den tidligere generelle forordning, så der kan drages klare konklusioner med henblik på gennemførelsen af den nye programperiode;

2. mener, at budgetkonsoliderende politikker ikke alene kan fremme væksten og fremme investeringer, som genererer bæredygtige job af god kvalitet, men at dette også kræver foranstaltninger, som støtter økonomien og de spæde fremskridt, der er gjort i retning af genopretning;

3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge investeringerne inden for iværksætteri, virksomhedsetablering og selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at skabe flere job, især eftersom SMV'er og mikrovirksomheder står for over to tredjedele af EU's job i den private sektor; mener, at der bør lægges særlig vægt på det regionale og lokale niveau; mener endvidere, at investering i socialøkonomisk virksomhed og socialt iværksætteri giver en god yderligere mulighed for at opfylde de samfundsmæssige behov, der ikke bliver opfyldt af offentlige goder og tjenesteydelser;

4. udtrykker sin bekymring over manglen på tilstrækkelige offentlige midler, især på subnationalt niveau, til at gennemføre Europa 2020-strategien ordentligt, hvilket skyldes virkningerne af den økonomiske krise, og over den kendsgerning, at et betydeligt antal mindre udviklede medlemsstater og regioner i vidt omfang er afhængige af finansiering under samhørighedspolitikken; mener, at inden der træffes beslutning vedrørende eventuelle makroøkonomiske sanktioner, bør visse medlemsstaters stærke udviklingsmæssige afhængighed af samhørighedsfinansiering overvejes nøje;

5. mener, at selv om de midler, der er afsat til samhørighedspolitikken i den næste flerårige finansielle ramme, er forholdsvis små i forhold til behovet, kan en forbedret effektivitet samt synergier mellem EU-budgettet og de nationale budgetter ikke desto mindre være vigtige løftestænger for vækstfremmende politikker;

6. mener, at det med henblik på at bidrage til at gennemføre EU 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i overensstemmelse med målene om økonomisk, social og territorial samhørighed, uanset nødvendigheden af at fokusere på sektorer med et langsigtet potentiale for jobskabelse og innovation, er vigtigt at tage hensyn til de betydelige behov i mange mindre udviklede regioner for investeringer i infrastrukturprojekter i grundlæggende sektorer, såsom transport, telekommunikation og bæredygtig energi;

7. mener — selv om lokale og regionale myndigheder er involveret i forberedelsen af partnerskabsaftaler — at der bør gøres mere for at styrke den territoriale dimension i styringssystemet for samhørighedspolitikken, Europa 2020-strategien og det europæiske semester ved at sikre en reel dialog og komplementaritet mellem de forskellige styringsniveauer på den ene side og konsistens mellem de prioriteter, der fastsættes på disse niveauer, og de behov og særlige forhold, der identificeres på nationalt, regionalt og lokalt niveau, på den anden side; understreger i denne henseende vigtigheden af at sikre, at kommuner og regioner på behørig vis inddrages i fastlæggelsen af nationale strategier og bestemmelsen af de særlige problemer og udfordringer, idet man undgår enhver forøgelse af den administrative byrde;

8. mener, at samhørighedspolitikken er bedst egnet til at give Europa 2020-strategien den nødvendige territoriale dimension, som er nødvendig for at håndtere de meget relevante forskelle i vækst i EU og i medlemsstaterne og sikre, at vækstpotentialet også udnyttes i Unionens mest afsidesliggende og tyndtbefolkede områder, og til at imødegå den kendsgerning, at forskelle i institutionelle kapaciteter betyder, at de forskellige regioner ikke kan benytte de givne mål som reference på samme måde;

Styrkelse af beskæftigelse og social inklusion:

9. Er navnlig bekymret for, at den procentdel af befolkningen, som er i risiko for fattigdom eller social udelukkelse, og som lider under materielle afsavn, forringelses af miljøet og dårlige boligforhold, eller som har meget lav arbejdsintensitet og er truet af udelukkelse og energifattigdom, på grund af krisen er vokset betydeligt, især i konvergensregioner og -byer, hvilket især gælder regionerne omkring hovedstæder, der ifølge indikatorerne er klassificeret som udviklede, idet de mest

Onsdag den 26. februar 2014

udsatte desuden navnlig er kvinder, familier med aleneforældre, store familier med fire eller flere børn, plejere (især plejere af handicappede familiemedlemmer), medlemmer af marginaliserede samfundsgrupper eller ældre mennesker, der er tæt på pensionsalderen, og for hvem det er svært at få adgang til lige muligheder;

10. mener, at det haster med at få løst disse spørgsmål, som i alvorlig grad undergraver samhørigheden mellem regionerne og truer Unionens konkurrenceevne på mellemlang og lang sigt, ved at der fokuseres på politikker, som sikrer adgang til bæredygtig beskæftigelse af god kvalitet og social inklusion, idet SMV'ernes rolle — især gennem unge — fremmes i denne henseende, fragmenteringen nedbringes, og det gøres lettere at skifte job, idet der fokuseres på faglige omskolingsprogrammer for langtidsledige, og man trækker på den erfaring, der er indhøstet af de borgere, der står ved slutningen af deres karriere, og lige økonomisk uafhængighed for kvinder og mænd fremmes; anser det for væsentligt også at fremme fysisk tilgængelighed og tilgængeligheden af informations- og kommunikationsmedier, hvis gennemførelse skal måles på grundlag af objektive og sammenlignelige indikatorer, idet der også tages hensyn til de demografiske udfordringer;

11. fastholder, at Den Europæiske Socialfond (ESF) spiller en vigtig rolle med hensyn til at mindske ulighederne i menneskelig kapital blandt regionerne, idet denne fond parallelt og i kombination med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrager til at gennemføre nogle af EU's aktuelle topprioriteter, nemlig at sætte skub i ungdomsbeskæftigelsen og arbejdsmarkedet, fremme bæredygtig økonomi og vækst, mindske antallet af unge, som forlader skolen før tiden, og bekæmpe fattigdom, forskelsbehandling og social udstødelse; Fastholder derfor, at der er et behov for at styrke princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, især hvad angår effektiviteten af ESF's arbejde, og opfordrer Kommissionen til at foretage en fuldstændig analyse af de samlede virkninger og resultater af ESF's indsats for beskæftigelsestallene og med hensyn til jobskabelse;

12. anerkender, at en stor del af ESF's udgifter tildeles med henblik på at fremme af flere og bedre job, understøtte integration af dårligt stillede grupper — herunder handicappede — og deres deltagelse og til udvikling af et rummeligt samfund, som er tilgængeligt for alle; understreger dog, at der i krisetider bør lægges mere vægt på, at ESF mere effektivt tager sigte på at bekæmpe lokale og regionale forskelle og social udelukkelse, skabe adgang til beskæftigelse for de mest udsatte grupper og især unge mennesker og for at hjælpe kvinder med at blive genintegreret på arbejdsmarkedet ved at reducere den kønsbaserede opdeling;

13. henviser til, at det store antal unge, der forlader skolen i utide uden noget videreførende afgangsbrev, i visse regioner langt overstiger målet på 10 %, og at unge, der forlader skolen i utide, skal have et tilbud om uddannelse, erhvervsuddannelse eller arbejde, der opfylder deres behov; henviser i denne forbindelse til ungdomsgarantiens betydning for unge, der forlader skolen i utide; understreger, at det for at reducere antallet af unge, der forlader skolen i utide, er vigtigt, at uddannelsessystemet er rummeligt og giver alle unge lige muligheder; understreger, at der må findes en løsning med henblik på integration af lavt kvalificerede unge på arbejdsmarkedet ved at tilbyde tilgængelig erhvervsuddannelse og efteruddannelse af høj kvalitet for at hjælpe dem med at erhverve kvalifikationer, da manglende kvalifikationer kan forhøje risikoen for arbejdsløshed, som igen fører til fattigdom, og medfører en lang række sociale udfordringer i forbindelse med udelukkelse, fremmedgørelse og mislykkede bestræbelser på at opbygge et selvstændigt liv; påpeger, at ESF's bidrag i denne forbindelse er afgørende med hensyn til at hjælpe flere unge med at kunne holde fast ved skolegangen og erhverve de kvalifikationer, der er nødvendige for at få et job og en karriere, og til at sikre bredere adgang til uddannelse af høj kvalitet med særlige projekter for børn fra dårligt stillede befolkningsgrupper og minoriteter, herunder handicappede; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til passende erhvervs- og efteruddannelse til dem, der vil have fordel af det;

14. understreger, at de unges beskæftigelsessituation er stærkt afhængig af den generelle økonomiske situation, og at det derfor er yderst vigtigt at støtte, vejlede og overvåge de unge i forbindelse med overgangen fra uddannelse til arbejdsliv; mener derfor, at Kommissionen til at tilpasse fremtidige politikforslag på dette område til initiativerne »Unge på vej« og »Muligheder for unge«;

15. fremhæver, at beskæftigelsen i visse regioner fortsat ligger på under 60 %, og at en række regioner endda mangler 20-25 % i at nå deres egne nationale målsætninger, hvilket har særlig negative virkninger for unge, kvinder, ældre, plejere og handicappede, understreger, at visse kriseforanstaltninger har haft en negativ indvirkning på samhørigheden og grundlæggende har øget ulighederne i EU; understreger, at det kræver målrettede foranstaltninger, som løser problemet med jobskabelse, uddannelsesmuligheder og jobbevarelse, at holde højrisikogrupper på arbejdsmarkedet eller at skabe

Onsdag den 26. februar 2014

beskæftigelsesmuligheder for dem; understreger, at der i visse afsidesliggende samfund lever mennesker, der allerede i adskillige generationer har levet i arbejdsløshed, og hvoraf først og fremmest de marginaliserede befolkningsgrupper er truet;

16. påpeger, at beskæftigelsesfrekvensen fortsat har ligget et godt stykke under Europa 2020-målet om, at mindst 75 % af befolkningen i alderen 20-64 år skal være i arbejde i 2020; bemærker, at de enkelte medlemsstater, selv om der ikke er specifikke beskæftigelsesmål på regionalt plan, har fastsat nationale mål, som i de fleste tilfælde ikke er opfyldt, da den finansielle og økonomiske krise har haft en meget asymmetrisk virkning på de regionale arbejdsmarkeder, hovedsageligt i Sydeuropa, med en markant stigning i ungdomsarbejdsløsheden;

17. mener, at alle regioner står over for udfordringen med at skabe bæredygtig vækst og fremme ressourceeffektiviteten; understreger i denne henseende behovet for politikker, som omfatter prioritering af investeringer på områderne for uddannelse, livslang læring, forskning, innovation og udvikling, energieffektivitet og lokalt iværksættereri, samt skabelse af nye finansieringsinstrumenter for alle former for virksomheder og især for SMV'er;

18. minder om det potentiale, som SMV'er har for jobskabelse, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle politikker, der forbedrer adgangen til finansiering og finansieringsbetingelserne for SMV'er; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden af udbudsprocedurerne og nedbringe den tid, der går mellem udstedelse af en opfordring til interessetilkendegivelse og tildelingen af en kontrakt, især for SMV'er, som konkurrerer i et miljø, der hurtigt forandrer sig;

19. opfordrer indtrængende til, at der rettes særlig opmærksomhed mod de kulturelle og kreative sektorer, der bidrager til at nå »Europa 2020«-strategiens målsætninger, især dem for jobskabelse; understreger disse sektors uundværlige bidrag til udviklingen af regioner og byer; opfordrer til, at en målrettet videreuddannelse af kvinder inden for disse sektorer fremmes på vedholdende måde for at sikre, at kvinders kvalifikationer effektivt kan udnyttes, og nye jobmuligheder kan skabes;

Bedømmelse af beviser

20. minder om, at selv om der er stærke beviser for, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken er fremskyndet, og at de deraf følgende programmer har ydet vigtige bidrag på mange områder, hvor der er behov for investeringer for at opnå økonomisk modernisering og konkurrenceevne (såsom forskning og udvikling, støtte til SMV'er, reindustrialisering, social inklusion og uddannelse og undervisning), er der risiko for, at en række medlemsstater ikke får gennemført deres programmer inden udløbet af den nuværende programmeringsperiode; opfordrer Kommissionen til indgående at undersøge årsagerne til de lave udnyttelsesrater og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre medfinansiering for at fremskynde gennemførelsen af finansiering;

21. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge synergier mellem midler under samhørighedspolitikken og andre EU-midler (f.eks. til TEN-T, TEN-E, CEF, Horisont 2020, Cosme og andre programmer) samt midler fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen og forenkle og forbedre adgangen til de midler, der er til rådighed, for at tilskynde SMV'er, civilsamfundsorganisationer, lokale kommuner og andre interesserede støttemodtagere til at gøre brug af dem;

Kontrol og evaluering — udfordringer

22. mener, at evaluering spiller en afgørende rolle i den politiske debat og læreproces, men er bekymret over, at den ujævne kvalitet af fremskridtsrapporteringen — selvom tilvejebringelsen af overvågningsdata og oplysninger om gennemførelsen forbedrer kvaliteten af de fastsatte mål — ofte gør det vanskeligt at danne et fuldstændigt og nøjagtigt billede af de fremskridt, der gøres på regionalt og lokalt plan for at nå målene; understreger, at evalueringen også bør vurdere og foreslå foranstaltninger for at lette unødvendige byrder for modtagerne, herunder SMV'er, lokale og regionale myndigheder og ngo'er; mener, at alle yderligere byrder forbundet med overvågning bør undgås;

23. mener, at rapporten ikke fuldt ud giver et klart billede af de opnåede fremskridt med hensyn til at gennemføre samhørighedspolitikken og nå de fastsatte mål, hvilket enten skyldes mangel på data på et relevant niveau, eller at der ikke er en tilstrækkeligt klar forbindelse mellem de leverede statistiske oplysninger og opfyldelsen af samhørighedspolitiske mål, som kræver overvågning;

Onsdag den 26. februar 2014

24. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udnytte de tilgængelige overvågnings- og evalueringsredskaber fuldt ud i forbindelse med den nuværende lovgivningsmæssige ramme med henblik på at styrke gennemsigtigheden af rapporteringen og opnå en højere kvalitet i programmeringen og dens gennemførelse (bedre resultatorientering, brug af fælles outputindikatorer, valg af programspecifikke resultatindikatorer og en klar resultatramme);

25. der henviser til, at vurderingerne af programmerne under samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013, der er finansieret over Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, viser en generelt god bevidsthed i medlemsstaterne om kravene til ligestilling mellem kønnene, når de udarbejder programmerne (70 % ⁽¹⁾), men også, at ligestilling mellem kønnene langt fra er effektivt integreret i programmerne gennem en klar identifikation af problemer eller målbare mål (mindre end 8%); anmoder Kommissionen om at forbedre medlemsstaternes indrapporteringsystemer yderligere ved at indføre og anvende indikatorer, så det bliver muligt at vurdere det arbejde, der gøres inden for virkelig fremme af ligestilling under samhørighedspolitikken, og i hvilken udstrækning dette arbejde er lykkedes;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at kontrollere, om forvaltningsmyndigheder anvender direktivet om forsinket betaling i forbindelse med modtagerne af projekter og træffer passende foranstaltninger til at mindske forsinkelserne af betalingerne;

27. opfordrer Kommissionens Interne Revisionstjeneste og Revisionsretten til at øge antallet af resultatrevisioner af Samhørighedsfonden, strukturfondene og navnlig ESF;

o

o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0133

Optimering af potentialet i regionerne i den yderste periferi gennem mere synergi mellem EU's strukturfonde og andre EU-programmer

Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om optimering af udviklingen af regionerne i den yderste periferis potentiale ved at skabe synergier mellem strukturfondene og Den Europæiske Unions øvrige programmer (2013/2178(INI))

(2017/C 285/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten), hvori regionerne i den yderste periferi indrømmes en særlig status, og hvori det er fastsat, at der skal vedtages »særlige foranstaltninger«, der muliggør en fuldstændig anvendelse af traktaterne og gennemførelse af de fælles politikker,
- der henviser til artikel 107, stk. 3, litra a), i EUF-traktaten om den særlige statsstøtteordning, der er gældende for disse regioner,
- der henviser til artikel 174 ff. i EUF-traktaten, der fastsætter målsætningen om økonomisk, social og territorial samhørighed og definerer de finansielle strukturfondsinstrumenter til opfyldelse heraf,
- der henviser til alle Europa-Kommissionens meddelelser om regionerne i den yderste periferi, navnlig meddelelsen af 17. oktober 2008 om »Regionerne i den yderste periferi: et aktiv for Europa« (COM(2008)0642),
- der henviser til sine beslutninger om regionerne i den yderste periferi, navnlig beslutningen af 20. maj 2008 om »strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter⁽¹⁾»,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen »Regions 2020 — an assessment of future challenges for EU regions« (SEC(2008)2868),
- der henviser til meddelelsen fra Reunion af 7. juli 2008 i forlængelse af konferencen »The European Union and its Overseas Entities: Strategies to counter Climate Change and Biodiversity Loss«, der henviser til Rådet for Den Europæiske Unions konklusioner af 25. juni 2009 om »Midtvejsevaluering af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet og en EU-strategi for invasive fremmede arter«,
- der henviser til det fælles memorandum fra regionerne i den yderste periferi af 14. oktober 2009 om »Regionerne i den yderste periferi i perioden frem til 2020«,
- der henviser til den fælles platform af 6. juli 2010 med adresse til formanden for Europa-Kommissionen, José Manuel Durão Barroso, fra konferencen af Europa-Parlamentets medlemmer fra regionerne i den yderste periferi,
- der henviser til det fælles memorandum fra Spanien, Frankrig, Portugal og regionerne i den yderste periferi af 7. maj 2010 om »En fornyet strategi for regionerne i EU's yderste periferi«,
- der henviser til det fælles bidrag fra regionerne i den yderste periferi af 28. januar 2011 vedrørende den femte rapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed,
- der henviser til kommissær Michel Barniers rapport af 12. oktober 2011 med titlen »Europe's outermost regions and the Single Market: The EU's influence in the world«, som blev forelagt af Pedro Solbes Mira,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 om samhørighedspolitikken rolle med hensyn til EU-regioner i den yderste periferi inden for rammerne af EU 2020⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 1.

Onsdag den 26. februar 2014

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 20. juni 2012: »Regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi: Et partnerskab for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2012)0287),
 - der henviser til rapport udarbejdet af det franske parlamentsmedlem Serge Letchimy for den franske premierminister om artikel 349 i EUF-traktaten: et bidrag til anvendelsen af undtagelsesbestemmelserne til fordel for et globalt projekt for udvikling af regionerne i den yderste periferi,
 - der henviser til alle de fælles bidrag og tekniske og politiske dokumenter fra konferencen af formænd for regionerne i EU's yderste periferi, navnlig sluterklæringen fra den 19. konference af formænd for regionerne i EU's yderste periferi af 17.-18. oktober 2013,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0121/2014),
- A. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi fordele, ressourcer og potentialer, som anerkendtes af Kommissionen i dens strategi fra 2008 og dens meddelelse fra 2012, berører nogle af EU's nøgleområder for så vidt angår forskning, innovation og vækst, og at de modtager utilstrækkelig støtte og finansiering fra de europæiske fonde og programmer;
- B. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi består af en række øgrupper og øer samt en region, der er omsluttet af Amazonskoven, og at de er kendetegnet ved særlige fælles begrænsninger, der adskiller dem fra andre områder med særlige geografiske forhold i Unionen (øer, bjergområder og regioner med lav befolkningstæthed);
- C. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi hvad angår de mål, som EU har fastsat for at realisere Europa 2020-strategien for vækst, Horisont 2020-strategien, Energi 2020-strategien, LIFE+- og Natura 2000-programmerne og de transeuropæiske telekommunikations-, transport- og energinet, er nøgleregioner, der kan bidrage væsentligt til at tage disse udfordringer op;
- D. der henviser til, at det i denne forbindelse er vigtigt at fremme langsigtede investeringer og regionerne i den yderste periferi innovationskapacitet for varigt at styrke deres økonomiske og sociale udvikling og øge mulighederne for, at Unionens forskellige strategier lykkes;
- E. der henviser til, at strukturfondene og Den Europæiske Investeringsfond for regionerne i EU's yderste periferi skal tilpasses eller suppleres i forbindelse med realisering af disse strategier, så disse regioner kan deltage i de store udfordringer, EU står over for, i et omfang, der står mål med deres potentiale og hensigter;
- F. der henviser til, at den nuværende økonomiske og sociale krise har særligt alvorlige følger for regionerne i EU's yderste periferi, navnlig for konkurrenceevnen og beskæftigelsen, og at såvel behovet for økonomisk vækst som arbejdsløshedssituationen kræver øjeblikkelig og passende handling i den kommende finansierings- og programmeringsperiode;
- G. der henviser til, at artikel 349 også bør anvendes som retsgrundlag for, gennem særlige foranstaltninger, at give regionerne i den yderste periferi mulighed for at indtage deres retmæssige plads i de forskellige EU-programmer, der rent konkret kan tænkes at udvikle deres anerkendte potentiale;
- H. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi sandsynligvis kan blive nøgleregioner til gavn for hele Unionen på områder som f.eks. biodiversitet, miljø, tilpasning til og afbødning af klimaændringerne, forvaltning og observation af ekstreme klimafænomener, forskning, innovation, rummet, luft- og rumfart, oceanerne, blå vækst, maritim fysisk planlægning og forvaltning af havene, seismologi, vulkanologi, nye sygdomme, vedvarende energi, transport, telekommunikation, kapacitet til at iværksætte hurtige humanitære aktioner i tredjelande samt kultur;
- I. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi er beliggende i havområder i Caribien, Det Indiske Ocean og Atlanterhavet, og at de giver EU status som maritim stormagt på verdensplan, at deres geostrategiske placering bidrager til EU's globale dimension, og at de er kendetegnet ved helt usædvanlige natur-, hav- og fiskeressourcer, der udgør mere end 50 % af verdens biodiversitet;

Onsdag den 26. februar 2014

- J. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi er et enestående fænomen, som udgør en fælles enhed både i og uden for EU, og som Kommissionen bør fremme og støtte, navnlig via gennemførelse af fælles politikker;
- K. der henviser til, at en optimering af potentialet i regionerne i den yderste periferi kræver, at der skabes maksimale synergier mellem alle Unionens instrumenter, fonde og programmer;

Nye perspektiver for regionerne i den yderste periferi

- er overbevist om, at det potentiale og de fordele, ressourcer og erfaringer, der findes i regionerne i den yderste periferi, udgør en ekstra chance for Unionen og medlemsstaterne til at tage de udfordringer op, som de står over for med hensyn til globalisering, innovationskapacitet, vækst, social samhørighed, demografisk pres, klimaændringer, forebyggelse af de største risici for naturkatastrofer, energi, bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og bevarelse af biodiversiteten;
- er overbevist om, at forbedringen af adgangen for regionerne i den yderste periferi til Unionens forskellige programmer og fonde vil ske på såvel kortere som længere sigt og være til gavn for Unionen som helhed; beklager den retningslinje, der er udstukket på EU-plan, om kun at anvende samhørighedspolitikken til finansiering af næsten alle de udviklingsprojekter, som regionerne i den yderste periferi har;
- støtter Europa-Kommissionen i dens ønske om at gennemføre politikker, der styrker uafhængigheden, den økonomiske konsolidering og en bæredygtig jobskabelse i regionerne i den yderste periferi, ved at udnytte deres aktiver og deres praktiske og innoverende foranstaltninger på grundlag af artikel 349 i EUF-traktaten og ad hoc-instrumenter, navnlig på energi-, transport- og ikt-området, for hver enkelt af de fonde og programmer, hvis mål vedrører udnyttelse af aktiverne i regionerne i den yderste periferi til fremme af en bæredygtig udvikling;
- understreger ligeledes behovet for og vigtigheden af for regionerne i den yderste periferi, at EU's politikker bidrager til, bl.a. gennem specifikke skatte- og toldinstrumenter, at fremme og diversificere det økonomiske grundlag for økonomierne i regionerne i den yderste periferi samt til at fremme jobskabelsen;
- betragter artikel 349 i EUF-traktaten som et passende retsgrundlag for vedtagelse af særlige foranstaltninger for regionerne i den yderste periferi og beklager derfor den begrænsede anvendelse af denne bestemmelse i traktaten, som giver mulighed for at bevilge en særlig ordening på baggrund af denne status som region i den yderste periferi;
- opfordrer Kommissionen til at oprette en kontaktgruppe mellem de forskellige berørte EU-kommissærer, den tværgående arbejdsgruppe, som koordinerer de politikker, der vedrører regionerne i den yderste periferi, og medlemmer af Europa-Parlamentet valgt i regionerne i den yderste periferi, for at gøre status over de programmer, der er planlagt eller iværksat til fordel for regionerne i den yderste periferi;
- understreger, at regionerne i den yderste periferi, fordi de ligger langt fra det europæiske kontinent, bidrager til at udbrede indflydelsen af et EU, der er bevidst om sin globale dimension og sin rolle i en verden under kraftig forandring;
- påpeger, at regionerne i den yderste periferi skal være genstand for særlig opmærksomhed i tilfælde af naturkatastrofer på grund af deres karakteristika og med hjemmel i artikel 349 i EUF-traktaten, der giver mulighed for at vedtage særlige foranstaltninger, og minder om vigtigheden af at koordinere strukturfondene med EU's Solidaritetsfond;
- opfordrer til, at investeringer i tjenesteydelser af almen økonomisk interesse såsom ikt, transport, vand og energi prioriteres i disse regioner, og går ind for at skabe større sammenhæng mellem rammebestemmelserne for statsstøtte i regionerne i den yderste periferi med henblik på opfyldelse af Europa 2020-strategiens mål;
- er overbevist om, at der er en tæt sammenhæng mellem bevidstheden om den rolle, som Unionen kan spille på globalt plan, og opmærksomheden på regionerne i den yderste periferi; er overbevist om, at Unionen og medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad er bevidste om den vægt og rækkevidde for fremtiden, som deres strategiske investeringsvalg i regionerne i den yderste periferi har, og at denne situation er et udtryk for Unionens underinvestering i sin egen globale og internationale dimension; påpeger, at det er vigtigt for regionerne i den yderste periferi at opnå bedre synergi mellem instrumenter og programmer for at fremme det internationale samarbejde i disse regioner rundt omkring i verden;

Onsdag den 26. februar 2014

11. minder om, at det for at fremme skabelsen af synergier mellem strukturfondene og Unionens øvrige programmer er afgørende at anlægge et makroregionalt perspektiv og udarbejde strategier for de makroregioner, der indeholder regioner i den yderste periferi, under udnyttelse af disse regioners karakteristika og ressourcer;
12. opfordrer de nationale og regionale myndigheder til at drage nytte af en flerfundsmodel og i videst muligt omfang og så effektivt som muligt at skabe forbindelser mellem strukturfondene og de finansielle instrumenter i Unionens øvrige programmer;
13. opfordrer Kommissionen til at uddybe EU's strategi for regionerne i den yderste periferi med henblik på at muliggøre udvikling af disse regioners aktiver under hensyntagen til deres strukturelle og vedvarende problemer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at imødekomme forslagene fra regionerne i den yderste periferi, der bl.a. fremgår af deres handlingsplaner;

Synergier med Horisont 2020-programmet

14. mener, at regionerne i den yderste periferi har potentiale til at indtage en førende stilling inden for forskning og teknologi på de områder, der er omfattet af målene i Horisont 2020-programmet, som f.eks. rummet, luft- og rumfart, bioteknologi, observation af naturrisici, havforskning, biodiversitet, vedvarende energi, sundhed, tilpasning til klimaændringerne og intelligent transport;
15. minder om, at målet med samhørighedspolitikken 2014-2020 bl.a. er at styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation;
16. beklager, at regionerne i den yderste periferi, hvis projekter på grund af deres særlige forhold har meget vanskeligt ved at opfylde visse af kravene for at opnå fællesskabsstøtte, ikke i tilstrækkeligt omfang har draget fordel af rammeprogrammet for forskning og udvikling i perioden 2007-2013, hvilket har medført en ringe deltagelse og en lav succesrate og en mindre tilstedeværelse i de europæiske forskningsnetværk; opfordrer derfor Kommissionen til at iværksætte tiltag til støtte for forskningen i regionerne i den yderste periferi og fremme opnåelsen af en kritisk masse;
17. mener, at EFRU alene ikke vil kunne sætte i regionerne i den yderste periferi i stand til at opfylde målene for samhørighedspolitikken, Europa 2020-strategien og Horisont 2020; mener i denne forbindelse, at Kommissionen bør tilpasse og sikre adgangen for regionerne i den yderste periferi til Horisont 2020-programmet ved at udarbejde målrettede programmer, som kan fremme disse regioners integration i de europæiske og internationale forsknings- og innovationsnet; minder i denne henseende om, at det i Horisont 2020-strategien, i afsnittet om »Udbredelse af kvalitet og udvidelse af deltagerkredsen«, understreges, at der, som det fremgår af Unionens innovationsresultattavle, er betydelige forskelle mellem præstationerne på forsknings- og innovationsområdet og de særlige foranstaltninger til udbredelse af kvalitet og udvidelse af deltagerkredsen i medlemsstater og regioner, som er bagud på forsknings- og innovationsområdet;
18. slår til lyd for udnyttelse og strukturel udvikling af universiteterne i regionerne i den yderste periferi for sammen med Horisont 2020 at fremme den indflydelse på både europæisk og internationalt plan, som universiteterne i regionerne i den yderste periferi, deres forskningscentre, deres forskere og deres studerende har; minder om, at alle programmer til fremme af mobiliteten mellem universiteterne for studerende, lærere og tjenestemænd har hårde vilkår i regionerne i den yderste periferi på grund af de ekstra omkostninger, der skyldes deres isolation og fjerne beliggenhed;
19. minder om, at forsknings- og innovationsprogrammer i tilstrækkelig grad bør have fleksibilitet til at kunne tilpasses til nye grænser og nye videnudfordringer, eksempelvis for havbunden, som har et betydeligt potentiale;
20. erindrer om den stigende økonomiske interesse i den umådelige rigdom, der findes på havbunden, og det enorme biogenetiske, mineralske og biotekniske potentiale inden for dette område i regionerne i den yderste periferi, og at der bør tages hensyn hertil i den »nye strategi for regionerne i den yderste periferi« med henblik på at udvikle en videnbaseret økonomi, der baserer sig på havet og oprettelsen af økonomiske aktiviteter med høj merværdi inden for områder såsom lægevidenskab, farmaceutisk videnskab og energi;

Onsdag den 26. februar 2014

Synergier med det indre marked

21. opfordrer Europa-Kommissionen til at lade sig inspirere af de forskellige konklusioner i Solbes-rapporten med henblik på en bedre integration og udvikling af regionerne i den yderste periferi på det indre marked;
22. understreger, at konkurrencen i regionerne i den yderste periferi ikke kommer til konkret udtryk på samme måde som i resten af det europæiske rum, da markedsmekanismerne ikke kan fungere frit i disse regioner i de fleste sektorer for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, fordi aktiviteten ikke er attraktiv for privat investering; fremhæver, at der kun kan tilbydes kvalitetsprodukter til konkurrencedygtige priser i regionerne i den yderste periferi med passende kompensation fra statens side, og at disse tjenesteydelser i regionerne i den yderste periferi hurtigst muligt bør evalueres af Kommissionen med henblik på at muliggøre større fleksibilitet og bedre tilpasning af EU's nuværende lovramme til de faktiske forhold;
23. opfordrer Kommissionen til at sikre sig, at de konkurrenceretlige regler respekteres bedre for at undgå monopoler og ulovlige aftaler i regionerne i den yderste periferi;
24. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en vejledning for små og mellemstore virksomheder i regionerne i den yderste periferi om deres bidrag til det indre marked under iagttagelse af de forskellige gældende EU-programmer og -fonde i regionerne i den yderste periferi;
25. opfordrer Kommissionen til at tage problemet med ekstra omkostninger og høje leveomkostninger i regionerne i den yderste periferi op og til at tage hensyn hertil ved udarbejdelsen af Unionens politikker;

Synergier med LIFE+-programmet og Energi 2020-strategien

26. mener, at regionerne i den yderste periferis potentiale inden for forvaltning, bevarelse og genopretning af biodiversiteten, tilpasning til klimaændringerne og udvikling af vedvarende energi kan optimeres ved at skabe synergier og supplerende finansiering mellem samhørighedspolitikken, LIFE+-programmet og Energi 2020-strategien og samtidig bidrage til realisering af Unionens egne mål;
27. bemærker, at formålet med LIFE+-programmet for perioden 2014-2020 er at medfinansiere innovative projekter inden for miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer; understreger, at det er yderst vigtigt at opnå synergier med mål 5 og 6 i samhørighedspolitikken 2014-2020, og at det derfor er absolut nødvendigt, at regionerne i den yderste periferi i højere grad deltager i LIFE+;
28. beklager, at den forberedende BEST-foranstaltning i strid med Europa-Parlamentets udtalelse og Rådets konklusioner af 25. juni 2009 ikke er blevet omdannet til et reelt program helliget regionerne i den yderste periferi og OLT;
29. beklager, at de habitater og dyre- og plantearter, der skal beskyttes i de franske regioner i den yderste periferi, ikke er blevet opført i bilag I til direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, hvilket gør det umuligt at anvende direktivet i de franske regioner i den yderste periferi og udelukker de franske regioner i den yderste periferi fra at deltage i NATURA 2000-net og -programmer;
30. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et særligt Natura 2000-program for regionerne i den yderste periferi på grundlag af artikel 349 i EUF-traktaten;
31. opfordrer Kommissionen til på basis af de gode eksempler og resultater opnået af visse regioner i den yderste periferi på området vedvarende energi at fremme foranstaltninger med det formål at opnå energiafhængighed og realisere målene i Energi 2020-strategien, og minder Kommissionen om dens forslag om at oprette et særligt program på energiområdet for at mindske omkostningerne i forbindelse med regionernes fjerne beliggenhed, infrastruktur og tjenesteydelser med det sigte at fremme politikkerne for vedvarende energi på grundlag af POSEI-programmerne for på denne måde at opnå størst mulig synergi med andre EU-aktioner;

32. henleder opmærksomheden på behovet for at fremme tiltag til at udnytte vedvarende energikilders potentiale i ømråder, hvor der er en større afhængighed af fossilt brændstof på grund af den fjerne beliggenhed og den geografiske isolation; mener derfor, at der i denne forbindelse bør tages hensyn til behovet for at inkludere instrumenter i europæisk energipolitik, der vil gøre det muligt på en passende måde at håndtere de udfordringer, som isolerede energisystemer giver;

Synergier med de europæiske ungdomsprogrammer

33. understreger, at mål 8, 9 og 10 i den nye samhørighedspolitik vedrører beskæftigelse, social inklusion, bekæmpelse af fattigdom, undervisning, uddannelse og erhvervsuddannelse;

Onsdag den 26. februar 2014

34. understreger, at regionerne i den yderste periferi er blandt de europæiske regioner, der har den højeste arbejdsløshed, særlig blandt de unge; henleder imidlertid opmærksomheden på problemerne med at tage de midler i brug, der er afsat til ungdomsgarantiordningen gennem samfinansiering; beklager endvidere, at der ikke findes specifikke bestemmelser for regionerne i den yderste periferi i programmerne for beskæftigelse og social innovation og minder om, at disse regioner har haft problemer med at drage fordel af mulighederne i Progress-programmet; opfordrer til udvikling af det sociale aspekt ved hjælp af et hastende pilotprojekt til bekæmpelse af arbejdsløsheden i regionerne i den yderste periferi; anmoder om oprettelse i Kommissionen af særlige indsatshold for ungdomsbeskæftigelsen med henblik på gennemførelse af ungdomsgarantiordningen og mobilisering af ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;

35. opfordrer EIB til at medtage regionerne i den yderste periferi i sit initiativ »Job til unge« og i programmet »Investering i kvalifikationer«;

36. er bekymret over den store hjerneflugt fra regionerne i den yderste periferi på grund af den høje arbejdsløshed og de utilstrækkelige uddannelser, der tilbydes, mens en uddannet og kvalificeret arbejdskraft er absolut nødvendig for en bæredygtig vækst, navnlig inden for områder, der er traditionelle eller i særlig grad kendetegner en region, men også for at sætte gang i en dynamisk udvikling med nye aktiviteter, der gør det muligt at konkurrere med resten af verden;

37. bemærker, at målet med det nye Erasmus-program er at udvikle et videnssamfund; understreger, at realiseringen af dette mål er nødvendig for gennemførelsen af Europa 2020-strategien, i henhold til hvilken viden er hoveddrivkraften bag den europæiske økonomi; understreger således behovet for at skabe mere synergi mellem Erasmus-programmet og ESF i regionerne i den yderste periferi for at gøre de menneskelige ressourcer og den lokale ekspertise, der er kraftige vækstmotorer, mere dynamiske;

38. støtter udviklingen af universitetskapaciteten i regionerne i den yderste periferi og af nye ekspertiseområder for at gøre universiteterne i disse regioner mere attraktive og øge deres betydning i Europa; støtter udviklingen af partnerskaber mellem universiteter og udvidelse af disse partnerskaber til også at omfatte universiteter i tredjelande, med hvilke regionerne i den yderste periferi har særlige forbindelser; anmoder endvidere om, at Erasmus+ og Eures-programmerne overtager de ekstra transportomkostninger, der er forbundet med den fjerne beliggenhed, så de studerende fra regionerne i den yderste periferi kan drage nytte af de europæiske udvekslings- og uddannelsesprogrammer, og så universiteterne i regionerne i den yderste periferi kan få større udbytte af Erasmus Mundus-programmet mellem medlemsstaterne og resten af verden;

Synergier med de transeuropæiske net (transport, telekommunikation, energi)

39. henviser til betænkningen af Teixeira om samhørighedspolitikken rolle med hensyn til EU-regioner i den yderste periferi inden for rammerne af EU 2020 (2011/2195(INI)), hvori Kommissionen opfordres til, på grundlag af POSEI, at oprette et konkret program på energi- og transportområdet samt på det informations- og kommunikationsteknologiske område, og ikke mindst til at udarbejde en konkret ramme for transportstøtte til regionerne i den yderste periferi, navnlig for at fremme den offentlige transport og udvikle søtransporten mellem øerne;

40. påpeger, at det er nødvendigt i regionerne i den yderste periferi at udvikle synergier mellem transeuropæiske net, Connecting Europe-faciliteten, Civitas- og Horisont 2020-programmerne samt EFRU's og Samhørighedsfondens investeringer i transport, telekommunikation og energi;

41. minder om, at tilgængelighed spiller en central rolle i forbindelse med de meget afsides beliggende regioners udvikling og ofte kræver, at der findes et komplekst internt og eksternt netværk af sø- og lufttransportydelser, hvilket skaber vanskelige vilkår for mobiliteten og tilgængeligheden i regionerne i den yderste periferi, som ikke har noget alternativ til luft- og søtransport og desuden står over for transportprisstigninger, som i sig selv har negative følger på det økonomiske og sociale område;

42. glæder sig over, at Kommissionen vil integrere regionerne i den yderste periferi i de transeuropæiske net, men beklager, at størstedelen af disse regioner er blevet udelukket fra hovedkorridorerne og dermed fra CEF-finansiering; opfordrer Kommissionen til at tage denne udelukkelse op til fornyet overvejelse inden for rammerne af sin strategi for regionerne i den yderste periferi og til at garantere investeringer i transporten i disse regioner for at imødegå udfordringerne i tilknytning til deres fjerne beliggenhed og økarakter; opfordrer Kommissionen til at etablere en særlig sektorspecifik ramme for regionerne i den yderste periferi for at fremme tilgængeligheden og forbindelserne mellem disse regioner og det europæiske fastland;

Onsdag den 26. februar 2014

43. beklager, at projekterne om motorveje til søs ikke er kommet længere, fordi nærskibstrafikken prioriteres, hvorved regionerne i den yderste periferi udelukkes på diskriminerende vis; opfordrer Kommissionen til at tage denne udelukkelse op til fornyet overvejelse inden for rammerne af sin strategi for regionerne i den yderste periferi;
44. fremhæver behovet for at revidere rammen for statsstøtte til søtransport med det sigte at tillade statsstøtte til forbindelser mellem regionerne i den yderste periferi og tredjelande;
45. peger på behovet for at tilpasse klassificeringen af de regionale lufthavne, idet den i regionerne i den yderste periferi ikke udelukkende kan være begrænset til spørgsmål om passagerstrømme og rentabilitet;
46. mener, at den digitale kløft mellem regionerne i den yderste periferi og Europa som følge af den digitale økonomis omfang bremser udviklingen i regionerne i den yderste periferi og deres konkurrenceevne; bemærker, at den forsinkede etablering og modernisering af ikt i regionerne i den yderste periferi lægger et digitalt efterslæb oven i den geografiske afstand; foreslår, at udviklingen af ikt intensiveres ved at udvide og modernisere nettene, ved at skabe synergier med EFRU og ved at gøre det lettere for disse projekter at få adgang til finansiering fra EIB, og peger endvidere på behovet for at give disse regioner prioriteret adgang til GMES- og Galileo-programmerne;

Synergier med Unionens havpolitik (den fælles fiskeripolitik, EHFF)

47. minder om, at regionerne i den yderste periferi bidrager til at give EU status som maritim stormagt på verdensplan;
48. opfordrer Kommissionen til at tage større hensyn til EU's maritime dimension på verdensplan, til den udfordring, som havet, oceanerne og den blå vækst udgør for hele EU, til den strategiske beliggenhed, som regionerne i den yderste periferi har, til den rolle, som disse spiller i en bæredygtig udnyttelse af havene, oceanerne og kystområderne, i forbindelse med den maritime forvaltning på globalt plan og i udviklingen af en havbaseret vidensøkonomi;
49. konstaterer, at der ikke findes synergier mellem samhörighedspolitikken og den fælles fiskeripolitik, som endnu ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de faktiske forhold i disse regioner; understreger vigtigheden af at bevare et POSEI-fiskeriprogram og foreslår at udvikle forskning og innovation inden for den maritime økonomi som potentielle vækstfaktorer;
50. understreger, at regionerne i den yderste periferi er afhængige af fiskeressourcerne i deres eksklusive økonomiske zoner, der er præget af en stor skrøbelighed på det biologiske og økologiske plan, hvorfor det er hensigtsmæssigt med en passende og effektiv beskyttelse af deres biogeografisk følsomme områder, navnlig ved at give de lokale flåder, der fisker med miljøvenlige fiskeredskaber, eksklusiv adgang hertil; understreger, at der er et stort behov for at sikre en afbalanceret og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne og samtidig opretholde fiskeriaktiviteten; opfordrer til, at EU's fiskeriaftaler i fremtiden forhandles under inddragelse af aktørerne i regionerne i den yderste periferi og i overensstemmelse med lokalbefolkningernes langsigtede interesser, og at der i konsekvensanalyser systematisk medtages et kapitel om regionerne i den yderste periferi;
51. beklager, at POSEI-fiskeriprogrammet, der indfører en kompensationsordning for de ekstra omkostninger til afsætning af visse fiskerivarer fra regionerne i den yderste periferi, som skyldes disse regioners beliggenhed, for nylig er blevet integreret i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og således ikke længere udgør en selvstændig forordning rettet specifikt og udelukkende mod disse regioner, hvilket udvander betydningen af den positive forskelsbehandling, der anerkendes som en rettighed for regionerne i den yderste periferi i medfør af artikel 349 i EUF-traktaten;
52. beklager, at støtten til udskiftning af flåderne i den nye fælles fiskeripolitik ikke er blevet godkendt for visse regioner i den yderste periferi på grund af deres situation;

Synergier med den fælles landbrugspolitik

53. bemærker, at landbruget er en dynamisk sektor og en stor arbejdsgiver, som bidrager til udvikling af aktiviteter med høj merværdi; påpeger imidlertid, at de særlige forhold i landbruget i regionerne i den yderste periferi, f.eks. bedrifernes beskedne størrelse og det begrænsede marked, i høj grad præger denne aktivitet; minder om, at det tredje mål for den nye samhörighedspolitik er en styrkelse af de små og mellemstore virksomheder i landbrugssektoren;
54. gør opmærksom på, at landbruget i regionerne i den yderste periferi står over for udfordringer i tilknytning til diversificering og konkurrenceevne samt en række nye udfordringer, navnlig i tilknytning til globalisering, markedsliberalisering, fødevarerikkerhed og bæredygtig udvikling;

Onsdag den 26. februar 2014

55. understreger, at det er nødvendigt at bevare POSEI-programmet, som har stået sin prøve og er tilpasset de faktiske forhold i regionerne i den yderste periferi, men at det lider under en kronisk underfinansiering, der bør løses snarest; understreger i denne forbindelse behovet for at tildele POSEI-programmet tilstrækkelige midler til at hjælpe producenterne i regionerne i den yderste periferi til at overvinde virkningerne af den liberalisering, der er planlagt i adskillige sektorer, og som er knyttet til EU's politikker og indgåelsen af internationale aftaler inden for blandt andet sektorerne for mælk, sukker, rom, kød og bananer; understreger i den forbindelse den økonomiske, sociale og miljømæssige betydning af al landbrugsproduktion i regionerne i den yderste periferi; foreslår derfor, at POSEI-ordningen bevares inden for sin egen selvstændige ramme;

56. tilskynder til skabelse af synergier mellem samhørighedspolitikken og ELFUL for at sikre en bæredygtig udvikling af vandressourcerne gennem modernisering, udvidelse af vandingssystemerne, fysisk planlægning, uddannelse og fremme af turismeaspektet i et bæredygtigt landbrug og landdistrikterne;

57. opfordrer Kommissionen til at gøre den endogene landbrugsproduktion og markedsføringen i korte kredsløb mere dynamisk, dvs. erstatte importen med en lokal kvalitetsproduktion;

58. støtter udviklingen af BOB, AOC og lokale betegnelser i regionerne i den yderste periferi og ser frem til en politik for salgsfremstød, der er tilpasset behovene i regionerne i den yderste periferi og beskyttelsen af geografiske betegnelser;

Synergier med EU's udenrigspolitik

59. beklager den vedvarende manglende sammenhæng mellem de europæiske fonde, EUF, EFRU og ETC, navnlig hvad angår projekter til fremme af grænseoverskridende samarbejde, skønt en sådan sammenhæng er vigtig for at nå målene for disse fonde; understreger i den forbindelse nødvendigheden af, at programmeringsreglerne for EUF og EFRU er kompatible;

60. opfordrer Kommissionen til at indlede et samråd mellem Unionens medlemsstater, regionerne i den yderste periferi, OLT og AVS-landene for at styrke dialogen og fremme integrationen af regionerne i den yderste periferi i deres geografiske områder; understreger i den forbindelse den centrale rolle, som EU-delegationerne i højere grad bør spille for at fremme dialogen mellem de forskellige aktører i programmeringen i regionerne i den yderste periferi, OLT og AVS-landene;

61. opfordrer Kommissionen til være mere opmærksom på den geostrategiske position, som regionerne i den yderste periferi har på grund af deres beliggenhed i nærheden af en række kontinenter;

62. opfordrer Kommissionen til at færdiggøre handlingsplanen om naboskabsaktionen, som den har arbejdet på siden 1999, og til at indkredse forhindringerne og de løsninger, der ville lette den regionale integration af regionerne i den yderste periferi i de respektive geografiske områder; minder i denne forbindelse om de privilegerede kulturelle og historiske relationer mellem hver region i den yderste periferi og visse tredjelande samt udviklingspotentialer for økonomiske, handelsmæssige og samarbejds mæssige forbindelser i flere af verdens regioner;

63. opfordrer Kommissionen til at tage større hensyn til de virkninger, som handelsaftaler indgået med tredjelande har på økonomierne i regionerne i den yderste periferi, og til at kræve, at der systematisk foretages en forudgående konsekvensanalyse vedrørende beskyttelsen af »sårbare« produkter, såfremt det er berettiget, og vedrørende ydelse af en rimelig kompensation for den skade, specifikke produktionsgrene måtte lide; anmoder desuden om oprettelse af en mekanisme for høring af de regionale myndigheder i disse regioner; henstiller til Kommissionen at sørge for, at der for gældende internationale aftaler gennemføres regelmæssige undersøgelser for at vurdere sårbarheden af markederne i regionerne i den yderste periferi og tage hensyn hertil;

64. beklager, at der ikke i de aftaler, der er indgået med landene i Latinamerika og AVS-landene, er taget hensyn til de interesser, som regionerne i den yderste periferi har, og at der ikke er blevet gennemført en konsekvensanalyse forud for forhandlingen af disse aftaler;

65. opfordrer Kommissionen til i de handelsaftaler, den indgår med AVS-lande, der er naboer til regionerne i den yderste periferi, systematisk at få indarbejdet et særligt afsnit om etablering af et marked mellem regionerne i den yderste periferi og AVS-landene, der skal integrere regionerne i den yderste periferi bedre i deres geografiske miljø;

66. minder om den betydning, som regionerne i den yderste periferi har for at sætte Unionen i stand til at udvikle og anvende sin kapacitet til humanitær nødintervention i tilfælde af naturkatastrofer; opfordrer derfor til, at der oprettes en europæisk civilbeskyttelsesstyrke;

Onsdag den 26. februar 2014

Synergier med programmerne til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse

67. peger på de store problemer med bl.a. social udstødelse og fattigdom, som regionerne i den yderste periferi står over for; minder om, at mål 9 i den nye samhørighedspolitik går ud på at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom og enhver form for diskrimination, og at EFRU afsætter støtte til de socialt dårligst stillede befolkningsgrupper som en investeringsprioritet;

68. hilser vedtagelsen af ESAF velkommen og opfordrer til, at den anvendes særligt effektivt i regionerne i den yderste periferi;

69. gør gældende, at nogle af regionerne i den yderste periferi har et stort behov for boliger, bl.a. på grund af den kraftige demografiske vækst i disse regioner; opfordrer til, at der indføres en investeringsramme for socialt boligbyggeri og særlige bestemmelser, som gør, at støtte til investeringer i sociale boliger ikke betragtes som statsstøtte; bemærker, at visse regioner i den yderste periferi oplever en stigende affolkning, som resulterer i nedslidning af de boliger, der er karakteristiske for disse områder, hvilket bør bremses ved at støtte byfornyelse og tilskynde til økonomiske aktiviteter, der er tilpasset de pågældende lokaliteter, med henblik på at fastholde befolkningen;

Synergier med COSME og mikrofinansieringsfaciliteten Progress

70. bemærker, at visse regioner i den yderste periferi befinder sig i områder, hvor den industrielle konkurrence er stor, navnlig på grund af den billige arbejdskraft og rigdommen af råstoffer i nabolandene; minder om, at mål 3 og 8 i samhørighedspolitikken 2014-2020 omhandler en styrkelse af de små og mellemstore virksomheders (SMV'ernes) konkurrenceevne og fremme af en varig beskæftigelse af høj kvalitet;

71. gør opmærksom på, at de meget små virksomheder og SMV'erne i regionerne i den yderste periferi, som der fortsat oprettes mange af på trods af krisen, har stadig større problemer med at få adgang til finansiering, hvilket bringer deres udvikling og overlevelse i fare;

72. glæder sig i denne forbindelse over målene i det fremtidige COSME-program, som skal støtte de europæiske SMV'er, navnlig i spørgsmål om finansiering og erobring af nye markeder; glæder sig over udviklingen i mikrofinansieringsfaciliteten Progress; opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv gennemførelse af disse programmer i regionerne i den yderste periferi og hilser med tilfredshed muligheden for en dialog med EIB og Den Europæiske Investeringsfond om muligheden for at forbedre adgangen til finansiering for SMV'erne i regionerne i den yderste periferi med henblik på oprettelse af lokale investeringsfonde i hver af disse regioner og udvikling af regionale markeder for rikovillig kapital;

73. understreger behovet for at tilpasse den økonomiske udvikling i hver enkelt region i den yderste periferi efter dens potentiale; bemærker f.eks., at den manglende affaldsbehandlingskapacitet indebærer en betydelig margin for fremskridt med hensyn til både beskæftigelse og miljø;

74. glæder sig over åbningen for nylig af den offentlige høring »En grøn handlingsplan for SMV'er«; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at indarbejde de problematikker og kompetencer, der kendetegner SMV'erne i regionerne i den yderste periferi, i sine fremtidige konklusioner;

75. understreger, at turisme er en af de vigtigste drivkræfter for økonomien i regionerne i den yderste periferi; mener i denne forbindelse, at udvikling og modernisering af hotelkomplekser i regionerne i den yderste periferi ved hjælp af en fælles støtte fra EFRU og COSME-programmet er absolut nødvendig for at nå målet om diversificering og udvikling af et bæredygtigt turismeudbud i regionerne i den yderste periferi;

76. foreslår at forenkle visumpolitikkerne ikke blot for EU-medlemsstaterne, men også for visse tredjelande for at fremme turismen og lette gennemførelsen af en flerdestinationsturisme mellem regionerne i den yderste periferi og nabolandene;

Synergier med programmet Et Kreativt Europa

77. bemærker, at regionerne i den yderste periferi er kendetegnet ved en udpræget multikulturalisme, og at kulturlivet i regionerne i den yderste periferi også skal kunne bidrage til og hente inspiration i det europæiske kulturliv; opfordrer Kommissionen til at give projekter fra regionerne i den yderste periferi adgang til programmet Et Kreativt Europa;

Onsdag den 26. februar 2014

78. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en strategi for udvikling og udbredelse af kulturarven i regionerne i den yderste periferi med udgangspunkt i det fjerde Euromed Heritage-program;

o

o o

79. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0134

Evaluering af Unionens finanser

Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået: et nyt redskab for Europa-Kommissionens forbedrede dechargeprocedure (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Europa-Parlamentet

- der henviser til artikel 318 og 319 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til evalueringsrapporterne, som Kommissionens vedtog i 2012 og 2013 (COM(2012)0040, COM(2012)0675 og COM(2013)0461),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0068/2014),
- A. der henviser til, at evaluering er et værktøj, der har til formål at identificere og forstå resultater og konsekvenser af en proces og at identificere andre løsninger med henblik på at bidrage til beslutningstagning, der vil medføre en yderligere forbedring af denne proces;
- B. der henviser til, at revision og evaluering ikke må forveksles, idet det påhviler forvaltningsmyndighederne at foretage evalueringen, mens revisionen hører under revisionsorganernes ansvarsområde;
- C. der henviser til, at evaluering af resultater og forvaltningsrevision er baseret på de mål, der fastsættes i programmeringsens tidligste fase;
- D. der henviser til, at Kommissionens formand Barroso ved sin fremlæggelse af Kommissionens forslag til den nye flerårige finansielle ramme i juni 2011 opfordrede til, at budgetmæssige beslutninger ikke bør træffes ud fra traditionelle budgetposter, drevet af bureaukrati, men i form af fakta og mål for at få mest muligt ud af hver eneste euro, der bruges;
- E. der henviser til, at aktivitetsbaseret budgettering stadig er det grundlæggende princip ved udarbejdelsen af Unionens budget trods Kommissionens forpligtelser til resultater;
- F. der henviser til, at Parlamentet den 3. juli 2013 anmodede Kommissionen om at nedsætte en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Kommissionen, Parlamentet, Rådet og Revisionsretten for at undersøge foranstaltninger til indførelse af et resultatbaseret budget og udvikling af en handlingsplan med en tidsplan i den forbindelse;
- 1. påpeger, at evalueringsrapporten, som indføres i henhold til artikel 318 i TEUF, takket være sit fokus på Unionens finanser på grundlag af opnåede resultater supplerer den overensstemmelsesstrategi, som Revisionsretten har udformet i kapitel 1-9 i sin årsberetning, og giver Parlamentet bedre mulighed for at udøve sit politiske tilsyn med den europæiske politik;
- 2. minder om, at dechargeproceduren er en politisk procedure, der fokuserer på Kommissionens gennemførelse af Unionens budget under dennes ansvar og i samarbejde med medlemsstaterne;
- 3. erindrer om, at Parlamentet den 17. april 2013 indtrængende opfordrede Kommissionen til at ændre strukturen i evalueringsrapporten i henhold til artikel 318, »således at der skelnes mellem interne og eksterne politikker og, i den del der vedrører interne politikker, at fokusere på Europa 2020-strategien [...] Kommissionen bør lægge vægten på de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af flagskibsinitiativerne«⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Se Parlamentets beslutning om »decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, Sektion III — Kommissionen og agenturerne« (EUT L 308 af 16.11.2013, s. 27).

Onsdag den 26. februar 2014

4. erindrer også om, at det i den interinstitutionelle aftale⁽¹⁾, som ledsager den flerårige finansielle ramme (FFR) 2014-2020, præciseres, at »Kommissionen sondrer mellem de interne politikker, der er fokuseret på Europa 2020-strategien, og de eksterne politikker og anvender flere resultatoplysninger, herunder resultater af forvaltningsrevision, til at evaluere EU's finanser på grundlag af de opnåede resultater«;
5. understreger, at aktivitetsbaseret budgettering stadig er det grundlæggende princip ved udarbejdelsen af Unionens budget; er bekymret over, at Revisionsretten i sin årsberetning for 2012 konkluderer, at de lovgivningsmæssige rammer inden for en række områder af EU-budgettet er meget komplicerede, og at der er for lidt fokus på resultater, og beklager, at forslagene inden for landbrugs- og samhørighedssektoren for programperioden 2014-2020 stadig i høj grad er input-baseret (udgiftsorienteret) og derfor fortsat fokuserer mere på overholdelse af bestemmelserne end på resultater;
6. glæder sig over, at Kommissionen i sin seneste evalueringsrapport om Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået (COM(2013)0461)), tog højde for flere af de henstillinger, der indgik i Parlamentets beslutninger om at meddele decharge;
7. beklager imidlertid, at Kommissionen i stedet for at fokusere på opnåelsen af Unionens hovedmål og på effektiviteten af dens politikker fremlagde en række sammenfatninger af evalueringer, der dækker EU's programmer for alle politikområder og deres udgiftsstørrelse i indeværende FFR i henhold til de nuværende budgetposter;
8. påpeger, at Revisionsretten har vurderet den anden og tredje evalueringsrapport og er nået frem til den konklusion, at rapporterne, selv om de er blevet bedre, stadig ikke på giver tilstrækkelige, relevante og pålidelige beviser på, hvad der er opnået gennem EU's politikker, og de derfor ikke kan anvendes i dechargeproceduren;
9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende specifikke oplysninger om medlemsstaternes resultater i forbindelse med vurderingen af Unionens finansielle resultater;
10. insisterer på, at evalueringsrapporten om finansielle resultater ikke bør bestå af endnu en række delvise evalueringer, uanset om de gennemføres midtvejs eller i slutningen af programmeringsperioden;
11. påpeger, at budgetmyndigheden har behov for hvert år at få et klart overblik over, hvad der reelt er opnået, i første etape gennem en evaluering af de vigtigste finansielle programmer og derefter gennem en horisontal evaluering gennem aktivitetsredegørelserne for programudgifter⁽²⁾, der vurderer i hvilket omfang programmerne har bidraget til virkeliggørelse af målene for Europa 2020-strategien;
12. henviser til, at Kommissionens evaluering bør være en kilde til oplysning og inspiration for Revisionsretten; anmoder Revisionsretten om at revidere Kommissionens evalueringsproces hver år og aflægge rapport til Parlamentet om dette i sin årsberetning samt tage hensyn til dette ved fastlæggelsen af sit program for forvaltningsrevision;
13. opfordrer Revisionsretten til at aflægge beretning til Parlamentet om de fremskridt, Kommissionen har gjort med hensyn til udformning og gennemførelse af sine processer for risikoforvaltning, styring og intern kontrol, med henblik på at opnå Unionens mål på en gennemsigtig og troværdig måde og til at udarbejde anbefalinger, hvis der konstateres mangler;
14. glæder sig over handlingsplanen for udarbejdelse af evalueringsrapporten i henhold til artikel 318 som fastsat i det interne arbejdsdokument, der ledsagede Kommissionens seneste evalueringsrapport (SWD(2013)0229), og sætter navnlig pris på, at evalueringsrapporten i henhold til artikel 318 indeholder resultatoplysninger fra forvaltningsplanerne, de årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport, således som Parlamentet har anmodet om det;
15. glæder sig ligeledes over, at Kommissionen har til hensigt at strukturere og basere sin evalueringsrapport på den nye resultatramme for den næste FFR;
16. påpeger, at en sådan resultatramme bør omfatte følgende tre hovedelementer: opnåelse af programmets mål (resultater), forsvarlig programforvaltning fra Kommissionens og medlemsstaternes side, og hvordan programresultater og forsvarlig forvaltning bidrager til Unionens hovedmål;

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Se forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2014: Working Document Part I — Programme Statements of operational expenditures', COM(2013)0450, June 2013

Onsdag den 26. februar 2014

17. understreger, at denne evaluering af resultaterne kun kan gennemføres på de områder, hvor EU bærer det største politiske ansvar, og hvor det derfor rent faktisk er muligt for EU af få indflydelse;
 18. insisterer på behovet for at aggregere de data, der fremkommer ved evalueringsprocessen, på globalt plan og for de interne politikker i forhold til Europa 2020-målene;
 19. opfordrer Kommissionen til inden den 30. juni i året efter hvert regnskabsår at forelægge en evalueringsrapport om Unionens finanser for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af de resultater, der er opnået, jf. artikel 318, andet afsnit, i TEUF;
 20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og Revisionsretten.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0161

Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi**Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi (2013/2175(INI))**

(2017/C 285/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog »Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi« (COM(2013)0150),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske langsigtede investeringsfonde (COM(2013)0462),
 - der henviser til OECD's principper på højt plan for finansiering af langsigtede investeringer fra finansielle investorer,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse »Tænk småt først — En 'Small Business Act' for Europa« (COM(2008)0394), der anerkender SMV'ernes centrale rolle i EU's økonomi og sigter mod at styrke denne rolle og fremme deres vækst- og jobskabelsespotentialer ved at afbøde en række problemer, som menes at være hindrende for deres udvikling,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse »En handlingsplan om bedre adgang til finansiering for SMV'er« (COM(2011)0870),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020) (COM(2011)0834),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2011 »Status vedrørende 'Small Business Act' for Europa« (COM(2011)0078) og til sin beslutning af 12. maj 2011 desangående ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾,
 - der henviser til forhandlingerne om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget samt til udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A7-0065/2014),
- A. der henviser til, at forretningsbanker ifølge Kommissionen er en primær kilde til finansiering i EU og tegner sig for mere end 75 % af den finansielle formidling;
- B. der henviser til, at den globale finansielle krise og statsgældkrisen i EU i betydelig grad har skadet den finansielle formidlingsproces og den europæiske finansielle sektors evne til at kanalisere opsparring over i langsigtede investeringsbehov set i lyset af det svage makroøkonomiske miljø;

⁽¹⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 102.⁽²⁾ EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1.⁽³⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

Onsdag den 26. februar 2014

- C. der henviser til, at offentlige investeringer spiller en central rolle som drivkraft for langsigtede investeringer; der henviser til Kommissionens nylige undersøgelser ⁽¹⁾, hvoraf det fremgår, at politikker til finanspolitisk konsolidering, navnlig når de koordineres på EU-plan, har haft en meget alvorlig indvirkning på langsigtede investeringer på grund af afsmittende virkninger og eksistensen af en positiv finanspolitisk multiplikator;
- D. der henviser til, at EU's internationale konkurrenter, såsom USA og Japan, har opretholdt et højt offentligt investeringsniveau, mens EU's politikker har resulteret i meget lave niveauer for sådanne investeringer;
- E. der henviser til, at der hersker en udpræget mangel på tillid og en høj grad af risikoaversion blandt både private og institutionelle investorer;
- F. der henviser til, at det lavtforrentede miljø og de lave vækstsøn for i hvert fald den nærmeste fremtid samt den økonomiske usikkerhed har medført et betydelig fald i udbuddet af langsigtet finansiering og i risikovilligheden for så vidt angår langsigtede projekter;
- G. der henviser til, at begrænset offentlig finansiering i medlemsstaterne har hæmmet den offentlige sektors kapacitet til at investere i infrastruktur;
- H. der henviser til, at Parlamentet mere end én gang har opfordret til at udarbejde en lovgivningsmæssig retsakt om omstrukturering af virksomheder (således allerede i januar 2013) for at sikre, at virksomhederne kan foretage langsigtet planlægning;
- I. der henviser til, at stigningen i den samlede arbejdsløshed og i ungdomsarbejdsløsheden i særdeleshed fortsat udgør en alvorlig trussel mod den økonomiske og sociale konvergens på EU-plan;

Begrundelse

1. glæder sig over, at Kommissionen har taget initiativ til at indlede en bred debat om måder, hvorpå udbuddet af langsigtet finansiering kan fremmes, og hvordan systemet med finansiel formidling af langsigtede investeringer i EU kan forbedres og diversificeres; understreger imidlertid, at der straks skal træffes konkrete foranstaltninger for at sætte nyt skub i de langsigtede investeringer og jobskabelsen i EU; understreger, at definitionen af langsigtet finansiering bør være afbalanceret og omfatte stabile forpligtelser med henblik på at håndtere langsigtede aktiver uden risiko for overdreven likviditet;
2. understreger, at langsigtede investeringer skal være i overensstemmelse med realøkonomiens behov, så de danner det nødvendigt grundlag for den fortsatte bæredygtige økonomiske vækst og sociale velfærd, som er nødvendig for at skabe et konkurrencedygtigt, holdbart, socialt inklusivt og innovativt EU;
3. noterer sig de specifikke omstændigheder, som de lokale og regionale niveauer står over for, og opfordrer til effektivt samarbejde mellem EU-institutionerne, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder med henblik på fremme tværnationale projekter og etablere en langsigtet investeringskultur i hele EU;
4. understreger, at langsigtede investeringer skal være i overensstemmelse med målene i Europa 2020-vækststrategien, ajourføringen af meddelelsen om industripolitikken fra 2012, initiativet »Innovation i EU« og Connecting Europe-faciliteten;
5. understreger, at udgifter til erhvervsuddannelse og almen uddannelse bør behandles som langsigtede investeringer;
6. bemærker, at økonomiens kapacitet til at stille finansiering til rådighed for langsigtede investeringer afhænger af den offentlige og den private efterspørgsel, som begge er meget lave i EU, samt økonomiens investeringskultur og evne til at generere finansieringskapacitet og til at tiltrække og fastholde indenlandsk og udenlandsk direkte investeringskapital;
7. understreger, at langsigtede investeringer spiller en afgørende rolle for at stabilisere de finansielle markeder gennem kontracykliske investeringer og derved fremmer bæredygtig økonomisk vækst;
8. bemærker, at bankerne i EU tegner sig for mere end 75 % af den langsigtede finansiering, hvilket skaber en betydelig afhængighed af denne finansieringskilde, hvorimod mindre end 20 % af al langsigtet finansiering i USA ydes af banker, hvor langt størstedelen sker gennem veludviklede kapitalmarkeder;

⁽¹⁾ Se http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp_456_en.pdf.

Onsdag den 26. februar 2014

9. bemærker, at modstandsdygtigheden af EU's finansielle system styrkes med en bredere vifte af finansieringskilder og -instrumenter, der går uden om bankerne og imødekommer opsparerne og de langsigtede finansieringsbehov i virksomhederne;
10. bemærker, at det for at nå EU-målene på klima- og energiområdet er nødvendigt at allokere midler til langsigtede grønne investeringer;
11. understreger, at de offentlige budgetter skal prioritere finanspolitisk konsolidering med henblik på at sikre og genoprette overensstemmelsen med stabilitets- og vækstpakten samt den såkaldte »twopack«; støtter derfor initiativet om at øge omfanget af private investeringer i langsigtet finansiering;

Hindringer for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst

12. bemærker, at offentlig finansiering er begrænset som følge af langsom økonomisk vækst, dårlig forvaltning af de offentlige budgetter og ydelse af statsstøtte med henblik på at redde finansielle institutioner;
13. bemærker, at visse lande på grund af alt for stor gældssætning i de senere år står over for alvorlige hindringer i forbindelse med at få adgang til kapitalmarkeder eller sågar nægtes adgang hertil, selv om kapitalmarkederne var den væsentligste årsag til den nuværende krise; bemærker desuden, at det i mange medlemsstater er blevet betydeligt sværere for SMV'er at få adgang til kapital, fordi forretningsbanker kun yder lån på alt for skrappe betingelser;
14. bemærker, at visse investorer i bank- og forsikringssektoren er nødt til at tilpasse deres forretningsmodeller til de nye og skærpede reguleringsmæssige krav; påpeger, at disse krav har til formål at styrke finansieringen af realøkonomien og bør bidrage til EU's overordnede mål om en bæredygtig, inklusiv og intelligent økonomi;
15. bemærker, at risikoen for lovgivningsmæssige ændringer, der kan ændre et projekts økonomi i væsentlig grad, også kan afskrække investorer fra at investere i visse sektorer;
16. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici at vurdere de systemiske risici for kapitalmarkederne og samfundet som helhed som følge af byrden af ikkebrændbare kulstofaktiver; anmoder Kommissionen om at aflægge rapport om nævnte vurdering som en opfølgning på grønbogen;
17. bemærker, at de nuværende konkurslovgivninger i EU er opsplittede og i nogle tilfælde kan hindre grænseoverskridende investeringer og begrænse investorernes mulighed for at inddrive deres midler, hvis et projekt mislykkes; advarer om faren ved at starte en nedadgående spiral med hensyn til investorbeskyttelse; anerkender, at konkursbestemmelser hører under medlemsstaternes kompetence;

Alternative finansieringsmekanismer

18. bemærker, at forretningsbanker sandsynligvis vil forblive en primær finansieringskilde, og at det for medlemsstaterne derfor gælder om at fastlægge nye kilder med henblik på at supplere de eksisterende mekanismer og udfylde finansieringshullet, samtidig med at de sikrer, at der findes en passende lovgivnings- og tilsynsramme, som er tilpasset realøkonomiens behov; beklager, at antallet af børsintroduktioner i EU er faldet de sidste tyve år, hvilket hæmmer væksten, jobskabelsen, innovationen og stabiliteten; bemærker, at en betydelig andel af alle de jobs, som er skabt i EU, er sket i børsnoterede SMV'er, og beklager de negative konsekvenser af, at sådanne virksomheders adgang til kapital begrænses, mens de er i vækst;
19. foreslår, at muligheden for at oprette en investeringssektion inden for Den Europæiske Unions budget undersøges;
20. glæder sig over Kommissionens lovgivningsforslag vedrørende langsigtede investeringsfonde; bemærker, at den påtænkte udformning af disse fonde vil indebære, at de hovedsageligt vil være til fordel for institutionelle investorer; påpeger, at EU-ordningen om alternative investeringsfonde, venturekapital og sociale investeringsfonde også indeholder egnede modeller for investeringsinstrumenter;
21. understreger de nye innovative finansielle instrumenters styrkede rolle inden for alle aktivitetsområder og i forbindelse med al den finansiering, der dækkes af de europæiske struktur- og investeringsfonde; understreger, at de nye finansielle instrumenter inden for rammerne af samhørighedspolitikken spiller en stadig større rolle set i lyset af de dårlige lånemuligheder for investering i realøkonomien; opfordrer Kommissionen til at sikre den retlige klarhed og gennemsigtighed i de nye finansielle standardinstrumenter og kæde dem tættere sammen med Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) lånemuligheder;

Onsdag den 26. februar 2014

22. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag til en forbedret europæisk ramme for mindre likvide investeringsfonde med henblik på at kanalisere de private husholdningers kortsigtede likviditet over i langsigtede investeringer og tilvejebringe en supplerende pensionsløsning;
23. tilskynder interessenter i EU-/EIB-initiativet for projektobligationer til at udvikle initiativet yderligere med henblik på at øge finansieringen af store europæiske infrastrukturprojekter inden for transport-, energi- og informationsteknologisektorerne; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle nationale projektobligationsinitiativer understøttet af garantiordninger; minder om, at offentlige garantier kun bør stilles på strenge betingelser med det formål at sikre en tilstrækkelig levering af offentlige goder;
24. mener, at offentlig-private partnerskaber (OPP) kan være en effektiv og omkostningseffektiv metode til at lette samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor for visse investeringers vedkommende, navnlig infrastrukturprojekter; bemærker, at der er et stort behov for en høj grad af ekspertise med henblik på at sikre en passende udvælgelse, evaluering og udformning af samt langsigtet planlægning og etablering af finansieringsordninger for sådanne projekter;
25. mener, at langsigtede offentlige investorer (nationale, regionale eller multilaterale udviklingsbanker og offentlige finansielle institutioner) i væsentlig grad kan stimulere private investeringer for at gøre det muligt for SMV'er at få adgang til kapital og virke som katalysator for langsigtet finansiering til virksomheder af bredere offentlig interesse og strategisk betydning, hvilket vil sige virksomheder, der vil føje merværdi til offentlige politiske mål, såsom at fremme den økonomiske vækst, den sociale samhørighed og beskyttelsen af miljøet; understreger vigtigheden af ansvarlighed, gennemsigtighed og demokratisk ejerskab til de tilstræbte langsigtede investeringsmål og tilhørende mekanismer;
26. opfordrer Kommissionen til i en opfølgende meddelelse at undersøge og udvikle en harmoniseret strategi for den langsigtede vurdering af projekter af almen interesse, der støttes med offentlige midler på EU-plan og nationalt plan;
27. opfordrer medlemsstaterne til at oprette hensigtsmæssige netværk for samarbejde og informationsudveksling og til at etablere nationale eller regionale langsigtede offentlige investorer, som kan tage ved lære af den bedste praksis, som anvendes af de allerede etablerede institutioner; fremhæver i denne forbindelse, at sådanne nationale eller regionale udviklingsbanker, som ofte har et kooperativt præg, har fortsat med at tilbyde regionale og lokale økonomier pålidelig finansiering under den nuværende krise; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres støtte til finansielle institutioner af denne type;
28. opfordrer Kommissionen til at undersøge måder, hvorpå det er muligt at yde støtte til medlemsstater, der har behov for finansiell og teknisk bistand i forbindelse med etableringen af deres langsigtede nationale og regionale offentlige investorer, og undersøge muligheden for at indføre en EU-garantimekanisme for langsigtede nationale offentlige investorer;
29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for sammenlægningsteknikker som et middel til at forbedre udsigterne for sociale infrastrukturprojekter og andre infrastrukturprojekter af mindre omfang med henblik på at tiltrække de nødvendige investeringer;
30. bemærker den hastige vækst i »crowd funding«, og mener, at det kan åbne op for nye muligheder; understreger imidlertid vigtigheden af at opretholde kravene til investorbekyttelse og gennemsigtighed;
31. mener, at institutionelle investorer — forsikringsselskaber, pensionsfonde, familieforetagender, investeringsforeninger og stiftelser — er hensigtsmæssige og pålidelige kilder til langsigtet finansiering, som følge af at tidshorisonterne for deres forretningsmodeller er længere; understreger, at de relevante tilsyns- og reguleringskrav til disse institutionelle investorer skal justeres og kalibreres med henblik på at fremme langsigtede investeringer i en intelligent, bæredygtig og inklusiv realøkonomi;
32. understreger behovet for at forbedre adgangen til kapitalmarkeder gennem nye finansieringskilder, såsom børsintroduktioner, »crowd funding«, peer-to-peer-långivning og (dækkede) obligationer, eller gennem nye markedssegmenter; opfordrer EU til at gøre status over og bygge videre på vellykkede nationale initiativer med henblik på at identificere og fjerne hindringer for børsintroduktioner; støtter indførelsen af klassifikationen SRM-vækstmarkeder i direktivet om markeder for finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen heraf gennem revisionen af prospektdirektivet; opfordrer desuden Kommissionen til gennem en tilgang, der går på tværs af alle direktorater, at undersøge mulighederne for at forbedre de offentlige markeder for SMV'er og finde ud af, hvordan direktiver om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser kan diversificere investortpuljen;

Onsdag den 26. februar 2014

33. tilskynder til regulerende tiltag til sikring af securitiserede aktiver af høj kvalitet, samtidig med at yderst komplekse strukturer, overdreven gensecuritisation og flere end tre trancher undgås; bemærker, at der er mulighed for øget standardisering og gennemsigtighed; opfordrer Kommissionen og ECB til nøje at følge og aktivt deltage i de aktiviteter, som udføres af arbejdsgruppen vedrørende securitisering i IOSCO/FSB-regi (henholdsvis Den Internationale Børstilsynsorganisation og Rådet for Finansiell Stabilitet); bemærker, at der mangler en sammenhængende tilgang og opfordrer derfor til, at der udvikles overordnede rammer for securitisering og en klar definition af »securitisering af høj kvalitet«; mener, at securitisering af høj kvalitet kan spille en nyttig rolle i finansiell formidling af både lang- og kortfristede aktiver og navnlig kan komme små og mellemstore låntagere til gode;
34. bemærker, at securitisering var en af de medvirkende faktorer til krisen, idet det langsigtede risikoansvar var spredt ud på hele securitiseringskæden; opfordrer derfor Kommissionen til fortsat at styrke såvel banksystemet, herunder andelsbanker og offentlige sparekasser, som bankernes adgang til langsigtet refinansiering til dækning af langsigtede investeringer;
35. glæder sig over Den Europæiske Investeringsfonds kreditforbedringsforanstaltninger og over rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, som tilsigter at generere yderligere finansiering til SMV'er;
36. opfordrer Kommissionens til at mindske de unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder og navnlig tage hensyn til de særlige forhold for SMV'er og iværksættere; glæder sig over vedtagelsen af »Small Business Act« for Europa, programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (COSME) og Horisont 2020-programmerne; bemærker, at opsplittningen af de finansielle markeder har gjort finansieringen af SMV-sektoren mere vanskelig og byrdefuld;
37. anbefaler EIB at oprette en specialafdeling for finansiering af SMV'er med skræddersyede lånevilkår;
38. bemærker Kommissionens opfordring til at anvende »private equity« eller venturekapital, som reguleret i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde og forordningen om europæiske venturekapitalfonde, som en alternativ finansieringskilde, navnlig over for virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase; bemærker, at skattesystemet aktuelt begunstiger lånefinansiering; mener, at venturekapital og private equity kan yde værdifuld ikke-finansiell støtte, som omfatter konsulentytelser, finansiell rådgivning, rådgivning om marketingstrategi og erhvervsuddannelse; opfordrer Kommissionen til at vurdere sådanne virksomheders rolle i finansieringen af EU's økonomi yderligere; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at fjerne enhver forudindtaget mod egenkapital i de forskellige nationale økonomier, i den europæiske økonomi og i den globale økonomi;

De lovgivningsmæssige rammer

39. understreger, at et investeringsvenligt erhvervs-klima, der er præget af en stærk vilje til at opnå teknologiske fremskridt, er en forudsætning for at gøre EU til et attraktivt sted for udenlandske direkte investeringer; understreger behovet for at fremme kapitalens frie bevægelighed både inden for EU samt mellem EU og tredjelande, så EU kan få del i de globale kapitalpuljer; bemærker i denne forbindelse især vigtigheden af at sikre, at direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde gennemføres på en sådan måde, at EU tiltrækker udenlandske investeringer;
40. finder det vigtigt, at investorerne kan vælge mellem mange attraktive investeringsprodukter, så de kan diversificere deres investeringer;
41. understreger behovet for at eliminere overdreven kortsigtethed blandt investorerne og arbejde hen imod en ansvarlig investeringskultur, der fremmer langsigtede investeringer i EU;
42. understreger behovet for at nå til en fælles forståelse af, at finansiell stabilitet og vækst ikke udelukker hinanden, men snarere er indbyrdes afhængige og udgør et vigtigt grundlag for at kunne øge og forbedre investorernes tillid på lang sigt;
43. understreger betydningen af finansiell uddannelse og investorernes forståelse i forbindelse med etableringen af en langsigtet investeringskultur i EU og fremhæver EU-lovgivningens mulige rolle i denne sammenhæng;
44. understreger, at sammenhæng i de reguleringsmæssige rammer og retssikkerhed er en nødvendig betingelse for et velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser; mener, at man grundigt bør vurdere den nuværende og den kommende reform af regulerings-systemet grundigt, og at konsekvenserne deraf bør følges nøje; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde indførelsen af bankunionen med henblik på at mindske opsplittningen af finansielle markeder; opfordrer Kommissionen til at realisere det indre marked for tjenesteydelser med henblik på at frigøre dets fulde potentiale;

Onsdag den 26. februar 2014

45. opfordrer til indførelse af incitamenter til fremme af langsigtet aktiebesiddelse, såsom yderligere stemmerettigheder i direktioner, flere aktier og højere udbytte;
46. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere de kumulative virkninger af den allerede indførte og igangværende finansielle regulering af langsigtede investeringer;
47. glæder sig over udviklingen i de igangværende forhandlinger om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab; bemærker forhandlingernes betydning for styrkelsen af politikker og foranstaltninger til udvidelse af investeringerne mellem USA og EU til støtte for jobskabelse, bæredygtig økonomisk vækst og international konkurrenceevne;
48. mener, at ethvert lovgivningsmæssigt forslag, som er relevant for reguleringen af finansielle tjenesteydelser, bør omfatte en særlig konsekvensanalyse om langsigtet finansiering;
49. støtter fuldt ud Kommissionens opfordring til Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger om at undersøge den potentielle kalibrering af visse kapitalkravsbestemmelser under Solvens II-ordningen med henblik på at undgå eventuelle hindringer for langsigtet finansiering; opfordrer Kommissionen til at afholde grundige høringer om de foreslåede kalibreringer og ændre den nuværende lovgivning yderligere;
50. gentager sin opfordring til indførelse af kravet fra forslag til forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber om, at disse skal tildele eksponeringer, som fuldt og helt er sikret ved pant i kritiske infrastrukturprojekter på transport-, energi- og kommunikationsområdet, en passende risikovægt; mener, at yderligere lovgivning bør tage hensyn til de langsigtede investoreres behov, vurdere risikoen forbundet med finansielle aktiver, herunder forpligtelsernes art og varighed, og anerkende den positive virkning af stabile forpligtelser;
51. opfordrer Kommissionen til at forsøge at forbedre det internationale samarbejde og konvergensen på området for langsigtet investering ved at deltage i den globale dialog på både G20- og FSB-niveau;
52. mener, at investeringer i langsigtede aktiver kræver et indgående kendskab til og en grundig vurdering af de langsigtede risici, der er tilknyttet disse; understreger derfor, at investorerne skal opbygge en solid ekspertise og foretage en god risikostyring for at sikre langsigtede engagementer;
53. mener, at sunde regnskabsprincipper, som er forenelige med de langsigtede mål for institutionelle investorer, såsom overgangen til en klimavenlig økonomi, kan forbedre gennemsigtigheden og overensstemmelsen i finansiell information og systematisk bør afspejle den økonomiske tilgang, som langsigtede investorer anvender; understreger imidlertid, at gennemførelsen af disse regnskabsprincipper ikke må resultere i, at der skabes incitamenter for procykliske strategier; opfordrer indtrængende International Accounting Standards Board til at tage højde for risikoen for en procyklisk udvikling i forbindelse med revisionen af praksisser for løbende værdiansættelse og opgørelse til modelværdi og anerkende det helt afgørende i at udvise forsigtighed i forbindelse med revisionen af dets Conceptual Framework; mener, at offentliggørelse af klare og standardiserede ikkefinansielle oplysninger i forbindelse med store virksomheders kan øge gennemsigtigheden og skabe et mere investorvenligt klima;
54. opfordrer Kommissionen til nøje at følge G20's forslagsarbejde vedrørende fastlæggelsen af en multilateral investeringsramme, der fastsætter minimumsstandarder og ændrer visse regler for langsigtede investeringer og værdibaserede regnskabsprincipper med henblik på at imødegå kortvarige udsving og volatilitet og dermed fremme grænseoverskridende investeringer;
55. mener, at der er et stærkt behov for pålidelige skatteforhold, som afværger hindringer for langsigtede investeringer; bemærker, at visse skattelettelser og koncessioner kan være nøglen til at fremme investering; tilskynder til udveksling af bedste praksis og understreger, at det indre marked kræver gennemsigtighed og en bedre samordning af de nationale skattepolitikker for at lette grænseoverskridende investering og for at undgå såvel dobbeltbeskatning som dobbelt ikkebeskatning; tilskynder medlemsstaterne og Kommissionen til at vurdere muligheden for at tillade skattefrit udbytte på bæredygtige infrastrukturprojekter eller indføre andre skattelettelser og -koncessioner med henblik på at fremme langsigtet investering;
56. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med lokale og regionale myndigheder at revidere deres budgetplanlægningsværktøjer og offentliggøre deres egne nationale infrastrukturplaner med henblik på at stille detaljerede oplysninger til rådighed for investorer og andre interessenter og skabe større sikkerhed omkring fremtidige projekter; opfordrer Kommissionen til at gøre det muligt for medlemsstaterne at fastlægge en metode til at standardisere infrastrukturprojektdata og gøre dem tilgængelige via et centralt datalager;

Onsdag den 26. februar 2014

57. mener, at det er af afgørende betydning for koncessionshavere, som opererer med store transportinfrastrukturer, og som ikke modtager offentlige midler, at indføre en stabil, sektorspecifik lovgivningsramme, eftersom dette gennem en passende afgiftsordning vil gøre det muligt for dem at opnå den finansiering, som de har brug for, dække deres omkostninger på lang sigt og sikre sig et tilstrækkeligt afkast af deres investeringer;

58. opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen af medlemsstaternes skattelettelser i forbindelse med langsigtet finansiering og energiomstillingen og til at kortlægge bedste praksis for differentieringen mellem lavere kapitalomkostninger til grønne investeringer og højere kapitalomkostninger til investeringer i projekter, der er uforenelige med overgangen til en bæredygtig energiforsyning;

59. opfordrer til, at SMV'er sikres prioriteret adgang til langsigtede investeringsfonde (ELTIF), eftersom de udgør ryggraden i væksten og jobskabelsen i EU; mener, at denne adgang bør ledsages af en forenkling af ansøgningsprocedurerne; fremhæver betydningen af at sikre lettere adgang til finansiering under hele livscyklussen for en virksomhed med henblik på at skabe og bevare bæredygtige arbejdspladser af høj kvalitet;

60. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at tilskynde pensionsfonde til at træffe socialt ansvarlige beslutninger om investeringer, der er forenelige med de menneskerettigheder samt de sociale og miljømæssige standarder, der er vedtaget på EU- og internationalt plan, herunder de relevante OECD- og FN-retningslinjer og -principper; minder om, at Kommissionens planer om at revidere direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (IORP-direktivet) ikke må afskrække bæredygtig, langsigtet finansiering;

61. understreger behovet for bedre finansiel regulering og tilsyn med henblik på at beskytte arbejdstagere, skatteydere og realøkonomien mod fremtidige markedssvigt;

62. opfordrer Kommissionen til at styrke kommunikationen og forbindelserne med EIB i forbindelse med udformningen af skræddersyede låne- og garantiordninger; opfordrer EIB til at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne og regionerne om deres gennemførelse af nye innovative finansielle instrumenter gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde og til at fortsætte med at støtte deres investeringsstrategi, der er rettet mod den sociale økonomi; opfordrer desuden EIB til også at overveje muligheden for større fleksibilitet i forbindelse med fastlæggelsen af størrelsen af og reglerne for sådanne skræddersyede lån og andre beslægtede ordninger for at gøre dem mest muligt kompatible med de finansielle instrumenter, som tilbydes gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde, navnlig når det handler om tilstrækkelig finansiering af unge iværksættere og socialøkonomiske virksomheder;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0162

Seksuel udnyttelse og prostitution samt indvirkning heraf på ligestillingen mellem kønnene

Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf for ligestillingen mellem kønnene (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4 og 5 i verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til FN's konvention fra 1949 om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution,
- der henviser til artikel 6 i CEDAW-konventionen fra 1979, som sigter mod at bekæmpe alle former for handel med og udnyttelse af prostitution af kvinder,
- der henviser til FN's konvention fra 1989 om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's erklæring fra 1993 om bekæmpelse af vold mod kvinder, hvis artikel 2 fastslår, at vold mod kvinder omfatter: fysisk, seksuel og psykisk vold i samfundet, herunder voldtægt, seksuelt misbrug samt seksuel chikane og intimidering på arbejdspladser, uddannelses-institutioner og andetsteds, handel med kvinder og tvungen prostitution,
- der henviser til Palermoprotokollen fra 2000 om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgelse af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, som supplerer og er vedføjet FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet,
- der henviser til det strategiske mål D.3 i handlingsplanen fra 1995 og Beijing-erklæringen,
- der henviser til ILO's konvention nr. 29 om tvunget eller pligtmæssigt arbejde, hvis artikel 2 definerer tvangsarbejde,
- der henviser til IOM's (Den Internationale Organisation for Migration) Bruxelleserklæring (11) om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel, som opfordrer til en omfattende, tværfaglig og effektivt koordineret politik med inddragelse af aktører fra alle de berørte områder,
- der henviser til Europarådets henstillinger på dette område, såsom henstilling nr. R 11 af 2000 om menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, henstilling nr. R 5 af 2002 om beskyttelse af kvinder mod vold og henstilling nr. 1545 af 2002 om kampagnen mod handel med kvinder,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til beslutningsforslaget fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om en henstilling »Kriminalisering af køb af sex for at bekæmpe menneskesmugling med henblik på seksuel udnyttelse«, Dok. 12920 af 26. april 2012,
- der henviser til OSCE's ministerielle Wienbeslutning nr. 1 (12) fra 2000 til støtte for OSCE's foranstaltninger og til OSCE-handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel (beslutning nr. 557 af 2003),
- der henviser til artikel 2 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel,

Onsdag den 26. februar 2014

- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002,
- der henviser til Rådets resolution om initiativer til bekæmpelse af menneskehandel, især handel med kvinder ⁽¹⁾,
- der henviser til EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekongress i Beijing »Ligestilling, udvikling og fred« ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 1997 om Kommissionens meddelelse om ulovligt og skadeligt indhold på Internettet ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 1997 om behovet for at igangsætte en kampagne på EU-plan om nul tolerance over for vold mod kvinder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 1997 om Kommissionens grønne bog om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. november 1997 om Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af børnesexturisme og memorandum om Den Europæiske Unions bidrag til øget bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 1997 om Kommissionens meddelelse om handel med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. maj 1998 om forslag til Rådets henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 1998 om respekten for menneskerettighederne i Den Europæiske Union ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 1999 om harmonisering af andre former for beskyttelse end flygtningestatus i Den Europæiske Union ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. marts 2000 om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om iværksættelse af foranstaltninger til bekæmpelse af børnesexturisme ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. april 2000 om initiativet fra Republikken Østrig til vedtagelse af Rådets afgørelse om bekæmpelse af børnepornografi på internettet ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 260 af 29.10.2003, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ EFT C 150 af 19.5.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 55.

⁽⁵⁾ EFT C 339 af 10.11.1997, s. 420.

⁽⁶⁾ EFT C 358 af 24.11.1997, s. 37.

⁽⁷⁾ EFT C 14 af 19.1.1998, s. 39.

⁽⁸⁾ EUT C 167 af 1.6.1998, s. 128.

⁽⁹⁾ EFT C 98 af 9.4.1999, s. 279.

⁽¹⁰⁾ EFT C 150 af 28.5.1999, s. 203.

⁽¹¹⁾ EFT C 378 af 29.12.2000, s. 80.

⁽¹²⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 41.

Onsdag den 26. februar 2014

- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsplanen ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2000 om meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2000 om Kommissionens meddelelse om ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union: overvejelser om standarder og tiltag ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2001 om forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2006 om strategier for bekæmpelse af handel med kvinder og børn, der er særligt udsatte for seksuel udnyttelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. februar 2006 om status over bekæmpelsen af vold mod kvinder og den fremtidige indsats ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om tvangsprostitution i forbindelse med internationale sportsarrangementer ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik for bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status: afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Kvindelobbys oplysningskampagne »Ikke til salg«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0071/2014),
- A. der henviser til, at prostitution og tvangsprostitution er et kønsspecifikt fænomen med en global dimension, som involverer ca. 40-42 mio. personer, idet det store flertal af prostituerede er kvinder og mindreårige piger, og at næsten alle købere er mænd, hvorfor prostitution både er en årsag til og en konsekvens af kønsulighed, som det yderligere forværrer;
- B. der henviser til, at prostitution og tvungen prostitution er former for slaveri, der krænker den menneskelige værdighed og de grundlæggende rettigheder;
- C. der henviser til, at handel med mennesker — navnlig med kvinder og børn — med sigte på seksuel samt andre former for udnyttelse er en af de groveste krænkelser af menneskerettighederne, mens menneskehandel er i vækst globalt set som følge af stigningen i den profitable organiserede kriminalitet;
- D. der henviser til, at arbejde er en af de vigtigste kilder til selvrealisering, hvorved enkeltpersoner bidrager solidarisk til almenvellet;

⁽¹⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 307.

⁽³⁾ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 304.

⁽⁴⁾ EFT C 53 E af 28.2.2002, s. 114.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ EUT C 288 E af 25.11.2006, s. 66.

⁽⁷⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 292.

⁽⁸⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽⁹⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

Onsdag den 26. februar 2014

- E. der henviser til, at prostitution og tvangsprostitution er uløseligt forbundet med kønsulighed i samfundet og har betydning for mænd og kvinders status i samfundet og opfattelsen af deres indbyrdes forhold og seksualitet;
- F. der henviser til, at seksuel og reproduktiv sundhed fremmes ved hjælp af en sund tilgang til og gensidig respekt i forbindelse med seksualitet;
- G. der henviser til, at direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor indfører solide bestemmelser om ofre;
- H. der henviser til, at enhver prostitutionspolitik har betydning for opnåelsen af lighed mellem kønnene, indvirker på forståelsen af kønsspecifikke spørgsmål og udsender budskaber og normer til et samfund, herunder dets unge;
- I. der henviser til, at prostitution fungerer som en forretning og skaber et marked med forskellige indbyrdes forbundne aktører, hvor alfonser og indkøbere foretager beregninger og agerer med henblik på at sikre eller øge deres fortjeneste, og hvor sexkøberne spiller en væsentlig rolle, da de fastholder efterspørgslen på dette marked;
- J. der henviser til, at seksuel sundhed ifølge WHO »kræver en positiv og respektfuld tilgang til seksualitet og seksuelle forhold samt muligheden for at få behagelige og sikre seksuelle erfaringer, uden tvang, forskelsbehandling og vold«;
- K. der henviser til, at alle intime handlinger nedgøres til ting med en handelsværdi i forbindelse med prostitution, hvor mennesket reduceres til en vare eller et redskab, der står til kundens rådighed;
- L. der henviser til, at det store flertal af prostituerede kommer fra sårbare grupper,
- M. der henviser til, at rufferi er tæt forbundet med organiseret kriminalitet;
- N. der henviser til, at den organiserede kriminalitet, menneskehandel, meget voldelige forbrydelser og korrupsion stortrives omkring prostitutionen, og at det er rufferen, der inden for lovgivningens rammer drager mest nytte heraf, og som bliver til en »forretningsmand«;
- O. der henviser til, at prostitutionsmarkederne stimulerer handelen med kvinder og piger ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at handel med kvinder fungerer som et middel til at levere et udbud af kvinder og mindreårige piger til prostitutionsmarkederne;
- Q. der henviser til, at den nuværende politik til bekæmpelse af menneskehandel ifølge EU-data ikke er effektiv, og at der er et problem med at identificere og retsforfølge menneskehandlere, således at efterforskningen af handelen med kvinder samt retsforfølgelsen og domsafsigelsen i sager vedrørende menneskehandlere må styrkes;
- R. der henviser til, at stadig flere unge, hvoraf et alarmerende stort antal er børn, tvinges ud i prostitution;
- S. der henviser til, at den tvang, der er forbundet med prostitution, kan være direkte og fysisk eller indirekte f.eks. i form af pres på familien i hjemlandet, at tvangen kan være lumsk psykologisk tvang;
- T. der henviser til, at hovedansvaret for bekæmpelse af menneskehandel ligger hos medlemsstaterne, og at kun seks medlemsstater i april 2013 havde anmeldt fuld gennemførelse af EU-direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, hvis tidsfrist for gennemførelse udløb den 6. april 2013;
- U. der henviser til, at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015) erklærer, at »uligheder mellem kvinder og mænd er en krænkelse af de grundlæggende rettigheder«;

⁽¹⁾ 2006-rapporten fra Sigma Huda, FN's særlige rapportør om menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, fremhævede prostitutionslovgivningens direkte virkning på omfanget af menneskehandel.

Onsdag den 26. februar 2014

- V. der henviser til, at der er meget stor forskel på medlemsstaternes håndtering af prostitution med to fremherskende strategier: ifølge den ene strategi betragtes prostitution som en krænkelse af kvinders rettigheder — en form for sexslaveri — hvilket øger kvinders ulighed; ifølge den anden strategi betragtes prostitution som medvirkende til at øge ligestillingen, idet kvindens ret til at bestemme over sin egen krop fremmes; i begge tilfælde har de enkelte medlemsstater kompetencen til at beslutte, hvordan de håndterer prostitutionsspørgsmålet;
- W. der henviser til, at der er forskel på »tvungen« og »frivillig« prostitution;
- X. der henviser til, at spørgsmålet om prostitution skal behandles ud fra en langsigtet vision og et ligestillingsperspektiv;
1. anerkender, at prostitution/sexarbejde, tvungen prostitution og seksuel udnyttelse er yderst kønsspecifikke problemer, og at de krænker den menneskelige værdighed i strid med menneskerettighedsprincipperne, herunder ligestilling mellem kønnene, og derfor strider mod principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder målet med og princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder;
 2. understreger, at man skal respektere alle kvinders sundhedsrettigheder, herunder retten til deres kroppe og seksualitet og til at være fri for tvang, forskelsbehandling og vold;
 3. understreger, at der er adskillige forbindelser mellem prostitution og menneskehandel, og anerkender, at prostitution — både globalt og i Europa — stimulerer handelen med udsatte kvinder og mindreårige piger, hvoraf en stor procentdel er mellem 13 og 25 år; understreger, hvilket også fremgår af oplysninger fra Kommissionen, at størstedelen af ofre (62 %) handles med henblik på seksuel udnyttelse, og at kvinder og mindreårige piger udgør 96 % af de identificerede og formodede ofre med en stigning i procentandelen af ofre fra lande uden for EU i de seneste år;
 4. erkender imidlertid, at manglen på pålidelige, nøjagtige og sammenlignelige data mellem landene, hvilket primært skyldes, at prostitutionen og menneskehandlen er ulovlig og ofte usynlig, holder prostitutionsmarkedet uigennemskueligt og hæmmer politiske beslutninger, således at alle tal de udelukkende baseres på skøn;
 5. understreger, at prostitution også er et sundhedsspørgsmål, da den har en skadelig indvirkning på sundheden hos de prostituerede, der er mere udsatte for seksuelle, fysiske og mentale sundhedstraumer, stofmisbrug og tab af selvværd og har en højere dødelighed end den gennemsnitlige befolkning; tilføjer og understreger, at mange sexkøbere efterspørger ubeskyttet købesex, hvilket øger risikoen for en skadelig indvirkning på sundheden hos prostituerede såvel som hos sexkøbere;
 6. understreger, at tvungen prostitution, prostitution og udnyttelse i sexindustrien kan have katastrofale og langvarige psykologiske følger for den involverede person (selv efter prostitutionens ophør), især børn og unge, ud over at være både en årsag til og en konsekvens af kønsulighed og medvirkende til at opretholde kønsstereotyper, såsom forestillingen om, at kvinders og mindreårige pigers kroppe er til salg med henblik på at tilfredsstille mandens behov for sex;
 7. opfordrer desuden medlemsstaterne til i overensstemmelse med national lovgivning at indføre regelmæssige fortrolige rådgivnings- og sundhedssamtaler for prostituerede et andet sted end der, hvor der drives prostitution;
 8. bemærker, at prostituerede udgør en gruppe med stor risiko for at blive smittet med hiv og andre seksuelt overførte sygdomme;
 9. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis vedrørende reduktion af de farer, der er forbundet med gadeprostitution;
 10. anerkender, at prostitution og tvangsprostitution kan have⁽¹⁾ en indvirkning på vold mod kvinder generelt, idet undersøgelser af sexkøbere viser, at mænd, der køber sex, har et nedsættende syn på kvinder; foreslår følgelig de kompetente myndigheder, at forbud mod køb af seksuelle ydelser ledsages af en oplysningskampagne rettet mod mænd;

⁽¹⁾ En række undersøgelser om sexkøbere kan findes her: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Onsdag den 26. februar 2014

11. understreger, at prostituerede er særligt sårbare socialt, økonomisk, fysisk, psykisk, følelsesmæssigt og familiemæssigt og er mere udsatte for vold og skader end personer, der er involveret nogen anden aktivitet; de nationale politistyrker bør tilskyndes til bl.a. at se på det lave antal domfældelser for voldtægt af prostituerede; understreger, at prostituerede også gøres til genstand for forsmædelse og social stigmatisering, selv hvis de ophører med at være prostituerede;
12. understreger, at kvindelige prostituerede har ret til barsel samt til at pleje og opfostre deres børn;
13. understreger, at normaliseringen af prostitution har en indvirkning på vold mod kvinder; påpeger navnlig data, der viser, at mandlige sexkøbere var mere tilbøjelige til at begå seksuelle tvangshandlinger over for kvinder samt andre voldshandlinger mod kvinder, og at de ofte havde misogyne holdninger;
14. bemærker, at 80-95 % af de prostituerede har været udsat for en eller anden form for vold, før de er kommet ind i prostitution (voldtægt, incest, pædofili), 62 % oplyser at være blevet voldtaget, og at 68 % lider af posttraumatisk stressforstyrrelse — et tal, der er lige så højt som for torturofre (¹);
15. understreger, at børneprostitution aldrig kan være frivillig, da børn ikke har evnen til at »give deres samtykke« til prostitution; opfordrer EU's medlemsstater til at bekæmpe børneprostitution (for børn under 18 år) mest muligt effektivt, da det er den alvorligste form for tvungen prostitution; kræver, at der hurtigst muligt indføres en nultolerancestrategi baseret på forebyggelse, beskyttelse af ofre og retsforfølgning af kunder;
16. påpeger, at børneprostitution og seksuel udnyttelse af børn er stigende, også via sociale netværksmedier, hvor der hyppigt anvendes bedrag og intimidering;
17. henleder opmærksomheden på prostitution af mindreårige, hvilket ikke er det samme som seksuel udnyttelse, og på at det skyldes en vanskelig økonomisk situation og manglende pleje fra forældrenes side;
18. understreger behovet for effektive foranstaltninger, der giver mulighed for at gøre en særlig indsats for at fjerne mindreårige prostituerede fra det såkaldte prostitutionsmarked og hindre, at de havner på dette marked, samt for at fokusere på aktiviteter, der strider mod målene i FN-konventionen om børns rettigheder og dens relevante valgfri protokol;
19. mener, at køb af seksuelle ydelser fra prostituerede under 21 år bør udgøre en strafbar handling, men at det ikke bør være strafbart for prostituerede at sælge disse ydelser;
20. henleder opmærksomheden på »grooming«, der indebærer prostitution af piger, der er mindreårige eller netop er blevet myndige, i bytte for luksusvarer eller små pengebeløb, der kan dække de daglige udgifter, såsom lomme penge eller udgifter i forbindelse med uddannelse;
21. pointerer over for medlemsstaterne, at uddannelse spiller en vigtig rolle for at forebygge prostitution og den dermed forbundne organiserede kriminalitet, og anbefaler derfor, at der gennemføres særlige aldersspecifikke bevågenhedsskabende og forebyggende kampagner på skoler og læresteder, og anbefaler, at uddannelse i ligestilling gøres til et grundlæggende mål for unges uddannelsesproces;
22. henleder opmærksomheden på det forhold, at reklamer for seksuelle ydelser i aviser og på sociale medier kan være en måde at støtte menneskehandel og prostitution på;
23. henleder opmærksomheden på, at internettet og de sociale netværksmedier spiller en større og større rolle i menneskehandelsnetværkenes rekruttering af nye og unge prostituerede; opfordrer til at indlede forebyggelseskampagner også på internettet under hensyn til de sårbare målgrupper for disse menneskehandelsnetværk;

(¹) Farley, M., »Violence against women and post-traumatic stress syndrome«, *Women and Health*, 1998; Damant, D. o.a., »Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité«, *Le Journal International de Victimologie*, nr. 3, april 2005.

Onsdag den 26. februar 2014

24. gør opmærksom på nogle primært negative effekter af massemedieproduktioner og pornografi — navnlig på internettet — der skaber et ufordelagtigt billede af kvinder, der kan være med til at tilskynde tilsidesættelsen af kvinders menneskelige personlighed og fremstille dem som handelsvarer; advarer også om, at seksuel frihed ikke skal kunne omdannes til en form for tilsidesættelse af kvinder;
25. understøtter, at normaliseringen af prostitution har betydning for unges opfattelse af seksualitet og forholdet mellem kvinder og mænd;
26. understreger, at de prostituerede ikke bør kriminaliseres, og opfordrer alle medlemsstater til at ophæve undertrykkende lovgivning mod prostituerede;
27. opfordrer EU's medlemsstater til ikke at kriminalisere og straffe prostituerede samt til at udvikle programmer til at hjælpe prostituerede/sexarbejdere med at forlade erhvervet, hvis de ønsker det;
28. mener, at en efterspørgselsreduktion skal være en del af en integreret strategi mod menneskehandel i medlemsstaterne;
29. mener, at en måde at bekæmpe handel med kvinder og mindreårige piger med henblik på seksuel udnyttelse og at forbedre ligestillingen på er ved hjælp af den model, der benyttes i Sverige, Island og Norge (den såkaldte nordiske model) — og som i øjeblikket overvejes i adskillige europæiske lande — hvor det er køberen af seksuelle ydelser og ikke den prostituerede, der begår den strafbare handling;
30. understreger, at prostitution er et grænseoverskridende problem, og at medlemsstaterne derfor bør påtage sig ansvaret for at bekæmpe køb af sex uden for deres eget område;
31. fremhæver, at visse data underbygger den nordiske models afskrækkende virkning på menneskehandel til Sverige, hvor prostitutionen og sexhandelen ikke er steget, og at denne model nyder stadig større opbakning i befolkningen, især blandt unge, hvilket viser, at lovgivningen har medført en holdningsændring;
32. anerkender resultaterne af en nylig officiel finsk rapport, hvori der opfordres til en fuld kriminalisering af købesex, da den finske strategi, der kriminaliserer køb af sex fra ofre for menneskehandel, har vist sig ineffektiv til at bekæmpe menneskehandel;
33. mener, at lovgivningen giver mulighed for at præcisere, hvad der er acceptable normer i et samfund, samt for at skabe et samfund, der afspejler disse værdier;
34. mener, at synet på prostitution som lovligt »sexarbejde«, afkriminaliseringen af sexindustrien generelt og samt lovliggørelsen af rufferi ikke er en løsning til at sikre sårbare kvinder og mindreårige piger mod vold og udnyttelse, men har den modsatte effekt og bringer dem i fare for et højere niveau af vold, samtidig med at det får prostitutionsmarkederne til at vokse — og dermed øger antallet af misbrugte kvinder og mindreårige piger;
35. fordømmer alle politiske tiltag eller debatter, bygger på forestillingen om, at prostitution kan være en løsning for indvandrerkvinder i Europa;
36. opfordrer derfor medlemsstaterne til i overensstemmelse med national lovgivning at give politiet og de kompetente myndigheder ret til at få adgang til og kontrollere steder, hvor der drives prostitution, uanset om der foreligger en anledning;
37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at mobilisere de nødvendige midler og værktøjer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse og til at mindske omfanget af prostitution, som er en krænkelse af kvinders grundlæggende rettigheder — navnlig hvad angår mindreårige — og ligestilling;
38. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA i national ret, navnlig med henblik på at beskytte ofrene;

Onsdag den 26. februar 2014

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at evaluere den hidtidige virkning af den europæiske juridiske ramme til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse, til at forske yderligere i mønstrene for prostitution, menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og den stigende sexturisme i EU med særlig henvisning til mindreårige, og til at fremme udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne;
40. understreger, at Kommissionen fortsat bør finansiere projekter og programmer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse;
41. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre politikker vedrørende menneskehandel, seksuel udnyttelse og prostitution og at sikre, at alle relevante parter som f.eks. ngo'er, politiet og andre retshåndhævende myndigheder samt de sociale og medicinske tjenester støttes, involveres i beslutningstagningsprocessen og arbejder sammen;
42. anerkender, at langt størstedelen af prostituerede gerne vil stoppe, men føler sig ude af stand til det; understreger, at disse personer har brug for passende støtte, særlig psykologisk og social bistand, for at slippe ud af netværkene for seksuel udnyttelse og af den afhængighed, der ofte er forbundet hermed; opfordrer derfor de kompetente myndigheder til at oprette programmer, der sigter mod at hjælpe personer ud af prostitution, i tæt samarbejde med de relevante parter;
43. understreger vigtigheden af hensigtsmæssig uddannelse af politiet og retssystemets medarbejdere generelt om de forskellige dimensioner af seksuel udnyttelse, herunder køns- og immigrationsdimensionen, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tilskynde politimyndighederne til at samarbejde med ofrene og tilskynde dem til at vidne, til at fremme eksistensen af specialtjenester inden for politiet og til at ansætte kvindelige betjente; fremhæver retssamarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af menneskehandelsnetværkene i Europa;
44. henleder de nationale myndigheders opmærksomhed på, at den økonomiske afmatning har tvunget et voksende antal kvinder og mindreårige piger, herunder indvandrerkvinder, til at gå ind i prostitution;
45. påpeger, at økonomiske problemer og fattigdom er de primære årsager til prostitution blandt unge kvinder og piger, og at kønsspecifikke forebyggelsesstrategier, nationale kampagner og EU-kampagner, der er særligt målrettet mod socialt udstødte samfund samt ekstra sårbare personer (såsom handicappede og unge inden for systemet til beskyttelse af børn), foranstaltninger til at reducere fattigdom og skabe øget oplysning blandt både købere og sælgere af sex samt udveksling af bedste praksis alt sammen er nøglen til bekæmpelse af seksuel udnyttelse af kvinde og mindreårige piger, særlig blandt migranter; anbefaler, at Kommissionen udpeger en »europæisk uge for bekæmpelse af menneskehandel«;
46. understreger, at social udstødelse er en afgørende faktor, der medvirker til at gøre ugunstigt stillede kvinder og mindreårige piger mere udsatte for menneskehandel; understreger, at den økonomiske og sociale krise har ført til arbejdsløshed, hvilket ofte har fået de mest sårbare kvinder, herunder kvinder fra de højere samfundslag, til at gå ind i prostitution/sexindustrien for at overvinde fattigdom og social udstødelse; opfordrer medlemsstaterne til at afhjælpe de underliggende sociale problemer, der tvinger mænd, kvinder og børn ud i prostitution;
47. opfordrer medlemsstaterne til at finansiere organisationer, som arbejder på stedet, med støtte og exit-strategier, til at sikre ofre for menneskehandel eller seksuel udnyttelse sociale tjenesteydelser, herunder vandrende og udokumenterede personer, ved at vurdere deres individuelle behov og risici for at for at yde passende bistand og beskyttelse, og til at gennemføre politikker — med en holistisk tilgang og gennem forskellige politi-, immigrations-, sundheds- og uddannelses-tjenester — der sigter mod at hjælpe udsatte kvinder og mindreårige ud af prostitution, samtidig med at det sikres, at sådanne programmer har et retsgrundlag og de nødvendige midler til at nå dette mål; understreger nødvendigheden af psykologisk opfølgning og social genintegrering af ofre for seksuel udnyttelse; påpeger, at denne proces tager tid og kræver, at der opbygges et livsprojekt som et troværdigt og holdbart alternativ for tidligere prostituerede;
48. understreger, at der er brug for en mere grundig analyse samt statistisk dokumentation for at vurdere, hvilken model der er mest effektiv til bekæmpelse af handel med kvinder og mindreårige piger med henblik på seksuel udnyttelse;
49. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at evaluere både de positive og de negative virkninger, som kriminalisering af køb af seksuelle ydelser har for mindske af lovgivningen for prostitution og menneskehandel;
50. opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvikle kønsspecifikke forebyggende politikker rettet mod både sexkøbere, kvinder og mindreårige i hjemlandene for de personer, der er prostituerede som følge af at være blevet handlet, gennem sanktioner, bevidstgørelseskampagner og uddannelse;

Onsdag den 26. februar 2014

51. anmoder EU og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger for at bekæmpe sexturisme såvel i som uden for EU;
 52. anmoder om, at der også inden for rammerne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil træffes foranstaltninger til at standse praksis med prostitution i konfliktområder, hvor EU-militærstyrker er til stede;
 53. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0163

Udviklingsfremme gennem ansvarlig virksomhedspraksis, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande**Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om fremme af udvikling gennem ansvarlige forretningsmetoder, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande (2013/2126(INI))**

(2017/C 285/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Addis Abeba-erklæringen om udvikling og forvaltning af Afrikas mineralressourcer, der blev vedtaget på den første konference for ministre med ansvar for udviklingen af mineralressourcer i Den Afrikanske Union i oktober 2008,
 - der henviser til »the African Mining Vision«, som blev vedtaget af Den Afrikanske Unions stats- og regeringschefer på AU-topmødet i februar 2009,
 - der henviser til Lusaka-erklæringen fra topmødet på den internationale konference om De Store Søers Område om bekæmpelse af illegal udvinding af naturressourcer i De Store Søers Område af 15. december 2010 ⁽¹⁾,
 - der henviser til handlingsplanen for gennemførelse af »the African Mining Vision«, der blev vedtaget på den anden konference for ministre med ansvar for mineralressourceudviklingen i Den Afrikanske Union, der blev afholdt i Addis Ababa i december 2011,
 - der henviser til de 10 principper for integration af forvaltningen af menneskerettigheder i kontraktforhandlinger mellem stat og investorer, der er foreslået af FN's generalsekretærs særlige repræsentant på den 17. samling i FN's Menneskerettighedsråd i maj 2011,
 - der henviser til OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder, der giver detaljerede anbefalinger, der skal hjælpe virksomheder med at overholde menneskerettighederne og undgå at finansiere konflikter gennem deres forsyningspraksisser ⁽²⁾,
 - der henviser til EITI-standarden om international sikkerhed, der sikrer, at regeringer offentliggør oplysninger om deres indtægter fra naturressourcer,
 - der henviser til erklæringen fra G8-topmødet i Lough Erne i juni 2013, hvor stats- og regeringscheferne understregede betydningen af gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af naturressourcer og deres forsyningskæde ⁽³⁾,
 - der henviser til G20-landenes sluteklæring, som blev offentliggjort den 6. september 2013, hvori lederne støtter gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0132/2014),
- A. der henviser til, at udvinding af naturressourcer for mange udviklingslande tegner sig for en væsentlig andel af BNP og ofte for hovedparten af valuta-indtægterne og de udenlandske investeringer;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>

⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>

Onsdag den 26. februar 2014

- B. der henviser til, at Afrika har nogle af verdens største mineralforekomster, og at overskuddet fra udvinding af Afrikas mineralforekomster bør bruges til opfyldelse af 2015-målene, udryddelse af fattigdom og opnåelse af en hurtig og bredt funderet socioøkonomisk udvikling og vækst; der henviser til, at lande i Afrika imidlertid stadig bør udvikle og gennemføre sammenhængende strategier med henblik på at gøre udnyttelsen af naturressourcer til drivkraft for økonomisk udvikling og diversificering af deres økonomier;
- C. der henviser til, at naturressourcerne kan udgøre en vigtig drivkraft til økonomisk vækst og social udvikling, såfremt indtægterne forvaltes hensigtsmæssigt og på en gennemsigtig måde;
- D. der henviser til, at uenighed om olie, gas, mineraler, tømmer og andre naturressourcer rangerer næsthøjest som årsag til konflikter på verdensplan; der henviser til, at konkurrencen om ressourcer, som f.eks. land og vand, er stigende og forværrer eksisterende konflikter eller udløser nye; der henviser til, at den mangelfulde forvaltning af land- og naturressourcer forstærkes yderligere af miljøforringelse, befolkningstilvækst og klimaændringer;
- E. der henviser til, at lande med rige naturressourcer paradoksalt nok ofte klarer sig dårligere end andre lande (fænomenet »ressourceforbandelsen«), og at kontrol med, udvinding af, handel med og beskatning af mineraler i visse tilfælde bidrager til væbnede konflikter (problemet med »konfliktmineraler«);
- F. der henviser til, at fordelene ved minedrift for lokalbefolkningerne ofte udebliver eller i høj grad opvejes pga. sociale og miljømæssige konsekvenser; der henviser til, at fordelene ved minedrift for lokalbefolkningerne kan udbygges af de lokale eller nationale myndigheder ved hjælp af en effektivere forvaltningspraksis og en større grad af gennemsigtighed, hvilket således muliggør, at de eventuelle sociale og miljømæssige konsekvenser mister deres virkning;
- G. der henviser til, at undersøgelser om miljømæssige og sociale konsekvenser spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af de oprindelige befolkningsgruppers rettigheder i områder med minedrift;
- H. der henviser til, at Verdensbanken i 2008 skønnede, at 90 % af Den Demokratiske Republik Congos produktion af mineraler hidrører fra arbejdstagere i mindre minebedrifter, som arbejder uregistreret og i afsidesliggende og usikre områder, der kontrolleres af væbnede grupper;
- I. der henviser til, at minedrift i mindre målestok sikrer beskæftigelse i et betydeligt omfang, især i landområder; der henviser til, at der er behov for at formalisere ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok for at stimulere lokalt/nationalt iværksætter, forbedre eksistensgrundlaget og fremme en integreret social og økonomisk udvikling i landområderne; der henviser til, at den uformelle karakter af ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok i Afrika gør denne form for minedrift til et nemt mål for organiseret kriminalitet og paramilitære organisationer, og at den er plaget af en række udfordringer, som f.eks. børnearbejde, der forhindrer den i at nå dens fulde udviklingspotentiale;
- J. der henviser til, at udvindingsindustrien bør fremme udviklingen af højteknologiske og innovative sektorer og tilvejebringe løsninger, for så vidt angår ressourceeffektivitet, energieffektivitet, miljøvenligt design, forbedring af resultater, genanvendelse og den cirkulære økonomi, som kan være til gavn for både udviklingslande og udviklede lande;
- K. der henviser til, at Africa Mining Vision leverer en ramme til at integrere denne sektor mere sammenhængende og solidt i kontinentets økonomi og samfund;
- L. der henviser til, at menneskerettighedskrænkelser er hyppigt forekommende i udvindingsindustrien og omfatter børnearbejde, seksuelle overgreb, menneskeforsvinding, overtrædelse af retten til et rent miljø, tab af jord og tab af eksistensgrundlag uden forhandling og uden passende kompensation, tvangsforflytninger og ødelæggelse af rituelt eller kulturelt vigtige steder;
- M. der henviser til, at tvangsarbejde og manglende adgang til fagforeninger samt retten til at føre kollektive forhandlinger fortsat udgør store bekymringer; der ligeledes henviser til, at de ofte særdeles ringe eller manglende sundheds- og sikkerhedsstandarder giver anledning til stor bekymring, navnlig inden for minedrift i mindre målestok, som ofte opererer under meget vanskelige vilkår;

Onsdag den 26. februar 2014

- N. der henviser til, at ansvaret for at overholde menneskerettighederne er en global standard for den forventede adfærd for alle virksomheder, uanset hvor de opererer, som nævnt i de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder udarbejdet af FN's Generalsekretariats særlige repræsentant for menneskerettigheder og tværnationale selskaber og andre virksomheder, John Ruggie; der henviser til, at der imidlertid er for lidt enighed om den konkrete betydning af dette ansvar, og fremskridtene med hensyn til en omfattende overholdelse vanskeliggøres ligeledes i betydelig grad af manglen på effektive overvågnings-, indberetnings-, verifikations- og ansvarlighedsmekanismer;
- O. der henviser til, at udbredelsen af adfærdskodekser, standarder og certificeringsordninger med forskellige tematiske dækningsområder på området for virksomheders sociale ansvar (VSA) gør vurdering, sammenligning og verifikation vanskelig eller umulig at gennemføre; der henviser til, at denne udbredelse har mange rødder, herunder utilstrækkelig opbakning med hensyn til at opnå et velfungerende VSA-system og sjusk hos virksomheder, der ønsker at blive opfattet som socialt og miljømæssigt ansvarlige virksomheder;
- P. der henviser til, at det for at øge effektiviteten og opnå lige muligheder på området for virksomheders sociale ansvar er helt afgørende, at man fjerner sig fra det nuværende »a la carte«-system, hvor virksomheder vælger kodekser og standarder efter deres egne præferencer, og bevæger sig i retning af fælles industristandarder;
- Q. der henviser til, at grønvaskning — hvor der skabes et billede af angiveligt positive miljøforanstaltninger for at vildlede offentligheden og bortlede opmærksomheden fra miljøskadelig praksis — vildleder forbrugerne, den almene offentlighed og lovgivere med hensyn til miljøresultater og underminerer udøvelsen af ansvarlig forretningsskik og derfor skal bekæmpes; der mere generelt henviser til, at de virksomheder, der benytter VSA som et marketinginstrument, skal sikre, at eventuelle indgivne klager er nøjagtige;
- R. der henviser til, at gennemførelsen af udvindingsindustriens gennemsigtighedsinitiativ har til hensigt at øge gennemsigtigheden inden for forvaltningen af indtægter med sigte på at nedbringe korruptionsrisikoen og muliggøre ligelig fordeling af fordele;
- S. der henviser til, at selv om mange lande i Afrika i de sidste to årtier har gennemført en liberalisering af økonomi, handel og investeringer, har de ikke opnået betydelig økonomisk diversificering og har i gennemsnit mindre diversificerede økonomier, der er mere koncentrerede, f.eks. inden for mineral- og landbrugseksport med lav merværdi, der er to områder, der er ekstremt følsomme over for eksterne prishok; der henviser til, at der i dag bør træffes de nødvendige foranstaltninger med hensyn til en større økonomisk diversificering, dvs. mindre afhængighed af udvindingsindustrierne eller landbrugseksport;
- T. der henviser til, at landene i Afrika i Addis Abeba-erklæringen om udvikling og forvaltning af Afrikas mineralressourcer indtrængende opfordres til at sikre, at økonomiske partnerskabsaftaler og de overordnede WTO-forhandlinger ikke begrænser national udviklingspolitik, og at en handelsliberalisering, der kan forstærke råvareafhængigheden i lavindkomstlande i Afrika, ikke fremkalder en »lock-in-effekt«;
- U. der henviser til, at Latinamerika siden reformerne af minedriften i 1980'erne, der blev ledet af Verdensbanken, viser en ny udvikling i retning af at styrke rollen for statsinstitutioner ved at fokusere på nationale prioriteter og økonomiske udviklingsmål;
- V. der henviser til, at eksportafgifter anvendes bredt, selv om mange regionale handelsaftaler og de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er), som EU forfølger, forbyder brugen af dem;
- W. der henviser til, at visse AVS-lande er bekymrede for, at ØPA-restriktioner på eksportafgifter kan vanskeliggøre bevægelsen op ad værdikæden;
- X. der henviser til, at korruption og uigennemsigtige aftaler er udbredte i mineindustrien;
- Y. der henviser til, at moderne forsyningskæders globale karakter betyder, at naturressourcer, der har givet anledning til nogle af verdens mest brutale konflikter, købes og handles med internationalt, bl.a. af virksomheder, der opererer i EU;

Onsdag den 26. februar 2014

- Z. der henviser til, at selv om de hilses velkommen, har virksomheders frivillige bestræbelser på at undgå udvinding af konfliktmineraler ikke altid været effektive;
- AA. der henviser til, at det i afsnit 1502 i den amerikanske Dodd Frank-lov fra 2010 kræves, at virksomheder, der er registreret hos værdipapir- og børskommissionen (Securities and Exchange Commission (SEC)), herunder europæiske virksomheder, udviser den nødvendige omhu med hensyn til at fastslå, hvorvidt deres produkter indeholder mineraler, som har finansieret væbnede grupper i Den Demokratiske Republik Congo; der ligeledes henviser til, at SEC i en medfølgende kendelse henviste til OECD's retningslinjer som en troværdig due diligence-standard for virksomheder, der gennemfører lovgivningen;
- AB. der henviser til, at bestræbelser på at afslutte konflikter ved at forhindre strømmen af indtægter fra ikke-industrialiseret minedrift til væbnede grupper har været forholdsvis vellykket for diamanter, men at der er behov for en større indsats for at opbygge en robust retlig og institutionel ramme for ikke-industrialiseret minedrift i tillæg til den internationale konference for De Store Søers Område;

Minedrift og bæredygtig udvikling

1. bemærker med bekymring, at ikke-bæredygtig minedrift kan have enorme negative miljømæssige og sociale konsekvenser, især i Afrika;
2. understreger, at stigningen i de globale råvarepriser, der fremmes af efterspørgsel fra nye økonomier, er en god mulighed for ressourcerige udviklingslande, navnlig i Afrika, for at øge deres indtægter og investere dem i udvikling til gavn for befolkningen; støtter nationale politikker til dette formål; påpeger, at lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige reformer ofte er afgørende, og understreger, at det nødvendige politiske råderum ikke bør begrænses af handels- og investeringsaftaler;
3. understreger, at ud over at skabe offentlige indtægter, der kan bruges til udvikling, bør udvindingsindustrien bidrage til udvikling gennem forbindelser til den lokale økonomi, f.eks. gennem beskæftigelse og uddannelse af lokale, køb af lokale varer og tjenester, lokal forarbejdning af udvundne materialer og deltagelse i bestræbelser på at udvikle lokale industrier, der bruger forarbejdede eller uforarbejdede materialer som ressourcer eller på andre måder kan drage fordel af tilstedeværelsen af udvindingsvirksomheder; opfordrer indtrængende Den Afrikanske Unions medlemsstater til systematisk at gennemføre »African Mining Vision«; er overbevist om, at fremskridtene med hensyn til at opfylde 2015-målene herigennem kan fremskyndes kraftigt; understreger i den forbindelse behovet for at fremme principper for en bæredygtig udvikling baseret på miljømæssigt og socialt ansvarlig minedrift;
4. opfordrer udviklingslandene til at forbedre deres regionale samarbejde ved at udarbejde og vedtage fælles standarder og normer for minesektoren, herunder ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok, på miljø-, social-, sundheds- og sikkerhedsområdet;
5. understreger behovet for regionale og internationale tilgange med hensyn til at bekæmpe den ulovlige udnyttelse af naturressourcer; opfordrer udviklingslandene til at bestræbe sig på at formalisere sektoren for ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok med henblik på at forbedre eksistensgrundlagene, sikre en tilfredsstillende løn, som man kan leve af, og integrere sektoren for ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok i økonomien i landområderne og på nationalt niveau og i den forbindelse samtidig skabe tilgængelig finansiel og teknisk bistand og sikre en retlig ordening, der giver rettighedshavere inden for ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok adgang til tilstrækkeligt jordareal og ejendomsret; opfordrer EU til at hjælpe udviklingslandene med at forbedre kapaciteten lokalt med hensyn til at gennemføre sporings- og certificeringsordninger, inden de håndhæver forbuddet om transport af mineraler, der ikke overholder lovgivningen;
6. henleder opmærksomheden på EU's bestræbelser på at støtte yderligere institutionel udvikling og kapacitetsopbygning i værtsregeringerne for derved at etablere den nødvendige institutionelle og retlige ramme for at forvalte og allokere indtægter fra udvindingsindustrier på en gennemsigtig og effektiv måde; retter ligeledes opmærksomheden på de udbyggede partnerskaber mellem Unionen og Den Afrikanske Udviklingsbank; opfordrer især indtrængende EU til at opprioritere bistand til udviklingen af lovgivning og skattepolitik for derved at maksimere de lokale og nationale fordele af udviklingen i udvindingsindustrien, hvilket resulterer i skabelse af lokale jobs, en tilfredsstillende løn, som man kan leve af, til medarbejdere og deres familier og styrkede forbindelser mellem små og mellemstore virksomheder og forsyningskæden, der er knyttet til udviklingen af udvindingsindustrien;
7. understreger i overensstemmelse med princippet om ejerskab, at lokalsamfundene bør deltage i planlægningen og udviklingen af projekter vedrørende naturressourcer, der bør evalueres med hensyn til lokale forsyningskæder og beskæftigelse i lokalsamfundet;

Onsdag den 26. februar 2014

8. anser det for afgørende at anerkende og sikre de oprindelige befolkningsgruppers traditionelle rettigheder og kulturer i forbindelse med udviklingen af udvindingsindustrien og at sikre deres rettidige og informerede inddragelse;
9. understreger behovet for at sikre, at ofre for multinationale selskabers overtrædelser af social- eller miljølovgivningen har effektiv adgang til retlig prøvelse;
10. påpeger, at FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning i en kontekst, hvor den nationale lovgivning i udviklingslandene ofte er utilstrækkelig til at beskytte menneskerettighederne mod krænkelse fra virksomheder, stiller en række sammenhængende og nyttige principper til rådighed med hensyn til virksomheders overholdelse og beskyttelse af menneskerettighederne;
11. anmoder om en effektiv gennemførelse af det afrikanske charter om menneskers rettigheder, som indeholder bestemmelser om nedbrydning af formueværdier og naturressourcer og principper vedrørende en passende kompensation;
12. henstiller til, at udviklingslandene ratificerer menneskerettighedskonventioner og instrumenter, der er relevante for mineralsektoren, samt gennemfører disse, bl.a. ved at bemyndige offentlige menneskerettighedsinstitutioner til at føre tilsyn med håndhævelse af menneskerettighedsstandarder inden for minedrift og ved at udvikle instrumenter og metoder til at integrere spørgsmål om sundheds- og menneskerettigheder i konsekvensanalyseprocedurer;
13. bemærker med bekymring, at to tredjedele af virksomhedernes menneskerettighedskrænkelser ifølge John Ruggie, FN's særlige rapportør om menneskerettigheder, stammer fra olie-, gas- og minesektorerne; understreger, at EU's medlemsstater og det internationale samfund i henhold til international og europæisk menneskerettighedslovgivning har pligt til at sikre, at disse virksomheder inden for deres jurisdiktion ikke forårsager eller bidrager til menneskerettighedskrænkelser direkte eller indirekte gennem deres forretningsaktiviteter;
14. udtrykker bekymring over arbejdsvilkårene inden for minedrift i mindre målestok, hvor mange arbejdspladser er usikre og langt fra overholder internationale og nationale arbejdsstandarder, og hvor antallet af ulykker skønnes at være seks eller syv gange større end i større virksomheder; opfordrer regeringerne i udviklingslandene og mineselskaber til at indføre grundlæggende arbejdsstandarder som angivet i ILO-konventionerne for at sikre anstændigt og sikkert arbejde til alle minearbejdere, herunder konventionen om sundhed og sikkerhed i miner;
15. opfordrer EU-medlemsstaterne til at øge deres bistand til bekæmpelse af børnearbejde i miner og støtte ILO's indsats med hensyn til tilvejebringelse af uddannelsesmuligheder og alternative perspektiver til at sikre indkomst for at fjerne børn fra minedriftsaktiviteter;
16. glæder sig over, at internationale finansielle institutioner har udviklet metoder til at sikre, at investorer på området for mineraler foretager en vurdering af virkningen på miljøet samt en analyse af de sociale konsekvenser; bemærker imidlertid, at opbygningen af kapacitet i udviklingslande til gennemførelse af disse krav fortsat er en udfordring i betragtning af finansielle begrænsninger og begrænsninger med hensyn til menneskelige ressourcer; opfordrer derfor EU til at opgradere sin tekniske bistand for derved at sætte udviklingslandene i stand til at indføre en praksis med systematisk vurdering af sociale, miljø- og sundhedsmæssige risici, der også omfatter bestemmelser vedrørende effektiv inddragelse af offentligheden;
17. understreger Verdensbankgruppens rolle i udviklingen af ansvarlig forretningsskik; minder om behovet for at forbedre måden at udveksle og anvende viden om opbygningen af institutioner på, der i højere grad fokuserer på integritet, og at stille oplysninger og ressourcer til rådighed for almene borgere, således at deres regeringer bliver mere effektive og i højere grad tager hensyn til borgernes behov;
18. henstiller til myndighederne at forbyde efterforskning og udvinding af mineraler i nationalparker og ved verdensarvssteder og til virksomhederne at forpligte sig til at afholde sig fra sådanne efterforsknings- og udvindingsaktiviteter;
19. mener, at mineindustrien kan og bør yde et værdifuldt bidrag til at imødegå klimaforandringer gennem teknologioverførsel og ansvarlige investeringer; understreger især, at store mineselskaber potentielt kan stille knowhow om emissionsbegrænsning til rådighed for den lille og mellemstore minesektor; gentager sin opfordring til EU om at forsøge at opnå enighed om klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning og opgradere sin bistand til udviklingslandene med henblik på at reducere CO₂-emissionerne;

Onsdag den 26. februar 2014

20. fremhæver behovet for en solid EU-lovgivning om visse store virksomheders offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger, herunder virksomheders pligt til at gennemføre en risikobaseret due diligence-procedure under hensynstagen til hele deres forsyningskæde;

Den private sektors rolle

21. opfordrer til effektiv gennemførelse af ILO-erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's Global Compact og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder gennem fælles mekanismer i hele industrisektoren;

22. anmoder EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen om at sikre, at EU's handelsattachéer, såfremt de er tilknyttet EU-delegationer, modtager regelmæssig uddannelse i spørgsmål vedrørende virksomheders sociale ansvar;

23. opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme ansvarlig virksomhedsadfærd hos EU-virksomheder, der er aktive uden for Unionens område, og sikre streng overholdelse af alle deres juridiske forpligtelser, navnlig af internationale standarder og regler vedrørende menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø;

24. understreger, at det tematiske dækningsområde for forskellige VSA-gennemførelsesordninger ofte er selektivt, hvilket også gælder for sociale og miljømæssige spørgsmål; mener, at en sådan fragmenteret tilgang kan være skadelig for vurderingen af en virksomheds overordnede resultater med hensyn til bæredygtighed; mener, at selv om de overordnede rammer har udviklet en fælles forståelse og et fælles sprog for VSA-principperne, bør de også danne grundlag for fælles internationale industristandarder for, hvad der udgør ansvarlig forretningsskik;

25. understreger endvidere, at VSA-initiativer ikke bør opfattes som et alternativ til regeringernes ansvar over for dens borgere med hensyn til at tilvejebringe en grundlæggende infrastruktur og andre offentlige tjenester, men i stedet bør udgøre et supplement;

Internationale handels- og investeringsordninger

26. opfordrer EU til at bruge sine handels- og investeringsforbindelser med centrale partnerlande (f.eks. USA, Kina, Japan, Brasilien og Indien) til at fremme en dialog om virksomhedernes sociale ansvar; opfordrer endvidere indtrængende EU til at gennemføre bæredygtighedsvurderinger af foreslåede handelsaftaler, før forhandlingsfasen indledes; opfordrer til, at investeringsaftaler fremmer positiv praksis og rapportering vedrørende virksomhedernes sociale ansvar;

27. understreger, at handelsaftaler bør respektere udviklingslandenes behov for at diversificere deres økonomier og opgradere deres teknologier;

28. anerkender vigtigheden af udenlandske direkte investeringer for at opnå industriel vækst, og noterer sig samtidig, at de alt for generøse betingelser for udenlandske direkte investeringer i minedrift, der er blevet stillet i udsigt af udviklingslandene i 1980'erne og 1990'erne, sammenholdt med dårlig national forvaltning, korrupsion, manglende ansvarlighed og mangelfulde reguleringer forhindrede dem i at få en rimelig andel af overskuddet fra udnyttelsen af deres naturressourcer, som de havde hårdt brug for i forbindelse med deres sociale og økonomiske udvikling;

29. deler bekymringen fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder om, at de nuværende metoder vedrørende beskyttelse af investorrettigheder i kontrakter og internationale aftaler gør det vanskeligt for landene at beskytte menneskerettighederne; understreger behovet for at skabe balance mellem investorrettigheder og forpligtelser med hensyn til bæredygtig menneskelig udvikling;

30. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at gennemføre de 10 principper fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder, der sigter mod at integrere forvaltningen af risici forbundet med menneskerettigheder i kontraktforhandlinger mellem stat og investorer for derved at sikre, at stabiliseringsklausuler ikke er til skade for, men respekterer menneskerettighederne; opfordrer EU til at støtte kapacitetsopbygningen i udviklingslande med hensyn til forhandling om og gennemførelse af klausuler vedrørende menneskerettigheder og bæredygtig udvikling i investeringsaftaler;

Onsdag den 26. februar 2014

31. understreger, at krav om resultater, der f.eks. har til formål at øge forbindelsen mellem udenlandske investorer og lokale producenter, er et kendemærke for industripolitikken; understreger, at investeringsaftaler bør muliggøre brug af lokalt indhold og overførsel af teknologi for at tilskynde udenlandske virksomheder til at etablere forbindelser til tidligere eller efterfølgende produktionsled og bidrage til værtslandets økonomiske udvikling;
32. tilskynder landene i Afrika til at gøre fremskridt i deres bestræbelser på regional integration, således at visse af de afrikanske interne barrierer fjernes med hensyn til mineralbaseret industrialisering;
33. understreger, at eksportafgifter er tilladt i henhold til WTO-ordningen og kan være del af de politiske strategier, der sigter mod at udvikle indenlandske fremstillings- eller forarbejdningsindustrier;

Fordele af indtægter

34. opfordrer indtrængende EU til at hjælpe udviklingslandene med at forhandle om investeringsaftaler, der vil give bæredygtige sociale fordele og forbedrede socioøkonomiske forhold; påpeger, at mineselskaberne ved at presse udviklingslandenes regeringer til at minimere deres skatter og royalties reelt svækker landets finanspolitiske kapacitet, hvorimod den »toldeskaling«, der anvendes af EU på færdigvarer, gør det vanskeligere for udviklingslande, der producerer råmaterialer, at forarbejde og fremstille produkter med høj værditilvækst til eksport;
35. understreger behovet for at forhandle om og gennemføre skatteaftaler med udviklingslandene for at sikre, at multinationale virksomheder betaler deres del af skatterne; opfordrer mere generelt EU til at forbedre støtten til udviklingslandene i forbindelse med skattereformer og styrke skatteforvaltningerne for derved at muliggøre en passende indsamling, forvaltning og deling af indtægterne fra mineraler samt at arbejde med at etablere frie handelsaftaler, som fjerner toldeskalingen på udvalgte færdigvarer, som kan hindre forarbejdningen og fremstillingen af mineralbaserede produkter af høj kvalitet og dermed hæmme strategien for økonomisk diversificering i udviklingslande;
36. understreger, at de ulovlige kapitalstrømme fra Afrika hænger sammen med hemmeligholdelsen i forbindelse med minedriftskontrakter og skatteordninger; mener derfor, at bekæmpelsen af skatteunddragelse og skattely fortsat bør have topprioritet;
37. er betænkelig ved den måde, der kan gives koncessioner til mineselskaber på, og de problemer, dette kan medføre, herunder ekspropriering, berøvelse af befolkningens eksistensgrundlag og problemer vedrørende brugs- og ejendomsrettigheder; opfordrer indtrængende myndighederne til at afgrænse forbudte områder for koncessioner til områder, der er underlagt miljøbeskyttelse ved lov, eller hvor der er et stort antal ikke-industrialiserede minearbejdere, og at gøre dette inden tildeling af koncessioner for at undgå unødvendige uroligheder og problemer med lokalsamfund og mineselskaber; anmoder ligeledes myndighederne om at skabe kapacitet til at tilrettelægge høringer af lokalsamfundene, foretage en korrekt vurdering af anmodningen om koncessioner, overvåge driften og vurdere konsekvensen af minedrift, inden der tildeles koncessioner; opfordrer myndighederne til at sikre, at ikke-industrielle udvindingskoncessioner er formaliserede og behørigt anerkendt af landene, herunder i de tilfælde, hvor landene bevæger sig i retning af industriel minedrift;
38. glæder sig over den nylige revision af gennemsigtigheds- og regnskabsdirektiverne, i forbindelse med hvilken der i udvindings- og skovbrugsindustrien indføres forpligtelser om indberetning af betalinger til regeringer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre disse direktiver; opfordrer til, at de indsamlede indtægtsdata er disponible i et så åbent og tilgængeligt format som muligt;
39. opfordrer myndighederne til at sikre, at minedriftstilladelser og andre aktiver sælges eller tildeles gennem åbne og gennemsigtige udbudsprocedurer; opfordrer myndighederne til at offentliggøre kontrakter, herunder bilag, kort og alle finansielle detaljer, som et middel til at forhindre korrupsion; opfordrer myndighederne og de berørte virksomheder til at udarbejde en komplet oversigt over aktionærerne i alle mineselskaber, især i forbindelse med nye aftaler, samt en komplet oversigt over dem, der systematisk drager fordel af disse aftaler, som et middel til at forhindre korrupsion; opfordrer myndighederne og virksomhederne til at sikre, at alle betalinger til regeringen offentliggøres på en lettilgængelig måde; opfordrer EU til at kræve, at udvindingsvirksomheder i Europa offentliggør eventuelle aftaler, som de har indgået;

Onsdag den 26. februar 2014

40. opfordrer myndighederne til at undersøge alvorlige beskyldninger om korrupsion i minesektoren og at retsforfølge, indefryse midler eller afvise at tillade gennemførelsen af transaktioner, hvis det er relevant; opfordrer til, at vurderinger af korrupsionsrisici skal omfatte en undersøgelse af processen med konfiskation af aktiver og gensalget af konfiskerede aktiver, inddragelse af enkeltpersoner eller virksomheder som formidlere i forbindelse med overdragelser af koncessioner (navnlig i tilfælde, hvor disse formidlere har haft kendskab til forbindelser med de ledende myndigheder), salg af aktiver til underpris og salg af aktiver uden en udbudsprocedure (navnlig i tilfælde, hvor aktiverne er af vigtig økonomisk interesse, eller hvor udbudsprocedurer ellers er normen); opfordrer myndighederne til at sikre, at slutkøberne af disse aktiver stilles til ansvar for de formidlere, de har samarbejdet med;

Brud på forbindelsen mellem væbnede konflikter og mineraludvinding

41. bemærker med bekymring, at udvindingen af naturressourcer af høj værdi, herunder olie, gas, mineraler og tømmer, er en væsentlig årsag til konflikter i hele verden; mener, at strategier til konfliktforebyggelse med hensyn til at være vellykkede skal omfatte samfundenes manglende engagement i processen med udvikling af udvindingsindustrien, den utilstrækkelige deling af fordele, de negative økonomiske, sociale og miljømæssige følger, den mangelfulde forvaltning af midler, korrupsion, hæres og oprørsbevægelser rolle, de utilstrækkelige institutionelle og retlige rammer for forvaltningen af udviklingen af udvindingsindustrien og den manglende opmærksomhed på spørgsmål vedrørende naturressourcer i fredsftaler;

42. bifalder Africa Mining Vision, ifølge hvilken en miljømæssigt og socialt ansvarlig, gennemsigtig og inklusiv minesektor, som sikrer varige fordele til samfundene, er afgørende for at imødegå minesektorens negative følger og forebygge konflikter, der forårsages af udvinding af mineraler; anmoder i denne forbindelse om gennemsigtige og deltagerorienterede forvaltningsprocesser på alle niveauer for at vurdere de miljømæssige og sociale følger af minedrift;

43. understreger, at konfliktmineraler udgør en stor udfordring i forhold til menneskerettigheder; understreger, at god regeringsførelse, herunder forsvarlige miljøforvaltningspraksisser og kontrol med og overholdelse af sociale standarder, er en væsentlig faktor i forhold til at bekæmpe problemet med konfliktmineraler;

44. påpeger, at størstedelen af de initiativer, der er iværksat internationalt mod konfliktmineraler, har til formål at tilskynde til ansvarlig adfærd hos industrier, der køber mineraler, ved hjælp af certificeringsordninger for smelteværker; opfordrer til, at de relevante menneskerettighedsaspekter inddrages i alle certificeringsprogrammer i overensstemmelse med internationale standarder, såsom dem, der er vedtaget under OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder;

45. understreger, at der, for at gøre de nuværende forretningsinitiativer vedrørende konfliktmineraler effektive med hensyn til at bryde forbindelsen mellem væbnede konflikter og udvinding af mineraler og for at sikre, at de overholder internationale standarder fastsat af OECD, bør indføres en europæisk lovgivning, der regulerer disse initiativer og virksomheder, der opererer i EU og anvender og handler med naturressourcer; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå bindende lovgivning om konfliktmineraler;

46. understreger, at der er behov for en EU-lovgivning, der kræver, at virksomheder, der anvender og handler med mineraler og andre naturressourcer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, skal foretage due diligence-undersøgelser i overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder for at supplere ændringerne af EU's gennemsigtigheds- og regnskabsdirektiver om offentliggørelse af store virksomheders finansielle og ikke-finansielle oplysninger samt Dodd-Frank-lovens bestemmelser om konfliktmineraler; mener især, at en sådan lovgivning bør:

a. etablere en juridisk bindende forpligtelse for alle virksomheder i tidligere produktionsled, der opererer i EU, og som anvender og handler med naturressourcer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og alle virksomheder i efterfølgende produktionsled, der handler som første led på det europæiske marked, om at anvende en due diligence-procedure i forhold til selskabets forsyningskæder for at identificere og begrænse risikoen for finansiering af konflikter og krænkelse af menneskerettighederne;

Onsdag den 26. februar 2014

- b. baseres på relevante internationale instrumenter, herunder de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter (»International Bill of Human Rights«), der er uddybet yderligere i de internationale menneskerettighedskonventioner og -standarder (som f.eks. FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder og FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning), Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) centrale konventioner, den internationale humanitære folke- og strafferet og OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder;
 - c. gælde for alle segmenter af forsyningskæden og for alle naturressourcer, uden undtagelse, der produceres i alle konfliktramte områder eller højrisikoområder;
 - d. baseres på en risikobaseret tilgang, der kræver, at virksomheder vurderer faktiske og potentielle negative følger af deres handlinger og begrænser de identificerede risici;
 - e. indeholde en forpligtelse til jævnlige gennemførelse af uafhængige kontroller og offentliggøre virksomhedens due diligence-indsats;
 - f. definere krav til virksomhederne om risikovurderinger og en forvaltningsramme;
 - g. omfatte en sanktionsmekanisme i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne til at foretage en risikobaseret due diligence-undersøgelse i forsyningskæden;
 - h. være sammenlignelig med forpligtelserne i henhold til Dodd-Frank-loven, så opfyldelsen af EU-forpligtelser om ansvarlige udvindingsvirksomheder automatisk opfylder forpligtelserne i henhold til den amerikanske lovgivning;
47. understreger, at EU's due diligence-lovgivning bør være del af en større og komplementær strategi, der tager fat om de grundlæggende årsager til konfliktsituationer og andre skrøbelige situationer, og suppleres med bistandsprogrammer, der bør målrettes mod spørgsmål om en reform af forvaltnings- og sikkerhedssektoren og have til formål at opbygge kapaciteten hos lokale myndigheder og lokalsamfund, så de kan forvalte deres naturressourcer på en bæredygtig måde og til fordel for deres lokalbefolkninger;
48. opfordrer EU til at støtte kapacitetsopbygningen i mineralrige udviklingslande og etablere konfliktfrie udvindingsprogrammer;
49. opfordrer indtrængende udviklingslandene til at håndhæve nationale due diligence-love og medtage OECD's due diligence-procedure som et krav i det nationale minedriftskodeks;
50. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at fremme en dialog med centrale partnerlande (f.eks. Kina, Japan, Brasilien, Indien og Sydafrika) om betydningen af handelspolitikker, der generelt overholder princippet om »beskyttelsespligt« og i særdeleshed FN's vejledende principper og OECD-rammen;
51. anmoder medlemsstaterne om at sikre vejledning om strategier til risikobegrænsning for europæiske virksomheder, som har aktiviteter i højrisikoområder og konfliktramte områder, med hensyn til at hjælpe disse virksomheder med at fortsætte deres aktiviteter i disse områder, såfremt dette også er til gavn for lokalbefolkningen;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0164

SOLVIT

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om SOLVIT (2013/2154(INI))

(2017/C 285/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling 2013/461/EU af 17. september 2013 om principperne for SOLVIT⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. september 2013 om mere indflydelse til virksomheder og borgere på Europas indre marked: En handlingsplan for at styrke Dit Europa i samarbejde med medlemsstaterne (COM(2013)0636),
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. februar 2012 med titlen »Reinforcing effective problem-solving in the Single Market — Unlocking SOLVIT's full potential at the occasion of its 10th anniversary« (SWD(2012)0033),
 - der henviser til Kommissionens første rapport af 28. november 2012 om status for integrationen på det indre marked 2013 — Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2013 (COM(2012)0752),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juni 2012 om bedre forvaltning af det indre marked (COM(2012)0259),
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. februar 2012 med titlen »Making the Single Market Deliver — Annual Governance Check-up 2011« (SWD(2012)0025),
 - der henviser til onlineresultattavlen for det indre marked, som blev offentliggjort den 4. juli 2013,
 - der henviser til undersøgelsen »en europæisk kvikskranke« fra juli 2013, der blev bestilt af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til sin beslutning af 7. februar 2013 om forvaltningen af det indre marked⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om akten for det indre marked — de næste trin i vækstbestræbelserne⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om styring og partnerskab i det indre marked⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om SOLVIT⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0059/2014),
- A. der henviser til, at borgeres og virksomheders rettigheder i det indre marked skal udøves effektivt, og at den EU-lovgivning, der garanterer disse rettigheder, skal håndhæves effektivt for at sikre, at borgere og virksomheder alle får gavn af det indre markeds potentiale;
- B. der henviser til, at man ved at oplyse borgerne om deres rettigheder og lette deres udøvelse heraf kan hjælpe det indre marked til at fungere bedre;

⁽¹⁾ EUT L 249 af 19.9.2013, s. 10.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 72.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 51.

⁽⁵⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 10.

Torsdag den 27. februar 2014

- C. der henviser til, at SOLVIT i øjeblikket behandler ca. 1 300 sager om året og formår at finde løsninger for omkring 90 % af dets klienter inden for fristen på 70 dage;
- D. der henviser til, at interessen for og anvendelsen af Dit Europa er i hastig vækst, og at mere end 11 000 besøgende ifølge onlineresultattavlen for det indre marked i 2012 besøgte portalen hver dag i forhold til 6 500 det foregående år;
- E. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til yderligere at styrke SOLVIT-nettet og til, at der skal være flere og bedre oplysninger til rådighed om EU-rettinghederne;
- F. der henviser til, at SOLVIT spiller en væsentlig rolle som et centralt redskab til problemløsning og følgelig som et middel til at sikre en bedre overholdelse af EU-lovgivningen om det indre marked; der henviser til, at SOLVIT til trods herfor forbliver underudnyttet, og at dets potentiale endnu ikke er blevet fuldt udnyttet;
- G. der henviser til, at SOLVIT-systemet, hvis der gøres fuld brug heraf, på en lang række områder kan blive nyttigt, når det gælder om at undgå overdreven brug af retssystemer, der kan være yderst komplicerede og dermed gør det svært for borgere og virksomheder at løse deres problemer;
- H. der henviser til, at undersøgelsen »en europæisk kvikskranke«, der blev bestilt af IMCO, viser, at europæiske borgere og virksomheder har adgang til en bred vifte af onlineoplysninger, onlinerådgivning og onlinebistand, men at kendskabet til disse tjenester er meget lavt, idet 91,6 % af de adspurgte personer ikke havde kendskab til en onlinetjeneste, som de kunne anvende for at løse problemer om det indre marked;
- I. der henviser til, at effektiviteten af SOLVIT's bistand i vidt omfang afhænger af, om personalet er veluddannet;
- J. der henviser til, at der bør gøres yderligere bestræbelser på bedre at integrere SOLVIT i udbuddet af assistancetjenester og håndhævelsesredskaber, der står til rådighed på medlemsstats- og EU-niveau;
- K. der henviser til, at borgere og virksomheder med henblik på at identificere problemer korrekt, når de opstår, og for at kunne løse dem skal kende deres rettigheder i det indre marked, og at der stadig skal arbejdes på at styrke kendskabet hertil;

Indledning: en effektiv udøvelse af rettigheder og en effektiv anvendelse af muligheder i det indre marked

- gentager, at det indre markeds potentiale kun kan udnyttes fuldt ud, hvis borgere og virksomheder kender deres rettigheder og muligheder og kan gøre effektiv brug af dem; minder om, at disse målsætninger kun kan opfyldes, såfremt medlemsstaterne sikrer en effektiv håndhævelse af lovgivningen om det indre marked, og såfremt der stilles oplysninger af god kvalitet og effektive problemløsningsmekanismer til rådighed;
- fremhæver, at mange problemer vedrørende det indre marked skyldes overregulering, sen eller forkert gennemførelse i én eller flere medlemsstater eller nationale regler, som er i strid med EU-lovgivningen; opfordrer på det kraftigste Kommissionen til i denne henseende at lægge pres på de medlemsstater, som ikke overholder reglerne for det indre marked;
- påpeger, at mange problemer vedrørende gennemførelsen af reglerne for det indre marked opdages gennem SOLVIT-nettet, og roser SOLVIT's bidrag til administrative og reguleringsmæssige ændringer for at afhjælpe disse problemer; opfordrer indtrængende Rådet til at træffe foranstaltninger til at forbedre offentlige administrationers opgaver med henblik på at styrke samarbejdet mellem nationale myndigheder og Kommissionen;
- understreger, at SOLVIT skal have et effektivt middel til at advare Kommissionen om problemer på det indre marked som følge af manglende overholdelse af EU-lovgivningen, som det er blevet bekendt med;
- understreger, at en korrekt gennemførelse, håndhævelse og overholdelse af lovgivningen om det indre marked er af afgørende betydning for europæiske borgere og virksomheder og følgelig for økonomien som helhed og borgernes tillid til, at det indre marked er velfungerende; understreger desuden medlemsstaternes retlige forpligtelser i denne henseende;
- gentager sine opfordringer til yderligere at udvikle de gældende overtrædelsesprocedurer, herunder ved at sikre en mere stringent anvendelse af disse procedurer i forbindelse med overtrædelser af Unionens lovbestemmelser vedrørende det indre marked og ved at anvende hurtigere procedurer;

Torsdag den 27. februar 2014

7. understreger endvidere betydningen af at gøre enhver indsats for at sikre, at håndhævelsesproblemer undgås, opdages eller fjernes, før det bliver nødvendigt at indlede formelle overtrædelsesprocedurer;
8. fremhæver anvendelsen af nultolerance over for manglende overholdelse af tjenesteydelsesdirektivet og peer review i forbindelse med gennemførelsen og omsætningen til national lovgivning af dette direktiv som metoder til at sikre effektiv anvendelse af lovgivningen om det indre marked;

SOLVIT: bistår enkeltpersoner og virksomheder med at løse problemer

9. glæder sig over Kommissionens nye henstilling om principperne for SOLVIT, der baner vejen for SOLVIT 2.0;
10. bemærker, at SOLVIT-nettet har opnået konkrete resultater og har vist sig nyttigt; bemærker imidlertid, at der er rig mulighed for forbedring, især hvad angår bilæggelse af erhvervsrelaterede tvister og sagsbehandlingstid;
11. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på fortsat at optimere SOLVIT-nettets vellykkede arbejde, hvad angår uformel, hurtig løsning af grænseoverskridende tvister om spørgsmål, der vedrører det indre marked — et redskab til at løse problemer med forkert anvendelse af bestemmelser efter omsætning i national lovgivning — idet der benyttes procedurer, der er så tilgængelige som muligt for borgerne, og foreslår, at medlemsstaterne arbejder tæt sammen med Kommissionen om at forbedre SOLVIT-systemet som en fri, brugervenlig service;
12. mener, at SOLVIT-centrenes resultater konstant bør forbedres, især hvad angår sager vedrørende socialsikring, og tilskynder til bedre samordning af nationale socialsikringsordninger;
13. kræver, at der rettes særlig opmærksomhed mod alle grænseoverskridende spørgsmål, der vedrører arbejdsret, sociale rettigheder og ligebehandling, idet opmærksomheden navnlig rettes mod spørgsmål vedrørende pensioner, arbejdstagere i Den Europæiske Union og udsendte arbejdstagere;
14. understreger især betydningen af SOLVIT for mobile arbejdstagere med hensyn til spørgsmål om ligebehandling og løsning af grænseoverskridende problemer;
15. bemærker, at en stor del af SOLVIT's klienter er borgere; understreger behovet for fuldt ud at udnytte SOLVIT's store potentiale som et redskab til problemløsning for virksomheder; understreger, at der skal gøres en yderligere indsats med henblik på at øge virksomhedernes, især små og mellemstore virksomheders, kendskab til SOLVIT, informere dem om dets muligheder og sætte dem i stand til bedre at anvende det; bifalder den nylige opdatering af virksomhedsportalen Dit Europa som et positivt skridt i denne retning;
16. efterlyser mere intensive oplysningskampagner om SOLVIT med henblik på at øge kendskabet til nettet betragteligt; opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og medlemmerne af Europa-Parlamentet til i deres valgkredse at lancere oplysningskampagner for at fremme Dit Europas rolle og SOLVIT's rolle; understreger, at medlemsstaterne har mulighed for yderligere at fremme SOLVIT på regionalt plan, og bemærker samtidig, at al sagsbehandlingen skal finde sted på nationalt plan;
17. henleder opmærksomheden på, at SOLVIT stadig får indbragt et stort antal sager, som ikke henhører under nettets virksomhedsområde, og som forsinker behandlingen af klager til SOLVIT; understreger derfor, at det er nødvendigt at oplyse borgere og virksomheder bedre om SOLVIT's beføjelser;
18. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at tilstrækkelige ressourcer stilles til rådighed for at vedligeholde SOLVIT-nettet med henvisning til betingelserne for organisationen af SOLVIT-centre som fastsat i Kommissionens henstilling af 17. september 2013;
19. understreger betydningen af at bevare kvaliteten af de tjenester, som SOLVIT tilbyder, til trods for budgetbegrænsninger og begrænsede menneskelige ressourcer; understreger betydningen af at sikre, at SOLVIT-centrene har tilstrækkeligt veluddannet personale med passende juridisk ekspertise og viden om de relevante EU-sprog, og at personalet tilsvarende tilbydes passende uddannelse for løbende at ajourføre deres kompetencer og viden;
20. påpeger betydningen af, at SOLVIT-centrene i de forskellige medlemsstater alle tilbyder den samme servicestandard, da dette er meget vigtigt for en effektiv problemløsning;

Torsdag den 27. februar 2014

21. understreger betydningen af hurtige løsninger på problemer, der kun kræver præcisering af EU-lovgivningen og passende kommunikation med ansøgere i komplicerede sager;
22. opfordrer til en bedre strømning med andre procedurer til behandling af klager, navnlig EU Pilot;
23. understreger betydningen af at få SOLVIT til at behandle flere erhvervsrelaterede sager; bemærker, at dette kræver større viden om SOLVIT inden for erhvervslivet, et tættere samarbejde mellem SOLVIT og europæiske og nationale erhvervs sammenslutninger, f.eks. i form af en arbejdsgruppe, der samler SOLVIT-centre og erhvervs sammenslutninger, og villighed i visse SOLVIT-centre til at behandle mere komplekse sager;
24. beklager, at mange erhvervsrelaterede sager, der kunne behandles af SOLVIT, afvises med den begrundelse, at de er for komplekse; mener, at hvis bestemte SOLVIT-centre finder sådanne erhvervsrelaterede sager for komplekse at behandle, er dette et problem, der skal løses lokalt i de pågældende SOLVIT-centre;
25. fremhæver betydningen af, at Kommissionen yder uformel bistand med sagsbehandlingen, herunder uformel juridisk rådgivning i komplekse sager; opfordrer SOLVIT-centrene til at gøre brug af en sådan bistand;
26. understreger betydningen af informationsudveksling mellem SOLVIT-centrene og anbefaler, at medlemsstaterne investerer i at forbedre samarbejdet mellem disse centre; tilskynder SOLVIT-centrene i hele Unionen til at indlede en mere detaljeret og vidtrækkende udveksling af bedste praksis, og understreger betydningen af en sådan udveksling mellem SOLVIT-centrene med hensyn til gennemførelse og fremme af tjenesteydelser;
27. glæder sig over præcisionen i Kommissionens henstilling 2013/461/EU om SOLVIT's mandat med hensyn til sager, hvor nationale regler er i strid med EU-lovgivningen (også kendt som strukturelle sager); glæder sig over, at visse SOLVIT-centre behandler sådanne sager; opfordrer alle SOLVIT-centre til at yde effektiv bistand, når der opstår sådanne strukturelle problemer, herunder ved at bistå med at identificere mulige problemer, der skyldes foreslået national lovgivning;
28. opfordrer SOLVIT-centrene til at udvise større dristighed og effektivitet i forbindelse med deres svar på klager og navnlig i forbindelse med behandlingen af mere komplekse sager;
29. fremhæver, at det er væsentligt, at ansøgeren, de involverede SOLVIT-centre og Kommissionen fastholder kommunikationen og et tæt samarbejde under hele proceduren; bemærker, at ansøgeren i mange tilfælde ikke høres under proceduren, men at ansøgeren blot er i kontakt med SOLVIT-centret, når denne indgiver ansøgningen, og når sagen afsluttes;
30. mener, at der bør være et tættere samarbejde mellem alle forvaltningsniveauer i medlemsstaterne og SOLVIT;
31. glæder sig især over beskyttelsen af personoplysninger gennem SOLVIT-centrene og kræver, at denne beskyttelse løbende overvåges og om nødvendigt udbygges for at opfylde brugernes databeskyttelseskrav;
32. understreger betydningen af at øge kendskabet til og synligheden af SOLVIT-nettet og af at bringe det tættere på personer, som ikke kender til det; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre lige adgang til SOLVIT-centre og onlineportaler, f.eks. for personer med handicap og ældre, og til at udvikle alle muligheder for at etablere kontakt mellem brugere og SOLVIT-centre i denne forbindelse; tager højde for Kommissionens forslag til direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (COM(2012)0721);
33. understreger behovet for at forbinde og integrere SOLVIT-portaler med andre relaterede aktører og platforme for at øge tilgængeligheden og synligheden for alle brugere; foreslår, at medlemsstaterne arbejder tæt sammen med Kommissionen om at forbedre SOLVIT-systemet ved at sikre en sammenhængende tilgang i hele EU og forbedre synligheden heraf; mener, at alle relevante EU-institutioners websteder bør indeholde et link til Dit Europa-webstedet;
34. understreger vigtigheden af at udbrede kendskabet til databasen for SOLVIT-sager og glæder sig over Kommissionens henstilling angående nødvendigheden af at forelægge oplysninger om alternative problemløsningsnetværker eller kilder til oplysninger, herunder andre mulige måder, hvorpå der kan klages, på både nationalt plan og EU-plan, i sager, som SOLVIT ikke kan behandle;

Torsdag den 27. februar 2014

35. opfordrer SOLVIT-centrene til at engagere sig proaktivt ved at tage initiativer til at etablere kontakt med borgere, virksomheder og nationale parlamenter;
36. glæder sig over onlineresultattavlen for det indre marked, der forelægger data om medlemsstaternes resultater for så vidt angår SOLVIT og Dit Europa og deres resultater med hensyn til EU-lovgivning af relevans for det indre markeds funktion;
37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til at formidle oplysninger om tilgængeligheden af disse instrumenter til borgere, virksomheder og iværksættere under anvendelse af alle former for medier, herunder internettet, for at sikre, at oplysningerne når ud til det størst mulige antal borgere og virksomheder; opfordrer medlemsstaterne til at tilrettelægge oplysningskampagner målrettet specifikke grupper, herunder virksomheder — særlig små og mellemstore virksomheder;
38. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den årlige rapport om det indre markeds integration fortsat at overvåge resultaterne fra Unionens problemløsningsmekanismer — navnlig SOLVIT — som en del af den årlige vækstundersøgelse; gentager endvidere sin opfordring til Kommissionen om at styrke forvaltningen af det indre marked ved at oprette en særlig søjle i det europæiske semester, herunder målrettede landespecifikke henstillinger;
39. fastholder sit engagement i nøje at overvåge SOLVIT's fremskridt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde målelige milepæle for den ønskede udvikling af SOLVIT; tilskynder medlemsstaterne til ligeledes at fastsætte deres egne målelige mål og frister for udviklingen af sagsbehandling i de lokale SOLVIT-centre; mener i denne forbindelse, at en opdeling mellem borgerrelaterede sager og erhvervsrelaterede sager med henblik på at overvåge fremskridt kan være vejen frem; mener, at det bør genovervejes at erstatte den uformelle procedure med en lovgivningsmæssig retsakt, såfremt disse mål ikke nås, idet der tages højde for eksisterende mekanismer som dem, der er fastlagt i direktiv 2013/11/EU om alternativ tvistbilæggelse og forordning (EU) nr. 524/2013 om onlinetvistbilæggelse; opfordrer indtrængende Rådet til at følge Parlamentets ambition i denne henseende; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nøje at overvåge fremskridt hen imod opfyldelsen af disse SOLVIT-mål på EU-plan og nationalt plan inden for det europæiske semester;

Dit Europa: en bedre imødekommelse af borgeres og virksomheders behov

40. bemærker den fortsatte stigning i anvendelsen af portalen Dit Europa;
41. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til klart at skelne mellem Dit Europa og SOLVIT, samtidig med at deres respektive synlighedskampagner samordnes;
42. glæder sig over de mål, der er fastlagt i handlingsplanen for Dit Europa, nemlig at formidle praktiske oplysninger af god kvalitet om EU-rettighederne i det indre marked, øge bevidstheden om Dit Europa og at iværksætte et tæt partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne;
43. tilskynder Kommissionen til at træffe mere effektive foranstaltninger til at placere Dit Europa som et redskab for virksomheder og til at øge synligheden heraf, bl.a. ved at gøre bedre brug af de sociale medier; mener, at portalen Dit Europa gennem branding og med inklusionen af SOLVIT bør blive den fælles indgangsportal for europæiske forbrugere og virksomheder, når de står over for problemer eller søger information; mener, at en sådan fælles indgangsportal kan fungere som referencepunkt for borgere og virksomheder og bedre lette deres adgang til forskellige informationsværktøjer og specialiserede problemløsningsmekanismer, herunder SOLVIT;
44. opfordrer Kommissionen til at udvide Dit Europas anvendelsesområde til fuldt ud at omfatte rettigheder, pligter og muligheder i det indre marked og gøre portalen så brugervenlig som muligt;
45. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forelægge oplysninger om nationale regler og procedurer for EU-rettighederne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at disse oplysninger er praktiske, ikketekniske, let tilgængelige for alle, opdaterede og tilgængelige på de relevante sprog og at forbinde deres nationale portaler (e-forvaltning) med Dit Europa;

Torsdag den 27. februar 2014

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0170

Situationen i Ukraine

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Ukraine (2014/2595(RSP))

(2017/C 285/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om den europæiske naboskabspolitik, om det østlige partnerskab og om Ukraine og navnlig til sin beslutning af 6. februar 2014 om situationen i Ukraine ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om udfaldet af topmødet i Vilnius og fremtiden for det østlige partnerskab, navnlig hvad angår Ukraine ⁽²⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. december 2013,
 - der henviser til konklusionerne fra Udenrigsrådets ekstraordinære møde om Ukraine den 20. februar 2014,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, og stk. 4,
- A. der henviser til, at flere hundrede tusinde mennesker, efter den ukrainske præsidents og regerings beslutning om ikke at undertegne associeringsaftalen, spontant gik på gaden i hele landet for at demonstrere til støtte for den europæiske integration; der henviser til, at demonstranter i Kijev på fredelig vis har besat Uafhængighedspladsen (Maidan Nezalezhnosti) med krav om omfattende politiske ændringer med henblik på at få regeringen til at revurdere sin beslutning;
- B. der henviser til, at myndighederne under præsident Janukovitj klart overtrådte loven ved at give sikkerhedsstyrkerne tilladelse til at anvende skarp ammunition mod demonstranterne og ved at indsætte snigskytter på tagene på og omkring Uafhængighedspladsen, der siden slutningen af november 2013 har været epicentret for demonstrationer mod regeringen og for Europa; der henviser til, at demonstranter og tilskuere blev henrettet på gaderne i Kijev, hvilket fremkaldte international vrede og fordømmelse;
- C. der henviser til, at tre udenrigsministre fra EU samtidig rejste til Kijev i et forsøg på at mægle mellem præsident Janukovitj og oppositionen for at finde en kompromisløsning; der henviser til, at det lykkedes dem at bringe parterne til enighed om en køreplan for en fredelig og demokratisk løsning på krisen; der henviser til, at Ruslands særlige udsending ligeledes har medvirket til at fremme aftalen, men ikke har medundertegnet den;
- D. der henviser til, at EU som følge heraf besluttede at indføre målrettede sanktioner, herunder indefrysning af aktiver og et visumforbud, rettet mod de ansvarlige for krænkelserne af menneskerettighederne, vold og overdreven magtanvendelse; der henviser til, at medlemsstaterne samtidig nåede til enighed om at suspendere eksportlicenser til udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, og om at revurdere eksportlicenser til udstyr, der er omfattet af fælles holdning 2008/944/FUSP;
- E. der henviser til, at indbyggere i Lviv og Donetsk tog initiativ til at anvende henholdsvis det russiske og ukrainske sprog i deres dagligdag den 26. februar 2014 som et udtryk for solidaritet og enhed for hele landet;
- F. der henviser til, at det ukrainske parlament den 21. februar 2014 vedtog en resolution, der fordømte »anti-terroroperationer« og krævede, at sikkerhedsstyrkerne trak sig fra Kijevs centrum; der henviser til, at parlamentet derved demonstrerede sin vilje til at spille en central rolle og tage kontrol over situationen i landet; der henviser til, at parlamentet den efterfølgende dag stemte om og vedtog at afskedige præsident Janukovitj, vende tilbage til forfatningen fra 2004, udskrive valg i utide til afholdelse den 25. maj 2014 samt frigive tidligere premierminister Julia Timosjenko;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0595.

Torsdag den 27. februar 2014

1. hylder de personer, der kæmper og dør for europæiske værdier, og udtrykker sin dybeste medfølelse med familierne til ofrene og sin stærke fordømmelse af alle voldshandlinger og opfordrer alle ukrainske borgere til sammen med de politiske og civile ledere til at udvise størst mulig ansvarlighed i denne historiske stund for Ukraine;
2. fordømmer på det kraftigste urostyrkernes — såsom Berkuts, snigskytters og andres — overdrevent brutale fremfærd, der førte til en dramatisk optrapning af volden; beklager dybt de dræbte og sårede på begge sider og udtrykker sin dybeste medfølelse med ofrenes familier; advarer om, at enhver yderligere eskalering af volden ville være katastrofal for den ukrainske nation og risikerer at underminere landets enhed og territoriale integritet; understreger, at det nu er af afgørende betydning, at alle parter udviser ansvarsbevidsthed, tilbageholdenhed og engagement med hensyn til at indgå i en inklusiv politisk dialog og undgå udenretslige gengældelseshandlinger; opfordrer alle politiske kræfter til at arbejde sammen på dette afgørende tidspunkt for Ukraine for at lette kompromisløsninger, tage klart afstand fra ekstremister og undgå provokationer og voldelige aktioner, der kan give næring til separatistiske bevægelser;
3. påskønner den ansvarlige rolle, som det ukrainske parlament udviste ved at påtage sig sine fulde forfatningsmæssige opgaver og udfylde det politiske og institutionelle tomrum, der blev skabt ved regeringens tilbagetrædelse og parlamentets efterfølgende afskedigelse af præsidenten; bemærker de foranstaltninger, der er vedtaget af parlamentet hidtil, især med hensyn til en tilbagevenden til forfatningen fra 2004, beslutningen om at afholde et præsidentvalg den 25. maj 2014, beslutningen om at trække politi og sikkerhedsstyrker tilbage og løsladelsen af Julia Timosjenko fra fængslet; understreger, hvor vigtigt det er, at det ukrainske parlament og dets medlemmer fortsætter med at overholde retsstatsprincipperne;
4. roser Ukraines borgere for det rolige magtskifte og den folkelige ukuelighed, de har udvist de seneste måneder, og understreger, at disse folkelige protester tjener som et eksempel og vil markere et vendepunkt i Ukraines historie; understreger, at denne demokratiske og folkelige sejr ikke bør ødelægges af hævntanker eller gengældelseshandlinger mod modstandere eller af interne politiske stridigheder; understreger, at de, der begik forbrydelser mod Ukraines borgere, og som misbrugte statens magt, bør stilles for uafhængige domstole; opfordrer til nedsættelse af en uafhængig kommission, som i tæt samarbejde med Europarådets internationale rådgivende panel og OSCE skal undersøge de menneskerettighedskrænkelser, der har fundet sted, siden demonstrationerne begyndte;
5. støtter EU's -tilgang, som kombinerer intensiverede diplomatiske bestræbelser med målrettede sanktioner mod de ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne i forbindelse med politisk undertrykkelse; opfordrer til, at der iværksættes målrettede sanktioner som vedtaget af Udenrigsrådet, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre deres egen lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge med henblik på at stoppe strømmen af penge, der er tilegnet gennem underslæb, fra Ukraine og til at sikre tilbagelevering af stjålne aktiver deponeret i EU; mener, at en reel uafhængig undersøgelse af de forbrydelser, der er begået, bør indledes omgående, og at de målrettede sanktioner bør ophæves, så snart situationen i Ukraine forbedres, og undersøgelsen af de forbrydelser, der er begået, begynder at vise resultater; opfordrer til, at der foretages en efterforskning af det omfattende underslæb, som den afsatte præsident Janukovitjs venner og »familie« har begået med statens midler og aktiver, at deres aktiver fastfryses, mens man undersøger, hvordan de er blevet erhvervet, og hvor de er stjålet fra, og opfordrer til, at disse aktiver tilbageleveres af EU-medlemsstaternes regeringer;
6. opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og internationale humanitære organisationer til at yde hurtig, robust og direkte lægelig og humanitær bistand til alle ofrene;
7. opfordrer alle parter og tredjelande til at respektere og støtte Ukraines enhed og territoriale integritet; opfordrer alle politiske kræfter i Ukraine og alle de involverede internationale aktører til at forpligte sig til at arbejde for territorial integritet og national enhed i Ukraine under hensyntagen til den kulturelle og lingvistiske sammensætning af landet og dets historie; opfordrer det ukrainske parlament og den kommende regering til at respektere mindretallets rettigheder i landet og anvendelsen af russisk og andre mindretalsprog; opfordrer til vedtagelse af en ny lov i overensstemmelse med Ukraines forpligtelser i henhold til den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalsprog;
8. erindrer om, at Ukraines nuværende grænser blev garanteret af USA, Den Russiske Føderation og Det Forenede Kongerige i Budapestmemorandummet om sikkerhedsgarantier, da Ukraine gav afkald på atomvåben og tilsluttede sig traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT); minder Den Russiske Føderation om, at den sammen med de to

Torsdag den 27. februar 2014

ovennævnte lande i den samme traktat har forpligtet sig til at afstå fra økonomisk tvang med det formål at lade Ukraines udøvelse af de rettigheder, der ligger i dets suverænitet, være underlagt Den Russiske Føderations egne interesser og således sikre sig fordele af enhver art;

9. understreger vigtigheden af ikke at tabe momentum for så vidt angår at få taget fat på de dybereliggende årsager til krisen og genoprette borgernes tillid til politik og institutionerne; mener endvidere, at dette kræver forfatningsmæssige og strukturelle reformer, der sigter mod at skabe et effektivt magtdelingssystem, en tættere forbindelse mellem politik og samfund, retsstaten, ansvarlighed og virkelig uafhængige og upartiske domstole og troværdige valg;

10. glæder sig over konklusionerne fra Udenrigsrådets ekstraordinære møde den 20. februar 2014 og navnlig beslutningen om at indføre målrettede sanktioner, herunder indefrysning af aktiver og visumforbud rettet mod dem, der er ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne, vold og overdreven magtanvendelse, og om at suspendere eksportlicenserne for udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse; påpeger den enorme indvirkning, disse sanktioner har haft på den offentlige opinion i Ukraine, og er af den opfattelse, at disse foranstaltninger burde have været truffet tidligere; mener imidlertid, at disse sanktioner bør fastholdes som led i EU's politik over for Ukraine under denne overgangsperiode;

11. glæder sig over løsladelsen af tidligere premierminister Julia Timosjenko fra fængslet og udtrykker håb om, at hendes løsladelse vil symbolisere afslutningen på en selektiv og politisk motiveret retfærdighed i Ukraine; kræver øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle de demonstranter og politiske fanger, der er ulovligt tilbageholdt, frafald af alle anklager mod dem og politisk rehabilitering af dem;

12. opfordrer indtrængende alle politiske kræfter til på dette kritiske tidspunkt i Ukraine at samarbejde hen imod en fredelig politisk overgang, en ambitiøs og bred reformdagsorden og en regering, der er orienteret mod europæiske standarder, for at opretholde landets enhed og territoriale integritet og lette kompromisløsninger for Ukraines fremtid; opfordrer de midlertidige myndigheder til at garantere alle demokratiske politiske kræfter demokratiske rettigheder og frihedsrettigheder og til at undgå ethvert angreb på dem;

13. understreger, at det er op til det ukrainske folk — og kun det — at træffe beslutning, uden udenlandsk indblanding, om dets lands geopolitiske orientering, og hvilke internationale aftaler og fællesskaber Ukraine bør tilslutte sig;

14. fordømmer angrebet på og ødelæggelsen af det ukrainske kommunistparti og andre partiers hovedkvarter og forsøgene på at forbyde det ukrainske kommunistparti;

15. gentager, at associeringsaftalen/aftalen om et vidtgående og bredt frihandelsområde er klar til at blive undertegnet af den nye regering så snart som muligt, og så snart den nye regering er parat;

16. glæder sig over, at ét ud af de tre benchmarks, som Udenrigsrådet fastlagde i 2012, nemlig benchmarket om at gøre en ende på selektiv retfærdighed (herunder fængslingen af Julia Timosjenko), er blevet opfyldt, mens de resterende to om retfærdighed og valgsystemet, som også er protestbevægelsens krav, allerede er genstand for omfattende ændringer og reformer, der forhåbentligt snart vil blive afsluttet af den nye koalitionsregering og støttet af det nye parlamentariske flertal;

17. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med de ukrainske myndigheder med henblik på at finde måder til at opveje virkningerne af de gengældelsesforanstaltninger, som Rusland vedtog for at standse undertegnelsen af associeringsaftalen, og af eventuelle nye foranstaltninger; glæder sig over meddelelsen fra Olli Rehn, EU-kommissær for økonomiske og monetære anliggender og euroen, om, at EU er rede til at give en omfattende og ambitiøs finansiel hjælpepakke, som både er kortsigtet og langsigtet, når der er fastlagt en politisk løsning baseret på demokratiske principper, et tilsagn om reformer og udnævnelsen af en legitim regering; opfordrer Rusland til at indtage en konstruktiv holdning, således at der kan skabes de rette betingelser for, at Ukraine kan få gavn af bilaterale forbindelser med både EU og Rusland; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at tale til Rusland med én stemme til støtte for de europæiske ambitioner hos Ukraine og andre lande i det østlige partnerskab, der frit vælger at styrke deres forbindelser med EU;

18. forventer, at Rådet og Kommissionen sammen med IMF og Verdensbanken snarest muligt vil vedtage kortsigtet finansiel bistand og en betalingsbalancemekanisme, og at de sammen med EBRD og EIB vedtager en langsigtet finansiel støttepakke for at bistå Ukraine med at tackle sin stadig mere forringede økonomiske og sociale situation og yde økonomisk

Torsdag den 27. februar 2014

støtte til at iværksætte de nødvendige dybdegående og omfattende reformer af den ukrainske økonomi; opfordrer til afholdelse af en international donorkonference så hurtigt som muligt; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at gøre bedst mulig brug af de midler, der er til rådighed for Ukraine under de eksisterende finansielle instrumenter, og til at overveje at stille yderligere midler til rådighed for Ukraine snarest muligt;

19. anerkender, at den udbredte korruption på alle forvaltningsniveauer fortsat udgør en hæmsko for Ukraines udviklingspotentiale og underminerer borgernes tillid til deres egne institutioner; opfordrer derfor indtrængende den nye regering til at give bekæmpelse af korruption topprioritet i sit program og opfordrer EU til at støtte disse bestræbelser;

20. understreger det presserende behov for at indføre et reelt uafhængigt og upartisk retssystem;

21. opfordrer Rådet til at bemyndige Kommissionen til at fremskynde visumdialogen med Ukraine; understreger, at en hurtig færdiggørelse af visumliberaliseringsaftalen — med Moldova som forbillede — mellem EU og Ukraine er den bedste måde, hvorpå det ukrainske civilsamfunds forventninger og de ukrainske unges forventninger kan opfyldes; opfordrer i mellemtiden til øjeblikkelig indførelse af midlertidige, meget enkle og billige visumprocedurer på EU-plan og medlemsstatsplan sammen med styrket forskningssamarbejde, udvidede ungdomsudvekslinger og et øget udbud af studielegater;

22. mener, at bestemmelserne i den vidtgående og brede frihandelsaftale ikke udgør kommercielle udfordringer for Den Russiske Føderation, og at associeringsaftalen ikke udgør en hindring for Ukraines gode forbindelser med dets østlige naboland; understreger, at manglende stabilitet i det fælles naboskabsområde hverken er i EU's eller Ruslands interesse; understreger, at anvendelsen af politisk, økonomisk eller andre former for tvang er i modstrid med Helsinkislutakten;

23. noterer sig beslutningen om at afholde præsidentvalg den 25. maj 2014; understreger behovet for at sikre, at dette valg bliver frit og retfærdigt; opfordrer kraftigt det ukrainske parlament til at vedtage den nødvendige valglovgivning i overensstemmelse med Venedigkommissionens henstillinger, herunder en revideret lovgivning om finansiering af politiske partier, der løser problemerne identificeret af Greco og OSCE/ODIHR; opfordrer til, at det kommende valg kommer under international observation, og erklærer sig rede til selv at etablere en valgobservationsmission til dette formål gennem en talstærk valgobservationsmission fra Europa-Parlamentet; mener, at parlamentsvalget bør afholdes hurtigt efter præsidentvalget og inden udgangen af året; opfordrer Kommissionen, Europarådet og OSCE/ODIHR til at yde øget støtte i perioden forud for valget og en betydelig langsigtet valgovervågningsmission, således at præsidentvalget, der er planlagt til den 25. maj 2014, kan afholdes i overensstemmelse med de højeste standarder og bevirke et resultat, som alle kandidater kan acceptere; opfordrer til, at der bliver udsendt personale fra Europa-Parlamentet til at deltage i EU-delegationen i Kijev i en overgangsperiode op til valget;

24. glæder sig over Rådets nylige anerkendelse af, at associeringsaftalen, herunder et vidtgående og bredt frihandelsområde, ikke udgør det endelige mål for samarbejdet mellem EU og Ukraine; påpeger, at EU er parat til at undertegne associeringsaftalen, herunder et vidtgående og bredt frihandelsområde, så snart den nuværende politiske krise er løst, og de nye ukrainske myndigheder er klar til et seriøst europæisk perspektiv; minder endvidere om, at artikel 49 i TEU henviser til alle europæiske stater, herunder Ukraine som kan ansøge om at blive medlem af Unionen, såfremt det overholder principperne om demokrati, respekterer de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettighederne og minoritetsrettigheder og sikrer retsstaten;

25. understreger vigtigheden af sikker, diversificeret og økonomisk overkommelig energiforsyning som et bærende element i den økonomiske, sociale og politiske overgangsproces og af at sikre en konkurrencedygtig og stærk økonomi for alle ukrainere; understreger i denne sammenhæng den strategiske rolle Energifællesskabet, som Ukraine udøver formandskabet for i 2014, spiller som den eneste traktat, der i øjeblikket forbinder Ukraine og Den Europæiske Union;

26. giver udtryk for sin støtte til initiativet fra civilsamfundet og de partineutrale om at oprette en »Maidan-platform« med sigte på at udvikle en strategi for at sætte en stopper for den endemiske korruption i Ukraine;

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Ukraines fungerende præsident, regering og parlament, Europarådet og Den Russiske Føderations præsident, regering og parlament.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0171

Situationen i Irak

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Irak (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Irak, navnlig af 10. oktober 2013 om den seneste tids vold i Irak ⁽¹⁾,
 - der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side og til sin beslutning af 17. januar 2013 om partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens dokument om en fælles strategi for Irak (2011-2013),
 - der henviser til Rådets (udenrigsanliggender) konklusioner om Syrien, særlig af 10. februar 2014;
 - der henviser til redegørelserne om Irak fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, navnlig dem af henholdsvis 5. februar 2014, 16. januar 2014, 18. december 2013 og 5. september 2013,
 - der henviser til erklæringen af 28. december 2013 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om drabene på beboere i Camp Hurriya,
 - der henviser til erklæring af 10. januar 2014 fra FN's Sikkerhedsråds formand,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Irak er part i,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Irak fortsat står over for alvorlige politiske, sikkerhedsmæssige og samfundsøkonomiske udfordringer, og til, at det politiske landskab i landet er dybt fragmenteret og plaget af vold og sekterisk politik, hvilket i alvorlig grad modarbejder det irakiske folks legitime forhåbninger om fred, velstand og en virkelig overgang til demokrati; der henviser til, at Irak oplever den værste bølge af vold siden 2008
- B. der henviser til, at selv om Irak har formået at bringe sin olieproduktivitet tilbage til næsten fuld kapacitet, stiger den sociale ulighed, da den irakiske stat fortsat ikke formår at sikre landets befolkning basale tjenester såsom regelmæssig elektricitet om sommeren, rent vand og sundhedspleje;
- C. der henviser til, at det fremgår af de tabstal, som FN's bistandsmission for Irak (UNAMI) fremlagde den 1. februar 2014, at i alt 733 irakere blev dræbt og 1 229 såret som følge af terrorangreb og vold i januar 2014; der henviser til, at der i tallene for januar 2014 ikke indgår tab som følge af de fortsatte kampe i Anbar-provinsen, hvilket skyldes problemer med at kontrollere og fastslå de dræbtes og såredes status;
- D. der henviser til, at den fortsatte borgerkrig i Syrien har forværret situationen i Irak; der henviser til, at den breder sig til Irak, idet militante, især fra Den Islamiske Stat Irak og Levanten (ISIL), har udvidet deres aktiviteter til irakisk territorium;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0022.

Torsdag den 27. februar 2014

- E. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd den 10. januar 2014 fordømte de angreb, ISIL udfører mod den irakiske befolkning i et forsøg på at destabilisere landet og regionen;
- F. der henviser til, at premierminister Nuri al-Malikis regering ikke har formået at imødegå det sunnimuslimske mindretals bekymringer; der henviser til, at politikken for oprydning efter Baath-partiets styre, der henhører under loven om retlige anliggender og ansvarlighed, har ført til, at hovedsagelig sunnimuslimske embedsmænd er blevet afskediget, hvilket har styrket opfattelsen af, at regeringen følger en sekterisk dagsorden; der henviser til, at regeringens rydning den 30. december 2013 af den sunnimuslimske protestlejr i Ramadi, der havde bestået i et års tid, gav anstød til den voldelige konfrontation i Anbar-provinsen; der henviser til, at Fallujah og andre byer i Anbar-provinsen som følge heraf har oplevet kampe mellem regeringsstyrker og ISIL-militante siden december 2013;
- G. der henviser til, at over 63 000 familier (svarende til over 370 000 mennesker ifølge FN's beregninger), som er berørt af kampene i Anbar-provinsen, den 13. februar 2014 var registreret som internt fordrevne; der henviser til, at mange er flygtet til andre dele af landet, herunder Karbala-, Baghdad- og Erbil-provinsen, mens andre har søgt sikkerhed i fjerntliggende samfund i Anbar-provinsen eller ikke er i stand til at flygte fra kampene; der henviser til, at de fortsat lever under prekære forhold med begrænsede fødevarer og begrænset drikkevand, ringe sanitære forhold og begrænset adgang til sundhedspleje;
- H. der henviser til, at dødelige bombeangreb i Irak som f.eks. angrebet på det irakiske udenrigsministerium den 5. februar 2014 fortsætter med uformindsket styrke og især går ud over shiitiske kvarterer, mens adskillige fangeflugter har øget antallet af krigere i de militante ekstremistiske grupper;
- I. der henviser til, at mindst 35 personer blev dræbt og mange såret under bombeangreb i kristne områder af Baghdad den 25. december 2013; der henviser til, at mindst halvdelen af de irakiske kristne menes at have forladt landet siden 2003;
- J. der henviser til, at det irakiske udenrigsministerium i Baghdad blev udsat for angreb den 5. februar 2014, og at konvojen med formanden for repræsentanternes hus, Osama al-Nujaifi, blev angrebet i byen Mosul i Ninawa-provinsen den 10. februar 2014;
- K. der henviser til, at uenigheden mellem Iraks føderale regering og den kurdiske regionalregering om fordelingen af Iraks mineralske ressourcer fortsætter, til, at en ny rørledning forventes af kunne transportere 2 mio. tønder olie om måneden fra Kurdistan til Tyrkiet, og til at centralregeringen forbereder retlige skridt mod provinsen;
- L. der henviser til, at de alvorlige sociale og økonomiske problemer — udbredt fattigdom, høj arbejdsløshed, økonomisk stagnation, nedbrydning af miljøet og mangel på basale offentlige tjenester — fortsat berører en stor andel af befolkningen;
- M. der henviser til, at vold og sabotage har lagt hindringer i vejen for den indsats, der er gjort for på ny at sætte skub i en økonomi, der i årtier har været lammet af konflikt og sanktioner; der henviser til, at Irak har de tredjestørste råoliereserver i verden, men at angreb, korrupcion og smugleri har lammet eksporten; der henviser til, at landets sociale struktur, især det tidligere niveau med hensyn til kvinders ligestilling, er blevet alvorligt nedbrudt;
- N. der henviser til rapporter af, at presse- og mediefriheden gentagne gange og i stadig højere grader er blevet udsat for angreb fra både myndighederne og ekstremistiske grupper; der henviser til, at journalister og presseorganer er blevet udsat for angreb og censur, og at Journalister uden Grænser har berettet om et nyhedsblackout vedrørende situationen i Anbar-provinsen; der henviser til, at Irak i Freedom House's 2014-rapport om frihed i verden betegnes som »ikke frit«;
- O. der henviser til, at den irakiske forfatning garanterer lighed for loven for alle borgere, tillige med »administrative, politiske, kulturelle og uddannelsesmæssige rettigheder for de forskellige nationaliteter«;
- P. der henviser til, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak, navnlig dens menneskerettighedsklausul, understreger, at den politiske dialog mellem EU og Irak bør fokusere på menneskerettigheder og styrkelse af de demokratiske institutioner;

Torsdag den 27. februar 2014

- Q. der henviser til, at der i november 2013 blev vedtaget ændringer til Iraks valglov, hvorved der er banet vej for afholdelse af valg den 30. april 2014;
- R. der henviser til, at EU har bekræftet sit tilsagn om at støtte Iraks overgang til demokrati, og som minder om, at Iraks nationale enhed og territoriale integritet er afgørende for at opbygge en sikker og fremgangsrig stat for alle dets borgere og indføre stabilitet i hele regionen;
- S. der henviser til, at samarbejdsrådet mellem EU og Republikken Irak afholdt sit første møde den 20. januar 2014 i Bruxelles; der henviser til, at samarbejdsrådet, som mødes inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak, har bekræftet begge parters tilsagn om fortsat at styrke deres indbyrdes relationer; der henviser til, at EU fortsat vil fremme samarbejdet på alle områder af gensidig interesse og yde målrettet bistand inden for de fælles vedtagne områder;
- T. der henviser til, at de irakiske myndigheder stadig anvender dødsstraf; der henviser til, at EU's missionschef i Bagdad i oktober 2013 var medunderskriver på en erklæring på verdensdagen mod dødsstraf, hvori der udtrykkes store bekymringer over Iraks anvendelse af dødsstraf, og som indeholder en opfordring til de irakiske myndigheder til at indføre et moratorium for henrettelser;
- U. der henviser til, at der foregår en massiv oprustningskampagne i Irak, hvori indgår et omfattende salg af militært udstyr;
- fordømmer på det kraftigste de seneste terrorhandlinger og den øgede sekteriske vold, der indebærer en fare for, at landet falder tilbage i sekteriske stridigheder, og skaber frygt for en større sekterisk konflikt i hele regionen; påpeger, at årsagerne til volden — selv om den foregår mellem sekteriske grupperinger — er politiske snarere end religiøse; udtrykker sin medfølelse med familier og venner til de dræbte og sårede;
 - fordømmer kraftigt ISIL's angreb i Anbar-provinsen og støtter FN's Sikkerhedsråds opfordring til det irakiske folk, herunder de irakiske stammer, de lokale ledere og de irakiske sikkerhedsstyrker i Anbar-provinsen, til at samarbejde om at bekæmpe vold og terror; understreger, at ISIL er omfattet af den våbenembargo og infrysning af aktiver, der blev indført ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1267 (1999) og 2083 (2012), og understreger, at det er vigtigt, at disse foranstaltninger gennemføres hurtigt og effektivt;
 - er dybt bekymret over udviklingen i Anbar-provinsen og det store antal internt fordrevne, der flygter fra de konfliktramte områder; kræver, at humanitære organisationer får adgang til Fallujah; opfordrer den irakiske regering til at leve op til sin pligt til at beskytte civilbefolkningen i Fallujah og andre steder; tilskynder den irakiske regering til at fortsætte med at samarbejde med UNAMI og humanitære organisationer for at sikre, at nødhjælpen når frem; glæder sig over FN's bestræbelser på at yde bistand til dem, der er berørt af kampene i Anbar-provinsen, til trods for de udfordringer, der følger af den forværrede sikkerhedssituation og de igangværende operationer i denne provins;
 - opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at gøre deres yderste for at bistå den irakiske regering og UNAMI med at beskytte civilbefolkningen i Fallujah og andre steder og forsøge at sikre en sikker passage for civile, der er fanget i konfliktområder, samt sikker tilbagevenden for internt fordrevne, så vidt forholdene tillader det;
 - opfordrer den irakiske regering til at tage fat på de langsigtede spørgsmål, der medvirker til at skabe ustabilitet i landet, herunder det sunnimuslimske mindretals legitime bekymringer, ved at etablere en inklusiv, national dialog om reformen af loven om retlige anliggender og ansvarlighed, afstå fra at komme med provokerende sekteriske udtalelser og gennemføre foranstaltninger, der sigter mod national forsoning; afviser opfordringer til at oprette en sunnimuslimsk føderal region i Irak som en løsning på den igangværende konflikt, da dette sandsynligvis vil føre til øget sekterisme og vold;
 - bemærker med bekymring, at volden fra konflikten i Syrien breder sig; opfordrer Iraks regering til at gøre en kraftig indsats for at holde Irak fri af borgerkrigen i Syrien og i den forbindelse afstå fra at støtte nogen af konfliktenes parter og forhindre, at hverken sunni- eller shiamuslimer krydser grænsen fra eller til Syrien;
 - giver udtryk for sin dybe bekymring over de fortsatte voldshandlinger, der er rettet mod civilbefolkningen, udsatte befolkningsgrupper og trossamfund; opfordrer den irakiske regering og alle de politiske ledere til at tage de nødvendige skridt til at sørge for sikkerhed og beskyttelse for hele det irakiske folk, særligt medlemmer af sårbare grupper såsom kvinder, journalister, unge, borgerrettighedsaktivister, fagforeningsaktivister og religiøse mindretal, herunder kristne; opfordrer den irakiske regering til at sikre, at sikkerhedsstyrkerne overholder retsstatsprincippet og internationale standarder;

Torsdag den 27. februar 2014

8. støtter EU's bestræbelser på at hjælpe Irak med at fremme demokrati, menneskerettighederne, god regeringsførelse og retsstatsprincippet, bl.a. ved at bygge på erfaringerne og resultaterne fra EUJUST LEX-Irak-missionen, hvis mandat beklageligvis udløb den 31. december 2013, samt de bestræbelser, som UNAMI og FN's generalsekretærs særlige repræsentant for Irak har gjort sig, for at hjælpe Iraks regering med at styrke de demokratiske institutioner og processer ved at fremme retsstatsprincippet, lette den regionale dialog, forbedre leveringen af basale tjenester og sikre beskyttelse af menneskerettighederne; ser med tilfredshed på det kapacitetsopbygningsprogram, der med finansiel støtte fra EU og under ledelse af FN's Projektkontor blev iværksat den 22. januar 2014 for at støtte Iraks højkommissariat for menneskerettigheder med at gennemføre sit mandat til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne i Irak;
 9. glæder sig over vedtagelsen af ændringer til Iraks valglov den 4. november 2013, som har banet vejen for parlamentsvalget, der efter planen skal afholdes den 30. april 2014; fremhæver betydningen af dette valg for Iraks fortsatte demokratiske overgang og opfordrer alle aktører til at sikre, at valget bliver inklusivt, gennemsigtigt og troværdigt og afholdes rettidigt; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at bistå den irakiske regering mest muligt med de praktiske forberedelser;
 10. er dybt bekymret over det høje antal henrettelser i Irak; opfordrer de irakiske myndigheder til at indføre et moratorium for eksekveringen af samtlige dødsdomme; mener, at en reform af retsvæsenet er af største betydning for at genskabe en følelse af sikkerhed i Iraks befolkning, og at der heri bør indgå en revision af antiterrorloven, som indeholder væsentlig færre sikkerhedsgarantier for mistænke og tilbageholdte end straffeloven, og henstiller til, at straffriheden, navnlig for landets sikkerhedsstyrker, bringes til ophør;
 11. opfordrer alle statslige og ikkestatslige aktører til at respektere presse- og mediefriheden og beskytte journalister og presseorganer mod vold; anerkender, at en fri presse og frie medier er et væsentligt element i et velfungerende demokrati, som giver borgerne adgang til information og mulighed for at give deres meninger til kende;
 12. henstiller til EU at udvikle en fælles EU-holdning om forbud mod brug af ammunition med forarmet uran og til at tilbyde støtte til behandling af ofre, herunder ofre for kemiske våben, og til at udfolde bestræbelser for at rense de forurenede områder;
 13. mener, at de seneste drøftelser mellem E3+3 og Iran også giver Irak en mulighed for at stabilisere, forudsat at alle kræfter i nabolandene ophører med at blande sig i Iraks interne anliggender;
 14. fordømmer på det kraftigste raketangrebet på Camp Hurriya den 26. december 2013, som ifølge forskellige rapporter kostede flere beboere i lejren livet og også efterlod sårede; understreger, at det er nødvendigt at afklare forholdene omkring denne brutale begivenhed; tilskynder de irakiske myndigheder til at optrappe sikkerhedsforanstaltningerne omkring lejren for at beskytte beboerne imod yderligere vold; opfordrer indtrængende Iraks regering til at finde gerningsmændene og drage dem til ansvar; bemærker, at EU opfordrer alle parter til at lette FN's Højkommissariat for Flygtninges arbejde med at flytte alle beboere i Camp Hurriya til et permanent og sikkert sted uden for Irak hurtigst mulig;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU's repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den irakiske regering og det irakiske Repræsentanternes Råd, Den Regionale Regering for Kurdistan, De Forenede Nationers generalsekretær og De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd.
-

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0172

Anvendelse af bevæbnede droner

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om anvendelsen af bevæbnede droner (2014/2567(RSP))
(2017/C 285/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til rapporter om anvendelse af bevæbnede droner fra FN's særlige rapportør om udenretlige, summariske eller vilkårlige henrettelser af 28. maj 2010 og 13. september 2013 og fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse af 18. september 2013,
- der henviser til erklæringen fra FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, af 13. august 2013 om anvendelse af bevæbnede droner,
- der henviser til høringen af 25. april 2013 om de menneskerettighedsmæssige implikationer af anvendelsen af militærdroner, afholdt af Underudvalget om Menneskerettigheder sammen med dets Undervalg om Sikkerhed og Forsvar,
- der henviser til sin undersøgelse af 3. maj 2013 om de menneskerettighedsmæssige implikationer af anvendelsen af droner og førerløse robotter i krig,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. og 20. december 2013 om forberedelsen af et program for næste generation af europæiske Medium Altitude Long Endurance fjernstyrede flysystemer (RPAS),
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at anvendelsen af fjernstyrede flysystemer (RPAS — i det følgende benævnt »droner«), i dødbringende operationer på fremmede landes territorier er steget betydeligt i de seneste ti år;
- B. der henviser til, at et ukendt antal civile er blevet dræbt, alvorligt såret eller traumatiseret i deres hverdagsliv af droneangreb uden for erklærede konfliktområder;
- C. der henviser til, at stater i tilfælde af beskyldninger om civile dødsfald som følge af droneangreb er forpligtet til at udføre øjeblikkelige, uafhængige undersøgelser, og hvis beskyldningerne viser sig at være korrekte, at gå videre med offentlig pålæggelse af ansvar, sanktioner over for de ansvarlige og mulighed for adgang til at søge om erstatning, herunder betaling af kompensation til ofrenes familier;
- D. der henviser til, at det af artikel 51, stk. 2, i tillægsprotokol I til Genèvekonventionerne fremgår, at voldshandlinger eller trusler om vold med det primære formål at sprede skræk i civilbefolkningen er forbudt;
- E. der henviser til, at droneangreb, der ikke foretages i forbindelse med en krig erklæret af en stat på en anden stats territorium uden sidstnævntes samtykke eller FN's Sikkerhedsråd, udgør en overtrædelse af folkeretten og af det pågældende lands territoriale integritet og suverænitæt;
- F. der henviser til, at den internationale menneskerettighedslovgivning forbyder vilkårlige drab i enhver situation; der henviser til, at den humanitære folkeret ikke tillader målrettede drab på personer, der befinder sig i ikkekrigsførende stater;
- G. der henviser til, at udgifter til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, ikke opføres på EU-budgettet (artikel 41, stk. 2, i TEU);
- H. der henviser til, at syv medlemsstater (Frankrig, Tyskland, Grækenland, Italien, Nederlandene, Polen og Spanien) har underskrevet en hensigtserklæring sammen med Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA), som pålægger det at udarbejde en undersøgelse vedrørende fælles produktion af MALE-droner (Medium Altitude Long Endurance), som kan anvendes til at angribe militære mål eller til overvågning af migrantskibe i Middelhavet, og dermed har påbegyndt arbejdet på en europæisk RPAS;

Torsdag den 27. februar 2014

- I. der henviser til, at forsknings- og udviklingsprojekter i forbindelse med konstruktion af militære og civile droner har modtaget støtte i form af EU-midler, og der henviser til, at det forventes, at dette vil fortsætte i fremtiden;
 1. giver udtryk for sin alvorlige bekymring over anvendelsen af bevæbnede droner uden for de internationale retlige rammer; opfordrer indtrængende EU til at udvikle en passende politisk reaktion på såvel EU-plan som på globalt plan, som værner om menneskerettighederne og den humanitære folkeret;
 2. opfordrer den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaterne og Rådet til:
 - a) at modsætte sig og forbyde udenretslige målrettede drab
 - b) at sikre, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres retlige forpligtelser ikke begår ulovlige målrettede drab eller gør det lettere for andre stater at begå sådanne drab
 - c) at medtage bevæbnede droner i relevante europæiske og internationale nedrustnings- og våbenkontrolordninger
 - d) at forbyde udvikling, fremstilling og anvendelse af fuldautomatiske våben, som gør det muligt at udføre angreb uden menneskelig indblanding
 - e) at forpligte sig til at sørge for, at der, når der er rimelig grund til at antage, at en enkeltperson eller en gruppering inden for deres jurisdiktion kan have forbindelse med et ulovligt målrettet drab i udlandet, træffes foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale og internationale retlige forpligtelser
 - f) at støtte arbejdet med og opfølgningen på henstillingerne fra FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser og fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse;
 3. opfordrer indtrængende Rådet til at vedtage en fælles EU-holdning om anvendelsen af bevæbnede droner;
 4. opfordrer EU til at fremme øget gennemsigtighed og ansvarlighed fra tredjelandenes side i forbindelse med anvendelsen af bevæbnede droner med hensyn til retsgrundlaget for deres anvendelse og det operative ansvar for at muliggøre retslig undersøgelse af droneangreb og sikre, at ofre for ulovlige droneangreb har reel adgang til retsmidler;
 5. opfordrer endvidere Kommissionen til at holde Parlamentet behørigt orienteret om anvendelse af EU-midler til alle forsknings- og udviklingsprojekter i forbindelse med konstruktion af droner; kræver, at der foretages analyser af indvirkningen på menneskerettighederne i forbindelse med fremtidige droneudviklingsprojekter;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes parlamenter, FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse og FN's generalsekretær.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0173

De grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2012) (2013/2078(INI))

(2017/C 285/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til præambelen til traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten), særlig anden betragtning og fjerde til syvende betragtning,
- der navnlig henviser til artikel 2, artikel 3, stk. 3, andet led, og artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union samt til artikler vedrørende overholdelse, fremme og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder i EU, i TEU og TEUF,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000 (chartret), der blev proklameret den 12. december 2007 i Strasbourg og trådte i kraft sammen med Lissabontraktaten i december 2009,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (konventionen), Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, konventioner, henstillinger, resolutioner og rapporter fra Europarådets parlamentariske forsamling, Ministerudvalg, menneskerettighedskommissæren og Venedig-kommissionen,
- der henviser til den europæiske socialpagt, som blev ændret i 1996, og retspraksis fra Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder,
- der henviser til FN's konventioner til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til FN-konventionen om handicappedes rettigheder, som EU deltager i sammen med de fleste medlemsstater,
- der henviser til de vejledende principper for ekstrem fattigdom og menneskerettigheder vedtaget den 27. oktober 2012 af FN's Menneskerettighedsråd (A/HRC/21/39),
- der henviser til meddelelser fra Kommissionen »om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union — Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på« (COM(2003)0606), »om en strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder« (COM(2010)0573) og om den praktiske vejledning om hensyntagen til grundlæggende rettigheder i Kommissionens konsekvensanalyser (Operational Guidance on taking account of Fundamental Rights in Commission Impact Assessments) (SEC(2011)0567),
- der henviser til Rådets konklusioner angående Rådets handlinger og initiativer for at gennemføre Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, vedtaget den 23. maj 2011, og med henvisning til Rådets retningslinjer om de metodologiske skridt, der skal tages for at kontrollere foreneligheden med grundlæggende rettigheder i Rådets forberedende organer ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens 2013-beretning for 2012 om anvendelsen af EU's charter for grundlæggende rettigheder (COM(2013)0271) og til de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene,
- der henviser til Kommissionens »Rapport om unionsborgerskab 2013 — Unionsborgere: jeres rettigheder, jeres fremtid« (COM(2013)0269),
- som henviser til »Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse« ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011)0173) og Det Europæiske Råds konklusioner af 24. juni 2011,

⁽¹⁾ Rådets dok. 10140/11 af 18. maj 2011.

⁽²⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

Torsdag den 27. februar 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Skridt fremad i gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration« (COM(2013)0454) og forslag til Rådets henstilling om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne (COM(2013)0460),
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivning⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁽²⁾, Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽³⁾ og forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols afgørelser og retspraksis og de nationale forfatningsdomstoles retspraksis, der henholder sig til chartret om grundlæggende rettigheder som reference for fortolkning af nationale love,
- der henviser til redegørelse fra José Manuel Barroso i Europa-Parlamentet den 11. september 2013 om Unionens tilstand og til Viviane Redings tale den 4. september 2013 til Center for European Policy Studies (CEPS) i Bruxelles om Den Europæiske Union og retsstatsprincippet,
- der henviser til skrivelsen af 6. marts 2013, der blev sendt af udenrigsministrene i Tyskland, Danmark, Finland og Nederlandene til Kommissionens formand, José Manuel Barroso, og som opfordrede til etableringen af en mekanisme til fremme af overholdelsen af de grundlæggende værdier i medlemsstaterne,
- der henviser til Rådets konklusioner af 6. og 7. juni 2013 om grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet og om Kommissionens beretning for 2012 om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til konklusionerne fra konferencen om et Europa med ligestillede borgere: lighed, grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet, tilrettelagt af det irske formandskab af Rådet den 9. og 10. maj 2013,
- der henviser til det fjerde årlige symposium i Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) den 7. juni 2013 med titlen fremme af retsstatsprincippet i EU,
- der henviser til udkast til Rådets konklusioner af 13. september 2013 om evaluering af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til FRA's virksomhed, årsrapporter, undersøgelser og udtalelser, og særlig årsrapporten om situationen for de grundlæggende rettigheder i EU i 2012,
- der henviser til den fælles rapport fra FRA, UNDP, Verdensbanken og Kommissionen med titlen »The situation of Roma in 11 EU Member States — Survey results at a glance«, som blev offentliggjort i maj 2012,

⁽¹⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55.

⁽²⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Torsdag den 27. februar 2014

- der henviser til den rapport, der blev offentliggjort i april 2013, fra FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder om forvaltning af EU's ydre grænser og dens virkning på migranternes menneskerettigheder,
- der henviser til ngo-rapporter og -undersøgelser om menneskerettighederne og til de relevante undersøgelser, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har anmodet om, og navnlig undersøgelsen »The triangular relationship between fundamental rights, democracy and the Rule of Law in the EU — towards an EU Copenhagen mechanism«,
- der henviser til sine beslutninger om grundlæggende rettigheder og menneskerettighederne, navnlig den af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) — effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttræden⁽¹⁾ og den af 12. december 2012 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2010-2011)⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2004 om risikoen for krænkelse af ytrings- og informationsfriheden (artikel 11, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder) i EU og navnlig i Italien⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2005 om beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2008 om oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2010 om situationen for romaerne og retten til fri bevægelighed i EU⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2011 om krænkelse af ytringsfriheden og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i Litauen⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2011 om medieloven i Ungarn⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om EU-chartret: standarder for mediefrihed i EU⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 om bekæmpelse af homofobi i Europa⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om styrkelse af indsatsen mod racisme, fremmedhad og hadforbrydelser⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 1026.

⁽⁴⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 405.

⁽⁵⁾ EUT C 294 E af 3.12.2009, s. 54.

⁽⁶⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 18.

⁽⁷⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 73.

⁽⁸⁾ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 50.

⁽⁹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 112.

⁽¹⁰⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 154.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 54.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0090.

Torsdag den 27. februar 2014

- der henviser til sin beslutning af 15. september 2011 om EU's bestræbelser med hensyn til bekæmpelse af korrupsion ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korrupsion og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (endelig betænkning) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2013 om situationen med hensyn til grundlæggende rettigheder: standarder og praksis i Ungarn (jf. Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012) ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2012 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger: opfølgning på TDIP-udvalgets betænkning ⁽⁴⁾ og dets opfølgende beslutning af 10. oktober 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2013 om udryddelsestruede europæiske sprog og den sproglige mangfoldighed i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾,
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW),
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som Rådet vedtog i marts 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491),
- der henviser til Europarådets konvention af 7. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁷⁾ og af 6. februar 2013 om den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CWS) vedrørende afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽⁹⁾,
- der henviser til arbejdsdokument I og II om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2012, ordfører: Louis Michel,
- der henviser til den offentlige høring, som blev holdt den 5. november 2013 i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om »Situationen for de grundlæggende rettigheder i EU: Sådan styrkes de grundlæggende rettigheder, demokratiet og retsstaten i EU«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0051/2014),

⁽¹⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 121.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 75.

Torsdag den 27. februar 2014

- A. der henviser til, at den europæiske integration er et politisk projekt, som er affødt af Anden Verdenskrig og totalitære regimers forfølgelse og undertrykkelse af borgerne, og der henviser til, at målet har været i de europæiske stater at forankre demokratiet og retsstatsprincippet og respektere og fremme menneskerettighederne, de grundlæggende rettigheder samt beskyttelsen af mindretal på grundlag af verdenserklæringen om menneskerettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og andre instrumenter om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og at undgå en tilbagevenden til enhver form for totalitært regime;
- B. der henviser til, at personen, som er borger eller indbygger, skal have en central plads i Den Europæiske Union, og at de grundlæggende rettigheder sikrer personer mod eventuel indblanding i og overgreb og vold begået af myndighederne på alle niveauer mod privatlivets fred og deres rettigheder og friheder; der henviser til, at respekt for og fremme af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiet og værdier og principper som omhandlet i EU-traktaterne og de internationale instrumenter vedrørende menneskerettighederne (verdenserklæringen om menneskerettigheder, EMRK, ICCPR, ICESCR osv.) skal stå i centrum af den europæiske integration;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union har udviklet et grundlæggende lovgivningsmæssigt fundament, der har til formål at sikre respekt for og beskyttelse og fremme af menneskerettighederne, herunder gennem »Københavns-kriterierne«, medtagelsen af artikel 2, 6 og 7 i EU-traktaten, chartret om grundlæggende rettigheder og pligten til at tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention samt de tilsvarende bestemmelser i medlemsstaternes nationale lovgivninger;
- D. der henviser til, at chartret med Lissabontraktatens ikrafttræden har ændret værdier og principper til konkrete rettigheder, der kan håndhæves retsligt; der henviser til, at det, da det har samme værdi som Lissabontraktaten, er blevet juridisk bindende for EU's institutioner, organer og agenturer samt medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen;
- E. der henviser til, at der skal udvikles en ægte kultur for grundlæggende rettigheder, som fremmes og styrkes i både EU-institutionerne og medlemsstaterne, navnlig når de anvender og gennemfører EU-lovgivning, såvel internt som i forbindelserne med tredjelande; der henviser til, at gennemførelsen af disse værdier og principper også skal underbygges af en effektiv kontrol med, at de grundlæggende rettigheder, som er fastsat i chartret, overholdes, herunder i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslag; der henviser til, at ingen andre hensyn kan gå forud for respekten for og overholdelsen af ovennævnte grundlæggende rettigheder, uden at dette vil svække Den Europæiske Unions troværdighed og image, for så vidt angår menneskerettigheder, navnlig når det drejer sig om forbindelserne med tredjelande;
- F. der henviser til, at Den Europæiske Union er baseret på forudsætningen om og den gensidige tillid til, at EU's medlemsstater respekterer demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som er nedfældet i EMRK og chartret om grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og princippet om gensidig anerkendelse;
- G. der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse medfører en situation, hvor mennesker kan overføres fra ét retsområde til et andet uden forudgående menneskerettighedsundersøgelse af de enkelte beslutninger;
- H. der henviser til, at EU-Domstolen i de forenede sager C-411/10 og C-493/10 understregede, at en sådan formodning om overholdelse af de grundlæggende rettigheder skal være afkræftelig, og at dommerne derfor skal kontrollere, om der er alvorlig grund til at antage, at der er systemmæssige mangler i de andre medlemsstaters retssystemer;
- I. der henviser til, at det derfor er nødvendigt at sikre, at de nationale myndigheder har tilstrækkelige beviser til at kunne træffe en informeret beslutning om, hvorvidt der er systemmæssige mangler i andre medlemsstaters retssystemer;
- J. der henviser til, at korruption forårsager sociale problemer og overtrædelser af de grundlæggende rettigheder, da kriminelle grupper bruger det til at begå anden alvorlig kriminalitet som f.eks. menneskehandel; der henviser til, at et effektivt, uafhængigt og upartisk retssystem er vigtigt for retsstaten og beskyttelsen af EU's borgeres grundlæggende rettigheder og borgerlige frihedsrettigheder;

Torsdag den 27. februar 2014

- K. der henviser til, at Den Europæiske Union er inde i en periode med ikke kun en økonomisk og finansiel krise, men også en demokratisk og forfatningsmæssig krise, hvilket fremgår af de seneste begivenheder i visse medlemsstater, og at disse spændinger har fremhævet manglen på egnede instrumenter til at håndtere denne krise samt manglende politisk vilje og vanskelighederne ved at anvende de overvågnings- evaluerings- og sanktionsmekanismer, der er fastlagt i de eksisterende traktater, navnlig kravene i artikel 2 og 7 i EU-traktaten;
- L. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til en styrkelse af disse mekanismer for at sikre, at EU's værdier som fastlagt i artikel 2 i EU-traktaten respekteres, beskyttes og fremmes, og for at imødegå krisesituationer i Unionen og i medlemsstaterne, og der henviser til, at der pågår drøftelser om oprettelse af en »ny mekanisme«, hvormed Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne tilslutter sig Parlamentet og ngo'er;
- M. der henviser til, at FRA i fokusafsnittet i sin årsberetning for 2012 om Den Europæiske Union som et værdifællesskab, »The European Union as a Community of values: safeguarding fundamental rights in times of crisis« understreger, at en fælles forståelse af artikel 2-værdierne og de retlige forpligtelser, der udspringer deraf, er et ønske, der kræver, at der iværksættes en egentlig dialog inden for EU;
- N. der henviser til, at Kommissionen har tilkendegivet ønske om at styrke retsstaten i Den Europæiske Union, og til, at den kan foreslå anvendelsen af åbningsskrivelser i henhold til artikel 7, stk. 1, i den gældende EU-traktat; der henviser til, at Kommissionen ligeledes har nævnt behovet for at ændre traktaterne og har meddelt, at den kunne foreslå ændringer inden udgangen af 2013 eller i begyndelsen af 2014 med henblik på at afholde en debat i forbindelse med valget (herunder om artikel 7) og forsøge at nå til enighed om disse forslag, som skal have til formål at sikre, at EU-politikken for grundlæggende rettigheder i Unionen bygger på klare regler og mekanismer, objektive indikatorer, data og beviser, og at den er gennemsigtig, retfærdig og forudsigelig og velegnet til at beskytte de individuelle rettigheder, demokratiet og retsstaten;
- O. der henviser til, at enhver beslutning på dette område så hurtigt som muligt bør gøre det muligt at sikre en korrekt anvendelse af EU-traktatens artikel 2, 6 og 7 og sikre, at enhver afgørelse træffes på grundlag af objektive kriterier og en objektiv vurdering, for således at imødegå kritik vedrørende manglen på indikatorer og evalueringskriterier, forskelsbehandling og politisk partiskhed;
- P. der henviser til, at der stadig i Den Europæiske Union og medlemsstaterne forekommer adskillige krænkelse af de grundlæggende rettigheder, som beskrevet i (årlige og særlige) rapporter fra Kommissionen, FRA, Europarådet (årsberetninger og domme afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, dokumenter og rapporter fra menneskerettighedskommissæren, dokumenter fra Europarådets Parlamentariske Forsamling), FN-dokumenter (herunder dokumenter og rapporter fra FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder, fra de særlige rapportører osv.) dokumenter udarbejdet af ngo'er (f.eks. Human Rights Watch, Amnesty International, Open Society Institute, ILGA-Europe, ECRE, Journalister Uden Grænser og Freedom House) osv.; der henviser til, at sådanne krænkelse kræver passende svar fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i betragtning af, at det er alvorlige og tilbagevendende hændelser;
- Q. der henviser til, at disse organisationer har indberettet og givet udtryk for deres bekymringer, især hvad angår situationen for romaerne, migranter, asylansøgere og flygtninge, mindretal samt lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner, medier og journalister, sikkerhedsstyrkernes, politiets og efterretningstjenesternes aktioner og de nødvendige efterforskninger for at kunne retsforfølge og straffe de ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne, stater deltagelse i tortur og mishandling i tredjelande og anvendelsen af beviser fremskaffet på denne måde, fængselsforhold og mishandling af indsatte;
- R. der henviser til, at artikel 8, 9, 10, 19 og 21 i chartret om grundlæggende rettigheder ligesom EU-Domstolens retspraksis anerkender betydningen af grundlæggende sociale rettigheder ved at gengive dem som tværgående principper i EU-retten, idet det således understreges, at EU skal sikre de grundlæggende friheder og rettigheder såsom retten til at organisere sig, strejkeretten, foreningsfriheden, forsamlingsfriheden osv. som defineret i den europæiske socialpagt, og der henviser til, at artikel 151 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indeholder en tydelig henvisning til de grundlæggende sociale rettigheder som de, der fremgår af den europæiske socialpagt;
- S. der henviser til, at retten til livet og retten til menneskers integritet er omfattet af artikel 2 og 3 i chartret om grundlæggende rettigheder;

Torsdag den 27. februar 2014

- T. der henviser til, at der er omkring 100 millioner børn i EU og omkring 80 millioner europæiske personer med handicap; der henviser til, at personer med handicap og navnlig børn fortsat lider under manglende bistand og støtte til at blive inkluderet i skolerne, har vanskeligt ved at få adgang til bygninger eller tjenester og har problemer med at blive hørt og deltage i beslutninger, der påvirker deres liv; der henviser til, at EU som part i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap er forpligtet til at fremme, beskytte og respektere rettighederne for personer med handicap, som er nedfældet i konventionen, til at vedtage en strategi om gennemførelse af konventionen og til at sikre, at politikker samt eksisterende og fremtidig primær og sekundær lovgivning stemmer overens med konventionens bestemmelser;
- U. der henviser til, at kvinder og piger er de primære ofre for kønsbaseret vold, da det skønnes, at 20-25 % af alle kvinder i EU har været ofre for fysisk vold mindst én gang i deres liv; der henviser til, at hundrede tusinder af kvinder i Europa har været udsat for kønslemlæstelse, og tusinder af piger er i risikozonen;
- V. der henviser til, at kvinder i EU tjener omkring 16 % mindre i timen end mænd;
- W. der henviser til, at ekstrem fattigdom, kønsbestemte uligheder og stereotyper øger risikoen for vold og andre former for udnyttelse, herunder handel med kvinder og prostitution, og hindrer kvinder i til fulde at deltage i alle livets områder;
- X. der henviser til, at alle EU's borgere bør garanteres grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og lige muligheder; der henviser til, at beskyttelse af nationale mindretal, regionale sprog og mindretalssprog i et udvidet EU imidlertid er et vigtigt spørgsmål, som ikke løses blot ved at bekæmpe fremmedhad og forskelsbehandling, men ved at vedtage specifikke retlige, sproglige, kulturelle, sociale osv. regler og behandlinger;
1. understreger, at EU's politiske, historiske og etiske projekt går ud på at forene lande, der deler og fremmer de samme fælles europæiske værdier, såsom dem, der er fastlagt i artikel 2 i TEU og i chartret om grundlæggende rettigheder samt i EMRK, herunder respekt for den menneskelige værdighed, demokrati, retsstaten, de grundlæggende rettigheder, ligestilling, frihed ikke-forskelsbehandling og beskyttelse af mindretal, som er tæt forbundne og udgør gensidige forudsætninger, og mener derfor, at en af grundpillerne i den europæiske identitet er og skal være fremme, både i og uden for EU, af menneskerettighederne, de grundlæggende friheder og demokrati, som er europæiske værdier;
 2. henstiller til Parlamentet, Kommissionen og Rådet at anerkende eksistensen af positive forpligtelser til at beskytte og fremme menneskerettighederne; understreger, at respekten for de grundlæggende rettigheder og friheder indebærer, at der træffes foranstaltninger på forskellige planer; understreger den rolle, som regionale og lokale myndigheder, ngo'er og civilsamfundet spiller på dette område, og anmoder Kommissionen og Rådet om at forbedre deres samarbejde med disse aktører;
 3. minder EU-institutionerne og medlemsstaterne om behovet for, at de overholder deres forpligtelser til at respektere de grundlæggende friheder og rettigheder; bemærker, at deltagelsen i internationale traktater til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne kun kan medvirke til at styrke beskyttelsen af grundlæggende rettigheder i EU;
 4. fordømmer den foruroligende tendens til, at de grundlæggende rettigheder overtrædes i EU, navnlig på indvandrings- og asylområdet og i forbindelse med forskelsbehandling og intolerance, som især rammer visse befolkningsgrupper (mindretal og indvandrere), sikkerhed og terrorisme, pressefriheden, den fri bevægelighed i Unionen, sociale rettigheder og retten til at organisere sig; bemærker i stigende grad, at medlemsstaterne forhindrer overholdelsen af disse grundlæggende friheder og rettigheder, navnlig med hensyn til romaer, kvinder, lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner, asylansøgere, indvandrere og andre sårbare befolkningsgrupper;

Institutionelle anliggender

5. påpeger, at det er vigtigt for Den Europæiske Union, dens institutioner og medlemsstaterne at garantere respekten for de fælles europæiske værdier, der er fastlagt i artikel 2 i TEU, og at alle de instrumenter, der er omhandlet i traktaterne med henblik herpå, hurtigst muligt bør anvendes og gennemføres, og at der om nødvendigt bør gennemføres traktatændringer; understreger, at forpligtelsen til at opfylde Københavnskriterierne ikke udløber efter tiltrædelsen, men stadig påhviler medlemsstaterne, at grundlæggende rettigheder udgør en del af Unionens primære lovgivning, og at de skal respekteres, når Unionens lovgivning anvendes af enhver domstol eller myndighed, såvel på EU-plan som på nationalt plan; beklager i denne forbindelse især de langvarige forhandlinger om tiltrædelse af EMRK, og at EU's tiltrædelse af EMRK endnu ikke er fuldført;

Torsdag den 27. februar 2014

6. minder EU-institutionerne og medlemsstaterne om, at enhver politik vedrørende de grundlæggende rettigheder først og fremmest skal undgå, at der sker overtrædelser, især ved hjælp af forebyggelses- og klageinstrumenter, som er tilgængelige, inden der træffes en afgørelse eller en foranstaltning, for at give mulighed for at undersøge og træffe afgørelse om særlige tilfælde hurtigst muligt på en effektiv, passende og retfærdig måde uden forskelsbehandling;

7. mener, at den brede offentlighed i stadig højere grad går op i overholdelse, beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder, som det fremgår af mobiliseringen i forbindelse med og den øgede opmærksomhed på tilfælde af overtrædelse, overgreb eller ulighed i dagligdagen samt i symbolske eller velkendte tilfælde, også som følge af den bedre informationsstrøm takket være den nye teknologi, de sociale netværk og medierne; minder om, at enhver overtrædelse, krænkelse eller ulighed skader demokratiet og retsstaten samt borgernes tillid til institutionerne og deres repræsentanter, især de politiske beslutningstagere; understreger, at institutionerne og politikerne skal gøre opmærksom på og fremme denne demokratiske dynamik ved at etablere nye mekanismer for dialog med borgerne og styrke borgernes kontrol og den parlamentariske, retlige og mediemæssige kontrol med de statslige myndigheder, som skal være mere åbne og gennemsigtige for bedre at kunne tjene borgernes interesser;

8. mener, at der for fuldt ud at udnytte traktaternes potentiale er behov for at:

- a) afslutte processen med at tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention og straks etablere de instrumenter, der er nødvendige for fuldt ud at overholde denne forpligtelse, der er nedfældet i traktaterne, da dette vil udgøre endnu en mekanisme til håndhævelse af borgernes menneskerettigheder, bl.a. for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, særlig »pilotdomme«, og tiltræde den europæiske socialpagt, som blev undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og revideret i Strasbourg den 3. maj 1996, hvilket Europarådet har opfordret til; der er desuden behov for, at medlemsstaterne tiltræder og ratificerer Europarådets menneskerettighedskonventioner og gennemfører de eksisterende instrumenter i fællesskabsretten og genovervejer de fravalg, som kan påvirke deres borgeres rettigheder
- b) sikre, at lovforslag og politikker er i overensstemmelse med chartret og respekterer de grundlæggende rettigheder, ved at træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at de sammenholdes med chartret i alle faser af udarbejdelsen af lovgivningen, og at indvirkningen på de grundlæggende rettigheder i EU-lovgivningen og dens gennemførelse af medlemsstaterne systematisk undersøges i Kommissionens evalueringsrapporter om gennemførelse af denne lovgivning og i årsberetningen om kontrol med gennemførelsen af EU-retten
- c) sikre, at Kommissionen — og Rådet, hvis det tager initiativ til lovgivning — hvor det er relevant, anvender eksterne, uafhængige eksperter fra FRA
- d) intensivere samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne og med Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter for at forbedre gennemførelsen af den eksisterende EU-lovgivning vedrørende menneskerettigheder
- e) sikre, at udarbejdelsen og gennemførelsen af EU-retten, som påvirker og udvikler de grundlæggende rettigheder, styrkes og gennemføres korrekt ved at følge en streng politik for evaluering og overvågning og bringe overtrædelser for EU-Domstolen, navnlig på de områder, hvor EU har kompetence, som ikke-forskelsbehandling, lighed, køn, handicap, databeskyttelse, asyl og indvandring
- f) sikre fremme af en omfattende tilgang til retsstatsprincippet, som tager højde for, hvordan de grundlæggende rettigheder beskyttes i praksis
- g) anerkende, at der er behov for stærk politisk vilje til at tage hånd om disse spørgsmål, navnlig i økonomiske og finansielle krisetider
- h) styrke og sikre gennemsigtighed i den internationale dialog om grundlæggende rettigheder, eller når europæiske borgeres interesser står på spil
- i) sikre, at Kommissionen fuldt ud anvender de eksisterende mekanismer og iværksætter objektive evalueringer og undersøgelser og indleder overtrædelsesprocedurer, hvis den har en begrundet sag, og følgelig undgå dobbeltstandarder, hvis en medlemsstat i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen krænkede de rettigheder, der fremgår af chartret

Torsdag den 27. februar 2014

- j) fastlægge ambitiøse, effektive og vidtrækkende politikker og handlingsprogrammer for de grundlæggende rettigheder og de fælles europæiske værdier, særlig for at sikre en proaktiv og systematisk gennemførelse af EU's forpligtelser vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af ligestilling som omhandlet i artikel 8 og 10 i TEUF og i artikel 21 i chartret
 - k) samarbejde på en mere systematisk og koordineret måde på alle niveauer, navnlig med Europarådet og andre internationale institutioner i henhold til deres specifikke ekspertise for at undgå overlaping
 - l) effektivisere de forskellige mekanismer, som allerede findes, med henblik på at forebygge overtrædelse af de grundlæggende rettigheder i EU, håndtere overtrædelser af grundlæggende rettigheder og undgå »forum shopping« og styrke den rolle, som de regionale og lokale myndigheder kan spille sammen med menneskerettighedsorganisationerne
 - m) udarbejde sammenlignelige og opsummerende landespecifikke tabeller, på grundlag af hvilke Kommissionen bør udstede landespecifikke henstillinger vedrørende politikken for grundlæggende rettigheder på samme måde som vedrørende den økonomiske politik for EU27; Rådet bør godkende eller ændre disse henstillinger samt Kommissionens forslag vedrørende åbenlyse overtrædelser af de grundlæggende rettigheder inden Det Europæiske Råds næste topmøde
 - n) udvikle en peer review-mekanisme med deltagelse af nationale menneskerettighedsorganer som OECD's komité for udviklingsbistand (DAC); hver medlemsstat skal gennemgå en peer review-undersøgelse hvert tredje eller fjerde år med det hovedformål at hjælpe det berørte land med at forstå, hvor det kan forbedre sin strategi for og struktur af grundlæggende rettigheder, og identificere og dele god praksis i politikker og strategi vedrørende menneskerettigheder i EU
 - o) indføre en ny »Københavnmekanisme« til at sikre, at EU's grundlæggende rettigheder og værdier i EU-traktatens artikel 2 og i chartret om grundlæggende rettigheder respekteres, beskyttes og fremmes;
9. understreger, at denne »nye Københavnmekanisme«, der har til formål at overvåge overensstemmelsen med Københavnskriterierne fra medlemsstaternes side på effektiv og bindende vis kan træde i kraft straks på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen ved at inddrage Europa-Parlamentet fuldt ud, og at den bør:
- a) fastlægge indikatorer — på grundlag af eksisterende eller allerede udviklede og anerkendte standarder for grundlæggende rettigheder — såsom dem, der er udviklet i FN og Europarådet, under hensyntagen til rådgivning fra de ngo'er, der arbejder inden for de forskellige områder af menneskerettigheder og grundlæggende friheder (FRA og Kommissionen)
 - b) være baseret på objektive og pålidelige data og oplysninger, som er struktureret omkring sådanne indikatorer, som videreudvikles i en gennemsigtig og troværdig proces (FRA, Kommissionen)
 - c) overvåge situationen i EU og i de enkelte medlemsstater ved hjælp af en regelmæssig og objektiv proces (FRA, Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter)
 - d) gennemføre objektive, sammenlignende og løbende evalueringer for hver af de grundlæggende rettigheder og/eller emneområder og for hver enkelt institution og medlemsstat, idet der tilstræbes mest mulig sammenlignelighed — også på grundlag af konklusionerne og henstillingerne fra de eksisterende overvågningsmekanismer i Europarådet, FN og EU's institutioner og organer samt oplysninger fra civilsamfundsorganisationer (FRA-rapporter, Kommissionens årlige beretninger, Parlamentets årsrapporter, Rådets årsrapporter) og udstede henstillinger på denne baggrund
 - e) fastlægge en europæisk politikcyklus vedrørende anvendelsen af EU-traktatens artikel 2 (demokrati, retsstaten, de grundlæggende rettigheder, lighed) for således at fastlægge en årlig og flerårig ramme om disse etaper og skabe et åbent årligt interinstitutionelt forum for disse europæiske værdier, navnlig beskyttelse af de grundlæggende rettigheder
 - f) samle alle eksisterende data og analyser fra nationale europæiske og internationale organer med henblik på at sikre, at eksisterende oplysninger, som er relevante med hensyn til at beskytte de grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet, demokrati og lighed, er mere tilgængelige og synlige
 - g) sikre, at GD for Retlige Anliggender og arbejdsgruppen om grundlæggende rettigheder (FREMP) i Rådet samarbejder med Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om at indlede en løbende struktureret dialog mellem disse institutioner og civilsamfundsorganisationer om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder i EU

Torsdag den 27. februar 2014

- h) udforme og vedtage et sæt anbefalinger samt effektive og forholdsmæssige sanktioner, der på effektiv vis er afskrækkende (f.eks. en midlertidig suspension af fondens forpligtelser, anvendelsen af visse retsakter, osv.), til håndtering af overtrædelser af EU-traktatens artikel 2 og artikel 7 og for at sikre, at de rettigheder, der er fastlagt heri, respekteres korrekt
- i) indarbejde et tidligt varslingsystem, politisk og teknisk dialog, åbningskrivelser og en procedure for »indefrysning«, som Parlamentet allerede har opfordret til, for at sikre, at medlemsstaterne på anmodning fra EU-institutionerne suspenderer vedtagelsen af lovgivning, hvor der ses bort fra, eller som er i strid med grundlæggende rettigheder eller EU's retsorden; Kommissionen bør holde møder på teknisk plan med de relevante medlemsstaters tjenestegrene, men ikke afslutte forhandlinger på andre politiske områder end dem, der vedrører artikel 2 i TEU, før der er sikret fuldstændig overholdelse af artikel 2 i TEU;
10. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med FRA at vedtage en beslutning om oprettelse af en sådan ny »Københavnmekanisme«, som den allerede har gjort det for overvågning af korruption i EU og i medlemsstaterne, og til at revidere forretningsordenen for FRA med henblik på at øge dets beføjelser og kompetencer;
11. opfordrer til, at der, helst i henhold til en interinstitutionel aftale, nedsættes et »Københavnudvalg« bestående af uafhængige eksperter på højt plan i grundlæggende rettigheder, som udpeges af bl.a. Europa-Parlamentet, og som har til formål at sikre, at alle medlemsstater overholder de fælles værdier i artikel 2 i TEU og fortsat overholder »Københavnkriterierne«, og at rådgive og rapportere om forhold vedrørende grundlæggende rettigheder, mens der afventes en ændring af forordningen om FRA, så det kan få videre beføjelser og et bredere anvendelsesområde, herunder med hensyn til overvågning af enkelte medlemsstater inden for grundlæggende rettigheder, således som Europa-Parlamentet gentagne gange har anmodet om;
12. anbefaler, at der indledes en dialog mellem EU-institutionerne og en medlemsstat, når der er en klar risiko for, at denne medlemsstat groft overtræder EU's værdier, og at EU-institutionerne får mulighed for at fremsætte henstillinger, jf. EU-traktatens artikel 7, stk. 1; støtter fuldt ud Kommissionens forslag om at anvende åbningskrivelser i denne sammenhæng;
13. opfordrer Kommissionen og Rådet til sammen med Parlamentet at nedsætte en kontaktgruppe, som skal følge op på gennemførelsen af Unionens værdier og specifikt gennemføre fælles vurderinger af status for grundlæggende rettigheder i specifikke tilfælde, som en af Unionens tre institutioner har noteret sig med bekymring; opfordrer endvidere disse institutioner til at tage højde for Europarådets beslutninger og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser;
14. glæder sig over udtalelserne fra formanden for Kommissionen og næstformand Reding, hvori de bekendtgør en meddelelse med eventuelle ændringer til traktaterne ud over de muligheder, som findes i de aktuelle traktater, og opfordrer sine kompetente udvalg til at undersøge følgende forslag i detaljer med henblik på at øge beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i EU-traktaterne:
- en revision af artikel 7 i EU-traktaten med tilføjelse af en »gennemførelsesfase for så vidt angår EU-traktatens artikel 2«, der adskiller »risikofasen« fra »overtrædelsesfasen«, hvor der er forskel på størrelsen af det flertal, der er nødvendigt, en styrkelse af den tekniske og objektive (og ikke kun politiske) analyse samt en styrket dialog med medlemsstaternes institutioner og en bredere vifte af detaljerede og beregnelige sanktioner, der er gældende under hele proceduren
 - anvendelse af artikel 121 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til at udarbejde en stærkere og detaljeret samordnings- og overvågningsmekanisme for grundlæggende rettigheder
 - udvidelse af klagemulighederne og Kommissionens og Domstolens beføjelser
 - en henvisning til FRA i traktaterne, herunder et retsgrundlag, der giver mulighed for at ændre agenturets grundlæggende forordning, ikke ved enstemmighed som i dag, men via den almindelige lovgivningsprocedure
 - sletning af artikel 51 i chartret om grundlæggende rettigheder
 - mulighed for, at Parlamentet kan iværksætte procedurer om overtrædelse af artikel 2 i TEU på lige fod med Kommissionen og Rådet, og for at FRA skal kunne bidrage med den nødvendige specialiserede støtte til proceduren

Torsdag den 27. februar 2014

- gennemgang af kravet om enstemmighed på områder vedrørende respekt, beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder såsom lighed og ikke-forskelsbehandling (f.eks. artikel 19 i TEUF)

opfordrer også sit kompetente udvalg til at præcisere anvendelsen af og eventuelt gennemgå proceduren, ifølge hvilken Parlamentet kan aktivere artikel 7 i TEU;

15. opfordrer FRA til at oprette et offentligt websted til indsamling og samling af oplysninger og dokumenter vedrørende spørgsmål om grundlæggende rettigheder udarbejdet af FN, Europarådet, OSCE, ngo'er, FRA, Europa-Parlamentet, domstole, nationale parlamenters udvalg, ombudsmænd mv.; mener, at disse oplysninger skal være tilgængelige efter dato, stat, forfatter og rettighed og dermed være en kilde til og give oplysninger om status for grundlæggende rettigheder i EU og dets medlemsstater;

Særlige rettigheder baseret på chartret om grundlæggende rettigheder

Værdighed

16. er foruroliget over de fortsatte tilfælde af krænkelse af den menneskelige værdighed, som stadig finder sted i Unionen og i visse medlemsstater, hvis ofre især omfatter mindretal, navnlig romaer, asylansøgere, indvandrere, personer, der mistænkes for at have forbindelser med terrorisme, og personer, der er berøvet deres frihed, samt fattige og sårbare personer; understreger, at de offentlige myndigheder skal respektere det absolutte forbud mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og gennemføre hurtige, effektive og uafhængige tilbudsående undersøgelser af enhver overtrædelse af dette forbud og retsforfølge de ansvarlige;

17. er bekymret over de talrige tilfælde af mishandling fra politiets og ordensmagts side, især hvad angår uforholdsmæssig brug af magt mod fredelige deltagere og journalister i forbindelse med demonstrationer og den overdrevne anvendelse af ikke-dødelige våben såsom knipler, gummikugler og taserudstyr; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der bruges identifikationsoplysninger på sikkerhedsstyrkers uniformer, og at der ikke gives plads til straffrihed; kræver, at politikontrol på grundlag af etnisk eller racemæssig profilering bringes til ophør; udtrykker bekymring over det stigende antal restriktioner på forsamlingsfriheden og retten til fredelig demonstration og påpeger, at forenings- og forsamlingsfriheden samt ytringsfriheden udgør grundlaget for retten til at demonstrere; opfordrer medlemsstaterne til ikke at træffe foranstaltninger, som bringer personers udøvelse af grundlæggende friheder og rettigheder i fare eller kriminaliserer dem, opfordrer dem indtrængende til at træffe foranstaltninger, der sikrer, at der kun undtagelsesvis bruges magt, og at den er behørigt begrundet i en reel og alvorlig trussel mod den offentlige orden, og minder om, at politiet først og fremmest skal sørge for personers sikkerhed og beskyttelsen af dem;

18. gentager sin tilslutning til et EU-initiativ, der skal sikre, at frihedsberøvede personers grundlæggende rettigheder garanteres, og at tilbageholdelsen kan sikre deres reintegration i samfundet; er foruroliget over problemet med overfyldte fængsler, som berører mange medlemsstater, de dårlige fængselsforhold og den dårlige behandling af de tilbageholdte; anmoder om, at der iværksættes et EU-initiativ, der sikrer gennemførelsen af anbefalingerne fra Den Europæiske Torturkomité og domme afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, herunder i politi- og indvandringscentre og på psykiatriske hospitaler; anbefaler at træffe foranstaltninger til afhjælpning af problemet med overfyldte fængsler ved f. eks. at undgå overdreven brug af varetægtsfængsling, fastsætte alternativer til fængselsstraf, overveje afkriminalisering af visse handlinger og/eller nedsætte tidsgrænsen for tilbageholdelse uden sigtelse;

19. gentager sin anmodning om, at der iværksættes en fuldstændig undersøgelse af europæiske staters samarbejde med USA og CIA om USA's »ekstraordinære overførselsprogram« samt om overflyvninger af og hemmelige fængsler på Unionens territorium og fastholder, at medlemsstaterne skal foretage en effektiv, upartisk, dybdegående, uafhængig og gennemsigtig undersøgelse, og at der ikke er plads til straffrihed; minder medlemsstaterne om, at forbuddet mod tortur er absolut, og at det derfor ikke er muligt at påberåbe sig statshemmeligheder for at begrænse staters forpligtelse til at undersøge alvorlige krænkelse af menneskerettighederne; understreger, at medlemsstaternes rygte og tillid til deres løfte om at beskytte de grundlæggende rettigheder er i fare, såfremt ovenstående ikke overholdes;

Torsdag den 27. februar 2014

20. understreger, at straffriheden, hvad angår CIA's program, har muliggjort de fortsatte overtrædelser af de grundlæggende rettigheder i EU's og USA's terrorbekæmpelsespolitikker, hvilket tydeligt fremgår af masseovervågningen under det nationale amerikanske sikkerhedsagenturs overvågningsprogram og udført af tilsynsorganerne i forskellige medlemsstater, hvilket er ved at blive undersøgt af Parlamentet; anmoder om en revision af lovgivningen om de af EU's og medlemsstaternes agenturer, der arbejder inden for sikkerheds- og efterretningsområdet, idet der skal fokuseres på forudgående domstolskontrol og parlamentarisk kontrol samt retten til at klage over og få berigtiget oplysninger, som disse agenturer indsamler, opbevarer eller behandler;

21. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor fuldt ud, til at gøre dette og vedtage passende foranstaltninger for at sikre, at ofre for menneskehandel får tilstrækkelig bistand og beskyttelse, at menneskehandlere retsforfølges og idømmes effektive og afskrækkende straf, som står i forhold til overtrædelserne, og at der ligeledes indføres forebyggende foranstaltninger;

22. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og vedtage passende foranstaltninger til at sikre, at ofre for kriminalitet får tilstrækkelig bistand og beskyttelse;

23. opfordrer til respekt for værdighed ved livets afslutning, især ved at sikre at beslutninger, der er udtrykt i livstestamenter, anerkendes og respekteres;

24. anerkender, at seksuelle og reproduktive rettigheder er et vigtigt element i menneskers værdighed, som der skal tages hånd om i forbindelse med strukturel forskelsbehandling og kønsbestemte uligheder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder via FRA og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder ved ikke mindst at skabe reproduktive sundhedsprogrammer og -ydelser, herunder nødvendige typer af pleje og lægemidler for frivillig familieplanlægning og sikring af mødres og nyfødtes sundhed, og ved fortsat at udvise bevågenhed over for politikker og/eller lovgivning, som kan krænke seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;

Friheder

25. understreger, at demokratiet og retsstaten bygger på respekten for de grundlæggende rettigheder og friheder, og at enhver aktion eller foranstaltning mod terrorisme eller organiseret kriminalitet og enhver form for internationalt samarbejde med dette sigte ikke må tilsidesætte de europæiske standarder for grundlæggende rettigheder, men at disse fuldt ud skal respekteres, navnlig hvad angår uskyldsformodning, retfærdig rettergang, ret til forsvar, beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger osv.; understreger behovet for stærkere demokratisk kontrol og beskyttelse og respekt for grundlæggende rettigheder inden for det grænseoverskridende samarbejde på disse områder, særlig med hensyn til politimyndighedernes stadig mere udbredte indsamling og anvendelse af personoplysninger; opfordrer derfor til at vedtage foranstaltninger, der sikrer privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger på dette område;

26. beklager, at strategien for den indre sikkerhed fokuserer på sikkerhed på bekostning af borgernes rettigheder, de grundlæggende rettigheder og vedtagelse af forebyggende foranstaltninger; beklager den stadig større kløft mellem de erklærede mål og den konkrete gennemførelse af politikker; mener, at Parlamentet skal spille en afgørende rolle i vurderingen og fastlæggelsen af de interne sikkerhedspolitikker, som har alvorlige konsekvenser for de grundlæggende rettigheder og friheder, som alle personer, der er bosiddende i Unionen, har, med henblik på at sikre den demokratiske overvågning af og kontrol med sikkerhedspolitikker, herunder efterretningsmæssige aktiviteter, og om nødvendigt revision af dem for at overholde menneskerettighederne og de grundlæggende friheder;

27. er bekymret over afsløringerne af den åbenbare tilsidesættelse af retten til privatlivets fred og manglende beskyttelse af personoplysninger, der er sket i forbindelse med den hemmelige masseovervågning af europæiske borgere, der er iværksat af både europæiske og ikke-europæiske stater uden en dommerkendelse fra sag til sag og uden passende parlamentarisk kontrol; fordømmer sådanne praksisser og opfordrer indtrængende disse stater til øjeblikkeligt at standse disse overtrædelser; anmoder om, at der iværksættes en fuldstændig undersøgelse af disse programmernes indhold og et eventuelt internationalt samarbejde i denne forbindelse, og at de omgående revideres; understreger, at EU og medlemsstaterne skal tage stærke initiativer over for disse lande, som krænker den grundlæggende ret til privatlivets fred ved at overvåge kommunikation fra europæerne og europæiske institutionelle, politiske og økonomiske repræsentanter og aktører; er

Torsdag den 27. februar 2014

bekymret over, at efterretningstjenesterne har unddraget sig demokratisk parlamentarisk og juridisk kontrol, idet de har gennemført hemmelige programmer og operationer uden politisk godkendelse; opfordrer derfor til en hasterevision af mekanismerne til det juridiske og parlamentariske tilsyn med efterretningstjenester med henblik på at sikre, at efterretningstjenesterne er forankret i demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder som fastsat i artikel 2 i TEU; fordømmer det hemmelige samarbejde mellem private virksomheder inden for masseovervågning; understreger, at EU bør reagere mere kraftfuldt og bør opfordre til foranstaltninger på internationalt plan for at sikre, at EU-reglerne om retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger håndhæves og overholdes og fremme teknologier, som sikrer europæisk kommunikations fortrolige karakter;

28. beklager dødvandet i Rådet i drøftelserne om vedtagelsen af forslaget til forordning og direktiv om beskyttelsen af personoplysninger på trods af, at Parlamentet har udtrykt støtte til strengere regler; beklager Det Europæiske Råds beslutning af 24. og 25. oktober 2013 om først at fuldføre det digitale indre marked i 2015, hvorved vedtagelsen af pakken om databeskyttelse forsinkes, og opfordrer Rådet til at fortsætte forhandlingerne om databeskyttelsesdirektivet og -forordningen med henblik på at vedtage pakken om databeskyttelse inden udgangen af denne valgperiode;

29. mener, at EU og dets medlemsstater bør vedtage et system for beskyttelse af informanter målrettet personer, der afslører alvorlige krænkelser af grundlæggende rettigheder begået af efterretningstjenester, der har unddraget sig enhver demokratisk parlamentarisk og juridisk kontrol;

30. understreger, at den hurtige udvikling i den digitale verden (herunder den øgede anvendelse af internettet, applikationer og sociale netværk) kræver en øget beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred for at sikre deres fortrolige karakter;

31. glæder sig over, at et stigende antal medlemsstater respekterer retten til at stifte familie gennem ægteskab, registreret partnerskab eller registreret samliv samt adoption uden forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering og opfordrer de resterende medlemsstater til at træffe lignende foranstaltninger; glæder sig over Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols nylige dom i sagen Vallianatos m.fl. mod Grækenland, som stadfæster, at registreret samliv ikke kan udelukke par af samme køn; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstater til at foreslå og vedtage lovgivning og politikker til bekæmpelse af homofobi, transfobi og hadforbrydelser; glæder sig over offentliggørelsen af udtalelse nr. 2/2013 fra FRA om rammeafgørelsen om racisme og fremmedhad — med særlig vægt på ofrenes rettigheder; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af direktivet om fri bevægelighed uden forskelsbehandling på grund af seksuel orientering; gentager sin opfordring til Kommissionen om at foreslå en ambitiøs forordning om gensidig anerkendelse af retsvirkningerne af civilstandsdokumenter;

32. er yderst bekymret over antallet af selvmord blandt unge, som er ofre for homofobi; minder om resultaterne af FRA's LGBT-undersøgelse i EU, som viste, at 26 % af alle de adspurgte var blevet overfaldet eller truet med vold i hjemmet eller andetsteds, et tal, som stiger til 35 % blandt alle transseksuelle respondenter, mens 19 % af de adspurgte følte, at de trods retlig beskyttelse i EU's lovgivning blev udsat for forskelsbehandling på arbejdspladsen eller i forbindelse med jobsøgning; opfordrer derfor Kommissionen til at lade disse resultater danne grundlag for en omfattende europæisk reaktion på de problemer med grundlæggende rettigheder, som LGBT-personer oplever, i form af en EU-køreplan for ligestilling under hensyntagen til seksuel orientering og kønsidentitet, som Parlamentet og ngo'er gentagne gange har opfordret til;

33. beklager, at procedurer for juridisk anerkendelse af køn for transpersoner stadig omfatter obligatorisk sterilisation i 14 medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at gennemgå disse procedurer, så de fuldt ud respekterer transpersoners ret til værdighed og kropslig integritet; lykønsker Kommissionen med dens løfte om at arbejde i Verdenssundhedsorganisationen på at fjerne problemer med kønsidentitet fra listen over psykiske og adfærdsmæssige forstyrrelser og sikre, at de omklassificeres som ikke-patologiske under forhandlingerne om den 11. udgave af det internationale klassifikations-system for sygdomme (ICD-11);

34. anerkender tanke-, samvittigheds-, religionsfriheden og retten til at tro eller ikke tro samt friheden til at praktisere den personligt valgte tro og til at skifte religion; fordømmer enhver forskelsbehandling og intolerance og mener, at sekularisme defineret som streng adskillelse af de politiske og religiøse myndigheder og statens upartiskhed er den bedste måde at sikre ikke-forskelsbehandling og lighed mellem religionerne samt mellem troende og ikke-troende; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte religions- og trosfriheden, herunder friheden for personer uden en religion, og sikre, at disse ikke udsættes for diskrimination som følge af omfattende undtagelser for religioner fra lovgivningen om ligebehandling og ikke-diskrimination;

Torsdag den 27. februar 2014

35. minder om, at nationale love, der kriminaliserer blasfemi, begrænser ytringsfriheden i forbindelse med religiøs overbevisning eller andre overbevisninger, at de ofte anvendes til at forfølge, mishandle eller true personer, der tilhører religiøse eller andre mindretal, og at de kan have en alvorlig hæmmende virkning på ytringsfriheden og religions- og trosfriheden; anbefaler medlemsstaterne at afkriminalisere sådanne lovovertrædelser;

36. beklager, at unge i nogle medlemsstater fortsat retsforfølges og idømmes fængselsstraf, fordi retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde stadig ikke i tilstrækkelig grad anerkendes, og opfordrer medlemsstaterne til at standse forfølgelsen og forskelsbehandlingen af militærnægtere af samvittighedsgrunde;

37. minder om, at ytringsfrihed, information og medier er afgørende for at sikre demokratiet og retsstatsprincipperne, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage en gennemgang og ændre direktivet om audiovisuelle medietjenester under hensyntagen til Parlamentets anbefalinger i dets betænkning om dette emne; fordømmer på det kraftigste anvendelsen af vold, tvang eller trusler mod journalister og medier, herunder i forbindelse med videregivelse af deres kilder og oplysninger om regeringers og staters overtrædelser af de grundlæggende rettigheder; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at respektere, garantere, beskytte og fremme den grundlæggende ret til ytringsfrihed og informationsfrihed og således afholde sig fra at anvende eller udvikle mekanismer, der truer disse frihedsrettigheder;

38. er bekymret over virkningen af den økonomiske krise i Europa på ejerskabet til medier og udsigten til privatisering af public service-medier i visse medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne om at sikre public service-mediernes uafhængighed og opfylde deres institutionelle forpligtelse til at sikre mediepluralisme og formidle forskelligartede, præcise og pålidelige oplysninger af høj kvalitet; mener, at ejerskabet til og ledelsen af medieforetagender altid bør være gennemsigtigt og ikke koncentreret; understreger, at gennemsigtigheden af ejerskabet til medier er af afgørende betydning med henblik på at muliggøre overvågning af medieinvesteringer inden for EU og ikke-europæiske investorer med stigende indflydelse på de oplysninger, der formidles i medlemsstaterne;

39. understreger betydningen af at respektere og beskytte flygtninges og indvandreres rettigheder og understreger, at opmærksomheden i særlig grad bør rettes mod indvandrerkvinder og -børn; udtrykker sin bekymring over de mange overtrædelser af asylretten og af forpligtelsen til at sikre beskyttelsen i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering; understreger forpligtelsen til at overholde de internationale menneskerettighedskonventioner, især FN-konventionen om flygtninges retsstilling og »non-refoulement-princippet«, at hjælpe personer til søs, der sætter livet på spil for at komme til EU, og sørge for modtagelsesforhold og -procedurer, der respekterer deres værdighed og grundlæggende rettigheder; opfordrer EU og medlemsstaterne til at ændre eller revidere enhver lovgivning, der gør det strafbart at hjælpe nødstedte migranter til søs; anmoder Kommissionen om at revidere Rådets direktiv 2002/90/EF, som fastlægger sanktioner i forbindelse med hjælp til ulovlig indrejse, transit og ophold, med henblik på at klarlægge, at ydelse af humanitær bistand til migranter, som er nødstedte til søs, skal hilse velkommen og ikke er en foranstaltning, som nogensinde bør føre til nogen former for sanktioner;

40. glæder sig over færdiggørelsen af det fælles europæiske asylsystem (CEAS) og opfordrer medlemsstaterne til at indføre de fornødne lovgivningsmæssige og administrative reformer til effektiv gennemførelse heraf for at sikre, at CEAS oprettes fuldt ud som planlagt, giver bedre adgang til asylproceduren for de, der søger beskyttelse, medfører mere retfærdige og hurtigere beslutninger af bedre kvalitet om asyl og sikrer værdige og anstændige forhold, både for asylansøgere og modtagere af international beskyttelse i EU; beklager imidlertid, at børn stadig kan tilbageholdes og opfordrer til, at de systematisk udelukkes fra hasteprocedurer; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde strategiske retningslinjer, der er baseret på bedste praksis for at etablere fælles minimumsstandarder for modtagelse og beskyttelse af uledsagede børn; understreger, at processuelle garantier skal være tilstrækkelige og passende; opfordrer til at anvende Domstolens nylige dom om, at LGBT-asylansøgere kan udgøre en særlig social gruppe, som risikerer at blive forfulgt på grund af deres seksuelle orientering, og at eksistensen af en fængselsstraf i hjemlandet, der sanktionerer homoseksuelle aktiviteter, i sig selv kan udgøre forfølgelse;

41. fordømmer, at et stort antal indvandrere, der forsøger at nå frem til EU, stadig dør på havet trods de forskellige og talrige tekniske midler, som medlemsstaterne og Unionen stiller til rådighed til overvågning af og kontrol med EU's ydre grænser; kræver, at EU og dets medlemsstater iværksætter anbefalingerne i resolutionen fra Europarådets Parlamentariske

Torsdag den 27. februar 2014

Forsamling af 24. april 2012 med titlen »Omkomne i Middelhavet: Hvem er ansvarlig?«⁽¹⁾; glæder sig over EU-Domstolens afgørelse, der ophævede Rådets afgørelse 2010/252/EU;

42. understreger sårbarheden af de personer, der passerer Europas sydlige søgrænser, og opfordrer til, at der findes en bæredygtig løsning på det overordnede indvandringsspørgsmål i Middelhavet, som er i fuld overensstemmelse med princippet om non-refoulement, og opfordrer til, at medlemsstaterne og EU-institutionerne som et absolut minimum tager hensyn til FRA's nylige udtalelser om, hvordan indvandreres grundlæggende rettigheder i forbindelse med havovervågning bedst kan beskyttes;

43. glæder sig over håndbogen om EU-lovgivning vedrørende asyl, grænser og indvandring, som FRA har udarbejdet sammen med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol som et konkret bidrag til det europæiske retsvæsens aktører med henblik på at opretholde de grundlæggende rettigheder og menneskerettighederne;

44. opfordrer EU-medlemsstaterne og Rådet til at fremskynde det arbejde, som taskforcen for Middelhavet udfører, med henblik på at sikre en markant udvidelse af redningskapaciteten til søs og iværksætte en omfattende plan for indvandring og asyl på grundlag af solidaritet og ansvarsdeling, der fokuserer på alle relevante aspekter såsom revision af de EU-love og love i medlemsstaterne, der tillader kriminalisering af humanitær hjælp til personer i havsnød, udvikling af sikre og lovlige ruter til Europa for flygtninge og indvandrere samt udvikling og samarbejde med tredjelande med henblik på at styrke demokratiet, de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet for at sikre, at tragedier, som f.eks. hændelserne på Lampedusa, ikke finder sted igen;

45. fordømmer de voksende overgreb mod indvandreres grundlæggende rettigheder, og navnlig dem, der udvises til tredjelande, som det er blevet påvist af FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder i en særberetning, der blev offentliggjort den 24. april 2013⁽²⁾, samt i rapporten fra FRA⁽³⁾; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt reelt at vurdere tilbagesendelsesdirektivet, tilbagetagelsesaftalerne samt Frontex' tiltag med hensyn til overholdelse af de grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at foretage en konkret opfølgning på dens kritiske rapport om EU's tilbagetagelsesforanstaltninger og -aftaler med tredjelande fra 2011; fordømmer medlemsstaternes restriktive politikker med hensyn til udstedelse af visum til statsborgerne i visse tredjelande;

46. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage politikker, der tilskynder til lovlig indvandring, og til at ratificere FN-konventionen om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder;

Lighed

47. understreger, at principperne om menneskelig værdighed og lighed for loven samt forbud mod forskelsbehandling af enhver art hører til fundamentene for et demokratisk samfund; mener, at EU og medlemsstaterne bør intensivere deres indsats for at fremme ligestilling, bekæmpe diskrimination og beskytte kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed, ligestilling mellem mænd og kvinder, børns rettigheder, ældres rettigheder, handicappedes rettigheder, LGBT-personers rettigheder og rettighederne for personer, der tilhører nationale mindretal;

48. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage en national lovramme til at imødegå alle former for forskelsbehandling og garantere effektiv gennemførelse af den eksisterende EU-lovgivningsramme, herunder ved at indlede overtrædelsesprocedurer; beklager dødvandet i Rådets forhandlinger om forslaget til et direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og gentager endnu engang sin opfordring til Rådet om at vedtage forslaget; glæder sig over det litauiske rådsformandskabs støtte til forslaget og opfordrer andre medlemsstater til at følge dette eksempel; glæder sig i denne henseende over FRA's udtalelse nr. 1/2013 om ligestillingsituationen i Den Europæiske Union ti år efter den oprindelige gennemførelse af ligestillingsdirektiverne; mener, at der ligeledes bør sættes ind overfor diskrimination på baggrund af sprog;

49. minder om sin beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020⁽⁴⁾, der opfordrer til fuld overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

⁽¹⁾ Resolution 1810 (2011) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling, vedtaget den 24. april 2012.

⁽²⁾ Regional undersøgelse: forvaltningen af Den Europæiske Unions ydre grænser og dens virkning på migranternes menneskerettigheder, rapport fra FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder, François Crépeau, 24. april 2013, A/HRC/23/46.

⁽³⁾ Rapport fra FRA om de grundlæggende rettigheder ved Europas sydlige søgrænser, marts 2013.

⁽⁴⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 9.

Torsdag den 27. februar 2014

50. udtrykker bekymring over, at personer med handicap fortsat udsættes for forskelsbehandling og udstødelse, hvilket forhindrer dem i at nyde godt af deres grundlæggende rettigheder på lige fod med andre; opfordrer EU-institutionerne og EU-medlemsstaterne til at fortsætte gennemførelsen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap inden for deres respektive kompetenceområder; bemærker, at den videre udvikling af EU-lovgivningen og EU's politik på området for ikke-forskelsbehandling kan spille en rolle i harmoniseringen af lovgivningen med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap på tværs af EU, f.eks. vedrørende lighed for loven; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle politikker, der tildeles tilstrækkelige midler, for bedre at integrere personer med handicap og lette deres adgang til boliger, uddannelse, arbejdsmarkedet, offentlig transport og offentlige faciliteter og deres deltagelse i den politiske proces, navnlig ved at udrydde retlig og praktisk forskelsbehandling og begrænsning af deres ret til at stemme og ret til at stille op til valg; beklager, at visse personer med handicap er tvunget til at bo på specialiserede institutioner af mangel på andre fællesskabsbaserede muligheder; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats for at give handicappede bedre adgang til et selvstændigt liv;

51. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en omfattende revision af EU's lovgivning og politikker med henblik på at vurdere deres overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; mener, at EU's lovgivningsprocedurer og politikudformning bør tilpasses med henblik på at sikre overholdelse og gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; opfordrer Kommissionen til at vedtage særlige retningslinjer for konsekvensanalyser til dette formål og til at fremlægge udkastet til EU-statusrapporten om gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap i EU for Parlamentet; mener, at Parlamentet bør gennemføre regelmæssige drøftelser og fremsætte henstillinger gennem en beslutning vedrørende de fremskridt, der er gjort med hensyn til, at personer med handicap kan udøve deres rettigheder i henhold til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, herunder på grundlag af Kommissionens rapport; støtter de aktuelle initiativer om at oprette en taskforce på tværs af udvalgene i Parlamentet vedrørende gennemførelsen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap med henblik på at sikre, at Parlamentets handlinger i forbindelse med overvågning og støtte af gennemførelsen af konventionen er sammenhængende og konsekvente;

52. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at beskytte, fremme og håndhæve børns rettigheder i forbindelse med alle interne og eksterne aktioner og politikker, der har indvirkning på dem; udtrykker bekymring over børn, der udsættes for vold og seksuel udnyttelse, og opfordrer medlemsstaterne til at fuldføre gennemførelsen af direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi; opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og FRA til at fortsætte deres bestræbelser på at vurdere, hvordan børn behandles i forbindelse med retssager; mener, at der altid bør tages hensyn til barnets tarv ved forældrenes separation eller skilsmisse, og at alle børn bør kunne have regelmæssig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre;

53. udtrykker sin bekymring over situationen for romaer i EU og de mange tilfælde af forfølgelse, vold, stigmatisering, diskrimination, udsættelser, forflytninger og ulovlige tvungne udsættelser, ulovlig registrering og etnisk profilering fra de retshåndhævende myndigheders side, hvilket er i strid med de grundlæggende rettigheder og EU-lovningen; gentager sin holdning i Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af strategier for romaernes integration⁽¹⁾ og opfordrer igen til en effektiv gennemførelse af nationale med henblik på at fremme reel inklusion og til en styrket og relevant indsats for at fremme integration, navnlig på områderne grundlæggende rettigheder, uddannelse, beskæftigelse, bolig og sundhedsydelse, og til at bekæmpe vold, hadefulde tale og forskelsbehandling af romaer; opfordrer til at standse ulovlige tvungne udsættelser, nedrivning af bosættelser, uden at der stilles alternative boliger til rådighed, udskilning af romabørn i skolerne og ulovlig anbringelse af dem i specialskoler; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til i højere grad at udnytte de EU-midler, der stilles til rådighed, til at iværksætte integrationsprojekter sammen med de lokale myndigheder, i første omgang i forbindelse med den daglige forvaltning af nyankomne i deres land;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremlægge et effektivt svar på udstødelsen af romaer ved at udarbejde integrerede politikker og gennemføre foranstaltningerne i strategierne, idet der fokuseres på foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling og foranstaltninger til at øge romaernes beskæftigelsesegnethed og deres adgang til arbejdsmarkedet, i samarbejde med repræsentanter for romabefolkningen, og samtidig sikre romaernes fulde deltagelse i forvaltningen, overvågningen og evalueringen af projekter, som påvirker deres samfund, samt tildele tilstrækkelige budgetmidler til dette formål og sikre, at disse midler anvendes effektivt; anmoder endvidere Kommissionen og FRA om at fremlægge fælles, sammenlignelige og pålidelige indikatorer med henblik på at overvåge medlemsstaternes fremskridt;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0594.

Torsdag den 27. februar 2014

55. opfordrer Kommissionen til at gribe effektivt ind over for krænkelse af romaers grundlæggende rettigheder i medlemsstaterne, navnlig ved at indlede overtrædelsesprocedurer i tilfælde af, at de nægtes adgang til og udøvelse af deres økonomiske og sociale rettigheder, ret til fri bevægelighed og ophold, ret til ligestilling og ikke-forskelsbehandling og ret til beskyttelse af personoplysninger; opfordrer Kommissionen til at oprette en mekanisme til overvågning af hadforbrydelser mod romaer og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gribe ind over for romaers manglende fødselsregistrering og fødselsattester i EU; gentager sin opfordring til en målrettet strategi for social integration af romakvinder for at undgå multidiskrimination; opfordrer til, at den europæiske ramme for de nationale strategier for romaernes integration udvikles til en fuldt udbygget europæisk strategi;

56. understreger, at det er væsentligt, at de grundlæggende rettigheder og friheder, som nationale eller etniske, religiøse eller sproglige mindretal har, respekteres; udtrykker beklægelse over, at personer, der tilhører disse minoritetssamfund i deres hverdag støder på hindringer i forbindelse med retlige anliggender, sundhedsydelser og sociale ydelser samt inden for uddannelse og kultur, og at dette er ødelæggende for deres værdighed som mennesker og EU-borgere og fører til situationer, hvor de behandles som andenklassens borgere af de nationale myndigheder i deres egne medlemsstater; mener, at sådanne mindretal har særlige behov, som adskiller sig fra andre mindretalsgruppers behov, at offentlige politikker bør være mere fokuserede, og at Unionen skal varetage disse behov på en mere hensigtsmæssig måde;

57. mener, at der ikke findes én enkelt løsning til forbedring af situationen for sådanne mindretal i alle medlemsstaterne, men at der bør udvikles nogle fælles mål og minimumsmål for offentlige myndigheder i EU, idet der tages hensyn til de relevante internationale retsnormer og eksisterende god praksis; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres lovgivningsmæssige system garanterer, at der ikke forekommer diskrimination over for personer, der tilhører et anerkendt national mindretal, og vedtage passende foranstaltninger til at fremme en effektiv lighed baseret på relevante internationale normer og bedste praksis, herunder Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal; opfordrer Kommissionen til at fastlægge en politisk standard for beskyttelse af nationale mindretal, herunder oprindelige, traditionelle, etniske og sproglige minoritetssamfund, under hensyntagen til at de udgør mere end 10 % af den samlede EU-befolkning, med henblik på at undgå anvendelse af dobbelte standarder, der differentierer mellem kandidatlande og medlemsstater; understreger behovet for et omfattende EU-beskyttelsessystem for traditionelle nationale mindretal, regionale sproglige grupper og forfatningsdækkede regioner, der ledsages af en fungerende overvågningsmekanisme, og som bygger på eksemplet med EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration; opfordrer medlemsstaterne til at indsende detaljerede oplysninger om overtrædelser af mindretals grundlæggende rettigheder, således at FRA og EU kan sikre dataindsamling og indberetning;

58. påpeger, at positive foranstaltninger, der gennemføres med henblik på at beskytte mindretalspersoner og -grupper, idet de fremmer deres hensigtsmæssige udvikling og sikrer, at de gives lige rettigheder og behandling i forhold til resten af befolkningen på det administrative, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle område samt på andre områder, ikke bør betragtes som forskelsbehandling;

59. fordømmer racistisk, antisemitisk, homofobisk/transfobisk og fremmedfjendsk vold og vold mod indvandrere, religiøse mindretal og etniske grupper, der har nået alarmerende niveauer, særlig på internettet, på grund af en ikke tilstrækkelig håndfast indsats fra myndighedernes side for at bekæmpe disse former for vold; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen, til at gribe ind over for forskelsbehandling, sikre undersøgelse af hadefulde tale og hadforbrydelser, til at vedtage strafferetlige bestemmelser, der forbyder opfordring til enhver form for had, herunder på grund af seksuel orientering, og til at sikre, at der er effektiv beskyttelse mod racisme, antisemitisme, sintifjendtlighed, fremmedhad og homofobi, og at ofre tilbydes ordentlig støtte; opfordrer Kommissionen til at indlede en overtrædelsesprocedure over for medlemsstater, der ikke gennemfører rammeafgørelsen korrekt fra den 1. december 2014; opfordrer til en revision af rammeafgørelsen for at sikre, at den også omfatter hadefulde tale og antisemitiske handlinger, islamofobi og religiøs intolerance, sintifjendtlighed, homofobi og transfobi, og til en øget anvendelse af den; støtter fuldt ud det initiativ om en øget indsats for at bekæmpe intolerance, der blev lanceret under det irske formandskab for Rådet, og opfordrer Rådet til at fortsætte dette konstruktive arbejde;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte en koordineret og omfattende foranstaltning til systematisk bekæmpelse og forebyggelse af hadforbrydelser i EU og til at gøre hadforbrydelser synlige via data, idet det sikres, at disse data er sammenlignelige for at muliggøre et overblik over situationen på EU-plan, ved at arbejde sammen med FRA om at forbedre indsamlingen og harmoniseringen af data om hadforbrydelser; fordømmer det hadefulde sprogbrug, som stigmatiserer befolkningsgrupper på grund af deres sociale, kulturelle eller religiøse oprindelse eller

Torsdag den 27. februar 2014

udenlandske herkomst, og tilskyndelse til racehad, særlig når offentlige personer foretager dette; peger på FRA's udtalelse 2/2013 om rammeafgørelsen om racisme og fremmedhad og understreger behovet for at sikre respekt for ofrenes rettigheder, navnlig i tilfælde af hadforbrydelser;

61. opfordrer medlemsstaterne til i erkendelse af, at uddannelse er af afgørende betydning for bekæmpelsen af diskrimination, at sikre, at deres integrationsstrategier fokuserer på reform af de nationale læseplaner, så fremmedhad, racisme, sintifjendtlighed indgår i pensum, og at vise de unge allerede fra en ung alder, at dette udgør en form for diskrimination i den offentlige debat;

62. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at:

- sikre ligestilling mellem kvinder og mænd, bekæmpe og retsforfølge alle former for vold mod kvinder som en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder og samtidig sikre støtte til og beskyttelse af ofre
- ratificere Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) og til at indføre et dataindsamlingsystem for at støtte parterne i konventionen ved at levere nøjagtige og sammenlignelige data om omfanget af, formerne for og konsekvenserne af vold mod kvinder
- intensivere deres indsats for at realisere målene i den europæiske ligestillingspakt (2011-2020) og til at træffe passende foranstaltninger til at håndtere alle former for direkte og indirekte diskrimination mod kvinder, navnlig kønsbestemte lønforskelle, kønsopdelingen på arbejdsmarkedet, stereotype opfattelser og alle former for vold mod kvinder, eftersom kvinder fortsat lider under multidiskrimination inden for forskellige områder af deres dagligliv på trods af den eksisterende lovgivning om bekæmpelse af diskrimination
- fremme uddannelse i ligestilling mellem kvinder og mænd, integrering af ligestillingsaspektet og tilstrækkelige overvågningsmekanismer for gennemførelse af EU's ligestillingspolitik
- styrke indsatsen for at bekæmpe menneskehandel for at udrydde seksuel udnyttelse, som især kvinder rammes af, og tvangsarbejde
- sikre en korrekt gennemførelse af de eksisterende ligestillingsdirektiver, herunder ved at indlede overtrædelsesprocedurer
- foreslå en EU-strategi for bekæmpelse af vold mod kvinder, som ville være en opfølgning på den tidligere indsats inden for dette område og opfylde de mange anmodninger fra Europa-Parlamentet; hilser i denne forbindelse Kommissionens nultolerance over for vold mod kvinder velkommen; opfordrer dog til mere handling, herunder en strategi på EU-plan for at stoppe vold mod kvinder som annonceret i Rådets konklusioner af marts 2010, der omfatter juridisk bindende instrumenter og oplysningsaktiviteter
- sætte spørgsmålet om vold mod kvinder — herunder vold i nære relationer, seksuel vold (voldtægt, sexovergreb og sexchikane), seksuel udnyttelse og skadelige traditionelle skikke såsom tvangsægteskaber og »æresforbrydelser« — øverst på dagsordenen, da kønsbaseret vold er både en konsekvens af uligheder mellem kvinder og mænd og en hindring for ligestilling og **derfor** ikke bør tolereres
- anvende nultolerancepolitik over for kønslemlæstelse af kvinder
- træffe foranstaltninger til at lancere projekter til bedre forening af familie- og arbejdsliv for alle generationer af kvinder, idet beslutningen om at erklære 2014 for det europæiske år for balancen mellem arbejde og familieliv hilses velkommen;

63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til kvinders behov og bekymringer, bl.a. ved at samarbejde med civilsamfundet og ngo'er for kvinder, i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivning og analysen af situationen for de grundlæggende rettigheder i EU; understreger vigtigheden af at overvåge og evaluere gennemførelsen af EU-lovgivning vedrørende ligestilling i medlemsstaterne;

64. opfordrer medlemsstaterne til at sikre anstændige lønninger og pensioner, reducere den kønsbestemte lønforskel og skabe flere kvalitetsjobs for kvinder samt at gøre det muligt for kvinder at drage fordel af offentlige tjenesteydelser af høj standard og forbedre velfærdsydelser;

Torsdag den 27. februar 2014

65. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af de økonomiske og sociale årsager, som fremmer volden mod kvinder, især arbejdsløshed, lave lønninger og pensioner, mangel på boliger, fattigdom og ikke-eksisterende eller mangelfulde offentlige servicefunktioner, navnlig inden for sundhed, uddannelse og social sikkerhed;
66. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser imod krænkelse af de grundlæggende rettigheder for unge piger, specielt imod den industri, som opfatter unge piger som en seksuel genstand, og som udløser en stigning i sexhandel med unge piger inden for EU;
67. opfordrer medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af nationale strategier, der vedrører respekt for og beskyttelse af kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder; insisterer på Unionens rolle i bevidstgørelsen og fremme af bedste praksis på dette område, da sundhed er en grundlæggende menneskerettighed, som er uomgængelig for at kunne udøve andre menneskerettigheder;
68. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til en retlig ramme om spørgsmålet om tværgående multidiskrimination;
69. mener, at underrepræsentationen af kvinder i den politiske og virksomhedsmæssige beslutningsproces udgør et demokratisk underskud; opfordrer derfor medlemsstaterne til at indføre positiv særbehandling såsom lovgivning for paritetssystemer og kønskvoter;
70. understreger, at fremskridtene inden for indsnævring af lønforskellene er meget langsomme; understreger, at gennemførelsen af princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi er afgørende for opnåelse af ligestilling mellem mænd og kvinder; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at revidere direktiv 2006/54/EF og fremsætte ændringsforslag i overensstemmelse med direktivets artikel 32 og på grundlag af artikel 157 i TEUF og følge de detaljerede henstillinger i bilaget til Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012;
71. understreger, at nedskæringer i det offentlige børnepasningstilbud har direkte konsekvenser for kvinders økonomiske uafhængighed; påpeger, at 28,3 % af arbejdsløshed og deltagelse i deltidsarbejde for kvinder i 2010 blev begrundet med manglende pasningsmuligheder, sammenholdt med 27,9 % i 2009; påpeger også, at erhvervsfrekvensen for kvinder med mindre børn i EU i 2010 var 12,7 % lavere end for kvinder uden børn, hvilket var en stigning på 11,5 % i forhold til 2008;
72. beklager, at ældre kvinders grundlæggende rettigheder alt for ofte krænkes, og at der er indberettet et stort antal tilfælde af vold, fysiske overgreb, følelsesmæssigt misbrug og økonomisk udnyttelse i flere medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger for at beskytte ældre kvinder mod alle former for misbrug, herunder mishandling i plejeboliger for ældre;
73. mener, at kvinder med handicap lider under dobbelt diskrimination på grund af deres køn og deres handicap; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre og beskytte de grundlæggende rettigheder for handicappede kvinder i EU;
74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at sætte en stopper for de kønsdiskriminerende stereotyper, der skabes af medierne, særlig i reklamer, i betragtning af den afgørende rolle, de kan spille med hensyn til at ændre de kollektive billeder af mænd og kvinder;
75. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge borgernes opmærksomhed på og kendskab til deres rettigheder stadfæstet i charteret og til at fremme et deltagelsesdemokrati ved at opretholde en løbende dialog med civilsamfundet, relevante ngo'er og kvindeorganisationer; opfordrer navnlig kvindeorganisationerne til at dele deres uvurderlige ekspertise om fastlåste stereotyper og diskrimination, da kvinder altid har været de mest sårbare ofre;
76. opfordrer til en større inddragelse af EU-institutionerne og til en bedre dialog mellem flere interessenter om de udfordringer, som ældre står over for i forbindelse med den fulde udøvelse af deres menneskerettigheder;

Solidaritet

77. understreger, at den finansielle og økonomiske krise og de foranstaltninger, der er truffet for at tackle situationen, har haft en større og indvirkning på de fattigste og de dårligst stillede i samfundet og ofte har ramt dem i meget alvorlig grad, hvilket afspejles i oplægget fra Europarådets kommissær for menneskerettigheder med titlen »Safeguarding human rights in times of economic crisis«, hvor der henvises til grupper, der er i risiko for social marginalisering såsom migranter, asylansøgere, romaer, kvinder og børn; påpeger, at en fjerdedel af befolkningen i EU28 i 2012 var i risiko for fattigdom eller

Torsdag den 27. februar 2014

social udstødelse; opfordrer til særlig opmærksomhed og passende og mere virkningsfulde og effektive foranstaltninger med henblik på at afhjælpe denne situation og bekæmpe ulighed og fattigdom; fordømmer udtalelserne fra politikere, som forsøger at gøre disse befolkningsgrupper til synderbukke; udtrykker bekymring over, at økonomiske og sociale kriser sætter grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og de demokratiske værdier under pres både på nationalt og på overnationalt niveau;

78. understreger, at sociale rettigheder er grundlæggende rettigheder, hvilket anerkendes af internationale traktater, den europæiske menneskeretskonvention, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske socialpagt; understreger, at disse rettigheder skal beskyttes både ved lov og i praksis for at sikre social retfærdighed, navnlig i perioder med økonomisk krise og stram finanspolitik; understreger betydningen af retten til værdighed, erhvervsfrihed og retten til at arbejde, retten til ikke-forskelsbehandling, herunder på grundlag af nationalitet, beskyttelse i tilfælde af ubegrundet opsigelse, retten til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, social sikring og social bistand, retten til sundhedsbeskyttelse, fri bevægelighed og ophold, retten til beskyttelse mod fattigdom og social udstødelse ved at sikre effektiv adgang til beskæftigelse passende boliger, uddannelse, erhvervsuddannelse, kultur og social og lægelig bistand og i forbindelse med løn og sociale goder, der garanterer en anstændig levestandard for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, samt andre beskæftigelses- og arbejdsvilkår, arbejdsmarkedets parterers uafhængighed og friheden til at tilslutte sig nationale eller internationale sammenslutninger til beskyttelse af arbejdstagernes økonomiske og sociale interesser og til at føre kollektive overenskomstforhandlinger;

79. understreger, at det at være arbejdsløs, fattig eller socialt udstødt har alvorlige, for ikke at sige fatale konsekvenser for udøvelsen af de rettigheder og friheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig følgende rettigheder og friheder: retten til menneskelig værdighed (artikel 1), erhvervsfriheden og retten til at arbejde (artikel 15), retten til ikke at blive forskelsbehandlet (artikel 21), retten til beskyttelse i tilfælde af ubegrundet opsigelse (artikel 30), retten til social sikring og social bistand (artikel 34), retten til sundhedsbeskyttelse (artikel 35) og retten til fri bevægelighed og opholdsret (artikel 45); påpeger endvidere, at det at være arbejdsløs, fattig eller socialt udstødt også har følger med hensyn til adgang til de basale, sociale og økonomiske tjenesteydelser osv.;

80. minder om, at systemer, der anerkender social retfærdighed som et vigtigt princip gennemført ved hjælp af solid lovgivning, er det bedste værn mod de sociale konsekvenser af den økonomiske og finansielle krise;

81. anbefaler, at alle medlemsstater hurtigst muligt ophæver deres resterende forbehold over for den europæiske socialpagt; mener, at Parlamentet bør fremme en permanent dialog om fremskridt i denne henseende; mener, at henvisningen til ESC i artikel 151 i TEUF bør anvendes mere effektivt, f.eks. ved at inddrage en test af sociale rettigheder i Kommissionens og Parlamentets konsekvensanalyser;

82. opfordrer til en større indsats for at hjælpe hjemløse og skaffe dem tag over hovedet og støtte og fordømmer — navnlig mens den nuværende økonomiske og finansielle krise tvinger stadig flere personer ud i en sårbar situation på gaden — love og politikker på nationalt eller lokalt plan, der kriminaliserer disse mennesker, som har større behov for hjælp, da dette er udtryk for en slående og inhuman tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder;

83. understreger behovet for at sikre kriseafhjælpningsforanstaltningernes forenelighed med Unionens værdier og mål, og navnlig for at sikre respekt for retsstatsprincippet i tilknytning til Unionens tiltag i de lande, der er hårdest ramt af virkningerne af krisen i euroområdet;

84. gentager sin opfordring til Rådet om at medtage emnet »effektiv adgang for de fattigste til alle grundlæggende rettigheder« i temaområderne i den kommende flerårige ramme for FRA;

85. beklager, at der i nogle medlemsstater fortsat findes overgangsregler om arbejdskraftens frie bevægelighed; fremhæver, at frykten for negative konsekvenser af arbejdskraftmigration er grundløs; påpeger, at beregninger viser en stigning på lang sigt på næsten 1 % i BNP i EU15-landene som følge af mobiliteten efter udvidelsen (i 2004-2009) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ »Employment and Social Developments in Europe 2011«, kapitel 6: Intra-EU labour mobility and the impact of enlargement», s. 274.

Torsdag den 27. februar 2014

86. bemærker, at den nylige rubricering af fri bevægelighed som migration til sociale sikringssystemer ikke er baseret på faktuelle oplysninger⁽¹⁾; fremhæver, at forskelsbehandling er en stor hindring for europæiske borgeres mulighed for at udøve grundlæggende rettigheder; understreger, at EU-borgere, der er permanent bosiddende i en anden medlemsstat, har ret til ligebehandling vedrørende social sikring i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004;

87. understreger behovet for, at Kommissionen og medlemsstaterne styrker deres arbejde med hensyn til udvikling af og garanti for arbejdstagerrettigheder og grundlæggende sociale rettigheder som et afgørende skridt i retning af at sikre, at man i EU opnår ligebehandling, anstændigt arbejde og en løn, der er til at leve af;

88. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende, at arbejdstagernes ret til sikre og sunde arbejdsvilkår, jf. artikel 3 i den europæiske socialpagt, er afgørende for arbejdstagernes mulighed for at leve et værdigt liv og for at sikre, at deres grundlæggende rettigheder respekteres;

89. fremhæver betydningen af den rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller i forbindelse med overenskomstforhandlinger i forhold til at sikre, at arbejdstagernes grundlæggende rettigheder og ligebehandling af arbejdstagere sikres, især hvad angår unge, kvinder, handicappede og andre socialt dårligt stillede grupper på arbejdsmarkedet;

Unionsborgerskab

90. understreger, at Lissabontraktatens og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheds ikrafttræden samt borgernes og civilsamfundets voksende forventninger — som den mislykkede ACTA-aftale og overvågnings-skandalerne er et udtryk for — har gjort det nødvendigt at styrke og øge den demokratiske og institutionelle gennemsigtighed og åbenhed i EU, navnlig i dets institutioner, organer, kontorer og agenturer, og i dets medlemsstater; mener, at gennemsigtighed og åbenhed er nøgleprincipper, der skal styrkes yderligere og fremmes for at sikre god regeringsførelse og civilsamfundets fulde deltagelse i den EU's beslutningsproces;

91. beklager den fastlåste situation på det interinstitutionelle plan med hensyn til revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter og oplysninger; opfordrer Rådet og Kommissionen til at genoptage arbejdet med at revidere denne forordning på grundlag af Parlamentets forslag for at sikre større gennemsigtighed i EU's beslutningsproces og bedre adgang for EU's borgere til dokumenter; opfordrer alle EU-institutioner, -kontorer, -organer og -agenturer til at gennemføre forordning (EF) nr. 1049/2001 fuldt ud som krævet i Lissabontraktaten og bemærker på baggrund af EU-Domstolens retspraksis og klager til Ombudsmanden, at dette ikke er tilfældet; opfordrer Rådet og Kommissionen til samtidig at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemsigtighed i forbindelse med oplysning af offentligheden om, hvordan midler, der er givet fra EU's budget til medlemsstaterne, anvendes;

92. understreger, at retten til en god forvaltning også indebærer, at myndighederne har pligt til at informere borgerne om deres grundlæggende rettigheder og hjælpe de socialt dårligt stillede til at få forklaret deres rettigheder og støtte dem, således at de bliver overholdt;

93. minder om, at statsborgerskab i overensstemmelse med artikel 21 i verdenserklæringen om menneskerettigheder omfatter enhver persons ret til at deltage i offentlige anliggender i det land, hvor vedkommende er bosat; minder om, at unionsborgerskabet ikke begrænser sig til retten til at stemme og stille op ved valg til Europa-Parlamentet og kommunalvalg eller udøvelsen af deres rettigheder, så væsentlige de end måtte være, inden for fri bevægelighed og ophold; understreger derfor, at unionsborgerskabet omfatter enhver EU-borgers mulighed for at kunne deltage aktivt og uden enhver form for forskelsbehandling i det demokratiske, politiske, sociale og kulturelle liv i den medlemsstat, hvor borgeren bor, og udøve alle sine grundlæggende politiske, civile, økonomiske, kulturelle og sociale rettigheder og friheder som anerkendt af EU;

94. henleder opmærksomheden på behovet for at gennemføre bevidstgørelses- og oplysningskampagner for at fremme Unionens værdier og mål blandt borgerne, og opfordrer navnlig til den størst mulige udbredelse af teksten i de relevante artikler i traktaten om Den Europæiske Union og EU's charter om grundlæggende rettigheder;

95. glæder sig over udpegelsen af 2013 til Borgernes Europaår; opfordrer dog Kommissionen til sammen med medlemsstaterne fortsat at informere EU-borgerne om deres rettigheder, så de fuldt ud kan nyde godt af deres unionsborgerskab;

⁽¹⁾ Se »A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence«, GD Beskæftigelse, endelig rapport fremlagt af ICF GHK i samarbejde med Milieu Ltd., den 14. oktober 2013.

Torsdag den 27. februar 2014

96. opfordrer medlemsstaterne til at indlede oplysningskampagner for at informere EU-borgere om deres ret til at stemme og ret til at stille op til valg; opfordrer til, at de nødvendige reformer af den europæiske valgprocedure gennemføres i alle medlemsstater med henblik på at fremme et aktivt unionsborgerskab; opfordrer medlemsstaterne til at fremme borgernes aktive deltagelse gennem borgerinitiativet og udøvelse af retten til at indgive andragender og fremsende klager til Den Europæiske Ombudsmand;

97. minder om betydningen af Den Europæiske Ombudsmands arbejde for personers rettigheder; understreger Ombudsmandens uafhængighed er vigtig for at sikre troværdigheden af hans eller hendes arbejde, og anmoder derfor om, at ombudsmandens statut ændres, således at medlemmer af det organ, der udnævner Ombudsmanden, såvel tidligere som nuværende medlemmer, formelt udelukkes fra at være kandidater til denne stilling;

98. understreger, at retten til fri bevægelighed og ophold for EU-borgere og deres familier samt erhvervsfrihed og retten til at arbejde, der er fastlagt i traktaterne og garanteret ved direktivet om fri bevægelighed, er en af de europæiske borgeres grundlæggende rettigheder og repræsenterer en vigtig økonomisk fordel for værtslandene, idet den bidrager til håndtering af uoverensstemmelser mellem kvalifikationer og arbejdsudbud og hjælper til at kompensere for EU's demografiske underskud; understreger, at direktivet allerede fastsætter undtagelser fra og begrænser af retten til fri bevægelighed; fordømmer ethvert forsøg på at lave om på disse regler og kræver, at enhver overtrædelse heraf fører til en sag ved EU-Domstolen;

Retlige Anliggender

99. understreger, at en uafhængig, rimelig, effektiv, upartisk og retfærdig retspleje, der arbejder inden for rimelige frister, er afgørende for demokratiet og retsstaten og dissers troværdighed; er bekymret over de mange overtrædelser, der har fundet sted i denne sammenhæng, hvilket fremgår af antallet af domsfældelser ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at håndhæve Domstolens afgørelser; understreger, at enhver form for straffrihed som følge af udnyttelse af en magtposition eller en indflydelsesrig stilling i forhold til personer, retlige eller politiske myndigheder ikke kan tolereres i EU;

100. anerkender den betydning, som udenretslige og kvasirettslige institutioner, som f.eks. nationale menneskerettighedsinstitutioner, ligestillingsorganer, ombudsmandsinstitutioner og databeskyttelsesmyndigheder og andre sådanne institutioner med en menneskerettighedsdimension — som supplement til domstolene — har for domstolsadgangen; understreger i denne forbindelse, at der bør udpeges eller oprettes nationale menneskerettighedsinstitutioner i alle EU-medlemsstater med henblik på en fuldstændig akkreditering i henhold til de såkaldte Parisprincipper (principper vedrørende nationale menneskerettighedsinstitutioners status og funktion, FN's Generalforsamlings resolution 48/134 af 20. december 1993); understreger, at kravet om fuldstændig uafhængighed også vil være til gavn for andre institutioner med en menneskerettighedsdimension;

101. opfordrer FRA til at gennemføre en undersøgelse af de ekstraordinære love og procedurer, der er begrundet i bekæmpelsen af terrorisme, og deres overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder i samarbejde med FN's særlige rapportør på dette område; afviser enhver ekstraordinær procedure, som skaber en synlig ubalance i anklagerens og forsvarerens stilling i en retssag, som f.eks. hemmelige høringer eller domme, eller som giver regeringen særlige beføjelser til at censurere medierne eller giver mulighed for hemmelig overvågning af befolkningen; konstaterer og beklager, at terrorbekæmpelsespolitikkerne gradvist udvides til at omfatte et stigende antal forbrydelser og lovovertrædelser, som navnlig fører til mange flere hurtige retssager, ikke-tidsbestemte minimumsstraffe og en øget registrering af befolkningen;

102. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde vedrørende det strafferetlige område og gennemførelsen af køreplanen for processuelle garantier og medlemsstaterne til at indtage en mere ambitiøs holdning på dette område;

103. hilser FRA's rapport om domstolsadgang i tilfælde af diskrimination i EU velkommen og understreger, at domstolsadgang ofte er kompliceret og besværlig; mener, at forbedringerne kunne omfatte lettere procedurer og øget støtte til dem, der søger retfærdighed;

Torsdag den 27. februar 2014

104. noterer sig den resultattavle for retsområdet, som Kommissionen har fastlagt, og som desværre kun omfatter civilretlige, handelsretlige og forvaltningsretlige spørgsmål, uanset den omstændighed, at Europa-Parlamentet havde anmodet om, at den også skulle omfatte strafferetlige spørgsmål, grundlæggende rettigheder og retsstatsforhold; opfordrer derfor til, at resultattavlen udvikles til også at omfatte disse områder; understreger, at resultattavlen bør indgå i den nye Københavnsmekanisme og den europæiske politikcyklus vedrørende anvendelsen af artikel 2 i TEU; understreger også, at målet om at forbedre retsvæsenets funktion ikke udelukkende kan være at forbedre en stats tiltrækningskraft for investorer og iværksættere og primært dreje sig om de retslige procedurers effektivitet, men også bør sikre retten til en retfærdig rettergang og overholdelsen af de grundlæggende rettigheder;

105. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge den faktiske gennemførelse i EU af adgangen til domstolsprøvelse i forbindelse med alle nulevende og fremtidige generationers ret til at leve i et miljø, der på tilfredsstillende vis beskytter deres helbred og velbefindende;

106. giver udtryk for bekymring over politiseringen af forfatningsdomstolene i visse medlemsstater og minder om, at retssystemets uafhængighed er af største betydning;

o

o o

107. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0174

Den europæiske arrestordre

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om revision af den europæiske arrestordre (2013/2109(INL))

(2017/C 285/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 2, 3, 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union og til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 5 i sin afgørelse 2005/684/EF, Euratom af 28. september 2005 om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens beretninger om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (COM(2005)0063 og SEC(2005)0267, COM(2006)0008 og SEC(2006)0079, COM(2007)0407 og SEC(2007)0979 samt COM(2011)0175 og SEC(2011)0430),
- der henviser til Rådets endelige rapport af 28. maj 2009 om fjerde runde af gensidige evalueringer — den praktiske anvendelse af den europæiske arrestordre og de hermed forbundne procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne (8302/4/2009 — CRIMORG 55),
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (endelig betænkning) ⁽³⁾,
- der henviser til den reviderede udgave af den europæiske håndbog om udstedelse af en europæisk arrestordre (17195/1/10 REV 1),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. september 2011 med titlen »Opbygning af tillid til retsvæsenet overalt i EU — et nyt aspekt af uddannelsen af retsvæsenets aktører i EU« (COM(2011)0551),
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om forholdene under frihedsberøvelse i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin henstilling af 9. marts 2004 til Rådet om indsattes rettigheder i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾,
- der henviser til vurderingen af merværdien af EU-foranstaltningerne vedrørende den europæiske arrestordre, der blev foretaget af Enheden for Europæisk Merværdi i Europa-Parlamentet,
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0039/2014),

⁽¹⁾ EUT L 262 af 7.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

⁽⁴⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 73.

⁽⁵⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 82.

⁽⁶⁾ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 154.

⁽⁷⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

Torsdag den 27. februar 2014

- A. der henviser til, at EU har sat sig for at udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed til sine borgere, og at EU i henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union anerkender menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og dermed påtager sig positive forpligtelser, som den må opfylde for at leve op til dette tilsagn; der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse for at være effektivt må bygge på gensidig tillid, som kun kan opnås, hvis respekt for mistænkte og tiltalte grundlæggende rettigheder og proceduremæssige rettigheder er garanteret i hele EU; der henviser til, at gensidig tillid fremmes gennem uddannelse, samarbejde og dialog mellem retslige myndigheder og retsvæsenets aktører, hvorved der skabes en egentlig europæisk retskultur;
- B. der henviser til, at hensigten med rammeafgørelse 2002/584/RIA var at fremskynde og lette udleveringsprocedurer i EU i forhold til traditionelle udleveringsprocedurer, og at dette overvejende er lykkedes, og at rammeafgørelsen udgør hovedhjørnestenen med hensyn til princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager, som fastsat i artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- C. der henviser til, at der dog er problemer med anvendelsen i praksis, og at nogle af disse problemer specifikt knytter sig til rammeafgørelse 2002/584/RIA og skyldes lakuner i rammeafgørelsen, f.eks. det faktum, at der ikke udtrykkeligt er medtaget retsgarantier vedrørende grundlæggende rettigheder eller en proportionalitetskontrol, samt en ufuldstændig og inkonsistent gennemførelse af rammeafgørelsen; der henviser til, at andre problemer er fælles med sættet af instrumenter til gensidig anerkendelse på grund af den ufuldstændige og uafbalancerede udvikling af det strafferetlige område på EU-plan;
- D. der henviser til, at klart definerede og velfungerende instrumenter for gensidig anerkendelse af retslige foranstaltninger er væsentlige for de nationale anklagemyndigheders undersøgelsesaktiviteter med henblik på at bekæmpe grov grænseoverskridende kriminalitet, og at sådanne instrumenter ligeledes er afgørende for den kommende europæiske anklagemyndigheds efterforskningsaktivitet;
- E. der henviser til, at Det Særlige Udvalg om Organiseret Kriminalitet, Korruption og Hvidvaskning af Penge (CRIM) i sin endelige beretning har understreget nødvendigheden af at sikre hurtig gensidig anerkendelse under fuld overholdelse af proportionalitetsprincippet og alle retslige foranstaltninger, navnlig hvad angår strafferetlige afgørelser, konfiskationskendelser og europæiske arrestordre;
- F. der henviser til, at bl.a. følgende forhold volder bekymring:
- i) manglen i rammeafgørelse 2002/584/RIA og andre instrumenter for gensidig anerkendelse på en eksplicit grund til afslag, når der er væsentlig grund til at formode, at en fuldbyrdelse af foranstaltningen vil være uforenelig med den fuldbyrdende medlemsstats forpligtelser i henhold til artikel 6 i TEU og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
 - ii) manglen på en bestemmelse i rammeafgørelse 2002/584/RIA og andre instrumenter for gensidig anerkendelse om retten — som fastsat i chartrets artikel 47 — til effektive retsmidler, der overlades til at blive reguleret i national ret, hvilket fører til usikkerhed og inkonsekvent praksis mellem medlemsstaterne
 - iii) manglen på regelmæssig kontrol af indberetninger til Schengeninformationssystemet (SIS) og Interpol såvel som manglen på en automatisk forbindelse mellem tilbagetrækningen af en europæisk arrestordre og fjernelse af sådanne indberetninger, samt usikkerhed om, hvilke konsekvenser en afvisning af at fuldbyrde en europæisk arrestordre har for den fortsatte gyldighed af en europæisk arrestordre og de tilknyttede indberetninger, med det resultat, at personer, som er berørt af en europæisk arrestordre, ikke kan bevæge sig frit inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden at risikere fremtidig anholdelse og udlevering
 - iv) manglen på præcision i definitionen af alvorlige forbrydelser i den liste, der er knyttet til den europæiske arrestordre, men også til andre EU-instrumenter, som til stadighed henviser til denne liste, og medtagelsen af forbrydelser, der ikke betragtes som alvorlige i straffelovgivningen i alle medlemsstater, og som muligvis ikke kan klare en proportionalitetstest
 - v) overdreven brug af den europæiske arrestordre for mindre forseelser eller i forbindelse med situationer, hvor mindre indgribende alternativer kunne anvendes, hvilket fører til uberettigede anholdelser, uberettigede og ofte langvarige varetægtsfængslinger og således en uforholdsmæssigt vidtgående indgriben i mistænkte og tiltalte grundlæggende rettigheder og en belastning af medlemsstaternes ressourcer

Torsdag den 27. februar 2014

- vi) manglen på en definition af begrebet »judicial myndighed« i rammeafgørelse 2002/584/RIA og andre instrumenter for gensidig anerkendelse, hvilket har ført til en variation i praksis mellem medlemsstaterne og dermed usikkerhed, skade på den gensidige tillid og retstvister
 - vii) manglen på minimumsstandarder til at sikre effektivt retsligt tilsyn med korrekt udførelse af foranstaltninger til gensidig anerkendelse, hvilket har ført til stærkt divergerende praksis i medlemsstaterne med hensyn til retsgarantier og beskyttelsesmekanismer mod krænkelse af grundlæggende rettigheder, herunder spørgsmålet om erstatning til ofre for fejlagtig domfældelse, f.eks. ved forveksling af identitet, i modstrid med de normer, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og i den faste praksis ved Den Europæiske Unions Domstol
 - viii) det er et anerkendt faktum, at varetægtsfængsling kan være et nødvendigt retsinstrument under visse omstændigheder, men manglen på minimumsstandarder for varetægtsfængsling, herunder regelmæssig kontrol, anvendelse af denne form for fængsling som sidste udvej og overvejelse af alternativer, betyder sammen med en mangelfuld vurdering af, om en given sag er klar til at komme for retten, at der sker uberettiget og overdrevent langvarig varetægtsfængsling af mistænkte og tiltalte
 - ix) de usle forhold i en række tilbageholdelsesfaciliteter på tværs af EU og den indvirkning, dette har på de berørte personers grundlæggende rettigheder, især retten til beskyttelse mod umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. artikel 3 i EMRK, og effektiviteten og funktionsevnen af Unionens instrumenter om gensidig anerkendelse
 - x) manglen på advokatbistand til de personer, som eftersøges i henhold til en europæisk arrestordre, i såvel den udstedende som den fuldbyrdende medlemsstat
 - xi) manglen i rammeafgørelse 2002/584/RIA på frister for fremsendelsen af de oversatte europæiske arrestordre, som fører til forskellig praksis og usikkerhed
 - xii) manglen på en ordentlig definition af strafbare handlinger, således at kravet om dobbelt strafbarhed ikke længere finder anvendelse;
 - xiii) den manglende brug af andre eksisterende EU-værktøjer til effektivt retsligt samarbejde og gensidig anerkendelse;
1. mener, med tanke på de nye retlige rammer fra 2014 i medfør af Lissabontraktaten, at denne beslutning ikke bør beskæftige sig med problemer, der direkte skyldes den ukorrekte gennemførelse af rammeafgørelse 2002/584/RIA, eftersom sådanne problemer kan og bør afhjælpes ved en korrekt gennemførelse fra medlemsstaternes side, og Kommissionen kan sikre dette ved hjælp af de til rådighed stående procedurer;
 2. opfordrer medlemsstaterne til rettidigt og effektivt at gennemføre samtlige EU's strafferetlige foranstaltninger, eftersom de er komplementære, herunder den europæiske efterforskningskendelse, den europæiske kontrolordre og foranstaltninger vedrørende processuelle rettigheder, og således stille alternative og mindre indgribende instrumenter om gensidig anerkendelse til rådighed for de retslige myndigheder og samtidig sikre overholdelse af mistænkte og tiltaltes rettigheder i straffesager; opfordrer Kommissionen til at overvåge deres korrekte gennemførelse samt deres indvirkning på anvendelsen af den europæiske arrestordre og det strafferetlige område på EU-plan;
 3. opfordrer medlemsstaterne og deres retslige myndigheder til at undersøge alle eksisterende muligheder i rammeafgørelse 2002/584/RIA (f.eks. betragtning 12) for at sikre beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, til at udnytte alle alternative mekanismer inden udstedelse af en europæisk arrestordre og til at behandle sagen uden urimelige forsinkelser, når en europæisk arrestordre har resulteret i en anholdelse, for at holde varetægtsfængslingen nede på et minimum;
 4. fastslår, at fuld anerkendelse og hurtig fuldbyrdelse af retslige foranstaltninger er et skridt hen imod et strafferetligt område i EU, og understreger, at den europæiske arrestordre udgør et vigtigt instrument til effektiv bekæmpelse af grove grænseoverskridende kriminalitet;
 5. mener, at da de problemer, der er fremhævet i punkt F, udspringer af både detaljerne i rammeafgørelse 2002/584/RIA og den ufuldstændige og uafbalancerede karakter af det strafferetlige område på EU-plan, må de lovgivningsmæssige løsninger bestå i en fortsat indsats for at indføre minimumsstandarder for bl.a. mistænkte og tiltaltes processuelle rettigheder samt tværgående foranstaltninger, som indfører fælles principper for alle instrumenter for gensidig anerkendelse, eller, hvis sådanne tværgående foranstaltninger ikke kan anvendes eller ikke kan afhjælpe de problemer, der er identificeret i

Torsdag den 27. februar 2014

denne beslutning, ændringer af rammeafgørelse 2002/584/RIA;

6. mener, at de svagheder, der er påpeget, ikke kun undergraver den gensidige tillid, men også har store sociale og økonomiske omkostninger for de berørte personer, deres familier og samfundet generelt;

7. anmoder derfor Kommissionen om senest et år efter vedtagelsen af denne beslutning, på grundlag af artikel 82 i TEUF, at fremlægge forslag til retsakter efter de detaljerede henstillinger i bilaget med bestemmelser om:

- a) en procedure, hvorefter en foranstaltning om gensidig anerkendelse om nødvendigt kan valideres i den udstedende medlemsstat af en dommer, en domstol, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager med henblik på at overvinde de forskellige fortolkninger af begrebet »judiciel myndighed«
- b) en proportionalitetstest, som skal gennemføres i forbindelse med alle afgørelser om gensidig anerkendelse, på grundlag af alle relevante faktorer og forhold, f.eks. hvor alvorlig overtrædelsen er, om sagen er klar til domstolsbehandling, indvirkningen på den eftersøgte rettigheder, herunder retten til beskyttelse af privatliv og familieliv, omkostningerne og tilgængeligheden af en passende og mindre indgribende alternativ foranstaltning
- c) en standardiseret høringsprocedure, ifølge hvilken de kompetente myndigheder i den udstedende stat og den fuldbyrdende stat kan udveksle oplysninger om fuldbyrdelse af retsafgørelser, for eksempel om proportionalitetsvurderingen og specifikt i forbindelse med den europæiske arrestordre for at fastslå, om en sag er rede til domstolsprøvelse
- d) en obligatorisk grund til afslag, hvis der er vægtige grunde til at formode, at fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre ville være uforenelig med den fuldbyrdende stats forpligtelser i henhold til artikel 6 i TEU og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 52, stk. 1, som henviser til proportionalitetsprincippet
- e) retten til effektive retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47, stk. 1, og artikel 13 i EMRK, herunder ret til i den fuldbyrdende medlemsstat at indanke spørgsmålet om fuldbyrdelse af et instrument til gensidig anerkendelse samt den eftersøgte ret til at anfægte den udstedende stats manglende opfyldelse af garantier, som gives til den fuldbyrdende stat
- f) en bedre definition af de forbrydelser, hvor den europæiske arrestordre bør finde anvendelse, for at lette proportionalitetstesten;

8. kræver en klar og sammenhængende anvendelse i alle medlemsstater af EU-lovgivningen vedrørende processuelle rettigheder i straffesager i forbindelse med anvendelsen af den europæiske arrestordre, herunder retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, retten til adgang til advokatbistand i straffesager og retten til kommunikation ved anholdelse samt retten til information under straffesager;

9. opfordrer Kommissionen til at anmode om, at medlemsstaterne leverer omfattende data i forbindelse med anvendelsen af den europæiske arrestordre, og til at medtage sådanne data i sin næste rapport om gennemførelsen med henblik på at foreslå passende handling i forbindelse med eventuelle problemer;

10. opfordrer til en regelmæssig revision af ikke-gennemførte europæiske arrestordre og vurdering af, om de sammen med de tilsvarende SIS II- og Interpol-indberetninger bør trækkes tilbage; opfordrer også til tilbagetrækning af europæiske arrestordre og de tilsvarende SIS II- og Interpol-indberetninger i de tilfælde, hvor den europæiske arrestordre er blevet afvist af obligatoriske grunde, f.eks. under henvisning til »ne bis in idem«-princippet eller på grundlag af krænkelser eller uforenelighed med forpligtelser på det menneskeretlige område; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at SIS II- og Interpol-indberetninger obligatorisk skal opdateres med oplysninger om årsagerne til, at der er givet afslag på at fuldbyrde den europæiske arrestordre svarende til indberetningen, og til at sikre en passende opdatering af Europols registre;

11. understreger vigtigheden af at følge de korrekte procedurer, også hvad angår appelrettigheder, og opfordrer medlemsstaterne til enten som udstedende eller fuldbyrdende medlemsstat at sørge for juridiske mekanismer, der giver kompensation for skader som følge af fejlagtig domfældelse i forbindelse med instrumenter for gensidig anerkendelse i overensstemmelse med EMRK's standarder og EU-Domstolens faste praksis;

12. opfordrer Rådet til i sin reviderede udgave af den europæiske manual om udstedelse af en europæisk arrestordre (17195/1/10 REV 1) at medtage en frist på seks dage for fremsendelse af oversatte europæiske arrestordre for at skabe større klarhed og sikkerhed;

Torsdag den 27. februar 2014

13. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde om styrkelse af dommeres, anklageres og forsvarsadvokaters kontaktnetværk for at fremme en effektiv og velinformeret behandling af sager vedrørende den europæiske arrestordre og til at tilbyde relevant uddannelse på nationalt og EU-plan til retsvæsenets aktører, herunder sproguddannelse samt uddannelse i hensigtsmæssig anvendelse af den europæiske arrestordre og den kombinerede anvendelse af de forskellige instrumenter til gensidig anerkendelse; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en praktisk EU-håndbog for forsvarsadvokater i procedurer vedrørende den europæiske arrestordre, som gøres let tilgængelig i hele EU, under hensyntagen til det arbejde, som den europæiske sammenslutning af forsvarsadvokater (ECBA) allerede har udført om dette emne, og suppleret med nationale håndbøger;
14. opfordrer Kommissionen til at fremme oprettelsen et specifikt netværk vedrørende den europæiske arrestordre og et netværk af forsvarsadvokater, der arbejder på de europæiske strafferets- og udleveringssager, og til at sørge for passende midler til dem samt til Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere; mener, at Kommissionen kan sikre passende midler gennem de eksisterende programmer på det strafferetlige område på EU-plan;
15. opfordrer Kommissionen til at oprette en lettilgængelig EU-database, som samler al national retspraksis i forbindelse med den europæiske arrestordre og andre sager om gensidig anerkendelse, for at lette arbejdet for retsvæsenets aktører og fremme kontrollen og vurderingen af gennemførelsen og eventuelle problemer, der måtte opstå;
16. fremhæver forbindelsen mellem fængselsforholdene og foranstaltninger i forbindelse med den europæiske arrestordre og minder medlemsstaterne om, at artikel 3 i EMRK og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis ikke kun pålægger medlemsstaterne negative forpligtelser ved at forbyde dem at udsætte fanger for umenneskelig eller nedværdigende behandling, men også positive forpligtelser ved at kræve, at de skal sikre, at fængselsforholdene er i overensstemmelse med den menneskelige værdighed, og at der gennemføres grundige, effektive undersøgelser, hvis sådanne rettigheder krænkes; opfordrer medlemsstaterne til at tage særligt hensyn til sårbare personers rettigheder og generelt at undersøge grundigt, om der er alternativer til fængslingen;
17. opfordrer med henblik på at sikre effektiviteten i forbindelse med gensidig anerkendelse Kommissionen til at undersøge de juridiske og finansielle midler til rådighed på EU-plan for at forbedre standarden af fængselsforholdene, herunder forslag til retsakter om forholdene i forbindelse med varetægtsfængsling;
18. konstaterer, at disse henstillinger respekterer borgernes grundlæggende rettigheder, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
19. mener, at forslagernes eventuelle finansielle følgevirkninger for EU's budget bør dækkes af de eksisterende budgetbevillinger; understreger, at vedtagelsen af disse forslag ville føre til markante udgifts- og tidsbesparelser for såvel medlemsstaterne som borgerne og derfor ville være gavnlig både økonomisk og samfundsmæssigt, som det klart blev påpeget i vurderingen af den europæiske merværdi af EU-foranstaltningerne vedrørende den europæiske arrestordre;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de udførlige henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet.
-

Torsdag den 27. februar 2014

BILAG TIL BESLUTNINGEN: HENSTILLINGER VEDRØRENDE PÅTÆNKTE FORSLAG TIL RETSAKTER

Valideringsprocedure til Unionens instrumenter for gensidig anerkendelse:

- »Udstedende myndighed« defineres i Unionens straffelovgivning som:
 - i) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
 - ii) enhver anden kompetent myndighed som defineret af den udstedende stat, forudsat at den handling, der skal udføres, er valideret, efter undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne for udstedelse af instrumentet af en dommer, en domstol, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager i den udstedende stat.

Proportionalitetstest af EU-instrumenter til gensidig anerkendelse:

- Når der træffes en afgørelse, som skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat, skal den kompetente myndighed omhyggeligt vurdere behovet for den ønskede foranstaltning på grundlag af alle relevante faktorer og omstændigheder under hensyntagen til den mistænkte eller tiltalte persons rettigheder og muligheden for at opnå de ønskede mål ved hjælp af en passende alternativ og mindre indgribende foranstaltning, og anvende den mindst indgribende tilgængelige foranstaltning. Når den fuldbyrdende myndighed har grundlag for at mene, at foranstaltningen er uforholdsmæssig, kan den fuldbyrdende myndighed forhøre sig hos den udstedende myndighed om vigtigheden af at gennemføre afgørelsen om gensidig anerkendelse. Efter en sådan høring kan den udstedende myndighed vælge at trække afgørelsen om gensidig anerkendelse tilbage.

Høringsprocedure mellem de relevante myndigheder i udstedelses- og fuldbyrdelsesstaten, der skal bruges i forbindelse med EU's instrumenter til gensidig anerkendelse:

- Uden at det berører den kompetente fuldbyrdende myndigheds mulighed for selv at benytte grundene til afslag, bør der være adgang til en standardiseret procedure, hvorefter de kompetente myndigheder i udstedelses- og fuldbyrdelsesstaten udveksler oplysninger og konsulterer hinanden med henblik på at fremme en problemløs og effektiv anvendelse af de relevante instrumenter til gensidig anerkendelse eller beskyttelsen af den berørte persons grundlæggende rettigheder, f. eks. i forbindelse med proportionalitetsvurderingen, også hvad angår den europæiske arrestordre, når det skal fastslås, om en sag er rede til domstolsprøvelse.

Afslag, der er begrundet i hensynet til de grundlæggende rettigheder, skal finde anvendelse på Unionens instrumenter til gensidig anerkendelse:

- Der er vægtige grunde til at formode, at fuldbyrdelsen af foranstaltningen ville være uforeneligt med den fuldbyrdende stats forpligtelser i henhold til artikel 6 i TEU og chartret.

Bestemmelse om effektive retsmidler, der finder anvendelse på instrumenterne til gensidig anerkendelse:

- Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med chartret samt EU-Domstolens og Menneskerettighedsdomstolens praksis, at enhver, hvis rettigheder og friheder er blevet krænket ved en afgørelse, handling eller undladelse i forbindelse med anvendelsen af et instrument om gensidig anerkendelse i straffesager, har ret til en effektiv domstolsprøvelse. Udnyttes sådanne retsmidler i den fuldbyrdende medlemsstat, og har de opsættende virkning, skal der træffes endelig afgørelse om sådanne retsmidler inden for de frister, som er fastsat af det gældende instrument for gensidig anerkendelse eller, i mangel af udtrykkelige frister, med tilstrækkelig hurtighed til sikre, at formålet med processen for gensidig anerkendelse ikke forspildes.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0175

Frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (2013/2990(RSP))

(2017/C 285/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union ⁽²⁾,
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet forelagde i overensstemmelse med artikel 207, stk. 3, første afsnit, artikel 207, stk. 4, første afsnit, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0344/2013),
 - der henviser til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder (vedtaget ved Generalforsamlingens resolution 61/295 den 13. september 2007) ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Verdensbankens rapport af 14. marts 2012 om retlige spørgsmål vedrørende skovene: styrkelse af den strafferetslige indsats for at bekæmpe illegal skovhugst ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Human Rights Watch's rapport af 16. juli 2013 "The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia's forestry sector" ⁽⁶⁾,
 - der henviser til rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde, der blev undertegnet den 9. november 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Indonesiens regering og EU den 30. september 2013 undertegnede en frivillig partnerskabsaftale om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (FLEGT), som bekræfter deres gensidige forpligtelse til at sikre, at træ, der indføres i EU, er produceret, fældet og afsendt lovligt;

⁽¹⁾ Rådsdokument 11767/1/2013.

⁽²⁾ Rådsdokument 11769/1/2013.

⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁴⁾ EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

⁽⁵⁾ World Bank, *Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging*, 2012, s. 5-10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf

⁽⁶⁾ Human Rights Watch, *The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia's forestry sector*, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Torsdag den 27. februar 2014

- B. der henviser til, at de frivillige partnerskabsaftaler er udarbejdet for at udrydde ulovlig skovhugst, forbedre skovforvaltningspraksis og i sidste ende medføre en mere bæredygtig skovforvaltning, samt bidrage til bestræbelserne på verdensplan på at standse afskovning og skovnedbrydning;
- C. der henviser til, at formålet med de frivillige partnerskabsaftaler er at fremme systemiske ændringer i skovsektoren ved at belønne agtpågivende aktører, der erhverver træ fra legale og pålidelige kilder, og beskytte dem mod illoyal konkurrence;
- D. der henviser til, at Indonesien rummer verdens tredjestørste regnskovsområde efter Amazonas og Congoflodens bækken, men også udleder betydelige mængder drivhusgasser, hovedsagelig på grund af omlægning af landets regnskove og kulstofrige tørveområder til anden arealudnyttelse såsom til produktion af palmeolie og papir;
- E. der henviser til, at Indonesien har mistet mindst 1 240 000 hektar skov mellem 2009 og 2011;
- F. der henviser til, at kun ti procent — målt i værdi — af eksporten af indonesisk træ og indonesiske træprodukter på nuværende tidspunkt er beregnet til EU, medens resten hovedsagelig eksporteres direkte til lande i Asien, hvilket gør den frivillige partnerskabsaftale til en vigtig normskabende faktor for hele den indonesiske træindustri;
- G. der henviser til, at Indonesiens skovbrug ifølge Interpol og en undersøgelse fra Verdensbanken fra 2012 er udsat for en stor risiko for hvidvaskning af penge og skatteunddragelse;
- H. der henviser til, at korruption, skatteunddragelse og hvidvaskning af penge i skovbrugssektoren ifølge Human Rights Watch har kostet landet hele 7 mia. USD mellem 2007 og 2011; der henviser til, at næstformanden for Indonesiens kommission for udryddelse af korruption har beskrevet skovsektoren som »en kilde til ubegrænset korruption«⁽¹⁾. der henviser til, at Indonesien imidlertid har gjort betydelige fremskridt i de seneste år med hensyn til retsforfølgelse af økonomisk kriminalitet, hvilket blev dokumenteret, da landets højesteret dømte palmeolieproducenten Asian Agri Group for skatteunddragelse i december 2012;
- I. der henviser til nødvendigheden af, at de to parter indgår en aftale om det indonesiske system til verifikation af lovlighed for træprodukter (Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK)), således at indonesisk træ og indonesiske træprodukter, der er omfattet af den frivillige partnerskabsaftale, kan indføres på EU-markedet som FLEGT-licenseret træ, der automatisk anses som lovligt i overensstemmelse med bestemmelserne i EU's forordning om træ og træprodukter⁽²⁾;
- J. der henviser til, at der i øjeblikket foretages en gennemgang af SVLK for at bringe det i overensstemmelse med kravene i den frivillige partnerskabsaftale;
- K. der henviser til, at Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab⁽³⁾ er bemyndiget til at indføre detaljerede krav vedrørende tildelingen af FLEGT-licenser og ændre listen over partnerlande og deres udpegede licensmyndigheder efter proceduren i bilag 1 til ovennævnte forordning;
- L. der henviser til, at Indonesiens forfatningsdomstol den 6. maj 2013 fastslog, at de oprindelige folks traditionelle skove ikke bør klassificeres som statsskovsområder, hvilket baner vej for bredere anerkendelse af de oprindelige folks rettigheder i øriget;
1. roser Indonesiens enorme frivillige indsats for at finde en løsning på tiltagende illegal skovhugst og hermed relateret handel ved hjælp af udviklingen af sit SVLK-system ved at inddrage flere berørte parter og især de store fremskridt, der er gjort i løbet af de seneste måneder; er imidlertid fortsat bekymret over visse problemer; minder om, at SVLK skal være operationelt for formelt at udstede FLEGT-licenser med henblik på at nå målene i den frivillige partnerskabsaftale;
2. glæder sig over resultatet af forhandlingerne om en frivillig partnerskabsaftale mellem EU og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til EU; gentager sin støtte til indgåelsen af den frivillige partnerskabsaftale og sin vilje til at støtte en vellykket gennemførelse af den;

⁽¹⁾ Reuters onlinenyheder, 17. september 2010, Graft could jeopardise Indonesia's climate deals <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Forordning (EU) nr. 995/2010.

⁽³⁾ EUT L 347 af 30.12.2005, s. 1.

Torsdag den 27. februar 2014

3. konstaterer, at de fleste af de pågældende trækilder i landet endnu ikke er blevet SVLK-certificeret, og at store mængder af ukontrolleret træ fra afskovning stadig tilføres forsyningskæden;
4. understreger betydningen af at udvide anvendelsen af SVLK-systemet, herunder revision, til også at dække alle træproduktionsområder og alle stadier i forsyningskæden for at sikre, at kontrolleret lovligt træ adskilles fra ukontrolleret træ, således at sidstnævnte ikke tilføres SVLK-forsyningskæden;
5. betragter problemet med skovomlægning som et vedvarende problem for Indonesiens forvaltningssystem for arealanvendelse; beklager, at SVLK ikke på nuværende tidspunkt kontrollerer den proces for tildeling, hvorved der gives skovomlægningskoncessioner til virksomheder, især for så vidt angår gennemførelse af miljøkonsekvensanalyser (AMDAL'er) og opfyldelse af de krav, der pålægges som led i processen med at opnå tilladelse til omlægning af skovarealer;
6. noterer sig, at det nuværende SVLK-system fører til, at aktiviteter i forbindelse med træ og træprodukter certificeres som lovlige, selv når oprindelige folkeslags og lokale samfunds krav vedrørende brugsret til jorden ikke er blevet afgjort, og/eller der ikke er blevet betalt passende erstatning; anmoder Kommissionen om indtrængende at opfordre den indonesiske regering til at sikre, at der tages behørigt hensyn til traditionelle samfunds ret til skove, indfødte folkeslags og lokale samfunds frie, forudgående og velinformerede samtykke og i givet fald erstatning for tab af adgang til skovområder, når lovligheden kontrolleres, og at kontrolorganerne får mandat til at vurdere, om virksomhederne har respekteret lokale brugsrettigheder til jorden, og om anvendelsen af arealerne er blevet lovlig bekendtgjort;
7. opfordrer den indonesiske regering til at sikre, at certificeringsprocessen ikke forskelsbehandler små og mellemstore virksomheder;
8. opfordrer Kommissionen til at tilskynde den indonesiske regering til at garantere, at:
 - alle trækilder og hele deres overvågningskæde revideres, herunder verificering af tømmerforetagendets ret til at fælde skov i det hele taget
 - certificeret træ og certificerede træprodukter holdes adskilt fra ucertificeret træ og ucertificerede træprodukter
 - omlægning af naturlige skove begrænses til et minimum, og at træets lovlige oprindelse fra omlægningsarealer verificeres, herunder at der findes et miljøvurderingsdokument, og/eller der er overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende arealanvendelse ved koncession;
9. opfordrer den indonesiske regering til med henblik på at øge landets troværdighed at udstede FLEGT-licenser, supplere den lovmæssige control under SVLK med en beslutsom indsats mod økonomisk kriminalitet, der er knyttet til skovbrugssektoren, såsom hvidvaskning af penge og skattesvig;
10. opfordrer den indonesiske regering til at følge op på sin nylige beslutning om at håndhæve skattelovgivningen og til at kræve dokumentation, der sikrer, at virksomheder, der eksporterer træ, fuldstændig overholder Indonesiens skattelove og loven om bekæmpelse af hvidvaskning af penge fra 2010;
11. bifalder den indonesiske regerings »one-map«-initiativ for at øge den offentlige adgang til opdaterede og gennemskuelige oplysninger og kort, uden hvilke god skovforvaltning i Indonesien ville være vanskelig på grund af usammenhængende og inkonsekvente fortolkninger af lovgivningen og konflikter med lokale og oprindelige samfund; understreger den kendsgerning, at de uafhængige skovinspektører skal have adgang til sådanne grundlæggende oplysninger for at kunne varetage deres opgaver på troværdig vis, og at koncessionskort, høstplaner og oplysninger om tilladelser bør registreres i et offentligt register; opfordrer den indonesiske regering til at fremskynde »one-map-initiativet« og offentliggøre en første udgave af det, herunder relevante oplysninger i forbindelse med skovlicenser og krav vedrørende brugsret til jord;
12. opfordrer Kommissionen til via sin deltagelse i Kontrolkomitéen for Fælles Gennemførelse at sikre, at der gøres en væsentligt indsats for at nedbringe risikoen for svindel og korruption, bl.a. ved udarbejdelse af en risikobaseret plan for bekæmpelse af svig;
13. erkender, at kontrol af træprodukters lovlighed næsten udelukkende afhænger af uafhængige inspektørers arbejde; roser SVLK for dets officielle rolle med hensyn til civilsamfundets uafhængige kontrol; konstaterer imidlertid, at de uafhængige inspektionsnetværk stadig har meget begrænset kapacitet, for så vidt angår menneskelige og finansielle ressourcer;

Torsdag den 27. februar 2014

14. opfordrer Kommissionen til at tilskynde den indonesiske regering til at sikre, at revisorer og verifikationsorganer sammen med de uafhængige skovbrugsinspektører modtager passende finansiering og uddannelse til, at de regelmæssigt kan foretage overvågning i marken, stikprøver og revisioner;
15. glæder sig over den indonesiske regerings indsats for at styrke det udpegede skovpolitis rolle; noterer sig imidlertid, at Indonesiens skovministerium bør forbedre sin politik for overvågning, katalogisering og opfølgning af tilfælde af ulovlig skovhugst; understreger, at det ekstremt vigtigt at indberette virksomheder, der arbejder ulovligt, til de lovhåndhævende myndigheder;
16. anmoder Kommissionen om indtrængende at opfordre den indonesiske regering til at sikre, at uafhængige overvågningsrapporter om overtrædelse af den relevante lovgivning behandles på passende vis, og at de relevante myndigheder træffer effektive og forebyggende foranstaltninger til at håndhæve reglerne, når der konstateres overtrædelser af den pågældende lovgivning;
17. understreger den kendsgerning, at uafhængig overvågning og respekt for de oprindelige folk og lokalsamfund er afgørende faktorer for SVLK's troværdighed; understreger derfor, at det er vigtigt at forsætte dette engagement og at styrke gennemsigtigheden over for andre interessenter fra civilsamfundet, at de uafhængige inspektioner, der gennemføres af civilsamfundet, finder sted uden vold, trusler og andre former for misbrug, og at dette i givet fald retsforfølges aktivt;
18. opfordrer Kommissionen til at tilskynde den indonesiske regering til at garantere, at:
- interessenternes engagement i gennemførelsen og driften af SVLK fortsættes og styrkes
 - de uafhængige inspektioner, der gennemføres af civilsamfundet, finder sted uden nogen form for vold, trusler eller anden form for misbrug, og, hvis dette forekommer, retsforfølges aktivt
 - der i alle tilfælde opnås frit, forudgående og velinformeret samtykke fra traditionelle og indfødte folkeslags og lokale samfund og i givet fald betales rimelig erstatning for tab af adgang til skovarealer, der er afgørende betydning for deres livsgrundlag, som en ufravigelig forudsætning for tildeling af enhver FLEGT-licens
 - SVLK-revisionskravene ikke er statiske, men regelmæssigt revideres af indonesiske interessenter med henblik på en fortsat forbedring;
19. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der tages behørigt hensyn til konklusionerne i afgørelsen af 6. maj 2013 fra den indonesiske forfatningsdomstol i forbindelse med revisionen af SVLK;
20. opfordrer Kommissionen til at lette den indsats, der kræves af den indonesiske regering, og at sikre lige konkurrencevilkår på regionalt niveau ved at imødekomme den indonesiske regerings krav om at lade regionen Sarawak deltage i forhandlingerne om en frivillig partnerskabsaftale mellem EU og Malaysia;
21. er opmærksom på, at visse krav i denne beslutning går videre end de kriterier, der er fastsat i bilag 8 i den frivillige partnerskabsaftale, for så vidt angår godkendelse af licenssystemet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der gøres fremskridt med hensyn til opfyldelse af disse yderligere krav, som Parlamentet finder vigtige, og til at rapportere tilbage til Parlamentet om de fremskridt, der er gjort, før den godkender licenssystemet;
22. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at rapportere til Europa-Parlamentet om, hvilke fremskridt der gøres med hensyn til gennemførelsen af den frivillige partnerskabsaftale, og især hvordan ovennævnte spørgsmål er blevet og vil blive løst;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Indonesiens regering og parlament.
-

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0176

Situationen i Venezuela

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Venezuela (2014/2600(RSP))

(2017/C 285/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Venezuela, navnlig beslutningen af 24. maj 2007 om sagen om senderen »Radio Caracas TV«⁽¹⁾, af 23. oktober 2008 om politiske rettighedsfrakendelser⁽²⁾, af 7. maj 2009 om sagen vedrørende Manuel Rosales⁽³⁾, af 11. februar 2010 om Venezuela⁽⁴⁾, af 8. juli 2010 om sagen vedrørende Maria Lourdes Afiuni⁽⁵⁾ og af 24. maj 2012 om Venezuelas mulige udtrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder⁽⁶⁾,
- der henviser til redegørelsen ved talsmanden for næstformanden i Unionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, af 14. februar 2014,
- der henviser til redegørelsen ved Unionens højtstående repræsentant, Catherine Ashton, af 21. februar 2014 om urolighederne i Venezuela,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Venezuela er part i,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, og stk. 4,
- A. der henviser til den alvorlige situation, der hersker i Venezuela i øjeblikket; der henviser til, at der siden den 12. februar 2014 er blevet afholdt fredelige demonstrationer anført af studerende i hele Venezuela, som er endt i dødelig vold med mindst 13 døde og over 70 sårede og hundredvis af tilbageholdte til følge; der henviser til, at de studerendes krav skyldes, at præsident Maduros regering ikke har formået at løse problemerne omkring den høje inflation, kriminaliteten og manglen på visse basisvarer samt den tiltagende korruption og intimideringen af medierne og den demokratiske opposition; der henviser til, at regeringen har beskyldt »sabotører« og »profithungrende korrupte erhvervsfolk« for at være årsag til problemerne; der henviser til, at Venezuela er det land i Latinamerika, der har de største energireserver;
- B. der henviser til, at antallet af demonstrationer ikke er faldet i den seneste tid, men tværtimod er vokset, lige som antallet af døds ofre, sårede og fængslede, som følge af regeringsmyndighedernes og illegale væbnede gruppers nedkæmpelse af demonstrationerne;
- C. der henviser til, at de politiske spændinger og den politiske polarisering er stigende i Venezuela; der henviser til, at de venezuelanske myndigheder — frem for at bidrage til at bevare freden og roen — har truet med at gennemføre en »væbnet revolution«;
- D. der henviser til den undertrykkelse, der finder sted mod især studerende, journalister, oppositionsledere og fredelige aktivister fra civilsamfundet, som er blevet forfulgt, og hvis frihed er blevet krænket;
- E. der henviser til, at voldelige og ukontrollerede regeringsvenlige væbnede grupper i lang tid har handlet straffrit i Venezuela; der henviser til, at oppositionen har anklaget disse grupper for at tilskynde til vold under de fredelige demonstrationer med flere døde og adskillige sårede til følge; der henviser til, at Venezuelas regering endnu ikke har afklaret disse begivenheder fuldt ud;

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 85.

⁽³⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 113.

⁽⁴⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 130.

⁽⁶⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 88.

Torsdag den 27. februar 2014

- F. der henviser til, at medierne udsættes for censur og intimidering, og at snesevis af journalister er blevet slået eller tilbageholdt eller har fået deres professionelle udstyr ødelagt;
- G. der henviser til, at ytringsfriheden og retten til at deltage i fredelige demonstrationer er grundlæggende elementer i et demokrati, at lighed og retfærdighed for alle ikke kan sikres uden de grundlæggende frihedsrettigheder og respekten for alle borgeres rettigheder; der henviser til, at Venezuelas forfatning garanterer forsamlings- og foreningsfriheden og retten til at demonstrere fredeligt; der henviser til, at de offentlige myndigheder har pligt til at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder og garantere deres sikkerhed og beskytte deres liv, uden at begrænse disse rettigheder;
- H. der henviser til, at kun respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, en konstruktiv og respektfuld dialog og tolerance kan hjælpe landet ud af denne alvorlige krise og dermed sætte det i stand til at overvinde de fremtidige udfordringer;
1. fordømmer alle voldshandlinger og de tragiske tab af menneskeliv under de fredelige demonstrationer den 12. februar 2014 og de efterfølgende dage og udtrykker sin dybe medfølelse med familierne til ofrene;
 2. udtrykker sin stærke solidaritet med det venezuelanske folk og sin bekymring for, at nye demonstrationer vil kunne føre til flere voldshandlinger, hvilket blot vil skabe endnu større afstand mellem regeringens og oppositionens holdninger og i endnu højere grad polarisere den kritiske politiske udvikling, der finder sted i Venezuela; opfordrer repræsentanterne for alle partier og befolkningsgrupper i det venezuelanske samfund til fortsat at udvise ro såvel i ord som i handling;
 3. minder Venezuelas regering om, at ytringsfrihed og retten til at deltage i fredelige demonstrationer er grundlæggende menneskerettigheder i et demokrati, hvilket er anerkendt i Venezuelas forfatning, og opfordrer præsident Maduro til at overholde de internationale traktater, som Venezuela har tiltrådt, herunder især det interamerikanske demokratiske charter;
 4. minder Venezuelas regering om dens forpligtelse til at garantere sikkerheden for alle landets borgere uanset deres politiske standpunkter og tilhørsforhold; udtrykker dyb bekymring over anholdelserne af studerende og oppositionsledere og kræver, at de løslades øjeblikkelig;
 5. minder om, at respekten for magtens deling er grundlæggende i et demokrati, og at retsvæsenet ikke kan udnyttes af myndighederne som et middel til politisk forfølgelse og undertrykkelse af den demokratiske opposition; opfordrer de venezuelanske myndigheder til at trække de ubegrundede anklager og arrestordrer mod oppositionsledere tilbage;
 6. opfordrer de venezuelanske myndigheder til øjeblikkelig at afvæbne og opløse de ukontrollerede væbnede regeringsvenlige grupper og sætte en stopper for deres straffrihed; opfordrer til, at de dødsfald, der har fundet sted, opklares, således at gerningsmændene kan blive stillet til ansvar for deres handlinger;
 7. opfordrer alle parter, navnlig de venezuelanske myndigheder, til at indgå i en fredelig dialog, der inddrager alle segmenter i det venezuelanske samfund i bestræbelser på at opstille punkter, der hersker enighed om, og til at give politiske aktører mulighed for at drøfte de mest alvorlige problemer i landet;
 8. understreger, at respekt for presse-, informations- og meningsfriheden og for den politiske pluralisme er af grundlæggende betydning for demokratiet; beklager, at der foregår medie- og webcensur, og at adgangen til visse blogs og sociale netværk er begrænset; fordømmer den chikane, som flere aviser og audiovisuelle medier som kanalen NTN24 og det spansksprogede CNN er blevet udsat for, og anser denne praksis for at være i modstrid med Venezuelas forfatning og de forpligtelser, som Den Bolivarianske Republik Venezuela har indgået;
 9. kræver, at der udsendes en ad hoc-delegation fra dette parlament, der snarest muligt kan evaluere situationen i landet;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regeringen og parlamentet i Den Bolivarianske Republik Venezuela, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0177

EU's fremtidige visumpolitik**Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om EU's fremtidige visumpolitik (2014/2586(RSP))**

(2017/C 285/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 77,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen om gennemførelse og videreudvikling af den fælles visumpolitik for at styrke væksten i EU (COM(2012)0649),
 - der henviser til rapport fra Kommissionen om, hvordan det lokale Schengensamarbejde har fungeret i de første to år af gennemførelsen af visumkodeksen (COM(2012)0648),
 - der henviser til Kommissionens syvende rapport om visse tredjelandes opretholdelse af visumplikten i strid med gensidighedsprincippet (COM(2012)0681),
 - der henviser til de seneste revisioner ⁽¹⁾ af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽²⁾,
 - der henviser til de nylige aftaler om lempelse af visumreglerne, der er indgået med Georgien ⁽³⁾, Ukraine ⁽⁴⁾, Moldova ⁽⁵⁾, Kap Verde ⁽⁶⁾, Armenien ⁽⁷⁾ og Aserbajdsjan ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forespørgslen til Kommissionen om EU's fremtidige visumpolitik (O-000028/2014 — B7-0108/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at den fælles visumpolitik er en nødvendig følge af ophævelsen af den indre grænsekontrol i Schengenområdet;
- B. der henviser til, at de vigtigste elementer i den fælles visumpolitik er: de fælles lister over de lande, hvis statsborgere er underlagt visumpligt, og de lande, hvis statsborgere er fritaget herfor, som anført i bilaget til forordning (EF) nr. 539/2001, de fælles regler for udstedelse af visa, som indeholdt i visumkodeksen, det ensartet udformede visum, udveksling af oplysninger via visuminformationssystemet samt en række internationale aftaler med tredjelande om visumfritagelse og -lempelse;
- C. der henviser til, at Lissabontraktaten giver mulighed for anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure for alle aspekter af den fælles visumpolitik samt for Parlamentets samtykke til alle internationale aftaler på området;
- D. der henviser til, at det er vigtigt at igangsætte refleksion og interinstitutionelle drøftelser om fremtiden for den fælles EU-visumpolitik, navnlig med hensyn til skridt mod yderligere harmonisering af visumprocedurer, herunder fælles regler for udstedelse af visa;

⁽¹⁾ Forordning (EU) nr. 1091/2010 (EUT L 329 af 14.12.2010, s. 1); forordning (EU) nr. 1211/2010 (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 6); forordning (EU) nr. 1289/2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 74); COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2011/117/EU (EUT L 52 af 25.2.2011, s. 33).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2013/297/EU (EUT L 168 af 20.6.2013, s. 10).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2013/296/EU (EUT L 168 af 20.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2013/521/EU (EUT L 282 af 24.10.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2013/628/EU (EUT L 289 af 31.10.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Torsdag den 27. februar 2014

Generel visumpolitik og revision af visumkodeksen

1. bifalder de fremskridt, der er gjort på området for visumreglerne, men opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre gennemførelsen af de nuværende visumregler; opfordrer især til øget lokalt Schengensamarbejde med henblik på at forbedre gennemførelsen af visumkodeksen på kort sigt;
2. mener, at der i fremtiden bør tages skridt hen imod en yderligere harmonisering af visumprocedurerne, herunder virkelig fælles regler for udstedelse af visa;
3. mener, at den nuværende konsulære dækning i mange tredjelande helt klart ikke er tilfredsstillende;
4. mener, at fælles visumansøgningscentre har vist sig at være et nyttigt redskab, der i fremtiden kunne blive normen;
5. beklager, at Kommissionen ikke har fremlagt en undersøgelse om mulighederne for at etablere »en fælles europæisk udstedelsesmekanisme for visa til kortvarige ophold«, herunder en vurdering af, i hvilken grad »en vurdering af den individuelle risiko kan supplere den risikoforudning, der er knyttet til ansøgerens nationalitet«, som den blev opfordret til at gøre i Stockholmprogrammet (punkt 5.2);
6. mener, at rejser foretaget af rejsende i god tro og hyppigt rejsende bør lattes yderligere, navnlig gennem hyppigere anvendelse af visa til flere indrejser med en længere varighed;
7. opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af de nuværende bestemmelser i visumkodeksen og Schengengrænsekodeksen, der giver mulighed for udstedelse af humanitære visa, og til at lette tilvejebringelsen af midlertidig indkvartering til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare i tredjelande;
8. ser frem til det forventede forslag til en revision af visumkodeksen, men beklager, at vedtagelsen er blevet udskudt gentagne gange af Kommissionen;
9. beklager, at den samlede evaluering af visumkodeksen stadig ikke er blevet fremlagt af Kommissionen; beklager, at Kommissionen agter at forelægge denne evaluering sammen med forslaget om en revision af visumkodeksen; mener, at det ville være mere hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen fremlagde evalueringsrapporten først og dermed gav institutionerne mulighed for at drøfte kodeksen på grundlag heraf;

Visumlempelse

10. opfordrer til indgåelse af yderligere aftaler om visumlempelse, hvor det er hensigtsmæssigt, og til overvågning og forbedring af de allerede eksisterende aftaler;
11. opfordrer til en systematisk vurdering af eksisterende visumlempelsesaftaler med henblik på at vurdere, om de opnår deres tilsigtede mål;

Forordning (EF) nr. 539/2001

12. glæder sig over de seneste opdateringer af listerne over tredjelande, hvis statsborgere er, henholdsvis ikke er, underlagt visumpligt, som anført i forordning (EF) nr. 539/2001, og navnlig de yderligere undtagelser fra visumpligten; minder om betydningen af visumfri rejser for tredjelande og især deres civile samfund, men også for EU's egne interesser;
13. er i denne sammenhæng af den opfattelse, at en visumfri aftale mellem EU og Ukraine er en måde at reagere på opfordringerne fra det ukrainske civilsamfund og de studerende, som demonstrerede i de seneste dage; påpeger, at en sådan aftale vil optrappe udvekslingerne og de mellemfolkelige kontakter mellem civilsamfundene, og dermed øge den gensidige forståelse, og ville gavne de økonomiske kontakter; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag med henblik på at sætte Ukraine på listen over tredjelande, hvis statsborgere ikke er underlagt visumpligt; opfordrer også medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre den gældende visumlempelsesaftale med henblik på at lette adgangen til EU, især for studerende og forskere;
14. glæder sig over ajourføringen af kriterierne for visumfritagelse til at omfatte hensyn til grundlæggende rettigheder, men også økonomiske fordele, især i form af turisme og udenrigshandel, og deres optagelse i en artikel i forordningen;

Torsdag den 27. februar 2014

15. understreger, at yderligere visumliberalisering kræver mere viden om anvendelsen af de nuværende visumfritagelsesordninger, herunder gennem det elektroniske EU-system for rejsetilladelse (EU-ESTA); opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at Parlamentet holdes mere fuldt underrettet om situationen i de tredjelande, der drøftes, således at en ordentlig demokratisk kontrol kan foretages;

16. opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan ændringer af bilagene til forordningen og de bilaterale visumfritagelsesaftaler om nødvendigt kan sikres parallelt fremover, med henblik på at undgå risikoen for, at en ændring af bilagene ikke straks følges af den nødvendige aftale om visumfritagelse;

17. noterer sig aftalen om suspensionsmekanismen; forventer, at medlemsstaterne benytter sig af denne mekanisme i god tro og kun udløser den som en sidste udvej i en nødsituation, hvor en hurtig reaktion er nødvendig for at løse de vanskeligheder, som Unionen som helhed står over for, og når de relevante kriterier er opfyldt;

18. mener, at fuld visumgensidighed er et mål, som Unionen bør forfølge proaktivt i sine forbindelser med tredjelande, idet dette bidrager til at gøre Unionens eksterne politik mere troværdig og konsekvent på internationalt plan;

19. opfordrer til en debat om sammenhængen mellem yderligere visumliberalisering og visse medlemsstaters opfordringer til øgede sikkerhedsforanstaltninger og strengere grænsekontrol for rejsende, der er fritaget fra visumkravet;

Visuminformationssystemet (VIS)

20. opfordrer eu-LISA til at præsentere den forventede VIS-evalueringsrapport snarest muligt;

Europa-Parlamentets deltagelse

21. opfordrer Rådet og Kommissionen til at forbedre informationsstrømmen til Parlamentet med hensyn til forhandlinger om internationale aftaler på visumområdet i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF samt rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen;

22. meddeler sin hensigt om at nedsætte en kontaktgruppe om visumpolitik i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender; opfordrer Rådets formandskab og medlemsstaterne sammen med Kommissionen til at deltage i møderne i denne kontaktgruppe;

o

o o

23. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0178

Specifikke foranstaltninger inden for den fælles fiskeripolitik til udvikling af kvinders rolle

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om specifikke foranstaltninger inden for den fælles fiskeripolitik til udvikling af kvinders rolle (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til gældende bestemmelser for Den Europæiske Fiskerifond, særlig Rådets forordninger (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007, som fastlægger regler og ordninger for Fællesskabets strukturstøtte i fiskerisektoren,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF ⁽¹⁾,
- der henviser til sin holdning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾,
- der henviser til sin holdning af 12. september 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning i sektoren for fiskevarer og akvakulturprodukter ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag og Parlamentets og Rådets respektive holdninger til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (COM(2011)0804),
- der henviser til Kommissionens forslag og Parlamentets og Rådets respektive holdninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gældende regler for deltagelse og formidling i Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (COM(2011)0810),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 (COM(2010)0491),
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2005 om kvindelige netværk: fiskeri, landbrug og diversificering ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om ikke-industrielt fiskeri i lille målestok samt reformen af den fælles fiskeripolitik ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2012 om reformen af den fælles fiskeripolitik — overordnet meddelelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til høringen om »Kvinder og bæredygtig udvikling inden for fiskeri« i Fiskeriudvalget den 1. december 2010,

⁽¹⁾ EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 212.

⁽⁴⁾ EUT C 286 E af 23.11.2006, s. 519.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 104.

Torsdag den 27. februar 2014

- der henviser til høringen i Fiskeriudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, der blev afholdt den 14. oktober 2013, om udvikling af kvinders rolle i fiskeri og akvakultur i EU,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Fiskeriudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0070/2014),
- A. der henviser til, at kvinders arbejde i fiskeri og akvakultur ikke er anerkendt og generelt forbliver usynligt på trods af, at det repræsenterer en betydelig økonomisk værdi og bidrager til den sociale, økonomiske og miljømæssige bæredygtighed i talrige lokaliteter og regioner i Europa, navnlig i områder, som er afhængige af fiskeri;
- B. der henviser til, at over 100 000 kvinder arbejder i medlemsstaternes fiskerisektor; 4 % arbejder i udvindingssektoren i job med tilknytning til fiskerfartøjernes aktiviteter, f.eks. vodbindere, havnearbejdere og pakkere, 30 % inden for akvakultur, hovedsagelig inden for manuel skaldyrshøst, og omkring 60 % i forarbejdningsindustrien;
- C. der henviser til hårdheden af det arbejde, der traditionelt udføres af kvinder i fiskeri- og akvakultursektoren, sådan som det er tilfældet med manuel skaldyrshøst, traditionelt salg af fisk, hvad enten det er fra markedsboder eller fra dertil passende butikker, fremstilling og reparation af fiskegarn (vodbindere), losning og klassificering af fisken og pakning under særdeles vanskelige vejrforhold;
- D. der henviser til, at statistikkerne i vidt omfang undervurderer kvinders reelle arbejde i nogle af disse sektorer, og at den udbredte økonomiske krise og høje arbejdsløshed i nogle medlemsstater har bidraget til at hæve disse tal endnu mere, idet der har kunnet konstateres en øget deltagelse blandt kvinder i aktiviteter inden for fiskerisektoren, navnlig manuel skaldyrshøst, som en måde til at supplere eller sikre familiens indkomst;
- E. der anerkender kvinders bidrag til aktiviteter relateret til fiskeri og akvakultur, særlig dem, der vedrører fremstilling og reparation af fiskeredskaber, losning og klassificering af fisken, varetagelse af fartøjets forsyning med produkter, behandling, forarbejdning, emballering og afsætning af fisk eller ledelse af fiskerivirksomheder;
- F. der henviser til, at Parlamentet punkt 30 i sin beslutning af 22. november 2012 om ikke-industrielt fiskeri i lille målestok og reformen af den fælles fiskeripolitik opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til betydningen af kvinders økonomiske, sociale og kulturelle rolle i fiskeriindustrien, med henblik på, at kvinder kan få adgang til sociale ydelser, og påpeger, at kvinders aktive deltagelse i de forskellige aktiviteter i forbindelse med fiskeri på den ene side bidrager til fiskerisektorens bevarelse og overlevelse og på den anden side til bevarelsen af traditioner og specifikke praksis samt til de forskellige regioners kulturelle mangfoldighed;
- G. der henviser til, at Parlamentet i sin holdning af 12. september 2012 efterspørger fremme af kvinders deltagelse i producentorganisationer inden for fiskeri og akvakultur;
- H. der henviser til, at Parlamentet i punkt 31 i sin beslutning af 22. november 2012 om ikke-industrielt fiskeri i lille målestok og reformen af den fælles fiskeripolitik kræver Den Europæiske Hav- og Fiskerifonds (EHFF) finansiering af kvinders deltagelse i fiskerisektoren, støtte til kvindeorganisationer, erhvervsuddannelse for kvinder og forbedring af kvindernes rolle i fiskeriet ved at støtte de landbaserede aktiviteter og de aktiviteter, der er forbundet med fiskeri, både i produktionen, i forarbejdningen og i afsætningen;
- I. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 22. november 2012 om ikke-industrielt fiskeri i lille målestok og reformen af den fælles fiskeripolitik i punkt 39 anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til sikre, at kvinder kan nyde godt af ligeløn og andre arbejdsrettigheder og sociale og økonomiske rettigheder, herunder forsikringer, der dækker de risici, de er udsat for på grund af deres arbejde i fiskeriindustrien, og foranstaltninger til indførelse af reduktionsfaktorer til fremskyndelse af pensionsalderen på grund af arbejdets hårde karakter (natarbejde, farlighed, arbejdstider, der afhænger af produktionsrytmen og fiskerimulighederne), samt anerkendelse af specifikke sygdomme som erhvervsygdomme;

Torsdag den 27. februar 2014

- J. der påpeger, at statistiske oplysninger om arbejdsstyrken og især om kønsfordelingen i visse aktiviteter samt om ikke-industrielt fiskeri i lille målestok, ekstensiv akvakultur og tilknyttede aktiviteter nedprioriteres i forhold til statistiske oplysninger om fangster, landinger, mængde, etc.;
- K. der henviser til, at de statistiske data for EU og medlemsstaterne om arbejdsstyrken inden for fiskeri, akvakultur og relaterede sektorer er ufuldstændige eller ikke tilstrækkeligt harmoniserede eller opdelt i indikatorer, der ville kunne gøre det muligt at vurdere kvinders deltagelse i disse sektorer;
- L. der påpeger, at trods det arbejde, som kvinder i fiskeri- og akvakultursektoren udfører og deres vigtige økonomiske bidrag, har de ikke tilstrækkelig social og arbejdsretlig beskyttelse eller en passende erhvervsmæssig og arbejdsretlig status;
- M. der påpeger, at kvinder udsættes for økonomisk diskrimination i fiskerisektoren og får mindre løn end mænd for udførelsen af de samme arbejdsopgaver;
- N. der påpeger, at kvinders arbejde i fiskerisektoren ofte ikke har nogen juridisk anerkendelse og mangler adgang til en social beskyttelse, der står mål med disse aktiviteters risici og specifikke sundhedsmæssige forhold og karakteristika;
- O. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 22. november 2012 om ikke-industrielt fiskeri i lille målestok og reformen af den fælles fiskeripolitik i punkt 42 anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til fremme og opnåelse af større juridisk og social anerkendelse af kvinders arbejde i fiskeriindustrien for at sikre, at kvinder, der deltager i familievirksomhedens aktiviteter på fuldtid eller deltid eller som medhjælpende ægtefæller, og som dermed bidrager til deres egen og familiens økonomi, opnår samme juridiske anerkendelse og sociale goder som selvstændige erhvervsdrivende i henhold til direktiv 2010/41/EU; opfordrer til at sikre sociale og økonomiske rettigheder, såsom ligeløn, arbejdsløshedsunderstøttelse i tilfælde af midlertidigt eller endeligt ophør af arbejdet, ret til pension, forening af arbejds- og familieliv, adgang til forældreorlov, social sikring, gratis sundhedstjenester og beskyttelse af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen samt forsikringer, der dækker de risici, som de udsætter sig for ved at arbejde til havs;
- P. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 12. september 2012 udtaler sig om behovet for at give den rolle, som kvinderne spiller i fiskerisektoren, en større juridisk og social anerkendelse og en større belønning samt de samme rettigheder som mænd og en juridisk status og sociale ydelser, der svarer til dem, som selvstændiges ægtefæller og fiskeres samleverer, der hjælper med at holde familievirksomheden i gang, nyder godt af;
1. opfordrer Kommissionen til at fremme et specifikt statistisk program om regioner, der er afhængige af fiskeri, med særlig vægt på ikke-industrialiseret kystfiskeri, traditionelle fangstmetoder og særlige afsætningskanaler og sociale og arbejdsretlige forhold samt beslægtede aktiviteter for kvindelige skaldyrsfiskere, vodbindere og arbejdstagere inden for ikke-industrialiseret fiskeri, med henblik på at vurdere de særlige behov, der knytter sig til kvindernes aktivitet og forbedre den sociale anerkendelse af disse erhverv, som er meget hårde;
 2. anser det for nødvendigt at forbedre indsamling og analyse af statistiske data om beskæftigelsen i fiskerisektoren og opdele dem efter køn, type af aktivitet og kontrakttype (selvstændig, lønmodtager, deltid, fuld tid, lejlighedsvis) for at evaluere kvinders bidrag til fiskeri- og akvakultursektoren;
 3. opfordrer Kommissionen til at sikre, at indsamlingen af kønsopdelte data udvides til fangstsektoren, og at der bliver indført nye indikatorer såsom alder, uddannelsesniveau og ægtefællers eller partners aktivitet;
 4. mener, at det er nødvendigt at udarbejde klare definitioner for de statistiske indikatorer, der anvendes ved indsamling af oplysninger om arbejdsstyrkens beskæftigelse inden for fiskeri, akvakultur og relaterede sektorer; anser det desuden for nødvendigt at udarbejde et sæt statistiske indikatorer på EU-plan og opfordrer medlemsstaterne til i god tid at forelægge fuldstændige data i overensstemmelse med disse indikatorer;

Torsdag den 27. februar 2014

5. opfordrer Kommissionen og Rådet til juridisk og arbejdsmæssigt at anerkende kvinders rolle i fiskeri- og akvakultursektoren samt i den bæredygtige udvikling af de områder, der afhænger af fiskeri, med henblik på at fjerne alle økonomiske, administrative og sociale barrierer, der gør det sværere for kvinder at deltage på lige fod;
6. opfordrer Kommissionen og Rådet til at tilskynde medlemsstaterne til at regulere og anerkende ledskader, skader på rygsøjlen eller reumatiske sygdomme forårsaget af de barske vejrforhold, som de kvindelige skaldyrsfiskere, vodbindere, havnearbejdere, pakkere, kvinder i forarbejdningsindustrien, fiskearbejdere, fiskere og sælgere arbejder under, såsom de sygdomme, der skyldes løft af for tung vægt, som erhvervsygdomme;
7. opfordrer Kommissionen til at anerkende, at kvinders arbejde bidrager til at forbedre sporbarheden af fiskerivarer, hvilket bidrager til forbrugernes viden og garanterer højere kvalitets- og sikkerhedsstandarder, hvad angår fiskeri- og akvakulturprodukter, samt øger de økonomiske, gastronomiske og turismæssige muligheder i fiskeriområderne;
8. opfordrer til, at der under Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og/eller andre instrumenter oprettes særlige støttemekanismer, der kan aktiveres i nødsituationer (naturkatastrofer) samt finansielle kompensationsmekanismer, der kan ydes til både mandlige og kvindelige fiskere og deres familier under midlertidige fiskeriforbud, navnlig i områder, hvor fiskeriet er den eneste indtægtskilde;
9. anser det for nødvendigt at fremme og yde økonomisk støtte til organiseringen af kvinder gennem kvindenetværk på nationalt og europæisk plan for at øge synligheden af kvinders rolle inden for fiskerisektoren, gøre samfundet opmærksom på kvinders bidrag til fiskeriet, lette udvekslingen af erfaringer og til at kommunikere kvinders behov og krav både til de lokale forvaltninger og til de europæiske institutioner;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette adgangen til støtte til kvindeorganisationer inden for fiskeri, akvakultur og relaterede sektorer, der gør dem i stand til at gennemføre deres initiativer, konsolidere deres organisationer og tage kontakt til andre kvindeorganisationer med henblik på udveksling af erfaringer og bedste praksis;
11. finder det nødvendigt at fremme og styrke kvinders effektive deltagelse i rådgivende organer, rådgivende råd og beslutningstagende, repræsentative, regionale og faglige organer for at sikre deres deltagelse i beslutningsprocessen i såvel den offentlige som den private sektor på lige fod med mænd;

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF) 2013-2020

12. der henviser til, at kun én medlemsstat har udnyttet de muligheder, som ligger i Den Europæiske Fiskerifonds fjerde akse, til at finansiere projekter, der har kvinder som modtagere, og opfordrer medlemsstaterne til at gribe de muligheder, som EMFF giver, for at:
 - anvende princippet om lige muligheder, såvel i udarbejdelsen som i udviklingen eller gennemførelsen af de operationelle programmer;
 - fremme kvinders deltagelse i fiskerisektoren ved at omforme sektoren og tilbyde tilstrækkelige faciliteter (såsom omklædningsrum på skibe og i havne);
 - støtte kvindelige sammenslutninger og deres netværk (f.eks. vodbindere, havnearbejdere og pakkeriarbejdere);
 - støtte projekter, der kan afhjælpe de problemer, der skabes af arbejdsforholdene for de kvinder, der er beskæftiget med manuel skaldyrshøst, herunder en balance mellem arbejde og familie;
 - støtte projekter til fremme, diversificering og værdsættelse af kvinders rolle i fiskeri og akvakultur;
 - lette kvinders og pigers adgang til uddannelse ved at finansiere særlige uddannelser og erhvervmæssig uddannelse og faglig anerkendelse af deres aktivitet; lette kvinders og pigers adgang til uddannelse ved at finansiere særlige uddannelser og erhvervmæssig uddannelse og faglig anerkendelse af deres aktivitet;
 - tilbyde piger bedre beskæftigelsesmuligheder og understøtte kontinuiteten mellem generationerne, navnlig i udviklingen af bæredygtige erhvervsaktiviteter i havmiljøet;

Torsdag den 27. februar 2014

- fremme erhvervsuddannelse, navnlig for kvinder, der arbejder inden for fiskeri og akvakultur, for at øge deres adgang til chefstillinger og til stillinger, der betegnes som tekniske og forvaltningsmæssige inden for fiskeri til ligeløn;
- forbedre kvindernes rolle i fiskeriet, herunder ved at støtte landbaserede aktiviteter og aktiviteter, der er relateret til fiskeri, både i produktionen og i forarbejdning, markedsføring og salg;
- fremme iværksætteri startet af kvinder, herunder i givet fald den økonomiske diversificering af visse aktiviteter med forbindelse til fiskerisektoren, herunder aktiviteter som museologi, kulturelle traditioner, kunsthåndværk, gastronomi og restaurationsbranchen;
- fremme iværksætteri inden for aktiviteter, der ikke er knyttet til fiskeriet, i de kystområder, der har mistet arbejdspladser som følge af gennemførelse af fiskerireformen;

13. opfordrer medlemsstaterne til at fremme långivning på lempelige vilkår, der gør det muligt at undgå de særlige problemer, som kvinder har med at finansiere de projekter, der kan indgå i de nationale programmer under EHFF;

14. opfordrer medlemsstaterne til at støtte kvindernes forretningsinitiativer ved at lette gunstige mikrolånfaciliteter og levere passende information om støttemuligheder;

15. opfordrer medlemsstaterne til at tage skridt til udvikling og modernisering af lokale infrastrukturer, diversificere de økonomiske aktiviteter og forbedre livskvaliteten i fiskeriområderne, navnlig områder, der er helt afhængige af fiskeriet, for at sikre en bæredygtig udvikling heraf, og samtidig bekæmpe fattigdom i almindelighed, især i de tilfælde, hvor den rammer kvinder og børn, samt tilstræbe at forebygge vold mod kvinder og vold i hjemmet;

16. gentager de tilkendegivelser, der blev vedtaget under proceduren for Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) om fremme af kvinders deltagelse i enhver form for videnskabelig forskning, projekter og fag, navnlig for dem, der vier deres erhvervsaktivitet til at opnå kendskab til havmiljøet;

17. opfordrer medlemsstaterne til:

- juridisk at anerkende det bidrag, som kvinder yder til hustanden, hvad enten de gør det via lønnet eller ulønnet arbejde;
- sikre støtte til kvinder ved at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse i tilfælde af afbrydelse (midlertidig eller endeligt), ret til pension, balance mellem arbejds- og familieliv, adgang til forældreorlov (hvad enten de lever i par med status som gifte eller enlige), socialsikring, gratis sundhedsvæsen og beskyttelse mod de risici, de er udsat for gennem deres arbejde i den maritime sektor og med fiskeri;

18. påpeger, at Parlamentet i sin beslutning af 22. november 2012 om den fælles fiskeripolitik eksterne dimension i punkt 28 kræver, at EU inden for WTO's rammer går ind for sanktioner over for lande, der diskriminerer kvinder, samt i punkt 45 i samme beslutning anmoder Kommissionen om, at den i forhandlingerne om fiskeriaftaler sikrer, at kyststaten anvender en betydelig del af sektorstøtten til at fremme anerkendelsen, udbredelsen og diversificeringen af kvinders rolle i fiskerisektoren, og at den sikrer anvendelsen af princippet om ligebehandling og lige muligheder for kvinder og mænd, navnlig med hensyn til uddannelse og adgang til finansiering og kredit;

19. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den europæiske kønsdimension bliver indskrevet og sikret i økonomiske partnerskabsaftaler, der omfatter fiskerisektoren;

Grundforordning om den fælles fiskeripolitik

20. opfordrer medlemsstaterne til at sikre overholdelse af målene for den nye fælles fiskeripolitik om adgang til fiskeressourcerne, baseret på gennemsigtige miljømæssige, sociale og økonomiske kriterier der medtager principperne om ligebehandling og lige muligheder for kvinder og mænd;

21. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende kvinders erhvervsstatus i tilfælde af midlertidigt ophør af aktiviteter, herunder de biologiske fiskeristop;

Torsdag den 27. februar 2014

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne om at overvåge overholdelse af direktiv 2010/41/EU for at kvinder i fiskeindustrien, der arbejder på fuld tid eller deltid i familievirksomheder, eller som støtter deres ægtefæller eller partnere og således bidrager til deres egen og til familiens økonomiske bæredygtighed, opnår juridisk anerkendelse og sociale ydelser, der svarer til, hvad selvstændige modtager. Det samme bør være tilfældet for de kvinder, der har dette erhverv som indkomstgrundlag og ikke er medlem af nogen husstand;

o

o o

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0179

Privatkopieringsafgifter

Europa-Parlamentets beslutning af 27. februar 2014 om privatkopieringsafgifter (2013/2114(INI))

(2017/C 285/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet ⁽¹⁾,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på online-anvendelse i det indre marked (COM(2012)0372) og den medfølgende konsekvensanalyse,
 - der henviser til artikel 4, 6, 114 og 118 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til EU-Domstolens domme, særlig dom af 21. oktober 2010 i sag C-467/08, Padawan mod SGAE, Sml. 2010 I, s. 10055, dom af 16. juni 2011 i sag C-462/09, Stichting de ThuisKopie mod Opus Supplies Deutschland GmbH m.fl., Sml. 2011 I, s. 5331, dom af 9. februar 2010 i sag C-277/10, Martin Luksan mod Petrus van der Let (endnu ikke offentliggjort i Sml.), dom af 27. juni 2013 i forenede sager C-457/11 til C-460/11, VG Wort mod Kyocera Mita m.fl. (endnu ikke offentliggjort i Sml.), og dom af 11. juli 2013 i sag C-521/11, Austro-Mechana mod Amazon (endnu ikke offentliggjort i Sml.),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. maj 2011 med titlen »Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder — Fremme af kreativitet og innovation med sigte på at skabe økonomisk vækst, arbejdspladser af høj kvalitet og førsteklasses produkter og tjenester i Europa« (COM(2011)0287),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. december 2012 om indhold på det digitale indre marked (COM(2012)0789),
 - der henviser til António Vitorinos henstillinger af 31. januar 2013 på baggrund af mæglingen vedrørende afgifter på privat kopiering og reprografi,
 - der henviser til arbejdsdokument fra Retsudvalget med titlen »Copyright in the music and audiovisual sectors«, der blev godkendt den 29. juni 2011,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0114/2014),
- A. der henviser til, at kultur og kreativitet har været og stadig er hovedhjørnestenen i den europæiske identitet, og at disse elementer fremover kommer til at spille en afgørende rolle for Den Europæiske Unions økonomiske og sociale udvikling;
- B. der henviser til, at kultur og kreativitet er en integrerende del af den digitale økonomi; der henviser til, at udtryk for kulturelt indhold af både høj og mere jævn kvalitet afhænger af lige adgang til Europas digitale vækst; der henviser til, at det fremgår af høringer, at det digitale marked i Europa stadig ikke har opfyldt løfterne om effektiv distribution, en rimelig betaling til ophavsmændene og en rimelig og effektiv indkomstfordeling inden for kultursektoren i almindelighed, og at det er nødvendigt med et tiltag på EU-plan for at finde løsninger på disse problemer;

⁽¹⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

Torsdag den 27. februar 2014

- C. der henviser til, at den digitale omstilling har enorm indflydelse på udtrykket for samt udbredelsen og udviklingen af kulturel identitet; der henviser til, at de lavere barrierer for deltagelse og fremkomsten af nye distributionskanaler letter adgangen til værker og kultur og forbedrer udvekslingen samt opdagelse og genopdagelse af kultur og kunstnerisk kreativitet i hele verden og skaber muligheder for kreative personer og kunstnere; der henviser til, at markedsmulighederne for nye tjenesteydelser og virksomheder derved er blevet ekstremt forøget;
- D. der henviser til, at ophavsmændenes krav på beskyttelse af deres kreative arbejdsresultat samt ret til en passende godtgørelse for dette arbejdsresultat også må opretholdes i den digitale tidsalder;
- E. der henviser til, at den digitale private mangfoldiggørelse, som bygger på de tekniske fremskridt samt flytningen ud til internettet og ud i cloud computing-miljøet, har fået en stor økonomisk betydning, og at det nuværende system med privatkopieringsafgifter ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til udviklingen i den digitale tidsalder, der henviser til, at der aktuelt endnu ikke findes nogen alternativ model på dette område, som sikrer en passende kompensation til rettighedshaverne og samtidig gør privatkopiering mulig, der henviser til, at der ikke desto mindre må gennemføres en debat med henblik på at opdatere privatkopieringssystemet, således at det bliver mere effektivt og i højere grad tager hensyn til de teknologiske fremskridt;
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på online-anvendelse i det indre marked, der blev vedtaget af Parlamentet og Rådet den 4. februar 2014, understøtter det faktum, at forvaltning af ophavsret kræver, at der lægges særlig vægt på at sikre gennemsigtighed omkring de strømme af vederlag, der opkræves, fordeles og betales til rettighedshavere af forvaltningsselskaberne, herunder for privatkopiering;
- G. der henviser til, at direktiv 2001/29/EF åbner mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre en undtagelse eller indskrænkning med hensyn til retten til reproduktion mod en rimelig kompensation for visse former for reproduktion af lyd-, video- og audiovisuelt materiale til privat brug, og giver forbrugerne adgang til, i de lande, der har indført en sådan indskrænkning, frit at kopiere deres musikrepertoire og deres audiovisuelle repertoire fra et medium eller multimedieudstyr til et andet efter forgodtbefindende uden at anmode om tilladelse fra rettighedshaverne, forudsat at det drejer sig om privat brug; der henviser til, at afgifterne bør beregnes ud fra, om rettighedshaverne eventuelt har lidt skade som følge af den pågældende privatkopieringshandling;
- H. der henviser til, at de samlede afgifter for privatkopiering, der opkræves i 23 af de 28 medlemsstater, er mere end tredoblet, siden direktiv 2001/29/EF trådte i kraft, og i dag udgør over 600 mio. EUR ifølge Kommissionens beregninger, og at dette er et væsentligt beløb for kunstnerne;
- I. der henviser til, at disse afgifter for producenter og importører af traditionelle og digitale optagemedier og -udstyr kun udgør en ganske lille del af omsætningen, som anslås til at ligge på over 1 000 mia. EUR;
- J. der henviser til, at en stor del af det mobile terminaludstyr i teorien kan bruges til mangfoldiggørelse til privat brug, men at dette terminaludstyr dog ikke i praksis bliver anvendt til dette formål; der derfor ønsker, at der føres drøftelser på lang sigt med henblik på at finde frem til en mere effektiv og tidssvarende model, som eventuelt ikke bygger på en pakkeafgift relateret til udstyret;
- K. der henviser til, at en sammenligning af priser på udstyr mellem et land, der anvender afgiften, og et land, der ikke anvender den, viser, at privatkopieringsafgiften ikke har nogen betydelig indvirkning på produkternes pris;
- L. der henviser til, at producenter og importører af traditionelle og digitale optagemedier og -udstyr, siden direktiv 2001/29/EF trådte i kraft, har anlagt talrige søgsmål både på nationalt plan og på EU-plan;
- M. der henviser til, at direktiv 2001/29/EF og EU-Domstolens praksis ikke pålægger medlemsstaterne at sikre rettighedshaverne direkte udbetaling af hele afgiften for privatkopiering; der henviser til, at medlemsstaterne har brede skønsmæssige beføjelser til at sikre, at en del af denne kompensation ydes indirekte;
- N. der henviser til, at privatkopieringsafgiften betales af forbrugerne ved køb af optage- og lagringsmedier eller -tjenester, og at forbrugerne følgelig har ret til at kende til afgiftens eksistens og størrelse; der henviser til, at størrelsen af privatkopieringsafgiften bør afspejle den faktiske brug af sådant udstyr og sådanne tjenester til privat kopiering af lyd-, video- og audiovisuelt materiale;

Torsdag den 27. februar 2014

- O. der henviser til, at priserne for medier og udstyr ikke veksler med de forskellige afgiftssatser for privatkopiering, der anvendes i EU, og at afskaffelsen af afgifter for privatkopiering i Spanien i 2012 ikke fik konsekvenser for priserne på medier og udstyr;
- P. der henviser til variationerne mellem de forskellige modeller og satser, som anvendes i forbindelse med opkrævning af privatkopieringsafgiften, også hvad angår deres konsekvenser for forbrugerne og det indre marked; der henviser til, at det er nødvendigt at etablere en europæisk ramme, der sikrer en høj grad af gennemsigtighed for rettighedshavere, producenter og importører af udstyr, forbrugerne samt tjenesteydere i hele Unionen, og at det — for at bevare den grundlæggende stabilitet i systemet i den digitale tidsalder og på det indre marked — vil være hensigtsmæssigt at modernisere afgiftsordningerne i mange medlemsstater og at indføre en europæisk ramme, som garanterer lige vilkår for rettighedshavere, forbrugere, producenter og importører af udstyr samt leverandører af tjenesteydelser overalt i EU;
- Q. der henviser til, at de ordninger for fritagelse og godtgørelse for erhvervsmæssig brug, som medlemsstaterne har indført, bør være effektive; der henviser til, at disse ordninger er nødvendige i visse medlemsstater, og at de retsafgørelser, der træffes i visse medlemsstater, ikke altid fuldbyrdes;
- R. der henviser til, at afgiftsordningen for privatkopiering skal suppleres af licenser i forbindelse med online-adgang til og -salg af værker;
- S. der henviser til, at den klassiske kopieringsproces på det digitale område bliver erstattet af såkaldte streaming-modeller, hvor der ikke bliver downloadet nogen kopi af de ophavsretligt beskyttede værker på brugerens terminaludstyr, og at der derfor i disse tilfælde bør foretrækkes licensbetalingsmodeller;

Et velfungerende system, der skal moderniseres og harmoniseres

1. henviser til, at kultursektoren tegner sig for fem millioner arbejdspladser og 2,6 % af EU's BNP, at denne sektor er en af de førende kræfter i den europæiske vækst og kilde til nye arbejdspladser, som ikke kan flyttes, og at sektoren stimulerer innovation og fungerer som et effektivt redskab til bekæmpelse af den nuværende krise;
2. erindrer om, at ophavsretslovgivningen skal skabe balance mellem interesserne hos bl.a. kreatører og forbrugere; mener i denne forbindelse, at alle europæiske forbrugere bør have ret til at tage private kopier af lovligt erhvervet indhold;
3. opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt om revision af direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, der indeholder en bestemmelse om fuldstændig harmonisering af undtagelser og begrænsninger, bl.a. vedrørende privatkopiering;
4. understreger, at den nuværende opsplittede ophavsretsordning bør revideres med det sigte at fremme adgangen til og øge den (globale) udbredelse af kulturelt og kreativt indhold, og på en sådan måde, at kunstnere, kreatører, forbrugere, virksomheder og publikum drager nytte af den digitale udvikling, de nye distributionskanaler og de nye forretningsmodeller og andre muligheder, navnlig i økonomiske krisetider;
5. bemærker, at privatkopieringsafgifter udgør en indtægtskilde af varierende betydning for forskellige kategorier af rettighedshavere, og at dens betydning varierer kraftigt mellem medlemsstaterne imellem;
6. mener, at privatkopieringsordningen er en velfungerende og afbalanceret ordning, som sikrer både en undtagelse for kopiering til privat brug og retten til et rimeligt vederlag til rettighedshaverne, og det vil være hensigtsmæssigt at bevare denne ordning, navnlig i de tilfælde, hvor rettighedshaverne ikke er i stand til at give direkte licens til retten til reproduktion på flere enheder; mener, at der ikke findes noget alternativ til denne afbalancerede ordning på kort sigt; understreger, at der på lang sigt bør gennemføres drøftelser for løbende at vurdere privatkopieringssystemet i lyset af de digitale og markedsrelaterede udviklingstendenser og forbrugeradfærd og for om muligt at udforske alternativer, som kan opfylde målsætningen om at skabe balance mellem undtagelsen vedrørende forbrugerkopiering og kompensationen til kreatørerne;
7. understreger, at de store forskelle mellem de nationale afgiftsopkrævningsordninger, særlig hvad angår hvilke produkttyper der er afgiftspligtige, og niveauet for disse afgifter, kan virke konkurrenceforvridende og åbner mulighed for »forum shopping« inden for det indre marked;

Torsdag den 27. februar 2014

8. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge de centrale elementer af privatkopieringen og navnlig spørgsmålet om en fælles definition, begrebet »rimelig kompensation«, som i øjeblikket ikke er udtrykkeligt reguleret i direktiv 2001/29/EF, og begrebet »tab«, som ophavsmanden lider som følge af reproduktionen af hans værk til privat brug uden hans tilladelse; opfordrer Kommissionen til at skabe enighed om, hvilke produkter der bør være afgiftsbelagt, og til at opstille fælles kriterier for forhandlingerne om de gældende satser for privatkopiering med henblik på at opnå en ordning, der er gennemskuelig, rimelig og ensartet for forbrugere og kreatører;

Forslag om en engangsafgift, større synlighed i forhold til forbrugerne og mere effektiv godtgørelse

9. mener, at privatkopieringsafgiften bør finde anvendelse på alt udstyr og alle medier, der bruges til privat optagelses- og lagringskapacitet, når privatkopiering påfører kreatørerne et tab;

10. understreger, at begrebet privatkopiering bør defineres klart, for så vidt angår alle enheder, og brugeren bør sikres adgang til ophavsretligt beskyttet indhold på alle brugerens medier efter en engangsbetaling; opfordrer desuden til at respektere de systemer, der allerede findes i medlemsstaterne, såsom undtagelser eller afgiftsfratagelser, og til, at systemerne kan fungere parallelt på markedet;

11. mener, at privatkopieringsafgiften bør opkræves hos producenter eller importører; tilføjer, at overførslen af denne opkrævning til detailledet er en alt for stor administrativ byrde for små og mellemstore distribuerende virksomheder og forvaltningsselskaber;

12. henstiller i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, at privatkopieringsafgifter opkræves i de medlemsstater, hvor den slutbruger, der har købt produktet, har bopæl, jf. den ovennævnte dom i sag C-462/09 (Opus);

13. mener derfor, at det — for at undgå enhver form for dobbeltbetaling i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner — kun bør være muligt at opkræve privatkopieringsafgifter for det samme produkt en enkelt gang via et forvaltningsselskab i en medlemsstat, og at afgifter, der fejlagtigt er betalt i en anden medlemsstat end slutbrugerens medlemsstat, bør tilbagebetales;

14. mener, at medlemsstater, der i øjeblikket modtager eller opkræver afgifter, bør forenkle og harmonisere taksterne for disse afgifter;

15. anmoder medlemsstaterne om at forenkle procedurerne for fastsættelse af afgifter i samarbejde med alle de berørte parter på en rimelig måde for at garantere procedurerne objektivitet;

16. understreger, at det er vigtigt at gøre det mere synligt for forbrugerne, hvilken rolle privatkopieringsordningen spiller for kunstneres vederlag og den kulturelle formidling; opfordrer medlemsstaterne og rettighedshaverne til at gennemføre »positive« kampagner om fordelene ved privatkopieringsafgiften;

17. mener, at forbrugerne bør holdes orienteret om størrelsen af og formålet med de afgifter, som de betaler, og om, hvad afgifterne bruges til; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til i samråd med producenter, importører, detailhandlere og forbrugersammenslutninger at sørge for, at disse oplysninger bliver klart tilgængelige for forbrugerne;

18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre en gennemsigtig ordning med hensyn til regler for undtagelser vedrørende erhvervmæssig brug for at sikre, at disse også i praksis er undtaget fra privatkopieringsafgifter i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis;

19. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at privatkopieringsafgiften aldrig skal betales, når der er tale om erhvervmæssig brug af de pågældende medier, og at forskellige ordninger for godtgørelse af afgifter betalt af erhvervmæssige brugere erstattes af systemer, der garanterer, at disse brugere ikke er pligtige til at betale afgiften i første omgang;

Gennemsigtighed vedrørende fordeling

20. noterer sig med tilfredshed, at det direktiv om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder, som Parlamentet og Rådet for nylig har vedtaget, går ind for større gennemsigtighed omkring de vederlag, der opkræves, fordeles og betales til rettighedshaverne af forvaltningsselskaberne, for eksempel via offentliggørelse af en årlig gennemsigtighedsrapport, herunder en særberetning om anvendelsen af de fradrag, der foretages med henblik på sociale og kulturelle formål;

Torsdag den 27. februar 2014

21. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre større gennemsigtighed i forbindelse med fordelingen af indtægter fra privatkopieringsafgifter;
22. anmoder medlemsstaterne om at øremærke mindst 25 % af de beløb, der hidrører fra privatkopieringsafgiften, til at støtte den kreative sektor og scenekunsten;
23. opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre rapporter med en beskrivelse af anvendelsen af disse midler i et åbent format og med fortolkelige data;
24. opfordrer arrangørerne af kulturelle arrangementer og scenekunst, der nyder godt af midler fra privatkopieringsafgiften, til i højere grad at gøre deres målpublikum opmærksom på disse tilskud;

Tekniske beskyttelsesforanstaltninger

25. erindrer om, at undtagelsesbestemmelsen om privatkopiering gør det muligt for borgerne frit at kopiere deres musikrepertoire og deres audiovisuelle repertoire fra et medium eller multimedieudstyr til et andet efter forgodtbefindende uden at anmode om tilladelse fra rettighedshaverne, forudsat at det drejer sig om privat brug;
26. understreger, at det især i den digitale tidsalder bør være tilladt at anvende tekniske beskyttelsesforanstaltninger, som genopretter ligevægten mellem den frie mangfoldiggørelse i forbindelse med privatkopiering og enerettigheder til mangfoldiggørelse;
27. understreger, at de tekniske beskyttelsesforanstaltninger ikke må forhindre forbrugerne i at lave kopier og skal sikre betaling af en rimelig kompensation til rettighedshaverne til den private kopi;

Licenser

28. bemærker, at værker fortsat bliver downloadet, lagret og privatkopieret, selv om de i visse tilfælde kan gøres tilgængelige via streaming; mener, at et privatkopieringsafgiftssystem derfor fortsat er relevant i online-miljøet; understreger imidlertid, at der altid bør gives forrang til licensmodeller, der gavner samtlige rettighedshavere, hvis ingen kopier af det ophavsretligt beskyttede værk er tilladt på medier og udstyr;
29. understreger således, at undtagelsen for privatkopiering skal gælde for visse online-tjenester, herunder visse cloud computing-tjenester;

Nye forretningsmodeller i det digitale miljø

30. anmoder Kommissionen om at vurdere, hvilke konsekvenser cloud computing-tjenester har for privatkopieringsordningen, når disse tjenester åbner mulighed for reproduktion og lagring til privat brug, for at fastslå, om og i givet fald hvordan disse private kopier af beskyttede værker bør tages i betragtning i forbindelse med kompensationsordningerne;

o

o o

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 25. februar 2014

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2014)0110

Anmodning om ophævelse af Tadeusz Cymańskis parlamentariske immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2014 om anmodning om ophævelse af Tadeusz Cymańskis immunitet (2013/2278(IMM))**

(2017/C 285/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Tadeusz Cymańskis immunitet, som er fremsendt af den offentlige anklagemyndighed i Republikken Polen den 23. oktober 2013, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 18. november 2013,
 - der har hørt Tadeusz Cymański, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 5,
 - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 105 i Republikken Polens forfatning,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, 6, stk. 1, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0099/2014),
- A. der henviser til, at den offentlige anklagemyndighed i Republikken Polen har anmodet om ophævelse af Tadeusz Cymańskis immunitet i forbindelse med en anmodning fra det polske generalinspektorat for vejtransport om tilladelse til at rejse tiltale mod et medlem af Europa-Parlamentet vedrørende en forseelse som omhandlet i artikel 96, stk. 3, i den polske lov om mindre lovovertrædelser;

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1954-1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 25. februar 2014

- B. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- C. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- D. der henviser til, at et parlamentsmedlem i henhold til artikel 105 i Republikken Polens forfatning ikke kan drages til ansvar for sine aktiviteter i forbindelse med varetagelsen af det parlamentariske mandat hverken i løbet af mandatperioden eller efter dens udløb, og at et medlem med hensyn til sådanne aktiviteter kun kan drages til ansvar af den polske Sejm og, i tilfælde af at tredjemands rettigheder er blevet krænket, kun kan retsforfølges med Sejms samtykke;
- E. der henviser til, at det alene tilkommer Parlamentet at tage stilling til, om immuniteten skal ophæves eller ej i en given sag; der henviser til, at Parlamentet med rimelighed kan tage hensyn til medlemmets holdning, når der skal tages stilling til, om den pågældendes immunitet skal ophæves eller ej ⁽¹⁾;
- F. der henviser til, at den påståede forseelse ikke har en direkte eller indlysende sammenhæng med Tadeusz Cymański's udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet og heller ikke udgør en meningstilkendegivelse eller stemmeafgivelse under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- G. der henviser til, at den strafforfølgning, der vil blive indledt mod Tadeusz Cymański, derfor på ingen måde er forbundet med hans position som medlem af Europa-Parlamentet;
- H. der henviser til, at Parlamentet i dette tilfælde ikke har fundet beviser for tendentiøs forfølgelse (*»fumus persecutionis«*), dvs. en tilstrækkeligt alvorlig og præcis mistanke om, at sagen er blevet rejst med det formål at skade det pågældende medlem i politisk henseende;
- I. der henviser til, at anmodningen er blevet fremsat som reaktion på en skriftlig erklæring fra Tadeusz Cymański, hvori han nægtede at opfylde sin forpligtelse til at oplyse identiteten på den person, som han havde overladt det motorkøretøj, der er omhandlet i rapporten fra det polske generalinspektorat for vejtransport, og indvilgede i at betale en bøde på 500 PLN for den forseelse, der er omhandlet i artikel 96, stk. 3, i den polske lov om mindre lovovertrædelser;
1. vedtager at ophæve Tadeusz Cymański's immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til den kompetente myndighed i Republikken Polen og til Tadeusz Cymański.

⁽¹⁾ Sag T-345/05, Mote mod Parlamentet, se ovenfor, præmis 28.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0116

Ændring af forretningsordenens artikel 136 om medlemmernes deltagelse i møder**Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2014 om ændring af artikel 136 i Europa-Parlamentets forretningsorden om medlemmernes deltagelse i møder (2013/2033(REG))**

(2017/C 285/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til ændring af forretningsordenen B7-0051/2013,
 - der henviser til sin afgørelse 2005/684/EF, Euratom af 28. september 2005 om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ⁽¹⁾,
 - der henviser til Præsidiets afgørelser af 19. maj og 9. juli 2008 om gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0038/2014),
1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
 2. gør opmærksom på, at denne ændring træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændring 1**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 136 — stk. 2***Gældende ordlyd*

2. Navnene på de medlemmer, der har været til stede ifølge tilstedeværelseslisten, anføres i protokollen fra hvert møde.

Ændring

2. Navnene på de medlemmer, der har været til stede ifølge tilstedeværelseslisten, anføres i protokollen fra hvert møde **som »til stede«**. **Navnene på de medlemmer, der af formanden er blevet fritaget for at deltage, anføres i protokollen fra hvert møde som »fritaget«**.

⁽¹⁾ EUT L 262 af 7.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 159 af 13.7.2009, s. 1.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0145

Henstilling til afgørelse — forlængelse af anvendelsen af artikel 147 i Parlamentets forretningsorden indtil udløbet af den ottende valgperiode

Europa-Parlamentets afgørelse af 26. februar 2014 om forlængelse af gyldigheden af artikel 147 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 8. valgperiode (2014/2585(RSO))

(2017/C 285/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 342 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 ⁽²⁾,
- der henviser til adfærdskodeksen vedrørende flersprogethed vedtaget af Præsidiumet den 17. november 2008,
- der henviser til sin afgørelse af 11. marts 2009, hvorved gyldigheden af artikel 147 blev forlænget til udgangen af indeværende valgperiode ⁽³⁾, og til de efterfølgende afgørelser truffet af Præsidiumet om at forlænge den periode, hvor bestemmelserne i artikel 146 kan fraviges, til udgangen af indeværende valgperiode,
- der henviser til forretningsordenens artikel 146 og 147,
- A. der henviser til forretningsordenens artikel 146, hvoraf det fremgår, at alle Parlamentets dokumenter skal være affattet på de officielle sprog, og at alle medlemmer har ret til at tale i Parlamentet på det officielle sprog, de ønsker, med tolkning til de øvrige officielle sprog;
- B. der henviser til forretningsordenens artikel 147, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i artikel 146 kan fraviges indtil udgangen af den 7. valgperiode, for så vidt der ikke er et tilstrækkeligt antal tolke eller oversættere til rådighed for et officielt sprog trods passende forholdsregler; der henviser til, at Præsidiumet for hvert officielt sprog, for hvilket det findes nødvendigt at fravige bestemmelserne, efter forslag fra generalsekretæren skal konstatere, om betingelserne er opfyldt, og tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse hvert halve år;
- C. der henviser til, at der med Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 ⁽⁴⁾ indførtes midlertidige (fornyelige) undtagelsesforanstaltninger for irsk i en periode på fem år indtil begyndelsen af 2017;
- D. der henviser til, at der hvad angår irsk og maltesisk trods alle passende forholdsregler ikke forventes at være kapacitet til at sikre fuld tolkning til og fra disse sprog fra begyndelsen af den 8. valgperiode; der henviser til, at der for visse andre sprogs vedkommende ganske vist vil være tilstrækkelig kapacitet til at dække behovene i forbindelse med Parlamentets sædvanlige virksomhed, men at der muligvis ikke vil være et tilstrækkeligt antal tolke til fuldt ud at kunne dække alle de ekstra behov, der forventes at opstå, når de pågældende medlemsstater varetager rådsformandskabet i den 8. valgperiode;
- E. der henviser til, at antallet af kvalificerede oversættere og juristlingvister trods ihærdige og vedvarende bestræbelser fra institutionernes side og betydelige fremskridt stadig forventes at være så begrænset, hvad angår irsk, at der ikke inden for en overskuelig fremtid kan sikres den fulde dækning af dette sprog, som er foreskrevet i forretningsordenens artikel 146; der henviser til, at den del af den gældende EU-ret, der er blevet vedtaget før 1. januar 2007, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 ikke skal oversættes til irsk; der henviser til, at det på nuværende tidspunkt i medfør af undtagelsesbestemmelserne i førnævnte forordning kun er de af Kommissionens forslag til forordning, som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, der fremsættes på irsk, og at Parlamentets tjenestegrene, så længe situationen ikke ændrer sig, ikke vil være i stand til at udarbejde irsksprogede udgaver af andre typer retsakter;

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

⁽²⁾ EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 186.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 af 13. juni 2005 om ændring af forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, og af forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Atomenergifællesskab på det sproglige område, og om indførelse af midlertidige undtagelsesforanstaltninger fra disse forordninger (EUT L 156 af 18.6.2005, s. 3), som forlænget ved Rådets forordning (EU) nr. 1257/2010 (EUT L 343 af 29.12.2010, s. 5).

Onsdag den 26. februar 2014

- F. der henviser til, at det på trods af den stadig større kapacitet på kroatisk efter Kroatiens tiltrædelse til Unionen den 1. juli 2013 nok ikke vil være muligt at sikre fuld dækning af dette sprog fra begyndelsen af den 8. valgperiode;
- G. der henviser til, at det i forretningsordenens artikel 147, stk. 4, er fastsat, at Parlamentet efter begrundet henstilling fra Præsidiet ved udløbet af valgperioden kan vedtage at forlænge denne artikels gyldighed;
- H. der henviser til, at Præsidiet i lyset af ovenstående har henstillet, at gyldigheden af artikel 147 forlænges indtil udgangen af den 8. valgperiode;
1. vedtager at forlænge gyldigheden af artikel 147 i Parlamentets forretningsorden indtil udløbet af den 8. valgperiode;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0146

Ændring af artikel 166 (endelig afstemning) og artikel 195, stk. 3 (afstemninger i udvalgene) i Parlamentets forretningsorden

Europa-Parlamentets afgørelse af 26. februar 2014 om ændring af artikel 166 i Europa-Parlamentets forretningsorden om endelig afstemning og artikel 195, stk. 3, om afstemninger i udvalgene (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til ændring af forretningsordenen (B7-0252/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0035/2014),
1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
 2. gør opmærksom på, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændring 3

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 166

Gældende ordlyd

Når der **stemmes om et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, hvad enten det drejer sig om en enkelt og/eller en endelig afstemning**, foretager Parlamentet afstemning ved navneopråb **ved hjælp af det elektroniske afstemningsanlæg**.

Ændring

Når der **træffes afgørelse på grundlag af en betænkning**, foretager Parlamentet **en enkelt og/eller en endelig afstemning ved navneopråb i overensstemmelse med artikel 167, stk. 2. Afstemning om ændringsforslag sker kun ved navneråb efter anmodning, jf. artikel 167.**

Ændring 4

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 195 — stk. 3

Gældende ordlyd

3. **Afstemninger** i udvalgene sker ved **håndsoprækning, medmindre 1/4 af udvalgets medlemmer kræver afstemning ved navneopråb**. I så fald foretages afstemning i overensstemmelse med artikel 167, stk. 2.

Ændring

3. **En enkelt og/eller en endelig afstemning om en betænkning** i udvalgene sker ved navneopråb **i overensstemmelse med artikel 167, stk. 2. Afstemning om ændringsforslag og andre afstemninger sker ved håndsoprækning, medmindre udvalgets formand bestemmer, at der skal foretages elektronisk afstemning, eller 1/4 af udvalgets medlemmer kræver afstemning ved navneopråb.**

Tirsdag den 25. februar 2014

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2014)0111

Finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (COM(2013)0428 — C7-0178/2013 — 2013/0200(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0428),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0178/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 19. september 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 3. februar 2014 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0046/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 75.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TC1-COD(2013)0200

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond, for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 335/2014).

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0112

Tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2013)0751 — C7-0386/2013 — 2013/0365(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0751),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, artikel 53, stk. 1, artikel 62, artikel 100, stk. 2, artikel 114, artikel 168, stk. 4, litra a) og b), artikel 172, artikel 192, stk. 1, artikel 207, artikel 214, stk. 3 og artikel 338, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0386/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 21. januar 2014 ⁽²⁾,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til den fælles forståelse om delegerede retsakter, som godkendtes af Formandskonferencen den 3. marts 2011,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽³⁾, navnlig punkt 15 og Bilag I,
 - der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om International Handel, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Transport- og Turismeudvalget (A7-0011/2014),
- A. der henviser til, at Kommissionen har forpligtet sig til inden udgangen af 2012 at vurdere, hvor mange retsakter indeholdende en henvisning til forskriftsproceduren med kontrol der stadigvæk var i kraft, med henblik på at udarbejde passende lovgivningsmæssige initiativer og dermed fuldende tilpasningen til den nye lovgivningsramme; der henviser til,

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽³⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0127.

Tirsdag den 25. februar 2014

at den meddelte målsætning var at fjerne alle bestemmelser, der henviser til forskriftproceduren med kontrol, fra alle lovgivningsmæssige instrumenter inden udgangen af Europa-Parlamentets syvende valgperiode; der henviser til, at Kommissionen har fremsat forslag, der opfylder denne forpligtelse, dog langt senere end forventet;

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0365

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 53, stk. 1, artikel 62, 100, stk. 2, artikel 114, artikel 168, stk. 4, litra a, artikel 168, stk. 4, litra b, artikel 172, stk. 192, stk. 1, artikel 207, artikel 214, stk. 3, artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten indførte en skelnen mellem de beføjelser, som Kommissionen kan få delegeret til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt (delegerede retsakter), og de beføjelser, som Kommissionen kan få delegeret til at vedtage ensartede betingelser for gennemførelsen af juridisk bindende EU-retsakter (gennemførelsesretsakter).
- (2) De foranstaltninger, der kan falde ind under den delegation af beføjelser, der henvises til i artikel 290, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), svarer i princippet til dem, der falder ind under forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽³⁾.
- (3) Det er nødvendigt at tilpasse en række retsakter, der allerede er i kraft, og som indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol samt opfylder kriterierne i artikel 290, stk. 1, i TEUF, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁾ Udtalelse af 21.1.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

Tirsdag den 25. februar 2014

- (4) Når Kommissionen forbereder delegerede retsakter på baggrund af de retsakter, der tilpasses i henhold til denne forordning, er det særligt vigtigt, at den gennemfører relevante høringer, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (5) Det er nødvendigt at tilpasse en række retsakter, der allerede er i kraft, som indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, og som opfylder kriterierne i artikel 291, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (6) I forbindelse med tildeling af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen bør disse beføjelser udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (7) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse, er det ligeledes nødvendigt at ændre en række retsakter der allerede er i kraft, og som foreskriver brug af forskriftsproceduren med kontrol, ved at lade visse foranstaltninger, der er omfattet af denne procedure, udgå.
- (8) Denne forordning bør ikke berøre igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF inden denne forordnings ikrafttrædelse.
- (9) De ændringer, der skal foretages ved denne forordning, vedrører kun udvalgsprocedurerne, og derfor er der i forbindelse med direktiver intet krav om, at de skal gennemføres af medlemsstaterne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Når retsakterne i bilag I til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol som anført i artikel 5a, stk. 1 til 5, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 2 i denne forordning.
2. Når retsakterne i bilag I til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af hasteproceduren som anført i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med hasteproceduren i artikel 3 i denne forordning.

Artikel 2

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen for en ~~ubegrænset~~ periode **på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. [Ændring 1]**
3. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En vedtaget delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Tirsdag den 25. februar 2014

Som en undtagelse fra første afsnit er fristen til at gøre indsigelse tre måneder, som forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ, i forbindelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordningerne, der er opført i punkt 12⁽¹⁾, 13⁽²⁾, 14⁽³⁾, 16⁽⁴⁾ og 18⁽⁵⁾ i del F, og punkt 21⁽⁶⁾ i del G i bilag I. [Ændring 2]

6. Når retsakterne i bilag I til denne forordning angiver, at den tidsfrist, der er fastsat i artikel 5a, stk. 3, litra c), i afgørelse 1999/468/EF, er afkortet i henhold til artikel 5a, stk. 5, litra b), i samme afgørelse, fastsættes fristerne i stk. 5 i denne artikel til en måned.

Artikel 3

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 2, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 4

1. Når retsakterne i bilag II til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol som anført i artikel 5a, stk. 1 til 5, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når retsakterne i bilag II til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af hasteproceduren som anført i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, i overensstemmelse med artikel 8 sammenholdt med artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 5

~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008, Rådets direktiv 97/70/EF⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF [Ændring 61, 62 og 63] og Rådets forordning (EF) nr. 1257/96⁽⁸⁾ ændres som angivet i bilag III til denne forordning.~~

Artikel 6

Denne forordning berører ikke igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 177/2008 af 20. februar 2008 om fastlæggelse af en fælles ramme for virksomhedsregistre til statistiske formål og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2186/93 (EUT L 61 af 5.3.2008, s. 6).*

⁽²⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 716/2007 af 20. juni 2007 om EF-statistikker over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 17).*

⁽³⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1445/2007 af 11. december 2007 om fælles regler for indberetning af basisoplysninger om købekraftspariteter og for beregningen og offentliggørelsen heraf (EUT L 336 af 20.12.2007, s. 1).*

⁽⁴⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 184/2005 af 12. januar 2005 om fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 23).*

⁽⁵⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2003 af 27. februar 2003 om lønomkostningsindekset (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 1).*

⁽⁶⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).*

⁽⁷⁾ *Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover (EUT L 34 af 9.2.1998, s. 1).*

⁽⁸⁾ *Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EUT L 163 af 2.7.1996, s. 1).*

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG I

Bestemmelser i retsakter, hvor der henvises til forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF, som tilpasses bestemmelserne om delegerede retsakter ⁽¹⁾.

A. Kommunikationsnet, indhold og teknologi

-1. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS)

Artikel 9, stk. 3* [Ændring 4]

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet. eu

Artikel 3, stk. 1, litra a)**

Artikel 5, stk. 1

Artikel 5, stk. 2

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)

Artikel 26, stk. 7

Artikel 27a, stk. 5 [Ændring 5]

Artikel 35

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)

Artikel 9b, stk. 3

Artikel 10, stk. 4

Artikel 13a, stk. 4

Artikel 15, stk. 4

Artikel 17, stk. 6a

Artikel 19, stk. 4 [Ændring 6]

B. Klimaindsats

4. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020

Artikel 3, stk. 2 [Ændring 7]

Artikel 3, stk. 6

Artikel 11, stk. 3

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

Artikel 3d, stk. 3

Artikel 3f, stk. 9

⁽¹⁾ Til orientering angives bestemmelser, der henviser til den afkortede frist i henhold til artikel 2, stk. 6, i dette bilag med *, bestemmelser, der henviser til hasteproceduren i henhold til artikel 3, med **, og bestemmelser, der henviser til hasteproceduren i henhold til artikel 3 og til den afkortede frist i henhold til artikel 2, stk. 6, med ***, **og bestemmelser, der er henvist til i artikel 2, stk. 5, andet afsnit, angives med ******. [Ændring 3]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 10, stk. 4

Artikel 10 a, stk. 1

Artikel 10 a, stk. 7

Artikel 10 a, stk. 8

Artikel 10 a, stk. 13

Artikel 11a, stk. 8

Artikel 11 a, stk. 9

Artikel 11b, stk. 7

Artikel 14, stk. 1

Artikel 15, stk. 5

Artikel 16, stk. 12 [Ændring 8]

Artikel 19, stk. 3

Artikel 22

Artikel 24, stk. 1, litra b)

Artikel 24, stk. 3

Artikel 24 a, stk. 1

Artikel 24 a, stk. 2

Artikel 25, stk. 2

Artikel 25 a, stk. 1

Bilag IV, del A

C. Energi

6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/92/EF af 22. oktober 2008 om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien (omarbejdning)

Artikel 6

D. Erhvervspolitik

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer

Artikel 5, stk. 3

Artikel 8

Artikel 14, stk. 2

Artikel 14, stk. 3

8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning)

Artikel 8, stk. 1, litra a)

Artikel 8, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 9, stk. 3 [Ændring 9]

Tirsdag den 25. februar 2014

E. Miljø

9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket

Artikel 6, stk. 5, andet afsnit [Ændring 10]

Artikel 6, stk. 7

Artikel 8, stk. 2

Artikel 15

10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF

Artikel 16, stk. 4

Artikel 17, stk. 3

Artikel 30, stk. 6**Artikel 46, stk. 6 [Ændring 11]**

Artikel 48, stk. 2

F. Statistikker

11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 453/2008 af 23. april 2008 om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fællesskabet

Artikel 2, stk. 1

Artikel 3, stk. 1

Artikel 5, stk. 1 [Ændring 12]

Artikel 7, stk. 1

Artikel 7, stk. 3

12. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 177/2008 af 20. februar 2008 om fastlæggelse af en fælles ramme for virksomhedsregistre til statistiske formål og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2186/93^{****} [Ændring 13]

Artikel 3, stk. 6

Artikel 5, stk. 2

Artikel 6, stk. 3, hvad angår vedtagelse af »foranstaltninger vedrørende fælles kvalitetsstandarder« sammenholdt med artikel 15, stk. 1, litra c), med hensyn til vedtagelsen af »fælles kvalitetsstandarder«

Artikel 8, stk. 3

Artikel 15, stk. 1

13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 716/2007 af 20. juni 2007 om EF-statistikker over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter^{****} [Ændring 14]

Artikel 5, stk. 4

Artikel 6, stk. 3, hvad angår vedtagelsen af »fælles kvalitetsstandarder« sammenholdt med artikel 9, stk. 2, litra a)

Artikel 9, stk. 2, litra b)

Artikel 9, stk. 2, litra c), hvad angår definitionen af »passende fælles kvalitetsstandarder«

Tirsdag den 25. februar 2014

14. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1445/2007 af 11. december 2007 om fælles regler for indberetning af basisoplysninger om købekraftspariteter og for beregningen og offentliggørelsen heraf****
[Ændring 15]
- Artikel 7, stk. 4, hvad angår vedtagelsen af »fælles kriterier for kvalitetskontrol« sammenholdt med artikel 12, stk. 3, litra c), hvad angår definitionen af »kvalitetskriterier«
- Artikel 12, stk. 3
15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1552/2005 af 7. september 2005 om statistikker over efter- og videreuddannelse i virksomheder
- Artikel 5, stk. 2
- Artikel 7, stk. 3
- Artikel 8, stk. 2
- Artikel 9, stk. 4, hvad angår vedtagelsen af ~~kvalitetskrav~~ »**kvalitetskravene**« samt alle »foranstaltninger, der ~~er~~ **måtte være** nødvendige for at vurdere og forbedre kvaliteten af oplysningerne«
- Artikel 9, stk. 4, hvad angår fastlæggelsen af »opbygningen af kvalitetsrapporter«** [Ændring 16]
- Artikel 10, stk. 2
- Artikel 13
16. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 184/2005 af 12. januar 2005 om fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer**** [Ændring 17]
- Artikel 4, stk. 3, hvad angår vedtagelsen af »fælles kvalitetsstandarder«
- Artikel 10
17. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 af 16. juni 2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC)
- Artikel 6, stk. 2
- Artikel 8, stk. 3**
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra a), hvad angår »definition af listen over primære målvariable, der skal indgå i hvert område for tværsnitkomponenten, og listen over målvariable i tidsseriekomponenten, herunder fastsættelse af koderne for variablene«
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra a), hvad angår definitionen af »det tekniske format for indberetning til Eurostat«**
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra b)**
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra c)
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra c)
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra d) [Ændring 18]**
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra e)
- Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra f)
18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2003 af 27. februar 2003 om lønomkostningsindekset****
[Ændring 19]
- Artikel 2, stk. 4
- Artikel 3, stk. 2
- Artikel 4, stk. 1
- Artikel 4, stk. 2
- Artikel 8, stk. 1

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 11, litra a)

Artikel 11, litra b)

Artikel 11, litra d)

Artikel 11, litra e)

Artikel 11, litra f), hvad angår vedtagelsen af »særskilte kvalitetskriterier for de fremsendte nuværende og tilbageregnete data«

Artikel 11, litra i)

Bilag punkt 3

19. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning

Artikel 5

Artikel 7, stk. 2

Artikel 10, stk. 2

20. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik

Artikel 1, stk. 5

Artikel 3, stk. 1

Artikel 4, stk. 3

Artikel 5, stk. 4

Artikel 6, stk. 2, litra a)

Artikel 6, stk. 2, litra b)

Artikel 6, stk. 2, litra c), hvad angår »definitionen af de rigtige kvalitetsevalueringskriterier«

Artikel 6, stk. 2, litra c), hvad angår definitionen af »indholdet af kvalitetsrapporterne« [Ændring 20]

Artikel 6, stk. 2, litra d)

Artikel 8, stk. 3

Bilag I, afsnit 7, punkt 1

Bilag II, afsnit 7, punkt 1

G. Indre marked og tjenesteydelser

21. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF****

Artikel 14, stk. 1

Artikel 14, stk. 2 [Ændring 21]

22. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF

Artikel 68, stk. 1***

Artikel 69, stk. 2***

Tirsdag den 25. februar 2014

H. Mobilitet og transport

23. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe

Artikel 13

Artikel 14, stk. 1

Artikel 14, stk. 2

24. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe (omarbejdning)

Artikel 10, stk. 3

25. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter

Artikel 10, stk. 2**

Artikel 10, stk. 3 [Ændring 22]**

26. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe

Artikel 15

27. Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover

Artikel 8, litra a), første led [Ændring 23]

Artikel 8, litra b)

I. Sundhed og forbrugere

28. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter

Artikel 2, stk. 3

Artikel 13, stk. 8

Artikel 14, stk. 2

Artikel 15, stk. 1

Artikel 15, stk. 2**

Artikel 16, stk. 8

Artikel 16, stk. 9**

Artikel 18, stk. 2 [Ændring 24]

Artikel 20, stk. 2

Artikel 31, stk. 1**

Artikel 31, stk. 2

Artikel 31, stk. 3

29. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF

Artikel 8, stk. 4, sidste punktum, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra b)

Artikel 17, andet afsnit, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra d)

Artikel 25, stk. 3, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra e)

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 26 sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra f)

Artikel 27, stk. 2, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra h)

Artikel 29, stk. 4, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra g)

Artikel 29, stk. 6, første afsnit, andet punktum, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra c)

Artikel 30, stk. 3, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra i)

Artikel 52, stk. 4, sidste afsnit, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra j)

Artikel 54, stk. 5, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra k)

Artikel 58, stk. 2, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra l)

Artikel 65, stk. 1, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra m)

Artikel 68, tredje afsnit, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra n)

Artikel 78, stk. 1, litra a)

Bilag II, punkt 3.6.5 [**Ændring 25**]

30. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002

Artikel 5, stk. 1**

Artikel 5, stk. 2*

Artikel 6, stk. 1

Artikel 6, stk. 2*

Artikel 7, stk. 4

Artikel 11, stk. 2

Artikel 15, stk. 1

Artikel 17, stk. 2

Artikel 18, stk. 3

Artikel 19, stk. 4

Artikel 20, stk. 11

Artikel 21, stk. 6

Artikel 27

Artikel 31, stk. 2

Artikel 32, stk. 3

Artikel 40, litra a)

Artikel 40, litra b)

Artikel 40, litra c)

Artikel 40, litra d)

Artikel 40, litra e)

Artikel 40, litra f)

Artikel 41, stk. 1

Artikel 41, stk. 3

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 42, stk. 2, litra a)

Artikel 42, stk. 2, litra b)

Artikel 42, stk. 2, litra c)

Artikel 42, stk. 2, litra d)

Artikel 43, stk. 3

Artikel 45, stk. 4

Artikel 48, stk. 7, litra a)

Artikel 48, stk. 7, litra b)

Artikel 48, stk. 7, litra c) [Ændring 26]

Artikel 48, stk. 7, litra d)

Artikel 48, stk. 8

31. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF

Artikel 6, stk. 2**

Artikel 7, stk. 2

Artikel 10, stk. 5*

Artikel 17, stk. 4

Artikel 20, stk. 2

Artikel 26, stk. 3 [Ændring 27]

Artikel 27, stk. 1

Artikel 32, stk. 4

32. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004

Artikel 13, stk. 2

Artikel 18 [Ændring 28]**

Artikel 19, stk. 3

Artikel 24, stk. 4

33. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevaringredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96, forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EC

Artikel 8, stk. 2**

Artikel 22**

Artikel 25, stk. 3

Tirsdag den 25. februar 2014

34. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer

Artikel 9, stk. 2

Artikel 23, stk. 4, andet punktum [Ændring 29]

Artikel 24, stk. 3*

Artikel 30, stk. 1*

Artikel 30, stk. 2*

Artikel 30, stk. 3*

Artikel 30, stk. 5

Artikel 31*

35. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevareenzymmer og om ændring af Rådets direktiv 83/417/EØF, Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, direktiv 2000/13/EF, Rådets direktiv 2001/112/EF og forordning (EF) nr. 258/97

Artikel 17, stk. 5

36. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymmer og fødevarearomaer

Artikel 7, stk. 4

Artikel 7, stk. 5*

Artikel 7, stk. 6**

37. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer

Artikel 3, stk. 3**

Artikel 4, andet afsnit

Artikel 5, stk. 1

Artikel 6, stk. 1

Artikel 6, stk. 2 [Ændring 30]

Artikel 6, stk. 6

Artikel 7, stk. 1

Artikel 8, stk. 2

Artikel 8, stk. 5**

38. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer

Artikel 1, stk. 2

Artikel 1, stk. 4

Artikel 3, litra d)

Artikel 4, stk. 1, første afsnit

Artikel 4, stk. 1, sjette afsnit

Artikel 4, stk. 5

Artikel 8, stk. 2

Artikel 13, stk. 3

Artikel 13, stk. 4

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 17, stk. 3, første afsnit

Artikel 17, stk. 3, andet afsnit, litra b)

Artikel 18, stk. 5, første afsnit

Artikel 18, stk. 5, andet afsnit, litra b)

Artikel 28, stk. 4, litra b)

Artikel 28, stk. 6, litra a), nr. ii) [Ændring 31]

39. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præserving, opbevaring og distribution af humane væv og celler

Artikel 8, stk. 5

Artikel 8, stk. 6

Artikel 9, stk. 4 [Ændring 32]

Artikel 28**

40. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer

Artikel 3, stk. 2

Artikel 12, stk. 4

Artikel 14, stk. 1, første led

Artikel 14, stk. 1, andet led

Artikel 14, stk. 1, tredje led

Artikel 15, stk. 2

Artikel 24, stk. 4

Artikel 26, stk. 1

Artikel 32, ~~sjette afsnit~~ **stk. 6 [Ændring 33]**

Artikel 47, stk. 3

41. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF

Artikel 29, stk. 1**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra a)

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra b)**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra c)**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra d)**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra e)**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra f)**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra g)**

Artikel 29, ~~andet afsnit~~ **stk. 2**, litra h)

Artikel 29, stk. 2, litra i) [Ændring 34]

Tirsdag den 25. februar 2014

42. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud

Artikel 4, stk. 2

Artikel 4, stk. 5**

Artikel 5, stk. 4, hvad angår vedtagelse af »minimumsmængder af vitaminer og mineraler«

Artikel 5, stk. 4, hvad angår vedtagelse af »maksimumsmængder af vitaminer og mineraler«

Artikel 12, stk. 3 [Ændring 35]

43. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer

Artikel 7, stk. 2**

Artikel 8, stk. 1**

Artikel 8, stk. 2, andet led

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG II

Bestemmelser i retsakter, hvor der henvises til forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF, som tilpasses bestemmelserne om delegerede retsakter ⁽¹⁾.

A. KOMMUNIKATIONSNET, INDHOLD OG TEKNOLOGI

1. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS)

Artikel 9, stk. 3* [Ændring 36]

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet)

Artikel 26, stk. 7

Artikel 27 a, stk. 5 [Ændring 37]

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet)

Artikel 9b, stk. 3

Artikel 10, stk. 4

Artikel 15, stk. 4

Artikel 17, stk. 6, litra a)

Artikel 19, stk. 4 [Ændring 38]

B. KLIMAINDSATS

4. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020

Artikel 3, stk. 2 [Ændring 39]

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

Artikel 11 a, stk. 8

Artikel 16, stk. 12 [Ændring 40]

C. ERHVERVSPOLITIK

6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning)

Artikel 8, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 9, stk. 3 [Ændring 41]

D. MILJØ

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF

Artikel 46, stk. 6 [Ændring 42]

⁽¹⁾ Til orientering angives bestemmelser vedrørende hasteproceduren i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 i dette bilag med **.

Tirsdag den 25. februar 2014

E. STATISTIKKER

8. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 453/2008 af 23. april 2008 om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fællesskabet~~

~~Artikel 5, stk. 1 [Ændring 43]~~

9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 177/2008 af 20. februar 2008 om fastlæggelse af en fælles ramme for virksomhedsregistre til statistiske formål og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2186/93

Artikel 6, stk. 3, hvad angår vedtagelsen af »kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed« sammenholdt med artikel 15, stk. 1, litra c), hvad angår vedtagelsen af »kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed«

10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 716/2007 af 20. juni 2007 om EF-statistikker over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter

Artikel 6, stk. 3, hvad angår vedtagelsen af »kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed« sammenholdt med artikel 9, stk. 2, litra c), hvad angår definitionen af »kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed«

11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1445/2007 af 11. december 2007 om fælles regler for indberetning af basisoplysninger om købekraftspariteter og for beregningen og offentliggørelsen heraf

Artikel 7, stk. 4, hvad angår vedtagelse af »kvalitetsrapporternes struktur« i forbindelse med artikel 12, stk. 3, litra c), hvad angår definitionen af »kvalitetsrapporternes struktur«

12. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1552/2005 af 7. september 2005 om statistikker over efter- og videreuddannelse i virksomheder~~

~~Artikel 9, stk. 4, hvad angår vedtagelsen af »kvalitetsrapporternes struktur« [Ændring 44]~~

13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 184/2005 af 12. januar 2005 om fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer

Artikel 4, stk. 3, hvad angår vedtagelsen af »kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed«

14. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 af 16. juni 2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC)~~

~~Artikel 8, stk. 3~~

~~Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra a), hvad angår definitionen af »teknisk format for indberetning til Eurostat«,~~

~~Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra b)~~

~~Artikel 15, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, litra d) [Ændring 45]~~

15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2003 af 27. februar 2003 om lønomkostningsindekset

Artikel 8, stk. 2, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, litra f), hvad angår vedtagelsen af »indholdet af kvalitetsrapporterne«

16. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik~~

~~Artikel 6, stk. 2, litra c), hvad angår vedtagelsen af »indholdet af kvalitetsrapporterne« [Ændring 46]~~

F. INDRE MARKED OG TJENESTEYDELSER

17. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF

Artikel 14, stk. 2 [Ændring 47]

Tirsdag den 25. februar 2014

G. MOBILITET OG TRANSPORT

18. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter~~

~~Artikel 10, stk. 3** [Ændring 48]~~

19. ~~Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover~~

~~Artikel 8, litra a), første led [Ændring 49]~~

H. SUNDHED OG FORBRUGERE

20. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter~~

~~Artikel 18, stk. 2 [Ændring 50]~~

21. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF~~

~~Artikel 17, andet afsnit, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra d)~~

~~Artikel 29, stk. 4, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra g) [Ændring 51]~~

22. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002~~

~~Artikel 40, litra e)~~

~~Artikel 40, litra d)~~

~~Artikel 40, litra e)~~

~~Artikel 41, stk. 1~~

~~Artikel 41, stk. 3~~

~~Artikel 42, stk. 2, litra d)~~

~~Artikel 45, stk. 4~~

~~Artikel 48, stk. 7, litra e) [Ændring 52]~~

23. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af føder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF~~

~~Artikel 7, stk. 2~~

~~Artikel 10, stk. 5*~~

~~Artikel 26, stk. 3 [Ændring 53]~~

24. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004~~

~~Artikel 18** [Ændring 54]~~

Tirsdag den 25. februar 2014

- ~~25. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer~~
- ~~Artikel 6, stk. 1~~
- ~~Artikel 6, stk. 2 [Ændring 55]~~
- ~~26. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer~~
- ~~Artikel 13, stk. 3~~
- ~~Artikel 13, stk. 4~~
- ~~Artikel 17, stk. 3, første afsnit~~
- ~~Artikel 17, stk. 3, andet afsnit, litra b)~~
- ~~Artikel 18, stk. 5, første afsnit~~
- ~~Artikel 18, stk. 5, andet afsnit, litra b)~~
- ~~Artikel 28, stk. 6, litra a), nr. ii) [Ændring 56]~~
- ~~27. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler~~
- ~~Artikel 8, stk. 6~~
- ~~Artikel 9, stk. 4 [Ændring 57]~~
- ~~28. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer~~
- ~~Artikel 3, stk. 2~~
- ~~Artikel 14, stk. 1, første led~~
- ~~Artikel 14, stk. 1, andet led~~
- ~~Artikel 15, stk. 2~~
- ~~Artikel 26, stk. 1 [Ændring 58]~~
- ~~29. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF~~
- ~~Artikel 29, stk. 2, nr. i) [Ændring 59]~~
- ~~30. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud~~
- ~~Artikel 5, stk. 4, hvad angår vedtagelse af »maksimumsgrenser for vitaminer og mineraler« [Ændring 60]~~
-

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG III

~~Ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009, Rådets direktiv 97/70/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF og Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 [Ændring 61]~~

A. MILJØ

- 1) Artikel 6, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 66/2010 udgår.
- 2) I forordning (EF) nr. 1221/2009 foretages følgende ændringer:
 - a) artikel 16, stk. 4, udgår
 - b) artikel 30, stk. 6, udgår. [Ændring 62]

B. MOBILITET OG TRANSPORT

- 3) Artikel 8, litra a), andet led, i direktiv 97/70/EF udgår.

C. SUNDHED OG FORBRUGERE

- 4) Artikel 23, stk. 4, andet punktum, i forordning (EF) nr. 1333/2008 udgår.
- 5) Artikel 12, stk. 3, i direktiv 2002/46/EF udgår. [Ændring 63]

D. HUMANITÆR BISTAND

- 6) Artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/96 udgår.
-

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0113

Tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 TEUF ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2013)0452 — C7-0197/2013 — 2013/0220(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0452),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0197/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 16. oktober 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 11. oktober 2013 fra Regionsudvalgets formand til Parlamentets formand,
 - der henviser til den fælles forståelse om delegerede retsakter, som godkendt af Formandskonferencen den 3. marts 2011,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽²⁾, særlig punkt 15 og bilag 1,
 - der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0480/2013),
- A. der henviser til, at Kommissionen gav tilsagn om inden udgangen af 2012 at anslå det resterende antal af gældende retsakter, der indeholder henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol, med henblik på at udarbejde passende lovgivningsmæssige initiativer for at fuldende tilpasningen til den nye retlige ramme; der henviser til, at det var den overordnede målsætning at fjerne alle bestemmelser i de lovgivningsmæssige instrumenter, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol, inden udgangen af Parlamentets syvende valgperiode; der henviser til, at Kommissionen har fremsat de nødvendige forslag for at opfylde dette tilsagn, men langt senere end forventet;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0127.

Tirsdag den 25. februar 2014

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0220

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten giver mulighed for, at lovgiveren kan delegerede beføjelser til Kommissionen til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.
- (2) De foranstaltninger, der hører under den delegation af beføjelser, der henvises til i artikel 290, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), svarer i princippet til dem, der falder ind under forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽³⁾.
- (3) Det er nødvendigt at tilpasse retsakter, der allerede er trådt i kraft og anvender forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (4) Denne forordning bør ikke berøre igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF inden denne forordnings ikrafttræden.
- (5) Når Kommissionen forbereder delegerede retsakter på baggrund af de retsakter, der er tilpasset ved denne forordning, er det særligt vigtigt, at den gennemfører relevante høringer, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (6) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af retsakterne i bilaget og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Når retsakterne i bilaget til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a, stk. 1 til 4, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 2 i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 67 af 6.3.2014, s. 104.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 2

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller fra en senere dato, der fastsættes nærmere i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En vedtaget delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 3

Denne forordning berører ikke igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG

Retsakter, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF, og som tilpasses bestemmelserne om delegerede retsakter

1. Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾
2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav ⁽²⁾
3. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽³⁾
4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure ⁽⁴⁾
5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0114

Tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i TEUF ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2013)0451 — C7-0198/2013 — 2013/0218(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0451),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 33, artikel 43, stk. 2, artikel 53, stk. 1, artikel 62, artikel 64, stk. 2, artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, litra b), artikel 168, stk. 4, litra b), artikel 172, artikel 192, stk. 1, artikel 207 og artikel 338, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0198/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 16. oktober 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelse af 11. oktober 2013 fra Regionsudvalgets formand til Parlamentets formand,
 - der henviser til den fælles forståelse om delegerede retsakter, som godkendtes af Formandskonferencen den 3. marts 2011,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽²⁾, navnlig punkt 15 og bilag 1,
 - der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning på delegationen af lovgivningsbeføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A7-0010/2014),
- A. der henviser til, at Kommissionen forpligtede sig til inden udgangen af 2012 at vurdere, hvor mange retsakter indeholdende henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol der stadigvæk var i kraft, med henblik på at udarbejde passende lovgivningsmæssige initiativer og dermed fuldende tilpasningen til den nye lovramme; der henviser til, at den meddelte målsætning var at fjerne alle bestemmelser, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol, fra alle retsakter inden udgangen af Europa-Parlamentets syvende valgperiode; der henviser til, at Kommissionen har fremsat forslag, der opfylder denne forpligtelse, dog meget senere end forventet;

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0127.

Tirsdag den 25. februar 2014

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0218

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, 43, stk. 2, 53, stk. 1, 62, 64, stk. 2, 91, 100, stk. 2, 114, 153, stk. 2, litra b, 168, stk. 4, litra b, 172, 192, stk. 1, 207 og 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten gav mulighed for, at lovgiveren kan delegerede beføjelser til Kommissionen til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.
- (2) De foranstaltninger, der falder ind under den delegation af beføjelser, der henvises til i artikel 290, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), svarer i princippet til dem, der falder ind under forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽³⁾.
- (3) Det er nødvendigt at tilpasse en række retsakter, der allerede er trådt i kraft og indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (4) Denne forordning berører ikke igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF inden denne forordnings ikrafttræden.
- (5) De ændringer, der skal foretages ved denne forordning, vedrører kun udvalgsprocedurerne, og derfor er der i forbindelse med direktiver intet krav om, at de skal gennemføres af medlemsstaterne.
- (6) Når Kommissionen forbereder delegerede retsakter på baggrund af de retsakter, der er tilpasset ved denne forordning, er det særligt vigtigt, at den gennemfører relevante høringer, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet —

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

Tirsdag den 25. februar 2014

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Når retsakterne i bilaget til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, der henvises til i artikel 5a, stk. 1 til 5, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 2 i denne forordning.
2. Når retsakterne i bilaget til denne forordning indeholder bestemmelser om brug af hasteproceduren, som der henvises til i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med hasteproceduren i artikel 3 i denne forordning.

Artikel 2

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode **på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. [Ændring 1]**
3. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En vedtaget delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Som en undtagelse fra det første afsnit er fristen for at gøre indsigelse tre måneder, som forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets og Rådets initiativ, i forbindelse med delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til forordningerne, der er opført i punkt 81 ⁽¹⁾, 82 ⁽²⁾, 85 ⁽³⁾, 86 ⁽⁴⁾ og 90 til 93 ⁽⁵⁾ i del G og punkt 95 ⁽⁶⁾ i del H i bilaget. [Ændring 2]

6. Når retsakterne i bilaget til denne forordning angiver, at tidsfristen, der er fastsat i artikel 5a, stk. 3, litra c), i afgørelse 1999/468/EF, er afkortet i henhold til artikel 5a, stk. 5, litra b), i denne afgørelse, fastsættes fristerne i stk. 5 i denne artikel til en måned.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 451/2008 af 23. april 2008 om oprettelse af en ny statistisk aktivitetstilknyttet produktklassifikation (CPA) og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3696/93 (EUT L 145 af 4.6.2008, s. 65).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 295/2008 af 11. marts 2008 om statistik over erhvervsstrukturer (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1161/2005 af 6. juli 2005 om udarbejdelse af ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 af 19. maj 1998 om konjunkturstatistik (EUT L 162 af 5.6.1998, s. 1), Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser (EUT L 257 af 27.10.1995, s. 1), Rådets forordning (EØF) nr. 696/93 af 15. marts 1993 om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab (EUT L 76 af 30.3.1993, s. 1), Rådets forordning (EØF) nr. 3924/91 af 19. december 1991 om iværksættelse af en fællesskabsundersøgelse vedrørende industriproduktionen (EUT L 374 af 31.12.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EUT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 3

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 2, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 4

Denne forordning berører ikke igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG

Retsakter, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF, og som tilpasses bestemmelserne om delegerede retsakter ⁽¹⁾

A. Kommunikationsnet, indhold og teknologi

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)
2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)

B. Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest**
4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF af 16. september 2009 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF)**
7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) (17. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/44/EF af 25. juni 2002 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (vibrationer) (16. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF af 18. september 2000 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/92/EF af 16. december 1999 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af sikkerhed og sundhedsbeskyttelse for arbejdstagere, der kan blive udsat for fare hidrørende fra eksplosiv atmosfære (femtende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
11. Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)**
12. Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**

⁽¹⁾ Til orientering angives retsakter, der henviser til den afkortede frist i henhold til artikel 2, stk. 6, i dette bilag med *, retsakter, der henviser til hasteproceduren i henhold til artikel 3, angives i dette bilag med **, og retsakter, der henviser til hasteproceduren i henhold til artikel 3 og til den afkortede frist i henhold til artikel 2, stk. 6, angives i dette bilag med *** **og retsakter, der er henvist til i artikel 2, stk. 5, andet afsnit, angives i dette bilag med ******. [Ændring 3]

Tirsdag den 25. februar 2014

13. Rådets direktiv 92/104/EØF af 3. december 1992 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i udvindingsindustrien over eller under jorden (tolvte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
14. Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
15. Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
16. Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser (ottende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
17. Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe**
18. Rådet direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler (femte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
19. Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
20. Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
21. Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet (første særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)**
22. Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet**

C. Klima

23. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget
24. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006

D. Energi

25. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre
26. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005
27. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003

Tirsdag den 25. februar 2014

28. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder
29. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF
30. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF

E. Erhvervs politik

31. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer
32. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervs køretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF
33. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter
34. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 79/2009 af 14. januar 2009 om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF
35. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj
36. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet
37. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/34/EF af 23. april 2009 om fælles bestemmelser for måleinstrumenter og for måletekniske kontrolmetoder (omarbejdning)
38. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv)
39. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF
40. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/10/EF af 11. februar 2004 om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer
41. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/9/EF af 11. februar 2004 om inspektion og verifikation af god laboratoriepraksis (GLP)
42. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger
43. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug
44. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner

Tirsdag den 25. februar 2014

45. Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler

F. Miljø

46. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter

47. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle

48. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/126/EF af 21. oktober 2009 om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer på servicestationer

49. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006**

50. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EØS-relevant tekst)

51. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)

52. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa

53. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser

54. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire)

55. ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald~~ [**Ændring 4**]

56. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF

57. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse

58. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF

59. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF

60. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF

61. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften

62. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinger og lakker samt produkter til autoreparationslakering og om ændring af direktiv 1999/13/EF

63. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 15. juni 2002 om vurdering og styring af eksternt støj

64. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer

65. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Tirsdag den 25. februar 2014

66. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer
67. Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald
68. Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand
69. Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)
70. Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer
71. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald
72. Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget
73. Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand
74. Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg

G. Statistik

75. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1185/2009 af 25. november 2009 om statistik over pesticider
76. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1338/2008 af 16. december 2008 om fællesskabsstatistikker over folkesundhed og arbejdsmiljø
77. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1166/2008 af 19. november 2008 om en række undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur og en undersøgelse af produktionsmetoderne i landbruget og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 571/88
78. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik
79. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 763/2008 af 9. juli 2008 om folke- og boligtællinger
80. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 452/2008 af 23. april 2008 om udarbejdelse og udvikling af statistikker over uddannelse og livslang læring
81. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 451/2008 af 23. april 2008 om oprettelse af en ny statistisk aktivitetstilknyttet produktklassifikation (CPA) og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3696/93****
[Ændring 5]
82. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 295/2008 af 11. marts 2008 om statistik over erhvervsstrukturer (omarbejdning)**** **[Ændring 6]**
83. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere
84. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 458/2007 af 25. april 2007 om det europæiske system af integrerede statistikker for social beskyttelse (ESSPROS)
85. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder**** **[Ændring 7]**
86. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1161/2005 af 6. juli 2005 om udarbejdelse af ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer**** **[Ændring 8]**
87. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004 af 21. april 2004 om EF-statistikker om informations-samfundet

Tirsdag den 25. februar 2014

88. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS)
89. Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 af 9. marts 1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer
90. Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 af 19. maj 1998 om konjunkturstatistik**** [**Ændring 9**]
91. Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser**** [**Ændring 10**]
92. Rådets forordning (EØF) nr. 696/93 af 15. marts 1993 om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab**** [**Ændring 11**]
93. Rådets forordning (EØF) nr. 3924/91 af 19. december 1991 om iværksættelse af en fællesskabsundersøgelse vedrørende industriproduktionen**** [**Ændring 12**]

H. Indre marked og tjenesteydelser

94. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked
95. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder**** [**Ændring 13**]
96. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet

I. Mobilitet og Transport

97. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006
98. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF
99. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer
100. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel
101. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport
102. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/18/EF af 23. april 2009 om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af Rådets direktiv 1999/35/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF
103. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed
104. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002**
105. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/96/EF af 19. november 2008 om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed
106. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods*

Tirsdag den 25. februar 2014

107. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser
108. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet**
109. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning)
110. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95
111. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF***
112. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF
113. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring**
114. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformations-tjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet
115. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 af 21. april 2004 om beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelse fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab
116. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 789/2004 af 21. april 2004 om overflytning af last- og passagerskibe mellem registrene i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 613/91
117. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004 af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører
118. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet
119. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/52/EF af 29. april 2004 om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer i Fællesskabet
120. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/2003 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe
121. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF
122. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/25/EF af 14. april 2003 om særlige stabilitetskrav til ro-ro-passagerskibe
123. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe
124. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF

Tirsdag den 25. februar 2014

125. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer med henblik på indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne
 126. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/96/EF af 4. december 2001 om harmoniserede krav til og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe
 127. Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer
 128. Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater
 129. Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet
 130. Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej
 131. Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart
 132. Rådets direktiv 91/672/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje
- J. for Sundhed og Forbrugere
133. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider
 134. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand**
 135. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/41/EF af 6. maj 2009 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (omarbejdning)
 136. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/32/EF af 23. april 2009 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af fødevarer og fødevaringredienser
 137. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF
 138. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004
 139. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12. december 2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004
 140. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne
 141. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF***
 142. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum
 143. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer
 144. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne

Tirsdag den 25. februar 2014

145. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur
 146. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser
 147. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2065/2003 af 10. november 2003 om røgaromaer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer
 148. Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer
 149. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF
 150. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser, om ændring af Rådets beslutning 90/424/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 92/117/EØF**
 151. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed
 152. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopater
 153. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler
 154. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF
 155. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme
 156. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling***
 157. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser
 158. Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler**
 159. Rådets direktiv 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler
- K. Beskatning og Toldunion
160. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15. januar 2008 om papirløse rammer for told og handel
-

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0115

Delvis fornyelse af Revisionsrettens medlemmer — Oskar HERICS (AT)**Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2014 om den foreslåede udnævnelse af Oskar Herics til medlem af Revisionsretten (C7-0009/2014 — 2014/0802(NLE))****(Høring)**

(2017/C 285/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0009/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0128/2014),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at udvalget den 17. februar 2014 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat til posten som medlem af Revisionsretten;
1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Oskar Herics til medlem af Revisionsretten;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.
-

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0117

Betingelser for at nå 2020-målet om at reducere nye personbilers CO₂-emissioner *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastlægge betingelserne for at nå 2020-målet om at reducere nye personbilers CO₂-emissioner (COM(2012)0393 — C7-0184/2012 — 2012/0190(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0393),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0184/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 12. december 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Transport- og Turismeudvalget (A7-0151/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0190

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastsætte de nærmere bestemmelser for at nå 2020-målet om at nedbringe CO₂-emissionerne fra nye personbiler

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 333/2014).

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 109.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0118

EF-varemærke *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker (COM(2013)0161 — C7-0087/2013 — 2013/0088(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0161),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 118, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0087/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 14. oktober 2013 fra Retsudvalget om anvendelsen af delegerede retsakter,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0031/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at kodificere forordningen, når den lovgivningsmæssige procedure er afsluttet;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0088

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, som i 2009 blev kodificeret som Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾, skabte et varemærkebeskyttelsessystem, som er specifikt for Den Europæiske Union, og som indeholder bestemmelser om beskyttelse af varemærker på EU-niveau, parallelt med beskyttelsen af varemærker i de enkelte medlemsstater i medfør af de nationale varemærkesystemer, som er harmoniseret ved Rådets direktiv 89/104/EØF ⁽³⁾, kodificeret som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ⁽⁴⁾.
- (2) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør terminologien i forordning (EF) nr. 207/2009 ajourføres. Dette indebærer udskiftning af »EF-varemærker« med »EU-varemærker«. I overensstemmelse med den fælles tilgang til decentrale agenturer, der i juli 2012 blev vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, bør betegnelsen »Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)« erstattes af »Den Europæiske Unions Agentur for Varemærker og Design **Intellektuel Ejendomsret**« (i det følgende benævnt »agenturet«). [**Ændring 1**]
- (3) I forlængelse af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om en europæisk strategi for industriel ejendomsret ⁽⁵⁾ har Kommissionen gennemført en omfattende evaluering af, hvordan varemærkesystemet fungerer i Europa som helhed, både på EU-niveau og på medlemsstatsniveau og de indbyrdes forbindelser mellem disse to niveauer.
- (4) I sine konklusioner af 25. maj 2010 vedrørende den kommende reform af varemærkesystemet i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾ opfordrede Rådet Kommissionen til at fremsætte forslag til revision af forordning (EF) nr. 207/2009 og direktiv 2008/95/EF.
- (5) De erfaringer, der er gjort siden oprettelsen af EF-varemærkesystemet, har vist, at virksomheder i EU og fra tredjelande har accepteret systemet, som er blevet et vellykket og holdbart **supplement og** alternativ til beskyttelsen af varemærker på medlemsstatsniveau. [**Ændring 2**]
- (6) Nationale varemærker er ikke desto mindre stadig nødvendige for de virksomheder, som ikke ønsker at beskytte deres varemærker på EU-niveau, eller som ikke er i stand til at opnå EU-dækkende beskyttelse, mens der ikke er problemer vedrørende den nationale beskyttelse. Det bør overlades til den enkelte, der søger om varemærkebeskyttelse, at beslutte, om der kun søges beskyttelse af et nationalt mærke i en eller flere medlemsstater eller kun af et EU-varemærke eller af begge dele.
- (7) Mens evalueringen af, hvordan EF-varemærkesystemet som helhed fungerer, bekræftede, at mange aspekter af systemet, herunder de grundlæggende principper, som det er baseret på, har bevist deres egnethed i det lange løb og fortsat opfylder erhvervslivets behov og forventninger, konkluderede Kommissionen i sin meddelelse »Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder« af 24. maj 2011 ⁽⁷⁾, at det er nødvendigt at modernisere EU-varemærkesystemet ved at gøre det mere effektivt og konsekvent som helhed og tilpasse det internettidsalderen.
- (8) Sideløbende med forbedringerne og ændringerne af EF-varemærkesystemet bør de nationale varemærkelovgivninger og -praksis harmoniseres yderligere og bringes i overensstemmelse med EU-varemærkesystemet i det omfang, det er nødvendigt for så vidt muligt at skabe lige vilkår for registrering og beskyttelse af varemærker i hele Unionen.
- (9) For at muliggøre mere fleksibilitet og samtidig opnå større retssikkerhed med hensyn til metoderne til varemærkers gengivelse bør definitionen af et EU-varemærke ikke længere omfatte et krav om grafisk gengivelse. Det bør være tilladt at gengive et tegn **i registret over EU-varemærker** på en passende måde og derfor ikke nødvendigvis grafisk, så længe **tegnet kan gengives på en måde, der er klar, præcis, selvstændig, let tilgængelig, varig og objektiv. Et tegn bør derfor være tilladt i en passende form under hensyntagen til almindeligt tilgængelig teknologi, som** giver de kompetente myndigheder og offentligheden mulighed for ~~med præcision og klarhed at fastslå den nøjagtige genstand~~ **genstanden** for beskyttelsen. [**Ændring 3**]

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EUT L 11 af 14.1.1994, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ EUT C 140 af 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (10) De nuværende bestemmelser i forordning (EF) nr. 207/2009 giver ikke oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser samme grad af beskyttelse som andre EU-retlige instrumenter. Det er derfor nødvendigt at præcisere de absolutte hindringer for registrering, hvad angår oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, og at sikre fuld overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning om beskyttelse af disse intellektuelle ejendomsrettigheder. For at sikre overensstemmelse med anden EU-lovgivning bør omfanget af disse absolutte hindringer udvides til også at omfatte beskyttede traditionelle udtryk for vin og garanterede traditionelle specialiteter.
- (11) Varemærker, der er ansøgt om, og som er transskriberet til et alfabet eller foreligger på et sprog, der ikke kan læses i Unionen, bør ikke fortjene beskyttelse, hvis deres registrering ville være blevet afvist af absolutte hindringer, efter at være blevet oversat eller transskriberet til et af de officielle sprog i medlemsstaterne.
- (12) Det er hensigtsmæssigt at gøre uærlig tilegnelse af varemærker vanskeligere ved at udvide mulighederne for at gøre indsigelse mod EU-varemærkeansøgninger, som indgives i ond tro.
- (13) Med det formål at opretholde en stærk beskyttelse af rettigheder til oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet på EU-niveau, er det nødvendigt at præcisere, at disse rettigheder giver ret til at gøre indsigelse mod registreringen af et senere EU-varemærke, uanset om de også udgør hindringer, som undersøgeren automatisk skal tage hensyn til.
- (14) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med prioritetsprincippet, i henhold til hvilket et ældre varemærke har forrang for senere registrerede varemærker, er det nødvendigt at fastsætte, at håndhævelsen af rettigheder, der er knyttet til et EU-varemærke, ikke bør berøre indehaverrettigheder, der er erhvervet inden EU-varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato. Dette er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder af 15. april 1994 ⁽¹⁾.
- (15) ~~For at opnå retssikkerhed og klarhed er det nødvendigt at præcisere, at et EU-varemærke ikke kun i tilfælde af lighed, men også i tilfælde af, at der anvendes et identisk tegn for identiske varer eller tjenesteydelser, kun bør indrømmes beskyttelse, såfremt og i det omfang, at mærkets primære funktion, som er at garantere varernes eller tjenesteydelsernes handelsmæssige oprindelse, påvirkes negativt. [Ændring 4]~~
- (16) Der kan opstå usikkerhed om varernes eller tjenesteydelsernes handelsmæssige oprindelse, når en virksomhed bruger samme eller et tilsvarende tegn som et handelsnavn på en sådan måde, at der skabes en forbindelse mellem virksomheden, der bærer navnet, og de pågældende varer eller tjenesteydelser fra denne virksomhed. Krænkelse af et EU-varemærke bør derfor også omfatte anvendelse af tegnet som et handelsnavn eller lignende angivelse, når anvendelsen foretages med henblik på at kendetegne varer eller tjenesteydelser på grundlag af den handelsmæssige oprindelse.
- (17) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med specifikke EU-retsforskrifter bør det bestemmes, at indehaveren af et EU-varemærke skal have ret til at forbyde tredjemand at bruge et tegn i en sammenlignende reklame, når denne sammenlignende reklame er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF ⁽²⁾.
- (18) Med henblik på at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpelsen af forfalskning mere effektivt, **og med forbehold af WTO-reglerne, navnlig artikel V i GATT om transitfrihed**, bør indehaveren af et EU-varemærke have ret til at forhindre, at tredjemand fører varer ind i Unionens toldområde, uden at disse er overgået til fri omsætning dér, når varerne kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som i det væsentlige er identisk med EU-varemærket, der er registreret for sådanne varer. **Dette griber ikke ind i problemfri transit af generiske lægemidler i overensstemmelse med Den Europæiske Unions internationale forpligtelser, navnlig som de fremgår af »erklæring om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget på WTO-ministermødet i Doha den 14. november 2001. [Ændring 115]**

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 214.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

Tirsdag den 25. februar 2014

- (18a) *Indehaveren af et EU-varemærke bør have ret til at træffe de relevante retlige foranstaltninger, herunder bl.a. ret til at anmode de nationale toldmyndigheder om at træffe foranstaltninger vedrørende varer, som angiveligt krænker indehaverens rettigheder, såsom tilbageholdelse og tilintetgørelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ⁽¹⁾. [Ændring 6]*
- (18b) *Det fastslås i artikel 28 i forordning (EU) nr. 608/2013, at en rettighedshaver bl.a. er erstatningsansvarlig over for ihændehaveren af varerne, hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed. [Ændring 7]*
- (18c) *Medlemsstaterne bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre en smidig transit af generiske lægemidler. Indehaveren af et EU-varemærke bør ikke have ret til at forhindre tredjemand i inden for rammerne af en erhvervsaktivitet at bringe varer ind i en medlemsstats toldområde på baggrund af opfattede eller faktiske ligheder mellem det internationale fællesnavn (INN) for det virksomme stof i lægemidler og et registreret varemærke. [Ændring 8]*
- (19) Med henblik på mere effektivt at forhindre indførsel af **forfalskede** varer, ~~der betegner en krænkelse,~~ navnlig i forbindelse med salg over internettet **leveret i små forsendelser som defineret i forordning (EU) nr. 608/2013,** bør indehaveren **af et gyldigt registreret EU-varemærke** have ret til at forbyde import af sådanne varer til EU, hvis det kun er afsenderen af ~~varerne~~ **de forfalskede varer,** som handler i erhvervmæssigt øjemed. **Når der træffes sådanne foranstaltninger, bør medlemsstaterne sikre, at de personer eller enheder, der har bestilt varerne, bliver informeret om årsagen til foranstaltningerne og deres lovfæstede rettigheder over for afsenderen.** [Ændring 9]
- (20) For at give indehavere af EU-varemærker mulighed for at bekæmpe forfalskning mere effektivt, bør de have ret til at forbyde anbringelse af et ulovligt mærke på varer og visse forberedende handlinger forud for anbringelsen.
- (21) De enerettigheder, som et EU-varemærke giver, bør ikke give indehaveren ret til at forbyde brugen af tegn eller angivelser, der anvendes på loyal vis og i overensstemmelse med redelig markedsføringskik i industrielle og kommercielle forhold. For i tilfælde af konflikt at skabe lige vilkår for handelsnavne og varemærker ud fra den betragtning, at handelsnavne regelmæssigt gives ubegrænset beskyttelse i forhold til senere varemærker, bør en sådan anvendelse anses for kun at omfatte anvendelse af ens eget personnavn. Det bør endvidere omfatte anvendelsen af deskriptive eller ikke-distinktive tegn eller angivelser i almindelighed. Indehaveren bør desuden ikke have ret til at forhindre den generelle loyale og ærlige brug af EU-varemærket til at identificere eller henvise til de pågældende varer eller tjenesteydelser som værende ejerens ejendom.
- (22) For at opnå retssikkerhed og beskytte lovligt erhvervede varemærkerettigheder er det hensigtsmæssigt og nødvendigt — uden at tilsidesætte princippet om, at det yngre varemærke ikke kan håndhæves over for det ældre varemærke — at fastsætte, at indehavere af EU-varemærker ikke bør have ret til at modsætte sig brugen af et yngre varemærke, når dette yngre varemærke er erhvervet på et tidspunkt, hvor det ældre varemærke ikke ville kunne håndhæves mod det yngre varemærke. **Under kontrollernes udførelse bør toldmyndighederne gøre brug af de beføjelser og procedurer, der er taget højde for i den relevante EU-lovgivning om anvendelse af toldlovgivningen for intellektuelle ejendomsrettigheder.** [Ændring 10]
- (23) Af rimelighedshensyn og af hensyn til retssikkerheden bør anvendelsen af et EU-varemærke i en form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer varemærkets særpræg i den form, hvori det er registreret, være tilstrækkelig til at bevare de tilknyttede rettigheder, uanset om varemærket i den form, hvori det bruges, også er registreret.

⁽¹⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).*

Tirsdag den 25. februar 2014

- (24) Forordning (EF) nr. 207/2009 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning. Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden bør de beføjelser, Kommissionen er tillagt i henhold til forordning (EF) nr. 207/2009, bringes i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (25) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (26) For at sikre en effektiv registrering af dispositioner vedrørende EU-varemærker som genstand for ejendomsret og sikre fuld gennemsigtighed af registret over EU-varemærker bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen med hensyn til specificering af visse forpligtelser, der gælder for en ansøger, for så vidt angår specifikke varemærker, nærmere bestemmelser om procedurerne for indførelse af overdragelsen af EU-varemærker, oprettelsen og overdragelsen af en tinglig rettighed, tvangsfuldbyrdelse, deltagelse i en insolvensprocedure og meddelelse eller overdragelse af en licens i registret samt annullering eller ændring af relevante indførelser.
- (27) I lyset af den gradvise tilbagegang og det ubetydelige antal EF-varemærkeansøgninger, der indgives til de centrale kontorer for intellektuel ejendomsret i medlemsstaterne (herefter benævnt »medlemsstaternes kontorer«), bør det kun være tilladt at indgive en EU-varemærkeansøgning til agenturet.
- (28) Der indrømmes EU-varemærkebeskyttelse i forbindelse med bestemte varer eller tjenester, hvis art og antal bestemmer omfanget af den beskyttelse, som varemærkeindehaveren er omfattet af. Det er derfor afgørende at fastsætte regler for bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser i forordning (EF) nr. 207/2009 og at sikre retssikkerhed og god forvaltningsskik ved at kræve, at de varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges om varemærkebeskyttelse, identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision til, at de kompetente myndigheder og erhvervsdrivende alene på grundlag af ansøgningen kan bestemme omfanget af den beskyttelse, der er ansøgt om. Anvendelsen af generelle betegnelser bør fortolkes således, at de kun omfatter alle varer og tjenesteydelser, som tydeligt er omfattet af betegnelserne i deres bogstavelige forstand. Indehavere af EU-varemærker, som på grund af agenturets tidligere praksis er registreret for en hel klasseoverskrift i Nice-klassifikationen, bør have mulighed for at tilpasse deres specifikationer af varer og tjenesteydelser for at sikre, at indholdet af registret opfylder kravene til klarhed og præcision i henhold til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.
- (29) For at sikre en effektiv ordning for registrering af EU-varemærkeansøgninger, herunder påberåbelse af prioritet og anciennitet, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelsen af midler og betingelser for indgivelse af en EU-varemærkeansøgning, de nærmere bestemmelser om de formelle betingelser for en EU-varemærkeansøgning, indholdet af ansøgningen, ~~typen af ansøgningsgebyr~~ samt detaljerede bestemmelser om procedurerne for at vurdere gensidighed og påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, en udstillingsprioritet og et nationalt varemærkes anciennitet. **[Ændring 11]**
- (30) Det nuværende system af EU-varemærker og nationale søgninger er hverken pålideligt eller effektivt. Der bør i stedet gives adgang til globale, hurtige og effektive søgemaskiner til fri anvendelse af offentligheden inden for rammerne af et samarbejde mellem agenturet og medlemsstaternes kontorer.
- (31) For at sikre, at agenturet foretager en effektiv og hurtig behandling og registrering af EU-varemærkeansøgninger efter procedurer, der er gennemskuelige, grundige, fair og rimelige, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår udarbejdelse af de nærmere bestemmelser om procedurerne for undersøgelse af opfyldelsen af kravene om indgivelsestidspunkt og af de formelle krav til en ansøgning, procedurerne for kontrol af betaling af klassegebyrer og undersøgelsen af absolutte hindringer for registrering, de nærmere bestemmelser om offentliggørelse af ansøgningen, procedurerne for rettelse af fejl og misforståelser i offentliggørelsen af ansøgninger, de nærmere bestemmelser om procedurerne vedrørende tredjemands bemærkninger, de nærmere bestemmelser om indsigelsesproceduren, de nærmere bestemmelser om procedurerne for indgivelse og behandling af en indsigelse og om ændring og deling af en ansøgning, de oplysninger, der skal indføres i registret ved registreringen af et EU-varemærke, de nærmere betingelser for offentliggørelse af registreringen samt indholdet af og retningslinjerne for udstedelse af et registreringsbevis.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (32) For at give mulighed for en effektiv fornyelse af EU-varemærker og en sikker anvendelse af bestemmelserne om ændring og deling af et EU-varemærke i praksis, uden at dette forringer retssikkerheden, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelse af ~~bestemmelserne~~ **proceduren** for fornyelse af et EU-varemærke og procedurerne for ændring og deling af et EU-varemærke. [~~Ændring 12~~]
- (33) For at give indehaveren af et EU-varemærke mulighed for nemt at give afkald på et EU-varemærke og samtidig respektere tredjemands rettigheder, der er opført i registeret i forbindelse med mærket, og for at sikre, at et EU-varemærke kan erklæres fortabt eller ugyldigt på en effektiv måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, fair og rimelige procedurer, og tage hensyn til de principper, der er fastsat i denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelse af proceduren for at give afkald på et EU-varemærke samt procedurerne for fortabelse og ugyldighed.
- (34) For at muliggøre en effektiv og fuldstændig gennemgang af agenturets afgørelser ved appelkamrene ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, fair og rimelig procedure, som tager hensyn til principperne i forordning (EF) nr. 207/2009, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelse af de nærmere bestemmelser om indholdet af klagen, proceduren for registrering og undersøgelse af klagen, indholdet og formen af appelkammerets afgørelser og refusion af klagegebyrer.
- (35) Som et supplement til de eksisterende bestemmelser om EF-fællesmærker og for at afhjælpe den nuværende ubalance mellem nationale systemer og EU-varemærkesystemet er det nødvendigt at tilføje en række særlige bestemmelser med henblik på at yde beskyttelse til EU-certificeringsmærker, som giver en attesterende institution eller organisation mulighed for at tillade, at deltagerne i certificeringsordningen anvender mærket som et tegn på, at deres varer eller tjenesteydelser opfylder certificeringskravene.
- (35a) *For at bidrage til at forbedre hele registreringssystemets ydeevne og sikre, at der ikke registreres varemærker, når der er absolutte hindringer for registrering, herunder navnlig når varemærket er beskrivende eller mangler fornødent særpræg eller vil kunne vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse, bør tredjemand kunne fremsende skriftlige bemærkninger til medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret, hvori der redegøres for, hvilke af de absolutte hindringer for registrering der foreligger.* [~~Ændring 13~~]
- (36) For at muliggøre en effektiv anvendelse af EU-fællesmærker og EU-certificeringsmærker bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastlæggelse af ~~fristen for fremsendelse af~~ **det formelle indhold af** bestemmelserne om anvendelsen af disse mærker ~~og indholdet herefter.~~ [~~Ændring 14~~]
- (37) Erfaringerne med det nuværende EF-varemærkesystem har vist, at der er potentiale for forbedringer af visse aspekter af proceduren. Derfor bør der træffes visse foranstaltninger for at forenkle og fremskynde procedurerne, hvor det er relevant, og for at styrke retssikkerheden og den retlige forudsigelighed, hvor det er nødvendigt.
- (38) For at sikre en gnidningsløs og effektiv drift af EU-varemærkesystemet bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår præcisering af kravene til afgørelsernes form, de nærmere bestemmelser om de mundtlige procedurer og bevisoptagelse, retningslinjerne for bekendtgørelse, proceduren for notering af fortabelse af rettigheder, kommunikationsmidler og de formularer, der skal benyttes af sagens parter, reglerne for beregning af frister og deres varighed, procedurerne for tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en registrering og for rettelse af indlysende fejl i afgørelser og fejl, der kan tilskrives agenturet, reglerne for afbrydelse af sagsbehandlingen og procedurerne for fastsættelse og fordeling af omkostninger, de oplysninger, der skal anføres i registret, ~~nærmere bestemmelser om aktindsigt og opbevaring af sagsakter,~~ retningslinjerne for offentliggørelser i EU-varemærketidende og i agenturets Officielle Tidende, de nærmere bestemmelser for det administrative samarbejde mellem agenturet og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt de nærmere bestemmelser om repræsentation for agenturet. [~~Ændring 15~~]

Tirsdag den 25. februar 2014

- (39) Af hensyn til retssikkerheden og større gennemsigtighed er det hensigtsmæssigt klart at definere alle agenturets opgaver, herunder dem, der ikke vedrører forvaltningen af EU-varemærkesystemet.
- (40) Med henblik på at fremme konvergens mellem praksis og udvikle fælles redskaber er det nødvendigt at etablere passende rammer for samarbejdet mellem agenturet og medlemsstaternes kontorer med ~~klart definerede en definition af de vigtigste~~ samarbejdsområder, som giver agenturet mulighed for at koordinere relevante fælles projekter af interesse for Unionen og at finansiere disse fælles projekter op til et maksimumbeløb ved hjælp af tilskud. Disse samarbejdsaktiviteter bør være til gavn for virksomheder, der anvender varemærkesystemer i ~~Europa~~ **Unionen**. For brugerne af det EU-system, der er fastsat i ~~denne forordning (EF) nr. 207/2009~~, bør de fælles projekter, navnlig databaserne, **der anvendes til høring og søgning, gratis** tilvejebringe yderligere, globale og effektive ~~og gratis~~ redskaber, der gør det muligt at opfylde de specifikke krav, der følger af EU-varemærkets enhedskarakter. **Det bør dog ikke være obligatorisk for medlemsstaterne at gennemføre resultaterne af sådanne fælles projekter. Selv om det er vigtigt, at alle parter bidrager til, at de fælles projekter kan lykkes, ikke mindst ved at udveksle bedste praksis og erfaringer, vil et strengt krav om, at alle medlemsstater skal gennemføre resultaterne af fælles projekter, også hvis en medlemsstat eksempelvis mener, at den allerede råder over et bedre it-redskab eller lignende, imidlertid hverken være forholdsmæssigt eller i brugernes interesse.** [Ændring 16]
- (41) Visse principper i forbindelse med agenturets forvaltning bør tilpasses den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i juli 2012.
- (42) Af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden er det nødvendigt at ajourføre en række bestemmelser om agenturets organisation og funktionsmåde.
- (43) Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning bør akkumulering af store budgetoverskud undgås. Dette bør ikke være til hinder for, at agenturet opretholder en finansiel reserve, der dækker et år af dets operationelle udgifter, for at sikre kontinuiteten i arbejdet og udførelsen af dets opgaver.
- (44) For at give mulighed for en effektiv omdannelse af en ansøgning eller registrering af et EU-varemærke til en national varemærkeansøgning og samtidig sikre en grundig undersøgelse af de relevante krav bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelsen af de formelle betingelser, som en begæring om omdannelse skal overholde, og de nærmere bestemmelser om undersøgelse og offentliggørelse.
- (44a) *Gebyrstrukturen er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95⁽¹⁾. Gebyrstrukturen er imidlertid et centralt element i EU-varemærkesystemets funktion, og den er kun blevet revideret to gange siden oprettelsen, og dette kun efter en omfattende politisk debat. Gebyrstrukturen bør derfor reguleres direkte i forordning (EF) nr. 207/2009. Forordning (EF) nr. 2869/95 bør derfor ophæves, og bestemmelserne om gebyrstrukturen i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95⁽²⁾ bør udgå.* [Ændring 17]
- (45) For at sikre en effektiv metode til bilæggelse af tvister, sammenhæng med den sprogordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, en hurtig levering af afgørelser i ~~enke med enkelt indhold~~, en effektiv organisation af appelkamrene ~~samt et passende og realistisk niveau for de gebyrer, der opkræves af agenturet~~, samtidig med at de budgetprincipper, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, overholdes, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelse af bestemmelser ~~om vedrørende~~ de sprog, der skal anvendes ved agenturet, de tilfælde, hvor afgørelser om indsigelse eller annullering bør træffes af et enkelt medlem, de nærmere bestemmelser ~~om vedrørende~~ appelkamrenes tilrettelæggelse, ~~størrelsen af de gebyrer, der skal betales til agenturet~~, og de nærmere bestemmelser ~~om deres vedrørende~~ betaling af gebyrer. [Ændring 18]

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13. december 1995 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EFT L 303 af 15.12.1995, s. 33).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1).

Tirsdag den 25. februar 2014

- (46) For at sikre en effektiv registrering af internationale varemærker i fuld overensstemmelse med reglerne i protokollen til Madridarrangementet vedrørende den internationale registrering af varemærker bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelsen af de nærmere bestemmelser om procedurerne for international registrering af varemærker.
- (46a) **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og afgav udtalelse den 11. juli 2013⁽²⁾. [Ændring 19]**
- (47) Forordning (EF) nr. 207/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 207/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) I titlen ændres »EF-varemærker« til »EU-varemærker«.
- 2) I hele forordningen ændres »EF-varemærker« til »EU-varemærker«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages. [**Ændring 20 — Vedrører ikke den danske tekst**]
- 3) I hele forordningen ændres »EF-varemærkedomstol« til »EU-varemærkedomstol«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages. . [**Ændring 21 — Vedrører ikke den danske tekst**]
- 4) I hele forordningen ændres »EF-fællesmærke« til »EU-fællesmærke«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages. . [**Ændring 22 — Vedrører ikke den danske tekst**]
- 5) I hele forordningen, undtagen i de i nr. 2), 3) og 4) omhandlede tilfælde, ændres »Fællesskabet«, »Det Europæiske Fællesskab« og »De Europæiske Fællesskaber« til »Unionen«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 6) I hele forordningen ændres »kontor«, for så vidt som ordet henviser til det i forordningens artikel 2 omhandlede kontor for harmonisering i det indre marked (varemærker, mønstre og modeller), til »agentur«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 7) I hele forordningen ændres »formand« til »administrerende direktør«, og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 8) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Agentur

1. Herved oprettes Den Europæiske Unions Agentur for ~~Varemærker og Design~~ **Intellektuel Ejendomsret**, herefter benævnt »agenturet«. [**Ændring 23 — Denne ændring gælder i hele teksten**]

2. Alle henvisninger i EU-lovgivningen til kontoret for harmonisering i det indre marked (varemærker, mønstre og modeller) læses som henvisninger til agenturet.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 32 af 4.2.2014, s. 23.

Tirsdag den 25. februar 2014

9) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

EU-varemærkets form

Et EU-varemærke kan bestå af alle tegn, navnlig ord, herunder personnavne, afbildninger, bogstaver, tal, farver, varens form eller emballage eller lyde, for så vidt **der anvendes en alment tilgængelig teknologi, og** disse tegn er egnede til at

- a) adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders **og**
- b) blive gengivet **i registret over EU-varemærker** på en måde, der gør det muligt for de kompetente myndigheder og offentligheden at fastslå den nøjagtige genstand for den beskyttelse, som indehaveren indrømmes. **[Ændring 24]**

10) Artikel 7 ændres således:

a) i stk. 1, ændres litra j) og k) til følgende:

- »j) varemærker, som er udelukket fra registrering og ikke fortsat kan anvendes i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser
- k) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af **spiritus**, traditionelle udtryk for vin og garanterede traditionelle specialiteter.
- l) varemærker, der indeholder eller består af en tidligere sortsbetegnelse, der er registreret i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse, og som vedrører samme type produkt. **[Ændring 25] (*)**

(*) Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse, og som vedrører samme type produkt (EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1).«

b) stk. 2, affattes således:

»2. Stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede:

» i en del af Unionen

b) ~~når et varemærke på et fremmed sprog eller et fremmed alfabet er oversat eller transskriberet til et alfabet eller officielt sprog i en af medlemsstaterne.»~~ **[Ændring 26]**

11) Artikel 8 ændres således:

a) stk. 3 affattes således:

»3. Hvis varemærkeindehaveren rejser indsigelse, er et varemærke udelukket fra registrering:

- a) såfremt varemærkeindehaverens agent eller repræsentant uden indehaverens samtykke ansøger om registrering af varemærket i eget navn, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling, **eller** **[Ændring 27]**
- b) såfremt varemærket kan forveksles med et ældre varemærke beskyttet uden for Unionen, forudsat at det ældre varemærke stadig var i reel brug på ansøgningsdatoen, og ansøgeren var i ond tro«

b) i stk. 4 affattes indledningen således:

»4. Hvis indehaveren af et ikke-registreret varemærke eller af et andet erhvervsmæssigt anvendt tegn, som ikke kun har lokal betydning, rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, hvis og i det omfang der i henhold til EU-lovgivningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser eller medlemsstatens lovgivning vedrørende det pågældende tegn:«

Tirsdag den 25. februar 2014

c) stk. 5, affattes således:

»5. Hvis indehaveren af et ældre registreret varemærke efter stk. 2 rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, ligeledes udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner det ældre varemærke, uanset om de varer eller tjenesteydelser, det anvendes for, er identiske med, af samme art eller af en anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når der, hvis det drejer sig om et ældre EU-varemærke, er tale om et i Unionen velkendt varemærke, og der, hvis det drejer sig om et ældre nationalt varemærke, er tale om et i den pågældende medlemsstat velkendt varemærke, og brugen af det varemærke, der søges registreret, uden gyldig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.«

12) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Rettigheder, der er knyttet til et EU-varemærke

1. Registrering af et EU-varemærke giver indehaveren en eneret.

2. Med forbehold af de rettigheder, som indehavere opnår inden ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for EU-varemærket, skal indehaveren af et EU-varemærke have ret til at forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af ethvert tegn i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, når:

a) tegnet er identisk med EU-varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med dem, for hvilke EU-varemærket er registreret, ~~og når en sådan anvendelse påvirker eller vil kunne påvirke EU-varemærkets evne til at garantere varernes eller tjenesteydelsernes oprindelse over for forbrugerne~~

b) tegnet er identisk med eller ligner EU-varemærket og anvendes for varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller ligner de varer eller tjenesteydelser, for hvilke EU-varemærket er registreret, hvis der er risiko for forveksling i offentlighedens bevidsthed, **uden at dette berører litra a)**; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse mellem tegnet og varemærket

c) tegnet er identisk med eller ligner EU-varemærket, uanset om det anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der er identiske med, af samme art eller anden art end dem, for hvilke EU-varemærket er registreret, når varemærket er velkendt i Unionen, og brugen af tegnet uden gyldig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af EU-varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

3. Såfremt betingelserne i stk. 2 er opfyldt, kan det navnlig forbydes:

a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage

b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med disse formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under det pågældende tegn

c) at importere eller eksportere varerne under det pågældende tegn

d) at anvende tegnet som handels- eller firmanavn eller en del af et handels- eller firmanavn

e) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed

f) at anvende tegnet i sammenlignende reklame på en måde, der er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF (*).

Tirsdag den 25. februar 2014

4. Indehaveren af et EU-varemærke skal også have ret til at forhindre indførsel **i Unionen** af varer ~~som omhandlet i stk. 3, litra e)~~, **leveret i små forsendelser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 (**)**, hvor kun afsenderen af varerne handler i erhvervmæssigt øjemed, og **hvor sådanne varer, herunder emballage, uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med EU-varemærket, der er registreret for sådanne varer, eller som for så vidt angår deres væsentligste aspekter ikke kan skelnes fra dette EU-varemærke. Når der træffes sådanne foranstaltninger, bør medlemsstaterne sikre, at de personer eller enheder, der har bestilt varerne, bliver informeret om årsagen til foranstaltningerne og deres lovfæstede rettigheder over for afsenderen.**

5. **Med forbehold af WTO-reglerne, navnlig artikel V i GATT om transitfrihed, skal** indehaveren af et EU-varemærke ~~skal~~ også have ret til at forhindre tredjemand i som led i en erhvervsaktivitet at føre varer ind i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning, hvor sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med EU-varemærket, der er registreret for sådanne varer, eller som for så vidt angår deres væsentligste aspekter ikke kan skelnes fra dette varemærke. **[Ændring 28+116]**

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).«

13) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Overtrædelse af varemærkeindehaverens rettigheder ved brug af udstyr, emballage eller andre midler

Hvis det er sandsynligt, at udstyr, emballage eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt, vil blive anvendt for varer eller tjenesteydelser, og anvendelsen i forbindelse med disse varer eller tjenesteydelser vil udgøre en krænkelse af varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, skal indehaveren af EU-varemærket have ret til at forbyde følgende:

- a) i forbindelse med handelen at påføre et tegn, der er identisk med eller ligner EU-varemærket, på udstyret, emballagen eller andre midler, hvorpå mærket kan anbringes
- b) at tilbyde eller markedsføre, eller oplagre med sådanne formål, eller at importere eller eksportere udstyr, emballage eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt.

Artikel 9b

Datoen, hvorfra rettigheder kan gøres gældende over for tredjemand

1. De til EU-varemærket knyttede rettigheder gælder først over for tredjemand, når varemærkets registrering er offentliggjort.
2. Der kan kræves rimelig erstatning for handlinger, som er foretaget efter offentliggørelse af en EU-varemærkeansøgning, og som efter offentliggørelsen af EU-varemærkeregistreringen ville være forbudt i kraft af denne offentliggørelse.
3. Den ret, for hvilken sagen indbringes, kan ikke træffe afgørelse i sagen, før registreringen er offentliggjort.«

14) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Begrænsninger i EU-varemærkets retsvirkninger

1. De til EU-varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervmæssig brug af:

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) sit eget navn eller sin adresse
- b) tegn eller angivelser uden særpræg eller vedrørende varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varen eller tjenesteydelsen
- c) varemærket med henblik på at identificere eller henvise til varer eller tjenesteydelser som tilhørende indehaveren af varemærket, især når denne anvendelse af varemærket
 - i) er nødvendig for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele
 - ii) *sker i sammenlignende reklame, der opfylder alle betingelserne i artikel 4 i direktiv 2006/114/EF*
 - iii) *sker for at gøre forbrugerne opmærksomme på videresalg af ægte varer, der oprindeligt er solgt af eller med samtykke fra indehaveren af varemærket*
 - iv) *sker for at give et legitimt alternativ til indehaveren af varemærkets varer eller tjenesteydelser*
 - v) *sker med henblik på parodi, kunstneriske udtryk, kritik eller kommentarer.*

~~Første afsnit~~ Dette stykke finder kun anvendelse, hvis tredjemands anvendelse sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik.

2. Tredjemands anvendelse skal anses for ikke at være i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik, navnlig i følgende tilfælde:

- a) når anvendelsen giver det indtryk, at der er en kommerciel forbindelse mellem tredjemand og varemærkeindehaveren
- b) når anvendelsen uden gyldig grund udnytter varemærkets særlige karakter eller omdømme på urimelig vis eller er til skade herfor.

2a. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre brug af varemærket med gyldig grund i forbindelse med enhver ikke-kommerciel anvendelse af et varemærke.

2b. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af ældre rettigheder, som kun har lokalt afgrænset karakter, hvis rettighederne er anerkendt i den pågældende medlemsstats lovgivning og anvendes inden for grænserne af det område, hvor de er anerkendt.» [Ændring 29]

15) ~~† Artikel 13, stk. 1, ændres »inden for Fællesskabet« til »inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde«.~~
affattes således:

»1. De til EU-varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde brugen af varemærket for varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde under dette varemærke.« [Ændring 30]

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

Interventionsret, som tillægges indehaveren af et yngre registreret varemærke som forsvar i en krænkelssøgsmål

1. Indehaveren af et EU-varemærke har i forbindelse med et krænkelssøgsmål ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret EU-varemærke, når dette yngre varemærke ikke kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 53, stk. 3 og 4, artikel 54, stk. 1 og 2, og artikel 57, stk. 2.

2. Indehaveren af et EU-varemærke har i forbindelse med et krænkelssøgsmål ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret nationalt varemærke, når dette yngre registrerede nationale varemærke ikke kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1 og 2, og artikel 48, stk. 3, i direktiv [xxx].

Tirsdag den 25. februar 2014

3. Har indehaveren af et EU-varemærke ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret varemærke i henhold til stk. 1 eller 2, har indehaveren af dette yngre registrerede varemærke ikke ret til i forbindelse med et krænkelssøgsmål at modsætte sig brugen af det ældre EU-varemærke.»

17) Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

- a) brug af EU-varemærket i en form, der kun ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg i den form, hvori dette er blevet registreret, uanset om varemærket også er registreret i den form, hvori det anvendes
- b) anbringelse af EU-varemærket på varer eller deres emballage i Unionen udelukkende med eksport for øje.»

18) Artikel 16, stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Medmindre andet er fastsat i artikel 17-24, skal EU-varemærket som genstand for ejendomsret i sin helhed og gældende for hele Unionens område betragtes som et nationalt varemærke, der er registreret i den medlemsstat, hvor indehaveren ifølge registret over EU-varemærker (herefter benævnt »registret«):»

19) Artikel 17, stk. 4, udgår.

20) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Overdragelse af agentvaremærke

1. Er et EU-varemærke registreret for en agent eller repræsentant for den, der er indehaver af varemærket, uden indehaverens samtykke, har denne ret til at kræve, at registreringen overdrages til ham, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling.

2. Indehaveren kan indgive en anmodning om overdragelse i henhold til stk. 1 til følgende:

- a) agenturet i stedet for en begæring om varemærkets ugyldighed baseret på artikel 53, stk. 1, litra b)
- b) en EU-varemærkedomstol, jf. artikel 95, i stedet for et modkrav med påstand om varemærkets ugyldighed baseret på artikel 100, stk. 1.»

21) Artikel 19 ændres således:

a) stk. 2, affattes således:

»2. Efter anmodning fra en af parterne indføres rettighederne som omhandlet i stk. 1 eller overdragelsen af sådanne rettigheder i registret og offentliggøres.»

b) følgende stykke tilføjes:

»3. En indførelse i registret, der foretages i henhold til stk. 2, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af parterne.»

22) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»4. En indførelse i registret, der foretages i henhold til stk. 3, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af parterne.»

23) I artikel 22 tilføjes følgende stykke:

»6. En indførelse i registret, der foretages i henhold til stk. 5, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af parterne.»

Tirsdag den 25. februar 2014

24) I afsnit II indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 5

Delegation af beføjelser

Artikel 24a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

- a) ansøgerens forpligtelse til at forelægge en oversættelse eller transskription, jf. artikel 7, stk. 2, litra b), på det sprog, som ansøgningen er affattet på
- b) proceduren for indførelse af en overdragelse, jf. artikel 17, stk. 5, i registret
- c) proceduren for indførelse af oprettelse eller overdragelse af en tinglig rettighed, jf. artikel 19, stk. 2, i registret
- d) proceduren for indførelse af tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 20, stk. 3, i registret
- e) proceduren for indførelse af deltagelse i en insolvensprocedure, jf. artikel 21, stk. 3, i registret
- f) proceduren for indførelse af meddelelse eller overdragelse af en licens, jf. artikel 22, stk. 5, i registret
- g) proceduren for annullering eller ændring af indførelsen i registeret af en tinglig rettighed, tvangsfuldbyrdelse eller en licens, jf. henholdsvis artikel 19, stk. 3, artikel 20, stk. 4, og artikel 22, stk. 6.«

25) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Indgivelse af ansøgninger

En ansøgning om et EU-varemærke skal indgives til agenturet.«

26) Artikel 26 ændres således:

a) stk. 1, litra d), affattes således:

»d) en gengivelse af mærket, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 4, litra b).«

aa) stk. 2 affattes således:

»2. Der skal ved ansøgning om registrering af EU-varemærke erlægges et ansøgningsgebyr. Ansøgningsgebyret omfatter:

a) et grundgebyr

b) et klassegebyr for hver klasse ud over den ene, hvortil varerne eller tjenesteydelserne hører, jf. artikel 28

c) i givet fald et søgningsgebyr som omhandlet i artikel 38, stk. 2.

Ansøgeren skal give betalingsordre vedrørende ansøgningsgebyret senest på den dato, hvor ansøgningen indgives.» [Ændring 31]

Tirsdag den 25. februar 2014

b) stk. 3, affattes således:

»3. Ud over de i stk. 1 og 2 omhandlede krav skal en ansøgning om et EU-varemærke opfylde de formelle betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 35a, litra b). Hvis varemærket i medfør af disse bestemmelser skal gengives elektronisk, kan agenturets administrerende direktør fastlægge formater og maksimal størrelse for en sådan elektronisk fil.«

27) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Ansøgningsdato

Ansøgningsdatoen for en EU-varemærkeansøgning er den dato, hvor ansøgeren indgiver dokumenterne indeholdende de i artikel 26, stk. 1, omhandlede oplysninger til agenturet, såfremt **der er givet betalingsordre for ansøgningsgebyret, for hvilket betalingsordren skal være givet senest på nævnte dato, er lægges inden for 21 dage fra indgivelsen af ovennævnte dokumenter.** [Ændring 32]

28) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser

1. Varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret, skal klassificeres i overensstemmelse med det klassificeringssystem, der er fastlagt ved Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 (i det følgende benævnt »Nice-klassifikationen«).

2. De varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse af varemærket, skal identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på dette grundlag har mulighed for at konstatere omfanget af den beskyttelse, der ansøges om. Fortegnelsen over varer og tjenesteydelser skal være af en sådan art, at hver genstand kun kan klassificeres i én af Nice-klassifikationens klasser.

3. Med henblik på stk. 2 kan de almindelige betegnelser i Nice-klassifikationens klasseoverskrifter eller andre generelle betegnelser anvendes, forudsat at de er i overensstemmelse med de nødvendige standarder for klarhed og præcision.

4. Agenturet skal afvise ansøgninger vedrørende betegnelser, som er uklare eller upræcise, hvis ansøgeren ikke foreslår en acceptabel formulering inden for en frist, som agenturet fastsætter til dette formål.

5. Anvendelsen af generelle betegnelser, herunder de generelle angivelser i Nice-klassifikationens klasseoverskrifter, skal fortolkes som omfattende alle varer og tjenesteydelser, der er tydeligt omfattet af den pågældende betegnelse eller det pågældende udtryk i sin bogstavelige forstand. Anvendelsen af sådanne betegnelser eller angivelser skal ikke fortolkes som en rettighed for varer eller tjenesteydelser, der ikke kan forstås som sådan.

6. Anmoder ansøgeren om registrering for mere end én klasse, skal ~~de pågældende varer og tjenesteydelser samles i grupper~~ **ansøgeren gruppere varerne og tjenesteydelserne** efter Nice-klassifikationens klasser, idet nummeret på den klasse, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres forrest, og ~~opføres~~ **opføres dem** i klassernes rækkefølge. [Ændring 33]

7. Klassifikationen af varer og tjenesteydelser tjener kun administrative formål. Varer og tjenesteydelser skal ikke betragtes som værende af samme art, blot fordi de står opført i samme klasse i Nice-klassifikationen, og varer og tjenesteydelser bør ikke betragtes som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Nice-klassifikationen.

8. Indehavere af EU-varemærker, der er ansøgt om inden den 22. juni 2012, og som ~~udelukkende~~ er registreret for en hel klasse i Nice-klassifikationen, kan erklære, at det på ansøgningsdatoen var deres hensigt at søge om beskyttelse for andre varer eller tjenesteydelser end dem, der er omfattet af den bogstavelige betydning af betegnelsen på den pågældende klasseoverskrift, forudsat at de varer eller tjenesteydelser, der udpeges, er medtaget i den alfabetiske liste for den pågældende klasse i den udgave af Nice-klassifikationen, der var gældende på ansøgningsdatoen. [Ændring 34]

Tirsdag den 25. februar 2014

Erklæringen skal indgives til agenturet senest ~~4 måneder~~ **seks måneder** efter denne forordnings ikrafttrædelse og klart, præcist og specifikt udpege andre varer og tjenesteydelser end dem, der er klart omfattet af den bogstavelige betydning af angivelserne i klasseoverskrifterne, og som oprindeligt var omfattet af indehaverens hensigt. Agenturet skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at ændre registret i overensstemmelse hermed. Denne mulighed berører ikke anvendelsen af artikel 15, artikel 42, stk. 2, artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 57, stk. 2. **[Ændring 35]**

EU-varemærker, for hvilke der ikke er indgivet nogen erklæring inden for den i andet afsnit omhandlede frist, anses fra udløbet af nævnte frist kun for at omfatte varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den bogstavelige betydning af angivelserne i overskriften for den relevante klasse.

8a. Hvis registret ændres, hindrer de enerettigheder, der i henhold til artikel 9 tillægges ved EU-varemærket, ikke nogen tredjemand i fortsat at anvende et varemærke i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, såfremt og i det omfang:

a) *anvendelsen af varemærket for disse varer og tjenesteydelser indledtes, inden registret blev ændret, og*

b) *anvendelsen af varemærket i forbindelse med disse varer og tjenesteydelser ikke krænkede indehaverens rettigheder baseret på den bogstavelige betydning af registreringen af varerne og tjenesteydelserne på det tidspunkt.*

Endvidere giver ændringer i listen over varer og tjenesteydelser, der er opført i registret, ikke indehaveren af EU-varemærket ret til at modsætte sig eller indgive en begæring om ugyldighed af et senere varemærke, såfremt og i det omfang:

a) *det senere varemærke enten var i brug, eller der var indgivet en ansøgning om registrering af varemærket, for varer eller tjenesteydelser, inden registret blev ændret, og*

b) *anvendelsen af varemærket i forbindelse med disse varer eller tjenesteydelser ikke krænkede eller ikke ville have krænkede indehaverens rettigheder baseret på den bogstavelige betydning af registreringen af varerne og tjenesteydelserne på det tidspunkt.» [Ændring 36]*

29) I artikel 29, stk. 5, tilføjes følgende punktum:

»Agenturets administrerende direktør anmoder om nødvendigt Kommissionen om at ~~overveje at~~ undersøge, om en stat i den i første punktum anvendte betydning indrømmer denne gensidighed.« **[Ændring 37]**

30) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Påberåbelse af prioritet

1. En påberåbelse af prioritet skal indgives sammen med ansøgningen om EU-varemærke og skal indeholde oplysning om dato, nummer og land for den tidligere ansøgning. **Ansøgeren skal indgive en kopi af den tidligere ansøgning senest tre måneder efter indgivelsesdatoen. Er den tidligere ansøgning en ansøgning om et EU-varemærke, skal agenturet ex officio lægge en kopi af den tidligere ansøgning på akterne.** **[Ændring 38]**

2. Agenturets administrerende direktør kan beslutte, at de yderligere oplysninger og dokumentation, som ansøgeren skal fremlægge til støtte for en påberåbelse af prioritet, kan være mindre fyldestgørende end krævet i henhold til de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 35a, litra d), forudsat at de nødvendige oplysninger er tilgængelige for agenturet fra andre kilder.»

31) Artikel 33 ændres således:

a) i stk. 1 indsættes følgende sætning:

»Påberåbelsen af prioritet skal indgives sammen med EU-varemærkeansøgningen.«

Tirsdag den 25. februar 2014

b) stk. 2, affattes således:

»En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i medfør af stk. 1, skal godtgøre, at de pågældende varer eller tjenesteydelser har været udstillet under det varemærke, der søges registreret.«

32) Artikel 34, stk. 3, affattes således:

»3. Den for EU-varemærket påberåbte anciennitet bortfalder, hvis det ældre varemærke, for hvilket der er påberåbt anciennitet, erklæres ugyldigt eller fortabt. Hvis det ældre varemærke erklæres fortabt, bortfalder ancienniteten, såfremt fortabelsen får virkning forud for ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for EU-varemærket.«

33) I afsnit III indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 5

Delegation af beføjelser

Artikel 35a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

a) midlerne og de nærmere retningslinjer for indgivelse af en ansøgning om et EU-varemærke til agenturet, jf. artikel 25

b) de nærmere bestemmelser om ~~indholdet~~ **det formelle indhold** af den i artikel 26, stk. 1, omhandlede ansøgning om et EU-varemærke, ~~typen af gebyrer for den i artikel 26, stk. 2, omhandlede ansøgning, herunder antal klasser af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af disse gebyrer,~~ og de formelle betingelser for den i artikel 26, stk. 3, omhandlede ansøgning [**Ændring 39**]

c) procedurerne for vurdering af gensidighed, jf. artikel 29, stk. 5

d) proceduren for og reglerne om oplysninger og dokumentation i forbindelse med påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, jf. artikel 30

e) proceduren og reglerne for belæg for at fremsætte påstand om en udstillingsprioritet, jf. artikel 33, stk. 1.

f) proceduren for påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet, jf. artikel 34, stk. 1, og artikel 35, stk. 1.«

34) Artikel 36, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) om EU-varemærkeansøgningen opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser og de formelle krav, jf. artikel 26, stk. 3.«

35) Artikel 37, stk. 2, udgår.

36) Afsnit IV, afdeling 2, udgår.

37) Artikel 39 ændres således:

a) stk. 1, affattes således:

»1. Er kravene til ansøgningen om et EU-varemærke opfyldt, vil ansøgningen blive offentliggjort med henblik på anvendelse af artikel 42, såfremt den ikke afslås i henhold til artikel 37. Offentliggørelsen af ansøgningen berører ikke de oplysninger, der allerede er gjort tilgængelige for offentligheden på anden måde i overensstemmelse med denne forordning eller de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning.«

Tirsdag den 25. februar 2014

b) følgende stykke tilføjes:

»3. Agenturet skal berigtige eventuelle fejl eller misforståelser i offentliggørelsen af ansøgningen.«

38) Artikel 40 affattes således:

»Artikel 40

Bemærkninger fra tredjemand

1. Enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, forhandlere eller forbrugere, kan til agenturet fremsende skriftlige bemærkninger med angivelse af grundene, jf. artikel 5 og 7, til at et varemærke ex officio bør udelukkes fra registrering.

De pågældende bliver ikke herved part i registreringsproceduren over for agenturet.

2. Tredjemands bemærkninger skal indgives inden udløbet af indsigelsesfristen eller, hvis en indsigelse mod varemærket er indgivet, inden den endelige afgørelse om indsigelsen er truffet.

3. Den i stk. 1 omhandlede indgivelse er ikke til hinder for, at agenturet kan genåbne en undersøgelse af absolutte hindringer på eget initiativ på et hvilket som helst tidspunkt før registrering, hvis det er relevant.

4. De i stk. 1 omhandlede bemærkninger meddeles ansøgeren, der kan afgive udtalelse derom.«

39) Artikel 41, stk. 3, affattes således:

»3. Indsigelsen skal fremsættes skriftligt og skal begrundes. Den anses først for fremsat, når indsigelsesgebyret er betalt.

4. Inden for en frist, der fastsættes af agenturet, kan indsigeren fremlægge kendsgerninger, beviser og argumenter til støtte for sin indsigelse.«

40) I Artikel 42, stk. 2, første punktum, erstattes udtrykket »inden for de seneste fem år forud for offentliggørelsen« af »inden for de seneste fem år forud for indgivelsen eller prioritetsdatoen«. **affattes således:**

»2. På begæring af ansøgeren skal indehaveren af et ældre EU-varemærke, der har rejst indsigelse, godtgøre, at der inden for de seneste fem år forud for indgivelsen eller prioritetsdatoen for EU-varemærkeansøgningen er gjort reel brug af det ældre EU-varemærke i Unionen for de varer og tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som lægges til grund for indsigelsen, eller at der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted, forudsat at det ældre EU-varemærke på dette tidspunkt har været registreret i mindst fem år. Godtgøres dette ikke, forkastes indsigelsen. Har det ældre EU-varemærke kun været anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det ved behandlingen af indsigelsen kun som registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.« [Ændring 40]

41) Artikel 44 ændres således:

a) stk. 2, litra b), affattes således:

»b) før den i artikel 27 omhandlede ansøgningsdato er blevet fastsat af agenturet og inden udløbet af den i artikel 41, stk. 1, omhandlede indsigelsesfrist.«

b) stk. 3 udgår.

42) Artikel 45 affattes således:

»Artikel 45

Registrering

1. Er ansøgningen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, og er der ikke gjort indsigelse inden for den i artikel 41, stk. 1, omhandlede frist, eller en eventuel indsigelse er blevet forkastet ved en endelig afgørelse, registreres varemærket som et EU-varemærke. Registreringen offentliggøres.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Agenturet skal udstede et registreringsbevis. Beviset kan udstedes elektronisk.
 3. Indehaveren af et registreret EU-varemærke skal kun have ret til i forbindelse med varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringen, at anvende et symbol ved siden af varemærket, der attesterer, at varemærket er registreret i Unionen, så længe registreringen er gyldig. Den nøjagtige udformning af dette symbol skal fastsættes af agenturets administrerende direktør.
 4. Det registrerede varemærkesymbol må ikke anvendes af andre personer end indehaveren af varemærket eller uden indehaverens samtykke. Varemærkeindehaveren må ikke anvende varemærkesymbolet, før varemærket er registreret eller efter fortabelse, ugyldighedskendelse, udløb eller overdragelse af varemærket.«
- 43) I afsnit IV indsættes følgende afdeling:
- »AFDELING 7
- Delegation af beføjelser
- Artikel 45a
- Delegation af beføjelser
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:
- a) proceduren til undersøgelse af, hvorvidt betingelserne for en ansøgningsdato, jf. artikel 36, stk. 1, litra a), og de formelle betingelser, jf. artikel 26, stk. 3, er opfyldt, og proceduren til kontrol af betaling af klassegebyrer, jf. artikel 36, stk. 1, litra c)
 - b) proceduren til undersøgelse af de absolutte hindringer for registrering, jf. artikel 37
 - c) de oplysninger, som offentliggørelsen af ansøgningen skal indeholde, jf. artikel 39, stk. 1
 - d) proceduren for rettelse af fejl og misforståelser i bekendtgørelser af ansøgninger om EU-varemærke, jf. artikel 39, stk. 3
 - e) proceduren for indsendelse af bemærkninger fra tredjemand, jf. artikel 40
 - f) de nærmere bestemmelser om proceduren for indgivelse og behandling af en indsigelse, jf. artikel 41 og 42
 - g) procedurerne for ændring af ansøgningen, jf. artikel 43, stk. 2, og deling af ansøgningen, jf. artikel 44
 - h) de oplysninger, der skal indføres i registret ved registreringen af et EU-varemærke, og retningslinjerne for offentliggørelse af registreringen, jf. artikel 45, stk. 1, indholdet og retningslinjer for udstedelse af registreringsbeviset, jf. artikel 45, stk. 2.«
- 43a) I artikel 47 indsættes følgende stykke:**
- »1a. Det gebyr, der skal betales for fornyelse af et EU-varemærke, omfatter:**
- a) et grundgebyr**
 - b) et klassegebyr for hver klasse ud over den ene, som ansøgningen om fornyelse vedrører, og**
 - c) i givet fald tillægsgebyr for forsinket betaling af fornyelsesgebyr eller forsinket indgivelse af ansøgning om fornyelse i henhold til stk. 3.« [Ændring 41]**
- 44) Artikel 49, stk. 3, udgår.
- 45) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 49a
- Delegation af beføjelser
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) ~~de proceduremæssige regler~~ **proceduren** for fornyelse af et EU-varemærke, jf. artikel 47, herunder typen af gebyrer, der skal betales [**Ændring 42**]
- b) proceduren for ændring af registreringen af et EU-varemærke, jf. artikel 48, stk. 2
- c) proceduren for deling af et EU-varemærke, jf. artikel 49.«
- 46) Artikel 50, stk. 2 og 3, affattes således:
- »2. Afkaldet skal af varemærkeindehaveren skriftligt meddeles agenturet. Det har først virkning, når det er indført i registret. Gyldigheden af et afkald på et EU-varemærke, som er blevet meddelt agenturet efter indgivelse af en begæring om fortabelse **eller ugyldighed** af dette varemærke i henhold til artikel 56, stk. 1, skal være betinget af den endelige afvisning eller tilbagetrækning af begæringen om fortabelse **eller ugyldighed**. [**Ændring 43**]
- »3. Til afkaldets indførelse i registret kræves samtykke af indehaveren af en registreret rettighed. Hvis en licens er registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt varemærkeindehaveren godtgør, at han har underrettet licenstageren om, at han har til hensigt at give afkald på varemærket; efter udløbet af ~~den i henhold til artikel 57a, litra a), fastsatte frist~~ **en frist på tre måneder efter datoen, på hvilken indehaveren over for agenturet godtgør, at han har underrettet licenstageren om sin hensigt om at give afkald på varemærket**, indføres afkaldet i registret.« [**Ændring 44**]
- 47) I artikel 53, stk. 1, indsættes følgende afsnit:
- »Betingelserne i litra a), b) og c) i første afsnit skal være opfyldt på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for EU-varemærket.«
- 48) I Artikel 54, stk. 1 og 2, ~~udgår ordene »eller modsætte sig brugen af det«~~ **affattes således:**
- »1. **Har indehaveren af et EU-varemærke i fem på hinanden følgende år tålt brugen af et yngre EU-varemærke inden for Unionen med kendskab til denne brug, kan han ikke under henvisning til det ældre varemærke [...] kræve det yngre varemærke erklæret ugyldigt [...] for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om registrering af det yngre EU-varemærke er indgivet i ond tro.**
2. **Har indehaveren af et af de i artikel 8, stk. 2, omhandlede ældre nationale varemærker eller af et andet ældre tegn som omhandlet i artikel 8, stk. 4, i fem på hinanden følgende år tålt brugen af et yngre EU-varemærke i den medlemsstat, i hvilken det ældre varemærke eller det ældre tegn er beskyttet, med kendskab til denne brug, kan han ikke under henvisning til det ældre varemærke eller det ældre tegn [...] kræve det yngre varemærke erklæret ugyldigt [...] for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om registrering af det yngre EU-varemærke er indgivet i ond tro.**« [**Ændring 45**]
- 49) Artikel 56 ændres således:
- a) i stk. 1, litra c), ændres »ifølge den berørte medlemsstats lovgivning« til »ifølge EU-lovgivningen eller den berørte medlemsstats lovgivning«.
- b) stk. 3 affattes således:
- »3. Begæringen om varemærkets fortabelse eller ugyldighed afvises, såfremt agenturet eller en EU-varemærkedomstol som omhandlet i artikel 95 har truffet afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter, og denne afgørelse fra agenturet eller denne domstol vedrørende denne ansøgning har fået retskraft«.

Tirsdag den 25. februar 2014

- 50) Artikel 57, stk. 2, andet punktum, ændres ~~»Hvis det ældre EF-varemærke på tidspunktet for bekendtgørelsen af EF-varemærkeansøgningen har været registreret i mindst fem år til »Hvis det ældre EU-varemærke på den dato, hvor EU-varemærkeansøgningen blev indgivet eller på prioritetsdatoen for EU-varemærkeansøgningen, har været registreret i mindst fem år. affattes således:~~

»2. Efter anmodning fra indehaveren af EU-varemærket skal indehaveren af det ældre EU-varemærke, der er part i sagen om ugyldighed, godtgøre, at der inden for de seneste fem år forud for begæringen om ugyldighed, er gjort reel brug af det ældre EU-varemærke i Unionen for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som lægges til grund for begæringen om ugyldighed, eller at der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted, forudsat at det ældre EU-varemærke på dette tidspunkt har været registreret i mindst fem år. Hvis det ældre EU-varemærke på den dato, hvor EU-varemærkeansøgningen blev indgivet, eller på prioritetsdatoen for EU-varemærkeansøgningen, har været registreret i mindst fem år, skal indehaveren af det ældre EU-varemærke ligeledes godtgøre, at betingelserne i artikel 42, stk. 2, er opfyldt på nævnte tidspunkt. Godtgøres dette ikke, afvises begæringen om varemærkets ugyldighed. Har det ældre EU-varemærke kun været anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det ved behandlingen af ugyldighedsbegæringen kun som registreret for denne del af de pågældende varer eller tjenesteydelser.« [Ændring 46]

- 51) I afsnit VI indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 6

Delegation af beføjelser

Artikel 57a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

a) proceduren for at give afkald på et EU-varemærke, jf. artikel 50, ~~herunder den i stk. 3 i samme artikel omhandlede periode [Ændring 47]~~

b) procedurerne for fortabelse og ugyldighed af et EU-varemærke, jf. artikel 56 og 57«.

- 52) Artikel 58, stk. 1, affattes således:

»1. Afgørelser truffet af ethvert beslutningsdygtigt organ under agenturet som anført i artikel 130, litra a) til d), kan påklages. Både klageperioden, jf. artikel 60, og indgivelsen af klage har opsættende virkning.«

- 53) Artikel 62 udgår.

- 54) Artikel 64, stk. 3, affattes således:

»3. Appelkamrenes afgørelser får først retskraft fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 65, stk. 5, eller, såfremt en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for Retten, fra tidspunktet for dens afvisning, eller afvisningen af en eventuel klage indgivet til Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse.«

- 55) Artikel 65 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Der kan indbringes sager for Retten mod appelkamrenes afgørelser om klager.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. Retten har kompetence til at ophæve eller omgøre den indklagede afgørelse.«

Tirsdag den 25. februar 2014

c) stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Klagen indbringes for Retten inden to måneder efter datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.

6. Agenturet træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Rettens afgørelse, eller i tilfælde af klage mod denne afgørelse, Domstolens afgørelse.«

56) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 65a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

a) ~~indeholder~~ **det formelle indhold** af klagen, jf. artikel 60, og proceduren for indgivelse og behandling af klager [**Ændring 48**]

b) ~~indeholder~~ **det formelle indhold** og formen af appelkammerets afgørelser, jf. artikel 64 [**Ændring 49**]

c) bestemmelserne om tilbagebetaling af klagegebyrer, jf. artikel 60.«

57) Overskriften til afsnit VIII affattes således:

»SÆRLIGE BESTEMMELSER OM EU-FÆLLESMÆRKER OG EU-CERTIFICERINGSMÆRKER«

58) Mellem overskriften til afsnit VIII og artikel 66 indsættes følgende overskrift:

»AFDELING 1

EU-fællesmærker«

59) Artikel 66, stk. 3, affattes således:

»3. Afsnit I til VII og IX til XIV finder anvendelse på EU-fællesmærker, medmindre andet er fastsat i denne afdeling.«

60) I Artikel 67, stk. 1, ændres »inden for den foreskrevne frist« til »inden for den i henhold til artikel 74a foreskrevne frist.« **affattes således:**

»1. Den, der ansøger om registrering af et EU-fællesmærke skal inden for en frist på to måneder efter indgivelsesdatoen forelægge bestemmelser for mærkets benyttelse.« [**Ændring 50**]

61) Artikel 69 affattes således:

»Artikel 69

Bemærkninger fra tredjemand

Indgives der skriftlige bemærkninger vedrørende et EU-fællesmærke til agenturet, jf. artikel 40, kan disse bemærkninger ligeledes fremsættes med angivelse af en af de særlige grunde til, at en ansøgning om EU-fællesmærke burde afslås i henhold til artikel 68.«

61a) Artikel 71, stk. 3, affattes således:

»3. Der kan også indgives skriftlige bemærkninger i henhold til artikel 69 for så vidt angår ændrede bestemmelser for mærkets benyttelse.« [**Ændring 51**]

Tirsdag den 25. februar 2014

62) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 74a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere ~~den i artikel 67, stk. 1, omhandlede periode for fremlæggelse~~ **det formelle indhold** af bestemmelserne om anvendelse af EU-fællesmærket ~~til agenturet og indholdet af disse bestemmelser~~, jf. artikel 67, stk. 2.« [**Ændring 52**]

63) Følgende afdeling 2 indsættes i afsnit VIII:

»AFDELING 2

EU-certificeringsmærker

Artikel 74b

EU-certificeringsmærker

1. Et EU-certificeringsmærke er et EU-varemærke, der er defineret som sådan, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at karakterisere varer eller tjenesteydelser, der er atteret af varemærkeindehaveren med hensyn til geografisk oprindelse, materiale, fremstillingsmetode af varer eller ydelse af tjenesteydelser, kvalitet, nøjagtighed eller andre egenskaber af varer og tjenesteydelser, der ikke er således certificeret.

2. Enhver juridisk person, herunder offentligretlige institutioner, myndigheder og organer, kan ansøge om EU-certificeringsmærker, såfremt:

a) den juridiske person ikke udøver en erhvervsvirksomhed, der omfatter levering af varer eller tjenesteydelser af den slags, der er certificeret

b) den juridiske person er kompetent til at certificere de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket skal registreres.

3. Uanset artikel 7, stk. 1, litra c), kan tegn eller angivelser, der i omsætningen kan anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, udgøre EU-certificeringsmærker i den i stk. 1 anvendte betydning. Et certificeringsmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i overensstemmelse med redelig markedsføringskik. Navnlig kan et certificeringsmærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse

4. Afsnit I til VII og IX til XIV finder anvendelse på EU-certificeringsmærker, medmindre andet er fastsat i denne afdeling.

Artikel 74c

Bestemmelser om anvendelse af et mærke

1. En ansøger om registrering af et EU-certificeringsmærke skal inden for ~~den i henhold til artikel 74k fastsatte frist~~ **to måneder efter datoen for indgivelse** forelægge de bestemmelser, der gælder for certificeringsmærkets benyttelse. [**Ændring 53**]

2. Bestemmelserne om anvendelse skal angive, hvilke personer der har ret til at benytte mærket, de karakteristika, som mærket skal certificere, hvordan det certificerende organ skal afprøve disse karakteristika og overvåge brugen af mærket, samt betingelserne for mærkets anvendelse, herunder sanktioner.

Artikel 74d

Afslag på ansøgning

1. Ud over grundene til afvisning af en ansøgning om EU-varemærke, jf. artikel 36 og 37, skal der gives afslag på en ansøgning om EU-certificeringsmærke, hvis artikel 74b og 74c ikke er opfyldt, eller hvis bestemmelserne for mærkets anvendelse strider mod den offentlige orden eller sædelighed.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Endvidere afslås en ansøgning om registrering af et EU-certificeringsmærke, hvis det vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til mærkets karakter eller betydning, navnlig hvis det kan fremtræde som værende noget andet end et certificeringsmærke.

3. Ansøgningen afslås ikke, hvis ansøgeren efter en ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse opfylder betingelserne i stk. 1 og 2.

Artikel 74e

Bemærkninger fra tredjemand

Indgives der skriftlige bemærkninger vedrørende et EU-certificeringsmærke til agenturet, jf. artikel 40, kan disse bemærkninger ligeledes fremsættes med angivelse af en af de særlige grunde til, at en ansøgning om EU-certificeringsmærke burde afslås i henhold til artikel 74d.

Artikel 74f

Ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse

1. Indehaveren af et EU-certificeringsmærke skal til agenturet indgive enhver ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse.

2. Ændringen indføres ikke i registret, hvis de ændrede bestemmelser ikke opfylder kravene i artikel 74c, eller hvis de indebærer, at en af de i artikel 74d omhandlede grunde til afslag er til stede.

3. ~~Artikel 74e finder anvendelse på~~ **Der kan også indgives skriftlige bemærkninger i henhold til artikel 74e for så vidt angår** ændrede bestemmelser for mærkets anvendelse. [**Ændring 54**]

4. I forbindelse med anvendelsen af denne forordning får ændringer af bestemmelserne for mærkets anvendelse først virkning fra datoen for ændringernes indførelse i registret.

Artikel 74 g

Overdragelse

Uanset artikel 17, stk. 1, kan et EU-certificeringsmærke kun overdrages til en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 74b, stk. 2.

Artikel 74h

Personer, som kan anlægge krænkelssøgsmål

1. Kun indehaveren af et EU-certificeringsmærke eller enhver anden person med udtrykkelig tilladelse fra indehaveren til dette formål skal være berettiget til at anlægge sag om krænkelse.

2. Indehaveren af et EU-certificeringsmærke kan på vegne af de personer, der er berettiget til at anvende mærket, kræve erstatning for skade, de har lidt ved uberettiget anvendelse af mærket.

Artikel 74i

Fortabelsesgrunde

Foruden fortabelsesgrundene i artikel 51 fortæbes de rettigheder, som indehaveren af et EU-certificeringsmærke, har, efter ansøgning til agenturet eller på grundlag af et modkrav i forbindelse med et krænkelssøgsmål, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) indehaveren opfylder ikke længere kravene i artikel 74b, stk. 2

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) indehaveren træffer ikke rimelige foranstaltninger til at hindre anvendelse af mærket på en måde, som er uforenelig med de betingelser for mærkets anvendelse, der er fastlagt i bestemmelserne om mærkets anvendelse, hvortil ændringer i givet fald er indført i registret
- c) indehaveren har anvendt mærket på en sådan måde, at det vil kunne vildlede offentligheden, jf. artikel 74d, stk. 2
- d) en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse er indført i registret i strid med artikel 74f, stk. 2, medmindre mærkets indehaver ved en yderligere ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i nævnte artikel.

Artikel 74j

Ugyldighedsgrunde

Foruden de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 52 og 53, erklæres et EU-certificeringsmærke, der er registreret i strid med artikel 74d, ugyldigt efter ansøgning til agenturet eller på grundlag af et modkrav i forbindelse med et krænkelssøgsmål, medmindre indehaveren ved en ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse opfylder kravene i artikel 74d.

Artikel 74k

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere ~~den i artikel 74c, stk. 1, omhandlede periode for fremlæggelse af~~ **det formelle indhold** af bestemmelserne om anvendelse af EU-certificeringsmærket ~~til agenturet og indholdet af disse bestemmelser, jf. artikel 74c, stk. 2.» [Ændring 55]~~

- 64) Artikel 75 affattes således:

»Artikel 75

Formelle krav til agenturets afgørelser og meddelelser

1. Agenturets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, som de berørte parter har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. I alle agenturets afgørelser og meddelelser anføres, hvilken afdeling under agenturet de hidrører fra, samt navnet eller navnene på den eller de ansvarlige ansatte. De skal underskrives af den eller de pågældende ansatte eller i stedet for underskrift være påtrykt eller påstemplet agenturets segl. Den administrerende direktør kan bestemme, at der kan benyttes andre midler til at identificere vedkommende afdeling under agenturet og navnet på den eller de ansvarlige ansatte, eller en anden form for identificering end segl, kan anvendes, når afgørelser eller meddelelser fra agenturet fremsendes pr. telefax eller via andre tekniske kommunikationsmidler.«

- 65) I artikel 76, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Agenturet skal i ugyldighedsager, jf. artikel 52, begrænse sin behandling til de grunde og argumenter, der er fremsat af parterne.«

- 66) I artikel 78 indsættes følgende stykke:

»5. Agenturets administrerende direktør fastlægger de udgifter, der skal betales, herunder forskud, for så vidt angår omkostninger ved bevisoptagelsen, jf. artikel 93a, litra b).«

- 67) Artikel 79 affattes således:

»Artikel 79

Tilstillelse af meddelelser

1. Agenturet tilstiller ex officio rette vedkommende alle afgørelser og høringsindkaldelser samt de meddelelser, som udløser en frist, eller som skal tilstilles i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, eller hvis tilstillelse agenturets administrerende direktør har truffet bestemmelse om.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Den administrerende direktør kan afgøre, hvilke andre dokumenter end afgørelser, der udløser en ankefrist, og høringsindkaldelser, der skal meddeles pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis.
3. Meddelelse kan ske elektronisk efter retningslinjer, der fastlægges af den administrerende direktør.
4. Skal meddelelsen finde sted ved offentlig bekendtgørelse, skal den administrerende direktør bestemme, på hvilken måde den offentlige bekendtgørelse skal finde sted, og begyndelsestidspunktet for den periode på en måned, ved hvis udløb dokumentet anses for at være blevet bekendtgjort.«

68) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 79a

Konstatering af fortabelse af rettigheder

Finder agenturet, at en rettighed fortabes som følge af denne forordning eller de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, uden at der er truffet nogen afgørelse, giver det den pågældende meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 79. Sidstnævnte kan anmode om en afgørelse i sagen. Agenturet vedtager en sådan afgørelse, hvis det ikke deler den pågældendes opfattelse; i modsat fald skal agenturet ændre sin konstatering og give den person, der anmoder om en afgørelse, meddelelse herom.

Artikel 79b

Meddelelser til agenturet

Meddelelser til agenturet kan foregå elektronisk. Den administrerende direktør skal fastsætte omfanget og de tekniske betingelser for, at disse meddelelser kan fremsendes elektronisk.

Artikel 79c

Frister

1. ~~Fristernes beregning og varighed er omfattet af de regler, der vedtages i overensstemmelse med artikel 93a, litra f).~~ **Frister udtrykkes i hele år, måneder, uger eller dage. Beregningen løber fra dagen efter den dag, på hvilken den relevante begivenhed indtraf.** [Ændring 56]

2. Agenturets administrerende direktør skal inden hvert kalenderårs begyndelse fastsætte de dage, hvor agenturet er ikke åbent for modtagelse af dokumenter eller almindelig post ikke leveres i det postdistrikt, hvor agenturet er beliggende.

3. Den administrerende direktør fastsætter varigheden af afbrydelsen i tilfælde af en generel afbrydelse i leveringen af post i den medlemsstat, hvor agenturet er beliggende, eller i tilfælde af en afbrydelse af agenturets tilslutning til de aktuelle elektroniske kommunikationsmidler.

4. Hvis kommunikationen fra sagens parter til agenturet eller omvendt afbrydes eller bliver uregelmæssig som følge af en ekstraordinær begivenhed, herunder en naturkatastrofe eller en strejke, kan den administrerende direktør fastsætte, at for de parter i sagen, der har hjemsted eller et registreret kontor i den pågældende stat eller har udpeget en repræsentant med forretningssted i den pågældende stat, skal alle frister, som ellers ville udløbe på eller efter datoen for påbegyndelse af en sådan begivenhed, som fastsættes af den administrerende direktør, forlænges indtil en dato, som fastsættes af denne. Den administrerende direktør skal ved fastlæggelsen af denne dato vurdere, hvornår den ekstraordinære begivenhed ophører. Hvis begivenheden påvirker agenturets hjemsted, skal det fremgå af den administrerende direktørs afgørelse, at den gælder for alle parter i sagen.

Artikel 79d

Rettelse af fejl og åbenlyse forsømmelser

Agenturet skal rette eventuelle sproglige fejl, skrivefejl og åbenlyse forsømmelser i agenturets afgørelser eller tekniske fejl, der kan tilskrives agenturet i forbindelse med registreringer af varemærket eller offentliggørelsen deraf. **Agenturet skal føre registre over sådanne rettelser.** [Ændring 57]

Tirsdag den 25. februar 2014

69) Artikel 80 ændres således:

- a) Stk. 1, første punktum, ændres »afgørelse, der er behæftet med en åbenlys procedurefejl« til »afgørelse, der er behæftet med en åbenlys fejl«. **affattes således:**

»1. Når agenturet foretager en indførelse i registret eller vedtager en afgørelse, der er behæftet med en åbenlys [...] fejl, der er begået af agenturet, sørger dette for at ophæve indførelsen eller tilbagekalde afgørelsen. Er der kun én part i sagen, og krænker indførelsen eller handlingen dennes rettigheder, foretages ophævelsen eller tilbagekaldelsen, selv om parten ikke er opmærksom på fejlen.« [Ændring 58]

- b) stk. 2, andet punktum, affattes således:

»2. Den afdeling, der har foretaget indførelsen eller vedtaget afgørelsen, foretager ophævelsen eller tilbagekaldelsen i henhold til stk. 1 ex officio eller på anmodning af en af parterne i sagen. Ophævelsen af indførelsen i registeret eller tilbagekaldelsen af afgørelsen skal finde sted senest et år efter datoen, hvor indførelsen blev foretaget i registret eller afgørelsen blev truffet, efter høring af parterne i sagen og eventuelle personer, der er indehavere af rettigheder til det pågældende EU-varemærke, og som er indført i registret. Agenturet skal føre registre over sådanne ophævelser og tilbagekaldelser.« [Ændring 59]

- c) stk. 3 affattes således:

»3. Denne artikel berører ikke parternes ret til at indgive en klage i medfør af artikel 58 og 65, eller til at rette fejl og åbenlyse forsømmelser i medfør af artikel 79d. Indgives der en klage over en af agenturets beslutninger, der indeholder en fejl, bortfalder klagesagen, hvis agenturet tilbagekalder sin afgørelse i henhold til stk. 1 i denne artikel.«

70) Artikel 82 ændres således:

- a) stk. 2 affattes således:

»2. Denne artikel finder ikke anvendelse på de frister, der er fastsat i artikel 29, stk. 1, artikel 33, stk. 1, artikel 36, stk. 2, artikel 41, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 3, artikel 60, artikel 65, stk. 5, artikel 81, artikel 112, eller de frister, der er fastsat i stk. 1 i denne artikel, eller fristen for påberåbelse af anciennitet i henhold til artikel 34, efter at ansøgningen er indgivet.«

- b) stk. 4 affattes således:

»4. Imødekommer agenturet begæringen, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt. Træffes der afgørelse i tidsrummet mellem udløbet af den ikke overholdte frist og begæringen om viderebehandling, skal den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om unkladelsen, efterprøve afgørelsen og, såfremt afslutningen af selve unkladelsen er tilstrækkelig, træffe en anden afgørelse. Hvis den oprindelige afgørelse ikke ændres, skal den bekræftes skriftligt.«

71) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 82a

Afbrydelse af sagsbehandling

1. Sagsbehandlingen i agenturet skal ved sagsbehandlingens afbrydelse eller genoptagelse overholde de regler, der er fastsat i medfør af artikel 93a, litra i).»afbrydes:****

- a) såfremt EU-varemærkeansøgeren eller indehaveren eller den person, som i henhold til gældende national lovgivning er berettiget til at optræde på de nævntes vegne, afgår ved døden eller bliver inhabil; i det omfang disse forhold ikke berører en i henhold til artikel 93 udpeget repræsentants fuldmagt, afbrydes sagsbehandlingen kun efter repræsentantens anmodning

- b) såfremt EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren på grund af sagsanlæg mod hans ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved agenturet

Tirsdag den 25. februar 2014

c) såfremt repræsentanten for EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren afgår ved døden, bliver inhabil eller på grund af sagsanlæg mod hans ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved agenturet.

2. Kommer det til agenturets kendskab, hvem der i de i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilfælde er blevet bemyndiget til at videreføre sagen ved agenturet, giver agenturet den pågældende og eventuelle andre berørte parter meddelelse om, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget efter udløbet af en af agenturet fastsat frist.

3. I det i stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde genoptages sagsbehandlingen, når agenturet har fået meddelelse om, at der er udpeget en ny repræsentant for ansøgeren, eller når agenturet har meddelt de øvrige parter, at der er udpeget en ny repræsentant for indehaveren af EU-varemærket. Har agenturet ikke tre måneder efter afbrydelsens indtræden fået meddelelse om, at der er udpeget en ny repræsentant, giver det:

a) når artikel 92, stk. 2, finder anvendelse, EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren meddelelse om, at ansøgningen anses for tilbagetrukket, medmindre oplysning om udpegelsen fremkommer senest to måneder, efter at denne meddelelse er fremsendt, eller

b) når artikel 92, stk. 2, ikke finder anvendelse, EU-varemærkeansøgeren eller indehaveren meddelelse om, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget med de pågældende personer fra den dato, på hvilken denne meddelelse er fremsendt.

4. De frister der — med undtagelse af fristen for betaling af fornyelsesgebyrer — var gældende for EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren på den dato, hvor sagsbehandlingen blev afbrudt, begynder atter at løbe fra den dato, hvor sagsbehandlingen genoptages.« [Ændring 60]

72) Artikel 83 affattes således:

»Artikel 83

Henvisning til almindelige retsgrundsætninger

I mangel af procedurebestemmelser i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning skal agenturet tage hensyn til de procesretlige principper, der er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.«

73) I Artikel 85, stk. 1, ændres »på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen« til »på de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 93a, litra j)«. affattes således:

»1. Den tabende part i en indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- eller appelsag betaler de gebyrer, som er erlagt af den anden part, samt alle de nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, dagpenge og salær til en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, inden for rammerne af de beløb, som er fastsat for hver omkostningskategori [...], jf. dog bestemmelserne i artikel 119, stk. 6.« [Ændring 61]

74) Artikel 86, stk. 2, andet punktum, affattes således:

»Hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at efterprøve beslutningens ægthed, og meddeler kontaktoplysningerne herom til agenturet, Domstolen og Kommissionen. Den pågældende myndighed skal til afgørelsen vedlægge en fuldbyrdelespåtegning for afgørelsen, uden andre formkrav end en prøvelse af afgørelsens ægthed.«

75) Artikel 87 affattes således:

»Artikel 87

EU-varemærkeregistret

1. Agenturet skal føre et register, som skal indeholde de oplysninger, hvis registrering eller indførelse er foreskrevet i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning. Agenturet skal over EU-varemærker og holde registret ajour. [Ændring 62]

2. Registret er offentligt tilgængeligt. Det kan opbevares elektronisk.

Tirsdag den 25. februar 2014

3. Agenturet skal have en elektronisk database, der indeholder de oplysninger, der er anført i ansøgningerne om registrering af EU-varemærker, samt indførelser i registret. Indholdet af denne database kan stilles til rådighed for offentligheden. Den administrerende direktør fastsætter betingelserne for adgang til databasen, og hvorledes indholdet af denne database kan stilles til rådighed i maskinlæsbar form, herunder de tilhørende gebyrer.»

76) Artikel 88 ændres således:

a) titlen »Aktindsigt« ændres til af »Aktindsigt og opbevaring af akter«.

b) stk. 4 ændres til følgende:

»4. Når der i medfør af stk. 2 eller 3 gives aktindsigt, kan visse dokumenter i akterne undtages herfra. Den administrerende direktør fastsætter de nærmere regler for aktindsigt.

5. Agenturet fører et register over enhver procedure vedrørende en EU-varemærkeansøgning eller en EU-varemærkeregistrering. Den administrerende direktør fastsætter, i hvilken form disse filer skal opbevares. Opbevares akterne i elektronisk format, skal de originale dokumenter, der ligger til grund for de elektroniske filer, bortskaffes et vist tidsrum efter, at agenturet har modtaget disse, idet den administrerende direktør fastsætter dette tidsrum.«

77) Artikel 89 affattes således:

»Artikel 89

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Agenturet udgiver regelmæssigt:

a) en EU-varemærketidende, der indeholder de indførelser, der har fundet sted i registret, ~~og andre oplysninger, hvis offentliggørelse er foreskrevet i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning~~ [Ændring 63]

b) et meddelelsesblad, der indeholder almindelige meddelelser og oplysninger fra agenturets administrerende direktør samt andre oplysninger vedrørende denne forordning og dens gennemførelse.

Publikationerne i litra a) og b) kan foregå elektronisk.

2. EU-varemærketidende offentliggøres på den måde og med den hyppighed, der fastsættes af den administrerende direktør.

3. Den administrerende direktør kan træffe bestemmelse om, at visse oplysninger skal offentliggøres i meddelelsesbladet på alle EU's officielle sprog.«

78) Artikel 92 ændres således:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Unionen, skal være repræsenteret ved agenturet i overensstemmelse med artikel 93, stk. 1, i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelse af en ansøgning om registrering af et EU-varemærke, jf. dog stk. 3, andet punktum.

~~Som undtagelse fra første afsnit er de fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i nævnte afsnit, ikke omfattet af kravet om at lade sig repræsentere ved agenturet i de tilfælde, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 93a, litra p).«~~ [Ændring 64]

b) ~~stk. 4~~ affattes således:

~~»4. Er de betingelser, der er fastsat i medfør af artikel 93a, litra p), opfyldt, skal der udpeges en fælles repræsentant.«~~ [Ændring 65]

79) Artikel 93 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Repræsentation af fysiske og juridiske personer ved agenturet kan kun varetages af:

Tirsdag den 25. februar 2014

a) en advokat med bestalling i en af medlemsstaterne, som har sit forretningssted i Unionen, i det omfang han i denne stat kan give møde i varemærkesager

b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til en af agenturet ført liste.

Befuldmægtigede, der optræder i sager ved agenturet, skal efter anmodning fra agenturet vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt.»

b) stk. 4 affattes således:

»4. Agenturets administrerende direktør kan give dispensation fra:

a) kravet i stk. 2, litra c), andet punktum, såfremt den, der ansøger om opførelse på listen, godtgør, at han ad anden vej har erhvervet de nødvendige kvalifikationer

b) kravet i stk. 2, litra a), i tilfælde af højt kvalificerede medarbejdere, forudsat at kravene i stk. 2, litra b) og c), er opfyldt.»

e) ~~Stk. 5 affattes således:~~

~~»5. En person kan fjernes fra listen over godkendte mødeberettigede på de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 93a, litra p).» [Ændring 66]~~

80) I afsnit IX indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 5

Kompetencetildeling

Artikel 93a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

a) de formelle krav til de beslutninger, der er omhandlet i artikel 75

b) retningslinjerne for mundtlig forhandling og bevisoptagelse, jf. artikel 77 og 78

c) de nærmere bestemmelser for tilstillelse af meddelelser, jf. artikel 79

d) proceduren for konstatering af fortabelse af rettigheder, jf. artikel 79a

e) reglerne for de kommunikationsmidler, herunder elektroniske kommunikationsmidler, jf. artikel 79b, som skal anvendes af parterne i sager ved agenturet, og de formularer, der skal stilles til rådighed af agenturet

f) reglerne for de i artikel 79c, stk. 1, omhandlede fristers beregning og varighed

g) proceduren for rettelser af sproglige fejl, skrivefejl og åbenlyse forsømmelser i agenturets afgørelser og tekniske fejl, der kan tilskrives agenturet ved registrering af varemærket eller offentliggørelse af sin registrering, jf. artikel 79d

h) proceduren for tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i registret, jf. artikel 80, stk. 1

i) retningslinjerne for afbrydelse og genoptagelse af sager ved agenturet, jf. artikel 82a

j) procedurerne for fastsættelse og fordeling af omkostningerne, jf. artikel 85, ~~stk. 4~~ [Ændring 67]

k) de oplysninger, der **skal indføres i det i** artikel 87, stk. 1, **omhandlede registre** [Ændring 68]

~~l) proceduren for aktindsigt, jf. artikel 88, herunder de dele, som er undtaget fra aktindsigt, og de nærmere regler om opbevaring af akter fra agenturet, jf. artikel 88, stk. 5. [Ændring 69]~~

Tirsdag den 25. februar 2014

- m) de nærmere regler for offentliggørelse af de oplysninger og indførelser, der er omhandlet i artikel 89, stk. 1, litra a), i EU-varemærketidende, herunder hvilken type oplysninger, og på hvilket sprog, disse oplysninger og indførelser skal offentliggøres
- n) hyppigheden, formen og sproget for offentliggørelserne i agenturets meddelelsesblad, jf. artikel 89, stk. 1, litra b)
- o) de nærmere regler for udveksling af oplysninger og meddelelser mellem agenturet og medlemsstaternes myndigheder og for aktindsigt for eller via medlemsstaternes retter og myndigheder i henhold til artikel 90
- p) undtagelserne fra forpligtelsen til at lade sig repræsentere ved agenturet i henhold til artikel 92, stk. 2, på hvilke betingelser en fælles befuldmægtiget udpeges i henhold til artikel 92, stk. 4, på hvilke betingelser de ansatte som omhandlet i artikel 92, stk. 3, og de godkendte mødeberettigede som omhandlet i artikel 93, stk. 1, skal indgive en underskrevet fuldmagt til agenturet for at kunne foretage repræsentation, indholdet af den pågældende fuldmagt, og betingelserne for at slette en person af listen over godkendte mødeberettigede, jf. artikel 93, stk. 5.
[Ændring 70]
- 81) I afsnit X affattes overskriften til afdeling 1 således:
- »Anvendelse af Unionens regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område«
- 82) Artikel 94 ændres således:
- a) titlen affattes således:
- »Anvendelse af Unionens regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område«
- b) I stk. 1 ændres ~~bestemmelserne i forordning (EF) nr. 44/2001 til »Unionens regler om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. affattes således:~~
- »1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder Unionens regler om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anvendelse på sager vedrørende EU-varemærker og ansøgninger om registrering af EU-varemærker samt på sager i forbindelse med litispændens og indbyrdes sammenhængende krav vedrørende EU-varemærker og nationale varemærker.«**
[Ændring 71]
- c) følgende stykke tilføjes:
- »3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) Nr. 44/2001 skal, hvor det er relevant, omfatte aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, indgået den 19. oktober 2005.«
- 83) I artikel 96, litra c), ændres »artikel 9, stk. 3, andet punktum« til »artikel 9b, stk. 2«.
- 84) Artikel 99, stk. 3, affattes således:
- »3. I de søgsmål, der er nævnt i artikel 96, litra a) og c), skal en påstand om EU-varemærkets fortabelse eller ugyldighed, der indgives på anden måde end ved et modkrav, kun være tilladt i det omfang, at sagsøgte anfører, at rettigheder, der tilkommer indehaveren af et EU-varemærke, kan fortabes på grund af manglende reel brug på det tidspunkt, hvor krænkelssøgsmålet blev anlagt.«

Tirsdag den 25. februar 2014

85) Artikel 100 ændres således:

a) stk. 4 affattes således:

»4. EU-varemærkedomstolen, hvortil et modkrav om fortabelse eller ugyldighed af et EU-varemærke er indgivet, må ikke behandle modkravet, før den interesserede part eller domstolen har meddelt agenturet den dato, hvor modkravet blev indgivet. Agenturet registrerer denne oplysning i registret. Hvis begæringen om EU-varemærkets fortabelse eller ugyldighed verserer for agenturet, skal domstolen underrettes herom af agenturet og udsætte behandlingen af sagen, indtil afgørelsen vedrørende begæringen er endelig, eller indtil ansøgningen er trukket tilbage.«

b) stk. 6 affattes således:

»6. Har en EU-varemærkedomstol truffet en endelig afgørelse om et modkrav med påstand om et EU-varemærkes fortabelse eller ugyldighed, skal enten domstolen eller en af parterne i den nationale sag straks fremsende en kopi af dommen til agenturet. Agenturet eller enhver anden interesseret part kan anmode om oplysninger om en sådan fremsendelse. Agenturet indfører en henvisning til afgørelsen i registret og træffer de nødvendige foranstaltninger for at overholde dens dispositive del.«

86) Artikel 102, stk. 2, affattes således:

»2. EU-varemærkedomstolen kan endvidere anvende foranstaltninger eller afgørelser til rådighed i henhold til den gældende lovgivning, som den anser for passende under de foreliggende omstændigheder.«

87) Artikel 108 udgår.

88) I Artikel 113, stk. 3, ~~ændres »og formkravene i gennemførelsesforordningen« til »og formkravene i overensstemmelse med artikel 114a«.~~ **affattes således:**

»3. Agenturet undersøger, om den begærede overgang opfylder kravene i denne forordning, særlig artikel 112, stk. 1, 2, 4, 5 og 6, og stk. 1 i denne artikel, og formkravene i overensstemmelse med artikel 114a. Er disse betingelser opfyldt, videresender agenturet begæringen om overgang til myndighederne for industriel ejendomsret i de i begæringen angivne medlemsstater.« [Ændring 72]

89) I Artikel 114, stk. 2, ~~ændres »gennemførelsesforordningen« til »de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning«.~~ **affattes således:**

»2. En EU-varemærkeansøgning eller et EU-varemærke, som er videresendt i henhold til artikel 113, må ikke underkastes formkrav i den nationale lovgivning, som afviger fra kravene i denne forordning eller i delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning eller yderligere formkrav.« [Ændring 73]

90) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 114a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere de formelle betingelser, der skal opfyldes ved begæring om overgang af en EU-varemærkeansøgning, de nærmere regler for dens behandling og offentliggørelse.«

91) Artikel 116, stk. 2, affattes således:

»2. Uden at dette berører stk. 1, kan agenturet gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre medarbejdere, der ikke er ansat i agenturet. Administrationsrådet skal vedtage en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til agenturet.«

Tirsdag den 25. februar 2014

92) I Artikel 117 ændres »Harmoniseringskontoret« til »agenturet og dets personale.« **affattes således:**

»Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter finder anvendelse på agenturet og dets personale.« [Ændring 74]

93) Artikel 119 ændres således:

a) Stk. 6, andet afsnit, andet punktum, affattes således:

»Oversættelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 144a, litra b).«

b) Følgende stykke tilføjes:

»8. Den administrerende direktør fastsætter reglerne for bekræftelse af oversættelser.«

94) I Artikel 120, stk. 1, ændres »gennemførelsesforordningen« til »en delegeret retsakt vedtaget i medfør af denne forordning.« **affattes således:**

»1. En ansøgning om registrering af et EU-varemærke som beskrevet i artikel 26, stk. 1, og alle andre oplysninger, som skal offentliggøres ifølge denne forordning eller en delegeret retsakt vedtaget i medfør af denne forordning, offentliggøres på alle Den Europæiske Unions officielle sprog.« [Ændring 75]

95) Artikel 122 udgår.

96) Artikel 123 affattes således:

»Artikel 123

Gennemsigtighed

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (*) finder anvendelse på agenturets dokumenter.

2. Administrationsrådet vedtager de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. Der kan klages til ombudsmanden over de afgørelser, som agenturet træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller de kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol på de i traktatens artikel 228 og 263 fastsatte betingelser.

4. Agenturets behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).«

97) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 123a

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

Tirsdag den 25. februar 2014

Agenturet anvender sikkerhedsprincipperne i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som er fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom (*). Anvendelsen af disse sikkerhedsprincipper omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

(*) Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1).«

98) I afsnit XII indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 1a

Agenturets opgaver og samarbejde til fremme af konvergens

Artikel 123b

Agenturets opgaver

1. Agenturet har følgende opgaver:

- a) forvaltning og fremme af EU-varemærkesystemet som fastsat i denne forordning
- b) forvaltning og fremme af EF-designsystemet som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 (*)
- c) fremme af konvergens mellem praksis og redskaber vedrørende varemærker og design i samarbejde med medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret, herunder Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
- d) de opgaver, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 (**).

da) de opgaver, som det er blevet overdraget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU (*)**. [Ændring 76]

2. Agenturet samarbejder med institutioner, myndigheder, organer, kontorer for industriel ejendomsret, internationale og ikke-statslige organisationer i forbindelse med de opgaver, der er fastsat i stk. 1.

3. Agenturet kan yde frivillig mægling **og voldgift** med henblik på at hjælpe parterne med at nå frem til en mindelig løsning. [Ændring 77]

Artikel 123c

Samarbejde til fremme af konvergens mellem praksis og redskaber

1. Agenturet, medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret skal samarbejde med hinanden for at fremme konvergens mellem praksis og redskaber vedrørende for varemærker og design.

Samarbejdet omfatter **bl.a.** følgende aktivitetsområder: [Ændring 78]

- a) udvikling af fælles standarder for undersøgelse
- b) etablering af fælles eller tilknyttede databaser og portaler for EU-dækkende høring, søgning og klassificering
- c) løbende levering og udveksling af data og information, herunder fodring af databaser og portaler som omhandlet i litra b)
- d) fastlæggelse af fælles standarder og praksis med henblik på at sikre interoperabilitet mellem procedurer og systemer i hele Unionen og gøre dem mere ensartede, målrettede og effektive

Tirsdag den 25. februar 2014

e) udveksling af oplysninger om industriel ejendomsret og procedurer, herunder gensidig støtte til helpdeske og informationscentre

f) udveksling af teknisk ekspertise og bistand i forbindelse med de områder, som er fastsat i litra a) til e).

2. Agenturet skal definere, udarbejde og koordinere fælles projekter af interesse for EU **og medlemsstaterne** med hensyn til de i stk. 1 omhandlede områder. Projektdefinitionen skal angive specifikke forpligtelser og ansvarsområder for hvert deltagende kontor for industriel ejendomsret i medlemsstaterne og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret. **Agenturet skal gennemføre høring af repræsentanter for brugerne i alle faser af de fælles projekter.** [Ændring 79]

3. Medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret skal reelt deltage i de fælles projekter, der er nævnt i stk. 2, med henblik på at sikre deres udvikling, drift, interoperabilitet og ajourføring.

Resultater de pågældende projekter i udvikling af redskaber, som en medlemsstat i henhold til en begrundet afgørelse anser for ligeværdige med redskaber, der allerede eksisterer denne medlemsstat, er deltagelsen i samarbejdsprojektet dog ikke forbundet med en forpligtelse til at gennemføre resultatet i den pågældende medlemsstat. [Ændring 80]

4. Agenturet skal yde finansiel støtte til fælles projekter af interesse for EU **og medlemsstaterne**, jf. stk. 2, i det omfang dette er nødvendigt for at sikre effektiv deltagelse af medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret i de i stk. 3 omhandlede projekter. Den finansielle støtte kan tage form af tilskud. Det samlede støttebeløb må ikke overstige **20 %** af agenturets årlige indtægter **og skal dække mindstebeløbet for hver medlemsstat i forbindelse med formål, som er nært knyttet til deltagelse i fælles projekter.** Modtagere af tilskud skal være medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret. Tilskud ydes uden indkaldelse af forslag i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet, og principperne om tilskudsprocedurer i Europa-Parlamentets og Rådets finansforordning **forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (****)** og i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 (*****). [Ændring 81]

(*) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 af 19. april 2012 om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage opgaver i forbindelse med håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder (EUT L 129 af 16.5.2012, s. 1).

(***) **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012 om visse tilladte anvendelser af forældreløse værker (EUT L 299 af 27.10.2012, s. 5).**

(****) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

(*****) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).«

99) I afsnit XII affattes afdeling 2 og 3 således:

»AFDELING 2

Administrationsråd

Artikel 124

Administrationsrådets opgaver

1. Uden at det berører de opgaver, som tillægges budgetudvalget i afdeling 5, skal administrationsrådet have følgende opgaver:

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra c), vedtage agenturets årlige arbejdsprogram for det kommende år under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen og fremsende det vedtagne årlige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
- b) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra d), og under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen, vedtage et flerårigt strategisk program for agenturet, herunder agenturets strategi for internationalt samarbejde, efter en udveksling af synspunkter mellem den administrerende direktør og det relevante udvalg i Europa-Parlamentet, og fremsende det vedtagne flerårige strategiske program til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
- c) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra f), vedtage årsberetningen og fremsende den vedtagne årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
- d) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra g), vedtage den flerårige plan for personalepolitikken.
- e) Administrationsrådet skal vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i agenturet.
- f) ~~Administrationsrådet skal i overensstemmelse med stk. 2 og med hensyn til agenturets personale udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (herefter benævnt »ansættelsesmyndighedsbeføjelser«).~~ [Ændring 83]
- g) Administrationsrådet skal vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægten artikel 110.
- h) Administrationsrådet skal udpege og kan afsætte den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør eller de assisterende administrerende direktører fra embedet i henhold til artikel 129, og det skal udnævne præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkammerne i overensstemmelse med artikel 136.
- i) Administrationsrådet skal sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer, jf. artikel 165a, samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- ia) Administrationsrådet definerer og udarbejder fælles projekter af interesse for Unionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 123c [Ændring 82]**
- j) Administrationsrådet skal høres inden vedtagelse af retningslinjerne for agenturets undersøgelse og i de andre i denne forordning fastsatte tilfælde.
- k) Administrationsrådet kan afgive udtalelser og anmodninger om oplysninger til den administrerende direktør og til Kommissionen, hvis det finder det påkrævet.

~~2. Administrationsrådet skal i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten og 142 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte vedtage en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, hvorved de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed tillægges den administrerende direktør, og om fastlæggelse af de betingelser, hvorunder denne uddelegering af beføjelser kan suspenderes.~~

~~Den administrerende direktør bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.~~

~~Under helt særlige omstændigheder kan administrationsrådet ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er uddelegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser denne måtte have subdelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør. [Ændring 84]~~

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 125

Administrationsrådets sammensætning

1. Administrationsrådet består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne ~~og~~, to repræsentanter for Kommissionen **og en repræsentant for Europa-Parlamentet** samt af deres **respektive** suppleanter. [**Ændring 85**]
2. Administrationsrådets medlemmer kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.
3. Mandatperioden er fire år. Mandatperioden kan forlænges.

Artikel 126

Administrationsrådets formand

1. Administrationsrådet vælger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden træder uden videre i formandens sted, når denne har forfald.
2. Formanden og næstformanden vælges for fire år. Mandatperioden kan fornyes én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af administrationsrådet under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig.

Artikel 127

Møder

1. Det påhviler administrationsrådets formand at indkalde til rådets møder.
2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne, medmindre administrationsrådet beslutter andet.
3. Administrationsrådet afholder ordinært møde ~~en gang~~ **to gange** om året. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen, **Europa-Parlamentet** eller en tredjedel af medlemsstaterne. [**Ændring 87**]
4. Administrationsrådet fastsætter selv sin forretningsorden.
5. Administrationsrådet træffer sine beslutninger med absolut flertal blandt medlemmerne. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af administrationsrådets medlemmer til de beslutninger, som det er kompetent til at træffe i medfør af artikel 124, stk. 1, litra a) og b), artikel 126, stk. 1, og artikel 129, ~~stk. 2 og 4~~ **stk. 2 og 3**. I begge tilfælde har hver medlemsstat én stemme. [**Ændring 88**]
6. Administrationsrådet kan opfordre observatører til at deltage i sine møder.
7. Administrationsrådets sekretariatsfunktion varetages af agenturet.

~~AFDELING 2a~~~~Forretningsudvalg~~

Artikel 127a

Nedsættelse

~~Administrationsrådet kan nedsætte et forretningsudvalg.~~

Artikel 127b

~~Opgaver og organisation~~

1. ~~Forretningsudvalget har til opgave at bistå administrationsrådet.~~

Tirsdag den 25. februar 2014

2. ~~Forretningsudvalget har følgende opgaver:~~
 - a) ~~at forberede de beslutninger, der skal træffes af administrationsrådet~~
 - b) ~~sammen med administrationsrådet at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)~~
 - c) ~~uden at det berører den administrerende direktørs funktioner, jf. artikel 128, at bistå og rådgive den administrerende direktør i gennemførelsen af administrationsrådets beslutninger med henblik på at styrke tilsynet med den administrative forvaltning.~~
3. ~~Hvis det er nødvendigt i hastende tilfælde kan forretningsudvalget træffe visse midlertidige afgørelser på administrationsrådets vegne, navnlig vedrørende den administrative forvaltning, herunder suspending af delegationen af beføjelser som ansættelsesmyndighed.~~
4. ~~Forretningsudvalget skal bestå af administrationsrådets formand, en repræsentant for Kommissionen i administrationsrådet og tre andre medlemmer, som udpeges af administrationsrådet blandt dets medlemmer. Administrationsrådets formand skal også være formand for forretningsudvalget. Den administrerende direktør deltager i forretningsudvalgets møder, men har ikke stemmeret.~~
5. ~~Forretningsudvalgsmedlemmerne har en mandatperiode på fire år. Forretningsudvalgsmedlemmernes mandatperiode udløber, når deres medlemskab af administrationsrådet ophører.~~
6. ~~Forretningsudvalget holder mindst ét ordinært møde hver tredje måned. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra dets medlemmer.~~
7. ~~Forretningsudvalget skal overholde den forretningsorden, der er fastsat af administrationsrådet. [Ændring 86]~~

AFDELING 3

Administrerende direktør

Artikel 128

Den administrerende direktørs opgaver

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør. Den administrerende direktør står til ansvar over for administrationsrådet.
2. Uden at det berører Kommissionens, administrationsrådets og budgetudvalgets beføjelser, er den administrerende direktør uafhængig i udførelsen af sine opgaver, og må ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller fra noget andet organ.
3. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør har navnlig til opgave:
 - a) at træffe alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at agenturet fungerer hensigtsmæssigt, herunder at vedtage interne administrative bestemmelser og offentliggørelse af meddelelser
 - b) at gennemføre de afgørelser, der træffes af administrationsrådet
 - c) at udarbejde et udkast til det årlige arbejdsprogram, der beskriver de anslåede menneskelige og finansielle ressourcer til hver aktivitet, og forelægge det for administrationsrådet efter høring af Kommissionen
 - d) at udarbejde et udkast til det flerårige strategiske program, herunder agenturets strategi for internationalt samarbejde, og forelægge det for administrationsrådet efter høring af Kommissionen og efter en udveksling af synspunkter med det relevante udvalg i Europa-Parlamentet
 - e) at gennemføre det årlige arbejdsprogram og det flerårige strategiske program og aflægge rapport til administrationsrådet om deres gennemførelse

Tirsdag den 25. februar 2014

- f) at forberede den årlige beretning om agenturets aktiviteter og forelægge den for administrationsrådet til godkendelse
- g) at udarbejde et udkast til den flerårige plan for personalepolitikken og forelægge den for administrationsrådet efter udtalelse fra Kommissionen
- h) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og hvert halve år rapportere om resultaterne til Kommissionen og administrationsrådet
- i) at beskytte Unionens finansielle interesser gennem forholdsregler til forebyggelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, og om nødvendigt gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive og forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning
- j) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og fremlægge den for budgetudvalget til godkendelse
- k) for at sikre en ensartet anvendelse af forordningen, kan han til det udvidede appelkammer indbringe spørgsmål vedrørende et retligt spørgsmål, især hvis appelkamrene har truffet indbyrdes afvigende afgørelser på dette punkt
- l) at opstille et overslag over agenturets indtægter og udgifter og gennemføre budgettet
- la) **med forbehold af artikel 125 og 136 med hensyn til agenturets personale at udøve de beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelser«) [Ændring 91]**
- m) ~~at udøve de beføjelser, som administrationsrådet tillægger ham for så vidt angår personalet, jf. artikel 124, stk. 1, litra f) [Ændring 89]~~
- ma) **at forelægge Kommissionen forslag til ændring af denne forordning, delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordning og alle øvrige regler vedrørende EU-varemærker efter høring af administrationsrådet og, for så vidt angår gebyrer og budgetmæssige bestemmelser fastlagt ved denne forordning, Budgetudvalget [Ændring 90]**
- n) at udøve de beføjelser, der er tillagt ham i medfør af artikel 26, stk. 3, artikel 29, stk. 5, artikel 30, stk. 2, artikel 45, stk. 3, artikel 75, stk. 2, artikel 78, stk. 5, artikel 79, 79b og 79c, artikel 87, stk. 3, artikel 88, 89, artikel 93, stk. 4, artikel 119, stk. 8, og artikel 144 i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i denne forordning og i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning
- o) han kan uddelegere sine opgaver.

5. Den administrerende direktør bistås af en eller flere administrerende vicedirektører. Er den administrerende direktør fraværende eller forhindret, træder den administrerende vicedirektør eller en af de administrerende vicedirektører i hans sted i overensstemmelse med den af administrationsrådet fastsatte procedure.

Artikel 129

Udnævnelse og afsættelse af den administrerende direktør og forlængelse af dennes mandatperiode

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udnævnes af administrationsrådet på grundlag af en kandidatliste **med mindst tre kandidater**, der udarbejdes af ~~Kommissionen~~ **administrationsrådets forhåndsudvælgelsesudvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet**, efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure **og offentliggørelse af en indkaldelse af interessetilkendegivelser i Den Europæiske Unions Tidende og andre steder**. Inden udnævnelsen finder sted, kan den kandidat, som administrationsrådet har udvalgt, opfordres til at afgive en erklæring til ethvert kompetent udvalg i Europa-Parlamentet og til at besvare eventuelle spørgsmål fra udvalgets medlemmer. Ved indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres agenturet af formanden for administrationsrådet.

Tirsdag den 25. februar 2014

Den administrerende direktør kan kun afskediges i henhold til en afgørelse vedtaget af administrationsrådet på forslag af Kommissionen, **efter at der er udarbejdet en evalueringsrapport af Kommissionen efter anmodning fra administrationsrådet eller Europa-Parlamentet.**

3. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Ved udgangen af denne periode foretager ~~Kommissionen~~ **administrationsrådet** en vurdering, der tager evalueringen af den administrerende direktørs virksomhed og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning. **Administrationsrådet kan forlænge den administrerende direktørs mandatperiode én gang med højst fem år. Administrationsrådet tager i forbindelse med sine afgørelser om forlængelse af den administrerende direktørs mandatperiode Kommissionens evalueringsrapport af den administrerende direktørs virksomhed og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.**

~~4. Administrationsrådet kan på baggrund af et forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede vurdering, forny den administrerende direktørs mandatperiode én gang, dog højst for en periode på fem år.~~

5. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.

6. Den administrerende vicedirektør eller de administrerende vicedirektører udnævnes til eller fjernes fra deres embede som foreskrevet i stk. 2 efter høring af den administrerende direktør eller eventuelt den stedfortrædende administrerende direktør. Den administrerende vicedirektør udnævnes for fem år. Denne periode kan forlænges én gang med yderligere højst fem år af administrationsrådet ~~på forslag fra Kommissionen~~, jf. ~~stk. 4, og 3~~, efter høring af den administrerende direktør.« **[Ændring 92]**

100) Artikel 130 ændres således:

a) litra c) affattes således:

»c) en afdeling, der har til opgave at føre registret.«

b) følgende litra tilføjes:

»f) en anden enhed eller person, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål.«

101) Artikel 132, stk. 2, tredje punktum, affattes således:

»I særlige tilfælde, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 144a, litra c), træffes der afgørelse af et enkelt medlem.«

102) Artikel 133 affattes således:

»Artikel 133

Afdeling, der har til opgave at føre registret

1. Den afdeling, der har fået til opgave at føre registret, er ansvarlig for at træffe afgørelser vedrørende indførelser i registret.

2. Den skal også være ansvarlig for at ajourføre listen over godkendte mødeberettigede, jf. artikel 93, stk. 2.

3. Afdelingens afgørelser træffes af ét medlem.«

103) Artikel 134 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. En annullationsafdeling skal være ansvarlig for at træffe afgørelser vedrørende:

a) en begæring om fortabelse eller ugyldighed af et EU-varemærke

b) en anmodning om tildeling af et EU-varemærke, jf. artikel 18.«

b) stk. 2, tredje punktum, affattes således:

»I særlige tilfælde, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 144a, litra c), træffes der afgørelse af et enkelt medlem.«

Tirsdag den 25. februar 2014

104) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 134a

Grundlæggende kompetence

Afgørelser, som kræves i henhold til denne forordning, og som ikke henhører under en undersøger, en indsigelsesafdeling, en annullationsafdeling eller den afdeling, der har fået til opgave at føre registret, træffes af enhver tjenestemand eller enhed, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål.«

105) Artikel 135 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Det henhører under appelkamrene at pådømme klager over afgørelser truffet i henhold til artikel 131 til 134a.«

b) stk. 3, litra a), affattes således:

»a) appelkammerinstansen som omhandlet i artikel 136, stk. 4, litra a), eller«.

c) stk. 4 affattes således:

»4. Det udvidede kammer skal også være ansvarligt for at give begrundede udtalelser om hensyn til retlige spørgsmål, der er forelagt af den administrerende direktør i henhold til artikel 128, stk. 4, litra k).«

d) sidste punktum i afsnit 5 udgår.

106) Artikel 136 erstattes af følgende:

»Artikel 136

Appelkamrenes medlemmers uafhængighed

1. Præsidenten for appelkamrene og formændene for de enkelte kamre udnævnes for et tidsrum på fem år efter den i artikel 129 omhandlede procedure for udnævnelse af agenturets administrerende direktør. De kan i deres embedsperiode kun fratages deres hverv, hvis vægtige grunde taler herfor, og hvis Domstolen på begæring af den institution, der har udnævnt dem, træffer afgørelse herom.

2. Genudnævnelse af præsidenten for appelkamrene kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil de går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter en forudgående positiv evaluering fra administrationsrådet af præsidentens virksomhed.

3. Genudnævnelse af formændene for de enkelte kamre kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil de går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter en forudgående positiv evaluering fra administrationsrådet af deres virksomhed og efter en positiv udtalelse fra præsidenten for appelkamrene.

4. Præsidenten for appelkamrene skal varetage følgende ledelsesmæssige og organisatoriske funktioner:

a) føre forsædet i den appelkammerinstans, der skal fastlægge reglerne for arbejdet og dets tilrettelæggelse i kamrene

b) gennemføre de afgørelser, der træffes af denne instans

c) tildele et kammer sager på grundlag af de objektive kriterier, som appelkammerinstansen har fastsat

d) fremsende oplysninger til den administrerende direktør om kamrenes finansielle udgiftsbehov med henblik på udarbejdelse af et udgiftsoverslag.

Tirsdag den 25. februar 2014

Præsidenten for appelkamrene fungerer som formand for det udvidede kammer.

5. Medlemmerne af appelkamrene udnævnes af administrationsrådet for et tidsrum på fem år. Genudnævnelse kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil den pågældende går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter en positiv evaluering fra administrationsrådet af deres virksomhed og efter en positiv udtalelse fra præsidenten for appelkamrene.

6. Medlemmerne af appelkamrene kan kun fratages deres hverv, hvis vægtige grunde taler herfor, og hvis Domstolen på begæring af administrationsrådet efter henstilling fra præsidenten for appelkamrene og efter at have hørt formanden for det kammer, som medlemmet tilhører, træffer afgørelse herom.

7. Præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene er uafhængige. De er ikke ved deres afgørelser bundet af nogen instrukser.

8. Afgørelser truffet af et udvidet kammer om klager eller udtalelser om retlige spørgsmål, der er forelagt af den administrerende direktør i henhold til artikel 135, er bindende for agenturets besluttende organer, jf. artikel 130.

9. Præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene må ikke være undersøgere eller medlemmer af indsigelsesafdelingerne, afdelingen med ansvar for registrets førelse eller annullationsafdelingerne.

Artikel 136a

Mæglings- og voldgiftscenter

1. *Agenturet kan oprette et mæglings- og voldgiftscenter, der er uafhængigt af de beslutningsdygtige organer i henhold til artikel 130. Centret skal have til huse i agenturets lokaler.*

2. *Enhver fysisk eller juridisk person kan frivilligt gøre brug af centrets tjenester med henblik på mindelig bilæggelse af tvister, der henhører under denne forordning og direktiv*

3. *Agenturet kan desuden indlede en voldgiftssag ex officio med henblik på at give parterne mulighed for at nå frem til en mindelig løsning.*

4. *Centret ledes af en direktør, der er ansvarlig for centrets aktiviteter.*

5. *Direktøren udnævnes af administrationsrådet.*

6. *Centret udarbejder procedureregler for mægling og voldgift og regler for centrets arbejde. Procedurereglerne for mægling og voldgift og reglerne for centrets arbejde skal godkendes af administrationsrådet.*

7. *Centret udarbejder en liste over mæglere og voldgiftsmænd til at bistå parterne med bilæggelsen af deres tvist. De skal være uafhængige og have relevante kompetencer og relevant erfaring. Listen kræver administrationsrådets godkendelse.*

8. *Undersøgere og medlemmer af den pågældende afdeling eller af appelkamrene kan ikke medvirke ved mægling eller voldgift, hvis de:*

a) *tidligere har været involveret i de sager, der er underlagt mægling eller voldgift*

b) *har personlig interesse i en sag eller*

c) *tidligere har været involveret som repræsentant for en af parterne.*

9. *En person, som er blevet anmodet om at udtale sig som medlem af et voldgifts- eller mæglingspanel, kan ikke være involveret i indsigelse, annullering eller klager i den sag, som oprindeligt gav anledning til mægling eller voldgift.» [Ændring 93]*

Tirsdag den 25. februar 2014

107) Artikel 138 affattes således:

»Artikel 138

Budgetudvalget

1. Budgetudvalget har de beføjelser, der er fastsat i denne afdeling.
2. Artikel 125, artikel 126 og artikel 127, stk. 1-4, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse på budgetudvalget.
3. Budgetudvalget træffer sine beslutninger med absolut flertal blandt medlemmerne. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af udvalgets medlemmer til at træffe de beslutninger, som budgetudvalget er kompetent til at træffe ifølge artikel 140, stk. 3, og artikel 143. I begge tilfælde har hvert medlem én stemme.«

108) I artikel 139 tilføjes følgende stykke:

»4. Agenturet udarbejder hvert andet år en rapport til **Europa-Parlamentet, Rådet og** Kommissionen om dets finansielle situation. På grundlag af denne rapport vurderer Kommissionen agenturets økonomiske situation. [Ændring 94]

4a. Agenturet sørger for, at der findes en reservefond, der dækker et år af dets operationelle udgifter, for at sikre kontinuiteten i arbejdet.« [Ændring 95]

109) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 141a

Bekæmpelse af svig

1. For at fremme bekæmpelsen af svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 (*) skal agenturet tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtage passende bestemmelser, som finder anvendelse på samtlige af agenturets medarbejdere med anvendelse af den model, der findes i bilaget til denne aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem agenturet.
3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 (**) foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af agenturet.
4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at gennemføre sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.
5. Budgetudvalget skal vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til cost benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

(**) Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).«

Tirsdag den 25. februar 2014

110) Artikel 144 affattes således:

»Artikel 144

Gebyrer

1. Ud over de gebyrer, der er fastsat i artikel 26, stk. 2, artikel 36, stk. 1, litra c), artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4, artikel 47, stk. 1 og 3, artikel 49, stk. 4, artikel 56, stk. 2, artikel 60, artikel 81, stk. 3, artikel 82, stk. 1, artikel 113, stk. 1, og artikel 147, stk. 5, opkræves der gebyrer i følgende tilfælde:

- a) udstedelse af genparter af registreringsbeviset
- b) indførelse i registret af en licens eller anden rettighed vedrørende et EU-varemærke
- c) indførelse i registret af en licens eller anden rettighed vedrørende en EU-varemærkeansøgning
- d) slettelse i registret af en licens eller anden rettighed
- e) ændring af et registreret EU-varemærke
- f) levering af en registerudskrift
- g) aktindsigt
- h) udstedelse af genparter af dokumenter
- i) udstedelse af bekræftede genparter af ansøgningen
- j) meddelelse af oplysninger fra akterne
- k) ændring af sagsomkostningsfastsættelsen.

2. De gebyrer, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes til ~~en størrelse, der sikrer~~ **de niveauer, der er fastsat i bilag -I, for at sikre**, at indtægterne i princippet er tilstrækkelige til, at agenturets budget balancerer, samtidig med at man undgår en akkumulering af store overskud. ~~Med forbehold af artikel 139, stk. 4, skal Kommissionen revidere gebyrernes størrelse, hvis et betydeligt overskud bliver regelmæssigt tilbagevendende. Hvis denne revision ikke fører til en nedbringelse eller en ændring i gebyrstørrelsen, der har til formål at forhindre, at der påløber yderligere et betydeligt overskud, skal det overskud, der akkumuleres efter revisionen, overføres til Den Europæiske Unions budget. [Ændring 96]~~

3. Den administrerende direktør skal fastsætte det beløb, der skal betales for de tjenester, som leveres af agenturet, bortset fra dem, der er omhandlet i stk. 1, og i forbindelse med publikationer udgivet af agenturet i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i medfør af artikel 144 a, litra d). Afgiften må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at dække omkostningerne ved den specifikke tjenesteydelse, som agenturet har leveret.

4. I overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i medfør af artikel 144 a, litra d), kan den administrerende direktør træffe følgende foranstaltninger:

- a) han kan fastslå, hvilke særlige andre betalingsmåder end dem, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 144a, litra d), der kan anvendes, herunder navnlig deponering på en konto hos agenturet
- b) han kan fastsætte de beløb, hvor der ikke vil blive foretaget refusion, selv om det betalte beløb overskrider de faktiske gebyrer eller afgifter
- c) han kan afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det beløb, der skal tilbagebetales, er af ringe størrelse, eller hvis inddrivelsen anses for formålsløs.

Kan de betalingsmetoder, der er omhandlet i litra a), finde anvendelse, skal den administrerende direktør fastsætte den dato, hvor sådanne betalinger anses for at være foretaget til agenturet.«

Tirsdag den 25. februar 2014

111) Følgende afdeling indsættes:

»AFDELING 6

Delegation af beføjelser

Artikel 144a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

- a) de specifikke kriterier for anvendelse af de sprog, der er nævnt i artikel 119
- b) de tilfælde, hvor indsigelses- og annulleringsafgørelser skal træffes af et enkelt medlem i henhold til artikel 132, stk. 2, og artikel 134, stk. 2
- c) de nærmere bestemmelser om tilrettelæggelse af appelkamrene, herunder appelkammerinstansens oprettelse og rolle, jf. artikel 135, stk. 3, litra a), sammensætningen af det udvidede kammer og reglerne for, hvorledes sager indbringes herfor, jf. artikel 135, stk. 4, og de betingelser, hvorunder der træffes afgørelse af et enkelt medlem, jf. artikel 135, stk. 2 og 5 [**Ændring 97**]
- d) systemet af gebyrer og afgifter, som skal betales til agenturet i henhold til artikel 144, herunder størrelsen af gebyrer, betalingsmetoder, møntfod, forfaldsdatoen for gebyrer og afgifter, den fastsatte betalingsdato og konsekvenserne af manglende eller forsinket betaling, og under- og overbetaling, de tjenesteydelser, for hvilke der ikke skal betales gebyr, og kriterierne for, hvornår den administrerende direktør kan udøve de beføjelser, der er fastlagt i artikel 144, stk. 3 og 4. » [**Ændring 98**]

112) I Artikel 145 ændres »dets gennemførelsesforanstaltninger« til »de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning«. **affattes således:**

»Artikel 145

De gældende bestemmelser

*”Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder denne forordning og de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning anvendelse på alle ansøgninger om international registrering, der indgives i henhold til protokollen til Madridarrangementet om den internationale registrering af varemærker, der blev vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 (herefter benævnt henholdsvis »internationale ansøgninger« og »Madridprotokollen«), og som er baseret på en ansøgning om et EU-varemærke eller på et EU-varemærke samt på registreringer af varemærker, hvor Den Europæiske Union er designeret i det internationale register, der føres af Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (i det følgende benævnt henholdsvis: »international registrering« og »Det Internationale Bureau«).« [**Ændring 99**]*

113) Artikel 147, stk. 4, 5 og 6 ændres til følgende:

»4. Ved indgivelse af en international ansøgning erlægges der et gebyr til agenturet. Dersom den internationale registrering skal baseres på et EU-varemærke, så snart dette er blevet registreret, forfalder gebyret på datoen for registrering af EU-varemærket. Ansøgningen anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt.

»5. Den internationale ansøgning skal opfylde de formelle betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra a).

»6. Agenturet skal undersøge, om den internationale ansøgning opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 146 og i stk. 1, 3 og 5 i nærværende artikel.

»7. Agenturet skal hurtigst muligt fremsende den internationale ansøgning til Det Internationale Bureau.« [**Ændring 100**]

Tirsdag den 25. februar 2014

114) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 148a

Meddelelse om ugyldighed af den oprindelige ansøgning eller registrering

Agenturet skal ~~inden for~~ skal i en periode på fem år fra datoen for den internationale registrering underrette Det Internationale Bureau om ~~de~~ **eventuelle** omstændigheder og afgørelser, der berører gyldigheden af den EU-varemærkeansøgning eller den EU-varemærkeregistring, som den internationale registrering var baseret på.«
[Ændring 101]

115) Følgende punktum indsættes i artikel 149:

~~»Begæringen skal opfylde de formelle betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra e).«~~
[Ændring 102]

116) Artikel 154, stk. 4, udgår.

117) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 154a

Fællesmærker og certificeringsmærker

Når en international registrering er baseret på en oprindelig ansøgning eller oprindelig registrering vedrørende et fællesmærke, et certificeringsmærke eller et garantimærke, skal ~~agenturet følge de procedurer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra f)~~ **den internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, behandles som et EU-fællesmærke. Indehaveren af den internationale registrering skal forelægge de bestemmelser, der gælder for anvendelsen af mærket, jf. artikel 67, direkte for agenturet senest to måneder efter den dato, på hvilken Det Internationale Bureau underretter agenturet om den internationale registrering.**«
[Ændring 103]

118) Artikel 155 udgår.

119) Artikel 156 ændres således:

a) Istk. 2 ~~ændres »seks måneder« til »en måned«.~~ **affattes således:**

»2. Indsigelse skal gøres gældende inden for en frist på tre måneder, som begynder at løbe en måned efter bekendtgørelsesdatoen, jf. artikel 152, stk. 1. Indsigelse anses ikke for rejst, før indsigelsesgebyret er blevet betalt.« [Ændring 104]

b) stk. 4 udgår.

120) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 158a

Retsvirkninger af registreringen af en overdragelse

Noteringen af et ejerskifte af den internationale registrering i det internationale register har samme virkning som indførelsen af en overdragelse i registret i henhold til artikel 17.

Artikel 158b

Retsvirkninger af registreringen af licenser og andre rettigheder

Noteringen af en licens eller en begrænsning af indehaverens rådighedsret for så vidt angår den internationale registrering i det internationale register skal have samme virkning som registreringen af en licens, af en tinglig rettighed, af en tvangsfuldbyrdsforanstaltning eller insolvensbehandling i registret i medfør af henholdsvis artikel 19, 20, 21 og 22.

Artikel 158c

Undersøgelse af begæring om registrering af overdragelser, licenser eller begrænsninger af indehaverens rådighedsret

Tirsdag den 25. februar 2014

Agenturet fremsender begæringer om registrering af en overdragelse af ejendomsretten, en licens eller en begrænsning af indehaverens rådighedsret, en ændring eller en annullering af en licens eller fjernelse af en begrænsning af indehaverens rådighedsret, som det har modtaget, til Det Internationale Bureau i de tilfælde, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra h).« [Ændring 105]

121) Artikel 159 ændres således:

a) stk. 1, litra b), affattes således:

»b) til designering af en medlemsstat, der er part i Madridprotokollen, såfremt det på den dato, hvor anmodningen om omdannelse fremsættes, er muligt at designere denne medlemsstat direkte på grundlag af Madridprotokollen. Artikel 112, 113 og 114 finder anvendelse.«

b) ~~Stk. 2 udgår eller Madridarrangementet.~~ **affattes således:**

»2. En national varemærkeansøgning eller en designering af en medlemsstat, der er part i Madridprotokollen [...], som er resultatet af omdannelse af en designering af Den Europæiske Union via en international registrering, får virkning i den pågældende medlemsstat fra datoen for den internationale registrering, jf. artikel 3, stk. 4, i Madridprotokollen, eller fra den dato, hvor beskyttelsen blev udstrakt til at omfatte Den Europæiske Union, jf. artikel 3b, stk. 2, i Madridprotokollen, hvis udstrækningen fandt sted efter den internationale registrering, eller fra den prioritetsdato, der er tillagt denne registrering, og i givet fald med den varemærkeanciennitet i vedkommende stat, der påberåbes i henhold til artikel 153.« [Ændring 106]

122) I afsnit XIII indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 4

Kompetencetildeling

Artikel 161a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a med henblik på at præcisere:

a) de formelle betingelser for en international ansøgning, ~~jf. artikel 147, stk. 5~~, proceduren for undersøgelse af den internationale ansøgning, jf. artikel 147, stk. 6, og retningslinjerne for fremsendelse af den internationale ansøgning til Det Internationale Bureau, jf. artikel 147, stk. 4 [Ændring 107]

b) de nærmere regler for meddelelse i henhold til artikel 148a

c) de formelle betingelser for en begæring om territorial udstrækning, ~~jf. artikel 149, stk. 2~~, proceduren for undersøgelse af disse betingelser og de nærmere regler for videresendelse af begæringen om territorial udstrækning til Det Internationale Bureau [Ændring 108]

d) proceduren for at indgive en påstand om anciennitet, jf. artikel 153

e) procedurerne for undersøgelse af absolutte hindringer for registrering, jf. artikel 154, og for indsendelse og undersøgelse af en indsigelse, jf. artikel 156, herunder de nødvendige meddelelser til Det Internationale Bureau

f) procedurerne med hensyn til de internationale registreringer, jf. artikel 154a

g) de tilfælde, hvor agenturet skal underrette Det Internationale Bureau om ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering i henhold til artikel 158, og de oplysninger, som en sådan meddelelse skal indeholde

h) de nærmere regler for overførsel af de anmodninger, der er omhandlet i artikel 158c, til Det Internationale Bureau

i) de betingelser, som en begæring om overgang til national ansøgning i henhold til artikel 159, stk. 1, skal opfylde

j) de formelle betingelser for en ansøgning om ændring i henhold til artikel 161 og procedurerne for en sådan ændring

Tirsdag den 25. februar 2014

k) de nærmere bestemmelser om kommunikation mellem agenturet og Det Internationale Bureau, herunder de meddelelser, der skal gives i henhold til ~~artikel 147, stk. 4~~, artikel 148a, artikel 153, stk. 2, og artikel 158c.«
[Ændring 109]

123) Artikel 162 udgår.

124) Artikel 163 udgår.

125) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 163a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Delegationen af beføjelser i artikel 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a og 161a tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.

3. Den i stk. 2 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i medfør af artikel 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a og 161a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på ~~to~~ **fire** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.« [Ændring 110]

126) Artikel 164 udgår.

127) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 165a

Evaluerings og revision

1. Kommissionen skal inden 2019 og derefter hvert femte år ~~iværksætte en evaluering af~~ **evaluere** denne forordnings gennemførelse. [Ændring 112]

2. Evalueringen skal bestå af en gennemgang af de lovgivningsmæssige rammer for samarbejdet mellem agenturet og medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, med særlig vægt på finansieringsmekanismen. Evalueringen skal yderligere vurdere virkningen og effektiviteten af agenturet og dets arbejdsmetoder. Evalueringen skal navnlig dække det eventuelle behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.

3. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner til Europa-Parlamentet, Rådet og administrationsrådet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

4. I forbindelse med hver anden evaluering foretages der desuden en analyse af de resultater, som agenturet har opnået i forhold til dets målsætninger, mandat og opgaver. Finder Kommissionen, at en videreførelse af agenturet ikke længere er berettiget i forhold til de tildelte målsætninger, mandat og opgaver, kan den foreslå, at denne forordning ophæves.«

Tirsdag den 25. februar 2014

127a) Følgende bilag indsættes:

»Bilag -I

Gebyrbeløb

De gebyrer, der skal betales til agenturet i henhold til denne forordning og i henhold til forordning (EF) nr. 2868/95, fastsættes som følger:

1. Grundgebyr for ansøgning om registrering af et individuelt varemærke (artikel 26, stk. 2, regel 4, litra a))	925 EUR
1a. Søgningsgebyr for en EU-varemærkeansøgning (artikel 38, stk. 2, regel 4, litra c))	12 EUR multipliceret med antallet af centrale myndigheder for industriel ejendomsret, jf. artikel 38, stk. 2; agenturet offentliggør dette beløb og senere ændringer i agenturets meddelelsesblad
1b. Grundgebyr for ansøgning om registrering af et individuelt varemærke ved hjælp af elektroniske hjælpemidler (artikel 26, stk. 2, regel 4, litra a))	775 EUR
1c. Grundgebyr for ansøgning om registrering af et individuelt varemærke ved hjælp af elektroniske hjælpemidler ved brug af online-klassificeringsdatabasen (artikel 26, stk. 2, regel 4, litra a))	725 EUR
2. Gebyr for den anden klasse af varer og tjenesteydelser for et individuelt varemærke (artikel 26, stk. 2, regel 4, litra b))	50 EUR
2a. Gebyr for den tredje klasse af varer og tjenesteydelser for et individuelt varemærke (artikel 26, stk. 2, regel 4, litra b))	75 EUR
2b. Gebyr for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over tre for et individuelt varemærke (artikel 26, stk. 2, regel 4, litra b))	150 EUR
3. Grundgebyr for ansøgning om registrering af et fællesmærke (artikel 66, stk. 3, regel 4, litra a), og regel 42)	1 000 EUR
3a. Grundgebyr for ansøgning om registrering af et fællesmærke ved hjælp af elektroniske hjælpemidler ved brug af online-klassificeringsdatabasen (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, regel 4, litra a), og regel 42)	950 EUR
4. Gebyr for den anden klasse af varer og tjenesteydelser for et fællesmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, regel 4, litra b), og regel 42)	50 EUR
4a. Gebyr for den tredje klasse af varer og tjenesteydelser for et fællesmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, regel 4, litra b), og regel 42)	75 EUR
4b. Gebyr for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over tre for et fællesmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, regel 4, litra b), og regel 42)	150 EUR

Tirsdag den 25. februar 2014

5. Indsigelsesgebyr (artikel 41, stk. 3, regel 17, stk. 1)	350 EUR
7. Grundgebyr for registrering af et individuelt varemærke (artikel 45)	0 EUR
8. Gebyr for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over tre for et individuelt varemærke (artikel 45)	0 EUR
9. Grundgebyr for registrering af et fællesmærke (artikel 45 og artikel 66, stk. 3)	0 EUR
10. Gebyr for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over tre for et fællesmærke (artikel 45 og artikel 64, stk. 3)	0 EUR
11. Tillægsgebyr ved for sen indbetaling af registreringsgebyret (artikel 162, stk. 2, litra a))	0 EUR
12. Grundgebyr for fornyelse af et individuelt varemærke (artikel 47, stk. 1, regel 30, stk. 2, litra a))	1 150 EUR
12a. Grundgebyr for fornyelse af et individuelt varemærke ved hjælp af elektroniske hjælpemidler (artikel 47, stk. 1, regel 30, stk. 2, litra a))	1 000 EUR
13. Gebyr for fornyelse vedrørende den anden klasse af varer og tjenesteydelser for et individuelt varemærke (artikel 47, stk. 1, regel 30, stk. 2, litra b))	100 EUR
13a. Gebyr for fornyelse vedrørende den tredje klasse af varer og tjenesteydelser for et individuelt varemærke (artikel 47, stk. 1, regel 30, stk. 2, litra b))	150 EUR
13b . Gebyr for fornyelse vedrørende hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over tre for et individuelt varemærke (artikel 47, stk. 1, regel 30, stk. 2, litra b))	300 EUR
14. Grundgebyr for fornyelse af et fællesmærke (artikel 47, stk. 1, og artikel 66, stk. 3, regel 30, stk. 2, litra a), og regel 42)	1 275 EUR
15. Gebyr for fornyelse for den anden klasse af varer og tjenesteydelser for et fællesmærke (artikel 47, stk. 1, og artikel 66, stk. 3, regel 30, stk. 2, litra b), og regel 42)	100 EUR
15a. Gebyr for fornyelse vedrørende den tredje klasse af varer og tjenesteydelser for et fællesmærke (artikel 47, stk. 1, og artikel 66, stk. 3, regel 30, stk. 2, litra b), og regel 42)	150 EUR
15b. Gebyr for fornyelse for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over tre for et fællesmærke (artikel 47, stk. 1, og artikel 66, stk. 3, regel 30, stk. 2, litra b), og regel 42)	300 EUR

Tirsdag den 25. februar 2014

16. Tillægsgebyr ved for sen indbetaling af fornyelsesgebyret eller for sen indgivelse af ansøgningen om fornyelse (artikel 47, stk. 3, regel 30, stk. 2, litra c))	25 % af det forsinkede fornyelsesgebyr, dog højst 1 150 EUR
17. Gebyr for begæring om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed (artikel 56, stk. 2, regel 39, stk. 1)	700 EUR
18. Klagegebyr (artikel 60, regel 49, stk. 3)	800 EUR
19. Gebyr for begæring om restitutio in integrum (artikel 81, stk. 3)	200 EUR
20. Gebyr for begæring om en EU-varemærkeansøgnings eller et EU-varemærkes overgang (artikel 113, stk. 1, sammenholdt med artikel 159, stk. 1; regel 45, stk. 2, sammenholdt med regel 123, stk. 2)	200 EUR
a) til en national varemærkeansøgning	
b) til en designering af medlemsstaterne i henhold til Madridarrangementet	
21. Gebyr for viderebehandling (artikel 82, stk. 1)	400 EUR
22. Gebyr for erklæring om deling af et registreret EU-varemærke (artikel 49, stk. 4) eller en EU-varemærkeansøgning (artikel 44, stk. 4):	250 EUR
23. Gebyr for begæring om registrering af licens eller anden ret til et registreret EU-varemærke (artikel 162, stk. 2, litra c), regel 33, stk. 2) eller en EU-varemærkeansøgning (artikel 157, stk. 2, litra d), regel 33, stk. 4):	200 EUR pr. registrering, dog højst i alt 1 000 EUR, hvis der indgives flere begæringssammen eller samtidig
a) meddelelse af licens	
b) overdragelse af licens	
c) stiftelse af en tinglig rettighed	
d) overdragelse af en tinglig rettighed	
e) tvangsfuldbyrdelse	
24. Gebyr for slettelse af en licens eller anden ret i registret (artikel 162, stk. 2, litra e), regel 35, stk. 3)	200 EUR pr. slettelse, dog højst i alt 1 000 EUR, hvis der indgives flere begæringssammen eller samtidig
25. Gebyr for ændring af et registreret EU-varemærke (artikel 162, stk. 2, litra f), regel 25, stk. 2)	200 EUR

Tirsdag den 25. februar 2014

26. Gebyr for udstedelse af en kopi af ansøgningen om et EU-varemærke (artikel 162, stk. 2, litra j), regel 89, stk. 5), en kopi af registreringsbeviset (artikel 162, stk. 2, litra b), regel 24, stk. 2), eller en udskrift af registret (artikel 162, stk. 2, litra g), regel 84, stk. 6):	
a) ikkebekræftet kopi eller udskrift	10 EUR
b) bekræftet kopi eller udskrift	30 EUR
27. Gebyr for aktindsigt (artikel 162, stk. 2, litra h), regel 89, stk. 1)	30 EUR
28. Gebyr for udstedelse af kopier af sagsakter (artikel 162, stk. 2, litra i, regel 89, stk. 5):	
a) ikkebekræftet kopi	10 EUR
b) bekræftet kopi	30 EUR
plus pr. side ud over 10	1 EUR
29. Gebyr for meddelelse af oplysninger fra akterne (artikel 162, stk. 2, litra k), regel 90)	10 EUR
30. Gebyr for ændring af fastsættelsen af sagsomkostninger (artikel 162, stk. 2, litra l), regel 94, stk. 4)	100 EUR
31. Gebyr for indgivelse af en international ansøgning til agenturet (artikel 147, stk. 5)«	300 EUR

[Ændring 111]

Artikel 1a

I forordning (EF) nr. 2868/95 foretages følgende ændringer:

- 1) Regel 4 udgår.
- 2) Regel 30, stk. 2, udgår. [Ændring 113]

Artikel 1b

Forordning (EF) nr. 2869/95 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget (*). [Ændring 114]

(*) Sammenligningstabellen vil blive udarbejdet, når der er indgået en interinstitutionel aftale om forordningen.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på [angiv dato 90 dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*].

Artikel 1, stk. 9, stk. 10, litra b), stk. 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94 og 99, for så vidt det angår artikel 128, stk. 4, litra n), stk. 101, stk. 103, litra b), stk. 105, litra d), stk. 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 og 124, finder anvendelse fra [angiv den første dag i den første måned 18 måneder efter den dato, der er angivet i stk. 1].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0119

Medlemsstaternes lovgivning om varemærker ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (omarbejdning) (COM(2013)0162 — C7-0088/2013 — 2013/0089(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2017/C 285/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0162),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0088/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0032/2014),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0089

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, **stk. 1**, [**Ændring 1**]

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Tirsdag den 25. februar 2014

under henvisning til forslag fra Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ⁽³⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Direktiv 2008/95/EF har harmoniseret centrale bestemmelser i den materielle varemærkelovgivning, som på tidspunktet for vedtagelsen blev anset for på den mest direkte måde at påvirke det indre marked ved at hindre den frie bevægelighed for varer og den frie udveksling af tjenesteydelser i Unionen.
- (3) Varemærkebeskyttelsen i medlemsstaterne fungerer parallelt med den beskyttelse, der findes på EU-plan på grundlag af EF-varemærker, som er intellektuelle ejendomsrettigheder, der har ensartet karakter og er gyldige i hele EU som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽⁴⁾. Sameksistensen af varemærkesystemer på nationalt plan og EU-plan er i realiteten en hjørnesten i EU's tilgang til beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret.
- (4) I forlængelse af sin meddelelse af 16. juli 2008 om en europæisk strategi for industriel ejendomsret ⁽⁵⁾ har Kommissionen foretaget en omfattende evaluering af, hvordan varemærkesystemet i Europa som helhed fungerer, både på EU-niveau, på de nationale niveauer samt indbyrdes.
- (5) I sine konklusioner af 25. maj 2010 vedrørende den kommende reform af varemærkesystemet i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾ opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til ændring af forordning (EF) nr. 207/2009 og direktiv 2008/95/EF. I den forbindelse bør en revision af sidstnævnte omfatte foranstaltninger til at opnå større overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009, hvilket således vil reducere antallet af divergerende bestemmelser i det europæiske varemærkesystem som helhed **og samtidig bevare national varemærkebeskyttelse som en attraktiv mulighed for ansøgere. I denne sammenhæng bør komplementariteten mellem EU-varemærkesystemet og de nationale varemærkesystemer sikres.** [Ændring 2]
- (6) Kommissionen konkluderede i sin meddelelse »Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder« af 24. maj 2011 ⁽⁷⁾, at det for at leve op til det stadig stærkere krav fra de berørte parters side om hurtigere, bedre og mere strømlinede varemærkerregistreringssystemer, som er mere konsistente, brugervenlige, offentligt tilgængelige og teknisk up-to-date, er nødvendigt at modernisere varemærkesystemet i hele Unionen samt at tilpasse det til internettidsalderen.
- (7) Det fremgår af en høring og evaluering, der har fundet sted inden for rammerne af dette direktiv, at det europæiske erhvervmiljø på trods af den tidligere delvise harmonisering af nationale lovgivninger, er meget heterogent, hvilket begrænser adgangen til en overordnet varemærkebeskyttelse og dermed har en skadelig virkning på både konkurrenceevne og vækst.
- (8) For at opfylde målsætningen om at fremme og skabe et velfungerende indre marked og for at lette erhvervelse og beskyttelse af varemærker i Unionen er det derfor nødvendigt at gå ud over den begrænsede indbyrdes tilnærmelse, som blev opnået på grundlag af direktiv 2008/95/EF, og udvide den indbyrdes tilnærmelse til alle aspekter af den materielle varemærkelovgivning, der gælder varemærker, som er beskyttet ved registrering som omfattet af forordning (EF) nr. 207/2009.
- (9) For at gøre det nemmere at opnå og administrere registrering af varemærker i hele EU er det vigtigt ikke blot at tilnærme de materielle retsregler, men også procedurereglerne. Derfor bør de vigtigste procedureregler i medlemsstaterne og i EU-varemærkesystemet tilpasses hinanden, herunder på de områder, hvor de divergerende

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ EUT C 140 af 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Tirsdag den 25. februar 2014

bestemmelser medfører så store problemer, at det indre marked ikke kan fungere efter hensigten. Hvad angår de procedurer, der er fastlagt i henhold til national ret, er det tilstrækkeligt at fastlægge de generelle principper, hvormed det overlades til medlemsstaterne at fastsætte mere specifikke regler.

- (10) Det er af afgørende betydning at sikre, at registrerede varemærker nyder samme beskyttelse under alle medlemsstaternes retssystemer, og at beskyttelsen af varemærker på nationalt plan er den samme som beskyttelsen af EU-varemærker. I tråd med den omfattende beskyttelse, der ydes til velkendte EU-varemærker i Unionen, bør der også på nationalt plan gives omfattende beskyttelse til alle registrerede velrenommerede varemærker i den pågældende medlemsstat. **[Ændring 3 — Vedrører ikke den danske tekst]**
- (11) Dette direktiv bør ikke gribe ind i medlemsstaternes fortsatte mulighed for at beskytte de ved brug erhvervede varemærker, men kun indeholde bestemmelser om disse varemærker for så vidt angår deres forhold til de ved registrering erhvervede varemærker.
- (12) Virkeliggørelsen af de mål, der forfølges ved tilnærmelsen, forudsætter, at et registreret varemærkes erhvervelse og bevarelse i princippet underkastes de samme betingelser i samtlige medlemsstater.
- (13) Med henblik herpå bør der udarbejdes en liste med eksempler på tegn, der kan tænkes at udgøre et varemærke, hvis de kan anvendes til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders. For at opfylde målsætningerne med varemærkeregistreringssystemet, som er at opnå retssikkerhed og sikre god forvaltning, er det også vigtigt at kræve, at det pågældende tegn er af en sådan art, at det kan gengives **i registret** på en sådan måde, at det er muligt præcist at bestemme det, der er genstand for beskyttelse **som er tydelig, præcis, selvstændig, lettilgængelig, holdbar og objektiv**. Det bør derfor være muligt at gengive et tegn på en passende måde, og derfor ikke nødvendigvis på grafisk vis, så længe gengivelsen **anvender almindeligt tilgængelig teknologi** og giver tilstrækkelige garantier i den henseende.. Det bør derfor være muligt at gengive et tegn på en passende måde, og derfor ikke nødvendigvis på grafisk vis, så længe gengivelsen giver tilstrækkelige garantier i den henseende. **[Ændring 4]**
- (14) Registreringshindringer eller ugyldighedsgrunde for så vidt angår selve varemærket, herunder at det mangler det fornødne særpræg, eller for så vidt angår konflikter mellem varemærket og ældre rettigheder, bør desuden angives på udtømmende vis, også selv om visse af disse grunde blot nævnes som en mulighed for medlemsstaterne, der således kan bevare eller medtage de pågældende grunde i deres lovgivning.
- (15) For at sikre, at de forskellige niveauer af beskyttelse af geografiske betegnelser i medfør af andre EU-retlige instrumenter anvendes på ensartet og udtømmende vis ved undersøgelsen af de absolutte og de relative registreringshindringer i Unionen, bør dette direktiv omfatte de samme bestemmelser vedrørende geografiske betegnelser som forordning (EF) nr. 207/2009.
- (16) Den af det registrerede varemærke ydede beskyttelse, hvis formål navnlig er at sikre varemærkets funktion som angivelse af oprindelse, bør være fuldstændig i tilfælde af sammenfald mellem varemærket og tegnet samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Beskyttelsen bør ligeledes gælde i tilfælde af lighed mellem varemærket og tegnet samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Det er nødvendigt at fortolke begrebet lighed på baggrund af risikoen for forveksling. Det bør være en udtrykelig betingelse for beskyttelsen, at der er risiko for forveksling, hvilket må vurderes på grundlag af adskillige faktorer, herunder bl.a. i hvor høj grad varemærket er kendt på markedet, den association, som det anvendte eller registrerede tegn fremkalder, lighedsgraden mellem varemærket og tegnet samt mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser. Spørgsmålet om, hvordan risikoen for forveksling vil kunne konstateres, navnlig bevisbyrden, bør henhøre under de nationale retsplejeregler, som direktivet ikke bør berøre.
- (17) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med prioritetsprincippet, i henhold til hvilket et ældre registreret varemærke har forrang for senere registrerede varemærker, er det nødvendigt at fastsætte, at håndhævelsen af rettigheder, der er knyttet til varemærket, ikke bør berøre indehaverrettigheder, der er erhvervet inden varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato. Dette er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder af 15. april 1994 (herefter benævnt »TRIPS-aftalen«) ⁽¹⁾.
- (18) Det bør bestemmes, at en krænkelse af et varemærke kun kan konstateres, hvis det etableres, at det krænkende mærke eller tegn anvendes ved handel med henblik på at kendetegne varer eller tjenesteydelser på grundlag af deres handelsmæssige oprindelse. Anvendelser til andre formål bør være underlagt bestemmelserne i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 213.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (19) Af hensyn til retssikkerheden og for klarhedens skyld er det nødvendigt at præcisere, at det ikke kun er i tilfælde af lighed, men også i tilfælde af et identisk tegn, der anvendes til identiske varer eller tjenesteydelser, at der bør gives beskyttelse til et varemærke, såfremt og i det omfang varemærkets væsentligste funktion, som er at sikre de pågældende varers eller tjenesteydelsers handelsmæssige oprindelse, påvirkes negativt. [Ændring 5]
- (20) Krænkelser af et varemærke bør også omfatte anvendelse af tegnet som et firmanavn eller lignende angivelse, når anvendelsen foretages med henblik på at kendetegne varer eller tjenesteydelser på grundlag af deres handelsmæssige oprindelse.
- (21) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med specifik EU-lovgivning bør det bestemmes, at indehaveren af et varemærke skal have ret til at forbyde tredjemand at bruge et tegn i en sammenlignende reklame, når denne sammenlignende reklame er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF⁽¹⁾.
- (22) Med henblik på at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpelsen af forfalskning mere effektivt, **og med forbehold af WTO-reglerne, navnlig artikel V i GATT om transitfrihed**, bør indehaveren af et registreret varemærke have ret til at forhindre, at tredjemand fører varer ind i medlemsstatens toldområde, uden at disse er overgået til fri omsætning dér, når varerne kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som i det væsentlige er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer. **Dette griber ikke ind i problemfri transit af generiske lægemidler i overensstemmelse med Den Europæiske Unions internationale forpligtelser, navnlig som de fremgår af »erklæring om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget på WTO-ministermødet i Doha den 14. november 2001.** [Ændring 55]
- (22a) **Indehaveren af et varemærke bør have ret til at træffe de relevante retlige foranstaltninger, herunder bl.a. ret til at anmode de nationale toldmyndigheder om at træffe foranstaltninger vedrørende varer, som angiveligt krænker indehaverens rettigheder, såsom tilbageholdelse og tilintetgørelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013⁽²⁾. Toldmyndighederne bør også gennemføre de relevante procedurer i henhold til forordning (EU) nr. 608/2013 på anmodning fra rettighedsindehavere og på baggrund af kriterier for risikoanalyse.** [Ændring 7]
- (22b) **Det fastslås i artikel 28 i forordning (EU) nr. 608/2013, at en rettighedshaver bl.a. er erstatningsansvarlig over for ihændehaveren af varerne, hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed.** [Ændring 8]
- (22c) **Medlemsstaterne bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre en smidig transit af generiske lægemidler. Indehaveren af et varemærke bør derfor ikke have ret til at forhindre tredjemand i inden for rammerne af en erhvervsaktivitet at bringe varer ind i en medlemsstats toldområde på baggrund af opfattede eller faktiske ligheder mellem det internationale fællesnavn (INN) for det virksomme stof i lægemidler og et registreret varemærke.** [Ændring 9]
- (23) Med henblik på mere effektivt at forhindre indførsel af **forfalskede** varer, ~~der betegner en krænkelser~~, navnlig i forbindelse med salg over internettet **leveret i små forsendelser som defineret i forordning (EU) nr. 608/2013**, bør indehaveren **af et gyldigt registreret varemærke** have ret til at forbyde import af sådanne varer til Unionen, hvis det kun er afsenderen af ~~varerne~~, **de forfalskede varer**, som handler i erhvervs-mæssigt øjemed. **Når der træffes sådanne foranstaltninger, bliver de personer eller enheder, der har bestilt varerne, informeret om årsagen til foranstaltningerne og deres lovfæstede rettigheder over for afsenderen.** [Ændring 10]
- (24) For at give indehavere af registrerede varemærker mulighed for at bekæmpe forfalskning mere effektivt, bør de have ret til at forbyde anbringelse af et ulovligt varemærke på varer og visse forberedende handlinger forud for anbringelsen.
- (25) De enerettigheder, som et varemærke giver, bør ikke give indehaveren ret til at forbyde brugen af tegn eller angivelser, der anvendes på loyal vis og i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik i industrielle og kommercielle gaver. For at skabe lige vilkår for handelsnavne og varemærker ud fra den betragtning, at handelsnavne regelmæssigt gives ubegrænset beskyttelse i forhold til senere varemærker, bør en sådan anvendelse anses for kun at

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

⁽²⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).**

Tirsdag den 25. februar 2014

omfatte anvendelse af ens eget personnavn. Det bør endvidere omfatte anvendelsen af deskriptive eller ikke-distinktive tegn eller angivelser i almindelighed. Indehaveren bør desuden ikke have ret til at forhindre den generelle loyale og ærlige brug af mærket til at identificere eller henvise til de varer eller tjenesteydelser som værende indehaverens ejendom.

- (26) Det følger af princippet om fri bevægelighed for varer, at indehaveren af et varemærke ikke må have ret til at forbyde en tredjepart at anvende varemærket i forbindelse med varer, der af indehaver eller med dennes samtykke er bragt i omsætning i Unionen under dette varemærke, medmindre indehaveren har en rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af de pågældende varer.
- (27) Det er af hensyn til retssikkerheden, og uden at indehaveren af et ældre varemærkes interesser derved i urimelig grad skades, vigtigt at fastsætte en bestemmelse om, at indehaveren af et ældre varemærke ikke længere kan anmode om, at et varemærke, der er yngre end hans, kendes ugyldigt, eller modsætte sig anvendelsen af dette varemærke, hvis han bevidst i en længere periode har tålt, at dette anvendes, medmindre der er ansøgt om registrering af det yngre varemærke i ond tro.
- (28) For at opnå retssikkerhed og beskytte lovligt erhvervede varemærkerettigheder er det hensigtsmæssigt og nødvendigt — uden at tilsidesætte princippet om, at det yngre varemærke ikke kan håndhæves over for det ældre varemærke — at fastsætte, at indehavere af ældre varemærker ikke bør have ret til at opnå afslag på eller annullering af eller modsætte sig anvendelsen af et yngre mærke, når dette yngre varemærke er erhvervet på et tidspunkt, hvor det ældre varemærke kunne erklæres ugyldigt eller fortabes, f.eks. fordi det endnu ikke kunne individualiseres på grundlag af dets anvendelse, eller hvis det ældre varemærke ikke ville kunne håndhæves mod det yngre varemærke, fordi de nødvendige betingelser ikke var til stede, f.eks. når det ældre varemærke endnu ikke havde opnået omdømme.
- (29) Varemærker opfylder kun deres formål, som er at individualisere varer eller tjenesteydelser og give forbrugerne mulighed for at træffe et informeret valg, når de faktisk anvendes på markedet. Kravet om, at et varemærke faktisk skal anvendes, er også nødvendigt for at reducere antallet af varemærker, der registreres og kræver beskyttelse i Unionen, og derved også antallet af konflikter imellem disse. Det er derfor særdeles vigtigt at kræve, at de registrerede varemærker rent faktisk bruges i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke de er registreret, eller at de kan fortabes, hvis de ikke bruges **inden for en frist på fem år fra registreringsdatoen.** [Ændring 11]
- (30) Et registreret varemærke bør derfor kun beskyttes, for så vidt det faktisk anvendes, og et ældre varemærke bør ikke give indehaveren ret til at modsætte sig eller annullere et yngre varemærke, hvis denne indehaver ikke rent faktisk har anvendt sit varemærke. Medlemsstaterne bør endvidere indføre en bestemmelse om, at et varemærke ikke på gyldig vis kan påberåbes i et krænkelssøgsmål, hvis det som følge af et sagsanlæg fastslås, at varemærket kan fortabes, eller, når sagen anlægges mod en senere rettighed, kunne fortabes på det tidspunkt, hvor den senere rettighed blev opnået.
- (31) Det bør bestemmes, at når der sker påberåbelse af et nationalt mærkes anciennitet i forhold til et EU-varemærke, når det nationale mærke efterfølgende er blevet overdraget eller udløber, vil gyldigheden af det nationale mærke stadig kunne anfægtes. Anfægtelsen bør begrænses til situationer, hvor det nationale mærke kunne være blevet erklæret ugyldigt eller fortabt på det tidspunkt, hvor mærket blev slettet af registret.
- (32) For at sikre kohærens og for at fremme den erhvervsmæssige udnyttelse af varemærker i EU bør de gældende regler for varemærker som genstand for ejendomsret bringes på linje med dem, der allerede er indført for EU-varemærker, og de bør indeholde bestemmelser om tildeling og overførsel, licens, tingslige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse og insolvensbehandling.
- (33) Fælles varemærker har vist sig at være et nyttigt redskab for at fremme varer eller tjenesteydelser med specifikke fælles egenskaber. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at nationale fælles varemærker er omfattet af regler svarende til de regler, der gælder for kollektive EU-varemærker.
- (34) For at forbedre og fremme adgangen til varemærkebeskyttelse og for at øge retssikkerhed og retlig forudsigelighed bør proceduren for registrering af varemærker i medlemsstaterne være effektiv og gennemsigtig, ligesom den bør foretages efter regler svarende til dem, der gælder for EU-varemærker. **For at opnå et konsekvent og afbalanceret varemærkesystem på både nationalt plan og EU-plan, bør alle medlemsstaternes centrale kontorer med ansvar for industriel ejendomsret derfor begrænse deres ex officio kontrol af, hvorvidt en varemærkansøgning kan registreres, til kun at undersøge, om der foreligger en absolut grund til afslag. Dette bør imidlertid ikke berøre disse kontoreres ret til efter anmodning fra ansøgerne at foretage søgning af eventuelle ældre rettigheder, når dette udelukkende er til information og uden at det berører eller har bindende virkning med hensyn til den efterfølgende registreringsprocedure, herunder indsigelse. Medlemsstaterne bør frit kunne afgøre, om der skal foretages ex officio kontrol af relative hindringer for registrering.** [Ændring 12]

Tirsdag den 25. februar 2014

- (35) For at opnå retssikkerhed med hensyn til anvendelsesområdet for varemærkerettigheder og fremme adgangen til varemærkebeskyttelse bør angivelsen og klassificeringen af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning, følge de samme regler i alle medlemsstater, ligesom de bør rettes ind efter dem, der gælder for EU-varemærker. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og de økonomiske aktører at bestemme omfanget af den varemærkebeskyttelse, der søges på grundlag af ansøgningen alene, bør angivelsen af varer og tjenesteydelser være tilstrækkelig klar og præcis. Generelle begreber bør fortolkes således, at de kun omfatter varer og tjenesteydelser, som tydeligt er omfattet af ordene i deres bogstavelige forstand.
- (36) For at sikre en effektiv varemærkebeskyttelse bør medlemsstaterne sikre, at der er adgang til en effektiv administrativ indsigelsesprocedure, som giver indehavere af ældre varemærke ret for at gøre indsigelse mod registreringen af et varemærke. For desuden at give adgang til effektive midler til at opnå fortabelse af varemærker eller for at erklære dem ugyldige bør medlemsstaterne indføre en administrativ procedure for fortabelse eller ugyldighed, der svarer til den, der gælder for EU-varemærker på EU-plan.
- (37) Medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret bør samarbejde med hinanden og med Det Europæiske Varemærkeagentur (herefter benævnt »agenturet«) vedrørende alle aspekter af registreringen og administrationen af varemærker for at fremme konvergensen mellem praksis og redskaber, såsom udarbejdelse og ajourføring af fælles eller tilknyttede databaser og portaler for høring og søgning. Medlemsstaternes kontorer og agenturet bør samarbejde yderligere inden for alle andre områder af deres aktiviteter, der er relevante for beskyttelse af varemærker i Unionen.
- (38) Dette direktiv bør ikke udelukke, at varemærkerne underkastes andre lovbestemmelser end de varemærkeretlige regler i medlemsstaterne, såsom bestemmelser om illoyal konkurrence, erstatningsansvar eller forbrugerbeskyttelse.
- (39) Samtlige medlemsstater er bundet af Pariserkonventionen vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret (herefter benævnt »Pariserkonventionen«) og TRIPS-aftalen. Det er nødvendigt, at dette direktivs bestemmelser er i fuldstændig overensstemmelse med konventionens og aftalens bestemmelser. De af medlemsstaternes forpligtelser, der er en følge af denne konvention og denne aftale, bør ikke berøres af dette direktiv. I givet fald bør traktatens artikel 351, stk. 2, finde anvendelse.
- (40) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national lovgivning bør begrænses til de bestemmelser, der udgør en indholdsmæssig ændring i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.
- (41) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i del B i bilag I til direktiv 2008/95/EF angivne frister for gennemførelse i national ret.
- (41a) **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og afgav udtalelse den 11. juli 2013⁽²⁾ — [Ændring 13]**

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel 1

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på varemærker for varer og tjenesteydelser, det være sig individuelle mærker, fællesmærker, garantimærker eller certificeringsmærker, der er registreret eller søgt registrering af i en medlemsstat eller hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, eller som er indført i et internationalt register med retsvirkning i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 32 af 4.2.2014, s. 23.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kontor« det centrale kontor for industriel ejendomsret i den medlemsstat eller Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, der varetager registrering af varemærker
- b) »agentur« ~~det Europæiske Varemærkeagentur~~ **Den Europæiske Unions Agentur for Intellektuel Ejendomsret**, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 207/2009 [**Ændring 15 — Denne ændring gælder for hele teksten.**]
- c) »register« et kontors varemærkeregister.
- ca) »ældre varemærker«:
- i) varemærker af følgende kategorier, hvis anmeldelsesdato ligger før datoen for ansøgningen om varemærket, eventuelt under hensyntagen til den prioritet, der gøres gældende til støtte for disse varemærker:
- EU-varemærker
 - varemærker, der er registreret i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Nederlandene og Luxembourg, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
 - varemærker, som er genstand for en international registrering med virkning i den pågældende medlemsstat
- ii) EU-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009 med fuld ret påberåbes anciennitet i forhold til et af de i nr. i), andet og tredje led, omhandlede varemærker, også selv om der er givet afkald på sidstnævnte, eller det er bortfaldet
- iii) ansøgninger om de under nr. i) og ii) omhandlede varemærker med forbehold af deres registrering
- iv) varemærker, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om varemærket, eventuelt tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om varemærket, er »vitterlig kendt« i den pågældende medlemsstat i den i artikel 6b i Pariserkonventionen angivne betydning. [Ændring 16]
- cb) »garantimærke eller certificeringsmærke«: et varemærke, som ved ansøgningen om registrering betegnes som sådant, og som er egnet til at skelne varer eller tjenesteydelser, der er certificeret af varemærkeindehaveren med hensyn til geografisk oprindelse, materiale, fremstillingsmetode af varer eller ydelse af tjenesteydelser, kvalitet, nøjagtighed eller andre egenskaber, fra varer og tjenesteydelser, der ikke er det [Ændring 17]
- cc) »fællesmærke«: et varemærke, som ved ansøgningen om registrering betegnes som sådant, og som er egnet til at skelne varer eller tjenesteydelser, der hidrører fra medlemmerne af den sammenslutning, som er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser. [Ændring 18]

Kapitel 2
Varemærkelovgivning

Afdeling 1
Varemærkers form

Artikel 3
Varemærkers form

Et varemærke kan bestå af alle tegn, navnlig ord, herunder personnavne, afbildninger, bogstaver, tal, farver, varens form eller emballage, eller lyde, hvis **der anvendes almindeligt tilgængelig teknologi**, og de kan:

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) anvendes til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders **og**
- b) gengives **i registret** på en måde, der gør det muligt for de kompetente myndigheder og offentligheden at fastslå den nøjagtige genstand for den beskyttelse, der gives dets indehaver. [**Ændring 19**]

Afdeling 2

Registreringshindringer og ugyldighedsgrunde

Artikel 4

Absolutte registreringshindringer og ugyldighedsgrunde

1. Følgende tegn og varemærker udelukkes fra registrering eller kan erklæres ugyldige, hvis de allerede er blevet registreret:

- a) tegn, som ikke kan udgøre et varemærke
- b) varemærker, der mangler fornødent særpræg
- c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse
- d) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, som i daglig sprogbrug eller i redelig og almindelig markedsføringspraksis udgør en sædvanlig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen
- e) tegn, som udelukkende består af
- i) en udformning, som følger af varens egen karakter
 - ii) en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat
 - iii) en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi
- f) varemærker, som strider mod den offentlige orden eller sædelighed
- g) varemærker, som er egnet til at vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse
- h) varemærker, der ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og som skal afslås eller ophæves i medfør af artikel 6c i Pariserkonventionen vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret, i det følgende benævnt »Pariserkonventionen«
- i) varemærker, som er udelukket fra registrering og ikke fortsat kan anvendes i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som indeholder bestemmelser om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser
- j) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som indeholder bestemmelser om beskyttelse af **spiritus**, traditionelle udtryk for vin og garanterede traditionelle specialiteter
- ja) varemærker, der indeholder eller består af en tidligere sortsbetegnelse, der er registreret i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 ⁽¹⁾, og som vedrører samme type produkt.**

~~2. Stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede:~~

- ~~a) i andre medlemsstater end dem, hvor ansøgningen om registrering er indgivet~~
- ~~b) når et varemærke på et fremmed sprog er oversat eller transkriberet til et alfabet eller et officielt sprog i en af medlemsstaterne. [**Ændring 22**]~~

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1).

Tirsdag den 25. februar 2014

3. Har ansøgeren ansøgt om registrering af et varemærke i ond tro, kan det erklæres ugyldigt. Enhver medlemsstat kan ligeledes fastsætte bestemmelser om, at et sådant varemærke ikke må registreres
4. En medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at et varemærke udelukkes fra registrering eller, hvis det er registreret, kan erklæres ugyldigt, i det omfang:
 - a) brugen af dette varemærke kan forbydes efter anden lovgivning end den pågældende medlemsstats eller EU's varemærkelovgivning
 - b) varemærket omfatter et tegn af stor symbolsk værdi, herunder et religiøst symbol
 - c) varemærket omfatter tegn, emblemer og våben bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 6c i Pariserkonventionen, og som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af den kompetente myndighed efter medlemsstatens lovgivning.
5. Et varemærke må ikke udelukkes fra registrering ~~og kan ikke erklæres ugyldigt~~ efter stk. 1, litra b), c) eller d), hvis det inden datoen for ansøgning om registrering ~~eller efter datoen for registrering~~, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg. **Et varemærke må ikke erklæres ugyldigt efter stk. 1, litra b), c) eller d), hvis det inden datoen for begæringen om ugyldighed, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg. [Ændring 23]**
6. Medlemsstaterne kan træffe bestemmelse om, at stk. 5 skal gælde, når det fornødne særpræg først opnås efter ansøgning om registrering eller før registrering.

Artikel 5

Relative registreringshindringer og ugyldighedsgrunde

1. Et varemærke udelukkes fra registrering eller kan, hvis det er registreret, erklæres ugyldigt:
 - a) såfremt det er identisk med et ældre varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket er ansøgt om registrering af eller er registreret, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er beskyttet
 - b) såfremt der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.
2. ~~Ved ældre varemærker, som omhandlet i stk. 1, forstås:~~
 - a) ~~varemærker af følgende kategorier, hvis anmeldelsesdato ligger før datoen for ansøgningen om varemærket, eventuelt under hensyntagen til den prioritet, der gøres gældende til støtte for disse varemærker:~~
 - i) ~~EU-varemærker~~
 - ii) ~~varemærker, der er registreret i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Nederlandene og Luxembourg, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret~~
 - iii) ~~varemærker, som er genstand for en international registrering med virkning i den pågældende medlemsstat~~
 - b) ~~EU-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009 med fuld ret påberåbes anciennitet i forhold til et af de i litra a), nr. ii) og iii), omhandlede varemærker, også selv om der er givet afkald på sidstnævnte, eller det er bortfaldet~~
 - c) ~~ansøgninger om de under litra a) og b) omhandlede varemærker med forbehold af deres registrering~~
 - d) ~~varemærker, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om varemærket, eventuelt tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om varemærket, er vitterlig kendt i den pågældende medlemsstat i den i artikel 6b i Pariserkonventionen angivne betydning. [Ændring 24]~~
3. Et varemærke udelukkes fra registrering eller kan, hvis det er registreret, erklæres ugyldigt:
 - a) hvis det er identisk med eller ligner et ældre varemærke, uanset om de varer eller de tjenesteydelser, for hvilke det gælder, er identiske med eller af samme eller anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når det ældre varemærke er velkendt i **den** medlemsstat, **for hvilken der ansøges om registrering, eller i hvilken varemærket er registreret**, eller i tilfælde af et EU-varemærke, er velkendt i Unionen, og brugen af det yngre varemærke uden skellig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé [Ændring 25]

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) hvis varemærkeindehaverens agent eller repræsentant ansøger om registrering af mærket i eget navn uden indehaverens tilladelse, medmindre agenten eller repræsentanten kan redegøre for sin handling
- c) hvis varemærket kan forveksles med et ældre varemærke beskyttet uden for Unionen, forudsat at mærket stadig var i reel brug på datoen for indgivelsen af ansøgningen, og ansøgeren, var i ond tro
- d) ~~hvis det er undtaget fra registrering og ikke fortsat kan bruges i henhold til EU's lovgivning om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. [Ændring 26]~~
4. En medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at et varemærke ligeledes udelukkes fra registrering eller, hvis det er registreret, kan erklæres ugyldigt i det omfang:
- a) der er erhvervet rettigheder til et ikke-registreret varemærke eller til et andet i erhvervsvirksomhed anvendt tegn før tidspunktet for ansøgningen om det yngre varemærke eller eventuelt tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om det yngre varemærke, og der til det ikke-registrerede varemærke eller til det andet tegn er knyttet en ret for indehaveren til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke
- b) der kan nedlægges forbud mod brug af varemærket på grundlag af en anden ældre rettighed end de rettigheder, der er nævnt i stk. 2 og i litra a) i dette stykke, herunder navnlig:
- i) retten til et navn
- ii) retten til et portræt
- iii) en ophavsret
- iv) en industriel ejendomsret.
5. Medlemsstaterne ~~kan~~ **skal** tillade, at varemærket under passende omstændigheder ikke udelukkes fra registrering eller erklæres ugyldigt, når indehaveren af det ældre varemærke eller andre ældre rettigheder giver sit samtykke til registreringen af det yngre mærke. [Ændring 27]
6. Uanset stk. 1-5 kan en medlemsstat træffe bestemmelse om, at de registreringshindringer eller ugyldighedsgrunde, der var gældende i den pågældende stat inden ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF, finder anvendelse på varemærker, der er anmeldt inden denne dato.

Artikel 6

Efterfølgende konstatering af et varemærkes ugyldighed eller fortabelse

Når ancienniteten af et nationalt varemærke, som indehaveren har givet afkald på, eller som er bortfaldet, påberåbes for et EU-varemærke, kan ugyldigheden eller fortabelsen af dette nationale mærke konstateres efterfølgende, såfremt ugyldigheden eller fortabelsen også kunne have været erklæret på det tidspunkt, hvor indehaveren gav afkald på mærket eller lod det udløbe. I så fald har ancienniteten ikke længere nogen virkning.

Artikel 7

Registreringshindringer og ugyldighedsgrunde for visse varer eller tjenesteydelser

Såfremt der kun er hindringer for registrering af varemærket eller grunde til dets ugyldighed for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke søges eller er blevet registreret, skal varemærket kun udelukkes fra registrering eller erklæres ugyldigt for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Artikel 8

Manglen på særlige kendetegn eller omdømme af et ældre varemærke, der forhindrer, at et registreret varemærke erklæres ugyldigt

Et registreret varemærke kan i ingen af nedenstående tilfælde erklæres ugyldigt på grundlag af et ældre varemærke:

- a) når det ældre varemærke, der kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke havde fået fornødent særpræg i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det registrerede varemærke
- b) når begæringen om ugyldighed er baseret på artikel 5, stk. 1, litra b), og det ældre varemærke ikke havde fået fornødent særpræg for at støtte en konklusion om sandsynlighed for forveksling i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det registrerede varemærke
- c) når begæringen om ugyldighed er baseret på artikel 5, stk. 3, **litra a)**, og det ældre varemærke ikke var velkendt, jf. artikel 5, stk. 3, **litra a)**, på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det registrerede varemærke. [Ændring 28]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 9

Fortabelse af retten til at anmode om ugyldighed på grund af passivitet

1. En indehaver af et af de i artikel 5, stk. 2, **og artikel 5, stk. 3, litra a)**, omhandlede ældre varemærker, som i en medlemsstat i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre varemærke, der er registreret i denne medlemsstat, kan ikke under henvisning til det ældre varemærke kræve dette yngre varemærke erklæret ugyldigt for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om det yngre varemærke er indgivet i ond tro. [**Ændring 29**]
2. Enhver medlemsstat kan bestemme, at stk. 1 skal finde anvendelse på indehaveren af enhver anden ældre rettighed som omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra a) eller b).
3. I de i stk. 1 eller 2 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre registreret varemærke ikke modsætte sig brugen af en ældre rettighed, selv om denne rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

Afdeling 3

Rettigheder og begrænsninger

Artikel 10

Rettigheder, der er knyttet til varemærket

1. Registreringen af et varemærke giver indehaveren en eneret.
2. Med forbehold af de rettigheder, som indehavere opnår inden ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det registrerede varemærke, kan indehaveren af et registreret varemærke forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervmæssig brug af ethvert tegn for så vidt angår varer eller tjenesteydelser, når:
 - a) tegnet er identisk med varemærket, og anvendes for varer eller tjenesteydelser af samme art som dem, for hvilke varemærket er registreret, ~~og når en sådan anvendelse påvirker eller vil kunne påvirke varemærkets evne til at garantere varernes eller tjenesteydelsernes oprindelse over for forbrugerne~~
 - b) tegnet er identisk med eller ligner varemærket og anvendes for varer eller tjenesteydelser, der er af samme eller lignende art som dem, for hvilke varemærket er registreret, når der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse mellem tegnet og varemærket, **uden at dette berører litra a)**
 - c) tegnet er identisk med eller ligner varemærket, uanset om det anvendes eller ej, for varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller har en lighed med eller ikke har en lighed med dem, for hvilke varemærket er registreret, når varemærket er renommeret i medlemsstaten, og brugen af tegnet uden skellig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.
3. Såfremt betingelserne i stk. 2 er opfyldt, kan det især forbydes
 - a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage
 - b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med dette formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under det pågældende tegn
 - c) at importere eller eksportere varerne under det pågældende tegn
 - d) at anvende tegnet som handels- eller firmanavn eller en del af et handels- eller virksomhedens navn
 - e) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed
 - f) at anvende tegnet i sammenlignende reklame på en måde, der er i strid med direktiv 2006/114/EF.

Tirsdag den 25. februar 2014

4. Indehaveren af et registreret varemærke skal også have ret til at forhindre indførsel af varer **leveret i små forsendelser som defineret i forordning (EU) nr. 608/2013**, hvor kun afsenderen af varerne handler i erhvervsmæssigt øjemed, og hvor sådanne varer, herunder emballage, uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med varemærket, der er registreret for sådanne varer, eller som for så vidt angår deres væsentligste aspekter ikke kan skelnes fra dette varemærke. Når der træffes sådanne foranstaltninger, bør medlemsstaterne sikre, at de personer eller enheder, der har bestilt varerne, bliver informeret om årsagen til foranstaltningerne og deres lovfæstede rettigheder over for afsenderen.

5. **Med forbehold af WTO-reglerne, navnlig artikel V i GATT om transitfrihed, skal** indehaveren af et registreret varemærke ~~skal~~ ligeledes have ret til at forhindre tredjemand i inden for rammerne af en erhvervsaktivitet at bringe varer ind i toldområdet i en medlemsstat, hvor varemærket er registreret, uden at det overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, der er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som i sine væsentligste aspekter ikke kan sondres fra dette varemærke. [Ændring 30+56]

6. Hvis en medlemsstats retsfor skrifter ikke gjorde det muligt at forbyde brugen af et tegn som omhandlet i stk. 2, litra b) eller c), forud for ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets første direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ i den pågældende medlemsstat, kan den fortsatte brug af dette tegn ikke anfægtes under påberøbelse af de til varemærket knyttede rettigheder.

7. Stk. 1, 2, 3 og 6 berører ikke de i en medlemsstat gældende bestemmelser vedrørende beskyttelse mod brug af et tegn, der er udarbejdet med andet formål for øje end at skelne mellem varer eller mellem tjenesteydelser, når der med brug af dette tegn uden skellig grund tilsigtes en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

Artikel 11

Overtrædelse af varemærkeindehaverens ret ved brug af udstyr, emballage eller andre midler

Hvis det anses for sandsynligt, at udstyr, emballage eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt, vil blive anvendt i forhold til varer eller tjenesteydelser, og anvendelsen i forbindelse med disse varer eller tjenesteydelser vil udgøre en overtrædelse af varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 10, stk. 2 og 3, skal indehaveren have ret til at forbyde følgende:

- a) i forbindelse med handelen at påføre et tegn, der **som omhandlet i artikel 5, stk. 1**, er identisk med eller ligner varemærket, på ~~udstyret, emballagen~~ **emballagen, etiketten, mærkaten, sikkerhedsfeaturen, ægthedsanordningen** eller alle andre midler, hvorpå mærket kan anbringes. [Ændring 31]
- b) at tilbyde eller markedsføre, eller besidde med sådant formål, eller at importere eller eksportere ~~udstyr, emballage~~ **emballage, etiketter, mærkater, sikkerhedsfeatures, ægthedsanordninger** eller alle andre midler, hvorpå mærket er anbragt. [Ændring 32]

Artikel 12

Gengivelse af varemærker i opslagsværker

Giver gengivelsen af et varemærke i et leksikon, en encyklopædi eller et lignende opslagsværk det indtryk, at det udgør den generiske betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, skal udgiveren af værket efter anmodning fra indehaveren af varemærket sørge for, at gengivelsen af varemærket senest i den næste udgave af værket ledsages af en angivelse af, at det er et registreret varemærke.

Artikel 13

Forbud mod brug af et varemærke, der er registreret i en agents eller repræsentants navn

1. Er et varemærke registreret i en agents eller en repræsentants navn på vegne af den person, der er indehaver af varemærket, uden indehaverens samtykke, har indehaveren ret til:

- a) at modsætte sig, at agenten eller repræsentanten anvender mærket, eller

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1).

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) at kræve, at agenten eller repræsentanten tildeler ham varemærket.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når agenten eller repræsentanten kan begrunde sin handling.

Artikel 14

Begrænsninger i varemærkets retsvirkninger

1. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forhindre tredjemand i at gøre erhvervmæssig brug af:
- a) sit eget person navn og sin adresse
- b) tegn eller angivelser, som ikke er distinktive eller som vedrører varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, produktionstidspunkt eller udførelsen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varerne eller tjenesteydelserne
- c) varemærket med henblik på at identificere eller henvise til varer eller tjenesteydelser som tilhørende indehaveren af varemærket, især når anvendelsen af varemærket:
- i) er nødvendig for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilhører eller reservedele
 - ii) *sker i sammenlignende reklame, der opfylder alle betingelserne i artikel 4 i direktiv 2006/114/EF*
 - iii) *sker for at gøre forbrugerne opmærksomme på videresalg af ægte varer, der oprindeligt er solgt af eller med samtykke fra indehaveren af varemærket*
 - iv) *sker for at give et legitimt alternativ til indehaveren af varemærkets varer eller tjenesteydelser*
 - v) *sker med henblik på parodi, kunstneriske udtryk, kritik eller kommentarer.*

~~Første afsnit Dette stykke~~ finder kun anvendelse, når tredjemands anvendelse er i overensstemmelse med redelig markedsføringspraksis. [~~Ændring 33~~]

~~2. Tredjeparts anvendelse skal navnlig i følgende tilfælde anses for ikke at være i overensstemmelse med redelig markedsføringspraksis:~~

- a) ~~når den giver det indtryk, at der er en kommerciel forbindelse mellem tredjeparten og varemærkeindehaveren~~
- b) ~~når den uden gyldig grund giver en urimelig fordel af eller er skadelig for varemærkets særpræg eller omdømme.~~ [~~Ændring 34~~]

2a. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre brug af varemærket med gyldig grund i forbindelse med enhver ikke-kommerciel anvendelse af et varemærke. [~~Ændring 35~~]

3. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervmæssig brug af ældre rettigheder, som kun har lokalt afgrænset karakter, hvis rettighederne er anerkendt i den pågældende medlemsstats lovgivning og anvendes inden for grænserne af det område, hvor de er anerkendt.

Artikel 15

Konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket

1. De til varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde brugen af varemærket for varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for Unionen under dette varemærke.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt skellig grund berettiger indehaveren til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

Artikel 16

Brugen af varemærket

1. Såfremt indehaveren ikke inden fem år fra registrerings datoen har gjort reel brug af varemærket i den pågældende medlemsstat for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller hvis sådan brug har været ophørt uden afbrydelse i fem år, underkastes varemærket de i artikel 17, artikel 19, stk. 1, artikel 46, stk. 1, og artikel 48, stk. 3 og 4, omhandlede begrænsninger og sanktioner, medmindre der foreligger skellig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Giver en medlemsstat mulighed for indsigelse efter registreringen, skal de fem år, der er omhandlet i stk. 1, regnes fra den dato, hvor mærket ikke længere kan anfægtes eller, hvis en indsigelse er indgivet og ikke tilbagekaldt, fra den dato, hvor en afgørelse om afslutning af indsigelsesproceduren er blevet endelig.

3. For så vidt angår varemærker, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i medlemsstaten, skal de fem år, der er omhandlet i stk. 1, regnes fra den dato, hvor det ikke længere er muligt at afvise eller gøre indsigelse mod mærket. Er en indsigelse indgivet og ikke ophævet, beregnes fristen fra den dato, hvor en afgørelse om afslutning af indsigelsesproceduren er blevet endelig.

3a. Datoen for påbegyndelse af den femårige periode, der henvises til i stk. 1, 2 og 3, skal indføres i registret. [Ændring 36]

4. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

- a) brug af varemærket i en form, der kun ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg, afviger fra den form, hvori dette er blevet registreret, uanset om varemærket i den form, hvori det anvendes, også er registreret i indehaverens navn
- b) anbringelse i den pågældende medlemsstat af varemærket på varer eller deres emballage udelukkende med eksport for øje.

5. Brug af et varemærke, der finder sted med indehaverens samtykke, ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

Artikel 17

Manglende brug som forsvar i en sag om varemærkekrænkelse

Indehaveren af et varemærke skal kun have ret til at forbyde anvendelsen af et tegn i det omfang, at hans rettigheder ikke kan fortabes i henhold til artikel 19 på det tidspunkt, hvor krænkelssøgsmålet anlægges.

Artikel 18

Interventionsret, som tillægges indehaveren af et yngre registreret varemærke som forsvar i en sag om varemærkekrænkelse

1. Indehaveren af et varemærke har i forbindelse med et krænkelssøgsmål ikke ret til at forbyde brugen af et yngre registreret varemærke, når det yngre varemærke ikke kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1 og 2, og artikel 48, stk. 3.

2. Indehaveren af et varemærke har i forbindelse med et krænkelssøgsmål ikke ret til at forbyde brugen af et yngre registreret EU-varemærke, når det yngre varemærke ikke kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 53, stk. 3 og 4, artikel 54, stk. 1 og 2, eller artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009.

3. Har indehaveren af et varemærke ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret varemærke i henhold til stk. 1 eller 2, har indehaveren af dette yngre registrerede varemærke ikke ret til i forbindelse med et krænkelssøgsmål at forbyde brugen af et ældre varemærke, selv om denne rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

Afdeling 4

Fortabelse af varemærkerettigheder

Artikel 19

Manglende reel anvendelse som fortabelsesgrund

1. Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når der inden for en sammenhængende periode på fem år ikke i den pågældende medlemsstat er gjort reel brug af det for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og der ikke foreligger skellig grund til manglende brug.

2. Fortabelse af et varemærke kan ikke gøres gældende, dersom reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af femårsperioden og tidspunktet for indgivelse af begæring om fortabelse.

Tirsdag den 25. februar 2014

3. Påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste tre måneder forud for indgivelse af begæring om fortabelse, idet denne tremånedersperiode tidligst begynder ved udløbet af den sammenhængende periode på fem år, tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forberedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om fortabelse.

Artikel 20

Overgang til almindelig betegnelse eller vildledende angivelse som fortabelsesgrunde

Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når varemærket efter den dato, på hvilken det blev registreret:

- a) som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken mærket er registreret
- b) som følge af den brug, der af indehaveren eller med dennes samtykke gøres af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, vil kunne vildlede offentligheden, især med hensyn til varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

Artikel 21

Delvise fortabelsesgrunde

Såfremt der kun for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke er blevet registreret, er grunde til dets fortabelse, skal varemærket kun fortabes for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Afdeling 5

Varemærker som genstand for ejendomsret

Artikel 22

Overdragelse af registrerede varemærker

1. Et varemærke kan overdrages uafhængigt af en eventuel virksomhedsoverdragelse, hvad angår alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret.
2. Overdragelse af en virksomhed i sin helhed indebærer overdragelse af varemærket, medmindre der foreligger en aftale om det modsatte, eller hvis det modsatte klart fremgår af omstændighederne. En kontraktlig forpligtelse til at overdrage en virksomhed er ligeledes omfattet af denne bestemmelse.
3. ~~Uden at dette berører stk. 2, skal en overdragelse af varemærket bero på en skriftlig aftale og være underskrevet af kontraktparterne, medmindre overdragelsen er en følge af en retsafgørelse; i modsat fald er overdragelsen ugyldig.~~ [Ændring 37]
4. Efter anmodning fra en af parterne indføres overdragelsen i registret og offentliggøres, **såfremt den anmodende part har fremlagt dokumentation for overdragelsen for kontoret.** [Ændring 38]
5. Så længe **ansøgningen om registrering af** overdragelsen ikke er ~~indført i registret~~ **modtaget af kontoret**, kan erhververen ikke over for tredjemand gøre de rettigheder gældende, som følger af registreringen af varemærket. [Ændring 39]
6. Skal der i forhold til kontoret overholdes frister, kan erhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart ansøgning om registrering af overdragelsen er indgivet til kontoret.

Artikel 23

Tingslige rettigheder

1. Et varemærke kan uafhængigt af virksomheden pantsættes eller gøres til genstand for andre tingslige rettigheder.
2. Efter anmodning fra en af parterne indføres rettighederne som omhandlet i stk. 1 i registret og offentliggøres.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 24

Tvangsfuldbyrdelse

1. Et varemærke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.
2. Efter anmodning fra en af parterne indføres tvangsfuldbyrdelsen i registret og offentliggøres.

Artikel 25

Insolvensbehandling

Indgår et varemærke i en insolvensbehandling, indføres dette i registret efter anmodning fra den kompetente nationale myndighed, et det offentliggøres.

Artikel 26

Licens

1. Der kan gives licens til varemærket for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for en medlemsstats område som helhed eller for en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.
2. Indehaveren af et varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet hertil, gældende over for en licenstagere, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til
 - a) dens gyldighedsperiode
 - b) den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen
 - c) arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er indrømmet
 - d) det område, inden for hvilket der må gøres brug af varemærket, eller
 - e) kvaliteten af de af licenstagere fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.
3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstagere kun anlægge sag om krænkelse af et varemærke, hvis dets indehaver har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis varemærkeindehaveren efter en formel opfordring hertil ikke selv anlægger sag om krænkelse af varemærket inden for en rimelig frist.
4. Enhver licenstagere har ret til at indtræde i en sag om krænkelse, som varemærkets indehaver har anlagt, for at få erstatning for den skade, han selv har lidt.
5. Meddelelse eller overdragelse af en licens til brug af et varemærke skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i registret og offentliggøres.

Artikel 27

Ansøgning om et varemærke som genstand for ejendomsret

Artikel 22 til 26 finder anvendelse på varemærkeansøgninger.

Afdeling 6

Garantimærker, certificeringsmærker og fællesmærker

Artikel 28

Definitioner

I dette afsnit forstås ved:

- 1) ~~garantimærke eller certificeringsmærke~~: et varemærke, der er defineret som sådan, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at karakterisere varer eller tjenesteydelser, der er attesteret af varemærkeindehaveren med hensyn til geografisk oprindelse, materiale, fremstillingsmetode af varer eller ydelse af tjenesteydelser, kvalitet, nøjagtighed eller andre egenskaber af varer og tjenesteydelser, der ikke er således certificeret

Tirsdag den 25. februar 2014

- 2) ~~fællesmærke: et varemærke, der er beskrevet som sådan, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at karakterisere varer eller tjenesteydelser fra en sammenslutning, der er indehaver af mærket fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser. [Ændring 40]~~

Artikel 29

Garantimærker og certificeringsmærker

1. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om registrering af garanti- eller certificeringsmærker.
2. Medlemsstaterne kan træffe bestemmelse om, at garanti- eller certificeringsmærker udelukkes fra registrering eller fortabes eller erklæres ugyldige af andre grunde end de i artikel 3, 19 og 20 omhandlede, i det omfang hensynet til disse varemærkers funktion kræver det.
3. Et garanti- eller certificeringsmærke, der består af tegn eller angivelser, der i omsætningen anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i overensstemmelse med redelig markedsføringskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

Artikel 30

Fællesmærker

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om registrering af fællesmærker.
2. Sammenslutninger af fabrikanter, producenter, tjenesteydelsesleverandører eller forhandlere, som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, har mulighed for i eget navn at erhverve rettigheder og forpligtelser af enhver art, til at indgå kontrakter eller foretage andre retshandlinger og optræde som part i en retssag, samt offentligretlige juridiske personer, kan indgive ansøgning om registrering af fællesmærker.
3. Uanset artikel 4, stk. 1, litra c), kan tegn eller angivelser, der i omsætningen kan anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, udgøre fællesmærker.

Et fællesmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i overensstemmelse med redelig markedsføringskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

Artikel 31

Bestemmelser om anvendelse af et fællesmærke

1. En ansøger om registrering af et fællesmærke skal forelægge **kontoret** de bestemmelser, der gælder for mærkets benyttelse. [Ændring 41]
2. Bestemmelserne om anvendelse skal angive, hvilke personer der har ret til at benytte mærket, betingelserne for medlemskab af sammenslutningen, samt betingelserne for anvendelse af mærket, herunder sanktioner. Bestemmelserne om anvendelse af et mærke, som omhandlet i artikel 30, stk. 3, skal give enhver, hvis varer eller tjenesteydelser hidrører fra det pågældende geografiske område, ret til at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket.

Artikel 32

Afslag på ansøgning om registrering

1. Foruden de i artikel 4 og 5 omhandlede grunde til afslag på en ansøgning om registrering af et varemærke afslås en ansøgning om registrering af et fællesmærke, hvis forskrifterne i artikel 28, stk. 2, artikel 30 eller artikel 31 ikke er opfyldt, eller hvis bestemmelserne om mærkets anvendelse strider mod den offentlige orden eller sædelighed.
2. Endvidere afslås en ansøgning om registrering af et fællesmærke, hvis det vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til mærkets karakter eller betydning som fællesmærke, navnlig hvis det kan fremtræde som værende noget andet end et fællesmærke.
3. Ansøgningen afslås ikke, hvis ansøgeren efter en ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse opfylder betingelserne i stk. 1 og 2.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 33

Brug af fællesmærker

Kravene i artikel 16 er opfyldt, når der er tale om en reel brug af et fællesmærke i henhold til artikel 16 foretaget af en person, der er berettiget til at anvende det.

Artikel 34

Ændring af bestemmelserne om anvendelse af et fællesmærke

1. Indehaveren af et fællesmærke skal forelægge kontoret enhver ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse.
2. Ændringen skal anføres i registret, medmindre de ændrede bestemmelser ikke opfylder kravene i artikel 31 eller de omfatter en af grundene til afslag, jf. artikel 32.
3. Artikel 42, stk. 2, finder anvendelse på ændrede bestemmelser for mærkets anvendelse.
4. Ved anvendelsen af dette direktiv får ændringer af bestemmelserne for mærkets anvendelse først virkning fra datoen for anførelsen af ændringen i registret.

Artikel 35

Personer, som kan anlægge krænkelssøgsmål

1. Artikel 26, stk. 3 og 4, finder anvendelse på enhver, der er berettiget til at anvende et fællesmærke.
2. Indehaveren af et fællesmærke har ret til at kræve erstatning på vegne af de personer, der er berettiget til at anvende mærket, når disse personer har lidt skade ved uberettiget anvendelse af mærket.

Artikel 36

Supplerende fortabelsesgrunde

Foruden de i artikel 19 og 20 omhandlede fortabelsesgrunde fortabes fællesmærkeindehaverens rettigheder efter indgivelse af begæring herom til kontoret eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse, såfremt:

- a) indehaveren ikke træffer rimelige foranstaltninger til at hindre anvendelse af mærket på en måde, som er uforenelig med de betingelser for mærkets brug, der er fastlagt i bestemmelserne om mærkets anvendelse, hvortil ændringer i givet fald er indført i registret
- b) godkendte personer har anvendt mærket på en sådan måde, at det vil kunne vildlede offentligheden, jf. artikel 32, stk. 2
- c) en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse er indført i registret i strid med artikel 34, stk. 2, medmindre mærkets indehaver ved en yderligere ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i nævnte artikel.

Artikel 37

Supplerende ugyldighedsgrunde

Foruden de ugyldighedsgrunde, der er fastsat i artikel 4 og 5, skal et fællesmærke, der er registreret i strid med bestemmelserne i artikel 32, erklæres ugyldigt, medmindre mærkets indehaver ved en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i artikel 32.

Kapitel 3

Procedurer

Afdeling 1

ansøgning og registrering

Artikel 38

Ansøgningskrav

1. En ansøgning om registrering af et varemærke skal **som minimum** indeholde: [Ændring 42]

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) en anmodning om registrering
 - b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet
 - c) en fortegnelse over de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering
 - d) en gengivelse af varemærket.
2. Der skal ved ansøgning erlægges et ansøgningsgebyr og i givet fald et eller flere vareklassegebyrer.

Artikel 39**Ansøgningsdato**

1. Datoen for arkivføringen af en varemærkeansøgning er den dato, hvor de dokumenter, der indeholder de i artikel 38 omhandlede oplysninger, indgives af ansøgeren til kontoret.
2. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at der for tildelingen af en ansøgningsdato kan opkræves betaling af basisgebyret for ansøgning eller registrering.

Artikel 40**Bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser**

1. De varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret, skal klassificeres i overensstemmelse med det klassificeringssystem, der er fastlagt ved Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 (herefter benævnt »Nice-klassifikationen«).
2. De varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse, skal identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende på dette grundlag alene har mulighed for at konstatere omfanget af den beskyttelse, der ansøges om. Fortegnelsen over varer og tjenesteydelser skal være af en sådan art, at hver genstand kun kan klassificeres i én af Nice-klassifikationens klasser.
3. Med henblik på stk. 2 kan de almindelige betegnelser i Nice-klassifikationens klasseoverskrifter eller andre generelle betegnelser anvendes, forudsat at de er i overensstemmelse med de nødvendige standarder for klarhed og præcision.
4. Kontoret skal afvise ansøgningen med hensyn til betegnelser, som er uklare eller upræcise, hvis ansøgeren ikke foreslår en acceptabel formulering inden for en frist, som kontoret fastsætter til dette formål. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør de kontorer, der samarbejder med hinanden, udarbejde en liste, som afspejler deres respektive administrative praksis med hensyn til klassificering af varer og tjenesteydelser.
5. Anvendelsen af generelle betegnelser, herunder de generelle angivelser i Nice-klassifikationens klasseoverskrifter, skal fortolkes som omfattende alle varer eller tjenesteydelser, der er tydeligt omfattet af den konkrete betydning af den pågældende betegnelse eller det pågældende udtryk. Anvendelsen af sådanne betegnelser eller angivelser skal ikke fortolkes som et krav til varer eller tjenesteydelser, som ikke kan forstås således.
6. Anmoder ansøgeren om registrering for mere end én klasse, skal ansøgeren gruppere varerne og tjenesteydelserne efter Nice-klassifikationens klasser, idet nummeret på den klasse, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres forrest, og opføre dem i klassernes rækkefølge. **[Ændring 43]**
7. Klassifikationen af varer og tjenesteydelser tjener kun administrative formål. Varer og tjenesteydelser skal ikke betragtes som værende af samme art, blot fordi de står opført i samme klasse i Nice-klassifikationen, og varer og tjenesteydelser bør ikke betragtes som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Nice-klassifikationen.

~~**Artikel 41**~~~~**Ex officio kontrol**~~

~~Kontorerne skal begrænse deres ex officio kontrol af, om et varemærke er berettiget til registrering, til, hvorvidt de i artikel 4 omhandlede absolutte hindringer for registrering er til stede. **[Ændring 44]**~~

Artikel 42**Bemærkninger fra tredjemand**

1. Inden registrering af et varemærke kan en fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, forhandlere eller forbrugere, over for kontoret skriftligt fremsætte bemærkninger, der forklarer, på hvilke af de grunde, der er nævnt i artikel 4, varemærket ikke bør registreres ex officio. De pågældende bliver ikke herved part i registreringsproceduren over for kontoret.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Foruden de grunde, der er omhandlet i stk. 1, kan enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, forhandlere eller forbrugere, over for kontoret skriftligt fremsætte bemærkninger med angivelse af grundene til, at en ansøgning om registrering af et fællesmærke bør afslås i henhold til artikel 32, stk. 1 og 2.

2a. Medlemsstater, som har oprettet indsigelsesprocedurer på baggrund af absolutte hindringer, jf. artikel 4, er ikke forpligtet til at gennemføre nærværende artikel. [Ændring 45]

Artikel 43

Opdeling af ansøgninger og registreringer

Ansøgeren eller indehaveren kan opdele en varemærkeansøgning eller -registrering i en eller flere særskilte ansøgninger eller registreringer ved at indsende en erklæring herom til kontoret.

Artikel 44

Gebyrer

Der skal for registrering og fornyelse af et varemærke erlægges et supplerende gebyr for hver vareklasse eller klasse af tjenesteydelser ud over den første klasse.

Afdeling 2

Procedurer for indsigelse, fortabelse og ugyldighed

Artikel 45

Indsigelsesprocedure

1. Medlemsstaterne skal sikre, at der er adgang til en effektiv og hurtig administrativ procedure ved deres kontorer for at gøre indsigelse mod registrering af et varemærke af de grunde, der er fastsat i artikel 5.

2. Det skal fastsættes i den i stk. 1 omhandlede administrative procedure, at mindst indehaveren af en ældre ret, som er omhandlet i **artikel 4, stk. 1, nr. i)**, artikel 5, stk. 2, og **artikel 5, stk. 3, litra a)**, skal kunne indgive en indsigelse. **Der kan indgives en indsigelse på grundlag af en eller flere ældre rettigheder, forudsat at de alle tilhører den samme indehaver, samt på grundlag af en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke den ældre rettighed er registreret eller søges registreret, og indsigelsen kan rettes mod en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ansøgte varemærke ansøges om.** [Ændring 46]

3. Parterne skal, **på fælles anmodning**, indrømmes ~~et tidsrum~~ på mindst to måneder, ~~for~~ i indsigelsesproceduren ~~indledes~~, for at give mulighed for at forhandle om muligheden for en mindelig løsning mellem modparten og ansøgeren. [Ændring 47]

Artikel 46

Manglende brug som forsvar i en indsigelsessag

1. I administrative indsigelsesprocedurer, hvor fristen på fem år, inden for hvilken der skal have været gjort reel brug af det ældre varemærke som foreskrevet i artikel 16, var udløbet på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, skal indehaveren af det ældre varemærke, som har givet meddelelse om indsigelse, på anmodning af ansøgeren dokumentere, at der er blevet gjort reel brug af det ældre varemærke som foreskrevet i artikel 16 i løbet af den periode på fem år, der går forud for ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, eller at der forelå rimelige grunde til manglende brug. Kan dette ikke dokumenteres, forkastes indsigelsen.

2. Er det ældre varemærke kun er blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det for så vidt angår kontrollen af indsigelsen som fastsat i stk. 1 kun at være blevet registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

3. Er det ældre varemærke et EU-varemærke, finder stk. 1 og 2 anvendelse. I så fald kan en reel brug af et EU-varemærke konstateres i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 47

Procedure for fortabelse eller ugyldighedserklæring

1. Medlemsstaterne skal ved deres kontorer indføre en **effektiv og hurtig** administrativ procedure for varemærkers fortabelse eller ugyldighed. [**Ændring 48**]
 2. Det skal fastsættes i den administrative procedure for fortabelse, at varemærket skal ophæves af de grunde, der er fastsat i artikel 19 og 20.
 3. Det skal fastsættes i den administrative procedure for ugyldighed, at varemærket skal erklæres ugyldigt på grundlag af mindst følgende grunde:
 - a) varemærket burde ikke have været registreret, fordi det ikke opfylder kravene i artikel 4
 - b) varemærket burde ikke have været registreret, fordi der samtidig findes en ældre rettighed i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3.
 4. Det skal fastsættes i den administrative procedure, at mindst følgende skal være i stand til at ansøge om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed:
 - a) i de i stk. 2 og stk. 3, litra a), nævnte tilfælde enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning eller ethvert organ, som er oprettet med henblik på at repræsentere fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, forhandlere eller forbrugere, og som har retsevne ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem
 - b) i det i stk. 3, litra b), nævnte tilfælde indehaveren af en ældre rettighed som omhandlet i artikel 5, stk. 2 og 3).
- 4a. Der kan indgives en begæring om varemærkets fortabelse eller ugyldighed, som er rettet mod en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det anfægtede varemærke er registreret. [**Ændring 49**]**
- 4b. Der kan indgives en begæring om ugyldighed på grundlag af en eller flere ældre rettigheder, forudsat at de alle tilhører den samme indehaver. [**Ændring 50**]**

Artikel 48

Manglende brug som forsvar i sager om ugyldighed

1. I administrative sager om ugyldighed baseret på et registreret varemærke med en tidligere ansøgningsdato eller prioritetsdato skal indehaveren af det ældre varemærke, hvis indehaveren af et yngre varemærke anmoder herom, dokumentere, at det ældre varemærke i løbet af perioden på fem år forud for indgivelsen af begæringen om ugyldighed har været genstand for reel brug som foreskrevet i artikel 16 i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som indehaveren lægger til grund for sin ansøgning, eller at der foreligger rimelige grunde til manglende brug, forudsat at den frist på fem år, inden for hvilken det ældre varemærke skal have været genstand for reel brug, er udløbet på datoen for ansøgningen om ugyldighed. [**Ændring 51**]
2. Hvor fristen på fem år, inden for hvilken der skal have været gjort reel brug af det ældre varemærke som foreskrevet i artikel 16, var udløbet på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, skal indehaveren af det ældre varemærke ud over den dokumentation, der kræves i henhold til stk. 1, dokumentere, at der er blevet gjort reel brug af varemærket i løbet af den periode på fem år, der går forud for ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen, eller at der forelå rimelige grunde til manglende brug.
3. Fremlægges den dokumentation, der er omhandlet i stk. 1 og 2, ikke, skal begæringen om ugyldighed på grundlag af et ældre varemærke, afvises.
4. Er det ældre varemærke i overensstemmelse med artikel 16 kun blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det for så vidt angår kontrollen af ansøgningen om ugyldighed for kun at være blevet registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.
5. Er det ældre varemærke et EU-varemærke, finder stk. 1-4 anvendelse. I så fald kan en reel brug af et EU-varemærke fastsættes i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 49

Retsvirkninger ved fortabelse og ugyldighed

1. Et registreret varemærke anses fra datoen for indgivelse af begæring om fortabelse for ikke at have haft de retsvirkninger, der følger af dette direktiv, i det omfang indehaverens rettigheder fortabes. På begæring af en af parterne kan der i afgørelsen fastsættes et tidligere tidspunkt for indtrædelsen af en fortabelsesgrund.
2. Et registreret varemærke anses for fra starten ikke at have haft de retsvirkninger, der følger af dette direktiv, i det omfang varemærket er blevet erklæret ugyldigt.

Afdeling 3

Registreringens gyldighedsperiode og fornyelse

Artikel 50

Registreringens gyldighedsperiode

1. Varemærker registreres for en periode på ti år at regne fra den dag, ansøgningen indgives.
2. Registreringen kan fornyes i henhold til artikel 51 for ti år ad gangen.

Artikel 51

Fornyelse

1. Registreringen af et varemærke skal fornyes efter ansøgning fra indehaveren af varemærket eller fra enhver person med bemyndigelse fra førstnævnte, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt.
2. Kontoret giver indehaveren af varemærket og enhver person, der har en registreret rettighed til varemærket, meddelelse om registreringsperiodens udløb i god tid forinden. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse.
3. Ansøgningen om fornyelse skal indgives og fornyelsesgebyret skal betales inden for en periode på seks måneder, som udløber den sidste dag i den måned, i hvilken beskyttelsesperioden udløber. Sker dette ikke, kan ansøgningen indgives inden for en yderligere frist på seks måneder efter den i første punktum nævnte dag. Fornyelsesgebyrerne og et yderligere gebyr erlægges inden for denne yderligere periode.
4. Såfremt ansøgningen eller gebyrerne kun omfatter en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, fornyes registreringen kun for de pågældende varer eller tjenesteydelser.
5. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Den indføres i registret og offentliggøres.

Afdeling 3a**Kommunikation med kontoret****Artikel 51 a****Kommunikation med kontoret**

Sagens parter eller deres eventuelle udpegede repræsentanter angiver en officiel adresse i en af medlemsstaterne, som skal anvendes til al officiel kommunikation med kontoret [Ændring 53]

Kapitel 4

Administrativt samarbejde

Artikel 52

Samarbejde om registrering og administration af varemærker

Medlemsstaterne skal sikre, at kontorerne samarbejder **effektivt** med hinanden og med agenturet for at fremme konvergens mellem praksis og redskaber samt **med henblik på at** opnå **mere** sammenhængende resultater i behandlingen og registreringen af varemærker. [Ændring 52]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 53

Samarbejde på andre områder

Medlemsstaterne skal sikre, at kontorerne samarbejder **effektivt** med agenturet inden for alle andre områder af deres andre aktiviteter end dem, der er omhandlet i artikel 52, som er relevante for beskyttelse af varemærker i Unionen. [**Ændring 54**]

Kapitel 5

Afsluttende bestemmelser

Artikel 54

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2-6, 8-14, 16, 17, 18, 22-28 og 30-53 senest 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 55

Ophævelse

Direktiv 2008/95/EF ophæves med virkning fra [dagen efter datoen som fastsat i første afsnit i artikel 54, stk. 1, i nærværende direktiv], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i del B i bilag I til direktiv 2008/95/EF angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 56

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, 7, 15, 19, 20, 21 og 54-57 finder anvendelse fra den [dagen efter den dato, der er fastsat i første afsnit i artikel 54, stk. 1, i dette direktiv].”

Artikel 57

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2008/95/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1, litra a)-h)	Artikel 4, stk. 1, litra a)-h)
—	Artikel 4, stk. 1, litra i) og j)
—	Artikel 4, stk. 2 og 3, første punktum
Artikel 3, stk. 2, litra a)-c)	Artikel 4, stk. 4, litra a)-c)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 4, stk. 3, andet punktum
Artikel 3, stk. 3, første punktum	Artikel 4, stk. 5
Artikel 3, stk. 3, andet punktum	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
Artikel 4, stk. 3 og stk. 4, litra a)	Artikel 5, stk. 3, litra a)
—	Artikel 5, stk. 3, litra b)
Artikel 4, stk. 4, litra g)	Artikel 5, stk. 3, litra c)
—	Artikel 5, stk. 3, litra d)
Artikel 4, stk. 4, litra b) og c)	Artikel 5, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 4, stk. 4, litra d)-f)	—
Artikel 4, stk. 5 og 6	Artikel 5, stk. 5 og 6
—	Artikel 8
Artikel 5, stk. 1, første punktum	Artikel 10, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, andet punktum	Artikel 10, stk. 2, første punktum
Artikel 5, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 10, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 5, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 5, stk. 3, litra a)-c)	Artikel 10, stk. 3, litra a)-c)
—	Artikel 10, stk. 3, litra d)
Artikel 5, stk. 3, litra d)	Artikel 10, stk. 3, litra e)
—	Artikel 10, stk. 3, litra f)
—	Artikel 10, stk. 4 og 5
Artikel 5, stk. 4 og 5	Artikel 10, stk. 6 og 7
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 6, stk. 1, litra a)-c)	Artikel 14, stk. 1, litra a)-c)
—	Artikel 14, stk. 2

Tirsdag den 25. februar 2014

Direktiv 2008/95/EF	Nærværende direktiv
Artikel 6, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 7	Artikel 15
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 26, stk. 1 og 2
—	Artikel 26, stk. 3-5
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
—	Artikel 16, stk. 1 og 3
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	Artikel 10, stk. 4
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 5
Artikel 10, stk. 3	—
Artikel 11, stk. 1	Artikel 48, stk. 1-3
Artikel 11, stk. 2	Artikel 46, stk. 1
Artikel 11, stk. 3	Artikel 17
Artikel 11, stk. 4	Artikel 17, artikel 46, stk. 2, og artikel 48, stk. 4
—	Artikel 18
Artikel 12, stk. 1, første afsnit	Artikel 19, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 19, stk. 2
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 19, stk. 3
Artikel 12, stk. 2	Artikel 20
Artikel 13	Artikel 7 og artikel 21
Artikel 14	Artikel 6
—	Artikel 22-25
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 15, stk. 1	Artikel 29, stk. 1 og 2
Artikel 15, stk. 2	Artikel 29, stk. 3
—	Artikel 30 til artikel 54, stk. 1
Artikel 16	Artikel 54, stk. 2
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 56
Artikel 19	Artikel 57

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0120

Indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012)0085 — C7-0075/2012 — 2012/0036(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: Førstebehandling)**

(2017/C 285/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0085),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag hvoraf Kommissionen har forelagt Parlamentet forslaget (C7-0075/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 10. oktober 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder af 4. december 2012,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 3. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0178/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0036**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/42/EU).*⁽¹⁾ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 128.⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 134.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0121

Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde og Uddannelse på Retshåndhævelsesområdet (Europol) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA (COM(2013)0173 — C7-0094/2013 — 2013/0091(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0173),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 88 og artikel 87, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0094/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det belgiske Repræsentantkammer, det tyske Forbundsråd og det spanske parlament, ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0096/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. understreger, at punkt 31 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁽¹⁾ skal finde anvendelse på udvidelsen af mandatet for Europol; understreger, at enhver afgørelse, der træffes af den lovgivende myndighed til fordel for en sådan udvidelse, ikke berører de afgørelser, budgetmyndigheden træffer inden for rammerne af den årlige budgetprocedure;
 3. anmoder Kommissionen om, når Europa-Parlamentet og Rådet er nået til enighed om forordningen, at tage fuldt hensyn til aftalen for at opfylde Europols budget- og personalemæssige behov samt behovene i forbindelse med dets nye opgaver, især Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-kriminalitet, i overensstemmelse med punkt 42 i den fælles erklæring af 19. juli 2012 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om decentraliserede organer;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 5. pålægger sin formand om at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TC1-COD(2013)0091

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA og ~~2005/681/RIA~~ [Ændring 1]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 88 ~~og artikel 87, stk. 2, litra b)~~, [Ændring 2]

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europol blev oprettet ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA ⁽²⁾ som en EU-enhed finansieret over EU's almindelige budget til at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Afgørelse 2009/371/RIA trådte i stedet for konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed («Europolkonventionen»), der var indgået i henhold til artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) ⁽³⁾.
- (2) I artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bestemmes det, at Europol skal reguleres ved en forordning, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det bestemmes også, at der deri skal fastlægges de nærmere bestemmelser om Europa-Parlamentets kontrol af Europols aktiviteter sammen med de nationale parlamenter, jf. **artikel 12, litra c), i TEU og artikel 9 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, med henblik på at øge Europols demokratiske legitimitet og ansvarlighed over for EU-borgerne**. Det er derfor nødvendigt at erstatte afgørelse 2009/371/RIA med en forordning, der indeholder bestemmelser om Europa-Parlamentets kontrol. [Ændring 3]
- (3) ~~Det Europæiske Politiakademi («Cepol») blev oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA ⁽⁴⁾ for at fremme samarbejdet mellem de nationale politistyrker ved at arrangere og koordinere uddannelsesaktiviteter med en europæisk politidimension. [Ændring 4]~~
- (4) Stockholmprogrammet — et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ⁽⁵⁾ opfordrer til, at Europol udvikles og bliver et »knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder, en tjenestudbyder og en platform for de retshåndhavende tjenester«. Efter en vurdering af Europols virke er det nødvendigt yderligere at forbedre Europols operationelle effektivitet, hvis dette mål skal nås. Stockholmprogrammet opstiller også det mål at udvikle en ægte europæisk retshåndhævelseskultur gennem indførelse af europæiske uddannelsesordninger og udvekslingsprogrammer for alle relevante erhvervsgrupper beskæftiget med retshåndhævelse på nationalt plan og EU-plan. [Ændring 5]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37).

⁽³⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 256 af 1.10.2005, s. 63.

⁽⁵⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (5) Omfattende kriminelle netværk og terroristnetværk udgør en betydelig trussel mod Unionens indre sikkerhed og mod borgernes sikkerhed og levebrød. De foreliggende vurderinger af truslen viser, at kriminelle grupper i stigende grad er involveret i mange former for forbrydelser og opererer på tværs af landegrænserne. De nationale retshåndhavende myndigheder har derfor brug for at samarbejde tættere med deres kolleger i andre medlemsstater. I den forbindelse er det nødvendigt at give Europol midlerne til at støtte medlemsstaterne mere i forebyggelsen af kriminalitet og i analyser og efterforskning af kriminalitet i hele Unionen. Dette er også blevet bekræftet i **evalueringerne af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA. [Ændring 6]**
- (6) ~~Under hensyntagen til forbindelsen mellem Europol og Cepols opgaver ville det forbedre virkningerne af den operationelle indsats, relevansen af uddannelsesaktiviteterne og effektiviteten af EU-politisamarbejdet, hvis de to agenturers opgaver samles og rationaliseres. [Ændring 7]~~
- (7) ~~Afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA bør derfor ophæves og erstattes af denne forordning, der bygger på erfaringerne fra gennemførelsen af begge afgørelserne. Europol **denne afgørelse. Europolagenturet** som oprettet ved denne forordning bør træde i stedet for Europol og Cepol og overtage Europol's opgaver, således som disse er fastlagt i ~~de to den ophævede afgørelser~~ **afgørelse. [Ændring 8]**~~
- (8) ~~Da kriminalitet ofte begås på tværs af indre landegrænser, bør Europol **bør** støtte og styrke medlemsstaternes indsats og deres samarbejde om at forebygge og bekæmpe alvorlig kriminalitet, der berører flere medlemsstater. Da terrorisme er en af de væsentligste trusler **udgør en trussel** mod Unionens sikkerhed, bør Europol bistå medlemsstaterne i løsningen af fælles problemer med hensyn hertil. Som ~~EU's~~ **Unionens** retshåndhævelsesagentur bør Europol også støtte og styrke indsatsen for at takle former for kriminalitet, der berører ~~EU's~~ **Unionens** interesser, og samarbejdet herom. Europol bør også tilbyde støtte i forebyggelsen og bekæmpelsen af relaterede straffbare handlinger, der begås for at skaffe midlerne til at begå straffbare handlinger inden for Europol's kompetence eller for at fremme eller udføre sådanne handlinger eller sikre, at de kan gå ustraffet hen. [Ændring 9]~~
- (9) ~~Europol bør sikre bedre, sammenhængende og ensartet uddannelse af retshåndhavende personale på alle niveauer inden for klare rammer i overensstemmelse med de konstaterede uddannelsesbehov. [Ændring 10]~~
- (10) Europol bør kunne anmode medlemsstaterne om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskningen af forbrydelser i konkrete sager, hvor samarbejde over landegrænserne ville være ~~værdifuld~~ **værdifuldt**. Europol bør underrette Eurojust om disse anmodninger. **Europol bør begrunde anmodningen. [Ændring 11]**
- (10a) **Europol bør føre et register over deltagelsen i aktiviteter i fælles efterforskningshold, der vedrører kriminalitet omfattet af Europol's målsætninger. [Ændring 12]**
- (10b) **Når der er etableret et samarbejde mellem Europol og medlemsstaterne vedrørende en specifik efterforskning, bør Europol og de involverede medlemsstater sammen udarbejde klare bestemmelser, som fastsætter de specifikke opgaver, der skal udføres, graden af deltagelse i medlemsstaternes efterforskningsmæssige eller retslige procedurer, ansvarsfordelingen, og hvilke lovbestemmelser der finder anvendelse på retsligt tilsyn. [Ændring 13]**
- (11) For at Europol mere effektivt kan være et knudepunkt for informationsudveksling i Unionen, bør der fastsættes klare forpligtelser for medlemsstaterne til at meddele Europol de nødvendige oplysninger, så Europol kan opfylde sine målsætninger. I forbindelse med opfyldelsen af disse forpligtelser skal medlemsstaterne lægge særlig vægt på kun at meddele de oplysninger, der er relevante for bekæmpelsen af de forbrydelser, som anses for at være blandt de strategiske og operationelle prioriteter inden for de relevante politiske instrumenter i Unionen. Medlemsstaterne bør også tilsende Europol en kopi af bilaterale og multilaterale udvekslinger med andre medlemsstater af information om kriminalitet, der er omfattet af Europol's målsætninger, **og i den forbindelse ligeledes anføre kilden til denne information**. Samtidig bør Europol i højere omfang yde støtte til medlemsstaterne med henblik på at forbedre det gensidige samarbejde og dele information. Europol ~~bør~~ **skal** fremlægge en årsrapport for alle EU-institutionerne og de nationale parlamenter om, i hvilket omfang de enkelte medlemsstater meddeler oplysninger til Europol. [Ændring 14]

Tirsdag den 25. februar 2014

- (12) Til at sikre et effektivt samarbejde mellem Europol og medlemsstaterne bør der oprettes en national enhed i hver medlemsstat. ~~Den bør være det vigtigste forbindelsesled mellem de nationale retshåndhavende myndigheder og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse på den ene side og Europol på den anden side.~~ **De nationale Europolenheders rolle som garant for og forsvarer af agenturets nationale interesser bør bevares i denne forordning. De nationale enheder bør også fortsat fungere som kontaktpunkt mellem Europol og de kompetente myndigheder for på denne måde at give dem en central rolle som koordinator for medlemsstaternes samarbejde med og gennem Europol og således sikre, at de reagerer ens på anmodninger fra Europol.** For at sikre løbende, effektiv udveksling af oplysninger mellem Europol og de nationale enheder og fremme deres samarbejde bør hver national enhed udstationere mindst en forbindelsesofficer ved Europol. [Ændring 15]
- (13) Under hensyntagen til visse medlemsstaters decentraliserede struktur og behovet for i visse tilfælde hurtigt at udveksle oplysninger bør Europol kunne samarbejde direkte med de retshåndhavende myndigheder i medlemsstaterne om efterforskningen af konkrete sager, når blot de nationale Europol-enheder bliver holdt informeret.
- (14) ~~Før at sikre, at uddannelse i retshåndhævelse på EU-plan er af høj kvalitet, sammenhængende og ensartet, bør Europol følge Unionens politik inden for uddannelse i retshåndhævelse. Retshåndhavende personale bør uanset rang have adgang til uddannelse på EU-plan. Europol bør sikre, at der foretages en evaluering af uddannelsen, og at konklusionerne fra vurderinger af uddannelsesbehovene indgår i planlægningen så der undgås unødige gentagelse. Europol bør arbejde for, at uddannelse på EU-plan anerkendes i medlemsstaterne.~~ [Ændring 16]
- (15) Det er også nødvendigt at forbedre styringen af Europol ved at søge effektivitetsforbedringer og strømline procedurer.
- (16) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i Europols bestyrelse, så de effektivt kan føre tilsyn med Europols virksomhed. ~~I betragtning af de to opgaver, det nye agentur tillægges — operationel støtte og uddannelse for retshåndhavende personale — bør de faste medlemmer~~ **Medlemmerne** af bestyrelsen bør udnævnes på grundlag af deres kendskab til samarbejde om retshåndhævelse, ~~mens suppleanterne bør udnævnes på grundlag af deres kendskab til uddannelse af retshåndhavende personale. Suppleanterne bør optræde som faste medlemmer i det faste medlems fravær, og når der drøftes eller træffes afgørelse om uddannelse. Bestyrelsen bør rådgives af et videnskabeligt udvalg om tekniske spørgsmål angående uddannelse.~~ [Ændring 17]
- (17) Bestyrelsen bør have de nødvendige beføjelser, særligt til at opstille budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage de nødvendige finansielle regler og planlægningsdokumenter, **vedtage foranstaltninger til beskyttelse af Unionens finansielle interesser og bekæmpelse af svig, vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter**, fastlægge gennemsigtige arbejdsprocedurer for Europols eksekutivdirektørs beslutningstagning og vedtage årsberetningen. Den bør have beføjelser som ansættelsesmyndighed over for agenturets personale, herunder over for eksekutivdirektøren. For at strømline beslutningsproceduren og øge kontrollen med den administrative og budgetmæssige forvaltning bør bestyrelsen også have mulighed for at oprette en direktion. [Ændring 18]
- (18) For at sikre en effektiv daglig drift af Europol bør eksekutivdirektøren repræsentere Europol og forestå ledelsen heraf, idet han bør handle fuldstændigt uafhængigt i udøvelsen af alle sine opgaver og sikre, at Europol udfører de opgaver, der er fastsat i denne forordning. Særligt bør eksekutivdirektøren være ansvarlig for at udarbejde de budget- og planlægningsdokumenter, der forelægges for bestyrelsen til vedtagelse, og for at gennemføre Europols årlige og flerårige arbejdsprogrammer og andre planlægningsdokumenter.
- (19) For at kunne forebygge og bekæmpe den kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, er det nødvendigt, at Europol har så fyldige og aktuelle oplysninger som muligt. Europol bør derfor kunne behandle de data, medlemsstaterne, tredjelande, internationale organisationer og EU-organer har meddelt Europol, samt data fra offentligt tilgængelige kilder, **forudsat at Europol kan betragtes som retmæssig modtager af disse data**, så Europol kan få en forståelse af fænomener og tendenser inden for kriminalitet, indsamle efterretninger om kriminelle netværk og opdage, hvis der er en forbindelse mellem forskellige strafbare handlinger. [Ændring 19]

Tirsdag den 25. februar 2014

- (20) Europol bør anvende ny teknologi til databehandling, så agenturet mere effektivt kan give medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder præcise analyser af kriminaliteten. Europol bør hurtigt kunne opdage forbindelser mellem undersøgelser og fremgangsmåder, der er fælles for forskellige kriminelle grupper, tjekke sammenfald i data og skaffe sig et klart overblik over tendenser, samtidig med at der ~~opretholdes~~ **sikres** en høj standard for beskyttelse af personoplysninger. ~~Europols databaser bør derfor ikke være prædefinerede, men agenturet bør kunne vælge den mest effektive it-struktur.~~ For at sikre et højt databeskyttelsesniveau bør det fastsættes, til hvilke formål data kan behandles, og til hvilke formål der kan gives adgang til data, og der bør fastsættes særlige yderligere garantier. **Ved behandlingen af personoplysninger skal principperne om formålsbegrænsning og proportionalitet overholdes.** [Ændring 20]
- (21) Af hensyn til ejendomsretten til oplysningerne og beskyttelse af information bør medlemsstaterne, myndigheder i tredjelande og internationale organisationer kunne bestemme, til hvilke formål Europol må behandle de data, de selv meddeler, og begrænse adgangsrettighederne. **Begrænsning af formålet øger gennemsigtigheden, retssikkerheden og forudsigeligheden og er særlig vigtigt inden for politisamarbejdet, hvor de registrerede som regel er uvidende om, at deres oplysninger bliver indsamlet og behandlet, og hvor brugen af personoplysninger kan have en meget betydelig indflydelse på menneskers liv og frihedsrettigheder.** [Ændring 21]
- (22) Til sikring af, at adgang til data kun gives til dem, der har brug for det for at kunne udføre deres arbejdsopgaver, bør forordningen fastsætte detaljerede regler om, i hvilket omfang der skal gives ret til at få adgang til data, der behandles af Europol. Disse regler bør ikke gribe ind i de adgangsbegrænsninger, dataleverandørerne har fastsat, da princippet om ejendomsret til oplysninger bør overholdes. Med henblik på en mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af den kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, bør Europol underrette medlemsstaterne om oplysninger, der vedrører dem.
- (23) For at styrke det operationelle samarbejde mellem agenturerne og særligt for at kunne konstatere, om der er forbindelser mellem oplysninger, der allerede er i de forskellige agenturers besiddelse, bør Europol give Eurojust og ~~Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)~~ mulighed for at få adgang til oplysninger hos Europol og foretage søgninger i dem **på basis af særlige sikkerhedsforanstaltninger.** [Ændring 22]
- (24) Europol bør opretholde samarbejdsforbindelser med andre EU-organer **og** retshåndhavende myndigheder ~~og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse~~ i tredjelande, internationale organisationer og private parter i det omfang, det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver. [Ændring 23]
- (25) For at sikre operationel effektivitet bør Europol kunne udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, med andre EU-organer, retshåndhavende myndigheder ~~og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse~~ i tredjelande samt internationale organisationer i det omfang, det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver. ~~De selskaber, virksomheder, erhvervs sammenslutninger, ikke-statslige organisationer og andre private parter besidder en sagkundskab og har oplysninger, der har umiddelbar relevans for forebyggelsen og bekæmpelsen af grov kriminalitet og terrorisme, bør Europol også kunne udveksle disse oplysninger med private parter.~~ For at forebygge og bekæmpe it-kriminalitet forbundet med sikkerhedsrelaterede hændelser i net og informationssystemer bør Europol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles niveau for net- og informationssikkerhed i hele EU (*), samarbejde og udveksle oplysninger, dog undtagen personoplysninger, med de nationale myndigheder, der er ansvarlige for sikkerheden af net og informationssystemer. [Ændring 24]
- (26) Europol bør kunne udveksle personoplysninger med andre EU-organer i det omfang, det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver. **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør sikre, at denne udveksling af oplysninger kun vedrører personer, der har begået eller menes sandsynligvis at ville begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetenceområde.** [Ændring 25]

(*) Forslag COM(2013)0048.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (27) Grov kriminalitet og terrorisme har ofte forbindelser uden for Unionen. Europol bør derfor kunne udveksle personoplysninger med de retshåndhævende myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer, såsom Interpol, i det omfang, det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver. **Ved udveksling af personoplysninger med tredjelande og internationale organisationer er det nødvendigt at finde en passende balance mellem behovet for en effektiv retshåndhævelse og beskyttelse af personoplysninger.** [Ændring 26]
- (28) Europol bør kunne videregive personoplysninger til myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer på grundlag af en afgørelse, Kommissionen har truffet om, at det pågældende land eller den pågældende organisation sikrer et tilstrækkeligt niveau for databeskyttelse, eller, når der ikke er truffet en sådan afgørelse, på grundlag af en international aftale, Unionen har indgået i medfør af artikel 218 i TEUF, eller en samarbejdsaftale, der er indgået mellem Europol og det pågældende tredjeland inden denne forordnings ikrafttræden. Under hensyntagen til artikel 9 i protokol 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten, bør retsvirkningerne af disse aftaler bevares, indtil aftalerne ophæves, annulleres eller ændres i medfør af traktaterne.
- (29) Når personoplysninger ikke kan videregives på grundlag af en afgørelse, Kommissionen har truffet om et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, eller en international aftale, Unionen har indgået, eller en gældende samarbejdsaftale, bør bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kunne give tilladelse til en videregivelse eller en gruppe videregivelser, hvis det er sikret, at der er tilstrækkelige garantier. Hvis ingen af disse situationer foreligger, bør eksekutivdirektøren kunne give tilladelse til videregivelse af oplysninger i ekstraordinære tilfælde under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder, hvis det er nødvendigt for at beskytte en medlemsstats væsentlige interesser eller forebygge en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger, hvis videregivelsen på anden måde er nødvendig eller krævet i henhold til loven med henblik på at beskytte en vigtig samfundsinteresse, hvis den registrerede har givet sit samtykke, eller hvis den registreredes vitale interesser er truede.
- (30) Europol bør kun kunne behandle personoplysninger, der hidrører fra private parter og privatpersoner, hvis de videregives til Europol af en medlemsstats nationale Europolenhed i henhold til national ret eller af et kontaktpunkt i et tredjeland, hvormed der er et etableret samarbejde på grundlag af en samarbejdsaftale indgået i henhold til artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings ikrafttræden, eller en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, som Unionen har indgået en international aftale med i henhold til artikel 218 i TEUF.
- (31) Alle oplysninger, der tydeligvis er opnået af et tredjeland eller en international organisation i strid med menneskerettighederne, bør ikke kunne behandles. [Ændring 27]
- (32) Databeskyttelsesreglerne for Europol bør strammes op og **tilpasses andre relevante databeskyttelsesinstrumenter, som gælder for behandlingen af personoplysninger inden for politisamarbejde i Unionen, for at sikre et højt niveau for beskyttelse af den enkelte med hensyn til behandling af personoplysninger. Afgørelse 2009/371/RIA fastsætter solide databeskyttelsesregler for Europol, men de bør udvides for at tilpasse Europol til kravene i Lissabontraktaten, afspejle Europols voksende betydning, forbedre de registreredes rettigheder og yderligere øge den tillid mellem medlemsstaterne og Europol, som er en forudsætning for en vellykket udveksling af oplysninger. Databeskyttelsesreglerne for Europol bør styrkes og følge principperne i forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ eller det instrument, der skal erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001, så der sikres et højt niveau for beskyttelse af fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger, samt andre databeskyttelsesprincipper, herunder ansvarlighedsprincippet, konsekvensvurderinger af databeskyttelse, indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger og notifikation af brud på beskyttelsen af personoplysninger. Den nye databeskyttelsesramme for Unionens institutioner og organer bør gælde for Europol, så snart den er vedtaget.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Tirsdag den 25. februar 2014

Da **Som** erklæring 21, der er knyttet som bilag til traktaten, anerkender, **viser** den specifikke karakter af behandlingen af personoplysninger i forbindelse med retshåndhævelse, ~~bør databeskyttelsesreglerne at det er nødvendigt, at der indføres specifikke regler for beskyttelsen af personoplysninger og sådanne oplysningers frie bevægelighed~~ for Europol ~~være selvstændige regler tilpasset på grundlag af artikel 16 i TEUF, og at de tilpasses~~ andre relevante databeskyttelsesregler, der gælder inden for politisamarbejde i Unionen, navnlig Europarådets konvention nr. 108 ⁽¹⁾ og **tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001** og henstilling nr. R(87) 15 ⁽²⁾ samt **den solide databeskyttelsesordning** i Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽³⁾ [erstattes af det relevante direktiv, der er gældende på tidspunktet for vedtagelsen]. **Gennemsigtighed er et særdeles vigtigt element i databeskyttelse, da det gør det muligt at anvende andre databeskyttelsesprincipper og -rettigheder. For at forbedre gennemsigtigheden bør Europol have gennemsigtige databeskyttelsespolitikker, som det bør gøre let tilgængelige for offentligheden ved at formulere bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger og vedrørende de midler, som de registrerede kan benytte til at udøve deres rettigheder, i en let forståelig form og på et klart og enkelt sprog, og ved at offentliggøre en liste over de internationale aftaler og samarbejdsaftaler, som det har med tredjelande, EU-organer og internationale organisationer.** [Ændring 28]

- (33) Der bør ~~så vidt muligt~~ sondres mellem forskellige kategorier af personoplysninger under hensyntagen til, hvor korrekte og pålidelige de er. Der ~~bør~~ **skal** sondres mellem kendsgerninger og personlige vurderinger for både at sikre beskyttelsen af fysiske personer og kvaliteten og pålideligheden af de oplysninger, der behandles af Europol. [Ændring 29]
- (33a) **Agenturet bør i betragtning af sin særlige karakter have sin egen særlige ordning, som også bør sikre databeskyttelse, idet niveauet for denne beskyttelse under ingen omstændigheder bør være lavere end den generelle ordning, der gælder for Unionen og dennes agenturer. Ændringer af de generelle regler om databeskyttelse bør således finde anvendelse på Europol hurtigst muligt og senest to år efter ikrafttrædelsen af de nye generelle regler. Den lovgivningsmæssige tilpasning mellem Europolis og Unionens særlige databeskyttelsesordninger bør være tilendebragt senest to år efter vedtagelsen af eventuelle til hinanden svarende regler.** [Ændring 30]
- (34) Der behandles personoplysninger vedrørende forskellige kategorier af registrerede i forbindelse med politisamarbejde. Europol bør gøre sondringerne mellem personoplysninger for forskellige kategorier af registrerede så klare som muligt. Personoplysninger om personer, såsom ofre, vidner og personer i besiddelse af relevante oplysninger samt personoplysninger om mindreårige, bør særligt beskyttes. Europol bør derfor ikke behandle dem, medmindre det er strengt nødvendigt for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der er omfattet af Europolis målsætninger, og disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede er blevet behandlet af Europol.
- (35) På baggrund af de grundlæggende rettigheder til beskyttelse af personoplysninger bør Europol ikke lagre personoplysninger længere end nødvendigt, for at den kan udføre sine opgaver. **Senest tre år efter oplysningernes registrering bør der tages stilling til behovet for deres fortsatte lagring.** [Ændring 32]
- (36) For at garantere sikkerheden af personoplysningerne ~~bør~~ **skal** Europol træffe de nødvendige ~~tekniske og organisatoriske~~ foranstaltninger. [Ændring 33]
- (37) Enhver bør have ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, til at få foretaget berigtigelse af disse oplysninger, hvis de er urigtige, og til at få dem slettet eller blokeret, ~~hvis de ikke længere er nødvendige. Den registreredes rettigheder og udøvelsen heraf bør ikke have nogen indvirkning på Europolis forpligtelser, men bør~~ **undergives begrænsningerne i denne forordning.** [Ændring 34]

⁽¹⁾ Konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, undertegnet i Strasbourg den 28. januar 1981.

⁽²⁾ Europarådets ministerudvalgs anbefaling R(87) 15 til medlemsstaterne af 17.9.1987 om politiets brug af personoplysninger.

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

Tirsdag den 25. februar 2014

- (38) Beskyttelsen af de registreredes rettigheder og friheder kræver en klar ansvarsfordeling i henhold til denne forordning. Særligt bør medlemsstaterne være ansvarlige for, at de oplysninger, de har videregivet til Europol, er korrekte og bliver ajourført, og for at videregivelsen er lovlig. Europol bør være ansvarlig for, at oplysninger fra andre dataleverandører er korrekte og bliver ajourført. Europol **bør skal** også sikre, at oplysninger behandles rimeligt og lovligt, at de indsamles og behandles til udtrykkeligt angivne formål, at de er tilstrækkelige, relevante og ikke uforholdsmæssigt omfattende set i forhold til formålet med behandlingen, og at de ikke opbevares længere end nødvendigt af hensyn det pågældende formål. [**Ændring 35**]
- (39) Europol bør registrere indsamling, ændring, adgang, videregivelse, samkøring og sletning af personoplysninger med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandlingen, udøve egenkontrol og sikre dataenes integritet og sikkerhed. Europol ~~bør have~~ **har** pligt til at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og bør efter anmodning stille registreringer eller dokumentation til rådighed for den tilsynsførende, så de kan bruges i forbindelse med kontrollen af databehandlingen. [**Ændring 36**]
- (40) Europol bør udpege en databeskyttelsesansvarlig til at bistå den i kontrollen af, om denne forordnings bestemmelser overholdes. Den databeskyttelsesansvarlige bør være i stand til at udøve sit hverv uafhængigt og effektivt. **Den databeskyttelsesansvarlige bør gives de nødvendige ressourcer til at udføre sine opgaver.** [**Ændring 37**]
- (41) **Det er afgørende for beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, at der findes en uafhængig, gennemsigtig, ansvarlig og effektiv tilsynsstruktur med tilstrækkelige beføjelser, som krævet i artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF.** Nationale myndigheder, der har beføjelser til at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger, bør kontrollere lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør kontrollere lovligheden af Europolis databehandling og bør være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv. [**Ændring 38**]
- (42) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde med hinanden om særlige spørgsmål, der kræver, at de nationale myndigheder inddrages, og om at sikre ensartet anvendelse af denne forordning overalt i Unionen.
- (43) Da Europol også behandler personoplysninger, der ikke er operationelle oplysninger, og som ikke angår efterforskningen af forbrydelser, **f.eks. personoplysninger om Europolis ansatte, tjenesteydere eller besøgende**, bør forordning (EF) nr. 45/2001 finde anvendelse på behandlingen af disse oplysninger. [**Ændring 43**]
- (44) De registrerede bør kunne indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der bør undersøge klagen. Behandlingen af en klage bør foretages i det omfang, det **med henblik på en fuldstændig opklaring er relevant og nødvendigt** i det konkrete tilfælde, med mulighed for domstolsprøvelse. Den tilsynsførende bør straks underrette den registrerede om behandlingen og resultatet af klagen. [**Ændring 44**]
- (45) Enhver fysisk person bør have adgang til retsmidler over for afgørelser truffet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vedrørende den pågældende selv.
- (46) De almindelige regler om ansvar i og uden for kontrakt, der gælder for EU-institutionerne og EU-agenturer og -organer, bør finde anvendelse på Europol, dog med undtagelse af reglerne om ansvar for ulovlig databehandling.
- (47) Det er muligvis ikke klart for den pågældende fysiske person, om den skade, den pågældende har lidt som følge af ulovlig databehandling, skyldes Europolis eller en medlemsstats handlinger. Europol og medlemsstaten, hvor den skadevoldende handling skete, bør derfor være solidarisk ansvarlige.
- (48) ~~Før at sikre~~ **Med henblik på at respektere parlamenternes rolle i forbindelse med tilsynet med det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets politiske ansvar for så vidt angår overholdelse og udøvelse af deres respektive beføjelser i lovgivningsprocessen er det nødvendigt**, at Europol er en fuldt ud ansvarlig og gennemsigtig organisation, ~~er det~~. **Med henblik herpå og** under hensyntagen til artikel 88 i TEUF ~~nødvendigt at fastsætte~~ **bør** procedurerne for Europa-Parlamentets kontrol med Europolis aktiviteter i fællesskab med de nationale parlamenter **fastsættes i henhold til bestemmelserne om det interparlamentariske samarbejde i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union** under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre fortrolighed om operationelle oplysninger. [**Ændring 42**]

Tirsdag den 25. februar 2014

- (49) Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, der er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, bør også finde anvendelse på Europol's personale. Europol bør kunne ansætte personale fra medlemsstaternes kompetente myndigheder som midlertidigt ansatte; deres ansættelsesperiode bør være begrænset ud fra et princip om rotation, idet det fremmer et nært samarbejde mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder, når personalet siden reintegreres i tjenesten i den kompetente myndighed, de kom fra. Medlemsstaterne bør træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personale, der er midlertidigt ansat hos Europol, kan vende tilbage til den nationale forvaltningsmyndighed, de tilhører, når ansættelsesperioden hos Europol ophører.
- (50) I betragtning af karakteren af Europol's opgaver og eksekutivdirektørens rolle bør eksekutivdirektøren opfordres til at fremkomme med en udtalelse til ~~det kompetente udvalg i Europa-Parlamentets~~ **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** og besvare spørgsmål fra ~~udvalget~~ **gruppen** inden sin udnævnelse samt inden en eventuel forlængelse af den pågældendes embedsperiode. Eksekutivdirektøren bør også forelægge årsberetningen for ~~Europa-Parlamentet~~ **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** og Rådet. Derudover bør Europa-Parlamentet have mulighed for at opfordre eksekutivdirektøren til at aflægge rapport om, hvorledes udførelsen af hans opgaver forløber. [~~Ændring 43~~]
- (51) For at sikre Europol fuld selvstændighed og uafhængighed bør agenturet råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et bidrag fra Unionens budget. EU's budgetprocedure bør gælde, for så vidt angår EU's bidrag og enhver anden støtte, som ydes over Unionens almindelige budget. Revisionen af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (52) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾ bør finde anvendelse på Europol.
- (53) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽³⁾ bør finde anvendelse på Europol.
- (54) Europol behandler oplysninger, der kræver en særlig beskyttelse, idet de omfatter EU-klassificerede oplysninger og følsomme ikke-klassificerede oplysninger. Europol bør derfor fastsætte regler om fortrolighed og behandling af disse oplysninger under hensyntagen til de grundlæggende principper og minimumsstandarder i Rådets afgørelse 2011/292/EU ⁽⁴⁾.
- (55) Anvendelsen af denne forordning bør regelmæssigt evalueres.
- (56) ~~De nødvendige bestemmelser vedrørende lokaler til Europol i den medlemsstat, hvor den har sit hovedsæde, i Nederlandene, samt de særlige regler, der skal gælde for hele Europol's personale og deres familiemedlemmer, bør fastsættes i en hjemstedsaftale. Endvidere bør værtsmedlemsstaten sikre de bedst mulige vilkår for, at Europol kan fungere efter hensigten, herunder med hensyn til børns skolegang og transport, så der kan tiltrækkes højt kvalificerede medarbejdere fra så stort et geografisk område som muligt. [~~Ændring 44~~]~~
- (57) Det Europol, der oprettes ved denne forordning, erstatter og efterfølger det Europol, der blev oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA, og Cefpol, der blev oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA. Det bør derfor succedere i alle deres kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, og i deres forpligtelser og ejendomsrettigheder. Internationale aftaler, som er indgået af Europol som oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA og af Cefpol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA, bør forblive i kraft, dog med undtagelse af den hjemstedsaftale, der er indgået af Cefpol. [~~Ændring 45~~]

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/292/EU af 31. marts 2011 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 17).

Tirsdag den 25. februar 2014

- (58) For at Europol fortsat bedst muligt kan udføre de opgaver, som Europol oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA og ~~Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA~~ udførte, bør der fastsættes overgangsforanstaltninger, navnlig med hensyn til bestyrelsen og eksekutivdirektøren ~~og til at øremærke en del af Europols budget til uddannelse i tre år efter forordningens ikrafttræden.~~ [**Ændring 46**]
- (59) Målet med denne forordning, nemlig oprettelse af en enhed med ansvar for samarbejde om retshåndhævelse ~~og uddannelse heri~~ på EU-plan, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne ~~og, men kan derfor tværtimod~~ på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. [**Ændring 47**]
- (60) [I medfør af artikel 3 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning] ELLER [Med forbehold af artikel 4 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (61) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (62) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til respekt for privatliv, der er beskyttet ved charterets artikel 8 og 7 samt artikel 16 i TEUF —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG EUROPOLS MÅLSÆTNINGER

Artikel 1

Oprettelse af EU-agenturet for samarbejde ~~og uddannelse~~ inden for retshåndhævelse [**Ændring 48**]

1. Der oprettes herved et EU-agentur for samarbejde ~~og uddannelse~~ inden for retshåndhævelse (Europol) til at forbedre det gensidige samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder i Den Europæiske Union ~~og~~ til at styrke og støtte deres indsats ~~samt til at udforme en sammenhængende EU-uddannelsespolitik.~~ [**Ændring 49**]

2. Det Europol, der oprettes ved denne forordning, erstatter og efterfølger det Europol, der blev oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA, og ~~Cepol, der blev oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA.~~ [**Ændring 50**]

2a. *Europol er i hver medlemsstat forbundet med en national enhed, som oprettes eller udpeges efter artikel 7.* [**Ændring 51**]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »medlemsstaternes kompetente myndigheder«: alle ~~politimyndigheder og andre retshåndhavende tjenester~~ **offentlige myndigheder** i medlemsstaterne, der i henhold til ~~gældende~~ **gældende** national ret er ansvarlige for forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger, **der henhører under Europols kompetence** [Ændring 52]
- b) »analyse«: ~~indsamling, behandling eller anvendelse~~ **omhyggelig undersøgelse** af **oplysninger med henblik på at afdække deres specifikke betydning og særlige kendetegn** til brug for efterforskningen af en forbrydelse **og udførelse af de øvrige opgaver i artikel 4** [Ændring 53]
- c) »EU-organer«: institutioner, enheder, missioner, kontorer og agenturer, der er oprettet ved TEU eller TEUF eller med hjemmel deri
- d) »retshåndhavende personale«: politifolk, toldbetjente og ansatte i andre relevante forvaltningsgrene, herunder EU-organer, med ansvar for forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører flere medlemsstater, terrorisme og former for kriminalitet, der berører en fælles interesse, der er omfattet af en EU-politik, og for civil krisestyring og international politiovervågning af større begivenheder
- e) »tredjelande«: lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union
- f) »internationale organisationer«: offentligretlige internationale organisationer og organer, der er underordnet dem, samt andre organer, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande
- g) »private parter«: enheder og organer oprettet i henhold til en medlemsstats eller et tredjelandets lovgivning, navnlig selskaber og firmaer, erhvervssammenslutninger, nonprofitorganisationer og andre juridiske personer, som ikke er omfattet af litra f)
- h) »privatpersoner«: fysiske personer
- i) »personoplysninger«: enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (~~i det følgende benævnt~~ »den registrerede«); en identificerbar person er en person, som direkte eller indirekte kan identificeres, ~~bl.a.~~ ved **en identifikator som f.eks. et navn**, et identifikationsnummer, **lokaliseringsdata, en unik identifikator** eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, **genetiske**, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet **eller kønsidentitet** [Ændring 54]
- j) »behandling af personoplysninger« (herefter »behandling«): enhver operation eller række af operationer, med eller uden brug af elektronisk databehandling, som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver form for overdragelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, sletning eller tilintetgørelse
- k) »modtager«: den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, agentur eller ethvert andet organ, hvortil personoplysningerne videregives, uanset om der er tale om en tredjemand; ~~myndigheder, som vil kunne få meddelt oplysninger som led i en konkret undersøgelse, betragtes ikke som modtagere~~ [Ændring 55]
- l) »videregivelse af personoplysninger«: videregivelse af personoplysninger, der aktivt stilles til rådighed mellem et begrænset antal identificerede parter med afsenderens viden eller hensigt til at give modtageren adgang til personoplysningerne
- m) »register med personoplysninger« (herefter »register«): enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt eller decentralt eller er fordelt på et funktionsbestemt eller geografisk grundlag

Tirsdag den 25. februar 2014

- n) »den registreredes samtykke«: enhver frivillig, specifik, **udtrykkelig** og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede **klart og entydigt** indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling [**Ændring 56**]
- o) »administrative personoplysninger«: alle andre personoplysninger, Europol behandler, end dem, der behandles med de i artikel 3, stk. 1 og 2, fastsatte målsætninger.

Artikel 3

Målsætninger

1. Europol skal støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats for og deres indbyrdes samarbejde om at forebygge og bekæmpe **organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for** grov kriminalitet, der **er specificeret i bilag I og** berører flere medlemsstater, ~~terrorisme og former for kriminalitet, der berører en fælles interesse, der er omfattet af en EU-politik, jf. bilag 1.~~ **på en måde, som kræver en fælles tilgang fra medlemsstaterne i betragtning af overtrædelsernes omfang, betydning og konsekvenser.** [**Ændring 57**]
2. Europol skal endvidere støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats for og deres indbyrdes samarbejde om at forebygge og bekæmpe strafbare handlinger, der relaterer sig til de former for kriminalitet, der er nævnt i stk. 1). Ved relaterede strafbare handlinger forstås følgende:
- a) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå handlinger, der henhører under Europol's kompetenceområde
- b) strafbare handlinger, der begås for at lette eller udføre handlinger, der henhører under Europol's kompetenceområde
- c) strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for handlinger, der henhører under Europol's kompetenceområde.
3. ~~Europol skal støtte, udvikle, gennemføre og koordinere uddannelsesaktiviteter for retshåndhavende personale.~~ [**Ændring 58**]

Kapitel II

OPGAVER VEDRØRENDE SAMARBEJDE OM RETSHÅNDHÆVELSE

Artikel 4

Opgaver

1. Europol er det EU-agentur, der skal udføre følgende opgaver i overensstemmelse med denne forordning:
- a) indsamle, opbevare, behandle, analysere og udveksle oplysninger
- b) uden ophold **og gennem de nationale Europolenheder som omhandlet i artikel 7** give medlemsstaterne meddelelse om oplysninger, der vedrører dem, og om indbyrdes forbindelser mellem strafbare handlinger [**Ændring 59**]
- c) koordinere, organisere og gennemføre efterforskning og operationelle foranstaltninger
- i) der udføres i fællesskab med medlemsstaternes kompetente myndigheder, **enten i efterforskninger, der allerede er indledt af medlemsstaterne, eller som følge af en anmodning fra Europol til en medlemsstat om at indlede en efterforskning af en forbrydelse,** eller [**Ændring 60**]
- ii) der udføres inden for rammerne af fælles efterforskningshold, jf. artikel 5, eventuelt i samarbejde med Eurojust
- d) deltage i fælles efterforskningshold og foreslå, at de oprettes i henhold til artikel 5
- e) meddele oplysninger og yde analytisk støtte til medlemsstaterne i forbindelse med større internationale begivenheder
- f) udarbejde vurderinger af trusler, strategiske og operationelle analyser og rapporter om den generelle situation

Tirsdag den 25. februar 2014

- g) udvikle, dele og fremme ekspertviden om metoder til forebyggelse af kriminalitet, efterforskningsprocedurer og tekniske og kriminaltekniske metoder samt rådgive medlemsstaterne
 - h) yde teknisk og finansiel støtte til medlemsstaternes operationer og efterforskning på tværs af landegrænserne, herunder **gennem** fælles efterforskningshold **i overensstemmelse med artikel 5 [Ændring 61]**
 - i) ~~støtte, udvikle, levere, koordinere og implementere uddannelse for retshåndhavende personale i samarbejde med netværket af uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne, jf. kapitel III [Ændring 62]~~
 - j) ~~give de EU-organer, der er oprettet med hjemmel i traktatens afsnit V, og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) efterretninger om kriminalitet og yde dem analytisk bistand inden for deres kompetenceområder [Ændring 63]~~
 - k) meddele oplysninger og yde støtte til EU's krisestyringsstrukturer og til EU-krisestyringsmissioner, der er oprettet med hjemmel i TEU
 - l) udvikle specialiserede EU-ekspertisecentre for bekæmpelse af visse former for kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, navnlig Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet
- la) være behjælpelig med efterforskningen i medlemsstaterne, navnlig ved at fremsende alle relevante oplysninger til de nationale enheder. [Ændring 64]**

2. Europol udarbejder strategiske analyser og vurderinger af trusler til hjælp for Rådet og Kommissionen, når de skal fastlægge EU's strategiske og operationelle prioriteter for bekæmpelse af kriminalitet. Europol bistår tillige i den operationelle gennemførelse af prioriteterne.

3. Europol udarbejder strategiske efterretninger til brug for en effektiv anvendelse af de ressourcer, som på nationalt plan og på EU-plan er til rådighed til operationel indsats og støtte til denne indsats.

4. Europol skal fungere som centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/511/RIA⁽¹⁾. Europol skal endvidere fremme koordinering af foranstaltninger til bekæmpelse af eurofalskmøntneri, der gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller af fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med EU-organer og tredjelandes myndigheder.

4a. Europol kan ikke anvende tvangsindgreb. [Ændring 65]

Artikel 5

Deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Europol kan deltage i aktiviteterne i fælles efterforskningshold, for så vidt de vedrører kriminalitet omfattet af Europols målsætninger.

2. Europol kan inden for de begrænsninger, der følger af loven i de medlemsstater, hvor det fælles efterforskningshold opererer, bistå i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmerne af det fælles efterforskningshold. **Europols ansatte må ikke deltage i anvendelsen af tvangsindgreb. [Ændring 66]**

3. Har Europol grund til at antage, at det ville være værdifuldt for en efterforskning, at der blev oprettet et fælles efterforskningshold, kan den foreslå dette for de medlemsstater, sagen berører, og træffe foranstaltninger til at bistå dem med at oprette det fælles efterforskningshold.

3a. Europols deltagelse i et fælles efterforskningshold skal ske efter aftale med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er involveret i det pågældende hold, og skal registreres i et dokument, der forinden undertegnes af Europols direktør, og som vedlægges aftalen om oprettelse af et fælles efterforskningshold. [Ændring 67]

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2005/511/RIA af 12. juli 2005 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (EUT L 185 af 16.7.2005, s. 35).

Tirsdag den 25. februar 2014

3b. Det i stk. 3a omhandlede bilag fastlægger betingelserne for Europol-ansattes deltagelse i det fælles efterforskningshold, herunder regler vedrørende deres privilegier og immuniteter samt vedrørende det ansvar, der påhviler dem, hvis de gør sig skyld i uregelmæssigheder. [Ændring 68]

3c. Europol-ansatte, der deltager i et fælles efterforskningshold, er med hensyn til lovovertrædelser begået mod eller af dem underkastet den nationale lovgivning, der gælder i den medlemsstat, hvor det fælles efterforskningshold opererer, og som finder anvendelse på de medlemmer af det fælles efterforskningshold, der udfører lignende opgaver i den pågældende medlemsstat. [Ændring 69]

3d. Europol-ansatte, der deltager i et fælles efterforskningshold, kan udveksle oplysninger indhentet fra Europol's datalagringsystemer med medlemmerne af efterforskningsholdet. Eftersom dette indebærer direkte kontakt som reguleret ved artikel 7, underretter Europol samtidigt Europol's nationale enheder i de medlemsstater, der er repræsenteret i det fælles efterforskningshold, og Europol's nationale enheder i de medlemsstater, der indgav oplysningerne. [Ændring 70]

3e. Oplysninger indhentet af en Europol-ansat, mens denne deltager i et fælles efterforskningshold, kan gennem Europol's nationale enheder inkorporeres i ethvert af Europol's datalagringsystemer, såfremt den kompetente myndighed, der har afgivet oplysningerne, giver sit samtykke hertil og påtager sig ansvaret herfor. [Ændring 71]

4. Europol kan ikke anvende tvangsindgreb.

Artikel 6

Anmodninger fra Europol om at indlede efterforskning af forbrydelser

1. Finder Europol i en konkret sag, at der bør indledes efterforskning af en forbrydelse, der er omfattet af Europol's målsætninger, underretter den Eurojust herom. [Ændring 72]

2. Samtidig anmoder kan Europol anmode de nationale enheder, der er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 2, i de berørte medlemsstater om at indlede, foretage eller koordinere efterforskningen af forbrydelsen. [Ændring 73]

2a. Hvis der er mistanke om et ondsindet angreb på netværket og informationssystemet i to eller flere medlemsstater eller EU-organer, udført af en statslig eller ikkestatslig aktør i et tredjeland, iværksætter Europol på eget initiativ en efterforskning. [Ændring 74]

3. De Medlemsstaterne tager sådanne anmodninger op til behørig overvejelse og underretter gennem deres nationale enheder underretter straks Europol, når efterforskningen indledes om, hvorvidt der vil blive indledt en efterforskning. [Ændring 75]

4. Hvis de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme Europol's anmodning, meddeler de Europol grundene til deres beslutning inden en måned efter anmodningen. De kan dog undlade at meddele grundene, hvis dette ville:

a) skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller

b) bringe gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller personers sikkerhed i fare.

5. Europol underretter Eurojust om den beslutning, den kompetente myndighed i en medlemsstat har truffet om at indlede efterforskning eller at afslå at indlede efterforskning.

Artikel 7

Medlemsstaternes samarbejde med Europol

1. Medlemsstaterne og Europol samarbejder med Europol om udførelsen af dens Europol's opgaver. [Ændring 76]

2. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national enhed, der skal være forbindelsesleddet mellem Europol og medlemsstaternes udpegede kompetente myndigheder samt med uddannelsesinstitutioner for retshåndhavende personale. Hver medlemsstat udpeger en embedsmand til udpeger en leder af den nationale enhed. [Ændring 77]

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale enheder er i stand til at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, og navnlig, at de har adgang til nationale databaser vedrørende retshåndhævelse.

Tirsdag den 25. februar 2014

4. **Den nationale enhed er det eneste forbindelsesled mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder.** Europol kan **dog** samarbejde direkte med medlemsstaternes kompetente myndigheder ~~om~~ **inden for rammerne af efterforskning af konkrete sager, som disse myndighederne foretager, forudsat at denne direkte kontakt tilfører en merværdi, der fører til en vellykket afslutning på efterforskningen og er i overensstemmelse med national lovgivning.** Europol ~~giver da straks~~ **informerer på forhånd** den nationale enhed ~~meddelelse herom og om behovet for en sådan kontakt.~~ **Europol fremsender hurtigst muligt** en kopi af ~~eventuelle de~~ oplysninger, der er blevet udvekslet ~~under den gennem denne direkte kontakt mellem Europol og de respektive kompetente myndigheder.~~ [Ændring 78]

5. Medlemsstaterne skal gennem deres nationale ~~enhed eller en kompetent myndighed i medlemsstaten~~ navnlig: [Ændring 79]

a) **på eget initiativ** levere de oplysninger **og efterretninger** til Europol, som er nødvendige for, at Europol kan opfylde sine målsætninger. Dette omfatter også ~~straks at meddele Europol oplysninger vedrørende kriminalitetsområder, der anses for en prioritet for Den Europæiske Union. Det omfatter tillige at tilsende en kopi af bilaterale eller multilaterale udvekslinger med en anden medlemsstat eller andre medlemsstater, for så vidt som udvekslingen vedrører kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger~~ **udføre sine opgaver, samt besvare Europols anmodninger om oplysninger, efterretninger og rådgivning.**

Uden at det berører det ansvar, der påhviler medlemsstaterne med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den interne sikkerhed, er en national enhed ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger eller efterretninger, hvis dette:

i) **skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser**

ii) **bringer den vellykkede gennemførelse af en igangværende efterforskning eller personers sikkerhed i fare, eller**

iii) **afslører oplysninger, der vedrører organisationer eller særlig efterretningsvirksomhed på området for statssikkerhed.** [Ændring 80]

b) sikre, at alle relevante kompetente myndigheder ~~i medlemsstaterne og uddannelsesinstitutioner for retshåndhavende personale i medlemsstaterne~~ effektivt kommunikerer og samarbejder med Europol [Ændring 81]

e) ~~øge bevidstheden om Europols aktiviteter.~~ [Ændring 82]

ca) **anmode Europol om at tilvejebringe relevante oplysninger, der kunne fremme de efterforskninger, der foretages af de udpegede kompetente myndigheder** [Ændring 83]

cb) **sikre effektiv kommunikation og effektivt samarbejde med de kompetente myndigheder** [Ændring 84]

cc) **sikre, at enhver udveksling af oplysninger mellem dem selv og Europol overholder lovgivningen.** [Ændring 85]

6. Lederne af de nationale enheder skal mødes regelmæssigt, navnlig for at drøfte og løse problemer, der opstår i forbindelse med deres operationelle samarbejde med Europol.

7. Hver medlemsstat træffer bestemmelse om organisationen og personalet i den nationale enhed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

8. Udgifterne for de nationale enheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til kommunikationer med Europol afholdes af medlemsstaterne og kan med undtagelse af tilslutningsudgifterne ikke kræves godtgjort af Europol.

9. Medlemsstaterne sikrer ~~et minimumsniveau~~ **det højest mulige niveau** for sikkerheden ved alle systemer, der anvendes ved opkobling til Europol. [Ændring 86]

10. Hvert år udfærdiger Europol en rapport om ~~mængden og kvaliteten af de~~ **hver medlemsstats deling af** oplysninger; ~~som hver medlemsstat har meddelt i henhold til stk. 5, litra a), og om arbejdet i medlemsstatens nationale enhed.~~ **Rapporten analyseres af bestyrelsen med henblik på løbende at forbedre det gensidige samarbejde mellem Europol og medlemsstaterne.** Årsrapporten oversendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter. [Ændring 229]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 8

Forbindelsesofficerer

1. Hver national enhed udpeger mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er forbindelsesofficererne undergivet national ret i den medlemsstat, der har udpeget dem.
2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og skal instrueres af deres nationale enhed i Europol i henhold til national ret i den medlemsstat, der har udpeget dem, og de bestemmelser, der finder anvendelse på forvaltningen af Europol.
3. Forbindelsesofficerer ~~bistår i udvekslingen af~~ **overfører** oplysninger ~~mellem fra deres nationale enheder til~~ Europol og deres medlemsstater **fra Europol til de nationale enheder.** [Ændring 87]
4. Forbindelsesofficerer bistår i udvekslingen af oplysninger mellem deres medlemsstater og andre medlemsstaters forbindelsesofficerer i overensstemmelse med national ret. Europols infrastruktur kan, for så vidt det er i overensstemmelse med national ret, også anvendes til bilateral udveksling om forbrydelser, der ikke er omfattet af Europols målsætninger. Bestyrelsen fastsætter forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser i forhold til Europol. **Enhver sådan udveksling af oplysninger skal ske under iagttagelse af EU-lovgivningen og national lovgivning, navnlig Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾, alt efter hvad der er relevant. Europol behandler kun oplysninger, som modtages i henhold til denne bestemmelse, hvis det kan betragtes som en retmæssig modtager i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivningen.** [Ændring 88]
5. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med artikel 65.
6. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Europols aktiviteter i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.
7. Europol afholder omkostningerne ved at stille de nødvendige lokaler til rådighed for medlemsstaterne i Europolbygningen og yde forbindelsesofficererne passende støtte med henblik på udførelsen af deres arbejde. Alle andre udgifter i forbindelse med udpegelsen af forbindelsesofficerer afholdes af de medlemsstater, der har udpeget dem, herunder også udgifter til forbindelsesofficerernes udstyr, medmindre budgetmyndigheden efter henstilling fra bestyrelsen træffer anden afgørelse herom.

Kapitel III

OPGAVER VEDRØRENDE UDDANNELSE AF RETSHÅNDLÆVENDE PERSONALE

Artikel 9

Europolakademiet

1. En afdeling af Europol, Europolakademiet som oprettet ved denne forordning, støtter, udvikler, leverer og koordinerer uddannelse af retshåndhævende personale, navnlig på områderne bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, og terrorisme, afvikling af begivenheder med stor risiko for den offentlige orden og sportsbegivenheder, strategisk planlægning og ledelse af EU-missioner, der ikke har militær karakter, samt ledelse inden for retshåndhævelse og sprogkundskaber, særligt for at

a) øge bevidstheden om og kendskabet til:

i) internationale instrumenter og EU-instrumenter vedrørende samarbejde om retshåndhævelse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

Tirsdag den 25. februar 2014

- ii) EU-organerne, navnlig Europol, Eurojust og Frontex, deres funktionsmåde og rolle
 - iii) retslige aspekter af samarbejdet om retshåndhævelse og praktisk viden om adgang til informationskilder
- b) tilskynde til udvikling af regionalt og bilateralt samarbejde blandt medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande
- e) behandle særlige temaområder vedrørende kriminalitet eller politiarbejde, hvor uddannelse på EU-plan kan være værdifuld
- d) opstille detaljerede fælles uddannelsesplaner for retshåndhævende personale med henblik på at uddanne dem til deltagelse i civile EU-missioner
- e) støtte medlemsstaterne i bilaterale aktiviteter til at opbygge kapacitet til retshåndhævelse i tredjelande
- f) uddanne undervisere og bistå i forbedring af praksis med hensyn til indlæring og udveksle god praksis med hensyn hertil.
2. ~~Europolakademiet udvikler og ajourfører regelmæssigt indlæringsredskaber og metoder og anvender dem ud fra et perspektiv om livslang læring med henblik på at styrke kvalifikationerne hos det retshåndhævende personale. Europol evaluerer resultaterne af disse foranstaltninger med henblik på at forbedre fremtidige foranstaltningers kvalitet, sammenhæng og effektivitet.~~

Artikel 10

Europolakademiets opgaver

1. ~~Europolakademiet udarbejder flerårige strategiske analyser af behovet for uddannelse og flerårige læringsprogrammer.~~
2. ~~Europolakademiet udvikler og gennemfører uddannelsesaktiviteter og læringsprodukter, der kan omfatte~~
 - a) kurser, seminarer, konferencer, internetbaserede aktiviteter og e-læringsaktiviteter
 - b) fælles uddannelsesplaner med henblik på at øge bevidstheden om kriminelle fænomener på tværs af landegrænserne, afhjælpe mangler i viden angående disse fænomener og/eller fremme en fælles tilgang til dem
 - e) uddannelsesmoduler inddelt i gradvise etaper eller niveauer afhængigt af, hvor komplicerede færdigheder den relevante målgruppe har behov for, og med fokus enten på et afgrænset geografisk område eller et bestemt tematisk område af kriminel virksomhed eller på en speciel gruppe professionelle færdigheder
 - d) udvekslings- og udstationeringsprogrammer for retshåndhævende personale inden for rammerne af en tilgang til uddannelse, der er operationelt baseret.
3. ~~Med henblik på at sikre en sammenhængende EU-uddannelsespolitik til at støtte civile missioner og opbygge kapacitet i tredjelande udfører Europolakademiet følgende opgaver:~~
 - a) vurdering af konsekvenserne af eksisterende EU-relateret politik og initiativer angående uddannelse i retshåndhævelse
 - b) udvikling og levering af uddannelse til at forberede medlemsstaternes retshåndhævende personale til at deltage i civile missioner, herunder for at sætte dem i stand til at erhverve de relevante sprogkundskaber
 - e) udvikling og levering af uddannelse af retshåndhævende personale i tredjelande, særligt fra lande, der er kandidater til tiltrædelse af Unionen
 - d) forvaltning af midler fra EU's bistand til tredjelande, der er afsat til at bistå tredjelande med at opbygge deres kapacitet på de relevante områder af EU's politik, i overensstemmelse med de prioriteter, Unionen har opstillet.
4. ~~Europolakademiet fremmer gensidig anerkendelse af uddannelse inden for retshåndhævelse i medlemsstaterne og hermed forbundne eksisterende EU-kvalitetsstandarder.~~

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 11

Forskning af relevans for uddannelse

1. ~~Europolakademiet bidrager til udviklingen af forskning af relevans for uddannelsesaktiviteterne omfattet af dette kapitel.~~
2. ~~Europolakademiet fremmer og opretter et partnerskab med EU-organerne samt med offentlige og private uddannelsesinstitutioner og tilskynder til dannelsen af stærkere partnerskaber mellem universiteter og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse i medlemsstaterne. [Ændring 89]~~

Kapitel IV

EUROPOLS ORGANISATION

Artikel 12

Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur

Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur består af:

- a) en bestyrelse, der varetager de opgaver, der er fastsat i artikel 14
- b) en eksekutivdirektør, der har de ansvarsområder, der er fastsat i artikel 19
- e) ~~et videnskabeligt udvalg for uddannelse, jf. artikel 20~~ [Ændring 90]
- d) om fornødent andre rådgivende organer, som bestyrelsen opretter i medfør af artikel 14, stk. 1, litra p)
- e) ~~om fornødent en direktion, jf. artikel 21 og 22.~~ [Ændring 91]

AFDELING 1

BESTYRELSEN

Artikel 13

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og ~~to repræsentanter~~ **en repræsentant** for Kommissionen, der alle har stemmeret. [Ændring 92]

1a. En repræsentant for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol bemyndiges til at deltage i bestyrelsens møder som observatør. Denne repræsentant har ikke stemmeret. [Ændring 93]

2. Medlemmerne af bestyrelsen udnævnes på grundlag af deres erfaring med ledelse af organisationer i den offentlige eller private sektor og deres kendskab til samarbejde om retshåndhævelse.

3. Hvert bestyrelsesmedlem skal have en suppleant, der udnævnes **af medlemmet** på grundlag af ~~sin erfaring med ledelse af organisationer i den offentlige eller private sektor og sit kendskab til national uddannelsespolitik for retshåndhavende personale.~~ **kriterierne i artikel 13, stk. 2.** Suppleanten er medlemmets stedfortræder i dets fravær. ~~Medlemmet er suppleantens stedfortræder i dennes fravær i forbindelse med spørgsmål vedrørende uddannelse af retshåndhavende personale.~~ [Ændring 94]

4. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, ~~bestræber sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde.~~ Alle parter tilstræber at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen. [Ændring 95]

5. Medlemmer og suppleanter udnævnes for fire år ad gangen. Perioden kan forlænges. Ved periodens udløb og i forbindelse med deres fratræden fortsætter medlemmerne i deres hverv, indtil de genudnævnes eller afløses **en periode, som fastsættes af den medlemsstat, der udnævner dem.** [Ændring 96]

Tirsdag den 25. februar 2014

5a. *Formanden bistås af bestyrelsens sekretariat. Sekretariatet skal navnlig:*

- a) *inddrages nært og kontinuerligt i planlægningen, samordningen og sikringen af sammenhængen i bestyrelsens arbejde; sekretariatet handler på formandens ansvar og i overensstemmelse med dennes retningslinjer*
- b) *yde bestyrelsen den administrative støtte, der er nødvendig for, at den kan udføre sine opgaver. [Ændring 97]*

5b. *Hvert bestyrelsesmedlem forelægger i begyndelsen af sin mandatperiode en erklæring om sine interesser. [Ændring 98]*

Artikel 14

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen skal:
 - a) hvert år vedtage Europols arbejdsprogram for det følgende år med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og i overensstemmelse med artikel 15
 - b) vedtage et flerårigt arbejdsprogram med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer i overensstemmelse med artikel 15
 - c) vedtage Europols årlige budget med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og udøve andre funktioner vedrørende Europols budget i medfør af kapitel XI
 - d) vedtage en konsolideret årlig aktivitetsrapport om Europols aktiviteter og sende den til ~~Europa-Parlamentet~~, **og forelægge den for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og sende** den til Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter **og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse** inden den 1. juli i det følgende år. Den konsoliderede årlige aktivitetsrapport offentliggøres [Ændring 99]
 - e) vedtage de finansielle bestemmelser for Europol i henhold til artikel 63
 - f) vedtage den flerårige plan for personalepolitikken inden den 31. januar efter at have indhentet en udtalelse fra Kommissionen
 - g) ~~vedtage en strategi for bekæmpelse af svig, som står i forhold til risikoen for svig og tager omkostningerne og fordelene ved de foranstaltninger, der skal gennemføres, i betragtning~~ [Ændring 100]
 - h) vedtage bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter, for så vidt angår bestyrelsesmedlemmerne ~~og medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse~~ [Ændring 101]
 - i) ~~øver for Europols ansatte udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, (herefter »beføjelser som ansættelsesmyndighed«), jf. stk. 2~~ [Ændring 102]
 - j) **efter forslag fra direktøren** vedtage de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i medfør af vedtægtens artikel 110 [Ændring 103]
 - k) udnævne eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektører og i påkommende tilfælde forlænge deres embedsperiode eller afskedige dem, jf. artikel 56 og 57
 - l) opstille resultatindikatorer og føre tilsyn med eksekutivdirektørens resultater, herunder med gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser
 - m) udnævne en regnskabsfører, som skal være funktionelt uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte skal finde anvendelse på
 - n) ~~udnævne medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse~~ [Ændring 104]

Tirsdag den 25. februar 2014

- o) sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter samt fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) **og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse** [Ændring 105]
- p) ~~træffe alle beslutninger vedrørende etablering af Europols interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf~~ [Ændring 106]
- q) vedtage sin forretningsorden
- qa) **udnævne en databeskyttelsesansvarlig, som i sine funktioner er uafhængig af bestyrelsen, og som er ansvarlig for oprettelsen og forvaltningen af databehandlingssystemerne.** [Ændring 107]

Bestyrelsen kan, efter henstilling fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i henhold til artikel 46, stk. 3, litra f), og med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer, midlertidigt eller definitivt nedlægge forbud mod behandling. [Ændring 108]

2. I overensstemmelse med vedtægtens artikel 110 vedtager bestyrelsen i medfør af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte en afgørelse om at delegerede relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til eksekutivdirektøren og opstiller betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Eksekutivdirektøren skal bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

~~Når det på grund af ekstraordinære omstændigheder er nødvendigt, kan bestyrelsen ved afgørelse midlertidigt ophæve delegationen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed til eksekutivdirektøren og dennes subdelegation af beføjelser og selv udøve beføjelserne eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller til en anden medarbejder end eksekutivdirektøren.~~ [Ændring 109]

Artikel 15

Det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram

1. Bestyrelsen vedtager det årlige arbejdsprogram senest den 30. november hvert år på grundlag af et forslag ~~fra fremlagt af~~ eksekutivdirektøren **og forelagt for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** og under hensyntagen til Kommissionens udtalelse. Den fremsender det til ~~Europa-Parlamentet~~ **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol**, Rådet, Kommissionen, de nationale parlamenter **og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.** [Ændring 110]

2. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram ~~skal være i overensstemmelse med~~ **er undergivet** det i stk. 4 omhandlede flerårige arbejdsprogram. Det skal klart anføres i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående finansår. [Ændring 111]

3. Bestyrelsen ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, hvis Europol tillægges nye opgaver.

~~Vesentlige~~ Ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegerede beføjelsen til at foretage ikke-~~vesentlige~~ ændringer i det årlige arbejdsprogram til eksekutivdirektøren. [Ændring 112]

4. Bestyrelsen skal endvidere vedtage og ajourføre det flerårige arbejdsprogram senest den 30. november hvert år under hensyntagen til Kommissionens udtalelse og efter høring af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter **samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.** [Ændring 114]

Efter vedtagelsen oversendes det flerårige arbejdsprogram til ~~Europa-Parlamentet~~ **og forelægges for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og fremsendes til** Rådet, Kommissionen, de nationale parlamenter **og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.** [Ændring 113]

Tirsdag den 25. februar 2014

Det flerårige arbejdsprogram skal indeholde strategiske mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal endvidere indeholde en angivelse af, hvilket beløb og hvilket personale der bevilges til hvert mål, i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme og den flerårige plan for personalepolitikken. Det skal indeholde strategien for forholdet til de i artikel 29 nævnte tredjelande eller internationale organisationer.

Det flerårige arbejdsprogram skal gennemføres i årlige arbejdsprogrammer og skal i nødvendigt omfang ajourføres i lyset af resultaterne af eksterne og interne evalueringer. Evalueringernes konklusioner skal også i nødvendigt omfang afspejles i det årlige arbejdsprogram for det følgende år.

Artikel 16

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af bestyrelsesmedlemmerne.

Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formanden og næstformanden udnævnes for **4 fem** år ad gangen. Perioden kan fornys én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin formandskabs- eller næstformandskabsperiode, ophører den pågældendes formandskab eller næstformandskab dog automatisk samtidig. [**Ændring 115**]

Artikel 17

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsesformanden indkalder til bestyrelsesmøder.

2. Europols eksekutivdirektør deltager i drøftelserne.

3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelsesformanden, efter anmodning fra Kommissionen eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.

4. Bestyrelsen kan indbyde enhver, hvis synspunkter kan være relevante for diskussionen, til at deltage i mødet som observatør uden stemmeret.

4a. En repræsentant for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol bemyndiges til at deltage i bestyrelsens møder som observatør. [Ændring 116**]**

5. Rådgivere og eksperter kan bistå bestyrelsens medlemmer, for så vidt dette ikke er i strid med dens forretningsorden.

6. Europol varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 18

Afstemningsregler

1. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal af medlemmerne, jf. dog artikel 14, stk. 1, **afsnit 1**, litra a), b) og c), **og artikel 14, stk. 1, afsnit 1a**, artikel 16, stk. 1, og artikel 56, stk. 8. [**Ændring 117**]

2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.

3. Bestyrelsesformanden deltager i afstemningen.

4. Eksekutivdirektøren deltager ikke i afstemningen.

Tirsdag den 25. februar 2014

4a. Repræsentanten for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol har ikke stemmeret. [Ændring 118]

5. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, herunder regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt om nødvendigt regler om beslutningsdygtighed.

AFDELING 2

EKSEKUTIVDIREKTØREN

Artikel 19

Eksekutivdirektørens ansvarsområder

1. Eksekutivdirektøren forestår ledelsen af Europol. Eksekutivdirektøren er ansvarlig over for bestyrelsen.
2. Med forbehold af Kommissionens, bestyrelsens og direktionens beføjelser er eksekutivdirektøren uafhængig i udførelsen af sit hverv og må hverken søge eller modtage instruktioner fra regeringer eller andre organer.
3. Eksekutivdirektøren **giver regelmæssigt møde for og** aflægger rapport til ~~Europa-Parlamentet~~ **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** om udførelsen af sit hverv, når han anmodes herom. Rådet kan anmode eksekutivdirektøren om at aflægge rapport om udførelsen af hans hverv. [Ændring 119]
4. Eksekutivdirektøren er Europols repræsentant i retlig henseende.
5. Eksekutivdirektøren er ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der pålægges Europol ved denne forordning. Eksekutivdirektøren er navnlig ansvarlig for:
 - a) den løbende administration af Europol
 - b) gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser
 - c) udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram og forelæggelsen af dem for bestyrelsen ~~efter høring af Kommissionen~~ **under hensyntagen til Kommissionens udtalelse** [Ændring 120]
 - d) gennemførelsen af det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram og aflæggelse af rapport om gennemførelsen heraf til bestyrelsen
 - e) udarbejdelse af en konsolideret årsberetning om Europols aktiviteter og forelæggelse heraf for bestyrelsen til godkendelse
 - f) forberedelse af en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i de interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter og undersøgelsesrapporter og henstillinger fra OLAF's undersøgelser samt aflæggelse af en statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen
 - g) beskyttelse af Unionens finansielle interesser gennem anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige forhold og gennem effektiv kontrol, der dog ikke må gribe ind i OLAF's undersøgelsesbeføjelser, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning
 - h) udarbejdelse ~~Europols strategi~~ for **Europol af en strategisk analyse af** bekæmpelse af svig **og af en strategi for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter** og forelæggelse heraf for bestyrelsen til godkendelse [Ændring 121]
 - i) udarbejdelse af udkast til finansielle bestemmelser for Europol
 - j) udarbejdelse af Europols udkast til et overslag over indtægter og udgifter og gennemførelse af dets budget

Tirsdag den 25. februar 2014

- k) udarbejdelse af udkast til den flerårige plan for personalepolitikken og forelæggelse heraf for bestyrelsen ~~efter høring af Kommissionen~~ **under hensyntagen til Kommissionens udtalelse [Ændring 122]**
- ka) **udøvelse med hensyn til Europols personale af de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber tillægger den myndighed, der har beføjelse til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelser«), dog med forbehold af artikel 14, stk. 1, litra j) [Ændring 123]**
- kb) **at træffe alle beslutninger vedrørende etableringen af Europols interne strukturer og, om nødvendigt, ændringer heraf [Ændring 124]**
- l) ydelse af støtte til bestyrelsesformanden i forbindelse med forberedelsen af bestyrelsesmøderne
- m) regelmæssig informering af bestyrelsen om gennemførelsen af EU's strategiske og operationelle prioriteter for bekæmpelse af kriminalitet.

AFDELING 3

VIDENSKABELIGT UDVALG FOR UDDANNELSE

Artikel 20

Det videnskabelige udvalg for uddannelse

1. Det videnskabelige udvalg for uddannelse er et uafhængigt rådgivende organ, der sikrer og styrer den videnskabelige kvalitet af Europols arbejde med uddannelse. Med henblik herpå involverer eksekutivdirektøren på et tidligt stadium det videnskabelige udvalg for uddannelse i udarbejdelsen af alle de i artikel 14 nævnte dokumenter i det omfang, de vedrører uddannelse.
2. Det videnskabelige udvalg for uddannelse sammensættes af elleve personer fra universitetsverdenen eller erhvervslivet, der nyder den højeste anseelse inden for de fagområder, kapitel III i denne forordning vedrører. Bestyrelsen udnævner medlemmerne efter en gennemsigtig procedure for indkaldelse af ansøgninger og udvælgelse, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Bestyrelsens medlemmer kan ikke være medlemmer af det videnskabelige udvalg for uddannelse. Medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse skal være uafhængige. De må hverken søge eller modtage instrukser fra regeringer eller andre organer.
3. Listen over medlemmer af det videnskabelige udvalg for uddannelse offentliggøres og ajourføres af Europol på dennes internetside.
4. Medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse udnævnes for fem år ad gangen. De kan ikke genudnævnes, og de kan afsættes, hvis de ikke opfylder betingelsen om uafhængighed.
5. Det videnskabelige udvalg for uddannelse vælger sin formand og næstformand for fem år ad gangen. Det vedtager sine udtalelser med simpelt flertal. Det indkaldes af udvalgsformanden indtil fire gange om året. Hvis det findes nødvendigt, indkalder formanden til ekstraordinære møder af egen drift eller efter anmodning fra mindst fire udvalgsmedlemmer.
6. Eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektøren for uddannelse eller deres respektive stedfortrædere indbydes til møderne som observatører uden stemmeret.
7. Det videnskabelige udvalg for uddannelse bistås af en sekretær fra Europols personale, der udpeges af udvalget og udnævnes af eksekutivdirektøren.
8. Det videnskabelige udvalg for uddannelse skal navnlig:
 - a) rådgive eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektøren for uddannelse i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og andre strategiske dokumenter for at sikre deres videnskabelige kvalitet og deres sammenhæng med de relevante EU-politikker og -prioriteter.

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) afgive uafhængige udtalelser og yde rådgivning til bestyrelsen om spørgsmål inden for dets ansvarsområde
 - e) afgive uafhængige udtalelser og rådgivning om kvaliteten af uddannelsesplaner, anvendte indlæringsmetoder, uddannelsesmuligheder og videnskabelig udvikling
 - d) udføre andre rådgivningsopgaver, der hører ind under de videnskabelige aspekter af Europol's arbejde med uddannelse, efter anmodning fra bestyrelsen, eksekutivdirektøren eller viceeksekutivdirektøren for uddannelse.
9. Det årlige budget for det videnskabelige udvalg for uddannelse skal bevilges til en separat budgetpost for Europol. [Ændring 125]

AFDELING 4

DIREKTIONEN

Artikel 21

Nedsættelse

Bestyrelsen kan nedsætte en direktion.

Artikel 22

Opgaver og organisation

1. Direktionen bistår bestyrelsen.
2. Direktionen har følgende opgaver:
 - a) at forberede de afgørelser, der skal træffes af bestyrelsen
 - b) sammen med bestyrelsen at sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter samt fra undersøgelsesrapporter og henstillinger fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - e) at bistå og rådgive eksekutivdirektøren i forbindelse med gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke overvågningen af den administrative forvaltning, uden at dette dog griber ind i eksekutivdirektørens ansvarsområder, jf. artikel 19.
3. Hvis det i hastende tilfælde er nødvendigt, kan direktionen træffe visse foreløbige afgørelser på bestyrelsens vegne, særligt vedrørende den administrative forvaltning, herunder om at suspendere delegationen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed.
4. Direktionen består af bestyrelsesformanden, en af Kommissionens repræsentanter i bestyrelsen og tre andre medlemmer, som bestyrelsen udnævner blandt sine medlemmer. Bestyrelsesformanden er også formand for direktionen. Eksekutivdirektøren deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.
5. Medlemmerne af direktionen udnævnes for fire år ad gangen. De ophører dog med at være medlemmer af direktionen, når de ikke længere er medlemmer af bestyrelsen.
6. Direktionen holder mindst ét ordinært møde hver tredje måned. Derudover mødes den på formandens initiativ og efter anmodning fra dens medlemmer.
7. Direktionen overholder bestyrelsens forretningsorden. [Ændring 126]

Kapitel V

BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Informationskilder

1. Europol må kun behandle oplysninger, der er meddelt agenturet af

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) medlemsstaterne i henhold til deres nationale ret
 - b) EU-organer, tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med kapitel VI
 - c) private parter i henhold til artikel 29, stk. 2.
2. Europol kan direkte hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra offentligt tilgængelige kilder, såsom medierne, herunder internettet og offentlige oplysninger.
3. Europol kan hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra nationale informationssystemer, EU-informationssystemer eller internationale informationssystemer, herunder gennem direkte it-adgang, for så vidt som det er tilladt i henhold til instrumenter i EU-retten, folkeretten eller national ret, **og såfremt det kan påvises, at adgangen er nødvendig for og står i forhold til formålet med udførelsen af en opgave, som henhører under Europols mandat.** De relevante bestemmelser i disse instrumenter i EU-retten, folkeretten eller national ret finder anvendelse på Europols adgang til og brug af disse oplysninger i det omfang, de indeholder strengere regler om adgang og brug end denne forordning.

De fastlægger målsætningerne, kategorierne af personoplysninger og formålene med samt de midler og den procedure, der skal benyttes til søgning og behandling af oplysningerne under overholdelse af de gældende databeskyttelsesbestemmelser og -principper. ~~Det~~ Der gives kun adgang til disse informationssystemer for personale i Europol, der har fået tilladelse hertil, og kun adgang i det omfang, det er **strengt** nødvendigt og ~~for~~ **står i forhold til formålet med udførelsen af Europols opgaver.** [Ændring 127]

Artikel 24

Formål med behandlingen af oplysninger

1. Europol kan kun behandle oplysninger, herunder personoplysninger, i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til målsætningerne i artikel 3, ~~stk. 1 og 2,~~ og.

Personoplysninger kan kun behandles til følgende formål:

- a) krydscheck med henblik på at finde en sammenhæng **eller andre relevante forbindelser** mellem oplysninger **og kun vedrørende:**
 - i) **personer, som mistænkes for at have begået eller deltaget i en strafbar handling henhørende under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan handling**
 - ii) **personer, med hensyn til hvilke der er faktiske tegn på eller rimelige grunde til at antage, at de vil begå strafbare handlinger**
- b) analyser af strategisk eller tematisk art
- c) operationelle analyser i konkrete tilfælde.

Udførelsen af disse opgaver sker efter følgende kriterier:

- **checkene i litra a) foretages under iagttagelse af de nødvendige databeskyttelsesgarantier og skal navnlig forelægge tilstrækkelig begrundelse for dataanmodningen og formålet hermed. Der skal også træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det kun er de myndigheder, der oprindeligt var ansvarlige for indsamlingen af oplysningerne, der efterfølgende kan ændre dem**
- **for hver operationel analyse i et konkret tilfælde som omhandlet i litra c) gælder følgende særlige sikkerhedsforanstaltninger:**
 - i) **der skal defineres et specifikt formål; personoplysninger må kun behandles, hvis de er relevante for dette specifikke formål**
 - ii) **alle krydscheck foretaget af Europols medarbejdere skal være specifikt begrundede; søgning på oplysninger efter en høring skal være begrænset til det absolut nødvendige minimum og specifikt begrundet**
 - iii) **kun autoriserede medarbejdere med ansvar for det formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til, må ændre de pågældende oplysninger.**

Tirsdag den 25. februar 2014

Europol dokumenterer disse operationer behørigt. Dokumentationen stilles efter anmodning til rådighed for den databeskyttelsesansvarlige og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på kontrol af behandlingens lovmæssighed.

2. De kategorier af personoplysninger, der kan indsamles til hvert af de i stk. 1 nævnte formål, og de kategorier af registrerede, hvis oplysninger kan indsamles til hvert af disse formål, er opført på listen i bilag 2.

2a. Europol kan i ekstraordinære tilfælde foretage en midlertidig behandling af oplysninger med henblik på at afgøre, om de pågældende oplysninger er relevante for dets opgaver og til hvilket af de i stk. 1 anførte formål. Bestyrelsen fastsætter på forslag af direktøren og efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse betingelserne for behandlingen af sådanne oplysninger, navnlig med hensyn til adgang til og brug af oplysningerne, samt tidsfrister på højst seks måneder for lagring og sletning af oplysningerne, idet der tages behørigt hensyn til de i artikel 34 omhandlede principper.

2b. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udarbejder retningslinjer indeholdende en nærmere beskrivelse af de i stk. 1, litra a), b) og c), anførte formål. [Ændring 128]

Artikel 25

Bestemmelse af formålet med behandling af oplysninger

1. Når en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation videregiver oplysninger til Europol, bestemmer den eller det, til hvilke af de i artikel 24 nævnte **specifikke og veldefinerede** formål oplysningerne kan behandles. ~~Hvis de ikke har gjort dette, bestemmer Europol oplysningernes relevans, og til hvilket formål de skal behandles.~~ Europol kan kun behandle oplysninger til andre **specifikke og eksplicite** formål end dem, oplysningerne blev meddelt til, hvis dataleverandøren **udtrykkeligt** har givet tilladelse hertil **i henhold til den gældende lovgivning**. [Ændring 129]

2. Medlemsstaterne, EU-organer, tredjelande og internationale organisationer kan ved videregivelsen af oplysninger angive, om adgangen til oplysningerne eller brugen af dem generelt eller konkret skal begrænses, herunder med hensyn til sletning eller tilintetgørelse. Hvis behovet for begrænsninger opstår efter videregivelsen, giver de Europol meddelelse herom. Europol skal overholde disse begrænsninger.

3. Europol kan foretage begrænsninger i medlemsstaters, EU-organers, tredjelandes og internationale organisationers adgang til eller brug af oplysninger, der er hentet fra offentligt tilgængelige kilder.

Artikel 25a

Konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse

1. Forud for enhver behandling af personoplysninger foretager Europol en analyse af indvirkningen af de planlagte behandlingssystemer og -procedurer på beskyttelsen af personoplysninger og meddeler Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse resultatet heraf.

2. Analysen omfatter som minimum en generel beskrivelse af den planlagte behandling, en vurdering af risiciene for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, de påtænkte foranstaltninger til afhjælpning af disse risici samt garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer til sikring af beskyttelsen af personoplysninger og til påvisning af overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning under hensyntagen til de registreredes og andre berørte personers rettigheder og legitime interesser. [Ændring 130]

Artikel 26

Medlemsstaternes og Europols personales adgang til oplysninger, Europol opbevarer

1. Med forbehold af den ret, medlemsstaterne, EU-organerne, tredjelande og internationale organisationer har til at anføre begrænsninger i adgangen til og brug af oplysninger, har medlemsstaterne, **såfremt de kan begrunde behovet for den legitime udførelse af deres opgaver**, adgang til og kan søge i alle oplysninger, der er meddelt til formålene i artikel 24, stk. 1, litra a) og b). Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har kompetence til at udføre sådanne søgninger.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Med forbehold af de begrænsninger, som de medlemsstater, EU-organer, tredjelande og internationale organisationer, der har indgivet oplysningerne, har anført, jf. artikel 25, stk. 2, har medlemsstaterne indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til ~~formålet i et specifikt formål i henhold til~~ artikel 24, stk. 1, litra c), for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet. Hvis der findes oplysninger om søgemnet, ~~indleder~~ **underretter** Europol **leverandøren af oplysningerne og indleder** den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgemnet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra ~~den medlemsstat, der meddelte Europol oplysningerne~~ **leverandøren af oplysningerne til Europol og i det omfang, det er nødvendigt for den legitime udøvelse af den berørte medlemsstats opgave.**

3. Personale i Europol, som er blevet bemyndiget hertil af eksekutivdirektøren, har adgang til de oplysninger, Europol behandler, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver.

3a. Europol fører i overensstemmelse med artikel 43 et detaljeret register over alle de oplysninger om søgemner, hvortil der er givet adgang. [Ændring 131]

Artikel 27

Eurojusts ~~og OLAF's~~ adgang til oplysninger hos Europol

1. Med forbehold af den ret, medlemsstaterne, EU-organerne, tredjelande og internationale organisationer har til at anføre begrænsninger i adgangen til og brug af oplysninger, træffer Europol alle de nødvendige foranstaltninger, for at Eurojust ~~og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)~~ inden for hvert deres ~~sit~~ kompetenceområde kan få adgang til og kan søge i alle oplysninger, der er meddelt til formålene i artikel 24, stk. 1, litra a) og b). Europol skal informeres, hvis Eurojust eller OLAF foretager en søgning, der viser, at der er oplysninger svarende til dem, Europol behandler.

2. Med forbehold af de begrænsninger, de medlemsstater, EU-organer, tredjelande og internationale organisationer, der har indgivet oplysningerne, har anført, jf. artikel 25, stk. 2, træffer Europol alle nødvendige foranstaltninger for, at Eurojust ~~og OLAF~~ inden for hver sit kompetenceområde kan få indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til ~~formålet i et specifikt formål i henhold til~~ artikel 24, stk. 1, litra c), for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet. Hvis der findes oplysninger om søgemnet, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgemnet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, det EU-organ, det tredjeland eller den internationale organisation, der meddelte Europol oplysningerne. **Hvis der findes oplysninger om søgemnet, angiver Eurojust, hvilke oplysninger det har brug for, og Europol må kun dele oplysningerne i det omfang, de oplysninger, der svarer til søgemnet, er nødvendige for den legitime udførelse af deres opgaver. Europol registrerer, hvilke oplysninger der har været givet adgang til.**

3. Søgninger efter oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 kan kun foretages med det formål at konstatere, om oplysninger hos ~~henholdsvis Eurojust eller OLAF~~ svarer til de oplysninger, Europol behandler.

4. Europol må kun tillade søgninger i henhold til stk. 1 og 2 efter at have fået oplysninger fra Eurojust om, hvilke nationale medlemmer, stedfortrædere, assisterende medlemmer og ansatte i Eurojust der har fået tilladelse til at udføre søgninger, ~~og fra OLAF om, hvilke ansatte der har fået tilladelse til at udføre søgninger.~~

5. Hvis Europol eller en medlemsstat i forbindelse med Europols behandling af oplysninger som led i en konkret efterforskning konstaterer, at der er behov for koordinering, samarbejde eller støtte i overensstemmelse med Eurojusts ~~eller OLAF's~~ opgaver, meddeler Europol dem dette og iværksætter proceduren for at dele oplysningerne med dem i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der har indgivet oplysningerne. I så fald rådfører Eurojust ~~eller OLAF~~ sig med Europol.

6. Eurojust, herunder kollegiet, de nationale medlemmer, stedfortræderne, de assisterende medlemmer og de ansatte i Eurojust, ~~samt OLAF~~ skal overholde alle generelle og specifikke begrænsninger i adgang eller brug, som medlemsstaterne, EU-organerne, tredjelande og internationale organisationer har anført i henhold til artikel 25, stk. 2.

6a. Europol og Eurojust underretter hinanden, såfremt de efter at have konsulteret hinandens oplysninger finder, at noget tyder på, at oplysningerne kan være forkerte eller i strid med andre oplysninger. [Ændring 132]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 28

Underretningspligt over for medlemsstaterne

1. Hvis Europol som led i sin opgave i artikel 4, stk. 1, litra b), skal give en medlemsstat meddelelse om oplysninger, der vedrører den, og disse oplysninger er genstand for begrænsninger i henhold til artikel 25, stk. 2, der ville være til hinder for at videregive dem, hører Europol den dataleverandør, der har anført begrænsningen i adgang, og ~~søger at opnå dennes~~ **anmoder** tilladelse til videregivelsen.

Uden ~~denne~~ **udtrykkelig** tilladelse kan oplysningerne ikke videregives.

Hvis oplysningerne ikke er genstand for begrænsninger i henhold til artikel 25, underretter Europol alligevel den medlemsstat, der leverede oplysningerne, om, at de er videregivet. [Ændring 133]

2. Uanset om der er foretaget begrænsninger i adgangen, giver Europol en medlemsstat meddelelse om oplysninger, der vedrører den, hvis

- a) det er strengt nødvendigt af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med grov kriminalitet eller terrorhandlinger, eller
- b) det er af afgørende betydning for afværgelsen af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i den pågældende medlemsstat.

Europol giver da snarest muligt dataleverandøren meddelelse om videregivelsen af disse oplysninger og anfører grundene til sin analyse af situationen.

Kapitel VI

FORHOLDET TIL PARTNERE

AFDELING 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 29

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for at udføre Europols opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med EU-organerne i overensstemmelse med disse organers formål og med de retshåndhavende myndigheder i tredjelande, ~~uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse i tredjelande~~, internationale organisationer og private parter.

2. I det omfang, det er relevant for at udføre Europols opgaver, kan Europol direkte udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, med de i stk. 1 nævnte enheder, medmindre begrænsninger i henhold til artikel 25, stk. 2, er til hinder derfor.

3. Europol kan modtage og behandle personoplysninger ~~fra~~, **der er lagret hos** de i stk. 1 nævnte enheder, undtagen private parter, i det omfang, det er **strengt** nødvendigt for ~~at udføre~~ **og står i forhold til den legitime udførelse af** Europols opgaver, medmindre bestemmelserne i dette kapitel er til hinder derfor.

4. Uanset artikel 36, stk. 4 ~~5~~, kan Europol kun videregive personoplysninger til EU-organer, tredjelande og internationale organisationer, hvis det er nødvendigt for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der er omfattet af Europols ~~målsætninger~~ **opgaver**, og i overensstemmelse med dette kapitel, **og hvis modtageren udtrykkeligt lover, at oplysningerne udelukkende vil blive anvendt til det formål, hvortil de overføres**. Hvis de oplysninger, der skal videregives, er meddelt af en medlemsstat, indhenter Europol **på forhånd** den pågældende medlemsstats **udtrykkelige** samtykke, medmindre

- a) ~~der kan antages at foreligge en tilladelse, idet medlemsstaten ikke udtrykkeligt har begrænset muligheden af videregivelse til andre, eller~~

Tirsdag den 25. februar 2014

b) medlemsstaten på forhånd har givet tilladelse til en sådan videregivelse til andre enten generelt eller under nærmere fastsatte betingelser. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.

5. Medlemsstaternes, EU-organernes, tredjelandes og internationale organisationers videregivelse af personoplysningerne til andre er forbudt, medmindre Europol **på forhånd** udtrykkeligt har samtykket heri, **og hvis modtageren udtrykkeligt lover, at oplysningerne udelukkende vil blive anvendt til det formål, hvortil de overføres.**

5a. Europol sikrer, at der foretages en detaljeret registrering af alle overførsler af personoplysninger og grundene hertil i overensstemmelse med denne forordning.

5b. Alle oplysninger, som et tredjeland, en international organisation eller en privatperson har indhentet i strid med de grundlæggende rettigheder, jf. Unionens charter om grundlæggende rettigheder, behandles ikke. [Ændring 134]

AFDELING 2

UDVEKSLING OG VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 30

Videregivelse af personoplysninger til EU-organer

Europol kan direkte videregive personoplysninger til EU-organer i det omfang, det er nødvendigt for, at Europol eller det EU-organ, der er modtageren, kan udføre deres opgaver, dog ikke hvis begrænsninger i henhold til artikel 25, stk. 2 eller 3, er til hinder derfor **og med forbehold af artikel 27, Europol offentliggør på sit websted en liste over de EU-institutioner og -organer, som det videregiver oplysninger til. [Ændring 135]**

Artikel 31

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Europol kan videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation i det omfang, det er nødvendigt for at udføre Europols opgaver, med hjemmel i

a) afgørelser, Kommissionen har vedtaget i henhold til [artikel 25 og 31 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF om, at det pågældende land eller den pågældende internationale organisation eller en behandlingssektor inden for landet eller den internationale organisation sikrer et tilstrækkeligt niveau for databeskyttelse (herefter »afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau«), eller

b) en international afgørelse, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, eller

c) en samarbejdsaftale, der er indgået mellem Europol og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i henhold til artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings anvendelsesdato.

Disse samarbejdsaftaler skal ændres senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden og erstattes af en efterfølgende afgørelse i overensstemmelse med litra b). [Ændring 136]

~~En sådan videregivelse af oplysninger kræver ikke yderligere godkendelse. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse hører i god tid inden og under forhandlingerne om en i litra b) omhandlet international afgørelse og navnlig inden vedtagelsen af et forhandlingsmandat samt inden afgørelsens endelige indgåelse.~~

Europol offentliggør på sit websted en regelmæssigt opdateret liste over de internationale afgørelser og samarbejdsaftaler, det har indgået med tredjelande og internationale organisationer. [Ændring 137]

Europol kan indgå samarbejdsordninger til at gennemføre sådanne aftaler eller afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Uanset stk. 1 kan eksekutivdirektøren **under overholdelse af sine forpligtelser med hensyn til diskretion, fortrolighed og proportionalitet** give tilladelse til videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer under hensyntagen til en sags konkrete omstændigheder, hvis

- a) ~~det er strengt nødvendigt at videregive oplysningerne~~ **videregivelsen er nødvendig** for at beskytte ~~en eller flere medlemsstats væsentlige interesser inden for rammerne af Europols målsætninger~~ **den registreredes eller en anden persons vitale interesser, eller**
 - b) ~~det er strengt nødvendigt at videregive oplysningerne af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger~~ **videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes legitime interesser, hvis det er påkrævet ved lov i den medlemsstat eller det tredjeland, der videregiver personoplysningerne, eller**
 - c) ~~det er af andre grunde nødvendigt, eller loven kræver, at oplysningerne videregives for at beskytte en vigtig samfundsinteresse eller for, at krav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares,~~ **videregivelsen af oplysningerne er afgørende for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed, eller**
 - d) ~~det er nødvendigt at videregive oplysningerne for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser.~~ **videregivelsen er nødvendig i konkrete sager med henblik på forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, eller**
- da) **videregivelsen er nødvendig i konkrete sager med henblik på at fastslå et retskrav eller gøre det gældende eller forsvare det ved en domstol i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af en specifik strafbar handling eller fuldbyrdelse af en specifik strafferetlig sanktion.**

Eksekutivdirektøren for Europol tager under alle omstændigheder det gældende databeskyttelsesniveau i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i betragtning og tager i den forbindelse hensyn til oplysningernes art, det påtænkte formål med oplysningerne, varigheden af den påtænkte behandling og generelle eller specifikke databeskyttelsesbestemmelser i det pågældende land samt til, hvorvidt de specifikke betingelser, som Europol kræver opfyldt med hensyn til oplysningerne, er blevet accepteret.

Undtagelser kan ikke finde anvendelse på systematiske, omfattende eller strukturelle videregivelser af oplysninger.

Derudover kan bestyrelsen efter aftale med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis der foreligger **gives tilstrækkelige** garantier for beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, give tilladelse til en **videregivelse eller en** gruppe videregivelser i overensstemmelse med litra a)-d) i en periode, der ikke må overstige et år, dog med mulighed for forlængelse. [Ændring 138]

3. Eksekutivdirektøren meddeler **straks** bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis han har anvendt stk. 2. [Ændring 139]

3a. Europol fører et detaljeret register over alle videregivelser af oplysninger i henhold til denne artikel. [Ændring 140]

Artikel 32

Personoplysninger fra private parter

1. I det omfang, det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver, kan Europol behandle personoplysninger fra private parter, hvis de **ikke** modtages **direkte fra private parter, men udelukkende** gennem [Ændring 141]

- a) en medlemsstats nationale enhed i henhold til national ret
- b) kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i medfør af artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings anvendelsesdato, eller
- c) en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, med hvilken Unionen har indgået en international aftale i medfør af artikel 218 i TEUF.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Hvis de modtagne oplysninger berører en medlemsstats interesser, underretter Europol øjeblikkeligt den berørte medlemsstats nationale enhed.
3. Europol må ikke kontakte private parter ~~direkte~~ for at indhente oplysninger. [**Ændring 142**]
4. Kommissionen vurderer behovet for direkte udveksling af personoplysninger med private parter og de eventuelle konsekvenser heraf inden tre år efter denne forordnings. Vurderingen skal bl.a. angive, om Europol har behov for udveksling af personoplysninger med private parter, og grundene hertil.

Artikel 33

Oplysninger fra privatpersoner

1. Oplysninger, herunder personoplysninger, der hidrører fra privatpersoner, kan behandles af Europol, hvis oplysningerne er modtaget gennem
 - a) en medlemsstats nationale enhed i henhold til national ret
 - b) kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i medfør af artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings anvendelsesdato, eller
 - c) en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, hvormed Unionen har indgået en international aftale i medfør af artikel 218 i TEUF.
2. Hvis Europol modtager oplysninger, herunder personoplysninger, fra en privatperson, der opholder sig i et tredjeland, hvormed der ikke er indgået en international aftale i medfør af enten artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA eller artikel 218 i TEUF, må Europol kun sende oplysningerne til en medlemsstat eller et berørt tredjeland, hvormed der er indgået en sådan international aftale.
3. Europol må ikke kontakte privatpersoner ~~direkte~~ for at indhente oplysninger. [**Ændring 143**]

Kapitel VII

DATABESKYTTELSESGARANTIER

Artikel 34

Almindelige databeskyttelsesprincipper

1. Personoplysninger skal
 - a) behandles ~~loyalt og lovligt~~, **loyalt og på en gennemsigtig og kontrollerbar måde i forhold til den registrerede**
 - b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og må ikke senere gøres til genstand for behandling, som er uforenelig med disse formål. ~~Senere behandling af personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål anses ikke for at være uforenelig med disse formål, såfremt Europol giver de fornødne garantier, især til sikring af, at oplysningerne ikke behandles til andre formål~~
 - c) skal være tilstrækkelige og , relevante og ~~må ikke omfatte mere end~~ **begrænset til det nødvendige minimum i forhold til**, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de behandles; **de skal kun behandles, hvis og så længe disse formål ikke kan opfyldes ved at behandle oplysninger, der ikke omfatter personoplysninger**
 - d) skal være korrekte og ~~om nødvendigt~~ ajourførte; der skal træffes alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige, under hensyntagen til de formål, hvortil de behandles, omgående slettes eller berigtiges
 - e) skal opbevares på en sådan måde, at det er **ikke** muligt at identificere de registrerede, ~~og ikke for~~ i en længere periode, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil personoplysningerne behandles

Tirsdag den 25. februar 2014

- ea) skal behandles på en måde, som giver den registrerede reel mulighed for at udøve sine rettigheder*
- eb) skal under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger behandles på en måde, som beskytter mod ikke-godkendt eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab og hændelig ødelæggelse eller beskadigelse*
- ec) skal kun behandles kun af behørigt bemyndigede medarbejdere, der skal bruge dem til at udføre deres opgaver.*
- 1a. Europol offentliggør et dokument, der i letforståelig form redegør for bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger og for de midler, registrerede kan benytte sig af til udøvelsen af deres rettigheder. [Ændring 144]**

Artikel 35

Forskellige grader af personoplysningers nøjagtighed og pålidelighed

1. Kilden til oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, ~~skal så vidt muligt~~ vurderes af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, ved anvendelse af følgende kildevurderingskoder: [**Ændring 145**]
- A: hvor der ikke hersker tvivl om kildens ægthed, pålidelighed og kompetence, eller hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der har vist sig at være pålidelig i alle tilfælde
- B: hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der i de fleste tilfælde har vist sig at være pålidelig
- C: hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der i de fleste tilfælde har vist sig at være upålidelig
- X: hvor kildens pålidelighed ikke kan vurderes.
2. Pålideligheden af oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, ~~skal så vidt muligt~~ vurderes af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, ved anvendelse af følgende koder for vurdering af oplysninger: [**Ændring 146**]
- 1: oplysninger, hvis rigtighed der ikke er tvivl om
- 2: oplysninger, som kilden har personligt kendskab til, men som den rapporterende tjenestemand ikke har personligt kendskab til
- 3: oplysninger, som kilden ikke har personligt kendskab til, men som underbygges af andre allerede registrerede oplysninger
- 4: oplysninger, som kilden ikke har personligt kendskab til, og som ikke kan underbygges.
3. Hvis Europol på grundlag af de oplysninger, den allerede har i sin besiddelse, kommer til den konklusion, at der er behov for at korrigere vurderingen, underretter Europol den pågældende medlemsstat herom og søger at nå til enighed om en ændret vurdering. Europol ændrer ikke vurderingen, medmindre de er nået til enighed herom.
4. Hvis Europol modtager oplysninger fra en medlemsstat uden en vurdering, ~~forsøger~~ **vurderer** Europol ~~så vidt muligt at~~ ~~vurdere~~, hvor pålidelig kilden eller oplysningerne er, på grundlag af de oplysninger, den allerede har i sin besiddelse. Vurderingen af specifikke data og oplysninger skal ske i enighed med den medlemsstat, der leverer oplysningerne. En medlemsstat og Europol kan også indgå en generel aftale om vurdering af bestemte typer oplysninger og bestemte kilder. Hvis det i et konkret tilfælde ikke er muligt at nå til enighed, eller der ikke er indgået en generel aftale, vurderer Europol oplysningerne eller dataene og tildeler disse oplysninger eller data kildevurderingskoderne X og 4, jf. stk. 1 og 2. [**Ændring 147**]
5. Hvis Europol modtager data eller oplysninger fra et tredjeland, en international organisation eller et EU-organ, finder denne artikel tilsvarende anvendelse.
6. Oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder vurderes af Europol under anvendelse af vurderingskoderne ~~i stk. 1 X og 2 4.~~ [**Ændring 148**]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 36

Behandling af særlige kategorier af personoplysninger og forskellige kategorier af registrerede

1. Behandling af personoplysninger om ofre for strafbare handlinger, vidner eller andre personer, som kan give oplysninger om strafbare handlinger, samt om personer under 18 år er forbudt, medmindre behandlingen er strengt nødvendigt **og behørigt begrundet** med henblik på at forebygge eller bekæmpe kriminalitet omfattet af Europols målsætninger. [**Ændring 149**]
2. Elektronisk eller anden form for behandling af personoplysninger vedrørende racemæssig ~~eller~~, etnisk **eller social** baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller medlemskab af fagforening og af oplysninger vedrørende helbredsforhold eller seksuelle forhold er forbudt, medmindre behandlingen er strengt nødvendig **og behørigt begrundet** for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet omfattet af Europols målsætninger, og disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede behandles af Europol. [**Ændring 150**]
3. Kun Europol har adgang til de i stk. 1 og 2 nævnte personoplysninger. Eksekutivdirektøren giver et begrænset antal tjenestemænd tilladelse til at få adgang hertil, når det er nødvendigt for at udføre deres opgaver.
4. Afgørelser, der har retsvirkninger for en registreret, må ikke alene træffes på grundlag af elektronisk behandling af de i stk. 2 omhandlede oplysninger, medmindre afgørelsen udtrykkeligt er tilladt i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivning eller ~~om nødvendigt~~ af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. [**Ændring 151**]
5. De i stk. 1 og 2 omhandlede personoplysninger kan ikke videregives til medlemsstaterne, EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer, medmindre det er strengt nødvendigt **og behørigt begrundet** i en konkret sag vedrørende kriminalitet omfattet af Europols målsætninger. En **sådan videregivelse skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel VI i denne forordning**. [**Ændring 152**]
6. Hver sjette måned udarbejder Europol en oversigt over alle de i stk. 2 omhandlede personoplysninger, det har behandlet, til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 37

Frister for opbevaring og sletning af personoplysninger

1. Europol må ikke opbevare de personoplysninger, agenturet behandler, længere end **strengt** nødvendigt for ~~opfyldelsen af dets målsætninger~~ **det formål, hvortil oplysningerne behandles**. [**Ændring 153**]
2. Senest tre år efter, at den oprindelige behandling af personoplysningerne begyndte, skal Europol i alle tilfælde undersøge, om det er nødvendigt fortsat at opbevare oplysningerne. Hvis opbevaringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europols opgaver, kan Europol beslutte fortsat at opbevare personoplysningerne indtil den følgende undersøgelse, der skal finde sted efter endnu en periode på tre år. Grundene til den fortsatte opbevaring skal angives og registreres. Hvis det ikke besluttet fortsat at opbevare personoplysningerne, skal de automatisk slettes efter tre år.
3. Hvis oplysninger vedrørende de i artikel 36, stk. 1 og 2, nævnte personer opbevares for en længere periode end fem år, skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underrettes herom.
4. Hvis en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation ved videregivelsen har anført begrænsninger med hensyn til en tidligere sletning eller tilintetgørelse af personoplysningerne, jf. artikel 25, stk. 2, sletter Europol personoplysningerne i overensstemmelse med begrænsningerne. Hvis fortsat opbevaring af oplysningerne på grundlag af mere omfattende informationer end dem, dataleverandøren er i besiddelse af, anses for at være nødvendig for, at Europol kan udføre sine opgaver, anmoder Europol dataleverandøren om tilladelse til fortsat at opbevare oplysningerne med angivelse af grundene til anmodningen.
5. Hvis en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation i sine nationale dataregistre sletter oplysninger, der er meddelt Europol, underretter den eller det Europol. Europol sletter da oplysningerne, medmindre fortsat opbevaring af oplysningerne på grundlag af mere omfattende informationer end dem, dataleverandøren er i besiddelse af, anses for at være nødvendig for, at Europol kan opfylde sine målsætninger. Europol underretter dataleverandøren, hvis de pågældende oplysninger fortsat opbevares, og angiver begrundelsen for den fortsatte opbevaring.

Tirsdag den 25. februar 2014

6. Personoplysninger må ikke slettes, hvis:
- dette ville være i strid med hensynet til en registreret, der har behov for beskyttelse. I så fald anvendes oplysningerne udelukkende med den registreredes **udtrykkelige skriftlige** samtykke [**Ændring 154**]
 - deres rigtighed bestrides af den registrerede, før medlemsstaterne eller, efter omstændighederne, Europol har haft mulighed for at fastslå, om de er rigtige
 - personoplysningerne skal gemmes som bevismiddel **eller for at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares** [**Ændring 155**]
 - den registrerede modsætter sig deres sletning og i stedet kræver, at anvendelsen heraf begrænses.

Artikel 38

Sikkerhed i forbindelse med behandlingen

- Europol træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab og ubeføjet videregivelse, ændring og adgang og enhver anden form for ulovlig behandling.
- Med henblik på elektronisk databehandling træffer Europol foranstaltninger til at:
 - forhindre at uautoriserede personer får adgang til det databehandlingsudstyr, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til udstyret)
 - forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller fjernelse af datamedier (kontrol med datamedier)
 - at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret adgang til og ændring og sletning af de opbevarede personoplysninger (kontrol med opbevaring)
 - forhindre, at ikke-autoriserede personer benytter automatiserede databehandlingssystemer ved hjælp af datatransmissionsudstyr (brugerkontrol)
 - sikre, at autoriserede brugere af et automatiseret databehandlingssystem kun får adgang til de oplysninger, som henhører under deres adgangsautorisation (adgangskontrol)
 - sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke organer der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
 - sikre, at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er blevet indlæst i automatiserede databehandlingssystemer, og hvornår og af hvem oplysningerne blev indlæst (kontrol med indlæsning)

ga) sikre, at det er muligt at kontrollere og fastslå, hvilke medarbejdere der har haft adgang til hvilke oplysninger og hvornår (adgangslog) [**Ændring 156**]

 - forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller transport af datamedier (kontrol med transport)
 - sikre, at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk forstyrrelse straks kan genetableres (genopretning)
 - sikre, at systemet fungerer fejlfrit, at indtrufne fejl straks meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).
- Europol og medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at der tages hensyn til sikkerheden hen over grænserne mellem informationssystemerne.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 38a

Indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger

1. Europol anvender de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger og procedurer til sikring af, at behandlingen opfylder kravene i de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til denne forordning, og sikrer, at den registreredes rettigheder beskyttes.
2. Europol anvender mekanismer med henblik på som udgangspunkt at sikre, at det kun er de personoplysninger, der er nødvendige til formålet med behandlingen, der behandles. [Ændring 157]

Artikel 38b

Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Ved brud på persondatasikkerheden anmelder Europol uden unødigt forsinkelse og om muligt senest 24 timer efter at være blevet bekendt med det, bruddet på persondatasikkerheden til Den Europæiske Tilsynsførende for Datasikkerhed. Europol forelægger efter anmodning en begrundelse, hvis anmeldelsen ikke er indgivet inden for 24 timer.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst:
 - a) beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden, herunder de kategorier af og det antal registrerede, der er berørt, samt de kategorier af og det antal data, der er berørt
 - b) anbefale foranstaltninger til afbødning af eventuelle negative virkninger af bruddet på persondatasikkerheden
 - c) beskrive de mulige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - d) beskrive de foranstaltninger, som den registeransvarlige foreslår eller har iværksat for at afhjælpe bruddet på persondatasikkerheden.
3. Europol registrerer alle brud på persondatasikkerheden, herunder kendsgerningerne i forbindelse med bruddet, dets virkninger og de iværksatte afhjælpende foranstaltninger, således at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan kontrollere overholdelsen af denne artikel. [Ændring 158]

Artikel 38c

Meddelelse af brud på persondatasikkerheden til den registrerede

1. Når det i artikel 38b omhandlede brud på persondatasikkerheden kan forventes at få negative følger for beskyttelsen af personoplysninger eller privatlivets fred for en registreret, underretter Europol uden unødigt forsinkelse den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden.
2. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse til den registrerede skal beskrive arten af bruddet på persondatasikkerheden og anføre identitet og kontaktoplysninger for den i artikel 44 omhandlede databeskyttelsesansvarlige.
3. Meddelelsen af bruddet på persondatasikkerheden til den registrerede er ikke et krav, hvis Europol over for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan dokumentere, at det har truffet passende teknologiske beskyttelsesforanstaltninger, og at disse foranstaltninger er blevet anvendt på de personoplysninger, som sikkerhedsbruddet vedrører. Sådanne teknologiske beskyttelsesforanstaltninger skal gøre oplysningerne uforståelige for alle, der ikke har lovlig adgang hertil.
4. Meddelelsen til den registrerede kan forsinkes, begrænses eller udelades, hvis dette er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning under behørigt hensyn til den berørte persons legitime interesser:
 - a) for at undgå at lægge hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) *for at undgå at skade forebyggelse, påvisning, efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger eller af hensyn til fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner*
- c) *for at beskytte den offentlige og nationale sikkerhed*
- d) *for at beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.* [Ændring 159]

Artikel 39

Den registreredes ret til indsigt

1. Den registrerede har ret til med rimelige mellemrum at få oplyst, om personoplysninger vedrørende den pågældende selv behandles af Europol. Hvis personoplysninger vedrørende den pågældende selv behandles, meddeler Europol **som minimum** den registrerede følgende: [Ændring 160]

- a) en bekræftelse af, at personoplysninger vedrørende den pågældende selv behandles
 - b) oplysninger, der mindst skal omfatte formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysninger, der er tale om, **det tidsrum, hvori oplysningerne vil blive opbevaret**, og modtagerne, de videregives til [Ændring 161]
 - c) en meddelelse i letforståelig form af de personoplysninger, der er genstand for behandling, og alle foreliggende informationer om kilderne til dem
- ca) *en angivelse af retsgrundlaget for behandlingen af oplysningerne* [Ændring 162]
- cb) *retten til at anmode Europol om at berigtige eller slette personoplysninger vedrørende den registrerede eller om at begrænse behandlingen heraf* [Ændring 163]
- cc) *en kopi af de oplysninger, der behandles.* [Ændring 164]

2. Enhver registreret, der ønsker at benytte sig af sin ret til indsigt i personoplysninger, kan ~~indgive en~~ **gratis indgive en** anmodning herom til den myndighed, der er udpeget hertil, i en medlemsstat efter eget valg ~~uden uforholdsmæssigt store udgifter.~~ Myndigheden skal straks og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen oversende anmodningen til Europol. **Europol bekræfter modtagelsen af anmodningen.** [Ændring 165 + 234]

3. Europol skal besvare anmodningen uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen **af anmodningen fra den nationale myndighed.** [Ændring 166]

4. Europol skal høre de kompetente myndigheder i de medlemsstater, sagen vedrører, inden der træffes afgørelse. En afgørelse om adgang til oplysninger er betinget af et tæt samarbejde mellem Europol og de medlemsstater, der direkte er berørt af den registreredes adgang til oplysningerne. Hvis en medlemsstat gør indsigelse mod Europolis foreslåede svar, underretter den Europol om grundene hertil.

5. ~~Indsigt i personoplysninger skal afslås eller begrænses, hvis det er en nødvendig foranstaltning med henblik på at~~ **Udleveringen af oplysninger som reaktion på en anmodning efter stk. 1 afslås i det omfang, et sådant delvist eller fuldstændigt afslag** er en nødvendig foranstaltning med henblik på at: [Ændring 167]

- a) gøre det muligt for Europol at udføre sine opgaver behørigt
- b) beskytte sikkerheden og den offentlige orden i medlemsstaterne eller at forebygge kriminalitet
- c) sikre, at eventuelle nationale efterforskninger ikke bringes i fare
- d) beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

Enhver beslutning om at begrænse eller afslå at udlevere de oplysninger, der anmodes om, skal tage hensyn til den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser. [Ændring 168]

6. Hvis der træffes afgørelse om at afslå at give indsigt eller om at give begrænset indsigt, underretter Europol den registrerede skriftligt herom med angivelse af begrundelsen herfor og oplysning om den pågældendes adgang til at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Oplysninger om de faktiske omstændigheder og retlige grunde, der ligger til grund for afgørelsen, kan udelades, hvis det ville fratage begrænsningen i medfør af stk. 5 dens virkning, at disse oplysninger blev videregivet.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 40

Ret til berigtigelse, sletning og blokering

1. Alle registrerede har ret til at anmode Europol om at berigtige personoplysninger om dem selv, hvis oplysningerne er urigtige, og om at tilføje det manglende eller ajourføre dem, ~~hvis dette er muligt og nødvendigt.~~ [Ændring 169]
2. Alle registrerede har ret til at anmode Europol om at slette personoplysninger om dem selv, hvis oplysningerne ikke længere er nødvendige til det formål, som de lovligt blev indsamlet til eller lovligt bliver behandlet yderligere til.
3. Personoplysninger må ikke slettes, men skal blokeres, hvis der er rimelig grund til at antage, at sletning kunne skade den registreredes berettigede interesser. Blokerede oplysninger må kun behandles til det formål, der var grunden til, at de ikke blev slettet.
4. Hvis de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger, som Europol er i besiddelse af, er blevet meddelt Europol af tredjelande eller internationale organisationer eller er resultatet af Europols egne analyser, skal Europol berigtige, slette eller blokere oplysningerne **og, hvor det er relevant, underrette oplysningernes ophavsmænd.** [Ændring 170]
5. Hvis de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, som Europol er i besiddelse af, er blevet meddelt Europol direkte af medlemsstaterne, skal de pågældende medlemsstater berigtige, slette eller blokere oplysningerne i samarbejde med Europol.
6. Hvis urigtige oplysninger er videregivet på anden passende vis, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl ved videregivelsen eller blev videregivet i strid med denne forordning, eller hvis fejlene skyldes, at Europol har indlæst, accepteret eller opbevaret dem forkert eller i strid med denne forordning, skal Europol berigtige eller slette oplysningerne i samarbejde med de pågældende medlemsstater.
7. I de i stk. 4, 5 og 6 omhandlede tilfælde skal alle modtagerne af disse oplysninger straks underrettes. Modtagerne skal derefter berigtige, slette eller blokere oplysningerne i deres eget system i henhold til de for dem gældende regler.
8. Europol informerer uden unødigt ophold og under alle omstændigheder inden tre måneder den registrerede skriftligt om, at oplysningerne vedrørende den pågældende er blevet berigtiget, slettet eller blokeret.
9. Europol informerer skriftligt den registrerede om afslag på at berigtige, slette eller blokere oplysningerne og oplyser den pågældende om hans adgang til at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og benytte andre retsmidler.

Artikel 41

Databeskyttelsesansvar

1. Europol skal opbevare personoplysninger på en måde, så det sikres, at kilden til oplysningerne, jf. artikel 23, kan fastslås.
 - 1a. **Europol skal lagre personoplysninger på en sådan måde, at de kan berigtiges og slettes.** [Ændring 171]
2. Ansvar for kvaliteten af personoplysninger, jf. artikel 34, litra d), påhviler den medlemsstat, der har meddelt Europol personoplysningerne, og Europol med hensyn til de personoplysninger, der er meddelt af EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer, og de personoplysninger, som Europol har hentet fra offentligt tilgængelige kilder. **EU-organerne er ansvarlige for kvaliteten af oplysningerne frem til og med tidspunktet for videregivelsen.** [Ændring 172]
3. Ansvar for overholdelsen af principperne i artikel 34, litra a), b), c) og e), påhviler Europol.
4. Ansvar for ~~lovligheden af videregivelsen~~ **de gældende databeskyttelsesprincipper** påhviler [Ændring 173]
 - a) den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, for så vidt angår personoplysninger, medlemsstaterne har meddelt Europol, og

Tirsdag den 25. februar 2014

b) Europol, for så vidt angår personoplysninger, Europol har meddelt medlemsstaterne og tredjelande eller internationale organisationer.

5. Ved videregivelse mellem Europol og et EU-organ påhviler ansvaret for lovligheden af videregivelsen Europol. Når Europol videregiver oplysningerne efter anmodning fra modtageren, bærer både Europol og modtageren dog ansvaret for lovligheden af videregivelsen. Derudover er Europol ansvarligt for al databehandling, der er foretaget af Europol selv.

Europol kontrollerer modtagerens kompetence og vurderer, om det er nødvendigt at videregive oplysningerne. Hvis der opstår tvivl om, hvorvidt dette er nødvendigt, indhenter Europol yderligere information hos modtageren. Modtageren sikrer, at behovet for at videregive oplysningerne kan kontrolleres. Modtageren må kun gøre personoplysningerne til genstand for behandling til de formål, hvortil de blev videregivet. [Ændring 174]

Artikel 42

Forudgående kontrol

1. Behandlingen af personoplysninger, ~~der vil blive indeholdt i et nyt register, der skal oprettes i enhver række af operationer,~~ **der tjener et enkelt eller flere med hinanden forbundne formål vedrørende kerneaktiviteterne,** skal gennemgå en forudgående kontrol, når: [Ændring 175]

a) de særlige kategorier af oplysninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2, skal behandles

b) den pågældende type behandling på anden måde, navnlig ved brug af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, indebærer særlige risici for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig for retten til beskyttelse af personoplysninger.

2. Den forudgående kontrol foretages af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter modtagelse af en anmeldelse fra den databeskyttelsesansvarlige, som, hvis der er tvivl om nødvendigheden af forudgående kontrol, skal høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal afgive udtalelse inden to måneder efter modtagelsen af anmeldelsen. Denne frist kan **til enhver tid** suspenderes, indtil Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har modtaget eventuelle yderligere oplysninger, han har anmodet om. Er det nødvendigt på grund af sagens komplekse karakter, kan denne frist ligeledes forlænges med to måneder, hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer afgørelse herom. **Fristen kan kun forlænges to gange.** Denne afgørelse meddeles Europol inden udløbet af den oprindelige frist på to måneder. [Ændring 176]

Er udtalelsen ikke afgivet inden udløbet af fristen på to måneder og den eventuelle forlængelse, anses udtalelsen for at være positiv.

Hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mener, at den anmeldte behandling vil kunne indebære en overtrædelse af en af denne forordnings bestemmelser, skal han om nødvendigt fremsætte forslag til, hvordan en sådan overtrædelse kan undgås. Hvis Europol ikke ændrer behandlingen i overensstemmelse hermed, kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse gøre brug af sine beføjelser i medfør af artikel 46, stk. 3.

4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fører et register over de behandlinger, der anmeldes til ham i medfør af stk. 1. Dette register skal indarbejdes i det register, der er omhandlet i artikel 27, stk. 5, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 43

Registrering og dokumentation

1. Med henblik på kontrol af lovligheden af databehandlingen samt med henblik på at udøve egenkontrol og sikre dataenes integritet og sikkerhed registrerer Europol indsamling, ændring, adgang, **søgning**, videregivelse, samkøring og sletning af personoplysninger. Disse registeroplysninger slettes efter tre år, medmindre oplysningerne stadig skal bruges til løbende kontrol. Der kan ikke ændres i registreringer. [Ændring 177]

2. Registeroplysningerne i henhold til stk. 1 meddeles Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på dennes anmodning med henblik på kontrol af databeskyttelsen. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan kun anvende disse oplysninger til kontrol af databeskyttelsen og til at sikre korrekt databehandling og dataenes integritet og sikkerhed.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 44

Databeskyttelsesansvarlig

1. Bestyrelsen udpeger en af sine ansatte til at varetage hvervet som databeskyttelsesansvarlig. Den databeskyttelsesansvarlige handler uafhængigt ved udførelsen af sine opgaver.
2. Den databeskyttelsesansvarlige udvælges på grundlag af sine personlige egenskaber og faglige kvalifikationer, især sin ekspertise på databeskyttelsesområdet.
3. Valget af den databeskyttelsesansvarlige må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem hvervet som databeskyttelsesansvarlig og andre officielle hverv, han måtte udføre, navnlig i forhold til anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning.
4. Den databeskyttelsesansvarlige udnævnes for en periode på to til fem år. Han kan genudnævnes, men kan dog højst varetage hvervet i ti år i alt. Hvis den databeskyttelsesansvarlige ikke længere opfylder de krav, der stilles for udførelsen af hans opgaver, kan bestyrelsen kun afskedige ham med samtykke fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
5. Efter udnævnelsen af den databeskyttelsesansvarlige underretter bestyrelsen Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om den pågældendes navn.
6. Den databeskyttelsesansvarlige må ikke modtage instrukser vedrørende udførelsen af sine opgaver.
7. Den databeskyttelsesansvarlige har særligt følgende opgaver med hensyn til personoplysninger, undtagen personoplysninger vedrørende Europols personale og rent administrative personoplysninger:
 - a) i fuld uafhængighed at sikre, at **bestemmelserne i denne forordning vedrørende** behandlingen af personoplysninger ~~er lovlige og i overensstemmelse med denne forordning~~ **anvendes internt** [Ændring 178]
 - b) at sikre, at videregivelse og modtagelse af personoplysninger registreres i henhold til denne forordning
 - c) at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder i henhold til denne forordning
 - d) at samarbejde med de ansatte i Europol, der har ansvaret for procedurer, uddannelse og rådgivning om databehandling
 - e) at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, **navnlig med hensyn til de i artikel 42 omhandlede behandlinger** [Ændring 179]
 - f) at udarbejde en årsrapport og sende denne til bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
- fa) at fungere som kontaktpunkt for anmodninger om indsigt i medfør af artikel 39* [Ændring 180]
- fb) at føre et register over alle de behandlinger, Europol foretager, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om formålet med behandlingen, oplysningskategorier, modtagere, tidsfrister for blokering og sletning, videregivelser til tredjelande eller internationale organisationer og sikkerhedsforanstaltninger* [Ændring 181]
- fc) at føre et register over de hændelser og sikkerhedsbrud, der påvirker operationelle eller administrative personoplysninger* [Ændring 182]
8. Endvidere udfører den databeskyttelsesansvarlige de opgaver, der er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til ~~personoplysninger om de ansatte i Europol og administrative personoplysninger.~~ [Ændring 183]
9. Den databeskyttelsesansvarlige skal ved udførelsen af sine opgaver have adgang til alle de oplysninger, Europol behandler, og til alle Europols lokaler. **En sådan adgang skal være mulig til enhver tid og uden forudgående anmodning.** [Ændring 184]

Tirsdag den 25. februar 2014

10. Hvis den databeskyttelsesansvarlige mener, at bestemmelserne om behandling af personoplysninger i denne forordning ikke er overholdt, skal denne underrette eksekutivdirektøren og anmode ham om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis eksekutivdirektøren ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne i forbindelse med behandlingen, underretter den databeskyttelsesansvarlige bestyrelsen og aftaler en bestemt svarfrist med den. Hvis bestyrelsen ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne i forbindelse med behandlingen, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

11. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig fastlægge proceduren for udvælgelse til stillingen som databeskyttelsesansvarlig, afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige, dennes hverv, opgaver og beføjelser og garantier for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed. Den databeskyttelsesansvarlige får af Europol stillet det personale og de ressourcer til rådighed, som er nødvendige for, at han kan udføre sine opgaver. Dette personale må kun få adgang til de personoplysninger, der behandles i Europol, og til Europols lokaler i det omfang, det er nødvendigt for at udføre deres opgaver. **En sådan adgang skal være mulig til enhver tid og uden forudgående anmodning.** [Ændring 185]

11a. Den databeskyttelsesansvarlige skal gives de nødvendige ressourcer til at udføre sine opgaver. [Ændring 186]

Artikel 45

Tilsyn ved den nationale tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat udpeger en national tilsynsmyndighed, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at føre tilsyn med lovligheden af den pågældende medlemsstats videregivelse, indhentning samt meddelelse til Europol af personoplysninger samt at undersøge, om den registreredes rettigheder krænkes ved videregivelsen, indhentningen eller meddelelsen. Med henblik herpå skal den nationale tilsynsmyndighed have adgang til de oplysninger, medlemsstaten har videregivet til Europol, i den nationale enhed eller i forbindelsesofficerernes lokaler efter de gældende nationale procedurer.
2. For at kunne udføre tilsynet skal de nationale tilsynsmyndigheder have adgang til lokaler og sagsakter hos de respektive forbindelsesofficerer i Europol.
3. De nationale tilsynsmyndigheder fører efter de gældende nationale procedurer tilsyn med de nationale enheders og forbindelsesofficerernes aktiviteter, for så vidt som disse er relevante for beskyttelsen af personoplysninger. De holder også Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse informeret om alle foranstaltninger, de træffer i forhold til Europol.
4. Enhver har ret til at anmode den nationale tilsynsmyndighed om at kontrollere, at videregivelsen eller meddelelsen til Europol af oplysninger om ham selv, uanset form, samt den pågældende medlemsstats adgang til oplysningerne er lovlige. Denne ret udøves i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives.

Artikel 46

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til Europols behandling af personoplysninger og for at rådgive Europol og de registrerede om alle forhold vedrørende behandling af personoplysninger. Med henblik herpå skal den tilsynsførende udføre opgaverne i stk. 2 og udøve de beføjelser, der tillægges ved stk. 3.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har i henhold til denne forordning følgende opgaver:
 - a) at modtage og undersøge klager og underrette den registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist
 - b) på eget initiativ eller på grundlag af en klage at iværksætte undersøgelser og **straks** underrette de registrerede om sagens afgørelse ~~inden en rimelig frist~~ [Ændring 187]
 - c) at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning og alle andre EU-retsakter vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til Europols behandling af personoplysninger

Tirsdag den 25. februar 2014

- d) at rådgive Europol, enten på eget initiativ eller i forbindelse med en høring, om ethvert spørgsmål vedrørende behandlingen af personoplysninger, navnlig inden udarbejdelse af interne regler for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger
- e) at fastlægge, begrunde og offentliggøre undtagelser, garantier, tilladelser og betingelser som omhandlet i artikel 36, stk. 4
- f) at føre et register over behandling, der anmeldes til ham i henhold til artikel 42, stk. 1, og registreres i henhold til artikel 42, stk. 4
- g) at foretage forudgående kontrol af behandling, der anmeldes til ham.

3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan i henhold til denne forordning:

- a) rådgive de registrerede om udøvelsen af deres rettigheder
- b) forelægge en sag for Europol i tilfælde af en påstået overtrædelse af bestemmelserne om behandling af personoplysninger og om nødvendigt fremsætte forslag til at råde bod på overtrædelsen og forbedre beskyttelsen af de registrerede
- c) træffe afgørelse om, at anmodninger om udøvelse af bestemte rettigheder i forbindelse med oplysninger efterkommes, når der er givet afslag på anmodningerne i strid med artikel 39 og 40
- d) rette en advarsel eller en påtale til Europol
- e) træffe afgørelse om berigtigelse, blokering, sletning eller tilintetgørelse af alle oplysninger, ~~når de som~~ er blevet behandlet i strid med bestemmelserne om behandling af personoplysninger, samt om, at tredjemand, til hvem disse oplysninger er videregivet, underrettes om sådanne foranstaltninger [**Ændring, der ikke vedrører alle sprog**]
- f) **foreslå bestyrelsen** midlertidigt eller definitivt **at** nedlægge **et delvist eller fuldstændigt** forbud mod behandling [**Ændring 189**]
- g) forelægge sagen for Europol og om nødvendigt for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
- h) indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol under de i traktaten fastsatte betingelser
- i) intervenere i sager ved Den Europæiske Unions Domstol.

4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har beføjelse til:

- a) at få adgang til alle personoplysninger og til alle informationer, der er nødvendige for dens undersøgelser, hos Europol
- b) at få adgang til alle lokaler, hvor Europol udøver sine aktiviteter, hvis der er en begrundet formodning om, at der dér udøves en aktivitet, som er omfattet af denne forordning.

5. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udarbejder en årsrapport om sine tilsynsaktiviteter. Denne rapport skal indarbejdes i den årsberetning fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der er omhandlet i artikel 48 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Rapporten skal indeholde statistiske oplysninger vedrørende klager, forespørgsler, efterforskninger, behandling af følsomme oplysninger, videregivelser af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer, forudgående kontrol og anmeldelser samt anvendelsen af beføjelserne i stk. 3.

Rapporten fremsendes til og forelægges for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og sendes til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter. Europa-Parlamentet og Rådet kan på grundlag af denne rapport anmode Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning anvendes. [Ændring 190]

6. Medlemmerne af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og hans personale har tavshedspligt, jf. artikel 69.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 47

Samarbejde mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale datatilsynsmyndigheder

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse handler i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national indblanding, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller potentielt ulovlig videregivelse ved brug af Europols kanaler til udveksling af oplysninger, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.

2. ~~I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan~~ **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse benytter sig, hvor det er relevant, af de nationale databeskyttelsesmyndigheders ekspertise og erfaring i forbindelse med udførelsen af sine i artikel 46, stk. 2, omhandlede opgaver. I forbindelse med udøvelsen af aktiviteter i samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal medlemmer af og ansatte i de nationale databeskyttelsesmyndigheder, under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, have samme beføjelser som dem, der er fastlagt i artikel 46, stk. 4, og være underkastet den samme forpligtelse, som den, der er fastsat i artikel 46, stk. 6.** Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder inden for rammerne af hver deres beføjelser **kan** om fornødent udveksle relevant information, bistå hinanden i revisioner og inspektioner, undersøge vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidsthed om databeskyttelsesrettigheder. [Ændring 191]

2a. **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse holder de nationale tilsynsførende fuldt underrettede om alle spørgsmål, der har relevans for dem.** [Ændring 192]

2b. **I tilfælde, hvor konkrete spørgsmål vedrører oplysninger, der hidrører fra en eller flere medlemsstater, hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheder. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer ikke afgørelse om, hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes, før de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheder har underrettet Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om deres holdning, hvilket skal ske inden for en frist, som fastsættes af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og som skal være på mindst to måneder. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse tager størst muligt hensyn til de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheders holdning. Såfremt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ikke agter at følge deres holdning, underretter han dem herom og forelægger en begrundelse. I sager, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anser for at være særdeles presserende, kan han beslutte at træffe øjeblikkelige foranstaltninger. I sådanne tilfælde underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse straks de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheder og begrundet situationens presserende karakter samt de foranstaltninger, han har truffet.** [Ændring 193]

2c. **Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse hører de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheder, inden han træffer nogle af de i artikel 46, stk. 3, litra e)-h), fastsatte foranstaltninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse tager størst muligt hensyn til de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheders holdning, som meddeles inden for en af ham fastsat frist, som skal være på mindst to måneder. Såfremt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ikke agter at følge de nationale tilsynsmyndigheders holdninger, underretter han dem herom og forelægger en begrundelse. I sager, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anser for at være særdeles presserende, kan han beslutte at træffe øjeblikkelige foranstaltninger. I sådanne tilfælde underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse straks de berørte og kompetente nationale tilsynsmyndigheder og begrundet situationens presserende karakter samt de foranstaltninger, han har truffet. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse undlader at træffe foranstaltninger, hvis alle nationale tilsynsmyndigheder har meddelt ham en negativ holdning.** [Ændring 194]

3. **Lederne af de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal mødes efter behov, mindst en gang om året for at drøfte strategiske og generelle politiske spørgsmål eller andre spørgsmål som omhandlet i stk. 1 og 2.** Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afholder udgifterne i forbindelse med møderne og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov. [Ændring 195]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 48

Administrative personoplysninger og personaleoplysninger [~~Ændring 196~~]

Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på ~~alle personoplysninger om de ansatte i Europol og administrative personoplysninger i Europolis besiddelse.~~ [~~Ændring 197~~]

Kapitel VIII

RETSMIDLER OG ERSTATNINGSANSVAR

Artikel 49

Klageadgang til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Alle registrerede har ret til at indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis de mener, at behandlingen af personoplysninger vedrørende deres person er i strid med bestemmelserne i denne forordning.
2. Når en klage vedrører en afgørelse som omhandlet i artikel 39 og 40, hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de nationale kontrolinstanser eller den kompetente retsinstans i den **eller de** medlemsstater, der var kilden til oplysningerne, eller den **eller de** direkte berørte medlemsstater. ~~Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer afgørelse, der også kan bestå i et afslag på meddele oplysninger, i nært samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente retsinstans.~~ [~~Ændring 198~~]
3. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, en medlemsstat har meddelt Europol, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig **i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne, at databehandlingen i den pågældende medlemsstat var lovlige, og** at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis ~~i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne.~~ [~~Ændring 199~~]
4. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer har meddelt til Europol, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig, at Europol har foretaget de nødvendige undersøgelser.

Artikel 50

Retsmidler over for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Afgørelser truffet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 51

Almindelige bestemmelser om erstatningsansvar og krav på erstatning

1. Europolis erstatningsansvar i kontraktforhold fastlægges i den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Europol har indgået.
3. For så vidt angår erstatningsansvar uden for kontraktforhold, skal Europol i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dens tjenestegrene eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv, jf. dog artikel 52.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
5. Europolis ansattes personlige ansvar over for Europol fastlægges i vedtægten eller ansættelsesvilkårene, der gælder for dem.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 52

Erstatningsansvar for forkert behandling af personoplysninger og krav på erstatning

1. Enhver, der har lidt skade som følge af ulovlig behandling af oplysninger, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra Europol i henhold til artikel 340 i TEUF eller fra den medlemsstat, hvor den begivenhed, der gav anledning til skaden, indtraf, i henhold til medlemsstatens nationale ret. Skadelidte kan indbringe en sag mod Europol for Den Europæiske Unions Domstol eller mod medlemsstaten ved den kompetente retsinstans i den pågældende medlemsstat.
2. Tvister mellem Europol og medlemsstaterne om det endelige ansvar for erstatning, der tilkendes en skadelidt i henhold til stk. 1, forelægges for bestyrelsen, der træffer afgørelse med to tredjedele flertal blandt bestyrelsesmedlemmerne, idet dette dog ikke griber ind i retten til prøvelse af afgørelsen i henhold til traktatens artikel 263.

Kapitel IX

PARLAMENTARISK KONTROL

Artikel 53

Fælles parlamentarisk kontrol

1. *Mekanismen til Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters kontrol af Europols aktiviteter tager form af en specialiseret gruppe for fælles parlamentarisk kontrol, som skal oprettes inden for rammerne af Europa-Parlamentets kompetente udvalg og bestå af Europa-Parlamentets kompetente udvalgs medlemmer samt en repræsentant for det kompetente udvalg i hver af medlemsstaternes nationale parlamenter og en suppleant. Medlemsstater med parlamentariske tokammersystemer kan i stedet være repræsenteret ved en repræsentant fra hvert kammer.*
2. *Møderne i gruppen for fælles parlamentarisk kontrol finder altid sted i Europa-Parlamentets lokaler og indkaldes af formanden for Europa-Parlamentets kompetente udvalg. Møderne ledes af formanden for Europa-Parlamentets kompetente udvalg og repræsentanten for det nationale parlament i den medlemsstat, der har det roterende formandskab for Rådet.*
3. *Gruppen for fælles parlamentarisk kontrol fører tilsyn med anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, navnlig hvad angår deres indvirkning på fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.*
4. *Med henblik herpå har gruppen for fælles parlamentarisk kontrol følgende opgaver:*
 1. *a) Bestyrelsesformanden og, eksekutivdirektøren og en repræsentant for Kommissionen giver møde i Europa-Parlamentet sammen med de nationale parlamenter i gruppen for fælles parlamentarisk kontrol på deres dennes anmodning for at drøfte spørgsmål vedrørende Europol, om nødvendigt under iagttagelse af tavshedspligten. Gruppen kan efter omstændighederne beslutte at indbyde andre relevante personer til sine møder*
 2. *Den parlamentariske kontrol, Europa-Parlamentet foretager af Europols aktiviteter i fællesskab med de nationale parlamenter, skal udøves i overensstemmelse med denne forordning.*
- b) *Den Europæiske Tilsynsførende for Datasikkerhed giver møde i gruppen for fælles parlamentarisk kontrol på dennes anmodning og mindst en gang om året for at drøfte spørgsmål vedrørende beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig beskyttelse af personoplysninger, med hensyn Europols aktiviteter, om nødvendigt under iagttagelse af tavshedspligten.*

Følgende dokumenter forelægges og drøftes på møderne i gruppen for fælles parlamentarisk kontrol:

- udkastene til de i artikel 15 omhandlede årlige og flerårige arbejdsprogrammer
- den i artikel 14 omhandlede konsoliderede årlige aktivitetsrapport om Europols aktiviteter
- den i artikel 46 omhandlede årsrapport fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om Europols tilsynsaktiviteter

Tirsdag den 25. februar 2014

- *den i artikel 70 omhandlede evalueringsrapport, som Kommissionen udarbejder med henblik på at undersøge effektiviteten og produktiviteten af Europols arbejde.*

Følgende personer skal give møde i gruppen for fælles parlamentarisk kontrol på dennes anmodning:

- *de i artikel 56, stk. 2, omhandlede udvalgte kandidater til stillingen som eksekutivdirektør*
- *den eksekutivdirektør, hvis ansættelsesperiode det er hensigten at forlænge således som fastsat i artikel 56, stk. 5*
- *eksekutivdirektøren for at aflægge rapport om udførelsen af hans/hendes opgaver.*

Bestyrelsesformanden underretter gruppen for fælles parlamentarisk kontrol, inden den afskediger eksekutivdirektøren, samt om årsagerne til afskedigelsen.

~~3.~~ **5.** Ud over forpligtelserne til informering og høring i henhold til denne forordning skal **Desuden skal** Europol, **om nødvendigt** under iagttagelse af tavshedspligten sende følgende til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** til information:

- a) vurderinger af trusler, strategiske analyser og generelle situationsrapporter vedrørende Europols målsætninger samt resultaterne af undersøgelser og evalueringer, Europol har bestilt
- b) samarbejdsordninger, der er indgået i medfør af artikel 31, stk. 1.

6. *Gruppen for fælles parlamentarisk kontrol kan anmode om ethvert relevant dokument, der er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver, dog med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ samt reglerne for Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger.*

7. *Gruppen for fælles parlamentarisk kontrol kan til brug for Europa-Parlamentet udarbejde sammenfattende konklusioner om Europols tilsynsaktiviteter. [Ændring 200]*

Artikel 54

Europa-Parlamentets adgang til klassificerede oplysninger, der behandles af eller gennem Europol

1. For at Europa-Parlamentet kan føre parlamentarisk kontrol med Europols aktiviteter i henhold til artikel 53, ~~kan der efter anmodning gives Europa-Parlamentet~~ **gives gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** og dets ~~dennes~~ repræsentanter **efter anmodning og, hvor det er relevant, efter dataleverandørens samtykke**, adgang til EU's **Unionens** klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger, der behandles af eller gennem Europol.

2. **I betragtning af oplysningernes følsomme og klassificerede karakter skal** adgangen til EU's **Unionens** klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger gives under iagttagelse af ~~de grundlæggende principper og minimumsstandarder, hvortil der er henvist i artikel 69. De~~ **reglerne om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger**⁽²⁾. ~~Yderligere~~ nærmere bestemmelser herom ~~skal kan~~ fastsættes i en samarbejdsordning mellem Europol og Europa-Parlamentet. [Ændring 201]

Kapitel X

PERSONALE

Artikel 55

Generelle bestemmelser

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for Europols personale, dog med undtagelse af personale, som på forordningens anvendelsesdato er omfattet af kontrakter, der er indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen.

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).**

⁽²⁾ **Som fastsat i afgørelse af 15. april 2013 fra Europa-Parlamentets Præsidium.**

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Europols personale ansættes som midlertidigt ansatte og/eller kontraktansatte. Bestyrelsen træffer afgørelse om, hvilke af de midlertidige stillinger i stillingsfortegnelsen, der kun kan besættes med ansatte fra medlemsstaternes kompetente myndigheder. Personale, der ansættes i sådanne stillinger, skal være midlertidigt ansatte og kan kun ansættes i tidsbegrænsede kontrakter, der kan fornyes én gang for en bestemt periode.

2a. Ansættelsesmyndigheden udnytter fuldt ud mulighederne i personalevedtægten og indplacerer specialiseret personale såsom it-eksperter i en højere ansættelsesgruppe og lønklasse alt efter deres kvalifikationer i forhold til at udføre agenturets opgaver i henhold til artikel 4 bedst muligt. [Ændring 202]

Artikel 56

Eksekutivdirektøren

1. Eksekutivdirektøren ansættes i en stilling som midlertidigt ansat i Europol i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte.

2. Eksekutivdirektøren udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en kandidatliste, der udarbejdes af Kommissionen efter en ~~åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure~~. **i overensstemmelse med følgende samarbejdsprocedure:**

a) **på grundlag af en liste, der består af mindst tre kandidater foreslået af et udvalg sammensat af Kommissionens repræsentant i bestyrelsen og to andre medlemmer af bestyrelsen, og som er opstillet efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure, anmodes ansøgerne om at holde et indlæg for Rådet og gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og om at besvare spørgsmål**

b) **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og Rådet tilkendegiver derefter deres holdninger og deres foretrukne rækkefølge**

c) **bestyrelsen udnævner eksekutivdirektøren under hensyntagen til disse holdninger.**

~~I forbindelse med indgåelsen af kontrakten med eksekutivdirektøren repræsenteres Europol af bestyrelsesformanden.~~

~~Før udnævnelsen kan den ansøger, bestyrelsen har valgt, opfordres til at afgive en udtalelse til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne. [Ændring 203]~~

3. Eksekutivdirektøren udnævnes for fem år. Ved udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, der tager evalueringen af eksekutivdirektørens præstation og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.

4. Bestyrelsen kan forlænge eksekutivdirektørens ansættelsesperiode én gang **efter at have indhentet en udtalelse fra gruppen for fælles parlamentarisk kontrol og** efter forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede evaluering og efter aftale med enheden for parlamentarisk kontrol, dog højst for en periode på fem år. [Ændring 204]

5. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge eksekutivdirektørens ansættelsesperiode. I måneden inden forlængelsen ~~kan opfordres~~ eksekutivdirektøren ~~opfordres~~ til at afgive en udtalelse til ~~det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet~~ **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol** og besvare spørgsmål fra ~~udvalgsmedlemmerne~~ **dens medlemmer**. [Ændring 205]

6. En eksekutivdirektør, hvis ansættelsesperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i udvælgelsesprocedurer til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.

7. Eksekutivdirektøren kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på forslag af Kommissionen.

8. Afgørelser om udnævnelse af eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektørerne, forlængelse af deres ansættelsesperiode og afskedigelse af dem træffes af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 57

Viceeksekutivdirektørerne

1. ~~Fire Tre~~ viceeksekutivdirektører, ~~hvoraf en skal være ansvarlig for uddannelse~~, bistår eksekutivdirektøren. ~~Viceeksekutivdirektøren for uddannelse har ansvaret for ledelsen af Europolakademiet og dets virksomhed.~~ Eksekutivdirektøren fastlægger de andres opgaver. [**Ændring 207**]
2. Artikel 56 finder anvendelse på viceeksekutivdirektørerne. Eksekutivdirektøren skal høres, inden de udnævnes eller afskediges.

Artikel 58

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Europol kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af agenturet.
2. Bestyrelsen vedtager en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til Europol.

Kapitel XI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 59

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle Europolis indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i Europolis budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter på Europolis budget.
3. Uanset andre ressourcer skal Europolis indtægter omfatte et bidrag fra Unionen, der skal optages på Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. Europol kan opnå EU-finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc eller ekstraordinære tilskud i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse Unionens politik.
5. Europolis udgifter skal omfatte vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 60

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller eksekutivdirektøren et udkast til overslag over Europolis indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte stillingsfortegnelsen, og sender det til bestyrelsen.
2. Bestyrelsen opstiller på grundlag af udkastet et foreløbigt udkast til overslag over Europolis indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår. Det foreløbige udkast til overslag over Europolis indtægter og udgifter sendes hvert år til Kommissionen senest den [dato fra rammefinansforordningen]. Bestyrelsen sender **og forelægger** senest den 31. marts det endelige udkast til overslag, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, ~~til~~ **for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol**, Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet **og de nationale parlamenter**. [**Ændring 208**]
3. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndigheden) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.

Tirsdag den 25. februar 2014

5. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til Europol.
6. Budgetmyndigheden godkender Europolis stillingsfortegnelse.
7. Europolis budget vedtages af bestyrelsen. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
8. I forbindelse med ethvert projekt, navnlig byggeprojekter, der sandsynligvis vil få betydelige budgetmæssige konsekvenser, finder bestemmelserne i [rammefinansforordningen] anvendelse.

Artikel 61

Gennemførelsen af budgettet

1. Eksekutivdirektøren gennemfører Europolis budget.
2. Eksekutivdirektøren sender hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 62

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Europolis regnskabsfører sender inden den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.
2. Europol sender **og forelægger** senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet **for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol**, Rådet og Revisionsretten. [**Ændring 209**]
3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Europolis foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Europolis foreløbige årsregnskab i henhold til finansforordningens artikel 148 udarbejder regnskabsføreren Europolis endelige regnskab. Eksekutivdirektøren forelægger det til udtalelse for bestyrelsen.
5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om Europolis endelige årsregnskab.
6. Eksekutivdirektøren sender **og forelægger** inden den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet **gruppen for fælles parlamentarisk kontrol**, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter. [**Ændring 210**]
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Eksekutivdirektøren sender senest den [dato fra rammefinansforordningen], et svar til Revisionsretten på dennes bemærkninger i dens årsberetning. Han sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.
9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger eksekutivdirektøren det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. finansforordningens artikel 165, stk. 3.
10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år $n + 2$ eksekutivdirektøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n .

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 63

Finansielle bestemmelser

1. De finansielle bestemmelser for Europol vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra [rammefinansforordningen], hvis det særligt er nødvendigt af hensyn til Europol's drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke. **Europa-Parlamentet skal underrettes om enhver afvigelse af denne art.** [Ændring 211]
2. ~~På grund af den særlige situation med hensyn til medlemmerne af netværket af nationale uddannelsesinstitutioner, der er de eneste organer med de præcise kendetegn og den tekniske kompetence, det kræver at udføre de relevante uddannelsesaktiviteter, kan medlemmerne modtage tilskud uden indkaldelse af forslag i henhold til artikel 190, stk. 1, litra d), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012⁽¹⁾.~~ [Ændring 212]

Kapitel XII

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 64

Retlig status

1. Europol er et EU-organ. Det har status som juridisk person.
2. Europol skal i hver medlemsstat have den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Europol kan herunder erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og kan optræde som part i retssager.
3. Europol har hjemsted i Haag i Nederlandene.

Artikel 65

Privilegier og immuniteter

1. Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter gælder for Europol og dets personale.
2. Privilegier og immuniteter for forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer skal fastsættes i en aftale mellem Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater. Aftalen skal indrømme de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver tilfredsstillende.

Artikel 66

Sprogordning

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1⁽²⁾ finder anvendelse på Europol.
2. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til Europol's virke, skal udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 67

Gennemsigtighed

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på **alle** de **administrative** dokumenter, som beror hos Europol. [Ændring 213]
2. Efter forslag fra eksekutivdirektøren vedtager bestyrelsen gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1049/2001, for så vidt angår Europol's dokumenter, senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

⁽¹⁾ EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

Tirsdag den 25. februar 2014

3. Afgørelser, som Europol træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF er opfyldt.

3a. Europol offentliggør på sit websted en liste over sine bestyrelsesmedlemmer samt eksterne og interne eksperter sammen med deres respektive interesseerklæringer og curriculum vitae. Referaterne fra bestyrelsesmøderne offentliggøres systematisk. Europol kan under hensyn til sin tavshedspligt midlertidigt eller permanent begrænse offentliggørelsen af dokumenter, hvis det risikerer at bringe udførelsen af Euopols opgaver i fare. [Ændring 214]

Artikel 67a

Forudgående meddelelse og varslingsmekanisme

Kommissionen aktiverer et varslingssystem, hvis den har alvorlig mistanke om, at bestyrelsen er ved at træffe beslutninger, der ikke er i overensstemmelse med Euopols mandat, vil være et brud på Unionens lovgivning, eller vil være i modstrid med Unionens politiske mål. I sådanne tilfælde rejser Kommissionen formelt spørgsmålet i bestyrelsen og anmoder den om at undlade at træffe den pågældende beslutning. Hvis bestyrelsen nægter at efterkomme denne anmodning, underretter Kommissionen formelt Europa-Parlamentet og Rådet herom, så der kan reageres hurtigt. Kommissionen kan anmode bestyrelsen om at undlade at gennemføre den anfægtede beslutning, så længe repræsentanterne for institutionerne drøfter spørgsmålet. [Ændring 215]

Artikel 68

Bekæmpelse af svig

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 skal Europol senest seks måneder efter, at Europol bliver operationel, tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, og vedtage de nødvendige bestemmelser, som skal gælde for alle agenturets medarbejdere, på grundlag af modellen i bilaget til aftalen.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Europol.

3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med et tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af Europol, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾.

4. Euopols samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at dette griber ind i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 69

Sikkerhedsregler om beskyttelse af klassificerede oplysninger

Europol fastsætter sine egne regler om tavshedspligt og om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger og følsomme ikke-klassificerede oplysninger under hensyntagen til de grundlæggende principper og minimumsstandarder i afgørelse 2011/292/EU. Disse skal blandt andet omfatte bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af disse oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 70

Evaluering og revision

1. Senest fem år efter [denne forordnings ikrafttræden] og herefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering til vurdering navnlig af virkningen, effektiviteten og produktiviteten af agenturets arbejde og dets arbejdsmetoder, **samt af den måde, hvorpå mekanismerne for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters kontrol af Europols aktiviteter fungerer**. I evalueringen skal der særligt tages stilling til, om der er behov for at ændre Europols målsætninger, og de finansielle konsekvenser af en eventuel ændring. [**Ændring 216**]
2. Kommissionen sender **og forelægger** evalueringsrapporten og sine konklusioner på rapporten ~~til Europa-Parlamentet, om nødvendigt ledsaget af et forslag om ændring af denne forordning, for gruppen for fælles parlamentarisk kontrol,~~ Rådet, de nationale parlamenter og bestyrelsen. **Kommissionen forelægger desuden Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter alle øvrige oplysninger om evalueringen, hvis der anmodes herom.** [**Ændring 217**]
3. I forbindelse med hver anden evaluering skal Kommissionen desuden foretage en evaluering af de resultater, Europol har opnået, set i lyset af dets målsætninger, mandat og opgaver. Hvis Kommissionen finder, at der ikke længere er grund til at videreføre Europol med de målsætninger og opgaver, Europol er tillagt, kan den **efter den almindelige lovgivningsprocedure** foreslå, at denne forordning ændres eller ophæves. [**Ændring 218**]

Artikel 71

Administrative undersøgelser

Europols virke er underlagt Den Europæiske Ombudsmands tilsyn i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 72

Hovedsæde

1. De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler, der skal stilles til rådighed for Europol i værtsmedlemsstaten, og de faciliteter, der skal stilles til rådighed af værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler, der skal finde anvendelse på eksekutivdirektøren, bestyrelsesmedlemmerne, Europols personale og deres familiemedlemmer i værtsmedlemsstaten, skal fastsættes i en hjemstedsaftale mellem Europol og den medlemsstat, hvor hovedsædet er beliggende; aftalen skal indgås med bestyrelsens godkendelse senest [to år efter forordningens ikrafttræden].
2. Europols værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for Europols virke, herunder skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Kapitel XIII

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 73

Generel succession

1. Europol som oprettet ved denne forordning er den generelle successor for Europol som oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA ~~og for Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA~~, for så vidt angår alle aftaler, ~~de det~~ har indgået, alle forpligtelser, der påhviler ~~dem det~~, og al ejendom, ~~de det~~ har erhvervet. [**Ændring 219**]
2. Denne forordning berører ikke retskraften af aftaler, som Europol som oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA indgik inden denne forordnings ikrafttrædelse.
3. ~~Denne forordning berører ikke retskraften af aftaler, som Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA indgik inden denne forordnings ikrafttrædelse.~~ [**Ændring 220**]
4. ~~Uanset stk. 3 opsiges den hjemstedsaftale, der blev indgået i henhold til afgørelse 2005/681/RIA, dog fra den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.~~ [**Ændring 221**]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 74

Overgangsforanstaltninger for bestyrelsen

1. Medlemmerne af bestyrelsen for Cepol, der er nedsat i medfør af artikel 10 i afgørelse 2005/681/RIA, fratræder deres hverv den [denne forordnings ikrafttrædelse]. [~~Ændring 222~~]
2. Medlemmerne af styrelsesrådet for Europol, der er nedsat i medfør af artikel 37 i afgørelse 2009/371/RIA, fratræder deres hverv den [datoen, hvorfra denne forordning finder anvendelse].
3. Medlemmerne af styrelsesrådet, der er nedsat i medfør af artikel 37 i afgørelse 2009/371/RIA, skal i perioden efter denne forordnings ikrafttrædelse og indtil den dato, hvorfra den finder anvendelse
 - a) udføre bestyrelsens opgaver i henhold til artikel 14 i denne forordning
 - b) forberede vedtagelsen af regler om tavshedspligt og om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger, jf. denne forordnings artikel 69
 - c) udarbejde alle nødvendige instrumenter til anvendelsen af denne forordning og
 - d) revidere de ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelse 2009/371/RIA, så bestyrelsen, der nedsættes i henhold til denne forordnings artikel 13, kan træffe afgørelse i medfør af artikel 78, stk. 2.
4. Kommissionen træffer snarest efter denne forordnings ikrafttræden de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestyrelsen, der nedsættes i henhold til artikel 13, påbegynder sit arbejde den [datoen, hvorfra forordningen finder anvendelse].
5. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Kommissionen navnene på de personer, de har udpeget til bestyrelsesmedlemmer og suppleanter i henhold til artikel 13.
6. Bestyrelsen, der nedsættes i henhold til denne forordnings artikel 13, afholder sit første møde den [datoen, hvorfra forordningen finder anvendelse]. Under mødet træffer den om fornødent afgørelse som nævnt i artikel 78, stk. 2.

6a. Bestyrelsen udformer detaljerede bestemmelser vedrørende proceduren i artikel 67a og forelægger dem for Kommissionen til godkendelse. [~~Ændring 223~~]

Artikel 75

Overgangsforanstaltninger for direktører og vicedirektører

1. Direktøren, der er udnævnt i henhold til artikel 38 i afgørelse 2009/371/RIA, tillægges for den resterende del af sin ansættelsesperiode eksekutivdirektørens ansvarsområder i henhold til denne forordnings artikel 19. De øvrige vilkår i hans kontrakt fortsætter uændret. Hvis embedsperioden udløber efter [denne forordnings ikrafttrædelsesdato], men inden [denne forordnings anvendelsesdato], forlænges den automatisk til et år efter den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.
2. Kan direktøren ikke efterkomme stk. 1, eller ønsker han det ikke, udpeger Kommissionen en af sine embedsmænd til at indtræde som fungerende eksekutivdirektør og udføre de opgaver, der påhviler eksekutivdirektøren for en periode, der ikke må overstige 18 måneder, i afventning af udnævnelserne i henhold til artikel 56.
3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på vicedirektørerne, der er udnævnt i henhold til artikel 38 i afgørelse 2009/371/RIA.
4. ~~Direktøren for Cepol, der er udnævnt i henhold til artikel 11, stk. 1, i afgørelse 2005/681/RIA, tillægges for den resterende del af sin ansættelsesperiode ansvarsområderne for Europols viceeksekutivdirektør for uddannelse. De øvrige vilkår i hans kontrakt fortsætter uændret. Hvis embedsperioden udløber efter [denne forordnings ikrafttrædelsesdato], men inden [denne forordnings anvendelsesdato], forlænges den automatisk til et år efter den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse. [~~Ændring 224~~]~~

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 76

Overgangsbestemmelser for budgettet

1. ~~For hvert af de tre regnskabsår efter denne forordnings ikrafttræden skal mindst 8 mio. EUR af Europols driftsudgifter afsættes til uddannelse som beskrevet i kapitel III. [Ændring 225]~~
2. Dechargeproceduren med hensyn til de budgetter, der er godkendt på grundlag af artikel 42 i afgørelse 2009/371/RIA, gennemføres i overensstemmelse med reglerne i artikel 43 i afgørelse 2009/371/RIA og Europols finansielle regler.

Kapitel XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 77

Ophævelse

Denne forordning erstatter og ophæver afgørelse 2009/371/RIA ~~og afgørelse 2005/681/RIA.~~

Henvisninger til ~~de den~~ ophævede ~~afgørelser~~ **afgørelse** gælder som henvisninger til denne forordning. [Ændring 226]

Artikel 78

Ophævelse af andre retsakter

1. Alle lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelse 2009/371/RIA ~~og afgørelse 2005/681/RIA~~ ophæves med virkning fra den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.
2. Alle ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelse 2009/371/RIA om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) ~~og afgørelse 2005/681/RIA om oprettelse af Cepol~~ forbliver i kraft efter [denne forordnings anvendelsesdato], medmindre Europols bestyrelse træffer afgørelse om andet i forbindelse med implementeringen af denne forordning. [Ændring 227]

Artikel 79

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den [anvendelsesdatoen].

Artikel 73, 74 og 75 anvendes dog fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG I

Liste over strafbare handlinger, med hensyn til hvilke Europol skal støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats og samarbejde i henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 1

- Terrorisme
 - organiseret kriminalitet
 - ulovlig narkotikahandel
 - illegal virksomhed i forbindelse med pengehvidvaskning
 - kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer
 - organiseret illegal indvandring
 - menneskehandel
 - kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer
 - manddrab, grov legemsbeskadigelse
 - ulovlig handel med menneskevæv og -organer
 - bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
 - racisme og fremmedhad
 - røveri
 - ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
 - underslæb og bedrageri, herunder bedrageri til skade for Unionens finansielle interesser
 - afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
 - efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
 - forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
 - falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler
 - it-kriminalitet
 - korruption
 - ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
 - ulovlig handel med truede dyrearter
 - ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
 - miljøkriminalitet, herunder forurening fra skibe
 - ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
 - seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af **personer, navnlig** kvinder og børn. [Ændring 228]
-

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG II

De kategorier af personoplysninger, der kan indsamles og behandles med henblik på krydstjek, og de kategorier af registrerede, hvis oplysninger kan indsamles og behandles til dette formål, jf. artikel 24, stk. 1, litra a)

1. Personoplysninger, der indsamles og behandles med henblik på krydscheck, skal vedrøre:
 - a) personer, der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have medvirket i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
 - b) personer, om hvem der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence.
2. Oplysninger vedrørende de personer, der er omhandlet i punkt 1, må kun omfatte følgende kategorier af personoplysninger:
 - a) efternavn, fødenavn, fornavne og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) statsborgerskab
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) socialsikringsnummer, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger og
 - g) om nødvendigt, andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen, herunder eventuelle specifikke objektive fysiske kendetegn, der ikke ændrer sig, som f.eks. fingeraftryksoplysninger og dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna).
3. Ud over de i punkt 2 omhandlede oplysninger kan følgende kategorier af personoplysninger vedrørende de personer, der er nævnt i stk. 1, indsamles og behandles:
 - a) strafbare handlinger, formodede strafbare handlinger samt oplysninger om, hvornår, hvor og hvordan de blev (eller påstås at være blevet) begået
 - b) midler, som er blevet anvendt eller måske anvendes til at begå sådanne strafbare handlinger, herunder oplysninger om juridiske personer
 - c) de sagsbehandlede tjenestesteder og deres journalnumre
 - d) mistanke om medlemskab af en kriminel organisation
 - e) domfældelser, hvis de vedrører strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence
 - f) den part, der har indlæst oplysningerne.

Disse oplysninger kan også meddeles Europol, selv om de endnu ikke indeholder navnene på personerne.
4. Yderligere oplysninger, som Europol eller nationale enheder er i besiddelse af om de personer, der er omhandlet i stk. 1, kan efter anmodning videregives til enhver national enhed eller Europol. De nationale enheders videregivelse af oplysninger skal ske i overensstemmelse med national ret.
5. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes endeligt, skal oplysningerne vedrørende den sag, som afgørelsen herom vedrører, slettes.

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG III

De kategorier af personoplysninger, der kan indsamles og behandles med henblik på analyser af strategisk eller anden generel art og med henblik på operationelle analyser, og de kategorier af registrerede, hvis oplysninger kan indsamles og behandles til disse formål, jf. artikel 24, stk.1, litra b) og c)

1. Personoplysninger, der indsamles og behandles med henblik på analyser af strategisk eller anden generel art eller til operationelle analyser, skal vedrøre
 - a) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have deltaget i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
 - b) personer, om hvem der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller en rimelig grund til at antage, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence.
 - c) personer, der kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskning af de pågældende strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager
 - d) personer, der har været ofre for en af de pågældende strafbare handlinger, eller med hensyn til hvem visse omstændigheder giver grund til at antage, at de kunne være ofre for en sådan strafbar handling
 - e) kontakt- og ledsagepersoner, og
 - f) personer, som kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.
2. Følgende kategorier af personoplysninger, herunder også tilknyttede administrative oplysninger, kan behandles i forbindelse med de kategorier af personer, der er omhandlet i punkt 1, litra a) og b):
 - a) personlige oplysninger:
 - i) nuværende og tidligere efternavne
 - ii) nuværende og tidligere fornavne
 - iii) fødenavn
 - iv) faderens navn (hvis nødvendigt for identificering)
 - v) moderens navn (hvis nødvendigt for identificering)
 - vi) køn:
 - vii) fødselsdato
 - viii) fødested
 - ix) statsborgerskab
 - x) civilstand
 - xi) kaldenavn (alias)
 - xii) øgenavn
 - xiii) påtaget eller falsk navn
 - xiv) nuværende og tidligere opholdssted og/eller bopæl
 - b) fysiske kendetegn:
 - i) signalement
 - ii) særlige kendetegn (modermærker/ar/tatoveringer m.v.)
 - c) midler til identificering:
 - i) identitetsdokumenter/kørekort
 - ii) nationalt id-kortnummer/pasnummer

Tirsdag den 25. februar 2014

- iii) nationalt personnummer/socialsikringsnummer, hvis de findes
 - iv) billeder og anden information om udseendet
 - v) kriminaltekniske oplysninger til identificering, såsom fingeraftryk, dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna), stemmeprofil, blodtype, tandstatus
- d) erhverv og kvalifikationer:
- i) nuværende beskæftigelse og erhverv
 - ii) tidligere beskæftigelse og erhverv
 - iii) uddannelse (skole, universitet, erhvervsuddannelse)
 - iv) kvalifikationsbeviser
 - v) kompetencer og anden specialviden (sprog m.v.)
- e) oplysninger om økonomiske og finansielle forhold:
- i) økonomiske forhold (bankkonti og -koder, kreditkort m.v.)
 - ii) likvide midler
 - iii) besiddelse af kapitalandele, andre aktiver
 - iv) oplysninger om fast ejendom
 - v) forbindelser til virksomheder
 - vi) kontakter til banker og kreditinstitutter
 - vii) skattemæssige forhold
 - viii) andre oplysninger vedrørende den pågældendes forvaltning af sine økonomiske forhold
- f) oplysninger om adfærd:
- i) livsstil (som f.eks. at leve over evne) og vaner
 - ii) færden
 - iii) frekventerede steder
 - iv) våben og andre farlige genstande
 - v) farlighed
 - vi) andre specifikke risici såsom sandsynligheden for flugtforsøg, brug af dobbeltagenter, forbindelser til retshåndhævende personale
 - vii) karaktertræk og profiler forbundet med kriminel adfærd
 - viii) narkotikamisbrug
- g) kontakt- og ledsagepersoner, herunder forbindelsernes art og karakter
- h) anvendte kommunikationsmidler, såsom telefon (fastnet eller mobil), telefax, personsøger, elektronisk post, postadresser, internetforbindelse(r)
- i) anvendte transportmidler såsom motorkøretøjer, både, fly, herunder også oplysninger til identificering af disse transportmidler (registreringsnumre)
- j) oplysninger om kriminel adfærd:
- i) tidligere domfældelser
 - ii) formodet indblanding i kriminelle aktiviteter
 - iii) modus operandi
 - iv) midler, der har været eller kan bruges til at forberede og/eller begå strafbare handlinger

Tirsdag den 25. februar 2014

- v) tilhørsforhold til en kriminel gruppe eller organisation og placering inden for gruppen eller organisationen
 - vi) rolle i den kriminelle organisation
 - vii) det geografiske område for de kriminelle aktiviteter
 - viii) materiale indsamlet under efterforskning, såsom videooptagelser og fotos
- k) henvisning til andre databaser, som indeholder oplysninger om den pågældende person: XX
- i) Europol
 - ii) politi- eller toldmyndigheder
 - iii) andre retshåndhævende myndigheder
 - iv) internationale organisationer
 - v) offentlige enheder
 - vi) private enheder
- l) oplysninger om juridiske personer med relevans for oplysningerne i litra e) og j):
- i) den juridiske persons navn
 - ii) sted
 - iii) dato og sted for oprettelsen
 - iv) administrativt registreringsnummer
 - v) retlig form
 - vi) kapital
 - vii) aktivitetsområde
 - viii) nationale og internationale datterselskaber
 - ix) direktører
 - x) bankforbindelser.
3. »Kontakt- og ledsagepersoner«, jf. punkt 1, litra e), er personer, gennem hvilke der er tilstrækkelig grund til at antage, at det er muligt at få oplysninger, der vedrører de i punkt 1, litra a) og b), i dette bilag omhandlede personer, og som er relevante for analysen, forudsat at de ikke hører ind under en af de i punkt 1, litra a), b), c), d) eller f) omhandlede personkategorier. »Kontaktpersoner« er personer, der har sporadisk kontakt med de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer. »Ledsagepersoner« er personer, der har regelmæssig kontakt med de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer.

For så vidt angår kontakt- og ledsagepersoner er det tilladt at opbevare de i punkt 2 omhandlede oplysninger i fornødent omfang, forudsat der er grund til at antage, at disse oplysninger er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som kontakt- eller ledsageperson.

I den forbindelse skal følgende overholdes:

- a) disse personers forhold til de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer skal afklares hurtigst muligt
- b) hvis antagelsen om, at der er en forbindelse mellem disse personer og de personer, der er omhandlet i punkt 1, litra a) og b), viser sig at være ubegrundet, skal oplysningerne slettes omgående
- c) hvis sådanne personer er mistænkt for at have begået en strafbar handling, der er omfattet af Europols målsætninger, eller er blevet dømt for en sådan strafbar handling, eller hvis der i henhold til den berørte medlemsstats nationale lovgivning er konkrete indici for eller en rimelig formodning om, at de vil begå en sådan strafbar handling, er det tilladt at opbevare alle oplysninger, der er omhandlet i punkt 2

Tirsdag den 25. februar 2014

- d) oplysninger om kontaktpersoners kontakt- og ledsagepersoner samt oplysninger om ledsagepersoners kontakt- og ledsagepersoner må ikke opbevares, bortset fra oplysninger om arten og karakteren af kontakten eller forbindelsen med de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer
 - e) hvis det ikke er muligt at nå til nogen afklaring efter ovenstående litraer, tages der hensyn hertil, når det besluttes, om det er nødvendigt at opbevare oplysningerne med henblik på videre analyse, og da i hvilket omfang det skal ske.
4. For så vidt angår personer, der som omhandlet punkt 1, litra d), har været ofre for en af de pågældende strafbare handlinger, eller med hensyn til hvem visse omstændigheder giver grund til at antage, at de kunne være ofre for en sådan strafbar handling, kan oplysningerne i punkt 2, litra a), nr. i), til litra c), nr. iii), i dette bilag samt følgende kategorier af oplysninger opbevares:
- a) oplysninger til identificering af offeret
 - b) årsagen til personens rolle som offer eller potentielt offer
 - c) skade (fysisk, økonomisk, psykologisk, m.v.)
 - d) angivelse af, om der skal sikres anonymitet
 - e) angivelse af, om der er mulighed for deltagelse i retsmøder
 - f) oplysninger om strafbare handlinger meddelt af eller gennem de personer, der er omhandlet i punkt 1, litra d), herunder også oplysninger om deres forbindelse med andre personer, hvis det er nødvendigt for at identificere de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer.

Andre af de i stk. 2 omhandlede oplysninger kan opbevares i fornødent omfang, forudsat at der er grund til at antage, at de er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som ofre eller potentielle ofre.

Oplysninger, der ikke er nødvendige for den videre analyse, skal slettes.

5. For så vidt angår personer, der som omhandlet i punkt 1, litra c), kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskning af de pågældende strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager, kan oplysningerne i punkt 2, litra a), nr. i), til litra c), nr. iii), i dette bilag samt følgende kategorier af oplysninger opbevares:
- a) oplysninger vedrørende strafbare handlinger meddelt af sådanne personer, herunder også om deres forbindelse med andre personer, der er registreret i analysedatabasen
 - b) angivelse af, om der skal sikres anonymitet
 - c) angivelse af, om der skal sikres beskyttelse, og hvem der skal yde den
 - d) ny identitet
 - e) angivelse af om der er mulighed for deltagelse i retsmøder.

Andre af de i punkt 2 omhandlede oplysninger kan opbevares i fornødent omfang, forudsat at der er grund til at antage, at de er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som vidner.

Oplysninger, der ikke er nødvendige for den videre analyse, skal slettes.

6. For så vidt angår personer, der som omhandlet i punkt 1, litra f), kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger, kan oplysningerne i punkt 2, litra a), nr. i), til litra c), nr. iii), i dette bilag samt følgende kategorier af oplysninger opbevares:
- a) kodede personoplysninger
 - b) arten af de givne oplysninger
 - c) angivelse af, om der skal sikres anonymitet
 - d) angivelse af, om der skal sikres beskyttelse, og hvem der skal yde den
 - e) ny identitet
 - f) angivelse af, om der er mulighed for deltagelse i retsmøder

Tirsdag den 25. februar 2014

g) negative erfaringer

h) belønning (økonomisk/begunstigelser).

Andre af de i punkt 2 omhandlede oplysninger kan opbevares i fornødent omfang, forudsat at der er grund til at antage, at de er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som meddelere.

Oplysninger, der ikke er nødvendige for den videre analyse, skal slettes.

7. Hvis det på et tidspunkt under analysen på grundlag af underbyggede og samstemmende oplysninger bliver klart, at en person bør placeres i en anden af de personkategorier, der er opstillet i dette bilag, end den, som vedkommende først blev placeret i, må Europol kun behandle de oplysninger om denne person, som det er tilladt at behandle i forbindelse med denne nye kategori, og alle andre oplysninger skal slettes.

Hvis det på grundlag af ovennævnte oplysninger bliver klart, at en person bør placeres i to eller flere af de kategorier, der er opstillet i dette bilag, kan Europol behandle alle de oplysninger, som det er tilladt at behandle i forbindelse med disse kategorier.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0122

Indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet erhvervsuddannelse, volontørtjeneste samt au pair-ophold (omarbejdning) *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet praktik, volontørtjeneste og au pair-ansættelse (omarbejdning) (COM(2013)0151 — C7-0080/2013 — 2013/0081(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2017/C 285/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0151),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 79, stk. 2, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0080/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det græske parlament, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 28. november 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽³⁾,
 - der henviser til skrivelse af 20. september 2013 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Retsudvalget (A7-0377/2013),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen,
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 114 af 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TC1-COD(2013)0081

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet praktik, volontørtjeneste og au pair-ansættelse (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾, og

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør foretages en række ændringer af Rådets direktiv 2004/114/EF ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 2005/71/EF ⁽⁵⁾. Af klarhedshensyn bør disse direktiver omarbejdes.
- (2) Direktivet bør efterkomme det behov, der blev påvist i gennemførelsesrapporterne for de to direktiver ⁽⁶⁾, for at rette op på de belyste svagheder, **sikre gennemsigthed og retssikkerhed** og indføre et ensartet regelsæt for forskellige grupper af tredjelandsstatsborgere, der kommer til Unionen. Det bør derfor forenkles og strømlines de nuværende bestemmelser for de forskellige grupper og samle dem i én retsakt. Der er forskelle mellem de grupper, der er omfattet af dette direktiv, men der er også en række fællestræk, som gør det muligt at fastsætte et fælles regelsæt for dem på EU-plan. [**Ændring 1**]
- (3) Dette direktiv bør bidrage til Stockholmprogrammets mål om en indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere. Indvandring fra lande uden for Unionen er én måde at sikre adgang til højtuddannet arbejdskraft på, og især studerende og forskere efterspørges i stigende grad. De spiller en vigtig rolle, idet de er med til at skabe Unionens vigtigste aktiv — menneskelig kapital — og dermed sikre intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og altså bidrage til opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien.
- (4) De mangler, der er fremhævet i rapporterne om gennemførelsen af de to direktiver, vedrører primært indrejsebetingelser, rettigheder, processuelle garantier, studerendes adgang til arbejdsmarkedet under studier, mobilitet inden for Unionen samt manglende harmonisering, da medlemsstaterne selv kunne bestemme, om de ville lade visse grupper, såsom volontører, skoleelever og ulønnede praktikanter, være omfattet af reglerne eller ej. Efterfølgende større høringer har desuden påpeget et behov for bedre jobsøgningsmuligheder for forskere og studerende og bedre beskyttelse af au pairer og lønnede praktikanter, som ikke er omfattet af de nuværende regler.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 114 af 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning (EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 og COM(2011)0901.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (5) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der i henhold til traktaten vedtages foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (6) Dette direktiv bør også sigte mod at fremme menneskelig kontakt og mobilitet, som er vigtige elementer i Unionens eksterne politik, navnlig over for de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og Unionens strategiske partnere. Det bør give bedre mulighed for at bidrage til den samlede strategi for migration og mobilitet og de tilknyttede mobilitetspartnerskaber, der sikrer en konkret ramme for dialog og samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, bl.a. ved at lette og styre den lovlige migration.
- (7) Migration med henblik på de i dette direktiv omhandlede formål bør fremme frembringelsen og opnåelsen af viden og kompetencer. Det er berigende for både de pågældende migranter og for deres hjemland og værtslandet, ~~og den bidrager generelt til en bedre forståelse kulturene imellem~~ **samtidig med at det styrker de kulturelle bånd og fremmer den kulturelle mangfoldighed.** [Ændring 3]
- (8) Dette direktiv bør i højere grad gøre Unionen til et attraktivt sted for forskning og innovation og styrke Unionen i den globale konkurrence om dygtig arbejdskraft, **og bør som funktion heraf føre til en stigning i Unionens samlede konkurrence- og vækstrater og samtidig skabe arbejdspladser, der yder et større bidrag til væksten i BNP.** At give tredjelandsstatsborgere, som f.eks. har fået indrejsetilladelse med henblik på forskning, mulighed for at blive i Unionen indgår desuden i flagskibsinitiativet »Innovation i EU«. Etableringen af et åbent arbejdsmarked for forskere fra Unionen og for forskere fra tredjelande blev også fastholdt som et hovedformål med det europæiske forskningsrum (EFR), som skal være et fælles område med fri bevægelighed for forskere, videnskabelig viden og teknologi. [Ændring 4]
- (9) Forskernes indrejse bør lattes ved hjælp af en indrejseprocedure, som er uafhængig af retsforholdet mellem forskeren og den forskningsorganisation, der er vært, og ved, at der ikke længere kræves en arbejdstilladelse ud over opholdstilladelsen eller langtidsvisummet. Denne procedure bør hvile på samarbejdet mellem forskningsorganisationerne og medlemsstaternes indvandringsmyndigheder. Forskningsorganisationerne bør tildeles en central rolle i indrejseproceduren med henblik på at lette og fremskynde tredjelandsforskernes indrejse og ophold i Unionen, samtidig med at medlemsstaternes udlændingepolitiske prærogativer bevares. De forskningsorganisationer, som på forhånd er godkendt af medlemsstaterne, bør kunne indgå en værtaftale med en tredjelandsstatsborger med henblik på gennemførelsen af et forskningsprojekt. Medlemsstaterne bør udstede en tilladelse på grundlag af værtaftalen, hvis indrejse- og opholdsbetingelserne er opfyldt.
- (10) Da den indsats, som Unionen skal gøre for at nå målet om at investere 3 % af BNP i forskning, i vidt omfang vedrører den private sektor, og denne sektor derfor skal ansætte flere forskere i de kommende år, bør de forskningsorganisationer, som kan godkendes i henhold til dette direktiv, både findes i den offentlige og den private sektor.
- (11) For at gøre Unionen mere tiltrækkende for forskere **og studerende** fra tredjelande bør forskeres **disse personers** familiemedlemmer som defineret i Rådets direktiv 2003/86/EF⁽¹⁾ have ret til indrejse sammen med dem. De bør omfattes af bestemmelserne om mobilitet inden for Unionen, og de bør også have adgang til arbejdsmarkedet. [Ændring 5]
- (12) Når det er relevant, bør medlemsstaterne tilskyndes til at behandle ph.d.-studerende som forskere.
- (13) Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke fremme hjerneflugten fra de nye vækstlande og udviklingslandene. Med henblik på en samlet migrationspolitik bør der som led i partnerskabet med hjemlandene træffes foranstaltninger, som i disse tilfælde letter forskernes tilbagevenden til hjemlandene.
- (14) For at gøre Europa som helhed til et af verdens førende ekspertisecentre for studier og praktik bør indrejse- og opholdsbetingelserne med henblik herpå forbedres, **forenkles og gøres mere befordrende.** Det er i tråd med målene i dagsordenen for moderniseringen af Europas videregående uddannelser⁽²⁾, navnlig målet om at internationalisere de videregående uddannelser i Europa. En indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes nationale lovgivning på området **i retning af gunstigere regler for tredjelandsstatsborgere** indgår i denne bestræbelse. [Ændring 6]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 03.10.2003, s. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (15) Den udvidelse og styrkelse af Bolognaprocessen, som blev iværksat via Bolognaerklæringen⁽¹⁾, har medført en gradvis konvergens mellem de videregående uddannelsessystemer i de deltagende lande og også i andre lande. Det skyldes, at de nationale myndigheder har støttet studerendes og akademisk personales mobilitet, og at videregående uddannelsesinstitutioner har integreret mobilitet i deres studieordninger. Dette bør afspejles i forbedrede regler for studerendes mobilitet inden for Unionen. Et af målene i Bolognaerklæringen er at gøre europæiske videregående uddannelser attraktive og konkurrencedygtige. Bolognaprocessen førte til etableringen af et europæisk område for videregående uddannelse. Strømliningen af den europæiske sektor for videregående uddannelse har gjort det mere attraktivt for studerende fra tredjelande at studere i Europa. **Talrige tredjelandes deltagelse i Bolognaprocessen og i unionsprogrammer vedrørende studerendes mobilitet gør harmoniserede og forenklede mobilitetsregler for statsborgere i de berørte lande absolut nødvendige.** [Ændring 7]
- (16) Varigheden af og andre betingelser vedrørende forberedelseskurser for studerende, der er omfattet af dette direktiv, bør fastlægges af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.
- (17) Dokumentation for, at en studerende er optaget på en videregående uddannelsesinstitution, kan bl.a. omfatte et brev, som bekræfter optagelsen, eller et indskrivningsbevis.
- (18) Forskningsstipendier bør tages i betragtning ved vurderingen af, om den studerende råder over tilstrækkelige midler.
- (19) Medlemsstaterne har i dag mulighed for at vælge, om de vil lade direktiv 2004/114/EF finde anvendelse på skoleelever, volontører og ulønnede praktikanter, men disse grupper bør nu falde ind under anvendelsesområdet for dette direktiv for derved at lette deres indrejse og ophold og sikre deres rettigheder. Direktivet bør også finde anvendelse på au pairer og lønnede praktikanter for at sikre deres juridiske rettigheder og beskyttelse.
- (20) Lønnede praktikanter, der kommer for at arbejde i Unionen som virksomhedsinternt udstationerede, bør ikke være omfattet af direktivet, da de falder ind under anvendelsesområdet for [direktiv 2013/xx/EU om virksomhedsintern udstationering].
- (21) Da der i dag ikke findes et regelsæt på EU-plan vedrørende au pairer fra tredjelande, der sikrer dem en fair behandling, bør der indføres bestemmelser, der tager hensyn til deres specifikke behov som en særligt udsat gruppe. Dette direktiv bør fastsætte betingelser, som både au paireren og værtsfamilien skal opfylde, især hvad angår aftalen mellem dem, som bør indeholde oplysninger om bl.a. udbetaling af lommepenge⁽²⁾.
- (22) Når alle generelle og særlige indrejsebetingelser er opfyldt, bør medlemsstaterne udstede en tilladelse, dvs. et langtidsvisum og/eller en opholdstilladelse, inden for fastsatte tidsfrister, **der ikke bør hæmmes eller ugyldiggøres af supplerende krav.** Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og alle indrejsebetingelserne i dette direktiv er opfyldt, bør medlemsstaten give den pågældende tredjelandstatsborger de nødvendige visa. [Ændring 8]
- (23) I tilladelserne bør angives tredjelandstatsborgerens status og de respektive EU-programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger. Medlemsstaterne kan angive yderligere oplysninger i papirformat eller elektronisk, såfremt dette ikke medfører ekstra betingelser.
- (24) De forskellige gyldighedsperioder for tilladelser udstedt i henhold til dette direktiv bør afspejle den særlige karakter af den enkelte gruppes ophold.
- (25) Medlemsstaterne ~~kan kræve, at ansøgerne betaler gebyr for behandling af ansøgninger om tilladelser. Gebyret bør overveje at dispensere fra gebyrkravet for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold i forbindelse med dette direktiv.~~ Hvis medlemsstaterne opkræver gebyrer fra tredjelandstatsborgere, bør disse stå i rimeligt forhold til formålet med opholdet **og bør ikke udgøre en hindring for virkeliggørelsen af direktivets mål.** [Ændring 9]
- (26) De rettigheder, som tredjelandstatsborgere tildeles i henhold til dette direktiv, bør ikke afhænge af, om tilladelsen er givet i form af et langtidsvisum eller en opholdstilladelse.

⁽¹⁾ Fælleserklæring af 19. juni 1999 fra de europæiske undervisningsministre.

⁽²⁾ Europarådet: Europæisk overenskomst om »au pair«-ansættelse, artikel 8.

Tirsdag den 25. februar 2014

- (27) Udtrykket »indrejse« omfatter tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold i en medlemsstat med henblik på formålene i dette direktiv.
- (28) Indrejse kan nægtes i behørigt begrundede tilfælde. Især kan indrejse nægtes, hvis en medlemsstat på baggrund af en vurdering baseret på de faktiske omstændigheder i en konkret sag mener, at den pågældende tredjelandstatsborger udgør en potentiel trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed ~~eller folkesundheden~~. [**Ændring 10**]
- (29) I tilfælde af tvivl om grundlaget for ansøgningen om indrejse og ophold kan medlemsstaterne kræve al den dokumentation, der er nødvendig for at kunne vurdere sammenhængen, især på grundlag af ansøgerens påtænkte studier eller praktik, med henblik på bekæmpelse af misbrug og fejlagtig anvendelse af proceduren i dette direktiv.
- (30) De nationale myndigheder bør underrette tredjelandstatsborgere, som i henhold til dette direktiv indgiver en ansøgning om indrejsetilladelse til medlemsstaterne, når ansøgningen er færdigbehandlet. De bør gøre det skriftligt, hurtigst muligt og inden for ~~60 dage eller hurtigst muligt og inden for 30 dage, hvis der er tale om forskere og studerende, som deltager i et EU-program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger~~, regnet fra ansøgningstidspunktet **Medlemsstaterne bør hurtigst muligt underrette ansøgeren om eventuelle supplerende oplysninger, de behøver for at behandle ansøgningen. I tilfælde af at national ret giver mulighed for at klage over en negativ afgørelse ved en administrativ instans, bør de nationale myndigheder underrette ansøgeren om deres afgørelse inden for 30 dage regnet fra den dato, hvor klagen blev indgivet.** [**Ændring 11**]
- (31) Mobiliteten inden for Unionen for forskere, studerende og lønnede praktikanter fra tredjelande bør fremmes. Hvad forskere angår, bør dette direktiv forbedre reglerne for, hvor længe den tilladelse, som den første medlemsstat har udstedt, bør gælde ved ophold i en anden medlemsstat, uden at der kræves en ny værtaftale. Situationen for studerende og for lønnede praktikanter, som er en ny gruppe, bør forbedres, således at de kan opholde sig i en anden medlemsstat i perioder på mellem tre og seks måneder, forudsat at de opfylder de generelle betingelser i dette direktiv. For praktikanter fra tredjelande, der kommer til Unionen som virksomhedsinternt udstationerede, bør særlige bestemmelser for mobilitet inden for Unionen, som udformes i henhold til karakteren af deres udstationering, finde anvendelse i henhold til [direktiv 2013/xx/EU om virksomhedsintern udstationering].
- (32) Unionens indvandringsregler og de EU-programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, bør i højere grad supplere hinanden. Forskere og studerende, **volontører og praktikanter** fra tredjelande, der er deltager i sådanne EU-programmer, bør kunne tage til ~~de andre~~ medlemsstater, **der er angivet i Unionen på grundlag af** den tilladelse, som den første medlemsstat har udstedt, ~~forudsat at den fulde liste over disse medlemsstater er kendt inden indrejse i Unionen~~. En sådan tilladelse bør give dem mulighed for at udnytte deres mobilitet uden at skulle forelægge yderligere oplysninger eller gennemføre nye ansøgningsprocedurer. ~~Medlemsstaterne tilskyndes til at lette mobiliteten inden for EU for volontører fra tredjelande, når volontørprogrammerne dækker mere end én medlemsstat.~~ [**Ændring 12**]
- (33) For at give studerende fra tredjelande bedre mulighed for selv at dække en del af deres studieudgifter, bør de have ~~bedre~~ **fuld** adgang til arbejdsmarkedet på de vilkår, der er fastsat i dette direktiv, ~~dvs. have ret til at arbejde mindst 20 timer om ugen~~. Det bør ~~være en~~ **gælde som** hovedregel, at studerende ~~har~~ **skal have** adgang til arbejdsmarkedet. I særlige tilfælde bør medlemsstaterne dog kunne tage situationen på deres nationale arbejdsmarked i betragtning, uden at dette dog risikerer helt at tilsidesætte retten til at arbejde. [**Ændring 13**]
- (34) Som led i indsatsen for at sikre en dygtig arbejdsstyrke, der kan dække fremtidens behov, ~~bør medlemsstaterne give~~ **og for at respektere og værdsætte det arbejde og det generelle bidrag, som ydes af** studerende, der afslutter deres uddannelse i Unionen, **bør medlemsstaterne give disse studerende** ret til at blive på deres område med henblik på at søge arbejde eller etablere en virksomhed i 12 måneder efter den oprindelige tilladelses udløb. Dette bør også gælde forskere efter afslutning af deres forskningsprojekt som beskrevet i værtaftalen. Dette bør ikke automatisk give ret til adgang til arbejdsmarkedet eller til at etablere en virksomhed. De kan blive pålagt at fremlægge dokumentation i henhold til artikel 24. [**Ændring 14**]

Tirsdag den 25. februar 2014

- (35) Dette direktivs bestemmelser berører ikke medlemsstaternes kompetence til at regulere antallet af tredjelandsstatsborgere, der kan få indrejsetilladelse med henblik på arbejde.
- (36) For at gøre Unionen mere tiltrækkende for forskere, studerende, elever, praktikanter, volontører og au pairer fra tredjelande er det vigtigt at sikre dem en fair behandling i overensstemmelse med traktatens artikel 79. Disse grupper har på visse områder ret til samme behandling som værtsmedlemsstatens statsborgere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU ⁽¹⁾. Den gunstigere ret til samme behandling som værtsmedlemsstatens egne statsborgere med hensyn til sociale sikringsgrene som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾ bør, ud over de rettigheder, der gives i henhold til direktiv 2011/98/EU, fastholdes for forskere fra tredjelande. I henhold til sidstnævnte direktiv kan medlemsstaten i dag begrænse retten til ligebehandling med hensyn til de sociale sikringsgrene, herunder familieydelse, og denne mulighed for begrænsning kunne berøre forskere. Uanset om EU-retten eller værtsmedlemsstatens nationale lovgivning giver **studerende**, skoleelever, volontører, ulønnede praktikanter og au pairer fra tredjelande adgang til arbejdsmarkedet, bør de desuden have ret til samme behandling som værtsmedlemsstatens egne statsborgere med hensyn til adgang til varer og tjenesteydelser og levering af varer og tjenesteydelser, der stilles til rådighed for offentligheden. [**Ændring 15**]
- (37) Dette direktiv bør under ingen omstændigheder anfægte anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 ⁽³⁾.
- (38) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (39) Medlemsstaterne bør anvende bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden overbevisning, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (40) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (41) Målet for dette direktiv, nemlig at fastlægge betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet og ulønnet praktik, volontørtjeneste eller au pair-ansættelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (42) Hver medlemsstat bør sørge for, at en række oplysninger, der er så fuldstændige som muligt og regelmæssigt ajourføres, stilles til rådighed for offentligheden, bl.a. via internettet, om de forskningsorganisationer, som er godkendt efter dette direktiv, og som forskere kan indgå en værtsaftale med, og om de betingelser og procedurer for indrejse og ophold på medlemsstatens område med henblik på forskning, som er vedtaget efter dette direktiv, samt oplysninger om de institutioner, der er omhandlet i dette direktiv, de studieforløb, som tredjelandsstatsborgere kan optages på, og betingelserne og procedurerne for indrejse og ophold på medlemsstatens område med henblik på studier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1)

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

Tirsdag den 25. februar 2014

- (42a) *Hver medlemsstat har pligt til at underrette tredjelandstatsborgere om de regler, der gælder i deres individuelle tilfælde, således at der sikres gennemsigtighed og retssikkerhed, og at de tilskyndes til at komme til Unionen. Alle oplysninger, der er relevante for proceduren, herunder generel dokumentation om studier, udvekslings- eller forskningsprogrammer, men også specifikke oplysninger om ansøgernes rettigheder og pligter, bør derfor formidles på en måde, der er lettilgængelig og forståelig for tredjelandstatsborgerne. [Ændring 16]*
- (43) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, jf. dog protokollens artikel 4.
- (44) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (45) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget en væsentlig ændring i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (46) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoer for direktivernes anvendelse —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger:

- a) betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område i en periode på mindst 90 dage med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet eller ulønnet praktik, volontørtjeneste eller au pair-ansættelse
- b) de betingelser, der gælder for studerende og lønnede praktikanter fra tredjelande med hensyn til indrejse og ophold i en periode på mindst 90 dage i andre medlemsstater end den medlemsstat, som først giver tredjelandstatsborgeren en tilladelse på grundlag af dette direktiv.
- c) de betingelser, der gælder for forskere fra tredjelande med hensyn til indrejse og ophold i andre medlemsstater end den medlemsstat, som først giver tredjelandstatsborgeren en tilladelse på grundlag af dette direktiv.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejse på en medlemsstats område med henblik på forskning, studier, elevudveksling, lønnet eller ulønnet praktik, volontørtjeneste eller au pair-ansættelse.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere:
 - a) der opholder sig i en medlemsstat som asylansøgere, eller som er omfattet af subsidiaire former for beskyttelse eller ordninger for midlertidig beskyttelse

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) hvis udvisning er suspenderet på grund af sagens konkrete omstændigheder eller retlige spørgsmål
- c) der er familiemedlemmer til unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed inden for Unionen
- d) der i en medlemsstat har status som fastboende udlænding, jf. Rådets direktiv 2003/109/EF⁽¹⁾, og som udøver deres ret til ophold i en anden medlemsstat for at studere eller følge en erhvervsuddannelse i den pågældende medlemsstat
- e) der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning betragtes som selvstændige erhvervsdrivende
- f) der, sammen med deres familiemedlemmer og uanset nationalitet, i henhold til aftaler indgået enten mellem Unionen og medlemsstaterne eller mellem Unionen og tredjelands har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere
- g) der er praktikanter og kommer til Unionen som virksomhedsinternt udstationerede i henhold til [direktiv 2013/xx/EU om virksomhedsintern udstationering].

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger i henhold til artikel 20, stk. 1, i traktaten
- b) »forsker«: en tredjelandstatsborger, som er i besiddelse af et relevant kvalifikationsbevis på en videregående uddannelse, der giver adgang til ph.d.-programmer, og som udvælges af en forskningsorganisation til at gennemføre et forskningsprojekt, der normalt forudsætter et kvalifikationsbevis af denne art
- c) »studerende«: en tredjelandstatsborger, der er optaget på en videregående uddannelsesinstitution, og som har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område for som sin primære beskæftigelse at følge et fuldtids studieprogram med fuldtidsundervisning på en videregående uddannelsesinstitution med henblik på at opnå et bevis for en højere uddannelse, der er anerkendt af medlemsstaten, herunder eksamensbevis, certifikat eller doktorgrad, der også kan omfatte forberedelseskurser til disse uddannelser efter national lovgivning
- d) »skoleelev«: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på at følge et anerkendt undervisningsprogram på sekundærtrinnet som led i et udvekslingsprogram, der administreres af en organisation, som er anerkendt til dette formål af en medlemsstat i overensstemmelse med den nationale lovgivning eller administrativ praksis
- e) »ulønnet praktikant«: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på et ulønnet praktikophold i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning
- f) »lønnet praktikant«: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på et praktikophold, hvor vedkommende modtager løn for sit arbejde i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning
- g) volontør: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på at deltage i et anerkendt volontørprogram
- ga) **»udbyder af frivilligt arbejde«: en organisation med ansvar for et volontørprogram, som tredjelandstatsborgeren er tilknyttet; sådanne organisationer og grupper er uafhængige og selvstændige i lighed med andre almennyttige enheder, såsom offentlige myndigheder; de er aktive i det offentlige liv, og deres aktiviteter tilstræber i det mindste delvis at yde et bidrag til gavn for almenvellet⁽²⁾ [Ændring 17]**
- h) »volontørprogram«: et program med konkrete solidaritetsaktiviteter, som bygger på et program, der er anerkendt af medlemsstaten eller Unionen, og som forfølger almennyttige formål **til fordel for en sag uden profitskabende sigte** [Ændring 18]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

⁽²⁾ **Meddelelse fra Kommissionen om fremme af foreninger og fonde i Europa, COM(1997)0241.**

Tirsdag den 25. februar 2014

- i) »au pair«: en tredjelandstatsborger, som midlertidigt får kost og logi hos en familie på en medlemsstats område mod udførelse af lettere husligt arbejde og børnepasning med henblik på at forbedre sine sprogkunderskaber og sit kendskab til værtslandet
- j) »forskning«: skabende arbejde på systematisk grundlag med henblik på at øge vidensmængden, herunder viden om mennesker, kultur og samfund, og øge udnyttelsen af denne vidensmængde til at udtænke nye anvendelser
- k) »forskningsorganisation«: enhver offentlig eller privat organisation, som udfører forskning, og som er godkendt af en medlemsstat med henblik på dette direktiv i overensstemmelse med medlemsstatens lovgivning eller administrative praksis
- l) »uddannelsesinstitution«: en offentlig eller privat uddannelsesinstitution, som er anerkendt af værtsmedlemsstaten og/eller hvis studieprogrammer er anerkendt i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis på grundlag af gennemsigtige kriterier til de formål, der er fastlagt i dette direktiv
- la) **»værtsorganisation«: en uddannelsesinstitution, en forskningsorganisation, en virksomhed eller en erhvervsuddannelsesinstitution, en organisation der formidler elevudveksling eller en organisation med ansvaret for det volontørprogram, som tredjelandstatsborgeren er tilknyttet, uanset dens juridiske status, og som er oprettet i overensstemmelse med national lovgivning på en medlemsstats område [Ændring 20]**
- lb) **»værtsfamilie«: en familie, der midlertidigt modtager au pairen og lader vedkommende deltage i det daglige familieliv på en medlemsstats område på grundlag af en aftale indgået mellem værtsfamilien og au pairen [Ændring 21]**
- m) »løn«: betaling, uanset form, der modtages som vederlag for udført arbejde, og som i henhold til national lovgivning eller gældende praksis betragtes som en grundlæggende del af et ansættelsesforhold
- n) »beskæftigelse«: udøvelse af aktiviteter, der omfatter ~~alle former~~ **en form** for arbejde reguleret ved national ret, **gældende kollektive overenskomster** eller gældende praksis, for og under ledelse og opsyn af en arbejdsgiver [Ændring 22]
- na) **»arbejdsgiver«: en fysisk eller juridisk person, for hvem eller under hvis ledelse og/eller opsyn beskæftigelsen udføres [Ændring 23]**
- nb) **»familiemedlemmer«: tredjelandstatsborgere som defineret i artikel 4 i direktiv 2003/86/EF [Ændring 24]**
- o) »første medlemsstat«: den medlemsstat, der først giver en tredjelandstatsborger en tilladelse på grundlag af dette direktiv
- p) »anden medlemsstat«: enhver anden medlemsstat end den første medlemsstat
- q) »EU-programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger«: EU-finansierede programmer til fremme af tredjelandstatsborgeres mobilitet inden for Unionen
- r) »tilladelse«: en opholdstilladelse udstedt af myndighederne i en medlemsstat med henblik på, at en tredjelandstatsborger lovligt kan opholde sig på dets område, jf. artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1030/2002, eller et langtidsvisum
- s) »langtidsvisum«: en tilladelse, der udstedes af en medlemsstat i henhold til artikel 18 i Schengenkonventionen, eller som udstedes i henhold til national lovgivning i medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i henhold til:
 - a) bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side eller

Tirsdag den 25. februar 2014

b) bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at vedtage eller bibeholde gunstigere bestemmelser for de personer, det finder anvendelse på, hvad angår artikel **16, 17, 18, 19, 20**, 21, 22, 23, 24, 25 ~~og 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 og 34~~, især i forbindelse med mobilitetspartnerskaber. [**Ændring 25**]

KAPITEL II

INDREJSE

Artikel 5

Princip

1. En tredjelandsstatsborger kan kun få indrejsetilladelse efter dette direktiv, hvis en gennemgang af ansøgningen viser, at ansøgeren opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 6 og, alt efter hvilken kategori, den pågældende tilhører, artikel 7-14.

2. Når de generelle og de særlige indrejsebetingelser er opfyldt, har ansøgeren ret til et langtidsvisum og/eller en opholdstilladelse. Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område og ikke andre steder, og alle indrejsebetingelserne i dette direktiv er opfyldt, udsteder den pågældende medlemsstat det nødvendige visum til tredjelandsstatsborgeren.

Artikel 6

Generelle betingelser

For en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse i henhold til de formål, der er omhandlet i dette direktiv, gælder følgende:

- a) den pågældende skal forevise et rejsedokument, der er gyldigt i henhold til national lovgivning; medlemsstaterne kan kræve, at rejsedokumentets gyldighedsperiode mindst skal dække hele det planlagte opholds varighed
- b) hvis tredjelandsstatsborgeren efter værtsmedlemsstatens nationale lovgivning er mindreårig, skal den pågældende forevise forældrenes tilladelse eller tilsvarende til det planlagte ophold
- c) den pågældende skal have en sygeforsikring, der omfatter alle de risici, som medlemsstatens egne statsborgere normalt er dækket mod
- d) den pågældende må ikke ~~kunne betragtes som~~ **udgøre** en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed [**Ændring 26**]
- e) hvis medlemsstaten kræver det, skal tredjelandsstatsborgeren fremlægge bevis for, at vedkommende har betalt det gebyr, der kræves for behandling af ansøgningen, jf. artikel 31
- f) fremlægge det af medlemsstaten krævede bevis for, at vedkommende under sit ophold råder over tilstrækkelige midler til at dække sine udgifter til underhold, praktik og hjemrejse, dog med forbehold for en individuel vurdering af det enkelte tilfælde. **Fremlæggelsen af disse beviser er ikke påkrævet, hvis den pågældende tredjelandsstatsborger kan dokumentere, at vedkommende har modtaget et tilskud eller stipendium, har modtaget tilkendegivelse af et sponsorat fra en værtsfamilie eller ansættelsestilbud fra en virksomhed, eller at en elevudvekslingsorganisation eller et volontørprogram erklærer sig ansvarlig for elevens eller volontørens underhold under hele dennes ophold i den pågældende medlemsstat.** [**Ændring 27**]

Artikel 7

Særlige betingelser for forskere

1. En tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på forskning, skal ud over de generelle betingelser i artikel 6 opfylde følgende betingelser:

- a) fremlægge en værtaftale indgået med en forskningsorganisation, jf. artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2,

Tirsdag den 25. februar 2014

- b) i givet fald fremlægge en erklæring fra forskningsorganisationen om overtagelse af det finansielle ansvar, jf. artikel 9, stk. 3.
2. Medlemsstaterne kan kontrollere de vilkår, der ligger til grund for værtaftalen og dens indgåelse.
3. Når den i stk. 1 og 2 omhandlede kontrol er afsluttet og udfaldet er tilfredsstillende, meddeles forskeren tilladelse til indrejse på medlemsstatens område med henblik på at gennemføre værtaftalen.
4. Ansøgninger fra tredjelandsstatsborgere, der ønsker at udføre forskning i Unionen, overvejes og behandles, mens den berørte tredjelandsstatsborger opholder sig uden for den medlemsstat, på hvis område den pågældende ønsker indrejse.
5. En medlemsstat ~~kan~~ **undersøger** i overensstemmelse med national lovgivning ~~acceptere~~ en ansøgning, der indgives, når den berørte tredjelandsstatsborger allerede befinder sig på dens område. [~~Ændring 28~~]
6. Medlemsstaterne bestemmer, om ansøgninger om tilladelser skal indgives af forskeren eller af den berørte forskningsorganisation.

Artikel 8

Godkendelse af forskningsorganisationer

1. Enhver forskningsorganisation, som ønsker at være vært for en forsker efter den indrejseprocedure, der fastsættes ved dette direktiv, skal først godkendes til dette formål af den berørte medlemsstat.
2. Godkendelsen af en forskningsorganisation foregår efter de procedurer, der er fastsat i medlemsstaternes nationale lovgivning eller administrative praksis. Ansøgninger om godkendelse fra såvel offentlige som private organisationer indgives efter disse procedurer og baseres på organisationernes vedtægtsmæssige opgaver eller eventuelle selskabsformål og på dokumentation for, at de udfører forskning.

Godkendelsen af en forskningsorganisation meddeles for en periode på mindst fem år. I undtagelsestilfælde kan medlemsstaterne meddele godkendelse for en kortere periode.

3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national lovgivning kræve en skriftlig erklæring fra forskningsorganisationen om, at den i tilfælde af, at en forsker ulovligt forbliver på den pågældende medlemsstats område, er ansvarlig for tilbagebetalingen af de udgifter til ophold og hjemrejse for den pågældende, som måtte være blevet afholdt over offentlige midler. Forskningsorganisationens finansielle ansvar ophører senest seks måneder efter udløbet af værtaftalen.
4. Medlemsstaterne kan bestemme, at den godkendte forskningsorganisation senest to måneder efter udløbet af den berørte værtaftale over for de kompetente myndigheder, som de enkelte medlemsstater har udpeget til dette formål, skal bekræfte, at arbejdet er afsluttet for så vidt angår hvert enkelt forskningsprojekt, for hvilket der er indgået en værtaftale efter artikel 9.
5. De kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater offentliggør og ajourfører lister over de forskningsorganisationer, som er godkendt med henblik på dette direktiv, når listerne ændres.
6. En medlemsstat kan blandt andet nægte at forlænge eller beslutte at inddrage godkendelsen af en forskningsorganisation, hvis denne ikke længere opfylder betingelserne i stk. 2, 3 og 4, eller hvis godkendelsen er opnået gennem svig, eller hvis en forskningsorganisation har indgået en værtaftale med en tredjelandsstatsborger ved svig eller uagtsom adfærd. Såfremt den pågældende medlemsstat ikke giver eller inddrager godkendelsen, kan den berørte organisation forbydes at ansøge om ny godkendelse i indtil fem år efter offentliggørelsen af afgørelsen om inddragelse eller nægtet forlængelse.
7. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte konsekvenserne af en inddragelse af godkendelsen eller nægtet forlængelse for eksisterende værtaftaler, som er indgået efter artikel 9, samt konsekvenserne for de berørte forskeres opholdstilladelser.

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 9

Værtsaftale

1. En forskningsorganisation, som ønsker at være vært for en forsker, indgår en værtsaftale med den pågældende, forudsat at betingelserne i artikel 6 og 7 er opfyldt.

Værtsaftalen skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) forskningsprojektets titel og formål
- b) en erklæring fra forskeren om, at den pågældende vil færdiggøre forskningsprojektet
- c) en bekræftelse fra organisationen af, at den forpligter sig til at være vært for forskeren, således at den pågældende kan færdiggøre forskningsprojektet
- d) forskningsprojektets start- og sluttidspunkt
- e) oplysninger om retsforholdet mellem forskningsorganisationen og forskeren
- f) oplysninger om forskerens arbejdsvilkår.

2. En forskningsorganisation kan kun indgå en værtsaftale, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) forskningsprojektet er accepteret af de kompetente instanser i organisationen efter vurdering af følgende:
 - i) emnet for og varigheden af den påtænkte forskning samt hvorvidt de finansielle midler, som er nødvendige for forskningens udførelse, er til rådighed
 - ii) forskerens kvalifikationer i forhold til emnet for forskningen, dokumenteret ved en bekræftet genpart af den pågældendes kvalifikationsbevis, jf. artikel 2, litra b)

3. Efter indgåelsen af værtsaftalen kan forskningsorganisationen i overensstemmelse med national lovgivning blive anmodet om at give forskeren en individuel erklæring om, at den overtager det finansielle ansvar for udgifter som omhandlet i artikel 8, stk. 3.

4. Værtsaftalen bortfalder automatisk, hvis forskeren ikke får indrejsetilladelse, eller når retsforholdet mellem forskeren og forskningsorganisationen er afsluttet.

5. Forskningsorganisationen underretter omgående den myndighed, som de enkelte medlemsstater har udpeget til det formål, om enhver begivenhed, som vil kunne hindre værtsaftalens gennemførelse.

Artikel 10

Særlige betingelser for studerende

1. En tredjelandstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på studier, skal ud over de generelle betingelser i artikel 6 opfylde følgende betingelser:

- a) fremlægge bevis for, at den pågældende er blevet optaget på en videregående uddannelsesinstitution med henblik på at følge et studieprogram
- b) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge bevis for, at vedkommende har betalt det indskrivningsgebyr, som institutionen kræver
- c) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge bevis for et tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der anvendes i det studieprogram, den pågældende følger.

2. Studerende, der automatisk er omfattet af en sygeforsikring mod alle de risici, som statsborgerne i den berørte medlemsstat normalt er dækket mod, når de er indskrevet ved en institution, anses for at opfylde betingelsen i artikel 6, stk. 1, litra c).

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 11

Særlige betingelser for skoleelever

1. En tredjelandstatsborger, som ansøger om indrejse for at deltage i et elevudvekslingsprogram, skal ud over de generelle betingelser i artikel 6 opfylde følgende betingelser:

- a) mindst have den minimumsalder og højst den maksimumsalder, som den pågældende medlemsstat har fastsat
- b) fremlægge bevis for, at vedkommende er optaget på en uddannelsesinstitution på sekundærtrinnet
- c) fremlægge bevis for, at vedkommende deltager i et anerkendt elevudvekslingsprogram, der administreres af en organisation, som er godkendt til dette formål af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis
- d) fremlægge bevis for, at elevudvekslingsorganisationen påtager sig det fulde ansvar for vedkommende under hele opholdet på den pågældende medlemsstats område, specielt hvad angår udgifterne til underhold, studier, sygesikring og hjemrejse
- e) under hele opholdet bo hos en familie, som opfylder de betingelser, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, og som er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for det elevudvekslingsprogram, den pågældende deltager i.

2. Medlemsstaterne kan begrænse udstedelsen af indrejsetilladelser til skoleelever, der deltager i udvekslinger, til statsborgere fra tredjelande, der tilbyder medlemsstaternes egne statsborgere tilsvarende muligheder. [Ændring 29]

Artikel 12

Særlige betingelser for **ulønnede og lønnede** praktikanter [Ændring 30]

1. En tredjelandstatsborger, der ansøger om indrejse som lønnet eller ulønnet praktikant, skal ud over de generelle betingelser i artikel 6 opfylde følgende betingelser:

- a) ~~have indgået~~ **fremlægge dokumentation i form af en underskrevet uddannelsesaftale eller ansættelseskontrakt**, som om nødvendigt er godkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis, med henblik på et praktikophold i en virksomhed i den private eller den offentlige sektor eller et offentligt eller privat lærested, som er anerkendt eller finansieret af en medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis [Ændring 31]
- b) ~~hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge bevis for, at vedkommende allerede har en relevant uddannelse eller relevante kvalifikationer eller relevant erhvervs erfaring, der betyder, at den pågældende kan få gavn af praktikopholdet~~ [Ændring 32]
- c) hvis medlemsstaten kræver det, modtage en indføring i sproget for at opnå de sprogkunderskaber, der er nødvendige for at gennemføre praktikopholdet.

Den aftale, der er omhandlet i litra a), skal beskrive praktikforløbet, dets varighed, tilsynet med praktikantens gennemførelse af forløbet, den pågældendes arbejdstider, retsforholdet mellem praktikanten og værtsorganisationen, og, såfremt praktikanten aflønnes, den løn, som vedkommende modtager.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at værtsorganisationen erklærer, at tredjelandstatsborgeren ikke udfylder en stilling.

Artikel 13

Særlige betingelser for volontører

En tredjelandstatsborger, der ansøger om indrejse for at deltage i et volontørprogram, skal ud over de generelle betingelser i artikel 6 opfylde følgende betingelser:

Tirsdag den 25. februar 2014

- a) fremlægge en aftale, som er indgået med den organisation, der i den pågældende medlemsstat har ansvaret for det volontørprogram/~~-projekt~~, volontøren deltager i, og ~~som omfatter en beskrivelse af den pågældendes~~ **hvoraf fremgår volontørprojektets titel og formål, dets start- og slutdatoer, en beskrivelse af volontørens** opgaver, **vilkårene for** tilsynet med volontørens udførelse af sine opgaver, den pågældendes arbejdstider, de midler, der er til rådighed til dækning af volontørens udgifter til rejse, kost, logi, transport og lomme penge under hele opholdet samt i givet fald af den uddannelse, volontøren vil gennemgå for at kunne udføre sine opgaver [**Ændring 33**]
- b) fremlægge bevis for, at den organisation, der har ansvaret for det volontørprogram, volontøren deltager i, har tegnet en ansvarsforsikring for den pågældendes aktiviteter
- c) og, hvis værtsmedlemsstaten specifikt kræver det, modtage en indføring i denne medlemsstats sprog, historie og politiske og sociale strukturer.

Artikel 14

Særlige betingelser for au pairer

En tredjelandstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på au pair-ansættelse, skal ud over de generelle betingelser i artikel 6 opfylde følgende betingelser:

- a) være mindst 17 år, men ikke over 30 år, eller i individuelt begrundede tilfælde over 30 år
- b) fremlægge bevis for, at værtsfamilien påtager sig det fulde ansvar for vedkommende under hele opholdet på den pågældende medlemsstats område, især hvad angår kost og logi, sygesikring, ~~moderskab~~ eller ulykkestilfælde [**Ændring 34**]
- c) fremlægge en aftale mellem au pair'en og værtsfamilien, der fastlægger au pair'ens rettigheder og pligter, bl.a. detaljerede oplysninger om de lomme penge, som au pair'en skal modtage, og passende tilrettelæggelse af arbejdstiden, der giver au pair'en mulighed for ~~at følge kurser, og~~ deltagelse i det daglige arbejde i familien, **med angivelse af det maksimale antal timer pr. dag, der skal afsættes til deltagelse i dette arbejde, herunder med mindst én hel fridag pr. uge og mulighed for at følge kurser.** [**Ændring 35**]

KAPITEL III

TILLADELSER OG OPHOLDETS VARIGHED

Artikel 15

Tilladelser

Langtidsvisa og opholdstilladelser skal bære overskriften »forsker«, »studerende«, »volontør«, »skoleelev«, »lønnet praktikant«, »ulønnet praktikant« eller »au pair«. For forskere og studerende fra tredjelande, der kommer til Unionen i forbindelse med et specifikt EU-program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, skal det specifikke program nævnes i tilladelsen.

Efter at der er opnået tilladelse og udstedt visum, skal værtsorganisationen registreres i et akkrediteringssystem for at lette fremtidige ansøgningsprocedurer. [**Ændring 36**]

Artikel 16

Opholdets varighed

1. Medlemsstaterne udsteder en tilladelse til forskere for en periode på mindst et år og forlænger den, hvis betingelserne i artikel 6, 7 og 9 fortsat er opfyldt. Er forskningsprojektet planlagt til at vare mindre end et år, udstedes tilladelsen for en periode svarende til projektets varighed.

Tirsdag den 25. februar 2014

2. Medlemsstaterne udsteder en tilladelse til studerende, **som skal gælde** for en periode på mindst et år **eller, hvis deres studieforløb varer længere end ét år, for hele uddannelsens varighed, og** forlænger den, hvis **det er hensigtsmæssigt og** betingelserne i artikel 6 og 10 fortsat er opfyldt. ~~Er studieperioden planlagt til at vare under et år, udstedes tilladelsen for en periode svarende til studierens varighed. [Ændring 37]~~
3. Medlemsstaterne udsteder en tilladelse til skoleelever og au pairer, **der svarer til den fulde varighed af elevudvekslingsordningen eller af aftalen mellem værtsfamilien og au pairen**, for en periode på højst et år. [Ændring 38]
4. Gyldighedsperioden for en tilladelse til praktikanter dækker praktikperiodens varighed eller strækker sig over højst et år. I undtagelsestilfælde kan gyldighedsperioden forlænges én gang og skal have form af en opholdstilladelse for en periode svarende til den tid, der er nødvendig for erhvervelsen af en faglig kvalifikation, der er anerkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis, forudsat at indehaveren stadig opfylder betingelserne i artikel 6 og 12.
5. En tilladelse til volontører udstedes for en periode på højst et år. Hvis det pågældende program varer længere end et år, kan den påkrævede tilladelses gyldighedsperiode undtagelsesvis dække programmets varighed.
6. I tilfælde, hvor medlemsstaterne giver tilladelse til indrejse og ophold på grundlag af et langtidsvisum, skal de udstede en opholdstilladelse, når den første forlængelse af det oprindelige ophold er givet. Hvis langtidsvisummets gyldighed er kortere end opholdets godkendte varighed, erstattes langtidsvisummet med en opholdstilladelse uden yderligere formaliteter inden visummets udløb.

Artikel 17

Supplerende oplysninger

Medlemsstaterne kan anføre yderligere oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgerens ophold, f.eks. den fulde liste over de medlemsstater, som forskeren eller den studerende **har erklæret, at vedkommende** agter at tage til **i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, litra a)**, i papirform eller i elektronisk format, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 16, i bilaget hertil. [Ændring 39]

KAPITEL IV

Begrundelser for afslag på ansøgning om tilladelser, inddragelse af tilladelser eller afslag på fornyelse af tilladelser

Artikel 18

Begrundelser for afslag på ~~en ansøgning~~ **tilladelse**

1. Medlemsstaterne ~~skal give~~ **giver** afslag på ~~en ansøgning~~ **tilladelse** i følgende tilfælde:
 - a) hvis de generelle betingelser i artikel 6 **eller** de relevante særlige betingelser i artikel 7, 10 eller 16 ikke er opfyldt
 - b) hvis de forelagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.
 - c) ~~hvis værtsorganisationen eller uddannelsesinstitutionen blev oprettet alene med det formål at lette indrejse~~
 - d) ~~hvis værtsorganisationen er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse eller ikke opfylder de juridiske forpligtelser vedrørende social sikring og/eller beskatning i national lovgivning eller har indgivet konkursbegæring eller på anden måde er insolvent~~

Tirsdag den 25. februar 2014

e) ~~hvis værtsfamilien eller i givet fald en formidlingsorganisation, der er involveret i au paires ansættelse, er blevet straffet i henhold til national ret for manglende overholdelse af betingelserne og/eller målene for au pair-ansættelse og/eller ulovlig beskæftigelse.~~

2. Medlemsstaterne kan give afslag på ~~en ansøgning, hvis værtsorganisationen inden for 12 måneder umiddelbart forud for ansøgningstidspunktet bevidst synes at have nedlagt de stillinger, som den forsøger at besætte via den nye ansøgning-~~
tilladelse i følgende tilfælde:

- a) ~~hvis værtsorganisationen er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse eller ikke opfylder de juridiske forpligtelser vedrørende social sikring og/eller beskatning i national ret eller har indgivet konkursbegæring eller på anden måde er insolvent~~
- b) ~~hvis værtsfamilien eller, hvor det er relevant, en formidlingsorganisation, der er involveret i au paires ansættelse, er blevet straffet i henhold til national ret for manglende overholdelse af betingelserne og/eller målene for au pair-ansættelse og/eller ulovlig beskæftigelse~~
- c) ~~hvis værtsorganisationen eller uddannelsesinstitutionen blev oprettet alene med det formål at lette indrejse.~~ [Ændring 40]

Artikel 19

Begrundelser for inddragelse af **eller afslag på fornyelse af** en tilladelse

1. Medlemsstaterne inddrager **eller giver afslag på fornyelse af** en tilladelse i følgende tilfælde:

- a) ~~hvis indehaveren af tilladelsen ikke længere opfylder de generelle betingelser, der er fastsat i artikel 6, eller de relevante særlige betingelser i artikel 7, artikel 10–14 eller artikel 16~~
- a**b**) ~~hvis tilladelserne og de forelagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.~~
- b) ~~hvis tredjelandstatsborgeren opholder sig i medlemsstaten med henblik på andre formål end dem, på grundlag af hvilke den pågældende fik tilladelse til ophold~~
- e) ~~hvis værtsorganisationen blev oprettet alene med det formål at lette indrejse~~

2. **Medlemsstaterne kan inddrage eller give afslag på fornyelse af en tilladelse i følgende tilfælde:**

- d**a**) ~~hvis værtsorganisationen ikke opfylder de juridiske forpligtelser vedrørende social sikring og/eller beskatning i national lovgivning eller har indgivet konkursbegæring eller på anden måde er insolvent. **Såfremt dette sker under et studieforløb, bør den studerende have rimelig tid til at finde et tilsvarende studium, så vedkommende kan gøre sine studier færdige**~~
- e**b**) ~~hvis værtsfamilien eller i givet fald en formidlingsorganisation, der er involveret i au paires ansættelse, **værtsorganisationen** er blevet straffet i henhold til national ret for manglende overholdelse af betingelserne og/eller målene for au pair-ansættelse og/eller ulovlig beskæftigelse **for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse eller ikke opfylder de juridiske forpligtelser vedrørende social sikring og/eller beskatning i national ret eller har indgivet konkursbegæring eller på anden måde er insolvent**~~
- c) ~~hvis værtsorganisationen blev oprettet alene med det formål at lette indrejse~~
- d) ~~hvis værtsfamilien eller, hvor det er relevant, en formidlingsorganisation, der er involveret i au paires ansættelse, er blevet straffet i henhold til national ret for manglende overholdelse af betingelserne og/eller målene for au pair-ansættelse og/eller ulovlig beskæftigelse~~
- e) ~~hvis tredjelandstatsborgeren opholder sig i medlemsstaten med henblik på andre formål end dem, på grundlag af hvilke den pågældende fik tilladelse til ophold~~
- f) ~~for så vidt angår studerende, hvis de i artikel 23 omhandlede frister for adgang til økonomisk virksomhed ikke overholdes~~

Tirsdag den 25. februar 2014

g) *for så vidt angår studerende, hvis de ikke gør tilstrækkelige fremskridt med deres studier i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis. Den pågældende medlemsstat kan kun inddrage eller give afslag på at forny en tilladelse med denne begrundelse ved en afgørelse, der angiver de specifikke grunde, baseret på evalueringen fra uddannelsesinstitutionen, som skal høres om den studerendes fremskridt, medmindre institutionen ikke formår at besvare en anmodning om en udtalelse inden for rimelig tid*

~~2. Medlemsstaterne kan inddrage en tilladelse under~~

h) *af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden. Begrundelser, der henviser til offentlig orden eller sikkerhed, skal udelukkende være begrundet i den pågældende tredjelandsstatsborger personlige adfærd. Begrundelser, der henviser til offentlig sundhed, skal være baseret på en objektiv analyse af reelle risici og må ikke anvendes på forskelsbehandlende vis i forhold til statsborgere fra den pågældende medlemsstat.*

2a. *Såfremt en medlemsstat inddrager en tilladelse på grundlag af de i stk. 2, litra a), b) eller c), anførte begrundelser, har tredjelandsstatsborgere ret til at forblive på medlemsstatens territorium, hvis vedkommende finder en anden værtsorganisation eller værtsfamilie, for at kunne afslutte sit studie- eller forskningsforløb eller det andet formål, som tilladelsen blev givet til. [Ændring 41]*

~~Artikel 20~~

~~Begrundelser for afslag på fornyelse af en tilladelse~~

~~1. Medlemsstaterne kan give afslag på fornyelse af en tilladelse i følgende tilfælde:~~

~~a) hvis tilladelsen og de forelagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret~~

~~b) hvis det viser sig, at indehaveren ikke længere opfylder de generelle betingelser for indrejse og ophold i artikel 6 og de relevante særlige betingelser i artikel 7, 9 og 10~~

~~c) for så vidt angår studerende, hvis den studerende ikke overholder de i artikel 23 omhandlede frister for adgang til økonomisk virksomhed eller ikke gør tilstrækkelige fremskridt med sine studier i overensstemmelse med national lovgivning eller administrativ praksis.~~

~~2. Medlemsstaterne kan give afslag på fornyelse af en tilladelse under hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed eller folkesundheden. [Ændring 42]~~

KAPITEL V

RETTIGHEDER

Artikel 21

Ligebehandling

1. Uanset artikel 12, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2011/98/EU har forskere og studerende fra tredjelands samme rettigheder som værtsmedlemsstatens egne statsborgere med hensyn til **uddannelse og erhvervsuddannelse samt** sociale sikringsgrene, herunder familiedydelser, som defineret i forordning (EF) nr. 883/2004. [Ændring 43]

2. ~~Skoleelever~~ **Studerende, skoleelever**, volontører, ulønnede praktikanter og au pairer har, uanset om de har opnået tilladelse til at arbejde i henhold til EU-retten eller national lovgivning, ret til ligebehandling med hensyn til adgang til varer og tjenester samt levering af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, undtagen procedurer for adgang til en bolig, jf. national lovgivning. [Ændring 44]

2a. **Tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af dette direktiv, og som får tilladelse til indrejse og ophold i en medlemsstat på grundlag af et langtidsvisum, skal have samme rettigheder som værtsmedlemsstatens egne statsborgere, hvad angår de rettigheder, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1 og 2.** [Ændring 45]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 22

Undervisning, der gives af forskere

En forsker, der er meddelt tilladelse til indrejse efter dette direktiv, kan undervise i overensstemmelse med national lovgivning. Medlemsstaterne kan fastsætte et maksimalt antal undervisningstimer eller -dage.

Artikel 23

Studerendes økonomiske virksomhed

1. Studerende skal under overholdelse af værtsmedlemsstatens regler og betingelser for den pågældende virksomhed have ret til at tage beskæftigelse som arbejdstagere eller kan gives ret til at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed uden for den tid, der er afsat til studieprogrammet. Der kan tages hensyn til situationen på arbejdsmarkedet i den pågældende medlemsstat, **men ikke på systematisk vis, da det vil kunne resultere i udelukkelse af studerende fra arbejdsmarkedet.** [Ændring 46]

2. Medlemsstaterne giver om nødvendigt de studerende og/eller arbejdsgiverne forudgående tilladelse hertil i overensstemmelse med national lovgivning.

3. Hver medlemsstat fastsætter det maksimale tilladte antal arbejdstimer pr. uge eller det maksimale tilladte antal arbejdsdage eller -måneder pr. år til sådan økonomisk virksomhed, dog mindst 20 timer pr. uge eller det tilsvarende antal dage eller måneder pr. år.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at studerende, eventuelt på forhånd, anmelder til den myndighed, som den pågældende medlemsstat udpeger, at de indleder en økonomisk virksomhed. Deres arbejdsgivere kan også pålægges pligt til, eventuelt på forhånd, at anmelde beskæftigelsen.

Artikel 24

Forskeres og studerendes muligheder for jobsøgning og etablering af virksomhed

1. Tredjelandstatsborgere har efter afslutning af deres forskning eller studier i medlemsstaten ret til at blive på medlemsstatens område i en periode på ~~12~~ **18** måneder med henblik på jobsøgning eller etablering af en virksomhed, hvis betingelserne i artikel 6, litra a) og c)-f) fortsat er opfyldt. I en periode på mindst ~~tre~~ **seks** måneder og højst ~~seks~~ **ni** måneder kan tredjelandstatsborgere blive pålagt at dokumentere, at de fortsat er jobsøgende eller er i gang med at etablere en virksomhed. Efter en periode på ~~seks~~ **ni** måneder kan tredjelandstatsborgere desuden blive pålagt at dokumentere, at de har en reel chance for at få et job eller etablere en virksomhed.

2. **Medlemsstaterne udsteder en tilladelse, jf. denne artikels stk. 1, til den pågældende tredjelandstatsborger og, hvis relevant, til vedkommendes familie i overensstemmelse med den nationale ret, forudsat at betingelserne i artikel 6, litra a) og litra c)-f), er opfyldt.** [Ændring 47]

Artikel 25

Forskerens **og den studerendes** familiemedlemmer

1. Uanset artikel 3, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2003/86/EF er en familiesammenføring ikke betinget af, at indehaveren af tilladelsen til ophold med henblik på forskning **eller studier** har rimelig udsigt til at opnå ret til fast ophold og har haft ophold af en minimumsvarighed.

2. Uanset artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF kan de deri omhandlede integrationskriterier og -foranstaltninger kun finde anvendelse, efter at de pågældende personer har opnået familiesammenføring.

3. Uanset artikel 5, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2003/86/EF skal familiemedlemmer, forudsat at betingelserne for familiesammenføring er opfyldt, gives tilladelser inden for 90 dage fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen og inden for 60 dage fra tidspunktet for indgivelsen af den første ansøgning for familiemedlemmer til forskere **og studerende** fra tredjelande, som er omfattet af de relevante EU-programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger.

Tirsdag den 25. februar 2014

4. Uanset artikel 13, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/86/EF er gyldighedsperioden for familiemedlemmers tilladelse den samme som for den tilladelse, der gives til forskeren **eller den studerende**, for så vidt deres rejsedokumenters gyldighedsperiode tillader det.

5. Uanset artikel 14, stk. 2, andet punktum, i direktiv 2003/86/EF anvender medlemsstaterne ikke nogen tidsfrist for så vidt angår adgang til arbejdsmarkedet. [**Ændring 48**]

KAPITEL VI

MOBILITET MELLEM MEDLEMSSTATER

Artikel 26

Forskeres, studerendes ~~lønede~~, **volontører** og praktikanter ret til mobilitet mellem medlemsstater

1. En tredjelandsstatsborger, der har fået indrejsetilladelse som forsker efter dette direktiv, har ret til at gennemføre en del af sit forskningsprojekt i en anden medlemsstat på de i denne artikel fastsatte betingelser.

Hvis forskeren opholder sig i en anden medlemsstat i en periode på op til seks måneder, kan forskningen udføres på grundlag af den værtaftale, der er indgået i den første medlemsstat, forudsat at forskeren har tilstrækkelige midler i den anden medlemsstat og ikke ~~anses for at~~ **udgør** en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden i denne anden medlemsstat.

Medlemsstaterne kan kræve, at der, hvis forskeren bliver i en anden medlemsstat i mere end seks måneder, indgås en ny værtaftale med henblik på at udføre forskning i den pågældende medlemsstat. Hvis medlemsstaterne kræver en tilladelse, for at forskeren kan udnytte sin mobilitet, skal sådanne tilladelser gives i overensstemmelse med de processuelle garantier i artikel 29. Medlemsstaterne må ikke kræve, at forskeren skal forlade deres område for at indgive ansøgninger om tilladelser.

2. En tredjelandsstatsborger, der har fået indrejsetilladelse som studerende, **volontør** eller ~~lønnet~~ praktikant efter dette direktiv, har i perioder på mindst tre måneder, men højst seks måneder, ret til at gennemføre en del af sine studier/sin praktik/**sit volontørarbejde** i en anden medlemsstat, forudsat at den pågældende inden sin overførsel til denne medlemsstat har indgivet følgende til den kompetente myndighed i den anden medlemsstat:

a) et gyldigt rejsedokument

b) bevis for, at vedkommende har tegnet en sygeforsikring, der dækker alle de risici, som den berørte medlemsstats egne statsborgere normalt er dækket mod

c) bevis for, at vedkommende er blevet optaget på en videregående uddannelsesinstitution eller i en ~~uddannelsesværtsorganisation~~ **uddannelses- eller volontørværtsorganisation**

d) bevis for, at vedkommende under sit ophold råder over tilstrækkelige midler til at dække sine udgifter til underhold, studier og hjemrejse.

3. Med henblik på studerendes, **volontørers** og praktikanter mobilitet fra den første medlemsstat til en anden medlemsstat underretter myndighederne i den anden medlemsstat myndighederne i den første medlemsstat om deres afgørelse. Samarbejdsprocedurerne i artikel 32 finder anvendelse.

4. En tredjelandsstatsborger, der har fået indrejsetilladelse som studerende, kan få tilladelse til overførsel til en anden medlemsstat i en periode på mindst seks måneder på de samme vilkår som dem, der gælder for mobilitet i en periode på mindst tre måneder, men under seks måneder. Hvis medlemsstaterne kræver en ny ansøgning om en tilladelse til at udøve mobilitet i en periode på mindst seks måneder, gives sådanne tilladelser i overensstemmelse med artikel 29.

5. Medlemsstaterne må ikke kræve, at studerende, **volontører eller praktikanter** skal forlade deres område for at indgive ansøgninger om tilladelse til mobilitet mellem medlemsstater. [**Ændring 49**]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 27

Rettigheder for forskere, **volontører, ulønnede og lønede praktikanter** og studerende, der deltager i et EU-program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne giver tredjelandstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse som forsker, **volontør, ulønnet eller lønnet praktikant** eller studerende efter dette direktiv, og som deltager i et EU-program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, en tilladelse, der dækker den fulde varighed af deres ophold i den pågældende medlemsstat, hvis

a) den fulde liste over medlemsstater, som forskeren, **volontøren, den ulønnede eller lønede praktikant** eller den studerende **har erklæret, at vedkommende** agter at tage til, er kendt forud for indrejse i den første medlemsstat

b) ansøgeren, for studerendes vedkommende, kan fremlægge bevis for at være optaget på den relevante ~~videregående~~ uddannelsesinstitution med henblik på at følge et studieprogram

ba) ansøgeren, for volontørers vedkommende, kan fremlægge dokumentation på at være optaget i den relevante organisation eller det relevante program, der formidler frivilligt arbejde, såsom den europæiske volontørtjeneste

bb) ansøgeren, for praktikanter vedkommende, kan fremlægge dokumentation på at være blevet godtaget af den relevante værtsorganisation.

2. Tilladelsen skal gives af den første medlemsstat, som forskeren, **volontøren, den ulønnede eller lønede praktikant** eller den studerende har ophold i.

3. Hvis den fulde liste over medlemsstater ikke er kendt forud for indrejse i den første medlemsstat:

a) finder, for forskeres vedkommende, betingelserne i artikel 26 vedrørende ophold i en anden medlemsstat i perioder på op til seks måneder anvendelse

b) finder, for forskeres, **ulønnede eller lønede praktikanter og volontørers** vedkommende, betingelserne i artikel 26 vedrørende ophold i en anden medlemsstat i perioder på op til seks måneder anvendelse. [**Ændring 50**]

Artikel 28

Familiemedlemmers ophold i den anden medlemsstat

1. Hvis en forsker flytter til en anden medlemsstat, jf. artikel 26 og 27, og hvis familien allerede var etableret i den første medlemsstat, har vedkommendes familiemedlemmer ret til at ledsage eller slutte sig til den pågældende.

2. Senest én måned efter indrejse på den anden medlemsstats område indgiver de pågældende familiemedlemmer eller forskeren i overensstemmelse med national lovgivning en ansøgning om opholdstilladelse som familiemedlem til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder.

I tilfælde, hvor familiemedlemmernes opholdstilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, udløber under behandlingen af ansøgningen eller ikke længere giver indehaveren ret til lovligt ophold på den anden medlemsstats område, giver medlemsstaterne den pågældende tilladelse til at blive på deres område, om nødvendigt ved at udstede midlertidige nationale opholdstilladelser eller tilsvarende tilladelser, der giver ansøgeren mulighed for fortsat at opholde sig lovligt på deres område sammen med forskeren, indtil den anden medlemsstats kompetente myndigheder har færdigbehandlet ansøgningen.

3. Den anden medlemsstat kan kræve, at de pågældende familiemedlemmer sammen med deres ansøgning om opholdstilladelse fremlægger:

a) deres tilladelse til ophold i den første medlemsstat og et gyldigt rejsedokument eller bekræftede kopier heraf samt et visum, hvis et sådant kræves

b) bevis for, at de har haft ophold i den første medlemsstat som familiemedlemmer til forskeren

c) bevis for, at de har en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat, eller at forskeren har en sådan forsikring, der dækker dem.

Tirsdag den 25. februar 2014

4. Den anden medlemsstat kan kræve, at forskeren fremlægger bevis for, at indehaveren:
 - a) har en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sundheds- og sikkerhedsstandarder i den pågældende medlemsstat
 - b) har faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at den pågældende kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger og -pensioner samt antallet af familiemedlemmer.

KAPITEL VII

PROCEDURE OG GENNEMSIGTIGHED

Artikel 29

Processuelle garantier og gennemsigtighed

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer afgørelse om den fuldstændige ansøgning om en tilladelse og underretter skriftligt ansøgeren i overensstemmelse med procedurerne herfor i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning hurtigst muligt og senest ~~60~~ **30** dage fra den dato, hvor ansøgningen blev indgivet, ~~og inden for 30 dage, hvis ansøgningen vedrører forskere eller studerende fra tredjelande, der deltager i et EU-program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger. I tilfælde af, at national ret giver mulighed for at klage over en afgørelse til en administrativ myndighed, skal medlemsstatens kompetente myndighed træffe afgørelse i klagesagen senest 30 dage efter, at klagen blev indgivet. [Ændring 53]~~
2. Hvis de oplysninger, der fremlægges til støtte for ansøgningen, er utilstrækkelige, meddeler de kompetente myndigheder ansøgeren, hvilke yderligere oplysninger der kræves, og **oplyser i forbindelse med registrering af ansøgningen** en rimelig frist for færdiggørelse af ansøgningen. Det tidsrum, der er omhandlet i stk. 1, suspenderes, indtil myndighederne har modtaget de yderligere oplysninger, der kræves. [Ændring 54]
3. Tredjlandsstatsborgeren underrettes i overensstemmelse med de relevante procedurer i national lovgivning om afslag på en ~~ansøgning om en~~ tilladelse. Underretningen skal indeholde oplysninger om mulighederne for klageadgang, hvilken national domstol eller myndighed den pågældende person kan indgive klage til, og klagefrister, og **meddeler alle relevante praktiske oplysninger, der gør det lettere for vedkommende at udøve sin ret.** [Ændring 55]
4. Hvis der gives afslag på en ~~ansøgning~~ **tilladelse**, eller hvis en tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, inddrages, skal den pågældende have ret til at anfægte afgørelsen ad rettens vej over for den berørte medlemsstats myndigheder. [Ændring 56]

Artikel 29a

Hasteprocedure for udstedelse af opholdstilladelse eller visum til studerende, skoleelever og forskere

Der kan indgås en aftale om indførelse af en hasteprocedure for indrejse, der gør det muligt at udstede opholdstilladelse eller visum i den pågældende tredjlandsstatsborgers navn, mellem den myndighed i en medlemsstat, der er kompetent med hensyn til indrejse og ophold for studerende, skoleelever og volontører fra tredjelande, og en uddannelsesinstitution eller en elevudvekslingsorganisation eller en forskningsinstitution, som den pågældende medlemsstat har anerkendt til dette formål i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis. [Ændring 57]

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 30

Gennemsigtighed og adgang til oplysninger

Medlemsstaterne stiller **lettilgængelige og letforståelige** oplysninger til rådighed om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af dette direktiv, bl.a. oplysninger om de månedlige indtægter, der som minimum kræves, rettigheder, al dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen, og de gældende gebyrer. Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed om de forskningsorganisationer, der er godkendt efter artikel 8. [Ændring 58]

Artikel 31

Gebyr

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgerne betaler **opkræve et** gebyr for behandling af ansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv. Gebyrets størrelse må ikke **bringe være urimelig eller uforholdsmæssig på en sådan måde, at det hindrer** opfyldelsen af direktivets formål i fare. **Såfremt disse gebyrer betales af en tredjelandstatsborger, er vedkommende berettiget til refusion, som afholdes af enten værtsorganisationen eller værtsfamilien.** [Ændring 59]

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der er ansvarlige for at modtage og videreformidle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre artikel 26 og 27.
2. Medlemsstaterne sikrer et hensigtsmæssigt samarbejde om udveksling af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

2a. Medlemsstaterne letter ansøgningsproceduren ved at tillade tredjelandstatsborgere at ansøge og sikre, at de er i stand til at gennemføre proceduren for alle medlemsstats vedkommende ved den medlemsstats ambassade eller konsulat, hvor det er mest praktisk for ansøgeren. [Ændring 60]

Artikel 33

Statistiske oplysninger

Medlemsstaterne indberetter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 ⁽¹⁾ hvert år og første gang senest den [] statistiske oplysninger til Kommissionen om det antal tredjelandstatsborgere, der har opnået tilladelser. I videst muligt omfang indberetter de desuden statistiske oplysninger til Kommissionen om antallet af tredjelandstatsborgere, hvis tilladelser er blevet fornyet eller inddraget i løbet af det foregående kalenderår, med angivelse af deres statsborgerskab. Der indberettes på samme måde statistiske oplysninger om forskeres familiemedlemmer, der har fået tilladelse til indrejse.

De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal vedrøre referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen inden for seks måneder efter referenceårets udgang. Det første referenceår er [...].

Artikel 34

Rapport

Kommissionen evaluerer regelmæssigt og første gang [fem år efter datoen for dette direktivs gennemførelse] anvendelsen af dette direktiv og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktivet i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

Tirsdag den 25. februar 2014

Artikel 35

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [to år efter dets ikrafttræden]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 36

Ophævelse

Direktiv 2005/71/EF og 2004/114/EF ophæves med virkning fra [dagen efter den dato, der er angivet i dette direktivs artikel 35, stk. 1, første afsnit], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenlignings- tabellen i bilag II.

Artikel 37

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 38

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG I

Del A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 36)

Rådets direktiv 2004/114/EF	(EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.)
Rådets direktiv 2005/71/EF	(EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15.)

Del B

Liste over frister for gennemførelse i national ret [og anvendelse]

(jf. artikel 35)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
2004/114/EF	12.1.2007	
2005/71/EF	12.10.2007	

Tirsdag den 25. februar 2014

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2004/114/EF	Direktiv 2005/71/EF	Dette direktiv
Artikel 1, litra a)		Artikel 1, litra a)
Artikel 1, litra b)		—
—		Artikel 1, litra b) og c)
Artikel 2, indledende tekst		Artikel 3, indledende tekst
Artikel 2, litra a)		Artikel 3, litra a)
Artikel 2, litra b)		Artikel 3, litra c)
Artikel 2, litra c)		Artikel 3, litra d)
Artikel 2, litra d)		Artikel 3, litra e)
—		Artikel 3, litra f) og g)
Artikel 2, litra e)		Artikel 3, litra l)
Artikel 2, litra f)		Artikel 3, litra h)
Artikel 2, litra g)		—
—		Artikel 3, litra i)
—		Artikel 3, litra m) til s)
Artikel 3, stk. 1		Artikel 2, stk. 1
Artikel 3, stk. 2		Artikel 2, stk. 2, litra a) til e)
—		Artikel 2, stk. 2, litra f) og g)
Artikel 4		Artikel 4
Artikel 5		Artikel 5, stk. 1
—		Artikel 5, stk. 2
Artikel 6, stk. 1		Artikel 6, litra a) til e)
—		Artikel 6, litra f)
Artikel 6, stk. 2		—
—		Artikel 7

Tirsdag den 25. februar 2014

Direktiv 2004/114/EF	Direktiv 2005/71/EF	Dette direktiv
Artikel 7, stk. 1, indledende tekst		Artikel 10, stk. 1, indledende tekst
Artikel 7, stk. 1, litra a)		Artikel 10, stk. 1, litra a)
Artikel 7, stk. 1, litra b) og c)		—
Artikel 7, stk. 1, litra d)		Artikel 10, stk. 1, litra b)
Artikel 7, stk. 2		Artikel 10, stk. 2
—		Artikel 10, stk. 3
Artikel 8		—
—		Artikel 11
Artikel 9, stk. 1 og 2		Artikel 12, stk. 1 og 2
Artikel 10, indledende tekst		Artikel 13, stk. 1, indledende tekst
Artikel 10, litra a)		Artikel 13, stk. 1, litra a)
Artikel 10, litra b) og c)		—
—		Artikel 12, stk. 1, litra b)
—		Artikel 12, stk. 2
Artikel 11, indledende tekst		Artikel 14, stk. 1, indledende tekst
Artikel 11, litra a)		—
Artikel 11, litra b)		Artikel 13, stk. 1, litra a)
Artikel 11, litra c)		Artikel 13, stk. 1, litra b)
Artikel 11, litra d)		Artikel 13, stk. 1, litra c)
Artikel 12 til 15		—
—		Artikel 14, 15 og 16
Artikel 16, stk. 1		Artikel 20, stk. 1, indledende tekst
—		Artikel 20, stk. 1, litra a) til c)
Artikel 16, stk. 2		Artikel 20, stk. 2
—		Artikel 21
Artikel 17, stk. 1, første afsnit		Artikel 23, stk. 1

Tirsdag den 25. februar 2014

Direktiv 2004/114/EF	Direktiv 2005/71/EF	Dette direktiv
Artikel 17, stk. 1, andet afsnit		Artikel 23, stk. 2
Artikel 17, stk. 2		Artikel 23, stk. 3
Artikel 17, stk. 3		—
Artikel 17, stk. 4		Artikel 23, stk. 4
—		Artikel 15, 24, 25 og 27
—		Artikel 17
Artikel 18, stk. 1		—
—		Artikel 29, stk. 1
Artikel 18, stk. 2, 3 og 4		Artikel 29, stk. 2, 3 og 4
Artikel 19		—
—		Artikel 30
Artikel 20		Artikel 31
—		Artikel 32 og 33
Artikel 21		Artikel 34
Artikel 22 til 25		—
—		Artikel 35, 36 og 37
Artikel 26		Artikel 38
—		Bilag I og II
	Artikel 1	—
	Artikel 2, indledende tekst	—
	Artikel 2, litra a)	Artikel 3, litra a)
	Artikel 2, litra b)	Artikel 3, litra i)
	Artikel 2, litra c)	Artikel 3, litra k)
	Artikel 2, litra d)	Artikel 3, litra b)
	Artikel 2, litra e)	—
	Artikel 3 og 4	—
	Artikel 5	Artikel 8

Tirsdag den 25. februar 2014

Direktiv 2004/114/EF	Direktiv 2005/71/EF	Dette direktiv
	Artikel 6, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
	—	Artikel 9, stk. 1, litra a) til f)
	Artikel 6, stk. 2, litra a)	Artikel 9, stk. 2, litra a)
	Artikel 6, stk. 2, litra a), b) og c)	—
	Artikel 6, stk. 3, 4 og 5	Artikel 9, stk. 3, 4 og 5
	Artikel 7	—
	Artikel 8	Artikel 16, stk. 1
	Artikel 9	—
	Artikel 10, stk. 1	Artikel 19, stk. 2, litra a)
	—	Artikel 19, stk. 2, litra b)
	Artikel 10, stk. 2	—
	Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 22
	Artikel 12, indledende tekst	—
	Artikel 12, litra a)	—
	Artikel 12, litra b)	—
	Artikel 12, litra c)	Artikel 21, stk. 1
	Artikel 12, litra d)	—
	Artikel 12, litra e)	—
	—	Artikel 21, stk. 2
	Artikel 13, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
	Artikel 13, stk. 2	Artikel 26, stk. 1
	Artikel 13, stk. 3 og 5	Artikel 26, stk. 1
	Artikel 13, stk. 4	—
	—	Artikel 26, stk. 2, 3 og 4
	Artikel 14 til 21	—

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0123

Oprettelse af Det Europæiske Volontørkorps for Humanitær Bistand — EU Aid Volunteers *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Volontørkorps for Humanitær Bistand (COM(2012)0514 — C7-0303/2012 — 2012/0245(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0514),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 214, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0303/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 11. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0158/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. mener, at dette initiativ bør sikres separat finansiering og separate budgetbevillinger, samtidig med at det vedbliver at være et gensidigt supplement til Unionens øvrige instrumenter for eksterne politikker;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0245

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand (»initiativet EU-bistandsfrivillige«)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 375/2014).

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0124

Europæisk fond for bistand til de socialt dårligst stillede *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (COM(2012)0617 — C7-0358/2012 — 2012/0295(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2017/C 285/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0617),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0358/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag, Det Forenede Kongeriges Overhus og Underhus og den tyske Forbundsdag, ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. februar 2013 ⁽¹⁾,
 - der efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 24 og 34,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 11. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelserne fra Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0183/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0295**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 223/2014).*⁽¹⁾ EUT C 133 af 9.5.2013, s. 62.⁽²⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 12. juni 2013 (Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0257).

Tirsdag den 25. februar 2014

P7_TA(2014)0125

Biocidholdige produkter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet (COM(2013)0288 — C7-0141/2013 — 2013/0150(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0288),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0141/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 18. september 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 11. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0354/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P7_TC1-COD(2013)0150

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 25. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 334/2014).

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 44.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0135

Aftale om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side, undtagen artikel 49, stk. 3 ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side, undtagen artikel 49, stk. 3, heri (12399/2013 — C7-0425/2013 — 2012/0219A(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 285/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12399/2013),
 - der henviser til aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side (13368/2012),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 209, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0425/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A7-0463/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne samt i Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0136

Aftale om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side for så vidt angår artikel 49, stk. 3, heri ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side for så vidt angår artikel 49, stk. 3 (12400/2013 — C7-0426/2013 — 2012/0219B(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 285/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12400/2013),
 - der henviser til aftale om politisk dialog og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Panama på den anden side (13368/2012),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 79, stk. 3, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0426/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0119/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Costa Ricas, El Salvadors, Guatemalas, Honduras', Nicaraguas og Panamas regeringer og parlamenter.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0137

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2013)0803 — C7-0417/2013 — 2013/0392(NLE))

(Høring)

(2017/C 285/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0803),
 - der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0417/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0470/2013),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0138

Det fælles merværdiafgiftssystem *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en standardmomsangivelse (COM(2013)0721 — C7-0394/2013 — 2013/0343(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2017/C 285/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0721),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0394/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0090/2014),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) I henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹²⁾ skal afgiftspligtige personer indgive momsangivelser, men det giver medlemsstaterne fleksibilitet til at bestemme, hvilke oplysninger der er behov for. Dette giver anledning til forskellige regler og procedurer for indgivelse af momsangivelser i Unionen, øget kompleksitet for virksomheder **og** momsforpligtelser, der skaber hindringer for samhandelen i EU.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

Ændring

- (1) I henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹²⁾ skal afgiftspligtige personer indgive momsangivelser, men det giver medlemsstaterne fleksibilitet til at bestemme, hvilke oplysninger der er behov for. Dette giver anledning til forskellige regler og procedurer for indgivelse af momsangivelser i Unionen, øget kompleksitet for virksomheder, **unødvendige administrative byrder for både medlemsstaternes skattemyndigheder og skattepligtige borgere og muligheder for smuthuller for momsunddragelse**, momsforpligtelser, der skaber hindringer for samhandelen i EU, **samt unødvendige omkostninger for både medlemsstaternes skattemyndigheder og skattepligtige borgere.**

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) For at mindske de byrder, der påhviler virksomhederne, og forbedre det indre markeds funktionsmåde bør der indføres en standardmomsangivelse for alle virksomheder med handelsaktiviteter i Unionen, **som** burde lette medlemsstaternes kontrol af momsangivelser.

Ændring

- (2) For at mindske de byrder, der påhviler virksomhederne, og forbedre det indre markeds funktionsmåde bør der indføres en standardmomsangivelse for alle virksomheder med handelsaktiviteter i Unionen, **og anvendelsen af en standardmomsangivelse** burde lette **både opkrævningen og betalingen af moms og** medlemsstaternes **skattemyndigheders** kontrol af momsangivelser. **Det burde derfor også gøre det enklere for virksomhederne at overholde momslovgivningen og således reducere fejlfrekvensen og i sidste ende bidrage til at reducere eller helt at undgå momssvig og momsdifference.**

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) Det er nødvendigt at reducere de administrative byrder til et minimum. De oplysninger, der kræves i standardmomsangivelsen, bør derfor omfatte et begrænset antal obligatoriske oplysninger. Hvad angår standardmomsangivelsen og andre angivelser, bør medlemsstaterne ikke have ret til at kræve andre oplysninger end dem, der er fastsat i direktivets afsnit XI, kapitel 5.

Ændring

- (3) Det er nødvendigt at reducere de administrative byrder til et minimum. De oplysninger, der kræves i standardmomsangivelsen, bør derfor omfatte et begrænset antal obligatoriske oplysninger. Hvad angår standardmomsangivelsen og andre angivelser, bør medlemsstaterne ikke have ret til at kræve andre oplysninger end dem, der er fastsat i direktivets afsnit XI, kapitel 5. **Standardmomsangivelsen kan kun indfri hele sit potentiale, hvis medlemsstaterne formår fuldt ud og rettidigt at omsætte direktivet til deres nationale lovgivning og administrative bestemmelser uden at afvige fra direktivets anvendelsesområde.**

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 9 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (9a) **Medlemsstaternes skattemyndigheder bør udstyre deres ansatte og skattepligtige personer med online-vejledninger om korrekt anvendelse af de elektroniske blanketter for at sikre, at indsendelsen af standardmomsangivelsen udfærdiges på korrekt og betryggende vis.**

Onsdag den 26. februar 2014

Ændring 5

Forslag til direktiv

Betragtning 14 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (14a) *For at mindske de byrder, der påhviler virksomhederne, og forbedre det indre markeds funktion vil kravene til oplysninger i standardmomsangivelsen blive ensrettede i alle medlemsstater, og Kommissionen vil senest fem år efter datoen for direktivets ikrafttræden evaluere direktivets gennemførelse fra dette perspektiv og fremsætte relevante forslag.*

Ændring 6

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 2a. *Senest ...* [EUT: Indsæt venligst datoen: fem år efter dette direktivs ikrafttræden] evaluerer Kommissionen, om direktivet er fyldestgørende med hensyn til at reducere byrderne, der pålægges virksomhederne, og forbedre det indre markeds funktionsmåde. Resultaterne af evalueringen meddeles Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af de relevante lovforslag.*

Ændring 7

Forslag til direktiv

Artikel 3

Kommissionens forslag

Ændring

Dette direktiv træder i kraft **dagen** efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Dette direktiv træder i kraft **den tyvende dag** efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. **Direktivet gøres tilgængeligt i sin konsoliderede form med ændringer senest tre måneder efter offentliggørelsen.**

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0139

Ændring af beslutning 2009/831/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af beslutning 2009/831/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode (COM(2013)0930 — C7-0022/2014 — 2013/0446(CNS))****(Særlig lovgivningsprocedure — høring)**

(2017/C 285/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2013)0930),
 - der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0022/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0113/2014),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0140

Ændring af beslutning 2004/162/EF med henblik på anvendelse heraf i Mayotte fra den 1. januar 2014 *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af beslutning 2004/162/EF med henblik på anvendelse heraf i Mayotte fra den 1. januar 2014 (COM(2014)0024 — C7-0031/2014 — 2014/0010(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2017/C 285/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2014)0024),
 - der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0031/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0144/2014),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0141

Rammeaftale mellem EF og Indonesien om et alsidigt partnerskab og samarbejde, bortset fra tilbagetagelsesspørgsmål**Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde, bortset fra tilbagetagelsesspørgsmål (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11250/2013),
- der henviser til udkast til rammeaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et omfattende partnerskab og samarbejde (14032/2009),
- der henviser til samarbejdsaftalen af 7. marts 1980 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand — medlemmerne af Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien ⁽¹⁾ (ASEAN) og senere tiltrædelsesprotokoller,
- der henviser til sin beslutning af 5. september 2002 om Kommissionens meddelelse om Europa og Asien: strategiske rammer for styrkede partnerskaber ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juni 2003 om situationen i Indonesien, navnlig i Aceh-provinsen ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2003 om Aceh ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. januar 2005 om den nylige flodbølgekatastrofe i Det Indiske Ocean ⁽⁵⁾,
- der henviser til forhandlingerne om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side, som Rådet gav bemyndigelse til den 25. november 2004, som blev afsluttet i juni 2007, og som blev undertegnet den 9. november 2009,
- der henviser til aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesiens regering om visse aspekter af lufttrafik, der blev undertegnet den 29. juni 2011 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om Indonesien, herunder angreb på minoriteter ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. februar 2012 om EU's eksterne politik over for BRICS-landene og andre nye stormagter: målsætninger og strategier ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2012/308/FUSP af 26. april 2012 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af traktaten om venskab og samarbejde i Sydøstasien ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 144 af 10.6.1980, s. 2.⁽²⁾ EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 476.⁽³⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 617.⁽⁴⁾ EUT C 87 E af 7.4.2004, s. 528.⁽⁵⁾ EUT C 247 E af 6.10.2005, s. 147.⁽⁶⁾ EUT L 264 af 8.10.2011, s. 2.⁽⁷⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 201.⁽⁸⁾ EUT C 239 E af 20.8.2013, s. 1.⁽⁹⁾ EUT L 154 af 15.6.2012, s. 1.

Onsdag den 26. februar 2014

- der henviser til Europa-Parlamentets valgobservationsmissioners rapporter af 5. april 2004 og 20. september 2004 om valg i Indonesien, af 30. august 1999, 30. august 2001, 9. april 2007, 30. juni 2007 og 7. juli 2012 i Østtimor og af 11. december 2006 i Aceh-provinsen,
 - der henviser til Jakartaerklæringen om principper for antikorrupsionsagenturer, der blev vedtaget den 27. november 2012,
 - der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til artikel 91 og 100, artikel 191, stk. 4, artikel 207 og 209, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81, stk. 3,
 - der henviser til interimsbetænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0093/2014),
- A. der henviser til, at forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien (i det følgende benævnt »Indonesien«) skal være omfattet af ovennævnte rammeaftale om et alsidigt partnerskab og samarbejde (i det følgende benævnt »PSA«);
- B. der henviser til, at PSA'en er den første af sin art mellem Den Europæiske Union og Indonesien og har til formål at styrke det politiske, økonomiske og sektorspecifikke samarbejde af gensidig interesse og yderligere at øge det bilaterale og regionale samarbejde for at imødegå globale udfordringer;
- C. der henviser til, at PSA'en, som centrale elementer, indeholder en bekræftelse af de værdier, som kommer til udtryk i De Forenede Nationers pagt, De Forenede Nationers verdenserklæring om menneskerettighederne og andre internationale traktater, der gælder for begge parter, og deres tilslutning til principperne om demokrati, god regeringsførelse og retsstaten samt bestemmelser vedrørende etablering eller styrkelse af samarbejdet inden for områder, såsom menneskerettigheder, handel og investeringer, energi, turisme, transport og infrastruktur, bevarelse af marine ressourcer og fiskeri, industripolitik og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), databeskyttelse og intellektuelle ejendomsrettigheder og bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben samt bekæmpelse af organiseret kriminalitet, korruption, hvidvaskning af penge, terrorisme og finansiering af terrorisme;
- D. der henviser til, at Indonesien er verdens fjerdestørste nation, det tredjestørste demokrati, det største land med muslimsk flertal og millioner af medlemmer af andre trosretninger samt et heterogent samfund, der består af mere end 240 millioner borgere af forskellige etniske grupper, sprog og kulturer, hvoraf 40 % er under 25 år, strategisk placeret i en øgruppe med mere end 17 000 øer, der strækker sig over 5 400 km fra øst til vest i Det Indiske Hav og Stillehavet;
1. opfordrer Rådet til at tage hensyn til følgende henstillinger:
- a) glæder sig over denne PSA, som er den første af sin art mellem EU og ASEAN-landene; anser den for et bevis på den hastigt voksende betydning af båndene mellem EU og Indonesien og forventer, at den indleder en ny æra inden for bilaterale forbindelser på grundlag af fælles principper, såsom demokrati, retsstaten og menneskerettighederne, ligestilling, gensidig respekt samt gensidige fordele;
 - b) fremhæver Indonesiens 15-årige demokratiske, politiske, sociale og økonomiske omstillingsproces efter 33 års autoritært styre; henviser til, at Indonesiens urbanisering sker i hastigt tempo, at landet har en hurtigt voksende middelklasse (med mere end 70 millioner), omfattende naturressourcer og den største økonomi i Sydøstasien (BNP er vokset med mere end 6 % i de seneste to år), at halvdelen af verdens handel passerer gennem landets nordlige farvande, og at landet i stigende grad gør sin diplomatiske tilstedeværelse gældende i regionale og internationale fora, såsom FN, WTO, IOC, G20 samt ASEAN, hvor Indonesien både er en af stifterne og det største medlem, og anerkender den vigtige rolle, som Indonesien spiller i den omkringliggende region;

Onsdag den 26. februar 2014

- c) roser de fremskridt, som Indonesien har gjort med hensyn til udviklingen af demokratisk regeringsførelse og landets demokratiske engagement, som kommer til udtryk i et pluralistisk samfund og i frie og retfærdige valg, mediefrihed, et aktivt civilsamfund, en robust økonomi, bekæmpelse af fattigdom, uddannelse og andre indikatorer vedrørende 2015-målene samt i udviklingen af gode forbindelser med nabolandene og i fremme af demokrati og menneskerettigheder; henviser imidlertid til, at der fortsat er store udfordringer med retsstatsprincippet, beskyttelse af menneskerettighederne, navnlig sikring af, at de personer, som krænker menneskerettighederne, herunder militæret, stilles til ansvar og at de personer, som krænker minoritetsrettigheder, såsom religiøse og etniske mindretals samt kvinders og LGBTI-personers rettigheder, og herunder de udfordringer, der er forbundet med bekæmpelse af korruption, ligeledes drages til ansvar; understreger, at disse udfordringer kan løses gennem internationalt samarbejde, især inden for rammerne af PSA'en;
- d) påpeger de hurtigt voksende forbindelser mellem EU og Indonesien inden for handel og andre økonomiske områder som følge af de forretningsmuligheder, der er opstået i en økonomi, som har tiltrukket sig stigende udenlandske og indenlandske investeringer; foreslår, at der bør stræbes efter bedre infrastruktur og kommunikationsforbindelser samt forbedrede lovgivningsrammer gennem samarbejde i henhold til bestemmelserne i PSA'en vedrørende handel og investeringer, beskatning og told, dialog om den økonomiske politik, miljø, industripolitik og SMV'er samt transport med henblik på at frigøre det fulde økonomiske potentiale i Indonesien og fremme bæredygtig vækst, jobskabelse og nedbringelse af fattigdommen, både i EU's medlemsstater og i Indonesien;
- e) understreger, at PSA'en har til formål at yderligere styrke forbindelserne mellem EU og Indonesien som supplement til de eksisterende samarbejdsmechanismer og samarbejde om løsningen af globale udfordringer på grundlag af fælles principper om lighed, gensidig respekt, gensidige fordele, demokrati, aktiv inddragelse af civilsamfundet, retsstatslige forhold, god regeringsførelse og menneskerettigheder ved at udvikle det politiske og økonomiske samarbejde inden for handel, investeringer, industripolitik og SMV'er, miljø, klimaændringer, energi, videnskab og teknologi, intellektuelle ejendomsrettigheder, turisme, uddannelse og kultur samt migration såvel som bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, narkotikahandel, korruption, organiseret kriminalitet og menneskesmugling;
- f) mener, at forholdet mellem EU og Indonesien bør anerkendes som strategisk, og at der bør afholdes regelmæssige topmøder for at gennemgå den bilaterale og globale udvikling; henstiller, at der med jævne mellemrum aflægges besøg i Indonesien på højt niveau, f.eks. af Kommissionens formand, næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant og medlemmer af Europa-Parlamentet, og at spørgsmålet om visum og internationale civilsamfundsorganisationers adgang løses på en sådan måde, at der bliver lettere for mennesker og det civile samfund i EU og Indonesien at mødes; glæder sig i denne forbindelse over nedsættelsen af det blandede udvalg i henhold til artikel 41 i PSA'en, som skal mødes mindst hvert andet år på skift i Indonesien og i Bruxelles;
- g) opfordrer indtrængende EU og Indonesien til at gøre fuld brug af PSA'en for at opnå langsigtede geostrategiske fordele i forbindelse med imødegåelsen af globale sikkerhedsudfordringer i bilaterale, regionale og globale multilaterale fora, såsom bekæmpelse af klimaændringer og spredningen af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, korruption, organiseret kriminalitet, narkotikasmugling, hvidvaskning af penge samt finansiering af terrorisme, samarbejde på databeskyttelsesområdet og en fortsættelse af samarbejdet på andre områder, som ikke eksplicit er dækket af PSA'en, som f.eks. katastrofeberedskab og -indsats, konfliktløsning, håndvåben og lette våben samt søfartssikkerhed, herunder pirateri;
- h) glæder sig over, at Indonesien i 2006 ratificerede den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, samt landets nylige ratificering af forskellige FN-menneskerettighedskonventioner vedrørende vandrende arbejdstagere, handicappede, børn i væbnede konflikter samt salg af børn, børneprostitution og børnepornografi; forventer, at de nødvendige institutionelle og juridiske reformer vil sikre, at disse instrumenter bliver overholdt;
- i) sætter stor pris på den indgåede fredsftale og den økonomiske udvikling i Aceh gennem de seneste otte år og håber, at der kan gøres yderligere fremskridt med hensyn til at bringe provinsen og dens befolkning ud af fattigdommen;
- j) roser den indsats, som de indonesiske myndigheder har gjort for at bekæmpe korruption, herunder det arbejde, som udvalget for udryddelse af korruption har gjort; udtrykker dog bekymring over, at korruption fortsat er et alvorligt problem og en væsentlig hindring for udvikling på trods af Indonesiens ratificering i 2006 af De Forenede Nationers konvention mod korruption, og opfordrer derfor indtrængende til yderligere foranstaltninger i henhold til artikel 35 i

Onsdag den 26. februar 2014

PSA'en om at udveksle bedste praksis for så vidt angår bekæmpelse af korruption, herunder inddrivelse af aktiver, der er skjult i EU's medlemsstater eller i nogen anden jurisdiktion, samt bekæmpelse af økonomisk og finansiel kriminalitet;

- k) opfordrer EU's medlemsstater til at yde gensidig juridisk bistand med Indonesien i kampen mod korruption og til at samarbejde med Indonesien om at nægte at fungere som tilflugtssted for enheder, som er involveret i korruption og menneskerettighedskrænkelser;
- l) bemærker vigtigheden af den indonesiske lov 34/2004 og den ministerielle bekendtgørelse nr. 22 fra 2009 om den indonesiske regerings obligatoriske overtagelse af alle militærvirksomheder og økonomiske aktiviteter; understreger den grundlæggende betydning af at overholde den pågældende lov og bekendtgørelse om demokratisk ansvarlighed i kampen mod korruption og beskyttelse af menneskerettighederne;
- m) roser Indonesien for den rolle, som landet spiller med hensyn til at styre processen i Bali-forummet for menneskerettigheder på regionalt niveau; udtrykker imidlertid bekymring over den manglende konsekvens i lov 8/1985 og den nye lov om masseorganisationer 17/2013 (som ophævede den tidligere lov om foreninger 8/1985) vedrørende civile foreninger (Ormas-lovforslaget), som trods det erklærede mål om at sikre tolerance og forhindre vold mod grupper i samfundet, og hvis den ikke revideres, så den stemmer overens med internationale menneskerettighedsstandarder, risikerer at indføre unødvendige og undertiden besværlige administrative, retlige og finansielle restriktioner på ikkestatslige organisationers aktiviteter, hvorved civilsamfundets muligheder for at arbejde i Indonesien undergraves markant, og foreningsfriheden, ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og tanke-, samvittigheds- og regionsfriheden indskrænkes; mener i denne forbindelse, at den årlige menneskerettighedsdialog mellem EU og Indonesien er den rette platform til at drøfte sådanne problemer;
- n) understreger, at både de nationale og udenlandske virksomheder, der arbejder i Indonesien, skal udvikle deres aktiviteter i overensstemmelse med principperne om virksomhedernes sociale ansvar; glæder sig over regeringens forordning nr. GR 47/2012 om det sociale og miljømæssige ansvar i selskaber med begrænset ansvar, som finder generel anvendelse på indonesiske virksomheder og giver mulighed for incitamenter og sanktioner; understreger dog behovet for at opbygge kapacitet til at gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder; opfordrer EU til inden for rammerne af PSA'en at yde den nødvendige tekniske bistand og Indonesien til at udvikle sin egen nationale plan for gennemførelsen af FN's vejledende principper; roser Indonesien for i november 2012 at have været vært for det internationale møde under ledelse af landets korruptionsbekæmpelsesudvalg sammen med De Forenede Nationers udviklingsprogram og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse, hvor »principperne for korruptionsbekæmpende agenturer« blev drøftet;
- o) bemærker med beklagelse, at det stadig mere omfattende fokus på den islamiske undervisning inden for det offentlige uddannelsessystem på bekostning af fremhævelsen af religiøs, etnisk og kulturel pluralitet og diversitet, der er indskrevet i Indonesiens motto »Bhineka Tunggal Ika« (forenet i mangfoldighed) og ligeledes den udbredte opfattelse af, at myndighederne mangler politisk beslutsomhed, når det drejer sig om at bekæmpe religiøs ekstremisme, opfattes som medvirken til det stigende antal hændelser med sekterisk vold og diskrimination imod personer, der tilhører religiøse og etniske mindretal; udtrykker fortsat bekymring over den forskelsbehandling, chikane eller vold, der udøves mod personer, som tilhører etniske mindretal, kvinder og LGBTI-personer, og som undertiden retsforfølges under forskellige regler og bestemmelser vedrørende pornografi, blasfemi og religiøse mindretals aktiviteter;
- p) udtrykker bekymring over den vold, som udøves mod religiøse mindretal, der kommer til udtryk i angreb på Ahmadiyya-tilhængere og Shia-muslimer, og lukningen af kirker i visse dele af landet samt diskriminerende bestemmelser og statslig praksis mod personer, som ikke tilhører én af de seks anerkendte religioner i forbindelse med civil registrering af ægteskaber og fødsler eller udstedelse af identitetskort; opfordrer indtrængende de indonesiske myndigheder til at sikre, at religionsfriheden anvendes i praksis som fastsat i forfatningen, og til fortsat at fremme religiøs tolerance; mener i denne forbindelse, at den årlige menneskerettighedsdialog mellem EU og Indonesien samt artikel 39 i PSA'en om moderniseringen af staten og den offentlige administration er den rette platform til at behandle sådanne problemer;

Onsdag den 26. februar 2014

- q) erindrer om, at afskaffelse af dødsstraf er et centralt mål i Unionens menneskerettighedspolitik; opfordrer de indonesiske myndigheder til at overveje at afskaffe dødsstraffen eller i det mindste suspendere anvendelsen af den; mener i denne forbindelse, at den årlige menneskerettighedsdialog mellem EU og Indonesien er den rette platform til at drøfte sådanne problemer; opfordrer desuden indtrængende EU til at komme i tættere kontakt med civilsamfundet i Indonesien med henblik på at fremme menneskerettighederne, retsstatsprincippet og bekæmpe korruption samt slå til lyd for afskaffelsen af dødsstraffen;
- r) er fortsat alvorligt bekymret over torturen og andre menneskerettighedskrænkelser mod civilbefolkningen i Papua og Vestpapua, hvor det skønnes, at mere end 100 000 mennesker er blevet dræbt i løbet af de seneste 50 år; glæder sig over, at guvernøren for Papua for nylig meddelte, at Papua vil blive åbnet for udenlandske journalister og ngo'er for første gang i flere år; opfordrer EU til at tilbyde de indonesiske myndigheder bistand, som det tidligere er blevet gjort for Aceh, til at udarbejde en samlet tilgang til forbedring af situationen i Papua; er fortsat bekymret over sammenstødene mellem sikkerhedsstyrkerne og selvstændighedsforkæmpere, de foruroligende beretninger om menneskerettighedskrænkelser, som tilskrives sikkerhedsstyrkerne og manglen på fremskridt inden for uddannelse, sundhed og beskæftigelse samt over muligheden for at udøve sin ytrings- og forsamlingsfrihed, der er afgørende for papuanerne, såvel som beskyttelse af miljøet, naturressourcer og deres kulturelle identitet; opfordrer indtrængende de indonesiske myndigheder til at give uafhængige EU-observatører fri adgang til området;
- s) roser den indonesiske regerings indsats for at gøre det muligt for FN's Menneskerettighedshøjkommissariat at arbejde i landet og bistå med håndteringen af asylansøgere og flygtninge; påpeger betydningen af en offentlig politisk debat for at øge samfundets støtte til asylansøgere og flygtninge; foreslår desuden, at Indonesien og EU fuldt ud gennemfører artikel 34 i PSA'en med henblik på at samarbejde om migrationsspørgsmål, herunder lovlig og ulovlig indvandring, menneskesmugling og menneskehandel;
- t) opfordrer indtrængende EU og Indonesien til at samarbejde tæt i henhold til artikel 4 i PSA'en om juridisk samarbejde for at gennemføre Indonesiens ratificering af FN-konventionen fra 1948 om forebyggelse og straf for folkemord samt Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol;
- u) glæder sig over den fortsatte menneskerettighedsdialog mellem EU og Indonesien, som blev indledt i 2010, og opfordrer til yderligere medvirken og bidrag fra civilsamfundets side i dialogen og gennemførelsen af den nationale menneskerettighedshandlingsplan;
- v) glæder sig over forordningerne fra 2006, 2008 og 2010, som forbyder kvindelig kønslemlæstelse; anerkender de indonesiske myndigheders bestræbelser, herunder ratificeringen af konventionen om afskaffelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder og FN's konvention om barnets rettigheder samt arbejdet i den nationale kommission om vold imod kvinder (Komnas Perempuan) og i det lokale civilsamfund med at formidle oplysninger om farerne ved kvindelig kønslemlæstelse; bemærker, at denne tradition trods disse bestræbelser og vedtagelsen af FN's resolution om forbud mod kvindelig kønslemlæstelse fortsat praktiseres i visse dele af Indonesien; henstiller i denne forbindelse, at EU og Indonesien samarbejder tæt om sundhed i henhold til artikel 31 i PSA'en, og at de gør brug af menneskerettighedsdialogen for at udveksle bedste praksis med det formål at udrydde kønslig lemlæstelse og mindske de sundhedsrisici for unge piger og kvinder, som denne praksis udgør; opfordrer Indonesien til at fordoble sin indsats på at sætte en stopper for denne alvorlige form for kønsbaseret vold mod kvinder og piger, som udgør en alvorlig krænkelse af deres menneskerettigheder;
- w) roser de fremskridt, som Indonesien har gjort gennem sin nationale handlingsplan for afskaffelse af de værste former for børnearbejde og sine juridiske rammebestemmelser om bekæmpelse af udnyttelse af børn;
- x) anerkender den vigtige rolle, som arbejderbevægelserne spiller i dialoger og forhandlinger med regeringen og andre interessenter med henblik på at forbedre arbejdsforholdene og retten til socialsikring i Indonesien; henstiller, at det ønskede samarbejde under bestemmelserne i PSA'en om sikring af menneskerettighederne og ikkeforskelsbehandling bør vedrøre spørgsmål om kønnenes ligestilling på arbejdspladsen og bekæmpelse af kønsbaserede lønforskelle; understreger især betydningen af specifikke foranstaltninger for at sikre, at internationale grundlæggende arbejdsnormer gennemføres fuldt ud, eftersom kvindelige arbejdstagere fortsat udsættes for udnyttelse og forskelsbehandling i form af tunge arbejdsbyrder, underbetaling og chikane fra ledelsens side;

Onsdag den 26. februar 2014

- y) understreger, at eksporten fra EU til Indonesien er blevet fordoblet i de seneste seks år og nåede i 2012 en værdi på 9,6 mia. EUR; bemærker, at den bilaterale handel kun havde en værdi af 25 mia. EUR, hvilket gør Indonesien til EU's 29. handelspartner, men kun EU's fjerdestørste handelspartner i regionen, på trods af at Indonesien udgør 40 % af ASEAN's BNP og befolkning; konstaterer imidlertid, at der er en kraftig stigning i EU-investeringerne i Indonesien, således at EU nu ligger på andenpladsen efter Singapore med hensyn til direkte udenlandske investeringer, og at 1 000 EU-virksomheder har investeret over 1 000 mia. EUR og beskæftiger 1,1 million indonesere;
- z) opfordrer Indonesien og EU til at overveje at indlede forhandlinger om en frihandelsaftale som et supplement til det samarbejde, der opfordres til inden for rammerne af PSA'en, med henblik på gradvist at fjerne de største handelshindringer, herunder styrke høringerne om overholdelse af WTO-reglerne, fremme af brugen af internationale standarder for tekniske handelshindringer, forbedre beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, øge gennemsigtheden i handelsforordningerne, videreudvikle toldsamarbejdet samt fremme en ikke-diskriminatorisk investeringsordning, således at handlen med varer, investeringer, tjenesteydelser og offentlige indkøb kan øges;
- aa) roser Indonesien for landets bestræbelser på at samarbejde med EU om at afskaffe handel med ulovligt træ og træprodukter; henviser til undertegnelsen af den frivillige partnerskabsaftale om retshåndhævelse af, god forvaltningspraksis inden for og handel på skovbrugsområdet (FLEGT-VPA) mellem EU og Indonesien i september 2013; bemærker, at eksporten af tømmer fra Indonesien til EU steg med 114 % i første kvartal af 2013; ser frem til udstedelsen af FLEGT-licenser, der attesterer lovligheden af træ og træprodukter, og til at der kan importeres indonesisk træ og træprodukter til EU, når begge parter har vurderet, at Indonesiens licensordning for lovligt tømmer (TLAS) er tilstrækkelig effektiv; forventer, at relevante aktørers evne til at gennemføre denne FLEGT-VPA undersøges ved regelmæssige fælles vurderinger;
- ab) anerkender Indonesiens og EU's centrale rolle med hensyn til bekæmpelse af klimaændringer som følge af deres geopolitiske og økonomiske betydning, geografiske udstrækning og befolkningstal; glæder sig over Indonesiens stadig større rolle i internationale forhandlinger om klimaændringer; roser Indonesiens ambitiøse planer, som blev annonceret i 2009, om at begrænse væksten i emissioner og landets ønske om international støtte til at opnå endnu større reduktioner; bemærker, at skovødelæggelse og ændringer i arealudnyttelsen bærer hovedansvaret for drivhusgasemissioner i Indonesien, men at den voksende energisektor ventes at overtage denne position fra skovbruget i 2027; opfordrer derfor PSA-parterne i medfør af artikel 23 i PSA'en om energi til straks at etablere en institutionaliseret bilateral samarbejdsmechanisme, som kan opbygges på grundlag af det eksempel, som UK Climate Change Unit (UKCCU) i Indonesien etablerede i 2011 med henblik på at diversificere energiforsyninger ved at udvikle nye og vedvarende energiformer og transmissionsinfrastrukturer til at forbinde vedvarende energikilder til efterspørgselscentre og opnå en rationel udnyttelse af energi for at bekæmpe klimaændringer og fremme bæredygtig udvikling;
- ac) udtrykker alvorlig bekymring over de virkninger, som den voksende efterspørgsel på palmeolie har på skovfældningen i Indonesien, som er verdens største producent og forbruger af palmeolie; glæder sig over suspenderingen af rydningen af nye skovområder, som regeringen indførte i 2011, men opfordrer indtrængende til, at der træffes foranstaltninger til at lukke de talrige smuthuller, som hidtil i høj grad har begrænset virkningerne;
- ad) glæder sig over den luftfartsaftale, som EU og Indonesien undertegnede i 2011, og som fjerner nationalitetsbegrænsninger inden for bilaterale luftfartstjenester, og at den er et skridt hen imod en styrkelse af det overordnede samarbejde mellem EU og Indonesien; henstiller, at der tages yderligere skridt i henhold til artikel 34 i PSA'en om transport, navnlig indførelsen af en tæt dialog om maritime spørgsmål og landtransport for at styrke infrastrukturen i det indonesiske øhav samt foranstaltninger til fuldt ud at gennemføre internationale standarder for transportsikkerhed og forureningsforebyggelse;
- ae) udtrykker bekymring over de årligt tilbagevendende skovbrande, som i stor udstrækning tilskrives palmeolieplantager, tømmerfirmaer og landbrugere, der anvender dette som middel til at rydde jorden med henblik på dyrkning, men som øger den globale opvarmning og gør Indonesien til en af de største udledere af drivhusgasemissioner; glæder sig over den indonesiske regerings løfte om at ratificere ASEAN-aftalen vedrørende grænseoverskridende røgforurening i begyndelsen af næste år og opfordrer indtrængende myndighederne til hurtigst muligt at træffe effektive forebyggende foranstaltninger;

Onsdag den 26. februar 2014

- af) bemærker, at turisme er en af de førende sektorer i den indonesiske økonomi; understreger i denne forbindelse, at artikel 17 i PSA'en udgør en fremragende mulighed for at udveksle oplysninger og etablere bedste praksis med henblik på at maksimere det indonesiske potentiale inden for natur- og kulturarv samt afhjælpe negative konsekvenser, såsom forurening eller skader på marine økosystemer, for at udvikle bæredygtige turismemodeller og øge turismens positive bidrag under hensyntagen til lokalsamfundenes interesser;
- ag) bemærker, at der er blevet indledt udvekslinger mellem Indonesien og EU via Erasmus Mundus II-programmet, hvorigennem der blev uddelt 200 stipendier mellem 2008-2010; anerkender, at Europa-Kommissionen påtænker at afholde workshops og seminarer for at øge de indonesiske små og mellemstore virksomheders forståelse og kendskab til internationale standarder og kvalitetskrav; opfordrer imidlertid indtrængende til, at udvekslinger af studerende og akademiske medarbejdere intensiveres yderligere, og at der etableres regelmæssige uddannelsesordninger i henhold til artikel 25 i PSA'en om kultur og uddannelse samt udveksling af bedste praksis og viden om turisme, iværksætterier og sprog; opfordrer desuden til, at Indonesien og EU i denne forbindelse overvejer at indlede forhandlinger om visumlettelse for at øge mellemfolkelige udvekslinger;
- ah) bemærker, at EU mellem 2007 og 2013 ydede omtrent 400 mio. EUR i udviklingsbistand til Indonesien; anerkender, at Indonesien efter 2014 ikke længere vil være berettiget til flerårige vejledende programmer efter at have opnået status af et lavere mellemindkomstland, mens det fortsat modtager støtte fra EU's generelle toldpræferenceordning; opfordrer derfor indtrængende Indonesien til fortsat at gennemføre de politikker, som tidligere blev prioriteret og finansieret af de flerårige vejledende programmer, såsom dem der vedrører uddannelse, handel og investering, retshåndhævelse og retsvæsen, generel kapacitetsopbygning og klimaændringer; mener, at det bilaterale samarbejde under PSA'en, kombineret med finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank og eventuelle fremtidige økonomiske partnerskabsaftaler, vil spille en central rolle med henblik på yderligere at fremme sådanne prioriteringer i Indonesien;
- ai) foreslår, at Indonesien og EU identificerer samarbejdsområder i henhold til bestemmelserne i PSA'en med henblik på bedre at kunne gennemføre og forvalte Indonesiens overordnede økonomiske udviklingsplan (MP3EI) ved at udveksle viden og bedste praksis om offentlig-private partnerskaber og som led i Indonesiens og nogle EU-medlemsstaters G20-forpligtelser at samarbejde tæt om bekæmpelse af overførsel af overskud, skatteundgåelse og automatisk udveksling af skatteoplysninger;
- aj) opfordrer EU til inden for rammerne af PSA'en at støtte Indonesiens bestræbelser på at modernisere den offentlige forvaltning, navnlig ved at opbygge kapacitet til udformning og gennemførelse af politikker samt styrkelse af retsvæsenet og de retshåndhævende institutioner;
- ak) opfordrer EU og Indonesien til at samarbejde om gennemførelsen af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) og til at bevare og forvalte naturressourcer og biologisk mangfoldighed på en bæredygtig måde, navnlig skov- og fiskeressourcer samt marine ressourcer; udtrykker bekymring over den private sektors stadig mere omfattende skovrydning med henblik på anlæggelse af palmeolie- og gummiplantager på bekostning af monokultur;
- al) glæder sig over Indonesiens ratificering af De Forenede Nationers havretskonvention og opfordrer EU til at tilbyde sin bistand med de institutionelle og andre reformer, der er nødvendige for at overholde den pågældende konvention og styrke søfartssikkerheden i regionen;
- am) glæder sig over PSA'en, som er et bevis på den voksende betydning af båndene mellem EU og Indonesien, og som indleder en ny æra af bilaterale relationer gennem en styrkelse af det politiske, økonomiske og sektorbaserede samarbejde på tværs af en lang række politikområder ved at lette handels- og investeringsstrømme og mellemfolkelige kontakter, herunder inden for rammerne af initiativer mellem EU og ASEAN samt forbedre samarbejdet mellem EU og Indonesien for at imødegå globale udfordringer som supplement til det eksisterende samarbejde i andre internationale organisationer, hvor både EU og Indonesien spiller en stadig vigtigere rolle; understreger, at et bilateralt og multilateralt samarbejde muligvis vil fremme konfliktløsning på regionalt og internationalt plan og forbedre effektiviteten af kampen mod terrorisme, pirateri, organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge og skattely; glæder sig over, at alle medlemsstaterne har ratificeret PSA'en, som blev undertegnet så langt tilbage som i 2009;
2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0142

Rammeaftale mellem EU og Indonesien om et alsidigt partnerskab og samarbejde, bortset fra tilbagetagelsesspørgsmål ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde, bortset fra tilbagetagelsesspørgsmål (11250/2013 — C7-0351/2013 — 2013/0120A(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 285/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11250/2013),
 - der henviser til udkast til rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et omfattende partnerskab og samarbejde (14032/2009),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, artikel 191, stk. 4, artikel 207, artikel 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0351/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A7-0134/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Indonesiens regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0143

Rammeaftale mellem EF og Indonesien om et alsidigt partnerskab og samarbejde for så vidt angår tilbagetagelsesspørgsmål ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et alsidigt partnerskab og samarbejde for så vidt angår tilbagetagelsesspørgsmål (11313/2013 — C7-0356/2013 — 2013/0120B(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 285/50)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11313/2013),
 - der henviser til udkast til rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Indonesien på den anden side om et omfattende partnerskab og samarbejde (14032/2009),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 79, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0356/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0115/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Indonesiens regeringer og parlamenter.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0144

Aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (10697/2012 — C7-0029/2014 — 2012/0122(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 285/51)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10697/2012),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (10693/2012),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 79, stk. 3, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0029/2014),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0097/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Tyrkiets regeringer og parlamenter.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0147

Et fælles europæisk jernbaneområde *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen (COM(2013)0029 — C7-0025/2013 — 2013/0029(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/52)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0029),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0025/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat, det litauiske parlament, Storhertugdømmet Luxembourgs Deputeretkammer, Førstekammeret og Andetkammeret i Nederlandene og den svenske Riksdag, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 8. oktober 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A7-0037/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0029

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91,

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

Onsdag den 26. februar 2014

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I løbet af det seneste årti **er det europæiske motorvejsnetværk blevet udvidet med 27 %, hvorimod det anvendte jernbanenet er reduceret med 2 %**. Desuden har væksten i passagertransporten med jernbane været utilstrækkelig til at øge jernbanesektorens andel af transportmarkedet i forhold til biler og luftfart. Den andel på 6 % af passagertransporten, som jernbanesektoren i Den Europæiske Union tegner sig for, har ligget forholdsvis stabilt, og passagertjenesterne i jernbanesektoren har hverken med hensyn til udbud eller kvalitet kunnet holde trit med udviklingen i behovene. [Ændring 1]
- (1a) **Jernbanernes utilstrækkelige andel af transporten inden for Europa har sine årsager, navnlig tilstedeværelsen af urimelig konkurrence med andre transportformer, manglende politisk vilje til at udvikle jernbanetransporten og for beskedne investeringer i jernbanenettet**. [Ændring 2]
- (2) EU-markederne for fragt og for internationale passagertog har siden henholdsvis 2007 og 2010 været åbnet for konkurrence i kraft af direktiv 2004/51/EF ⁽⁴⁾ og 2007/58/EF ⁽⁵⁾. Derudover har visse medlemsstater åbnet deres indenlandske passagertransporttjenester for konkurrence, enten ved at indføre fri adgangsret eller gennem konkurrencebaserede udbud om kontrakter om offentlig tjeneste eller begge dele.
- (2a) **Der bør gøres status over gennemførelsen af bestemmelserne i de pågældende direktiver med hensyn til kvalitetskontrol af de leverede tjenester på grundlag af kendsgerninger, niveauer for udbud og anvendelse af jernbanetransport og udgifter og priser**. [Ændring 3]
- (2b) **Udviklingen af et fælles europæisk jernbaneområde afhænger i høj grad af den reelle og fulde anvendelse i alle medlemsstaterne af den vedtagne lovgivning inden for de fastsatte frister. I betragtning af de mangler, der er konstateret på området, bør medlemsstaterne sørge for nøje at gennemføre EU-lovgivningen**. [Ændring 4]
- (2c) **Adskillige undersøgelser og spørgeskemaer har påvist, at man i medlemsstater, som har åbnet deres markeder for indenlandsk passagertransport, eksempelvis Sverige og Det Forenede Kongerige, har oplevet, at jernbanemarkedet er vokset, og at tilfredsheden blandt passagerer og personale er steget**. [Ændring 5]
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁶⁾ oprettes et fælles europæisk jernbaneområde ⁸ med fælles regler for forvaltning af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere, for finansiering af infrastruktur og afgifter, for betingelserne for adgang til jernbaneinfrastruktur og tjenester og for tilsyn med jernbanemarkedet. Med alle disse elementer på plads er det nu muligt at fuldføre åbningen af EU's **Unionens** jernbanemarked og gennemføre en reform af infrastrukturforvalteres forvaltning for at sikre lige adgang til infrastrukturen **med henblik på at forbedre kvaliteten af jernbanetjenesterne i hele Europa og samtidig sikre de sociale og ansættelsesmæssige vilkår**. [Ændring 6]

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 164).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 44).

⁽⁶⁾ Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

Onsdag den 26. februar 2014

- (3a) **Færdiggørelsen af åbningen af Unionens jernbanemarked bør ses som afgørende, så jernbanen kan blive et troværdigt alternativ til andre transportformer med hensyn til pris og kvalitet. [Ændring 7]**
- (4) I henhold til direktiv 2012/34/EU skal Kommissionen, hvis det er relevant, fremsætte forslag til lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende åbning af de nationale jernbanepassagermarkeder og udvikling af hensigtsmæssige betingelser for at sikre **den mest omkostningseffektive**, ikke-diskriminerende adgang til infrastruktur, **herunder salgsinfrastruktur, der ejes af en etableret operatør**, på grundlag af de gældende krav om adskillelse mellem infrastrukturforvaltning og transportvirksomhed. [Ændring 8]
- (4a) **Åbningen af markedet for indenlandsk passagertransport vil få en positiv effekt på funktionen af det europæiske jernbanemarked. Dette vil medføre større fleksibilitet og flere muligheder for virksomheder og passagerer. Jernbanepersonalet vil også nyde godt af åbningen, da det vil forbedre deres muligheder for at yde deres tjenester til nye aktører på markedet. Erfarne arbejdstagere kan give de nye aktører en merværdi, som kan føre til bedre arbejdsforhold. [Ændring 9]**
- (4b) **Medlemsstaterne er ansvarlige for organisationen af deres arbejdsmarkeder for jernbanepersonale. De skal dog sørge for, at den måde, arbejdsmarkedet er organiseret på, ikke nedsætter tjenestens kvalitet. I EU-retten er der allerede klare rammer for beskyttelsen af jernbanearbejdere. [Ændring 10]**
- (5) Der bør sikres bedre koordination mellem infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder gennem oprettelsen af et koordinationsudvalg for at opnå en effektiv forvaltning og anvendelse af infrastrukturen. **Derudover bør infrastrukturforvalteren på trafikkontrolniveau for at sikre en smidig drift i den daglige forvaltning af nettet, herunder styring af trafikken på nettet i vintersæsonen, koordinere med jernbanevirksomheder uden at gå på kompromis med sin uafhængighed og sit ansvar for at forvalte nettet og overholde de eksisterende regler. [Ændring 117]**
- (6) Medlemsstaterne bør også sikre, at alle funktioner, der er nødvendige for en bæredygtig drift, vedligeholdelse og udvikling af jernbaneinfrastrukturen, forvaltes på en konsekvent måde af infrastrukturforvalteren selv.
- (6a) **For at sikre en tilstrækkelig og fair konkurrence inden for det europæiske jernbaneområde, er det nødvendigt med ikke blot en garanti for ikke-diskriminerende adgang til infrastrukturen, men også en integration af de nationale skinnenetværk samt en styrkelse af tilsynsorganerne. En sådan styrkelse drejer sig både om udvidelse af de ansvarlige tilsynsorganers kompetencer og om udvikling af et netværk af tilsynsorganer, som fremover skal være en central aktør med henblik på reguleringen af jernbanemarkedet i Unionen. [Ændring 12]**
- (6b) **Infrastrukturforvalteren bør i udøvelsen af alle relevante funktioner i henhold til dette direktiv forpligtes til at bruge sine kompetencer til konstant at effektivisere forvaltningen af jernbaneinfrastrukturen for at yde en service af høj kvalitet til sine brugere. [Ændring 13]**
- (7) **Med forbehold af medlemsstaternes kompetence inden for planlægning og finansiering af infrastrukturen** bør grænseoverskridende spørgsmål **såsom sporadgangsafgifter** behandles effektivt mellem de forskellige medlemsstaters infrastrukturforvaltere gennem oprettelsen af et europæisk netværk for infrastrukturforvaltere. [Ændring 14]
- (8) For at sikre lige adgang til infrastrukturen bør ~~eventuelle~~ **de** integrerede strukturer, ~~som omfatter~~ **være således udformet, at der ikke opstår nogen** interessekonflikter ~~som følge af~~ **mellem** infrastrukturforvaltning og transportvirksomhed, ~~fjernes~~. Den eneste måde, hvorpå der kan sikres lige adgang til jernbaneinfrastruktur, består i at fjerne ~~incitamenterne~~ **de mulige incitament**er til at diskriminere mod konkurrenter. Dette er en betingelse for en vellykket åbning af markedet for national jernbanepassagertransport. Det bør også fjerne muligheden for krydssubsidiering, som findes i sådanne integrerede strukturer og også medfører markedsforvridninger **samt ordninger for aflønning af personale og andre godtgørelser, der kan medføre positiv forskelsbehandling med hensyn til en af konkurrenterne. [Ændring 15]**

Onsdag den 26. februar 2014

- (9) De gældende krav til infrastrukturforvalternes uafhængighed af jernbanevirksomheder, der er fastlagt i direktiv 2012/34/EU, omfatter kun infrastrukturforvalterens væsentlige funktioner, som er beslutningstagning i forbindelse med kanaltildeling og beslutningstagning i forbindelse med infrastrukturafgifter. Det er dog nødvendigt, at alle funktioner udøves uafhængigt, da andre funktioner også kan anvendes til at diskriminere mod konkurrenter. Dette gælder især beslutninger **om adgang til billetsalg, stationer og depoter**, om investeringer eller vedligeholdelse, der kan træffes for at begunstige de dele af nettet, som primært bruges af transportvirksomhederne i en integreret virksomhed. Beslutninger om planlægning af vedligeholdelsesarbejder kan få indflydelse på, hvilke togkanaler konkurrenterne har til rådighed. [Ændring 16]
- (9a) **Trods anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i direktiv 2013/34/EU, som skal sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed, kan de jernbaneoperatører, der indgår i vertikalt integrerede virksomheder, udnytte deres struktur til at sikre jernbanevirksomheder i den vertikalt integrerede virksomhed en urimelig konkurrencemæssig fordel.** [Ændring 17]
- (10) De gældende krav i direktiv 2012/34/EU omfatter kun retlig, organisatorisk og beslutningsmæssig uafhængighed. Dermed udelukkes det ikke fuldstændigt, at der er mulighed for at opretholde en integreret virksomhed, så længe de tre former for uafhængighed sikres. For så vidt angår den beslutningsmæssig uafhængighed skal det sikres, at de passende beskyttelsesforanstaltninger udelukker, at en integreret virksomhed kontrollerer en infrastrukturforvalters beslutningstagning. Men selv en fuldstændig anvendelse af sådanne beskyttelsesforanstaltninger fjerner ikke helt alle de muligheder for diskriminerende adfærd over for konkurrenter, der findes i en vertikalt integreret virksomhed. Især findes muligheden for krydssubsidiering fortsat i integrerede strukturer, eller det er i hvert fald meget vanskeligt for tilsynsorganer at kontrollere og håndhæve beskyttelsesforanstaltninger, der skal forhindre en sådan krydssubsidiering. Disse problemer løses mest effektivt ved at der sikres institutionel adskillelse mellem infrastrukturforvaltning og transportvirksomhed.
- (11) ~~Derfor bør det kræves af medlemsstaterne, at de sikrer, at den eller de samme juridiske eller fysiske personer ikke har ret til at udøve kontrol over en infrastrukturforvalter, samtidig med at de udøver kontrol eller rettigheder over Dette direktiv, som skal sikre fri og lige konkurrence mellem alle jernbanevirksomheder, udelukker således muligheden for, at en jernbanevirksomhed. Omvendt bør kontrol over en jernbanevirksomhed udelukke muligheden for at udøve kontrol eller rettigheder over en infrastrukturforvalter. kan opretholde en vertikalt integreret model som defineret i artikel 3.~~ [Ændring 18]
- (12) I de tilfælde hvor medlemsstaterne opretholder en infrastrukturforvalter, der indgår i en vertikalt integreret virksomhed, bør de i det mindste indføre strenge beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at hele infrastrukturforvaltningen reelt er uafhængig i forhold til den integrerede virksomhed. Disse beskyttelsesforanstaltninger bør ikke kun gælde infrastrukturforvalterens organisatoriske placering i den integrerede virksomhed, men også forvaltningsstrukturen for infrastrukturforvalteren, og bør, så vidt det er muligt inden for rammerne af en integreret struktur, forhindre finansielle overførsler mellem infrastrukturforvalteren og andre retlige enheder i den integrerede virksomhed. Disse beskyttelsesforanstaltninger svarer ikke blot til, hvad der er nødvendigt for at opfylde de krav om beslutningsmæssig uafhængighed i forbindelse med de væsentlige funktioner, der er fastlagt i direktiv 2012/34/EU, for så vidt angår infrastrukturforvalterens forvaltningsmæssige uafhængighed, men går videre end disse krav ved at tilføje bestemmelser om, at det skal udelukkes, at infrastrukturforvalterens indtægter kan anvendes til at finansiere andre enheder i den vertikalt integrerede virksomhed. Dette bør gælde uanset anvendelsen af medlemsstaternes skattelovgivning og med forbehold af Unionens statsstøtteregler.
- (12a) **Det bør alvorligt overvejes at forbedre jernbanesikkerheden under processen med åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane, særlig med hensyn til ændring af de eksisterende integrerede strukturer, for at undgå at skabe yderligere administrative hindringer, der ville gå ud over vedligeholdelsen og forbedringerne af sikkerheden.** [Ændring 19]
- (12b) **Muligheden for, at en infrastrukturforvalter kan betale udbytte til den egentlige ejer af den vertikalt integrerede virksomhed, bør ikke forhindre infrastrukturforvalteren i at opbygge reserver med henblik på at forbedre sin finansielle situation og udligne sine konti over en rimelig periode som krævet i dette direktiv. Alle infrastrukturforvalterens udbetalinger af udbytte bør være øremærkede til brug for investeringer i fornyelse af den jernbaneinfrastruktur, som er i drift.** [Ændring 107]

Onsdag den 26. februar 2014

- (12c) *Holdingselskabet i en vertikalt integreret virksomhed kan bidrage til de strategiske beslutninger, som er nødvendige for, at jernbanetransportsystemet som helhed er velfungerende til gavn for alle parter, der er aktive på jernbanemarkedet, uden at dette berører beslutninger vedrørende infrastrukturforvalterens funktioner. [Ændring 108]*
- (12d) *Det bør også være muligt for repræsentanterne for de egentlige ejere af vertikalt integrerede virksomheder i bestyrelsen at optage personer, som er udpeget af de egentlige ejere, men ikke ansat af dem, forudsat at de ikke har ansvar eller interesser i nogen anden enhed af den vertikalt integrerede virksomhed. [Ændring 109]*
- (12e) *Reglerne til sikring af infrastrukturforvalterens uafhængighed i den vertikalt integrerede virksomhed bør ikke berøre Eurostat-kriterierne om offentlige underskud og offentlig gæld, eftersom holdingselskabet under alle omstændigheder, selv når der tages højde for beskyttelsesforanstaltningerne vedrørende infrastrukturforvalterens uafhængighed, kan bevare ejerskabet over infrastrukturen og desforuden et tilstrækkeligt antal funktioner til ikke at blive betragtet som en rent kunstig enhed, der kun har til formål at mindske statsgælden, jf. disse kriterier. [Ændring 110]*
- (13) Selv om de beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer uafhængighed, gennemføres, vil vertikalt integrerede virksomheder kunne misbruge deres struktur til at sikre uretmæssige konkurrencefordele for jernbaneoperatører, der tilhører de pågældende virksomheder. Med forbehold af artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør Kommissionen derfor efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ kontrollere, at beskyttelsesforanstaltningerne gennemføres effektivt, og at eventuelle resterende konkurrenceforvridninger er fjernet. Hvis Kommissionen ikke er i stand til at bekræfte, at dette er sket, bør alle medlemsstater have mulighed for at begrænse eller tilbagekalde den pågældende integrerede operatørs adgangsrettigheder.
- (13a) *Under hensyntagen til nettenes forskelligartethed med hensyn til størrelse og tæthed og de nationale og lokale eller regionale myndigheders forskellige organisationsstrukturer og deres respektive erfaringer med at åbne op for et marked bør hver medlemsstat gives tilstrækkelig fleksibilitet til at organisere sit net på en sådan måde, at der kan opnås en optimal sammensætning af tjenester med åben adgang og tjenester, der ydes i henhold til kontrakter om offentlige tjenester, for at sikre tjenester af høj kvalitet for alle passagerer. Når først de kontrakter om offentlige tjenester, der skal udbydes, er udpeget, bør hver medlemsstat rettidigt fastlægge de mekanismer til beskyttelse af tjenesten, der skal tages i anvendelse, såfremt udbuddet ikke gennemføres. Sådanne mekanismer bør på ingen måde indebære ekstraudgifter for de jernbanevirksomheder, der udnytter tjenesten. [Ændring 20]*
- (14) Når EU-jernbanevirksomhederne gives ret til adgang til jernbaneinfrastruktur i alle medlemsstater med henblik på at udføre indenlandske passagertransporttjenester, kan det få konsekvenser for tilrettelæggelsen og finansieringen af passagertransport med jernbane i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste. Medlemsstaterne bør have mulighed for at begrænse retten til adgang i de tilfælde, hvor den vil skabe ubalance i den økonomiske ligevægt i sådanne kontrakter om offentlig tjeneste **eller kvaliteten af den tjeneste, de leverer**, og hvor det relevante tilsynsorgan har godkendt det. [Ændring 21]
- (15) Tilsynsorganerne bør **på eget initiativ eller efter anmodning fra interesserede parter på grundlag af en objektiv økonomisk analyse** vurdere de potentielle økonomiske virkninger af indenlandsk passagertransport, der udføres i henhold til bestemmelserne om åben adgang, for eksisterende kontrakter om offentlig tjeneste ~~efter anmodning fra interesserede parter og på grundlag af en objektiv økonomisk analyse~~. [Ændring 22]
- (16) Ved vurderingen bør der tages hensyn til behovet for at give alle markedsaktører tilstrækkelig retssikkerhed til at udvikle deres aktiviteter. Denne procedure bør være så enkel, effektiv og gennemsigtig som muligt og være i overensstemmelse med proceduren for tildeling af infrastrukturkapacitet.
- (17) Ved vurderingen af, om der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, bør der tages hensyn til forud fastlagte kriterier. Sådanne kriterier og de nærmere bestemmelser for den procedure, der skal følges, kan ændres over tid, navnlig i lyset af erfaringerne hos tilsynsorganer, kompetente myndigheder og jernbanevirksomheder, og kan tage højde for de særlige karakteristika, der er knyttet til indenlandsk passagertransport.
- (18) Ved vurderingen af, om der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, bør tilsynsorganerne overveje den planlagte tjenestes økonomiske virkninger for eksisterende kontrakter om offentlig tjeneste under hensyntagen til dens indvirkning på rentabiliteten af alle tjenester, der indgår i sådanne kontrakter om offentlig tjeneste, **og konsekvenserne for en styrkelse af samhørighedspolitikken på det berørte område og**

Onsdag den 26. februar 2014

nettoomkostningerne for den kompetente offentlige myndighed, der har tildelt kontrakten. For at foretage denne vurdering bør faktorer som f.eks. passagerefterspørgsel, billetpriser, billetordninger, sted og antal stop samt tidspunkt for og hyppighed af den foreslåede nye tjeneste undersøges. [Ændring 23]

- (18a) *For at vurdere, om kvaliteten af den tjeneste, der leveres som led i en kontrakt om offentlig tjeneste, påvirkes af en tjeneste med åben adgang på samme net, bør tilsynsorganerne navnlig tage højde for indvirkningen på nettet, bevarelsen af forbindelser og punktligheden i de tjenester, der leveres som led i kontrakten om offentlig tjeneste.* [Ændring 24]
- (19) For at gøre jernbanetransport mere attraktiv for passagerer bør medlemsstaterne ~~kunne~~ pålægge jernbanevirksomheder, der udfører indenlandsk passagertransport, at deltage i en ordning med fælles information og integrerede billetsystemer i forbindelse med billetudstedelse, gennemgående billetter og reservationer. ~~Hvis der etableres~~ En sådan ordning, bør det sikres ~~sikre~~, at den ikke skaber markedsforvridning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder. [Ændring 25]
- (19a) *Det er vigtigt, at jernbanevirksomheder deltager i udviklingen af integrerede billetsystemer, navnlig hvad angår lokal og regional transport, for at gøre jernbanetransport mere attraktiv for passagerer. Sådanne ordninger bør ikke skabe markedsforvridning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder.* [Ændring 26]
- (19b) *Eftersom den nye jernbanepakke sigter mod at styrke passagerernes rettigheder, og da fri bevægelighed er en af Unionens grundpiller, bør der udfoldes større bestræbelser på også at sikre denne ret for handicappede og bevægelseshæmmede borgere. Det bliver derfor en prioriteret opgave at forbedre adgangen til transportmidler og infrastrukturer. For at opfylde dette mål bør de grænseoverskridende forbindelser fremmes. Den hjælp, der ydes denne særlige passagergruppe, bør også harmoniseres under en bredere ordning. I den forbindelse anbefales det, at der iværksættes en høring af arbejdsmarkedets parter, borgerne og organisationerne til beskyttelse af handicappedes rettigheder.* [Ændring 27]
- (19c) *I lyset af den erfaring, der er opnået gennem netværket af tilsynsorganer, jf. artikel 57 i direktiv 2012/34/EU, bør Kommissionen senest den 31. december 2016 udarbejde et lovgivningsforslag, som styrker netværket af tilsynsorganer, formaliserer dets procedurer og giver det status som juridisk person. Dette organ bør have en tilsyns- og voldgiftsfunktion, så det kan behandle grænseoverskridende og internationale problemer, og en appelfunktion vedrørende afgørelser truffet af nationale tilsynsorganer.* [Ændring 28]
- (19d) *Med henblik på at færdiggøre det fælles europæiske jernbaneområde og i lyset af konkurrencen i sektoren forpligter Kommissionen sig til aktivt at støtte og tilskynde dialogen på EU-plan mellem arbejdsmarkedets parter for at sikre, at jernbanearbejdere beskyttes på varig vis mod uønskede virkninger af markedsåbningen, herunder social dumping.* [Ændring 29]
- (19e) *Passagerer bør have adgang til fungerende gennemgående billetsystemer og integrerede billetsystemer. Sådanne systemer ville også gøre jernbaner til et mere attraktivt transportmiddel for passagerer. Gennemgående billetsystemer, som er udviklet af sektoren i medlemsstaterne, bør være interoperable med hinanden for at skabe en ordning for hele Unionen, som omfatter alle jernbanepassageroperatører.* [Ændring 30]
- (19f) *I lyset af den erfaring, der er opnået gennem netværket af tilsynsorganer, jf. artikel 57 i direktiv 2012/34/EU, udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2019 et forslag til retsakt for at erstatte netværket med et europæisk tilsynsorgan, så dets procedurer formaliseres, og det får status som juridisk person, i tide til åbningen af indenlandsk passagertransport med jernbane. Dette organ bør have en tilsyns- og voldgiftsfunktion, så det kan behandle grænseoverskridende og internationale problemer, og en appelfunktion vedrørende afgørelser truffet af nationale tilsynsorganer.* [Ændring 31]
- (19 g) *For at undgå social dumping bør en jernbanevirksomhed kun kunne yde jernbanetransporttjenester, hvis den overholder de kollektive overenskomster eller nationale love, der fastlægger standarder i den medlemsstat, hvor den har til hensigt at fungere. Der bør derfor sørges for ligeløn det samme sted. Det kompetente tilsynsorgan bør kontrollere, om dette krav overholdes.* [Ændring 32]

Onsdag den 26. februar 2014

- (19h) *Det nationale tilsynsorgan bør godkende eller anmode om ændringer i aftalerne om overførsel af medarbejdere. Dette kan omfatte anvendelse af en betænkingsperiode for de medarbejdere, som skal overføres. Tilsynsorganet bør i sin beslutning sigte efter at undgå at overføre følsomme oplysninger fra infrastrukturforvalteren til en anden enhed i den integrerede virksomhed. [Ændring 33]*
- (19i) *Åbningen af markedet må ikke have negative følger for de arbejdsmæssige og sociale vilkår for arbejdstagerne i jernbanesektoren. De sociale bestemmelser skal overholdes for at undgå social dumping og illoyal konkurrence fra nye aktører, som ikke overholder de sociale mindstestandarder i jernbanesektoren. [Ændring 34]*
- (19j) *Jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere bør i deres sikkerhedskultur etablere en åben rapporteringskultur («just culture») for aktivt at tilskynde personalet til at indberette sikkerhedsrelaterede ulykker, hændelser og kollisioner afværget i sidste øjeblik uden at blive udsat for straf eller forskelsbehandling. Med en åben rapporteringskultur kan jernbaneindustrien indhøste erfaringer fra ulykker, hændelser og kollisioner afværget i sidste øjeblik og dermed forbedre jernbanesikkerheden for arbejdstagere og passagerer. [Ændring 35]*
- (19k) *Kommissionen bør sikre, at medlemsstaterne på fuldstændig og korrekt vis håndhæver bestemmelserne i Rådets direktiv 2005/47/EF⁽¹⁾. [Ændring 36]*
- (19l) *Medlemsstaterne bør i lyset af udviklingen af det fælles europæiske jernbaneanråde og den videre åbning af markedet for jernbanetransport anvende kollektive overenskomster for at undgå social dumping og illoyal konkurrence. [Ændring 37]*
- (19m) *Kommissionen bør vurdere virkningen af dette direktiv på udviklingen af arbejdsmarkedet for togpersonale og, hvor det er relevant, foreslå nye lovgivningsmæssige foranstaltninger om certificering af togpersonale. [Ændring 38]*
- (19n) *Togpersonale er en faggruppe inden for jernbanesektoren, der udfører sikkerhedsrelevante opgaver. Traditionelt udfører dette personale operationelle sikkerhedsopgaver inden for jernbanesystemet, og det er ansvarligt for passagerernes komfort og sikkerhed om bord på togene. En certificering svarende til lokomotivføreres certificering er nyttig med hensyn til at sikre et højt kvalifikations- og kompetenceniveau og anerkende denne faggruppes betydning for sikre jernbanetjenester, men også for at fremme arbejdstagernes mobilitet. [Ændring 39]*
- (19o) *Det nationale tilsynsorgan bør godkende eller anmode om ændringer i aftalerne om overførsel af medarbejdere. Dette kan omfatte anvendelse af en betænkingsperiode for de medarbejdere, som skal overføres. Tilsynsorganet bør i sin beslutning sigte efter at undgå at overføre følsomme oplysninger fra infrastrukturforvalteren til en anden enhed i den integrerede virksomhed. [Ændring 40]*
- (20) *Medlemsstaterne har i henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽²⁾ forpligtet sig til at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.*
- (20a) *Infrastrukturforvaltere bør samarbejde i tilfælde af hændelser og ulykker, der har indvirkning på grænseoverskridende trafik, for at dele alle relevante oplysninger og derved undgå negative følgevirkninger. [Ændring 41]*
- (20b) *Tilsynsorganet bør have beføjelser til at overvåge vedligeholdelsesarbejder på infrastruktur for at sikre, at de ikke udføres på en måde, der fører til forskelsbehandling af jernbanevirksomheder. [Ændring 42]*
- (20c) *Infrastrukturforvalteren i en vertikalt integreret virksomhed bør kunne tilbyde sit personale visse sociale tjenesteydelser i faciliteter, der benyttes af andre enheder i den vertikalt integrerede virksomhed. [Ændring 43]*

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2005/47/EF af 18. juli 2005 vedrørende aftalen mellem Fællesskabet af de Europæiske Jernbaner (CER) og Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) om visse aspekter af betingelserne for anvendelse af mobile arbejdstagere, der udfører interoperable grænseoverskridende tjenester i jernbanesektoren (EUT L 195 af 27.7.2005, s. 15).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Onsdag den 26. februar 2014

- (20d) *Infrastrukturforvalteren i en vertikalt integreret virksomhed bør kunne samarbejde med andre enheder i den vertikalt integrerede virksomhed med hensyn til udviklingen af it-systemer, som er underlagt tilsynsorganets godkendelse. [Ændring 44]*
- (20e) *Betingelserne for at tilbyde billetter, gennemgående billetter og reservationer i hele Unionen som fastsat i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 ⁽¹⁾ bør anses for opfyldt, når ordningen med fælles information og billetsystemer er oprettet inden 12. december 2019 i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv. [Ændring 45]*
- (20f) *Tilsynsorganet kan udarbejde retningslinjer for, hvordan infrastrukturforvalterens personale og ledelse kan øge deres uafhængighed inden for en vertikalt integreret virksomhed for så vidt angår kanaltildeling og infrastrukturafgifter. [Ændring 118]*
- (20 g) *Medlemsstaterne kan i henhold til dette direktiv til enhver tid frit vælge mellem de forskellige typer strukturer for infrastrukturforvaltere, der findes inden for det fælles europæiske jernbaneområde, nemlig adskilte og vertikalt integrerede virksomheder, selv om de allerede har indført en adskilt struktur. Dette direktiv fastsætter forskellige regler og principper for den interne organisation af de pågældende strukturer. [Ændring 47]*
- (20h) *Ved anvendelsen af dette direktiv bør begreberne tilsynsråd, bestyrelse, direktion eller andre organer, der repræsenterer virksomheden juridisk, anvendes på eksisterende virksomhedsstrukturer i medlemsstaterne, idet det så vidt muligt bør undgås at skabe yderligere organer— [Ændring 48]*

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2012/34/EU foretages følgende ændringer:

-1) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:

»2a. Dette direktiv sigter mod at gøre jernbanetransport til et mere attraktivt transportmiddel for den europæiske offentlighed. Det skal hjælpe med at udarbejde anvendelige ordninger med information og integrerede billetsystemer. Ordninger med gennemgående billetter, som er udviklet af jernbanesektoren i medlemsstaterne, bør være interoperable med hinanden, så der kan skabes et system på EU-plan, der omfatter alle jernbanepassageroperatører.« [Ændring 49]

»2b. "Formålet med dette direktiv, som er at gennemføre det fælles europæiske jernbaneområde, vil blive søgt opfyldt på grundlag af social dialog på EU-plan for at sikre, at jernbanearbejdere beskyttes hensigtsmæssigt mod de uønskede effekter af markedets åbning.« [Ændring 50]

-1b) I artikel 2 indsættes følgende stykke:

»3a. Artikel 7, 7a, 7b, 7c, 7d og 7e finder ikke anvendelse på net af mindre end 500 kilometers længde, når:

a) disse net ikke har nogen strategisk betydning for, hvordan det europæiske jernbanemarked fungerer, eller

b) de er teknisk og organisatorisk adskilt fra det indre hovedjernbanenet.« [Ændring 87]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

Onsdag den 26. februar 2014

1. Artikel 3 ændres således:

a) Nr. 2 affattes således:

»2) »infrastrukturforvalter«: ethvert organ eller enhver virksomhed, der sørger for udvikling, drift og vedligeholdelse af jernbaneinfrastruktur på et net; udvikling omfatter netplanlægning, finansiel planlægning og investeringsplanlægning samt opbygning og opgraderinger af infrastrukturen; drift af infrastruktur omfatter alle elementer i proceduren for kanaltildeling, herunder både fastlæggelse og vurdering af, hvad der står til rådighed, samt tildeling af individuelle kanaler, trafikstyring og infrastrukturafgifter, herunder fastlæggelse og opkrævning af afgifter; vedligeholdelse omfatter fornyelse af infrastruktur og andre former for forvaltning af aktiver«

b) Nr. 5 udgår.

c) Som nyt nr. 31 tilføjes:

»31) »vertikalt integreret virksomhed«: en virksomhed, hvor:

- en eller flere jernbanevirksomheder ejes helt eller delvis af den samme virksomhed som en infrastrukturforvalter (holdingselskab), eller
- en infrastrukturforvalter ejes helt eller delvis af en eller flere jernbanevirksomheder eller
- en eller flere jernbanevirksomheder ejes helt eller delvis af en infrastrukturforvalter«

ca) Følgende nummer tilføjes:

»32) »integreret billetsystem«: et billetsystem, som gør det muligt at foretage en rejse, som omfatter skift inden for eller mellem forskellige transportformer som tog, busser, sporvogne, metroer, færger eller fly«

cb) Følgende nummer tilføjes:

»33) »gennemgående billet«: en eller flere billetter, som udgør den befordringskontrakt, der er indgået for at udføre på hinanden følgende jernbanetjenester, der drives af en eller flere jernbanevirksomheder« [Ændring 52]

cc) Følgende numre tilføjes:

»34) »bestyrelse«: enhver gruppe af personer udpeget af ejerne af virksomheden til at fremme deres interesser, overvåge og kontrollere lederens arbejde og godkende vigtige afgørelser om virksomhedsledelse

35) »direktion«: enhver gruppe af personer med ansvar for ledelsesfunktioner i relation til dens daglige ledelse af virksomheden« [Ændring 53]

cd) Følgende nummer tilføjes:

»36) »højhastighedspassagertransport«: passagertransport på strækninger, som specielt anlægges til højhastighedstog, og som er udstyret til hastigheder på normalt 250 km/h eller derover, og hvor der køres med sådanne hastigheder på det meste af rejsen.«. [Ændring 54]

2. Artikel 6, stk. 2, udgår.

2a) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Forudsat, at der ikke opstår interessekonflikter, og at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger er sikret, forhindrer intet i dette direktiv medlemsstaterne i at bemyndige infrastrukturforvalteren til at deltage i samarbejdsaftaler på gennemsigtig, ikke-eksklusiv og ikke-diskriminerende vis med en eller flere ansøgere vedrørende en bestemt strækning eller en lokal eller regional del af nettet, således at der gives økonomiske incitamentter til at effektivisere dens samarbejde i relation til den relevante del af nettet. Sådanne incitamentter kan bestå i nedsættelser eller forhøjelser af sporadgangsafgifterne svarende til de mulige omkostningsbesparelser eller indtægtsstigninger for jernbanevirksomheden eller for infrastrukturforvalteren som følge af dette samarbejde. Formålet med samarbejdet skal være at sikre en mere effektiv forvaltning af afbrydelser, vedligeholdelsesarbejde eller overbelastet infrastruktur eller af en strækning eller en del af nettet, som er udsat for forsinkelser, eller en øget sikkerhed.

Onsdag den 26. februar 2014

Varigheden begrænses til højst fem år og kan forlænges. Infrastrukturforvalteren underretter tilsynsorganet, jf. artikel 55, om det planlagte samarbejde. Tilsynsorganet forhåndsgodkender samarbejdsaftalen, kræver ændringer af den eller afviser den, hvis ovenstående betingelser ikke er opfyldt. Det kan til enhver tid i løbet af aftalens løbetid kræve, at aftalen ændres. Infrastrukturforvalteren underretter koordineringsudvalget, jf. artikel 7d, om samarbejdsaftalen. Dette stykke finder ikke anvendelse på samarbejde, der er givet tilladelse til i henhold til artikel 7a og 7b, mellem infrastrukturforvalteren og jernbanevirksomheder, som udgør dele af den samme vertikalt integrerede virksomhed.» [Ændring 120]

3. Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Institutionel adskillelse af infrastrukturforvalteren

1. Medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturforvalteren ~~varetager alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og~~ er uafhængig af alle jernbanevirksomheder.

Hvis nogle dele af jernbaneinfrastrukturen, som defineret i bilag I, på datoen for dette direktivs ikrafttræden ejes og forvaltes af andre virksomheder end infrastrukturforvalteren, kan medlemsstaterne beslutte, at sådanne ordninger skal fortsætte, forudsat at disse virksomheder er retligt adskilt fra og uafhængige af alle jernbanevirksomheder. [Ændring 121]

For at sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed skal medlemsstaterne sørge for, at infrastrukturforvalterne er organiseret i en enhed, som er retligt adskilt fra alle jernbanevirksomheder.

2. Medlemsstaterne skal også sikre, at den eller de samme juridiske eller fysiske personer ikke har lov til:

- a) at udøve direkte eller indirekte kontrol som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 (*), at have nogen finansiel interesse i eller udøve nogen rettigheder over en jernbanevirksomhed og en infrastrukturforvalter samtidig
- b) at udpege medlemmer i bestyrelsen, direktionen eller andre organer, der repræsenterer en infrastrukturforvalter juridisk, og samtidig udøve direkte eller indirekte kontrol over, have finansielle interesser i eller udøve rettigheder over en jernbanevirksomhed
- c) at være medlem af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, der repræsenterer virksomheden juridisk, for både en jernbanevirksomhed og en infrastrukturforvalter
- d) at forvalte jernbaneinfrastrukturen eller tage del i infrastrukturforvalterens forvaltning og samtidig udøve direkte eller indirekte kontrol over, have finansielle interesser i eller udøve rettigheder over en jernbanevirksomhed, eller at forvalte jernbanevirksomheden eller tage del i dens forvaltning og samtidig udøve direkte eller indirekte kontrol over, have interesser i eller udøve rettigheder over en infrastrukturforvalter.

3. Hvis den person, der er omhandlet i stk. 2, er en medlemsstat eller et andet offentligt organ, anses to offentlige myndigheder, som er adskilte og retligt forskellige fra hinanden, og som udøver kontrol eller andre rettigheder som omhandlet i stk. 2 over på den ene side en infrastrukturforvalter og på den anden side en jernbanevirksomhed, i forbindelse med gennemførelsen af denne artikel for at være den eller de samme personer.

4. Forudsat at der ikke opstår interessekonflikter, og at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger er sikret, kan infrastrukturforvalteren give specifikke udviklings-, fornyelses- og vedligeholdelsesarbejder, som han bevarer sine beslutningsbeføjelser over, i underentreprise til jernbanevirksomheder eller ethvert andet organ, der er underlagt infrastrukturforvalterens tilsyn.

4a. Forudsat at bestemmelserne vedrørende den institutionelle adskillelse af infrastrukturforvalteren, jf. stk. 1-3, overholdes, at der ikke opstår interessekonflikter, og at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger er sikret, kan medlemsstaterne bemyndige infrastrukturforvalteren til at deltage i samarbejdsaftaler på gennemsigtig og ikke-diskriminerende vis med en eller flere ansøgere vedrørende en bestemt strækning eller en lokal eller regional del af nettet, således at ansøgeren får et incitament til at effektivisere sit samarbejde i relation

Onsdag den 26. februar 2014

til den relevante del af nettet. Sådanne incitamenter omfatter nedsatte sporadgangsafgifter svarende til mulige omkostningsbesparelser for infrastrukturforvalteren som følge af dette samarbejde. Formålet med samarbejdet er at sikre en mere effektiv forvaltning af afbrydelser, vedligeholdelsesarbejde eller overbelastet infrastruktur eller af en strækning eller en del af nettet, som er udsat for forsinkelser, eller øget sikkerhed. Varigheden begrænses til højst fem år og kan forlænges. Infrastrukturforvalteren underretter tilsynsorganet, jf. artikel 55, om det planlagte samarbejde. Tilsynsorganet forhåndsgodkender samarbejdsaftalen, kræver ændringer af den eller afviser den, hvis ovenstående betingelser ikke er opfyldt. Det kan til enhver tid i løbet af aftalens varighed kræve, at aftalen ændres. Infrastrukturforvalteren underretter koordineringsudvalget, jf. artikel 7d, om samarbejdsaftalen. [Ændring 56]

5. Hvis infrastrukturforvalteren på datoen for dette direktivs ikrafttræden tilhører en vertikalt integreret virksomhed, kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende stk. 2, 3 og 4 i denne artikel. I så tilfælde skal den pågældende medlemsstat sikre, at infrastrukturforvalteren varetager alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og reelt er organisatorisk og beslutningsmæssigt uafhængig af alle jernbanevirksomheder i overensstemmelse med kravene i artikel 7a ~~til 7e~~ og 7b.

(*) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).« [Ændring 122]

4. Følgende artikler indsættes:

»Artikel 7a

Infrastrukturforvalterens reelle uafhængighed i en vertikalt integreret virksomhed

1. Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalteren er organiseret i et organ, som er retligt adskilt fra alle jernbanevirksomheder eller holdingselskaber, der kontrollerer sådanne virksomheder, og fra andre retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed.

2. Retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed, der er aktiv på jernbanetransportmarkeder, må ikke have nogen direkte eller indirekte kapitalinteresser i infrastrukturforvalteren, **hverken direkte, indirekte eller gennem datterselskaber**. Tilsvarende må infrastrukturforvalteren heller ikke have nogen direkte eller indirekte kapitalinteresser i retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed, der er aktiv på jernbanetransportmarkeder, **hverken direkte, indirekte eller gennem datterselskaber**.

Denne bestemmelse udelukker imidlertid ikke eksistensen af en vertikalt integreret virksomhed, hvor en eller flere jernbanevirksomheder ejes helt eller delvis af den samme virksomhed som en infrastrukturforvalter (holdingselskab).

3. Infrastrukturforvalterens indtægter må ikke anvendes til at finansiere andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed, men kun til at finansiere infrastrukturforvalterens virksomhed ~~og til~~. **Det skal være muligt** at betale udbytte til den egentlige ejer af den vertikalt integrerede virksomhed. **Sådanne udbetalinger af udbytte skal være øremærkede til brug for investeringer i fornyelse af den infrastruktur, der er i drift, og må ikke forhindre infrastrukturforvalteren i at opbygge reserver med henblik på at forvalte sine overskud og sine tab i løbet af den økonomiske cyklus.**

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på betalinger til private investorer i forbindelse med offentlig-private partnerskaber.

Infrastrukturforvalteren rejser midler på kapitalmarkederne uafhængigt og ikke via andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed, jf. dog artikel 8, stk. 4. **Den må kun yde lån til sine egne datterselskaber**. I den vertikalt integrerede virksomhed må **der kun ydes lån til infrastrukturforvalteren af holdingselskabet, og de skal overvåges af tilsynsorganet, jf. artikel 55. Holdingselskabet skal over for tilsynsorganet godtgøre, at lånet er ydet til markedspris, og at det er i overensstemmelse med artikel 6.**

Onsdag den 26. februar 2014

Alle tjenester, der tilbydes af andre retlige enheder til infrastrukturforvalteren, skal baseres på kontrakter og betales til markedspris. Gæld, der tilskrives infrastrukturforvalteren, skal være klart adskilt fra den gæld, der tilskrives andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed, og hver gæld betjenes særskilt.

Regnskaberne for infrastrukturforvalteren og de andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed føres på en måde, der sikrer, at disse bestemmelser overholdes, og giver mulighed for særskilte finansielle kredsløb for infrastrukturforvalteren og for de andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed.

4. Infrastrukturforvalteren rejser midler på kapitalmarkederne uafhængigt og ikke via andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed, jf. dog artikel 8, stk. 4. Andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed må ikke rejse midler via infrastrukturforvalteren. [**Ændring 123**]

5. Infrastrukturforvalteren skal opbevare udførlig dokumentation for eventuelle kommercielle og finansielle forbindelser med andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed og efter anmodning stille dem til rådighed for tilsynsorganet i overensstemmelse med artikel 56, stk. 12.

Artikel 7b

Reel uafhængighed for infrastrukturforvalterens personale og forvaltning i en vertikalt integreret virksomhed

1. Med forbehold af tilsynsorganets afgørelser i henhold til artikel 56 skal infrastrukturforvalteren have reel beslutningskompetence uafhængigt af andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed, for så vidt angår alle de funktioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 **kanaltildeling og infrastrukturafgifter**.

Infrastrukturforvalterens overordnede ledelsesstruktur og vedtægter skal sikre, at ingen af de andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed direkte eller indirekte bestemmer infrastrukturforvalterens adfærd i forhold til disse funktioner **kanaltildeling og infrastrukturafgifter**.

Medlemmerne af infrastrukturforvalterens bestyrelse og direktion og de ledere, der refererer direkte til dem, skal handle i overensstemmelse med disse principper.

2. Medlemmerne af direktionen for og de ledende medarbejdere under infrastrukturforvalteren må ikke være i bestyrelsen eller direktionen for eller være ledende medarbejdere i andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed.

Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen for og de ledende medarbejdere i de andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed må ikke være i direktionen for eller være ledende medarbejdere under infrastrukturforvalteren.

3. Infrastrukturforvalteren skal have en bestyrelse, som er sammensat af repræsentanter for de endelige ejere for den vertikalt integrerede virksomhed.

Bestyrelsen kan høre det i artikel 7d omhandlede koordinationsudvalg om spørgsmål inden for dets kompetence.

Afgørelser vedrørende udnævnelse og forlængelse af mandatet for medlemmerne af direktionen for infrastrukturforvalteren, dets arbejdsvilkår, herunder aflønning, og mandatets ophør træffes af bestyrelsen. Den i artikel 55 omhandlede bestyrelse underrettes om indholdet af mandatet og betingelserne for dets varighed og ophør for de personer, som bestyrelsen udpeger eller forlænger mandatet for som medlemmer af direktionen for infrastrukturforvalteren, og om årsagerne til eventuelle forslag om, at mandatet bringes til ophør. Disse vilkår og de i dette stykke omhandlede afgørelser bliver kun bindende, hvis tilsynsorganet udtrykkeligt har godkendt dem. Tilsynsorganet kan modsætte sig sådanne afgørelser, når der opstår tvivl om den professionelle uafhængighed for en person, der er udnævnt til direktionen, eller i tilfælde af mandatophør før tiden for et medlem af direktionen for infrastrukturforvalteren.

Medlemmer af direktionen, der ønsker at klage over mandatophør før tiden, gives effektiv ret til at klage til tilsynsorganet

Onsdag den 26. februar 2014

4. I en periode på tre år efter afsked må infrastrukturforvalteren, medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen for og ledende medarbejdere under infrastrukturforvalteren ikke have nogen ledende stilling i andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed. I en periode på tre år efter afsked må disse andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed, medlemmerne i deres bestyrelse eller direktion og ledende medarbejdere ikke have en ledende stilling hos infrastrukturforvalteren.

5. Infrastrukturforvalteren skal have sit eget personale og være placeret i lokaler, der er adskilt fra andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed. Adgangen til informationssystemer **ledelsespersonale. Følsomme oplysninger, som infrastrukturforvalteren er i besiddelse af**, skal beskyttes for at sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed. Interne regler eller ansættelseskontrakter skal klart begrænse kontakter med **og må ikke videregives til** andre retlige

enheder i den vertikalt integrerede virksomhed til kun at omfatte officiel kommunikation i tilknytning til udøvelsen af infrastrukturforvalterens funktioner, som også udøves i relation til andre jernbanevirksomheder uden for den vertikalt integrerede virksomhed. Overforsler af andre medarbejdere end dem, der er omhandlet under litra c), mellem. Infrastrukturforvalteren **kan tilbyde sit personale sociale tjenester som dem, der f.eks. tilbydes i skoler, børnehaver, sportscentre og restauranter, i lokaler, der anvendes af** andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed kan kun ske, hvis det kan sikres, at de ikke udveksler følsomme oplysninger. **Infrastrukturforvalteren kan samarbejde med andre enheder i den vertikalt integrerede virksomhed i forbindelse med udviklingen af deres informationssystemer.**

Tilsynsorganet godkender eller kræver ændringer i bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af dette stykke med det formål at sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed. Tilsynsorganet kan anmode den integrerede virksomhed om de oplysninger, som det finder nødvendigt.

6. Infrastrukturforvalteren skal have den nødvendige organisatoriske kapacitet til at udføre alle sine funktioner uafhængigt af andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed og må ikke kunne uddelegere udøvelsen af disse funktioner eller nogen aktiviteter, der er knyttet dertil, til disse retlige enheder.

Forudsat at der ikke opstår interessekonflikter, og at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger er sikret, kan infrastrukturforvalteren give specifikke udviklings-, fornyelses- og vedligeholdelsesarbejder, som han bevarer sine beslutningsbeføjelser over, i underentreprise til jernbanevirksomheder eller ethvert andet organ, der er underlagt infrastrukturforvalterens tilsyn.

7. Medlemmerne i bestyrelsen eller direktionen for og ledende medarbejdere under infrastrukturforvalteren må ikke have nogen interesse i eller modtage nogen finansielle fordele direkte eller indirekte fra andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed. De resultatbaserede elementer i deres aflønning må ikke afhænge af virksomhedsresultaterne hos andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed eller retlige enheder under dennes kontrol, men udelukkende af infrastrukturforvalterens virksomhedsresultater. [Ændring 124/rev]

Artikel 7e

Procedure for kontrol af overholdelse

1. Kommissionen skal efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe afgørelse om, hvorvidt infrastrukturforvaltere, der indgår i en vertikalt integreret virksomhed, opfylder kravene i artikel 7a og artikel 7b, og om, hvorvidt gennemførelsen af disse krav er hensigtsmæssig til at sikre, at der for alle jernbanevirksomheder gælder lige vilkår, og at der ikke forekommer konkurrenceforvridning på det relevante marked.

2. Kommissionen har ret til at forlange, at alle de nødvendige oplysninger forelægges inden for en rimelig frist af den medlemsstat, hvor den vertikalt integrerede virksomhed er etableret. Kommissionen hører det eller de berørte tilsynsorganer og, hvis det er relevant, netværket for tilsynsorganer, jf. artikel 57.

3. Medlemsstaterne kan begrænse adgangsrettighederne i artikel 10 til kun at gælde for jernbanevirksomheder, der indgår i den vertikalt integrerede virksomhed, som den pågældende infrastrukturforvalter tilhører, hvis Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at der ikke er indgivet anmodning i overensstemmelse med stk. 1, eller hvis Kommissionens behandling af anmodningen afventes, eller hvis Kommissionen efter proceduren i artikel 62, stk. 2, bestemmer, at:

Onsdag den 26. februar 2014

- a) ~~der ikke er afgivet hensigtsmæssige svar på Kommissionens anmodninger om oplysninger, jf. stk. 2, eller~~
- b) ~~den pågældende infrastrukturforvalter ikke opfylder kravene i artikel 7a og 7b, eller~~
- c) ~~gennemførelsen af kravene i artikel 7a og 7b ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der for alle jernbanevirksomheder gælder lige vilkår, og at der ikke forekommer konkurrenceforvridning i den medlemsstat, hvor den pågældende infrastrukturforvalter er etableret.~~

Kommissionen træffer afgørelse inden for en rimelig frist.

4. ~~Den pågældende medlemsstat kan anmode Kommissionen om at ophæve sin afgørelse, jf. stk. 3, efter proceduren i artikel 62, stk. 2, når den pågældende medlemsstat over for Kommissionen fyldestgørende godtgør, at de begrundelser, der lå til grund for afgørelsen, ikke længere findes. Kommissionen træffer afgørelse inden for en rimelig frist.~~

5. ~~Med forbehold af stk. 1 til 4 overvåger det i artikel 55 omhandlede tilsynsorgan løbende overholdelsen af de krav, der er fastsat i artikel 7a og 7b. Enhver ansøger kan indgive klage til tilsynsorganet, hvis han mener, at disse krav ikke er opfyldt. Ved en sådan klage træffer tilsynsorganet inden for de frister, der er angivet i artikel 56, stk. 9, afgørelse om alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe situationen. [Ændring 101 + 125/rev]~~

Artikel 7c

Koordinationsudvalg

1. Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalterne opretter og organiserer koordinationsudvalg for hvert net. Medlemskab af dette udvalg skal ~~i det mindste~~ stå åbent for infrastrukturforvalteren, kendte ansøgere som omhandlet i artikel 8, stk. 3, og, efter anmodning, potentielle ansøgere, deres repræsentative organisationer, repræsentanter for brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport og, hvor det er relevant, regionale og lokale myndigheder, **herunder de kompetente myndigheder**. Medlemsstaternes repræsentanter og det berørte tilsynsorgan indbydes til koordinationsudvalgets møder som observatører. [Ændring 59]

2. Koordinationsudvalget skal stille forslag til eller rådgive infrastrukturforvalteren og eventuelt medlemsstaten vedrørende:

- a) ansøgernes behov i forbindelse med vedligeholdelse og udvikling af infrastrukturkapacitet
 - b) indholdet af de brugerorienterede præstationsmål, der er indeholdt i de kontraktmæssige aftaler, der er omhandlet i artikel 30, og af de incitament, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, og gennemførelsen deraf
 - c) indholdet og gennemførelsen af den netvejledning, der er omhandlet i artikel 27
 - d) de afgiftsrammer og regler, der er fastlagt af staten, og den afgiftsordning, der er fastlagt af infrastrukturforvalteren i overensstemmelse med artikel 29, og infrastrukturafgiftens niveau og struktur
 - e) proceduren for tildeling af infrastrukturkapacitet, herunder prioritetsregler for tildeling af kapacitet mellem forskellige kategorier af infrastrukturbrugere; **principperne for koordinering i tilfælde af modstridende ansøgninger om drift af en jernbanetjeneste er omfattet af artikel 46, stk. 4** [Ændring 60]
 - f) spørgsmål om intermodalitet
 - g) andre spørgsmål vedrørende betingelserne for adgang til og brug af infrastrukturen og kvaliteten af infrastrukturforvalterens tjenester
- ga) **problemer, som brugerne af jernbanegodstransport og passagertransport støder på, herunder kvaliteten af den leverede tjeneste, infrastrukturafgifter samt størrelsen og gennemsigtigheden af priserne på jernbanetransportydelse**. [Ændring 61]

Onsdag den 26. februar 2014

Koordinationsudvalget skal have beføjelse til at forlange relevante oplysninger fra infrastrukturforvalteren om litra a) — ~~g)~~ **ga)** for at kunne varetage disse opgaver, **med forbehold for forretningshemmeligheder.** [Ændring 62]

3. Koordinationsudvalget udarbejder en forretningsorden, som bl.a. omfatter regler om mødedeltagelse og -hyppighed, som skal være mindst én gang i kvartalet. **Forretningsordenen skal bl.a. indeholde regler om regelmæssig høring af brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport og af repræsentanter for arbejdstagerne inden for jernbanesektoren, mindst en gang om året.** Der skal hvert år forelægges en rapport om koordinationsudvalgets drøftelser for infrastrukturforvalteren, medlemsstaten, det berørte tilsynsorgan, **brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport og af repræsentanter for arbejdstagerne inden for jernbanesektoren** og Kommissionen med en angivelse af de standpunkter, som udvalgsmedlemmerne hver især har indtaget. [Ændring 63]

Artikel 7d

Europæisk netværk af infrastrukturforvaltere

1. Medlemsstaterne skal sikre, at infrastrukturforvalterne deltager og samarbejder i et netværk for at udvikle ~~EU's~~ **Unionens** jernbaneinfrastruktur **og** især for at sikre:

- i) en rettidig og effektiv gennemførelse af det transeuropæiske transportnet, herunder hovednetkorridorer, godstogskorridorer i henhold til forordning (EU) nr. 913/2010 (*) og udbygningsplanen for European Rail Traffic Management System (ERTMS) som fastlagt i afgørelse 2012/88/EU (**), **og**
- ii) **afviklingen af effektiv grænseoverskridende passagertransport i Unionen, herunder gennem grænseoverskridende samarbejde for at løse problemer med flaskehalse.**

1a. Netværket skal også udvikle fælles grundprincipper angående betaling for grænseoverskridende passagertransport på mere end ét net som defineret i artikel 37 og for tildeling af kapacitet som defineret i artikel 40. Disse fælles principper skal underlægges en udtalelse fra netværket af tilsynsorganer som omhandlet i artikel 57. [Ændring 64]

Kommissionen skal være medlem af netværket. Den skal koordinere og støtte netværkets arbejde og, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte henstillinger til netværket. Den skal sikre et aktivt samarbejde mellem de relevante infrastrukturforvaltere.

2. Netværket skal deltage i de markedsovervågningsaktiviteter, der er omhandlet i artikel 15, og sætte benchmarks for infrastrukturforvalternes effektivitet **og produktivitet** på grundlag af fælles indikatorer og kvalitetskriterier som f. eks. pålidelighed, kapacitet, disponibilitet, punktlighed og sikkerhed i forbindelse med deres net, aktivernes kvalitet og anvendelse, vedligeholdelse, fornyelse, udbygninger, investeringer ~~og~~, finansiel effektivitet **og gennemsigtighed i afgiftsrammer og -regler.** [Ændring 65]

3. Kommissionen ~~kan~~ **vedtager under hensyntagen til netværkets synspunkter** foranstaltninger, der fastlægger de fælles principper og metoder for netværket, navnlig for at sikre konsekvens for benchmarks og de procedurer, der skal følges ved samarbejdet i netværket. Disse foranstaltninger vedtages i form af en ~~gennemførelsesretsakt~~ **delegeret retsakt** efter proceduren i artikel ~~62, stk. 3~~ **60.**

(*) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 22).

(**) Kommissionens Afgørelse 2012/88/EU af 25. januar 2012 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for togkontrol- og kommunikationsdelsystemerne i det transeuropæiske jernbanesystem (EUT L 51 af 23.2.2012, s. 51.)
[Ændring 66]

5. Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Jernbanevirksomheder tildeles ret til adgang på retfærdige, ikke-diskriminerende og gennemsigtige vilkår til alle medlemsstaters jernbaneinfrastruktur med henblik på udførelse af alle former for jernbanepassagertransport. Jernbanevirksomhederne skal have ret til at medtage passagerer fra én station til en anden. Denne ret omfatter også adgang til infrastruktur, der forbinder de servicefaciliteter, der er nævnt i bilag II, punkt 2.«

Onsdag den 26. februar 2014

aa) Følgende stykke indsættes:

»2a. En medlemsstat skal ikke kunne pålægges at give adgangsret til infrastrukturen med henblik på udførelse af enhver form for ydelser til jernbanevirksomheder, når kontrollen direkte eller indirekte ligger hos en eller flere personer fra et eller flere tredjelande, hvor der ikke gives adgangsrettigheder til infrastruktur- og servicefaciliteter til EU-virksomheder på betingelser, der svarer til betingelserne i dette direktiv. Efter dette stykke opnås kontrol over en virksomhed gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift, særlig ved:

a) ejendoms- eller brugsret til den pågældende virksomheds samlede aktiver eller dele deraf

b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres afstemninger eller beslutninger.« [Ændring 67]

b) Stk. 3 og 4 udgår.

6. Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan begrænse den i artikel 10, stk. 2, fastsatte ret til adgang til kun at omfatte passagertransport mellem et bestemt afgang- og bestemmelsessted, når en eller flere kontrakter om offentlig tjeneste omfatter samme rute eller en alternativ rute, i de tilfælde, hvor udøvelsen af denne ret vil skabe ubalance i den økonomiske ligevægt i den eller de pågældende kontrakter om offentlig tjeneste. **Den i artikel 10, stk. 2, fastsatte ret til adgang kan ikke begrænses for så vidt angår højhastighedspassagertransport.**

De kompetente myndigheder og infrastrukturforvaltere skal give forhåndsvarsel til alle interesserede parter om kapacitetsansøgninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 (*), der kan være i strid med adgangsrettighederne i henhold til artikel 10 i dette direktiv.

Al passagertransport, der ikke er en del af en kontrakt om offentlig tjeneste, skal betegnes som en tjeneste med åben adgang.

Hvis en kompetent myndighed laver en ny kontrakt om offentlig tjeneste eller udvider anvendelsesområdet for en eksisterende kontrakt i form af at bruge mere infrastrukturkapacitet end tidligere, kan adgangsrettighederne for de virksomheder, der leverer de eksisterende tjenester med åben adgang, og som kan blive berørt af den kompetente myndigheds beslutning, ikke underkastes begrænsninger.«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1). [Ændring 68]

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»For at vurdere, om der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, skal det eller de relevante tilsynsorganer, jf. artikel 55, foretage en objektiv økonomisk analyse og basere sin afgørelse på forud fastlagte kriterier. Æ

Disse kriterier skal bl.a. omfatte indvirkningen af udøvelsen af retten til adgang på rentabiliteten af tjenester, der er omfattet af kontrakten om offentlig tjeneste, herunder konsekvenserne for nettoomkostningerne for den kompetente offentlige myndighed, der har tildelt kontrakten, passagerefterspørgsel, billetpriser, billetordninger, sted og antal stop samt tidspunkt for og hyppighed af den foreslåede nye tjeneste, og fastlægges af tilsynsorganet, jf. artikel 55, i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 4 i denne artikel. Det skal i analysen vurderes, om tjenesternes levedygtighed under kontrakten om offentlig tjeneste vil blive truet af en ny tjeneste med åben adgang.

Onsdag den 26. februar 2014

Den økonomiske ligevægt i kontrakten om offentlig tjeneste anses ikke for truet, hvis tilsynsorganet forudser, at den mulige nye tjeneste primært er indtægtsskabende og ikke indtægtsnedsættende for jernbanesektoren, og at det eventuelle indtægtstab for tjenesterne under den eller de pågældende kontrakter om offentlig tjeneste ikke er betydeligt. I overensstemmelse med en sådan analyse og afgørelsen fra det relevante tilsynsorgan skal medlemsstaterne kunne godkende, ændre eller afvise ansøgningen om adgang til en rute med passagertransport.»

c) *Følgende stykker indsættes:*

»2a. Såfremt der tildeles en kontrakt om offentlig trafikbetjening på grundlag af en offentlig udbudsprocedure i overensstemmelse med EU-retten, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1370/2007 begrænse adgangsrettighederne, jf. artikel 10, stk. 2, i dette direktiv, til varigheden af den pågældende kontrakt om offentlig tjeneste for tjenester mellem et afgangssted og et bestemmelsessted, som er omfattet af den pågældende kontrakt. Oplysningerne om, at adgangsrettighederne er begrænset, skal offentliggøres, når udbudsproceduren for den pågældende kontrakt om offentlig tjeneste iværksættes. Hvis tilsynsorganet forudser, at en yderligere ny tjeneste som omhandlet i artikel 10, stk. 2, primært er indtægtsskabende og ikke indtægtsnedsættende for jernbanesektoren, og for hvilken det forventes, at indtægtstabet for en række tjenester under kontrakten om offentlig tjeneste ikke er betydeligt, kan dens adgang ikke begrænses.

Begrænsningerne i dette stykke kan ikke føre til en begrænsning af retten til at medtage passagerer fra én station til en anden undervejs på en international rute, herunder på strækningen mellem to stationer i en og samme medlemsstat.

2b. Det eller de tilsynsorganer, der foretager de i stk. 2 og 2a omhandlede analyser, træffer sin eller deres afgørelse, efter at der inden for en måned efter modtagelsen af underretningen om den planlagte passagertransport, jf. artikel 38, stk. 4, er indgivet en ansøgning fra:

- a) den eller de kompetente myndigheder, som indgik kontrakten om offentlig tjeneste
- b) enhver anden berørt kompetent myndighed, som har ret til at begrænse adgangen i henhold til denne artikel
- c) infrastrukturforvalteren
- d) den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig tjeneste

da) den jernbanevirksomhed, som har ansøgt om kapacitet i henhold til artikel 38, stk. 4.» [Ændring 69+114]

d) *Stk. 3 og 4 affattes således:*

»3. Det relevante tilsynsorgan skal begrunde sin afgørelse og anføre, på hvilke betingelser nedenstående senest en måned efter meddelelsen af afgørelsen kan ansøge om fornyet behandling af afgørelsen:

- a) den eller de relevante kompetente myndigheder
- b) infrastrukturforvalteren
- c) den jernbanevirksomhed, der opfylder en kontrakt om offentlig tjeneste
- d) den jernbanevirksomhed, som ansøger om markedsadgang.»

Hvis tilsynsorganet *i overensstemmelse med stk. 2* finder, at der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste i forbindelse med den planlagte passagertransport, jf. artikel 38, stk. 4, skal den angive de eventuelle ændringer af den pågældende tjeneste, som vil kunne sikre, at betingelserne for tildeling af ret til adgang i artikel 10, stk. 2, er opfyldt.

Onsdag den 26. februar 2014

4. Kommissionen vedtager senest 16. december 2016, på grundlag af erfaringerne fra tilsynsorganerne, de kompetente myndigheder og jernbanevirksomhederne og på grundlag af arbejdet i det netværk, der er nævnt i artikel 57, stk. 1, foranstaltninger med nærmere procedureregler og kriterier for anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 i denne artikel. ~~Sådanne gennemførelsesretsakter~~ **Disse delegerede retsakter** vedtages efter ~~undersøgelelsesproceduren~~ **proceduren** i artikel ~~62, stk. 3~~ **60.** [Ændring 70]

e) Stk. 5 udgår.

7. Som artikel 13a indsættes:

»Artikel 13a

Fælles information og ~~integrerede~~ billetsystemer [Ændring 71]

1. **Alle data om køreplaner anses for at være offentlige og skal stilles til rådighed i overensstemmelse dermed.** ; jf. dog bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1371/2007⁽¹⁾ og direktiv 2010/40/EU⁽²⁾

Uanset forordning (EF) nr. 1371/2007 og direktiv 2010/40/EU skal medlemsstaterne pålægge alle jernbaneaktører såsom jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og billetsælgere senest fra den 12. december 2019 at anvende et interoperabelt gennemgående billet- og informationssystem, som opfylder målsætningen om at give passagererne adgang til alle data, der er nødvendige for at planlægge en rejse og for at reservere og købe deres billetter inden for Unionen.

Medlemsstaterne skal pålægge jernbanevirksomheder at samarbejde om inden den 12. december 2019 at etablere en ordning med fælles information og billetsystemer i forbindelse med billetudstedelse, gennemgående billetter og reservationer til alle jernbanepassagertjenester i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste efter forordning (EF) nr. 1370/2007 eller beslutte at give de relevante myndigheder beføjelse til at etablere en sådan ordning. Ordningen må ikke skabe markedsforvriddning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder. Den forvaltes af en offentlig eller privat retlig enhed eller en sammenslutning af alle jernbanevirksomheder, der udfører passagertransport.

Jernbanevirksomheder, der udfører kommerciel offentlig persontransport, skal have ikke-diskriminerende adgang til ordningen med henblik på at informere om og sælge billetter til offentlig persontransport med jernbane som et supplement til deres egne transportydelser.

Alle ordninger skal udformes på en sådan måde, at de er interoperable i overensstemmelse med direktiv 2008/57/EF og de grundlæggende tekniske specifikationer for telematiksystemer. De skal navnlig opfylde disse tekniske krav for at sikre konsekvens i afgifter og clearing, fortroligheden af kommercielle oplysninger, beskyttelse af personoplysninger og overholdelse af konkurrencereglerne. Alle ordninger eller systemer, der tilbyder supplerende ydelser til passagererne, skal være kompatible med de pågældende tekniske specifikationer.

Medlemsstaterne skal sikre, at adgangen til de grundlæggende tekniske specifikationer for telematiksystemer er åben og ikke-diskriminerende.

Alle kommercielle aftaler mellem deltagerne skal være i overensstemmelse med konkurrencereglerne.

Omkostningerne ved en sådan ordning skal deles mellem deltagerne på en rimelig måde, der afspejler deres respektive bidrag.

Tilsynsorganet skal sikre, at sådanne ordninger med gennemgående billetter ikke skaber markedsforvriddning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder. [Ændring 72]

Medlemsstaterne kan ~~ligeledes~~ pålægge jernbanevirksomheder, ~~der udfører indenlandsk passagertransport og udbydere af passagertransport med andre transportformer~~ at deltage i en ordning med fælles **interoperabel rejseinformation** og integrerede billetsystemer i forbindelse med billetudstedelse, gennemgående billetter og reservationer, eller beslutte at give ~~kompetente~~ **relevante** myndigheder beføjelse til at etablere en sådan ordning. Hvis der etableres en sådan ordning, sikrer medlemsstaterne, at den ikke skaber markedsforvriddning eller forskelsbehand-

Onsdag den 26. februar 2014

ling mellem jernbanevirksomheder **og andre udbydere af passagertransport**, og at den forvaltes af en offentlig eller privat retlig enhed, eller en sammenslutning af alle **virksomheder**, der udfører passagertransport.

2. Medlemsstaterne skal pålægge jernbanevirksomheder, der udfører passagertransport, at indføre **udarbejde** og koordinere **nationale** beredskabsplaner **for vigtige ruter inden for Unionen** med henblik på at yde assistance til passagerer, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 1371/2007, **under hensyntagen til Kommissionens beslutning 2008/164/EF (*)** i tilfælde af større driftsafbrydelser **som følge af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer. Den enkelte stationsleder og jernbanevirksomhed, der udfører passagertransport, indfører sin egen beredskabsplan i overensstemmelse med de nationale beredskabsplaner.**

(¹) EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14.

(²) EUT L 207 af 6.8.2010, s. 1.

(*) **Kommissionens beslutning 2008/164/EF af 21. december 2007 vedrørende den tekniske specifikation for interoperabilitet for »bevægelsehæmmede« i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog og højhastighedstog (EUT L 64 af 7.3.2008, s. 72).** [Ændring 73]

7a) **I artikel 19 tilføjes følgende litra:**

»da) har forpligtet sig til at anvende de respektive kollektive overenskomster i de medlemsstater, som virksomhederne ønsker at drive virksomhed i.« [Ændring 74]

8. Artikel 38, stk. 4, affattes således:

»4. Hvis en ansøger agter at indgive en ansøgning om infrastrukturkapacitet med henblik på at udføre passagertransport, underretter den de relevante infrastrukturforvaltere og tilsynsorganer mindst 18 måneder, før den køreplan, som ansøgningen om kapacitet vedrører, træder i kraft. For at gøre det muligt for de relevante tilsynsorganer at vurdere den potentielle økonomiske betydning for eksisterende kontrakter om offentlig tjeneste skal tilsynsorganerne sikre, at enhver kompetent myndighed, der har forhandlet en kontrakt om passagertransport med jernbane på den pågældende rute i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste, alle andre berørte kompetente myndigheder med ret til at begrænse adgangen i henhold til artikel 11 og enhver jernbanevirksomhed, der opfylder en kontrakt om offentlig tjeneste på den rute, passagertransporten vedrører, underrettes herom hurtigst muligt og senest inden for fem dage.«

8a) **I artikel 42 indsættes følgende stykke:**

»1a. Med henblik på at undgå forskelsbehandling af ansøgerne skal tilsynsorganet, jf. artikel 55 i dette direktiv, forhåndsgodkende en sådan rammeaftale og på eget initiativ fore tilsyn med gældende rammeaftaler. En ansøger har endvidere ret til at indgive klage til tilsynsorganet, hvis ansøgeren mener at være blevet uretfærdigt behandlet, udsat for forskelsbehandling eller på anden måde krænkede af en rammeaftale. I tilfælde af en klage vedrørende en rammeaftale skal tilsynsorganet enten bekræfte, at en ændring af rammeaftalen ikke er påkrævet, eller forlange rammeaftalen ændret i overensstemmelse med de af tilsynsorganet angivne retningslinjer senest to måneder efter tilsynsorganets modtagelse af klagen. Infrastrukturforvalteren og jernbanevirksomheden skal opfylde tilsynsorganets afgørelse, så snart det er materielt muligt, og under alle omstændigheder senest en måned efter at have modtaget afgørelsen fra tilsynsorganet. Tilsynsorganet sikrer under sin udførelse af de i dette stykke omhandlede funktioner, at forretningshemmeligheder beskyttes.« [Ændring 75]

8b) **Artikel 46, stk. 4, affattes således:**

»4. Netvejledningen skal indeholde en redegørelse for principperne for samordningen. De skal især afspejle vanskeligheden ved at arrangere internationale kanaler og de konsekvenser, ændringer kan få for andre infrastrukturforvaltere. **I tilfælde af modstridende ansøgninger om drift af en jernbanetjeneste inden for samme markedssegment skal infrastrukturforvalteren i fordelingen af kapaciteten kun tage højde for den omstridte infrastruktur og ikke den overordnede kapacitet, som er genstand for de konkurrerende ansøgninger.**« [Ændring 76]

Onsdag den 26. februar 2014

8c) Artikel 54, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis der opstår forstyrrelser i togtrafikken på grund af tekniske fejl eller som følge af en ulykke, træffer infrastrukturforvalteren alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at normalisere situationen. Med henblik herpå udarbejder infrastrukturforvalteren en beredskabsplan med en liste over de forskellige organer, der skal underrettes i tilfælde af alvorlige hændelser eller alvorlige forstyrrelser i togtrafikken. **Hvis der opstår forstyrrelser, som kan påvirke den grænseoverskridende trafik, videregiver infrastrukturforvalteren alle relevante oplysninger til andre infrastrukturforvaltere, hvis net og trafik kan blive påvirket af forstyrrelserne. De relevante infrastrukturforvaltere normaliserer i fællesskab den grænseoverskridende trafik.**« [Ændring 77]

8d) I artikel 55 tilføjes følgende stykke:

»3a. **Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsorganerne har den nødvendige organisatoriske og funktionelle kapacitet til at udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 56, og vedtager, hvor det er relevant, en handlingsplan for at give dem denne kapacitet.**« [Ændring 78]

8e) Artikel 56 affattes således:

»Artikel 56

Tilsynsorganets funktioner

1. Med forbehold af artikel 46, stk. 6, har en ansøger ret til at indgive klage til tilsynsorganet, hvis han mener at være blevet uretfærdigt behandlet, udsat for forskelsbehandling eller på anden måde krænket, især ved en afgørelse truffet af infrastrukturforvalteren eller, hvis det er relevant, jernbanevirksomheden eller operatøren af en servicefacilitet vedrørende:

- a) den foreløbige og endelige udgave af netvejledningen
- b) de kriterier, der er anført i netvejledningen
- c) tildelingsprocessen og dens resultat
- d) afgiftsordninger
- e) niveauet for eller strukturen i infrastrukturafgifter, som virksomheden skal eller kan komme til at skulle betale
- f) ordninger vedrørende adgang i henhold til artikel 10-13
- g) adgang til og opkrævning af afgifter for tjenester i henhold til artikel 13

ga) planlagt eller ikke planlagt vedligeholdelsesarbejde.

2. Med forbehold af de nationale konkurrencemyndigheders beføjelser til at sikre konkurrencen på markederne for jernbanetransportydelse har tilsynsorganet beføjelse til at overvåge konkurrencesituationen på markederne for jernbanetransportydelse og navnlig at føre tilsyn med stk. 1, litra a) til ~~g)~~ **ga)**, på eget initiativ med henblik på at undgå forskelsbehandling af ansøgerne. Det kontrollerer især, om netvejledningen indeholder diskriminerende bestemmelser eller giver infrastrukturforvalteren skønsbeføjelser, som kan anvendes til at forskelsbehandle ansøgerne.

3. Tilsynsorganet samarbejder desuden tæt med den nationale sikkerhedsmyndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (*), og med den licensudstedende myndighed i henhold til nærværende direktiv.

Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder i fællesskab udvikler en ramme for informationsudveksling og samarbejde rettet mod at forhindre en skadelig indvirkning på konkurrencen eller sikkerheden på jernbanemarkedet. Denne ramme skal omfatte en mekanisme, hvormed tilsynsorganet kan forsyne den nationale sikkerhedsmyndighed og den licensudstedende myndighed med anbefalinger vedrørende emner, der kan påvirke konkurrencen på jernbanemarkedet, og hvormed den nationale sikkerhedsmyndighed kan forsyne tilsynsorganet og den licensudstedende myndighed med anbefalinger vedrørende emner, der kan påvirke sikkerheden. Med forbehold af de enkelte myndigheders uafhængighed på deres respektive kompetenceområder undersøger den relevante myndighed alle sådanne anbefalinger, inden den træffer sine beslutninger. Hvis den relevante myndighed beslutter ikke at følge disse anbefalinger, skal den angive en begrundelse i sin afgørelse.

Onsdag den 26. februar 2014

4. Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om, at tilsynsorganet får til opgave at vedtage ikke-bindende udtalelser om den foreløbige udgave af virksomhedsplanen i artikel 8, stk. 3, den kontraktmæssige aftale og kapacitetsforbedringsplanen, og især at angive, hvorvidt disse instrumenter er i overensstemmelse med den konkurrencemæssige situation på markederne for jernbanetjenester.

5. Tilsynsorganet skal have den nødvendige organisatoriske kapacitet med hensyn til menneskelige og materielle ressourcer, som skal stå i forhold til jernbanesektorens betydning i medlemsstaten.

6. Tilsynsorganet sikrer, at afgifter, der er fastsat af infrastrukturforvalteren, er i overensstemmelse med kapitel IV, afdeling 2, og ikke indebærer forskelsbehandling. **Tilsynsorganet sikrer også, at de af infrastrukturforvalteren, operatører af servicefaciliteter eller af jernbanevirksomheder fastsatte afgifter for adgang, herunder for sporadgang, adgang til banegårde, dertil hørende bygninger og andre faciliteter, inklusive faciliteter til visning af rejseoplysninger, ikke indebærer forskelsbehandling. I den forbindelse skal planlagte ændringer af højden eller strukturen af de i dette afsnit nævnte afgifter meddeles tilsynsorganet senest to måneder før deres planlagte ikrafttræden. Tilsynsorganet kan indtil senest én måned før den planlagte ikrafttrædelse forlange en reduktion eller forhøjelse, udsættelse eller annullering af de planlagte ændringer.** Forhandlinger mellem ansøgere og en infrastrukturforvalter om niveauet for infrastrukturafgifter er kun tilladt, hvis de foregår under overvågning af tilsynsorganet. Tilsynsorganet griber ind, hvis forhandlingerne kan forventes at stride mod dette kapitel.

7. Tilsynsorganet hører regelmæssigt og under alle omstændigheder mindst en gang hvert andet år repræsentanterne for brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport for at tage hensyn til deres synspunkter vedrørende jernbanemarkedet.

8. Tilsynsorganet er beføjet til at forlange relevante oplysninger fra infrastrukturforvalteren, ansøgere og alle involverede tredjeparter i den pågældende medlemsstat.

De ønskede oplysninger skal afgives inden for en rimelig periode, der fastsættes af tilsynsorganet, og som ikke må være over én måned, medmindre tilsynsorganet i særlige tilfælde accepterer og giver tilladelse til en tidsbegrænset forlængelse, som ikke må overstige yderligere to uger. Tilsynsorganet skal kunne håndhæve sådanne anmodninger med passende sanktioner, herunder bøder. De oplysninger, der skal videregives til tilsynsorganet, omfatter bl.a. alle de data, som tilsynsorganet forlanger inden for rammerne af sit arbejde med at behandle klager og overvåge konkurrencen på markederne for jernbanetransportydelse i overensstemmelse med stk. 2. Dette omfatter data, som er nødvendige til statistiske formål og markedsobservation.

9. Tilsynsorganet behandler alle klager og anmoder i givet fald om relevante oplysninger og tager initiativ til høring af alle relevante parter senest en måned efter modtagelse af klagen. Det behandler alle klager, træffer de fornødne foranstaltninger og informerer de relevante parter om sin begrundede afgørelse inden for en forud fastsat rimelig frist, dog altid senest seks uger efter modtagelsen af alle relevante oplysninger. Med forbehold af de nationale konkurrencemyndigheders beføjelser til at sikre konkurrencen på markederne for jernbanetjenesteydelser træffer tilsynsorganet, hvor det er nødvendigt, på eget initiativ afgørelse om passende foranstaltninger med henblik på at korrigerer forskelsbehandling af ansøgere, markedsforvridning og alle andre former for uønsket udvikling på disse markeder, navnlig med hensyn til stk. 1, litra a) ~~til g)~~ **ga**).

En afgørelse truffet af tilsynsorganet er bindende for alle de af afgørelsen omfattede parter og er ikke underlagt kontrol fra den anden administrative instans' side. Tilsynsorganet skal kunne håndhæve sine afgørelser med passende sanktioner, herunder bøder.

I tilfælde af en klage vedrørende afslag på en ansøgning om infrastrukturkapacitet eller vedrørende vilkårene for et tilbud om kapacitet bekræfter tilsynsorganet enten, at en ændring af infrastrukturforvalterens beslutning ikke er påkrævet, eller forlanger afgørelsen ændret i overensstemmelse med ~~de af tilsynsorganet angivne retningslinjer~~ **dets instrukser. Infrastrukturforvalteren skal efterkomme tilsynsorganets afgørelse senest en måned efter modtagelsen af underretningen om beslutningen.**

10. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet af tilsynsorganet kan prøves ved en domstol. Klager kan have opsættende virkning for tilsynsorganets afgørelse, hvis den umiddelbare virkning af tilsynsorganets afgørelse vil kunne påføre den klagende part uoprettelig eller tydeligt urimelig skade. Denne bestemmelse berører ikke de beføjelser, som den domstol, der behandler klagen, har i medfør af forfatningsretlige bestemmelser, hvor det er relevant.

Onsdag den 26. februar 2014

11. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet af tilsynsorganet offentliggøres.

12. Tilsynsorganet er beføjet til at gennemføre revisioner eller iværksætte eksterne revisioner hos infrastrukturforvalterne, operatører af servicefaciliteter og, når det er relevant, jernbanevirksomheder for at kontrollere, om bestemmelserne i artikel 6 om adskillelse af regnskaber er overholdt. I denne henseende kan tilsynsorganet anmode om alle relevante oplysninger. Tilsynsorganet har især beføjelse til at anmode infrastrukturforvalteren, operatører af servicefaciliteter og alle virksomheder eller andre enheder, der udfører eller tager del i forskellige former for jernbanetransport eller forvaltning af infrastruktur som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2 og artikel 13, om at stille alle eller dele af de i bilag VIII opførte regnskabsoplysninger til rådighed og om at opfylde de detaljeringskrav, som det er nødvendigt og rimeligt at stille.

Uden at det berører de eksisterende beføjelser for myndigheder med ansvar for statsstøttestørgsmål, kan tilsynsorganet også ud fra disse regnskaber drage konklusioner vedrørende statsstøttestørgsmål, som det skal indberette til disse myndigheder.

13. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 60 vedrørende visse ændringer af bilag VIII. Bilag VIII kan således ændres på baggrund af udviklingen i regnskabs- og tilsynspraksis og/eller med henblik på at tilføje yderligere elementer, der er nødvendige for at kontrollere adskillelse af regnskaberne.

(*) EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1.« [Ændring 79]

8f) I artikel 57 tilføjes følgende stykke:

»9a. Hvis en ansøger mener, at en afgørelse fra en infrastrukturforvalter forhindrer udviklingen af en international tjeneste, kan ansøgeren forelægge sagen for netværket af tilsynsorganer og anmode om en udtalelse. Det pågældende nationale tilsynsorgan skal samtidig underrettes om denne forelæggelse. Netværket anmoder om nødvendigt om forklaringer fra infrastrukturforvalteren og under alle omstændigheder fra det pågældende nationale tilsynsorgan.

Netværket af tilsynsorganer forelægger Kommissionen en årsrapport om dets aktiviteter. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen vedtager inden for et år efter dette direktivs ikrafttrædelse og senest den 31. december 2019 et forslag til retsakt om oprettelse af et europæisk tilsynsorgan og giver det status som juridisk person og en tilsyns- og voldgiftsfunktion, så det kan behandle grænseoverskridende og internationale problemer og fungere som appelinstans for afgørelser truffet af nationale tilsynsorganer. Det nye organ erstatter det europæiske netværk af tilsynsorganer.« [Ændring 80]

9. Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. Senest den 31. december 2024 skal Kommissionen evaluere indvirkningen af dette direktiv på jernbansektoren og forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen. I denne evaluering skal der tages højde for det europæiske tilsynsorgans syn på, om der fortsat sker forskelsbehandling eller andre former for konkurrenceforvridning, og arbejdsmarkedets parter holdninger i Unionens relevante udvalg vedrørende den sociale dialog. [Ændring 81]

*Senest samme dato skal ~~Kommissionen~~ **det europæiske tilsynsorgan** vurdere, hvorvidt der fortsat består diskriminerende praksis eller andre former for konkurrenceforvridning, ~~i relation til infrastrukturforvaltere, der indgår en vertikal integreret virksomhed~~ **og fremlægge anbefalinger til yderligere politiske foranstaltninger**. Kommissionen fremsætter, hvis det er relevant, forslag til ny lovgivningsmæssige foranstaltninger **på grundlag af disse anbefalinger.**« [Ændring 82]*

»Kommissionen vurderer senest 18 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse direktivets indvirkning på udviklingen af arbejdsmarkedet for medrejsende medarbejdere og foreslår, hvor det er relevant, nye lovgivningsmæssige foranstaltninger om certificering af sådanne medrejsende medarbejdere.« [Ændring 83]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 1a**I forordning (EF) nr. 1371/2007 foretages følgende ændringer:****Artikel 2, stk. 3, affattes således:**

»3. Fra datoen for denne forordnings ikrafttræden finder artikel 9, **10**, 11, 12, 19, artikel 20, stk. 1, og artikel 26 anvendelse på alle former for passagertransport med jernbane i hele ~~Fællesskabet~~ **Unionen.**« [**Ændring 84**]

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... (*) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

3. Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. **Det gøres tilgængeligt i den konsoliderede udgave, sammen med direktiv 2012/34/EU, som det ændrer, senest tre måneder efter dets offentliggørelse.** [**Ændring 85**]

4. Artikel 1, stk. 5-8, finder anvendelse fra den 1. januar 2018 [i tide til den køreplan, som starter den 14. december 2019].

Indtil datoen for anvendelsen af nr. 5 og med forbehold for international passagertransport kræves det ikke, at medlemsstaterne indrømmer ret til adgang til jernbanevirksomheder, herunder virksomheder under disses direkte eller indirekte kontrol, der har licens i en medlemsstat, hvor ret til adgang af lignende art ikke indrømmes. [**Ændring 86**]

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

(*) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0148

De nationale markeder for personbefordring med jernbane ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane (COM(2013)0028 — C7-0024/2013 — 2013/0028(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/53)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0028),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0024/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af Litauens parlament, Luxembourgs deputeretkammer, det nederlandske første- og andetkammer, det østrigske forbundsråd og den svenske rigsdag, ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A7-0034/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0028

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91,

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

Onsdag den 26. februar 2014

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I det seneste årti har væksten i personbefordringen med jernbane ikke været tilstrækkelig til, at jernbanerne har kunnet øge deres andel af transportmarkedet i forhold til biler og fly. Jernbanernes andel af personbefordringen i EU har ligget ret stabilt på 6 %. Jernbanetjenesterne har ikke holdt trit med ~~behovet~~, **udviklingen inden for andre transportformer**, når det gælder ~~trafikbetjeningen~~ **rådighed, pris og kvaliteten heraf kvalitet**. **Det er på denne baggrund nødvendigt at drage den fulde, relevante lære af den tilgang, som Unionen har anlagt i forbindelse med de tre foregående jernbanereformer.** [Ændring 1]
- (1a) **Jernbanetransport spiller en væsentlig rolle, både socialt, miljømæssigt og inden for mobilitetsplanlægning, og dens samlede andel af den europæiske persontransport har potentiale til at kunne øges betydeligt. Investeringer i såvel forskning som infrastruktur og rullende materiel kan i denne henseende bidrage betydeligt til ny vækst og dermed fremme beskæftigelsen, såvel direkte i jernbanesektoren som indirekte ved at øge mobiliteten for ansatte i andre sektorer. Jernbanetransporten har potentiale til at blive en vigtig moderne del af EU's erhvervssektor, forudsat at medlemsstaterne kan enes om at øge deres samarbejde.** [Ændring 2]
- (2) EU-markedet for international personbefordring med jernbane har været åbent for konkurrence siden 2010. Derudover har nogle medlemsstater åbnet deres nationale markeder for personbefordring for konkurrence ved at indføre fri adgang til markedet eller sende kontrakter om offentlig trafikbetjening i udbud eller begge dele.
- (3) I sin hvidbog om transportpolitik af 28. marts 2011 ⁽⁴⁾ fremførte Kommissionen sine intentioner om at fuldende det indre marked for jernbane, således at EU's jernbaneselskaber har mulighed for at yde alle typer jernbanetjenester uden unødige tekniske og administrative hindringer. **Det er med henblik på bedre at kunne nå dette mål nødvendigt, at den nuværende reform udformes under indtryk af de jernbanemodeller, som har vist sig at være effektive i Unionen.** [Ændring 5]
- (3a) **Kvaliteten af de offentlige serviceydelser inden for kollektiv togtrafik bør forbedres og effektiviseres, samtidig med at eksisterende offentlige passagertogdrift, der fungerer effektivt, opretholdes.** [Ændring 6]
- (3b) **Færdiggørelsen af åbningen af Unionens jernbanemarked skal ses som afgørende skridt til at gøre togtransport til et troværdigt alternativ til andre transportformer med hensyn til pris og kvalitet.** [Ændring 7]
- (3c) **Det er af afgørende betydning, at de kompetente myndigheder indtager en central rolle i organiseringen af den kollektive trafik. Disse myndigheder har ansvaret for planlægning af kollektiv trafik, herunder fastlæggelse af ruter der skal udlægges til fri adgang eller drives under kontrakt om offentlig trafikbetjening, og fastsættelse af udbudsproceduren. Desuden bør de begrunde, hvorfor gennemførlighed, effektivitet og kvalitetsmål kun kan opnås gennem den kontrakt, som de har valgt, og bør offentliggøre denne begrundelse.** [Ændring 8]

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽⁴⁾ Hvidbog: En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem (COM(2011)0144).

Onsdag den 26. februar 2014

- (4) Ved tilrettelæggelsen af den offentlige personbefordring bør de kompetente myndigheder sikre, at de offentlige serviceforpligtelser og det geografiske anvendelsesområde for kontrakter om offentlig trafikbetjening opfylder kriterierne for hensigtsmæssighed og nødvendighed og står i et rimeligt forhold til de mål, der er fastsat for den offentlige transportpolitik på deres område. Den offentlige transportpolitik bør udspecificeres i **bæredygtige** planer for offentlig personbefordring, der giver mulighed for markedsbaserede transportløsninger. Udarbejdelsen af planer for offentlig personbefordring og fastlæggelsen af de offentlige serviceforpligtelser bør ske på en sådan måde, at det er gennemskueligt for de relevante berørte parter og potentielle nye markedsdeltagere. [Ændring 9]
- (5) For at sikre forsvarlig finansiering af tiltag til at realisere målene i planerne for **bæredygtig** offentlig personbefordring, bør de kompetente myndigheder definere de offentlige serviceforpligtelser således, at målene for den offentlige personbefordring nås på en **både kvalitetssikret og** omkostningseffektiv måde, idet de tager hensyn til kompensationen for den økonomiske nettovirkning af disse forpligtelser, og de bør sikre, at den offentlige befordring, der ydes i henhold til kontrakter om offentlig trafikbetjening, er finansielt bæredygtig på lang sigt. **Dette omfatter at undgå over- såvel som underkompensation, der skyldes enten indholdet af de offentlige serviceforpligtelser eller, at den kompetente myndighed ikke overholder sine finansielle forpligtelser. Offentlige serviceforpligtelser kan omfatte transportnet, hvor nogle serviceydelser kan drives med en rimelig fortjeneste uden økonomisk kompensation; inkluderingen af disse serviceydelser i de offentlige serviceforpligtelser bør ikke medføre udbetaling af kompensationer, der overstiger den sum, som er nødvendig for at sikre det samlede udbud af trafik på toget.** [Ændring 10]
- (6) Hvis markedet for offentlig personbefordring med jernbane skal fungere gnidningsløst, er det særlig vigtigt, at de kompetente myndigheder opfylder disse kriterier for offentlige serviceforpligtelser og anvendelsesområdet for kontrakter om offentlig trafikbetjening, fordi åben adgang til markedet for transportydelser skal koordineres nøje med de ydelser, der allerede er omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening. Derfor bør det uafhængige tilsynsorgan sikre, at denne proces gennemføres korrekt og gennemskueligt.
- (7) ~~Der bør fastsættes en maksimal årlig~~ Volumenet for kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, ~~således at konkurrencen~~ **skal tildeles via udbudsprocedure**, bør fastsættes **på en måde, der gør konkurrencen lettere mellem små tilbudsgivere, nye aktører og den eksisterende operatør** i forbindelse med sådanne kontrakter ~~fremmes~~, samtidig med, at de kompetente myndigheder indrømmes en vis fleksibilitet til under hensyntagen til de økonomiske og driftsmæssige forhold at udnytte den pågældende volumen bedst muligt. [Ændring 64]
- (8) For at lette udarbejdelsen af bud og dermed fremme konkurrencen bør de kompetente myndigheder, **idet forretningshemmeligheder samtidig beskyttes**, sørge for, at operatører af offentlig trafikbetjening, der ønsker at indgive sådanne bud, modtager oplysninger om de befordringsaktiviteter og den infrastruktur, der er omfattet af den pågældende kontrakt om offentlig trafikbetjening **i et sådant omfang, at de ikke kan anses for forskelsbehandlet af den ordregivende myndighed i forhold til andre konkurrenter.** [Ændring 12]
- (9) Nogle af de øvre grænser for direkte tildelte kontrakter om offentlig trafikbetjening bør tilpasses til de økonomiske vilkår, der gælder for udbud i jernbanesektoren.
- (9a) **For at sikre lige konkurrencevilkår og forhindre misbrug af kompensationer, bør princippet om gensidighed finde anvendelse. Dette princip bør ikke kun finde anvendelse på medlemsstaterne og virksomheder, der er etableret i Unionen, men også på virksomheder fra tredjelande, som ønsker at deltage i udbudsprocedurer inden for Unionen.** [Ændring 65]
- (10) Hvis det skal lykkes at etablere et indre marked for personbefordring med jernbane, kræver det, at ~~alle medlemsstaterne anvender~~ **der anvendes** et sæt fælles regler for udbud af kontrakter om offentlig trafikbetjening i denne sektor, **som er gældende i alle medlemsstater** på en ensartet måde, **og under hensyntagen til de specifikke forhold i hver enkelt medlemsstat.** [Ændring 14]
- (11) For at skabe de overordnede betingelser for, at samfundet fuldt ud kan drage nytte af en reel åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane bør medlemsstaterne sikre, at personalet hos operatører af offentlig trafikbetjening nyder tilstrækkelig social beskyttelse. [Ændring 16]

Onsdag den 26. februar 2014

- (12) Hvis markedet ikke selv sørger for, at operatører af offentlig trafikbetjening har adgang til rullende materiel på fornuftige økonomiske og ikke-diskriminerende vilkår, bør de kompetente myndigheder lette adgangen til sådant materiel ved hjælp af hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger.
- (13) Visse meget vigtige oplysninger om kommende udbud af kontrakter om offentlig trafikbetjening bør være fuldt ud transparente for at muliggøre en bedre markedsrespons.
- (14) ~~Det bør i overensstemmelse med den interne logik i forordning (EF) nr. 1370/2007 præciseres, at den overgangsperiode, der løber indtil den 2. december 2019, kun gælder for kravet om at sende kontrakter om offentlig trafikbetjening i udbud. [Ændring 66]~~
- (15) ~~Jernbaneselskaber, der tidligere har fået tildelt kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud, har brug for ekstra tid til at forberede sig på kravet om udbud af sådanne kontrakter, således at de kan foretage en effektiv og rentabel intern omstrukturering. Der er derfor behov for overgangsforanstaltninger for kontrakter, der er tildelt direkte fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og indtil den 3. december 2019. [Ændring 67]~~
- (16) Når der først er åbnet op for de nationale markeder for personbefordring med jernbane, kan de kompetente myndigheder være nødt til at træffe foranstaltninger, der sikrer et højt konkurrenceniveau, ved at begrænse antallet af kontrakter, der kan tildeles samme jernbaneselskab, og der bør derfor fastsættes passende bestemmelser.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (18) I forbindelse med ændringerne af Rådets forordning (EF) nr. 994/98 (bemyndigelsesforordningen) ⁽²⁾ foreslog Kommissionen ligeledes en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 (COM(2012)0730/3). For at harmonisere tilgangen til gruppefritagelsesforordninger på statsstøtteområdet og i overensstemmelse med procedurerne i traktatens artikel 108, stk. 4, og artikel 109 bør støtte til samordning af transportvæsenet eller støtte, som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, jf. traktatens artikel 93, være omfattet af bemyndigelsesforordningens anvendelsesområde.
- (19) Forordning (EF) nr. 1370/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ⁽³⁾ foretages følgende ændringer i forordning (EF) nr. 1370/2007: [Ændring 17]

1. I artikel 2 foretages følgende ændringer:

-a) Følgende litra indsættes:

»aa) »offentlig personbefordring med jernbane«: offentlig personbefordring med jernbane med undtagelse af personbefordring med andre skinebaserede transportformer såsom metrotog, sporvogne eller, hvis medlemsstaterne beslutter sig herfor, duosporvogne.» [Ændring 18]

a) Litra c), affattes således:

»c) »kompetent lokal myndighed«: en kompetent myndighed, hvis geografiske kompetenceområde ikke dækker hele medlemsstaten, og som dækker transportbehovet i bl.a. et byområde og/eller et landområde, eller en region, herunder også på grænseoverskridende niveau« [Ændring 19]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. .../... om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej (COM(2012)0730 af 5.12.2012).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

Onsdag den 26. februar 2014

b) I litra e) indsættes følgende afsnit:

»Offentlige serviceforpligtelser omfatter ~~ikke offentlig personbefordring, der er mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt~~ **nødvendig, bl.a.** for at udnytte ~~netværkseffekterne~~ **netværkseffekter, der opstår** på lokalt, regionalt eller subnationalt plan. **Sådanne netværkseffekter opstår ved integration af transporttjenester, som gør offentlig transport mere attraktiv for passagererne og mere effektiv for den offentlige transportsektor. Netværkseffekter kan frembringes både af serviceydelse, der opnår omkostningsbalance, og serviceydelser, der ikke gør det, såvel som på forskellige niveauer tilknyttet geografi, togkøreplan eller prisniveau.**« [Ændring 20]

2. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Multimodale og bæredygtige planer for offentlig personbefordring og offentlige serviceforpligtelser [Ændring 21]

1. De kompetente myndigheder opstiller og ajourfører regelmæssigt **multimodale** planer for offentlig personbefordring, der dækker alle relevante transportmåder for det område, som de er ansvarlige for. I disse planer fastsættes der mål for den offentlige transportpolitik, og det angives, hvordan disse mål nås for alle relevante transportmåder for det område, som de er ansvarlige for, **for således at fremme social og territorial samhørighed. Det skal være muligt for disse planer at bestå i oplysninger om planer om offentlig personbefordring, der allerede er offentligt tilgængelige. I det omfang, der allerede findes interregionale tjenester, tages disse i betragtning.** ~~Planerne~~ **Disse planer** skal mindst indeholde: [Ændring 22]

a) nettet eller ruternes struktur

b) de grundlæggende krav til det offentlige trafikudbud, herunder **bl.a.** tilgængelighed, ~~territorial sammenhæng, sikkerhed,~~ **for handicappede og** omstigningsmuligheder inden for og mellem transportmåderne ved de vigtigste knudepunkter ~~og krav om f.eks. driftstider, forbindelseshyppighed og mindstekapacitetsudnyttelse~~ [Ændring 23]

ba) for så vidt angår kollektiv togtrafik: effektivitetskriterier, herunder bl.a. andel af personbefordringen, punktlighed, omkostningseffektivitet, trafikhyppighed, kundetilfredshed og det rullende materiels tilstand [Ændring 24]

c) ~~kvalitetsstandarder~~ **kvalitets- og sikkerhedsstandarder såvel som kontrolaspekter** vedrørende ~~f.eks. faciliteterne ved stoppestederne og i det rullende materiel, punktlighed og driftssikkerhed, hygiejneforhold, kundeservice og information, klagebehandling og erstatningsmuligheder og overvågning af tjenesternes kvalitet~~ **infrastrukturen og trafikken, herunder oplysninger** [Ændring 25]

d) principperne for fastsættelsen af takster, **såsom anvendelse af socialt betingede rabatorninger** [Ændring 26]

e) ~~driftsmæssige krav, som f.eks. transport af cykler, trafikregulering og beredskabsplaner i tilfælde af forstyrrelser.~~ **gældende regler vedrørende passagerrettigheder, arbejds- og beskæftigelsesvilkår og miljøbeskyttelse samt fastsættelse af miljømål.**[Ændring 27]

I forbindelse med udarbejdelsen af planer for offentlig personbefordring tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til de gældende regler om passagerrettigheder, social beskyttelse, sikkerhed på arbejdspladsen og miljøbeskyttelse. [Ændring 28]

De kompetente myndigheder vedtager planerne for offentlig personbefordring efter høring af de relevante berørte parter og offentliggør dem. De relevante berørte parter, der skal høres med henblik på denne forordning, er, **herunder** som et minimum transportvirksomheder, infrastrukturforvaltere i givet fald og repræsentative passager- og arbejdstagerorganisationer, **og offentliggør planerne.** [Ændring 29]

2. Indførelsen af offentlige serviceforpligtelser og tildelingen af kontrakter om offentlig trafikbetjening sker i overensstemmelse med de gældende planer for offentlig personbefordring.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Forpligtelserne til at drive offentlig personbefordring og disses anvendelsesområde fastlægges som følger:

- a) de skal defineres i overensstemmelse med artikel 2, litra e)
- b) de skal være egnede til at nå de mål, der er opstillet i planen for offentlig personbefordring, **dvs. at de skal fastlægge tildelingsproceduren, hvad angår de kvalitetsstandarder, der skal opfyldes, og de egnede midler til at realisere personbefordringsplanens mål** [Ændring 30]
- c) de er ikke mere vigtig end **skal være nødvendige for og proportionelle i forhold til** at nå de mål, der er opstillet i ~~planen~~ **planerne** for offentlig personbefordring **og, for så vidt angår offentlig personbefordring med jernbane, skal tage Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU (*) i betragtning.** [Ændring 31]

Om forpligtelserne er egnede som omhandlet i litra b), vurderes ud fra, om myndighedernes indgriben for at sikre udbuddet af personbefordring er et hensigtsmæssigt middel til at nå målene i planerne for offentlig personbefordring. [Ændring 32]

Når det gælder offentlig personbefordring med jernbane, skal der ved vurderingen af nødvendighed og rimelighed som omhandlet i litra c) tages højde for de transporttjenester, der ydes i henhold til artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneanråde (omarbejdning)⁽¹⁾, og de oplysninger, der i henhold til nævnte direktivs artikel 38, stk. 4, er meddelt infrastrukturforvalterne og tilsynsorganerne. [Ændring 33]

4. De offentlige serviceforpligtelser og den dermed forbundne kompensation for den finansielle nettovirkning af disse forpligtelser skal ~~realisere~~ **realisere** de mål, der er opstillet i planen for offentlig personbefordring, på den mest omkostningseffektive måde, **og b)** sikre finansiel støtte til, at der på lang sigt kan leveres offentlig personbefordring i henhold til kravene i planen for offentlig personbefordring. [Ændring 34]

5. Ved fastlæggelsen af de offentlige serviceforpligtelser udarbejder den kompetente myndighed et udkast til disse forpligtelser og deres anvendelsesområde, de beskriver de grundlæggende skridt i vurderingen af, om de opfylder kravene i stk. 2, 3 og 4, og angiver resultaterne af vurderingen.

Den kompetente myndighed hører ~~på passende vis~~ **på passende vis** de relevante berørte parter ~~om disse serviceforpligtelser, dvs. som et minimum~~ **såsom** transportvirksomheder, infrastrukturforvaltere i givet fald og repræsentative passager- og arbejdstagerorganisationer **om disse serviceforpligtelser**, og tager hensyn til deres synspunkter. [Ændring 35]

6. Ved offentlig personbefordring med jernbane gælder følgende:

- a) det tilsynsorgan, der er omhandlet i artikel 55 i direktiv 2012/34/EU, sikrer ~~også på eget initiativ~~ **på anmodning af enhver af de berørte parter**, at vurderingen og proceduren i denne artikel opfylder de relevante krav. [Ændring 36]
- b) ~~den maksimale årlige~~ **det mindste antal kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane i en medlemsstat er:**
 - **en, hvis det nationale markeds volumen for personbefordring med jernbane omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening opgjort i togkilometer er den højeste værdi af enten 10 mio. er på indtil 20 mio. togkilometer eller en tredjedel af den samlede volumen af personbefordring med jernbane på nationalt plan, der er**
 - **to, hvis det nationale markeds volumen for personbefordring med jernbane omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening er på mere end 20 mio. togkilometer og indtil 100 togkilometer, forudsat at størrelsen af én kontrakt ikke overstiger 75 % af den samlede markedsvolumen, der er omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening**
 - **tre, hvis det nationale markeds volumen for personbefordring med jernbane omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening er på mere end 100 mio. togkilometer og indtil 200 togkilometer, forudsat at størrelsen af én kontrakt ikke overstiger 75 % af den samlede markedsvolumen, der er omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening**

Onsdag den 26. februar 2014

- *fire, hvis det nationale markeds volumen for personbefordring med jernbane omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening er på mere end 200 mio. togkilometer, forudsat at størrelsen af én kontrakt ikke overstiger 50 % af den samlede markedsvolumen, der er omfattet af en kontrakt om offentlig trafikbetjening.* [Ændring 69]

ba) Den kompetente myndighed træffer bestemmelse om, hvilke baneafsnit der udlægges til drift på kontrakt om offentlig service, jf. direktiv 2012/34/EU. [Ændring 38]

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).«

3. Artikel 4 ændres som følger:

a) I stk. 1 affattes litra a) således:

- »a) klart defineres, hvilken offentlig serviceforpligtelse en operatør af offentlig trafikbetjening skal opfylde i henhold til artikel 2, litra e), og artikel 2a, og inden for hvilke geografiske områder **transportnet; operatøren forpligtes til at stille alle informationer af betydning for tildeling af kontrakter om offentlig trafikbetjening til rådighed for de kompetente myndigheder under hensyntagen til beskyttelsen af forretningshemmeligheder**« [Ændring 39]

b) stk. 1, litra b), sidste punktum, affattes således:

»I forbindelse med kontrakter om offentlig trafikbetjening, der ikke er indgået i henhold til artikel 5, stk. 3, fastlægges disse parametre på en sådan måde, at ~~hver enkelt kompensation ikke~~ **kompensationen hverken** kan overstige **eller falde til under** det beløb, der er nødvendigt til dækning af den finansielle nettoeffekt på omkostninger og indtægter ved at opfylde de offentlige serviceforpligtelser, under hensyntagen til de indtægter, en operatør af offentlig trafikbetjening har herved samt en rimelig fortjeneste« [Ændring 40]

ba) Stk. 5 affattes således:

»5. Med forbehold af national ret og EU-retten, herunder også kollektive overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter, stiller kompetente myndigheder krav om, at den valgte operatør af offentlig trafikbetjening indrømmer de ansatte arbejdsvilkår baseret på bindende nationale, regionale eller lokale standarder og/eller implementerer en obligatorisk personaleoverførsel i tilfælde af ændring af operatør. Ved sådanne overførsler skal de ansatte, der blev antaget af den tidligere operatør, indrømmes de samme rettigheder, som de ville have haft, hvis der havde været tale om en overførsel som omhandlet i direktiv 2001/23/EF. Hvis de kompetente myndigheder forlanger, at operatører af offentlig trafikbetjening overholder visse sociale og arbejdsmarkeds-mæssige standarder, skal udbudsdokumenter og kontrakter om offentlig trafikbetjening angive, hvilke ansatte det drejer sig om, og på gennemsigtig vis give detaljerede oplysninger om deres kontraktmæssige rettigheder og de betingelser, som de ansatte anses for at være tilknyttet trafikbetjeningen på. [Ændring 41]«

c) stk. 6 affattes således:

»6. Hvis De kompetente myndigheder i henhold til national ret forlanger, at operatører af offentlig trafikbetjening overholder visse ~~fastlægger i overensstemmelse med national ret bindende~~ kvalitetsstandarder og sociale standarder eller fastsætter **og opstiller** sociale kriterier og kvalitetskriterier, skal disse standarder og kriterier anføres, **som omfatter en forpligtelse for operatører af offentlige servicer til at overholde de gældende repræsentative kollektive overenskomster og sikre anstændige ansættelses- og arbejdsvilkår, idet disse indarbejdes, eller der henvises til dem,** i udbudsdokumenterne og kontrakterne om offentlig trafikbetjening, **uanset tildelings-proceduren.**« [Ændring 42]

Onsdag den 26. februar 2014

d) følgende stykke indsættes:

»8. De kompetente myndigheder stiller relevante informationer med henblik på udarbejdelsen af bud inden for rammerne af en konkurrencebaseret udbudsprocedure til rådighed for alle interesserede parter **under hensyntagen til beskyttelsen af forretningshemmeligheder**. Disse informationer omfatter oplysninger om passagerefterspørgsel, billetpriser, de udgifter og indtægter, der er forbundet med den offentlige personbefordring, som budet omfatter, og specifikationerne for den infrastruktur, der er nødvendig for driften af køretøjer eller rullende materiel, således at de er i stand til at udarbejde veldokumenterede forretningsplaner. Forvaltere af jernbaneinfrastruktur bistår de kompetente myndigheder med at tilvejebringe de relevante infrastrukturenspecifikationer. Ved manglende overholdelse af ovenstående bestemmelser vil der blive foretaget en retslig kontrol som omhandlet i artikel 5, stk. 7.« [Ændring 43]

4. Artikel 5 ændres som følger:

-a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Enhver kompetent myndighed har, uanset om der er tale om en enkelt myndighed eller en gruppe af myndigheder, herunder fra mere end én medlemsstat, beføjelse til at tildele kontrakter om offentlig trafikbetjening i henhold til reglerne i denne forordning.« [Ændring 44]

-aa) Følgende stykker indsættes:

»3a. Indtil udløbet af den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, kan medlemsstaterne og, hvis tilladt i medfør af national ret, de kompetente myndigheder udelukke jernbanevirksomheder, -operatører eller datterselskaber, der direkte eller indirekte kontrolleres af jernbanevirksomheder eller deres moderselskaber, fra udbudsprocedurer, der organiseres af de kompetente myndigheder i deres territorium i henhold til stk. 3 i denne artikel, såfremt den kontrollerende jernbanevirksomhed, den kontrollerende modervirksomhed eller deres datterselskaber:

- a) har tilladelse og driver indenlandsk togtrafik i en medlemsstat, hvor de kompetente myndigheder ikke er bemyndiget til at tildele kontrakter om offentlig personbefordring via udbudsprocedurer, og
- b) er tildelt kontrakt om offentlig personbefordring med jernbane ved procedure uden forudgående udbud, idet kontraktens værdimæssige andel overstiger 50 % af den samlede værdi af alle kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, der er tildelt denne jernbanevirksomhed eller dets moderselskab eller deres datterselskaber.

I dette stykkes forstand forstås kontrol som rettigheder, aftaler eller ethvert andet middel, som særskilt eller i kombination, og under hensyntagen til eventuelle relevante faktuelle eller juridiske forhold, giver mulighed for at øve afgørende indflydelse på en virksomhed, især gennem:

- a) ejendomsret eller brugsret til nogle af eller alle virksomhedens aktiver
- b) rettigheder eller aftaler, der tillægger retten til at øve afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens ledelses-, administrations- og personaleorganer, og disses afstemninger eller beslutninger.

3b. Medlemsstaterne og, hvis tilladt i medfør af national ret, den kompetente myndighed kan udelukke operatører eller virksomheder, der direkte eller indirekte kontrolleres af juridiske eller fysiske personer, der er registreret i et eller flere tredjelande, fra udbudsprocedurer, medmindre det eller de pågældende lande har truffet foranstaltninger, der tillader tildeling af kontrakter om trafikbetjening via udbudsprocedurer til jernbanevirksomheder, der er registreret i en medlemsstat.« [Ændring 68]

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Medmindre national ret forbyder det, kan de kompetente myndigheder indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående bud:

- a) hvis den årlige gennemsnitsværdi anslås til: mindre end 1 000 000 EUR eller mindre end 5 000 000 EUR, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, som omfatter offentlig personbefordring med jernbane, eller

Onsdag den 26. februar 2014

- b) hvis det årlige transportarbejde i forbindelse med offentlig personbefordring er mindre end 300 000 vognkilometer eller mindre end ~~150 000~~ 500 000 vognkilometer, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, der omfatter offentlig personbefordring med jernbane. [Ændring 47]

ba) *hvis de tekniske specifikationer for de isolerede banesystemer inden for offentlige passagerbefordring i væsentlig grad afviger fra TSI'en for hovedbanenettet i den pågældende medlemsstat, med hvilket de ikke er forbundne.* [Ændring 75]

Er der tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået uden forudgående udbud med en lille eller mellemstor virksomhed, der driver højst 23 vej køretøjer, kan disse tærskler forhøjes til enten en årlig gennemsnitsværdi anslået til mindre end 2 000 000 EUR eller mindre end 600 000 vognkilometer, når der er tale om transportarbejdet i forbindelse med offentlig personbefordring.«

aa) *Stk. 5 affattes således:*

»5. Den kompetente myndighed kan træffe hasteforanstaltninger, hvis trafikbetjeningen afbrydes, eller der er umiddelbar risiko herfor. En hastesituation kan omfatte, at den kompetente myndighed ikke kan iværksætte en udbudsprocedure for en kontrakt om offentlig trafikbetjening i rette tid og/eller tildele denne kontrakt til en operatør i rette tid. Hasteforanstaltningen kan bestå i indgåelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud eller en formel aftale om forlængelse af en sådan kontrakt eller krav om levering af visse offentlige tjenesteydelser. Operatøren af den offentlige trafikbetjening skal have ret til at klage over afgørelsen om at pålægge levering af visse offentlige tjenesteydelser. Tildeling eller forlængelse i form af hasteforanstaltning af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, eller pålæg om en sådan kontrakt, må ikke løbe længere end to år.« [Ændring 63]

b) *Stk. 6 affattes således:*

»6. ~~For at øge konkurrencen mellem jernbaneselskaberne kan De kompetente myndigheder, beslutte, at kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, som dækker dele af samme net eller ruteplaner, tildeles forskellige jernbaneselskaber. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder, inden udbudsproceduren indledes, beslutte at begrænse antallet af kontrakter, der kan tildeles samme jernbaneselskab der er ansvarlige for den i artikel 2a omhandlede plan for offentlig personbefordring, kan i overensstemmelse med direktiv 2012/34/EU og medmindre forbudt i henhold til national ret træffe beslutning om at tildele kontrakt uden forudgående udbud om jernbanetrafikbetjening af passagerer, på følgende betingelser:~~

a) *planen for offentlig personbefordring indeholder krav, der er gældende for hele kontraktperioden, vedrørende følgende:*

- udvikling i passagerantallet
- trafikens punktlighed
- omkostningseffektivitet udtrykt i kapitalproduktivitet
- trafikens hyppighed
- kundetilfredshed
- det rullende materiels tilstand

b) *den kompetente myndighed offentliggør senest 18 måneder før kontraktens begyndelse oplysninger om, hvorledes de i nærværende stykkes litra a) opstillede krav skal opfyldes gennem indgåelse af kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud og evaluerer regelmæssigt opfyldelsen af disse krav i den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1. Hvis en tilbudsgivende jernbaneoperatør eller -virksomhed indgiver klage over en tildeling af kontrakt uden forudgående udbud, evaluerer tilsynsmyndigheden de grunde, som den kompetente myndighed forelægger, og træffer afgørelse senest to måneder efter indgivelsen af klagen. Tilsynsmyndigheden kan også handle på eget initiativ.*

c) *tilsynsmyndigheden evaluerer senest 24 måneder før udløbet af den gældende kontrakt, hvorvidt de i nærværende stykkes litra a) opstillede krav, som vurderes i henhold til artikel 7, stk. 1, er blevet opfyldt. Den kompetente myndighed skal forsyne tilsynsmyndigheden med alle data, der er nødvendige for sidstnævntes evaluering.*

Hvis tilsynsmyndigheden konkluderer, at de krav, der er opstillet i nærværende stykkes litra a), ikke er blevet opfyldt, pålægger den øjeblikkeligt den kompetente myndighed at tildele enhver ny kontrakt om offentlig trafikbetjening i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

Onsdag den 26. februar 2014

Den uafhængige tilsynsmyndigheds afgørelse er bindende og finder umiddelbart anvendelse.

Som undtagelse fra artikel 4, stk. 3, må varigheden af sådanne kontrakter ikke overstige ni år.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter, der udspecificerer de krav, som er opstillet i nærværende stykkes litra a).«. [Ændring 50]

5. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Rullende materiel

1. ~~Medlemsstaterne~~ **De kompetente myndigheder** træffer i overensstemmelse med statsstøttere reglerne de fornødne foranstaltninger for at sikre, at operatører, der ønsker at drive offentlig personbefordring med jernbane i henhold til en kontrakt om offentlig trafikbetjening, har effektiv adgang på lige vilkår til rullende materiel, der er egnet til offentlig personbefordring med jernbane. [Ændring 51]

2. Hvis der på et relevant transportmarked ikke findes virksomheder, der leaser rullende materiel som omhandlet i stk. 1 på lige og kommercielt levedygtige vilkår til alle berørte operatører af offentlig personbefordring med jernbane, sikrer medlemsstaterne, at restværdirisikoen i forbindelse med rullende materiel bæres af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, når operatører, der har til hensigt og er i stand til at deltage i et udbud om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, anmoder herom for at kunne deltage i udbuddet.

De kompetente myndigheder kan opfylde kravet i første afsnit på ~~en af følgende~~ **forskellige** måder, **der fremmer størrelsesafhængige omkostningsbesparelser, såsom:** [Ændring 52]

- a) ved selv **til markedspris** at erhverve det rullende materiel, der skal bruges til gennemførelsen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, med henblik på at stille det til rådighed for den udvalgte operatør af offentlig trafikbetjening til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, ~~i givet fald~~, **hvis relevant**, bilaget [Ændring 53]
 - b) ved at stille sikkerhed for finansieringen af rullende materiel, der skal bruges til gennemførelsen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget. En sådan sikkerhed kan dække restværdirisikoen, i givet fald under overholdelse af de relevante statsstøttere regler
 - c) ved i kontrakten om offentlig trafikbetjening at forpligte sig til at overtage det rullende materiel til markedspriser ved kontraktens ophør.
- ca) ved at etablere et samarbejde med de lokale myndigheder i naboområderne med henblik på at få adgang til en større flåde af rullende materiel.** [Ændring 54]

3. I de tilfælde, der er nævnt i **stk. 2, afsnit 2**, litra b) og c), kan den kompetente myndighed forlange, at operatøren af offentlig trafikbetjening efter udløbet af kontrakten om offentlig trafikbetjening overdrager det rullende materiel til den nye operatør, der har fået tildelt en kontrakt. Den kompetente myndighed kan pålægge den nye operatør af offentlig trafikbetjening at overtage det rullende materiel. Overdragelsen sker til markedspriser. [Ændring 55]

~~3.4.~~ Hvis det rullende materiel overdrages til en ny operatør af offentlig trafikbetjening, sørger den kompetente myndighed for i udbudsdokumenterne at anføre detaljerede oplysninger om omkostningerne til vedligeholdelse af det rullende materiel og dets stand. [Ændring 56]

4. ~~Senest den [18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen foranstaltninger med detaljerede bestemmelser for den procedure, der skal følges ved anvendelsen af denne artikels stk. 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 9a, stk. 2.*~~ [Ændring 57+82]

Onsdag den 26. februar 2014

6. Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Kompensation ydet i forbindelse med en generel regel eller en kontrakt om offentlig trafikbetjening skal være i overensstemmelse med artikel 4, uanset efter hvilken procedure kontrakten er indgået. Enhver form for kompensation, der ikke er ydet i forbindelse med en generel regel, eller som er ydet i henhold til en kontrakt om offentlig trafikbetjening, der ikke er indgået i henhold til artikel 5, stk. 3, skal også være i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget.«

7. Artikel 7 ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver kompetent myndighed offentliggør årligt en samlet rapport om de offentlige serviceforpligtelser, den er ansvarlig for, med oplysninger om startdato og løbetid for kontrakter om offentlig trafikbetjening, de udvalgte operatører af offentlig trafikbetjening samt den kompensation og de enerettigheder, operatørerne af offentlig trafikbetjening har fået til gengæld. **Rapporten skal omfatte en vurdering af de opnåede resultater med hensyn til efterlevelse og skal specificere alle indikatorer for transportydelser, navnlig punktlighed, pålidelighed, renhed, brugertilfredshed målt via en offentlig undersøgelse og minimumskapacitetens udnyttelsesgrad.** Der skal i rapporten sondres mellem bustrafik og skinnebåret trafik, og rapporten skal give mulighed for at kontrollere og vurdere det offentlige transportnets effektivitet, kvalitet og finansiering og om fornødent indeholde oplysninger om art og omfang af eventuelle tildelte enerettigheder. Medlemsstaterne skal bestræbe sig på at give central adgang til disse rapporter, f.eks. via en fælles webportal. **Kommissionen udarbejder et sammendrag af disse rapporter og videresender det til Europa-Parlamentet og Rådet på alle arbejdsprog.**« [Ændring 58]

b) I stk. 2 indsættes følgende litra:

»d) den planlagte startdato for og løbetiden af kontrakten om offentlig trafikbetjening.«

8. Artikel 8 ændres som følger:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Med forbehold af stk. 3 skal indgåelsen af kontrakter om offentlig trafikbetjening **vedrørende transport ad vej og med jernbane, bortset fra andre skinnekøretøjer, som f.eks. metro, eller sporvogne eller duosporvogne,** være i overensstemmelse med artikel 5, ~~stk. 3~~; senest den 3. december 2019. ~~Senest den 3. december 2019 skal alle kontrakter~~ **Kontrakter om offentlig trafikbetjening med andre skinnekøretøjer og ad vej være indgået personbefordring med jernbane tildes fra den 3. december 2022** i overensstemmelse med artikel 5, ~~stk. 3~~. **De kompetente myndigheder med ansvar for opstilling af planer for offentlig personbefordring, jf. artikel 2a, tillægges pr. 3. december 2022 alle fornødne beføjelser til at tildes kontrakter om offentlig trafikbetjening i overensstemmelse med artikel 5.** I ~~overgangsperioden indtil den 3. december 2019~~ **overgangsperioderne** træffer medlemsstaterne foranstaltninger, så de gradvis bringer sig i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, med henblik på at undgå alvorlige strukturproblemer, især med transportkapaciteten.« [Ændring 59]

aa) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Senest seks måneder efter første halvdel af overgangsperioden aflægger medlemsstaterne en statusrapport til Kommissionen, hvori fremhæves gennemførelsen af den gradvise indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening i overensstemmelse med artikel 5. Kommissionen kan på grundlag af medlemsstaternes statusrapporter fremsætte forslag om relevante foranstaltninger, der rettes til medlemsstaterne.« [Ændring 60]

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, som **ikke er i overensstemmelse med artikel 5, og som** er indgået uden forudgående udbud i perioden fra den 1. januar 2013 og til den 2. december 2019, kan fortsætte, indtil de **før den 3. december 2022**, udløber. De kan dog under alle omstændigheder kun fortsætte indtil den 31. december 2022 **senest den ... (*)**.« [Ændring 61]

(*) Ti år efter denne forordnings ikrafttræden (dvs. ændringsretsakt — 2013/0028(COD)).

Onsdag den 26. februar 2014

c) Stk. 3, andet afsnit, sidste punktum, affattes således:

»De kontrakter, der er omhandlet i litra d), kan fortsætte, indtil de udløber, hvis deres løbetid er begrænset og sammenlignelig med det, der er fastsat i artikel 4.«

9. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Fælles Europæiske Jernbaneområde, der er nedsat ved artikel 62 i direktiv 2012/34/EU. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. **Den gøres tilgængelig i den konsoliderede udgave med forordning (EF) nr. 1370/2007, som den ændrer, senest tre måneder efter dens offentliggørelse. [Ændring 62]**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0149

Interoperabilitet i jernbanesystemet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning) (COM(2013)0030 — C7-0027/2013 — 2013/0015(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2017/C 285/54)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0030),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, artikel 170 og artikel 171 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0027/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det litauiske parlament og den svenske rigsdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 7. oktober 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽³⁾,
 - der henviser til skrivelse af 16. december 2013 fra Retsudvalget til Transport- og Turismeudvalget, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0033/2014),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TC1-COD(2013)0015

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, artikel 170 og 171,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er foretaget flere væsentlige ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF ⁽⁴⁾. Da der nu skal foretages yderligere ændringer i dette direktiv, bør det af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) For at give EU-borgerne, de erhvervsdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte fordelene ved et område uden indre grænser **og for at nå målene for territorial samhørighed**, bør der blandt andet gøres en indsats for at fremme sammenkobling og interoperabilitet mellem de nationale jernbanenet og lette adgangen til disse net, **herunder også for passagerer med handicap**, ved iværksættelse af enhver foranstaltning, som måtte være nødvendig med hensyn til harmonisering af tekniske standarder. [Ændring 1]
- (3) Bestræbelserne på at opnå interoperabilitet i EU's **Unionens** jernbanesystem bør resultere i, at der fastlægges et optimalt niveau af teknisk harmonisering, og gøre det muligt at lette, forbedre og udvikle ~~den internationale banetrafik~~ **togtrafikken** inden for Den Europæiske Union og mellem Den Europæiske Union og tredjelande og bidrage til, at der med tiden opstår et indre marked for udstyr og tjenesteydelser til anlæg, fornyelse, opgradering og drift af EU's **Unionens** jernbanesystem. [Ændring 2]
- (4) Forretningsmæssig togdrift på banenettet forudsætter især, at der er nøje sammenhæng mellem infrastrukturens og køretøjernes specifikationer, men også, at de forskellige infrastrukturforvalteres og jernbanevirksomheders informations- og kommunikationssystemer, **kommunikations- og billetsystemer** er koblet effektivt sammen. Denne sammenhæng og sammenkobling er afgørende for ydeevneniveau, sikkerhed, servicekvalitet og omkostninger og ikke mindst for interoperabiliteten i jernbanesystemet. [Ændring 3]
- (5) De lovgivningsmæssige rammer for jernbanesektoren bør fastsætte en klar fordeling af ansvaret for at håndhæve de **sociale**, sikkerheds-, sundheds- og forbrugerbeskyttelsesregler, som gælder for jernbanenettene. [Ændring 4]
- (6) Der er store forskelle mellem de nationale retsfor skrifter, interne regler og tekniske specifikationer, der gælder for jernbanesystemer, -delsystemer og -komponenter, idet de indeholder tekniske fremgangsmåder, som er særegne for hvert lands industri, og indeholder forskrifter om særlige dimensioner og anordninger og om specielle egenskaber. Dermed hindres tog i at køre i hele Unionen på gunstige betingelser **og i at drage fordel af standardisering og stordriftsfordele i det indre marked**. [Ændring 5]

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

- (7) Denne situation har i årenes løb skabt meget snævre forbindelser mellem de enkelte landes jernbaneindustrier og de nationale jernbaner til skade for en effektiv åbning af markederne, der giver nye aktører mulighed for at komme til. Jernbaneindustrierne har brug for et åbent og konkurrencepræget europæisk marked for at kunne udvikle deres konkurrenceevne på verdensplan.
- (8) Der bør derfor fastlægges væsentlige krav til interoperabiliteten i jernbanesektoren, og de bør gælde for EU's jernbanesystem som helhed.
- (9) Arbejdet med de tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI'er) har vist, at det er nødvendigt at tydeliggøre sammenhængen mellem på den ene side de væsentlige krav og TSI'erne og på den anden side de europæiske standarder og andre normative dokumenter. Navnlige er det vigtigt at sondre mellem de standarder eller dele af standarder, der bør gøres obligatoriske for at virkeliggøre dette direktivs mål, og de »harmoniserede standarder«, der er udarbejdet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽¹⁾. Når det er strengt nødvendigt, kan TSI'erne henvise udtrykkeligt til europæiske standarder eller specifikationer, der så bliver obligatoriske på den dato, fra hvilken TSI'en finder anvendelse.
- (10) Hvis TSI'erne skal kunne tilvejebringe en ægte konkurrenceevneforbedring for EU's jernbanesektor uden at fordreje konkurrencevilkårene for centrale aktører i jernbanesystemet, bør de udformes under overholdelse af principperne om åbenhed, konsensus og gennemsigtighed, jf. definitionerne i bilag II til forordning (EU) nr. 1025/2012.
- (11) Kvaliteten i europæisk jernbanetransport afhænger bl.a. af, at der er en meget høj grad af kompatibilitet mellem egenskaberne ved nettet i dette ords bredeste forstand, dvs. indbefattet de faste dele af alle berørte delsystemer, og egenskaberne ved køretøjerne inklusive de mobile dele af alle berørte delsystemer. Ydeevneniveau, sikkerhed, servicekvalitet og omkostninger er betinget af denne kompatibilitet.
- (12) Alle de betingelser, en interoperabilitetskomponent skal opfylde, bør være fastsat i en TSI, og det samme gælder den procedure, der skal følges ved overensstemmelsesvurderingen. Desuden bør det præciseres, at alle komponenter skal undergives den i TSI'en angivne procedure for vurdering af overensstemmelse og anvendelsesegnethed og være ledsaget af det dertil hørende certifikat.
- (13) Ved udarbejdelse af nye TSI'er bør sigtet altid være at sikre forenelighed med det eksisterende system. Dette vil bidrage til at forbedre jernbanernes konkurrenceevne og til at undgå, at der opstår overflødige ekstraomkostninger, som skyldes, at eksisterende systemer må opgraderes og fornyes for at sikre kompatibiliteten bagud. I de helt særlige tilfælde, hvor det ikke er muligt at sikre kompatibiliteten, kan TSI'erne udgøre den ramme, som er nødvendig for at afgøre, om der er behov for en ny ibrugtagningsafgørelse eller -tilladelse for det eksisterende delsystem, og fastsætte de relevante frister.
- (14) Af sikkerhedsgrunde er det nødvendigt at forsyne hvert køretøj, der er taget i brug, med en identifikationskode. Køretøjet bør derefter registreres i et nationalt køretøjsregister. Registrene bør kunne konsulteres af alle medlemsstaterne og visse økonomiske aktører i Den Europæiske Union. De nationale køretøjsregistre bør være baseret på ensartede dataformater. Der bør derfor fastsættes fælles funktionelle og tekniske specifikationer for registrene.
- (15) Hvis der er tekniske forhold, der har betydning for de væsentlige krav, men ikke kan behandles udtrykkeligt i en TSI, anføres de forhold, som der stadig er behov for at behandle, som udestående punkter i et bilag til den pågældende TSI. Indtil TSI'en er færdiggjort anvendes de nationale forskrifter på disse udestående punkter.
- (16) Det bør fastsættes, hvordan man skal forholde sig i de tilfælde, hvor der gælder væsentlige krav for et delsystem, men hvor der endnu ikke er fastsat specifikationer i den tilsvarende TSI. I så fald bør de organer, der forestår procedurerne for overensstemmelsesvurdering og verifikation, være de bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 17 i direktiv 2008/57/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

Onsdag den 26. februar 2014

- (17) Direktiv 2008/57/EF finder anvendelse på hele EU's jernbanesystem, og TSI'ernes anvendelsesområde udvides til også at omfatte køretøjer og banenet, der ikke indgår i det transeuropæiske jernbanesystem. Bilag I bør derfor forenkles, ved at særlige referencer til det transeuropæiske jernbanesystem udgår.
- (18) Hvilke funktionelle og tekniske specifikationer delsystemerne og grænsefladerne mellem dem skal opfylde, kan variere med delsystemernes anvendelse, f.eks. efter stræknings- eller køretøjskategori.
- (19) For at sikre en fremadskridende virkeliggørelse af interoperabiliteten i Den Europæiske Unions jernbanesystem og gradvis mindske forskellene mellem de nedarvede systemer bør TSI'erne indeholde bestemmelser om fornyelse og opgradering af eksisterende delsystemer og eventuelt fastsætte frister for, hvornår det system, der sigtes mod, skal være etableret.
- (20) Da man har valgt en gradvis fremgangsmåde for at fjerne hindringerne for interoperabilitet i jernbanesystemet, og der skal afses den nødvendige tid til vedtagelsen af TSI'er, bør det undgås, at medlemsstaterne vedtager nye nationale regler eller forpligter sig i projekter, der gør de eksisterende net mere uensartede.
- (21) For at fjerne hindringerne for interoperabilitet, og fordi TSI'ernes anvendelsesområde udvides til at omfatte hele EU's jernbanesystem, bør antallet af nationale forskrifter gradvis reduceres. Der bør sondres mellem nationale forskrifter, der udelukkende tilgodeser lokale forhold, og forskrifter, som er nødvendige for at for at dække de udestående punkter i TSI'erne ind. Den anden type forskrifter bør ophæves, efterhånden som TSI'ernes udestående punkter færdiggøres.
- (22) Med valget af en gradvis fremgangsmåde er der taget hensyn til de særlige behov, der er forbundet med målet om interoperabilitet i et jernbanesystem, der er præget af en ældet infrastruktur og ældede køretøjer, og hvis tilpasning og fornyelse indebærer store investeringer; det bør især sikres, at jernbanerne ikke stilles økonomisk ringere end andre transportformer.
- (23) Banesystemets udstrækning og kompleksitet har gjort det praktisk nødvendigt at opdele det i følgende delsystemer: infrastruktur, fast togkontrol- og kommunikationsudstyr, mobilt togkontrol- og kommunikationsudstyr, energi, rullende materiel, drift og trafikstyring, vedligeholdelse samt trafiktelematik for person- og godstrafikken. For hvert delsystem bør der fastlægges væsentlige krav, og det bør fastlægges, hvilke tekniske specifikationer, navnlig for komponenter og grænseflader, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav. Samme system opdeles i faste og mobile elementer, dels nettet bestående af strækninger, stationer, terminaler og mange former for fast udstyr, der er nødvendigt for at sikre en sikker og uafbrudt drift af systemet, dels alle køretøjer, der kører på dette net. Derfor består et køretøj i dette direktiv ikke kun af ét delsystem (rullende materiel), men, hvor det er relevant, også af andre delsystemer (hovedsagelig delsystemet Mobilt togkontrol- og kommunikationsudstyr. **Selv om systemet er opdelt i flere elementer, bør Det Europæiske Jernbaneagentur (agenturet) fortsat have det samlede overblik over systemet for at garantere sikkerhed og interoperabilitet.** [Ændring 6]
- (24) Tilgængelighed er et af de generelle principper i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som Den Europæiske Union er part i, og efter denne konvention skal deltagerstaterne træffe passende foranstaltninger til at sikre, at personer med handicap har adgangsmuligheder på lige fod med andre, bl.a. ved at udvikle, udbrede kendskabet til og overvåge gennemførelsen af minimumsstandarder og vejledninger for tilgængelighed. Tilgængelighed **for personer med handicap og bevægelseshæmmede personer** er derfor et vigtigt krav til interoperabiliteten i jernbanesystemet **i tråd med EU-lovgivningen om passagerer med nedsat mobilitet.** [Ændring 7]
- (25) Gennemførelsen af bestemmelserne om interoperabilitet i jernbanesystemet bør ikke skabe urimelige hindringer ud fra et cost-benefit-aspekt for bevarelsen af de enkelte medlemsstaters eksisterende jernbanenet, men bør have til formål at fastholde målet om interoperabilitet.
- (26) TSI'er har også indflydelse på betingelserne for brugernes anvendelse af jernbanetransport. Derfor bør brugerne høres om de aspekter, der vedrører dem, **herunder handicaporganisationer.** [Ændring 8]

Onsdag den 26. februar 2014

- (27) Det bør tillades, at en medlemsstat undlader at anvende visse TSI'er i et begrænset antal behørigt begrundede situationer. Disse situationer bør afgrænses klart, og der bør opstilles klare procedurer, som skal følges, når TSI'en ikke anvendes..
- (28) Udarbejdelse og anvendelse af TSI'er i forbindelse med jernbanesystemet bør ikke hæmme den teknologiske innovation, og denne bør gå i retning af en forbedring af de økonomiske resultater.
- (29) For at opfylde de relevante bestemmelser om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning i jernbanesektoren, som navnlig findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF ⁽¹⁾, bør ordregiverne anføre de tekniske specifikationer i de generelle dokumenter eller i udbudsmaterialet i forbindelse med de enkelte kontrakter. Der bør tilvejebringes et sæt regler, der kan tjene som referencer for disse tekniske specifikationer.
- (30) Den Europæiske Union har interesse i, at der findes et internationalt standardiseringssystem, som er i stand til at udarbejde standarder, der faktisk bruges af deltagerne i den internationale handel, og som lever op til EU-politikken krav. De europæiske standardiseringsorganisationer bør derfor videreføre deres samarbejde med de internationale standardiseringsorganisationer.
- (31) Ordregiverne bør fastlægge de yderligere specifikationer, som er nødvendige som supplement til de europæiske specifikationer eller andre standarder. Disse specifikationer bør opfylde de væsentlige krav, der er harmoniseret på EU-plan, og som jernbanesystemet skal overholde.
- (32) Fremgangsmåderne ved vurdering af komponenternes overensstemmelse eller anvendelsesegnethed bør bygge på de moduler, der er vedtaget ved Kommissionens afgørelse 2010/713/EU ⁽²⁾. For at fremme udviklingen af den berørte industri bør fremgangsmåder, der omfatter kvalitetssikringssystemer, fremmes mest muligt.
- (33) I den forbindelse skal komponenternes overensstemmelse hovedsagelig vurderes med henblik på deres anvendelsesområde for at sikre systemets interoperabilitet, og ikke kun med henblik på deres frie omsætning på EU-markedet. Vurdering af anvendelsesegnethed foretages for de komponenter, der er mest afgørende for systemets sikkerhed, disponibilitet eller økonomi. Det er derfor ikke nødvendigt, at fabrikanten CE-mærker de komponenter, som er omfattet af dette direktiv. Det er tilstrækkeligt, at fabrikanten afgiver en overensstemmelseserklæring på grundlag af en vurdering af overensstemmelsen og/eller anvendelsesegnetheden, der er gennemført efter de i direktivet foreskrevne procedurer.
- (34) Fabrikanterne er ikke desto mindre forpligtede til at CE-mærke visse komponenter for at attestere deres overensstemmelse med andre relevante EU-bestemmelser.
- (35) Når en TSI træder i kraft, vil der allerede være en række interoperabilitetskomponenter på markedet. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode, hvor disse komponenter kan integreres i et delsystem, selv om de ikke fuldt ud er i overensstemmelse med den pågældende TSI.
- (36) De delsystemer, som jernbanesystemet består af, bør være underlagt en verifikationsprocedure. De enheder, der er ansvarlige for ibrugtagningen af delsystemerne, bør kunne forvisse sig om, at resultatet af projekterings- og konstruktions-, anlægs- og fremstillings- samt ibrugtagningsfaserne er i overensstemmelse med de gældende administrative, tekniske og driftsmæssige bestemmelser. Proceduren bør også gøre det muligt for fabrikanten at regne med ligebehandling uanset medlemsstat.
- (37) Efter at et delsystem er taget i brug, bør det sikres, at det anvendes og vedligeholdes i overensstemmelse med de væsentlige krav, der vedrører systemet. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [.../.../EU] (»jernbanesikkerhedsdirektivet«) ⁽³⁾ har infrastrukturforvalteren og jernbanevirksomheden for så vidt angår deres respektive delsystemer ansvaret for at opfylde disse væsentlige krav.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2010/713/EU af 9. november 2010 om de moduler til procedurer for vurdering af overensstemmelse og anvendelsesegnethed og for EF-verifikation, der skal benyttes i tekniske specifikationer for interoperabilitet, som er vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF (EUT L 319 af 4.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [.../.../EU] (EUT L ...).

Onsdag den 26. februar 2014

- (38) Ibrugtagningsproceduren for køretøjer og faste anlæg bør præciseres under hensyntagen til infrastrukturforvalternes og jernbanevirksomhedernes ansvarsområder.
- (39) For at lette ibrugtagningen af køretøjer og begrænse de administrative byrder bør der indføres en tilladelse til at bringe køretøjer i omsætning med gyldighed i hele EU som en forudsætning for, at jernbanevirksomheder kan tage et køretøj i brug. En sådan tilladelse stemmer desuden bedre overens med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF⁽¹⁾.
- (39a) *For at oprette det fælles europæiske jernbaneområde, reducere omkostningerne ved og varigheden af tilladelsesprocedurerne samt forbedre jernbanesikkerheden skal tilladelsesprocedurerne rationaliseres og harmoniseres på EU-plan. Dette kræver en tydelig fordeling af opgaver og ansvarsområder mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder i overgangsperioden.*

Agenturet bør gøre brug af de nationale sikkerhedsmyndigheders værdifulde ekspertise, lokale viden og erfaringer. Agenturet bør uddelegere specifikke opgaver og ansvarsområder til de nationale sikkerhedsmyndigheder på grundlag af kontraktuelle aftaler, jf. artikel 22a, men bør træffe den endelige afgørelse i alle godkendelsesprocedurer. [Ændring 9]

- (40) For at sikre sporbarheden af køretøjer og deres historie, bør henvisningen til ~~køretøjsomsætningsstilladelsen~~ **køretøjstilladelsen** registreres sammen med de andre køretøjsdata. [Ændring 10]
- (41) TSI'erne bør angive, hvilke procedurer der skal anvendes til at kontrollere kompatibiliteten mellem køretøj og banenet, efter at der er udstedt køretøjsomsætningsstilladelse, ~~og for der træffes ibrugtagningsafgørelse~~ **opstart af en ny jernbanetrafik**. [Ændring 11]
- (42) For at hjælpe jernbanevirksomhederne med at træffe afgørelse om ibrugtagning af et køretøj og for at undgå overflødige verifikationer og unødigt administrativt besvær bør der laves en kategorisering af de nationale forskrifter, som viser, hvordan forskellige medlemsstaters nationale forskrifter om de samme emner svarer til hinanden.
- (43) De bemyndigede organer, der har til opgave at gennemføre procedurerne for vurdering af komponenternes overensstemmelse eller anvendelsesegnethed og verifikationsproceduren for delsystemer, bør, navnlig hvis der ikke foreligger europæiske specifikationer, samordne deres afgørelser så snævert som muligt.
- (44) Som middel til at eftervise den tekniske kompetence hos bemyndigede organer og tilsvarende hos organer, der er udpeget til at kontrollere, om de nationale forskrifter er opfyldt, således at det sikres, at overensstemmelsesattesterne nyder den fornødne tillid, bør de nationale myndigheder i hele EU foretrække gennemsigtig akkreditering efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008⁽²⁾. Det er dog også muligt, at nationale myndigheder finder, at de selv er i besiddelse af de rette midler til at foretage denne evaluering. I så fald bør de — for at sikre, at evalueringen foretaget af andre nationale myndigheder har den fornødne troværdighed — sende Kommissionen og de andre medlemsstater den nødvendige dokumentation for, at de evaluerede overensstemmelsesvurderingsorganer opfylder de relevante forskriftsmæssige krav.
- (45) Dette direktiv bør kun fastsætte interoperabilitetskrav til interoperabilitetskomponenter og delsystemer. For at gøre det lettere at opfylde disse krav er det nødvendigt at have en regel om overensstemmelsesformodning for interoperabilitetskomponenter og delsystemer, der opfylder harmoniserede standarder vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012 med det formål at udmønte disse krav i detaljerede tekniske specifikationer.
- (46) TSI'erne bør revideres med regelmæssige mellemrum. Når der konstateres mangler i TSI'erne, bør der sendes en anmodning til Jernbaneagenturet om at udarbejde en udtalelse, som — på visse betingelser — kan offentliggøres og anvendes af alle interessenter (herunder industrien og de bemyndigede organer) som et acceptabelt middel til at efterleve de pågældende TSI'er indtil de er revideret.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

Onsdag den 26. februar 2014

- (46a) *Reguleringsmæssige foranstaltninger bør suppleres af initiativer, som har til formål at tilvejebringe finansiel støtte til innovative og samkørte teknologier på jernbaneanræde, såsom »Shift2Rail«-initiativet. [Ændring 12]*
- (47) Målet for dette direktiv, som er at tilvejebringe interoperabilitet i jernbanesystemet overalt i EU, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, eftersom ingen enkeltmedlemsstat kan træffe de foranstaltninger, der skal til for at tilvejebringe en sådan interoperabilitet, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (48) Med henblik på ændring af ikkevæsentlige bestemmelser i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uddelegeres til Kommissionen for så vidt angår tilpasning af bilag II til den tekniske udvikling med hensyn til opdelingen af jernbanesystemet i delsystemer og beskrivelsen af disse delsystemer, indholdet af TSI'erne og ændringer af TSI'erne, herunder ændringer, der er nødvendige for at afhjælpe mangler i TSI'erne, **omfanget og indholdet af EF-erklæringen om overensstemmelse og anvendelsesegnethed for interoperabilitetskomponenter, verifikationsprocedurer for delsystemer, herunder generelle principper, indhold, procedure og dokumenter i forbindelse med EF-verifikationsproceduren og med den verifikationsprocedure, der benyttes ved verifikation efter nationale forskrifter**. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 13]
- (49) For at afhjælpe mangler, der opdages i TSI'erne, bør Kommissionen vedtage delegerede retsakter om ændring af de pågældende TSI'er efter hasteproceduren.
- (50) For at sikre gennemførelsen af dette direktivs artikel 6, stk. 1, om at give agenturet mandat til at udarbejde TSI'er og ændringer af TSI og fremsætte relevante henstillinger til Kommissionen, bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser.
- (51) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser på følgende områder: indholdet af det dossier, der skal ledsage en anmodning om ikkeanvendelse af en eller flere TSI'er eller dele af TSI'er, samt nærmere oplysninger om indhold, format og transmissionsform for dossieret; ~~omfanget og indholdet~~ **formatet og de nærmere oplysninger for indholdet** af EF-erklæringen om overensstemmelse og anvendelsesegnethed for interoperabilitetskomponenter; ~~dens format og nærmere oplysninger om dens indhold~~ klassificering af anmeldte nationale forskrifter i forskellige grupper for at gøre det lettere at kontrollere kompatibiliteten mellem fast og mobilt udstyr; ~~verifikationsprocedurer for delsystemer, herunder generelle principper, indhold, procedure og dokumenter i forbindelse med EF-verifikationsproceduren og med den verifikationsprocedure, der benyttes ved verifikation efter nationale forskrifter~~; skabeloner for EF-verifikationserklæringen og erklæringen om verifikation efter nationale forskrifter samt skabeloner for dokumenter i det tekniske dossier, der skal ledsage verifikationserklæringen; de fælles specifikationer af indhold, dataformat, funktionel og teknisk arkitektur, funktionsmåde og regler om indlæsning af data samt søgning i infrastrukturregisteret. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾. [Ændring 14]
- (52) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 26. februar 2014

- (53) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.
- (54) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes pligt til at overholde fristerne for gennemførelse i national ret af de direktiver, der er anført i bilag IV, del B —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter betingelserne for at tilvejebringe interoperabilitet i Den Europæiske Unions jernbanesystem på en måde, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv .../.../EU om sikkerhed i ~~EU's~~ **Unionens** jernbanesystem. Disse betingelser vedrører projektering og konstruktion, anlæg og fremstilling, ibrugtagning, opgradering, fornyelse, drift og vedligeholdelse af delene i dette system samt faglige kvalifikationer og sundheds- og sikkerhedsbetingelser for det personale, som varetager drift og vedligeholdelse. **Forfølgelsen af denne målsætning medfører nødvendigvis fastlæggelse af et optimalt niveau af teknisk harmonisering, der gør det muligt at bidrage til en gradvis opbyggelse af det indre marked for udstyr og tjenesteydelser til anlæg, fornyelse, opgradering og drift af Unionens jernbanesystem.** [Ændring 15]
2. For hvert delsystem indeholder dette direktiv dels bestemmelser om interoperabilitetskomponenter, grænseflader og procedurer, dels betingelser for sammenhæng i jernbanesystemet som helhed, der er nødvendige for at opnå interoperabilitet i systemet.
3. ~~Dette direktiv finder ikke anvendelse på:~~ **Medlemsstaterne kan udelukke følgende fra dette direktivs anvendelsesområde:** [Ændring 16]
- a) metroer, sporvogne, **duosporvogne** og letbanesystemer [Ændring 17]
- b) net, der **funktionsmæssigt** er adskilt fra resten af jernbanesystemet, og som kun er beregnet til personbefordring i lokal-, by- og forstadsområder, samt jernbanevirksomheder, der udelukkende opererer på disse net.
- ba) privatejet jernbaneinfrastruktur og køretøjer, der udelukkende bruges på denne infrastruktur, hvis eneste formål er at muliggøre ejerens egen godstransport** [Ændring 19]
- bb) infrastruktur og køretøjer, der udelukkende anvendes til lokale, historiske eller turistmæssige formål.** [Ændring 20]
4. ~~Medlemsstaterne kan fra de foranstaltninger, de vedtager til gennemførelse af dette direktiv, undtage:~~
- a) ~~privatejet jernbaneinfrastruktur og køretøjer, der udelukkende bruges på denne infrastruktur, hvis eneste formål er at muliggøre ejerens egen godstransport~~
- b) ~~infrastruktur og køretøjer, der udelukkende anvendes til lokale, historiske eller turistmæssige formål.~~ [Ændring 21]

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- 1) ~~»EU's~~ **Unionens** jernbanesystem: de elementer **i tilknytning til konventionelle jernbanesystemer og højhastighedsjernbanesystemer**, der er anført i bilag I, **punkt 1 og 2** [Ændring 22]

Onsdag den 26. februar 2014

- 2) »interoperabilitet«: jernbanesystemets egnethed til at muliggøre sikker og kontinuerlig togtrafik, der præsterer de ydelser, som forudsættes for disse strækninger. **Denne evne er afhængig af, at alle forskriftsmæssige, tekniske og driftsmæssige betingelser, der skal overholdes for at opfylde de væsentlige krav, er til stede.** [Ændring 23]
- 3) »køretøj«: et jernbanekøretøj med eller uden trækraft, der på egne hjul i en fast eller variabel oprangering **kører på en jernbanestrækning.** Et køretøj er sammensat af et eller flere strukturelt eller funktionelt definerede delsystemer [Ændring 24]
- 4) »net«: strækninger, stationer, terminaler og mange former for fast udstyr, der er nødvendigt for en sikker og uafbrudt drift af banesystemet
- 5) »delsystemer«: de strukturelt eller funktionelt definerede dele af jernbanesystemet som angivet i bilag II
- 5a) »mobil delsystem«: **delsystemet af rullende materiel, styringskontrol og signaler installeret i toget og køretøjet, når det består af et delsystem** [Ændring 25]
- 6) »interoperabilitetskomponenter«: hver enkelt del, gruppe af dele, underenhed eller komplet enhed af udstyr, som indgår i eller er bestemt til at indgå i et delsystem, og som direkte eller indirekte er afgørende for interoperabiliteten i jernbanesystemet herunder både materielle og immaterielle objekter
- 7) »væsentlige krav«: samtlige de betingelser, der er fastsat i bilag III, og som jernbanesystemet, dets delsystemer og interoperabilitetskomponenter, herunder grænseflader, skal opfylde
- 8) »europæisk specifikation«: en fælles teknisk specifikation eller en europæisk teknisk godkendelse, jf. definitioner i bilag XXI til direktiv 2004/17/EF, eller en europæisk standard som defineret i artikel 2, stk. 1), litra b), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 9) »teknisk specifikation for interoperabilitet« (TSI): en specifikation, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og som gælder for hvert delsystem eller hver del af et delsystem med sigte på at opfylde de væsentlige krav og sikre interoperabiliteten i det transeuropæiske jernbanesystem
- 9a) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: **et organ der er blevet anmeldt eller udpeget til at være ansvarlig for overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion. Et overensstemmelsesvurderingsorgan er klassificeret som et »anmeldt organ« efter at eksistensen af det er anmeldt af en medlemsstat. Et overensstemmelsesvurderingsorgan er klassificeret som et »udpeget organ« efter at det er udpeget af en medlemsstat** [Ændring 27]
- 10) »grundparametre«: forskriftsmæssige, tekniske eller driftsmæssige forudsætninger, som er afgørende for interoperabiliteten, og som skal specificeres i de relevante TSI'er
- 11) »særtilfælde«: hver del af jernbanesystemet, som kræver midlertidige eller permanente særbestemmelser i TSI'erne af hensyn til særlige geografiske, topografiske eller bymilmæssige forhold eller af hensyn til sammenhængen med det bestående system, især jernbanestrækninger og jernbanenet, der er uden forbindelse med resten af EU-nettet, fritrumsprofiler og sporvidde eller afstand mellem sporene, køretøjer, der er beregnet på en udelukkende lokal, regional eller historisk anvendelse, og køretøjer, der anvendes til trafik mellem Fællesskabet og tredjelande
- 12) »opgradering«: **store** arbejder, som for det første går ud på at ændre et delsystem eller en del af det, som for det andet medfører en ændring af det tekniske dossier, der ledsager EF-verifikationserklæringen, hvis dette dossier findes, og som for det tredje forbedrer delsystemets samlede ydeevne. **Når der skal foretages modificerende arbejde på et delsystem eller et køretøj, skal de relevante TSI'er specificere, hvorvidt det pågældende arbejde skal klassificeres som store og i givet fald grundene til denne klassifikation**
- 13) »fornyelse«: **store** arbejder, som går ud på at udskifte et delsystem eller en del af det uden at ændre delsystemets samlede ydeevne. **Når der skal foretages udskiftningsarbejde på et delsystem eller et køretøj, skal de relevante TSI'er specificere, hvorvidt det pågældende arbejde skal klassificeres som store og i givet fald grundene til denne klassifikation** [Ændring 29]
- 14) »bestående jernbanesystem«: den helhed, som består af jernbaneinfrastrukturen, herunder banestrækningerne og andre faste anlæg, i det bestående jernbanenet, samt køretøjer af enhver kategori og oprindelse, der kører på denne infrastruktur

Onsdag den 26. februar 2014

- 15) »udskiftning i forbindelse med vedligeholdelse«: udskiftning af komponenter med andre med samme funktion og ydeevne i forbindelse med forebyggende eller korrigerende vedligeholdelse
- 16) »ibrugtagning«: samtlige operationer, hvorved et delsystem eller et køretøj sættes i drift.
- 17) »ordregiver«: en offentlig eller privat enhed, der afgiver ordre på projektering/konstruktion og/eller anlæg/fremstilling eller fornyelse eller opgradering af et delsystem. Denne enhed kan være en jernbanevirksomhed, en infrastrukturforvalter eller en ihændeher, **en enhed, der har ansvaret for vedligeholdelse**, eller en koncessionshaver, der har ansvaret for udførelsen af et projekt [Ændring 30]
- 18) »ihændeher«: den person eller enhed, der ejer eller har brugsret over et køretøj, og som forestår driften af køretøjet som transportmiddel og er registreret som sådan i ~~det nationale køretøjsregister~~ **de europæiske køretøjsregistre**, der er nævnt i artikel 43 **og 43a** [Ændring 31]
- 18a) »ejer«: den person eller enhed, der ejer et køretøj, og som er registreret som sådan i de køretøjsregistre, der er omhandlet i artikel 43 og 43a [Ændring 32]**
- 19) »projekt på et avanceret udviklingstrin«: et projekt, som er nået så langt i planlægningen/udførelsen, at det vil kunne gå ud over levedygtigheden af projektet i den planlagte form at ændre i de tekniske specifikationer.
- 20) »harmoniseret standard«: en europæisk standard som defineret i artikel 2, stk. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012,
- 21) »national sikkerhedsmyndighed«: en sikkerhedsmyndighed som defineret i artikel 3 i direktiv .../.../EU [jernbanesikkerhedsdirektivet]
- 22) »type«: en køretøjstype, som definerer de grundlæggende konstruktionsmæssige egenskaber ved et køretøj, der er omfattet af en typeafprøvningsattest eller en konstruktionsundersøgelsesattest som beskrevet det relevante verifikationsmodul
- 23) »serie«: et antal ens køretøjer af samme konstruktionstype
- 24) »enhed med ansvar for vedligeholdelse«: den enhed, der har ansvaret for vedligeholdelsen jf. definitionen i artikel 3 i direktiv .../.../EU [jernbanesikkerhedsdirektivet]
- 25) »letbane«: et system til skinnnebunden transport i by- og/eller forstadsområder, som har mindre kapacitet og hastighed end jernbane- og metrosystemer, men større kapacitet og hastighed end sporvejssystemer. Letbanetog kører sommetider i eget tracé og sommetider på vej i blandet trafik, og letbanekøretøjer kan normalt ikke bruges i fjerntrafik med passagerer eller gods
- 26) »nationale forskrifter«: alle bindende forskrifter, **som en medlemsstat har anmeldt**, med sikkerhedsmæssige eller tekniske krav, der stilles til jernbanerne på medlemsstatsniveau og gælder for ~~jernbanevirksomhederne~~ **aktører på jernbaneområdet**, uanset hvilket organ der udsteder dem [Ændring 33]
- 27) »specificeret driftstilstand«: normal driftstilstand og forventelige uregelmæssige driftsforhold (også som følge af slid) inden for et værdiinterval og under anvendelsesvilkår, som er specificeret i det tekniske dossier og vedligeholdelsesinstruksen
- 27a) »anvendelsesområde«: et eller flere banenet i Unionen, både inden for en medlemsstat og inden for en gruppe af medlemsstater, som et køretøj ifølge dets tekniske dossier er kompatibelt til [Ændring 34]**
- 27b) »isoleret jernbanenet«: jernbanenettet i en medlemsstat, eller en del heraf, med en sporvidde på 1 520 mm, der er geografisk eller teknisk adskilt fra det europæiske net med den nominelle standardsporvidde (1 435 mm, i det følgende benævnt »standardsporvidde«) og velintegreret i jernbanenettet med 1 520 mm-sporvidde sammen med tredjelande, men adskilt fra Unionens standardnetværk [Ændring 35]**
- 28) »acceptabelt middel til efterlevelse«: ikkebindende udtalelser, som agenturet udsteder for at fastlægge måder, hvorpå de væsentlige krav kan efterleves **for midlertidigt at kompensere for en TSI's mangler, indtil TSI'en er blevet ændret** [Ændring 36]

Onsdag den 26. februar 2014

- 28a) »**acceptable nationale metoder til at opnå overensstemmelse**«: andre metoder til at opnå overensstemmelse fastlagt af en medlemsstat, som giver anledning til en formodning om overensstemmelse med den pågældende del af de nationale forskrifter. Disse **acceptable nationale metoder til overensstemmelse anmeldes til agenturet** [Ændring 37]
- 29) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse på EU's marked af en interoperabilitetskomponent, et delsystem eller et køretøj, der er klar til ibrugtagning i den specificerede driftstilstand
- 30) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, der fremstiller en interoperabilitetskomponent eller et delsystem eller får det konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører det under sit navn eller varemærke
- 31) »bemyndiget repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i ~~EU~~ **Unionen** og har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant **eller en kontraherende enhed** til at handle på dennes vegne for at varetage nærmere bestemte opgaver [Ændring 38]
- 32) »teknisk specifikation«: et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et produkt, **et delsystem**, en proces eller en tjenesteydelse skal opfylde [Ændring 39]
- 33) »akkreditering«: akkreditering som defineret i forordning (EF) nr. 765/2008
- 34) »nationalt akkrediteringsorgan«: nationalt akkrediteringsorgan som defineret i forordning (EF) nr. 765/2008
- 35) »overensstemmelsesvurdering«: den proces, hvorved det fastslås, om nærmere bestemte krav til et produkt, en proces, en tjenesteydelse, et system, en person eller et organ er opfyldt
- 36) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion
- 37) »~~handicappet~~ person **med handicap**« og »bevægelseshæmmet person«: enhver med en varig eller midlertidig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt ud og effektivt at benytte transportmidler på lige fod med andre passagerer, og enhver, hvis bevægelighed under benyttelse af transportmidler er nedsat på grund af alder, **og som derfor har behov for særlig service** [Ændring 40]
- 38) »infrastrukturforvalter«: infrastrukturforvalter som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EU ⁽¹⁾ [om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde]
- 39) »jernbanevirksomhed«: jernbanevirksomhed som defineret i artikel 3 i direktiv .../.../EU [om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde] samt enhver anden offentlig eller privat virksomhed, hvis aktivitet består i at levere gods- og/eller persontransportydelser med jernbane, idet den pågældende virksomhed skal stille trækraft til rådighed; dette omfatter også virksomheder, der kun stiller trækraft til rådighed.

Artikel 3

Væsentlige krav

1. Jernbanesystemet, delsystemerne, interoperabilitetskomponenterne, herunder grænsefladerne, skal opfylde de væsentlige krav, som gælder for dem.
2. De tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 34 i direktiv 2004/17/EF, og som er nødvendige for at opfylde de europæiske specifikationer eller andre standarder, som er i brug i EU, må ikke stride mod de væsentlige krav.

2a. Der må ikke forekomme direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af et handicap. For at give alle unionsborgere mulighed for at udnytte fordelene ved et område uden indre grænser skal medlemsstaterne drage omsorg for, at jernbanenettene er frie for hindringer. [Ændring 41]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EU [om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde] (EUT L ...).

Onsdag den 26. februar 2014

KAPITEL II
TEKNISKE SPECIFIKATIONER FOR INTEROPERABILITET

Artikel 4

Indholdet af de tekniske specifikationer for interoperabilitet

1. For hvert af delsystemerne som defineret i bilag II udarbejdes der en TSI. Der kan om nødvendigt udarbejdes flere TSI'er for et delsystem, og en TSI kan omfatte flere delsystemer.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 om tilpasning af bilag II til den tekniske udvikling for så vidt angår opdelingen af jernbanesystemet i delsystemer og beskrivelsen af disse delsystemer.
3. ~~Delsystemerne~~ **Faste delsystemer** skal være i overensstemmelse med de TSI'er, der er gældende på tidspunktet for ~~ibrugtagning, opgradering eller fornyelse i henhold til dette direktiv; overensstemmelsen~~ **den første udpegelse af et anmeldt organ og senest på tidspunktet for udstedelse af byggetilladelse. Køretøjer skal være i overensstemmelse med de TSI'er og overholde de nationale forskrifter, der er gældende på tidspunktet for den første udpegelse af et anmeldt organ. En sådan overensstemmelse og overholdelse** skal opretholdes hele tiden under brugen af hvert delsystem. [Ændring 42]
4. Hver TSI fastlægger følgende forhold:
 - a) Den angiver anvendelsesområdet (en del af nettet eller køretøjer som omhandlet i bilag I; et delsystem eller en del af et delsystem som omhandlet i bilag II).
 - b) Den præciserer de væsentlige krav for det berørte delsystem og dets grænseflader til de andre delsystemer.
 - c) Den fastlægger de funktionelle og tekniske specifikationer, som delsystemet og dets grænseflader til de andre delsystemer skal opfylde. Disse specifikationer kan, om nødvendigt, variere alt efter delsystemets anvendelse
 - d) Den fastlægger, for hvilke interoperabilitetskomponenter og for hvilke grænseflader der skal udarbejdes europæiske specifikationer, herunder europæiske standarder, som er nødvendige for at tilvejebringe interoperabilitet i jernbanesystemet. **Dette indebærer indkredsning af, hvilke jernbanereservedele, der skal standardiseres i overensstemmelse med artikel 41 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... ⁽¹⁾. Listen over de reservedele, der skal standardiseres, indgår i hver enkelt TSI, herunder eksisterende reservedele.** [Ændring 43]
 - e) Den angiver i hvert enkelt tilfælde, hvilke procedurer der skal anvendes ved vurderingen af på den ene side interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse eller anvendelsesegnethed og på den anden side EF-verifikationen af delsystemerne. Disse procedurer er baseret på de i Kommissionens afgørelse 2010/713/EU definerede moduler.
 - f) Den angiver strategien for anvendelsen af TSI'erne. Navnlig præciseres faserne i den gradvise overgang fra den bestående til den endelige situation, hvor overholdelse af TSI'en er generaliseret, herunder med fastsættelse af frister for afslutningen af disse faser, når det er nødvendigt. **Tidsplanen for faserne skal være knyttet til en vurdering af de forventede omkostninger og fordele ved anvendelsen og de sandsynlige virkninger for de berørte operatører og økonomiske aktører.** [Ændring 44]
 - g) Den angiver med hensyn til det berørte personale, hvilke betingelser for så vidt angår faglige kvalifikationer samt sundhed og sikkerhed under arbejdet der forudsættes for driften og vedligeholdelsen af det pågældende delsystem og for anvendelsen af TSI'en.
 - h) Den angiver, hvilke bestemmelser der finder anvendelse på de eksisterende delsystemer og køretøjstyper, især ved opgradering og fornyelse, med og uden ny ibrugtagningstilladelse eller -afgørelse.

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... af ... om Det Europæiske Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 (EUT L ...).**

Onsdag den 26. februar 2014

- i) Den angiver, hvilke parametre ~~jernbanevirksomheden~~ **der** skal kontrolleres, og hvilke fremgangsmåder de skal følge ~~under denne kontrol, efter at der er udstedt køretøjsomsætningsstilladelse, men før der er truffet afgørelse om ibrugtagning,~~ **kontrolleres**, således at der sikres kompatibilitet mellem køretøjerne og de strækninger, de forudsættes at køre på. [Ændring 45]
- ia) **Den angiver de særlige parametre, der skal kontrolleres, og indeholder beskrivelser med henblik på fornyelse, forbedring eller udskiftning af reservedele eller komponenter af interoperabilitet, der skal behandles i tilknytning til artikel 21, stk. 3.** [Ændring 46]
5. Hver TSI udarbejdes på grundlag af en undersøgelse af det eksisterende delsystem og angiver som mål et delsystem, der kan gennemføres gradvis og inden for en rimelig frist. Således skal gradvis vedtagelse af TSI'er og overholdelse af dem fremme en gradvis etablering af interoperabilitet i jernbanesystemet inden for denne frist.
6. TSI'erne bevarer på passende vis sammenhængen i det bestående jernbanesystem i hver medlemsstat. Med henblik herpå kan der fastsættes særtilfælde for hver TSI både med hensyn til net og køretøjer, herunder særlig for: fritrumsprofiler, sporvidde eller afstand mellem sporene og for køretøjer, der anvendes til trafik mellem EU og tredjelande. For hvert særtilfældes vedkommende præciserer TSI'en gennemførelsesbestemmelserne for de bestemmelser i TSI'en, der er omhandlet i stk. 4, litra c) til g).
7. Såfremt visse tekniske aspekter vedrørende de væsentlige krav ikke kan behandles udtrykkeligt i en TSI, anføres de tydeligt i et bilag til den pågældende TSI som udestående punkter.
8. TSI'erne hindrer ikke medlemsstaterne i at træffe afgørelse om at anvende infrastrukturen til trafik med køretøjer, der ikke er omfattet af TSI'erne.
9. TSI'erne kan indeholde en udtrykkelig og tydelig reference til europæiske eller internationale standarder eller specifikationer eller tekniske dokumenter, der er offentliggjort af agenturet, når det er strengt nødvendigt for at virkeliggøre målene i dette direktiv. I så fald betragtes disse standarder eller specifikationer (eller de relevante dele deraf) eller tekniske dokumenter som værende knyttet som bilag til den pågældende TSI og bliver obligatoriske, så snart TSI'en bliver gældende. I mangel af sådanne standarder eller specifikationer eller tekniske dokumenter, eller indtil de er udarbejdet, kan der henvises til andre tydeligt angivne normative dokumenter, der er let tilgængelige og til fri, offentlig anvendelse.

Artikel 5

Udarbejdelse, vedtagelse og revision af TSI'er

1. Kommissionen giver agenturet mandat til at udarbejde TSI'er og ændringer til TSI'er og til at rette henstillinger herom til Kommissionen.
- 1a. Ved udarbejdelsen, vedtagelsen og revisionen af hver TSI, herunder de grundlæggende parametre, skal der tages hensyn til de forventede omkostninger og fordele ved alle de tekniske løsninger, der overvejes, sammen med de indbyrdes grænseflader med henblik på at fastlægge og iværksætte de mest fordelagtige løsninger.** [Ændring 47]
2. Hvert TSI-udkast udarbejdes i følgende trin.
- a) Agenturet fastlægger TSI'ens grundparametre samt grænsefladerne til de andre delsystemer og alle andre nødvendige særtilfælde. For hvert grundparameter og hver grænseflade gøres der rede for de mest fordelagtige alternative løsninger med angivelse af de tekniske og økonomiske begrundelser.
- b) Agenturet udarbejder TSI-udkastet med udgangspunkt i disse grundparametre. I givet fald tager agenturet hensyn til tekniske fremskridt, foreliggende standardiseringsarbejde, eksisterende arbejdsgrupper og anerkendte forskningsresultater. En samlet vurdering af de forventede omkostninger og fordele ved anvendelsen af TSI'erne vedlægges TSI-udkastet. Denne vurdering angiver de forventede virkninger for alle berørte operatører og økonomiske aktører.

En samlet vurdering af de forventede omkostninger og fordele ved anvendelsen af TSI'erne vedlægges TSI-udkastet. Denne vurdering angiver de forventede virkninger for alle berørte operatører og økonomiske aktører **under behørig hensyntagen til kravene i direktiv .../.../EU [jernbanesikkerhedsdirektivet]. Medlemsstaterne deltager i vurderingen ved i hensigtsmæssigt omfang at stille de fornødne oplysninger til rådighed.** [Ændring 48]

3. For at der kan blive taget hensyn til den tekniske udvikling eller samfundsudviklingen, skal agenturet efter forskrifterne i artikel 4 og 15 i forordning (EU) nr. [...] [agenturforordningen] udarbejde TSI'er og TSI-ændringer i henhold til det mandat, der er omhandlet i stk. 1, på en sådan måde, at principperne om åbenhed, konsensus og gennemsigtighed overholdes, jf. definitionerne i bilag II til forordning (EU) nr. 1025/2012.

Onsdag den 26. februar 2014

4. ~~Under~~ **Det i artikel 48 omhandlede udvalg orienteres regelmæssigt om, hvordan** forberedelsen af TSI'erne **skrider frem. Under dette arbejdsforløb** kan Kommissionen **på anmodning af udvalget** udstede mandater eller fremsætte relevante henstillinger om udformningen af TSI'erne og om vurderingen af omkostninger og fordele. Kommissionen kan navnlig **på anmodning af en medlemsstat** forlange, at alternative løsninger undersøges, og at vurderingen af omkostningerne og fordelene ved disse løsninger medtages i den rapport, der vedlægges som bilag til TSI-udkastet. [**Ændring 49**]

5. Hvis forskellige delsystemer tages i brug samtidig af tekniske kompatibilitetshensyn, skal de dertil hørende TSI'er have samme ikrafttrædelsesdato.

6. I forbindelse med udarbejdelse, vedtagelse og revision af TSI'erne skal der tages hensyn til brugernes mening for så vidt angår forhold, der har direkte betydning for betingelserne for de pågældende brugeres anvendelse af delsystemerne. Med henblik herpå hører agenturet de repræsentative brugersammenslutninger og organisationer under udarbejdelsen og revisionen af TSI'erne. Agenturet vedlægger TSI-udkastet en rapport om høringsresultaterne.

7. Som fastsat i artikel 6 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen] skal agenturet udarbejde og jævnligt ajourføre en liste over brugersammenslutninger og organer, der skal høres. Denne liste **skal nødvendigvis omfatte repræsentative sammenslutninger og organer fra alle medlemsstaterne** og kan gennemgås og opdateres efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ. [**Ændring 50**]

8. I forbindelse med udarbejdelse, vedtagelse og revision af TSI'erne skal der tages hensyn til arbejdsmarkedets **repræsentative** parters mening **i alle medlemsstaterne** for så vidt angår de i artikel 4, stk. 4, litra g), nævnte betingelser **samt ved enhver anden TSI, som direkte eller indirekte kan påvirke de involverede medarbejdere**. Med dette formål skal agenturet høre arbejdsmarkedets parter, før det forelægger Kommissionen henstillinger om TSI'er eller TSI-ændringer. Arbejdsmarkedets parter høres inden for rammerne af det sektordialogudvalg, der er nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse 98/500/EF⁽¹⁾. Arbejdsmarkedets parter afgiver udtalelse inden for en frist på tre måneder. [**Ændring 51**]

9. Når revision af en TSI fører til en ændring af kravene, skal der med den nye TSI-udgave sikres sammenhæng med de delsystemer, der er taget i brug i medfør af tidligere TSI-udgaver.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om TSI'er og TSI-ændringer i overensstemmelse med artikel 46.

Hvis det i tilfælde, hvor der opdages mangler i TSI'erne, jf. artikel 6, på grund af sagens hastende karakter er bydende nødvendigt, anvendes proceduren i artikel 47 på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

Artikel 6

Mangler ved TSI'er

1. En TSI, der, efter at den er vedtaget, viser sig at være mangelfuld, ændres efter forskrifterne i artikel 5, stk. 3.

2. Under revisionen af TSI'en kan Kommissionen anmode agenturet om en udtalelse. Kommissionen skal analysere agenturets udtalelse og orientere medlemsstaterne om sine konklusioner.

3. Hvis Kommissionen anmoder om det, anses de udtalelser fra agenturet, der er omhandlet i stk. 2, for at være acceptable midler til efterlevelse af de væsentlige krav og kan derfor bruges ved vurderingen af projekter.

3a. Et medlem af netværket af repræsentative organer kan fungere som ansøger for via Kommissionen at indhente udtalelser om mangler og svagheder ved TSI'er. Ansøgeren underrettes om den truffne beslutning. Kommissionen giver behørig begrundelse for ethvert afslag. [**Ændring 52**]

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 98/500/EF af 20. maj 1998 om oprettelse af sektordialogudvalg til fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan (EUT L 225 af 12.8.1998, s. 27).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 7

Undladelse af at anvende TSI'erne

1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende en eller flere TSI'er eller dele af TSI'er i følgende tilfælde:
 - a) ved et projekt til nyt delsystem eller del af et delsystem, ved fornyelse eller opgradering af et eksisterende delsystem eller del af et delsystem eller ved ethvert element som omhandlet i artikel 1, stk. 1, som på den dato, fra hvilken de pågældende TSI'er finder anvendelse, befinder sig på et avanceret udviklingstrin eller er omfattet af en kontrakt, der er under gennemførelse
 - b) når betingelserne for en hurtig udbedring af nettet efter en ulykke eller naturkatastrofe betyder, at hel eller delvis anvendelse af de relevante TSI'er er økonomisk eller teknisk udelukket; i dette tilfælde skal muligheden for ikke at anvende TSI'en være tidsbegrænset
 - c) ved ethvert projekt til fornyelse, udvidelse eller opgradering af et eksisterende delsystem eller en del af det, hvis det ville gå **kraftigt** ud over projektets økonomiske levedygtighed at anvende disse TSI'er. [**Ændring 53**]
2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, litra a), sender hver medlemsstat, inden der er gået et år efter hver enkelt TSI's ikrafttræden, Kommissionen en liste over de projekter på deres område, der befinder sig på et avanceret udviklingstrin.
3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, skal den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om godkendelse af, at TSI'en ikke anvendes, og herunder specificere, hvilke forskrifter medlemsstaten agter at anvende som alternativ til TSI-forskrifterne. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter fastsætte indholdet af det dossier, der skal ledsage en anmodning om godkendelse af, at de undlader at anvende en eller flere TSI'er eller dele af TSI'er, samt nærmere enkeltheder, format og transmissionsform for dossieret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. Kommissionen skal gennemgå dossieret, analysere de forskrifter, medlemsstaten agter at anvende som alternativ til TSI-forskrifterne, afgøre, om anmodningen om godkendelse af, at TSI'en ikke anvendes, kan imødekommes, og underrette medlemsstaten om afgørelsen.
4. Indtil Kommissionen har truffet afgørelse, kan medlemsstaten umiddelbart anvende de alternative bestemmelser, der er omhandlet i stk. 3.
5. Kommissionen træffer sin afgørelse inden for fire måneder, efter at anmodningen ledsaget af et fuldstændigt dossier er indgivet. Træffes en sådan afgørelse ikke, anses anmodningen for at være imødekommet.
6. Alle medlemsstater underrettes om analysens resultat og om resultatet af den i stk. 3 omhandlede procedure.

KAPITEL III

INTEROPERABILITETSKOMPONENTER

Artikel 8

Tilgængeliggørelse af interoperabilitetskomponenter på markedet

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at interoperabilitetskomponenter:
 - a) kun bringes i omsætning, hvis de gør det muligt at opnå interoperabilitet i jernbanesystemet og samtidig opfylde de væsentlige krav
 - b) benyttes inden for deres anvendelsesområde efter deres bestemmelse **i overensstemmelse med det anvendelsesområde, der er defineret i artikel 2, nr. 27a**, og installeres og vedligeholdes hensigtsmæssigt. [**Ændring 54**]

Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at disse komponenter bringes i omsætning med henblik på andre anvendelser.

2. Medlemsstaterne må ikke under henvisning til dette direktiv forbyde, begrænse eller hindre, at interoperabilitetskomponenter, som opfylder dette direktivs bestemmelser, bringes i omsætning på deres område med henblik på anvendelse i jernbanesystemet. De må navnlig ikke stille krav om kontrol, der allerede er udført som led i den procedure, der fører til udstedelse af EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed.

Onsdag den 26. februar 2014

En medlemsstat må ikke forbyde, begrænse eller hindre ibrugtagningen af interoperabilitetskomponenter, som er godkendt til det anvendelsesområde, som de er beregnet til, hvis dette anvendelsesområde befinder sig på deres territorium. [Ændring 55]

~~Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter fastsætte~~ **tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 vedrørende** omfanget og indholdet af EF-erklæringen om overensstemmelse og anvendelseegnethed for interoperabilitetskomponenter, ~~dens format og nærmere oplysninger om dens indhold. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. [Ændring 56]~~

2a. Kommissionen udarbejder i form af gennemførelsesretsakter, formatet og detaljerne i de oplysninger, der indgår i EF-erklæringen om overensstemmelse og anvendelseegnethed for interoperabilitetskomponenter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. [Ændring 57]

Artikel 9

Overensstemmelse eller anvendelseegnethed

1. Medlemsstaterne og agenturet anser de interoperabilitetskomponenter, for hvilke der foreligger en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed, for at opfylde interoperabilitetskravene og de væsentlige krav i dette direktiv.
2. Alle interoperabilitetskomponenter undergives den procedure for vurdering af overensstemmelse og anvendelseegnethed, som er angivet i den pågældende TSI, og skal være ledsaget af det dertil hørende certifikat.
3. Medlemsstaterne og agenturet anser en interoperabilitetskomponent for at opfylde de væsentlige krav, hvis den er i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i de tilsvarende TSI'er eller de relevante europæiske specifikationer, der er udarbejdet for at opfylde disse betingelser.
4. Reservedele, der er taget i brug på det tidspunkt, hvor den tilsvarende TSI træder i kraft, kan installeres i delsystemerne uden at skulle undergives den i stk. 2 omhandlede procedure.
5. I TSI'erne kan der fastsættes en overgangsperiode for de jernbaneprodukter, der er angivet i TSI'erne som interoperabilitetskomponenter, der allerede er bragt i omsætning, når TSI'erne træder i kraft. Sådanne komponenter skal opfylde kravene i artikel 8, stk. 1.

Artikel 10

Procedure for EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed

1. Når fabrikanten eller dennes i Unionen etablerede repræsentant skal udfærdige en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed for en interoperabilitetskomponent, skal han anvende de bestemmelser, der er fastsat i de pågældende TSI'er.
2. Hvis den pågældende TSI kræver det, gennemføres vurderingen af en interoperabilitetskomponents overensstemmelse eller anvendelseegnethed af det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan, som fabrikanten eller dennes i Unionen etablerede repræsentant har anmodet derom.
3. Er interoperabilitetskomponenter omfattet af andre EU-direktiver, der vedrører andre aspekter, anføres det på EF-erklæringen om overensstemmelse eller anvendelseegnethed, at interoperabilitetskomponenterne ligeledes opfylder kravene i disse andre direktiver.
4. Har hverken fabrikanten eller dennes repræsentant opfyldt de i stk. 1 og 3 fastlagte forpligtelser, påhviler disse forpligtelser enhver, som bringer interoperabilitetskomponenten i omsætning. De samme forpligtelser påhviler den, som samler interoperabilitetskomponenter eller dele af interoperabilitetskomponenter af forskellig oprindelse, eller som fremstiller interoperabilitetskomponenter til eget brug, for så vidt angår dette direktiv.
5. For at undgå at interoperabilitetskomponenter, der ikke opfylder de væsentlige krav, bringes i omsætning, gælder følgende, jf. dog artikel 11:

Onsdag den 26. februar 2014

- a) Konstaterer en medlemsstat, at en EF-overensstemmelseserklæring er udfærdiget uretmæssigt, har fabrikanten eller dennes i Unionen etablerede repræsentant pligt til, om nødvendigt, at bringe interoperabilitetskomponenten i overensstemmelse og bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, den pågældende medlemsstat fastsætter.
- b) Bringes komponenten ikke i overensstemmelse, skal medlemsstaten træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at interoperabilitetskomponenten bringes i omsætning, eller sikre, at den trækkes tilbage fra markedet efter de procedurer, der er fastlagt i artikel 11.

Artikel 11

Interoperabilitetskomponenter, der ikke opfylder de væsentlige krav

1. Konstaterer en medlemsstat en risiko for, at en interoperabilitetskomponent, for hvilken der foreligger en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsegighed, og som bringes i omsætning og anvendes efter sin bestemmelse, ikke opfylder de væsentlige krav, træffer den alle fornødne foranstaltninger for at begrænse komponentens anvendelsesområde eller forbyde dens anvendelse, trække den tilbage fra markedet eller tilbagekalde den. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de andre medlemsstater om de truffne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder navnlig om afvigelsen skyldes:

- a) at de væsentlige krav ikke er overholdt
- b) at de europæiske specifikationer er anvendt forkert, hvis der er henvist til disse specifikationer
- c) at de europæiske specifikationer er utilstrækkelige.

2. ~~Kommissionen holder snarest muligt samråd med de berørte parter. Konstaterer Kommissionen efter dette samråd, at foranstaltningen er berettiget, giver den straks den medlemsstat, der har taget initiativet, underretning herom. Konstaterer Kommissionen efter samrådet, at~~ **Agenturet indleder høringsprocessen på grundlag af et mandat fra Kommissionen, med de berørte parter straks og under alle omstændigheder inden 20 dage. Efter denne høring fastslår agenturet, om foranstaltningen er uberettiget, giver berettiget. Agenturet orienterer straks Kommissionen, den medlemsstat, der har taget initiativet *desangående*, samt fabrikanten eller dennes i Unionen etablerede repræsentant herom. [Ændring 58]**

3. Viser en interoperabilitetskomponent, for hvilken der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring, sig at være afvigende, træffer den kompetente medlemsstat de nødvendige foranstaltninger over for den, der har udstedt erklæringen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. ~~Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om denne procedures forløb og resultater. [Ændring 59]~~

KAPITEL IV
DELSYSTEMER

Artikel 12

Delsystemers frie bevægelighed

Medlemsstaterne må ikke af grunde, som vedrører dette direktiv, forbyde, begrænse eller hindre opbygning, ibrugtagning og drift på deres område af strukturelt definerede delsystemer, som indgår i jernbanesystemet, når de opfylder de væsentlige krav, jf. dog kapitel V. De må navnlig ikke stille krav om kontrol, som allerede er udført:

- a) enten som led i den procedure, der fører til udstedelse af EF-verifikationserklæring
- b) eller i andre medlemsstater inden eller efter dette direktivs ikrafttræden med henblik på at kontrollere, om de tilsvarende krav i forbindelse med tilsvarende driftsmæssige betingelser er overholdt.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 13

Overensstemmelse med TSI'er og nationale regler

1. Medlemsstaterne og agenturet anser strukturelt definerede delsystemer, der indgår i jernbanesystemet og ~~for hvilke der foreligger~~ **i hensigtsmæssigt omfang er omfattet af** en EF-verifikationserklæring for at opfylde interoperabilitetskravet og de relevante væsentlige krav, **der er opstillet under henvisning til den relevante TSI i overensstemmelse med artikel 15, eller ved verifikationserklæringen, der er udstedt i overensstemmelse med de anmeldte nationale bestemmelser i overensstemmelse med artikel 15a, eller begge.** [Ændring 60]

2. ~~Om et strukturelt defineret delsystem, der indgår i jernbanesystemet, opfylder interoperabilitetskravet og de væsentlige krav, fastslås på grundlag af TSI'erne og de nationale forskrifter, der er anmeldt som omhandlet i stk. 3.~~ [Ændring 61]

2a. Afgørelser om tildeling af tilladelse træffes på grundlag af de TSI'er og anmeldte nationale bestemmelser, der er gældende på ansøgningstidspunktet. [Ændring 62]

3. Medlemsstaterne udarbejder for hvert delsystem en fortegnelse over de nationale forskrifter, der benyttes i følgende tilfælde som grundlag for at vurdere, om de væsentlige krav **og/eller de acceptable midler til efterlevelse** er opfyldt: [Ændring 63]

- a) når TSI'erne ikke fuldt ud omfatter visse forhold, der svarer til de væsentlige krav (udestående punkter)
- b) når der er indsendt underretning om, at en eller flere TSI'er eller dele af TSI'er ikke anvendes, jf. artikel 7,
- c) når et særtilfælde gør det nødvendigt at anvende tekniske forskrifter, der ikke er omfattet af den relevante TSI
- d) når eksisterende systemer beskrives i nationale forskrifter

da) når der er tale om netværk og køretøjer, der ikke er omfattet af TSI'er [Ændring 64]

db) når der er tale om sikkerhedshensyn, der er specifikke for en eller flere medlemsstater, forudsat at de er påvist, og med forbehold af agenturets beføjelser. [Ændring 65].

4. Medlemsstaterne udpeger de organer, der for disse tekniske forskrifters vedkommende skal udarbejde EF-verifikationserklæringen, jf. artikel 15.

Artikel 14

Nationale forskrifter

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen **og agenturet** fortegnelsen over **gældende** nationale forskrifter, jf. artikel 13, stk. 3, **i følgende tilfælde:** [Ændring 66]

- a) hver gang fortegnelsen over forskrifterne ændres, ~~eller~~ [Ændring 67]
- b) når der er anmodet om godkendelse af, at TSI'en ikke anvendes, jf. artikel 7, ~~eller~~ [Ændring 68]
- c) når den pågældende TSI er offentliggjort, eller når den er revideret med henblik på afskaffelse af nationale forskrifter, der er blevet overflødige efter færdiggørelse af udestående punkter i TSI'erne

ca) når den eller de nationale forskrifter endnu ikke er blevet meddelt på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden [Ændring 69].

1a. Senest en måned efter ikrafttrædelsen af dette direktiv meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver gældende national bestemmelse, som ikke er blevet anmeldt på datoen for dette direktivs ikrafttrædelse. [Ændring 70]

2. Medlemsstaterne ~~sender agenturet og Kommissionen~~ **indberetter** den fulde ordlyd af de eksisterende nationale forskrifter via det dertil beregnede it-system efter forskrifterne i artikel 23 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen]. [Ændring 71]

Onsdag den 26. februar 2014

3. Medlemsstaterne må kun fastsætte nye nationale forskrifter i følgende tilfælde:
- a) når en TSI ikke fuldt ud opfylder de væsentlige krav
 - b) som en forebyggende hasteforanstaltning, især efter en ulykke.
4. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indføre en ny national forskrift, skal den ~~sende~~ **forelægge** udkastet ~~til~~ **for** agenturet **til behandling med angivelse af årsagen til indførelsen i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen]** via det dertil beregnede it-system som foreskrevet i artikel 23 i nævnte forordning. [Ændring 72]

4a. Ved anmeldelse af en gældende eller en ny national bestemmelse, skal medlemsstaterne føre bevis for nødvendigheden af denne regel for at opfylde et væsentligt krav, som ikke allerede er omfattet af den relevante TSI. Medlemsstaterne må ikke anmelde nationale bestemmelser uden at føre bevis for nødvendigheden af den.

Agenturet har to måneder til at behandle forslaget til en forskrift og udarbejde en henstilling til Kommissionen. Kommissionen godkender eller afviser udkastet til forskrift. Kun når der er tale om forebyggende nødforanstaltninger, kan medlemsstaterne umiddelbart vedtage og anvende en ny forskrift i to måneder. Når en sådan forskrift vedrører flere medlemsstater, harmoniserer Kommissionen i samarbejde med agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder forskriften på EU-plan. [Ændring 73]

5. Medlemsstaterne skal sørge for, at nationale forskrifter, herunder forskrifter for grænsefladerne mellem køretøj og net, stilles gratis til rådighed på et sprog, alle parter forstår.
6. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at indsende forskrifter og restriktioner af rent lokal karakter. I sådanne tilfælde henviser medlemsstaterne til disse forskrifter og restriktioner i de infrastrukturregistre, der er nævnt i artikel 45.
7. Nationale forskrifter, der er indsendt i medfør af denne artikel, er ikke omfattet af notifikationsproceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾.
8. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter fastsætte, hvordan notificerede nationale forskrifter skal klassificeres i forskellige grupper for at gøre det lettere at **opnå gensidig accept i forskellige medlemsstater** og kontrollere kompatibiliteten mellem fast og mobilt udstyr. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. **Agenturet klassificer i overensstemmelse med disse gennemførelsesretsakter de nationale bestemmelser, der er anmeldt i overensstemmelse med denne artikel, og offentliggør det tilsvarende register. Dette register skal også opføre eventuelle accepterede nationale midler til opfyldelse. [Ændring 74]**

Agenturet klassificerer efter forskrifterne i gennemførelsesretsakterne, jf. første afsnit, de nationale forskrifter, der anmeldes i henhold til denne artikel.

9. Agenturet undersøger udkast til nationale forskrifter og gældende nationale forskrifter som foreskrevet i artikel 21 og 22 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen].

Artikel 15

Procedure for udfærdigelse af en EF-verifikationserklæring

1. Med henblik på udfærdigelse af en EF-verifikationserklæring skal ansøgeren anmode det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan, som vedkommende har valgt til formålet, om at iværksætte EF-verifikationsproceduren. Ansøgeren kan være ordregiveren eller fabrikanten eller ordregiverens eller fabrikantens repræsentant i Unionen.
2. Opgaven for det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan, som skal foretage EF-verifikation af et delsystem, begynder med projekteringsfasen og omfatter hele udførelsesfasen indtil godkendelsen forud for ibrugtagning af delsystemet. Den ~~kan omfatte~~ **desuden omfatte** verifikation af grænsefladerne mellem det pågældende delsystem og det system, som det skal indgå i, på grundlag af de oplysninger, der findes i den berørte TSI og i de i artikel 44 og 45 nævnte registre. [Ændring 75]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

Onsdag den 26. februar 2014

3. Det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan er ansvarligt for, at der oprettes et teknisk dossier, som skal ledsage EF-verifikationserklæringen. Det tekniske dossier skal indeholde alle nødvendige dokumenter om delsystemets egenskaber og efter omstændighederne al dokumentation for interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse. Det skal endvidere indeholde alle relevante oplysninger om betingelserne for og begrænsningerne i anvendelsen, instruktioner om serviceeftersyn, løbende eller periodisk overvågning samt regulering og vedligeholdelse.

4. ~~Enhver ændring af det i stk. 3 omhandlede tekniske dossier, som berører de udførte verifikationer,~~ **opgradering medfører**, at der må udstedes en ny EF-verifikationserklæring. [**Ændring 76**]

5. Det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan kan udstede verifikationsredegørelser i mellemfasen, der dækker visse faser i produktionscyklussen eller visse dele af delsystemet. I så fald anvendes de verifikationsprocedurer, der er fastsat i henhold til stk. 7, litra a).

6. Hvis de relevante TSI'er tillader det, kan det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan udstede overensstemmelsesattester, der gælder for en serie delsystemer eller visse dele af sådanne delsystemer.

7. ~~Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter fastsætte:~~

- a) ~~verifikationsprocedurer for delsystemer, herunder generelle principper, indhold, procedure og dokumenter i forbindelse med EF-verifikationsproceduren og med den verifikationsprocedure, der benyttes ved verifikation efter nationale forskrifter~~
- b) ~~skabeloner for EF-verifikationserklæringen og erklæringen om verifikation efter nationale forskrifter samt skabeloner for dokumenter i det tekniske dossier, der skal ledsage verifikationserklæringen.~~

~~Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. [**Ændring 78**]~~

7a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 for at fastsætte kontrolprocedurerne for delsystemer, herunder de generelle principper, indhold, procedure og dokumenter relateret til udstedelse af EF-verifikationsproceduren, og verifikationsproceduren i tilfælde af nationale bestemmelser. [Ændring 79**]**

7b. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter skabeloner for »EF«-verifikationserklæringen og for verifikationserklæringen i tilfælde af nationale regler og skabeloner for dokumenter, som skal indgå i det tekniske dossier, som skal ledsage verifikationserklæringen.

~~Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. [**Ændring 80**]~~

Artikel 15a

Procedure for udstedelse af verifikationserklæringen i tilfælde af nationale bestemmelser

Procedurerne for udstedelse af EF-verifikationserklæring som omhandlet i artikel 15, finder i hensigtsmæssigt omfang også anvendelse for udstedelsen af verifikationserklæringen for nationale regler.

*Medlemsstaterne udpeger de organer, der er ansvarlige for at udføre verifikationsprocedurerne i forbindelse med nationale regler i overensstemmelse med kapitel VI. [**Ændring 77**]*

Artikel 16

Delsystemer, der ikke opfylder de væsentlige krav

1. Konstaterer en medlemsstat, at et strukturelt defineret delsystem, for hvilket der foreligger en EF-verifikationserklæring ledsaget af et teknisk dossier, ikke fuldt ud opfylder dette direktivs bestemmelser, herunder navnlig de væsentlige krav, kan den anmode om, at der bliver foretaget supplerende verifikationer.

2. Den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, underretter omgående Kommissionen om de forlangte supplerende verifikationer og redegør for grundene til, at de forlanges. Kommissionen holder samråd med de berørte parter.

3. Den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, præciserer, om den manglende overensstemmelse skyldes:

- a) manglende opfyldelse af de væsentlige krav eller af en TSI eller forkert anvendelse af en TSI; i så fald underretter Kommissionen straks den medlemsstat, hvor vedkommende, der uretmæssigt har udfærdiget EF-verifikationserklæringen, er bosat, og anmoder medlemsstaten om at træffe passende foranstaltninger

Onsdag den 26. februar 2014

b) en mangel i en TSI; i så fald skal den procedure for ændring af TSI'en, der er foreskrevet i artikel 6, iværksættes.

Artikel 17

Formodning om overensstemmelse

Interoperabilitetskomponenter og delsystemer, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele af standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at opfylde de væsentlige krav, som de pågældende standarder eller dele af standarder omfatter, jf. bilag III.

KAPITEL V

TILGÆNGELIGGØRELSE PÅ MARKEDET OG IBRUGTAGNING

Artikel 18

Ibrugtagning af faste anlæg

1. Delsystemerne Fast togkontrol- og kommunikationsudstyr, Energi og Infrastruktur må kun tages i brug, hvis de projekteret, anlagt og installeret på en sådan måde, at de væsentlige krav i bilag III opfyldes, og hvis de har fået den relevante tilladelse, jf. stk. 2.

2. Kompetencen til at tillade ibrugtagning af energi- og infrastruktureldsystemer **og faste togkontrol- og kommunikationssystemer, der ikke** ligger hos den enkelte nationale sikkerhedsmyndighed i den medlemsstat, i hvis område delsystemerne eller drives inden for ERTMS i medlemsstatens territorium. **Nationale sikkerhedsmyndigheder skal tage hensyn til agenturets udtalelse, når TEN-T-korridorer eller grænseoverskridende sektioner er berørte.**

Agenturet tillader grænseoverskridende infrastruktur med en enkelt infrastrukturforvalter. [Ændring 81]

~~Kompetencen til at tillade ibrugtagning af faste anlæg til togkontrol og kommunikation, som ligger eller drives overalt~~ **Agenturet tillader ERTMS i tæt samarbejde med de nationale sikkerhedsmyndigheder. Inden agenturet tillader ERTMS, skal den nationale sikkerhedsmyndighed være kompetent til at verificere driftskompatibiliteten med de nationale banenet. Agenturet drager omsorg for ensartet anvendelse af ERTMS i Unionen, ligger hos agenturet. [Ændring 82]**

~~For så vidt angår ERTMS skal agenturet konsultere den nationale sikkerhedsmyndighed inden for en måned efter modtagelse af den fulde ansøgning med henblik på at sikre en sammenhængende udvikling af ERTMS inden for Unionen. Agenturet afgiver en udtalelse til den relevante nationale sikkerhedsmyndighed vedrørende delsystemets tekniske og driftsmæssige kompatibilitet med de køretøjer, som er beregnet til anvendelse på det pågældende net inden for to måneder. Agenturet tager i videst muligt omfang hensyn til denne udtalelse, før den udsteder tilladelsen, og i tilfælde af uenighed underretter den nationale sikkerhedsmyndighed og redegør for grundene hertil. Denne artikel berører ikke agenturets forpligtelser som systemmyndighed i henhold til kapitel 6 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen].~~

~~Hvis agenturet er uenig i en negativ vurdering foretaget af en national sikkerhedsmyndighed, underretter den den pågældende sikkerhedsmyndighed herom med begrundelse for uenigheden. Agenturet og den nationale sikkerhedsmyndighed samarbejder med henblik på at finde en gensidigt tilfredsstillende vurdering. I fornødent omfang, hvilket afgøres af agenturet og den eller den nationale sikkerhedsmyndighed, skal denne proces også omfatte ansøgeren. Hvis det ikke er muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel vurdering inden for én måned, efter at agenturet har underrettet den nationale sikkerhedsmyndighed om sin uenighed, træffer agenturet sin endelige afgørelse, medmindre den nationale sikkerhedsmyndighed har henvist sagen til voldgift i klagenævnet som etableret i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen]. Klagenævnet beslutter, om det vil bekræfte agenturets udkast til afgørelse, senest én måned efter at agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed har anmodet herom.~~

~~Agenturet giver behørig begrundelse for ethvert afslag på en ansøgning om tilladelse til ibrugtagning af faste anlæg. Ansøgeren kan inden for en måned efter modtagelse af afslaget forelægge agenturet en anmodning om at tage afgørelsen op til fornyet overvejelse. Anmodningen skal ledsages af en begrundelse herfor. Agenturet har to måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen om fornyet overvejelse til at bekræfte eller ændre sin afgørelse. Hvis agenturet bekræfter sit afslag, kan ansøgeren indbringe en klage for det klagenævn, der etableres i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen]. [Ændring 83]~~

Onsdag den 26. februar 2014

Agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder skal give detaljeret vejledning i, hvordan de tilladelser, der er omhandlet i første og andet afsnit, opnås. Der skal gratis stilles en ansøgningsvejledning til rådighed for ansøgerne, hvor forudsætningerne for at opnå tilladelse forklares, og hvor det anføres, hvilke dokumenter der skal forelægges. Agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder skal samarbejde om formidlingen af disse oplysninger.

3. For at kunne give tilladelse til ibrugtagning af de delsystemer, der er omhandlet i stk. 1, skal, afhængigt af hvem der har kompetencen i medfør af stk. 2, den nationale sikkerhedsmyndighed eller agenturet sikre sig bevis for:

- a) at der er udstedt en EF-verifikationserklæring
- b) at disse delsystemer er teknisk kompatible med det system, de skal indgå i, idet denne kompatibilitet fastslås på grundlag af de relevante TSI'er, nationale forskrifter og registre
- c) at integrationen af disse delsystemer er sikkerhedsmæssigt forsvarlig, idet dette fastslås på grundlag af de relevante TSI'er, nationale forskrifter, registre og de fælles sikkerhedsmetoder, der er omhandlet i artikel 6 i direktiv .../.../EU [jernbanesikkerhedsdirektivet]

ca) verifikationserklæringen i tilfælde af nationale bestemmelser. [Ændring 84]

Senest én måned efter modtagelsen af ansøgerens anmodning underretter agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed, afhængig af hvem der er den kompetente myndighed, ansøgeren om, at dossieret er fuldstændigt, eller udbeder sig relevante supplerende oplysninger og angiver samtidig en rimelig frist for fremsendelse heraf. [Ændring 85]

4. Når eksisterende delsystemer skal fornyes eller opgraderes, skal ansøgeren sende den nationale sikkerhedsmyndighed (ved energi- og infrastrukturanlæg **og faste togkontrol- og kommunikationssystemer, der ikke er ERTMS**) eller agenturet (ved ~~faste anlæg til togkontrol og kommunikation~~ **ERTMS og grænseoverskridende infrastruktur med en enkelt infrastrukturforvalter**) **et dossier indeholdende** en projektbeskrivelse. Den nationale sikkerhedsmyndighed eller agenturet skal undersøge projektbeskrivelsen og ud fra de kriterier, der er fastsat i stk. 5, afgøre, om der er behov for en ny ibrugtagningstilladelse. Den nationale sikkerhedsmyndighed og agenturet skal træffe deres afgørelser inden for en forud fastsat, rimelig frist og under alle omstændigheder senest ~~fire~~ **tre** måneder efter at have modtaget alle relevante oplysninger. [Ændring 86]

5. Når eksisterende delsystemer fornyes eller opgraderes, skal der udstedes en ny EF-verifikationserklæring, hvis kriteriet i artikel 15, stk. 4 er opfyldt. Derudover er det nødvendigt at udstede en ny ibrugtagningstilladelse i følgende tilfælde:

- a) når der er risiko for, at det pågældende delsystems samlede sikkerhed forringes af de påtænkte arbejder, eller
- b) når det kræves i de relevante TSI'er, eller
- c) når det kræves i de nationale implementeringsplaner, som medlemsstaterne har udarbejdet.

Artikel 19

Første tilgængeliggørelse af mobile delsystemer

1. ~~Delsystemet Rullende materiel og delsystemet Mobilt togkontrol- og kommunikationsudstyr~~ **Mobile delsystemer** må kun bringes i omsætning, hvis de er konstrueret, fremstilles og installeres på en sådan måde, at de væsentlige krav i bilag III opfyldes. [Ændring 87]

2. Ansøgeren skal især sørge for, at der er forelagt en EF-overensstemmelseserklæring.

3. Når eksisterende delsystemer fornyes eller opgraderes, skal der udstedes en ny EF-verifikationserklæring, hvis kriteriet i artikel 15, stk. 4, er opfyldt.

Artikel 20

Tilladelse til at bringe et køretøj i omsætning

1. Et køretøj må først bringes i omsætning, når ~~agenturet har~~ **der er** udstedt en ~~køretøjsomsætningstilladelse~~ **køretøjstilladelse** til det, jf. ~~stk. 5~~ **denne artikel**. [Ændring 88]

Onsdag den 26. februar 2014

Køretøjstilladelsen skal angive:

- a) *anvendelsesområdet*
- b) *værdierne af de parametre, der er anført i TSI'erne, og, i relevant omfang, de nationale forskrifter, som relevante for kontrollen af den tekniske kompatibilitet mellem køretøjet og anvendelsesområdet*
- c) *køretøjets overensstemmelse med de relevante TSI'er og nationale forskrifter i tilknytning til de i litra b) omhandlede parametre*
- d) *betingelserne for anvendelse af køretøjet og andre restriktioner. [Ændring 89]*

2. ~~Agenturet træffer afgørelser om at udstede køretøjsomsættningstilladelser. Disse tilladelser attesterer værdierne af de parametre, der er anført i TSI'en som relevante for kontrollen af den tekniske kompatibilitet mellem køretøjet og de faste anlæg. Køretøjsomsættningstilladelsen skal også indeholde oplysninger om køretøjets overensstemmelse med de relevante TSI'er og nationale forskrifter i tilknytning til disse parametre.~~**Køretøjstilladelsen udstedes på grundlag af et dossier om køretøjet eller køretøjstypen, som ansøgeren skal forelægge, og som skal indeholde dokumentation for,**

— *for så vidt angår de mobile delsystemer, der udgør køretøjet:*

- a) *den passende verifikationserklæring, jf. artikel 19*
- b) *den tekniske kompatibilitet ved køretøjet*
- c) *sikker integration indeni køretøjet*

— *for så vidt angår køretøjet:*

den tekniske kompatibilitet ved køretøjet inden for banenettene i anvendelsesområdet. [Ændring 90]

Den tekniske kompatibilitet fastslås på grundlag af de relevante TSI og, i relevant omfang, de nationale forskrifter og registre. Når det er nødvendigt at foretage prøver for at opnå dokumentation for den tekniske kompatibilitet, kan de berørte nationale sikkerhedsmyndigheder udstede midlertidige tilladelser, så ansøgeren kan anvende køretøjet til praktiske verifikationer på nettet. Infrastrukturforvalteren tilstræber i samråd med ansøgeren så vidt muligt at sikre, at eventuelle prøver finder sted senest en måned efter modtagelsen af ansøgerens anmodning. Hvis det er relevant, træffer den nationale sikkerhedsmyndighed foranstaltninger til at sikre, at prøverne finder sted.

Verifikation af en sikkerhedsmæssigt forsvarlig integration af disse delsystemer sker på grundlag af de relevante TSI'er, de fælles sikkerhedsmetoder, der er omhandlet i artikel 6 i direktiv .../.../EU [jernbanesikkerhedsdirektivet] og, hvis det er relevant, de nationale forskrifter. [Ændring 91]

3. ~~Der kan fastsættes betingelser for, hvordan køretøjet må bruges, og andre restriktioner i køretøjsomsættningstilladelsen.~~**Agenturet skal træffe de i stk. 2 omhandlede afgørelser inden for en forud fastsat, rimelig frist og under alle omstændigheder senest fire måneder efter at have modtaget alle relevante oplysninger fra ansøgeren. Inden for én måned meddeler agenturet ansøgeren, om dossieret er komplet eller ej. En negative afgørelse vedrørende en ansøgning skal behørigt begrundes.**

Tilladelserne anerkendes i alle medlemsstaterne.

Agenturet påtager sig det fulde ansvar for de tilladelser, det udsteder. [Ændring 92]

3a. *Under den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 50a, kan ansøgeren vælge at indsende sin ansøgning om køretøjstilladelse til agenturet eller til den relevante nationale sikkerhedsmyndighed. [Ændring 94]*

4. ~~Køretøjsomsættningstilladelsen udstedes på grundlag af et dossier om køretøjet eller køretøjstypen, som ansøgeren skal forelægge, og som skal indeholde dokumentation for:~~

- a) ~~at de mobile delsystemer, som køretøjet består af, er bragt i omsætning, jf. artikel 19~~

Onsdag den 26. februar 2014

- b) at de i litra a) omhandlede delsystemer i køretøjet er teknisk kompatible med hinanden, idet denne kompatibilitet fastslås på grundlag af de relevante TS'er, nationale forskrifter og registre
- e) at integrationen af de i litra a) omhandlede delsystemer i køretøjet er sikkerhedsmæssigt forsvarlig, idet dette fastslås på grundlag af de relevante TS'er og nationale forskrifter og de fælles sikkerhedsmetoder, der er omhandlet i artikel 6 i direktiv .../... [om jernbanesikkerhed]. [Ændring 93]

5. Agenturet skal træffe de i stk. 2 omhandlede afgørelser inden for en forud fastsat, rimelig frist og under alle omstændigheder senest fire måneder efter at have modtaget alle relevante oplysninger. Tilladelserne gælder i alle medlemsstater. **Ethvert afslag på køretøjstilladelse skal behørigt begrundes. Efter modtagelsen af meddelelsen om afslag har ansøgeren en frist på en måned til at anmode agenturet eller, hvis hensigtsmæssigt, den nationale sikkerhedsmyndighed om at tage afgørelsen op til fornyet overvejelse. Agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed har derefter to måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen om fornyet overvejelse til at bekræfte eller ændre sin afgørelse.** [Ændring 95]

Hvis agenturet bekræfter sit afslag, kan ansøgeren indbringe en klage for det klagenævn, der oprettes i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. .../... [direktivet om jernbaneagentur]. [Ændring 96]

Hvis en national sikkerhedsmyndighed bekræfter sit afslag, kan ansøgeren indbringe en klage for den klageinstans, der oprettes af den kompetente medlemsstat i henhold til artikel 17, stk. 3, i direktiv .../... [jernbanesikkerhedsdirektivet]. Medlemsstaterne kan nedsætte et tilsynsorgan i medfør af artikel 56 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU⁽¹⁾ med henblik på denne klageprocedure. [Ændring 97]

Agenturet skal give detaljeret vejledning i, hvordan en køretøjsomsætningstilladelse opnås. Der skal gratis stilles en ansøgningsvejledning til rådighed for ansøgerne, hvor forudsætningerne for at få en køretøjsomsætningstilladelse forklares, og hvor det anføres, hvilke dokumenter der skal forelægges. De nationale sikkerhedsmyndigheder skal samarbejde med agenturet om formidlingen af disse oplysninger.

6. Agenturet kan ~~udstede køretøjsomsætningstilladelse, der gælder for en serie køretøjer. Tilladelserne gælder i alle medlemsstater~~ **ændre eller tilbagekalde en køretøjstilladelse, hvis køretøjet ikke længere opfylder de betingelser, på hvilke tilladelsen udstedes, idet det begrunder sin afgørelse. Agenturet ajourfører øjeblikkeligt det i artikel 43a omhandlede europæiske køretøjsregister.**

Såfremt en national sikkerhedsmyndighed konstaterer, at et tilladt køretøj ikke opfylder de væsentlige krav, skal den øjeblikkeligt underrette agenturet og alle relevante nationale sikkerhedsmyndigheder herom. Agenturet træffer de nødvendige foranstaltninger inden for en måned. Hvis der er tale om forebyggende hasteforanstaltninger, kan agenturet umiddelbart begrænse eller ophæve tilladelsen, inden det træffer afgørelse. [Ændring 98]

7. ~~Ansøgeren kan anke agenturets afgørelser eller dets undladelse af at træffe afgørelse inden for de frister, der er omhandlet i stk. 5, til det ankenævn, der er nedsat i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen].~~ **Kommissionen tillægges beføjelser til senest seks måneder efter vedtagelsen af dette direktiv at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 vedrørende de nærmere regler for tilladelsesproceduren, herunder:**

- a) en detaljeret vejledning, der beskriver og forklarer kravene til køretøjstilladelse og påkrævede dokumenter
- b) de proceduremæssige ordninger for tilladelsesprocessen såsom indholdet af og fristerne for hvert trin i processen
- c) vurderingskriterierne for ansøgernes dossierer. [Ændring 99]

8. Når eksisterende køretøjer, som i forvejen har fået køretøjsomsætningstilladelse, skal fornyes eller opgraderes:

- a) skal der udstedes en ny EF-verifikationserklæring, hvis kriteriet i artikel 15, stk. 4 er opfyldt, og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

Onsdag den 26. februar 2014

b) skal der udstedes en ny køretøjsomsætningsstilladelse **køretøjstilladelse**, hvis der er sket **større** ændringer af værdierne for de parametre, der indgår i den tidligere udstedte køretøjstilladelse. [Ændring 100]

~~9. På ansøgerens anmodning kan køretøjsomsætningsstilladelsen indeholde en tydelig angivelse af, på hvilke net eller strækninger eller hvilke grupper af net eller strækninger jernbanevirksomheden må tage køretøjet i brug uden yderligere verifikation, kontrol eller prøvning af den tekniske kompatibilitet mellem køretøjet og de pågældende net eller strækninger. I så fald skal denne anmodning indeholde bevis på, at køretøjet er teknisk kompatibelt med de pågældende net eller strækninger.~~

~~Denne angivelse kan også, efter anmodning fra den oprindelige eller en anden ansøger, tilføjes, efter at den relevante omsætningsstilladelse er udstedt. [Ændring 101]~~

9a. Der kan også gives tilladelse til køretøjer, der anvendes eller er beregnet til anvendelse på isolerede nets infrastruktur af de nationale sikkerhedsmyndigheder i de medlemsstater, hvor det pågældende banenet ligger. I givet fald kan ansøgeren vælge mellem at ansøge hos enten agenturet eller de nationale sikkerhedsmyndigheder i disse medlemsstater.

De nationale sikkerhedsmyndigheder i de medlemsstater, hvor et isoleret banenet ligger, opstiller inden for den i artikel 50a omhandlede overgangsperiode fælles procedurer for køretøjstilladelser og sørger for gensidig anerkendelse af de køretøjstilladelser, som de udsteder. I tilfælde af modstridende afgørelser truffet af de nationale sikkerhedsmyndigheder og i mangel på en gensidigt acceptabel afgørelse træffer agenturet afgørelse i overensstemmelse hermed, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. .../... [forordningen om jernbaneagenturet].

Hvis disse nationale sikkerhedsmyndigheder ved afslutningen af den i artikel 50a omhandlede overgangsperiode ikke har indført ordninger for fælles tilladelsesprocedurer og gensidig anerkendelse af køretøjstilladelser, udstedes de i denne artikel omhandlede tilladelser kun af agenturet.

Hvis der er indført ordninger for fælles tilladelsesprocedurer og gensidig anerkendelse af køretøjstilladelser, kan de nationale sikkerhedsmyndigheder i de medlemsstater, hvor der ligger isolerede banenet, fortsat udstede køretøjstilladelser og ansøgeren kan vælge at ansøge om køretøjstilladelse hos enten agenturet eller den relevante nationale sikkerhedsmyndighed efter afslutningen på den i artikel 50a omhandlede overgangsperiode.

Ti år efter dette direktivs ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er opnået inden for interoperabilitet på isolerede banenet og vedlægger, om nødvendigt, de fornødne lovforslag. [Ændring 102]

Artikel 20a

Registrering af autoriserede køretøjer

Køretøjet skal på ihændehaverens anmodning registreres, før det tages i brug første gang efter, at det er blevet givet tilladelse i overensstemmelse med artikel 20.

Når agenturet har givet tilladelse, skal køretøjet registreres i det europæiske register, jf. artikel 43a.

Hvis køretøjets anvendelsesområde er begrænset til én medlemsstats område, og tilladelsen er udstedt af den nationale sikkerhedsmyndighed, skal det registreres i denne medlemsstats nationale køretøjsregister, jf. artikel 43. [Ændring 103]

Artikel 21

Brug af køretøjer [Ændring 104]

1. Jernbanevirksomhederne må først tage ~~Inden en jernbanevirksomhed tager~~ et køretøj i brug, når de i samråd med infrastrukturforvalteren har kontrolleret, om køretøjet er teknisk kompatibelt med strækningen og sikkerhedsmæssigt forsvarligt integreret i det system, hvori det forudsættes drevet, idet denne kontrol udføres på grundlag af de relevante TS'er, nationale forskrifter, registre og de fælles sikkerhedsmetoder, jf. artikel 6 i direktivet om jernbanesikkerhed. på det anvendelsesområde, som er specificeret i køretøjstilladelsen, skal det via sit sikkerhedsforvaltningssystem sikre: [Ændring 105]

Onsdag den 26. februar 2014

Som et skridt på vejen hertil skal køretøjerne først have en køretøjsomsætningsstilladelse, jf.

- a) **at køretøjet er meldt tilladelse i overensstemmelse med artikel 20, og er behørigt registreret [Ændring 106]**
- aa) **køretøjets tekniske kompatibilitet med baneafsnittet på grundlag af infrastrukturregisteret, de relevante TSI'er eller andre relevante oplysninger, som vederlagsfrit leveres af infrastrukturforvalteren og inden for et rimeligt tidsrum, hvis et sådant infrastrukturregister ikke findes eller er ufuldstændigt, og [Ændring 107]**
- ab) **køretøjets oprangering i det tog, det er beregnet til drift i, på grundlag af det sikkerhedsstyringsystem, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv .../... om jernbanesikkerhed og TSI'en vedrørende drift og trafikstyring. [Ændring 108]**
- 1a. **For at hjælpe jernbanevirksomhederne med at kontrollere det pågældende køretøjs tekniske kompatibilitet med og sikre integration i baneafsnittene giver infrastrukturforvalteren efter anmodning jernbanevirksomhederne yderligere oplysninger om baneafsnittenes karakteristika. [Ændring 109]**

2. Jernbanevirksomheden sender sine afgørelser om ~~ibrugtagning~~ **drift** af køretøjer til agenturet, den berørte infrastrukturforvalter og nationale sikkerhedsmyndighed. Disse afgørelser registreres i ~~de~~ **det** nationale ~~køretøjsregistre~~ **køretøjsregister**, jf. artikel 43, **og EU-registeret, jf. artikel 43a. [Ændring 110]**

3. Når eksisterende køretøjer fornyes eller opgraderes, skal der udstedes en ny EF-verifikationserklæring, hvis kriteriet i artikel 15, stk. 4 er opfyldt. Derudover er det nødvendigt at jernbanevirksomheden træffer en ny afgørelse om ~~ibrugtagning~~ af disse køretøjer i følgende tilfælde:

- a) når der er risiko for, at det pågældende delsystems samlede sikkerhed forringes af de påtænkte arbejder, eller
- b) når det kræves i de relevante TSI'er. [Ændring 111]

Artikel 22

~~Tilladelse til at bringe køretøjstyper i omsætning~~ **Køretøjstypetilladelse [Ændring 112]**

1. Tilladelser til ~~at bringe køretøjstyper i omsætning~~ udstedes af agenturet **eller de nationale sikkerhedsmyndigheder i den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 50a. [Ændring 113]**

Agenturet **og de nationale sikkerhedsmyndigheder** skal give detaljeret vejledning i, hvordan der opnås tilladelse til ~~at bringe køretøjstyper i omsætning~~. Der skal gratis stilles en ansøgningsvejledning til rådighed for ansøgerne, hvor forudsætningerne for at få tilladelse til ~~at bringe køretøjstyper i omsætning~~ forklares, og hvor det anføres, hvilke dokumenter der skal forelægges. De nationale sikkerhedsmyndigheder skal samarbejde med agenturet om formidlingen af disse oplysninger. [Ændring 114]

2. Hvis agenturet **eller en national sikkerhedsmyndighed imidlertid** udsteder en ~~køretøjsomsætningsstilladelse, køretøjstilladelse~~, skal det samtidig udstede ~~tilladelse til at bringe den tilsvarende køretøjstype i omsætning en køretøjstypetilladelse. [Ændring 115]~~

3. Et køretøj, der er i overensstemmelse med en køretøjstype, som i forvejen har tilladelse til ~~at blive bragt i omsætning~~, skal have ~~køretøjsomsætningsstilladelse~~ **køretøjstilladelse** uden yderligere kontrol på grundlag af en erklæring om overensstemmelse med denne type forelagt af ansøgeren. [Ændring 116]

4. Det skal fastsættes i TSI'erne og i de nationale forskrifter, om en ~~tilladelse til at bringe en køretøjstype i omsætning~~ **køretøjstypetilladelse**, der er udstedt på grundlag af disse bestemmelser, skal forblive gyldig eller skal fornyes i tilfælde, hvor der foretages ændringer i nogen af de bestemmelser, der ligger til grund for tilladelsen. Hvis tilladelsen skal fornyes, må agenturet kun kontrollere i forhold til ændrede bestemmelser. Fornyelsen af ~~tilladelsen til at bringe en køretøjstype i omsætning~~ **køretøjstypetilladelsen** berører ikke ~~køretøjsomsætningsstilladelser~~ **køretøjstilladelser**, der er udstedt på grundlag af den foregående ~~tilladelse til at bringe en køretøjstype i omsætning~~ **køretøjstypetilladelse. [Ændring 117]**

Onsdag den 26. februar 2014

5. Erklæringen om typeoverensstemmelse udarbejdes efter forskrifterne i afgørelse 2010/713/EU.
6. Erklæringen om typeoverensstemmelse udfærdiges på grundlag af:
 - a) verifikationsprocedurerne i de relevante TSI'er, for så vidt angår TSI-konforme køretøjer
 - b) de verifikationsprocedurer, der er fastsat i afgørelse 768/2008/EØF, modul B+D og B+F, for så vidt angår ikke-TSI-konforme køretøjer. I påkommende tilfælde kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om ad-hoc-moduler for overensstemmelsesvurdering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3.
7. Tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning skal registreres i det europæiske register over tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning, jf. artikel 44.

Artikel 22a

Samarbejde mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder

Med henblik på stk. 18, 20 og 22 indgår agenturet samarbejdsaftaler med de nationale sikkerhedsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 69 i forordning (EU) nr. .../... [forordning om jernbaneagentur].

Disse aftaler kan være specifikke aftaler eller rammeaftaler og omfatte en eller flere nationale sikkerhedsmyndigheder. Disse aftaler skal indeholde en detaljeret beskrivelse af opgaverne og vilkårene for leveringsindholdet, fristerne for leveringen og detaljerne for beregning af det gebyr, som ansøgeren skal betale.

De kan også indeholde specifikke samarbejdsordninger i tilfælde af banenet, der kræver særlig ekspertise af geografiske årsager, årsager vedrørende avanceret ERTMS-drift eller anderledes sporvidde, eller af historiske årsager, med henblik på at reducere den administrative byrde og omkostningerne for ansøgeren. Disse aftaler skal ligge fast, før agenturet har ret til at modtage ansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv, og under alle omstændigheder senest seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 vedrørende disse samarbejdsaftaler. Disse delegerede retsakter vedtages senest seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Fire år efter indgåelsen af den første samarbejdsaftale og hver tredje år derefter skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af de samarbejdsaftaler, som agenturet har indgået. [Ændring 118]

KAPITEL VI

BEMYNDIGELSE AF ORGANER TIL AT VURDERE OVERENSSTEMMELSE

Artikel 23

Notificering

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen og de andre medlemsstater om, hvilke organer der har fået bemyndigelse til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver som tredjepart i henhold til dette direktiv.

Artikel 24

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne skal udpege en bemyndigende myndighed, der har til opgave at tilrettelægge og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for overvågning af de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, herunder af, om de efterlever artikel 27 til 29.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Medlemsstaterne kan vedtage, at den vurdering og overvågning, der er omhandlet i stk. 1, skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan i overensstemmelse med definitionen og forskrifterne i forordning (EF) nr. 765/2008.
3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i stk. 1 til et organ, som ikke er en offentlig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og opfylde kravene i artikel 25. Det skal træffe forholdsregler, som sikrer dækning af erstatningsansvar, der måtte opstå som følge af dets aktiviteter.
4. Den bemyndigende myndighed skal påtage sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 nævnte organ.

Artikel 25

Krav til bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganerne.
2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at det sikres, at dens aktiviteter udøves objektivt og uvildigt.
3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at hver enkelt afgørelse om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er de samme som dem, der har foretaget vurderingen.
4. En bemyndigende myndighed må ikke udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsservice på forretnings- eller konkurrencemæssigt grundlag.
5. En bemyndigende myndighed skal sikre, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt.
6. En bemyndigende myndighed skal have et kompetent personale, der er stort nok til, at den kan løse sine opgaver på forsvarlig vis.

Artikel 26

Bemyndigende myndigheders oplysningspligt

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for overvågning af bemyndigede organer samt om alle ændringer i disse procedurer.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 27

Krav til overensstemmelsesvurderingsorganer

1. For at kunne blive notificeret skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2 til 11 samt artikel 28 og 29. Disse krav finder også anvendelse på organer, som medlemsstaterne har udpeget i medfør af artikel 13, stk. 4.
2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være oprettet i henhold til national ret og have status som juridisk person.
3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne udføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som den pågældende TSI pålægger det, og dets notifikation gælder for, hvad enten disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og ansvar.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal råde over følgende ressourcer til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og type eller kategori af produkt, som dets notifikation gælder for:

- a) Et personale af den størrelse og med den tekniske viden og tilstrækkelige og relevante erfaring, der skal til for at løse overensstemmelsesvurderingsopgaverne.
- b) Beskrivelser af de procedurer, overensstemmelsesvurderingerne følger, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere procedurerne er sikret. Det skal have tilrettelagt politikker og procedurer, som skelner mellem de opgaver, det løser som bemyndiget organ, og andre aktiviteter.

Onsdag den 26. februar 2014

- c) Procedurer, der sætter det i stand til at udføre sine aktiviteter under behørig hensyntagen til størrelsen af en virksomhed, dens aktivitetssektor, dens struktur, hvor kompleks den pågældende produktteknologi er, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion.

Det skal råde over de fornødne midler til at udføre de tekniske og administrative opgaver, der er forbundet med overensstemmelsesvurderingsarbejdet på en passende måde, og det skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

4. Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal tegne ansvarsforsikring, medmindre staten har overtaget ansvaret efter national lov, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

5. De ansatte i et overensstemmelsesvurderingsorgan har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, som de kommer i besiddelse af under udførelsen af deres opgaver i medfør af den relevante TSI eller i medfør af en forskrift i national ret, der giver TSI'en virkning, undtagen over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

6. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal deltage i, eller sikre, at dets vurderingspersonale er orienteret om, de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, der er nedsat i henhold til relevante EU-lovgivning, og de skal som generel retningslinje anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som arbejdet i denne gruppe resulterer i.

7. Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal deltage i — eller sikre, at deres vurderingspersonale er orienteret om — ad-hoc-arbejdsgruppen for ERTMS, nedsat ved artikel 25 i forordning EU (nr.).../... agenturforordningen. De skal følge de retningslinjer, der udarbejdes som resultat af denne gruppes arbejde. Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan finder det u hensigtsmæssigt eller umuligt at anvende dem, skal det forelægge sine bemærkninger til drøftelse i ERTMS-arbejdsgruppen med henblik på den løbende forbedring af retningslinjerne.

Artikel 28**Overensstemmelsesvurderingsorganernes uvildighed**

1. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation, det vurderer, henholdsvis den fabrikant, hvis produkt det vurderer.

Et organ, der tilhører en erhvervsorganisation og/eller brancheforening, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i konstruktion, produktion, tilvejebringelse, samling, brug eller vedligeholdelse af produkter, som det vurderer, kan anses for at være et sådant organ, hvis det eftervises, at det er uafhængigt og fri for enhver interessekonflikt.

2. Der skal være sikkerhed for overensstemmelsesvurderingsorganernes, deres øverste ledelse og vurderingspersonalets uvildighed.

3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, installatør, køber, ejer, bruger eller vedligeholder af de produkter, de vurderer, eller repræsentere nogen af disse parter. Dette udelukker ikke, at overensstemmelsesvurderingsorganet bruger vurderede produkter, der er nødvendige for, at det kan udføre sit arbejde, eller personlig brug af sådanne produkter.

4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være direkte impliceret i konstruktion, produktion eller anlæg, markedsføring, installation, brug eller vedligeholdelse af de produkter, de vurderer, eller repræsentere parter, der er involveret i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningsservice.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal sikre, at deres dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af deres vurderingsarbejde.

Onsdag den 26. februar 2014

6. Overensstemmelsesvurderingsorganerne og deres personale skal udføre overensstemmelsesvurderingsarbejdet med den største faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det relevante felt, og de skal være uafhængige af enhver form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kunne påvirke deres bedømmelser eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsarbejde, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i resultaterne af dette arbejde.

Artikel 29

Overensstemmelsesvurderingsorganernes personale

1. Det personale, der har til opgave at udføre overensstemmelsesvurderingsarbejdet, skal have følgende kvalifikationer:
 - a) en solid teknisk og faglig uddannelse inden for alle de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som organets bemyndigelse dækker, **og uddannelseskurser om tilgængelighed [Ændring 119]**
 - b) tilstrækkeligt kendskab til kravene i forbindelse med de vurderinger, de udfører, og tilstrækkelig bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
 - c) tilstrækkeligt kendskab til og forståelse af de væsentlige krav, relevante harmoniserede standarder samt relevante bestemmelser i EU-retten og dens gennemførelsesbestemmelser
 - d) færdighed i at udarbejde attester, redegørelser og rapporter, der viser, at vurderingerne er udført.
2. Aflønningen af et overensstemmelsesvurderingsorgans øverste ledelse og vurderingspersonale må ikke afhænge af, hvor mange vurderinger de udfører, eller hvordan vurderingerne falder ud.

Artikel 30

Formodning om overensstemmelse for et overensstemmelsesvurderingsorgan

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele af standarder, som der er offentliggjort henvisninger til i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes det at opfylde kravene i artikel 27 til 29, i det omfang disse krav fremgår af de pågældende harmoniserede standarder.

Artikel 31

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Hvis et bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan giver afgrænsede opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter en dattervirksomhed, skal det sikre, at underentreprenøren henholdsvis dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 27 til 29, og underrette den bemyndigende myndighed.
2. Bemyndigede organer har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret.
3. De bemyndigede organers aktiviteter må kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed med kundens samtykke.
4. De bemyndigede organer skal opbevare de relevante dokumenter om vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og af det arbejde, de har udført i henhold til den relevante TSI, således at de står til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 32

Akkrediterede interne organer

1. Det ansøgende foretagende kan benytte et akkrediteret internt organ til at udføre overensstemmelsesvurdering med henblik på at gennemføre de procedurer, der er anført i modul A1, A2, C1 eller C2 som fastlagt i bilag II til afgørelse 768/2008/EF og modul CA1 og CA2 som fastlagt i bilag I til afgørelse 2010/713/EF. Et sådant organ skal udgøre en særskilt del af det ansøgende foretagende, og det må ikke medvirke til konstruktion, produktion, levering, installation, brug eller vedligeholdelse af de produkter, det vurderer.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Et akkrediteret internt organ skal opfylde følgende krav:
 - a) Det skal være akkrediteret i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008.
 - b) Organet og dets personale skal være organisatorisk identificerbart og have rapporteringsmetoder inden for det foretagende, som det udgør en del af, som sikrer dets uvildighed og dokumenterer denne over for det relevante nationale akkrediteringsorgan.
 - c) Hverken organet eller dets personale må være ansvarligt for konstruktion, produktion, levering, installation, drift eller vedligeholdelse af de produkter, som de vurderer, og de må heller ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med deres vurderingsaktiviteter.
 - d) Organet må kun udføre sine tjenester over for det foretagende, som det udgør en del af.
3. Akkrediterede interne organer skal ikke notificeres til medlemsstaterne eller Kommissionen, men det foretagende, som de udgør en del af, eller det nationale akkrediteringsorgan skal på anmodning underrette den bemyndigende myndighed om deres akkreditering.

Artikel 33

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal indgive en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.
2. Ansøgningen skal være ledsaget af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de produkter, som organet hævder at være kompetent til, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvor det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 27 til 29.
3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 27 til 29.

Artikel 34

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun notificere overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 27 til 29.
2. De skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.
3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de pågældende produkter og den relevante dokumentation for kompetencen.
4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 33, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også fremover vil opfylde kravene i artikel 27 til 29.
5. Det pågældende organ må kun udføre aktiviteter som bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan, hvis Kommissionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse inden for to uger efter en notifikation, der er baseret på et akkrediteringscertifikat, og inden for to måneder efter en notifikation, der ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat.
6. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om eventuelle efterfølgende ændringer af notifikationen.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 35

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Kommissionen skal tildele de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan tildeles kun ét identifikationsnummer, også selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, deres bemyndigelse gælder for.

Kommissionen holder listen ajourført.

Artikel 36

Ændringer af notifikationer

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan ikke længere opfylder kravene i artikel 27 til 29, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, skal den bemyndigende myndighed efter omstændighederne begrænse, suspendere eller inddrage notifikationen afhængigt af, i hvor alvorlig grad organet ikke opfylder disse krav eller forpligtelser. Den skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan har indstillet sine aktiviteter, skal den bemyndigende medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 37

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen skal undersøge alle tilfælde, hvor den tvivler på et bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgans kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og alle tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.
2. Den bemyndigende medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det bemyndigede organs fortsatte kompetence.
3. Kommissionen skal sikre, at alle følsomme oplysninger, den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.
4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende dets notifikation, skal den underrette den bemyndigende medlemsstat herom og anmode den om at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen.

Artikel 38

Procedurmæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer skal foretage overensstemmelsesvurdering i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i den relevante TSI.
2. Overensstemmelsesvurderingerne skal foretages i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således at de erhvervsdrivende ikke pålægges unødige byrder. Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal løse deres opgaver under behørig hensyntagen til størrelsen af en virksomhed, dens aktivitetssektor, dens struktur, hvor kompleks den pågældende produkteknologi er, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion.

Herunder skal de ikke desto mindre sigte mod at vurdere produktets overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Hvis et bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan finder, at fabrikanten ikke har opfyldt de krav, der er fastsat i den relevante TSI eller i de dertil svarende harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer, skal det anmode fabrikanten om at træffe afhjælpende foranstaltninger, og det udsteder ikke overensstemmelsesattest.
4. Hvis et bemyndiget overensstemmelsesvurderingsorgan i forbindelse med overensstemmelsesovervågning, efter at der allerede er udstedt attest, finder, at et produkt ikke længere opfylder kravene i den relevante TSI eller tilsvarende harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer, skal det anmode fabrikanten om at træffe afhjælpende foranstaltninger om nødvendigt suspendere eller inddrage attesten.
5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, skal det bemyndigede organ efter omstændighederne begrænse, suspendere eller inddrage eventuelle attester.

Artikel 39

Bemyndigede organers oplysningspligt

1. De bemyndigede organer skal oplyse den bemyndigende myndighed om:
 - a) ethvert afslag på udstedelse eller begrænsning, suspension eller inddragelse af en attest
 - b) alle forhold, der har indflydelse på omfanget af og betingelserne for notifikationen
 - c) alle anmodninger om information om udførte overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne
 - d) efter anmodning: overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er udført på det område, som deres notifikation gælder for, og enhver anden udført aktivitet, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.
2. Bemyndigede organer skal give de øvrige organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, og som udfører lignende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter og dækker samme produkter, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.
3. De bemyndigede organer skal sende agenturet EF-verifikationsattesterne for delsystemer, EF-overensstemmelsesattesterne for interoperabilitetskomponenter og EF-attesterne om anvendelseegnethed for interoperabilitetskomponenter.

Artikel 40

Erfaringsudveksling

Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 41

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem organer, der er notificeret i henhold til dette direktiv, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i en sektorspecifik gruppe af bemyndigede organer. Agenturet støtter de bemyndigede organers arbejde som foreskrevet i artikel 20 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen].

Medlemsstaterne sørger for, at de organer, de har notificeret, deltager i arbejdet i denne gruppe enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter.

Onsdag den 26. februar 2014

KAPITEL VII
REGISTRE

Artikel 42

Nummersystem for køretøjer

1. Ethvert køretøj, der tages i brug i EU's **Unionens** jernbanesystem, skal være forsynet med et europæisk køretøjsnummer (EVN-nummer), som det får tildelt af den nationale sikkerhedsmyndighed, der har kompetencen for det relevante territorium, inden køretøjet tages i brug for første gang **af agenturet i forbindelse med udstedelsen af godkendelsen. [Ændring 120]**
2. Den jernbanevirksomhed, der driver et køretøj, skal sørge for, at det er mærket med det tildelte EVN-nummer, **og er ansvarlig for korrekt registrering af køretøjet. [Ændring 121]**
3. EVN-nummerets specifikationer er fastsat i Kommissionens beslutning 2007/756/EF ⁽¹⁾.
4. Et køretøj tildeles kun et EVN-nummer én gang, medmindre andet er angivet i beslutning 2007/756/EF.
5. Hvis køretøjer kører eller er beregnet til at køre til eller fra tredjelande, hvis sporvidde er forskellig fra sporvidden i EU's hovedjernbanenet, kan medlemsstaterne uanset stk. 1 godkende køretøjer, der er klart identificeret i henhold til et andet kodesystem.

Artikel 43

Nationale køretøjsregistre

1. Hver medlemsstat fører et register over køretøjer, der er taget i brug på dens område. Registret skal opfylde følgende kriterier:
 - a) Det skal opfylde de fælles specifikationer, der er nævnt i stk. 2.
 - b) Det skal føres og opdateres af et organ, der er uafhængigt af alle jernbanevirksomheder.
 - c) Det skal være tilgængeligt for de nationale sikkerhedsmyndigheder og undersøgelsesorganer, der er udpeget i henhold til artikel 16 og 21 i direktiv [...]/... om jernbanesikkerhed; det skal endvidere på enhver legitim anmodning gøres tilgængeligt for de tilsynsorganer, der er udpeget i henhold til artikel 55 og 56 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU om oprettelse af et fælles europæisk jernbanerum ⁽²⁾, for agenturet, jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne samt for de personer eller organisationer, der registrerer køretøjerne eller er nævnt i registret **offentligt. [Ændring 122]**
2. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter vedtage fælles specifikationer for de nationale køretøjsregistres indhold, dataformat, funktionelle og tekniske arkitektur og funktionsmåde, herunder ordninger for dataudveksling og regler for dataindlæsning og søgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3.

2a. Registret skal for hvert køretøj mindst indeholde følgende oplysninger:**a) EVN-nummer****b) henvisning til verifikationserklæringen og det udstedende organ**

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2007/756/EF af 9. november 2007 om vedtagelse af fælles specifikationer for det nationale køretøjsregister, som er omhandlet i artikel 14, stk. 4 og 5, i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF (EUT L 305 af 23.11.2007, s. 30).

⁽²⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32.

Onsdag den 26. februar 2014

- c) *identiteten af ihændehaber og køretøjets ejer*
- d) *begrænsninger på anvendelsen af køretøjet*
- e) *den ansvarlige for vedligeholdelsen.* [Ændring 123]

3. Indehaveren af registreringen underretter straks den nationale sikkerhedsmyndighed i de medlemsstater, hvor køretøjet ~~er taget~~ **har været** i brug, om enhver ændring af de oplysninger, der er indlæst i det nationale køretøjsregister, tilintetgørelse af et køretøj eller en afgørelse om ikke længere at lade et køretøj være registreret. [Ændring 124]

4. ~~Så længe medlemsstaternes nationale køretøjsregistre ikke er forbundet, opdaterer hver~~ **Hver** medlemsstat **opdaterer** sit register med de ændringer, som en anden medlemsstat har foretaget i sit eget register, med de relevante oplysninger. [Ændring 125]

5. Når køretøjer tages i brug for første gang i et tredjeland og først senere i en medlemsstat, sikrer denne medlemsstat, at det er muligt at finde køretøjsdataene ved hjælp af det nationale køretøjsregister ~~eller ved hjælp af bestemmelser i en international aftale.~~ [Ændring 126]

5a. De nationale køretøjsregistre samkøres med det europæiske køretøjsregister efter afslutningen på den i artikel 50a omhandlede overgangsperiode, undtagen i de i artikel 20, stk. 9a, omhandlede tilfælde på de i denne artikel fastsatte betingelser. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatet for type dokumentet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3. [Ændring 127]

Artikel 43a

Det europæiske køretøjsregister

1. *Agenturet fører et register over køretøjer, der er taget i brug i EU. Registret skal opfylde følgende kriterier:*
 - a) *det skal opfylde de fælles specifikationer, der er omhandlet i stk. 2*
 - b) *det skal ajourføres af agenturet*
 - c) *det skal være offentligt.*
2. *Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter fælles specifikationer for det europæiske køretøjsregisters indhold, dataformat, funktionelle og tekniske struktur, funktionsmåde, herunder ordninger for dataudvekling og regler for dataindlæsning og søgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3.*
3. *Indehaveren af registreringen skal øjeblikkeligt underrette agenturet om enhver ændring af de oplysninger, der er indlæst i det europæiske køretøjsregister, om tilintetgørelse af et køretøj eller om en afgørelse om ikke længere at lade et køretøj være registreret.*
4. *Registret skal for hvert køretøj mindst indeholde følgende oplysninger:*
 - a) *det europæiske køretøjsnummer*
 - b) *henvisninger til EF-verifikationserklæringen og det udstedende organ*
 - c) *henvisninger til det europæiske register over godkendte køretøjstyper, jf. artikel 44*
 - d) *identiteten af ihændehaber og køretøjets ejer*
 - e) *begrænsninger på anvendelsen af køretøjet*
 - f) *den ansvarlige for vedligeholdelsen.*

Når agenturet udsteder, fornyer, ændrer, suspenderer eller tilbagekalder en køretøjstilladelse, ajourfører det straks registeret.

Onsdag den 26. februar 2014

5. For så vidt angår køretøjer, der tages i brug for første gang i et tredjeland og først senere tages i brug i en medlemsstat, skal den pågældende medlemsstat sikre, at køretøjsdataene, herunder mindst data vedrørende ihændevedereren af køretøjet, enheden med ansvar for vedligeholdelse og begrænsningerne for anvendelse af køretøjet, kan fremfindes via det europæiske køretøjsregister eller ved hjælp af bestemmelser i en international aftale. [Ændring 128]

Artikel 44

Det europæiske register over tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning

1. Agenturet opretter og fører et register over tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning, jf. artikel 22. Dette register skal opfylde følgende kriterier:

- a) Det skal være offentligt og elektronisk tilgængeligt for alle
- b) Det skal opfylde de fælles specifikationer, der er nævnt i stk. 3.
- c) ~~Det skal være forbundet med alle nationale køretøjsregistre.~~ [Ændring 129]

2. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter vedtage fælles specifikationer for registrene over tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning for så vidt angår indhold, dataformat, funktionel og teknisk arkitektur, funktionsmåde og regler for dataindlæsning og søgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3.

2a. **Registret skal indeholde mindst følgende oplysninger om hver køretøjstype:**

- a) **de tekniske kendetegn for den pågældende køretøjstype, som fastlagt i den relevante TSI**
- b) **fabrikantens navn**
- c) **datoerne for og henvisningerne til de fortløbende tilladelser til denne køretøjstype, herunder eventuelle begrænsninger eller tilbagekaldelser**
- d) **konstruktionstræk, der er beregnet til bevægelseshæmmede og personer med handicap**
- e) **identiteten af ihændevedereren og køretøjets ejer.**

Når agenturet udsteder, fornyer, ændrer, suspenderer eller tilbagekalder en tilladelse til at tage en køretøjstype i brug, ajourfører det straks registret. [Ændring 130]

Artikel 45

Infrastrukturregister

1. Hver medlemsstat offentliggør **sikrer, at der offentliggøres** et infrastrukturregister med oplysning om værdierne af netparametrene for hvert berørt delsystem eller del af et delsystem. [Ændring 131]

2. Værdierne af de parametre, der fremgår af infrastrukturregistret, skal benyttes sammen med værdierne af de parametre, der er fremgår af køretøjsomsætningstilladelsen til at kontrollere den tekniske kompatibilitet mellem køretøj og net.

3. Infrastrukturregistret kan indeholde betingelser for anvendelsen af faste anlæg og andre restriktioner, **herunder midlertidige restriktioner, der skal være gældende i over seks måneder.** [Ændring 132]

4. Hver medlemsstat skal ~~ajourføre~~ **sikre, at** infrastrukturregistret **ajourføres** som foreskrevet i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/633/EU ⁽¹⁾. [Ændring 133]

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/633/EU af 15. september 2011 om fælles specifikationer for infrastrukturregistret for jernbaner (EUT L 256 af 1.10.2011, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

5. Der ~~kan~~ **skal** være knyttet andre registre til infrastrukturregistret, f.eks. et registre over tilgængelighed **for bevægelseshæmmede og personer med handicap**. [Ændring 134]

6. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter vedtage fælles specifikationer for infrastrukturregistrenes indhold, dataformat, funktionelle og tekniske arkitektur, funktionsmåde og regler for dataindlæsning og søgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 3.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 10, **artikel 8, stk. 2, artikel 15, stk. 7a, artikel 20, stk. 7, og artikel 22a, stk. 4**, tillægges Kommissionen for ~~ubegrænset~~ en periode **på fem år** fra ~~dette direktivs ikrafttrædelsesdato~~ **[datoen for dette direktivs ikrafttræden]**.

Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. [Ændring 135]

3. Den i artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 10, **artikel 8, stk. 2, artikel 15, stk. 7a, artikel 20, stk. 7, og artikel 22a, stk. 4**, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 10, **artikel 8, stk. 2, artikel 15, stk. 7a, artikel 20, stk. 7, og artikel 22a, stk. 4**, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 47

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 46, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 48
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 21 i Rådets direktiv 96/48/EF⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 49
Begrundelse

Enhver afgørelse truffet i medfør af dette direktiv om vurdering af interoperabilitetskomponenters overensstemmelse eller anvendelseegnethed og om verifikation af delsystemer, der indgår i jernbanesystemet, samt afgørelser truffet i medfør af artikel 6, 11 og 16 begrundes nøje. Afgørelsen meddeles den berørte part så hurtigt som muligt med angivelse af klagemuligheder i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat og klagefrister i forbindelse hermed.

Artikel 49a
Sanktioner

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 for at fastsætte en sanktionsordning for manglende overholdelse af de frister, der er fastsat i denne forordning for de afgørelser, der skal træffes af agenturet. Den fastsætter endvidere en erstatningsordning for de tilfælde, hvor det klagenævn, der oprettes i henhold til forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen], afsiger kendelse til fordel for den part, som agenturets afgørelse var rettet mod. Sanktionerne og erstatningsordningen skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, være ikkediskriminerende og have afskrækkende virkning. [Ændring 136]

Artikel 50
Rapport og oplysninger

1. Kommissionen skal hvert tredje år og første gang ~~tre~~ **to** år efter offentliggørelsen af dette direktiv udarbejde en rapport om forbedringerne i interoperabiliteten i jernbanesystemet og forelægge den for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal også omfatte en analyse af tilfældene i artikel 7 og af anvendelsen af kapitel V. **På baggrund af rapportens resultater foreslår Kommissionen forbedringer og foranstaltninger til styrkelse af agenturets rolle i forbindelse med gennemførelsen af interoperabilitet.** [Ændring 137]

1a. Kommissionen forelægger to år efter offentliggørelsen af dette direktiv og efter høring af alle berørte aktører Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om driften af agenturet og de fremskridt, det har gjort i varetagelsen af sine nye beføjelser. [Ændring 138]

2. Agenturet udarbejder og ajourfører regelmæssigt et værktøj, der kan levere en oversigt over graden af interoperabilitet i jernbanesystemet, når det får en forespørgsel fra en medlemsstat, **Europa-Parlamentet** eller Kommissionen. Dette værktøj bygger på oplysningerne i de registre, der er omhandlet i kapitel VII. [Ændring 139]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 50a Overgangsordning

Fire år efter dette direktivs ikrafttrædelse udstedes de køretøjstilladelser, der er omhandlet i artikel 20 og 22, af agenturet, medmindre andet gælder i henhold til artikel 20, stk. 9a. I denne overgangsperiode kan en køretøjstilladelse udstedes af enten agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed efter ansøgerens valg.

Agenturet skal råde over den nødvendige organisatoriske kapacitet og sagkundskab til at udføre alle sine funktioner uafhængigt af artikel 18, 20 og 22 senest fire år fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Agenturet kan med henblik på at opfylde sine forpligtelser indgå samarbejdsaftaler med nationale sikkerhedsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 22a. [Ændring 140]

Artikel 51

Overgangsordning for ibrugtagning af køretøjer

1. Medlemsstaterne kan fortsætte med at anvende bestemmelserne i kapitel V i direktiv 2008/57/EF indtil [tø et år efter ikrafttrædelsesdatoen]. [Ændring 141]
2. Tilladelser til at tage køretøjer i brug, der er udstedt i medfør af stk. 1, herunder tilladelser udstedt i medfør af internationale aftaler, særlig RIC (Regolamento Internazionale Carrozze) og RIV (Regolamento Internazionale Veicoli), forbliver gyldige på de betingelser, der gjaldt for udstedelsen af tilladelse.
3. Køretøjer, der har fået ibrugtagningstilladelse i medfør af stk. 1 og 2, skal have en køretøjsomsætningstilladelse, før de kan køre på et eller flere net, som deres tilladelse ikke omfatter. Ibrugtagning på disse supplerende net er omfattet af bestemmelserne i artikel 21.

Artikel 52

Andre overgangsbestemmelser

Bilag IV, V, VI, VII og IX til direktiv 2008/57/EF finder anvendelse frem til iværksættelsesdatoen for de dertil svarende **delegerede retsakter, jf. dette direktivs artikel 8, stk. 2, og artikel 15, stk. 7a, og gennemførelsesretsakter, jf. dette direktivs artikel 8, stk. 2, artikel 14, stk. 8, artikel 15, stk. 7, og artikel 7, stk. 3.** [Ændring 142]

Artikel 53

Henstillinger og udtalelser fra agenturet

Agenturet fremsætter henstillinger og udtalelser i henhold til artikel 15 i forordning (EU) nr. .../... [agenturforordningen] med henblik på anvendelsen af dette direktiv. Disse henstillinger og udtalelser skal danne grundlag for alle EU-foranstaltninger, der vedtages i medfør af dette direktiv.

Artikel 54

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i artikel 1, artikel 2, artikel 7 stk. 1 til 4, artikel 11, stk. 1, artikel 13, artikel 14, stk. 1 til 7, artikel 15, stk. 1 til 6, artikel 17 til 21, artikel 22, stk. 3 til 7, artikel 23 til 36, artikel 37, stk. 2, artikel 38, artikel 39, artikel 41 til 43, artikel 45, stk. 1 til 5 og artikel 51 samt bilag I til III senest den [tø et år efter ikrafttrædelsesdatoen]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv. Sammenligningstabellerne er nødvendige for at sætte alle parter i stand til tydeligt at identificere de relevante nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv. [Ændring 143]

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen være ledsaget af en sådan henvisning. De skal desuden indeholde en erklæring om, at henvisninger i eksisterende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, gælder som henvisninger til dette direktiv. Medlemsstaterne fastsætter, hvordan henvisningen skal udformes, og hvordan erklæringen skal formuleres.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Forpligtelsen til at gennemføre artikel 13, artikel 14, stk. 1-7, artikel 15, stk. 1-6, artikel 17 til 21, artikel 42, artikel 43, artikel 45, stk. 1-5, og artikel 51 i dette direktiv i national lovgivning og implementere dem gælder ikke for Republikken Cypern og Republikken Malta, så længe der ikke findes noget jernbanesystem på deres område.

Når et offentligt eller privat organ indgiver en officiel anmodning om at bygge en jernbanestrækning med henblik på drift udført af en eller flere jernbanevirksomheder, vedtager de pågældende medlemsstater lovgivning for at gennemføre de artikler, der er anført i første afsnit, senest et år efter at anmodningen er modtaget.

Artikel 55

Ophævelse

Direktiv 2008/57/EF som ændret ved de direktiver, der er anført i bilag IV, del A, ophæves med virkning fra den [to et år efter ikrafttrædelsesdatoen], dog uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse af de direktiver, der er anført i bilag IV, del B. [**Ændring 144**]

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 56

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 til 10, artikel 11, stk. 2, 3 og 4, artikel 12 og artikel 16 finder anvendelse fra [to år efter ikrafttrædelsesdatoen]

Artikel 57

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG I

Elementer i EU's jernbanesystem

1. Net

For I dette direktivs formål **forstand** omfatter EU-nettet følgende **elementer for højhastighedsnet defineret i litra a), b) og c), og det konventionelle net defineret ved litra d) til i)**:

- a) Strækninger, som er specielt anlagt til højhastighedstog og udstyret til hastigheder på normalt 250 km/h eller derover, **idet det under egnede forhold muliggør opnåelse af hastigheder på over 300 km/h.**
- b) Strækninger, som er specielt udbygget til højhastighedstog og udstyret til hastigheder på omkring 200 km/h.
- c) Strækninger, der er specielt udbygget til højhastighedstog, og som har særlige karakteristika på grund af topografiske, terrænbetingede eller byplanmæssige begrænsninger, som hastigheden skal tilpasses efter i hvert enkelt tilfælde. Denne kategori indbefatter forbindelsesstrækninger mellem højhastighedsnettet og det konventionelle net, banegårdsspor, tilkørselsspor til terminaler, remiser m.v., hvor højhastighedsmateriel kører med konventionel hastighed.
- d) Konventionelle strækninger, som forudsættes anvendt til persontrafik.
- e) Konventionelle strækninger, som forudsættes anvendt til blandet trafik (personer, gods).
- f) Konventionelle strækninger, som forudsættes anvendt til godstrafik.
- g) Knudepunkter i persontrafikken.
- h) Knudepunkter i godstrafikken, herunder intermodale terminaler.
- i) Forbindelsesspor mellem disse elementer. [**Ændring 145**]

Dette net omfatter trafikstyrings-, eftersporings- og navigationssystemer: tekniske installationer til databehandling og telekommunikation beregnet på persontransport med fjerntog og godstransport på dette net med henblik på at sikre en sikker og harmonisk drift af nettet og en effektiv styring af trafikken.

2. Køretøjer

For dette direktivs formål indbefatter EU-køretøjer alle køretøjer, som kan køre på hele EU-nettet eller en del af det, herunder:

- lokomotiver og passagervogne, herunder brændstof- eller eldrevne trækraftenheder, selvkørende brændstof- eller eldrevne tog og personvogne
- **køretøjer konstrueret til at køre med en hastighed på mindst 250 km/h på baneafsnit, der er specielt anlagt til højhastighedstog, idet det under egnede forhold muliggør opnåelse af hastigheder på over 300 km/h**
- **køretøjer konstrueret til at køre med en hastighed på 200 km/h på baneafsnit, der er specielt anlagt eller opgraderet til højhastighedstog, såfremt de er kompatible med de muligheder, der byder sig på de pågældende afsnit.**

Endvidere skal køretøjer, der er konstrueret til at køre med en højeste hastighed på under 200 km/h, og som forventes at køre på hele eller dele af det transeuropæiske højhastighedsnet, når det er foreneligt med dette nets kapacitetsniveauer, opfylde de krav, der sikrer en sikker kørsel på nettet. TSI'er for konventionelle køretøjer skal derfor også indeholde krav til sikker kørsel med konventionelle køretøjer på højhastighedsnet. [Ændring 146**]**

- godsvogne, herunder **lave køretøjer konstrueret kørsel på hele nettet, og køretøjer til transport af lastvogne [**Ændring 147**]**

Onsdag den 26. februar 2014

— særlige køretøjer som f.eks. arbejdskøretøjer.

Hver af disse kategorier kan underopdeles i:

— køretøjer til international brug

— køretøjer til national brug.

TSI'erne skal specificere de krav, der må stilles, for at disse køretøjer kan drives sikkerhedsmæssigt forsvarligt på forskellige strækningskategorier.

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG II

DELSYSTEMER

1. Liste over delsystemer

Med henblik på dette direktiv opdeles jernbanesystemet i delsystemer, der svarer til:

a) strukturelt definerede områder:

- infrastruktur
- energi
- fast togkontrol- og kommunikationsudstyr
- mobilt togkontrol- og kommunikationsudstyr
- rullende materiel

b) funktionelt definerede områder:

- drift og trafikstyring
- vedligeholdelse
- trafiktelematik for person- og godstrafikken.

2. Beskrivelse af delsystemerne

For hvert delsystem eller hver del af et delsystem stiller agenturet forslag om en liste over interoperabilitetsrelevante komponenter og aspekter, når det udarbejder udkastet til den dertil hørende TSI. Delsystemerne omfatter følgende elementer, som dog ikke foregriber valget af interoperabilitetsrelevante komponenter eller aspekter eller af den rækkefølge, hvori de skal gøres til genstand for TSI'er:

2.1. Infrastruktur

Spor, sporskifter, bygværker (broer, tunneler m.v.), de banegårdskomponenter, der er knyttet til togtrafikken (f.eks. indgange, perroner, adgangsområder, serviceområder, toiletter og informationssystemer samt disse komponenters tilgængelighed for bevægelseshæmmede og handicappede), og sikkerheds- og beskyttelsesudstyr.

2.2. Energi

Elektrificeringssystem, herunder luftledningsmateriel og infrastrukturbaseret udstyr til måling af strømforbruget.

2.3. Fast togkontrol- og kommunikationsudstyr

Alt nødvendigt fast sikkerheds-, styrings- og kontroludstyr for tilladt togtrafik på nettet.

2.4. Mobilt togkontrol- og kommunikationsudstyr

Alt nødvendigt mobilt sikkerheds-, styrings- og kontroludstyr for tilladt togtrafik på nettet.

2.5. Drift og trafikstyring

De procedurer med tilhørende udstyr, som giver mulighed for at sikre en sammenhængende drift af de forskellige strukturelt definerede delsystemer under både normal og uregelmæssig drift, herunder navnlig oprangering af tog og kørsel med tog samt planlægning og styring af trafikken.

De faglige kvalifikationer, som der kan stilles krav om som en forudsætning for varetagelse af enhver opgavetype inden for banetrafikken.

Onsdag den 26. februar 2014

2.6. Telematik

Dette delsystem omfatter i henhold til bilag I to dele:

- a) anvendelser i persontrafikken, herunder systemer, der informerer rejsende før og under rejsen, reserverings- og betalingsystemer, bagagehåndtering, styring af korrespondancen mellem tog og med andre transportmidler
- b) anvendelser i godstrafikken, herunder informationssystemer (overvågning i realtid af gods og tog), sorterings- og allokeringssystemer, reserverings-, betalings- og faktureringsystemer, styring af korrespondancen med andre transportmidler, udarbejdelse af elektroniske ledsagedokumenter.

2.7. Rullende materiel

Vognkasse, styrings- og reguleringssystem for al togudrustning, strømaftagere, trækraft- og energiomformningsudstyr, strømforbrugsmåleudstyr installeret i det rullende materiel, bremseudstyr, koblingsudstyr, løbeværk (bogier, aksler m.v.) og ophængning, døre, menneske/maskine-grænseflader (lokomotivfører, togpersonale, passagerer, herunder adgangsforhold for bevægelseshæmmede og personer med handicap), aktive eller passive sikkerhedsanordninger og foranstaltninger til beskyttelse af passagerers og togpersonales sundhed.

2.8. Vedligeholdelse

Procedurer med dertil hørende udstyr, logistiske vedligeholdelsesinstallationer, beredskabslagre, som giver mulighed for at udføre den obligatoriske afhjælpende og forebyggende vedligeholdelse med det formål at sikre jernbanesystemets interoperabilitet og levere de nødvendige ydelser.

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG III

VÆSENTLIGE KRAV

1. Generelle krav

1.1. Sikkerhed

1.1.1. Udformningen, anlæggelsen eller fremstillingen samt vedligeholdelsen og overvågningen af de sikkerhedskritiske dele, herunder navnlig dele, der har betydning for togenes kørsel på nettet, skal garantere et sikkerhedsniveau, der svarer til de mål, der er opstillet for nettet, også under nærmere bestemte uregelmæssige driftsforhold.

1.1.2. De parametre, der vedrører kontakten mellem hjul og skinner, skal følge de kriterier for kørselsstabilitet, som er nødvendige for, at der kan gives garanti for sikker kørsel ved den tilladte maksimalhastighed. De parametre, der vedrører bremseudstyr, skal give garanti for, at det ved den tilladte maksimalhastighed er muligt at standse inden for en given bremselængde.

1.1.3. De anvendte dele skal kunne modstå normale og specificerede exceptionelle påvirkninger i hele deres levetid. Der skal ved passende midler sørges for, at hændelige svigt kun får begrænsede følger for sikkerheden.

1.1.4. Faste anlæg og rullende materiel skal udformes og materialer vælges med henblik på at begrænse frembringelse, spredning og følger af ild og røg i tilfælde af brand.

1.1.5. Anordninger, som er beregnet til at blive betjent af passagerer, skal være udformet sådan, at forudsigelige, omend anvisningsstridige, betjeningsmåder ikke forringer anordningernes funktionsikkerhed eller medfører en sikkerheds- eller sundhedsmæssig risiko for passagererne.

1.2. Driftssikkerhed og disponibilitet

Overvågning og vedligeholdelse af faste eller mobile dele, der indgår i togtrafikken, skal tilrettelægges, gennemføres og kvantificeres således, at delene forbliver funktionsdygtige under specificerede forhold.

1.3. Sundhed

1.3.1. Der bør ikke anvendes materialer i tog og infrastrukturanlæg, der i kraft af den måde, de anvendes på, kan indebære sundhedsfare for personer, som skal færdes eller opholde sig dér.

1.3.2. Materialerne skal vælges, behandles og anvendes således, at afgivelse af skadelige eller farlige dampe eller gasser begrænses, især i tilfælde af brand.

1.4. Miljøbeskyttelse

1.4.1. Miljøvirkningerne af at anlægge og drive jernbanesystemet skal vurderes og tages i betragtning ved udformningen af systemet i overensstemmelse med gældende EU-bestemmelser.

1.4.2. Materialer i tog og infrastrukturanlæg må ikke medføre afgivelse af miljøskadelige eller -farlige dampe eller gasser, især ikke i tilfælde af brand.

1.4.3. Det rullende materiel og energiforsyningssystemerne skal konstrueres og fremstilles således, at de er elektromagnetisk kompatible med installationer, anlæg og offentlige og private net, som der er risiko for interferens med.

1.4.4. Jernbanesystemet skal drives under overholdelse af de foreskrevne grænser for støjgener.

1.4.5. Jernbanesystemet skal drives uden jordbundsvibrationer, som er uacceptable for aktiviteter og omgivelser i kort afstand fra infrastrukturen og i normal vedligeholdelsesstand.

Onsdag den 26. februar 2014

1.5. Teknisk kompatibilitet

Infrastrukturanlæggenes og de faste installationers tekniske specifikationer skal være forenelige indbyrdes og med specifikationerne for de tog, der skal køre på jernbanesystemet.

Når det på dele af nettet viser sig vanskeligt at overholde disse specifikationer, kan der benyttes midlertidige løsninger, som garanterer fremtidig kompatibilitet.

2. Særlige krav til de enkelte delsystemer

2.1. Infrastruktur

2.1.1. Sikkerhed

Der skal træffes passende foranstaltninger for at hindre adgang til eller uønsket indtrængen på anlæggene.

Der skal træffes foranstaltninger til at begrænse farer for personer, bl.a. når tog kører gennem banegårde.

Infrastrukturanlæg, som publikum har adgang til, skal projekteres og udføres således, at sikkerhedsrisici for personer begrænses (stabilitet, brand, adgang, evakuering, perroner osv.).

Der skal træffes passende foranstaltninger for at tage hensyn til de særlige sikkerhedsforhold i lange tunneler og viadukter.

2.2. Energi

2.2.1. Sikkerhed

Driften af energiforsyningssystemerne må ikke forringe sikkerheden for hverken tog eller personer (brugere, driftspersonale, beboere langs banen og tredjemand).

2.2.2. Miljøbeskyttelse

Driften af brændstof- eller elenergiforsyningssystemerne må ikke give miljøgener ud over de specificerede grænser.

2.2.3. Teknisk kompatibilitet

Systemer til forsyning med brændstof eller elektrisk energi skal:

- gøre det muligt for togene at yde de specificerede præstationer
- for elforsyningssystemernes vedkommende: være kompatible med de strømaftagere, som togene er udstyret med.

2.3. Togkontrol og kommunikation

2.3.1. Sikkerhed

Anlæg og procedurer til togkontrol og kommunikation skal give mulighed for togtrafik med et sikkerhedsniveau, der svarer til de målsætninger, der er fastsat for nettet. Togkontrol- og kommunikationssystemerne skal fortsat tillade sikker trafik med tog, som har tilladelse til at køre under uregelmæssige driftsforhold.

2.3.2. Teknisk kompatibilitet

Al ny infrastruktur og alt nyt rullende materiel, som fremstilles eller udvikles efter vedtagelsen af kompatible togkontrol- og kommunikationssystemer, skal udformes, så det kan benytte disse systemer.

Togkontrol- og kommunikationsudstyr, der installeres i lokomotivførerrummene, skal muliggøre normal drift under specificerede forhold i hele jernbanesystemet.

Onsdag den 26. februar 2014

2.4. Rullende materiel

2.4.1. Sikkerhed

I det rullende materiel skal vognkasser og forbindelser mellem vognene være konstrueret således, at de rum, der er beregnet til rejsende og togpersonale, er beskyttet i tilfælde af sammenstød eller afsporing.

Det elektriske udstyr må ikke forringe togkontrol- og signalanlæggenes funktionssikkerhed.

Bremseteknikken og de påvirkninger, den forårsager, skal være forenelige med sporenes, de tekniske installationers og signalsystemernes konstruktion.

Der skal træffes foranstaltninger vedrørende spændingsførende komponenters tilgængelighed af hensyn til personsikkerheden.

Der skal forefindes anordninger, således at passagererne kan gøre lokomotivføreren **og/eller togføreren** opmærksom på faresituationer og **anmode** personalet ~~kan komme i kontakt med ham om at kontakte lokomotiv-/togføreren.~~ **[Ændring 148]**

~~Indgangsdørene skal være udstyret med et luknings- og åbningssystem, som garanterer Ind- og udstigning skal kunne ske sikkert. Indgangsdørenes lukke- og åbne mekanismer, bredden af afstanden mellem tog og perron og håndteringen af togets afgang skal garantere de rejsendes sikkerhed. Togene skal være konstrueret sådan, at de rejsende ikke kan komme til at sidde fast.~~ **[Ændring 149]**

Der skal være nødudgange, og det skal være angivet, hvor de befinder sig.

Der skal træffes passende foranstaltninger for at tage hensyn til de særlige sikkerhedsforhold i lange tunneler.

Et nødbelysningsanlæg, der er tilstrækkelig kraftigt og uafhængigt, er obligatorisk i togene.

Togene skal være udstyret med et højtaleranlæg, som togpersonalet ~~uden for toget~~ **og lokomotivførerne** kan benytte til at give meddelelser til passagererne. **[Ændring 150]**

Både på banegården og i toget skal de rejsende informeres letforståeligt og i fuldt omfang om de nødvendige ordninger på stedet (adgangsforbud, indgange og udgange, anvisninger, faciliteter for personer med nedsat mobilitet, betydning af afmærkninger, sikkerhedsrum osv.) [Ændring 151]

2.4.2. Driftssikkerhed og disponibilitet

Det vitale udstyr — løbeværk, trækraft, bremses og togkontrol — skal være konstrueret på en sådan måde, at togets rejse kan fortsættes under specificerede uregelmæssige driftsforhold uden negative følger for det udstyr, som stadig fungerer.

2.4.3. Teknisk kompatibilitet

Det elektriske udstyr skal være kompatibelt med togkontrol- og kommunikationsanlæggenes funktionsdygtighed.

Strømaftagere skal specificeres, så togene kan køre med de strømforsyningssystemer, som findes i jernbanesystemet.

Det rullende materiels specifikationer skal gøre det muligt for det at køre på alle de banestrækninger, som det er meningen, det skal benytte, idet der tages hensyn til relevante klimatiske **og topografiske** forhold. **[Ændring 152]**

2.4.4. Kontrol

Togene skal være udstyret med et registreringsapparat. Data indsamlet af dette apparat og behandlingen af oplysningerne skal harmoniseres.

Onsdag den 26. februar 2014

2.5. Vedligeholdelse

2.5.1. Sikkerhed og sundhed

De tekniske installationer og de anvendte fremgangsmåder i centrene skal garantere en sikker drift af det relevante delsystem og må ikke udgøre en sikkerheds- eller sundhedsfare.

2.5.2. Miljøbeskyttelse

De tekniske installationer og de anvendte fremgangsmåder i klargøringscentre og -værksteder må ikke overskride det tilladte niveau for gener for det omgivende miljø.

2.5.3. Teknisk kompatibilitet

Vedligeholdelsesplanlægning til rullende materiel skal give mulighed for at gennemføre sikkerheds-, hygiejne- og komfortprocedurer for alt det materiel, som de er projekteret for.

2.6. Drift og trafikstyring

2.6.1. Sikkerhed

Tilvejebringelsen af sammenhæng i reglerne for drift af nettet og for lokomotivførernes, **det tekniske inspektionspersonales, trafikledernes, togpersonalets og kontrolcenterpersonalets** kvalifikationer skal garantere en sikker drift, idet der tages hensyn til de forskellige krav, der gør sig gældende i forbindelse med grænseoverskridende og indenlandsk trafik. **Der skal gøres bestræbelser på at sikre et højt uddannelsesniveau med udvidede kvalifikationer i hele Unionen.** [Ændring 153]

Vedligeholdelsesprocedurer og -frekvens, vedligeholdelsespersonalets og kontrolcenterpersonalets uddannelse og kvalifikationer samt kvalitetssikringssystemerne i de pågældende driftsvirksomheders kontrol- og vedligeholdelsescentre og -værksteder skal tilvejebringe garanti for et højt sikkerhedsniveau.

2.6.2. Driftssikkerhed og disponibilitet

Vedligeholdelsesprocedurer og -frekvens, vedligeholdelsespersonalets og kontrolcenterpersonalets uddannelse og kvalifikationer samt kvalitetssikringssystemerne i de pågældende driftsvirksomheders kontrol- og vedligeholdelsescentre og -værksteder skal tilvejebringe garanti for et højt niveau af driftssikkerhed og disponibilitet for systemet.

2.6.3. Teknisk kompatibilitet

Tilvejebringelsen af sammenhæng i reglerne for drift af nettene og for lokomotivførernes, togpersonalets og trafikstyringspersonalets kvalifikationer skal garantere en effektiv drift af jernbanesystemet, idet der tages hensyn til de forskellige krav, der gør sig gældende i forbindelse med grænseoverskridende og indenlandsk trafik.

2.7. Trafiktelematik for person- og godstrafikken

2.7.1. Teknisk kompatibilitet

De væsentlige krav til trafiktelematik, som skal sikre et mindsteniveau for servicekvaliteten over for rejsende og over for kunder i godstrafiksektoren, vedrører især den tekniske kompatibilitet.

For disse applikationer skal det sikres:

- at databaser, software og datakommunikationsprotokoller udvikles på en måde, der maksimerer mulighederne for dataudveksling mellem dels forskellige applikationer, dels forskellige driftsvirksomheder, undtagen af fortrolige forretningsdata
- at brugerne har ubesværet adgang til informationerne.

2.7.2. Driftssikkerhed og disponibilitet

Disse databaser, programmer og datakommunikationsprotokoller skal benyttes, administreres, ajourføres og vedligeholdes på måder, der sikrer systemernes effektivitet og servicekvaliteten.

Onsdag den 26. februar 2014

2.7.3. Sundhed

Systemernes brugergrænseflader skal følge grundreglerne for ergonomi og sundhedsbeskyttelse.

2.7.4. Sikkerhed

Det skal sikres, at integriteten og driftssikkerheden er på et tilstrækkeligt niveau ved lagring eller overførsel af sikkerhedsrelaterede oplysninger.

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG IV

DEL A

Ophævede direktiver
og senere ændringer af dem
(jf. artikel 55)

Direktiv 2008/57/EF	(EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1.)
Direktiv 2009/131/EF	(EUT L 273 af 17.10.2009, s. 12.)
Direktiv 2011/18/EU	(EUT L 57 af 2.3.2011, s. 21.)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 55)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2008/57/EF	19. juli 2010
2009/131/EF	19. juli 2010
2011/18/EU	31. december 2011

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2008/57/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a) til z)	Artikel 2, nr. 1) til 24)
————	Artikel 2, nr. 25) til 41)
Artikel 3	————
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5, stk. 1 til stk. 3. litra g)	Artikel 4, stk. 1 til stk. 3. litra g)
————	Artikel 4, stk. 3, litra h) og i)
Artikel 5, stk. 4-8	Artikel 4, stk. 4-8
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 6
Artikel 8	————
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	————
Artikel 13	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 15, stk. 1	Artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 2
Artikel 15, stk. 3 og 4	————
Artikel 16	Artikel 12
Artikel 17	Artikel 13 og 14
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19	Artikel 16
————	Artikel 17

Onsdag den 26. februar 2014

Direktiv 2008/57/EF	Nærværende direktiv
————	Artikel 18 (undtagen stk. 3)
————	Artikel 19 og 20
Artikel 20	————
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22-25	————
Artikel 26	Artikel 22
Artikel 27	Artikel 14, stk. 8
Artikel 28 og bilag VIII	Artikel 23-41
Artikel 29	Artikel 48
Artikel 30 og 31	————
Artikel 32	Artikel 42
Artikel 33	Artikel 43
Artikel 34	Artikel 44
Artikel 35	Artikel 45
Artikel 36	————
————	Artikel 46 og 47
Artikel 37	Artikel 49
Artikel 38	Artikel 54
Artikel 39	Artikel 50
————	Artikel 51 og 52
————	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 55
Artikel 41	Artikel 56
Artikel 42	Artikel 57
Bilag I-III	Bilag I-III
Bilag IV	Artikel 8, stk. 2
Bilag V og VI	Artikel 15, stk. 7

Onsdag den 26. februar 2014

Direktiv 2008/57/EF	Nærværende direktiv
Bilag VII	Artikel 14, stk. 8
Bilag VIII	Artikel 27, 28 og 29
Bilag IX	Artikel 7, stk. 3
Bilag X	Bilag IV
Bilag XI	Bilag V

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0150

Jernbanesikkerhed *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jernbanesikkerhed (omarbejdning) (COM(2013)0031 — C7-0028/2013 — 2013/0016(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)**

(2017/C 285/55)

Europa-Parlamentet

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0031),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0028/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det litauiske parlament, det rumænske senat og den svenske rigsdag, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 8. oktober 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽³⁾,
 - der henviser til skrivelse fra Retsudvalget til Transport- og Turismeudvalget, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0015/2014),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådan i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. fastlægger nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TC1-COD(2013)0016

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om jernbanesikkerhed (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af forslaget til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF ⁽⁴⁾ er ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (1a) *Jernbaner er allerede den sikreste transportform i Unionen og er blevet endnu sikrere i løbet af de seneste årtier. Mens passagerbefordringen er steget fra omkring 200 mia. passagerkilometer i 1970 til over 300 mia. i dag, er det årlige gennemsnitlige antal dødsfald for togpassagerer faldet fra omkring 400 først i 1970'erne til under 100 i dag. [Ændring 1]*
- (1b) *Sikkerheden bør garanteres ikke blot for passagerer og ansatte, herunder også underleverandørers ansatte, men også for brugere af jernbaneoverkørsler og personer, der bor i nærheden af jernbanelinjer. [Ændring 2]*
- (1c) *Jernbanesikkerheden bør forbedres yderligere i overensstemmelse med den tekniske og videnskabelige udvikling, under hensyntagen til den forventede forbedring af jernbanetransportens konkurrenceevne. [Ændring 3]*
- (1d) *Jernbanemiljøet i Unionen har undergået gennemgribende forandringer, som bl.a. er blevet udløst af Unionens tre jernbanepakker, der er vedtaget siden begyndelsen af 1990'erne. Den gradvise oprettelse af det fælles europæiske jernbaneanråde er kendetegnet ved en mangedobling af antallet af aktører, øget anvendelse af underleverandører og hyppigere markedsadgang. I denne mere komplekse situation er jernbanesikkerheden i kritisk grad afhængig af samspillet mellem alle aktører, især jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, jernbaneindustrien og sikkerhedsmyndighederne. Sikkerhedslovgivningen skal tage højde for denne udvikling og indføre hensigtsmæssige oplysnings-, forvaltnings-, samt katastrofe- og beredskabsprocedurer og -værktøjer. [Ændring 4]*

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

Onsdag den 26. februar 2014

- (2) Direktiv **2004/49/EF** opstillede fælles rammer for reguleringen af jernbanesikkerheden ved at harmonisere indholdet af sikkerhedsforskrifter, sikkerhedscertificeringen af jernbanevirksomheder, sikkerhedsmyndighedernes opgaver og funktioner og undersøgelsen af ulykker. ~~Der er dog behov for en grundig revision af direktivet som led i bestræbelserne på at oprette~~ **Den igangværende oprettelse af** et indre marked for jernbanetransporttjenester **medfører, at der kommer langt flere aktører og kommunikationsgrænseflader. For at kunne garantere jernbanesikkerheden i dette miljø er der behov for en grundig revision af det pågældende direktiv.** [Ændring 5]
- (2a) **Som følge af de fortsatte forskelle på sikkerhedskravene, der hæmmer jernbanetransportens optimale funktionsevne i Unionen, er det særligt vigtigt at fortsætte processen med harmonisering af drifts- og sikkerhedsreglerne samt reglerne for undersøgelse af ulykker.** [Ændring 6]
- (2b) **Harmonisering bør dog ikke udgøre en risiko for medlemsstaternes nuværende sikkerhedsniveau.** [Ændring 7]
- (2c) **Korrekt håndhævelse og yderligere gennemførelse af Rådets direktiv 96/49/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF⁽²⁾ er afgørende for jernbanesikkerheden og beskyttelsen af menneskeliv, folkesundheden og miljøet.** [Ændring 8]
- (3) Metro-, sporvogns-, **duosporvogns-** og andre letbanesystemer er i mange medlemsstater undergivet lokale eller regionale sikkerhedsforskrifter, og tilsynet varetages ofte af lokale eller regionale myndigheder og er ikke omfattet af kravene om interoperabilitet og bestemmelserne om licenser i Unionen. Sporvogne er desuden i mange tilfælde undergivet lovgivning om vejtrafikikkerhed og kan derfor ikke i fuldt omfang være omfattet af sikkerhedsforskrifter for jernbaner. Af disse årsager bør sådanne lokale jernbanesystemer udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde. Det forhindrer dog ikke medlemsstaterne i frivilligt at anvende dette direktivs bestemmelser på lokale jernbanesystemer, hvis de mener, at det er hensigtsmæssigt. [Ændring 9]
- (4) Sikkerhedsniveauerne i Unionens jernbanesystem er generelt høje, navnlig sammenholdt med vejtransport. Sikkerheden bør forbedres yderligere i overensstemmelse med den tekniske og videnskabelige udvikling, ~~hvor i det omfang~~ det med rimelighed er praktisk muligt og under hensyntagen til jernbanetransportens konkurrenceevne. [Ændring 10]
- (4a) **Sikkerheden er i kritisk grad afhængig af samspillet mellem jernbaneinfrastrukturen, driften, fabrikanterne og sikkerhedsmyndighederne. Der bør anvendes og udvikles korrekte værktøjer til at garantere og udvikle sikkerheden.** [Ændring 11]
- (5) **Alle** jernbanesystemets ~~vigtigste aktører, dvs. infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder,~~ bør være fuldt ansvarlige for sikkerheden på deres respektive del af systemet. Når det er hensigtsmæssigt, ~~bør de samarbejde om iværksættelse af risikostyringsforanstaltninger.~~ Medlemsstaterne bør sondre klart mellem dette umiddelbare ansvar for sikkerheden og de nationale sikkerhedsmyndigheders opgave med at opstille nationale rammer for reguleringen af sikkerheden og føre tilsyn med alle operatørers indsats på det sikkerhedsmæssige område. [Ændring 12]
- (6) Infrastrukturforvalternes og jernbanevirksomhedernes ansvar for driften af jernbanesystemet er ikke til hinder for, at andre aktører såsom fabrikanter, transportører, afsendere, tankfyldere, læssere, **lossere, modtagere,** enheder med ansvar for vedligeholdelsen, vedligeholdelsesvirksomheder, ~~godsvojsihændehavere,~~ **ejere og ihændehavere af køretøjer,** tjenesteydere og ordregivere påtager sig ansvaret for deres produkter og tjenester **og for at gennemføre risikokontrolforanstaltninger.** Hver relevant aktør bør være ansvarlig for sine egne processer **gennem kontraktmæssige aftaler** for at sikre en korrekt ansvarsfordeling. Hver aktør i jernbanesystemet bør i forhold til de andre aktører, **herunder de relevante myndigheder,** være ansvarlig for en fuldstændig og sandfærdig viderefremidling af alle relevante oplysninger, ~~til brug ved kontrollen af køretøjers køredygtighed.~~ Det **gælder som er nødvendige for en sikker drift af et køretøj,** navnlig oplysninger om køretøjets status og historie, vedligeholdelsesdata, sporbarhed af læsseoperationer og fragtbreve. [Ændring 13]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

Onsdag den 26. februar 2014

- (6a) **Forekomsten af alvorlige ulykker med godsvogne har vist, at der på EU-niveau er behov for harmoniserede obligatoriske regler vedrørende frekvensen af og intervallerne for vedligeholdelse af jernbanegodsvogne, rullende materiel til passagertransport og lokomotiver. [Ændring 14]**
- (7) Alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og enheder med ansvar for vedligeholdelsen bør sikre, at deres kontrahenter og andre parter iværksætter risikostyringsforanstaltninger. Med dette mål for øje bør de anvende de overvågningsmetoder, der er fastlagt i de fælles sikkerhedsmetoder. Deres kontrahenter bør være kontraktligt forpligtet til at anvende denne proces. Da sådanne metoder er en væsentlig del af jernbanevirksomhedernes og infrastrukturforvalternes sikkerhedsledelsessystem, bør jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere fremlægge deres kontraktlige arrangementer, hvis Den Europæiske Unions Jernbaneagentur (i det følgende benævnt »agenturet«) eller den nationale sikkerhedsmyndighed anmoder herom i forbindelse med tilsynsaktiviteter.
- (7a) **Samarbejdet mellem fabrikanter, vedligeholdelsesvirksomheder og jernbanevirksomheder er blevet mindre intensivt i løbet af de seneste årtier. Dette nødvendiggør en harmonisering af minimumstandarder for vedligeholdelsesintervaller og kvalitetskrav for at kunne garantere sikkerheden i hele jernbanesystemet. [Ændring 15]**
- (8) Der er gradvis indført fælles sikkerhedsmål og fælles sikkerhedsmetoder for at sikre, at der opretholdes et højt sikkerhedsniveau, og at niveauet forbedres, når det er nødvendigt og med rimelighed praktisk muligt. De bør give mulighed for en vurdering af sikkerhedsniveauet og operatøernes indsats på sikkerhedsområdet både på EU-plan og i medlemsstaterne. Der er fastsat fælles sikkerhedsindikatorer for at kunne vurdere, om systemerne overholder sikkerhedsmålene og for at lette overvågningen af sikkerhedsresultaterne på jernbaneområdet. [Ændring 16]
- (9) Nationale forskrifter, som ofte er baseret på nationale tekniske standarder, er gradvis blevet ved at blive erstattet med forskrifter baseret på fælles standarder, som er fastlagt i fælles sikkerhedsmål, fælles sikkerhedsmetoder og tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI'er). Med henblik på at fjerne hindringerne for interoperabilitet bør antallet af nationale forskrifter mindskes som følge af, at TSI'ernes anvendelsesområde udbredes til hele Unionens jernbanesystem, og i takt med, at der findes løsninger på udestående punkter i TSI'erne. Medlemsstaterne bør ~~bør~~ **skal** derfor holde deres system af nationale forskrifter opdateret, afskaffe forældede forskrifter og underrette Kommissionen og agenturet herom. [Ændring 17]
- (10) Da man har valgt en gradvis fremgangsmåde for at fjerne hindringerne for interoperabilitet i jernbanesystemet **og samtidig fastholde et højt jernbanesikkerhedsniveau**, og der skal afses den nødvendige tid til vedtagelsen af TSI'er, bør det undgås, at medlemsstaterne vedtager nye nationale forskrifter eller iværksætter projekter, som gør det bestående system mere uensartet. Sikkerhedsledelsessystemet er ~~det anerkendte~~ **et anerkendt** værktøj til forebyggelse af ulykker. **Medlemsstaterne, agenturet** og jernbanevirksomheder er ansvarlige for at iværksætte umiddelbare afhjælpende foranstaltninger, som forhindrer gentagelse af ulykker. Medlemsstaterne bør ikke mindske jernbanevirksomhedernes ansvar ved at indføre nye nationale forskrifter lige efter en ulykke. [Ændring 18]
- (10a) **Togkontrol og signalsystemer spiller en afgørende rolle med hensyn til at garantere jernbanesikkerheden. Den harmoniserede udvikling og anvendelse af »European Rail Traffic Management System« (ERTMS) på Unionens jernbanenet udgør et vigtigt bidrag til at forbedre sikkerhedsniveauet. [Ændring 19]**
- (11) Infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder bør i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og opfyldelsen af deres ansvar indføre et sikkerhedsledelsessystem, der lever op til EU-kravene og indeholder fælles elementer. Oplysninger om sikkerheden og gennemførelsen af sikkerhedsledelsessystemet bør fremsendes til agenturet og sikkerhedsmyndigheden i den berørte medlemsstat.
- (11a) **Jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere bør i deres sikkerhedskultur indføre en »åben indberetningskultur« for aktivt at tilskynde personalet til at indberette sikkerhedsrelaterede ulykker, hændelser eller afværgede ulykker uden at blive udsat for straf eller forskelsbehandling. I en åben indberetningskultur kan jernbaneindustrien tage ved lære af ulykker, hændelser og afværgede ulykker og derved forbedre sikkerheden på jernbanen for personalet og passagererne. [Ændring 20]**

Onsdag den 26. februar 2014

- (12) For at sikre et højt jernbanesikkerhedsniveau og lige vilkår for alle jernbanevirksomheder bør disse være underlagt samme sikkerhedskrav. En jernbanevirksomhed med licens bør være i besiddelse af et sikkerhedscertifikat for at kunne få adgang til jernbaneinfrastrukturen. Det bør fremgå af sikkerhedscertifikatet, at jernbanevirksomheden har indført sit sikkerhedsledelsessystem og er i stand til at opfylde de relevante sikkerhedsstandarder og -forskrifter **i alle de medlemsstater, hvor virksomheden opererer**. For så vidt angår internationale transporttjenester, bør det være tilstrækkeligt at godkende sikkerhedsledelsessystemet én gang på EU-niveau **eller for det område, hvis jernbaneinfrastruktur jernbanevirksomheden vil anvende**. [Ændring 21]
- (13) På grundlag af direktiv 2004/49/EF er der fastlagt harmoniserede ~~metoder~~ **minimumsmetoder**, som finder anvendelse på jernbanevirksomhederne og de nationale sikkerhedsmyndigheder inden for områderne overvågning, overensstemmelsesvurdering, tilsyn og risikoevaluering og -vurdering. Disse forskriftsrammer er tilstrækkelig modne til, at man kan bevæge sig i retning af et »EU-sikkerhedscertifikat«, som gælder i hele Unionen **inden for de angivne anvendelsesområder**. Overgangen til et EU-sikkerhedscertifikat burde gøre jernbanesystemet mere effektivt og virksomt ved at mindske jernbanevirksomhedernes administrative byrde **og derved gøre jernbanetransporten mere konkurrencedygtig i den intermodale konkurrence**. [Ændring 22]
- (14) EU-sikkerhedscertifikatet bør udstedes på grundlag af dokumentation for, at jernbanevirksomheden har indført sit sikkerhedsledelsessystem. Denne dokumentation baseres ikke nødvendigvis kun på inspektioner på stedet hos jernbanevirksomheden, men også på tilsyn, der har til formål at vurdere, om jernbanevirksomheden, når den har fået udstedt et EU-sikkerhedscertifikat, fortsætter med at anvende sikkerhedsledelsessystemet på behørig vis.
- (15) Enhver infrastrukturforvalter bør være hovedansvarlig for sikker udformning, vedligeholdelse og drift af sit eget jernbanenet. Infrastrukturforvalteren bør være underlagt en sikkerhedsgodkendelse, som foretages af den nationale sikkerhedsmyndighed for så vidt angår sikkerhedsledelsessystemet og andre bestemmelser vedrørende opfyldelse af sikkerhedskrav.
- (16) **Togpersonalets uddannelse og kvalifikationer er en afgørende faktor for jernbanesikkerheden. Jernbanevirksomheder bør sikre, at deres personale er tilstrækkeligt kvalificeret, certificeret og uddannet, herunder når de opererer på en anden medlemsstats net. De nationale sikkerhedsmyndigheder bør overvåge og håndhæve kravene i forbindelse hermed.** Certificeringen af togpersonale ~~udgør ofte~~ **kan være** en ~~uovervindelig~~ hindring for nye aktører på markedet. Medlemsstaterne bør sikre, at faciliteter til efteruddannelse og certificering af togpersonale, der er nødvendige for at opfylde kravene i nationale forskrifter, er til rådighed for jernbanevirksomheder, der agter at operere på det pågældende net. [Ændring 23]
- (17) Enheder med ansvar for vedligeholdelse bør være certificeret til vedligeholdelse af godsvogne. Er denne enhed med ansvar for vedligeholdelse en infrastrukturforvalter, bør denne certificering indgå i proceduren for sikkerhedsgodkendelse. Det certifikat, der udstedes til en sådan enhed, burde garantere, at vedligeholdelseskravene i dette direktiv overholdes for alle godsvogne, som enheden har ansvaret for. Certifikatet bør være gyldigt i hele Unionen og bør udstedes af et organ, der kan auditere det vedligeholdelsessystem, som indføres af enheden. Da godsvogne ofte anvendes i international trafik, og da en enhed med ansvar for vedligeholdelse kan ønske at anvende værksteder i mere end én medlemsstat, bør certificeringsorganet kunne gennemføre sine kontrolopgaver i hele Unionen.
- (17a) **Agenturet bør sammen med sektoreksperterne udvikle en fælles sikkerhedsmetode til at indkredse de essentielle sikkerhedskomponenter under hensyntagen til erfaringerne fra luftfartssektoren.** [Ændring 24]
- (18) Den nationale sikkerhedsmyndigheder bør med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning være uafhængig af alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ansøgere ~~og~~ **eller** ordregivere. Myndighederne bør udføre deres opgaver på en åben og ikke-diskriminerende måde og samarbejde med agenturet om at indføre et fælles jernbaneområde **med et højt jernbanesikkerhedsniveau** og om at samordne deres kriterier for beslutningstagning. **For at løse deres opgaver skal de nationale sikkerhedsmyndigheder have tilstrækkelige budgetressourcer og et tilstrækkeligt og veluddannet personale.** Med henblik på at øge effektiviteten kan to eller flere medlemsstater beslutte at sammenlægge deres respektive sikkerhedsmyndigheders personale og ressourcer. [Ændring 25]

Onsdag den 26. februar 2014

- (18a) *Med henblik på at indføre et fælles europæisk jernbaneområde og forbedre jernbanesikkerheden er det afgørende, at der indføres et EU-sikkerhedscertifikat. Dette kræver en tydelig fordeling af opgaver og ansvarsområder mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder. Agenturet bør være en kvikskranke for sikkerhedscertifikater i Unionen og benytte sig af de nationale sikkerhedsmyndigheders værdifulde ekspertise, lokalkendskab og erfaringer. Det bør delegerede specifikke opgaver og ansvarsområder til de nationale sikkerhedsmyndigheder på grundlag af kontraktmæssige aftaler, jf. forordning [...] [forordning om Det Europæiske Jernbaneagentur], men bør have enekompetence til at udstede, forny, ændre eller tilbagekalde sikkerhedscertifikater til både jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere. [Ændring 26]*
- (19) Hvis en national sikkerhedsmyndighed anmodes om at føre tilsyn med en jernbanevirksomhed, der er etableret i andre medlemsstater, bør de andre relevante sikkerhedsmyndigheder underrettes herom af agenturet, og agenturet bør sikre den nødvendige samordning af tilsynsaktiviteterne.
- (19a) *Overholdelse af arbejds-, køre- og hviletider for lokomotivførere og togpersonale, der udfører sikkerhedsopgaver, er afgørende for jernbanesikkerheden og en retfærdig konkurrence. De nationale sikkerhedsmyndigheder bør være ansvarlige for at håndhæve og kontrollere anvendelsen af de pågældende regler, også for så vidt angår grænseoverskridende trafik. Agenturet bør udvikle en anordning, der installeres i toget, til registrering af køre- og hviletider for lokomotivførere. De nationale sikkerhedsmyndigheder bør have kompetence til at overvåge køre- og hviletider på tværs af grænserne. [Ændring 27]*
- (20) Alvorlige ulykker på jernbanerne er sjældne. De kan imidlertid have katastrofale konsekvenser og give anledning til bekymring hos offentligheden over jernbanesystemets sikkerhedsniveau. Alle sådanne ulykker bør derfor undersøges ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt for at undgå gentagelser, og resultaterne af undersøgelserne bør offentliggøres **og medtages i regelmæssige rapporter**. Andre ulykker og hændelser bør ligeledes gøres til genstand for en sikkerhedsmæssige undersøgelser, hvis de kunne være et tydeligt tegn på, at der er risiko for alvorlige ulykker. **For at indkredse sådanne risici indfører jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne en »åben indberetningskultur«, jf. artikel 3. [Ændring 28]**
- (20a) *Jernbanesikkerhedssystemet bygger på tilbagemeldinger og erfaringer fra ulykker og hændelser, som forudsætter en streng overholdelse af fortrolighedsbestemmelserne for at sikre, at værdifulde informationskilder også fremover vil stå til rådighed. I den sammenhæng bør der ydes behørig beskyttelse af følsomme sikkerhedsoplysninger. [Ændring 29]*
- (20b) *Ulykker involverer en række forskellige offentlige interesser, eksempelvis behovet for at forebygge fremtidige ulykker og behovet for forsvarlig retspleje. Disse interesser går videre end de enkelte involverede parter interesser og videre end den pågældende begivenhed. Den rette balance mellem alle interesser er nødvendig for at kunne garantere den almene offentlige interesse. [Ændring 30]*
- (21) En sikkerhedsmæssig undersøgelse bør holdes adskilt fra den retslige efterforskning af samme hændelse, og der bør gives adgang til bevismateriale og vidneudsagn. Undersøgelsen bør gennemføres af et permanent organ, som er uafhængigt af aktørerne i jernbanesektoren. Organet bør fungere på en sådan måde, at man undgår enhver interessekonflikt og enhver mulig forbindelse til årsagerne til de tildragelser, der undersøges; navnlig bør dets funktionelle uafhængighed ikke berøres, hvis det er nært knyttet til den nationale sikkerhedsmyndighed eller det nationale organ, der har ansvaret for regulering af jernbanesektoren for så vidt angår de organisatoriske og retlige strukturer. Dets undersøgelser foretages med størst mulig åbenhed. For hver enkelt tildragelse bør undersøgelsesorganet nedsætte en relevant undersøgelsesgruppe med den fornødne ekspertise til at afdække de umiddelbare og underliggende årsager.
- (21a) *Jernbanesektoren bør ligeledes fremme et klima uden sanktioner, der letter den frivillige indberetning af hændelser og dermed bidrager til udviklingen af princippet om en »åben indberetningskultur«. [Ændring 31]*
- (21b) *Med henblik på at forebygge ulykker og hændelser er det vigtigt, at relevante oplysninger, herunder navnlig rapporter og anbefalinger på sikkerhedsområdet, som følger af sikkerhedsmæssige undersøgelser, formidles hurtigst muligt. [Ændring 32]*

Onsdag den 26. februar 2014

- (21c) *Inden for jernbanesektoren er det efter en ulykke vanskeligt at identificere ofre og kontaktpersoner og/eller familiemedlemmer, da operatøren normalt ikke kender ofrenes identitet. Inden for visse jernbanetjenester i Unionen, hvor det er obligatorisk at foretage reservation forud for rejsen, eller hvor der foretages sikkerhedskontrol af passagererne, inden de stiger på toget, bør operatøren råde over en oversigt over passagerer og togpersonale med det ene formål hurtigt at kunne tage kontakt til familiemedlemmer og/eller kontaktpersoner. Agenturet bør derfor have mandat til at udvikle systemer til integrering af denne form for oplysninger i passagerreservationsystemerne. Derudover skal de nationale agenturer udarbejde beredskabsplaner, der indeholder beredskabstjenester, adgangsplaner og førstehjælp på ulykkesstedet samt en plan for bistand til ofrene. Agenturet kan samarbejde om og bistå med udarbejdelse af sådanne planer under hensyntagen til bedste praksis. Operatøren bør ligeledes have en plan for at yde bistand til ofrene. [Ændring 33]*
- (22) Med sigte på at øge et undersøgelsesorgans effektivitet og hjælpe det med at varetage sine opgaver bør undersøgelsesorganet **såvel som agenturet, hvis det anmoder om det**, have rettidig adgang til ulykkesstedet, i givet fald i et godt samarbejde med retsmyndighederne. **Alle involverede parter, herunder agenturet, bør tilvejebringe alle relevante oplysninger, som er nødvendige for, at undersøgelsesorganet kan udføre sine aktiviteter.** Undersøgelserapporterne og alle resultater og henstillinger i forbindelse hermed indeholder afgørende information til brug for en yderligere forbedring af jernbanesikkerheden og bør gøres tilgængelige for offentligheden i hele Unionen. Sikkerhedsmæssige henstillinger bør følges op af de parter, som de er rettet til, og undersøgelsesorganet bør have tilbagemeldinger om foranstaltninger i forbindelse hermed. [Ændring 34]
- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af direktivets bestemmelser, og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (24) Målene for dette direktiv, nemlig at samordne aktiviteter i medlemsstaterne vedrørende regulering af og tilsyn med sikkerheden og undersøgelse af ulykker samt fastsættelse på EU-plan af fælles sikkerhedsmål, fælles sikkerhedsmetoder, fælles sikkerhedsindikatorer og fælles krav i EU-sikkerhedscertifikater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i nærværende direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår de fælles sikkerhedsmetoder og deres revision og revisionen af de fælles sikkerhedsindikatorer og de fælles sikkerhedsmål. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, **af arbejdsmarkedets parter og navnlig af de nationale sikkerhedsmyndigheder**. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 35]
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med kravene til sikkerhedsledelsessystemet og dets elementer, revision af certificeringssystemet for enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og udvidelse til andet rullende materiel samt hovedindholdet i undersøgelsesrapporten om ulykker og hændelser. Disse beføjelser bør udøves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (27) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 26. februar 2014

- (28) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter ~~bestemmelser~~ **minimumsbestemmelser, ud over hvilke medlemsstaterne kun kan lovgive i overensstemmelse med artikel 8**, og som skal sikre, at jernbanesikkerheden i Unionen udvikles og forbedres **yderligere**, og at adgangen til markedet for jernbanetransportydelse forbedres gennem: [Ændring 36]

- a) harmonisering af reguleringsstrukturen i medlemsstaterne
- b) fastlæggelse af det respektive ansvar for aktørerne i jernbanesystemet
- c) udvikling af fælles sikkerhedsmål og fælles sikkerhedsmetoder med henblik på ~~gradvis at fjerne behovet for~~ **øget harmonisering af de nationale regler på et højt sikkerhedsniveau** [Ændring 37]
- d) krav om, at der i hver medlemsstat oprettes en national sikkerhedsmyndighed og et organ til at undersøge ulykker og hændelser
- e) fastsættelse af fælles principper for forvaltningen og reguleringen af og tilsynet med jernbanesikkerheden
- ea) **indførelse af et EU-sikkerhedscertifikat, der er gyldigt og anerkendes i alle medlemsstater inden for de angivne anvendelsesområder** [Ændring 38]
- eb) **krav om, at agenturet skal offentliggøre retningslinjer for jernbanesikkerhed og sikkerhedscertificering, herunder lister med eksempler på god praksis, navnlig for grænseoverskridende transport.** [Ændring 39]

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for jernbanesystemet i medlemsstaterne, som kan opdeles i strukturelt og funktionelt definerede delsystemer. Det dækker sikkerhedskrav til systemet som helhed, herunder sikker forvaltning af infrastruktur og togdrift og samspillet mellem jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og andre aktører i jernbanesystemet.

2. ~~Følgende systemer er udelukket~~ **Medlemsstaterne kan de foranstaltninger, de vedtager til gennemførelse af dette direktivs anvendelsesområde** **direktiv, undtage:** [Ændring 103]

- a) ~~metro-, sporvogns-~~ **metroer, sporvogne, duosporvogne** og letbanesystemer [Ændring 41]
- b) net, der i funktionsmæssig henseende er adskilt fra resten af jernbanesystemet, og som kun anvendes til persontrafik i lokalområder, byområder og forstadsområder, samt jernbanevirksomheder, der udelukkende opererer på disse net

Onsdag den 26. februar 2014

3. Medlemsstaterne kan fra de foranstaltninger, de vedtager til gennemførelse af dette direktiv, undtage:
- a) privatejet jernbaneinfrastruktur og køretøjer, der udelukkende bruges på denne infrastruktur til ejerens egen godstransport
 - b) infrastruktur og køretøjer, der udelukkende anvendes til lokale, historiske eller turistmæssige formål
- ba) letbaneinfrastruktur, som lejlighedsvis benyttes af tunge jernbanevogne under de driftsbetingelser, der gælder for letbanesystemer, udelukkende hvor dette er nødvendigt med henblik på sammenkobling [Ændring 41]**
- bb) rullende materiel, som har mistet sin godkendelse og flyttes til en terminal eller et sted for at få fornyet godkendelsen [Ændring 42]**

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved

- a) **»Unionens jernbanesystem«**: Unionens jernbanesystem **for konventionelle tog og højhastighedstog** som defineret i artikel 2 i direktiv [interoperabilitetsdirektivet] [Ændring 43]
- b) **»infrastrukturforvalter«**: en infrastrukturforvalter som defineret i artikel 2 3 i direktiv 2001/14/EF **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU** ⁽¹⁾
- c) **»jernbanevirksomhed«**: en jernbanevirksomhed, som defineret i artikel 2 3 i direktiv 2001/14/EF **2012/34/EU**, og enhver offentlig eller privat virksomhed, hvis aktivitet består i godstransport og/eller personbefordring med jernbane, og som er forpligtet til at sørge for trækraften; dette omfatter også virksomheder, som udelukkende leverer trækraft [Ændring 45]
- ca) »driftsområde«**: et eller flere net i en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater, på hvilket eller hvilke en jernbanevirksomhed påtænker at operere
- cb) »isoleret jernbanenet«**: jernbanenettet i en medlemsstat eller en del deraf med en sporvidde på 1 520 mm, som geografisk eller teknisk adskiller sig fra det europæiske net med dets nominelle standardsporvidde (1 435 mm — i det følgende benævnt »standardsporvidden«), og som sammen med tredjelande er velintegreret i jernbanenettet med en sporvidde på 1 520 mm, men som er adskilt fra Unionens standardnet [Ændring 46]
- d) **»tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI)«**: de specifikationer, der gælder for hvert delsystem eller hver del af et delsystem med sigte på at opfylde de væsentlige krav og sikre interoperabiliteten i jernbanesystemet, som defineret i artikel 2 i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet]
- e) **»fælles sikkerhedsmål«**: de sikkerhedsniveauer, som forskellige dele af jernbanesystemet (såsom systemet for konventionelle tog, systemet for højhastighedstog, lange jernbanetunneler eller linjer, der udelukkende anvendes til godstransport) og systemet som helhed mindst skal opfylde, udtrykt i risikoacceptkriterier
- f) **»fælles sikkerhedsmetoder«**: de metoder, der beskriver, hvordan sikkerhedsniveauerne og opnåelsen af sikkerhedsmålene samt opfyldelsen af andre sikkerhedskrav vurderes
- fa) »fælles sikkerhedsindikatorer«**: et fælles datasæt vedrørende jernbanesikkerheden, der er indsamlet for at lette overvågningen af sikkerhedsresultaterne på jernbaneområdet og opfyldelsen af de fælles sikkerhedsmål [Ændring 48]
- g) **»national sikkerhedsmyndighed«**: det nationale organ, der varetager opgaver i forbindelse med jernbanesikkerheden i henhold til dette direktiv, eller ethvert organ, som af flere medlemsstater har fået pålagt disse opgaver for at gennemføre en ensartet sikkerhedsordning

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).**

Onsdag den 26. februar 2014

- h) »nationale forskrifter«: alle bindende forskrifter ~~indeholdende~~, **som en medlemsstat har anmeldt, og som indeholder** sikkerhedsmæssige, **driftsmæssige** eller tekniske krav, der stilles til jernbanerne på medlemsstatsniveau og gælder for ~~jernbanevirksomheder~~, **aktører på jernbaneområdet**, uanset hvilket organ der udsteder dem [**Ændring 49**]
- i) »sikkerhedsledelsessystem«: den organisation og de ~~systemer~~ **procedurer**, en infrastrukturforvalter eller en jernbanevirksomhed etablerer for at opnå en sikker ledelse af sine operationer [**Ændring 50**]
- j) »undersøgelsesleder«: en person, der er ansvarlig for en undersøgelses tilrettelæggelse og gennemførelse og kontrollen med undersøgelsen
- k) »ulykke«: en uønsket eller utilsigtet pludselig hændelse eller en specifik kæde af sådanne hændelser, der har skadelige følger; ulykker opdeles i følgende kategorier: sammenstød, afsporinger, ulykker på jernbaneoverskæringer, personskader, **herunder på personer, der ikke er omfattet af definitionen af passagerer**, som følge af rullende materiel i bevægelse, **herunder i rangerbanegårde og under sporvedligeholdelsesarbejde**, brand mv. [**Ændring 51**]
- l) »alvorlig ulykke«: alle togsammenstød eller -afsporinger, som resulterer i mindst én dræbt eller mindst fem alvorligt tilskadekomne eller omfattende skade på rullende materiel, infrastruktur eller miljø, og enhver anden lignende ulykke med indlysende konsekvenser for reguleringen af jernbanesikkerheden eller sikkerhedsledelsen; ved »omfattende skade« forstås en skade, der af undersøgelsesorganet umiddelbart kan vurderes til mindst 2 mio. EUR i alt
- m) »hændelse«: enhver anden tildragelse end en ulykke eller en alvorlig ulykke, der er forbundet med togdrift, og som berører sikkerheden ved togdriften
- n) »undersøgelse«: en proces, der gennemføres for at forebygge ulykker og hændelser, og som omfatter indsamling og analyse af oplysninger, dragning af konklusioner, herunder fastlæggelse af årsager, og i givet fald fremsættelse af sikkerhedsrelaterede anbefalinger
- na) »med rimelighed praktisk muligt«: enhver aktivitet, som ifølge en cost-benefit-analyse ikke medfører et uforholdsmæssigt stort bidrag med hensyn til omkostninger og/eller gennemførelsestid i forhold til det sikkerhedsmål, der skal nås [**Ændring 52**]
- nb) »andre parter«: enhver part, der udfører eksterne aktiviteter i jernbanesystemets grænseflader, der kan medføre risici, som har en direkte indvirkning på driften, og som skal kontrolleres af infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder [**Ændring 53**]
- o) »årsager«: handlinger, undladelser, begivenheder eller vilkår eller en kombination heraf, som resulterede i ulykken eller hændelsen
- p) »letbane«: et system til skinnbundet transport i by- og/eller forstadsområder, som har mindre kapacitet og hastighed end jernbane- og metrosystemer, men større kapacitet og hastighed end sporvejssystemer. Letbaner kører sommetider i eget tracé og sommetider på vej i blandet trafik, og letbanekøretøjer kan normalt ikke bruges i fjerntrafik med passagerer eller gods
- pa) »grænseoverskridende jernbanesystemer«: jernbanesystemer, der leverer transporttjenester mellem de nærmeste byknudepunkter på begge sider af en grænse [**Ændring 54**]
- q) »bemyndigede organer«: de organer, som har til opgave at vurdere interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse eller anvendelseegnethed eller at gennemføre proceduren for EF-verifikation af delsystemerne
- r) »interoperabilitetskomponenter«: hver enkelt del, gruppe af dele, underenhed eller komplet enhed af materiel, som indgår i eller er bestemt til at indgå i et delsystem, som er direkte eller indirekte afgørende for interoperabiliteten i jernbanesystemet, som defineret i artikel 2 i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet].
- s) ~~»hændehaver«~~ »ejer«: den person eller enhed, der er ejer af eller har brugsret over et køretøj, og som forestår driften af køretøjet som transportmiddel og er registreret som sådan i ~~det nationale køretøjsregister, jf. artikel de~~ **køretøjsregistre, der er omhandlet i artikel 43 og 43a** i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet] [**Ændring 55**]

Onsdag den 26. februar 2014

- t) »enhed med ansvar for vedligeholdelse«: den enhed, der har ansvaret for vedligeholdelsen af et køretøj og som er registreret som sådan i det nationale køretøjsregister
- u) »køretøj«: et jernbanekøretøj med eller uden trækraft, der på egne hjul kører på en jernbanestrækning, ~~i en fast eller en variabel sammensætning~~. Et køretøj består af et eller flere strukturelt og funktionelt definerede delsystemer. [Ændring 56]
- v) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller en interoperabilitetskomponent, **en anden komponent** eller et delsystem eller får sådanne konstrueret og fremstillet og markedsfører dem under sit navn eller varemærke [Ændring 57]
- w) »afsender«: den virksomhed, som afsender gods, enten på egne vegne eller på vegne af en tredjepart
- x) »læsser« enhver virksomhed, som læsser stykgods, herunder farligt gods, små containere eller flytbare tanke på en godsvogn eller en rullecontainer, eller som læsser containere, bulk-containere, MEGC'er, tankcontainere eller flytbare tanke på en godsvogn
- xa) »losser«: **den virksomhed, som fjerner en container fra en vogn eller lossere pakket gods fra en vogn eller en container eller tømmer en tank, en vogn eller en container for gods** [Ændring 58]
- y) »tankpåfylder«: enhver virksomhed som fylder gods, herunder farligt gods, på tanke (tankgodsvogn, godsvogn med aftagelig tank, flytbar tank eller tankcontainer), godsvogne, store rullecontainere eller små rullecontainere til bulktransport, batterivogne eller MEGC'er
- ya) »åben indberetningskultur«: **en procedure, der skal indføres for aktivt at tilskynde personalet til at indberette sikkerhedsrelaterede ulykker, hændelser og afværgede ulykker, uden at personalet fratages ansvaret for forsætlige regelovertrædelser og grov uagtsomhed. De pågældende personer bør ikke udsættes for straf eller forskelsbehandling på grundlag af utilsigtede fejl eller videregivelse af sådanne oplysninger. I en åben indberetningskultur kan jernbaneindustrien tage ved lære af ulykker, hændelser og afværgede ulykker og derved forbedre sikkerheden på jernbanen for personalet og passagererne** [Ændring 59]
- yb) »modtager«: **enhver fysisk eller juridisk person, der er identificeret som sådan i fragtbrevet, og som modtager varerne og fragtbrevet** [Ændring 60]
- yc) »transportør«: **enhver virksomhed, med hvem afsenderen eller passageren har indgået transportaftalen, eller en efterfølgende transportør, der er ansvarlig i henhold til den pågældende aftale.** [Ændring 61]

KAPITEL II

SIKKERHEDSUDVIKLING OG -LEDELSE

Artikel 4

Aktørernes rolle i jernbanesystemet ved udvikling og forbedring af jernbanesikkerheden

1. Medlemsstaterne og agenturet sørger **inden for deres respektive ansvarsområder** for, at jernbanesikkerheden opretholdes og, hvor det **med rimelighed** er praktisk muligt, løbende forbedres under hensyntagen til **betydningen af menneskelige faktorer**, udviklingen i Unionens **og international** lovgivning og den tekniske og videnskabelige udvikling og med hovedvægten lagt på forebyggelse af alvorlige ulykker.

Medlemsstaterne og agenturet sikrer, at foranstaltninger til udvikling og forbedring af jernbanesikkerheden tager hensyn til behovet for at anvende en systembaseret tilgang.

2. Medlemsstaterne **og agenturet** sørger for, at ansvaret for en sikker drift af jernbanesystemet og kontrollen med de risici, der opstår i dette system, ligger hos infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder med pligt for disse til at:

Onsdag den 26. februar 2014

- a) iværksætte nødvendige risikostyringsforanstaltninger, om nødvendigt i gensidigt samarbejde
- b) at opfylde EU-forskrifter og nationale forskrifter
- c) etablere sikkerhedsledelsessystemer i overensstemmelse med dette direktiv.

Med forbehold af medlemsstaternes retsfor skrifter vedrørende civilt erstatningsansvar er hver infrastrukturforvalter og jernbanevirksomhed ansvarlig for sin del af systemet og for sikker drift af denne del, herunder levering af materiel og indgåelse af kontrakter om tjenesteydelser, i forhold til brugere, kunder, berørte arbejdstagere og tredjeparter. Infrastrukturforvalteres og jernbanevirksomheders sikkerhedsledelsessystemer skal også tage højde for risiciene i forbindelse med tredjeparters aktiviteter.

3. Hver fabrikant, vedligeholdelsesvirksomhed, \pm vognhænder, tjenesteyder eller ordregiver er ansvarlig for, at rullende materiel, **faciliteter**, anlæg og øvrigt udstyr, materiel eller tjenesteydelser, de leverer, opfylder de anførte krav og betingelser, således at det er sikkert for jernbanevirksomheden og/eller infrastrukturforvalteren at anvende det i driften.

4. Alle aktører med en relevant rolle i sikkerhedsoperationer iværksætter **inden for deres respektive ansvarsområder** de nødvendige risikostyringsforanstaltninger, herunder i samarbejde med de andre aktører, hvis det er hensigtsmæssigt, **og er ansvarlige for varetagelsen af deres egne opgaver**. Ud over jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere omfatter aktørerne:

- a) **ihændehavere og deres enhed eller** enheder med ansvar for vedligeholdelse af køretøjer
 - b) ~~afsendere~~, læssere, **lossere** og tankpåfyldere, som spiller en rolle i forbindelse med læsseaktiviteters sikkerhed
 - c) fabrikanter, som er ansvarlige for udformning og fremstilling af sikre jernbanekøretøjer, reservedele, køretøjskomponenter eller -underenheder, jernbaneinfrastruktur, energi og faste togkontrol- og signalsystemer, samt for at udarbejde den ~~foreløbig~~ **foreløbige** dokumentation for det pågældende køretøj.
5. Alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og enheder med ansvar for vedligehold sikrer, at deres kontrahenter iværksætter risikostyringsforanstaltninger. Med henblik herpå anvender alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og enheder med ansvar for vedligehold den fælles sikkerhedsmetode for overvågning, der er fastlagt i Kommissionens forordning (EU) nr. 1078/2012⁽¹⁾. Deres kontrahenter skal være kontraktligt forpligtet til at anvende denne metode. Jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og enheder med ansvar for vedligehold forelægger deres ~~kontraktarrangementer~~ **kontraktmæssige aftaler** på anmodning af agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed.
6. Enhver aktør i jernbanesystemet, der konstaterer en **systemisk** sikkerhedsrisiko i forbindelse med mangler og konstruktionsmæssige fejl eller funktionsfejl ved teknisk udstyr, herunder også i strukturelt definerede delsystemer, underretter de andre involverede parter **og agenturet** om risikoen **efter en procedure, der er harmoniseret i hele Unionen**, så de kan træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger, som sikrer, at jernbanesystemet til enhver tid opfylder sikkerhedskravene.

6a. Medlemsstaterne, agenturet og alle aktører i jernbanesystemet indfører en »åben indberetningskultur«, der sikrer konsekvent indberetning af ulykker, hændelser og potentielle sikkerhedsrisici. For at tilskynde til en sådan indberetning opretter medlemsstaterne en mekanisme, der giver mulighed for, at den pågældende indberetning kan foretages fortroligt.

7. Når der udveksles køretøjer mellem jernbanevirksomheder, sørger alle aktører for at udveksle alle oplysninger, der er relevante for en sikker drift, **ved hjælp af de køretøjsregistre, der er omhandlet i artikel 43 og 43a i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet]**. Oplysningerne skal bl.a. omfatte køretøjets status og historie, dele af vedligeholdelsesdataene, sporbarhed af læsseoperationer og **essentielle sikkerhedskomponenter samt** fragtbreve. Oplysningerne skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at jernbanevirksomheden kan vurdere risikoen ved at benytte køretøjet i driften. [**Ændring 62**]

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1078/2012 af 16. november 2012 om en fælles sikkerhedsmetode for overvågning, der skal anvendes af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere efter modtagelse af et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse og af enheder med ansvar for vedligeholdelsen (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 8).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 5

Fælles sikkerhedsindikatorer

1. For at lette vurderingen af opfyldelsen af de fælles sikkerhedsmål og give mulighed for at overvåge den generelle udvikling i jernbanesikkerheden indsamler medlemsstaterne informationer om fælles sikkerhedsindikatorer via de nationale sikkerhedsmyndigheders årlige rapporter, som er omhandlet i artikel 18.

De fælles sikkerhedsindikatorer fastlægges som beskrevet i bilag I.

1a. Medlemsstaterne støtter agenturet i dets arbejde med at overvåge udviklingen inden for jernbanesikkerhed på EU-niveau. [Ændring 63]

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 26 for så vidt angår revision af bilag I, herunder navnlig for at ajourføre de fælles sikkerhedsindikatorer i henhold til den tekniske udvikling og for at tilpasse de fælles metoder til beregning af omkostningerne ved ulykker.

Artikel 6

Fælles sikkerhedsmetoder

1. De fælles sikkerhedsmetoder beskriver, hvordan sikkerhedsniveauerne, opnåelsen af sikkerhedsmålene og opfyldelsen af andre sikkerhedskrav vurderes, gennem udarbejdelse og fastsættelse af:

- a) risikoevaluerings- og -vurderingsmetoder
- b) metoder til vurdering af overholdelsen af kravene i de sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser, der er udstedt i henhold til artikel 10 og 11
- c) tilsynsmetoder, som skal anvendes af de nationale sikkerhedsmyndigheder, og overvågningsmetoder, som skal anvendes af jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og enheder med ansvar for vedligeholdelse

ca) metoder til overvågning af udviklingen inden for sikkerhed på nationalt plan og EU-plan [Ændring 64]

d) andre metoder, der dækker en proces i sikkerhedsledelsessystemet, som det er nødvendigt at harmonisere på EU-niveau.

2. Kommissionen udsteder mandater til agenturet vedrørende udarbejdelsen af de nye fælles sikkerhedsmetoder, der er omhandlet i punkt 1, litra d), og vedrørende revision og ajourføring af alle fælles sikkerhedsmetoder for at tage højde for den teknologiske udvikling eller samfundsmæssige behov og **hurtigst muligt** fremsætte relevante henstillinger til Kommissionen. [Ændring 65]

Ved udarbejdelsen af henstillinger tager agenturet hensyn til brugernes, **de nationale sikkerhedsmyndigheders, arbejdsmarkedets parter** og ~~interseparternes~~ **andre interessehaveres** holdninger. Henstillingerne skal ledsages af en rapport om resultaterne af høringsprocessen og en rapport om vurderingen af virkningerne af den nye sikkerhedsmetode, der skal vedtages. [Ændring 66]

3. De fælles sikkerhedsmetoder revideres regelmæssigt under hensyntagen til erfaringen med deres anvendelse, den generelle udvikling i jernbanesikkerheden og i lyset af en generel fastholdelse og, ~~hvor i det omfang~~ det med rimelighed er praktisk muligt, en løbende forbedring af sikkerhedsniveauet. [Ændring 67]

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om fastsættelse af fælles sikkerhedsmetoder og reviderede fælles sikkerhedsmetoder i henhold til artikel 26.

5. Medlemsstaterne foretager **straks** de nødvendige ændringer af deres nationale forskrifter på baggrund af vedtagelsen af fælles sikkerhedsmetoder og revisionerne heraf. [Ændring 68]

Artikel 7

Fælles sikkerhedsmål

1. De fælles sikkerhedsmål fastsætter de minimums sikkerhedsniveauer, som skal opfyldes af de forskellige dele af jernbanesystemet og af systemet som helhed i hver enkelt medlemsstat, udtrykt i risikoacceptkriterier for:

- a) individuelle risici relateret til passagerer, personale, herunder personale hos kontrahenter, brugere af jernbaneoverskæringer og andre samt, med forbehold af gældende nationale og internationale ansvarsregler, individuelle risici relateret til personer, der uberettiget befinder sig på jernbaneearealer

Onsdag den 26. februar 2014

b) samfundsmæssige risici.

2. Kommissionen udsteder **snarest muligt** et mandat til agenturet vedrørende udarbejdelse af udkast til reviderede fælles sikkerhedsmål og fremsættelse af relevante henstillinger til Kommissionen. [**Ændring 69**]

3. De fælles sikkerhedsmål revideres regelmæssigt under hensyntagen til den generelle udvikling i jernbanesikkerheden. De reviderede fælles sikkerhedsmål afspejler eventuelle prioriterede områder, hvor sikkerheden skal forbedres yderligere.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om fastsættelse af reviderede fælles sikkerhedsmål i henhold til artikel 26.

5. Medlemsstaterne foretager de nødvendige ændringer af deres nationale forskrifter for i det mindste at nå de fælles, eventuelt reviderede sikkerhedsmål i overensstemmelse med den gennemførelsesfrist, der er fastsat herfor. De meddeler Kommissionen disse forskrifter i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 8

Nationale forskrifter

1. Medlemsstaterne må kun ~~fastlægge~~ **udforme** nye nationale forskrifter **efter dette direktivs ikrafttrædelse** i følgende tilfælde:

a) hvor forskrifter vedrørende bestående sikkerhedsmetoder ikke er omfattet af en fælles sikkerhedsmetode

b) hvis der er tale om en hastende forebyggende foranstaltning, herunder navnlig efter en ulykke.

Medlemsstaterne sikrer, at nationale forskrifter **ikke er diskriminerende og** tager hensyn til behovet for en systembaseret tilgang.

Medlemsstaterne kan beslutte at tilstræbe et højere sikkerhedsniveau end defineret i de vedkommende fælles sikkerhedsmål, forudsat at dette højere sikkerhedsniveau er fuldt ud kompatibelt med de eksisterende sikkerhedsmål.

2. Hvis en medlemsstat agter at indføre en ny national forskrift, anmelder medlemsstaten **straks** udkastet til forskriften til agenturet og Kommissionen under anvendelse af det relevante it-system i henhold til artikel 23 i forordning ... [agenturforordningen] **og vedlægger en rapport med en vurdering af virkningen af den nye forskrift, som skal indføres. Med undtagelse af de tilfælde, der er beskrevet i stk. 1, litra b), skal anmeldelse ske senest tre måneder før den planlagte indførelse af forskriften.**

Efter modtagelsen af udkastet til den nationale forskrift indleder agenturet en samordningsproces med alle de nationale sikkerhedsmyndigheder for at sikre den videst mulige harmonisering på tværs af Unionen.

Den nye nationale forskrift kan ikke forblive eller træde i kraft, hvis Kommissionen efter henstilling fra agenturet gør indsigelse herimod og vedlægger begrundelse for indsigelsen.

3. Hvis agenturet bliver opmærksom på en national forskrift, anmeldt eller ej, som er blevet overflødig eller er i modstrid med de fælles sikkerhedsmetoder eller anden EU-lovgivning vedtaget efter anvendelsen af den nationale forskrift, finder proceduren i artikel 22 i forordning ... [agenturforordningen] anvendelse.

Hvad angår uddannelseskurser, arbejdssundhed og sikkerhed for sikkerhedsklassificeret jernbanepersonale, må agenturet kun bringe denne artikel i anvendelse, hvis den nationale forskrift er diskriminerende og der tilsikres et højere sikkerhedsniveau i kraft af det fælles sikkerhedsmål end i kraft af nogen anden EU-lovgivning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale forskrifter, **herunder forskrifter for grænsefladerne mellem køretøj og net**, stilles gratis til rådighed på **mindst to af EU's officielle** sprog, som forstås af alle berørte parter.

Onsdag den 26. februar 2014

5. Nationale forskrifter, som anmeldes i henhold til denne artikel, er ikke omfattet af anmeldelsesproceduren i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾.

5a. Agenturet udformer og offentliggør retningslinjer for indførelse af nye eller ændring af eksisterende nationale forskrifter. [Ændring 70]

Artikel 9

Sikkerhedsledelsessystemer

1. Infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder sikrer, at jernbanesystemet mindst kan opfylde de fælles sikkerhedsmål og er i overensstemmelse med de sikkerhedskrav, der er fastsat i TSI'erne, samt at de relevante dele af de fælles sikkerhedsmetoder og forskrifter anmeldt i henhold til artikel 8 finder anvendelse.

2. Sikkerhedsledelsessystemet skal opfylde de krav, der er tilpasset til karakteren og størrelsen af samt andre omstændigheder ved den pågældende aktivitet. Systemet sikrer kontrollen med alle risici, der hidrører fra infrastrukturforvalterens eller jernbanevirksomhedens aktivitet, **herunder korrekte kvalifikationer og uddannelse af personale samt** levering og vedligeholdelse af materiel samt brug af kontrahenter. Uden at det berører de eksisterende nationale og internationale ansvarsregler, skal sikkerhedsledelsessystemet, når det er relevant og rimeligt, også tage hensyn til risici, der opstår som følge af andre parters aktiviteter. **Følgelig skal infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder have etableret procedurer til at indkredse de potentielle risici, som opstår som følge af eksterne aktiviteter i jernbanesystemets grænseflader, og som har en direkte indvirkning på driften.**

Kommissionen vedtager **i form af delegerede retsakter** sikkerhedsledelsessystemets elementer ~~ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Gennemførelsesretsakterne~~ **herunder: den internt godkendte og formidlede sikkerhedspolitik; kvalitative og kvantitative sikkerhedsmål og -procedurer til indfrielse af disse mål; procedurer til at opfylde tekniske og operationelle standarder; risikoevalueringsprocedurer og risikokontrolrelaterede gennemførelsesforanstaltninger; personalemålrettede uddannelses- og informationsforanstaltninger; procedure til varetagelse af kommunikation og dokumentation af sikkerhedsrelaterede oplysninger; procedure for indberetning og analysering af hændelser, ulykker og andre sikkerhedsrelaterede tildragelser og for opstilling af præventive foranstaltninger; bestemmelser vedrørende beredskabsplaner der aftales med myndighederne; samt bestemmelser vedrørende intern revision af sikkerhedsledelsessystemet. De delegerede retsakter** vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~27, stk. 2~~ 26. [Ændring 71]

2a. For så vidt angår jernbanepersonalet, indeholder sikkerhedsledelsessystemet bestemmelser om programmer for efteruddannelse af personale og for systemer til at sikre, at personalets kompetence opretholdes, og opgaverne udføres i overensstemmelse hermed. [Ændring 73]

2b. Sikkerhedsledelsessystemet indeholder bestemmelser om en »åben indberetningskultur« som defineret i artikel 3. [Ændring 74]

3. Enhver infrastrukturforvalters sikkerhedsledelsessystem skal tage hensyn til virkningerne af forskellige jernbanevirksomheders operationer på nettet og give mulighed for, at alle jernbanevirksomheder kan operere i overensstemmelse med TSI'er, nationale forskrifter og de vilkår, som er fastsat i deres sikkerhedscertifikat. Sikkerhedsledelsessystemerne skal udformes med henblik på, at infrastrukturforvalterens katastrofe- og beredskabsprocedurer kan koordineres med alle jernbanevirksomheder, som opererer på den pågældende infrastruktur, **og med beredskabstjenesterne for at sikre en hurtig indsættelse af redningstjenester, samt med enhver anden part, der kan blive involveret i nødsituationen. Der skal udformes specifikke sikkerhedsledelsessystemer til grænseoverskridende infrastruktur og navnlig til grænseoverskridende tunneller, og disse skal forbedres med henblik på at sikre den nødvendige koordinering og det nødvendige beredskab hos de kompetente nødtjenester på begge sider af grænsen. [Ændring 75]**

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

Onsdag den 26. februar 2014

3a. *Infrastrukturforvalterne etablerer ligeledes et system til koordinering med forvalterne i de nabolande, som nettet er forbundet med. Dette system skal indeholde informationsmekanismer i tilfælde af hændelser og ulykker på banenettet, forsinkelser, der kan forstyrre den grænseskrydende trafik, og samarbejdsprocedurer til genetablering af trafikken mellem de to infrastrukturer for til enhver tid at sikre sikkerheden på banenettet. Infrastrukturforvalterne i begge lande skal give operatørerne, de berørte parter og den pågældende nationale myndighed alle relevante oplysninger, som kan berøre trafikken mellem de to stater. [Ændring 76]*

4. Hvert år senest den 30. juni forelægger alle infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder den nationale sikkerhedsmyndighed en sikkerhedsrapport omhandlende det foregående kalenderår. Sikkerhedsrapporten indeholder:

- a) oplysninger om, i hvilket omfang organisationens samlede sikkerhedsmål er nået, og om resultaterne af sikkerhedsplaner
- b) nationale sikkerhedsindikatorer og de fælles sikkerhedsindikatorer, der er fastsat i bilag I, i det omfang, det er relevant for den pågældende organisation
- c) resultaterne af intern sikkerhedsauditering
- d) bemærkninger om fejl og mangler ved jernbanedrift og infrastrukturforvaltning, som kan være relevante for den nationale sikkerhedsmyndighed.

KAPITEL III

SIKKERHEDSCERTIFICERING OG SIKKERHEDSGODKENDELSE

Artikel 10

EU-sikkerhedscertifikat

1. For at få adgang til jernbaneinfrastrukturen skal en jernbanevirksomhed have et EU-sikkerhedscertifikat.
2. EU-sikkerhedscertifikatet udstedes af agenturet, **undtagen i de i stk. 2a omhandlede tilfælde**, når det er påvist, at jernbanevirksomheden har etableret sit sikkerhedsledelsessystem i henhold til artikel 9 og er i stand til at opfylde kravene i TSI'erne og ~~anden relevant lovgivning~~ **i ethvert andet specifikt driftsregelsæt af relevans for den togtrafik, der drives af jernbanevirksomheden**, med henblik på risikostyring og levering af sikre transportydelser på nettet.

2a. *Sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomheder, der udelukkende opererer på et isoleret banenet, kan også udstedes af en national sikkerhedsmyndighed i de medlemsstater, hvor disse net ligger. I sådanne tilfælde kan ansøgeren vælge mellem at indgive ansøgning til agenturet eller til de nationale sikkerhedsmyndigheder i den berørte medlemsstat.*

I den overgangsperiode, der er fastsat i artikel 30, fastlægger de nationale sikkerhedsmyndigheder i de medlemsstater, hvor der ligger isolerede net, fælles procedurer for sikkerhedscertificering og sørger for gensidig anerkendelse af de sikkerhedscertifikater, som de udsteder. I tilfælde af at de nationale sikkerhedsmyndigheder træffer modstridende afgørelser eller der ikke foreligger en gensidigt acceptabel afgørelse, træffer agenturet afgørelse i henhold til artikel 12 i forordning ... [agenturforordningen]

Hvis de nationale sikkerhedsmyndigheder ved afslutningen af den i artikel 30 omhandlede overgangsperiode ikke har indført ordninger for fælles procedurer og gensidig anerkendelse af sikkerhedscertifikater, udstedes de i denne artikel omhandlede tilladelser kun af agenturet.

Hvis der ved afslutningen på den i artikel 30 omhandlede overgangsperiode er indført ordninger for fælles procedurer og gensidig anerkendelse af sikkerhedscertifikater, kan de nationale sikkerhedsmyndigheder i de medlemsstater, hvor der ligger isolerede banenet, fortsat udstede sikkerhedscertifikater og ansøgeren kan vælge at ansøge om sikkerhedscertifikat hos enten agenturet eller den relevante nationale sikkerhedsmyndighed efter afslutningen på den i artikel 30 omhandlede overgangsperiode.

Onsdag den 26. februar 2014

Ti år efter dette direktivs ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er opnået vedrørende indførelse af fælles procedurer for gensidig anerkendelse af sikkerhedscertifikater på isolerede banenettet og vedlægger, hvis nødvendigt, hensigtsmæssige lovforslag.

3. EU-sikkerhedscertifikatet skal anføre typen og omfanget af **og anvendelsesområdet for** de dækkede jernbaneoperationer. Det er gyldigt **og anerkendt** i hele **eller dele af** Unionen for ækvivalente operationer **i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af agenturet.**

4. ~~Tre måneder før~~ **Før** start af driften af enhver ny transportydelse forelægger, **der ikke er omfattet af det fælles sikkerhedscertifikat, tilsender** jernbanevirksomheden **agenturet eller, i tilfælde som omhandlet i stk. 2a, de nationale sikkerhedsmyndigheder** **sikkerhedsmyndigheder den supplerende fornødne** dokumentation ~~for, til bekræftelse af, at:~~

- a) jernbanevirksomheden vil følge driftsregulativerne, herunder nationale forskrifter i henhold til artikel 8, stk. 4, som stilles til rådighed for den, og vurdere sikkerheden af sine driftsoperationer under hensyntagen til kravene i Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2009⁽¹⁾ samt sikre, at alle risici styres via virksomhedens sikkerhedsledelsessystem, og at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en sikker drift
- b) jernbanevirksomheden har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på samarbejde og samordning med infrastrukturforvaltere på det eller de banenettet, som jernbanevirksomheden ønsker at benytte
- e) ~~jernbanevirksomheden har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en sikker drift~~
- d) jernbanevirksomheden er i besiddelse af en licens udstedt i henhold til Rådets direktiv 95/18/EF⁽²⁾
- e) karakteren og omfanget af **og anvendelsesområdet for** den påtænkte drift svarer til det, der er anført i EU-sikkerhedscertifikatet.

Hvis **agenturet eller, i de i stk. 2a omhandlede tilfælde,** den nationale sikkerhedsmyndighed er i tvivl om, hvorvidt en eller flere af forudsætningerne er opfyldt, anmoder den jernbanevirksomheden om yderligere oplysninger, **i overensstemmelse med de frister der er fastsat i artikel 11, stk. 1.** Denne udveksling af oplysninger må dog ikke have en opsættende eller forsinkende virkning på starten af driften. Hvis **agenturet eller, i de i stk. 2a omhandlede tilfælde,** den nationale sikkerhedsmyndighed konstaterer, at en eller flere forudsætninger ikke er opfyldt, ~~henviser den sagen til agenturet, som træffer~~ **det/den** passende foranstaltninger, herunder ~~også~~ **ændring, ophævelse eller** tilbagekaldelse af certifikatet.

5. EU-sikkerhedscertifikatet fornyes efter ansøgning fra jernbanevirksomheden mindst hvert femte år. Det ajourføres helt eller delvis, ~~når som helst~~ **inden** karakteren eller omfanget af **eller anvendelsesområdet for** de pågældende aktiviteter ændres væsentligt.

Indehaveren af EU-sikkerhedscertifikatet underretter omgående agenturet, **eller i de i stk. 2a omhandlede tilfælde, den nationale sikkerhedsmyndighed** om enhver væsentlig ændring i forudsætningerne for EU-sikkerhedscertifikatet. Indehaveren underretter desuden agenturet **eller i de i stk. 2a, omhandlede tilfælde den nationale sikkerhedsmyndighed,** såfremt nye kategorier af **sikkerhedsklassificeret** personale inddrages i togdriften, eller nye typer rullende materiel tages i brug. **De i artikel 11, stk. 1 fastsatte tidsbegrænsninger gælder ligeledes i disse tilfælde.**

Agenturet kan forlange, at EU-sikkerhedscertifikatet ajourføres efter væsentlige ændringer af de overordnede sikkerhedsforskrifter.

6. Hvis en national sikkerhedsmyndighed finder, at indehaveren af et EU-sikkerhedscertifikat ikke længere opfylder forudsætningerne for en certificering, anmoder den agenturet om at tilbagekalde certifikatet. Agenturet eller, **i de i stk. 2a omhandlede tilfælde, den nationale sikkerhedsmyndighed** kan tilbagekalde EU-sikkerhedscertifikatet med en begrundelse for sin afgørelse. Agenturet eller, **i de i stk. 2a omhandlede tilfælde, den nationale sikkerhedsmyndighed** underretter omgående alle de nationale sikkerhedsmyndigheder med ansvar for de banenettet, som jernbanevirksomheden benytter.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2009 af 24. april 2009 om vedtagelse af en fælles sikkerhedsmetode til risikoevaluering og -vurdering som nævnt i artikel 6, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF (EUT L 108 af 29.4.2009, s. 4).

⁽²⁾ Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70).

Onsdag den 26. februar 2014

7. Agenturet **eller, i de i stk. 2a omhandlede tilfælde, den nationale sikkerhedsmyndighed** underretter inden en måned de nationale sikkerhedsmyndigheder om EU- sikkerhedscertifikater, der er udstedt, fornyet, ajourført eller tilbagekaldt. Der oplyses om navn og adresse på jernbanevirksomheden, udstedelsesdato, certifikatets anvendelsesområde og gyldighed og, i tilfælde af tilbagekaldelse, begrundelsen for afgørelsen.

8. Agenturet overvåger løbende effektiviteten af foranstaltningerne i forbindelse med udstedelsen af EU-sikkerhedscertifikater og de nationale sikkerhedsmyndigheders tilsynsaktiviteter og fremsætter om nødvendigt henstillinger om forbedringer til Kommissionen. Det kan også omfatte en henstilling vedrørende en fælles sikkerhedsmetode, som dækker en proces i sikkerhedsledelsessystemet, som det er nødvendigt at harmonisere på EU-niveau, jf. artikel 6, stk. 1, litra d).

8a. Enhver fysisk eller juridisk person kan indgive klage over en afgørelse vedrørende den pågældende person truffet af agenturet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18 i forordning ... [agenturforordningen] eller over manglende svar fra agenturet inden for de fastsatte tidsfrister. Disse rettigheder finder også anvendelse på organer, der repræsenterer de personer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2, i forordning ... [agenturforordningen], som er behørigt autoriseret i overensstemmelse med deres vedtægter. [Ændring 77]

Artikel 11

Ansøgning om EU-sikkerhedscertifikat

1. En ansøgning om et EU-sikkerhedscertifikat indgives til agenturet. Agenturet træffer afgørelse om en ansøgning hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ~~fire~~ **tre** måneder efter ~~at have modtaget alle de krævede oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som agenturet har anmodet om.~~ Hvis ansøgeren anmodes om at forelægge yderligere oplysninger, skal disse indgives ~~omgående~~ **inden for en rimelig periode, der fastsættes af agenturet og ikke må være over én måned, medmindre agenturet i særlige tilfælde accepterer og giver tilladelse til en tidsbegrænset forlængelse. Negative afgørelser skal behørigt begrundes.**

For så vidt angår en ansøgning om udvidelse med henblik på at operere i endnu en medlemsstat træffer agenturet ligeledes sin afgørelse inden for tre måneder efter modtagelse af ansøgningen.

2. Agenturet giver detaljeret vejledning om, hvordan EU-sikkerhedscertifikatet opnås. Det oplyser om alle krav, som er fastsat i henhold til artikel 10, stk. 2, og offentliggør alle relevante dokumenter.

3. En ansøgningsvejledning med en beskrivelse af og redegørelse for betingelserne for udstedelse af EU-sikkerhedscertifikater og angivelse af, hvilke dokumenter der skal forelægges, stilles gratis til rådighed for ansøgerne **på alle EU's officielle sprog**. De nationale sikkerhedsmyndigheder samarbejder med agenturet om formidlingen af disse oplysninger. [Ændring 78]

Artikel 12

Sikkerhedsgodkendelse af infrastrukturforvaltere

1. For at få tilladelse til at forvalte og drive en jernbaneinfrastruktur skal infrastrukturforvalteren indhente en sikkerhedsgodkendelse fra den nationale sikkerhedsmyndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret. **I tilfælde af grænseskrydsende infrastruktur underlagt én infrastrukturforvalter er agenturet ansvarlig for de opgaver, der er fastsat i denne artikel.**

2. Sikkerhedsgodkendelsen omfatter en godkendelse af infrastrukturforvalterens sikkerhedsledelsessystem i henhold til artikel 9, som skal omfatte procedurerne og bestemmelserne til overholdelse af de specifikke krav til sikker udformning, vedligeholdelse og drift af jernbaneinfrastrukturen, herunder i relevant omfang vedligeholdelse og drift af trafikkontrol- og signalsystemet **samt beredskabsprocedurer i tilfælde af en alvorlig ulykke for at sikre redningsindsatsen og genetablering af infrastruktursikkerheden.**

Sikkerhedsgodkendelsen fornyes efter ansøgning fra infrastrukturforvalteren hvert femte år. Den ajourføres helt eller delvis, hvis infrastrukturen, signalsystemet eller energiforsyningen eller principperne for deres drift og vedligeholdelse ændres væsentligt. Indehaveren af sikkerhedsgodkendelsen underretter ~~omgående~~ **straks** den nationale sikkerhedsmyndighed **og agenturet** om alle sådanne ændringer.

Onsdag den 26. februar 2014

Den nationale sikkerhedsmyndighed **eller, for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede grænsekrydsende infrastrukturer, agenturet** kan forlange, at sikkerhedsgodkendelsen ajourføres efter væsentlige ændringer i de overordnede sikkerhedsforskrifter.

Hvis den nationale sikkerhedsmyndighed **eller, for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede grænsekrydsende infrastrukturer, agenturet** finder, at en godkendt infrastrukturforvalter ikke længere opfylder kravene med henblik på sikkerhedsgodkendelse, tilbagekalder den godkendelsen, idet den anfører grundene til afgørelsen.

3. Den nationale sikkerhedsmyndighed træffer afgørelse om en ansøgning om en sikkerhedsgodkendelse hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ~~fire~~ **tre** måneder efter ~~at have modtaget alle de krævede oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger~~ **modtagelse af ansøgningen. Hvis ansøgeren anmodes om at forelægge** supplerende oplysninger, **skal disse indgives inden for en rimelig periode, der fastsættes af den nationale sikkerhedsmyndighed eller agenturet og ikke må være over én måned, medmindre den nationale sikkerhedsmyndighed eller agenturet i særlige tilfælde accepterer og giver tilladelse til en tidsbegrænset forlængelse. Negative afgørelser skal behørigt begrundes.**

En ansøgningsvejledning med en beskrivelse af og redegørelse for betingelserne for udstedelse af sikkerhedsgodkendelser og angivelse af, hvilke dokumenter der skal forelægges, stilles til rådighed.

4. Den nationale sikkerhedsmyndighed underretter inden en måned agenturet om de sikkerhedsgodkendelser, der er udstedt, fornyet, ajourført eller trukket tilbage. Oplysningerne omfatter infrastrukturforvalterens navn og adresse, godkendelsesdato, omfanget af og gyldighedsperioden for sikkerhedsgodkendelsen samt, i tilfælde af ~~tilbagetrækning~~ **tilbagetrækning**, begrundelsen for afgørelsen. [**Ændring 79**]

Artikel 13

Adgang til efteruddannelsesfaciliteter

1. Medlemsstaterne sørger for, at jernbanevirksomheder på retfærdige og ikke-diskriminerende vilkår har adgang til efteruddannelsesfaciliteter for lokomotivførere og togpersonale, såfremt sådan efteruddannelse er nødvendig for driften på deres banenet eller for at opfylde sikkerhedscertifikatets krav og krav vedrørende licenser og certifikater i medfør af direktiv Europa-parlamentets og Rådets 2007/59/EF ⁽¹⁾.

Den tilbudte efteruddannelse skal omfatte undervisning i nødvendigt strækningskendskab, **assistance til handicappede**, driftsregulativer og -procedurer, signal- og styringskontrollsystemet og gældende katastrofe- og beredskabsprocedurer for de strækninger, hvorpå der drives togtrafik. [**Ændring 80**]

Medlemsstaterne sikrer også at infrastrukturforvaltere og deres personale, som varetager vigtige sikkerhedsopgaver, har adgang til efteruddannelsesfaciliteter på retfærdige og ikke-diskriminerende vilkår.

Hvis efteruddannelsesfaciliteterne ikke omfatter eksamener og udstedelse af certifikater, sørger medlemsstaterne for, at jernbanevirksomheder har adgang til en sådan certificering.

Den nationale sikkerhedsmyndighed sørger for, at efteruddannelsestilbud eller i givet fald udstedelsen af certifikater opfylder de krav, der er fastsat i direktiv 2007/59/EF, i TSI'er eller nationale forskrifter, som er omhandlet i artikel 8.

2. Hvis det kun er en enkelt jernbanevirksomhed eller infrastrukturforvalteren, der kan tilbyde efteruddannelse, sørger medlemsstaterne for, at denne efteruddannelse er tilgængelig for andre jernbanevirksomheder til en rimelig og ikke-diskriminerende pris, der er omkostningsrelateret og kan omfatte en fortjenstmargen.

3. Når jernbanevirksomhederne ansætter nye lokomotivførere, medrejsende personale og andet personale, som varetager vigtige sikkerhedsopgaver, skal de kunne tage hensyn til efteruddannelse, opnåede kvalifikationer og tidligere erfaring i andre jernbanevirksomheder. Med henblik herpå skal dette personale have adgang til al dokumentation for deres efteruddannelse, kvalifikationer og erfaring. De kan få kopier heraf og kan indgive sådan dokumentation.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

Onsdag den 26. februar 2014

4. Jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere er ansvarlige for uddannelses- og kvalifikationsniveauet hos personale, der varetager sikkerhedsopgaver, **herunder togpersonalet**. [Ændring 81]

Artikel 14

Vedligeholdelse af køretøjer

1. Inden et køretøj tages i brug eller benyttes på nettet, skal der være udpeget en enhed, der har ansvaret for dets vedligeholdelse, og denne enhed skal være registreret i ~~det de~~ nationale ~~køretøjsregistre~~ **køretøjsregistre** i overensstemmelse med artikel 43 **og 43a** i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet].

2. Den enhed, der har ansvaret for vedligeholdelsen, kan være en jernbanevirksomhed, en infrastrukturforvalter eller en ihændeher.

3. Uden at det berører jernbanevirksomhedens og infrastrukturforvalterens ansvar for sikker drift af toget som omhandlet i artikel 4, sikrer enheden, ved hjælp af et vedligeholdelsessystem, at de køretøjer, for hvilke den har ansvaret for vedligeholdelse, er i en sikker driftstilstand. Med henblik herpå sikrer enheden med ansvar for vedligeholdelse, at køretøjerne vedligeholdes i overensstemmelse med:

a) vedligeholdelseslogbogen for de enkelte køretøjer

b) de gældende bestemmelser, inklusive vedligeholdelsesbestemmelser og TSI-bestemmelser.

Enheden med ansvar for vedligeholdelse udfører selv vedligeholdelsen eller indgår kontrakt herom med et værksted.

4. Er der tale om godsvogne, certificeres hver enhed med ansvar for vedligeholdelse af et organ, der godkendes eller anerkendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011⁽¹⁾ eller af en national sikkerhedsmyndighed. Anerkendelsesproceduren skal bygge på kriterier som uafhængighed, ekspertise og upartiskhed.

Er enheden med ansvar for vedligeholdelse en infrastrukturforvalter, skal overensstemmelsen med forordning (EU) nr. 445/2011 kontrolleres af den relevante nationale sikkerhedsmyndighed efter procedurerne i **dette direktivs** artikel 12 og bekræftes på de certifikater, som specificeres i disse procedurer.

5. De certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med stk. 4, er gyldige **og anerkendes automatisk** i hele Unionen.

Agenturet opretter og offentliggør og ajourfører efterfølgende et register over certificerede enheder med ansvar for vedligeholdelse. Det skal knyttes til de nationale køretøjsregistre eller køretøjsregistrene i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1 og 4, og 43a, stk. 1 og 4, i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet].

Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter fælles specifikationer for disse registres indhold, dataformat, funktionelle og tekniske struktur, funktionsmåde og regler for dataindlæsning og søgning. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 3.

5a. I forbindelse med udarbejdelse eller ændring af TSI'er harmoniserer agenturet forskrifterne om minimumsstandarder for vedligeholdelse for at garantere sikkerheden i hele jernbanesystemet. Det tager i den forbindelse hensyn til de forskellige parametre (brug, alder, materiale, kørt kilometer, klimaforhold, sportype osv.), der påvirker slidet på materiellet. Virksomhederne kan fortsat anvende deres egen vedligeholdelsesordning, forudsat at agenturet vurderer, at systemet tilsikrer et tilsvarende eller højere sikkerhedsniveau.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 445/2011 af 10. maj 2011 om en ordning for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse af godsvogne og om ændring af forordning (EF) nr. 653/2007 (EUT L 122 af 11.5.2011, s. 22).

Onsdag den 26. februar 2014

6. ~~Inden den 31. maj 2014~~ **Senest to år efter dette direktivs ikrafttrædelse** evaluerer agenturet ordningen for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelsen af godsvogne og ~~overvejer mulighederne for en udvidelse af denne ordning til at omfatte alle køretøjer og forelægger en rapport herom for Kommissionen.~~ **Rapporten skal indeholde en henstilling om, hvorvidt denne certificeringsordning bør udvides til andre køretøjstyper. Kommissionen træffer hensigtsmæssige foranstaltninger på grundlag af denne henstilling.**

6a. Senest seks måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse indkredser agenturet de jernbanekomponenter, der er af essentiel betydning for jernbanesikkerheden og udvikler et system, der muliggør sporing af disse komponenter.

7. **På grundlag af agenturets henstilling og senest 36 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse vedtager** Kommissionen ~~vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter~~ **delegerede retsakter i henhold til artikel 26** fælles betingelser for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelsen af alle køretøjer ~~inden den 24. december 2016.~~

~~Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.~~

Den certificeringsordning, der gælder for godsvogne, og som er vedtaget ved forordning (EU) nr. 445/2011 anvendes fortsat, indtil de i første afsnit nævnte ~~gennemførelsesretsakter~~ **delegerede retsakter** er vedtaget. [**Ændring 82**]

Artikel 15

Undtagelser fra ordningen for certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse

1. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende alternative foranstaltninger for at opfylde kravene om at udpege og certificere en enhed med ansvar for vedligeholdelse for så vidt angår den i artikel 14 fastsatte certificeringsordning, når der er tale om:

- a) køretøjer, der er registreret i et tredjeland og vedligeholdt i overensstemmelse med dette tredjelandets forskrifter
- b) køretøjer, der anvendes på net eller strækninger, hvis sporvidde adskiller sig fra sporvidden på hovedskinnenettet i Unionen, og for hvilke opfyldelse af kravene i artikel 14, stk. 3 garanteres af internationale aftaler med tredjelande
- c) køretøjer, som er omfattet af artikel 2, og militært udstyr eller særtransporter, der kræver en ad hoc-tilladelse fra den nationale sikkerhedsmyndighed, som udstedes inden udførelsen af tjenesten. I disse tilfælde indrømmes der ikke undtagelser ud over fem år.

2. De i stk. 1 omhandlede alternative foranstaltninger skal gennemføres gennem undtagelser, som de kompetente nationale sikkerhedsmyndigheder eller agenturet indrømmer:

- a) når køretøjer registreres i overensstemmelse med artikel 43 i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet], for så vidt angår udpegelse af enheden med ansvar for vedligeholdelse
- b) når der udstedes sikkerhedscertifikater og godkendelser til jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere i overensstemmelse med artikel 10 og 12 i dette direktiv, for så vidt angår udpegelse og certificering af enheden med ansvar for vedligeholdelse.

3. Sådanne undtagelser skal anføres og begrundes i den årlige sikkerhedsrapport, der er omhandlet i artikel 18. Forekommer det, at der på Unionens jernbanesystem tages urimelige risici, orienterer agenturet omgående Kommissionen herom. Kommissionen tager kontakt til de berørte parter og anmoder, om fornødent, den berørte medlemsstat om at tilbagekalde sin afgørelse om undtagelse.

Onsdag den 26. februar 2014

KAPITEL IV
NATIONALE SIKKERHEDSMYNDIGHEDER

Artikel 16

Opgaver

1. Hver medlemsstat opretter en sikkerhedsmyndighed. **Medlemsstaterne kan også beslutte i fællesskab at oprette en sikkerhedsmyndighed, der har kompetence på deres territorier.** Denne myndighed er med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning uafhængig af alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ansøgere **eller** ordregivere. **Myndigheden skal råde over den nødvendige ekspertise og de nødvendige personalemæssige ressourcer til at udføre sine opgaver. Myndigheden kan være det ansvarlige ministerium for transport, forudsat at de i dette stykke fastsatte krav til uafhængighed er opfyldt.**
2. Sikkerhedsmyndigheden varetager mindst følgende opgaver:
 - a) den udsteder tilladelser til ibrugtagning for de energi- og infrastrukturdelsystemer, der indgår i jernbanesystemet, efter proceduren i artikel 18, stk. 2, i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet], **dog med undtagelse af grænskrydsende jernbaneinfrastruktur med én infrastrukturforvalter, for hvilket agenturet er ansvarlig for de opgaver, der er fastsat i denne litra**
 - b) den fører tilsyn med, at interoperabilitetskomponenterne er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel [x] i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet]
 - c) den tildeler et **nationalt** køretøjsnummer i henhold til artikel **20a og 43** i direktiv ... [interoperabilitetsdirektivet]
 - d) efter anmodning fra agenturet **og på grundlag af kontraktmæssige aftaler, jf. forordning ... [forordningen om Det Europæiske Jernbaneagentur]** støtter den agenturet i forbindelse med udstedelse, fornyelse, ajourføring og tilbagekaldelse af EU-sikkerhedscertifikater udstedt i henhold til artikel 10 og kontrollerer, at betingelserne og kravene deri overholdes, og at jernbanevirksomheder opererer i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i EU-lovgivning eller national lovgivning
 - e) den udsteder, fornyer, ajourfører og tilbagekalder sikkerhedsgodkendelser udstedt i henhold til artikel 12 og kontrollerer, at betingelserne og kravene deri overholdes, og at infrastrukturforvaltere opererer i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i EU-lovgivning eller national lovgivning
 - f) den overvåger, fremmer, styrker og ajourfører om nødvendigt de overordnede sikkerhedsforskrifter, herunder systemet af nationale sikkerhedsforskrifter
 - g) den fører tilsyn med jernbanevirksomheder i henhold til bilag IV til Kommissionens forordning (EU) nr. 1158/2010 ⁽¹⁾ og i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1077/2012 ⁽²⁾
 - h) den fører tilsyn med, at køretøjer er behørigt registreret i ~~det~~ **de europæiske og nationale køretøjsregistre køretøjsregistre**, og at de **heri** registrerede sikkerhedsmæssige oplysninger er korrekte og ajourførte
 - ha) **den kontrollerer overholdelsen af arbejds-, køre- og hviletidsforskrifter for lokomotivførere i jernbanevirksomheder og på sporet**
 - hb) **den fører tilsyn med overholdelsen af de gældende regler for sikker vedligeholdelse og betjening af godsvogne og andet rullende materiel**
 - hc) **udarbejdelse af en overordnet beredskabsplan for jernbanenettet, der skal gælde for alle jernbanesystemets aktører og som beskriver de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af en alvorlig ulykke eller nødsituation, og som fremsendes til agenturet. Planen skal indeholde:**

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1158/2010 af 9. december 2010 om en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af overholdelsen af kravene til opnåelse af jernbanesikkerhedscertifikater (EUT L 326 af 10.12.2010, s. 11).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1077/2012 af 16. november 2012 om en fælles sikkerhedsmetode for nationale sikkerhedsmyndigheders tilsyn efter udstedelse af et sikkerhedscertifikat eller en sikkerhedsgodkendelse (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 3).

Onsdag den 26. februar 2014

- i) mekanismer og procedurer, der sikrer en effektiv kommunikation mellem de involverede aktører, navnlig infrastrukturforvaltere, jernbaneoperatører og beredskabstjenester
- ii) mekanismer til samordning med de nationale agenturer i nabolandene
- iii) kommunikationskanaler til kommunikation med ofrenes pårørende efter en alvorlig ulykke med henblik på at interagere med personale, der er uddannet i forskellige opgaver
- iv) en ordning med bistand til ofrene efter en ulykke, der informerer dem om klageprocedurerne i henhold til EU-lovgivningen og navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007⁽¹⁾, uden at dette tilsidesætter jernbaneoperatørernes forpligtelser. Denne bistand skal omfatte psykologhjælp til ulykkesofre og deres familie.

Kommissionen udarbejder som en øverste prioritet ved de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 27, foranstaltninger, der har til formål at harmonisere beredskabsplanernes indhold og format. Agenturet bistår og fører tilsyn med de nationale sikkerhedsmyndigheder i udarbejdelsen af nævnte planer, idet det er særlig opmærksomt på jernbaneulykker, der berører to eller flere nationale net.

3. Den nationale sikkerhedsmyndighed i den medlemsstat, hvor en jernbanevirksomhed opererer, træffer de nødvendige koordineringsforanstaltninger i forhold til agenturet og andre sikkerhedsmyndigheder for at sikre, at alle vigtige oplysninger om den pågældende jernbanevirksomhed deles, herunder navnlig kendte risici og virksomhedens sikkerhedsresultater. Den nationale sikkerhedsmyndighed deler også oplysninger med andre relevante nationale sikkerhedsmyndigheder, hvis den finder, at jernbanevirksomheden ikke træffer de nødvendige risikostyringsforanstaltninger.

Den nationale sikkerhedsmyndighed underretter omgående agenturet om eventuelle betænkeligheder vedrørende sikkerhedsresultater hos jernbanevirksomheder, som den fører tilsyn med. Agenturet træffer passende foranstaltninger, jf. artikel 10, stk. 6.

4. De i stk. 2 nævnte opgaver kan ikke overføres eller gives i entrepris til en infrastrukturforvalter, en jernbanevirksomhed eller en ordregiver.

4a. Nationale sikkerhedsmyndigheder kan med bistand fra agenturet oprette mekanismer til udveksling af eksempler på god og bedste praksis.

4b. De nationale sikkerhedsmyndigheder kan på frivillig basis anmode agenturet om at revidere deres arbejde. Agenturet kan også revidere de nationale sikkerhedsmyndigheder på dets eget initiativ. [Ændring 83]

Artikel 17

Principper for beslutningstagning

1. De nationale sikkerhedsmyndigheder udfører deres opgaver på en åben og ikke-diskriminerende måde. De giver navnlig alle parter mulighed for at blive hørt og begrundet deres afgørelser.

De reagerer omgående på anmodninger og ansøgninger, fremsætter selv hurtigst muligt anmodninger om oplysninger og vedtager alle deres afgørelser inden fire måneder efter modtagelse af alle efterspurgte oplysninger overholder de tidsfrister, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, og eventuelle forpligtelser der er fastsat i kontraktmæssige aftaler indgået med agenturet. De kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om teknisk bistand fra infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder eller andre kompetente organer til udførelsen af de i artikel 16 omhandlede opgaver.

Under udviklingen af de nationale rammer for sikkerhedsreguleringen hører den nationale sikkerhedsmyndighed alle involverede personer og interesserede parter, herunder infrastrukturforvaltere, jernbanevirksomheder, fabrikanter, virksomheder, der udfører vedligeholdelsesarbejde, samt brugere og personalerepræsentanter.

2. Agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder kan frit gennemføre alle inspektioner, revisioner og undersøgelser, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver, og de har adgang til alle relevante dokumenter og lokaler, anlæg og materiel hos infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

Onsdag den 26. februar 2014

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den nationale sikkerhedsmyndigheds afgørelser kan prøves ved en domstol.
4. De nationale sikkerhedsmyndigheder udveksler synspunkter og erfaringer inden for det netværk, der er oprettet af agenturet, med henblik på at harmonisere kriterierne for deres beslutningstagning i Unionen.

4a. De nationale sikkerhedsmyndigheder støtter agenturet i dets arbejde med at overvåge udviklingen inden for jernbanesikkerhed på EU-niveau.

5. Omfanget af samarbejdet mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende inspektioner på stedet i forbindelse med udstedelse af EU-sikkerhedscertifikater og tilsyn med jernbanevirksomheder efter udstedelse af EU-sikkerhedscertifikater fastlægges i ~~aftalemæssige eller andre arrangementer~~ **kontraktmæssige aftaler** mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder **senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.**

Disse aftaler kan omfatte, at visse af agenturets opgaver og ansvarsområder kontraktuelt lægges ud til de nationale myndigheder, såsom kontrol og udarbejdelse af sagsmapper, verifikation af teknisk kompatibilitet, inspektionsbesøg og udarbejdelse af tekniske studier i overensstemmelse med artikel 69 i forordning ... [forordningen om Jernbaneagentur].

Disse aftaler skal indeholde bestemmelse om fordeling af indtægter i proportion til hver kontrahents arbejdsbyrde. [Ændring 84]

Artikel 18

Årlig rapport

Den nationale sikkerhedsmyndighed offentliggør hvert år en rapport om sine aktiviteter det foregående år, som fremsendes til agenturet senest den 30. september. Rapporten indeholder oplysninger om:

- a) udviklingen i jernbanesikkerheden, herunder en samlet redegørelse for situationen i medlemsstaten hvad angår de fælles sikkerhedsindikatorer i bilag I
- b) vigtige ændringer i lovgivning og forskrifter om jernbanesikkerhed
- c) udviklingen vedrørende sikkerhedscertificering og sikkerhedsgodkendelse
- d) resultater og erfaringer fra tilsynet med infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder
- e) undtagelser vedtaget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 8
- f) alle inspektioner eller audit af jernbanevirksomheder, der operer i medlemsstaten, som led i tilsynsaktiviteterne

fa) alle tekniske inspektioner af jernbanegodsvogne på sporet [Ændring 85]

KAPITEL V

UNDERSØGELSE AF ULYKKER OG HÆNDELSER

Artikel 19

Undersøgelsespligt

1. Medlemsstaterne sørger for, at det i artikel 21 omhandlede undersøgelsesorgan gennemfører en undersøgelse efter alvorlige ulykker på jernbanesystemet med det formål at afdække mulighederne for at forbedre jernbanesikkerheden og forebygge ulykker.
2. Foruden alvorlige ulykker kan det i artikel 21 omhandlede undersøgelsesorgan undersøge ulykker og hændelser, som under lidt anderledes omstændigheder kunne have resulteret i alvorlige ulykker, herunder tekniske fejl ved de strukturelt definerede delsystemer eller ved interoperabilitetskomponenterne i det europæiske jernbanesystem.

Onsdag den 26. februar 2014

Undersøgelsesorganet afgør selv, hvorvidt der skal gennemføres en undersøgelse af en sådan ulykke eller hændelse. Ved afgørelsen tages der hensyn til:

- a) ulykkens eller hændelsens alvor
 - b) hvorvidt den er led i en række ulykker eller hændelser af relevans for systemet som helhed
 - c) hændelsens indvirkning på jernbanesikkerheden på EU-plan
 - d) henvendelser fra infrastrukturforvaltere, jernbanevirksomheder, den nationale sikkerhedsmyndighed eller medlemsstaterne.
3. Omfanget af og proceduren for undersøgelserne fastlægges af undersøgelsesorganet under hensyntagen til artikel 20 og 22 og afhængigt af, hvilke erfaringer man forventer at kunne drage af ulykken eller hændelsen med henblik på forbedring af sikkerheden.
4. Undersøgelsen vedrører under ingen omstændigheder spørgsmålet om placering af skyld eller erstatningsansvar.

Artikel 20

Undersøgelsens status

1. Medlemsstaterne fastsætter inden for rammerne af deres respektive retssystemer en retlig status for undersøgelsen af ulykker og hændelser, som sætter undersøgelseslederne i stand til at udføre deres opgave så effektivt og hurtigt som muligt.
2. I overensstemmelse med den gældende lovgivning sørger medlemsstaterne for, at myndighederne med ansvar for den retslige efterforskning samarbejder fuldt ud, og sikrer, at undersøgelsespersonalet **såvel som** agenturet, **hvis dette anmoder om det**, hurtigst muligt ~~har~~ gives: [Ændring 86]
 - a) adgang til ulykkes- eller hændelsesstedet samt til det involverede rullende materiel, den relevante infrastruktur og trafikstyrings- og signalanlæg
 - b) ret til umiddelbart at registrere bevismateriale og foretage kontrolleret fjernelse af vragdele, infrastrukturanlæg eller komponenter til undersøgelses- eller analyseformål
 - c) adgang og ret til i undersøgelsen at gøre brug af indholdet af registreringsinstrumenter om bord og udstyr til optagelse af verbal kommunikation og registrering af signal- og trafikstyringssystemets drift
 - d) adgang til resultaterne af undersøgelsen eller obduktionen af dødsofre
 - e) adgang til resultaterne af undersøgelserne af togpersonale og andet jernbanepersonale, der var involveret i ulykken eller hændelsen
 - f) mulighed for selv at afhøre involveret jernbanepersonale og andre vidner
 - g) adgang til al relevant information eller dokumentation, der forefindes hos infrastrukturforvalteren, de involverede jernbanevirksomheder og den nationale sikkerhedsmyndighed.
3. Undersøgelsen udføres uafhængigt af alle former for retslig efterforskning.

Artikel 21

Undersøgelsesorgan

1. Hver medlemsstat sørger for, at den i artikel 19 omhandlede undersøgelse af ulykker og hændelser varetages af et permanent organ, som omfatter mindst én person, der kan varetage funktionen som undersøgelsesleder i tilfælde af en ulykke eller hændelse. Dette organ er med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning uafhængigt af alle infrastrukturforvaltere, jernbanevirksomheder, afgiftsorganer, infrastrukturtildelingsorganer og bemyndigede organer og alle andre parter, hvis interesser kan komme i et modsætningsforhold til de opgaver, der pålægges undersøgelsesorganet. Det fungerer desuden uafhængigt af den nationale sikkerhedsmyndighed og alle organer med ansvar for regulering af jernbanesektoren.
2. Undersøgelsesorganet skal udføre sine opgaver uafhængigt af de i stk. 1 anførte organisationer **uden forskelsbehandling af nogen af parterne** og skal have bevilget tilstrækkelige ressourcer hertil. Undersøgelsespersonalet skal have en status, der giver den nødvendige garanti for deres uafhængighed. [Ændring 87]

Onsdag den 26. februar 2014

3. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og i givet fald den nationale sikkerhedsmyndighed er forpligtet til omgående at aflægge rapport til undersøgelsesorganet om de i artikel 19 omhandlede ulykker og hændelser. Undersøgelsesorganet skal kunne reagere på sådanne rapporter og foretage sig det nødvendige for at indlede undersøgelsen senest en uge efter modtagelse af rapporten om ulykken eller hændelsen.
4. Undersøgelsesorganet kan kombinere sine opgaver i medfør af dette direktiv med opgaver vedrørende undersøgelse af andre tildragelser end jernbaneulykker og -hændelser, såfremt en sådan undersøgelse ikke bringer dets uafhængighed i fare.
5. Om nødvendigt kan det undersøgende organ anmode undersøgelsesorganer fra andre medlemsstater eller agenturet om at bistå med ekspertise eller foretage tekniske inspektioner, analyser eller evalueringer.

5a. Undersøgelsesorganerne kan på frivillig basis anmode agenturet om at revidere deres arbejde. [Ændring 88]

6. Medlemsstaterne kan give undersøgelsesorganet til opgave at undersøge andre jernbaneulykker og -hændelser end de i artikel 19 nævnte.
7. Undersøgelsesorganer udveksler synspunkter og erfaringer med henblik på at udvikle fælles undersøgelsesmetoder, udarbejde fælles principper for opfølgningen af anbefalinger på sikkerhedsområdet og tilpasse sig den tekniske og videnskabelige udvikling.

Agenturet bistår undersøgelsesorganerne i denne opgave. **Desuden støtter undersøgelsesorganerne agenturet i dets arbejde med at overvåge udviklingen inden for jernbanesikkerhed på EU-niveau. [Ændring 89]**

Artikel 22

Undersøelsesprocedurer

1. En ulykke eller hændelse, der er nævnt i artikel 19, undersøges af undersøgelsesorganet i den medlemsstat, hvori den indtraf. Hvis det ikke er muligt at fastslå, i hvilken medlemsstat den indtraf, eller hvis den indtraf på eller tæt ved grænsen mellem to medlemsstater, aftaler de relevante organer, hvilket af dem der skal gennemføre undersøgelsen, eller de aftaler at gennemføre den i fællesskab. I første tilfælde får det andet organ mulighed for at deltage i undersøgelsen og modtager alle oplysninger om resultaterne.

Undersøgelsesorganer fra andre medlemsstater **og agenturet** skal opfordres til at deltage i en undersøgelse, hvis en jernbanevirksomhed, som er etableret og godkendt i disse, er impliceret i ulykken eller hændelsen. **[Ændring 90]**

Dette stykke forhindrer ikke medlemsstaterne i at aftale, at de relevante organer under andre omstændigheder foretager en undersøgelse i fællesskab.

2. For hver ulykke eller hændelse sørger det organ, der er ansvarligt for undersøgelsen, for, at de nødvendige ressourcer er til rådighed, herunder den nødvendige driftsmæssige og tekniske ekspertise **og tilstrækkelige ressourcer** til at udføre undersøgelsen. Ekspertisen kan hentes i eller uden for organet alt efter karakteren af den ulykke eller hændelse, der skal undersøges. **[Ændring 91]**

3. Undersøgelsen gennemføres under størst mulig åbenhed, så alle parter får mulighed for at blive hørt og underrettet om resultaterne. Den relevante infrastrukturforvalter og de involverede jernbanevirksomheder, den nationale sikkerhedsmyndighed, ofrene og deres familie, ejere af beskadigede genstande, fabrikker, involverede beredskabstjenester og repræsentanter for personale og brugere underrettes løbende om undersøgelsen og om, hvordan den udvikler sig, og skal i det omfang, det er praktisk muligt, have mulighed for at fremsætte deres mening og synspunkter om undersøgelsen og vil kunne fremsætte bemærkninger til oplysningerne i udkastene til rapporter.

4. Undersøgelsesorganet afslutter sine undersøgelser på ulykkesstedet i løbet af så kort tid som muligt for at give infrastrukturforvalteren mulighed for at genoprette infrastrukturen og åbne den for jernbanetransporttjenester så hurtigt som muligt.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 23

Rapporter

1. Der skal for en undersøgelse af en ulykke eller hændelse som omhandlet i artikel 19 udarbejdes rapporter i en passende form i forhold til ulykkens eller hændelsens karakter og alvor og undersøgelsesresultaternes relevans. I rapporterne oplyses om formålet med undersøgelsen som omhandlet i artikel 19, stk. 1, og de indeholder i givet fald anbefalinger på sikkerhedsområdet.

2. Undersøgellesorganet offentliggør den endelige rapport, **herunder anbefalingerne på sikkerhedsområdet**, hurtigst muligt og normalt senest ~~12~~ **seks** måneder efter datoen for tildragelsen. Rapporten, ~~herunder anbefalinger på sikkerhedsområdet~~, fremsendes til de i artikel 22, stk. 3, nævnte relevante parter og til berørte organer og parter i andre medlemsstater. [Ændring 92]

Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter **delegerede retsakter** indholdet i undersøgelsesrapporter om ulykker og hændelser, **herunder følgende elementer: et sammendrag, de umiddelbare kendsgerninger vedrørende tildragelsen, undersøgelses- og afhøringsrapporter, analyser og konklusioner.** ~~Gennemførelsesretsakterne~~ **De delegerede retsakter** vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~27, stk. 2~~ **26**. [Ændring 93]

3. Undersøgellesorganet offentliggør hvert år senest den 30. september en rapport med en redegørelse for de undersøgelser, der er gennemført det foregående år, de anbefalinger på sikkerhedsområdet, der er fremsat, og de korrigerende foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med tidligere fremsatte anbefalinger.

Artikel 24

Oplysninger, der skal fremsendes til agenturet

1. Inden en uge efter, at der er truffet afgørelse om at indlede en undersøgelse, underretter undersøgellesorganet agenturet herom. Der oplyses om dato og tidspunkt for tildragelsen samt stedet og tildragelsens karakter og konsekvenser med hensyn til dræbte, tilskadekomne og materielle skader.

2. Undersøgellesorganet fremsender en kopi til agenturet af de endelige rapporter i artikel 23, stk. 2, og den årlige rapport i artikel 23, stk. 3.

2a. Agenturet opretter og forvalter en centraliseret database, der indeholder alle oplysninger, der er indsendt vedrørende hændelser og ulykker. Denne database skal være oprettet senest den 31. december 2015. [Ændring 94]

Artikel 25

Anbefalinger på sikkerhedsområdet

1. En anbefaling på sikkerhedsområdet udstedt af et undersøgellesorgan giver under ingen omstændigheder formodning om skyld eller erstatningsansvar for en ulykke eller hændelse.

2. Anbefalinger stiles til agenturet, den nationale sikkerhedsmyndighed, og, hvis det er nødvendigt på grund af anbefalingens karakter, til andre organer eller myndigheder i medlemsstaterne eller til andre medlemsstater. Medlemsstaterne og deres nationale sikkerhedsmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der tages behørigt hensyn til undersøgellesorganernes anbefalinger på sikkerhedsområdet, og at de i givet fald følges op af korrigerende foranstaltninger.

3. Den nationale sikkerhedsmyndighed og andre myndigheder eller organer eller i givet fald andre medlemsstater, til hvem der er stilet anbefalinger, giver mindst en gang om året undersøgellesorganet tilbagemelding om, hvilke foranstaltninger der er truffet eller planlagt som resultat af anbefalingen.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 2, **artikel 9, stk. 2, og artikel 23, stk. 2**, tillægges Kommissionen for en ~~ubegrenset~~ periode **på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 95]

3. Den i artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 27

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 28

Rapport og yderligere indsats på EU-plan

På grundlag af relevante oplysninger fra agenturet forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv inden ... (*) og derefter hvert ~~femte~~ **trede** år. [Ændring 96]

Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag til yderligere unions foranstaltninger.

Artikel 29

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse bestemmelser gennemføres. Sanktionerne må ikke være diskriminerende og skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser inden den i artikel 32, stk. 1, anførte dato og giver omgående meddelelse om alle efterfølgende ændringer, der berører de pågældende bestemmelser.

Artikel 30

Overangsbestemmelser

Bilag III og V til direktiv 2004/49/EF finder fortsat anvendelse indtil anvendelsesdatoen for de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 9, stk. 2, artikel 14, stk. 7, og artikel 23, stk. 2, i nærværende direktiv.

(*) **Tre** år efter dette direktivs ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

Indtil ... (*) **kan** de nationale sikkerhedsmyndigheder **fortsætte** med at udstede sikkerhedscertifikater i henhold til bestemmelserne i direktiv 2004/49/EF, **medmindre andet gælder i henhold til artikel 10, stk. 2a**. Sådanne sikkerhedscertifikater er gyldige frem til deres udløbsdato.

I en yderligere periode på tre år efter den etårige gennemførelsesperiode, jf. artikel 32, kan ansøgere indsende ansøgning til enten agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed. I denne periode kan de nationale sikkerhedsmyndigheder fortsat udstede sikkerhedscertifikater i overensstemmelse med direktiv 2004/49/EF. [Ændring 97]

Artikel 31

Agenturets henstillinger og udtalelser

Agenturet fremsætter henstillinger og udtalelser i henhold til artikel 15 i forordning ... [agenturforordningen] i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv. Disse henstillinger og udtalelser danner grundlaget for EU-foranstaltninger vedtaget i medfør af dette direktiv.

Artikel 32

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~artikel 2, 3, 4, 8, 10, 16, 18, 20 og bilag I~~ **estemmelserne i dette direktiv** senest den ... (**). De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser. [Ændring 98]

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, læses som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national lovgivning gælder ikke for Republikken Cypern og Republikken Malta, så længe der ikke er etableret noget jernbanesystem på deres område.

Når et offentligt eller privat organ indgiver en officiel anmodning om at bygge en jernbanelinje med henblik på drift udført af en eller flere jernbanevirksomheder, vedtager de pågældende medlemsstater lovgivning med henblik på at gennemføre bestemmelserne i nærværende direktiv senest et år efter, at anmodningen er modtaget.

Artikel 33

Ophævelse

Direktiv 2004/49/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves med virkning fra den ... (***), uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for direktivernes gennemførelse i national ret og anvendelse. [Ændring 99]

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 34

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 10 og 11 anvendes fra den ... (****), **medmindre andet gælder i henhold til overgangsbestemmelserne i artikel 30**. [Ændring 100]

(*) **Fire** år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) **Et** år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) **Fire** år efter dette direktivs ikrafttræden.

(****) **Fire** år efter dette direktivs ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 35

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formanden

På Rådets vegne

Formanden

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG I

FÆLLES SIKKERHEDSINDIKATORER

De fælles sikkerhedsindikatorer indberettes årligt af de nationale sikkerhedsmyndigheder. Hvis der opdages nye forhold eller fejl efter rapportens forelæggelse, ændres indikatorerne for et bestemt år, eller de korrigeres af den nationale sikkerhedsmyndighed ved først givne lejlighed og senest i rapporten det følgende år.

For så vidt angår indikatorer for ulykker, jf. punkt 1, anvendes Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 91/2003⁽¹⁾ i det omfang, der foreligger sådanne oplysninger.

1. Indikatorer vedrørende ulykker

1.1. Det samlede og relative (i forhold til togkilometer) antal alvorlige ulykker samt en specificering efter følgende ulykkestyper:

- i) togsammenstød mellem tog og jernbanekøretøjer,
- ii) togsammenstød, herunder sammenstød med forhindringer inden for fritrumsprofilen
- iii) afsporing
- iv) ulykker i jernbaneoverkørsler, herunder ulykker, der involverer fodgængere på jernbaneoverkørsler
- v) personskader, der involverer rullende materiel i bevægelse, bortset fra selvmord
- vi) brande i rullende materiel
- vii) andet.

Hver væsentlig ulykke indberettes under typen for den primære ulykke, også selv om følgerne af en sekundær ulykke er alvorligere, f.eks. udbrud af brand efter en afsporing.

1.2. Det samlede og relative (i forhold til togkilometer) antal alvorligt tilskadede eller dræbte for hver ulykkestype opdelt på følgende kategorier:

- i) passagerer (også i forhold til det samlede antal passagerkilometer og passagertogkilometer)
- ii) personale, herunder kontrahenters personale
- iii) brugere af jernbaneoverkørsler
- iv) uvedkommende
- v) andet.

2. Indikatorer vedrørende farligt gods

Det samlede og relative (i forhold til togkilometer) antal ulykker **og hændelser** i forbindelse med transport af farligt gods opdelt på følgende kategorier: [~~Ændring 101~~]

- i) ulykker, som involverer mindst et jernbanekøretøj, der transporterer farligt gods, jf. definitionen i tillægget
- ii) antallet af sådanne ulykker, hvor der forekommer udslip af farligt gods.

3. Indikatorer for selvmord

Det samlede og relative (i forhold til togkilometer) antal selvmord.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 91/2003 af 16. december 2002 om statistik over jernbanetransport (EFT L 14 af 21.1.2003, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

4. Indikatorer for forløbere til ulykker

Det samlede og relative (i forhold til togkilometer) antal:

- i) skinnebrud
- ii) solkurver og andre fejl i den relative sporbeliøghed
- iii) signalfejl
- iv) forbikørsel af stopsignal
- v) defekte hjul på rullende materiel i drift.
- vi) defekte aksler på rullende materiel i drift.

Alle forløbere skal indberettes, både dem, der fører til ulykker, og dem, der ikke gør. Forløbere, som forårsager en ulykke, indberettes under de fælles sikkerhedsindikatorer for forløbere; var den indtrufne ulykke væsentlig, indberettes den under de fælles sikkerhedsindikatorer for ulykker, jf. punkt 1.

5. Indikatorer til brug ved beregning af de samfundsøkonomiske omkostninger ved ulykker

Agenturet fastlægger enhedsomkostninger på grundlag af data indsamlet, indtil dette direktiv træder i kraft.

6. Indikatorer for infrastrukturens tekniske sikkerhed og for indførelse af tekniske sikkerhedsforanstaltninger

6.1. Procentandel strækninger, hvor et automatisk driftssikringssystem (ATP), er taget i brug, og procentandel togkilometer med brug af ATP-systemer.

6.2. Antal jernbaneoverkørsler (i alt, per strækningkilometer og per sporkilometer) fordelt på følgende otte typer:

- a) sikrede jernbaneoverkørsler med:
 - i) automatisk advarselsanlæg på brugersiden
 - ii) automatisk beskyttelse på brugersiden
 - iii) automatisk beskyttelse og advarselsanlæg på brugersiden
 - iv) automatisk beskyttelse og advarselsanlæg på brugersiden og signalkoblet beskyttelse på banesiden
 - v) manuelt betjent advarselsanlæg på brugersiden
 - vi) manuelt betjent beskyttelse på brugersiden
 - vii) manuelt betjent beskyttelse og advarselsanlæg på brugersiden.
- b) usikrede jernbaneoverkørsler.

7. Indikatorer for sikkerhedsledelse

Interne revisioner udført af infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder som fastsat i dokumentationen for sikkerhedsledelsessystemet. Det samlede og relative (i forhold til krævede (og/eller planlagte) revisioner) antal gennemførte revisioner.

8. Definitioner

Tillægget indeholder fælles definitioner til brug for de fælles sikkerhedsindikatorer og fælles metoder til beregning af de samfundsøkonomiske omkostninger ved ulykker.

Onsdag den 26. februar 2014

Tillæg

Fælles definitioner til brug for de fælles sikkerhedsindikatorer og fælles metoder til beregning af de samfundsøkonomiske omkostninger ved ulykker

1. Indikatorer vedrørende ulykker

- 1.1. »alvorlig ulykke«: enhver ulykke, hvori der er involveret mindst ét jernbanekøretøj i bevægelse, og som resulterer i mindst én dræbt eller alvorligt tilskadekommet person, eller i omfattende ødelæggelse af materiel, spor eller andre anlæg eller miljøet eller i omfattende forstyrrelse af trafikken. Ulykker i værksteder, lagre og depoter medregnes ikke.
- 1.2. »omfattende ødelæggelse af materiel, spor eller andre anlæg eller miljøet«: ødelæggelser for mindst 150 000 EUR.
- 1.3. »omfattende forstyrrelse af trafikken«: togtrafikken er indstillet i 6 timer eller mere på en hovedbanestrækning.
- 1.4. »tog«: et eller flere jernbanekøretøjer, der trækkes af et eller flere lokomotiver eller motorvogne, eller en motorvogn, der kører alene under et bestemt nummer eller en specifik betegnelse fra et fast startpunkt til et fast slutpunkt. Et lokomotiv, der kører alene, betragtes som et tog.
- 1.5. »togsammenstød«: frontalt sammenstød mellem to tog eller sammenstød mellem front og bagende af to tog eller et sideværts sammenstød mellem en del af et tog og en del af et andet tog eller et jernbanekøretøj eller rangerende rullende materiel.
- 1.6. »sammenstød med forhindriner inden for fritrumsprofilen«: et sammenstød mellem en af et tog og genstande, som er fast anbragt eller midlertidigt befinder sig på eller nær sporet (undtagen ved jernbaneoverkørsler, hvis genstandene er tabt af krydsende køretøjer eller personer). Definitionen omfatter også sammenstød med ovenledninger.
- 1.7. »afsporing«: enhver hændelse, hvor mindst ét af et togs hjul løber af sporet.
- 1.8. »ulykker i jernbaneoverkørsler«: ulykker i jernbaneoverkørsler, der involverer mindst ét jernbanekøretøj og et eller flere krydsende køretøjer, andre krydsende brugere, f.eks. fodgængere, eller genstande, der midlertidigt befinder sig på eller nær sporet, hvis de er tabt af krydsende køretøjer/brugere.
- 1.9. »personskader, der involverer skyldes rullende materiel i bevægelse«: skader på en eller flere personer, som enten rammes af et jernbanekøretøj eller en del af et jernbanekøretøj eller af en genstand, der er fastgjort til eller har løsrevet sig fra køretøjet. Definitionen omfatter også personer, som falder ud af jernbanekøretøjer, og personer, som falder eller rammes af løse genstande under befordring i jernbanekøretøjer. [Ændring 102]
- 1.10. »brand i rullende materiel«: brande og eksplosioner i jernbanekøretøjer (inklusive deres last) undervejs mellem afgangsstation og bestemmelsessted, herunder når de holder på afgangsstationen, bestemmelsesstedet eller ved mellemstop samt under omrangering.
- 1.11. »andre typer ulykker«: alle andre ulykker end de nævnte (togsammenstød, afsporing, ulykker i jernbaneoverkørsler, personskader, der involverer af rullende materiel i bevægelse samt brand i rullende materiel).
- 1.12. »passager«: enhver, der foretager en rejse med jernbane, eksklusive togpersonale. I ulykkesstatistikker omfatter dette også personer, der prøver at stige på eller af et tog i bevægelse.
- 1.13. »ansatte (herunder kontrahenters personale og selvstændige kontrahenter)«: enhver person, der er beskæftiget i tilknytning til en jernbane, og som er på arbejde på ulykkestidspunktet. Definitionen omfatter togpersonalet og personer, der betjener rullende materiel og infrastrukturanlæg

Onsdag den 26. februar 2014

- 1.14. »bruger af jernbaneoverkørsel«: enhver, der bruger en jernbaneoverkørsel til at krydse jernbanen ved hjælp af et transportmiddel eller til fods.
 - 1.15. »udvedkommende«: alle, der opholder sig på en jernbanes område, hvor det er forbudt, undtagen brugere af jernbaneoverkørsler.
 - 1.16. »andre personer (tredjeparter)«: alle, der ikke er omfattet af definitionerne på »passager«, »ansatte, herunder kontrahenters personale«, »bruger af jernbaneoverkørsler« eller »udvedkommende«.
 - 1.17. »dræbt«: person, der dræbes på stedet eller dør inden for 30 dage som følge af en ulykke. Selvmord medregnes ikke.
 - 1.18. »alvorligt tilskadekommet person«: person, som har været indlagt på sygehus i mere end 24 timer som følge af en ulykke. Selvmordsforsøg medregnes ikke.
2. Indikatorer vedrørende farligt gods
 - 2.1. »ulykke i forbindelse med transport af farligt gods«: enhver ulykke eller hændelse, der skal indberettes i henhold til kapitel 1.8.5 i RID ⁽¹⁾/ADR.
 - 2.2. »farligt gods«: stoffer og genstande, som ikke må transporteres i henhold til RID, eller kun må transporteres i henhold til betingelser, der er fastsat i RID.
 3. Indikatorer for selvmord
 - 3.1. »selvmord«: handling, hvormed en person forsætligt tager livet af sig selv, og som registreres som sådan af de kompetente nationale myndigheder.
 4. Indikatorer for forløbere til ulykker
 - 4.1. »skinnebrud«: enhver skinne, som er gået i to eller flere stykker, eller enhver skinne, hvorfra der løsriver sig et stykke metal, der efterlader et hul på mere end 50 mm længde og mere end 10 mm dybde på kørefluden.
 - 4.2. »solkurver og andre fejl i den relative sporbeliggenhed«: fejl i sporkontinuum eller- geometri, som kræver omgående lukning af sporet eller nedsættelse af den tilladte hastighed.
 - 4.3. »signalfejl«: enhver teknisk fejl i signalsystemet (enten på infrastrukturen eller på det rullende materiel), som medfører et mindre restriktivt signal end krævet.
 - 4.4. »forbikørsel af stopsignal«: enhver situation, hvor en hvilken som helst del af toget kører længere frem end tilladt.

At køre længere frem end tilladt vil sige at køre forbi:

et lys- eller armsignal ved sporet, der ved sin lysfarve eller stilling signalerer stop, en stopordre, på strækninger, hvor der ikke er et ATCS- eller ATP-system i drift

slutpunktet i en sikkerhedsrelateret kørselstilladelse, der er givet over et ATCS- eller ATP-system

et punkt, der er meddelt i en forskriftsmæssig mundtlig eller skriftlig tilladelse

stopskilte (herunder ikke sporstopper) eller håndsignaler.

Tilfælde, hvor køretøjer uden tilkoblet trækraftenhed eller et ubemandet tog kører forbi et stopsignal, er ikke omfattet af denne definition. Tilfælde, hvor signalet, uanset årsagen, ikke viser »stop« i tide til, at lokomotivføreren kan standse toget før signalet, er ikke omfattet af denne definition.

De nationale sikkerhedsmyndigheder kan indberette om de fire led hver for sig, og de skal mindst indberette en samlet indikator med data for alle fire punkter.

⁽¹⁾ RID: forskrifter vedrørende international jernbanetransport af farligt gods som vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24.9.2008 om inlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

Onsdag den 26. februar 2014

- 4.5. »defekt hjul«: brud, der påvirker hjulets væsentlige dele, og dermed skaber risiko for ulykker (afsporing eller sammenstød).
- 4.6 »defekt aksel«: brud, der påvirker akslens væsentlige dele, og dermed skaber risiko for ulykker (afsporing eller sammenstød)

5. Fælles metoder til beregning af de samfundsmæssige omkostninger ved ulykker

Agenturet udvikler en metode til beregning af enhedsomkostninger med udgangspunkt i de data, der er indsamlet, inden dette direktiv træder i kraft.

6. Indikatorer for infrastrukturens tekniske sikkerhed og for indførelse af tekniske sikkerhedsforanstaltninger

- 6.1. »automatisk driftssikringssystem (ATP)«: et system, som fremtvinger overholdelse af signaler og hastighedsbegrænsninger ved hjælp af hastighedsstyring, herunder også automatisk stop ved signal.
- 6.2. »jernbaneoverkørsel«: enhver niveauskæring mellem en passage og en jernbane som godkendt af infrastrukturforvalteren og åben for brugere af offentlige eller private veje. Passager mellem perroner på stationer og passager over spor, som kun må anvendes af ansatte, er ikke omfattet af denne definition.
- 6.3. »passage«: enhver offentlig eller privat vej, gade eller landevej, herunder også gangstier og cykelstier, eller anden rute, som personer, dyr, køretøjer og maskiner kan benytte.
- 6.4. »sikret jernbaneoverkørsel«: en jernbaneoverkørsel, hvor brugerne beskyttes mod eller advares om tog, der nærmer sig, ved at der aktiveres anordninger, når brugerne ikke kan benytte overkørslen i sikkerhed.

beskyttelse i form af fysiske hindringer:

halv- eller helbomme

porte.

advarsel ved hjælp af fast monteret udstyr ved jernbaneoverkørsler:

synlige anordninger: lyssignaler

hørbare anordninger: klokker, horn osv.

fysiske anordninger, f.eks. vibrationer på grund af pukler på vejen.

Sikrede jernbaneoverkørsler klassificeres som:

1. »jernbaneoverkørsel med automatisk beskyttelse og/eller advarselssignal på brugersiden«: en jernbaneoverkørsel, hvor beskyttelsen og/eller advarselssignalet aktiveres af det tog, der nærmer sig.

Sådanne jernbaneoverkørsler klassificeres efter, om de har:

- i) automatisk advarselsanlæg på brugersiden
- ii) automatisk beskyttelse på brugersiden
- iii) automatisk beskyttelse og advarselsanlæg på brugersiden
- iv) automatisk beskyttelse og advarselsanlæg på brugersiden og beskyttelse på banesiden.

»signalkoblet beskyttelse på banesiden«: et signal eller andet driftssikringssystem, som kun tillader et tog at køre frem, hvis jernbaneoverkørslen er beskyttet på brugersiden, og der ikke er nogen i færd med at passere den; sidstnævnte kontrolleres ved hjælp af overvågning og/eller detektion af hindringer.

2. »jernbaneoverkørsel med manuelt betjent beskyttelse og/eller advarselsanlæg på brugersiden«: en jernbaneoverkørsel, hvor beskyttelsen og/eller advarselsanlægget aktiveres manuelt af baneansatte og ikke er signalkoblet til beskyttelse på banesiden.

Onsdag den 26. februar 2014

Sådanne jernbaneoverkørsler klassificeres efter, om de har:

- v) manuelt betjent advarselsanlæg på brugersiden
- vi) manuelt betjent beskyttelse på brugersiden
- vii) manuelt betjent beskyttelse og advarselsanlæg på brugersiden.

6.5. »passiv jernbaneoverkørsel«: en jernbaneoverkørsel, hvor der ikke aktiveres nogen form for advarselssystem og/eller beskyttelse, når brugerne ikke kan benytte overkørslen i sikkerhed.

7. Indikatorer for sikkerhedsledelse

7.1. »audit«: en systematisk, uafhængig og dokumenteret proces, hvis formål er at fremskaffe auditdata og bedømme dem objektivt for at afgøre, i hvilket omfang auditkriterierne er opfyldt.

8. Definitioner af måleenheder

8.1. »tog-km«: måleenhed svarende til et togs bevægelse over en strækning på én kilometer. Den afstand, der anvendes, er så vidt muligt den afstand, der faktisk er tilbagelagt, ellers anvendes jernbanenettets standardafstand mellem start- og slutpunkt. Kun strækningen på det indberettende lands område skal tages i betragtning.

8.2. »passager-km«: måleenhed svarende til befordringen af én passager med jernbane over en strækning på én kilometer. Kun strækningen på det indberettende lands område skal tages i betragtning.

8.3. »stræknings-km«: længden i kilometer af jernbanenettet i medlemsstaterne, hvis omfang er fastlagt i artikel 2. For flersporede banestrækninger medregnes kun afstanden mellem start- og slutpunkt.

8.4. »spor-km«: længden i kilometer af jernbanenettet i medlemsstaterne, hvis omfang er fastlagt i artikel 2. På en flersporet banestrækning medregnes hvert spor for sig.

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG II

DEL A

Ophævede direktiver med liste over successive ændringer deraf

(jf. artikel 32)

Direktiv 2004/49/EF	(EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44.)
Direktiv 2008/57/EF	(EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1.)
Direktiv 2008/110/EF	(EUT L 345 af 23.12.2008, s. 62.)
Kommissionens direktiv 2009/149/EF	(EUT L 313 af 28.11.2009, s. 65.)
Berigtigelse, 2004/49/EF	(EUT L 220 af 21.6.2004, s. 16.)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 32)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2004/49/EF	30. april 2006
2008/57/EF	19. juli 2010
2008/110/EF	24. december 2010
2009/149/EF	18. juni 2010

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2004/49/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14a, stk. 1 til 7	Artikel 14
Artikel 14a, stk. 8	Artikel 15
Artikel 15	–
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23	Artikel 23

Onsdag den 26. februar 2014

Direktiv 2004/49/EF	Nærværende direktiv
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	–
–	Artikel 26
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28	–
Artikel 29	–
Artikel 30	–
Artikel 31	Artikel 28
Artikel 32	Artikel 29
–	Artikel 30
–	Artikel 31
Artikel 33	Artikel 32
–	Artikel 33
Artikel 34	Artikel 34
Artikel 35	Artikel 35
Bilag I	Bilag I
Bilag II	–
Bilag III	–
Bilag IV	–
Bilag V	–
–	Bilag II

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0151

Den Europæiske Unions Jernbaneagentur ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 (COM(2013)0027 — C7-0029/2013 — 2013/0014(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/56)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0027),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0029/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 8. oktober 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det litauiske parlament, det rumænske senat og den svenske rigsdag om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget (A7-0016/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder Kommissionen om at forelægge en finansieringsoversigt, der fuldt ud tager hensyn til resultaterne af den lovgivningsmæssige aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om alle dele af lovgivningen inden for den fjerde jernbanepakke med henblik på at opfylde samtlige budget- og personalemæssige behov i forbindelse med pakken og eventuelt også behovene hos Kommissionens tjenestegrene;
 3. understreger, at enhver afgørelse, der træffes af den lovgivende myndighed om dette udkast til forordning, ikke berører de afgørelser, som budgetmyndigheden træffer inden for rammerne af den årlige budgetprocedure;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TC1-COD(2013)0014**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af forordning (EU) nr. .../2014 om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En gradvis oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde kræver, at Unionen fastsætter regler for jernbanerne, som dækker såvel de tekniske (interoperabilitet) som de sikkerhedsmæssige aspekter, eftersom disse to aspekter er uadskillelige, og eftersom der på begge områder er behov for en højere grad af harmonisering på EU-plan. I løbet af de seneste to årtier er der vedtaget relevant lovgivning på jernbaneområdet, navnlig tre jernbanepakker, hvoraf Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF ⁽⁵⁾ er vigtigst.
- (2) Det kræver et betydeligt teknisk stykke arbejde at forfølge målene for jernbanesikkerhed og interoperabilitet samtidig, og dette arbejde bør styres af et specialiseret organ. I forbindelse med den anden jernbanepakke i 2004 var det derfor nødvendigt at oprette et europæisk jernbaneagentur for sikkerhed og interoperabilitet (i det følgende benævnt »agenturet«) inden for de eksisterende institutionelle rammer og uden at ændre kompetencefordelingen inden for Unionen.
- (3) Det europæiske jernbaneagentur blev oprindeligt oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 for at fremme oprettelsen af et fælles europæisk jernbaneområde og bidrage til moderniseringen af jernbanesektoren, samtidig med at sektorens fordele på sikkerhedsområdet blev styrket. Som følge af ~~et betydeligt~~ **det betydelige** antal ændringer, **som er nødvendige i forhold til** agenturets opgaver og interne organisation, bør forordning (EF) nr. 881/2004 imidlertid erstattes af en ny retsakt. [**Ændring 1**]
- (4) Den fjerde jernbanepakke omfatter vigtige ændringer, som har til formål at forbedre det fælles europæiske jernbaneområdes funktion ved hjælp af omarbejdnings af direktiv 2004/49/EF og direktiv 2008/57/EF, der begge har direkte tilknytning til agenturets opgaver. Disse direktiver fastsætter sammen med nærværende forordning navnlig bestemmelser for udførelsen af opgaver i forbindelse med udstedelse af køretøjstilladelser og sikkerhedscertifikater, **navnlig med hensyn til grænseoverskridende trafik**, på EU-plan. Dette vil medføre, at agenturet spiller en større rolle. [**Ændring 2**]

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.⁽⁴⁾ Europa-parlamentets og rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (»jernbanesikkerhedsdirektivet«) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

- (5) Agenturet bør bidrage til oprettelsen af et fælles europæisk jernbaneområde og sikre et højt sikkerhedsniveau, samtidig med at det søger på at forbedre jernbanesektorens konkurrenceevne. Dette opnås ved at yde teknisk bistand til gennemførelsen af EU-retsforskrifter, der tager sigte på at forbedre jernbanesystemernes interoperabilitet, og til udviklingen af en fælles strategi for det europæiske jernbanesystems sikkerhed. Agenturet bør endvidere fungere som europæisk myndighed med ansvar for udstedelse **på EU-plan** af tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer **i omsætning** og **til** typer af jernbanekøretøjer ~~i omsætning~~, udstedelse af sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomheder og udstedelse af tilladelser til ibrugtagning af ~~tøgekøretøjer og signalanordninger~~ **undersystemer, der er beliggende eller drives i hele Unionen, under det faste europæiske trafikstyringssystem for jernbaner (ERTMS)**. Desuden bør agenturet overvåge de nationale jernbaneforskrifter og resultaterne af de nationale myndigheders indsats på områderne interoperabilitet og sikkerhed i jernbanesektoren. [Ændring 3]
- (6) Under forfølgelsen af sine mål bør agenturet tage fuldt ud hensyn til den forestående udvidelse af Den Europæiske Union ~~og~~, de specifikke problemer, der er knyttet til jernbaneforbindelserne med tredjelande. ~~Agenturet bør have enekompetence for så vidt angår de opgaver og beføjelser, som det har fået overdraget., og den specifikke situation for jernbanenet med en anden sporvidde, særlig hvor medlemsstaterne er velintegreret i disse net sammen med tredjelande, men isoleret fra hovedjernbanenettet i Unionen. Det bør også søge at fremme gensidighedsprincippet mellem adgang for tredjelande til EU-markedet og adgang for EU-baserede virksomheder til tredjelandes markeder.~~ [Ændring 4]
- (6a) **Agenturet bør have enekompetence for så vidt angår de opgaver og beføjelser, som det har fået overdraget. De nationale sikkerhedsmyndigheder bør have enekompetence, for så vidt angår de beslutninger, de træffer.** [Ændring 5]
- (7) I udførelsen af sine opgaver, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til henstillinger, bør agenturet i høj grad benytte sig af eksterne eksperter på jernbaneområdet. ~~Disse eksperter~~ **Denne ekspertise** bør først og fremmest ~~være komme fra eksperter fra de nationale sikkerhedsmyndigheder og andre relevante nationale myndigheder, såvel som fra~~ sagkyndige fra jernbanesektoren ~~og de relevante nationale myndigheder~~, herunder repræsentanter, instanser og uafhængige, bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer. Agenturet bør nedsætte kompetente og repræsentative arbejdsgrupper bestående af disse eksperter. **Agenturet bør være opmærksomt på behovet for at opretholde balancen mellem risici og fordele, navnlig med hensyn til på den ene side håndtering af interessekonflikter og på den anden side målet om at opnå den bedst mulige ekspertise.** [Ændring 6]
- (8) Agenturet bør udbygge arbejdet med konsekvensanalyser med henblik på at formidle indsigt i agenturets økonomiske betydning for jernbanesektoren og dets indvirkning på samfundet for at andre kan træffe velbegrundede beslutninger og for mere effektivt at kunne prioritere sine arbejdsopgaver og fordele sine ressourcer.
- (9) Agenturet bør yde uafhængig og objektiv teknisk bistand, først og fremmest til Kommissionen. Direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] fastsætter grundlaget for udarbejdelse og revision af tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI), mens direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] fastsætter grundlaget for udarbejdelse og revision af fælles sikkerhedsmetoder og fælles sikkerhedsmål. Kontinuiteten i arbejdet og den udvikling, TSI, fælles sikkerhedsmetoder og fælles sikkerhedsmål gennemgår i tidens løb, kræver en permanent faglig struktur og et specialiseret organ med sagkyndigt personale. Således bør agenturet være ansvarlig for at udarbejde henstillinger til Kommissionen i forbindelse med udarbejdelse og revision af TSI, fælles sikkerhedsmetoder og fælles sikkerhedsmål. De nationale sikkerhedsorganisationer og tilsynsorganer bør ligeledes have mulighed for at indhente en uafhængig teknisk udtalelse fra agenturet.
- (10) Jernbanevirksomhederne, navnlig nye ansøgere, har oplevet adskillige problemer, når de har ansøgt om sikkerhedscertifikater hos de kompetente nationale myndigheder, lige fra procedurer, der trækker i langdrag, til urimeligt høje omkostninger og ulige behandling. Dertil kommer, at certifikater udstedt i én medlemsstat ikke er blevet betingelsesløst anerkendt i andre medlemsstater, hvilket er til skade for det fælles europæiske jernbaneområde. Med henblik på at gøre procedurerne for udstedelse af sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomheder mere effektive og upartiske er det derfor nødvendigt at indføre et EU-sikkerhedscertifikat, der er gyldigt i hele Unionen **inden for specificerede anvendelsesområder**, og som udstedes af agenturet. Grundlaget herfor er fastsat i det reviderede direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]. [Ændring 7]

Onsdag den 26. februar 2014

- (11) Direktiv 2008/57/EF fastsætter bestemmelser for tilladelser til ibrugtagning af jernbanekøretøjer i hver enkelt medlemsstat med visse undtagelser. Kommissionen nedsatte i 2011 en taskforce vedrørende køretøjstilladelser, som har drøftet adskillige sager, hvor fabrikanter og jernbanevirksomheder har været udsat for urimelig lange og dyre godkendelsesprocedurer, og taskeforcen har fremlagt en række forslag til forbedringer. Eftersom visse af problemerne skyldes, at den nuværende procedure for godkendelse af køretøjer er kompleks, bør denne forenkles. Der bør kun udstedes én tilladelse til at bringe køretøjer og køretøjstyper i omsætning pr. jernbanekøretøj, og denne tilladelse bør udstedes af agenturet. Dette vil medføre mærkbare fordele for sektoren, eftersom omkostningerne reduceres og sagsbehandlingstiden forkortes, og mindske risikoen for eventuel forskelsbehandling, navnlig for nye virksomheder, der ønsker at komme ind på et jernbanemarked. Grundlaget herfor er fastsat i det reviderede direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].
- (11a) ***På et åbent europæisk jernbanemarked med stadig mere grænsekrydsende togdrift er det nødvendigt af hensyn til jernbanesikkerheden og rimelige konkurrenceforhold at kontrollere og håndhæve overholdelsen af reglerne om køre- og hviletider. De nationale sikkerhedsmyndigheder bør have kompetence til at kontrollere køre- og hviletider, herunder i forbindelse med grænsekrydsende togdrift. [Ændring 8]***
- (11b) ***Togpersonalet udfører operationelle sikkerhedsopgaver inden for jernbanesystemet og er ansvarligt for passagerernes komfort og sikkerhed om bord på togene. Agenturet bør etablere en certificering svarende til lokomotivførercertificering for at sikre et højt kvalifikations- og kompetenceniveau, anerkende denne faggruppes betydning for sikker togdrift og tillige for at lette arbejdstagernes mobilitet. [Ændring 9]***
- (12) For yderligere at fremme udviklingen af et fælles europæisk jernbaneområde, navnlig med henblik på at kunne give jernbanekunderne og -passagererne relevante oplysninger, og idet agenturets nuværende rolle tages i betragtning, bør agenturets rolle på trafiktelematikområdet styrkes ***inden for fleksible rammer med henblik på at sikre interoperabilitet og sameksistens mellem innovative kommercielle strategier***. Dette vil sikre en ensartet udvikling og en hurtig udbredelse af telematiksystemer. [Ændring 10]
- (13) Det fælles harmoniserede togkontrolsystem ERTMS (European Rail Traffic Management System) er særdeles vigtigt for en gnidningsløs udvikling af det fælles europæiske jernbaneområde og dets sikkerhed, men lider til dato under ~~en~~ ***opsplittet manglende udvikling og iværksættelse***, og det er derfor nødvendigt at styrke den overordnede koordinering heraf på EU-plan. ***Formålet med at opnå interoperabilitet og harmonisering af togkontrol- og signalsystemer i Unionen undermineres i øjeblikket væsentligt af et væld af forskellige nationale versioner af ERTMS. [Ændring 11]***
- Agenturet, der er det bedst egnede EU-organ, bør derfor have en mere fremtrædende rolle på dette område med henblik på at sikre en ensartet udvikling af ERTMS, bidrage til at sikre, at ERTMS-udstyr opfylder de gældende specifikationer, og sikre, at europæiske forskningsprogrammer vedrørende ERTMS koordineres med udarbejdelsen af tekniske specifikationer for ERTMS. For at gøre procedurerne for udstedelse af tilladelser til ibrugtagning af faste togkontrol- og signalsystemer mere effektive og upartiske er det desuden nødvendigt at indføre en fælles tilladelse, der er gyldig i hele Unionen, og som udstedes af agenturet. Grundlaget herfor er fastsat i det reviderede direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].
- (13a) ***I de senere år har flere ulykker inden for jernbanegodssektoren vist, at der er behov for at forbedre reglerne på EU-plan om vedligeholdelse af godsvogne. Agenturet bør fokusere på indførelse af harmoniserede obligatoriske krav til regelmæssig vedligeholdelse. [Ændring 12]***
- (14) De kompetente nationale myndigheder opkræver normalt en afgift for at udstede køretøjstilladelser og sikkerhedscertifikater. Når denne kompetence overføres til ~~EU~~ ***Unionen***, bør agenturet bemyndiges til at opkræve afgifter for udstedelse af de certifikater og tilladelser, der er omhandlet i de foregående betragtninger. Disse afgifter bør ligge på et niveau svarende til det nuværende gennemsnit i Unionen, ***der varierer i forhold til omfang af operationer og anvendelsesområde som specificeret i certifikatet eller tilladelsen***, og bør fastsættes i en delegeret retsakt, som Kommissionen vedtager. ***Stillinger i stillingsfortegnelsen, som finansieres fra disse afgifter, bør ikke underlægges de personalenedskæringer, der er fastlagt for alle EU-institutioner og -organer. [Ændring 13]***

Onsdag den 26. februar 2014

- (14a) *Denne delegerede retsakt skal sikre, at afgiftsniveauet ikke overstiger omkostningerne ved de pågældende certificerings- eller godkendelsesprocedurer. [Ændring 14]*
- (15) Det er et generelt mål, at overdragelsen af funktioner og opgaver fra medlemsstaterne til agenturet bør ske på en effektiv måde og uden at sænke de nuværende høje sikkerhedsniveauer. Agenturet bør desuden have tilstrækkelige ressourcer til at udføre sine nye opgaver, og koordineringen af tildelingen af disse ressourcer bør ske på grundlag af klart definerede behov. De nationale myndigheder, navnlig de nationale sikkerhedsmyndigheder, har opbygget ekspertise på området, og agenturet bør have adgang til at gøre brug af denne ekspertise, **herunder gennem kontraktlige aftaler**, i forbindelse med udstedelsen af relevante tilladelser og certifikater. Med henblik herpå bør ~~der tilskyndes til~~ udstationering af nationale eksperter hos agenturet **i høj grad tilskyndes, fremmes og afhjælpes**. [Ændring 15]
- (16) Direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] og direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] fastsætter, at de nationale sikkerhedsforskrifter skal vurderes i lyset af målet om sikkerhed og interoperabilitet og forenelighed med konkurrencereglerne. Direktiverne begrænser også medlemsstaternes mulighed for at vedtage nye nationale forskrifter. Under det nuværende system eksisterer der fortsat et stort antal nationale forskrifter, hvilket kan føre til **sikkerhedsrisici** og uoverensstemmelser mellem national lovgivning og EU-lovgivning, og som skaber en risiko for utilstrækkelig gennemsigtighed og skjult diskrimination af udenlandske operatører, navnlig mindre og nye operatører. Med henblik på at skabe et fuldt gennemsigtigt og upartisk sæt jernbaneregler for ~~EU~~ **Unionen** er det nødvendigt at styrke den gradvise reduktion af antallet af nationale forskrifter, **herunder operationelle regler**. Det er derfor tvingende nødvendigt, at der kan indhentes en udtalelse baseret på uafhængig og neutral ekspertise på EU-plan. Agenturets rolle bør styrkes i overensstemmelse hermed. [Ændring 16]
- (17) Blandt de nationale sikkerhedsmyndigheder og de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer er der stor forskel på indsats, organisation og beslutningstagningsprocedurer for så vidt angår interoperabilitet og jernbanesikkerhed, hvilket forhindrer, at det fælles europæiske jernbaneområde fungerer gnidningsløst. Dette kan navnlig være til skade for små og mellemstore virksomheder, der ønsker at komme ind på jernbanemarkedet i en anden medlemsstat. Det er derfor nødvendigt at styrke koordineringen med henblik på at øge harmoniseringen på EU-plan. Agenturet bør derfor føre kontrol med de nationale sikkerhedsmyndigheder ~~og de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer~~ ved hjælp af audits og tilsyn. **De nationale akkrediteringsorganer skal overvåge de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008⁽¹⁾. Der skal endvidere føres tilsvarende kontrol med agenturets resultater.** [Ændring 17]
- (18) Når det drejer sig om sikkerhed, er det vigtigt at sikre størst mulig gennemsigtighed og en effektiv informationsformidling. Det er desuden vigtigt, at der gennemføres en analyse af sikkerhedsniveauet baseret på fælles indikatorer, som gør det muligt at sætte alle jernbanesektorens aktører i relation til hinanden. Med hensyn til statistik er det nødvendigt at etablere et tæt samarbejde med Eurostat.
- (19) For at kunne følge udviklingen i jernbaneinteroperabiliteten og -sikkerheden bør agenturet offentliggøre en rapport herom hvert andet år. Eftersom agenturet besidder teknisk ekspertise og er upartisk, bør det også bistå Kommissionen i overvågningen af gennemførelsen af EU-lovgivning relateret til jernbanesikkerhed og interoperabilitet.
- (20) Interoperabiliteten i det transeuropæiske net bør øges, og udvælgelsen af **både igangværende og** nye investeringsprojekter, som støttes af Unionen, bør foretages under hensyntagen til målet om interoperabilitet, således som det er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF⁽²⁾. Opfyldelsen af disse mål varetages bedst af agenturet. [Ændring 18]
- (21) Vedligeholdelsen af det rullende materiel er et vigtigt element i sikkerhedssystemet. Der har hidtil ikke eksisteret noget egentligt europæisk marked for vedligeholdelse af jernbanemateriel, da der ikke findes noget system til certificering af værkstederne. Dette har medført ekstraomkostninger for jernbanesektoren og giver anledning til tomkørsel. Der bør derfor gradvist udvikles et europæisk system til certificering af værkstederne, som løbende bør opdateres, og agenturet er det bedst egnede organ til at foreslå Kommissionen passende løsninger herpå.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

- (22) Kravene til togførernes faglige kvalifikationer er af væsentlig betydning både for sikkerheden og for interoperabiliteten i Unionen. Sådanne krav er desuden en forudsætning for fri bevægelighed for arbejdstagerne i jernbanesektoren. Dette spørgsmål bør behandles inden for rammerne af den nuværende ordning, der gælder for den sociale dialog. Agenturet bør yde den tekniske bistand, der er nødvendig for at tilgodese dette aspekt på EU-plan.
- (23) Agenturet bør tilrettelægge og lette samarbejdet mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder, de nationale undersøgelsesorganer og de repræsentative organer fra jernbanesektoren på europæisk plan for at fremme bedste praksis, udveksling af relevant information, indsamling af jernbanerelaterede data og overvågning af jernbanesystemets overordnede sikkerhedsniveau.
- (24) For at sikre den størst mulige gennemsigtighed og lige adgang til relevante oplysninger for alle parter bør de dokumenter, som udfærdiges med henblik på interoperabilitet og jernbanesikkerhed, være tilgængelige for offentligheden. Det samme gælder for licenser, sikkerhedscertifikater og andre relevante jernbanedokumenter. Agenturet bør skabe grundlaget for en effektiv, **brugervenlig og lettilgængelig** udveksling og offentliggørelse af disse oplysninger. [Ændring 19]
- (25) Det er vigtigt at fremme innovation og forskning på jernbaneområdet, og agenturet bør støtte disse bestræbelser i kraft af sin anseelse og position. Økonomisk støtte inden for rammerne af agenturets aktiviteter på dette område bør ikke medføre forvridninger på det pågældende marked.
- (26) Agenturet bør, ~~som det eneste EU-organ med anerkendt kompetence på jernbaneområdet,~~ spille en aktiv rolle i bedømmelsen af jernbaneprojekter **med europæisk merværdi i tæt samarbejde med nationale infrastrukturforvaltere** for at øge udbyttet af Unionens finansielle støtte, projekternes kvalitet og deres overensstemmelse med relevant teknisk lovgivning. [Ændring 20]
- (27) Der opstår til tider fortolkningsspørgsmål og andre problemer blandt de interesserede parter vedrørende lovgivning om interoperabilitet og jernbanesikkerhed, vejledninger om gennemførelse og agenturets henstillinger. En korrekt og ensartet forståelse heraf er en forudsætning for en effektiv gennemførelse af EU-retten på jernbaneområdet og for at jernbanemarkedet fungerer. Agenturet bør derfor aktivt engagere sig i at formidle oplysninger og viden på området **under særlig hensyntagen til små og mellemstore virksomheder**. [Ændring 21]
- (27a) **Agenturet bør samarbejde fuldt ud med og yde mest mulig bistand til nationale myndigheder, som udfører civilretslig eller strafferetlig efterforskning, når den vedrører undersøgelsesspørgsmål, som agenturet er ansvarlig for.** [Ændring 22]
- (28) For at kunne udføre sine opgaver på tilfredsstillende vis bør agenturet have status som juridisk person og råde over et selvstændigt budget, hvis midler hovedsagelig består af et bidrag fra Unionen og fra gebyrer og afgifter betalt af ansøgerne. **Unionens bidrag bør vurderes og revideres, hver gang der tildeles nye kompetencer, som ikke er forbundet med gebyrer og afgifter betalt af ansøgerne. Agenturets uafhængighed og upartiskhed må ikke bringes i fare af eventuelle økonomiske bidrag, som det modtager fra medlemsstaterne, tredjelande eller andre organer.** For at sikre agenturets uafhængighed i dets daglige virke og i de udtalelser, henstillinger og afgørelser, som det afgiver, bør agenturets organisation være gennemsigtig, og den administrerende direktør bør kunne handle under eget ansvar. Agenturets personale bør være uafhængigt og bør repræsenteres ved en passende sammensætning af kort- og langfristede kontrakter **med støtte fra udlånte nationale eksperter og fastansat personale** med henblik på at bevare den organisatoriske viden og driftskontinuiteten, samtidig med at der sker en nødvendig og løbende udveksling af ekspertise med jernbanesektoren. [Ændring 23]
- (29) For effektivt at sikre at agenturet løser sine opgaver, bør medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i en bestyrelse, som har beføjelse til at fastlægge budgettet og godkende agenturets årlige og flerårige arbejdsprogrammer.

Onsdag den 26. februar 2014

- (30) For at sikre gennemsigtighed i bestyrelsens afgørelser bør repræsentanter for den berørte sektor deltage i møderne, men uden stemmeret, da stemmeretten er forbeholdt repræsentanterne for de offentlige myndigheder, som skal aflægge regnskab for de myndigheder, der er ansvarlige for den demokratiske kontrol. Repræsentanterne for sektoren bør udnævnes af Kommissionen på grundlag af deres repræsentativitet på EU-plan for så vidt angår jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, jernbanesektoren, **bemyndigede organer, udpegede organer**, fagforeninger, passagerer og **navnlig bevægelsehæmmede passagerer samt** godskunder. [Ændring 24]
- (31) Med henblik på at forberede bestyrelsens møder og agere som rådgivende instans i forbindelse med de beslutninger, der tages, bør der oprettes et forretningsudvalg.
- (32) Det bør sikres, at de parter, der berøres af agenturets afgørelser, har adgang til de nødvendige retsmidler på en uafhængig og upartisk måde. Der bør indføres en passende klageordning, således at den administrerende direktørs afgørelser kan indbringes for et særligt klagenævn, **som handler i fuld uafhængighed af Kommissionen, agenturet, de nationale sikkerhedsmyndigheder og enhver aktør i jernbanesektoren**, og hvis afgørelser igen kan indbringes for Domstolen. [Ændring 25]
- (32a) **Agenturpersonale, der rådgiver et klagenævn, må ikke selv tidligere have været involveret i den påklagede afgørelse.** [Ændring 26]
- (33) Det vil bidrage til en mere effektiv planlægning og forvaltning af agenturets ressourcer og øge kvaliteten af agenturets arbejde at have et bredere perspektiv på agenturets aktiviteter. Bestyrelsen bør derfor efter høring af de berørte parter vedtage et flerårigt arbejdsprogram, som revideres jævnlige.
- (34) Agenturets arbejde bør være præget af gennemsigtighed. Europa-Parlamentet bør kunne føre en effektiv kontrol, og det bør derfor have mulighed for at høre agenturets administrerende direktør og blive konsulteret om **de** flerårige **og de årlige arbejdsprogrammer**. Agenturet bør også anvende den relevante EU-lovgivning vedrørende aktindsigt. [Ændring 27]
- (35) ~~Efterhånden som der de seneste år er blevet oprettet flere decentrale agenturer, har budgetmyndigheden bestræbt sig på at forbedre gennemsigtigheden af og kontrollen med forvaltningen af de EU-midler, disse har fået bevilget, navnlig hvad angår opførelse af gebyrindtægter på budgettet, finanskontrol, beføjelser til at meddele decharge, bidrag til pensionsordninger og den interne budgetprocedure (adfærdskodeks). Tilsvarende bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999⁽¹⁾, bør finde ubegrænset anvendelse på agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig⁽²⁾.~~ [Ændring 28]
- (36) Målene for denne forordning, nemlig oprettelsen af et specialiseret organ, der skal finde frem til fælles løsninger på problemer vedrørende jernbanesikkerhed og interoperabilitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af arbejdsopgavernes kollektive karakter bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) For behørigt at kunne fastsætte niveauet for de gebyrer og afgifter, som agenturet bør kunne opkræve, bør Kommissionen have delegeret beføjelse til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår de artikler, der fastsætter bestemmelser for udstedelse og fornyelse af tilladelser til ibrugtagning af faste ~~togkontrol- og signalsystemer~~ **ERTMS-undersystemer**, udstedelse af tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer og typer af jernbanekøretøjer i omsætning og udstedelse af sikkerhedscertifikater. **Der bør fastsættes et differentieret niveau for gebyrer og afgifter i henhold til anvendelsesområde for og omfang af operationer specificeret i sikkerhedscertifikater og tilladelser.** Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. **Gebyrer og udgifter bør opgøres på gennemskuelig, rimelig og ensartet vis og bør ikke bringe de berørte EU-baserede branchers konkurrenceevne i fare.** [Ændring 29]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Onsdag den 26. februar 2014

Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og passende fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (37a) **Med henblik på at give effektiv tilskyndelse til standardisering af jernbanereservedele bør Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at vedtage retsakter om standardisering vedrørende reservedele. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. [Ændring 30]**
- (38) For at sikre gennemførelsen af artikel 21 og 22 i denne forordning om undersøgelse af forslag til nationale forskrifter og gældende nationale forskrifter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (39) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 29, 30, 31 og 51 i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (40) Den interinstitutionelle arbejdsgruppe om EU's decentrale agenturer nåede i juli 2012 til enighed om en fælles erklæring og fælles tilgang, der har til formål at strømline agenturerens aktiviteter og forbedre deres resultater, og der bør derfor gennemføres en række principper om agenturets forvaltning i henhold hertil.
- (41) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

PRINCIPPER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Unions Jernbaneagentur (i det følgende benævnt »agenturet«).
 2. Denne forordning fastsætter bestemmelser om:
 - a) agenturets oprettelse og opgaver
 - b) medlemsstaternes opgaver.
 3. Denne forordning finder anvendelse på:
 - a) interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem, som fastsat i direktiv .././EU [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]
 - b) sikkerheden i Unionens jernbanesystem, som fastsat i direktiv .././EU [direktivet om jernbanesikkerhed]
 - c) certificering af lokomotivførere, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF ⁽²⁾, **og certificering af alt sikkerhedsklassificeret personale. [Ændring 31]**
- 3a. Agenturets mål er at opnå et højt niveau af jernbanesikkerhed og bidrage til gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde. Disse mål opnås gennem:**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

Onsdag den 26. februar 2014

- a) *bidrag om tekniske anliggender til gennemførelsen af EU-lovgivning til højnelse af niveauet for jernbanesystemets interoperabilitet og udvikling af en fælles tilgang til sikkerhed inden for jernbanesystemet i Unionen*
- b) *en rolle som europæisk myndighed i samarbejde med de nationale sikkerhedsmyndigheder om tilladelse til at bringe jernbanekøretøjer i omsætning og om udstedelse af sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomheder*
- c) *indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser og optimering af procedurer*
- d) *overvågning af de nationale sikkerhedsmyndigheders indsats vedrørende interoperabiliteten og sikkerheden i jernbanesektoren.* [Ændring 32]

Artikel 2

Retlig status

1. Agenturet er et EU-organ, der har status som juridisk person.
2. Agenturet har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Agenturet kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Agenturet repræsenteres af direktøren.

Artikel 3

Agenturets virksomhed

Agenturet kan:

- a) rette henstillinger til Kommissionen vedrørende anvendelsen af artikel 11, 13, 14, 15, 23, 24, 26, 30, 32, 31, 33 og 41
- b) rette henstillinger til medlemsstaterne vedrørende anvendelsen af artikel 21, 22 og 30 **og til de nationale sikkerhedsmyndigheder vedrørende anvendelsen af artikel 29, stk. 4** [Ændring 33]
- c) afgive udtalelser til Kommissionen i henhold til artikel 9, 21, 22 og 38 og til medlemsstaternes berørte myndigheder i henhold til artikel 9
- d) vedtage afgørelser i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18
- e) afgive udtalelser, som udgør acceptable måder at overholde bestemmelserne på, i henhold til artikel 15
- f) udstede tekniske dokumenter i henhold til artikel 15
- g) udstede auditrapporter i henhold til artikel 29 og 30
- h) udstede retningslinjer og andre ikke-bindende dokumenter til gennemførelse af lovgivning om jernbaneinteroperabilitet og jernbanesikkerhed i henhold til artikel 11, 15 og 24.

KAPITEL 2

ARBEJDSMETODER

Artikel 4

Nedsættelse og sammensætning af arbejdsgrupperne

1. Agenturet nedsætter et begrænset antal arbejdsgrupper, der skal udarbejde henstillinger, navnlig vedrørende de tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI), de fælles sikkerhedsmål og de fælles sikkerhedsmetoder, **fælles sikkerhedsindikatorer, registre, enheder med ansvar for vedligeholdelse, de i artikel 15 omhandlede dokumenter og bestemmelser om minimumskvalifikationer for jernbanepersonale pålagt sikkerhedsklassificerede arbejdsfunktioner.** [Ændring 34]

Onsdag den 26. februar 2014

Agenturet kan på Kommissionens anmodning eller på eget initiativ efter at have hørt Kommissionen nedsætte arbejdsgrupper i andre behørigt begrundede tilfælde.

2. Agenturet udnævner eksperter til arbejdsgrupperne.

Agenturet udnævner de repræsentanter til arbejdsgrupperne, som de kompetente nationale myndigheder har nomineret til de arbejdsgrupper, som de ønsker at deltage i.

Agenturet udnævner sagkyndige fra jernbanesektoren til arbejdsgrupperne på baggrund af de lister, der er omhandlet i stk. 3. Dette sikrer, at arbejdsgrupperne har passende repræsentation fra **alle medlemsstaterne**, de dele af jernbanesektoren og de brugere, der eventuelt vil blive berørt af de foranstaltninger, som Kommissionen måtte foreslå på grundlag af henstillinger fra agenturet. [Ændring 35]

Agenturet kan om nødvendigt supplere arbejdsgrupperne med uafhængige eksperter og repræsentanter for internationale organisationer, som er anerkendt for deres kompetence på det pågældende område. Agenturets personale kan ikke udnævnes til arbejdsgrupperne **med undtagelse af arbejdsgruppernes formand, som skal være en repræsentant for agenturet**. [Ændring 36]

3. Hvert af de repræsentative organer, der er omhandlet i artikel 34, sender **en gang om året** agenturet en liste over de bedst kvalificerede eksperter, som har beføjelse til at repræsentere dem i de enkelte arbejdsgrupper. [Ændring 37]

4. Når de nævnte arbejdsgruppers arbejde har ~~direkte~~ indvirkning på arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed for arbejdstagerne i jernbanesektoren, deltager repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne **fra alle medlemsstaterne** i de pågældende arbejdsgrupper som ordinære medlemmer. [Ændring 38]

5. Medlemmernes rejse- og opholdsudgifter afholdes af agenturet i overensstemmelse med de forskrifter og tariffer, som bestyrelsen vedtager.

6. ~~Arbejdsgrupperne ledes af en repræsentant for agenturet.~~ [Ændring 39]

7. Gruppernes arbejde skal være præget af gennemsigtighed. Bestyrelsen vedtager arbejdsgruppernes forretningsorden.

Artikel 5

Høring af arbejdsmarkedets parter

Når det i artikel 11, 12, 15 og 32 omhandlede arbejde har direkte indvirkning på det sociale miljø eller arbejdsvilkårene for arbejdstagere i sektoren, hører agenturet arbejdsmarkedets parter i **alle medlemsstaterne inden for rammerne af** det sektordialogudvalg, som er nedsat i medfør af Kommissionens afgørelse 98/500/EF⁽¹⁾. [Ændring 40]

Høringen finder sted, inden agenturet forelægger sine henstillinger for Kommissionen. Agenturet tager behørigt hensyn til disse høringer og er til enhver tid rede til at komme med yderligere begrundelser for sine henstillinger. Agenturet sender **inden for to måneder** udtalelserne fra sektordialogudvalget til Kommissionen, som videresender dem til det udvalg, der er omhandlet i artikel 75. [Ændring 41]

Artikel 6

Høring af jernbanekunderne og -passagererne

Når det i artikel 11 og 15 omhandlede arbejde har direkte virkninger for jernbanekunderne og -passagererne, hører agenturet de organisationer, der repræsenterer disse, **herunder navnlig repræsentanter for bevægelseshæmmede passagerer**. Listen over de organisationer, der skal høres, udarbejdes af Kommissionen med bistand fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 75. [Ændring 42]

Høringen finder sted, inden agenturet forelægger sine forslag for Kommissionen. Agenturet tager behørigt hensyn til disse høringer og er til enhver tid rede til at komme med yderligere begrundelser for sine forslag. Agenturet sender **inden for to måneder** udtalelserne fra de berørte organisationer til Kommissionen, som videresender dem til det udvalg, der er omhandlet i artikel 75. [Ændring 43]

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 98/500/EF af 20. maj 1998 om oprettelse af et sektordialogudvalg til fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 27).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 7

Konsekvensanalyse

1. Agenturet gennemfører en konsekvensanalyse af sine henstillinger og udtalelser. Bestyrelsen vedtager en metode til udarbejdelse af konsekvensanalyser, der er baseret på den metode, som Kommissionen anvender, **under hensyntagen til kravene i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]**. Agenturet samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at der tages behørigt hensyn til eventuelt relevant arbejde i Kommissionen. **De antagelser, der ligger til grund for konsekvensanalysen, samt de anvendte datakilder skal klart fremgå af den rapport, som ledsager den enkelte henstilling.** [Ændring 44]

2. Inden agenturet påbegynder en aktivitet, der er planlagt i arbejdsprogrammet, gennemfører det en tidlig konsekvensanalyse, der beskriver:

- a) problemstillingen og sandsynlige løsningsforslag
- b) hvorvidt en specifik handling, herunder at agenturet retter en henstilling eller afgiver en udtalelse, er påkrævet
- c) agenturets bidrag til løsningen af problemet.

Derudover underkastes hver enkelt aktivitet og hvert enkelt projekt i arbejdsprogrammet en effektivitetsanalyse, både individuelt og i sammenhæng med hinanden, med henblik på at anvende agenturets budget og ressourcer bedst muligt.

3. Agenturet kan gennemføre en ex post-evaluering af den lovgivning, der følger af dets henstillinger.

4. Medlemsstaterne ~~stiller~~ **og de berørte parter stiller i påkrævet omfang og på agenturets anmodning** de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre konsekvensanalysen, til rådighed for agenturet. [Ændring 45]

Artikel 8

Undersøgelser

Hvis udførelsen af arbejdsopgaverne kræver det, iværksætter agenturet undersøgelser, som finansieres over agenturets eget budget.

Artikel 9

Udtalelser

1. På anmodning af **et eller flere af** de nationale tilsynsorganer, der er omhandlet i artikel 55 i **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2012/34/EU ⁽¹⁾, afgiver agenturet udtalelser om sikkerhedsaspekter i relation til sager, som de skal tage stilling til. [Ændring 46]

2. På anmodning af Kommissionen afgiver agenturet udtalelser om ændringer af en hvilken som helst retsakt, der vedtages på grundlag af direktiv ...[direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] eller direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed], navnlig hvor der bliver gjort opmærksom på, at der kan være mangler.

3. Med hensyn til de udtalelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2 og i andre artikler i denne forordning, afgiver agenturet sin udtalelse inden for to måneder, medmindre andet er aftalt. Udtalelserne offentliggøres af agenturet inden for to måneder i en udgave, der er renset for enhver oplysning, der måtte udgøre en forretningshemmelighed.

Artikel 10

Tilsyn i medlemsstaterne

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 12, 21, 22, 16, 17, **18**, 27, **28**, 29, 30, 31, **33** og 38, kan agenturet udføre tilsyn i medlemsstaterne i overensstemmelse med den politik, som bestyrelsen fastlægger. [Ændring 47]

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

Onsdag den 26. februar 2014

2. Agenturet oplyser den berørte medlemsstat om det planlagte tilsyn, de af agenturet udsendte tjenestemænds identitet og datoen for tilsynets begyndelse. De tjenestemænd ved agenturet, der har til opgave at udføre tilsyn, udfører denne opgave efter forelæggelse af en afgørelse fra den administrerende direktør med en beskrivelse af formålet med tilsynet.
3. Medlemsstaternes nationale myndigheder letter arbejdet for agenturets personale.
4. Agenturet udfærdiger en rapport for hvert tilsyn, som den sender til Kommissionen og til den pågældende medlemsstat.
5. Stk. 1-4 berører ikke de tilsyn, der er omhandlet i artikel 29, stk. 6, og 30, stk. 6, der gennemføres i henhold til den procedure, der er beskrevet i disse artikler.

KAPITEL 3

OPGAVER VEDRØRENDE JERNBANESIKKERHED

Artikel 11

Teknisk bistand — henstillinger om jernbanesikkerhed

1. Agenturet retter henstillinger til Kommissionen om de fælles sikkerhedsmetoder, **de fælles sikkerhedsindikatorer** og de fælles sikkerhedsmål, der er fastsat i artikel 6 og 7 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]. Agenturet retter også henstillinger til Kommissionen om periodiske revisioner af de fælles sikkerhedsmetoder og de fælles sikkerhedsmål. [**Ændring 48**]
2. Agenturet retter på anmodning af Kommissionen eller på eget initiativ henstillinger til Kommissionen om andre sikkerhedsforanstaltninger.
3. Agenturet kan udstede retningslinjer og andre ikke-bindende dokumenter til fremme af gennemførelsen af lovgivning om jernbanesikkerhed.

Artikel 12

Sikkerhedscertifikater

Agenturet udsteder, **forny**, **suspenderer**, **ændrer eller tilbagekalder** EU-sikkerhedscertifikater i henhold til artikel 10 og 11 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed], **jf. dog artikel 10, stk. 2a, i samme direktiv**. [**Ændring 49**]

Artikel 13

Vedligeholdelse af køretøjer

1. Agenturet bistår Kommissionen i forbindelse med systemet til certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse, i henhold til artikel 14, stk. 6, i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed].
2. Agenturet afgiver henstillinger til Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 7, i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed].
3. Agenturet undersøger de alternative foranstaltninger, der er truffet afgørelse om i henhold til artikel 15 i direktiv... [direktivet om jernbanesikkerhed] i forbindelse med den rapport, der er omhandlet i artikel 30, stk. 2, i nærværende forordning.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 14

Jernbanebefordring af farligt gods

Agenturet følger udviklingen i lovgivningen om jernbanebefordring af farligt gods som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF⁽¹⁾ og sammenligner den med lovgivningen om interoperabilitet og sikkerhed i jernbanesystemet, navnlig de væsentlige krav. Agenturet bistår Kommissionen med henblik herpå og kan afgive henstillinger på Kommissionens anmodning eller på eget initiativ.

Artikel 14a

Spontan indberetning af hændelser

Agenturet opretter et system, som giver mulighed for spontant og anonymt at indberette enhver hændelse, som kan indebære en fare for systemets sikkerhed. Agenturet opretter en mekanisme til automatisk information af de ansvarlige aktører. Agenturet koordinerer endvidere meddelelser om indberetninger fra de nationale agenturer, især når de kan få indvirkning på sikkerheden i flere medlemsstater. [Ændring 50]

KAPITEL 4

OPGAVER VEDRØRENDE INTEROPERABILITET

Artikel 15

Teknisk bistand vedrørende interoperabilitet i jernbanesystemet

1. Agenturet:
 - a) retter henstillinger til Kommissionen om de tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI) og revisionen af disse i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]
 - b) retter henstillinger til Kommissionen om skabelonerne til erklæringen om EF-verifikation og til dokumenterne i det tekniske dossier, der skal ledsage den, i henhold til artikel 15, stk. 7, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]
 - c) retter henstillinger til Kommissionen om specifikationer for registre og revisionen af disse i overensstemmelse med artikel 43, 44 og 45 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]
 - d) afgiver udtalelser, der udgør acceptable måder at overholde bestemmelserne på i forbindelse med mangelfulde TSI'er, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], og videresender dem til Kommissionen
 - e) afgiver udtalelser til Kommissionen om anmodninger vedrørende medlemsstaternes manglende opfyldelse af TSI'erne i henhold til artikel 7 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]
 - f) udsteder tekniske dokumenter i overensstemmelse med artikel 4, stk. 9, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]
 - g) retter henstillinger til Kommissionen om arbejdsbetingelserne for alt personale, der udfører sikkerhedskritiske opgaver
 - ga) retter henstillinger til Kommissionen om europæiske standarder, der skal udvikles af de relevante europæiske standardiseringsorganer, især angående reservedele [Ændring 52].**
 - gb) retter detaljerede anmodninger om standarder til de relevante europæiske standardiseringsorganer, således at de kan udføre det mandat, som de er pålagt af Kommissionen [Ændring 53]**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om inlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

Onsdag den 26. februar 2014

- gc) *retter henstillinger til Kommissionen vedrørende lovforslag om certificering af togpersonale, der varetager sikkerhedsopgaver* [Ændring 54]
- gd) *retter henstillinger til Kommissionen om harmonisering af de nationale forskrifter i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, navnlig hvis en forskrift berører flere medlemsstater; dette arbejde udføres i samarbejde med de nationale sikkerhedsmyndigheder;* [Ændring 55]
- ge) *afgiver på Kommissionens anmodning udtalelser om interoperabilitetskomponenter, der ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 11 i direktiv ... [the direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].* [Ændring 56]
- gf) *retter henstillinger til Kommissionen om fælles minimumsintervaller for eftersyn (tidsintervaller og kilometertal) for det rullende materiel (godsvogne, passagervogne, lokomotiver).* [Ændring 57]

2. Med henblik på at udarbejde udkast til henstillinger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b) og c), skal agenturet: [Ændring 58]

- a) sikre, at de tekniske specifikationer for interoperabilitet og specifikationerne for registre er tilpasset de tekniske fremskridt, markedsudviklingen og de samfundsmæssige krav **i den hensigt at forbedre effektiviteten af jernbanesystemet under samtidig hensyntagen til dets omkostningseffektivitet** [Ændring 59]
- b) sikre, at udviklingen og ajourføringen af de tekniske specifikationer for interoperabilitet samordnes med udviklingen af de for interoperabilitet nødvendige europæiske standarder, og holde den nødvendige kontakt med de europæiske standardiseringsorganer

ba) *deltage med observatørstatus i de relevante arbejdsgrupper om standardisering* [Ændring 60]

3. Agenturet kan udstede retningslinjer og andre ikke-bindende dokumenter til fremme af gennemførelsen af lovgivning om jernbaneinteroperabilitet.

3a. **Agenturet skal inddrage arbejdsgrupperne, når dette er fastsat i artikel 4.** [Ændring 61]

Artikel 16

Tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer i omsætning

Agenturet udsteder, **forny, suspenderer, ændrer eller tilbagekald** tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer i omsætning i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv ... [the direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], **jf. dog artikel 20, stk. 9a, i dette direktiv.** [Ændring 62]

Artikel 17

Tilladelser til at bringe typer af jernbanekøretøjer i omsætning

Agenturet udsteder, **forny, suspenderer, ændrer eller tilbagekald** tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning i overensstemmelse med artikel 22 i direktiv ... [the direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. [Ændring 63]

Artikel 18

~~Tilladelser~~ **Tilladelse** til ibrugtagning af faste ~~togkontrol- og signal-systemer~~ **ERTMS-systemer** [Ændring 64]

Agenturet udsteder, **forny, suspenderer, ændrer eller tilbagekald** tilladelser til ibrugtagning af faste ~~togkontrol- og signal-systemer~~ **ERTMS-systemer**, der ligger eller drives i Unionen som helhed, i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv ... [the direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. [Ændring 65]

Artikel 19

Telematik

1. Agenturet fungerer som systemmyndighed og er ansvarlig for vedligeholdelsen af de tekniske specifikationer for trafiktelematikken i overensstemmelse med de relevante TSI.

Onsdag den 26. februar 2014

1a. Agenturet kan eventuelt spille en rolle i forbindelse med fremme af åben og fuld adgang til data, herunder et internationalt datasæt med tidstabeller. [Ændring 66]

2. Agenturet fastsætter, offentliggør og anvender en procedure for forvaltning af anmodninger om ændringer af disse specifikationer. Med henblik herpå opretter og fører agenturet et register over anmodninger om ændringer af trafiktelematikspecifikationer og disses status.

3. Agenturet udvikler og vedligeholder de tekniske værktøjer til brug ved forvaltningen af de forskellige versioner af trafiktelematikspecifikationerne **og håndhæver kompatibiliteten, både nedad og opad, af disse forskellige versioner. [Ændring 67]**

4. Agenturet bistår Kommissionen ved overvågningen af udbredelsen af trafiktelematikken i overensstemmelse med de relevante TSI.

Artikel 20

Bistand til de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Agenturet bistår de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], i deres arbejde. Denne bistand omfatter navnlig udarbejdelse af retningslinjer for vurderingen af en interoperabilitetskomponents overensstemmelse eller anvendelsegnehed, som omhandlet i artikel 9 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], og retningslinjer for EF-verifikationsproceduren, som omhandlet i artikel 10 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].

2. Agenturet letter samarbejdet mellem de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, navnlig ved at fungere som teknisk sekretariat for deres koordineringsgruppe.

KAPITEL 5

OPGAVER VEDRØRENDE NATIONALE FORSKRIFTER

Artikel 21

Undersøgelse af forslag til nationale forskrifter

1. Inden to måneder efter modtagelsen undersøger agenturet de forslag til nationale forskrifter, som det forelægges i henhold til:

a) artikel 8, stk. 2, i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]

b) artikel 14 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].

2. Såfremt agenturet, efter at have gennemført undersøgelsen **inden for den i stk. 1 omhandlede frist**, mener, at de nationale forskrifter fremmer de væsentlige krav for interoperabilitet, de fælles sikkerhedsmetoder, der skal respekteres, og de fælles sikkerhedsmål, der skal opfyldes, og ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af jernbanetransportoperationer ~~mellem medlemsstaterne~~, underretter agenturet Kommissionen og den berørte medlemsstat om sin positive vurdering. Kommissionen godkender forskriften i det i artikel 23 omhandlede IT-system. **[Ændring 68]**

3. Hvis undersøgelsen i stk. 1 fører til en negativ vurdering af forskriften, skal agenturet:

a) rette en henstilling til den berørte medlemsstat, som begrundes, hvorfor den pågældende forskrift ikke bør træde i kraft og/eller anvendes

b) underrette Kommissionen om den negative vurdering.

4. Hvis medlemsstaten ikke har reageret inden for to måneder efter modtagelsen af agenturets henstilling, jf. stk. 3, litra a), kan Kommissionen, efter at have modtaget de i stk. 3, litra b), omhandlede oplysninger, og efter at have hørt den berørte medlemsstats begrundelse, vedtage en afgørelse rettet til den berørte medlemsstat, hvori den anmoder om, at medlemsstaten ændrer det pågældende forslag til forskrift eller suspenderer forskriftens vedtagelse, ikrafttrædelse eller gennemførelse.

Onsdag den 26. februar 2014

4a. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på nationale bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen eller på krav til kvalifikationer og uddannelse af jernbanepersonale med sikkerhedsrelaterede opgaver. [Ændring 69]

4b. I tilfælde af hastende forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 8 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] og artikel 14, stk. 4, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], navnlig efter en ulykke eller en hændelse, leder agenturet harmoniseringen af reglerne på EU-niveau i forbindelse med de nationale sikkerhedsmyndigheder. Om nødvendigt retter agenturet en henstilling eller en udtalelse til Kommissionen. [Ændring 70]

Artikel 22

Undersøgelse af gældende nationale forskrifter

1. Inden to måneder efter modtagelsen undersøger agenturet de forslag til nationale forskrifter, som det forelægges i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].

1a. Agenturet undersøger nationale forskrifter, som er i kraft på datoen, hvor denne forordning finder anvendelse. I dette øjemed foreslår agenturet bestyrelsen en arbejdsplan for denne undersøgelse som led i de flerårige arbejdsprogrammer omhandlet i artikel 48. Hvert år forelægger agenturet i henhold til artikel 50 bestyrelsen en statusrapport om sit arbejde og de opnåede resultater. [Ændring 71]

2. Såfremt agenturet, efter at gennemført undersøgelsen i stk. 1, mener, at de nationale forskrifter fremmer de væsentlige krav for interoperabilitet, de fælles sikkerhedsmetoder, der skal respekteres, og de fælles sikkerhedsmål, der skal opfyldes, og ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af jernbanetransportoperationer mellem medlemsstaterne, underretter agenturet Kommissionen og den berørte medlemsstat om sin positive vurdering. Kommissionen godkender forskriften i det i artikel 23 omhandlede IT-system. [Ændring 72]

3. Hvis undersøgelsen i stk. 1 fører til en negativ vurdering af forskriften, skal agenturet:

a) rette en henstilling til den berørte medlemsstat, ~~som begrundes~~ **om omgående at ophæve eller ændre den forskrift, der er genstand for negativ vurdering, og begrunde**, hvorfor den pågældende forskrift skal ændres eller ophæves [Ændring 73]

b) underrette Kommissionen om den negative vurdering **og medsende den henstilling, der er rettet til medlemsstaten.** [Ændring 74]

4. Hvis medlemsstaten ikke har reageret inden for to måneder efter modtagelsen af agenturets henstilling, jf. i stk. 3, litra a), kan Kommissionen, efter at have modtaget de i stk. 3, litra b), omhandlede oplysninger, og efter at have hørt den berørte medlemsstats begrundelse, vedtage en afgørelse rettet til den berørte medlemsstat, hvori den anmoder om, at medlemsstaten ændrer eller ophæver den pågældende forskrift.

5. Proceduren i stk. 2 ~~og~~ **3 og 4** finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor agenturet får kendskab til, at en national forskrift, uanset om den har været forelagt agenturet, er overflødig eller i strid med de fælles sikkerhedsmetoder, de fælles sikkerhedsmål, de tekniske specifikationer for interoperabilitet eller enhver anden EU-lovgivning på jernbaneområdet **eller skaber en urimelig hindring for det fælles jernbanemarked. I så fald finder de i stk. 1 fastsatte frister anvendelse.** [Ændring 75]

5a. I forbindelse med uddannelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for jernbanepersonale med ansvar for sikkerhedskritiske opgaver kan agenturet alene anvende dette stykke, hvis de nationale bestemmelser har en potentielt diskriminerende virkning. [Ændring 76]

Artikel 22a

Anvendelse af databasen

Agenturet gennemfører den tekniske undersøgelse af de gældende nationale forskrifter, der er omhandlet i national lovgivning, som opført i databasen over referencedokumenter, fra og med datoen for denne forordnings ikrafttræden. [Ændring 77]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 23

IT-system til brug ved underretning og klassifikation af nationale forskrifter

1. Agenturet etablerer og vedligeholder et særligt IT-system, som indeholder de nationale forskrifter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, og **de acceptable nationale metoder til at opnå overensstemmelse omhandlet i artikel 2, stk. 28a, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. Agenturet** gør det tilgængeligt for de interesserede parter og for offentligheden. [Ændring 78]

1a. Senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver gældende national bestemmelse, som ikke er blevet anmeldt på datoen for denne forordnings ikrafttræden. [Ændring 79]

2. Medlemsstaterne forelægger agenturet og Kommissionen de i artikel 21, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, omhandlede nationale regler ved hjælp af det IT-system, der er omhandlet i stk. 1. Agenturet offentliggør forskriften i systemet og bruger samme system til underretning af Kommissionen, jf. artikel 21, stk. 2, og 22, stk. 2. **Agenturet bruger it-systemet til at underrette Kommissionen om negative henstillinger fremsendt til en medlemsstat i henhold til artikel 21, stk. 3, og artikel 22, stk. 3, litra b).** [Ændring 80]

3. Agenturet klassificerer de forelagte nationale forskrifter i henhold til artikel 14, stk. 8, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. Hertil anvender agenturet det i stk. 1 omhandlede IT-system.

4. Agenturet klassificerer de forelagte nationale forskrifter i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] under hensyntagen til udviklingen i EU-lovgivningen. Til dette formål udvikler agenturet et værktøj til forvaltning af forskrifter, som medlemsstaterne anvender til at forenkle deres system af nationale forskrifter. Agenturet anvender det i stk. 1 omhandlede IT-system til offentliggørelse af værktøjet.

4a. Agenturet skal også offentliggøre status for evalueringen af disse regler, og resultaterne af evalueringen, når den er afsluttet, via det system, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. [Ændring 81]

KAPITEL 6

OPGAVER VEDRØRENDE ERTMS

Artikel 24

Systemmyndighed for ERTMS

1. Agenturet fungerer som systemmyndighed og er ansvarlig for vedligeholdelsen af de tekniske specifikationer for ERTMS.

2. Agenturet fastsætter, offentliggør og anvender en procedure for forvaltning af anmodninger om ændringer af disse specifikationer. Med henblik herpå opretter og fører agenturet et register over anmodninger om ændringer af ERTMS-specifikationer og disses status.

3. Agenturet retter henstilling om vedtagelse af nye versioner af de tekniske specifikationer for ERTMS. Dette sker dog først, når den foregående version er blevet gennemført i tilstrækkelig grad. Udviklingen af nye versioner må ikke være til skade for udbredelsen af ERTMS, stabiliteten af de specifikationer, der er nødvendige for at optimere fremstillingen af ERTMS-udstyr, udbyttet af jernbanevirksomhedernes **og ihændehavernes** investeringer og den effektive planlægning af udbredelsen af ERTMS. [Ændring 82]

4. Agenturet udvikler og vedligeholder de tekniske værktøjer til forvaltningen af de forskellige versioner af ERTMS for at sikre, at net og køretøjer, der er udstyret med forskellige versioner, er teknisk og driftsmæssigt forenelige og for at fastsætte incitamentet til hurtig gennemførelse af de gældende versioner.

5. Agenturet sikrer i overensstemmelse med artikel 5, stk. 10, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], at på hinanden følgende versioner af ERTMS-udstyr er teknisk kompatibelt med tidligere versioner.

6. Agenturet udarbejder og formidler relevante retningslinjer for gennemførelse og forklarende dokumentation i forbindelse med de tekniske specifikationer for ERTMS til de interesserede parter.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 25

ERTMS ad hoc-arbejdsgruppe bestående af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Agenturet opretter og fører forsædet for en ERTMS ad hoc-arbejdsgruppe bestående af de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv ... [Direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet].

Arbejdsgruppen kontrollerer, at de procedurer for vurderingen af en interoperabilitetskomponents overensstemmelse eller anvendelseegnethed, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], og de EF-verifikationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 10 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], og som er udført af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, anvendes ensartet.

2. Hvert andet år aflægger agenturet rapport til Kommissionen om arbejdsgruppens aktiviteter, jf. stk. 1, inklusive mødestatistikker for de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganers repræsentanter i arbejdsgruppen.

3. Agenturet evaluerer gennemførelsen af proceduren for overensstemmelsesvurderingen af interoperabilitetskomponenter og EF-verifikationsproceduren for ERTMS-udstyr og forelægger hvert andet år Kommissionen en rapport, der i relevant omfang indeholder henstillinger om forbedringer.

Artikel 26

Bistand vedrørende teknisk og driftsmæssig forenelighed mellem mobilt og fast ERTMS-udstyr

1. Agenturet ~~kan yde~~ **yder** bistand til en jernbanevirksomhed på dennes anmodning i forbindelse med kontrol af den tekniske og driftsmæssige forenelighed mellem mobilt og fast ERTMS-udstyr, inden et køretøj tages i brug. [**Ændring 83**]

2. Finder agenturet, at der er risiko for manglende teknisk og driftsmæssig forenelighed mellem net og køretøjer, der er udstyret med ERTMS-udstyr ~~i forbindelse med specifikke ERTMS-projekter~~, kan det anmode de rette aktører, navnlig fabrikanter, bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, jernbanevirksomheder, **ihændehavere**, infrastrukturforvaltere og nationale sikkerhedsmyndigheder om at udlevere alle relevante oplysninger om de anvendte procedurer for EF-verifikation og ibrugtagning samt om de driftsmæssige forudsætninger. Agenturet underretter **omgående** Kommissionen om sådanne risici og retter i givet fald henstillinger til Kommissionen om, hvad der bør gøres. [**Ændring 84**]

2a. Agenturet opretter en prøveskinne og et laboratorium til centraliseret afprøvning af fast og mobilt ERTMS-udstyr. [**Ændring 85**]

Artikel 27

Bistand til udbredelsen af ERTMS og til ERTMS-projekter

1. Agenturet overvåger udbredelsen af ERTMS i henhold til den plan, der er fastsat i Kommissionens afgørelse 2012/88/EU⁽¹⁾, og koordineringen af arbejdet med at installere ERTMS langs de transeuropæiske transportkorridorer og korridorerne for jernbanegods som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010⁽²⁾.

2. Agenturet sikrer, at der gennemføres en teknisk opfølgning på EU-finansierede projekter vedrørende udbredelsen af ERTMS, herunder analyser af udbudsmateriale i forbindelse med udbudsrunder, hvis dette er relevant. Agenturet bistår desuden om nødvendigt modtagerne af EU-midler for at sikre, at de tekniske løsninger, der er anvendt på disse projekter, fuldt ud overholder de tekniske specifikationer til interoperabilitet, der vedrører togkontrol- og signalsystemer, og dermed er fuldt interoperable.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2012/88/EU af 25. januar 2012 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for togkontrol- og kommunikationsdelsystemerne i det transeuropæiske jernbanesystem (EUT L 51 af 23.2.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 22).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 28

Akkreditering af laboratorier

1. Agenturet yder teknisk bistand, navnlig i form af retningslinjer for akkrediteringsorganerne, i forbindelse med en harmonisering af akkrediteringen af ERTMS-laboratorier, jf. forordning (EF) nr. 765/2008.
2. Agenturet kan deltage i de peerevalueringer, der kræves i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008.

2a. Hvis agenturet er i tvivl om et akkrediteret laboratoriums effektivitet, underretter det det kompetente akkrediteringsorgan, den berørte medlemsstat og de nationale sikkerhedsmyndigheder herom. Agenturet opfordres til at deltage som observatør i peerevalueringen. Når der opstår tvivl, underretter agenturet omgående den berørte medlemsstat og de nationale sikkerhedsmyndigheder herom. [Ændring 86]

KAPITEL 7

OPGAVER VEDRØRENDE OVERVÅGNINGEN AF DET FÆLLES EUROPÆISKE JERNBANEOMRÅDE

Artikel 29

Tilsyn med de nationale jernbanesikkerhedsmyndigheder

1. Agenturet fører tilsyn med de nationale sikkerhedsmyndigheders indsats og beslutningstagning ved hjælp af audits og tilsyn.
2. Agenturet har ret til at auditere:
 - a) de nationale sikkerhedsmyndigheders evne til at udføre opgaver vedrørende sikkerheden og interoperabiliteten i jernbanesektoren
 - b) effektiviteten af den overvågning, som de nationale sikkerhedsmyndigheder foretager af aktørernes sikkerhedsledelses-system, jf. artikel 16 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed].

Procedurerne for auditering vedtages af bestyrelsen.

3. Agenturet udarbejder auditrapporter og sender dem til de berørte nationale sikkerhedsmyndigheder og til Kommissionen. Hver auditrapport indeholder navnlig en liste over de mangler, som agenturet har konstateret, og henstillinger om forbedringer.
4. Såfremt agenturet vurderer, at de i stk. 3 omhandlede mangler forhindrer den berørte nationale sikkerhedsmyndighed i effektivt at udføre sine opgaver inden for jernbanesikkerhed og interoperabilitet, retter agenturet henstilling til den nationale sikkerhedsmyndighed om at træffe de fornødne foranstaltninger inden for en tidsfrist, ~~der fastsættes som agenturet fastsætter~~ **der fastsættes ud fra manglens alvor. [Ændring 87]**
5. Hvis den nationale sikkerhedsmyndighed er uenig i agenturets henstilling, jf. stk. 4, eller hvis den nationale sikkerhedsmyndighed ikke har reageret inden for tre måneder efter modtagelsen af agenturets henstilling, kan Kommissionen inden for en frist på seks måneder træffe afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 75.
6. Agenturet har desuden ret til at gennemføre anmeldte eller uanmeldte tilsyn hos de nationale sikkerhedsmyndigheder for at kontrollere bestemte aktivitets- og indsatsområder, navnlig gennemgå dokumenter, processer og optegnelser vedrørende deres opgaver, jf. artikel 16 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]. Disse tilsyn kan gennemføres på ad hoc-basis eller i henhold til en plan, som agenturet udarbejder. Et tilsyn varer maksimalt to dage. Medlemsstaternes nationale myndigheder letter arbejdet for agenturets personale. Agenturet udfærdiger en rapport til Kommissionen om hvert tilsyn.

Onsdag den 26. februar 2014

6a. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2a, i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] og artikel 20, stk. 9a, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], hvor nationale sikkerhedsmyndigheder træffer modstridende afgørelser og der ikke opnås nogen gensidigt acceptabel afgørelse, skal den ansøger, som sagen vedrører, eller en involveret national sikkerhedsmyndighed forelægge afgørelserne for agenturet, som træffer afgørelse. [Ændring 88]

Artikel 30

Tilsyn med de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Agenturet fører kontrol med de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer i form af bistand til akkrediteringsorganerne, audits og tilsyn som omhandlet i stk. 2-5.
2. Agenturet støtter, via den europæiske akkrediteringsinfrastruktur, der er anerkendt i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008, en harmoniseret akkreditering af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, navnlig i form af vejledning af akkrediteringsorganerne om evalueringskriterier og procedurer til vurdering af, hvorvidt de bemyndigede organer opfylder kravene i ~~artikel 27~~ **kapitel 6** i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. [Ændring 89]
3. For så vidt angår bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, der ikke er akkrediteret i henhold til artikel 24 i direktiv... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], kan agenturet auditere deres evne til at opfylde kravene i artikel 27 i samme direktiv. Procedurerne for auditering vedtages af bestyrelsen.
4. Agenturet udarbejder auditrapporter, der dækker de i stk. 3 omhandlede aktiviteter, og sender dem til de berørte bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer og til Kommissionen. Hver auditrapport indeholder navnlig en liste over de mangler, som agenturet har konstateret, og henstillinger om forbedringer. Såfremt agenturet vurderer, at disse mangler forhindrer det berørte bemyndigede organ i effektivt at udføre sine opgaver inden for jernbanesikkerhed og interoperabilitet, vedtager agenturet en henstilling, hvori den anmoder den medlemsstat, som det bemyndigede organ er etableret i, om at træffe de fornødne foranstaltninger inden for en **af agenturet fastsat** tidsfrist. [Ændring 90]
5. Hvis medlemsstaten er uenig i agenturets henstilling, jf. stk. 4, eller hvis det bemyndigede organ ikke har reageret inden for tre måneder efter modtagelsen af agenturets henstilling, kan Kommissionen inden for en frist på seks måneder vedtage en udtalelse efter rådgivningsproceduren i artikel 75.
6. Agenturet har desuden ret til, evt. i samarbejde med det relevante nationale akkrediteringsorgan, at gennemføre anmeldte eller uanmeldte tilsyn hos de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer for at kontrollere bestemte aktivitets- og indsatsområder, navnlig gennemgå dokumenter, certifikater og optegnelser vedrørende deres opgaver, jf. artikel 27 i direktiv [...] [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. Disse tilsyn kan gennemføres på ad hoc-basis eller i henhold til en plan, som agenturet udarbejder. Et tilsyn varer maksimalt to dage. De bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer letter arbejdet for agenturets personale. Agenturet udfærdiger en rapport til Kommissionen om hvert tilsyn.

Artikel 31

Overvågning af udviklingen i interoperabiliteten og jernbanesikkerheden

1. Sammen med netværket af nationale sikkerhedsmyndigheder indsamler agenturet relevante oplysninger om ulykker og hændelser og overvåger de nationale sikkerhedsmyndigheders bidrag til sikkerheden i jernbanesystemet som helhed.
2. Agenturet overvåger jernbanesystemets overordnede sikkerhedsniveau **og rammerne for sikkerhedsregulering**. Agenturet kan især anmode om bistand fra de netværk, der er omhandlet i artikel 34, herunder til indsamling af data. Agenturet støtter sig desuden til de oplysninger, som Eurostat har indsamlet, og samarbejder med Eurostat for at undgå dobbeltarbejde og for at sikre, at der er metodisk sammenhæng mellem de fælles sikkerhedsindikatorer og de indikatorer, der anvendes i forbindelse med andre transportformer. [Ændring 91]
3. Agenturet kommer på Kommissionens anmodning med henstillinger om, hvordan man forbedrer interoperabiliteten i jernbanesystemerne, herunder navnlig ved at lette koordineringen mellem jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne eller infrastrukturforvalterne imellem **udvikler et fælles system til indberetning og overvågning af hændelser**. [Ændring 92]

Onsdag den 26. februar 2014

4. Agenturet følger **og vurderer** udviklingen i jernbanesystemernes interoperabilitet og sikkerhed **og de hertil knyttede omkostninger og fordele**. Hvert andet år forelægger det Kommissionen en rapport om de fremskridt, der er sket på disse områder, og denne rapport offentliggøres. [**Ændring 93**]

5. Agenturet fremlægger på Kommissionens anmodning statusrapporter for gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivning om jernbanesikkerhed og interoperabilitet i en given medlemsstat.

KAPITEL 8 ANDRE OPGAVER

Artikel 32 Jernbanepersonale

1. Agenturet udfører de opgaver vedrørende jernbanepersonale, som er omhandlet i artikel 4, 20, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 og 37 i direktiv 2007/59/EF.
2. Kommissionen kan anmode agenturet om at udføre andre opgaver vedrørende jernbanepersonale i henhold til direktiv 2007/59/EF **og vedrørende jernbanepersonale, der er pålagt sikkerhedsrelaterede opgaver, som ikke er dækket af direktiv 2007/59/EF**. [**Ændring 94**]
3. Agenturet hører de myndigheder, der er kompetente inden for spørgsmål om jernbanepersonale, i forbindelse med de i stk. 1 og 2 omhandlede opgaver. Agenturet kan fremme samarbejdet mellem disse myndigheder bl.a. ved at arrangere relevante møder med deres repræsentanter.

Artikel 33 Registre og adgangen til dem

1. Agenturet ~~opretter og fører~~ **definerer** de europæiske registre, der er omhandlet i artikel 43, 44 og 45 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], **i et praktisk, effektivt og brugervenligt format til fuld støtte for erhvervs- og driftsmæssige behov**. Agenturet fungerer som systemmyndighed for alle registre og databaser, der er omhandlet i jernbanesikkerhedsdirektivet, interoperabilitetsdirektivet og lokomotivførerdirektivet. Dette indebærer navnlig: [**Ændring 95**]

- a) udvikling og vedligeholdelse af specifikationer for registrene
- b) koordinering af udviklingen af registrene i medlemsstaterne
- c) vejledning af de relevante interesserede parter om registrene
- d) udstedelse af henstillinger til Kommissionen om forbedringer af specifikationerne for eksisterende registre og eventuelle behov for at oprette nye registre

da) opretter og vedligeholder de registre, der er omhandlet i litra g), i) og ma) [**Ændring 96**]

db) oprettelse af et europæisk køretøjsregister. [**Ændring 97**]

1a. Det europæiske køretøjsregister:

- a) **føres af agenturet**
- b) **skal være offentligt**
- c) **indarbejdes i det nationale køretøjsregister senest to år efter denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatet for type dokumentet. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 75**

Onsdag den 26. februar 2014

d) omfatter mindst følgende oplysninger om hver køretøjstype:

- i) de tekniske kendetegn for den pågældende køretøjstype som fastlagt i den relevante TSI
- ii) fabrikantens navn
- iii) datoerne for og henvisningerne til de fortløbende tilladelser til denne køretøjstype, herunder eventuelle begrænsninger eller tilbagekaldelser, og angivelse af de medlemsstater som har udstedt tilladelsen
- iv) konstruktionsmæssige elementer for handicappede og bevægelseshæmmede personer.

Når agenturet udsteder, fornyer, ændrer, suspenderer eller tilbagekalder en tilladelse til ibrugtagning af et køretøj, ajourfører det øjeblikkeligt registeret. [Ændring 98]

2. Agenturet gør følgende dokumenter og registre, der er omhandlet i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] og i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed], offentligt tilgængelige **gennem en gennemført, brugervenlig og lettilgængelig it-løsning**: [Ændring 99]

- a) EF-verifikationserklæringerne for delsystemer
 - b) EF-erklæringerne om interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse og EF-erklæringerne om interoperabilitetskomponenternes anvendelseegnethed
 - c) de licenser, der udstedes i henhold til direktiv ... [direktivet om oprettelse af et fælles europæiske jernbaneområde (omarbejdning)]
 - d) de EU-sikkerhedscertifikater, der udstedes i henhold til artikel 10 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]
 - e) de undersøgelsesrapporter, der fremsendes til agenturet i henhold til artikel 24 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]
 - f) de nationale forskrifter, som meddeles Kommissionen i henhold til artikel 8 i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] og artikel 14 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet], **samt agenturets vurdering af disse** [Ændring 100]
 - g) ~~køretøjsregistre, herunder links til de nationale registre~~ **det europæiske køretøjsregister** [Ændring 101]
 - h) infrastrukturregistre, herunder links til de nationale registre
 - i) det europæiske register over godkendte køretøjstyper
 - j) registret over anmodninger om ændringer og planlagte ændringer af ERTMS-specifikationer
 - k) registret over anmodninger om ændringer og planlagte ændringer af TSI for telematik for persontrafikken (TAP)/TSI for telematik for godstrafikken (TAF)
 - l) det register over mærker for ihændeavere af køretøjer, som agenturet fører i henhold til TSI'en for trafikstyring og drift
 - m) kvalitetsrapporter udarbejdet i henhold til artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 ⁽¹⁾
- ma) registeret over certificerede enheder med ansvar for vedligeholdelse i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv... [direktivet om jernbanesikkerhed].** [Ændring 102]

3. På grundlag af et udkast udarbejdet af agenturet drøfter og aftaler Kommissionen og medlemsstaterne, hvordan de dokumenter, der er nævnt i stk. 2, skal fremsendes i praksis.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

Onsdag den 26. februar 2014

4. Når de berørte organer fremsender de i stk. 2 omhandlede dokumenter, kan de angive, hvilke dokumenter der af hensyn til sikkerheden ikke må offentliggøres.
5. De nationale myndigheder, som er ansvarlige for udstedelsen af de i stk. 2, litra c) og d), nævnte licenser og certifikater, giver inden ~~en måned~~ **ti dage** agenturet meddelelse om enhver individuel beslutning om udstedelse, fornyelse, ændring eller tilbagekaldelse af disse licenser og certifikater. [**Ændring 103**]
6. Agenturet kan tilføje ethvert offentligt dokument eller link, som bidrager til opfyldelsen af denne forordnings mål, til den offentlige database under hensyntagen til gældende EU-lovgivning om databeskyttelse.

Artikel 34

Netværk af nationale sikkerhedsmyndigheder, ~~undersøgesorganer~~ og repræsentative organer [**Ændring 104**]

1. Agenturet opretter et netværk af nationale sikkerhedsmyndigheder ~~og af undersøgesorganer~~ i henhold til artikel ~~21~~ **17, stk. 4**, i direktiv.../... [direktivet om jernbanesikkerhed]. Agenturet stiller et sekretariat til rådighed for disse netværk. Netværkene har hovedsageligt til opgave at: [**Ændring 105**]
 - a) udveksle information om jernbanesikkerhed og interoperabilitet
 - b) fremme bedste praksis
 - c) indsamle oplysninger om jernbanesikkerhed, navnlig oplysninger om de fælles sikkerhedsindikatorer, til agenturet

ca) underrette agenturet om eventuelle mangler ved den lovgivning, der er afledt af direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] og direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. [Ændring 106]

Agenturet letter samarbejdet mellem disse netværk og kan f.eks. beslutte at afholde fælles møder med begge netværk.

2. Agenturet opretter et netværk af repræsentative organer fra jernbanesektoren, **herunder repræsentanter for passagerer, bevægelseshæmmede passagerer og personale**, på europæisk niveau. Listen over disse organer oprettes ved en gennemførelsesretsakt, der vedtages af Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 75. Agenturet stiller et sekretariat til rådighed for dette netværk. Netværket har hovedsageligt til opgave at: [**Ændring 107**]
 - a) udveksle information om jernbanesikkerhed og interoperabilitet
 - b) fremme bedste praksis
 - c) indsamle oplysninger om jernbanesikkerhed og interoperabilitet til agenturet.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede netværk kan afgive ikke-bindende udtalelser vedrørende udkast til de henstillinger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2.
4. Agenturet kan oprette andre netværk af organer eller myndigheder, der er ansvarlige for dele af jernbanesystemet.
5. Kommissionen kan deltage i møderne i de netværk, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 35

Kommunikation og formidling

Agenturet meddeler og formidler rammerne for den europæiske jernbanelovgivning, standarder og retningslinjer til de relevante interesserede parter i overensstemmelse med de kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget. Disse planer tager udgangspunkt i en behovsanalyse og ajourføres jævnligt af bestyrelsen.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 36

Forskning og fremme af innovation

1. Agenturet bidrager på Kommissionens anmodning til forskningsaktiviteter på EU-plan, herunder bistand til Kommissionens relevante tjenestegrene og repræsentative organer. Dette bidrag ydes, uden at dette berører andre forskningsaktiviteter på EU-plan.
2. Kommissionen kan pålægge agenturet at fremme innovation, der tager sigte på at forbedre interoperabiliteten og sikkerheden i jernbanesektoren, navnlig vedrørende brugen af nye informationsteknologier og af togdetekterings- og overvågningssystemer.

Artikel 37

Bistand til Kommissionen

1. Agenturet bistår på Kommissionens anmodning denne med gennemførelsen af EU-lovgivning, der tager sigte på at øge jernbanesystemernes interoperabilitet og udvikle en fælles tilgang til sikkerheden i det europæiske jernbanesystem.
2. Denne bistand kan omfatte:
 - a) teknisk rådgivning på områder, der kræver specifik sagkundskab
 - b) indsamling af oplysninger via de netværk, der er omhandlet i artikel 34.

Artikel 38

Bistand til bedømmelsen af jernbaneprojekter

Agenturet undersøger på Kommissionens anmodning ethvert projekt, der vedrører nyprojektering, konstruktion, fornyelse eller opgradering af det delsystem, hvortil der ansøges om økonomisk tilskud fra Unionen, med hensyn til interoperabilitet, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i artikel 9 i direktiv [...] [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. **Agenturet bør i forbindelse med projekter, der finansieres under programmet for transeuropæiske transportnet (TEN-T), arbejde tæt sammen med TEN-T's forvaltningsorgan.** [Ændring 108]

Agenturet afgiver udtalelse om projektets overensstemmelse med den relevante lovgivning om interoperabilitet og jernbanesikkerhed inden for en frist, som aftales med Kommissionen ud fra projektets omfang og de disponible ressourcer, dog højst to måneder.

Artikel 39

Bistand til medlemsstater, kandidatlande og interesserede parter

1. På eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen, medlemsstaterne, kandidatlande eller de netværk, der er omhandlet i artikel 34, organiserer agenturet oplysningsaktiviteter og andre relevante aktiviteter vedrørende anvendelse og fortolkning af lovgivning om interoperabilitet og jernbanesikkerhed samt dertil knyttede agenturydelser såsom registre, vejledninger om gennemførelse eller henstillinger.
2. Arten og omfanget af de i stk. 1 omhandlede aktiviteter vedtages af bestyrelsen og fremgår af arbejdsprogrammet.

Artikel 40

Internationale forbindelser

1. Agenturet kan, i det omfang, det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetencer, herunder Tjenesten for EU's Optræden Udadtils kompetencer, opbygge kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande, der har kompetence på de områder, der er omfattet af agenturets arbejde, med henblik på at følge den videnskabelige og tekniske udvikling og fremme Den Europæiske Unions lovgivning og standarder på jernbaneområdet.
2. Disse ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater eller forhindre medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale ordninger med disse tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger og samarbejdsaftaler drøftes på forhånd med Kommissionen, som desuden skal have regelmæssige rapporter om dem.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Bestyrelsen vedtager en strategi for forbindelser med tredjelande eller internationale organisationer for så vidt angår spørgsmål, der hører under agenturets kompetenceområde. Denne strategi indgår i det årlige og flerårige arbejdsprogram med angivelse af de midler, der er afsat hertil. **Formålet med strategien er at sikre, at agenturets aktiviteter fremmer gensidig adgang for EU-jernbanevirksomheder til tredjelandes jernbanemarkeder.** [Ændring 109]

Artikel 41

Koordinering vedrørende reservedele

Agenturet bidrager til at identificere reservedele inden for jernbaneområdet, der potentielt skal standardiseres. Med henblik herpå ~~kan~~ **nedsetter** agenturet ~~nedsette~~ en arbejdsgruppe til koordinering af de interesserede parter aktiviteter og **tager** kontakt til de europæiske standardiseringsorganer. Agenturet retter relevante henstillinger til Kommissionen **senest to år efter denne forordnings ikrafttræden.** [Ændring 110]

KAPITEL 9

AGENTURETS ORGANISATION

Artikel 42

Ledelses- og forvaltningsstruktur

Agenturets ledelses- og forvaltningsstruktur består af:

- a) en bestyrelse, der varetager de i artikel 47 nævnte funktioner
- b) et forretningsudvalg, der varetager de i artikel 49 nævnte funktioner
- c) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 50 nævnte opgaver
- d) et klagenævn, der varetager de i artikel 54-56 nævnte opgaver.

Artikel 43

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og ~~fire~~ **to** repræsentanter for Kommissionen, der alle har stemmeret. [Ændring 111]

Hertil kommer seks repræsentanter uden stemmeret, der repræsenterer følgende grupper på europæisk plan:

- a) jernbanevirksomhederne
- b) infrastrukturforvalterne
- c) jernbaneindustrien
- d) fagforeningerne
- e) passagererne
- f) godstransportkunderne.

For hver af disse grupper udpeger Kommissionen en repræsentant og en suppleant på grundlag af en liste med fire navne, der forelægges af deres respektive europæiske organisationer.

2. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter udpeges på baggrund af deres kendskab til agenturets kernevirk-somhed under hensyntagen til relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer. Alle parter bestræber sig på at begrænse udskiftningen af deres bestyrelsesrepræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Alle parter tilstræber at opnå en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Medlemsstaterne og Kommissionen udpeger deres egne medlemmer af bestyrelsen samt en suppleant, der repræsenterer medlemmet, når det ikke er til stede.
4. Bestyrelsesmedlemmernes mandatperiode er ~~fire~~ **fem** år og kan fornyes **én gang**. [Ændring 112]
5. Når det er relevant, fastsættes der bestemmelser om deltagelse af repræsentanter for tredjelande og betingelserne herfor, jf. artikel 68.

Artikel 44

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer en formand blandt medlemsstaternes repræsentanter og en næstformand blandt medlemmerne.

Næstformanden træder i stedet for formanden, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode er ~~fire~~ **fem** år og kan fornyes **én gang**. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig. [Ændring 113]

2a. Bestyrelsesformanden tager stilling til, om en indsigelse mod et klagenævnsmedlems habilitet skal imødekommes eller afvises i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3a, og udpeger om nødvendigt et midlertidigt medlem af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3b. [Ændring 114]

Artikel 45

Møder

1. Det påhviler bestyrelsens formand at indkalde til bestyrelsesmøder. Agenturets administrerende direktør deltager i møderne, **medmindre bestyrelsen skal tage stilling til en beslutning omhandlet i artikel 64.** [Ændring 115]
2. Bestyrelsen mødes mindst to gange om året. Den mødes desuden på initiativ af formanden eller på anmodning af Kommissionen, et flertal af bestyrelsesmedlemmerne eller en tredjedel af medlemsstaternes repræsentanter i bestyrelsen.

Artikel 46

Afstemning

Medmindre andet er angivet i denne forordning, vedtager bestyrelsen sine beslutninger med et absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Hvert af de stemmeberettigede medlemmer har én stemme.

Artikel 47

Bestyrelsens opgaver

1. For at sikre, at agenturet varetager sine opgaver, skal bestyrelsen:
 - a) godkende årsrapporten om agenturets aktiviteter i det foregående år og inden den 1. juli fremsende den til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og offentliggøre den
 - b) efter at have modtaget Kommissionens udtalelse og i overensstemmelse med artikel 48 hvert år med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage det årlige arbejdsprogram for det kommende år samt et strategisk flerårigt arbejdsprogram
 - c) med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage agenturets årsbudget og udføre andre opgaver relateret til agenturets budget i henhold til kapitel 10
 - d) opstille beslutningsprocedurer for den administrerende direktør
 - e) vedtage en politik for tilsyn, der foretages i henhold til artikel 10
 - f) selv fastsætte sin forretningsorden

Onsdag den 26. februar 2014

- g) vedtage og opdatere de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 35
- h) vedtage de procedurer for auditering, der er omhandlet i artikel 29 og 30
- i) i overensstemmelse med stk. 2, som ansættelsesmyndighed, overfor agenturets ansatte, udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelser«)
- j) vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte i overensstemmelse med artikel 110 i samme vedtægt
- k) udnævne den administrerende direktør, med mulighed for at afskedige eller forlænge dennes mandatperiode, med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, jf. artikel 62
- l) vedtage en strategi **for gennemsigtighed** og for bekæmpelse af svig, som står i forhold til risikoen for svig, og som tager de påtænkte foranstaltningers omkostningseffektivitet i betragtning [**Ændring 116**]
- m) sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger, der stammer fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og fra forskellige interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter
- n) vedtage bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter **i agenturet som fastsat i artikel 68a** og for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og medlemmer af klagenævnet. [**Ændring 117**]

2. I overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union vedtager bestyrelsen en afgørelse baseret på artikel 2, stk. 1, i samme vedtægt og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, der tillægger den administrerende direktør de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser og definerer de vilkår, under hvilke denne delegering af beføjelser kan suspenderes. Den administrerende direktør har bemyndigelse til at uddelegere disse beføjelser. **Denne uddelegering af beføjelser berører ikke vedkommendes ansvar. Den administrerende direktør aflægger beretning over for bestyrelsen om denne delegering og uddelegering.** [**Ændring 118**]

Under anvendelse af ovenstående afsnit og under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er uddelegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser denne måtte have uddelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør. **Den bemyndigede aflægger beretning om uddelegeringen over for bestyrelsen.** [**Ændring 119**]

2a. Bestyrelsen ophæver agenturets, dets medarbejders eller tidligere ansattes immunitet i henhold til bestemmelserne i artikel 64. [**Ændring 120**]

Artikel 48

Årlige og flerårige arbejdsprogrammer

1. Agenturets bestyrelse vedtager, under hensyntagen til Kommissionens udtalelse, senest den 30. november hvert år agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de i artikel 34 omhandlede netværk.
2. Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af Unionens årlige budgetprocedure. Hvis Kommissionen inden 15 dage fra vedtagelsesdatoen erklærer sig uenig i arbejdsprogrammet, gennemgår bestyrelsen det på ny og vedtager det, eventuelt med ændringer, inden for en frist på to måneder ved andenbehandlingen ~~enten~~ med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, inklusive Kommissionens repræsentanter, ~~eller med enstemmighed blandt medlemsstaternes repræsentanter.~~ [**Ændring 121**]
3. Agenturets arbejdsprogram beskriver formålet med hver aktivitet. Som hovedregel er der klar sammenhæng mellem hver aktivitet eller hvert projekt og de ressourcer, der kræves for at gennemføre dem i henhold til principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og ledelse og proceduren for udarbejdelse af en tidlig konsekvensanalyse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Onsdag den 26. februar 2014

4. Bestyrelsen foretager om nødvendigt ændringer i arbejdsprogrammet, hvis agenturet tillægges nye opgaver. I forbindelse hermed foretages en analyse af de personale- og budgetmæssige konsekvenser, og det kan om nødvendigt vedtages at udsætte andre opgaver.

5. Bestyrelsen vedtager desuden senest den 30. november hvert år et strategisk flerårigt arbejdsprogram, der revideres jævnlige. Der tages hensyn til Kommissionens udtalelse. Europa-Parlamentet og de i artikel 34 omhandlede netværk hører om udkastet hertil. Det vedtagne flerårige arbejdsprogram sendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de netværk, der er omhandlet i artikel 34.

Artikel 49

Forretningsudvalget

1. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg.
2. Forretningsudvalget forbereder afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen. Hvis det er nødvendigt i hastende tilfælde, vedtager det visse midlertidige afgørelser på bestyrelsen vegne, navnlig vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål.

I samarbejde med bestyrelsen sikrer forretningsudvalget passende opfølgning på de resultater og henstillinger, der stammer fra undersøgelser foretaget af OLAF og fra forskellige interne eller eksterne audit- og evalueringsrapporter.

Uden at det berører den administrerende direktørs ansvar, jf. artikel 50, bistår forretningsudvalget denne i gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke overvågningen af den administrative og budgetmæssige forvaltning.

3. Forretningsudvalget består af bestyrelsesformanden, en repræsentant for Kommissionen og [fire] andre bestyrelsesmedlemmer. Bestyrelsen udpeger medlemmerne af og formanden for forretningsudvalget.
4. Varigheden af mandatet for forretningsudvalgets medlemmer er den samme som for medlemmerne af bestyrelsen.
5. Forretningsudvalget mødes mindst hver tredje måned. Formanden for forretningsudvalget indkalder til yderligere møder på anmodning af forretningsudvalgets medlemmer.
6. Bestyrelsen vedtager forretningsudvalgets forretningsorden.

Artikel 50

Den administrerende direktørs opgaver

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Den administrerende direktør står til ansvar for sine aktiviteter over for bestyrelsen.
2. Med forbehold af Kommissionens, bestyrelsens eller forretningsudvalgets beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
3. Den administrerende direktør aflægger på opfordring rapport til Europa-Parlamentet om udførelsen af sine opgaver. Rådet kan desuden opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af sine opgaver.
4. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant. Den administrerende direktør vedtager agenturets afgørelser, henstillinger, udtalelser og andre formelle akter.
5. Den administrerende direktør er ansvarlig for den administrative ledelse af agenturet og gennemførelsen af de opgaver, der tillægges det ved denne forordning. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for:
 - a) den daglige administration af agenturet
 - b) at gennemføre bestyrelsens afgørelser

Onsdag den 26. februar 2014

- c) at udarbejde det årlige arbejdsprogram og det strategiske flerårige arbejdsprogram og forelægge dem for bestyrelsen efter høring af Kommissionen
- d) at iværksætte det årlige arbejdsprogram og det strategiske flerårige arbejdsprogram og så vidt muligt efterkomme alle anmodninger fra Kommissionen om bistand i forbindelse med agenturets opgaver i overensstemmelse med denne forordning
- e) at aflægge rapport til bestyrelsen om gennemførelsen af det strategiske flerårige arbejdsprogram
- f) at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelsen af interne administrative instrukser og offentliggørelsen af meddelelser, for at sikre, at agenturet fungerer i overensstemmelse med denne forordning
- g) at indføre en effektiv overvågningsordning, således at agenturets resultater kan sammenlignes med dets operationelle mål, og at indføre en rutine for regelmæssige vurderinger baseret på anerkendte faglige standarder
- h) hvert år at udarbejde et udkast til en almindelig rapport baseret på de overvågnings- og vurderingsrutiner, der er omhandlet i litra g), og forelægge det for bestyrelsen
- i) at udarbejde et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter i henhold til artikel 58 og gennemføre budgettet i henhold til artikel 59
- j) at udarbejde en årsrapport om agenturets aktiviteter og forelægge den for bestyrelsen til vurdering
- k) at udarbejde en handlingsplan, der følger op på konklusionerne på efterfølgende evalueringer, og aflægge en statusrapport til Kommissionen to gange om året
- l) at beskytte Unionens finansielle interesser gennem forholdsregler til forebyggelse af svig, korrupsion og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt eller ulovligt udbetalte beløb, og om nødvendigt gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive og forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning
- m) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og forelægge den for bestyrelsen til godkendelse
- n) at udarbejde et udkast til de finansielle bestemmelser for agenturet, der vedtages af bestyrelsen, jf. artikel 60, samt gennemførelsesbestemmelser hertil.

Artikel 51**Oprettelse af klagenævn og deres sammensætning**

1. Agenturet opretter et eller flere **uafhængige** klagenævne. [**Ændring 122**]
2. Et klagenævn består af en formand og to andre medlemmer. De har suppleanter, som repræsenterer dem i deres fravær.
3. Formanden, de andre medlemmer og deres suppleanter udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste over kvalificerede ansøgere, som Kommissionen har opstillet.
4. Når klagenævnet skønner, at en klage tilsiger det, kan det anmode bestyrelsen om at udpege yderligere to medlemmer og deres suppleanter fra den i stk. 3 omhandlede liste.
5. På forslag af agenturet og efter høring af bestyrelsen fastsætter Kommissionen klagenævnenes forretningsorden i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i artikel 75.

5a. Kravene til de enkelte klagenævnsmedlemmers kvalifikationer, de enkelte medlemmers beføjelse i forberedelsen af beslutninger og afstemningsreglerne fastlægges af Kommissionen med bistand fra udvalget omhandlet i artikel 48, stk. 3 i direktiv .../EU [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet]. [Ændring 123**]**

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 52

Klagenævnenes medlemmer

1. Medlemmerne af klagenævnene og deres suppleanter har en mandatperiode på ~~fire~~ **fem** år, som kan fornyes **én gang**. [Ændring 124]
2. Klagenævnenes medlemmer er uafhængige ~~og af alle parter involveret i en klagesag~~. De må ikke udøve andre hverv i agenturet **eller Kommissionen**. De træffer deres afgørelser **eller afgiver deres udtalelser** uden at være bundet af instruktioner. [Ændring 125]
3. Klagenævnenes medlemmer kan hverken afskediges fra deres hverv eller slettes af listen over kvalificerede ansøgere i deres mandatperioder, medmindre der er væsentlige grunde til det, og Kommissionen træffer afgørelse herom efter udtalelse fra bestyrelsen.

Artikel 53

Inhabilitet

1. Klagenævnenes medlemmer ~~må ikke deltage~~ **deltager** i klagesager, hvis de har en personlig interesse i disse sager, hvis de tidligere har optrådt som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den påklagede afgørelse, **herunder hvis klagen er indgivet i medfør af artikel 54, stk. 1, og der er afgivet en udtalelse i henhold til artikel 54, stk. 4, og det drejer sig om samme tilladelse eller samme certifikat**. [Ændring 126]
2. Medlemmer af klagenævnene, der mener, at de ikke bør deltage i en klagesag af en af de i stk. 1 omhandlede grunde eller af enhver anden grund, informerer det pågældende klagenævn ~~, der træffer afgørelse om inhabilitet om deres beslutning om ikke at deltage~~. [Ændring 127]
 - 3a. *En part i sagen kan ved skriftlig indsigelse til bestyrelsesformanden anmode om, at et medlem af klagenævnet erklæres inhabil. Inhabilitetsindsigelsen skal bygge på en af de grunde, der er angivet i stk. 1, eller begrundes med risiko for partiskhed. Indsigelsen skal vedlægges relevante bilag. For at komme i betragtning skal indsigelsen indgives, før proceduren indledes i klagenævnet eller, når oplysningerne, som begrundet inhabilitetsindsigelsen, først foreligger efter, at proceduren er indledt, senest fem dage efter, at den anmodende part er blevet bekendt med oplysningerne.*
- Det berørte medlem af klagenævnet underrettes om denne anmodning. Det pågældende medlem meddeler senest fem dage efter at være blevet underrettet om inhabilitetsindsigelsen, hvorvidt vedkommende accepterer at blive erklæret inhabil. Hvis medlemmet ikke accepterer dette, træffer bestyrelsesformanden afgørelse senest syv arbejdsdage efter, at det berørte medlem har afgivet svar eller, hvis svar udebliver, efter udløbet af fristen for at afgive svar. [Ændring 128]
- 3b. *Klagenævnet afgiver sin udtalelse eller træffer sin afgørelse uden medvirken af det medlem, som har besluttet ikke at deltage, eller som er erklæret inhabil i henhold til stk. 2 og 3. Det berørte medlem erstattes i klagenævnet af sin suppleant med henblik på at træffe afgørelse eller afgive udtalelse.*

Hvis suppleanten ikke kan deltage af en eller anden grund, udnævner bestyrelsesformanden et midlertidigt medlem af klagenævnet fra den liste, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, til at træde i dennes sted i den pågældende sag. [Ændring 129]

Artikel 54

Afgørelser, der kan påklages

1. Der kan indbringes appelsager for klagenævnene vedrørende afgørelser vedtaget af agenturet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18 **eller mod henstillinger fremsat i henhold til artikel 21 og 22 eller vedrørende agenturets manglende overholdelse af fristerne for svar**. [Ændring 130]

Onsdag den 26. februar 2014

2. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning. Agenturet kan dog, hvis det skønner, at omstændighederne tillader det, udsætte gennemførelsen af den påklagede afgørelse, **såfremt udsættelsen af afgørelsen ikke skader jernbanesikkerheden.** [Ændring 131]

Artikel 55

Appelberettigede — frister og formkrav

1. Enhver fysisk eller juridisk person kan indbringe en klage over afgørelser, der er rettet til vedkommende, og som er vedtaget af agenturet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18, **eller over manglende afgørelse inden for den fastsatte frist. Desuden gælder disse rettigheder for organer, der repræsenterer de i artikel 34, stk. 2, omhandlede personer, og er behørigt bemyndiget i overensstemmelse med deres vedtægter.**

2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til agenturet inden to måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, inden to måneder efter den dato, på hvilken vedkommende har fået kendskab til afgørelsen.

2a. Klager vedrørende udeblivelse af svar indgives skriftligt til agenturet inden for to måneder efter udløbet af den frist, der er fastsat i den relevante artikel. [Ændring 132]

Artikel 56

Behandling og afgørelse af klagesager

1. Klagenævnet skal ~~ved behandlingen af~~ **inden for tre måneder efter indgivelse af klagen handle hurtigt træffe afgørelse om at godtage eller afvise klagen. Nævnet udbeder sig eventuelle yderligere oplysninger, der anses for nødvendige, inden for en måned efter indgivelse af klagen. Det relevante oplysninger fremsendes inden for et rimeligt tidsrum, der fastsættes af klagenævnet og ikke er længere end én måned.** Det skal, så ofte det er påkrævet, opfordre klagesagens parter til inden for en fastsat frist, **der ikke er længere end én måned**, at fremsætte deres bemærkninger til dets meddelelser eller til meddelelser fra de øvrige parter i klagesagen. Klagesagens parter har ret til at komme med mundtlige indlæg. [Ændring 133]

2. Klagenævnet kan udøve passende beføjelser, der ligger inden for agenturets kompetence, eller hjemvise sagen til agenturets kompetente organ. Sidstnævnte er bundet af klagenævnets afgørelse.

Artikel 57

Indbringelse af klager for Domstolen

1. Klager med henblik på annullering af afgørelser, som agenturet har truffet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18, kan kun indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, efter at alle agenturets interne klagemuligheder er udtømt.

2. Agenturet træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Den Europæiske Unions Domstols afgørelse.

KAPITEL 10

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 58

Budget

1. Der udarbejdes overslag over alle agenturets indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og disse overslag fremgår af agenturets budget. Indtægter og udgifter skal balancere.

2. Agenturets indtægter udgøres **bl.a.** af: [Ændring 134]

a) et bidrag fra Unionen

Onsdag den 26. februar 2014

- b) bidrag fra de tredjelande, der deltager i agenturets arbejde i henhold til artikel 68
- c) gebyrer betalt af ansøgere og ihændehavere af certifikater og tilladelser, der er udstedt af agenturet i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18; **der fastsættes ved de i artikel 73 omhandlede delegerede retsakter afgifter på forskellige niveauer, alt efter anvendelsesområde for certifikater og tilladelser og type og omfang af jernbaneoperationer [Ændring 135]**
- d) gebyrer for publikationer, uddannelse og andre ydelser, der leveres af agenturet
- e) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne, tredjelande eller andre organer, under forudsætning af at sådanne bidrag ikke bringer agenturets uafhængighed og upartiskhed i fare.

2a. Alle opgaver eller forpligtelser ud over opgaver, der følger af EU-retten og ikke medfører kompensation som omhandlet i artikel 58, stk. 2, litra b), c), d) og e), skal gøres til genstand for en vurdering og en kompensation over EU-budgettet. [Ændring 136]

3. Agenturets udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.
4. Indtægter og udgifter skal balancere.
5. Bestyrelsen udarbejder hvert år på grundlag af et udkast fra den administrerende direktør, som er baseret på aktivitetsbaseret budgetlægning, et overslag over agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Bestyrelsen sender senest den 31. januar overslaget, der omfatter en foreløbig stillingsfortegnelse, til Kommissionen.
6. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt »budgetmyndigheden») sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
7. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de bevillinger, som den finder nødvendige for så vidt angår stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, og forelægger dette for budgetmyndigheden i overensstemmelse med traktatens artikel 314 sammen med en beskrivelse af og en begrundelse for enhver forskel mellem agenturets overslag over indtægter og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget.
8. Budgetmyndigheden godkender bevillingen af tilskuddet til agenturet. Budgetmyndigheden vedtager agenturets stillingsfortegnelse.
9. Budgettet vedtages af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer. Agenturets budget bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Det justeres i givet fald i overensstemmelse hermed.
10. Bestyrelsen underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle påtænkte projekter, som kan få betydelige finansielle følger for finansieringen af budgettet, navnlig projekter vedrørende fast ejendom, såsom leje eller erhvervelse af ejendomme. Den underretter Kommissionen herom. Når en af budgetmyndighedens parter har meddelt, at den agter at afgive udtalelse, sendes denne udtalelse til bestyrelsen inden seks uger fra underretningen om projektet.

Artikel 59

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.
2. Agenturets regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentrale organer i overensstemmelse med artikel 147 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾ (den almindelige finansforordning).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

3. Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører agenturets foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.

Revisionsretten reviderer disse regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 287. Den offentliggør hvert år en beretning om agenturets virksomhed.

4. ~~Ved modtagelsen~~ **Den administrerende direktør opstiller, i relevant omfang på grundlag** af Revisionsrettens bemærkninger til agenturets foreløbige årsregnskab, jf. artikel 148 i den almindelige finansforordning, ~~opstiller den administrerende direktør~~ på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det **sammen med en erklæring om regnskabets rigtighed** til bestyrelsen med henblik på ~~udtalelse~~ **godkendelse**. [Ændring 137]

5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab.

6. Den administrerende direktør sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.

8. Den administrerende direktør sender senest den 30. september efter hvert regnskabsårs afslutning et svar til Revisionsretten på dennes bemærkninger. Dette svar sendes ligeledes til bestyrelsen.

9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. den almindelige finansforordnings artikel 165, stk. 3.

10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, giver Europa-Parlamentet senest den 30. april i år n+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n.

Artikel 60

Finansforordning

Agenturets finansforordning vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Den kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002⁽¹⁾, hvis det er nødvendigt på grund af de særlige forhold, der karakteriserer agenturets drift, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke.

KAPITEL 11

PERSONALE

Artikel 61

Almindelige bestemmelser

1. Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for agenturets personale.

2. I tjenestens interesse ansætter agenturet:

- a) personale, der kan ansættes på en tidsbegrænset kontrakt
- b) personale, der kan ansættes på en tidsbegrænset kontrakt

Der vedtages passende gennemførelsesbestemmelser til dette stykke i overensstemmelse med artikel 110 i nævnte vedtægt.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72).

Onsdag den 26. februar 2014

3. Agenturet træffer passende administrative foranstaltninger, *bl.a. ved hjælp af kursus- og forebyggelsesstrategier*, til organisering af sine tjenestegrene med henblik på at undgå interessekonflikter, *herunder vedrørende forhold efter fratrædelse (f.eks. »svingdørsproblematikken« og »insiderinformation«)*. [Ændring 138]

3a. Agenturet og dets personale skal udføre de opgaver, der er fastlagt i denne forordning, med størst mulig faglig integritet og den fornødne tekniske kompetence på det specifikke område. Det skal være fri for enhver form for pres og tilskyndelse, især økonomisk tilskyndelse, som kan påvirke deres dømmekraft eller resultatet af deres aktiviteter, navnlig fra personer eller grupper, hvis interesser berøres af resultaterne af disse aktiviteter. Agenturet skal have tilstrækkeligt personale til at udføre de i denne forordning fastlagte opgaver tilfredsstillende.

3b. Personalet skal være i besiddelse af:

- a) en grundlig teknisk og faglig baggrund, der dækker alle agenturets aktiviteter*
- b) et tilfredsstillende kendskab til kravene i forbindelse med de vurderinger, som agenturet udfører, og tilstrækkelig bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger*
- c) passende kendskab til og forståelse af de nødvendige krav til affattelsen af agenturets afgørelser*
- d) kapacitet til at revidere de nationale sikkerhedsmyndigheders holdninger og afgørelser og de nationale forskrifter.* [Ændring 139]

Artikel 62

Den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en kandidatliste, der udarbejdes af Kommissionen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure.

I forbindelse med indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres agenturet af bestyrelsesformanden.

Før udnævnelsen kan den ansøger, bestyrelsen har valgt, opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af det pågældende udvalg.

3. Den administrerende direktørs mandatperiode er fem år. Ved udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, der tager evalueringen af den administrerende direktørs præstation og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.

4. Bestyrelsen kan forny den administrerende direktørs mandatperiode én gang, dog højst for en periode på fem år, på baggrund af et forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede vurdering.

5. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge den administrerende direktørs mandatperiode. Inden for en måned inden en sådan forlængelse af mandatperioden kan den administrerende direktør opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af det pågældende udvalg.

6. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.

7. Den administrerende direktør kan kun afskediges i henhold til en afgørelse vedtaget af bestyrelsen på forslag af Kommissionen.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 63

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

Agenturet ~~kan~~ **gør** desuden ~~gøre~~ brug af udstationerede nationale eksperter **og navnlig af de nationale sikkerhedsmyndigheders personale** og andet personale, der ikke er ansat af agenturet i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte. **Agenturet vedtager og gennemfører en politik for vurdering og forvaltning af eventuelle interessekonflikter hos udstationerede nationale eksperter, herunder udelukkelse af disse fra møder i arbejdsgrupper, hvis uafhængighed og upartiskhed kunne blive undergravet.** [Ændring 140]

Bestyrelsen vedtager en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til agenturet.

KAPITEL 12

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 64

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter gælder for agenturet og dets personale, **dog uden at dette indskrænker de retlige og/eller udenretlige procedurer i forbindelse med agenturets ansvarsområde.** [Ændring 141]

Artikel 65

Hjemstedsaftale og vilkår

1. De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler og faciliteter, der skal stilles til rådighed for agenturet i værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler i værtsmedlemsstaten, der finder anvendelse på agenturets administrerende direktør, bestyrelsesmedlemmerne, agenturets personale og deres familiemedlemmer fastsættes i en hjemstedsaftale mellem agenturet og værtsmedlemsstaten, der indgås, efter at bestyrelsen har godkendt den, dog senest i 2015.

2. Værtsmedlemsstaten sikrer de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 66

Ansvar

-1. Agenturet påtager sig det fulde ansvar og accepterer herunder ansvar i kontraktforhold og uden for kontraktforhold for de tilladelser og certificeringer, det udsteder. [Ændring 142]

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som agenturet har indgået.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af sine tjenestegrene eller af sine ansatte under udførelsen af deres hverv.

4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 67
Sprogordninger

-1a. De dokumenter, som ansøgere om og indehavere af certifikater og tilladelser i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18 indgiver med henblik på at give agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder meddelelse om de pågældende certifikater og tilladelser, skal oversættes til alle de officielle sprog i de stater, hvor det rullende materiel er i brug og jernbanevirksomheden opererer, medmindre andet gælder i henhold til aftaler indgået mellem agenturet og ansøgeren for så vidt angår oversættelseskrav. Den enkelte oversættelse er gyldig for den berørte stat, herunder til procedurer i henhold til artikel 56. Tilladelser og certifikater skal udstedes på alle de pågældende staters officielle sprog. [Ændring 143]

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der gælder for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽¹⁾, gælder for agenturet, **når artikel 67, stk. - 1, ikke finder anvendelse.** [Ændring 144]

2. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med agenturets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 68
Tredjelandes deltagelse i agenturets arbejde

1. Uden at det berører artikel 40, kan tredjelande, ~~navnlig lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, udvidelsespolitikken og EFTA-landene,~~ som har indgået aftaler med Unionen om at vedtage og anvende EU-lovgivningen **EU-retten** på denne forordnings gyldighedsområde, deltage i agenturets arbejde. **Dette stykke finder navnlig anvendelse på lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, EU-udvidelsespolitikken og EFTA-landene.** [Ændring 145]

2. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i stk. 1 omhandlede aftaler skal der fastlægges ordninger mellem agenturet og tredjelandene for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, navnlig arten og omfanget heraf. Der skal bl.a. fastsættes bestemmelser om finansielle bidrag og personale spørgsmål. Der kan også fastsættes bestemmelser om repræsentation uden stemmeret i bestyrelsen.

Agenturet underskriver disse ordninger efter at have modtaget Kommissionens samtykke og efter høring af bestyrelsen.

Artikel 68a
Interessekonflikter

1. Den administrerende direktør såvel som de embedsmænd, der midlertidigt er stillet til rådighed af medlemsstaterne og af Kommissionen, afgiver en loyalitetserklæring og en erklæring om økonomiske interesser, hvori de anfører, at de ikke har nogen direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed. Disse erklæringer afgives skriftligt ved de pågældendes tiltræden og fornyes ved ændring af deres personlige forhold. Medlemmerne af bestyrelsen, forretningsudvalget og klagenævnet skal også offentliggøre deres erklæringer såvel som deres *curricula vitæ*. På sit websted offentliggør agenturet en liste over medlemmerne af sine organer som beskrevet i artikel 42 og over sine eksterne og interne eksperter.

2. Bestyrelsen indfører en politik, der gør det muligt at styre og undgå interessekonflikter, og som mindst omfatter:

a) principperne for forvaltning og kontrol af erklæringer om økonomiske interesser, herunder bestemmelser om offentliggørelse, jf. artikel 77

b) obligatoriske krav vedrørende kurser om interessekonflikter for agenturets medarbejdere og udlånte nationale eksperter

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Onsdag den 26. februar 2014

- c) *regler om gaver og indbydelser*
- d) *detaljerede regler om uførenelighed for agenturets medarbejdere og medlemmer efter ophør af deres ansættelsesforhold ved agenturet*
- e) *regler om åbenhed om agenturets afgørelser, herunder protokollerne fra møder i agenturets organer, som skal offentliggøres under hensyntagen til følsomme, klassificerede og forretningsmæssige oplysninger, og*
- f) *sanktioner og mekanismer til sikring af agenturets autonomi og uafhængighed.*

Agenturet skal være opmærksomt på nødvendigheden af at sikre balancen mellem risici og fordele, navnlig med hensyn til indhentning af den bedste videnskabelige rådgivning og sagkundskab samt forvaltningen af interessekonflikter. Den administrerende direktør medtager oplysninger om gennemførelsen af denne politik, når vedkommende aflægger beretning til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med denne forordning. [Ændring 146]

Artikel 69

Samarbejde med nationale myndigheder ~~og organer~~ [Ændring 147]

1. Agenturet kan indgå aftaler med de relevante nationale myndigheder, navnlig de nationale sikkerhedsmyndigheder, og andre kompetente organer i forbindelse med anvendelsen af artikel 12, 16, 17 og 18. **Sådanne aftaler kan omfatte en eller flere nationale sikkerhedsmyndigheder.** [Ændring 148]

2. Disse aftaler kan omfatte uddelegering af ~~nogle~~ af agenturets opgaver **og ansvar** til de nationale myndigheder såsom gennemgang og forberedelse af dokumenter, verificering af teknisk kompatibilitet, gennemførelse af tilsyn og udarbejdelse af udkast til tekniske undersøgelser. [Ændring 149]

2a. Omvendt kan en national sikkerhedsmyndighed udlicitere andre opgaver til agenturet end dem, der er pålagt den i henhold til artikel 20 i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] ... og artikel 16, stk. 2, i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed]. [Ændring 150]

3. Agenturet sikrer, at aftalerne som minimum indeholder en detaljeret beskrivelse af opgaverne og vilkårene for levering, frister for levering, betalingsniveau og forfaldsplan for betalingerne.

4. De aftaler, der er omhandlet i stk. 1-3, **angiver tydeligt agenturets og de nationale sikkerhedsmyndigheders ansvarsniveauer med hensyn til de opgaver, der udføres af den enkelte aftalepart som fastsat i aftalerne. Dette** berører ikke agenturets overordnede ansvar for at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 12, 16, 17 og 18. [Ændring 151]

Artikel 70

Gennemsigtighed

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på agenturets dokumenter.

Bestyrelsen vedtager senest den [...] de nærmere enkeltheder vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

De beslutninger, som agenturet træffer efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 228 og artikel 263 i traktaten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Onsdag den 26. februar 2014

Agenturets behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾.

Artikel 71

Sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede informationer

Agenturet anvender de sikkerhedsprincipper, der er omhandlet i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽²⁾. Dette omfatter bl.a. bestemmelser om udveksling, bearbejdning og lagring af sådanne oplysninger.

Artikel 72

Bekæmpelse af svig **og overvågning af resultater** [Ændring 152]

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 tiltræder agenturet senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle agenturets medarbejdere, ved hjælp af skabelonen i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem agenturet.

2a. Den Europæiske Revisionsret overvåger agenturets resultater og beslutningstagning gennem revision og inspektioner. [Ændring 153]

3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽³⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af agenturet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at gennemføre sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

KAPITEL 13

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 73

Delegerede retsakter i henhold til artikel 12, 16, 17 **og** , 18 **og 41** [Ændring 154]

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 74 for så vidt angår gebyrer og afgifter i forbindelse med anvendelsen af artikel 12, 16, 17 og 18.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger fastsætter især, hvilke opgaver der i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18 skal opkræves gebyrer og afgifter for, gebyrernes og afgifternes størrelse samt betalingsmåden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (EUT L 317 af 3.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Onsdag den 26. februar 2014

3. Der opkræves gebyrer og afgifter for:

- a) udstedelse og fornyelse af tilladelser til ibrugtagning af faste togkontrol- og signalsystemer, udstedelse af tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer og typer af jernbanekøretøjer i omsætning, herunder eventuel indikation af kompatibiliteten med net eller strækninger
- b) udstedelse og fornyelse af sikkerhedscertifikater
- c) tjenesteydelser; gebyrerne og afgifterne skal afspejle de med de enkelte ydelser faktisk forbundne omkostninger
- d) behandling af klager.

Alle gebyrer og afgifter angives og betales i euro.

4. Gebyrer og afgifter **vedrørende agenturet** fastsættes på et niveau, som sikrer, at den dermed forbundne indtægt er tilstrækkelig til at dække de fulde omkostninger i forbindelse med den leverede ydelse. Særligt skal alle personalerelaterede udgifter i forbindelse med opgaverne i stk. 3, herunder arbejdsgiverens pro-rata indbetaling til pensionsordninger, være reflekteret i disse omkostninger. Såfremt der oparbejdes et væsentligt tilbagevendende overskud fra opkrævningen af gebyrer og afgifter til dækning af de dertil relaterede omkostninger, revideres gebyr- og afgiftsniveauet. [**Ændring 155**]

4a. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 74 vedrørende standardisering af jernbanereservedele ved anvendelse af artikel 41. [**Ændring 156**]

Artikel 74

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.

2. ~~De delegerede beføjelser omhandlet i~~ **Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf.** artikel 73, tillægges Kommissionen for en ~~ubegrænset~~ **på fem år** fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Såfremt denne rapport er blevet modtaget, forlænges delegationen af beføjelser stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [**Ændring 157**]

3. Europa-Parlamentet eller Rådet kan når som helst tilbagekalde delegationen af beføjelser omhandlet i artikel 73. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 73 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 75

Udvalgsprocedure

Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 21 i Rådets direktiv 96/48/EF⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når der henvises til denne artikel, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 76

Evaluering og revision

1. Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden og herefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering til vurdering af navnlig virkningen, effektiviteten og produktiviteten af agenturets arbejde og dets arbejdsmetoder. **Ved evalueringen tages der hensyn til jernbanesektorens, arbejdsmarkedsparternes og forbrugerorganisationernes synspunkter.** Evalueringen omfatter navnlig et eventuelt behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle virkninger af en sådan ændring. [Ændring 158]
2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.
3. I forbindelse med hver anden evaluering foretages der desuden en analyse af de resultater, som agenturet har opnået, set i lyset af dets formål, mandat og opgaver.

Artikel 77

Overgangsbestemmelser

1. Den Europæiske Unions Jernbaneagentur træder i stedet for og afløser det europæiske jernbaneagentur, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 881/2004, for så vidt angår ethvert ejendomsforhold, enhver aftale, enhver retlig forpligtelse, enhver ansættelseskontrakt, enhver økonomisk forpligtelse og ethvert økonomisk ansvar.
2. Uanset artikel 43 forbliver medlemmerne af bestyrelsen, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 881/2004 før datoen for denne forordnings ikrafttræden, medlemmer af bestyrelsen, indtil deres mandatperiode udløber.

Uanset artikel 49 forbliver den administrerende direktør, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 881/2004, administrerende direktør, indtil dennes mandatperiode udløber.

3. Uanset artikel 61 opfyldes alle ansættelseskontrakter, som er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttræden, indtil de udløber.

3a. Agenturet udfører certificerings- og godkendelsesopgaverne i henhold til artikel 12, 16, 17 og 18 inden et år efter denne forordnings ikrafttræden. Indtil dette tidspunkt anvender medlemsstaterne fortsat deres nationale lovgivning. [Ændring 159]

3b. I en yderligere periode på tre år, der følger på den i artikel 77, stk. 3a omhandlede etårsperiode, kan ansøgerne indsende deres ansøgninger til enten agenturet eller de nationale sikkerhedsmyndigheder. I denne periode kan de nationale sikkerhedsmyndigheder fortsat udstede certifikater og tilladelser i kraft af fritagelse fra artikel 12, 16, 17 og 18, jf. direktiv 2008/57/EF og 2004/49/EF. [Ændring 160]

3c. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2a, i direktiv ... [direktivet om jernbanesikkerhed] og artikel 20, stk. 9a, i direktiv ... [direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet] skal de nationale myndigheder fortsat udstede certifikater og tilladelser efter den periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 3b, på de i disse artikler fastsatte betingelser. [Ændring 161]

Artikel 78

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 881/2004 ophæves.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 79

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0152

Normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber (COM(2013)0026 — C7-0026/2013 — 2013/0013(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2017/C 285/57)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0026),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91 og 109 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0026/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juni 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 8. oktober 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0472/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0013**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt artikel 91 og 109,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

Onsdag den 26. februar 2014

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾, under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾, efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 ⁽⁴⁾ tillader medlemsstaterne at kompensere 36 specificerede jernbanevirksomheder for betaling af forpligtelser, som virksomheder inden for andre transportformer ikke skal afholde. Anvendes reglerne for normalisering korrekt, fritages medlemsstaterne for kravet om anmeldelse af statsstøtte.
- (2) En række lovforanstaltninger er blevet vedtaget på europæisk niveau, hvilket åbner godstransport og international personbefordring med jernbane op for konkurrence, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁵⁾ fastsættes visse grundlæggende principper; bl.a. skal jernbanevirksomheder drives efter de principper, som gælder for kommercielle virksomheder, enheder med ansvar for fordeling af kapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur skal være adskilt fra enheder, der driver jernbanetrafik, der skal være en regnskabsmæssig adskillelse, alle jernbanevirksomheder, der har fået tildelt licens i henhold til EU's kriterier, bør få adgang til jernbaneinfrastrukturen på retfærdige og ikke-diskriminerende vilkår, og infrastrukturforvaltere kan opnå statslig finansiering. **Fristen for gennemførelse af direktiv 2012/34/EU i national ret er den 16. juni 2015. [Ændring 1]**
- (3) Forordning (EØF) nr. 1192/69 hænger ikke sammen med og er uforenelig med de gældende lovforanstaltninger. I et liberaliseret marked, hvor jernbanevirksomheder konkurrerer direkte med de specificerede jernbanevirksomheder, er det ikke længere hensigtsmæssigt at forskelsbehandle mellem disse to grupper af virksomheder.
- (4) Derfor bør forordning (EØF) nr. 1192/69 ophæves for at fjerne uoverensstemmelser i EU's retsorden, og dette vil bidrage til forenklingen ved at fjerne en retsakt, der er blevet forældet –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1192/69 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft ~~dagen to år~~ efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. [**Ændring 2**]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 af 26. juni 1969 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber (EFT L 156 af 28.6.1969, s. 8).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (omarbejdning) (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0153

Indberetning af episoder inden for civil luftfart *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indberetning af episoder inden for civil luftfart, ændring af forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (COM(2012)0776 — C7-0418/2012 — 2012/0361(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/58)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0776),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0418/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 17. april 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 2. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0317/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0361

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og (EF) nr. 1330/2007

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 376/2014).

⁽¹⁾ EUT C 198 af 10.7.2013, s. 73.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0154

Indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system og om ændring af direktiv 2007/46/EF (COM(2013)0316 — C7-0174/2013 — 2013/0165(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/59)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0316),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0174/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 19. september 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Transport- og Turismeudvalget (A7-0106/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0165

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF [Ændring 1]

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 47.

Onsdag den 26. februar 2014

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er indført et omfattende EU-typegodkendelsessystem for motorkøretøjer ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF ⁽³⁾.
- (2) De tekniske krav til typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til en række sikkerheds- og miljøelementer er blevet harmoniseret på EU-plan for at sikre et højt trafiksikkerhedsniveau i hele Unionen.
- (2a) **Indførelsen af en eCall-tjeneste i alle køretøjer og alle medlemsstater har været en af Unionens største prioriteringer på området for trafiksikkerhed siden 2003. For at nå dette mål er der blevet iværksat en række initiativer som en del af en frivillig tilgang til indførelsen, men disse har indtil nu ikke medført tilstrækkelige fremskridt. [Ændring 2]**
- (3) For yderligere at forbedre trafiksikkerheden, foreslås der i ~~meddelelsen~~ **Kommissionens meddelelse af 21. august 2009 med titlen: »eCall: Tid til udbygning«** ⁽⁴⁾ nye foranstaltninger til hurtigere indførelse af **at indføre** et køretøjsmonteret alarmopkaldssystem i Unionen. En af de foreslåede foranstaltninger er at gøre det obligatorisk at montere **112-baserede** eCall-systemer i alle nye køretøjer, idet der begyndes med køretøjer i klasse M1 og N1 som defineret i bilag II til direktiv 2007/46/EF. [Ændring 3]
- (4) Den 3. juli 2012 vedtog Europa-Parlamentet sin »Betænkning om eCall: En ny 112-tjeneste for borgerne«, hvori det opfordrede Kommissionen til at fremsætte et forslag inden for rammerne af direktiv 2007/46/EF for at sikre obligatorisk indførelse af et offentligt 112-baseret eCall-system inden udgangen af 2015.
- (4a) **Det er fortsat nødvendigt at forbedre driften af 112-tjenesten i hele Unionen, således at der hurtigt og effektivt ydes assistance i nødsituationer. [Ændring 4]**
- (5) Unionens eCall-system forventes at reducere antallet af dødsulykker i Unionen samt de kvæstelser, der følger af trafikulykker, **takket være den tidlige varsling af beredskabstjenesterne**. Den obligatoriske indførelse af ~~eCall-systemet~~ **det 112-baserede eCall-system sammen med den nødvendige og koordinerede infrastrukturopgradering af elektroniske kommunikationsnet til overbringelse af eCalls og af alarmcentraler til modtagelse af eCalls** vil gøre den tilgængelig for alle borgere og dermed bidrage til at mindske ~~de menneskelige lidelser og~~ **antallet af dødsulykker og hårdt kvæstede trafikofre**, sundhedsudgifterne, **trængsel forårsaget af ulykker** og andre omkostninger. [Ændring 5]
- (5a) **eCall-systemet vil udgøre en vigtig struktur bestående af flere aktører, der arbejder med sikkerhed for menneskeliv. Det er derfor afgørende, at ansvarspektet omfattes af denne forordning for at sikre brugernes fulde tillid og sikre, at eCall-systemet fungerer gnidningsløst. [Ændring 6]**
- (6) Levering af nøjagtige og pålidelige positionsinformationer **i nødsituationer** er et væsentligt element i en effektiv drift af det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system. Derfor er det hensigtsmæssigt at kræve, at det er foreneligt med de serviceydelser, som leveres af satellitbaserede navigationsprogrammer, ~~herunder navnlig~~ **de systemer, der oprettes under programmerne Galileo og Egnos, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/**

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektivet) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ KOM(2009) 434 endelig.

Onsdag den 26. februar 2014

~~2013 (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo) ⁽¹⁾. [Ændring 7]~~

- (7) Obligatorisk udstyring af køretøjer med et **112-baseret** eCall-system bør i første omgang kun være gældende for nye **typer af** personbiler og lette erhvervs-køretøjer (klasse M1 og N1), for hvilke der allerede findes hensigtsmæssige udløsningsmekanismer. **Muligheden for i nær fremtid at udvide anvendelsen af kravet om et 112-baseret køretøjsmonteret eCall-system til at omfatte andre køretøjskategorier, som f.eks. tunge godskøretøjer, busser, tohjulede motorkøretøjer og landbrugstraktorer, bør vurderes yderligere af Kommissionen med henblik på eventuelt at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag.** [Ændring 8]
- (7a) **Udstyring af eksisterende typer køretøjer, der skal fremstilles efter 1. oktober 2015, med det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system bør fremmes med henblik på at øge udbredelsen. For så vidt angår køretøjstyper, der typogodkendes før den 1. oktober 2015, kan et eCall-system eftermonteres på frivillig basis.** [Ændring 9]
- (7b) **Den offentlige interoperable EU-dækkende eCall-tjeneste, der er baseret på det fælles europæiske alarmnummer 112 (»alarmnummer 112«), og private eCall-tjenester (eCall-systemer understøttet af tredjepartstjenester) kan sameksistere, forudsat at de nødvendige foranstaltninger til at sikre kontinuitet i ydelsen af tjenesten til forbrugerne vedtages. For at sikre den offentlige 112-baserede eCall-tjenestes kontinuitet i alle medlemsstaterne i hele køretøjets levetid bør garanteres, at den offentlige 112-baserede eCall-tjeneste altid er automatisk tilgængelig, bør alle køretøjer forsynes med den offentlige 112-baserede eCall-tjeneste, uanset om køberen af køretøjet vælger en privat eCall-tjeneste eller ej.** [Ændring 10]
- (7c) **Forbrugerne bør gives en realistisk oversigt over det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system og det private eCall-system, såfremt køretøjet er udstyret med et sådant, samt omfattende og pålidelige oplysninger om eventuelle tillægsfunktioner eller tillægstjenester forbundet med private alarmopkaldstjenester, køretøjsmonterede alarmopkaldsapplikationer eller operatorassisterede alarmopkaldsapplikationer, som de tilbydes, og om det forventede serviceniveau i forbindelse med køb af tredjepartstjenester og de dermed forbundne omkostninger. Det 112-baserede eCall er en offentlig tjeneste af almen interesse og bør derfor være tilgængeligt vederlagsfrit for alle forbrugere.** [Ændring 11]
- (8) Obligatorisk udstyring af køretøjer med et **112-baseret** eCall-system berører ikke den ret, som interessenterne, herunder bilfabrikanter og uafhængige operatører, har til at tilbyde yderligere redningstjenester og/eller tillægstjenester, parallelt med eller i forbindelse med det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system. **Disse Alle** supplerende tjenester bør **imidlertid** være udformet, således at de ikke øger førerens distraktion **eller påvirker den korrekte funktion af det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system og alarmcentralernes effektive arbejde. Det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system og det system, der leverer private tjenester eller tillægstjenester, bør udformes, således at det ikke er muligt at udveksle personoplysninger mellem dem. Hvis disse tjenester leveres, bør de overholde den gældende lovgivning om sikkerhed og databeskyttelse og bør altid være valgfrie for forbrugerne.** [Ændring 12]
- (9) For at sikre åbne valgmuligheder for kunderne og fair konkurrence samt fremme innovation og styrke konkurrenceevnen for IT-sektoren i Unionen på verdensmarkedet bør det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system være tilgængeligt vederlagsfrit og uden forskelsbehandling for alle uafhængige operatører og baseret på en interoperabel, åben, **sikret og standardiseret** platform til mulige fremtidige køretøjsmonterede applikationer eller tjenester. **Eftersom dette kræver teknisk og juridisk støtte, bør Kommissionen på grundlag af en høring af alle involverede interesseparter, herunder køretøjsfabrikanter og uafhængige operatører, omgående vurdere alle muligheder for at fremme og sikre en åben platform og, hvis det er relevant, forelægge et lovgivningsforslag herom. Det bør præciseres yderligere, på hvilke betingelser tredjeparter, der yder tillægstjenester, kan få adgang til oplysninger, som er lagret i det 112-baserede køretøjsmonterede system. Det 112-baserede køretøjsmonterede**

⁽¹⁾ EUT L 196 af 24.7.2008, s. 1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

eCall-system bør endvidere være tilgængeligt vederlagsfrit og uden forskelsbehandling for alle uafhængige operatører med henblik på reparation og vedligeholdelse. [Ændring 13]

- (9a) *Indførelsen af supplerende køretøjsmonterede applikationer eller tjenester bør ikke forsinke denne forordnings ikrafttræden og anvendelse. [Ændring 14]*
- (10) For at sikre integriteten af typegodkendelsessystemet bør kun de **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-systemer, som kan prøves i fuldt omfang, accepteres i forbindelse med denne forordning.
- (10a) *Det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system kræver i lighed med et nødsystem det højest mulige pålidelighedsniveau. Nøjagtigheden af minimumsdatasættet og taletransmissionen og talekvaliteten bør sikres, og der bør udvikles en ensartet kontrolordning med henblik på at sikre, at det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system har en lang levetid og holdbarhed. Der bør følgelig gennemføres periodiske syn regelmæssigt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU ⁽¹⁾. Der bør indføres detaljerede bestemmelser om prøvningen i det relevante bilag til forordningen. [Ændring 15]*
- (11) Køretøjer i små serier er i henhold til direktiv 2007/46/EF udelukket fra kravene om beskyttelse af fører og passagerer i tilfælde af frontal kollision og sidepåkørsel. Derfor skal sådanne køretøjer i små serier udelukkes fra forpligtelsen til at overholde kravene om eCall **i denne forordning**. [Ændring 16]
- (12) ~~Køretøjer til specielle formål bør være underlagt de i denne forordning fastsatte krav om eCall, med mindre de typegodkendende myndigheder fra sag til sag vurderer, at køretøjet ikke kan opfylde disse krav som følge af sin særlige anvendelse. [Ændring 17]~~
- (13) ~~Høje de henstillinger fra Artikel 29-Gruppen vedrørende Databeskyttelse, der findes i arbejdsdokumentet om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med eCall-initiativet, som blev vedtaget den 26. september 2006, bør enhver behandling af personoplysninger gennem det køretøjsmonterede eCall-system være i overensstemmelse med reglerne om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i **Behandlingen af personoplysninger, som foretages i forbindelse med denne forordning, er underlagt** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ og, **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾, og **artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Enhver behandling af personoplysninger gennem det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system bør følgelig foretages i overensstemmelse med disse direktiver og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især de uafhængige offentlige myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til disse direktiver**, navnlig for at garantere, at køretøjer monteret med **112-baserede** eCall-systemer i normal driftstilstand med hensyn til 112-eCall, ikke kan spores og ikke er underlagt nogen konstant overvågning, og at det minimum af oplysninger, som fremsendes af det køretøjsmonterede **112-baserede** eCall-system **kun** omfatter de minimumsoplysninger, der kræves for, at **kunne alarmcentraler kan** håndtere alarmopkald **på passende vis, og at ingen personoplysninger lagres herefter. Forudsat at den registrerede har givet sit samtykke, eller der er indgået kontrakt mellem begge parter, kan andre betingelser finde anvendelse, såfremt et andet nødopkaldssystem er monteret i køretøjet ud over det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system, men det bør ikke desto mindre være i overensstemmelse med disse direktiver.** [Ændring 18]~~
- (13a) *Denne forordning tager højde for de henstillinger, som Artikel 29-Gruppen, der er nedsat ved direktiv 95/46/EF, fremsatte i arbejdsdokumentet om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med eCall-initiativet af 26. september 2006 ⁽⁴⁾. [Ændring 19+90]*

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU af 3. april 2014 om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om ophævelse af direktiv 2009/40/EF (EUT L 127, 29.4.2014, s. 51).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN -WP 125.

Onsdag den 26. februar 2014

- (13b) **Køretøjsfabrikanter bør i forbindelse med opfyldelsen af de tekniske krav integrere teknisk databeskyttelse i de køretøjsmonterede systemer og følge princippet om »indbygget databeskyttelse«.** [Ændring 20]
- (14) De europæiske standardiseringsorganisationer, ETSI og CEN, har udviklet fælles standarder for indførelsen af en paneuropæisk eCall-tjeneste, som bør anvendes i denne forordning, da dette vil lette den teknologiske udvikling af den køretøjsmonterede eCall-tjeneste, sikre tjenestens interoperabilitet og kontinuitet i hele Unionen og mindske gennemførelsesomkostningerne for Unionen som helhed.
- (15) For at sikre anvendelsen af fælles tekniske forskrifter vedrørende det **112-baserede** køretøjsmonterede eCallsystem bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår de nærmere bestemmelser om anvendelse af de relevante standarder, prøvning, personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred og om dispensation for visse køretøjer eller kategorier af køretøjer i klasse M1 og N1. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, **og især med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Artikel 29-Gruppen og forbrugerbeskyttelsesorganisationer.** Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 21]
- (16) Køretøjsfabrikanter bør have tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de tekniske krav i denne forordning **og de delegerede retsakter, der vedtages i medfør af denne forordning, med henblik på at kunne foretage de nødvendige undersøgelser og prøvninger under forskellige betingelser som påkrævet og således sikre, at det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system er fuldstændig pålideligt.** [Ændring 22]
- (17) Denne forordning er en ny særskilt forordning, som vedrører EF-typegodkendelsesproceduren i direktiv 2007/46/EF, og derfor bør bilag I, III, IV, VI, IX og XI til nævnte direktiv ændres i overensstemmelse hermed.
- (18) Målene for denne forordning, nemlig gennemførelse af det indre marked gennem indførelse af fælles tekniske forskrifter for nye typegodkendte køretøjer udstyret med et **112-baseret** køretøjsmonteret eCall-system, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål –

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter de tekniske forskrifter for EF-typegodkendelse af køretøjer, hvad angår det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på køretøjer i klasse M1 og N1 som defineret i punkt 1.1.1 og 1.2.1 i bilag II til direktiv 2007/46/EF.

Denne forordning finder ikke anvendelse på køretøjer i små serier. [Ændring 23]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 3

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder ud over definitionerne i artikel 3 i direktiv 2007/46/EF og artikel 2 i Kommissionens delegerede forordning (EF) nr. 305/2013⁽¹⁾ følgende definitioner: [Ændring 24]

- 1) »112-baseret køretøjsmonteret eCall-system«: et system, **nødsystem bestående af køretøjsmonteret udstyr og midlerne til at udløse, styre og foretage eCall-transmissionen**, som enten aktiveres automatisk via indbyggede sensorer eller manuelt, og som ved hjælp af **offentlige** trådløse mobilkommunikationsnetværk **overfører udsender signaler for at muliggøre transmissionen af** et standardiseret minimumsdatasæt og **opretter oprettelsen af** en 112-baseret lydkanal mellem køretøjets passagerer og **en den relevante** alarmcentral [Ændring 25. Denne ændring finder anvendelse i hele teksten.]
- 2) »køretøjsmonteret system«: det køretøjsmonterede udstyr samt midlerne til at udløse, styre og, via et offentligt trådløst mobilkommunikationsnetværk, foretage eCall-transmissionen, som etablerer en forbindelse mellem køretøjet og et middel til at foretage et eCall via et offentligt trådløst mobilkommunikationsnetværk. [Ændring 26+80]
- 2a) »eCall«: et alarmopkald fra et køretøj til alarmnummeret 112, der foretages via det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system [Ændring 27]
- 2b) »alarmcentral«: en fysisk lokalitet, hvor alarmopkald modtages først, under ansvar af en offentlig myndighed eller en privat organisation, der er godkendt som sådan af den berørte medlemsstat [Ændring 28]
- 2c) »minimumdatasæt«: de oplysninger, der er defineret ved standarden »Vejtransport og trafiktelematik — eSafety — eCall, minimumdatasæt« (EN 15722), og som sendes til eCall-alarmcentralen [Ændring 29]
- 2d) »køretøjsmonteret udstyr«: udstyr, der er fast monteret i køretøjet, og som leverer eller har adgang til de køretøjsoplysninger, der er nødvendige for minimumsdatasættet, med henblik på at udføre eCall-overførslen via et offentligt trådløst mobilkommunikationsnetværk. [Ændring 30]
- 2e) »offentligt trådløst mobilkommunikationsnetværk«: et trådløst mobilkommunikationsnetværk, der er tilgængeligt for offentligheden i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF⁽²⁾ og 2002/22/EF⁽³⁾. [Ændring 31]

Artikel 4

Fabrikantens generelle forpligtelser

Fabrikanten skal påvise, at alle nye køretøjer omhandlet i artikel 2 er udstyret med et **indbygget 112-baseret køretøjsmonteret eCall-system** i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør af denne forordning. [Ændring 32]

Artikel 5

Fabrikantens særlige forpligtelser

1. Fabrikanten sikrer, at alle hans nye køretøjstyper er fremstillet og godkendt i overensstemmelse med kravene i denne forordning og i de delegerede retsakter, der vedtaget i medfør af denne forordning.
2. Fabrikanten skal påvise, at ~~alle hans~~ nye køretøjstyper er konstrueret på en sådan måde, at det sikres, at der i tilfælde af en alvorlig ulykke, **som registreres ved aktivering af en eller flere sensorer og/eller processorer i køretøjet, og** som finder sted på Unionens område, automatisk udløses et eCall til ~~det fælles europæiske alarmnummer~~ **alarmnummeret 112**. [Ændring 33]

⁽¹⁾ EUT L 91 af 3.4.2013, s. 1

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

Onsdag den 26. februar 2014

Fabrikanten skal påvise, at nye køretøjstyper er konstrueret således, at det sikres, at et eCall til ~~det fælles europæiske alarmnummer~~ **alarmnummeret** 112 også kan udløses manuelt. [Ændring 34]

2a. *Stk. 2 berører ikke køretøjejerens ret til at anvende et andet nødopkaldssystem, der er monteret i køretøjet, og som leverer en lignende tjeneste ud over det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system. I dette tilfælde skal det andet nødopkaldssystem være i overensstemmelse med standarden EN 16102 »Intelligente transportsystemer — eCall — Driftskrav til tjenester understøttet af tredjepart«, og fabrikanterne skal sikre, at der udelukkende er ét aktivt system ad gangen, og at det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system udløses automatisk, hvis det andet nødopkaldssystem ikke fungerer.* [Ændring 35]

3. Fabrikanten skal sikre, at modtagerne i de **112-baserede** køretøjsmonterede systemer **eCall-systemer** er kompatible med positioneringstjenesterne fra satellitnavigationssystemer, herunder navnlig Galileo- og Egnos-systemerne. [Ændring 36]

4. Kun de **indbyggede 112-baserede** eCall-køretøjsmonterede systemer, som kan prøves, accepteres med henblik på typegodkendelse. [Ændring 37]

5. **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-systemer skal opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF⁽¹⁾ samt FN/ECE-regulativ nr. 10⁽²⁾.

5a. *Fabrikanterne skal påvise, at køretøjets passagerer vil blive advaret i tilfælde af en alvorlig systemfejl, der opdages under eller efter selvtesten, og som vil medføre, at der ikke kan foretages et eCall.* [Ændring 38]

6. Det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system skal være tilgængeligt for alle uafhængige operatører gratis og uden forskelsbehandling i ~~det mindste~~ med henblik på reparation og vedligeholdelse. [Ændring 39]

7. Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 9 at vedtage delegerede retsakter, der fastlægger de detaljerede tekniske forskrifter og prøvninger ved typegodkendelse af **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-systemer, og som ændrer direktiv 2007/46/EF i overensstemmelse hermed. [Ændring 40]

De tekniske forskrifter og prøvninger, der er nævnt i første afsnit, skal **vedtages efter høringer af de relevante interesseparter** og være baseret på de krav, der er fastsat i stk. 2, 2a, 3, 4 og 6, samt på følgende **tilgængelige** standarder **vedrørende eCall og**, hvis det er relevant, **ECE-regulativer, bl.a.** [Ændring 41]

a) EN 16072 »Intelligente transportsystemer — eSafety — Driftskrav til paneuropæisk eCall«

b) EN 16062 »Intelligente transportsystemer — eSafety — Applikationskrav til højniveau (HLAP)«

c) EN 16454 »Vejtransport og trafiktelematik — esikkerhed — ekald — Tilpasningsafprøvning fra ende til ende« for så vidt angår det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-systems overensstemmelse med det paneuropæiske eCall

ca) EN 15722 »Intelligente transportsystemer — eSafety — eCall- minimumsdatasæt« [Ændring 42]

d) eventuelle yderligere europæiske standarder eller FN/ECE-regulativer vedrørende eCall-systemer. [Ændring 43]

Artikel 6

Regler om beskyttelse af personoplysninger

-1a. *Denne forordning berører ikke direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF. Enhver behandling af personoplysninger gennem det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system skal overholde de regler om beskyttelse af personoplysninger, der er indeholdt i disse direktiver.* [Ændring 44]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10).

⁽²⁾ Regulativ nr. 10 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af køretøjer for så vidt angår elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 254 af 20.9.2012, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

1. I overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF **Fabrikanten** skal sikre, at køretøjer udstyret med et **112-baseret** køretøjsmonteret eCall-system ikke kan spores og ikke er underlagt nogen konstant sporing ved ~~normal~~ eCall-driftstilstand **driftstilstanden forud for nødsituationen i forbindelse med eCall**. [Ændring 45]

Privatlivsfremmende teknologier skal integreres i det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system for at sikre eCall-brugerne det ønskede niveau for beskyttelse af privatlivets fred samt de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger til at forhindre overvågning og misbrug.

2. Det minimumsdatasæt, som udsendes af det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system, skal ~~kun indeholde de minimumsoplysninger~~, **højest bestå af de oplysninger, der er påkrævet i henhold til den i artikel 3, litra 2c), omhandlede standard. Minimumsdatasættet må ikke behandles i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til det formål, hvortil det behandles, og må ikke lagres i et længere tidsrum end det, der kræves for at kunne håndtere alarmopkald på passende vis. Minimumsdatasættet skal lagres på en måde, som gør det muligt at slette det fuldstændigt**. [Ændring 46]

3. Fabrikanten skal sikre, at eCall-brugere gives klare og omfattende oplysninger om, **at der findes et gratis offentligt eCall-system, der er baseret på alarmnummeret 112, og om** den databehandling, der foretages af det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system, herunder især: [Ændring 47]

a) henvisning til retsgrundlaget for databehandlingen

b) at det **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-system som standardindstilling er aktiveret

c) de nærmere former for databehandling, som **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-systemer foretager

d) eCall-databehandlingens **særlige** formål, **der skal begrænses til de i artikel 5, stk. 2, afsnit 1, omhandlede nødsituationer** [Ændring 48]

e) hvilke typer data der indsamles og behandles, og hvem der modtager disse data

f) tidsgrænsen for lagring af data i det **112-baserede** køretøjsmonterede ~~system~~ **eCall-system** [Ændring 49]

g) at der ikke er konstant sporing af køretøjet **udover indsamlingen af det minimum af oplysninger, der er nødvendigt for det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system for at bestemme og overføre køretøjets position og køreretning, når der rapporteres om en hændelse, og at sporingsoplysninger kun lagres på anordningen i det tidsrum, der er strengt nødvendigt til dette formål** [Ændring 50]

h) hvordan den registrerede kan udøve sine rettigheder

ha) **at oplysninger, der er indsamlet af alarmcentralerne gennem det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system, ikke må overføres til tredjeparter uden forudgående aktivt samtykke fra den registrerede** [Ændring 51]

i) eventuelle nødvendige yderligere oplysninger om **sporbarhed, sporing og** behandling af personoplysninger i forbindelse med levering af en privat eCall-tjeneste og/eller andre tillægstjenester, **hvilket forudsætter, at brugeren udtrykkeligt har givet sit samtykke, og at direktiv 95/46/EF er overholdt. Der skal tages særligt hensyn til, at der kan være forskelle mellem den databehandling, der udføres gennem det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system, og den databehandling, der udføres gennem private eCall-systemer eller andre tillægstjenester**. [Ændring 52]

3a. **Fabrikanterne forelægger de i stk. 3 omhandlede oplysninger som en del af den tekniske dokumentation, der overdrages sammen med køretøjet**. [Ændring 53]

3b. **For at undgå forvirring med hensyn til formålene og merværdien af behandlingen skal de i stk. 3 omhandlede oplysninger leveres til brugeren særskilt for det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system og for andre eCall-systemer, inden det pågældende system tages i brug**. [Ændring 54]

3c. **Fabrikanterne sikrer, at det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system og et andet nødopkaldssystem, der er monteret, samt et system, der leverer andre tillægstjenester, er udformet, således at ingen udveksling af personoplysninger mellem dem er mulig. Manglende anvendelse af et andet system eller en tillægstjeneste eller den registreredes afslag på at give samtykke til behandling af vedkommendes personoplysninger i forbindelse med en privat tjeneste må ikke indvirke negativt på anvendelsen af det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system og/eller eCall-brugeren**. [Ændring 55]

Onsdag den 26. februar 2014

4. Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 9 at vedtage delegerede retsakter, som indeholder en beskrivelse af de yderligere krav om fravær af sporing og af de privatlivsfremmende teknologier, der er omhandlet i stk. 1, **med hensyn til eCall, navnlig de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes af leverandørerne af eCall-tjenester med henblik på at sikre lovlig behandling af personoplysninger og undgå uberettiget adgang til eller videregivelse, ændring eller tab af behandlede personoplysninger**, samt en præcisering af den behandling af personoplysninger og de brugeroplysninger, der er omhandlet i stk. 3. [Ændring 56]

Artikel 7

Medlemsstaternes forpligtelser

Med virkning fra den ~~1. oktober 2015~~ ... (*) må de nationale myndigheder kun udstede EF-typegodkendelse for **112-baserede** køretøjsmonterede eCall-systemer til nye køretøjstyper, der er i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter, der vedtaget i medfør af denne forordning. [Ændring 57]

Artikel 7a

Periodiske syn

Kravene til periodiske syn af det 112-baserede køretøjsmonterede eCall-system reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU. [Ændring 58]

Artikel 8

Dispensation

1. Kommissionen kan dispensere visse ~~køretøjer eller kategorier af køretøjer~~ i klasse M1 og N1 for forpligtelsen til at være udstyret med ~~de et i artikel 4 omhandlede køretøjsmonterede eCall-systemer~~ **omhandlet 112-baseret køretøjsmonteret eCall-system**, hvis det efter en cost-benefit-analyse **og en teknisk analyse**, der udføres eller bemyndiges af Kommissionen, og under hensyntagen til alle relevante sikkerhedsaspekter, viser sig, at ~~anvendelsen af disse systemer ikke er hensigtsmæssig for det pågældende køretøj eller monteringen af et 112-baseret køretøjsmonteret eCall-system ikke er en absolut nødvendighed for en yderligere forbedring af trafikikkerheden, eftersom den pågældende køretøjskategori fortrinsvis er designet til terrængående kørsel eller ikke har nogen passende udløsningsmekanisme. Disse dispensationer skal begrænses i antal.~~ [Ændring 59]

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9, der fastsætter de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede dispensationer. ~~Sådanne dispensationer omfatter køretøjer, såsom køretøjer til særlig anvendelse og køretøjer uden airbags, og skal begrænses i antal.~~ [Ændring 60]

Artikel 9

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 7, artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ~~ubegrænset~~ **på fem år** fra den [...] [Publications office: please insert the exact date of the entry into force] ... (**). **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 61]

3. Den i artikel 5, stk. 7, artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

(*) **Datoen som omhandlet i artikel 12, stk. 3 .**

(**) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

Onsdag den 26. februar 2014

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 7, artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [Ændring 62]

Artikel 10

Sanktioner ved manglende overholdelse

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for fabrikanternes manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning og **de tilsvarende delegerede retsakter** og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning, **navnlig i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 6 i denne forordning**. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne. [Ændring 63]

2. De typer af manglende overholdelse, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter:

- a) afgivelse af falske erklæringer i forbindelse med godkendelsesprocedurer eller procedurer, der fører til tilbagekaldelse
- b) forfalskning af prøvningsresultater med henblik på typegodkendelse
- c) tilbageholdelse af data eller tekniske specifikationer, der kunne føre til tilbagekaldelse eller inddragelse af typegodkendelsen

ca) **manglende overholdelse af bestemmelserne fastsat i artikel 6**. [Ændring 64]

Artikel 10a

Rapportering og revision

1. **Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, i hvor høj grad den til eCall påkrævede telekommunikations- og alarmcentralinfrastruktur er klar i medlemsstaterne. Såfremt det tydeligt fremgår af rapporten, at eCall-infrastrukturen ikke vil være driftsklar inden den i artikel 12, stk. 3, omhandlede dato, træffer Kommissionen de passende foranstaltninger.**

2. **Kommissionen skal senest den 1. oktober 2018 forelægge en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af det 112-baserede køretøjsmonerede eCall-system, herunder udbredelsen heraf. Kommissionen undersøger, hvorvidt forordningens anvendelsesområde skal udvides til også at omfatte andre kategorier af køretøjer, såsom motordrevne tohjulede køretøjer, tunge godskøretøjer, busser og landbrugstraktorer. Om nødvendigt forelægger Kommissionen et lovgivningsmæssigt forslag herom.**

3. **Kommissionen skal så snart som muligt og under alle omstændigheder senest den ... (*) forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de tekniske krav til en interoperabel, standardiseret, sikker og åben platform efter at have foretaget en bred høring af alle interesseparter, herunder køretøjsfabrikanter og uafhængige operatører, og gennemført en konsekvensvurdering. Kommissionen skal i givet fald ledsage denne rapport med et lovforslag herom. Det 112-baserede køretøjsmonerede eCall-system skal baseres på standarderne for denne platform, så snart disse standarder foreligger.** [Ændring 65]

Artikel 11

Ændring af direktiv 2007/46/EF

Bilag I, III, IV, VI og IX til direktiv 2007/46/EF ændres som angivet i bilag III til denne forordning.

(*) Et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5, stk. 7, artikel 6, stk. 4, artikel 8, stk. 2 og artikel 9 og artikel 10a anvendes fra den ... (*). [Ændring 66]

~~Den~~ **Andre artikler end dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2**, anvendes fra den 1. oktober 2015. [Ændring 67]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) **Datoen for denne forordnings ikrafttræden.**

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG**Ændringer af direktiv 2007/46/EF**

I direktiv 2007/46/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I indsættes følgende punkt:

»12.8 eCall-system

12.8.1 Beskrivelse eller tegninger«.

2) I bilag III, del I, afdeling A, indsættes følgende punkt:

»12.8 eCall-system

12.8.1 Monteret: ja/nej (1)«.

3) I bilag IV, del I, foretages følgende ændringer:

a) Følgende punkt tilføjes til tabellen:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	Gyldighedsområde										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
71.	eCall-system	Forordning (EU) nr. ...	X			X							

b) Tillæg 1 ændres som følger:

i) Følgende punkt tilføjes til tabel 1:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	Særlige spørgsmål	Gyldighedsområde og særlige krav
71.	eCall-system	Forordning (EU) nr. ...		Ikke relevant

ii) Følgende punkt tilføjes til tabel 2:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	Særlige spørgsmål	Gyldighedsområde og særlige krav
71.	eCall-system	Forordning (EU) nr. ...		Ikke relevant

4) I tillægget til model A i bilag VI tilføjes følgende punkt til tabellen:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer ⁽¹⁾	Ændret ved	Gyldig for version
71.	eCall-system	Forordning (EU) nr. ...		

Onsdag den 26. februar 2014

5) I bilag IX foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer i model B:

i) Side 2 »Køretøjsklasse M1« ændres således:

— punkt 52 affattes således:

»52. eCall monteret ja/nej«

— følgende punkt indsættes:

»53. Bemærkninger ⁽¹¹⁾:«.

ii) Side 2 »Køretøjsklasse N1« ændres således:

— punkt 52 affattes således:

»52. eCall monteret ja/nej«

— følgende punkt indsættes:

»53. Bemærkninger ⁽¹¹⁾:«.

b) I del II foretages følgende ændringer i model C2:

i) Side 2 »Køretøjsklasse M1« ændres således:

— punkt 52 affattes således:

»52. eCall monteret ja/nej«

— følgende indsættes som punkt 53:

»53. Bemærkninger ⁽¹¹⁾:«.

ii) Side 2 »Køretøjsklasse N1« ændres således:

— punkt 52 affattes således:

»52. eCall monteret ja/nej«

— følgende punkt indsættes:

»53. Bemærkninger (11):«.

6) I bilag XI, tillæg 1, indsættes følgende punkt 71 i tabellen:

Punkt	Emne	Retsakt	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
71.	eCall-system	Forordning (EU) nr. ...	A	A	Ikke relevant	Ikke relevant

[Ændring 68]

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0155

Forsikringsformidling *I****Europa-Parlamentets ændringer af 26. februar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling (omarbejdning) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD)) ⁽¹⁾****(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)**

(2017/C 285/60)

[Ændring nr. 1, medmindre andet er angivet]

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRING (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS

DIREKTIV 2014/.../EU

om forsikringsformidling

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages ændringer af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF ⁽¹⁾. **Der foreslås derfor en omarbejdning af direktivet** **■**.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0085/2014).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

Onsdag den 26. februar 2014

- (2) Da dette forslags hovedformål og genstand er at harmonisere nationale bestemmelser på de nævnte områder, bør det baseres på artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i TEUF. Det bør ske i form af et direktiv, således at gennemførelsesbestemmelserne på de områder, det dækker, om nødvendigt kan tilpasses de særlige karakteristika ved hver medlemsstats marked og retssystem. Dette direktiv bør også tage sigte på at koordinere nationale bestemmelser om adgang til at udøve forsikrings- og genforsikringsformidling, og er derfor baseret på artikel 53, stk. 1, i TEUF. Da det drejer sig om en sektor, som udbyder tjenesteydelser i hele Unionen, er dette direktiv endvidere også baseret på artikel 62 i TEUF.
- (3) Forsikrings- og genforsikringsformidlere spiller en central rolle i forbindelse med salget af forsikrings- og genforsikringsprodukter i Unionen.
- (4) Forskellige typer personer og institutioner, f.eks. agenter, mæglere og kombinerede udbydere af bank- og forsikringsydelser («bancassurance»), forsikringsselskaber, rejsebureauer og biludlejningsfirmaer, kan formidle tilbud om forsikringsprodukter.
- (4a) For at garantere, at det samme beskyttelsesniveau gælder, og at forbrugeren kan drage fordel af sammenlignelige standarder, er det afgørende, at dette direktiv fremmer lige vilkår og konkurrence på lige vilkår mellem formidlere, uanset om de er bundet til et forsikringsselskab eller ej. Det er en fordel for forbrugerne, hvis forsikringsprodukterne formidles gennem forskellige kanaler og formidlere med forskellige former for samarbejde med forsikringsselskaber, forudsat at de skal anvende de samme regler om forbrugerbeskyttelse. Det er vigtigt, at medlemsstaterne tager højde for disse aspekter i gennemførelsen af direktivet.**
- (5) Anvendelsen af direktiv 2002/92/EF har vist, at der er nødvendigt at uddybe en række bestemmelser for at lette forsikrings- og genforsikringsformidling, og at det af hensyn til forbrugerbeskyttelsen er nødvendigt at udvide nævnte direktivs anvendelsesområde til at omfatte alle former for salg af forsikringsprodukter **som hovederhverv**, uanset om det sker gennem forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber. Med hensyn til salg, eftersalgsservice og behandling af skadestilfælde bør forsikringsselskaber, som sælger forsikringsprodukter direkte, nu medtages under det nye direktivs anvendelsesområde på samme grundlag som forsikringsagenter og -mæglere.
-
- (8) Der er stadig betydelige forskelle mellem medlemsstaternes bestemmelser, hvilket skaber hindringer for mulighederne for at optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling på det indre marked. **Det er nødvendigt at styrke det indre marked yderligere og skabe et reelt indre marked i EU for livs- og skadesforsikringsprodukter og -tjenesteydelser.**
- (9) Den seneste tids uro på de finansielle markeder har tydeligt vist, hvor vigtigt det er at sikre effektiv forbrugerbeskyttelse i alle finansielle sektorer. Kundernes tillid bør derfor styrkes, og reglerne vedrørende salg af forsikringsprodukter bør gøres mere ensartede for at sikre tilstrækkelig kundebeskyttelse i hele Unionen. **Forbrugerbeskyttelsesniveauet bør øges i forhold til direktiv 2002/92/EF med henblik på at mindske behovet for forskellige nationale foranstaltninger. Det er vigtigt at tage hensyn til forsikringsaftalers specifikke karakter sammenlignet med investeringsprodukter, der reguleres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU [MiFID] ⁽¹⁾. Salg af forsikringsaftaler, herunder de såkaldte forsikringsinvesteringsprodukter, bør derfor reguleres i henhold til nærværende direktiv og tilnærmede direktiv 2014/.../EU [MiFID]. Minimumsstandarderne bør hæves, hvad angår bestemmelserne vedrørende salg og opnåelse af lige vilkår for alle forsikringsinvesteringspakkeprodukter. Foranstaltningerne til beskyttelse af kunder bør være højere for »ikke-professionelle« kunder end for »professionelle« kunder.**
- (10) Dette direktiv bør finde anvendelse på enhver person, hvis virksomhed består i at levere forsikrings — eller genforsikrings formidlerydelse til tredjemand på erhvervs-mæssigt grundlag mod et vederlag enten i form af penge eller i en anden form for aftalt økonomisk fordel, der er knyttet til disse ydelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (EUT L ..., s. ...).

Onsdag den 26. februar 2014

- (11) Dette direktiv bør finde anvendelse på personer, hvis virksomhed består i at give oplysninger om en eller flere forsikrings- eller genforsikringsaftaler ud fra kriterier, som kunden har valgt, uanset om det sker via et websted eller med andre midler, eller at foretage en rangordning af forsikrings- eller genforsikringsprodukter eller rabat på aftalens pris, når kunden ved afslutningen af denne proces kan indgå en forsikringsaftale direkte; det bør ikke finde anvendelse på indledende virksomhed, som blot består i formidling af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller -selskaber eller af oplysninger om forsikringsprodukter eller en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller et forsikrings- eller genforsikringsselskab til potentielle forsikringstagere.
- (12) Anvendelsesområdet bør ikke omfatte personer inden for andre erhverv, f.eks. skatteeksperter eller revisorer, som rådgiver om forsikringsdækning lejlighedsvis i forbindelse med udøvelsen af denne anden erhvervsvirksomhed, eller personer, der blot formidler generelle oplysninger om forsikringsprodukter, når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller opfylde en forsikrings- eller genforsikringsaftale **Det bør ikke finde anvendelse på erhvervsmæssig administration af skadestilfælde på vegne af et forsikrings eller genforsikringsselskab eller skadesafregning eller taksation.**
- (13) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på personer, der udøver forsikringsformidling som accessorisk virksomhed med visse begrænsninger med hensyn til police, navnlig den viden, der kræves for at sælge den, de dækkede risici og præmiebeløbet.
- (14) Dette direktiv indeholder en definition af »bundne forsikringsformidlere« for at tage hensyn til kendetegnene ved visse markeder i medlemsstaterne og opstille betingelser, der kan anvendes på disse formidlere.
- (15) Forsikrings- og genforsikringsformidlere, som er fysiske personer, bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres bopæl. Formidlere, som er juridiske personer, bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted (eller, hvis de i henhold til national lovgivning ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted, deres hovedkontor), forudsat at de opfylder strenge faglige krav til deres kompetence, gode omdømme, erhvervsansvarsforsikring og finansielle kapacitet. Forsikringsformidlere, som allerede er registreret i medlemsstater, skal ikke registreres igen i henhold til dette direktiv.
- (16) Forsikrings- og genforsikringsformidlere bør kunne benytte bestemmelserne i TEUF om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser. Registrering i eller en erklæring til deres hjemland bør derfor give forsikrings- og genforsikringsformidlere ret til at udøve deres virksomhed i andre medlemsstater i henhold til principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der har fundet behørig underretning sted mellem de kompetente myndigheder.
- I**
- (18) For at forbedre gennemsigtigheden og lette grænseoverskridende handel bør **Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010**⁽¹⁾ oprette, offentliggøre og løbende opdatere en fælles elektronisk database med oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, som har meddelt, at de har til hensigt at udnytte deres ret til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser. Medlemsstaterne bør omgående give EIOPA relevante oplysninger, for at sætte myndigheden i stand til at gøre dette. Databasen bør have hyperlinks til de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør have hyperlinks til databasen på deres websted.

⁽¹⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).**

Onsdag den 26. februar 2014

- (19) Hjem- og værtslandenes relative rettigheder og forpligtelser i forhold til at føre tilsyn med forsikrings- og genforsikringsformidlere, som de har registreret, eller som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling på deres område i forbindelse med udnyttelse af deres ret til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, bør fastlægges entydigt.
-
- (21) Forsikringsformidlers manglende mulighed for at udøve deres virksomhed frit i hele Unionen hæmmer det indre forsikringsmarkeds rette funktion. **Dette direktiv er et vigtigt skridt hen imod et øget forbrugerbeskyttelsesniveau og markedsintegration i det indre marked.**
- (21a) *En forsikrings- eller genforsikringsformidler udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, hvis han eller hun udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling for en forsikringstager eller potentiel forsikringstager, som bor eller har hjemsted i en anden medlemsstat end formidlerens hjemland, og enhver risiko, som skal forsikres, befinder sig i en anden medlemsstat end formidlerens hjemland. En forsikrings- eller genforsikringsformidler udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling inden for rammerne af etableringsfriheden, hvis den opretholder en permanent tilstedeværelse i en anden medlemsstat end sit hjemland.*
- (22) Det er vigtigt at sikre en høj grad af professionalisme og kompetencer blandt forsikrings- og genforsikringsformidlere og ansatte i forsikringsselskaber med direkte salg til kunder, som er involveret i arbejdet forud for, under og efter salg af forsikringspolicer. Derfor skal formidlere og ansatte i forsikringsselskaber med direkte salg til kunder have faglig viden, som svarer til aktiviteterens kompleksitet. Der bør sikres efteruddannelse. **Form, indhold og dokumentationspligt bør reguleres af medlemsstaterne. Brancherelaterede eller organisationers egne uddannelsessystemer bør i denne forbindelse certificeres.**
- (22a) *Medlemsstaterne bør sikre, at en formidlers ansatte, der rådgiver om eller sælger forsikringsinvesteringsprodukter til detailkunder, har et passende viden- og kompetenceniveau i forhold til de tilbudte produkter. Dette er navnlig vigtigt i lyset af den øgede kompleksitet og den fortsatte innovation i udformningen af forsikringsinvesteringsprodukter. Køb af forsikringsinvesteringsprodukter er forbundet med en vis risiko, og investorerne bør kunne stole på de oplysninger og kvaliteten af de vurderinger, der forelægges. Endvidere er det nødvendigt, at de ansatte får tilstrækkelig tid og tilstrækkelige ressourcer til at kunne give kunderne alle relevante oplysninger om de produkter, de tilbyder.*
- (23) En samordning af medlemsstaternes bestemmelser om faglige kvalifikationskrav til og registrering af personer, der optager og udøver forsikrings — eller genforsikringsformidling, kan både bidrage til virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og til forbedringen af forbrugerbeskyttelsen på dette felt.
- (24) For at fremme grænseoverskridende handel bør der indføres principper for gensidig anerkendelse af formidlers viden og kunnen.
- (25) Værtslandet bør acceptere nationale kvalifikationer på niveau 3 eller derover i henhold til den europæiske referenceramme for kvalifikationer, der blev etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring, som dokumentation for, at forsikrings- eller genforsikringsformidleren opfylder de krav til viden og kunnen, som er en betingelse for registrering i overensstemmelse med dette direktiv. Denne referenceramme er til hjælp for medlemsstater, uddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere og borgere, som ønsker at sammenligne kvalifikationer, der er erhvervet i forskellige europæiske uddannelsessystemer. Dette redskab er en forudsætning for at kunne udvikle et arbejdsmarked, som dækker hele Unionen. Denne ramme skal ikke erstatte de enkelte nationale kvalifikations-systemer, men supplere medlemsstaternes tiltag ved at fremme samarbejdet mellem disse.
- (26) Til trods for de eksisterende systemer med et fælles pas for forsikringsselskaber og formidlere er det europæiske forsikringsmarked fortsat meget opsplittet. For at fremme grænseoverskridende forretninger og forbedre gennemsigtigheden for forbrugerne skal medlemsstaterne sikre offentliggørelse af de bestemmelser om samfundsmæssige interesser, som finder anvendelse på deres område, og et fælles elektronisk register bør gøres offentligt tilgængeligt sammen med information om alle medlemsstaternes bestemmelser om samfundsmæssige interesser, som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidling.

Onsdag den 26. februar 2014

- (27) Samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder er afgørende for at beskytte forbrugerne og sikre et sundt forsikrings- og genforsikringsformidlererhverv på det indre marked.
- (28) Der er behov for hensigtsmæssige og effektive udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer i medlemsstaterne med henblik på bilæggelse af tvister mellem forsikringsformidlere eller -selskaber og deres kunder, i givet fald ved brug af eksisterende procedurer. Der bør findes effektive udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer med henblik på at bilægge tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv mellem forsikringsselskaber eller personer, som sælger eller udbyder forsikringsprodukter, og kunder. **I tilfælde af alternativ tvistbilæggelse (ATB) bør bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU ⁽¹⁾ også være bindende i dette direktiv.** For at gøre de udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer for klager indgivet af kunder mere effektive bør dette direktiv indeholde bestemmelser om, at forsikringsselskaber eller personer, som sælger eller udbyder forsikringsprodukter, skal deltage i tvistbilæggelsesprocedurer **og de afgørelser, som efter udtrykkelig anmodning kan være bindende for formidleren og kunden**, og som indledes af kunder mod dem vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv. Sådanne udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer skal sigte mod at nå frem til en hurtigere og mindre omkostningsbelastende bilæggelse af tvister mellem forsikringsselskaber eller personer, som sælger eller udbyder forsikringsprodukter, og kunder, og at lette retssystemets byrde. ■

Uden at dette berører kundernes ret til at indbringe en sag for domstolene, bør medlemsstaterne sikre, at ATB-instanser, der bilægger tvister som omhandlet i dette direktiv, indgår i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister. Medlemsstaterne bør tilskynde ATB-instanser, som bilægger sådanne tvister, til at blive en del af klagenetværket for finansielle tjenesteydelser (FIN-NET).

- (29) Det stigende antal forskellige aktiviteter, som mange forsikringsformidlere og -selskaber udøver samtidig, har øget risikoen for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og deres kunders interesser. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at **der tages hensyn til** kundernes interesser.
- (30) Kunderne bør på forhånd gives entydige oplysninger om den status, som de personer, der sælger forsikringsproduktet, har. **Det bør overvejes** at indføre obligatorisk offentliggørelse af den status, som europæiske forsikringsformidlere og forsikringsselskaber har. Disse oplysninger bør gives til forbrugerne forud for indgåelse af aftale. De har til formål at orientere om forholdet mellem forsikringsselskabet og formidleren, hvis det er relevant. ■
- (31) For at begrænse interessekonflikter mellem sælger og køber af et forsikringsprodukt er det nødvendigt at sikre, at der offentliggøres tilstrækkelige oplysninger om forsikringssælgerens vederlag. ■ Formidlere og ansatte hos forsikringsformidlere eller i forsikringsselskaber bør **efter anmodning** være forpligtet til at informere kunderne om **arten af og kilden til deres vederlag** forud for salget **og vederlagsfrit**.
- (32) For at give kunderne sammenlignelige oplysninger om de leverede forsikringsformidlingstjenesteydelser, uanset om kunderne køber dem gennem en formidler eller direkte fra et forsikringsselskab, og for at undgå konkurrenceforvridning ved at tilskynde forsikringsselskaber til at sælge direkte til kunderne frem for via formidlere for at undgå oplysningskravene, bør forsikringsselskaber også være forpligtet til at informere de kunder, som de leverer forsikringsformidlingstjenesteydelser til direkte, om det vederlag, de modtager for salg af forsikringsprodukter.
- (32a) **Hvis omkostningerne i forbindelse med gebyrer og incitamenter ikke kan fastslås, inden rådgivningen ydes, oplyses beregningsmetoden på generel, præcis og forståelig vis i dokumenterne om centrale tjenesteydelser, idet de samlede omkostninger og indvirkningen på afkastet af rådgivningen oplyses til kunden hurtigst muligt derefter. Hvis investeringsrådgivningen ydes løbende, skal oplysningerne om omkostningerne for investeringsrådgivningen, herunder incitamenterne, gives med regelmæssige mellemrum og mindst én gang om året. Den periodiske rapport skal indeholde oplysninger om alle incitamenter, der er betalt eller modtaget i den forløbne periode.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

Onsdag den 26. februar 2014

- (32b) *Personer, der sælger forsikringsprodukter, og som ikke er produktudvikleren, bør i et særskilt dokument om centrale tjenesteydelser oplyse detailinvestorer om deres omkostninger og tjenesteydelser i overensstemmelse med nærværende direktiv og direktiv 2014/.../EU [MiFID] samt om yderligere forhold, der er relevante i forbindelse med den private investors vurdering af, om forsikringsproduktet opfylder dennes behov, og som ikke kan leveres af investeringsproduktudvikleren.*
- (32c) *Det er en fordel for forbrugerne, hvis forsikringsprodukterne sælges gennem forskellige kanaler og formidlere med forskellige former for samarbejde med forsikringsselskaber, forudsat at de anvender de samme regler om forbrugerbeskyttelse og gennemsigtighed.*
- (33) Det nuværende forslag tager sigte på at forbedre forbrugerbeskyttelsen, og derfor finder nogle af bestemmelserne kun anvendelse på »virksomhed til forbruger« (B2C-) forhold, navnlig dem, der regulerer god forretningsskik hos forsikringsformidlere eller andre, som sælger forsikringsprodukter.
-
- (34a) *Medlemsstaterne bør kræve af forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, at deres vederlagspolitikker ikke forhindrer deres ansatte eller repræsentanter i at handle i kundernes bedste interesse. Medlemsstaterne bør pålægge forsikringsformidlere og forsikringsselskaber at sikre, at selskabets vederlag til ansatte, der rådgiver om eller sælger forsikringsinvesteringsprodukter til kunder, ikke påvirker de ansattes objektivitet med hensyn til at levere hensigtsmæssige anbefalinger, foretage relevante salg eller præsentere oplysningerne på en måde, som er reel, klar og ikke-vildledende. Vederlaget i sådanne situationer bør ikke udelukkende afhænge af salgsmål eller indtjeningen til selskabet fra et specifikt produkt.*
- (35) Det er **vigtigt** for forbrugeren at vide, om den formidler, han/hun har med at gøre, yder kunden rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber eller om produkter, der udbydes af et begrænset antal forsikringsselskaber.
- (36) Da forbrugerne i stadig større grad er afhængige af personlige anbefalinger, er det hensigtsmæssigt at medtage en definition af rådgivning. **Kvaliteten af rådgivningen er afgørende, og al rådgivning bør stemme overens med kundens personlige karakteristika.** Inden der ydes rådgivning, bør forsikringsformidleren eller -selskabet vurdere kundens behov, **forventninger** og finansielle situation. Erklærer formidleren, at der ydes rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber, bør der gennemføres en objektiv og **bred** analyse af **et tilstrækkeligt stort antal af de** på markedet disponible **forsikringsprodukter**. Derudover bør alle forsikringsformidlere og forsikringsselskaber redegøre for bevæggrundene for den rådgivning, de yder, **og anbefale passende forsikringsprodukter, der stemmer overens med kundens præferencer, behov, finansielle situation og personlige forhold.**
- (37) Forud for aftalens indgåelse bør kunden, uanset om der ydes rådgivning, gives de relevante informationer om forsikringsproduktet, således at kunden kan træffe en informeret beslutning. Forsikringsformidleren bør forklare kunden de vigtigste karakteristika ved de forsikringsprodukter, der sælges, **og derfor bør dens ansatte have passende tid og ressourcer til at udføre denne opgave.**
- (38) Der bør indføres ensartede bestemmelser med henblik på at **lette valget af** det medium, der anvendes til at give forbrugeren **de foreskrevne** oplysninger, idet der kan anvendes elektroniske meddelelser, hvis det er passende under hensyntagen til transaktionens omstændigheder. Kunden bør dog have mulighed for at modtage oplysningerne på papir. Af hensyn til forbrugerens adgang til information **bør** alle oplysninger, som formidles forud for indgåelse af aftale, **stilles gratis til rådighed.**
- (39) Der er mindre behov for at kræve, at denne information gives, hvis forbrugeren ønsker genforsikring eller forsikring af kommercielle og industrielle risici eller er en professionel kunde ■ .
- (40) Dette direktiv bør præcisere forsikringsselskabers og forsikringsformidlers minimumspligt til at give kunderne information. En medlemsstat bør i den forbindelse kunne opretholde eller vedtage strengere bestemmelser, der uanset bestemmelserne i formidlernes og selskabernes hjemland kan pålægges forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, som udøver deres forsikringsformidlevirksomhed på dens område, såfremt disse strengere

Onsdag den 26. februar 2014

bestemmelser er i overensstemmelse med EU-retten, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁽¹⁾. Medlemsstater, som påtænker at anvende eller anvender retsforskrifter for forsikringsformidlere og salg af forsikringsprodukter i tillæg til dem, der er omhandlet i nærværende direktiv, bør sikre, at den administrative byrde i forbindelse med disse retsforskrifter **begrænses**.

- (41) Krydssalg er en almindelig **og passende** strategi blandt udbydere af finansielle detailtjenesteydelser i hele Unionen. ■
- (41a) *Hvis forsikring tilbydes sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som del af en pakke eller en betingelse for den samme aftale eller pakke, er den omfattet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽²⁾. Nærværende direktiv giver også en række former for sikkerhed for kunder, der køber en forsikring som del af en pakke. Medlemsstaterne kan kræve, at de kompetente nationale myndigheder vedtager eller opretholde yderligere foranstaltninger til at behandle krydssalg, som er skade til forbrugerne.*
- (42) Forsikringsaftaler, som omfatter investeringer, stilles ofte til rådighed for kunder som et eventuelt alternativ eller en eventuel erstatning for investeringsprodukter, som er omfattet af direktiv 2014.../EU [MiFID]. For at yde ensartet investorbekyttelse og undgå risikoen for regelarbitrage er det vigtigt, at detailinvesteringsprodukter (forsikringsinvesteringsprodukter som defineret i forordningen vedrørende dokumenter med central information om investeringsprodukter) er omfattet af de samme standardbestemmelser om god forretningsskik: De omfatter formidling af passende information, krav om egnet rådgivning og begrænsning af incitamenter samt krav om håndtering af interessekonflikter og **yderligere** begrænsninger med hensyn til **vederlag**. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾ og EIOPA bør samarbejde om ved hjælp af retningslinjer at opnå så megen overensstemmelse som muligt mellem standardbestemmelserne om god forretningsskik for detailinvesteringsprodukter, som er omfattet af enten direktiv 2014.../EU [MiFID] eller af nærværende direktiv. **De særlige forhold, der kendetegner ikke-livsforsikringsprodukter, bør tages med i betragtning i forbindelse med disse retningslinjer. I overensstemmelse med principperne i direktiv 2014.../EU [MiFID] bør det endvidere overvejes at indføre en lignende ordning for forsikringsselskaber, når dette direktiv gennemføres på nationalt plan, og i det fælles udvalgs retningslinjer.** For forsikringsinvesteringsprodukter **bør der gælde udvidede standardbestemmelser om god forretningsskik, der erstatter** standarderne i nærværende direktiv, som finder anvendelse på **generelle** forsikringsaftaler ■. Derfor bør personer, som udøver forsikringsformidling i forbindelse med forsikringsinvesteringsprodukter, overholde de udvidede **standarder**, som finder anvendelse på **sådanne produkter**.
- (42a) *Europa-Parlamentet tilstræber af sikre overensstemmelse mellem nærværende direktiv og direktiv 2014.../EU [MIFID II] under forhandlingerne med Rådet. [Ænd. 5]*
- (42b) *Dette direktiv fastsætter regler for, hvordan fysiske og juridiske personer, der er eller ønsker at blive etableret i en medlemsstat, kan optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling. Bestemmelser i andre EU-retsakter, der afviger eller supplerer, disse regler bør ikke finde anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidling.*
- (43) For at sikre, at forsikringsselskaber og personer, som udøver forsikringsformidling, overholder bestemmelserne i dette direktiv, og for at sikre, at de behandles ens i hele Unionen, bør det pålægges medlemsstaterne at indføre administrative sanktioner og andre foranstaltninger, som er effektive, er forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. I Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Onsdag den 26. februar 2014

finansielle serviceydelser foretages der en gennemgang af de eksisterende beføjelser og anvendelsen heraf i praksis med det formål at forbedre konvergens i sanktionerne og de andre foranstaltninger. Derfor bør de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen **og** de vigtigste **beføjelser** til at pålægge sanktioner.

- (44) Især bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge bøder, der er tilstrækkeligt store til at opveje de fordele, der kan forventes opnået, og være afskrækkende selv for større institutter og deres ledere.
- (45) For at sikre konsekvent anvendelse af sanktionerne i alle medlemsstater bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller andre foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder. **Medlemsstaterne er imidlertid ikke forpligtet til at indføre administrative sanktioner, hvis den nationale lovgivning omfatter sanktioner inden for strafferetssystemet.**
- (46) For at sikre, at sanktionerne virker endnu mere afskrækkende på offentligheden som helhed, og oplyse om overtrædelse af regler, som kan skade forbrugerbeskyttelsen, bør sanktioner og foranstaltninger altid offentliggøres, undtagen i visse velafgrænsede tilfælde. For at sikre, at proportionalitetsprincippet overholdes, bør sanktioner og andre foranstaltninger offentliggøres anonymt, såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.
- (47) For at kunne afdække potentielle overtrædelser bør de kompetente myndigheder have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og bør fastlægge effektive mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser, **og som sikrer en passende beskyttelse af dem, der indberetter sådanne overtrædelser. I direktivet er det imidlertid ikke fastsat, at medlemsstaterne skal tillægge de nationale forvaltningsmyndigheder beføjelse til at foretage strafferetlig efterforskning.**
- (48) Dette direktiv bør henvise til både administrative sanktioner og andre foranstaltninger, uanset om de i henhold til national lovgivning betragtes som sanktioner eller som andre foranstaltninger.
- (49) Dette direktiv bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (49a) **Informeranter giver de kompetente myndigheder nye oplysninger, som hjælper dem med at afsløre og sanktionere tilfælde af insiderhandel og kursmanipulation. Indberetning af uregelmæssigheder kan imidlertid hindres på grund af frygten for repressalier eller mangel på passende procedurer for indberetning af overtrædelser. Dette direktiv bør derfor sikre, at der er passende foranstaltninger til rådighed for at tilskynde informanter til at advare de kompetente myndigheder om mulige overtrædelser af dette direktiv og beskytte dem mod repressalier. Medlemsstaterne bør også sikre, at de ordninger for rapportering af uregelmæssigheder, som de implementerer, omfatter mekanismer, der giver tilstrækkelig beskyttelse af en indberettet person, især med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger og procedurer, der sikrer den indberettede person retten til forsvar og til at blive hørt, inden der træffes en afgørelse, som vedrører denne, samt retten til at have adgang til effektive retsmidler for en domstol i forhold til en afgørelse, som vedrører den pågældende person.**
- (50) For at opfylde dette direktivs målsætninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten, der uddyber begreber som **håndtering af interessekonflikter, forpligtelser med hensyn til god forretningssskik i forbindelse med forsikringsdetailinvesteringspakkeprodukter og procedurer og formularer til indgivelse af oplysninger i relation til sanktioner.** Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (51) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af forbrugere i hele Unionen. **Da EIOPA råder over ekspertviden, men samtidig har begrænsede kapaciteter, kan det kun få til opgave at udarbejde udkast til forslag, som ikke nødvendigvis indebærer politikbeslutninger, og som skal forelægges for Kommissionen og Europa-Parlamentet.**

Onsdag den 26. februar 2014

- (52) Kommissionen bør i medfør af artikel 290 og 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-15 i forordning (EU) nr. 1094/2010 [...], tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage retsakter, der uddyber begreber **i dette direktiv** som håndtering af interessekonflikter og forpligtelser med hensyn til god forretningsskik i forbindelse med forsikringsdetailinvesteringspakkeprodukter, samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og formularer til indgivelse af oplysninger i relation til sanktioner. EIOPA bør udarbejde udkast til disse delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder.
- (53) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF [...] ⁽¹⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 [...] ⁽²⁾ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i EIOPA i forbindelse med denne forordning, under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
- (54) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som anført i traktaten.
- (55) I henhold den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽³⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (55a) Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder bør have alle nødvendige beføjelser til at sikre, at forsikringsformidlere og genforsikringsselskaber udøver deres virksomhed på betryggende vis i hele Unionen, hvad enten det sker i henhold til reglerne om etableringsfrihed eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. For at sikre et effektivt tilsyn bør alle tilsynsmyndighedernes tiltag være proportionale med arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med et forsikringsselskabs eller et genforsikringsselskabs virksomhed, uanset hvilken betydning det omhandlede selskab har for den overordnede finansielle stabilitet på markedet.**
- (55b) Dette direktiv bør ikke være for belastende for små og mellemstore forsikringsselskaber. Et redskab til at nå dette mål er korrekt anvendelse af proportionalitetsprincippet. Dette princip bør både anvendes på kravene, der stilles til forsikrings- og genforsikringsselskaber, og på udøvelsen af tilsynsbeføjelser.**
- (56) Dette direktiv bør tages op til revision **tre** år efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse for at tage hensyn til markedsudviklingen samt udviklingen inden for andre områder af EU-lovgivningen eller medlemsstaternes erfaringer med gennemførelse af EU-lovgivningen, navnlig med hensyn til produkter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF ⁽⁴⁾.
- (57) Direktiv 2002/92/EF bør derfor ophæves.
- (58) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2002/92/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af direktiv 2002/92/EF.
- (59) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret af direktiv 2002/92/EF –

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især de uafhængige offentlige myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

Onsdag den 26. februar 2014

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I
ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for, hvordan fysiske og juridiske personer, der er eller ønsker at blive etableret i en medlemsstat, kan optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling **■**.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, som udøver forsikringsformidling, når alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Forsikringsaftalen forudsætter kun viden om den forsikringsdækning, der tilbydes.
 - b) Forsikringsaftalen er ikke en livsforsikringsaftale.
 - c) Forsikringsaftalen omfatter ingen ansvarsdækning.
 - d) Den pågældende person udøver ikke forsikringsformidling som hovederhverv.
 - e) Forsikringen udgør et supplement til **leveringen af** varer af en given leverandør, såfremt forsikringen dækker risikoen for driftsfejl ved, tab eller beskadigelse af de varer, der leveres af den pågældende leverandør.
 - f) Det årlige præmiebeløb for forsikringsaftalen, beregnet på årsbasis, overstiger ikke 600 EUR.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidlerydelser, der leveres i forbindelse med risici og forpligtelser uden for Unionen.

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats lovgivning om forsikrings- og genforsikringsformidling, der udøves af forsikrings- og genforsikrings selskaber eller -formidlere, som er etableret i et tredjeland, og som leverer ydelser på denne medlemsstats område ifølge princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der sikres ligebehandling af alle personer, som udøver eller har tilladelse til at udøve forsikrings — og genforsikrings formidling på dette marked.

Dette direktiv vedrører ikke forsikrings- eller genforsikringsformidling, der udøves i tredjelande.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle generelle vanskeligheder, som deres forsikringsformidlere møder i forbindelse med etablering eller udøvelse af forsikringsformidlingsvirksomhed i tredjelande.

3a. Dette direktiv skal garantere, at den samme grad af beskyttelse finder anvendelse, og at forbrugeren kan drage fordel af sammenlignelige standarder. Dette direktiv skal fremme lige vilkår og konkurrence på lige fod mellem formidlere, uanset om de er tilknyttet et forsikringsselskab eller ej. Det er en fordel for forbrugerne, hvis forsikringsprodukterne formidles gennem forskellige kanaler og formidlere med forskellige former for samarbejde med forsikringsselskaber, forudsat at de skal anvende tilsvarende regler om forbrugerbeskyttelse. Medlemsstaterne tager højde herfor i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
 - 1) »forsikringsselskab«: et **forsikringsselskab som omhandlet i artikel 13, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF** ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

- 2) »genforsikringssselskab«: et **genforsikringssselskab** som *defineret i artikel 13, nr. 4, i direktiv 2009/138/EF*
- 3) »forsikringsformidling«: virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringer at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler **■**. *Rådgivningen, forelæggelse af forslag og indgåelsen af aftaler* anses også for forsikringsformidling, *hvis de foretages af en ansat i et forsikringssselskab, der er i direkte kontakt med den forsikrede uden forsikringsformidlers medvirken.*

Forelæggelse af oplysninger om en eller flere forsikringsaftaler i overensstemmelse med kundernes valgte kriterier via et websted eller andre medier og udarbejdelse af en prioriteret liste over forsikringsprodukter, herunder pris og produktsammenligninger eller rabat på præmier, hvis kunden efter dette er i stand til direkte at indgå en forsikringsaftale ved at bruge et websted eller andre medier anses for at være forsikringsformidling.

I dette direktiv anses ingen af følgende virksomhed for forsikringsformidling:

- a) virksomhed, der består i lejlighedsvis rådgivning af kunder om forsikring i forbindelse med udøvelsen af anden erhvervsvirksomhed, forudsat at leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå kunden med at indgå eller opfylde en forsikringsaftale
- b) formidling blot af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til forsikringsformidlere eller forsikringssselskaber eller af oplysninger om forsikringsprodukter eller en forsikringsformidler eller et forsikringssselskab til potentielle forsikringstagere
- 4) »forsikringsbaseret investeringsprodukt«: *et forsikringsprodukt, som tilbyder en løbetids- eller tilbagekøbsværdi, og hvor denne løbetids- eller tilbagekøbsværdi er helt eller delvist direkte eller indirekte afhængig af markedsudsving, som ikke omfatter:*
- a) *skadesforsikringsprodukter som anført til bilag 1 i direktiv 2009/138/EF, (skadesforsikringsklasser)*
- b) *livsforsikringsaftaler, hvor de i aftalen fastsatte ydelser alene udbetales ved dødsfald eller på grund af uarbejdsdygtighed som følge af skade, sygdom eller invaliditet*
- c) »pensionsprodukter«: *produkter, som i henhold til national lovgivning anses for at have til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse fordele*
- d) *arbejdsmarkedspensionsordninger, som officielt er anerkendt og som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/41/EF eller direktiv 2009/138/EF*
- e) *individuelle pensionsprodukter, hvor arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national lovgivning, og hvor arbejdsgiveren eller den ansatte ikke har et valg med hensyn til pensionsprodukt eller udbyder.*
- 5) »forsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikringssselskab **og dets ansatte**, der mod vederlag optager eller udøver forsikringsformidling
- 6) »genforsikringsformidling«: virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af **forsikrings-** eller genforsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde, **herunder når dette gøres** af genforsikringssselskaber uden genforsikringsformidlers medvirken **■**.

I dette direktiv anses følgende virksomhed ikke for genforsikringsformidling:

- a) virksomhed, der består i lejlighedsvis rådgivning om genforsikring i forbindelse med udøvelsen af anden erhvervsvirksomhed, når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller opfylde en genforsikringsaftale

Onsdag den 26. februar 2014

aa) *erhvervsmæssig administration af et genforsikrings-selskabs skadestilfælde eller skadesafregning eller taksation*

b) formidling blot af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til genforsikringsformidlere eller genforsikrings-selskaber eller af oplysninger om genforsikringsprodukter eller en genforsikringsformidler eller et genforsikrings-selskab til potentielle forsikringstagere.

7) »genforsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, som ikke er et genforsikrings-selskab **og dets ansatte**, der mod vederlag optager eller udøver genforsikringsformidling

8) »bunden forsikringsformidler«: enhver person, der formidler forsikringer på vegne af et eller - **hvis forsikringsprodukterne ikke konkurrerer med hinanden** - flere forsikrings-selskaber eller forsikringsformidlere, **som dog hverken modtager præmierne eller de beløb, som tilkommer kunderne**, og som udelukkende handler på forsikrings-selskabernes eller forsikringsformidlernes ansvar, forudsat at forsikringsformidlerne, på hvis ansvar personen handler, ikke selv handler på et andet forsikrings-selskabs eller en anden forsikringsformidlers ansvar

ved en bunden forsikringsformidler forstås også en person, der handler på et eller flere forsikrings-selskabers ansvar for så vidt angår deres respektive produkter, og som udøver forsikringsformidling i tilknytning til sit hovederhverv, hvis forsikringen udgør et supplement til varer eller tjenesteydelser, der leveres i forbindelse med dette hovederhverv

9) »rådgivning«: en **personlig** anbefaling til en kunde, enten efter anmodning fra kunden eller på forsikrings-selskabets eller forsikringsformidlerens foranledning

10) »betinget provision«: **■** vederlag i form af provision **■**, på betingelse af at de **på forhånd** aftalte mål **eller tærskler** er nået for **omfanget af** de forretninger, som formidleren har overdraget til forsikrings-selskabet

11) »store risici«: **store** risici som defineret i artikel **13, nr. 27, i direktiv 2009/138/EF**

12) »hjemland«:

a) hvis formidleren er en fysisk person: den medlemsstat, hvor formidleren har sin bopæl

b) hvis formidleren er en juridisk person: den medlemsstat, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til denne medlemsstats lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende

13) »værtsland«: den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsformidleren har en permanent tilstedeværelse eller et fast driftssted eller leverer tjenesteydelser, og som ikke er formidlerens hjemland

14) »varigt medium«: et varigt medium som defineret i artikel 2, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾

■

16) »snævre forbindelser«: en situation som omhandlet i **artikel 13, nr. 7), i direktiv 2009/138/EF**

17) »primært forretningssted«: det sted, hvorfra hovedaktiviteterne administreres

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

Onsdag den 26. februar 2014

- 18) »vederlag«: provision, gebyrer, afgifter eller anden betaling, herunder enhver form for økonomiske fordele **eller pengeydelse, samt andre former for incitamenter**, som tilbydes eller gives i forbindelse med forsikringsformidling
- 19) »kombinationssalg«: tilbud om **eller salg af et forsikringsprodukt i en pakke med andre særskilte accessoriske produkter eller tjenesteydelser, hvor** forsikringsproduktet ikke stilles separat til rådighed for forbrugeren
- 20) »pakkesalg«: tilbud om **eller salg af et forsikringsprodukt i en pakke med andre særskilte accessoriske produkter eller tjenesteydelser, hvor forsikringsproduktet** også kan sælges til forbrugeren separat, men ikke nødvendigvis på de samme vilkår og betingelser, som når ydelsen eller produktet tilbydes i en pakke med de accessoriske tjenesteydelser
- 20a) »produkt«: **en forsikringsaftale, som dækker en eller flere risici**
- 20b) »detail«: **ikke-professionel.**

2. For at sikre, at det samme beskyttelsesniveau gælder, og at forbrugeren kan drage fordel af sammenlignelige standarder, er det afgørende, at dette direktiv fremmer lige vilkår og konkurrence på lige vilkår mellem formidlere, uanset om de er bundet til et forsikringselskab eller ej. Medlemsstaterne tager hensyn til betydningen af at fremme lige vilkår og konkurrence på lige vilkår i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

KAPITEL II

REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3

Registrering

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal i deres hjemland registreres hos en kompetent myndighed **jf. artikel 10, stk. 2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber** registreret i medlemsstater i henhold til Rådets direktiv 73/239/EØF ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF ⁽³⁾ og deres ansatte skal ikke registreres igen i henhold til dette direktiv.

Uden at det berører første afsnit, kan medlemsstaterne fastsætte, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og andre organer kan samarbejde med de kompetente myndigheder med henblik på registrering af forsikrings- og genforsikringsformidlere og i forbindelse med anvendelsen af kravene i artikel 8 på sådanne formidlere. Navnlig kan bundne forsikringsformidlere registreres hos et forsikringsselskab, en sammenslutning af forsikringsselskaber eller en forsikrings- eller genforsikringsformidler under en kompetent myndigheds kontrol.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at hvis en forsikrings- eller genforsikringsformidler handler på et forsikrings- eller genforsikringsselskabs **■** ansvar, **skal forsikringsformidleren ikke være forpligtet til at fremsende de i artikel 3, stk. 7, litra a) og b), krævede oplysninger til den kompetente myndighed, og det ansvarlige forsikringsselskab skal sørge for, at forsikringsformidlerne opfylder betingelserne for registrering samt andre bestemmelser i henhold til dette direktiv.** Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den person eller det foretagende, der påtager sig ansvaret for formidleren, registrerer denne formidler.

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første og andet afsnit på alle de fysiske personer, som arbejder i et forsikrings- eller genforsikrings selskab eller hos en registreret forsikrings- eller genforsikringsformidler, og som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling.

Medlemsstaten sikrer registrering af juridiske personer og anfører endvidere i registret navnene på de fysiske personer i ledelsen, der er ansvarlige for forsikringsformidlingen.

2. Medlemsstaterne kan oprette mere end ét register for forsikrings- og genforsikringsformidlere, forudsat at de fastlægger kriterier for, hvordan formidlerne skal registreres.

Medlemsstaterne opretter et onlineregistreringssystem, der består af én fælles registreringsformular, som findes på et websted, der bør være lettilgængeligt for forsikringsformidlere og –selskaber, og som kan udfyldes direkte online.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes et fælles kontaktsted, der giver nem og hurtig adgang til oplysninger fra de forskellige registre, der oprettes elektronisk og opdateres løbende. Dette kontaktsted skal desuden indeholde oplysningerne om medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. stk. 1, første afsnit. Det skal endvidere fremgå af registrene, i hvilket land eller hvilke lande de enkelte formidlere udøver virksomhed i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed eller fri udveksling af tjenesteydelser.

4. EIOPA opretter, offentliggør på sit websted og opdaterer et fælles elektronisk register med oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, som har meddelt, at de har til hensigt at udøve grænseoverskridende virksomhed i overensstemmelse med kapital IV. Medlemsstaterne giver omgående EIOPA relevante oplysninger for at sætte myndigheden i stand til at gøre dette. Registret skal have links til de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Registret skal have links til og være tilgængeligt fra medlemsstaternes kompetente myndigheds websteder. **EIOPA har adgang til de data, der opbevares i det. EIOPA og de kompetente myndigheder har ret til at ændre disse data. Datasubjekter, hvis personlige oplysninger kan opbevares og udveksles, har ret til adgang og til passende oplysning.**

EIOPA opretter et websted med hyperlinks til de forskellige fælles kontaktsteder, som medlemsstaterne opretter i henhold til artikel 3, stk. 3.

Medlemsstaterne sikrer, at registreringen af forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, gøres betinget af, at de opfylder de faglige kvalifikationskrav i artikel 8.

Medlemsstaterne sikrer også, at forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, som ikke længere opfylder disse krav, **omgående** slettes af registret. Den kompetente myndighed efterprøver regelmæssigt, om betingelserne for registreringen fortsat er opfyldt. Hvis det er nødvendigt, underretter hjemlandet værtslandet om en sådan slettelse af registret.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ikke registrerer en forsikrings- eller genforsikringsformidler, medmindre formidleren opfylder kravene i artikel 8, **eller at en anden formidler eller et andet selskab påtager sig ansvaret for at sikre, at formidleren opfylder disse krav i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, afsnit 3.**

5a. Registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere skal kunne optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling i Unionen i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.

En forsikringsformidler har mulighed for at levere tjenesteydelser, hvis den vil levere en forsikringsaftale vedrørende en risiko i en anden medlemsstat end den, hvor forsikringsformidleren har hjemsted, til en forsikringstager, der er etableret i et andet land end det, hvor forsikringsformidleren er hjemsted.

De kompetente myndigheder kan udstede et bevis til forsikrings- eller genforsikringsformidlere, således at alle interesserede parter ved konsultation af et hvilket som helst af de i stk. 2 omhandlede registre kan kontrollere, at formidlerne er behørigt registreret.

Onsdag den 26. februar 2014

Dette bevis skal mindst indeholde de i artikel 16, litra a), **nr. i) og iii)** og litra b), **nr. i) og iii)**, omhandlede oplysninger og, hvis det drejer sig om en juridisk person, navnet eller navnene på den eller de fysiske personer, der er nævnt i stk. 1, fjerde afsnit, i nærværende artikel.

Medlemsstaten skal kræve, at beviset returneres til den udstedende kompetente myndighed, når forsikrings- eller genforsikringsformidleren ophører med at være registreret.

6. Medlemsstaterne fastsætter, at ansøgninger fra formidlere om optagelse i registret behandles inden for **to** måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning, og at ansøgeren omgående får meddelelse om afgørelsen.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har truffet passende foranstaltninger for at kunne kontrollere, om forsikrings- og genforsikringsformidlere til enhver tid opfylder registreringskravene i dette direktiv.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder som en betingelse for registrering anmoder forsikrings- og genforsikringsformidlere om **bevis for** følgende, **undtagen for bundne formidlere og formidlere, hvor et andet forsikringselskab vil påtage sig ansvaret for at sikre, at formidleren opfylder disse krav, i henhold til artikel 3, stk. 1, afsnit 3:**

- a) at oplyse de kompetente myndigheder om identiteten af de aktionærer eller selskabsdeltagere, både fysiske og juridiske personer, som besidder andele hos formidleren på over 10 %, samt størrelsen heraf
- b) at oplyse de kompetente myndigheder om identiteten af de personer, som har snævre forbindelser med forsikrings- eller genforsikringsformidleren
- c) at godtgøre på tilfredsstillende måde, at andelene eller de snævre forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i at foretage effektiv overvågning.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder stiller krav om, at forsikrings- og genforsikringsformidlere, som er omfattet af artikel 3, stk. 7, uden unødigt forsinkelse underretter dem, såfremt oplysningerne i henhold til artikel 3, stk. 7, litra a) og b), ændres.

8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder afviser at foretage registrering, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som forsikrings- eller genforsikringsformidleren har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med håndhævelse af disse love eller administrative bestemmelser, forhindrer dem i at foretage effektiv overvågning.

8a. Medlemsstaterne kan bestemme, at personer, som inden den 1. januar 2014 udøvede forsikringsformidling, og som var optaget i et register og havde et uddannelses- og erfaringsniveau, og som kan sidestilles med det niveau, der kræves i dette direktiv, automatisk optages i det register, der skal oprettes, når kravene i artikel 4, stk. 3 og 4, er opfyldt.

KAPITEL III

FORENKLET REGISTRERINGSPROCEDURE — AKTIVITETSERKLÆRING

Artikel 4

Erklæringsprocedure for accessorisk forsikringsformidling; erhvervmæssig administration af skadestilfælde eller taksation

1. Registreringskravene i artikel 3 finder ikke anvendelse på en forsikringsformidler, der formidler forsikringer som en accessorisk aktivitet, forudsat at aktiviteterne opfylder følgende betingelser:

- a) forsikringsformidleren udøver ikke forsikringsformidling som hovederhverv
- b) forsikringsformidleren formidler kun visse forsikringsprodukter, som supplerer et produkt eller en tjenesteydelse, og angiver dem tydeligt i erklæringen
- c) de pågældende forsikringsprodukter omfatter ikke livs- eller ansvarsforsikring, medmindre **denne er et supplement til det produkt eller den tjenesteydelse, som formidleren tilbyder som hovederhverv**

Onsdag den 26. februar 2014

ca) formidleren arbejder under en registreret formidlers ansvar.

■

3. Forsikringsformidlere, som er omfattet af stk. 1 og 2, afgiver en erklæring til den kompetente myndighed i hjemlandet, hvorved den kompetente myndighed informeres om formidlerens identitet, adresse og erhvervsaktiviteter.

4. Formidlere, som er omfattet af stk. 1 og 2, er omfattet af bestemmelserne i kapitel I, III, IV, V, VIII, IX og artikel 15 og 16.

4a. Medlemsstaterne kan gøre brug af registreringskravene i artikel 3 for forsikringsformidlere inden for rammerne af artikel 4, hvis de anser det for nødvendigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen.

KAPITEL IV

FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER OG ETABLERINGSFRIHED

Artikel 5

Udnyttelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser

1. En forsikrings- eller genforsikringsformidler, der agter at udøve aktiviteter for første gang på en anden medlemsstats område i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfrihed, giver sit hjemlands og den anden medlemsstats kompetente myndighed følgende oplysninger:

- a) formidlerens navn, adresse og registreringsnummer
- b) i hvilken eller hvilke medlemsstater formidleren agter at udøve virksomhed
- c) formidlerkategorien og, hvis det er relevant, navnet på eventuelt repræsenterede forsikrings- eller genforsikringsselskaber
- d) den relevante forsikringsklasse, hvis det er relevant
- e) dokumentation for faglige kundskaber og færdigheder.

2. Den kompetente myndighed i hjemlandet videresender senest en måned efter modtagelsen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til den kompetente myndighed i værtslandet, som omgående bekræfter modtagelsen. Hjemlandet underretter skriftligt forsikrings- eller genforsikringsformidleren om, at værtslandet har modtaget oplysningerne, og at forsikrings- eller genforsikringsselskabet kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet.

Når værtslandet modtager de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, accepteres tidligere erfaring med forsikrings- eller genforsikringsformidling, dokumenteret ved bevis for registrering eller erklæring i hjemlandet, som dokumentation for de krævede kundskaber og færdigheder.

3. Beviset for tidligere registrering eller erklæring gives i form af dokumentation for registrering udstedt af den kompetente myndighed eller organisation i ansøgerens hjemland, eller erklæring modtaget af den kompetente myndighed eller organisation i ansøgerens hjemland, som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning til værtslandet.

4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 1, underretter forsikrings- eller genforsikringsformidleren mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter også den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring så hurtigt som muligt og senest en måned efter den dato, hvor den kompetente myndighed i hjemlandet modtog oplysningerne.

Onsdag den 26. februar 2014

4a. En registreret forsikrings- eller genforsikringsformidler udøver forsikringsformidling i henhold til den »frie udveksling af tjenesteydelser«, hvis:

- a) denne udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling med eller for en forsikringstager, som bor eller har hjemsted i en anden medlemsstat end formidlerens værtsland**
- b) enhver risiko, som skal forsikres, befinder sig i en anden medlemsstat end formidlerens værtsland**
- c) forsikringsformidlingen overholder stk. 1 og 4.**

Artikel 6

Udnyttelse af retten til etableringsfrihed

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investerings- eller geninvesteringsformidlere, som agter at udnytte deres ret til etableringsfrihed og oprette en filial på en anden medlemsstats område, først giver hjemlandets kompetente myndighed meddelelse herom samt afgiver følgende oplysninger til denne:

- a) formidlerens navn, adresse og registreringsnummer (hvis det er relevant)
- b) i hvilken medlemsstat formidleren har til hensigt at oprette en filial eller en permanent tilstedeværelse
- c) formidlerkategorien og, hvis det er relevant, navnet på eventuelt repræsenterede forsikrings- eller genforsikringselskaber
- d) den relevante forsikringsklasse, hvis det er relevant
- e) en driftsplan med en beskrivelse af forsikrings- eller genforsikringsformidlingen og driftsstedets organisatoriske struktur, herunder en angivelse af agenternes identitet, hvis formidleren har til hensigt at anvende sådanne
- f) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres
- g) navnet på eventuelle personer, som er ansvarlige for administrationen af driftsstedet eller den permanente tilstedeværelse.

1a. En forsikringsformidler udøver virksomhed i henhold til etableringsfriheden, hvis denne udøver virksomhed i et værtsland i en ubegrænset periode gennem en permanent tilstedeværelse i den pågældende medlemsstat.

2. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at anse forsikrings- eller genforsikringsformidlerens organisatoriske struktur eller økonomiske situation for at være utilstrækkelig i betragtning af den tilsigtede formidling, videresender den senest en måned efter modtagelsen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til den kompetente myndighed i værtslandet, som omgående bekræfter modtagelsen. Hjemlandet underretter skriftligt forsikrings- eller genforsikringsformidleren om, at værtslandet har modtaget oplysningerne, og at forsikrings- eller genforsikringselskabet kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet.

3. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for forsikrings- eller genforsikringsformidleren senest en måned efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 1, underretter forsikrings- eller genforsikringsformidleren mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter også den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring så hurtigt som muligt og senest en måned efter den dato, hvor den kompetente myndighed i hjemlandet modtog oplysningerne.

Artikel 7

Kompetencefordeling mellem hjem- og værtsland

1. Hvis en forsikringsformidlers primære forretningssted er beliggende i en anden medlemsstat, kan den kompetente myndighed i den anden medlemsstat aftale med den kompetente myndighed i hjemlandet, at den handler, som om den var den kompetente myndighed i hjemlandet i forhold til de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel VI, VII og VIII. I tilfælde af en sådan aftale underretter den kompetente myndighed i hjemlandet omgående forsikringsformidleren og EIOPA herom.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Den kompetente myndighed i værtslandet påtager sig ansvaret for at sikre, at de tjenesteydelser, som driftsstedet leverer på dette lands område, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i kapitel VI og VII, og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Den kompetente myndighed i værtslandet har ret til at gennemgå etableringsordninger og til at kræve de ændringer, der er strengt nødvendige for at gøre det muligt for den kompetente myndighed at håndhæve forpligtelserne i henhold til kapitel VI og kapitel VII og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf i forhold til de tjenesteydelser eller aktiviteter, som driftsstedet leverer eller udfører på dette lands område.

3. Hvis værtslandet har grund til at tro, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udøver virksomhed på dets område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser eller gennem et driftssted, har tilsidesat forpligtelser i dette direktiv, forelægger værtslandet disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet, som træffer de nødvendige foranstaltninger. Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser eller forsikrings- eller genforsikringsmarkedernes ordentlige funktion, gøres forsikrings- eller genforsikringsformidleren til genstand for følgende foranstaltninger:

- a) Den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte forbrugerne og sikre, at forsikrings- og genforsikringsmarkederne fungerer korrekt, og forhindrer, at de overtrædende forsikrings- eller genforsikringsformidlere iværksætter yderligere transaktioner på dette lands område; den kompetente myndighed i værtslandet underretter omgående Kommissionen om sådanne foranstaltninger.
- b) Den kompetente myndighed i værtslandet kan forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010; i så fald kan EIOPA i tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder i værts- og hjemlandet handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

4. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der har et driftssted på dette lands område, ikke overholder de lov- eller reguleringsbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af de af dette direktivs bestemmelser, som tillægger værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode den pågældende forsikrings- eller genforsikringsformidler om at bringe forholdet til ophør.

Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i værtslandet, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser eller forsikrings- eller genforsikringsmarkedernes ordentlige funktion, gøres forsikrings- eller genforsikringsformidleren til genstand for følgende foranstaltninger:

- a) Den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte forbrugerne og sikre, at markederne fungerer korrekt, og forhindrer, at de overtrædende forsikrings- eller genforsikringsformidlere iværksætter yderligere transaktioner på dette lands område; den kompetente myndighed i værtslandet underretter omgående Kommissionen om sådanne foranstaltninger.
- b) Den kompetente myndighed i værtslandet kan forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010; i så fald kan EIOPA i tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder i værts- og hjemlandet handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

KAPITEL V

ANDRE ORGANISATORISKE KRAV

Artikel 8

Faglige og organisatoriske kvalifikationskrav

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere, og ansatte i forsikringsselskaber, som udøver forsikringsformidling, skal besidde passende viden og kunnen som fastsat af formidlerens eller selskabets hjemland, således at de kan varetage deres opgaver og opfylde deres forpligtelser tilfredsstillende .

Onsdag den 26. februar 2014

Medlemsstaterne sikrer, at **ansatte hos forsikrings- og genforsikringsformidlere og forsikrings- og genforsikringsformidlingsselskaber, som udøver forsikringsformidling som hovederhverv, regelmæssigt** opdaterer deres viden og kunnen **svarende til den funktion, de udøver og det relevante marked.**

For at sikre, at disse bestemmelser overholdes, skal kravet om efteruddannelse samt tilstrækkelig og hensigtsmæssig uddannelse af deres ansatte af mindst 200 timers varighed i en femårsperiode, eller et tilsvarende antal, hvis det ikke er deres hovederhverv, opfyldes. Medlemsstaterne offentliggør ligeledes de kriterier, de har fastlagt, med henblik på at sikre, at ansatte hos formidlere lever op til medlemsstaternes kompetencekrav. Disse kriterier skal indeholde en liste over alle anerkendte kvalifikationer.

Med henblik herpå indfører medlemsstaterne mekanismer til at kontrollere, vurdere og certificere deres viden og færdigheder gennem uafhængige organer.

Medlemsstaterne **skal** tilpasse kravene til viden og kunnen efter forsikrings- og genforsikringsformidlerens specifikke virksomhed og de aftaler, der formidles, særlig hvis formidleren har et andet hovederhverv end forsikringsformidling. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at forsikrings- og genforsikringsformidleren i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, omhandlede tilfælde og for ansatte i forsikrings- og genforsikringsformidlingsselskaber, som udfører forsikringsformidling, skal kontrollere, at de pågældende formidlers viden og kunnen er i overensstemmelse med kravene i første afsnit i nærværende stykke, og om nødvendigt tilbyde sådanne formidlere en uddannelse, der modsvarer kravene i forbindelse med de aftaler, de formidler.**

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et forsikrings selskab eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer, at en rimelig del af de personer i ledelsen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for formidling af forsikrings- og genforsikrings produkter, samt alle andre personer, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsformidling, godtgør, at de besidder den viden og kunnen, der er nødvendig for udførelsen af deres opgaver.

2. Forsikrings- og genforsikringsformidlere og ansatte i forsikrings- og genforsikringsformidlingsselskaber, som udøver forsikringsformidling, skal have et godt omdømme. **Dem, der direkte er involverede i markedsføringen eller salget af produktet,** skal som et minimum have en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest for så vidt angår alvorlige strafbare handlinger i forbindelse med formueforbrydelser eller anden kriminalitet vedrørende finansielle aktiviteter **.**

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 3, stk. 1, andet afsnit, tillade, at forsikrings- og genforsikringsformidlingsselskabet undersøger forsikringsformidlers omdømme.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et forsikrings selskab eller hos en forsikrings- og genforsikringsformidler, som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer imidlertid, at ledelsen i sådanne selskaber og alle ansatte, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsformidling, opfylder kravet.

3. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal have en erhvervsansvarsforsikring eller en anden tilsvarende garanti, der dækker hele Unionens område, mod erstatningsansvar for pligtforsømmelse på mindst **1 250 000 EUR** pr. skadestilfælde og på sammenlagt **1 850 000 EUR** for alle skadestilfælde i løbet af et år, medmindre en sådan forsikring eller tilsvarende garanti i forvejen ydes af et forsikrings- eller genforsikrings- og genforsikringsformidlingsselskab eller et andet selskab, på hvis vegne forsikrings- eller genforsikringsformidleren handler eller er bemyndiget til at handle, eller medmindre et sådant selskab har påtaget sig det fulde ansvar for formidlerens handlinger.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne mod forsikringsformidlers manglende evne til at overføre præmiebeløbet til forsikrings- og genforsikringsformidlingsselskabet eller til at overføre erstatningsbeløbet eller en bonus til den forsikrede.

Onsdag den 26. februar 2014

Disse foranstaltninger skal antage en eller flere af følgende former:

- a) bestemmelser fastsat ved lov eller aftale, hvorefter penge betalt af kunden til formidleren betragtes som værende betalt til selskabet, hvorimod penge betalt af selskabet til formidleren ikke betragtes som værende betalt til kunden, før kunden faktisk modtager dem
 - b) et krav til forsikringsformidlere om, at de skal have en finansiel kapacitet, der til enhver tid skal være på 4 % af de samlede modtagne årlige præmiebeløb, dog mindst **18 750 EUR**
 - c) et krav om, at kundens betroede midler skal overføres via strengt adskilte kunde konti, og at disse konti ikke må benyttes til at fyldestgøre andre kreditorer i tilfælde af konkurs
 - d) et krav om, at der skal oprettes en garantifond.
5. Udøvelse af forsikrings- og genforsikringsformidling forudsætter, at de faglige kvalifikationskrav i denne artikel til enhver tid er opfyldt.
6. Medlemsstaterne kan skærpe eller supplere kravene i denne artikel for forsikrings- og genforsikringsformidlere, der er registreret på deres område.
7. EIOPA reviderer de i stk. 3 og 4 omhandlede beløb regelmæssigt for at tage hensyn til udviklingen i det europæiske forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Eurostat. Den første revision finder sted fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden, og de følgende revisioner finder sted fem år efter den foregående revision.

EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige standarder, således at det grundbeløb i euro, der er omhandlet i stk. 3 og 4, tilpasses med den procentvise ændring af ovennævnte indeks for perioden fra datoen for dette direktivs ikrafttræden til datoen for den første revision eller fra datoen for den seneste revision til den nye revision og rundes op til nærmeste hele euro.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden og resultaterne af de følgende revisioner, som finder sted fem år efter den foregående revision.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

8. Medlemsstaterne uddyber

- a) begrebet formidlerens **og forsikringsformidlers ansattes** passende viden og kunnen i forbindelse med udøvelse af forsikringsformidling for kunder, som omhandlet i stk. 1
- b) passende kriterier til fastlæggelse navnlig af de erhvervs-mæssige kvalifikationer, erfaringer og kompetencer, som er nødvendige for at udøve forsikringsformidling
- c) de foranstaltninger, som forsikrings- og genforsikringsformidlers **ansatte** med rimelighed kan forventes at træffe med henblik på at opdatere deres viden og kunnen gennem efteruddannelse for at bevare et passende præstationsniveau.

8a. Hvis et hjemland registrerer en forsikringsformidler, som har opnået faglige kvalifikationer eller erfaring i en anden medlemsstat, tager den hensyn til kvalifikationerne og erfaringen under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF⁽¹⁾ og niveauet, der er fastsat i den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1).

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 9

Offentliggørelse af bestemmelser om almene hensyn

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder på passende måde offentliggør de relevante nationale lovbestemmelser om almene hensyn, som finder anvendelse på udøvelse af forsikrings- og genforsikringsformidling på deres område.
2. Medlemsstater, som påtænker at anvende eller anvender lovbestemmelser, som regulerer forsikringsformidlere og salg af forsikringsprodukter, i tillæg til dem, der er omhandlet i dette direktiv, sikrer, at den administrative byrde i forbindelse med disse lovbestemmelser står i et rimeligt forhold til forbrugerbeskyttelsen. Medlemsstaterne fører regelmæssigt tilsyn med disse lovbestemmelser for at sikre, at det fortsat forholder sig sådan.
3. EIOPA forelægger et standardiseret informationsblad vedrørende bestemmelser om almene hensyn, som skal udfyldes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Det skal omfatte links til de kompetente myndigheders websteder, hvor der offentliggøres oplysninger om bestemmelserne om almene hensyn. Sådanne oplysninger opdateres regelmæssigt af de nationale kompetente myndigheder, og EIOPA offentliggør disse oplysninger på engelsk, fransk og tysk på sit websted sammen med alle de nationale bestemmelser om almene hensyn fordelt på forskellige relevante lovgivningsområder.
4. Medlemsstaterne opretter et fælles kontaktpunkt, som er ansvarligt for at formidle oplysninger om bestemmelser vedrørende almene hensyn i de respektive medlemsstater. Kontaktpunktet bør være en passende kompetent myndighed.
5. EIOPA gennemgår i en rapport de bestemmelser om almene hensyn, som medlemsstaterne offentliggør i henhold til denne artikel, med henblik på at sikre, at dette direktiv og det indre marked fungerer korrekt, og underretter Kommissionen herom senest den ... [tre år efter dette direktivs ikrafttræden].

Artikel 10

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som har til opgave at sikre gennemførelsen af dette direktiv. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.
2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt i den nationale lovgivning eller anerkendt af en offentlig myndighed, som udtrykkeligt har beføjelse hertil efter den nationale lovgivning. De må ikke være forsikrings- eller genforsikringsselskaber **eller sammenslutninger, hvis medlemmer direkte eller indirekte omfatter forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere.**
3. De kompetente myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for at fremme et tæt samarbejde mellem disse myndigheder, således at de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.

Artikel 11

Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater samarbejder for at sikre, at dette direktiv anvendes korrekt.
2. De kompetente myndigheder udveksler oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, der er blevet pålagt en sanktion, jf. kapital XIII, som vil kunne føre til sletning af registret over disse formidlere. Desuden kan en kompetent myndighed efter anmodning fra en anden kompetent myndighed udveksle enhver relevant oplysning med denne.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Enhver, der modtager eller videregiver oplysninger i henhold til dette direktiv, har tavshedspligt som fastsat i artikel 16 i Rådets direktiv 92/49/EØF⁽¹⁾ og i artikel 15 i Rådets direktiv 92/96/EØF⁽²⁾.

Artikel 12

Klage

Medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer, hvorved kunder og andre berørte parter, navnlig forbrugerorganisationer, kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsformidlere og -selskaber. I alle tilfælde skal klager besvares.

Artikel 13

Udenretslig bilæggelse af tvister

1. **I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EU⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../...⁽⁴⁾** sikrer medlemsstaterne, at der indføres hensigtsmæssige, effektive uvildige og uafhængige udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer i forbindelse med tvister mellem forsikringsformidlere og deres kunder og mellem forsikringsselskaber og deres kunder, hvor det er hensigtsmæssigt ved brug af eksisterende organer. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at alle forsikringsselskaber og forsikringsformidlere deltager i procedurerne for udenretslig tvistbilæggelse, forudsat at **proceduren fører til afgørelser, som kan være bindende for formidleren og/eller forsikringsselskabet samt kunden.**

■

2. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer samarbejder om bilæggelse af grænseoverskridende tvister.

2a. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere, der er etableret på deres område, oplyser forbrugerne om navn, adresse og websted for de ATB-instanser, de hører under, og som er kompetente til at behandle potentielle tvister mellem dem og forbrugerne.

2b. Forsikringsformidlere inden for Unionen, som deltager i online og grænseoverskridende salg, oplyser forbrugerne om ATB-plattformen, hvis det er relevant, og om deres e-mailadresse. Oplysningerne skal være varigt tilgængelige på en nem, direkte og fremtrædende måde på forsikringsformidlernes websteder, og, hvis tilbuddet fremsættes i e-mail, eller tekstmeddelelsen sendes ad elektronisk vej, i den pågældende meddelelse. De skal omfatte et elektronisk link til ATB-plattformens hjemmeside. Forsikringsformidlere oplyser endvidere forbrugerne om ATB-plattformen, når forbrugerne indgiver klager til forsikringsformidleren, en forbrugerklageordning, der drives af forsikringsformidleren, eller en virksomhedsombudsmand.

2c. Hvis en kunde indleder en alternativ tvistbilæggelsesprocedure under national lovgivning mod en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab vedrørende rettigheder og forpligtelser under dette direktiv, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet deltage i denne procedure.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EU af ... om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktivet om alternativ tvistbilæggelse på forbrugerområdet) (EUT ...).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og forordning (EU) nr. .../... af ... onlinetvistbilæggelse på forbrugerområdet (forordningen om onlinetvistbilæggelse på forbrugerområdet) (EUT ...).

Onsdag den 26. februar 2014

2d. Med henblik på dette direktivs anvendelse samarbejder de kompetente myndigheder med hinanden og med de organer, som er ansvarlige for de udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer, der er omhandlet i denne artikel, og i det omfang, det er tilladt i henhold til gældende EU-retsakter.

Artikel 14

Begrænsning af brugen af formidlere

Medlemsstaterne skal sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaberne og — formidlerne, **når de benytter tjenesteydelser fra forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der er etableret i Unionen**, kun benytter forsikrings- og genforsikringsformidlere fra registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere eller de i artikel 1, stk. 2, omhandlede personer eller personer, som er i overensstemmelse med erklæringsproceduren i artikel 4.

KAPITEL VI

INFORMATIONSKRAV OG REGLER OM GOD FORRETNINGSSKIK

Artikel 15

Generelt princip

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, når de udøver forsikringsformidling med eller for kunder, **altid** handler ærligt, redeligt, **pålideligt, værdigt** og professionelt i deres kunders bedste interesse.
2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikke-vildledende. Markedsføringsmaterialet skal **altid** tydeligt fremstå som sådant.

Artikel 16

Forsikringsformidlerens og forsikringsselskabets generelle informationspligt

Medlemsstaterne indfører bestemmelser, som sikrer, at

- a) forsikringsformidlere — herunder bundne forsikringsformidlere — forud for indgåelse af forsikringsaftaler, **eller hvis der er sket grundlæggende ændringer af oplysningerne vedrørende formidleren efter indgåelsen af forsikringsaftalen**, giver kunden information om følgende:
 - i) navn og adresse, og at der er tale om en forsikringsformidler
 - ii) om formidleren yder rådgivning om de solgte forsikringsprodukter
 - iii) de i artikel 12 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsformidlere, samt de i artikel 13 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer
 - iv) det register, som den pågældende er optaget i, med angivelse af, hvordan det kan kontrolleres, at den pågældende er registreret og
 - v) om formidleren repræsenterer kunden eller handler for eller på vegne af forsikringsselskabet
- b) forsikringsselskaber forud for indgåelse af forsikringsaftaler giver kunden information om følgende:
 - i) navn og adresse, og at der er tale om et forsikringsselskab
 - ii) om selskabet yder rådgivning om de solgte forsikringsprodukter
 - iii) de i artikel 12 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsselskaber, samt de i artikel 13 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 17

Interessekonflikter og gennemsigtighed

1. Inden indgåelse af enhver forsikringsaftale skal en forsikringsformidler **■** mindst give kunden information om følgende:

- a) om formidleren har en direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne eller kapitalen i et bestemt forsikringselskab
- b) om et bestemt forsikringselskab eller moderselskabet til et bestemt forsikringselskab har en direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne eller kapitalen i forsikringsformidlerselskabet
- c) i forbindelse med den aftale, der foreslås, om:
 - i) formidleren yder uafhængig rådgivning på basis af en objektiv **og personlig** analyse, eller
 - ii) formidleren har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringselskaber. I så fald skal denne meddele navnene på disse forsikringselskaber, eller
 - iii) formidleren ikke har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringselskaber og ikke yder rådgivning på basis af en objektiv **og personlig** analyse. I så fald skal denne meddele navnene på de forsikringselskaber, denne kan benytte og faktisk benytter

-
- e) om formidleren i forhold til forsikringsaftalen arbejder:
 - i) på basis af et gebyr, som er det vederlag, kunden betaler direkte, eller
 - ii) på basis af en form for provision, som er det vederlag, der indgår i forsikringspræmien, eller
 - iii) på basis af en kombination af både i) og ii)

■

ea) om kilden til vederlaget i forbindelse med forsikringsaftalen er:

- i) forsikringstageren*
- ii) forsikringselskabet*
- iii) en anden forsikringsformidler*
- iv) en kombination af i), ii) og iii)*

Medlemsstaterne kan anmode om yderligere oplysninger i overensstemmelse med artikel 17a.

-
2. **Forbrugeren har ret til at anmode om yderligere detaljerede oplysninger, jf. stk. 1, litra ea).**
 3. Forsikringselskaber skal, **når det sælger forsikringer direkte til kunder**, informere kunden om, **hvorvidt et** variabelt vederlag **betales til** ansatte for at formidle og administrere det pågældende forsikringsprodukt **■**.

■

5a. *I tilfælde af interessekonflikter og for at fremme fair konkurrence modtager forbrugeren oplysninger om relevante kvantitative elementer med hensyn til begreberne som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra ea), og stk. 3, og på de samme betingelser. EIOPA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 inden den 31. december 2015 og ajourfører regelmæssigt retningslinjer for at sikre en konsekvent anvendelse af denne artikel.*

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 17a

Videregivelse af oplysninger

Medlemsstaterne kan foreskrive eller bevare mere vidtgående oplysningspligter for forsikringsformidlere og forsikringsselskaber vedrørende størrelsen af vederlag, gebyrer, provisioner og naturalieydelse i tilknytning til ydelse af formidling, under forudsætning af at medlemsstaten sikrer lige vilkår mellem alle salgskanaler, at konkurrencen ikke forvrides, og at EU-lovgivningen overholdes, og at der er et rimeligt forhold mellem de heraf følgende administrative byrder og den tilsigtede forbrugerbeskyttelse.

Artikel 18

Rådgivning og standarder for salg

1. Når der ydes rådgivning, inden en konkret forsikringsaftale indgås, **angiver** forsikringsformidleren — herunder bundne formidlere — eller forsikringsselskabet, på basis af kundens egne oplysninger:

a) kundens krav og behov

b) **begrundelsen for** den rådgivning, kunden **gives** vedrørende et bestemt **forsikringsprodukt**.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), afpasses efter kompleksiteten af det forsikringsprodukt, der foreslås, og den finansielle risiko, som kunden udsættes for, **uanset hvilken salgskanal der vælges**.

3. Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet **yder rådgivning på grundlag af en objektiv analyse**, er **den** forpligtet til at yde denne rådgivning på grundlag af en **objektiv** analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsaftaler, at de er i stand til ud fra faglige kriterier at **fremkomme med en personlig anbefaling i kundens bedste interesse** om, hvilken forsikringsaftale der ville være **bedst** egnet til at opfylde kundes behov.

4. Inden aftalens indgåelse skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, uanset om der ydes rådgivning, **forelægge** kunden de relevante informationer om forsikringsproduktet i en form, som er forståelig, under hensyntagen til forsikringsproduktets kompleksitet og kundetypen, således at kunden kan træffe en informeret beslutning. **Den skal gives i en standardiseret informationsformular via et produktinformationsdokument på et forståeligt sprog. Den skal mindst indeholde følgende oplysninger:**

a) **oplysninger om forsikringstypen**

b) **en beskrivelse af de forsikrede risici og ikke-medtagne risici**

c) **betingelser for indbetaling af præmier, herunder over hvilken årrække**

d) **undtagelser**

e) **forpligtelser ved aftalens begyndelse**

f) **forpligtelser i løbet af aftalens varighed**

g) **forpligtelser i tilfælde af skadestilfælde**

h) **aftalens varighed herunder begyndelse og datoen for aftalens udløb**

i) **betingelserne for opsigelse af aftalen.**

4a. **Stk. 4 finder ikke anvendelse på:**

a) **investeringsprodukter, jf. artikel 4a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../...⁽¹⁾ eller**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... af ... om dokumenter med central information til investeringsprodukter (EUT ...).

Onsdag den 26. februar 2014

b) salg af forsikringsinvesteringsprodukter, jf. kapitel VII i dette direktiv.

Artikel 19

Undtagelser fra informationspligten og fleksibilitetsbestemmelse

1. Forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, der udøver virksomhed i forbindelse med forsikring af store risici, er ikke forpligtet til at **forelægge** den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information; det samme gælder genforsikringsformidlere og genforsikringsselskaber og i forhold til professionelle kunder, som omhandlet i bilaget.
2. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser om strengere krav til den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information, forudsat at disse bestemmelser er forenelige med EU-retten. Medlemsstaterne underretter EIOPA og Kommissionen om sådanne bestemmelser.

2a. Medlemsstater, som opretholder eller vedtager strengere bestemmelser, der gælder for forsikringsformidlere, sikrer, at disse bestemmelser respekterer principperne om lige vilkår, og at den administrative byrde i forbindelse med disse bestemmelser står i et rimeligt forhold til forbrugerbeskyttelsesfordelene.

3. For på enhver hensigtsmæssig måde at skabe en høj grad af gennemsigtighed sikrer EIOPA, at de oplysninger, den modtager om medlemsstaternes bestemmelser, også gøres tilgængelige for forbrugere, forsikringsformidlere og forsikringsselskaber.

Artikel 20

Informationskrav

1. Enhver form for information i henhold til artikel 16, 17 og 18 skal gives til kunderne:
 - a) på papir
 - b) på en tydelig og nøjagtig måde, der er forståelig for kunden, og
 - c) på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor risikoen befinder sig, eller den medlemsstat, hvor forpligtelsen indgås, eller ethvert andet sprog, som aftales mellem parterne. Informationen gives gratis.
2. Uanset stk. 1, litra a), kan den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information gives til kunden på et af følgende medier:
 - a) ved brug af et andet varigt medium end papir, forudsat at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, eller
 - b) ved hjælp af et websted, forudsat at betingelserne i stk. 5 er opfyldt.
3. Hvis den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information gives ved brug af et andet varigt medium end papir eller ved hjælp af et websted, gives kunden dog efter anmodning en papirudgave gratis.
4. Den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information kan gives ved brug af et andet varigt medium end papir, forudsat af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) brugen af det varige medium er passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem formidleren eller forsikringsselskabet og kunden, og
 - b) kunden har fået valget mellem information på papir eller det varige medium og har vagt dette andet medium.
5. Den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information kan gives ved hjælp af et websted, forudsat at informationen sendes til kunden personligt, eller forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) formidling af den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information ved hjælp af et websted er passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem formidleren eller forsikringsselskabet og kunden
 - b) kunden er indforstået med formidling af den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information ved hjælp af et websted

Onsdag den 26. februar 2014

c) kunden er underrettet elektronisk om webstedets adresse og om, hvor på webstedet der er adgang til den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information

d) det sikres, at der er adgang til den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information på webstedet, så længe kunden med rimelighed kan forventes at have behov herfor.

6. Med hensyn til stk. 4 og 5 anses formidling af information ved brug af et andet varigt medium end papir eller ved hjælp af et websted for passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem formidleren eller forsikringssselskabet og kunden, forudsat at der er belæg for, at kunden regelmæssigt har adgang til internettet. Opgiver kunden en e-mail-adresse med henblik på disse forretninger, anses det for at være et sådant belæg.

7. I tilfælde af telefonsalg skal forudgående information, som gives til kunden, være i overensstemmelse med EU-reglerne for fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Desuden skal informationen gives til kunden, **efter at kunden har besluttet at modtage informationen på et andet medium end papir jf. stk. 4**, i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 umiddelbart efter indgåelsen af forsikringsaftalen.

Artikel 21a

Kombinations- og pakkesalg

1. Når forsikring tilbydes sammen med en anden tjenesteydelse eller et accessorisk produkt som del af en pakke eller den samme aftale eller pakke, skal forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet meddele og tilbyde kunden, at de forskellige komponenter i pakken kan købes samlet eller separat, og fremlægge dokumentation for præmier eller priser for hver enkelt komponent. Dette skal ikke forhindre formidling af forsikringsprodukter med forskellige niveauer for forsikringsdækning eller policer for flere forsikringsrisici.

2. Hvis risiciene som følge af en sådan aftale eller pakke, som tilbydes til en kunde, sandsynligvis adskiller sig fra de risici, der er forbundet med de separate dele, skal forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet på kundens anmodning forelægge en præcis beskrivelse af de forskellige dele i aftalen eller pakken og af måden, hvorpå dens interaktion ændrer risiciene.

3. EIOPA udarbejder i samarbejde med den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ESMA via Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder senest den ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og ajourfører regelmæssigt retningslinjer for vurdering af og tilsyn med krydssalg, der navnlig angiver situationer, hvor krydssalg ikke er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1.

4. Medlemsstaterne skal sikre, at hvis en forsikringsformidler eller et forsikringssselskab yder rådgivning, sikrer de, at den samlede pakke af forsikringsprodukter opfylder kundens krav og behov.

5. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage yderligere strengere foranstaltninger eller gribe ind fra sag til sag for at forbyde salg af forsikring sammen med en anden ydelse eller et andet produkt eller som en betingelse for den samme aftale eller pakke, hvis de kan dokumentere, at denne praksis er til skade for forbrugerne.

Onsdag den 26. februar 2014

KAPITEL VII

SUPPLERENDE KRAV TIL KUNDEBESKYTTELSE I FORHOLD TIL FORSIKRINGSINVESTERINGSPRODUKTER

Artikel 22

Anvendelsesområde

Med dette kapitel stilles der **■** krav til forsikringsformidling, **der supplerer dem i artikel 15, 16, 17 og 18, når den** udøves i forbindelse med **salg af forsikringsbaserede investeringsprodukter**, der sælges af **følgende**:

- a) forsikringsformidlere
- b) forsikringsselskaber.

Artikel 23

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber træffer alle relevante forholdsregler for at kunne påvise interessekonflikter mellem dem selv, herunder deres ledere, ansatte og bundne forsikringsformidlere eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold, og deres kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår ved udførelse af **enhver form for** forsikringsformidling.

2. Hvis de forholdsregler **og administrative foranstaltninger**, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har truffet i overensstemmelse med artikel 15, 16 og 17 for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders **■** interesser skades, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet **i givet fald** klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter **og** kilder, inden de påtager sig opgaver for **dens** regning.

2a. Oplysningerne i stk. 2 skal:

- a) **gives på et varigt medium; og**
- b) **være tilstrækkeligt detaljerede i betragtning af kundetypen, så kunden kan tage en informeret beslutning med hensyn til den forsikringsformidling, som interessekonflikten opstår omkring.**

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 **for at:**

- a) **definere** de forholdsregler, **som**, forsikringsformidlere **eller** forsikringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de **udøver** forsikringsformidling
- b) **indføre** passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Artikel 24

Generelle principper og oplysninger til kunder

1. Medlemsstaterne **sikrer**, at en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, når de udøver forsikringsformidling med eller for kunder, handler ærligt, redeligt og professionelt i deres kunders bedste interesse, og navnlig overholder de i denne artikel og i artikel 25 omhandlede principper.

2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikke-vildledende. Markedsføringsmaterialet skal tydeligt fremstå som sådant.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Der skal gives relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder om **følgende**:
- a) forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet og deres tjenesteydelser: Når der ydes rådgivning, skal det af oplysningerne fremgå, om rådgivningen ydes på uafhængigt grundlag, og om den er baseret på en generel eller en mere begrænset analyse af markedet, samt om forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet vil give **kunderne** en løbende vurdering af de anbefalede **forsikringsbaserede investeringsprodukters** egnethed
 - b) **forsikringsbaserede investeringsprodukter** og foreslåede investeringsstrategier: Dette bør omfatte relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende **instrumenter** eller i forbindelse med særlige investeringsstrategier

ba) alle omkostninger og tilknyttede gebyrer i forbindelse med forsikringsmægling eller accessoriske tjenesteydelser, som skal omfatte udgifterne til rådgivning, hvor det er relevant, omkostningerne ved det finansielle instrument, som anbefales eller afsættes til kunden, og oplysninger om, hvordan kunden kan betale for det, herunder betalinger til tredjemand.

3a. Oplysningerne om samtlige omkostninger og gebyrer, herunder omkostninger og gebyrer i forbindelse med formidlingstjenesteydelsen og forsikringsproduktet, som ikke skyldes underliggende markedsrisici, skal sammenfattes, så kunden kan få et overblik over de samlede omkostninger og den samlede virkning på afkastet af investeringen og med angivelse af de enkelte poster, hvis kunden ønsker det. Sådanne oplysninger fremlægges i givet fald regelmæssigt og mindst én gang om året for kunden under investeringens løbetid.

De i det foregående afsnit og i stk. 6a omhandlede oplysninger fremlægges på en forståelig måde, så kunder og potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå en forsikringsinvesteringstjenesteydelses art og risici, og hvilken form for forsikringsinvesteringsprodukt der bliver tilbudt, og dermed har mulighed for at træffe et velovervejede valg. Medlemsstaterne kan tillade, at sådanne oplysninger fremlægges i et standardiseret format.

4. De i **stk. 2 og 3** omhandlede oplysninger skal gives i en form, som er forståelig, på en sådan måde, at kunder eller potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå **det** specifikke tilbudte **forsikringsbaserede investeringsprodukts** art og risici og dermed træffe informerede investeringsbeslutninger. Disse oplysninger kan gives i et standardiseret format **i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4.**

5. **Medlemsstaterne skal kræve, at** når forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet meddeler kunden, at forsikringsrådgivningen ydes på uafhængigt grundlag, skal forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet **meddele kunden, hvilken form for vederlag, der modtages i forbindelse med forsikringsaftalen:**

a) **den vifte af forsikringsprodukter, som anbefalingen baseres på, og navnlig om udbuddet er begrænset til forsikringsprodukter, der udstedes eller udbydes af enheder, som har tætte forbindelser med den forsikringsformidler, som repræsenterer kunden.**

5a. Medlemsstaterne kan desuden forbyde eller yderligere begrænse tilbuddet om eller accepten af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser fra tredjepart i forbindelse med investeringsrådgivning. Dette kan omfatte krav om, at sådanne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser skal returneres til kunden eller modregnes gebyrer betalt af kunden.

Medlemsstaterne kan desuden kræve, at når forsikringsformidleren meddeler kunden, at rådgivningen ydes uafhængigt, skal forsikringsformidleren vurdere et tilstrækkeligt stort antal forsikringsprodukter på markedet, **og at disse er tilstrækkeligt** forskelligartede med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere **for at sikre, at kundens mål opfyldes** og ikke begrænses til forsikringsprodukter, der udstedes eller udbydes af enheder, som har tætte forbindelser med forsikringsformidleren **■**.

5b. En forsikringsformidler skal indføre og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger, som gør det muligt at tage alle rimelige skridt for at forhindre, at interessekonflikter som defineret i artikel 23 skader kundens interesser.

Onsdag den 26. februar 2014

Et forsikringssselskab, som fremstiller finansielle instrumenter til salg til kunder, indfører, anvender og kontrollerer en godkendelsesproces at hvert enkelt forsikringsprodukt eller for væsentlige tilpasninger af eksisterende forsikringsprodukter, inden det markedsføres og leveres til kunderne.

Godkendelsesprocessen for produktet skal angive det tilsigtede målmarked af endelige kunder inden for den relevante kundekategori for hvert produkt og sikre, at alle relevante risici på sådanne målmarkeder vurderes, og at den tilsigtede afsætningsstrategi er i overensstemmelse med det tilsigtede målmarked.

Forsikringssselskabet skal også regelmæssigt revidere finansielle instrumenter, der udbydes eller markedsføres af selskabet, under hensyntagen til eventuelle begivenheder, som materielt kunne påvirke de potentielle risici på det tilsigtede målmarked, i det mindste vurdere, om produktet stadig opfylder behovene på det tilsigtede målmarked, og om den tilsigtede distributionsstrategi stadig er hensigtsmæssig.

6. EIOPA udarbejder senest ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og ajourfører regelmæssigt retningslinjer for vurdering af og tilsyn med krydssalg, der navnlig angiver situationer, hvor krydssalg ikke er i overensstemmelse med forpligtelserne i stk. 1.

■

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 **for at fastsætte de principper, som** forsikringsformidlere og forsikringssselskaber **skal overholde**, når de udøver forsikringsformidling med deres kunder. De delegerede retsakter skal **tage hensyn til:**

- a) ■ de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer **forsikringsbaserede investeringsprodukter**.

Artikel 25

Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering og rapportering til kunder

1. Når forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet yder rådgivning, skal de indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på **det investeringsområde**, som er relevant for den specifikke type produkt ■, kundens eller den potentielle kundes finansielle situation og investeringsmål, **for at** forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde de **forsikringsformidlingsaktiviteter eller forsikringsbaserede investeringsprodukter**, der egner sig for vedkommende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringssselskaber, som udøver forsikringsformidling, **der ikke er omhandlet i stk. 1**, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type **forsikringsbaseret investeringsprodukt** ■, der udbydes eller efterspørges, så forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet kan vurdere, om den påtænkte **forsikringsformidling** eller det påtænkte **forsikringsbaserede produkt** er hensigtsmæssig(t) for kunden.

Finder forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet på grundlag af de oplysninger modtaget i medfør af første afsnit, at **det forsikringsbaserede investeringsprodukt** ikke er hensigtsmæssig for kunden eller den potentielle kunde, advarer forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet kunden eller den potentielle kunde. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

Vælger kunderne eller de potentielle kunder ikke at give de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, eller giver de utilstrækkelige oplysninger om deres kendskab og erfaringer, skal forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet advare dem om, at **de** ikke er i stand til at afgøre, om **det forsikringsbaserede investeringsprodukt** er hensigtsmæssig(t) for vedkommende. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

2a. Medlemsstaterne tillader, at forsikringsformidlere og forsikringssselskaber, som udøver forsikringsformidling, der kun består i at udføre kunders ordrer, at yde denne tjeneste til deres kunder uden at skulle skaffe oplysningerne eller foretage vurderingen i henhold til stk. 2, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

Onsdag den 26. februar 2014

a) aktiviteterne vedrører et af følgende forsikringsbaserede investeringsprodukter:

i) aftaler, som kun medfører finansiel eksponering over for finansielle instrumenter, der anses for at være ikke-komplekse i henhold til direktiv .../.../EU [MiFID] og ikke indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici eller

ii) andre ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringer med henblik på anvendelsen af dette stykke.

b) forsikringsformidlingen udøves på kundens eller den potentielle kundes foranledning

c) kunden eller den potentielle kunde er klart blevet informeret, enten i et standardiseret format om, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke ved ydelsen af denne forsikringsformidling er forpligtet til at vurdere, hvorvidt det forsikringsbaserede produkt eller den forsikringsformidlingsaktivitet, der leveres eller tilbydes, er hensigtsmæssigt, og at kunden eller den potentielle kunde ikke nyder godt af den tilsvarende beskyttelse i henhold til de relevante regler om god forretningsskik.

d) forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet opfylder forpligtelserne i artikel 23.

3. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet registrerer kunden i sit kundekartotek med det eller de dokumenter, eller deres og kundens aftale, hvori er anført parternes rettigheder og forpligtelser samt de øvrige betingelser, som gælder for forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets **udøvelse af forsikringsformidling over for** kunden. Parternes kontraktlige rettigheder og forpligtelser kan medtages ved henvisning til andre dokumenter eller lovttekster.

4. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet **forelægger kunden** fyldestgørende rapporter om **den forsikringsformidling, der udøves**. Rapporterne skal omfatte periodiske meddelelser til kunderne, hvori der tages hensyn til de involverede **forsikringsbaserede investeringsprodukts** type og kompleksitet og karakteren af den **forsikringsformidling, der udøves for** kunden, og skal desuden, hvor det er relevant, omfatte omkostninger i forbindelse med de **aktiviteter**, der er gennemført for kundens regning.

Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet yder rådgivning, skal de, inden det forsikringsbaserede investeringsprodukt er aftalt med kunden, give en erklæring på et varigt medium om hensigtsmæssigheden, hvori den ydede rådgivning specificeres, og hvordan denne rådgivning opfylder kundens præferencer, mål og andre karakteristika.

Hvis aftalen indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer den forudgående afgivelse af erklæringen om hensigtsmæssighed, kan forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet afgive den skriftlige erklæring om hensigtsmæssighed på et varigt medium umiddelbart efter, at kunden er bundet af en aftale.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 **for at fastsætte de principper, som** forsikringsformidlere og forsikringsselskaber **skal overholde**, når de udøver forsikringsformidling **til** deres kunder. De delegerede retsakter skal **tage hensyn til**:

a) de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed

b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer **finansielle instrumenter og bankindskud, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i direktiv .../.../EU [MiFID]**

ba) om kunden eller den potentielle kunde er detailinvestor eller professionel investor.

5a. EIOPA udarbejder senest ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og ajourfører regelmæssigt retningslinjerne for vurdering af forsikringsbaserede investeringsprodukter, der indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici i overensstemmelse med stk. 3, litra a).

Onsdag den 26. februar 2014

KAPITEL VIII
SANKTIONER OG FORANSTALTNINGER

Artikel 26

Administrative sanktioner og foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres administrative sanktioner og andre foranstaltninger er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, hvor forpligtelser er gældende for forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, at der ved misligholdelse kan anvendes administrative sanktioner og andre foranstaltninger over for medlemmerne af deres ledelsesorganer samt enhver anden fysisk eller juridisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for en overtrædelse.
3. De kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge sanktioner for at sikre, at sanktionerne eller de andre foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne, **samtidigt med at de sikrer, at betingelserne for korrekt databehandling overholdes i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. De kompetente myndigheder kan anmode om dokumenter og andre oplysninger i henhold til en formel afgørelse, der angiver retsgrundlaget for anmodningen om oplysninger, fristen for overholdelse og modtagerens ret til at ansøge om domstolsprøvelse af afgørelsen.**

Artikel 27

Offentliggørelse af sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed **kun** offentliggør sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder også oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten af de ansvarlige personer, **såfremt sanktionen eller foranstaltningen er blevet endelig og ikke er genstand for appel eller domstolsprøvelse**. Såfremt offentliggørelsen ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne anonymt.

Artikel 28

Overtrædelser

1. Denne artikel finder anvendelse på:
 - a) forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2, eller artikel 4
 - b) personer, som varetager accessoriske forsikringsopgaver uden at have indgivet en erklæring som omhandlet i artikel 4, eller som har indgivet en sådan erklæring, der dog ikke opfylder kravene i artikel 4
 - c) forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der benytter en forsikrings- eller genforsikringsformidler, som hverken er registreret i en medlemsstat eller omhandlet i artikel 1, stk. 2, og som ikke har indgivet en erklæring i henhold til artikel 4
 - d) forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der har opnået registrering ved at afgive urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis, hvilket er i strid med artikel 3
 - e) forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, som ikke opfylder bestemmelserne i artikel 8
 - f) forsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som ikke opfylder kravene til god forretningsskik i overensstemmelse med kapitel VI og VII.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) for forsikrings- eller genforsikringsformidlere, inddragelse af formidlerens registrering i henhold til artikel 3
- d) et **midlertidigt** forbud mod varetagelse af hverv hos forsikringsformidlere eller genforsikringsformidlere eller i forsikrings- eller genforsikringsselskaber **■**, som pålægges et hvilket som helst medlem af forsikrings- eller genforsikringsformidlerens eller forsikrings- eller genforsikringsselskabets ledelsesorgan, der anses for at være ansvarlig
- e) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det forudgående forretningsår; er den juridiske person et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår
- f) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Når den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, kan beregnes, sikrer medlemsstaterne, at maksimumsbeløbet ikke er mindre end det dobbelte af fortjenestebeløbet.

Artikel 29

Effektiv anvendelse af sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller andre foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, **herunder eventuelt**:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

■

3. Dette direktiv berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dets område, som strider mod love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget af almene hensyn. Dette omfatter ret til at forhindre forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der overtræder bestemmelserne, i at påbegynde yderligere virksomhed på dets område.

Artikel 30

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger, som tilskynder til at indberette overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Disse ordninger skal mindst omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
 - b) passende beskyttelse, **herunder anonymitet, hvor dette er relevant, for personer, som indberetter** overtrædelser inden for selskaberne eller hos formidlerne, og
 - c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF.

Identiteten af de personer, som indberetter, og af dem, som formodes at være ansvarlige for overtrædelserne, skal beskyttes i alle sagens faser, med mindre national ret kræver, at de offentliggøres i forbindelse med efterfølgende undersøgelser eller retssager.

Artikel 31

Fremsendelse af oplysninger om sanktioner til EIOPA

1. Medlemsstaterne giver årligt EIOPA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og administrative sanktioner, der er iværksat i henhold til artikel 26.

De kompetente myndigheder giver årligt EIOPA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og administrative sanktioner, der er iværksat i henhold til artikel 26.

2. Har den kompetente myndighed offentliggjort oplysninger om en administrativ foranstaltning eller administrativ sanktion, underretter den samtidig EIOPA herom.
3. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de procedurer og formularer til fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Databeskyttelse

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af dette direktiv.
2. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på EIOPA's behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv.

Artikel 33

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23, 24 og 25.

Artikel 34

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23, 24 og 25 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.
3. Den i artikel 23, 24 og 25 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23, 24 og 25 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med **tre** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 34a

Yderligere bestemmelser til udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder

1. *Uanset tidsfristen for fremsendelse af udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder til Kommissionen, skal Kommissionen fremsende sine udkast inden for intervaller af 12, 18 og 24 måneder.*
2. *Kommissionen tillægges ikke beføjelse til at vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder, hvis Europa-Parlamentets indsigelsesperiode begrænses til mindre end to måneder, herunder en enhver forlængelse som følge af ferie.*
3. *De europæiske tilsynsmyndigheder kan høre Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, navnlig hvis der opstår tvivl om anvendelsesområdet for denne forordning.*
4. *Hvis Europa-Parlamentets kompetente udvalg har forkastet de forskriftsmæssige tekniske standarder, og der er under to uger, inden det næste plenarmøde, kan Europa-Parlamentet forlænge sin indsigelsesperiode, indtil det efterfølgende plenarmøde.*
5. *Hvis de forskriftsmæssige tekniske standarder er blevet forkastet og de identificerede problemer er af begrænset omfang, kan Kommissionen vedtage en fremskyndet tidsplan for fremsendelse af et ændret udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder.*
6. *Kommissionen sikrer, at alle forespørgsler fra Europa-Parlamentets, som formelt rejses af det kompetente udvalgs formand, besvares omgående og inden vedtagelsen af udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder.*

Artikel 35

Revision og evaluering

1. Kommissionen undersøger senest ... [fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden], hvordan bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse i praksis, idet der tages hensyn til udviklingen på markederne for detailinvesteringsprodukter samt erfaringer indhøstet i forbindelse med den praktiske anvendelse af dette direktiv og forordning .../.../EU [om dokumenter med central information til investeringsprodukter] og direktiv .../.../EU [MIFID II]. **Undersøgelsen** omfatter også en særlig analyse af konsekvenserne af artikel 17, stk. 2, under hensyntagen til konkurrencen på markedet for formidlingstjenesteydelser i forbindelse med andre aftaler end aftaler i de klasser, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2002/83/EF, og konsekvenserne af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, for forsikringsformidlere, som er små og mellemstore virksomheder.
2. Kommissionen hører Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder og forelægger derefter **sine resultater** for Europa-Parlamentet og Rådet.

Onsdag den 26. februar 2014

5. **Kommissionen undersøger**, om de i artikel 10, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser og tilstrækkelige ressourcer til at varetage deres opgaver.

■

Artikel 36

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne **vedtager og offentliggør senest den ... [18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden]** de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Hvis de dokumenter, der ledsager medlemsstaternes underretning om gennemførelsesforanstaltninger, ikke er tilstrækkelige til fuldt ud at vurdere disse foranstaltningers overholdelse af visse bestemmelser i dette direktiv, kan Kommissionen efter EIOPA's anmodning og med henblik på udførelsen af dens opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010 eller på eget initiativ pålægge medlemsstaterne at fremlægge mere detaljerede oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv og gennemførelsen af disse foranstaltninger.

1a. Medlemsstaterne anvender de stk. 1, omhandlede foranstaltninger fra den ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Disse **foranstaltninger** skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 37

Ophævelse

Direktiv 2002/92/EF ophæves med virkning fra ... den **[18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden]**, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 38

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 39

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG I

PROFESSIONELLE KUNDER

En professionel kunde er en kunde, der besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne beslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed. Følgende bør alle anses for professionelle i direktivets forstand i forbindelse med alle forsikringstjenesteydelser og -aktiviteter samt forsikringsprodukter.

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber

■

1a. Forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere**2. Store virksomheder, der opfylder to af følgende krav til størrelse på virksomhedsplan:**

- balancesum: 20 000 000 EUR
- nettoomsætning: 40 000 000 EUR
- egenkapital: 2 000 000 EUR.

3. Nationale ■ regeringer ■ .

■

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG II

FORKLARENDE DOKUMENTER

I den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.

Med hensyn til dette direktiv betragter Kommissionen fremsendelsen af sådanne dokumenter for berettiget af følgende grunde:

Direktivets og den berørte sektors kompleksitet:

Forsikringer og salg af forsikringsprodukter er særdeles kompliceret område, som kan forekomme meget teknisk for fagfolk uden speciale inden for området. Uden velstrukturerede forklarende dokumenter vil opgaven med at føre tilsyn med gennemførelsen blive uforholdsmæssigt tidskrævende. Det nuværende forslag svarer til en revision, hvor teksten i forsikringsformidlingsdirektiverne (IMD) er omarbejdet. Selv om mange af bestemmelserne ikke er ændret med hensyn til substans, er der indført en række nye bestemmelser, og en række gældende bestemmelser er revideret eller udgår. Teksternes struktur, form og præsentation er helt ny. Det har været nødvendigt med en ny struktur for at få opstillet bestemmelserne i en tydeligere og mere logisk rækkefølge, men derfor vil der også blive behov for en struktureret tilgang ved tilsyn med gennemførelsen.

Nogle af bestemmelserne i forslaget til direktiv kan eventuelt få indvirkning på en række områder inden for det nationale retssystem, f.eks. selskabs-, handels- og skatteret eller andre lovgivningsområder i medlemsstaterne. Forslaget kan også få konsekvenser for afledt national ret, herunder retsakter og regler om god forretningsskik for finansielle formidlere eller forsikringsformidlere. Forbindelsen til alle disse beslægtede områder kan, afhængigt af systemet i de enkelte medlemsstater, få den betydning, at visse bestemmelser gennemføres ved hjælp af nye eller allerede gældende bestemmelser inden for disse områder, og der bør gives et overblik over dem.

Overensstemmelse og forbindelse med andre initiativer:

Det nuværende forslag fremlægges til vedtagelse som en del af en »detailpakke for forbrugere« sammen med PRIPs-forslaget om produktinformation (forordning vedrørende dokumenter med central information om investeringsprodukter og om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/65/EF) og UCITS V. PRIPs-initiativet har til formål at sikre en sammenhængende horisontal tilgang til produktinformation i forbindelse med investeringsprodukter og forsikringsprodukter med investeringselementer (såkaldte forsikringsinvesteringer), og de ændrede udgaver af IMD og MiFID (direktivet om markeder for finansielle instrumenter) vil komme til at omfatte bestemmelser om salgspraksis. Forslaget er endvidere i overensstemmelse med og supplerer anden EU-lovgivning og andre EU-politikker, navnlig vedrørende forbrugerbeskyttelse, investorbekyttelse og tilsyn, f.eks. Solvens II (direktiv 2009/138/EF), MiFID II (MiFID i omarbejdet udgave), og ovennævnte PRIPs-initiativ.

Det nye IMD vil fortsat have de træk, der kendetegner retsakter, som indebærer minimumsharmonisering. Det er ensbetydende med, at medlemsstaterne kan vælge at gå endnu længere, hvis det er nødvendigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Minimumsstandarderne i IMD vil dog blive udvidet væsentligt. Endvidere overvejes det at indføre en revisionsklausul i direktivet, og for at kunne indsamle alle relevante informationer om bestemmelsernes funktionsmåde vil Kommissionen få behov for at kunne overvåge deres gennemførelse helt fra begyndelsen.

Kapitel om forsikringsinvestering: Forslaget indeholder et nyt kapitel om supplerende krav til kundebeskyttelse i forhold til forsikringsinvesteringsprodukter.

Der er en stor politik vilje til at indføre sådanne bestemmelser, men samtidig er der kun ganske få erfaringer at trække på, da der er tale om et nyt område. Derfor er det meget vigtigt, at Kommissionen får tilsendt materiale om, hvordan medlemsstaterne har gennemført sådanne bestemmelser.

Onsdag den 26. februar 2014

De særlige forhold, der kendetegner ikke-livsforsikringsprodukter, skal tages med i betragtning i forbindelse med retningslinjerne for niveau 2. I overensstemmelse med principperne i artikel 3 i MiFID II bør der endvidere indføres en lignende ordning for forsikringer i forbindelse med gennemførelsen af direktivet på nationalt plan og Det Fælles Udvalgs retningslinjer. Derfor bør personer, som udøver forsikringsformidling i forbindelse med forsikringsinvesteringsprodukter, overholde de standardbestemmelser om god forretningsskik, som finder anvendelse på alle forsikringsaftaler, samt de udvidede standardbestemmelser, som finder anvendelse på forsikringsinvesteringsprodukter. Alle personer, som udøver formidling i forbindelse med forsikringsinvesteringsprodukter, skal registreres som forsikringsformidlere.

Forventning om begrænset ekstra administrativ byrde som følge af kravet om forklarende dokumenter fra medlemsstaterne:
Som omtalt ovenfor har den nuværende tekst været gældende siden 2002 (da det oprindelige direktiv blev vedtaget). Derfor vil det ikke blive belastende for medlemsstaterne at underrette om deres gennemførelsesbestemmelser, eftersom de normalt allerede i længere tid har givet underretning om de fleste af dem. Den begrænsede ekstra administrative byrde, der forventes som følge af kravet om forklarende dokumenter fra medlemsstaterne om de nye dele i direktivet, er rimelig, og den er nødvendig, for at Kommissionen kan varetage sin opgave med at føre tilsyn med EU-lovgivningens anvendelse.

I betragtning af ovenstående er Kommissionen af den opfattelse, at kravet om fremlæggelse af forklarende dokumenter i forbindelse med forslaget til direktiv er rimeligt og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet, som er at varetage opgaven med at føre tilsyn med, om direktivet gennemføres korrekt, på en effektiv måde.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0156

Unionens tredje flerårige handlingsprogram på sundhedsområdet for perioden 2014-2020 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 2014-2020 (COM(2011)0709 — C7-0399/2011 — 2011/0339(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/61)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0709),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 168, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0399/2011),
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 35,
 - der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om hvidbogen »Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013«⁽¹⁾,
 - der henviser til hvidbogen »Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013« (COM(2007)0630),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. februar 2012⁽²⁾,
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 4. maj 2012⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU⁽⁴⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0224/2012);
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 56.

⁽²⁾ EUT C 143 af 12.5.2012, s. 102.

⁽³⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 223.

⁽⁴⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 25.

Onsdag den 26. februar 2014

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P7_TC1-COD(2011)0339

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om oprettelse af et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1350/2007/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 282/2014).

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0157

Transeuropæiske telekommunikationsnet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF (COM(2013)0329 — C7-0149/2013 — 2011/0299(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/62)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0657) og det ændrede forslag (COM(2013)0329),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0149/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. februar 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 4. maj 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 15. november 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0272/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0299

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 283/2014).

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 120.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 211.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0158

Tilgængeligheden af offentlige organers websteder *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (COM(2012)0721 — C7-0394/2012 — 2012/0340(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2017/C 285/63)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0721),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0394/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. maj 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0460/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0340**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver [Ændring 1]**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 116.

Onsdag den 26. februar 2014

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

~~under henvisning til udtalelse fra~~ efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingen hen imod et digitalt samfund giver brugerne nye muligheder for at få adgang til information og tjenesteydelser. Udbydere af information og tjenesteydelser, herunder offentlige organer, benytter sig i stigende grad af internettet til at frembringe, indsamle og formidle en bred vifte af oplysninger og tjenesteydelser online, som er af yderste vigtighed for offentligheden. **I denne henseende er sikkerheden ved overførsel af oplysninger og beskyttelse af personoplysninger af stor betydning.** [Ændring 2]
- (2) ~~Webtilgængelighed har at gøre med de principper og teknikker, man skal tage højde for, når man udvikler websteder, for at gøre deres indhold tilgængeligt for alle brugere, særligt brugere med funktionsnedsættelser, herunder personer med handicap. Websteders indhold omfatter både tekstlig og ikke tekstlig information, og også download af formularer og interaktion, f.eks. udfyldning af digitale formularer, autentifikation og transaktioner såsom sagsbehandling og betalinger.~~ [Ændring 3]
- (2a) **Webtilgængelighed, nærmere bestemt et tilsagn om at ville gøre alle offentlige websteder tilgængelige senest i 2010, var medtaget i ministererklæringen fra Riga af 11. juni 2006 om e-inddragelse.** [Ændring 4]
- (2b) **Selv om dette direktiv ikke finder anvendelse på EU-institutionernes websteder, bør disse institutioner overholde kravene i direktivet og foregå med et godt eksempel på god praksis.** [Ændring 5]
- (3) ~~I handlingsplanen I sin meddelelse af 15. december 2010 om den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015 ⁽³⁾ Intelligent, bæredygtig og innovativ offentlig forvaltning ved hjælp af ikt~~ opfordrer Kommissionen til, at der udvikles e-forvaltningstjenester, der sikrer inklusion og tilgængelighed. **Samtidig er en større indsats nødvendig for en effektiv gennemførelse af e-inddragelsespolitikken, der sigter mod at reducere mangler i forbindelse med anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og fremme anvendelsen af ikt til at overvinde udelukkelse og forbedre de økonomiske resultater, beskæftigelsesmulighederne, livskvaliteten, den sociale deltagelse og samhørighed, herunder demokratiske høringer.** [Ændring 6]
- (4) Ifølge Kommissionens meddelelse af 19. maj 2010 om en digital dagsorden for Europa ⁽⁴⁾, som er et initiativ under Europa 2020-strategien, bør den offentlige sektors websteder (og websteder, der tilbyder grundlæggende tjenesteydelser til borgerne) være tilgængelige, når vi når 2015. [Ændring 7]
- (4a) **Ældre risikerer at blive udsat for digital udstødelse grundet faktorer som f.eks. manglende færdigheder inden for ikt og manglende adgang til internettet. Kommissionens meddelelse af 8. november 2011 om det europæiske i 2010-initiativ om e-inddragelse »Vær med i informationssamfundet« har til formål at sikre, at alle grupper af brugere får optimale muligheder for at bruge internettet og for at blive kyndige inden for ikt. Den digitale dagsorden for Europa indeholder forslag til en række foranstaltninger til at fremme brugen af ny ikt blandt dårligt stillede brugere såsom ældre.** [Ændring 8]
- (5) Rammeprogrammet for forskning og innovation (Horisont 2020) ⁽⁵⁾ og programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) ⁽⁶⁾ støtter forskning og udvikling inden for teknologiske løsninger på tilgængelighedsproblemer.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 116.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽³⁾ KOM(2010) 743 endelig — Ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 245 endelig/2.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.

⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33.

Onsdag den 26. februar 2014

- (6) Ved at ratificere De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap (i det følgende benævnt »FN-konventionen«) har flertallet af medlemsstaterne og Unionen ved konventionens indgåelse forpligtet sig til at sikre, at personer med handicap på lige fod med andre har adgang til bl.a. informations- og kommunikationsteknologi, og til at træffe passende foranstaltninger til at fremme adgangen for personer med handicap til nye informations- og kommunikationsteknologier og -systemer, herunder internettet.
- (6a) *I overensstemmelse med FN's konvention bør den universelle designtilgang danne grundlag for udviklingen af nye teknologier.* [Ændring 9]
- (7) **Kommissionens meddelelse af 15. november 2010 om den europæiske handicapstrategi 2010-2020⁽¹⁾: et nyt tilsagn om et Europa uden barrierer, som sigter mod at nedbryde de barrierer, der forhindrer personer med handicap i at deltage i samfundet på lige fod med andre**, bygger på FN-konventionen og indeholder tiltag inden for en række højt prioriterede områder, herunder webtilgængelighed med det formål at »sikre tilgængelighed i forbindelse med varer, tjenester, herunder offentlige tjenester, og hjælpemidler for handicappede«. [Ændring 10]
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾ indeholder bestemmelser om ikt-tilgængelighed. De vedrører dog ikke specifikt webtilgængelighed.
- (8a) **Europa-Parlamentet understreger i sin beslutning af 25. oktober 2011⁽³⁾, at innovative og videnbaserede økonomier ikke kan udvikle sig uden bindende lovgivning om indhold og form, der er tilgængelige for personer med handicap, f.eks. websteder, der er tilgængelige for blinde, og indhold med undertekster for hørehæmmede, herunder massemedietjenester og onlinetjenester for personer, der anvender tegnsprog, smartphoneapplikationer og taktile og lyd baserede hjælpemidler inden for offentlige medier.** [Ændring 11]
- (8b) **Med den digitale dagsorden for Europa understreges det, hvor vigtigt det er med positive foranstaltninger, som kan hjælpe personer med handicap med at få adgang til kulturelt indhold, da dette er et væsentligt element i et fuldgældigt unionsborgerskab, hvorfor der kræves en fuldstændig gennemførelse af aftalememorandummet om digital adgang for personer med handicap. Når dokumenter, der gøres tilgængelige på offentlige websteder, såsom beretninger, bøger og lovtekster, udformes på en sådan måde, at de er tilgængelige for en bred offentlighed, kan dette, ligesom de ønskede foranstaltninger til støtte for den private sektor, yde et vigtigt bidrag til virkeliggørelsen af dette mål med henblik på at fremme investeringerne på dette område og fremme udviklingen af kompetencer og muligheder for servicevirksomheder i Unionen.** [Ændring 12]
- (9) Det hurtigt voksende webtilgængelighedsmarked omfatter en række økonomiske aktører såsom udviklere af websteder og softwareværktøjer til udvikling, vedligeholdelse og test af websider, udviklere af brugeragenter, herunder browsere og tilhørende kompenserende teknologier, og udbydere af certificeringstjenester og kurser **samt de kanaler til sociale medier, der er indbygget i webstederne. I denne henseende er indsatsen af stor betydning i forbindelse med det storstilede samarbejde om digitale job, der er en opfølgning til beskæftigelsespakken, og som henvender sig til ikt-eksperter og har til formål at imødekomme de manglende færdigheder, herunder læse- og arbejdsfærdigheder, i ikt-sektoren.** [Ændring 13]
- (10) Adskillige medlemsstater har vedtaget foranstaltninger baseret på internationalt udbredte retningslinjer for udvikling af tilgængelige websteder, men ofte henviser anvisningerne til forskellige versioner eller overholdelsesniveauer i retningslinjerne, eller der er indført tekniske varianter på nationalt plan.

⁽¹⁾ KOM(2010) 636 endelig — ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ **Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 (EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 9).**

Onsdag den 26. februar 2014

- (11) Udbydere af webtilgængelighed omfatter en lang række små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Disse udbydere, og særligt de små og mellemstore virksomheder, afskrækkes fra at drive virksomhed uden for deres hjemmemarked. På grund af forskelle i regler og specifikationer vedrørende webtilgængelighed hæmmes deres vækst og konkurrenceevne af de ekstra omkostninger, der er forbundet med udvikling og markedsføring af produkter og tjenesteydelser vedrørende webtilgængelighed på tværs af grænserne.
- (11a) **Garantien for netneutralitet er af afgørende betydning, hvis offentlige organers websteder skal forblive tilgængelige nu og i fremtiden, og hvis internettet skal forblive åbent.** [Ændring 14]
- (12) Indkøbere af websteder og dermed forbundne produkter og tjenesteydelser oplever høje priser på ydelserne, eller de er afhængige af en enkelt udbyder på grund af begrænset konkurrence. Leverandørerne vælger ofte varianter af leverandørspecifikke »standarder«, hvilket hæmmer mulighederne for interoperabilitet mellem brugeragenter og adgang til webindhold overalt i Unionen. Uensartede regler i medlemsstaterne reducerer de fordele, man kunne drage ved at dele erfaringer med nationale og internationale fagfæller som reaktion på den samfundsmæssige og teknologiske udvikling.
- (13) For at afhjælpe opsplitningen er det nødvendigt at sikre en indbyrdes tilnærmelse af de nationale foranstaltninger på EU-plan på grundlag af en aftale om tilgængelighedskrav til offentlige organers websteder **og til websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver**. Dette vil mindske usikkerheden blandt webudviklerne og fremme interoperabiliteten. ~~Ved at anvende Medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af hensigtsmæssige og interoperable krav om webtilgængelighed, når de sender kontrakter om webstedindhold i udbud, der er teknologineutrale, undgår man at krav om webtilgængelighed vil ikke~~ hæmme innovationen og vil måske endda stimulere ~~den dem~~. [Ændring 15]
- (14) En harmoniseret tilgang vil også gøre det muligt for Unionens offentlige organer og virksomheder at opnå økonomiske og sociale fordele ved, at onlinetjenesterne når ud til flere borgere og kunder. Dette burde styrke det indre markeds potentiale inden for webtilgængelighedsprodukter og -tjenesteydelser **og fremme fuldførelsen af det digitale indre marked**. Den deraf følgende vækst på markedet burde gøre det muligt for virksomhederne at bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse i Unionen. Ved at styrke det indre marked vil man gøre det mere attraktivt at investere i Unionen. Det offentlige vil nyde godt af billigere webtilgængelighed. [Ændring 16]
- (15) Borgerne ~~vil få~~ **bør have** adgang til en bredere vifte af offentlige onlinetjenester **og til nyheder, kulturelt indhold og underholdningsindhold, som sætter dem i stand til i fuld udstrækning at integrere sig socialt og erhvervsmæssigt; desuden bør, og de vil** modtage information og tjenesteydelser, der **hjælper dem i deres hverdag og** gør det nemmere for dem at udøve deres rettigheder i hele EU, særlig retten til at færdes og opholde sig frit på Unionens område, **retten til adgang til oplysninger** samt deres etableringsfrihed og ret til fri udveksling af tjenesteydelser. [Ændring 17]
- (15a) **Onlinetjenester spiller en stadig vigtigere rolle i vores samfund. Internettet er et vigtigt instrument for at få adgang til informationer og uddannelse og for at deltage i samfundet. Af hensyn til den sociale inklusion bør der følgelig være adgang for alle til offentlige organers websteder og til websteder, som tilbyder grundlæggende tjenesteydelser til offentligheden, eksempelvis vigtige nyhedssider og mediateker, bankydelser (onlinebankforretninger) og interessegruppers informationer og tjenesteydelser.** [Ændring 18]
- (16) Kravene om webtilgængelighed i dette direktiv er teknologineutrale. De angiver kun, hvilke grundlæggende funktioner der skal være til stede, for at brugerne selvstændigt kan opfatte, navigere, bruge, interagere, læse og forstå et websted og dets indhold. De fastlægger ikke, hvordan dette skal opnås, eller hvilken teknologi der bør anvendes til bestemte websteder, onlineinformationer eller applikationer. Dermed står de ikke i vejen for innovation.

Onsdag den 26. februar 2014

- (17) Interoperabilitet i forbindelse med webtilgængelighed bør baseres på almindeligt vedtagne og anvendte specifikationer, der sikrer størst mulig kompatibilitet mellem webindholdet og nuværende og fremtidige brugeragenter og kompenserende teknologier. Mere specifikt bør webindholdet forsyne brugeragenterne med en fælles intern kodning af naturligt sprog, strukturer, relationer og sekvenser samt data i eventuelle indlejrede brugergrænsefladekomponenter. Interoperabilitet er således til gavn for brugerne, idet de kan anvende deres brugeragenter til at tilgå websteder overalt: de vil muligvis også få flere valgmuligheder og lavere priser i hele Unionen. Interoperabilitet vil ligeledes gavne udbydere og indkøbere af produkter og tjenesteydelser til fremme af webtilgængelighed.
- (18) Som understreget i den digitale dagsorden for Europa bør de offentlige myndigheder medvirke til at stimulere markederne for onlineindhold. Dette kan de blandt andet gøre ved at stille den offentlige sektors informationer til rådighed på åbne, effektive og ikke-diskriminerende vilkår. Dermed skabes der en vigtig kilde til potentiel vækst i innovative onlinetjenester.
- (18a) *De offentlige myndigheder i medlemsstaterne bør kunne kræve, at visse websteder er tilknyttet servere inden for Unionen for at undgå spionage fra parter uden for Unionen eller informationslækager og for at sikre, at parter uden for Unionen ikke kan lukke ned for tjenester, der er vigtige af sikkerhedshensyn. [Ændring 19]*
- (19) *Direktivet Dette direktiv bør have som mål at sikre, at alle websteder, der tilhører offentlige organer, og websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver, der er vigtige for offentligheden, opfylder fælles krav om tilgængelighed. Disse typer blev indkredset i benchmarkundersøgelsen om e-forvaltning i 2001⁽¹⁾ og har dannet grundlag for listen gøres fuldt tilgængelige for personer med handicap, så de hjælpes til at leve uafhængigt og at deltage fuldt ud i alle dele af livet som fastsat i FN's konvention. De typer websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver, og som skal omfattes af dette direktivs anvendelsesområde, bør anføres i bilaget. Tidsfristerne for opfyldelse af kravene i henhold til direktivet bør fordeles over en periode med henblik på at udvide anvendelsesområdet til at omfatte alle websteder, der tilhører offentlige organer, som tilbyder tjenesteydelser direkte til borgerne. [Ændring 20]*
- (20) Dette direktiv fastsætter krav om webtilgængelighed for visse typer af alle websteder, der tilhører offentlige organer, og websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver. For at gøre det lettere for de berørte websteder at opfylde disse krav er det nødvendigt at gøre en formodning om overensstemmelse gældende for berørte websteder, som opfylder harmoniserede standarder, der er udarbejdet og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽²⁾ om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF, og som har til formål at udtrykke detaljerede tekniske specifikationer for disse krav. I medfør af denne forordning har medlemsstaterne og Europa-Parlamentet mulighed for at gøre indsigelse mod harmoniserede standarder, som efter deres opfattelse ikke fuldt ud opfylder de webtilgængelighedskrav, der fastsættes i nærværende direktiv. [Ændring 21]
- (21) Kommissionen har allerede udstedt et mandat, M/376⁽³⁾, til de europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en europæisk standard, der fastlægger krav om funktionsmæssig tilgængelighed for ikt-produkter og -tjenesteydelser, herunder webindhold, og som kan bruges i forbindelse med offentlige indkøb samt til andre formål, herunder indkøb i den private sektor. I dette øjemed skal de europæiske standardiseringsorganisationer arbejde tæt sammen med de relevante fora for industristandarder og konsortier, herunder World Wide Web Consortium (W3C/WAI). Resultatet af dette arbejde bør danne grundlag for en harmoniseret standard, der giver formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed i dette direktiv.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/europe/2002/action_plan/pdf/egovindicators.pdf

⁽²⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).*

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>

Onsdag den 26. februar 2014

- (21a) **Ved udarbejdelsen og de eventuelle fremtidige revisioner af de relevante europæiske og harmoniserede standarder bør de ansvarlige europæiske standardiseringsorganisationer kraftigt opfordres til at sikre sammenhæng med de relevante internationale standarder (i øjeblikket ISO/IEC 40500) med henblik på at undgå fragmentering eller retsusikkerhed.** [Ændring 22]
- (22) Indtil der er offentliggjort en reference til en sådan harmoniseret standard eller dele heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør de berørte websteder, der opfylder de europæiske standarder eller dele heraf, som Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter har fastsat, formodes at være i overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, der dækkes af disse standarder eller dele heraf. En mulig sådan harmoniseret standard kunne for eksempel være den europæiske standard, der vedtages på grundlag af mandat M/376.
- (23) I mangel af en sådan europæisk standard bør der gælde en formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed for de berørte websteder, der opfylder de dele af den internationale standard ISO/IEC 40500:2012, der omfatter succeskriterierne og kravene vedrørende overholdelsesniveau AA. Den internationale standard ISO/IEC 40500:2012 er identisk med de oprindelige retningslinjer for tilgængeligt webindhold, WCAG 2.0. Det er alment anerkendt blandt de berørte parter både på internationalt og europæisk plan, at de succeskriterier og krav vedrørende overholdelsesniveau AA, der er fastsat for websider i W3W's retningslinjer for tilgængeligt webindhold, version 2.0 (WCAG 2.0), danner grundlag for fyldestgørende specifikationer for webtilgængelighed. Dette understreges også i Rådets konklusioner af 31. marts 2009 om et tilgængeligt informationsfund.
- (24) Overensstemmelsen med kravene om webtilgængelighed bør overvåges løbende fra den første udvikling af ~~et offentligt organ~~ **det berørte** websted til alle efterfølgende ajourføringer af webstedets indhold. **Udpegelsen af en kompetent myndighed i hver medlemsstat som håndhævelsesorgan vil være en passende måde at sikre, at overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed overvåges og strengt håndhæves med tæt inddragelse af interesseparter gennem oprettelsen af en klagemekanisme i konstaterede tilfælde af manglende overensstemmelse.** Der bør fastlægges en harmoniseret fremgangsmåde for, hvordan medlemsstaterne på en ensartet måde kontrollerer ~~webstedernes~~ **det berørte webstedes** overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, hvordan de indsamler repræsentative eksempler, og hvor hyppigt de skal udføre kontrol. Medlemsstaterne bør hvert **andet** år aflægge rapport om resultatet af overvågningen og mere generelt om, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af direktivet. [Ændring 23]
- (24a) **Den første fremgangsmåde, der anvendes til løbende at overvåge de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, bør vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.** [Ændring 24]
- (25) Hvis der skabes et indre marked med ensartede vilkår, burde ~~webudviklerne~~ **webudviklingsindustrien** støde på færre hindringer, og myndighederne og andre, der køber webtilgængelighedsprodukter og -tjenesteydelser, burde få lavere omkostninger, **hvilket vil bidrage til økonomisk vækst og beskæftigelse.** [Ændring 25]
- (26) For at sikre at de berørte websteder gøres tilgængelige i overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed i dette direktiv **og for at sikre, at disse krav er tydelige og forståelige for de interesseparter, der er involveret i direktivets gennemførelse, herunder eksterne webudviklere og internt personale i offentlige organer og andre enheder, der udfører offentlige opgaver,** bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at ~~udbyde~~ **forelægge yderligere detaljer vedrørende** kravene om webtilgængelighed, hvis dette viser sig hensigtsmæssigt, **uden at ændre dem,** at fastsætte, hvilke europæiske standarder eller dele heraf der i mangel af harmoniserede standarder giver formodning om overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed for de berørte websteder, der opfylder disse standarder eller dele heraf, og at ændre bilag Ia med henblik på at tage hensyn til den teknologiske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 26]

Onsdag den 26. februar 2014

- (27) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de relevante bestemmelser i dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Undersøgelingsproceduren bør anvendes til at fastlægge den fremgangsmåde, som medlemsstaterne bør benytte til overvågning af, om webstederne opfylder kravene. Rådgivningsproceduren bør anvendes til at fastlægge en standarderklæring om tilgængelighed og om ordningerne vedrørende medlemsstaternes rapportering til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (28) Målet for dette direktiv, nemlig etableringen af et harmoniseret marked med henblik på at fremme tilgængeligheden af offentlige organers websteder **og websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver**, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det kræver harmonisering af forskellige regler, der på nuværende tidspunkt findes i de forskellige medlemsstaters retssystemer, **men** kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. **Vedtagelsen af en harmoniseret tilgang til webtilgængelighed i hele Unionen ville reducere omkostningerne for de virksomheder, der udvikler websteder, og som følge heraf også for de offentlige organer, der anvender de tjenester, der udbydes af disse virksomheder. Fremover vil adgangen til information og tjenester udbudt via websteder få stadig større betydning for borgernes udøvelse af deres grundlæggende rettigheder, herunder adgang til beskæftigelse** — [Ændring 27]

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv har til formål at opnå en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende tilgængeligheden af offentlige organers websteder **og websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver**, for alle brugere, særligt brugere med funktionsnedsættelser, herunder personer med handicap **og ældre**. [Ændring 28]

1a. I henhold til FN's konvention omfatter personer med handicap også personer med en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i forbindelse med forskellige barrierer kan hæmme dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundet på lige fod med andre. [Ændring 29]

2. Dette direktiv fastlægger regler, efter hvilke medlemsstaterne skal sikre, at **tilgængeligheden af funktionaliteten og** indholdet af:

a) visse typer websteder, der tilhører offentlige organer, gøres tilgængeligt; de typer websteder, der er berørt af direktivet, er fastlagt i bilaget. **og**

b) **websteder, der drives af andre enheder, som udfører de i bilag Ia fastlagte typer af offentlige opgaver.**

Medlemsstaterne kan vælge at anvende direktivet på andre typer offentlige opgaver end dem, der er fastlagt i bilag Ia. [Ændring 30]

3. Medlemsstaterne ~~kan~~ **skal tilskyndes til at** vælge at anvende direktivet på andre typer af offentlige organers websteder end dem, der henvises til i stk. 2. [Ændring 31]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 26. februar 2014

3a. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende direktivet på mikrovirksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽¹⁾, hvis de udfører de i bilag Ia til dette direktiv fastlagte typer af offentlige opgaver. [Ændring 32]

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1a) »offentligt organ«: staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer, som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽²⁾, og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer [Ændring 33]
 - 1b) »websteder, der tilhører offentlige organer«: websteder, der udvikles, indkøbes, vedligeholdes eller medfinansieres af offentlige organer eller medfinansieres af EU-midler [Ændring 34]
 - 1c) »websteder, der drives af enheder, som udfører offentlige opgaver«: websteder, der drives af enheder, som udfører de i bilag Ia fastlagte typer af offentlige opgaver [Ændring 35]
- 1) »berørte websteder«: alle versioner af de websteder, der er omtalt i artikel 1, stk. 2, herunder websteder, der er udformet således, at der kan opnås adgang hertil med en mobil enhed eller andre midler. Hvis en applikation, der er udformet af ejerne af et websted, tilbyder tjenesteydelser forbundet med dette websted, finder denne definition også anvendelse på en sådan applikation. [Ændring 36]
 - 2) »webstedsindhold«: oplysninger og brugergrænsefladekomponenter, der formidles til brugeren ved hjælp af en brugeragent, herunder kode og opmærkning, der fastlægger indholdets struktur, hvordan det præsenteres, og mulighederne for interaktion. Webstedsindhold omfatter både tekstlig og ikke-tekstlig information, muligheden for at downloade dokumenter og formularer samt tovejsinteraktion, f.eks. udfyldning af digitale formularer og færdiggørelse af autentifikations-, identifikations- og betalingsprocesser. Det omfatter desuden funktioner, hvortil websteder giver adgang, men som ligger uden for det berørte websted, f.eks. via links, på betingelse af at det eksterne websted er brugerens eneste mulighed for at få adgang til den pågældende information eller de pågældende tjenesteydelser. Webstedsindhold omfatter ligeledes brugergenereret indhold og, hvor det er teknisk muligt, sociale medier, hvis disse er indbygget i et websted. Det omfatter ikke blot de dele af det berørte websted, der tilbyder en særlig tjenesteydelse, men hele det websted, der har tilknytning hertil. [Ændring 37]
- 2a) »forfatterværktøj«: enhver form for webbaseret eller ikke-webbaseret applikation, der kan anvendes af forfattere (alene eller i fællesskab med andre) for at skabe eller ændre webindhold til brug for andre forfattere eller slutbrugere [Ændring 38]
 - 3) »brugeragent«: enhver form for software, der henter og præsenterer webindhold for brugerne, herunder webbrowsere, medieafspillere, plug-ins og andre programmer, der gør det muligt at hente, præsentere og interagere med webindhold, uanset hvilken type enhed der anvendes til at interagere med indholdet, herunder mobile enheder [Ændring 39]
 - 3a) »webtilgængelighed«: de principper og teknikker, der skal tages højde for, når der udvikles berørte websteder, for at gøre deres indhold tilgængeligt for alle brugere, navnlig personer med handicap og ældre. Webtilgængelighed henviser især til de principper og teknikker, der forbedrer brugernes opfattelse, navigation, brug, interaktion, læsemuligheder og forståelse og omfatter anvendelsen af kompenserende teknologier eller forstørrende og alternativ kommunikation [Ændring 40]
 - 3b) »kompenserende teknologi«: enhver form for hardware eller software, der fungerer som brugeragent eller sammen med en traditionel brugeragent med det formål at levere den funktionalitet, der er nødvendig for at imødekomme de krav fra brugere med handicap, som overstiger det, der tilbydes af traditionelle brugeragenter. Dette omfatter

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 136).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

Onsdag den 26. februar 2014

alternative præsentationer, alternative inputmetoder, supplerende navigations- eller orienteringsmekanismer og omformatering af indhold [Ændring 41]

- 3c) »**universelt design**«: **udformning af produkter, omgivelser, ordninger og tilbud, således at de i videst muligt omfang kan anvendes af alle personer uden behov for tilpasning eller særlig udformning som fastlagt i FN's konvention. Det udelukker ikke hjælpemidler til særlige grupper af personer med handicap, når der er behov derfor [Ændring 42]**
- 4) »standard«: en standard, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 5) »international standard«: en international standard, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 6) »europæisk standard«: en europæisk standard, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 7) »harmoniseret standard«: en harmoniseret standard, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 8) ~~»offentligt organ«: staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer som defineret i artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer. [Ændring 43]~~

Artikel 3

Krav om webtilgængelighed

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de berørte websteder gøres tilgængelige
- a) på en ensartet måde, der sikrer, at brugerne **selvstændigt** kan opfatte, **navigere**, bruge, **interagere**, **læse** og forstå indholdet, og som gør det muligt at tilpasse præsentationen af indholdet ~~og interaktionsformen~~, om nødvendigt ved hjælp af en tilgængelig alternativ elektronisk løsning [Ændring 44]
- b) på en måde, der ~~fremmer~~ **sikrer** interoperabilitet med en bred vifte af brugeragenter og kompenserende teknologier på EU-plan og internationalt plan [Ændring 45]

ba) via en tilgang, der bygger på universelt design. [Ændring 46]

~~2. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i stk. 1 senest fra den 31. december 2015. [Ændring 47]~~

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på **at forelægge yderligere oplysninger vedrørende** ~~udfyldning af~~ kravene om webtilgængelighed, jf. stk. 1, hvor dette er hensigtsmæssigt, **uden at ændre kravene. [Ændring 48]**

Artikel 4

Formodning om overensstemmelse med harmoniserede standarder

Berørte websteder, der opfylder harmoniserede standarder er dele heraf, hvis referencer er fastsat og offentliggjort af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012, formodes at være i overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, jf. artikel 3, stk. 1, der er omfattet af de pågældende standarder eller dele heraf.

Artikel 5

Formodning om overensstemmelse med europæiske eller internationale standarder

1. Så længe der endnu ikke er offentliggjort referencer til harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 4, formodes berørte websteder, der opfylder europæiske standarder eller dele heraf, som er fastsat som brugbare standarder i henhold til nærværende artikels stk. 2, at være i overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, jf. artikel 3, stk. 1, der er omfattet af de pågældende standarder eller dele heraf.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 med henblik på at fastsætte, hvilke europæiske standarder eller dele heraf der er brugbare, jf. nærværende artikels stk. 1.

3. Så længe der endnu ikke er fastsat referencer til europæiske standarder som omhandlet i **nærværende artikels** stk. 1, formodes berørte websteder, der opfylder ~~de dele af ISO/IEC 40500: 2012~~ **den internationale tekniske standard WCAG 2.0**, der omfatter succeskriterierne og kravene vedrørende overholdelsesniveau AA, at være i overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, jf. stk. 3, **stk. 1**. [Ændring 49]

Artikel 6

Yderligere foranstaltninger

1. Medlemsstaterne ~~tilskynder~~ **sikrer, at** de berørte websteder ~~til at offentliggøre~~ **offentliggør** en **klar og kortfattet** erklæring om deres tilgængelighed, særlig deres overholdelse af dette direktiv, **herunder oplysninger om graden af overholdelse af kravene om webtilgængelighed for så vidt angår direkte audioindhold**, og eventuelt yderligere oplysninger om tilgængelighed til støtte for brugerne, **således at disse kan vurdere de berørte websteders grad af tilgængelighed. Disse oplysninger stilles til rådighed i et tilgængeligt format.**

1a. Kommissionen udarbejder en standarderklæring om tilgængelighed ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 9, stk. 2. [Ændring 50]

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme anvendelsen af kravene om webtilgængelighed, jf. artikel 3, **stk. 1**, på alle andre ~~offentlige organers~~ websteder end de berørte websteder, særlig ~~offentlige organers~~ websteder, der er omfattet af eksisterende nationale love eller relevante foranstaltninger vedrørende webtilgængelighed. [Ændring 51]

2a. Medlemsstaterne skal fremme og støtte kursusprogrammer om webtilgængelighed til relevante interesseparter, herunder personale i offentlige organer og enheder, der udfører offentlige opgaver, således at de kan oprette, forvalte og ajourføre websteder, bl.a. deres indhold. [Ændring 52]

2b. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at oplyse om de krav om webtilgængelighed, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1, fordelene heraf for brugere og webstedsejere og muligheden for at indgive klager i tilfælde af manglende overholdelse af kravene i dette direktiv som fastlagt i artikel 7a. [Ændring 53]

2c. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme anvendelsen af forfatterværktøjer, der støtter opfyldelsen af dette direktivs målsætninger. [Ændring 54]

3. Medlemsstaterne støtter passende ordninger for samråd **om webtilgængelighed** med de relevante parter ~~om~~ **webtilgængelighed** og **organisationer, der repræsenterer handicappedes og ældres interesser, og** offentliggør enhver ny udvikling i politikken for webtilgængelighed samt erfaringerne og resultaterne fra gennemførelsen af kravene om webtilgængelighed. [Ændring 55]

4. Medlemsstaterne samarbejder på **nationalt plan og** EU-plan, bistået af Kommissionen, med **relevante arbejdsmarkedsparter**, interesseparter i industrien og civilsamfundet om at overvåge den markedsmessige og teknologiske udvikling og fremskridtene inden for webtilgængelighed med henblik på ~~den årlige~~ rapportering, jf. artikel ~~7, stk. 4~~ **7b**, samt for at udveksle bedste praksis. [Ændring 56]

4a. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de relevante arbejdsmarkedsparter deltager i udviklingen og anvendelsen af de kursusprogrammer og oplysningskampagner, der er omhandlet i henholdsvis stk. 2a og 2b. [Ændring 57]

Artikel 7

Overvågning og rapportering [Ændring 59]

1. Medlemsstaterne overvåger løbende de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed efter den fremgangsmåde, der er fastlagt i medfør af stk. 4.

Onsdag den 26. februar 2014

1a. **Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe, der skal mødes mindst hvert andet år efter indbydelse fra Kommissionen for at drøfte resultaterne af overvågningen, udveksle bedste praksis om gennemførelsen af dette direktiv og vurdere behovet for yderligere specifikationer af de krav om webtilgængelighed, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Ekspertgruppen skal bestå af eksperter fra den offentlige og private sektor og relevante interessepartier, bl.a. ældre, personer med handicap og de organisationer, der repræsenterer dem. [Ændring 59]**

~~2. Medlemsstaterne aflægger hvert år rapport om resultatet af den overvågning, der er foretaget i henhold til stk. 4, herunder med måleresultater og, om relevant, en liste over de websteder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3. [Ændring 60]~~

~~3. Rapporten skal også dække de tiltag, der er gennemført i medfør af artikel 6. [Ændring 61]~~

4. Kommissionen fastlægger ved gennemførelsesretsakter en fremgangsmåde for overvågning af de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, jf. artikel 3, **stk. 1. Denne fremgangsmåde skal være gennemsigtig, kunne overføres, være sammenlignelig og reproducerbar, og den skal fastlægges i nært samråd med relevante interessepartier fra industrien og civilsamfundet, herunder navnlig organisationer, der repræsenterer personer med handicap.** Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 9, stk. 3. **Den første fremgangsmåde skal vedtages senest den ... (*)**. Fremgangsmåden offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. [Ændring 62]

5. Den i stk. 4 omhandlede fremgangsmåde skal blandt andet fastlægge:

- a) overvågningens hyppighed og hvordan det udvælges, hvilke berørte websteder der skal undersøges
- b) på webstedsniveau: en beskrivelse af, hvordan overensstemmelsen med kravene om webtilgængelighed, jf. artikel 3, stk. 1, påvises, idet der henvises direkte til den relevante beskrivelse, hvor en sådan foreligger, i de harmoniserede standarder eller i mangel af disse i europæiske eller internationale standarder, jf. henholdsvis artikel 4 og 5, og

ba) i overensstemmelse med forskningsfremgangsmåder, som kombinerer ekspertanalyser med brugeroplevelser, bl.a. hos brugere med handicap. [Ændring 63]

~~6. Ordningerne vedrørende medlemsstaternes rapportering til Kommissionen fastlægges af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 9, stk. 2. [Ændring 64]~~

Artikel 7a

Håndhævelsesorgan

1. **Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed (et håndhævelsesorgan) med ansvar for at håndhæve de berørte websteders overensstemmelse med de krav om webtilgængelighed, som er fastlagt i artikel 3, stk. 1. Medlemsstaterne sikrer, at håndhævelsesorganet så vidt muligt arbejder tæt sammen med relevante interessepartier, herunder ældre, personer med handicap og de organisationer, der repræsenterer dem.**

2. **Medlemsstaterne sikrer, at håndhævelsesorganer har de nødvendige menneskelige og økonomiske ressourcer til at udføre følgende opgaver:**

- a) **overvågning af de berørte websteders overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed, jf. artikel 7**
- b) **oprettelse af en klagemekanisme, således at alle fysiske og juridiske personer kan underrette om de berørte websteders eventuelt manglende overensstemmelse med kravene om webtilgængelighed og**
- c) **undersøgelse af alle indgivne klager.**

(*) Et år efter dette direktivs ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

3. *Medlemsstaterne kan overdrage ansvaret for gennemførelsen af yderligere foranstaltninger som fastlagt i artikel 6 til håndhævelsesorganet.*
4. *Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om det udpegede håndhævelsesorgan senest den ... (*). [Ændring 65]*

Artikel 7b

Rapportering

1. *Medlemsstaterne aflægger hvert andet år rapport til Kommissionen om resultatet af den overvågning, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 7, herunder med hensyn til måleresultater og, hvis det er relevant, listen over de websteder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3.*
2. *Denne rapport omfatter desuden de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 6, herunder mulige generelle konklusioner fra de relevante håndhævelsesorganer på grundlag af overvågningen.*
3. *Denne rapport offentliggøres i lettilgængelige formater.*
4. *Ordningerne vedrørende medlemsstaternes rapportering til Kommissionen fastlægges ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 9, stk. 2. [Ændring 66]*

Artikel 7c

Ændring af bilag Ia

Med henblik på at tage hensyn til den teknologiske udvikling tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 for at ændre bilag Ia. [Ændring 67]

Artikel 7d

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de bestemmelser om sanktioner, som skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre sanktionernes gennemførelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne anmelder disse bestemmelser om sanktioner til Kommissionen senest den ... (***) og giver den omgående besked om enhver ændring af dem. [Ændring 74]

Artikel 8

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. *Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.*
2. *De delegerede beføjelser i artikel 3, stk. 3, artikel 5, stk. 2 og artikel 7c tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... (***)*
3. *Den i artikel 3 og 5 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.*

(*) *Datoen for dette direktivs gennemførelse.*

(**) *Seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden.*

(***) *Datoen for dette direktivs ikrafttræden.*

Onsdag den 26. februar 2014

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 3, artikel 5, stk. 2, og artikel 7c træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2014. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

1a. Medlemsstaterne skal anvende de i artikel 3, stk. 1, omhandlede foranstaltninger på alt nyt indhold på berørte websteder senest den ... (*) og på alt eksisterende indhold på berørte websteder senest den ... (). [Ændring 75]**

1b. De i stk. 1a fastlagte anvendelsesfrister udvides med to år med hensyn til kravene om webtilgængelighed for så vidt angår direkte audioindhold. [Ændring 70]

2 Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Nyvurdering

På grundlag af medlemsstaternes rapporter, der er omhandlet i artikel 7b, tager Kommissionen ~~tager~~ anvendelsen af dette direktiv op til vurdering, navnlig bilag Ia, inden for ... (*) og offentliggør resultaterne af denne vurdering. [Ændring 71]**

Artikel 12

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(*) Et år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) Tre år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG**Typen af offentlige organers websteder**

(jf. artikel 1, stk. 2)

- 1) Indkomstskat: selvangivelse, årsopgørelse
- 2) Arbejdsformidlingskontorers jobsøgningstjenester
- 3) Socialsikringsydelser: arbejdsløshedsunderstøttelse, børnepenge, udgifter til lægebehandling og medicin (godtgørelse eller direkte betaling), uddannelsesstøtte.
- 4) Personlige dokumenter: rejsepas, kørekort
- 5) Indregistrering af køretøjer
- 6) Ansøgning om byggetilladelse
- 7) Politianmeldelse, f.eks. af tyveri
- 8) Offentlige biblioteker, f.eks. kataloger og søgeværktøjer
- 9) Anmodning om og levering af fødsels- og vielsesattester
- 10) Tilmelding til universiteter og højere læreanstalter
- 11) Anmeldelse af flytning
- 12) Sundhedsrelaterede ydelser: interaktiv rådgivning om, hvilke tjenester der tilbydes, onlinetjenester for patienter, aftaler.
[Ændring 72]

BILAG Ia

Typen af offentlige opgaver som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b)

- 1) netværkstjenester: gas-, varme-, elektricitets- og vandforsyningstjenester, posttjenester, netværk og tjenester inden for elektronisk kommunikation
- 2) transportrelaterede tjenester
- 3) grundlæggende banktjenester og forsikringstjenester (herunder mindst: en grundlæggende betalingskonto, forsikring af indbo og ejendom, livsforsikring og sygeforsikring)
- 4) uddannelse på primær- og sekundærtrinnet, videregående uddannelser og voksenuddannelse
- 5) obligatoriske og supplerende sociale sikringsordninger, som dækker de største risici (herunder mindst risici forbundet med sygdom, alderdom, arbejdsulykker, arbejdsløshed, pension og handicap)
- 6) sundhedsrelaterede tjenester
- 7) børnepasningstjenester
- 8) andre tjenester af afgørende betydning, der leveres direkte til offentligheden for at lette den sociale inddragelse og sikre de grundlæggende rettigheder
- 9) kulturelle aktiviteter og turistoplysninger.

[Ændring 73]

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0159

Fælles EU-købelov ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles EU-købelov (COM(2011)0635 — C7-0329/2011 — 2011/0284(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/64)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0635),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0329/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det belgiske Senat, den tyske Forbundsdag, det østrigske Forbundsråd og Det Forenede Kongeriges Overhus, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. marts 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0301/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0284

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om en fælles EU-købelov

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 75.

Onsdag den 26. februar 2014

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er fortsat betydelige flaskehalse i forbindelse med økonomisk aktivitet på tværs af landegrænserne, der hindrer det indre marked i at udnytte sit fulde potentiale med hensyn til vækst og jobskabelse. På nuværende tidspunkt er det kun én ud af ti erhvervsdrivende i Unionen, der eksporterer inden for Unionen, og hovedparten af disse eksporterer kun til nogle få medlemsstater. Blandt de mange hindringer for handel på tværs af landegrænserne, herunder skatteregler, administrative krav, leveringsvanskeligheder, sprog og kultur, betragter de erhvervsdrivende vanskelighederne med at få kendskab til, hvad der gælder i udenlandsk aftaleret, som en af de største hindringer for transaktioner mellem erhvervsdrivende og forbrugere og transaktioner mellem erhvervsdrivende. Det fører også til ulemper for forbrugerne på grund af begrænset adgang til varer. De forskellige nationale aftaleretlige systemer hindrer således udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder, som f.eks. den frie udveksling af varer og tjenesteydelser, og er en hindring for det indre markeds funktion og fortsatte indførelse. De betyder også, at konkurrencen begrænses, navnlig på de mindre medlemsstaters markeder.
- (2) Aftaler er et uundværligt retligt værktøj for enhver økonomisk transaktion. Da erhvervsdrivende imidlertid skal identificere eller forhandle om gældende lov, tage stilling til bestemmelserne i en udenlandsk gældende lov, hvilket ofte involverer oversættelse, opnå juridisk bistand til at gøre sig bekendt med kravene i gældende lov og tilpasse deres kontrakter de forskellige nationale lovgivninger, der finder anvendelse i handel på tværs af landegrænserne, er handel på tværs af grænserne mere kompleks og dyrere end national handel. Aftaleretlige hindringer er således en vigtig faktor, der afskrækker et betydeligt antal eksportorienterede erhvervsdrivende fra at påbegynde handel på tværs af landegrænserne eller udvide deres virksomhed til flere medlemsstater. Dette har navnlig afskrækkende virkninger for små og mellemstore virksomheder, for hvilke omkostningerne ved at operere på flere udenlandske markeder ofte er høje i forhold til deres omsætning. Som følge heraf går erhvervsdrivende glip af omkostningsbesparelser, som de kunne opnå, hvis det var muligt at markedsføre varer og tjenester på basis af en ensartet aftaleret for al handel på tværs af landegrænserne, og i forbindelse med e-handel et enkelt website.
- (3) Aftaleretlige transaktionsomkostninger, som har vist sig at være af et betydeligt omfang, og retlige hindringer som følge af forskellene på de nationale ufravigelige forbrugerbeskyttelsesregler, har direkte virkninger for det indre markeds funktion i forhold til transaktioner mellem erhvervsdrivende og forbrugere. I medfør af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽³⁾ gælder det, at når en erhvervsdrivende retter sin virksomhed mod forbrugere i en anden medlemsstat, vil forbrugerbeskyttelsesbestemmelser i det land, hvor forbrugeren har sædvanligt opholdssted, som sikrer et højere beskyttelsesniveau, og som i henhold til loven ikke kan fraviges ved aftale, finde anvendelse, også selvom parterne har aftalt et andet lovvalg. Erhvervsdrivende skal derfor i forvejen vide, om loven i det land, hvor forbrugeren har sædvanligt opholdssted, giver en højere beskyttelse, og sikre sig, at deres aftale opfylder disse krav. I relation til e-handel gælder det endvidere, at virksomhedernes websites skal tilpasses, så det fremgår, at ufravigelige krav i gældende udenlandsk lov om forbruger aftaler medfører yderligere omkostninger. Den nuværende harmonisering af forbrugerret på EU-plan har medført en vis tilnærmelse på nogle områder. Forskellene mellem gældende lov i medlemsstaterne er imidlertid fortsat væsentlige; den nuværende harmonisering giver medlemsstaterne stor frihed til at vælge, hvordan EU-lovgivningens krav skal opfyldes, og hvilket forbrugerbeskyttelsesniveau der skal indføres.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 75.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

Onsdag den 26. februar 2014

- (4) De aftaleretlige hindringer, der afholder erhvervsdrivende fra i fuldt omfang at udnytte det indre markeds potentiale, skader også forbrugerne. Mindre handel på tværs af landegrænserne resulterer i mindre import og mindre konkurrence. Forbrugerne kan blive stillet dårligere i form af et begrænset udbud af varer til højere priser, både fordi der er færre udenlandske erhvervsdrivende, der direkte udbyder deres varer og tjenesteydelser til dem, og indirekte som en følge af begrænsninger i handel på tværs af landegrænserne mellem erhvervsdrivende i grossistledet. Handel på tværs af landegrænserne kan medføre betydelige økonomiske fordele i form af et større og bedre udbud, men mange forbrugere er også tøvende over for at handle i andre lande på grund af usikkerheden om deres rettigheder. Nogle af de vigtigste spørgsmål, som forbrugerne stiller sig, vedrører aftaleret, f.eks. om de er omfattet af tilstrækkelig beskyttelse, hvis de indkøbte varer viser sig at være defekte. Som følge heraf foretrækker mange forbrugere at handle i hjemlandet, selv om det betyder, at de har færre valgmuligheder og betaler højere priser.
- (5) Forbrugere, som vil drage fordel af prisforskellene mellem medlemsstaterne, ved at købe hos en erhvervsdrivende i en anden medlemsstat, hindres ofte i at foretage et sådant køb, fordi den erhvervsdrivende nægter at sælge. E-handel har i betydelig grad bidraget til at lette søgningen efter tilbud og sammenligningen af priser og andre betingelser, uanset hvor den erhvervsdrivende er etableret, men ordrer fra udenlandske forbrugere afvises ofte af erhvervsdrivende, som ikke ønsker at handle på tværs af landegrænserne.
- (6) Forskelle i medlemsstaternes aftaleret udgør derfor hindringer, der afskærer forbrugere og erhvervsdrivende fra at udnytte fordelene ved det indre marked. Disse aftaleretlige hindringer kunne nedbringes betydeligt, hvis aftaler kunne baseres på et ensartet aftaleretligt regelsæt, uanset hvor parterne er etableret. Et sådant ensartet aftaleretligt regelsæt bør dække hele aftalens varighed og således dække de områder, der er vigtigst, når der indgås aftaler. Det bør også omfatte fuldt ud harmoniserede bestemmelser om forbrugerbeskyttelse.
- (7) Forskellene mellem medlemsstaternes aftaleret og følgerne for handel på tværs af landegrænserne begrænser ligeledes konkurrencen. Begrænset handel på tværs af landegrænserne betyder mindre konkurrence og således færre incitamenter for de erhvervsdrivende til at blive mere innovative og forbedre kvaliteten af deres produkter eller sænke priserne. Navnlig i små medlemsstater med et begrænset antal indenlandske konkurrenter kan en udenlandsk erhvervsdrivendes beslutning om at afholde sig fra at handle på disse markeder med henvisning til omkostninger og kompleksitet begrænse konkurrencen, hvilket i betydelig grad kan påvirke udvalg og prisniveau for de udbudte varer. Endvidere kan hindringer for handel på tværs af landegrænserne skade konkurrencen mellem små, mellemstore og større virksomheder. På grund af transaktionsomkostningernes betydelige vægt i forhold til omsætningen er det meget mere sandsynligt, at små og mellemstore virksomheder afstår fra at træde ind på et udenlandsk marked end en større konkurrent.
- (8) **Aftaleretlige hindringer afholder forbrugere og erhvervsdrivende fra i fuldt omfang at udnytte det indre markeds potentiale og er navnlig af betydning i forbindelse med fjernsalg, der bør være et af de mest håndgribelige resultater af det indre marked. Især er den digitale dimension af det indre marked ved at blive afgørende for både forbrugere og erhvervsdrivende, eftersom forbrugere i stigende grad foretager indkøb over internettet, og et stigende antal erhvervsdrivende sælger online. Da kommunikations- og informationsteknologien konstant udvikler sig og bliver mere tilgængelig, har internetsalg et meget højt vækstpotentiale. På baggrund heraf og for at overvinde disse sådanne aftaleretlige hindringer bør parterne have mulighed for at bestemme, at deres aftaler om fjernsalg, og navnlig aftaler indgået over internettet, reguleres af et ensartet aftaleretligt regelsæt med samme betydning og fortolkning i alle medlemsstater, en fælles EU-købelov. Den Denne fælles EU-købelov bør for fjernsalg og navnlig internethandel være et alternativ, der giver parterne flere valgmuligheder, og som kan bruges når som helst, den anses for at kunne være til nytte for at lette handel på tværs af landegrænserne og undgå transaktions- og alternativomkostninger samt andre aftaleretlige hindringer for handel på tværs af landegrænserne. Den bør kun danne udgangspunkt for et aftaleforhold, hvis parterne sammen beslutter det. [Ændring 1]**
- (9) Denne forordning indfører en fælles EU-købelov **for aftaler om fjernsalg og navnlig aftaler over internettet**. Den harmoniserer **tilnærmer** medlemsstaternes aftaleret ikke ved at kræve ændringer af den allerede gældende **første nationale aftaleret aftaleretlige ordning**, men ved i hver medlemsstats nationale ret at skabe endnu en aftaleretlig ordning for aftaler, der henhører under dens anvendelsesområde. Denne **direkte anvendelige** anden ordning bør

Onsdag den 26. februar 2014

være **en integreret del af den retsorden, der gælder på medlemsstaternes område. Den fælles EU-købelov bør, for så vidt som dens anvendelsesområde tillader, og hvor parterne gyldigt har aftalt at anvende den, anvendes i stedet for den første nationale aftaleretlige ordning i den pågældende retsorden. Den bør være** identisk i hele Unionen og bestå sideløbende med de allerede gældende nationale aftaleretlige regler. Den fælles EU-købelov bør finde anvendelse på frivillig basis, på grundlag af parternes udtrykkelige fælles overenskomst, for en grænseoverskridende aftale. [Ændring 2]

- (10) Den fælles overenskomst om at anvende den fælles EU-købelov bør bygge på valgfrihed inden for rammerne af den respektive nationale lovgivning **retsorden, som finder anvendelse er fastsat som gældende lov** i medfør af forordning (EF) nr. 593/2008, eller hvad angår forpligtelserne til at give oplysninger inden aftalens indgåelse, i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007⁽¹⁾, eller andre relevante lovvalgsregler. Den fælles overenskomst om at anvende den fælles EU-købelov **er resultatet af et valg mellem to forskellige ordninger inden for samme nationale retsorden. Dette valg er ikke og bør derfor ikke sidestilles eller sammenblandes med lovvalg forveksles med et valg mellem to nationale retsordener** ifølge disse lovvalgsregler **lovvalgsreglerne** og berører ikke anvendelsen af disse. Denne forordning vil derfor ikke berøre allerede eksisterende lovvalgsregler, **som f.eks. forordning (EF) nr. 593/2008.** [Ændring 3]
- (11) En fælles EU-købelov bør omfatte et **fuldstændigt omfattende** sæt af **fuldt harmoniserede, ensartede** ufravigelige forbrugerbeskyttelsesregler. I overensstemmelse med traktatens artikel 114, stk. 3, bør disse regler sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at styrke forbrugernes tillid til den fælles EU-købelov og således give forbrugerne et incitament til at indgå aftaler på tværs af landegrænserne på dette grundlag. Reglerne bør bevare eller forbedre det beskyttelsesniveau, som forbrugerne er omfattet af ifølge Unionens forbrugerlovgivning. **Desuden bør vedtagelsen af denne forordning ikke udelukke revision af direktivet om forbrugerrettigheder, der har til formål at opnå en fuld harmonisering på højt niveau af forbrugerbeskyttelse i alle medlemsstaterne.** [Ændring 4]
- (11a) **Definitionen af forbruger bør dække fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv. I tilfælde af aftaler med dobbelt formål, hvor aftalen indgås dels som led i og dels ikke som led i den pågældende persons erhverv, og det erhvervsmæssige formål er så begrænset, at det ikke er fremherskende i forbindelse med aftalen, bør den pågældende person imidlertid ligeledes betragtes som en forbruger. For at fastslå, om en fysisk person helt eller delvis handler som led i sit erhverv som handlende, håndværker, industridrivende eller udøver af et liberalt erhverv, bør det tages i betragtning, hvordan personen optræder over for sin aftalepartner.** [Ændring 5]
- (12) **Når parterne gyldigt har aftalt at anvende den fælles EU-købelov, bør de udelukkende anvende den fælles EU-købelov til at regulere spørgsmål, der falder ind under dens anvendelsesområde.** Da den fælles EU-købelov indeholder et **fuldstændigt omfattende** sæt af **fuldt harmoniserede, ensartede** ufravigelige forbrugerbeskyttelsesregler, vil der ikke være forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning på dette område, når parterne har valgt at anvende den fælles EU-købelov. Artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 593/2008, som omhandler det forhold, at forbrugerbeskyttelsesniveauet er forskelligt i medlemsstaterne, får derfor ikke praktisk betydning på de områder, der er omfattet af den fælles EU-købelov, **eftersom det ville svare til en sammenligning mellem ufravigelige regler i to identiske alternative aftaleretlige systemer.** [Ændring 6]
- (13) Den fælles EU-købelov bør kunne anvendes på aftaler på tværs af landegrænserne, eftersom det er i den forbindelse, at forskellene mellem de nationale regler fører til kompleksitet og yderligere omkostninger og afskrækker parterne fra at indgå aftaleforhold, **og at fjernsalg, navnlig internethandel, har et stort potentiale.** I aftaler mellem erhvervsdrivende bør en aftales grænseoverskridende karakter vurderes på grundlag af parternes sædvanlige opholdssted. I aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere bør kriteriet om aftalens grænseoverskridende karakter være opfyldt, når enten den af forbrugeren angivne almindelige adresse, adressen for levering af varen eller den af forbrugeren angivne faktureringsadresse er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor den erhvervsdrivende har sædvanligt opholdssted. [Ændring 7]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).

Onsdag den 26. februar 2014

- (14) Anvendelsen af den fælles EU-købelov bør ikke begrænses til handel på tværs af landegrænserne, der kun involverer medlemsstater, men bør også kunne anvendes til at fremme samhandelen mellem medlemsstater og tredjelande. Når der er involveret forbrugere fra tredjelande, bør den fælles overenskomst om at anvende den fælles EU-købelov, som for dem betyder valg af en udenlandsk lov, omfattes af de gældende lovvalgsregler.
- (15) Erhvervsdrivende, der både udfører transaktioner på hjemmemarkedet og transaktioner på tværs af grænserne, kan også finde det nyttigt at kunne anvende en standardkontrakt for alle deres transaktioner. Medlemsstaterne bør derfor frit kunne beslutte at anvende den fælles EU-købelov i en rent national sammenhæng.
- (16) Den fælles EU-købelov bør bl.a. kunne anvendes ved aftaler om salg af løsøre, herunder når varerne skal fremstilles eller produceres, da det er den aftalstype, som har det største potentiale til at bidrage til vækst i handel på tværs af landegrænserne, navnlig inden for e-handel.
- (17) For at afspejle den digitale økonomis stigende betydning bør anvendelsesområdet for den fælles EU-købelov også dække aftaler om levering af digitalt indhold. Overførslen af digitalt indhold med henblik på lagring, behandling eller adgang og gentagen brug, som f.eks. downloading af musik, har været hastigt stigende og har stort potentiale for yderligere vækst, men området er fortsat præget af en betydelig retlig opsplitning og usikkerhed. Den fælles EU-købelov bør derfor dække levering af digitalt indhold, uanset om indholdet leveres på et fysisk medium.
- (17a) *Cloud computing er i hastig udvikling og har et stort vækstpotentiale. Den fælles EU-købelov giver et sammenhængende sæt af regler, der er tilpasset fjernlevering, og navnlig levering af digitalt indhold og relaterede tjenesteydelser over internettet. Det bør være muligt også at anvende disse regler, når digitalt indhold eller relaterede tjenesteydelser leveres ved hjælp af cloud computing, især når digitalt indhold kan downloades fra sælgers sky eller midlertidigt lagres i tjenesteyderens sky. [Ændring 8]*
- (18) Ofte leveres digitalt indhold ikke mod betaling, men i kombination med varer eller tjenesteydelser, der betales for, og der indgår ikke-økonomiske aspekter, som f.eks. at give adgang til personoplysninger, eller leveres gratis i forbindelse med en markedsføringsstrategi baseret på en formodning om, at forbrugeren vil købe yderligere eller et mere sofistikeret digitalt indhold senere. I betragtning af denne særlige markedsstruktur og det forhold, at defekt digitalt indhold kan skade forbrugernes økonomiske interesser, bør muligheden for at anvende den fælles EU-købelov ikke afhænge af, om der faktisk betales for det omhandlede specifikke digitale indhold. **I sådanne tilfælde bør køberens misligholdelsesbeføjelser dog være begrænset til skadeserstatning. På den anden side bør køberen kunne anvende enhver anden misligholdelsesbeføjelse, bortset fra afslag i prisen, selv om køberen ikke er forpligtet til at betale for levering af digitalt indhold, forudsat at køberens modydelse, f.eks. tilvejebringelse af personoplysninger eller andet af kommerciel værdi for leverandøren, kan sidestilles med betaling, da det digitale indhold i så fald rent faktisk ikke er leveret gratis. [Ændring 9]**
- (19) For at den fælles EU-købelov kan skabe størst mulig merværdi bør dens materielle anvendelsesområde også omfatte visse tjenesteydelser, der leveres af sælger, som er direkte eller tæt knyttet til specifikke varer eller specifikt digitalt indhold, der leveres på grundlag af den fælles EU-købelov, og som i praksis ofte samtidig kombineres i samme eller en dertil knyttet aftale, typisk reparation, vedligeholdelse eller installation af varer eller digitalt indhold **eller midlertidig lagring af digitalt indhold i udbyderens sky. [Ændring 10]**
- (19a) *Den fælles EU-købelov kan også anvendes på en aftale, som er knyttet til en anden aftale mellem de samme parter, der ikke er en købsaftale, en aftale om levering af digitalt indhold eller en aftale om en relateret tjenesteydelse. Den tilknyttede aftale reguleres af den respektive nationale lovgivning, som finder anvendelse i henhold til de relevante lovvalgsregler. Den fælles EU-købelov kan også anvendes på aftaler, der omfatter andre elementer end salg af varer, levering af digitalt indhold eller levering af relaterede tjenesteydelser, forudsat at disse andre elementer er delelige, og at prisen kan henføres til de forskellige elementer. [Ændring 11]*

Onsdag den 26. februar 2014

- (20) Den fælles EU-købelov bør ikke dække tilknyttede aftaler, hvorved køber erhverver varer eller får leveret en tjeneste fra tredjemand. Det ville være uhensigtsmæssigt, da tredjemand ikke indgår i de kontraherende parter aftale om at anvende reglerne i den fælles EU-købelov. En tilknyttet kontrakt med tredjemand bør reguleres af den respektive nationale lovgivning, som finder anvendelse i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og forordning (EF) nr. 864/2007, eller andre relevante lovvalgsregler.
- (21) For på en målrettet og proportionel måde at løse de eksisterende problemer for det indre marked og konkurrencen bør det personelle anvendelsesområde for den fælles EU-købelov tage sigte på personer, der i dag afholder sig fra at handle i udlandet på grund af forskellene mellem de nationale aftaleretlige systemer med de deraf følgende skadelige følger for handelen på tværs af landegrænserne. Den bør derfor dække alle transaktioner mellem erhvervsdrivende og forbrugere og aftaler mellem erhvervsdrivende, når mindst en af parterne tilhører kategorien små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽¹⁾. Dette bør dog ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at vedtage lovgivning, der gør det muligt at anvende den fælles EU-købelov på aftaler mellem erhvervsdrivende, som ikke tilhører kategorien små og mellemstore virksomheder. Under alle omstændigheder har de erhvervsdrivende fuld aftalefrihed i deres handel med andre erhvervsdrivende, og de tilskyndes til at lade sig inspirere af den fælles EU-købelov ved affattelsen af deres aftalevilkår.
- (22) **For at anvende den fælles EU-købelov skal** parterne i en aftale ~~skal~~ være enige om, at den fælles EU-købelov skal finde anvendelse. En sådan overenskomst bør være underkastet strenge krav i transaktioner mellem erhvervsdrivende og forbrugere. Da det i praksis i de fleste tilfælde vil være den erhvervsdrivende, som foreslår at anvende den fælles EU-købelov, skal forbrugerne være fuldt ud indforstået med, at de accepterer at anvende regler, som er anderledes end reglerne i deres egen gældende nationale lovgivning. Derfor bør forbrugers samtykke til at anvende den fælles EU-købelov kun kunne påberåbes, hvis det foreligger i form af en udtrykkelig og separat erklæring i forhold til viljestilkendegivelsen om at indgå aftalen. Det bør derfor ikke være muligt at foreslå anvendelse af den fælles EU-købelov som en bestemmelse i den aftale, der skal indgås, og slet ikke som den erhvervsdrivendes generelle aftalevilkår. Den erhvervsdrivende bør bekræfte den fælles overenskomst om at anvende den fælles EU-købelov på et varigt medium. **[Ændring 12]**
- (23) Ud over at være et bevidst valg bør forbrugers samtykke til at anvende den fælles EU-købelov også være et informeret valg. Den erhvervsdrivende bør derfor ikke blot henlede forbrugers opmærksomhed på anvendelsen af den fælles EU-købelov, men også oplyse om dens karakteristika. For at gøre denne opgave lettere for de erhvervsdrivende og således undgå unødvendige administrative byrder og for at sikre et ensartet niveau og en ensartet kvalitet for de oplysninger, der formidles til forbrugerne, bør de erhvervsdrivende give forbrugerne den standardmeddelelse, der er foreskrevet i forordningen, og som findes på alle Unionens officielle sprog. Når det ikke er muligt at give forbrugeren denne standardmeddelelse, f.eks. i forbindelse med en telefonsamtale, og når den erhvervsdrivende har undladt at give standardmeddelelsen, bør aftalen om at anvende den fælles EU-købelov ikke være bindende for forbrugeren, før forbrugeren har modtaget standardmeddelelsen sammen med en bekræftelse af det aftalte og efterfølgende har givet sit samtykke.
- (23a) **Når parternes aftale om at anvende den fælles EU-købelov er ugyldig, eller hvis kravene om at give standardmeddelelsen ikke er opfyldt, bør spørgsmålene om, hvorvidt en aftale er indgået og på hvilke vilkår, fastsættes af den respektive nationale lovgivning, der finder anvendelse i henhold til de relevante lovvalgsregler.** **[Ændring 13]**
- (24) For at undgå en selektiv anvendelse af visse aspekter i den fælles EU-købelov, som kunne forstyrre balancen mellem parternes rettigheder og forpligtelser og påvirke forbrugerbeskyttelsen i negativ retning, bør valget omfatte hele den fælles EU-købelov og ikke kun dele deraf.
- (25) I de tilfælde, hvor De Forenede Nationers konvention om aftaler om internationale køb skulle have været anvendt på en given aftale, bør valget af den fælles EU-købelov medføre en overenskomst mellem de kontraherende parter om at udelukke denne konvention.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Onsdag den 26. februar 2014

- (26) Bestemmelserne i den fælles EU-købelov bør omfatte sådanne aftaleretlige spørgsmål, som er af praktisk relevans under hele varigheden af de aftalertyper, som falder ind under det materielle og personelle anvendelsesområde, navnlig aftaler indgået på nettet. Ud over parternes rettigheder og forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser bør den fælles EU-købelov derfor indeholde bestemmelser om forpligtelser til at afgive oplysninger inden indgåelse af en aftale, under indgåelse af aftalen, herunder de formelle krav, fortrydelsesret, ophævelse som følge af vildfarelse, svig eller uretmæssig udnyttelse og følgerne af en sådan ophævelse, fortolkning, aftalens indhold og virkninger, vurdering og virkninger af urimelige aftalevilkår, genoprettelse, hvor en part ikke er bundet af aftalen, eller aftalen bringes til ophør, samt forældelse og tab af rettigheder. Den fælles EU-købelov bør fastslå, hvilke sanktionsmuligheder der er i tilfælde af misligholdelse af de forpligtelser og rettigheder, der følger af dens anvendelse.
- (27) Alle spørgsmål af aftalemæssig eller ikke-aftalemæssig karakter, som ikke behandles i den fælles EU-købelov, reguleres af de allerede gældende nationale bestemmelser ud over den fælles EU-købelov, der finder anvendelse i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og forordning (EF) nr. 864/2007 eller andre relevante lovvalgsregler. Det drejer sig om status som juridisk person, en aftales ugyldighed som følge af manglende retsevne, ulovlig eller amoralsk handlemåde, **medmindre grundene til den ulovlige eller amoralske handlemåde behandles i den fælles EU-købelov**, bestemmelse af aftalens sprog, spørgsmål om forskelsbehandling, repræsentation, antal skyldnere og fordringshavere, debitor- og kreditorskifte, herunder overdragelse, modregning og fusion, ejendomsret, herunder overdragelse af ejerskab, intellektuel ejendomsret, og erstatningsret. ~~Endvidere falder~~ **samt** spørgsmålet om, hvorvidt parallelle krav om erstatning i henhold til kontrakt og erstatning uden for kontrakt kan rejses sammen, ~~uden for den fælles EU-købelovs anvendelsesområde.~~ **Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør den fælles EU-købelov tydeligt henvisne til de anliggender, der er omfattet af den, og dem, der ikke er.** [Ændring 14]
- (27a) **Den urimelige handelspraksis, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾, vil være omfattet af den fælles EU-købelov, i det omfang denne praksis overlapper med bestemmelser om aftaleret, herunder især dem, der vedrører urimelig handelspraksis, der kan føre til ophævelse af en aftale som følge af vildfarelse, svig, trusler eller uretmæssig udnyttelse eller til misligholdelsesbeføjelser som følge af tilsidesættelse af oplysningspligten. Andre former for urimelig handelspraksis end dem, der overlapper med bestemmelser om aftaleret, bør falde uden for den fælles EU-købelovs anvendelsesområde.** [Ændring 15]
- (28) Den fælles EU-købelov bør ikke regulere anliggender uden for det aftaleretlige område. Forordningen bør ikke berøre EU-lovgivning eller national lovgivning vedrørende disse anliggender. F.eks. bør oplysningspligt, som pålægges for at beskytte sundhed og sikkerhed eller af miljøårsager, falde uden for anvendelsesområdet for den fælles EU-købelov. Forordningen bør endvidere ikke berøre de oplysningskrav, der gælder ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF⁽²⁾.
- (29) ~~Når parterne gyldigt har aftalt at anvende den fælles EU-købelov, bør de udelukkende anvende den fælles EU-købelov til at regulere spørgsmål, der falder ind under dens anvendelsesområde.~~ Reglerne i den fælles EU-købelov bør fortolkes selvstændigt i overensstemmelse med de veletablerede principper for fortolkning af EU-lovgivning. Spørgsmål, der falder ind under den fælles EU-købelovs anvendelsesområde, men som ikke udtrykkeligt er reguleret i den, bør udelukkende afgøres ved fortolkning af dens regler, uden hensyn til anden ret. Den fælles EU-købelov bør fortolkes på grundlag af dens grundlæggende principper og mål og alle dens bestemmelser. [Ændring 16]
- (30) Den fælles EU-købelov bør bygge på princippet om aftalefrihed. Partsautonomien bør kun begrænses i det nødvendige omfang, og når det er absolut nødvendigt, navnlig af hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Når en sådan nødvendighed foreligger, bør det klart anføres, at de omhandlede regler er ufravigelige.
- (31) ~~Princippet~~ **Det generelle princip** om god tro og redelig handlemåde bør være vejledende for parternes samarbejde. Da nogle regler specifikt omhandler det generelle princip om god tro og redelig handlemåde, bør de have forrang for det generelle princip. Det generelle princip bør derfor ikke anvendes som et middel til at ændre parternes specifikke rettigheder og forpligtelser som fastsat i de specifikke regler. De konkrete krav, der følger af ~~princippet~~ **det generelle**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

Onsdag den 26. februar 2014

princip om god tro og redelig handlemåde, bør bl.a. baseres på parternes relative ekspertiseniveau og bør derfor komme til udtryk på forskellig vis i transaktioner mellem erhvervsdrivende og forbrugere og transaktioner mellem erhvervsdrivende. I transaktioner mellem erhvervsdrivende bør god handelspraksis i den specifikke sektor være en relevant faktor i den forbindelse. **Det generelle princip om god tro og redelig handlemåde bør udgøre en adfærdsnorm, der sikrer et ærligt, gennemsigtigt og fair forhold. Selv om princippet afskærer en part fra at udnytte eller påberåbe sig en rettighed, en beføjelse eller en indsigelse, som parten ellers ville have haft, bør princippet som sådan ikke give anledning til en generelt ret til erstatning. Bestemmelser i den fælles EU-købelov, som er specifikke udtryk for det generelle princip om god tro og redelig handlemåde, f.eks. ophævelse som følge af svig eller manglende opfyldelse af en forpligtelse, der implicit fremgår af kontrakten, kan give anledning til en ret til erstatning, dog kun i meget særlige tilfælde.** [Ændring 17]

- (32) Den fælles EU-købelov bør tage sigte på at bevare en gyldig aftale, når det er muligt og hensigtsmæssigt i betragtning af parternes fælles legitime interesser.
- (33) Den fælles EU-købelov bør indeholde velafbalancerede løsninger, der tager højde for parternes legitime interesser, når det drejer sig om at bestemme og anvende de misligholdelsesbeføjelser, der gælder i tilfælde af misligholdelse af aftalen. I aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere bør misligholdelsesbeføjelserne afspejle det forhold, at mangler ved varer, digitalt indhold eller tjenesteydelser er omfattet af den erhvervsdrivendes ansvar.
- (34) For at fremme retssikkerheden ved at gøre EU-Domstolens og de nationale retsinstansers afgørelser om fortolkning af den fælles EU-købelov eller andre bestemmelser i denne forordning tilgængelig for offentligheden bør Kommissionen oprette en database med de relevante endelige afgørelser. Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre, at Kommissionen hurtigt får meddelelse om sådanne nationale afgørelser. **Der bør oprettes en database, der er let tilgængelig, fuldt systematiseret og let at søge i. Med henblik på at overvinde problemerne i forbindelse med forskellige tilgange til domme inden for Unionen og for at databasen kan fungere effektivt og økonomisk, bør domme meddeles på grundlag af en standardformular til brug for sammendrag af dommen, der skal vedlægges dommen. Sammendraget bør være kortfattet og således let tilgængeligt. Det bør opdeles i fem dele, som indeholder de vigtigste elementer i den dom, der videreformidles, nemlig: sagens genstand og den relevante artikel i den fælles EU-købelov, et kort resumé af de faktiske omstændigheder, et kort resumé af de vigtigste argumenter, selve afgørelsen og begrundelsen for afgørelsen med tydelig angivelse af, hvilke principielle spørgsmål, der blev taget stilling til.** [Ændring 18]
- (34a) **Bemærkninger til den fælles EU-købelov kunne være et værdifuldt redskab, da de ville skabe klarhed og vejledning om loven. Sådanne bemærkninger bør indeholde en klar og omfattende udlægning af artiklerne i den fælles EU-købelov tillige med, hvor det er relevant, en redegørelse for de politiske valg, der ligger til grund for visse artikler. En klar redegørelse for sådanne valg vil sætte domstolene i EU-medlemsstaterne i stand til at fortolke og anvende den fælles EU-købelov korrekt samt sætte dem i stand til at lukke eventuelle huller. Bemærkningerne ville som sådan lette udviklingen af en konsekvent og ensartet anvendelse af den fælles EU-købelov. Kommissionen bør undersøge mulighederne for at få udarbejdet sådanne bemærkninger.** [Ændring 19]
- (34b) **En yderligere hindring for grænseoverskridende handel er den manglende adgang til effektive og billige klageordninger. Derfor bør en forbruger og en erhvervsdrivende, der indgår en aftale på grundlag af den fælles EU-købelov, overveje at forelægge tvister, der opstår som følge af denne aftale, for en eksisterende alternativ tvistbilæggesinstans som defineret i artikel 4, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU⁽¹⁾. Dette bør på ingen måde berøre parternes mulighed for at anlægge søgsmål ved de kompetente domstole uden først at anvende alternativ tvistbilægelse.** [Ændring 20]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilægelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet)(EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

Onsdag den 26. februar 2014

- (34c) *For at bidrage til at gøre det lettere at bruge den fælles EU-købelov bør Kommissionen arbejde hen imod udviklingen af europæiske standardiserede aftalevilkår og i det arbejde bistås af en arbejdsgruppe hovedsageligt bestående af grupper, der repræsenterer forbrugere og erhvervsdrivende og støttes af teoretikere og praktikere. Sådanne standardiserede aftalevilkår kunne med fordel supplere bestemmelserne i den fælles købelov, når de beskriver de specifikke forhold i en bestemt aftale, og tage hensyn til de særlige forhold i relevante kommercielle sektorer. De bør imødekomme interessenternes behov og tage ved lære af de første praktiske erfaringer med anvendelsen af den fælles EU-købelov. De standardiserede aftalevilkår bør stilles til rådighed for offentligheden, da de vil give en merværdi til erhvervsdrivende, der vælger at indgå grænseoverskridende aftaler ved hjælp af den fælles EU-købelov. For at disse standardiserede aftalevilkår effektivt kan ledsage den fælles EU-købelov, bør Kommissionens arbejde indledes hurtigst muligt. [Ændring 21]*
- (35) Den fælles EU-købelov og denne forordnings øvrige bestemmelser bør også revideres efter fem års anvendelse. Denne revision bør bl.a. tage hensyn til, om der er behov for **at medtage** yderligere **at udvide anvendelsesområdet for aftaler mellem erhvervsdrivende, og til bestemmelser om klausuler om ejendomsforbehold**, markedsudviklingen og den teknologiske udvikling med hensyn til digitalt indhold samt til den fremtidige udvikling i gældende EU-ret. **Der bør endvidere tages særlig hensyn til, hvorvidt begrænsningen til aftaler om fjernsalg og navnlig aftaler over internettet fortsat er hensigtsmæssig, eller hvorvidt det er muligt med et bredere anvendelsesområde, der omfatter aftaler indgået på fast forretningssted.** [Ændring 22]
- (36) Da forordningens mål, nemlig at forbedre betingelserne for det indre markeds funktion ved at stille et ensartet sæt aftaleretlige regler til rådighed, som kan bruges ved handel på tværs af grænserne i hele Unionen, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (37) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, særlig artikel 16, 38 og 47 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Indholdsfortegnelse (*)

[Ændring 23]

Afsnit I

Almindelige bestemmelser [Ændring 24]

Del - 1 Anvendelse af loven [Ændring 25]

Artikel 1

Formål og genstand

1. Formålet med denne forordning er at forbedre betingelserne for det indre markeds oprettelse og funktion ved i **hver enkelt medlemsstats retsorden** at stille det ensartede sæt aftaleretlige regler i afsnit II (herefter »den fælles EU-købelov«) til rådighed. Reglerne kan bruges ved handel på tværs af landegrænserne til salg af varer, levering af digitalt indhold og levering af relaterede tjenesteydelser, **der gennemføres som fjernhandel, navnlig over internettet**, når parterne i en aftale er enige om det. [Ændring 26]

(*) Indholdsfortegnelsen vil blive fastsat senere.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Forordningen gør det muligt for de erhvervsdrivende, **navnlig små og mellemstore virksomheder (SME'er)**, at lægge et fælles regelsæt til grund og anvende de samme aftalevilkår i al deres handel på tværs af landegrænserne, så unødvendige omkostninger begrænses, og der gives en høj grad af retssikkerhed. [Ændring 27]

3. Med hensyn til aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere indeholder forordningen et omfattende regelsæt om forbrugerbeskyttelse, der skal sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne, fremme forbrugernes tillid til det indre marked og tilskynde forbrugerne til at foretage indkøb på tværs af landegrænserne.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »aftale«: en kontrakt indgået med den hensigt at skabe forpligtelser eller andre retsvirkninger
- b) ~~»god tro og redelig handlemåde«: en adfærdsnorm, der er kendetegnet ved ærlighed, åbenhed og omsorg for de interesser, den anden part i den pågældende handel eller det pågældende forhold har [Ændring 28]~~
- e) ~~»tab«: økonomisk skade og ikke-økonomisk skade i form af svie og smerte, men ikke andre former for ikke-økonomisk skade, såsom forringelse af livskvalitet og tab af uforstyrret nydelse [Ændring 29]~~
- d) ~~»standardvilkår i aftalen«: aftalevilkår, der er blevet affattet på forhånd med henblik på en række handler med forskellige parter, og der ikke er individuelt forhandlet af parterne i betydningen i artikel 7 i den fælles EU-købelov [Ændring 30]~~
- e) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk **person** eller **enhver** juridisk person, **uanset om denne er privat eller offentligt ejet**, der handler som led i sin virksomhed som handlende, håndværker, industridrivende eller udøver af et liberalt erhverv **i forbindelse med aftaler** [Ændring 31]
- f) »forbruger«: enhver fysisk person, der handler, uden at det er som led i den pågældendes virksomhed som handlende, håndværker, industridrivende eller udøver af et liberalt erhverv; **hvor aftalen indgås dels som led i og dels ikke som led i den pågældende persons erhverv, og det erhvervmæssige formål er så begrænset, at det ikke er fremherskende i forbindelse med aftalen, bør den pågældende person imidlertid ligeledes betragtes som en forbruger** [Ændring 32]
- fa) »tjenesteyder«: en sælger af varer eller en leverandør af digitalt indhold, der påtager sig at levere en tjenesteydelse, der relaterer sig til de pågældende varer eller det pågældende digitale indhold, til en kunde [Ændring 33]
- fb) »kunde«: en køber af en relateret tjenesteydelse [Ændring 34]
- fc) »fordringshaver«: den, som har ret til, at en anden, skyldneren, opfylder en betalingsforpligtelse eller en anden form for forpligtelse [Ændring 35]
- fd) »skyldner«: den, som der påhviler en betalingsforpligtelse eller en anden form for forpligtelse over for den anden part, fordringshaveren [Ændring 36]
- fe) ~~»god tro og redelig handlemåde«: en adfærdsnorm, der er kendetegnet ved ærlighed, åbenhed og, for så vidt som det er passende, rimelig omsorg for de interesser, den anden part i den pågældende handel eller det pågældende forhold har [Ændring 37]~~
- ff) ~~»standardvilkår i aftalen«: aftalevilkår, der er blevet affattet på forhånd med henblik på en række handler med forskellige parter, og som ikke er individuelt forhandlet af parterne i den forstand, som er beskrevet i artikel 7 i den fælles EU-købelov [Ændring 38]~~
- fg) ~~»tab«: økonomisk skade og ikke-økonomisk skade i form af svie og smerte, men ikke andre former for ikke-økonomisk skade, såsom forringelse af livskvalitet og tab af uforstyrret nydelse [Ændring 39]~~
- g) »erstatning«: en sum penge, som en person kan have krav på til dækning af tab, personskade eller anden skade
- ga) »ufravigelig regel«: en bestemmelse, med hensyn til hvilken parterne ikke kan aftale, at den ikke skal finde anvendelse, eller at der skal gøres undtagelse fra den, eller at dens retsvirkninger skal ændres [Ændring 40]

Onsdag den 26. februar 2014

- gb) »forpligtelse«: en pligt til opfyldelse, som den ene part i et retsforhold har over for den anden, og som den anden part har ret til at få håndhævet [Ændring 41]
- gc) »udtrykkelig«: den egenskab ved en erklæring/aftale, at den er afgivet/indgået separat fra andre erklæringer eller aftaler, og at den afgives/indgås ved en aktiv og utvetydig adfærd, herunder ved at afkrydse en rubrik eller aktivere en knap eller en tilsvarende funktion [Ændring 42]
- h) »vare«: enhver løsøregenstand; det omfatter ikke:
- i) elektricitet og naturgas
 - ii) vand og andre typer gas, medmindre det udbydes til salg i et afgrænset volumen eller en bestemt mængde
- i) »pris«: penge, der skal betales som vederlag for salg af varer eller levering af digitalt indhold eller for en relateret tjenesteydelse
- j) »digitalt indhold«: data, der er produceret og leveret i digital form, uanset om det sker i henhold til køberens specifikationer, herunder digitalt video-, lyd-, billed- eller tekstindhold, digitale spil, software og digitalt indhold, der gør det muligt at foretage en personlig tilpasning af eksisterende hardware eller software; det omfatter ikke:
- i) finansielle tjenesteydelser, herunder online-bankforretninger
 - ii) juridisk og finansiell rådgivning, der gives i elektronisk form
 - iii) elektroniske sundhedsydelser
 - iv) elektroniske kommunikationstjenester og -netværk og tilhørende faciliteter og tjenesteydelser
 - v) hasardspil
 - vi) forbrugernes skabelse af nyt digitalt indhold og ændring af eksisterende digitalt indhold eller anden interaktion med det, andre brugere har skabt
- k) »købsaftale«: enhver aftale, hvorved en erhvervsdrivende (»sælgeren«) overdrager eller påtager sig at overdrage ejendomsretten af en vare til en anden person (»køberen«), og køberen betaler eller påtager sig at betale prisen herfor; det omfatter aftaler om levering af varer, der skal tilvirkes eller fremstilles, men ikke aftaler om køb på tvangsauktion eller køb, der på anden måde indebærer udøvelse af offentlig myndighed
- l) »aftale om forbruger køb«: en købsaftale, hvor sælgeren er en erhvervsdrivende, og køberen er en forbruger
- m) »relateret tjenesteydelse«: en tjenesteydelse vedrørende varer eller digitalt indhold, såsom **oplagring eller anden behandling, herunder** installation, vedligeholdelse, **eller** reparation ~~eller anden behandling~~, som sælgeren af varen eller leverandøren af det digitale indhold skal udføre i henhold til købsaftalen, aftalen om levering af digitalt indhold eller en særskilt aftale om en relateret tjenesteydelse, der er indgået samtidig med købsaftalen eller aftalen om levering af det digitale indhold, **eller der er omhandlet, selv om det kun er som en mulighed, i købsaftalen eller aftalen om levering af det digitale indhold**; det omfatter ikke: [Ændring 44]
- i) transportydelser
 - ii) ~~uddannelsesydelser~~ [Ændring 45]
 - iii) hjælpetjenester i forbindelse med telekommunikation og
 - iv) finansielle tjenesteydelser, **herunder betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge og enhver form for forsikring, uanset om det drejer sig om varer, digitalt indhold eller andet** [Ændring 46]
- n) ~~»tjenesteyder«: en sælger af varer eller en leverandør af digitalt indhold, der påtager sig at levere en tjenesteydelse, der relaterer sig til de pågældende varer eller det pågældende digitale indhold, til en kunde~~ [Ændring 47]

Onsdag den 26. februar 2014

- o) ~~»kunde«~~: en køber af en relateret tjenesteydelse [**Ændring 48**]
- p) »aftale om fjernsalg«: en aftale, der indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger **eller en anden erhvervsdrivende** som led i en organiseret fjernsalgsordning, uden at både forbrugeren **eller den anden erhvervsdrivende** og den erhvervsdrivende eller, hvis den erhvervsdrivende er en juridisk person, en fysisk person, der repræsenterer den erhvervsdrivende, samtidig er fysisk tilstede, idet der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker [**Ændring 49**]
- q) ~~»aftale indgået uden for fast forretningssted«~~: en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger
- i) ~~der indgås, mens både forbrugeren og den erhvervsdrivende eller, hvis den erhvervsdrivende er en juridisk person, en fysisk person, der repræsenterer den erhvervsdrivende, samtidig er fysisk til stede, på et sted, som ikke er den erhvervsdrivendes faste forretningssted, eller som indgås på grundlag af et tilbud, som forbrugeren har afgivet under de samme omstændigheder, eller~~
- ii) ~~der indgås på den erhvervsdrivendes faste forretningssted eller ved brug af en fjernkommunikationsteknik, umiddelbart efter at forbrugeren er blevet kontaktet personligt og individuelt på et sted, som ikke er den erhvervsdrivendes faste forretningssted, mens forbrugeren og den erhvervsdrivende eller, hvis den erhvervsdrivende er en juridisk person, en fysisk person, der repræsenterer den erhvervsdrivende, samtidig fysisk er til stede, eller~~
- iii) ~~der indgås under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende eller, hvis den erhvervsdrivende er en juridisk person, af en fysisk person, der repræsenterer den erhvervsdrivende, med det formål at præsentere og sælge varen, levere digitalt indhold eller relaterede tjenesteydelser til forbrugeren [**Ændring 50**]~~
- r) ~~»fast forretningssted«~~:
- i) ~~ethvert ubevægeligt detailforretningssted, hvor den erhvervsdrivende fast udøver sin aktivitet, eller~~
- ii) ~~ethvert bevægeligt detailforretningssted, hvor den erhvervsdrivende udøver sin aktivitet på sædvanligt grundlag [**Ændring 51**]~~
- s) »handelsmæssig garanti«: enhver forpligtelse, som den erhvervsdrivende eller ~~producenten~~ **en producent (»garantigiveren«)** har påtaget sig over for forbrugeren, ud over ~~de lovmæssige forpligtelser i henhold til artikel 106 i tilfælde af mangler, sin retlige forpligtelse til at levere en kontraktmæssig ydelse,~~ til at tilbagebetale købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde **afhjælpe mangler ved** varen eller det digitale indhold, hvis den eller det ikke svarer til de specifikationer eller ~~andre krav uden relation til mangler, som~~ **ethvert andet krav, der** fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer, **der var tilgængelige** på tidspunktet for eller forud for aftalens indgåelse, **og som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed** [**Ændring 52**]
- sa) **»reparere«: i tilfælde af manglende overensstemmelse at bringe en vare eller digitalt indhold i overensstemmelse med aftalen** [**Ændring 53**]
- t) »varigt medium«: ethvert medium, som sætter en part i stand til at oplagre informationer rettet personligt til ham med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode, som er passende med henblik på informationerne, og som gendanner de oplagrede informationer uændrede
- u) »offentlig auktion«: en salgsmetode, hvor den erhvervsdrivende tilbyder varer eller digitalt indhold til forbrugeren, som selv er til stede under auktionen eller får mulighed herfor, gennem en gennemsigtig konkurrencebaseret budprocedure, som styres af en auktionsholder, og hvor den tilbudsgiver, hvis bud antages, er forpligtet til at købe varen eller det digitale indhold
- v) ~~»fravigelig regel«~~: en bestemmelse, med hensyn til hvilken parterne ikke kan aftale, at den ikke skal finde anvendelse, eller at der skal gøres undtagelse fra den, eller at dens retsvirkninger skal ændres [**Ændring 54**]
- w) ~~»fordringshaver«~~: den, som har ret til, at en anden, skyldneren, opfylder en betalingsforpligtelse eller en anden form for forpligtelse [**Ændring 55**]

Onsdag den 26. februar 2014

- x) ~~»skyldner«: den, som der påhviler en betalingsforpligtelse eller en anden form for forpligtelse over for den anden part, fordringshaveren [Ændring 56]~~
- y) ~~»forpligtelse«: en pligt til opfyldelse, som den ene part i et retsforhold har over for den anden. [Ændring 57]~~
- ya) **»uden vederlag«: uden de udgifter, som er nødvendige med henblik på at bringe varen i overensstemmelse med købsaftalen, herunder især forsendelses-, arbejds- og materialeudgifter. [Ændring 58]**

Artikel 3

Valgfrihed med hensyn til den fælles EU-købelov

Parterne kan, **såfremt betingelserne i artikel 8 og 9 er opfyldt**, aftale, at den fælles EU-købelov skal gælde for aftaler, de indgår på tværs af landegrænserne om salg af varer eller levering af digitalt indhold eller om relaterede tjenesteydelser, inden for det territoriale, materielle og personelle anvendelsesområde, der er fastsat i artikel 4-7. [Ændring 59]

Artikel 4

Aftaler, der indgås på tværs af landegrænserne

1. Den fælles EU-købelov kan anvendes på aftaler **om fjernsalg**, der indgås på tværs af landegrænserne. [Ændring 60]
2. Ved anvendelsen af denne forordning er en aftale mellem erhvervsdrivende en aftale, der indgås på tværs af landegrænserne, hvis parterne har sædvanligt opholdssted i forskellige lande, hvoraf mindst det ene er en medlemsstat.
3. Ved anvendelsen af denne forordning er en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger en aftale, der indgås på tværs af landegrænserne, hvis
 - a) enten den adresse, forbrugeren har opgivet, adressen for levering af varen eller faktureringsadressen er beliggende i et andet land end det, hvor den erhvervsdrivende har sædvanligt opholdssted, og
 - b) mindst et af disse lande er en medlemsstat
4. Ved anvendelsen af denne forordning har selskaber, foreninger og andre juridiske personer sædvanligt opholdssted der, hvor de har deres hovedkontor. En erhvervsdrivende, der er en fysisk person, har sædvanligt opholdssted der, hvor den pågældende har sin hovedvirksomhed.
5. Er aftalen indgået som led i driften af en erhvervsdrivendes filial, agentur eller en lignende virksomhed, anses det sted, hvor filialen, agenturet eller den lignende virksomhed er beliggende, for at være det sædvanlige opholdssted.
6. Det relevante tidspunkt for afgørelsen af, om en aftale er en aftale, der indgås på tværs af landegrænserne, er det tidspunkt, hvor det blev aftalt at anvende den fælles EU-købelov.

Artikel 5

Aftaler, som den fælles EU-købelov kan anvendes på

Den fælles EU-købelov kan anvendes på **aftaler om fjernsalg, herunder aftaler over internettet, som er:** [Ændring 61]

- a) købsaftaler
- b) aftaler om levering af digitalt indhold, som brugeren, uanset om det skal leveres på et fysisk medium eller **ej ved brug af et andet middel**, kan lagre, behandle eller få adgang til og genbruge, uanset om det digitale indhold skal leveres mod betaling af en pris **eller mod ydelse af noget andet end betaling af en pris eller ikke skal leveres mod nogen anden form for modydelse.** [Ændring 62]
- c) aftaler om relaterede tjenesteydelser, uanset om der er aftalt en særskilt pris for den relaterede tjenesteydelse.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 6

Tilknyttede aftaler og ~~aftaler med et blandet formål og aftaler i forbindelse med forbrugerkredit ikke omfattet~~
[Ændring 63]

1. Den fælles EU-købelov kan ~~ikke~~ **tillige** anvendes på:
 - a) *de tilfælde, hvor en aftale, der er reguleret af den fælles EU-købelov, er knyttet til en aftale, der ikke er en købsaftale, en aftale om levering af digitalt indhold eller en aftale om en relateret tjenesteydelse, eller*
 - b) *de tilfælde, hvor en aftale* ~~aftaler med et blandet formål, der~~ **vedrører andet end salg af varer, levering af digitalt indhold eller levering af relaterede tjenesteydelser i betydningen i artikel 5, såfremt det andet eller de andre elementer kan identificeres, og der kan henføres en pris til det/dem.** [Ændring 64]
 - 1a. *I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er den tilknyttede aftale underlagt den i øvrigt gældende lovgivning.* [Ændring 65]
 - 1b. *I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og*
 - a) *når en af parterne i forbindelse med den aftale, der er reguleret af den fælles EU-købelov, udnytter en rettighed, beføjelse eller indsigelse, eller aftalen er ugyldig eller ikke bindende, fastsætter den nationale lovgivning, der finder anvendelse på den tilknyttede aftale, virkningerne på den tilknyttede aftale* [Ændring 66]
 - b) *når en af parterne i forbindelse med den tilknyttede aftale udnytter en rettighed, beføjelse eller indsigelse, eller aftalen er ugyldig eller ikke bindende i henhold til gældende national lovgivning, berøres parterne forpligtelser i henhold til den aftale, der er reguleret af den fælles EU-købelov, ikke, medmindre en af parterne ikke ville have indgået den aftale, der er reguleret af den fælles EU-købelov, hvis der ikke havde været en tilknyttet aftale, eller kun ville have indgået den på grundlæggende anderledes aftalevilkår, i hvilket tilfælde denne part har ret til at ophæve den aftale, der er reguleret af den fælles EU-købelov.* [Ændring 67]
 - 1c. *I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), anses de øvrige elementer i aftalen for at være blevet aftalt i en tilknyttet aftale.* [Ændring 68]

~~2. Den fælles EU-købelov kan ikke anvendes på aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, når den erhvervsdrivende yder eller giver tilsagn om at yde forbrugeren kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet. Den fælles EU-købelov kan anvendes på aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, hvis der løbende leveres varer, digitalt indhold eller relaterede tjenesteydelser af samme art, og forbrugeren betaler for varerne, det digitale indhold eller de relaterede tjenesteydelser i rater, så længe de leveres.~~ [Ændring 68]

Artikel 7

Aftalens parter

- ~~1. Den fælles EU-købelov kan kun anvendes, hvis sælgeren af varen eller leverandøren af det digitale indhold er en erhvervsdrivende. Når alle parterne i en aftale er erhvervsdrivende, kan den fælles EU-købelov anvendes, hvis mindst en af parterne er en lille eller mellemstor virksomhed.~~
- ~~2. I denne forordning forstås ved lille eller mellemstor virksomhed erhvervsdrivende, som~~
 - a) ~~beskæftiger færre end 250 personer, og~~
 - b) ~~har en årlig omsætning på højst 50 mio. EUR eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. EUR, eller for små eller mellemstore virksomheder, der har sædvanligt opholdssted i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, eller i et tredjeland, et tilsvarende beløb i den pågældende medlemsstats eller det pågældende tredjelands valuta.~~ [Ændring 70]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 8

Aftale om anvendelse af den fælles EU-købelov

1. Det er en betingelse for anvendelse af den fælles EU-købelov, at parterne har aftalt dette. Det skal afgøres på grundlag af denne artikel, stk. 2 og 3, og artikel 9 samt de relevante bestemmelser i den fælles EU-købelov, om der foreligger en gyldig aftale herom.
2. I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er det kun gyldigt aftalt at anvende den fælles EU-købelov, hvis forbrugeren har samtykket heri i en udtrykkelig erklæring, der er adskilt fra erklæringen om enighed i at indgå selve aftalen, **og hvis kravene i artikel 9 er opfyldt**. Den erhvervsdrivende giver forbrugeren en bekræftelse af aftalen om at anvende den fælles EU-købelov på et varigt medium. [Ændring 71]
3. forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan den fælles EU-købelov ikke vælges delvis, men kun i sin helhed. **I forholdet mellem erhvervsdrivende kan den fælles EU-købelov finde delvis anvendelse, forudsat at udelukkelse af de respektive bestemmelser ikke er forbudt heri.** [Ændring 72]

Artikel 9

Standardmeddelelse i aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere

1. Ud over forpligtelserne i den fælles EU-købelov til at give oplysninger inden aftalens indgåelse skal den erhvervsdrivende i forhold mellem erhvervsdrivende og forbrugere, inden det aftales at anvende den fælles EU-købelov, henlede forbrugeren opmærksomhed på, at det er hensigten at anvende den fælles EU-købelov, ved på et iøjnefaldende sted at give forbrugeren meddelelsen i bilaget. Hvis aftalen om at anvende den fælles EU-købelov indgås telefonisk eller ved hjælp af andre midler, der ikke giver mulighed for at give forbrugeren meddelelsen, eller hvis den erhvervsdrivende har undladt at give forbrugeren meddelelsen, er forbrugeren ikke bundet af aftalen, før den pågældende har modtaget bekræftelsen i artikel 8, stk. 2, sammen med meddelelsen og siden udtrykkeligt har givet sit samtykke til anvendelsen af den fælles EU-købelov.
2. Hvis meddelelsen i stk. 1 gives i elektronisk form, skal den indeholde et hyperlink til den fælles EU-købelov; i alle andre tilfælde skal den indeholde en angivelse af en webside, hvorigennem der er gratis adgang til den fælles EU-købelov.

Artikel 10

Sanktioner for tilsidesættelse af særlige krav

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for erhvervsdrivendes overtrædelse af kravene i artikel 8 og 9 i forhold til forbrugere og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... (*) Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler snarest muligt senere ændringer.

Artikel 11

Konsekvenser af anvendelsen af den fælles EU-købelov

1. Når parterne gyldigt har aftalt at anvende den fælles EU-købelov på en aftale, er det kun den fælles EU-købelov, der gælder for de forhold, dens regler vedrører. ~~Før så vidt som der faktisk blev indgået en aftale, gælder den fælles EU-købelov også for opfyldelse af forpligtelserne til at give oplysninger inden aftalens indgåelse og for beføjelser ved den anden parts undladelse af at opfylde dem., i stedet for de aftaleretlige regler, der i mangel af en sådan aftale ville finde anvendelse på aftalen inden for den retsorden, der fastsættes som gældende lov.~~ [Ændring 73]

(*) Et år efter denne forordnings anvendelsesdato.

Onsdag den 26. februar 2014

1a. Når parterne indleder forhandlinger eller på anden måde foretager forberedende skridt med henblik på indgåelse af en aftale med henvisning til den fælles EU-købelov, gælder den fælles EU-købelov også for opfyldelse af forpligtelserne til at give oplysninger inden aftalens indgåelse og for misligholdelsesbeføjelser ved den anden parts undladelse af at opfylde dem samt for andre anliggender, der er relevante for indgåelsen af en aftale.

Anvendelsen af den fælles EU-købelov i henhold til stk. 1, berører ikke den lov, der finder anvendelse i overensstemmelse med de relevante lovvalgsregler, såfremt den erhvervsdrivende tillige har henvist til andre lovsystemer. [Ændring 74]

Artikel 11a

Områder, der er omfattet af den fælles EU-købelov

1. Den fælles EU-købelov regulerer i sine bestemmelser følgende:
 - a) oplysningsforpligtelser forud for aftaleindgåelsen
 - b) indgåelse af en aftale, herunder formelle krav
 - c) fortrydelsesretten og dens følger
 - d) ophævelse af aftalen som følge af vildfarelse, svig eller uretmæssig udnyttelse og følgerne af en sådan ophævelse
 - e) fortolkning
 - f) indhold og retsvirkninger, bl.a. for så vidt angår den relevante aftale
 - g) vurdering og retsvirkninger af urimelige aftalevilkår
 - h) parternes rettigheder og forpligtelser
 - i) misligholdelsesbeføjelser
 - j) genoprettelse, hvor en part har ophævet eller opsagt eller ikke er bundet af aftalen
 - k) forældelse og tab af rettigheder
 - l) sanktionsmuligheder, der er til rådighed i tilfælde af misligholdelse af de forpligtelser og rettigheder, der følger af dens anvendelse. [Ændring 75]
2. Områder, der ikke er reguleret i den fælles EU-købelov, reguleres af de relevante nationale bestemmelser, der finder anvendelse i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og forordning (EF) nr. 864/2007 eller andre relevante lovvalgsregler. Der er bl.a. tale om følgende områder:
 - a) retlig status
 - b) en aftales ugyldighed som følge af manglende retsevne eller ulovlig eller amoralsk handlemåde, medmindre grundene til den ulovlige eller amoralske handlemåde behandles i den fælles EU-købelov
 - c) bestemmelse af aftalens sprog
 - d) spørgsmål om forskelsbehandling
 - e) repræsentation
 - f) antal skyldnere og fordringshavere samt debitor- og kreditorskifte, herunder overdragelse
 - g) modregning og sammenlægning
 - h) om stiftelse, erhvervelse eller overdragelse af fast ejendom eller af rettigheder over fast ejendom
 - i) intellektuel ejendomsret og

Onsdag den 26. februar 2014

j) **erstatningsret samt spørgsmålet om, hvorvidt parallelle krav om hhv. erstatning i henhold til kontrakt og erstatning uden for kontrakt kan rejses sammen.** [Ændring 76]

3. **Denne artikel berører ikke de ufravigelige regler i en ikke-medlemsstat, der kan være gældende i henhold til de relevante lovvæbregler.** [Ændring 77]

Artikel 12

Oplysningsforpligtelser i henhold til tjenesteydelsesdirektivet

Denne forordning berører ikke de oplysningsforpligtelser, der er pålagt ved nationale love, som gennemfører bestemmelserne i direktiv 2006/123/EF, og som supplerer oplysningsforpligtelserne i den fælles EU-købelov.

Artikel 13

Medlemsstaternes valgmuligheder

En medlemsstat kan beslutte, at parterne kan aftale, at den fælles EU-købelov skal finde anvendelse på

- a) aftaler, hvor de erhvervsdrivendes sædvanlige opholdssted eller, når aftalen indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, den erhvervsdrivendes sædvanlige opholdssted, den adresse, forbrugeren har opgivet, adressen for levering af varen og faktureringsadressen er beliggende i den pågældende medlemsstat, og/eller
- b) aftaler, hvor alle parterne er erhvervsdrivende, men ingen af dem er en lille eller mellemstor virksomhed i betydningen i artikel 7, stk. 2.

Artikel 14

Meddelelse af domme om anvendelse af denne forordning

1. ~~Medlemsstaterne sikrer, at endelige domme, som deres retsinstanter har afsagt om anvendelsen af reglerne i denne forordning, uden unødigt ophold meddeles Kommissionen.~~
2. ~~Kommissionen opretter en ordning, der giver mulighed for at finde oplysninger om de i stk. 1 nævnte domme samt relevante domme fra Den Europæiske Unions Domstol. Der skal være offentlig adgang til ordningen.~~ [Ændring 78]

Artikel 15

Revision

1. ~~Senest [fire år efter ikrafttrædelsen af denne forordning] fremsender medlemsstaterne oplysninger til Kommissionen om anvendelsen af forordningen, særlig om, i hvilket omfang den fælles EU-købelov er blevet accepteret, om, i hvilket omfang dens bestemmelser har givet anledning til retstvister, og om status med hensyn til forskellene på beskyttelsesniveauet for forbrugerne i den fælles EU-købelov og i national ret. Oplysningerne skal indeholde en omfattende oversigt over retspraksis ved de nationale retsinstanter for fortolkningen af bestemmelserne i den fælles EU-købelov.~~
2. ~~Senest [fem år efter denne forordnings anvendelsesdato] fremlægger Kommissionen en detaljeret rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, om hvordan forordningen fungerer, bl.a. under hensyntagen til, om der er behov for at udvide anvendelsesområdet for aftaler mellem erhvervsdrivende, og til markedsudviklingen og den teknologiske udvikling med hensyn til digitalt indhold samt til den fremtidige udvikling i gældende EU-ret.~~ [Ændring 79]

Artikel 16

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. ~~Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.~~
2. ~~Den finder anvendelse fra [6 måneder efter dens ikrafttrædelse].~~

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. [Ændring 80]

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG I

DEN FÆLLES EU-KØBELOV

INDHOLDSFORTEGNELSE

Del I Indledende bestemmelser	36
Kapitel 1 Almindelige principper og anvendelse	36
Afdeling 1 Almindelige principper	36
Afdeling 2 Anvendelse	36
Del II Indgåelse af en bindende aftale	42
Kapitel 2 Oplysninger forud for aftalens indgåelse	42
Afdeling 1 Oplysninger, som erhvervsdrivende skal give inden indgåelsen af aftaler med forbrugere	42
Afdeling 2 Oplysninger, som en erhvervsdrivende skal give inden indgåelsen af en aftale med en anden erhvervsdrivende	48
Afdeling 3 Aftaler, der indgås med elektroniske midler	48
Afdeling 4 Pligt til at sikre, at oplysningerne er rigtige	50
Afdeling 5 Den anden parts rettigheder ved tilsidesættelse af oplysningspligten	50
Kapitel 3 Indgåelse af aftaler	52
Kapitel 4 Fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted mellem erhvervsdrivende og forbrugere	56
Kapitel 5 Mangler ved samtykket	62
Del III Vurdering af aftalens indhold	65
Kapitel 6 Fortolkning	65
Kapitel 7 Indhold og retsvirkninger	67
Kapitel 8 Ubillige aftalevilkår	72
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	72
Afdeling 2 Ubillige aftalevilkår i aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger	72
Afdeling 3 Ubillige aftalevilkår i aftaler mellem erhvervsdrivende	76
Del IV Forpligtelser samt misligholdelsesbeføjelser for parter i en købsaftale eller en aftale om levering af digitalt indhold	78
Kapitel 9 Almindelige bestemmelser	78
Kapitel 10 Sælgerens forpligtelser	81
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	81
Afdeling 2 Resultater	81
Afdeling 3 Varens og det digitale indholds overensstemmelse med aftalen	84
Kapitel 11 Købers misligholdelsesbeføjelser	87
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	87
Afdeling 2 Sælgers afhjælpning	88
Afdeling 3 Krav om opfyldelse	89
Afdeling 4 Tilbageholdelse af opfyldelsen af køberens forpligtelser	90

Onsdag den 26. februar 2014

Afdeling 5 Aftalens ophør	90
Afdeling 6 Afslag i prisen	92
Afdeling 7 Krav om undersøgelse og meddelelse ved aftaler mellem erhvervsdrivende	92
Kapitel 12 Køberens forpligtelser	94
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	94
Afdeling 2 Betaling af prisen	94
Afdeling 3 Modtagelse af levering	96
Kapitel 13 Sælgers misligholdelsesbeføjelser	98
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	98
Afdeling 2 Krav om opfyldelse	98
Afdeling 3 Tilbageholdelse af opfyldelsen af sælgerens forpligtelser	99
Afdeling 4 Aftalens ophør	99
Kapitel 14 Risikoens overgang	101
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	101
Afdeling 2 Risikoens overgang i aftaler om forbruger køb	101
Afdeling 3 Risikoens overgang i aftaler mellem erhvervsdrivende	102
Del V Forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser for parterne i aftaler om relaterede tjenesteydelser	104
Kapitel 15 Parternes forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser	104
Afdeling 1 Anvendelse af visse almindelige regler om købsaftaler	0
Afdeling 2 Tjenesteyderens forpligtelser	104
Afdeling 3 Kundens forpligtelser	106
Afdeling 4 Misligholdelsesbeføjelser	106
Del V Erstatning og renter	109
Kapitel 16 Erstatning og renter	109
Afdeling 1 Erstatning	109
Afdeling 2 Renter ved forsinket betaling: Almindelige bestemmelser	110
Afdeling 3 Erhvervsdrivendes forsinkelse med betalingen	111
Del VII Genoprettelse	114
Kapitel 17 Genoprettelse	114
Del VIII Forældelse	117
Kapitel 18 Forældelse	117
Afdeling 1 Almindelige bestemmelser	117
Afdeling 2 Forældelsesfrister og deres begyndelse	117
Afdeling 3 Forlængelse af forældelsesfrister	118
Afdeling 4 Fornyelse af forældelsesfrister	119
Afdeling 5 Forældelsens retsvirkninger	119

Onsdag den 26. februar 2014

Afdeling 6 Ændring ved aftale	119
Tillæg 1	119
Tillæg 2	121
[Ændring 81]	

Afsnit II

Bestemmelserne i den fælles EU-købelov [Ændring 82]

Del I

Indledende bestemmelser

Kapitel 1

Almindelige principper og anvendelse

Afdeling 1

Almindelige principper

Artikel 1

Aftalefrihed

1. Parterne kan frit indgå aftaler og bestemme indholdet heraf, medmindre gældende ufravigelige regler er til hinder herfor.
2. Parterne kan bestemme, at en hvilken som helst bestemmelse i den fælles EU-købelov ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse herfra eller ændre retsvirkningerne heraf, medmindre der er fastsat noget andet i disse bestemmelser.

Artikel 2

God tro og redelig handlemåde

1. Parterne har pligt til at handle i god tro og i overensstemmelse med redelig handlemåde.
2. Tilsidesættelse af denne forpligtelse kan medføre, at den part, der tilsidesætter den, afskæres fra at udnytte eller påberåbe sig en rettighed, en beføjelse eller en indsigelse, som parten ellers ville have haft, ~~eller at parten ifalder erstatningsansvar for tab, der derved forvoldes den anden part~~ **men giver ikke direkte anledning til misligholdelsesbeføjelser.** [Ændring 83]
3. Parterne kan ikke bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 3

Samarbejde

Parterne har pligt til at samarbejde med hinanden i det omfang, det kan forventes med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til aftalen.

Afdeling 2

Anvendelse

Artikel 4

Fortolkning

1. Den fælles EU-købelov skal undergives en selvstændig fortolkning og skal fortolkes i overensstemmelse med dets formål og med de principper, der ligger til grund for den.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Spørgsmål, der henhører under den fælles EU-købelovs anvendelsesområde, men som ikke udtrykkeligt er reguleret i den, skal afgøres i overensstemmelse med de formål og principper, der ligger til grund for den, og i henhold til alle dens bestemmelser uden hensyn til den nationale ret, der ville finde anvendelse, hvis der ikke forelå en aftale om at anvende den fælles EU-købelov, og uden hensyn til anden ret.

3. Når der findes en generel regel og en speciel regel, der finder anvendelse på en konkret situation inden for anvendelsesområdet for den generelle regel, er det den specielle regel, der finder anvendelse i tilfælde af regelkonflikt.

Artikel 5

Rimelighed

1. Om noget er rimeligt, skal vurderes på et objektivt grundlag under hensyn til aftalens art og formål, sagens konkrete omstændigheder og sædvane og praksis inden for det pågældende handelsområde eller erhverv.

2. Når der henvises til, hvad en person kan forvente, hvad der kan forventes af en person, eller hvad der kan forventes i en bestemt situation, forstås der derved, hvad der med rimelighed kan forventes.

Artikel 6

Ingen formkrav

Medmindre andet er fastsat i den fælles EU-købelov, gælder der ingen krav om, at en aftale, erklæring eller anden disposition, der er omfattet af den, skal affattes i eller dokumenteres i en bestemt form.

Artikel 7

Aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet

1. Et aftalevilkår er ikke blevet individuelt forhandlet, hvis det er indført af den ene part, og den anden part ikke har haft mulighed for at få indflydelse på dets indhold.

2. Hvis den ene part giver den anden part et valg mellem forskellige aftalevilkår, anses et vilkår ikke for at være blevet individuelt forhandlet, alene fordi den anden part har valgt det pågældende vilkår iblandt dem.

3. Hvis en part gør gældende, at et aftalevilkår, der indgår i standardvilkårene i aftalen, siden er blevet individuelt forhandlet, har denne part bevisbyrden for, at dette er tilfældet.

4. I en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger har den erhvervsdrivende bevisbyrden for, at et aftalevilkår, den erhvervsdrivende har indsat, er blevet individuelt forhandlet.

5. I en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger anses aftalevilkår, der er affattet af tredjemand, for at være indsat af den erhvervsdrivende, medmindre forbrugeren har indført dem i aftalen.

Artikel 8

Aftalens ophør

1. Ved at »bringe en aftale til ophør« forstås, at parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalen bringes til ophør med undtagelse af de rettigheder og forpligtelser, der fremgår af aftalens bestemmelser om bilæggelse af tvister eller af andre aftalevilkår, der skal have virkning også efter aftalens ophør.

2. Pligten til betaling af skyldige beløb og erstatning for misligholdelse inden ophøret opretholdes. Når aftalen bringes til ophør på grund af misligholdelse eller anticiperet misligholdelse, har den part, der bringer aftalen til ophør, tillige ret til erstatning i stedet for den anden parts opfyldelse i fremtiden.

3. Retsvirkningerne af aftalens ophør for tilbagebetaling af prisen og tilbagelevering af varen eller det digitale indhold samt andre retsvirkninger til genoprettelse er nærmere fastsat i reglerne om genoprettelse i kapitel 17.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 9

~~Aftaler med flere formål~~ **Aftaler der omfatter relaterede tjenesteydelser [Ændring 84]**

1. Indeholder en aftale bestemmelser både om salg af varer eller levering af digitalt indhold og om udførelse af en relateret tjenesteydelse, finder reglerne i del IV anvendelse på parternes forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser som sælger og køber af varen eller af det digitale indhold, og reglerne i del V finder anvendelse på parternes forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser som tjenesteyder og kunde.
2. Når sælgerens og tjenesteyderens forpligtelser i henhold til en aftale omfattet af stk. 1 skal opfyldes i flere dele eller på anden måde kan opdeles, og der foreligger en grund til at bringe aftalen til ophør på grund af misligholdelse for så vidt angår en del, som en del af prisen kan henføres til, kan køberen og kunden kun bringe aftalen til ophør med hensyn til den pågældende del.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, når køberen og kunden ikke kan forventes at acceptere opfyldelse af de øvrige dele, eller misligholdelsen er af en sådan art, at der er grund til at bringe aftalen til ophør i dens helhed.
4. Når sælgerens og tjenesteyderens forpligtelser i henhold til aftalen ikke kan opdeles, eller der ikke kan henføres en del af prisen til den pågældende del af aftalen, kan køberen og kunden kun bringe aftalen til ophør, hvis misligholdelsen er af en sådan art, at der er grund til at bringe aftalen til ophør i dens helhed.

Artikel 10

Meddelelse

1. ~~Denne artikel finder anvendelse, når der i henhold til den fælles EU købelov eller aftalen skal gives meddelelse uanset med hvilket formål.~~ »Meddelelse« omfatter afgivelse af enhver erklæring, der skal have retsvirkninger eller skal videregive oplysninger med et retligt formål. [**Ændring 85**]
 2. Der kan gives meddelelse ved brug af alle midler, der er egnede under hensyn til omstændighederne.
 3. En meddelelse får virkning, når den når frem til den, den er rettet til, medmindre meddelelsen angiver at få virkning på et senere tidspunkt.
 4. En meddelelse når frem til den, den er rettet til
 - a) når den overgives til den, den er rettet til
 - b) når den overgives til dennes forretningssted, eller hvis der ikke er et forretningssted, eller meddelelsen er rettet til en forbruger, da til det sted, hvor den pågældende har sædvanligt opholdssted
 - c) når den, meddelelsen er rettet til, kan få adgang til meddelelsen, hvis den fremsendes ved hjælp af elektronisk post eller en anden form for individuel kommunikation, eller
 - d) når den på anden måde gøres tilgængelig for den, den er rettet til, på et sådant sted og en sådan måde, at den pågældende kunne forventes at få adgang til den uden unødigt ophold.
- Meddelelsen er kommet frem til den, den er rettet til, når en af betingelserne i litra a), b), c) eller d) er opfyldt, og hvis flere opfyldes, da når den første er opfyldt.
5. En meddelelse har ingen virkning, hvis en tilbagekaldelse af den når frem til den, den er rettet til, inden eller samtidig med meddelelsen.
 6. I forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren træffe bestemmelse om, at stk. 3 og 4 ikke skal finde anvendelse, eller fravige eller ændre bestemmelsens retsvirkninger.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 11

Fristberegning

~~1. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på beregning af tid i enhver sammenhæng i den fælles EU-købelov. [Ændring 86]~~

1a. Hvis en tidsfrist udtrykt i dage, uger, måneder eller år skal regnes fra en bestemt begivenhed, en bestemt handling eller et bestemt tidspunkt, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, handlingen foretages eller det fastsatte tidspunkt oprinder, ikke i den pågældende frist. [Ændring 87]

2. Med forbehold af stk. 4, 5 og 7 gælder følgende:

- a) en tidsfrist udtrykt i dage indledes med begyndelsen af den første time på fristens første dag og udløber med udgangen af den sidste time på fristens sidste dag
- b) en tidsfrist udtrykt i uger, måneder eller år indledes med begyndelsen af den første time på fristens første dag og udløber med udgangen af den sidste time på den dag i den sidste uge, sidste måned eller det sidste år, som har den samme benævnelse eller talangivelse som den dag, der indleder fristen; hvis den dag, der er afgørende for udløbet af en tidsfrist, der er udtrykt i måneder eller år, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen dog med udgangen af den sidste time på denne måneds sidste dag.

~~3. Hvis en tidsfrist udtrykt i dage, uger, måneder eller år skal regnes fra en bestemt begivenhed, en bestemt handling eller et bestemt tidspunkt, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, handlingen foretages eller det fastsatte tidspunkt oprinder, ikke i den pågældende frist. [Ændring 88]~~

4. I tidsfristerne medregnes lørdage, søndage og helligdage, medmindre disse udtrykkeligt er undtaget, eller fristerne er udtrykt i arbejdsdage.

5. Hvis den sidste dag af en frist falder på en lørdag, en søndag eller en helligdag på det sted, hvor en nærmere fastsat handling skal foretages, udløber tidsfristen ved udgangen af den følgende arbejdsdags sidste time. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på tidsfrister, der regnes tilbage fra en bestemt dato eller begivenhed.

~~6. Når en person sender en anden person et dokument, der fastsætter en frist for, hvornår adressaten skal svare eller foretage en anden handling, men dokumentet ikke angiver, hvorfra fristen skal regnes, beregnes fristen fra det tidspunkt, hvor dokumentet når frem til adressaten, medmindre andet fremgår af omstændighederne. [Ændring 89]~~

7. I denne artikel forstås ved:

- a) »helligdag« i en medlemsstat eller en del af en medlemsstat i Den Europæiske Union: en af de dage, der er opført som helligdage i den pågældende medlemsstat eller den pågældende del af en medlemsstat på en liste, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, og
- b) »arbejdsdage«: er alle dage med undtagelse af lørdage, søndage og offentlige fri og helligdage.

7a. Når en person sender en anden person et dokument, der fastsætter en frist for, hvornår adressaten skal svare eller foretage en anden handling, men dokumentet ikke angiver, hvorfra denne frist skal regnes, beregnes fristen fra det tidspunkt, hvor dokumentet når frem til adressaten, medmindre andet fremgår af omstændighederne. [Ændring 90]

Artikel 12

Ensidige erklæringer eller adfærd

1. En ensidig erklæring, der tilkendegiver en hensigt, skal fortolkes sådan, som den person, erklæringen er rettet til, kunne forventes at forstå den.

2. Når den person, der afgiver erklæringen, havde til hensigt, at et udtryk i erklæringen skulle have en bestemt betydning, og den anden part var vidende om eller kunne forventes at være vidende om denne hensigt, skal udtrykket fortolkes på den måde, den, der afgav erklæringen, havde til hensigt.

Onsdag den 26. februar 2014

3. ~~Artikel 59-65 finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på fortolkningen af ensidige erklæringer, der tilkendegiver en hensigt. [Ændring 91]~~
4. ~~Reglerne om mangler ved samtykke i kapitel 5 finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på ensidige erklæringer, der tilkendegiver en hensigt. [Ændring 92]~~
5. I denne artikel forstås ved erklæring også adfærd, der kan anses for at svare til en erklæring.

Del II

Indgåelse af en bindende aftale

Kapitel 2

Oplysninger forud for aftalens indgåelse

Afdeling 1

Oplysninger, som erhvervsdrivende skal give inden indgåelsen af aftaler med forbrugere

Artikel 13

Oplysningspligt i forbindelse med aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted [Ændring 93]

1. En erhvervsdrivende, der indgår en aftale om fjernsalg, eller som indgår en aftale uden for sit faste forretningssted, har pligt til på en klar og forståelig måde at give forbrugeren følgende oplysninger, inden aftalen indgås, eller forbrugeren bliver bundet af et tilbud:
- a) de vigtigste egenskaber ved den vare, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, der skal leveres, i et passende omfang under hensyn til kommunikationsteknikken og til varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse
 - b) den samlede pris og yderligere omkostninger og andre udgifter, jf. artikel 14
 - c) den erhvervsdrivendes identitet og adresse, jf. artikel 15
 - d) aftalevilkårene, jf. artikel 16
 - e) fortrydelsesret, jf. artikel 17
 - f) hvor det er relevant, den erhvervsdrivendes eventuelle kundebistand efter salget, eftersalgsservice, handelsmæssige garantier og klagebehandling
 - g) hvor det er relevant, muligheden for at anvende en ordning for alternativ konfliktløsning, som den erhvervsdrivende er omfattet af, og oplysninger om, hvordan man får adgang til den
 - h) hvor det er relevant, digitalt indholds funktion, herunder relevante tekniske beskyttelsesforanstaltninger, og
 - i) hvor det er relevant, digitalt indholds eventuelle interoperabilitet med hardware og software, som den erhvervsdrivende er bekendt med eller kan forventes at være bekendt med. [Ændring 94]
2. De afgivne oplysninger, undtagen den adresse, der kræves i henhold til stk. 1, litra c), udgør en integreret del af aftalen og kan ikke ændres, uden at parterne udtrykkeligt er blevet enige herom.
3. ~~Ved aftaler om fjernsalg skal~~ De i henhold til denne artikel krævede oplysninger **skal**:
- a) gives eller stilles til rådighed for forbrugeren på en passende måde under hensyn til den anvendte fjernkommunikationsteknik
 - b) være udfærdiget i et klart og forståeligt sprog, og

Onsdag den 26. februar 2014

- c) for så vidt de gives på et varigt medium, være letlæselige. [Ændring 95]
4. Ved aftaler indgået uden for fast forretningssted skal de i henhold til denne artikel krævede oplysninger
- a) ~~udleveres på papir eller, hvis forbrugeren er enig heri, på et andet varigt medium, og~~
- b) ~~være letlæselige og udfærdiget i et klart og forståeligt sprog.~~ [Ændring 96]
5. Denne artikel finder ikke anvendelse, hvis aftalen
- a) angår levering af fødevarer, drikkevarer eller andre varer til husholdningens løbende forbrug, som leveres fysisk til forbrugeren hjem, bopæl eller arbejdsplads af en erhvervsdrivende på en fast rute, han ofte og regelmæssigt betjener
- b) ~~indgås ved hjælp af en vareautomat eller i automatiserede forretningslokaler~~ [Ændring 97]
- e) ~~indgås uden for fast forretningssted, hvis prisen eller — når der indgås flere aftaler samtidig — den samlede pris i henhold til aftalerne ikke overstiger 50 EUR eller et tilsvarende beløb i den valuta, som prisen i henhold til aftalen skal betales i.~~ [Ændring 98]
- ca) *i henhold til medlemsstaternes lovgivning oprettes under medvirken af en offentlig embedsmand, som har en lovbestemt pligt til at være uafhængig og upartisk, og som ved omfattende juridisk oplysning skal sikre, at forbrugeren kun indgår aftalen efter moden overvejelse af de retlige aspekter og med kendskab til dens retlige konsekvenser.* [Ændring 99]

Artikel 14

Oplysninger om pris og yderligere omkostninger og andre udgifter

1. De oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), skal omfatte:
- a) den samlede pris for varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, inklusive afgifter, eller, hvis varens, det digitale indholds eller den relaterede tjenesteydelses art gør, at prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal beregnes, og
- b) når det er relevant, alle yderligere omkostninger til fragt, levering eller porto og alle andre udgifter eller, når sådanne omkostninger ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, oplysning om, at der kan forekomme sådanne yderligere omkostninger og andre udgifter.
2. I forbindelse med tidsbestemte aftaler og abonnementsaftaler skal den samlede pris indeholde den samlede pris for hver faktureringsperiode. Når der i henhold til disse aftaler skal ske betaling af et fast beløb, skal den samlede pris omfatte den samlede månedlige pris. Når den samlede pris ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, skal det oplyses, hvordan prisen beregnes.
3. Hvor det er relevant, skal den erhvervsdrivende informere forbrugeren om omkostningerne ved at bruge fjernkommunikationsteknikker til at indgå aftalen, når omkostningerne beregnes på anden måde end med grundtaksten.

Artikel 15

Oplysninger om den erhvervsdrivendes identitet og adresse

De oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra c), skal omfatte:

- a) den erhvervsdrivendes identitet, f.eks. firmanavnet
- b) den fysiske adresse, hvor den erhvervsdrivende er etableret
- c) den erhvervsdrivendes eventuelle telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse, så forbrugeren hurtigt kan kontakte den erhvervsdrivende og kommunikere effektivt med den erhvervsdrivende

Onsdag den 26. februar 2014

- d) hvor det er relevant, identiteten og den fysiske adresse på en eventuel anden erhvervsdrivende, på hvis vegne den erhvervsdrivende handler, og
- e) den fysiske adresse på den erhvervsdrivende — og, hvor det er relevant, på den anden erhvervsdrivende, på hvis vegne den erhvervsdrivende handler — hvortil forbrugeren kan rette eventuelle klager, for så vidt som adressen afviger fra den adresse, der er oplyst i henhold til nærværende artikels litra b) og d).

Artikel 16

Oplysninger om aftalevilkår

De oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra d), skal omfatte:

- a) de nærmere bestemmelser om betaling, levering af varen, tilvejebringelse af det digitale indhold eller udførelse af den relaterede tjenesteydelse og det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varen eller det digitale indhold eller udføre den relaterede tjenesteydelse
- b) hvor det er relevant, aftalens gyldighedsperiode og minimumsvarigheden af forbrugernes forpligtelser eller, hvis aftalen er tidsbestemt eller skal forlænges automatisk, betingelserne for at bringe aftalen til ophør
- c) hvor det er relevant, en eventuel udbetaling eller andre finansielle garantier, som forbrugeren skal betale eller foretage efter anmodning fra den erhvervsdrivende, samt betingelserne herfor, og
- d) hvor det er relevant, om der findes relevante adfærdskodekser, og hvordan man kan få et eksemplar af dem.

Artikel 17

Oplysninger om fortrydelsesret ~~ved indgåelse af aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted~~ [Ændring 100]

1. Når forbrugeren har en fortrydelsesret i henhold til kapitel 4, skal de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra e), omfatte betingelser, tidsfrist og procedurer for at gøre denne ret gældende, jf. tillæg 1, samt standardfortrydelsesformularen i tillæg 2.
2. Hvor det er relevant, skal de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra e), omfatte en oplysning om, at forbrugeren skal bære omkostningerne ved tilbagelevering af varen i tilfælde af fortrydelse, og ved aftaler om fjernsalg en oplysning om, at forbrugeren skal bære omkostningerne ved tilbagelevering af varen i tilfælde af fortrydelse, hvor varen på grund af sin art ikke kan tilbageleveres normalt med posten.
3. Såfremt forbrugeren kan gøre sin fortrydelsesret gældende efter at have fremsat en anmodning om, at leveringen af den relaterede tjenesteydelse påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber, skal de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra e), omfatte en oplysning om, at forbrugeren er ansvarlig for at betale den erhvervsdrivende et beløb i henhold til artikel 45, stk. 5.
4. Forpligtelsen til at give oplysningerne i stk. 1, 2 og 3, kan opfyldes ved at give forbrugeren standardvejledningen om fortrydelsesret i tillæg 1. Den erhvervsdrivende anses for at have opfyldt disse oplysningskrav, hvis han har videregivet denne vejledning til forbrugeren i korrekt udfyldt stand.
5. Når der i henhold til artikel 40, stk. 2, litra c) til i), eller artikel 40, stk. 3, ikke er nogen fortrydelsesret, skal de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra e), omfatte information om, at forbrugeren ikke har nogen fortrydelsesret, eller, hvor det er relevant, under hvilke omstændigheder forbrugeren mister fortrydelsesretten.

Artikel 18

~~Aftaler indgået uden for fast forretningssted: yderligere oplysningskrav og bekræftelse~~

- ~~1. Den erhvervsdrivende giver forbrugeren en kopi af den underskrevne aftale eller bekræftelsen af aftalen, herunder, hvor det er relevant, bekræftelsen af forbrugernes samtykke og anerkendelse, jf. artikel 40, stk. 3, litra d), på papir eller, hvis forbrugeren samtykker heri, på et andet varigt medium.~~

Onsdag den 26. februar 2014

~~2. Hvis en forbruger ønsker, at leveringen af relaterede tjenesteydelser påbegyndes, inden fortrydelsesfristen i artikel 42, stk. 2, udløber, skal den erhvervsdrivende kræve, at forbrugeren fremsætter en udtrykkelig anmodning herom på et varigt medium. [Ændring 101]~~

Artikel 19

~~Aftaler om fjernsalg:~~ Yderligere oplysninger og andre krav [Ændring 102]

1. Hvis en erhvervsdrivende kontakter en forbruger telefonisk med henblik på indgåelse af en aftale om fjernsalg, skal han ved begyndelsen af samtalen med forbrugeren opgive sit navn og eventuelt navnet på den person, på hvis vegne han foretager opkaldet, og opkaldets kommercielle sigte.
2. Hvis aftalen om fjernsalg indgås ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, skal den erhvervsdrivende mindst give de oplysninger, der kræves i henhold til denne artikels stk. 3, om den særlige teknik forud for en sådan aftales indgåelse. De øvrige oplysninger, som er omhandlet i artikel 13, skal formidles af den erhvervsdrivende til forbrugeren på passende måde i henhold til artikel 13, stk. 3.
3. Der kræves følgende oplysninger i henhold til stk. 2:
 - a) varens, det digitale indholds eller den relaterede tjenesteydelses vigtigste egenskaber, jf. artikel 13, stk. 1, litra a)
 - b) den erhvervsdrivendes identitet, jf. artikel 15, litra a)
 - c) den samlede pris, herunder alle elementer nævnt i artikel 13, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 1 og 2
 - d) fortrydelsesret og
 - e) hvor det er relevant, aftalens varighed og for tidsbestemte aftaler betingelserne for at bringe aftalen til ophør, jf. artikel 16, litra b).
4. En aftale om fjernsalg, der indgås telefonisk, er kun gyldig, hvis forbrugeren har underskrevet tilbuddet eller har sendt sit skriftlige samtykke, hvoraf det fremgår, at han er enig i aftalens indgåelse. Den erhvervsdrivende giver forbrugeren en bekræftelse af aftalen på et varigt medium.
5. Den erhvervsdrivende giver forbrugeren en bekræftelse af den indgåede aftale, herunder, når det er relevant, af forbrugers samtykke og anerkendelse, jf. artikel 40, stk. 3, litra d), og alle de i artikel 13 nævnte oplysninger på et varigt medium. Den erhvervsdrivende skal give disse oplysninger i rimelig tid efter indgåelsen af aftalen om fjernsalg og senest ved leveringen af varen, eller inden det digitale indhold leveres eller den relaterede tjenesteydelse påbegyndes, medmindre oplysningerne allerede er givet til forbrugeren forud for indgåelsen af aftalen om fjernsalg på et varigt medium.
6. Hvis en forbruger ønsker, at leveringen af relaterede tjenesteydelser påbegyndes, inden fortrydelsesfristen i artikel 42, stk. 2, udløber, skal den erhvervsdrivende kræve, at forbrugeren fremsætter en udtrykkelig anmodning herom på et varigt medium.

Artikel 20

Oplysningspligt ved indgåelse af andre aftaler end aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted

- ~~1. Ved andre aftaler end aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted har den erhvervsdrivende pligt til at give forbrugeren følgende oplysninger på en klar og forståelig måde, inden aftalen indgås, eller forbrugeren bliver bundet af et tilbud, for så vidt som oplysningerne ikke allerede fremgår af omstændighederne:~~
 - a) ~~de vigtigste egenskaber ved den vare, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, der skal leveres, i et passende omfang under hensyn til kommunikationsteknikken og til varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse~~
 - b) ~~den samlede pris og yderligere omkostninger og andre udgifter, jf. artikel 14, stk. 1~~

Onsdag den 26. februar 2014

- e) ~~den erhvervsdrivendes identitet, f.eks. den erhvervsdrivendes firmanavn, den fysiske adresse, hvor den erhvervsdrivende er etableret, og hans telefonnummer~~
- d) ~~aftalevilkårene, jf. artikel 16, litra a) og b)~~
- e) ~~hvor det er relevant, vilkårene for den erhvervsdrivendes eventuelle eftersalgsservice, handelsmæssige garantier og klagebehandling~~
- f) ~~hvor det er relevant, digitalt indholds funktion, herunder relevante tekniske beskyttelsesforanstaltninger, og~~
- g) ~~hvor det er relevant, det digitale indholds eventuelle interoperabilitet med hardware og software, som den erhvervsdrivende er bekendt med eller kan forventes at være bekendt med.~~

~~2. Denne artikel finder ikke anvendelse, når aftalen vedrører en daglig handel og opfyldes straks ved indgåelsen.~~
[Ændring 103]

Artikel 21

Bevisbyrde

Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at han har givet de oplysninger, der kræves i henhold til denne afdeling.

Artikel 22

Ufravigelige regler

Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne afdeling ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Afdeling 2

Oplysninger, som en erhvervsdrivende skal give inden indgåelsen af en aftale med en anden erhvervsdrivende

Artikel 23

Forpligtelse til at give oplysninger om varer og relaterede tjenesteydelser

1. Inden der indgås aftale om en erhvervsdrivendes salg af varer, levering af digitalt indhold eller levering af relaterede tjenesteydelser til en anden erhvervsdrivende, har den, der skal foretage levering, en pligt til på passende måde at give den anden erhvervsdrivende de oplysninger om varens, det digitale indholds eller den relaterede tjenesteydelses vigtigste egenskaber, som den, der skal foretage leveringen, har eller kan forventes at have, og som det ville være i strid med god tro og redelig handlemåde ikke at give den anden part.
2. Ved afgørelsen af, om den, der skal foretage levering, i henhold til stk. 1 har pligt til at give visse oplysninger, skal der tages hensyn til samtlige omstændigheder, herunder:
 - a) om den, der skal foretage leveringen, havde en særlig sagkundskab
 - b) omkostningerne for den, der skal foretage leveringen, ved at indhente de relevante oplysninger
 - c) hvor let den anden erhvervsdrivende kunne have indhentet oplysningerne ad anden vej
 - d) oplysningernes art
 - e) om det var sandsynligt, at oplysningerne var vigtige for den anden erhvervsdrivende, og
 - f) god handelspraksis i den pågældende situation.

Onsdag den 26. februar 2014

Afdeling 3

Aftaler, der indgås med elektroniske midler

Artikel 24

Yderligere oplysningskrav ved aftaler om fjernsalg, der indgås med elektroniske midler

1. Denne artikel finder anvendelse, når en erhvervsdrivende tilvejebringer midlerne til at indgå en aftale, og disse midler er elektroniske og ikke indebærer nogen særlig udveksling af elektronisk post eller anden individuel kommunikation.
2. Den erhvervsdrivende skal stille egnede, effektive og tilgængelige tekniske midler til rådighed for den anden part, så denne kan blive opmærksom på fejl i indkodningen og rette dem, inden han fremsætter eller antager et tilbud.
3. Den erhvervsdrivende skal give oplysninger om følgende forhold, inden den anden part fremsætter eller antager et tilbud:
 - a) de tekniske skridt, der skal tages for at indgå aftalen
 - b) hvorvidt aftaledokumentet opbevares af den erhvervsdrivende, samt hvorvidt det vil være tilgængeligt
 - c) de tekniske midler til at blive opmærksom på fejl i indkodningen og rette dem, inden den anden part fremsætter eller antager et tilbud
 - d) de sprog, aftalen kan indgås på
 - e) ~~aftalevilkårene~~ **de vilkår, på grundlag af hvilke den erhvervsdrivende er indstillet på at indgå aftalen.** [Ændring 104]
4. **Uden at dette indskrænker anvendelsen af strengere vilkår for en erhvervsdrivende, der indgår aftaler med en forbruger inden for rammerne af afdeling 1, sikrer** den erhvervsdrivende sikrer, at ~~aftalevilkårene, jf. de i~~ stk. 3, litra e), **nævnte vilkår** stilles til rådighed i en tekst, der består af bogstaver eller andre forståelige tegn, på et varigt medium, som muliggør læsning, registrering af oplysningerne i teksten og gengivelse af disse i håndgribelig form. [Ændring 105]
5. Den erhvervsdrivende skal ved hjælp af elektroniske midler og uden unødigt ophold anerkende modtagelsen af et tilbud eller en antagelse af tilbud, der er sendt af den anden part. **En sådan anerkendelse af modtagelsen skal vise indholdet af tilbuddet eller antagelsen af tilbuddet.** [Ændring 106]

Artikel 25

Yderligere krav ved aftaler om fjernsalg, der indgås med elektroniske midler

1. Når fjernsalgsaftaler, der indgås med elektroniske midler, pålægger forbrugeren en forpligtelse til at foretage en betaling, skal den erhvervsdrivende tydeligt og i fremhævet form og straks, før forbrugeren afgiver sin bestilling, gøre denne opmærksom på de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13, stk. 1, litra a), artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 16, litra b).
2. Den erhvervsdrivende sikrer, at forbrugeren, når han afgiver sin ordre, udtrykkeligt anerkender, at ordren medfører en betalingsforpligtelse. Hvis afgivelse af en ordre indebærer aktivering af en knap eller en tilsvarende funktion, skal knappen eller den tilsvarende funktion på let læselig måde være mærket kun med ordene »bestilling med pligt til betaling« eller en lignende utvetydig formulering, som angiver, at afgivelsen af ordren medfører en forpligtelse til at foretage betaling til den erhvervsdrivende. Hvis den erhvervsdrivende ikke har opfyldt kravene i dette stykke, er forbrugeren ikke bundet af aftalen eller bestillingen.
3. Den erhvervsdrivende skal på sit handelswebsted senest ved bestillingsprocessens begyndelse klart og let læseligt angive, om der gælder nogen leveringsbegrænsninger, og hvilke betalingsmidler der accepteres.

Artikel 26

Bevisbyrde

I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, har den erhvervsdrivende bevisbyrden for, at han har givet de oplysninger, der kræves i henhold til denne afdeling.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 27

Ufravigelige regler

I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne afdeling ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger

Afdeling 4

Pligt til at sikre, at oplysningerne er rigtige

Artikel 28

Pligt til at sikre, at oplysningerne er rigtige

1. En part, der giver oplysninger inden eller ved indgåelsen af en aftale, uanset om det sker til opfyldelse af forpligtelserne i dette kapitel, har pligt til i rimeligt omfang at drage omsorg for, at de oplysninger, der gives, er rigtige og ikke vildledende.
2. En part, som har fået urigtige eller vildledende oplysninger i strid med pligten i stk. 1, og som rimeligvis har stolet på oplysningerne, da han indgik aftalen med den part, der gav oplysningerne, har de rettigheder, der er anført i artikel 29.
3. I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Afdeling 5

Den anden parts rettigheder ved tilsidesættelse af oplysningspligten

Artikel 29

Den anden parts rettigheder ved tilsidesættelse af oplysningspligten

1. Hvis en part ikke har opfyldt en forpligtelse i henhold til dette kapitel, er ~~han~~ **denne i henhold til kapitel 16** ansvarlig for tab, der forvoldes den anden part ved den manglende opfyldelse af forpligtelsen. [**Ændring 107**]
2. Hvis den erhvervsdrivende ikke har opfyldt kravene til oplysning om yderligere omkostninger eller andre udgifter, jf. artikel 14, eller om omkostningerne ved tilbagelevering af varerne, jf. artikel 17, stk. 2, er forbrugeren ikke forpligtet til at betale de yderligere omkostninger eller andre udgifter.
3. Rettighederne i denne artikel griber ikke ind i rettighederne og beføjelserne i henhold til artikel 42, stk. 2, artikel 48 og artikel 49.
4. I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Kapitel 3

Indgåelse af aftaler

Artikel 30

Krav til aftalens indgåelse

1. Det er indgået en aftale, hvis
 - a) parterne er nået frem til en overenskomst
 - b) de har til hensigt at lade overenskomsten få retsvirkninger, og

Onsdag den 26. februar 2014

- c) overenskomsten, evt. udfyldt af reglerne i den fælles EU-købelov, har et tilstrækkeligt indhold og er tilstrækkelig sikker til at kunne få retsvirkninger.
2. Overenskomst kan nås ved antagelse af et tilbud. ~~Et tilbud kan antages udtrykkeligt eller ved andre erklæringer eller anden adfærd.~~ [Ændring 108]
3. Det skal fastslås på grundlag af parternes erklæringer og adfærd, om de har til hensigt, at overenskomsten skal have retsvirkninger.
4. Gør en af parterne indgåelsen af aftalen betinget af, at parterne når til enighed om et bestemt spørgsmål, foreligger der ingen aftale, medmindre der er opnået enighed om dette spørgsmål.

Artikel 31

Tilbud

1. Et forslag er et tilbud, hvis
- a) hensigten med forslaget er, at det skal føre til en aftale, hvis det antages, og
- b) det har et tilstrækkeligt indhold og er tilstrækkeligt sikkert til, at der kan foreligge en aftale. ***I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger anses et tilbud kun for at have et tilstrækkeligt indhold og være tilstrækkeligt sikkert, hvis det indeholder en genstand, en mængde eller varighed og en pris.*** [Ændring 109]
2. Et tilbud kan fremsættes over for en eller flere nærmere bestemte personer.
3. Et forslag, der fremsættes for en ubestemt kreds, er ikke et tilbud, medmindre noget andet fremgår af omstændighederne.

Artikel 32

Tilbagekaldelse af tilbud

1. Et tilbud kan tilbagekaldes, hvis tilbagekaldelsen når frem til modtageren af tilbuddet, inden denne har sendt en antagelse af tilbuddet, eller i tilfælde af antagelse ved adfærd, inden aftalen er indgået.
2. Når et forslag, der fremsættes over for en ubestemt kreds, er et tilbud, kan det tilbagekaldes ved de samme midler, som blev brugt til at fremsætte tilbuddet.
3. Tilbagekaldelsen af tilbuddet er uvirksom, hvis
- a) det i tilbuddet er angivet, at det er uigenkaldeligt
- b) tilbuddet angiver en bestemt frist for antagelse, eller
- c) det af andre grunde var rimeligt, at modtageren af tilbuddet kunne regne med, at det var uigenkaldeligt, og modtageren af tilbuddet har handlet i tillid til det.

Artikel 33

Afslag på tilbud

Når et afslag på tilbud når frem til tilbudsgiveren, bortfalder tilbuddet.

Artikel 34

Antagelse af tilbud

1. Enhver form for erklæring eller adfærd fra tilbudsmotagerens side anses for en antagelse af tilbuddet, hvis den udtrykker enighed i tilbuddet.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Tavshed eller passivitet anses ikke i sig selv for en antagelse af tilbuddet. **Navnlig i tilfælde af uopfordret levering af varer, digitalt indhold eller en relateret tjenesteydelse udgør fravær af svar fra forbrugeren ikke en antagelse.** [Ændring 110]

Artikel 35

Tidspunktet for aftalens indgåelse

1. Sender tilbudsmotageren sin antagelse af tilbuddet, er aftalen indgået, når antagelsen er kommet frem til tilbudsgiveren.
2. Når et tilbud antages ved den udviste adfærd, er aftalen indgået, når meddelelse om adfærden er kommet frem til tilbudsgiveren.
3. Når tilbudsmotageren i henhold til tilbuddet, praksis mellem parterne eller en sædvane kan antage tilbuddet ved sin adfærd uden at give tilbudsgiveren meddelelse, er aftalen uanset stk. 2 indgået, når tilbudsmotageren begynder at udvise denne adfærd.

Artikel 36

Frist for antagelse af tilbud

1. Antagelse af et tilbud får kun virkning, hvis den kommer frem til tilbudsgiveren inden den frist, tilbudsgiveren har fastsat i tilbuddet.
2. Har tilbudsgiveren ikke fastsat nogen frist, får antagelsen kun virkning, hvis den kommer frem til tilbudsgiveren inden en rimelig frist efter fremsættelsen af tilbuddet.
3. Kan et tilbud antages ved, at der foretages en handling, uden at tilbudsgiveren får meddelelse, får antagelsen kun virkning, hvis handlingen udføres inden den frist for antagelse, tilbudsgiveren har fastsat, eller, hvis der ikke er fastsat en sådan frist, inden en rimelig frist.

Artikel 37

For sen antagelse af tilbud

1. For sen antagelse af et tilbud får virkning som antagelse af tilbuddet, hvis tilbudsgiveren uden unødigt ophold meddeler tilbudsmotageren, at tilbudsgiveren anser det for en gyldig antagelse.
2. Fremgår det af et brev eller anden meddelelse, der indeholder en for sen antagelse af tilbuddet, at brevet eller meddelelsen er blevet sendt under sådanne omstændigheder, at brevet eller meddelelsen ville være kommet frem til tilbudsgiveren i rette tid, hvis forsendelsen var forløbet på sædvanlig vis, har den for sene antagelse virkning som antagelse, medmindre tilbudsgiveren uden unødigt ophold meddeler tilbudsmotageren, at fristen for antagelse var udløbet.

Artikel 38

Uoverensstemmende antagelse af tilbud

1. Et svar fra tilbudsmotageren, der fastsætter eller forudsætter yderligere eller ændrede aftalevilkår, som væsentligt ændrer vilkårene i tilbuddet, udgør et afslag og et nyt tilbud.
2. Yderligere eller ændrede aftalevilkår vedrørende f.eks. prisen, betalingen, kvaliteten og mængden af varerne, leveringssted og -tid, omfanget af den ene parts erstatningsansvar over for den anden eller konfliktløsning, anses for en væsentlig ændring af vilkårene i tilbuddet.
3. Et svar, som indeholder en klar enighed i tilbuddet, udgør en antagelse, også hvis det fastsætter eller forudsætter yderligere eller ændrede aftalevilkår, når disse ikke væsentligt ændrer vilkårene i tilbuddet. De yderligere eller ændrede vilkår bliver da en del af aftalen.

Onsdag den 26. februar 2014

4. Et svar, der fastsætter eller forudsætter yderligere eller ændrede aftalevilkår, er altid et afslag på tilbuddet, hvis
 - a) tilbuddet udtrykkeligt fastsætter, at tilbuddet kun kan antages på dets vilkår
 - b) tilbudsgiveren gør indsigelse mod de yderligere eller ændrede vilkår uden unødigt ophold, eller
 - c) tilbudsmotageren antager tilbuddet på betingelse af, at tilbudsgiveren er enig i de yderligere eller ændrede vilkår, og tilbudsgiverens meddelelse herom ikke kommer frem til tilbudsmotageren inden en rimelig frist.

4a. Mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren udgør et svar fra modtageren af tilbuddet, hvori der fastsættes eller forudsættes yderligere eller ændrede aftalevilkår, under alle omstændigheder et afslag og et nyt tilbud. [Ændring 111]

Artikel 39

Uoverensstemmende standardvilkår i aftalen

1. Er parterne nået til enighed, men tilbuddet og antagelsen henviser til uoverensstemmende standardvilkår i aftalen, er der ikke desto mindre indgået en aftale. Standardvilkårene i aftalen er en del af aftalen i det omfang, de indholdsmæssigt stemmer overens.
2. Uanset stk. 1 er der ikke indgået en aftale, hvis en af parterne
 - a) i forvejen udtrykkeligt på anden måde end i et standardvilkår i aftalen har anført, at den pågældende ikke vil være bundet af en aftale i medfør af stk. 1, eller
 - b) uden unødigt ophold meddeler den anden part dette.

Kapitel 4

~~Fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted mellem erhvervsdrivende og forbrugere~~ [Ændring 112]

Artikel 40

Fortrydelsesret

1. Inden for den i artikel 42 fastsatte frist har forbrugeren ret til at træde tilbage fra følgende aftaler uden at angive nogen grund, og uden at det medfører nogen andre omkostninger for forbrugeren end fastsat i artikel 45:
 - a) aftaler om fjernsalg
 - b) aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvis prisen i henhold til aftalen eller — når der indgås flere aftaler samtidig — den samlede pris i henhold til aftalerne overstiger 50 EUR eller det på tidspunktet for aftalens indgåelse tilsvarende beløb i den valuta, som prisen i henhold til aftalen skal betales i.
2. Stk. 1 gælder ikke for
 - a) aftaler, som indgås ved hjælp af en vareautomat eller i automatiserede forretningslokaler
 - b) aftaler, som angår levering af fødevarer, drikkevarer eller andre varer til husholdningens løbende forbrug, som leveres fysisk til forbrugers hjem, bopæl eller arbejdsplads af en erhvervsdrivende på en fast rute, han ofte og regelmæssigt betjener
 - c) aftaler, som angår levering af varer eller relaterede tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på, og som kan optræde inden fortrydelsesfristens udløb
 - d) aftaler, som angår levering af varer eller digitalt indhold, som er fremstillet efter forbrugers specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg
 - e) aftaler, som angår levering af varer, som må antages at blive forringet eller forældet hurtigt

Onsdag den 26. februar 2014

- f) aftaler, som angår levering af alkoholholdige drikkevarer, hvor prisen blev fastsat ved købsaftalens indgåelse, og levering først kan finde sted efter 30 dage regnet fra aftalens indgåelse, og hvor den faktiske værdi af varerne afhænger af markedskonjunkturer, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på
- g) aftaler, som angår salg af aviser, tidsskrifter eller magasiner, med undtagelse af abonnementsaftaler for levering af sådanne publikationer
- h) aftaler, som indgås på en offentlig auktion, og
- i) aftaler, som angår forplejning eller tjenesteydelser i forbindelse med fritidstilbud, når aftalen vedrører levering på en forud fastlagt dato eller i et nærmere bestemt tidsrum
- ia) aftaler, som i henhold til medlemsstaternes lovgivning oprettes under medvirken af en offentlig embedsmand, som har en lovbestemt pligt til at være uafhængig og upartisk, og som ved omfattende juridisk oplysning skal sikre, at forbrugeren kun indgår aftalen efter moden overvejelse af de retlige aspekter og med kendskab til dens retlige konsekvenser. [Ændring 113]**
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:
- a) når de leverede varer var forseglede, og forbrugeren har brudt forseglingen, så varerne af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke længere er egnede til at blive tilbageleveret
- b) når de leverede varer på grund af deres art er blevet uløseligt blandet sammen med andre varer efter levering
- c) når de leverede varer var plomberede lyd- eller billedoptagelser eller computer-software, som forbrugeren har brudt plomberingen på
- d) når leveringen af digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og hans anerkendelse af, at han dermed mister sin fortrydelsesret
- e) når forbrugeren særligt har anmodet den erhvervsdrivende om et besøg med henblik på at foretage hastende reparations- eller vedligeholdelsesarbejde. Hvis den erhvervsdrivende i forbindelse med et sådant besøg leverer relaterede tjenesteydelser ud over dem, forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om, eller andre varer end de reservedele, der er nødvendige til at udføre vedligeholdelsen eller reparationen, finder fortrydelsesretten anvendelse på de yderligere relaterede tjenesteydelser eller varer.
4. Hvis forbrugeren har givet et tilbud, som hvis det blev antaget, ville føre til indgåelse af en aftale, som dette kapitel giver fortrydelsesret til, kan forbrugeren trække tilbuddet tilbage, selv om det ellers ville være uigenkaldeligt.

Artikel 41

Benyttelse af fortrydelsesretten

1. Forbrugeren kan gøre fortrydelsesretten gældende når som helst inden udløbet af fortrydelsesfristen i artikel 42.
2. Forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende ved at give meddelelse til den erhvervsdrivende. Forbrugeren kan til dette formål enten benytte standardfortrydelsesformularen i tillæg 2 eller afgive en anden utvetydig erklæring om sin beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende.
3. Når den erhvervsdrivende giver forbrugeren mulighed for at meddele elektronisk, at han benytter sig af sin fortrydelsesret, på den erhvervsdrivendes handelswebsted, og forbrugeren gør dette, har den erhvervsdrivende pligt til straks at sende forbrugeren en anerkendelse af modtagelsen af denne meddelelse på et varigt medium. Den erhvervsdrivende er ansvarlig for ethvert tab, der forvoldes den anden part på grund af tilsidesættelse af denne forpligtelse.
4. Der er givet rettidig meddelelse om fortrydelse, hvis meddelelsen sendes inden udløbet af fortrydelsesfristen.
5. Forbrugeren har bevisbyrden for, at han har benyttet sin fortrydelsesret i henhold til denne artikel.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 42

Fortrydelsesfrist

1. Fortrydelsesfristen udløber fjorten dage efter følgende tidspunkt:
 - a) den dag, hvor forbrugeren tog imod leveringen af varen, når der er tale om en købsaftale, herunder en købsaftale, hvor sælgeren også påtager sig at levere relaterede tjenesteydelser
 - b) den dag, hvor forbrugeren tog imod levering af den sidste vare, når der er tale om en aftale om køb af flere varer, som forbrugeren har bestilt i én ordre, og som leveres enkeltvis, herunder aftaler, hvor sælgeren også påtager sig at levere relaterede tjenesteydelser
 - c) en dag, hvor forbrugeren tog imod levering af det sidste parti eller den sidste del, når der er tale om en aftale, hvor varen består af flere partier eller dele, herunder aftaler, hvor sælgeren også påtager sig at levere relaterede tjenesteydelser,
 - d) en dag, hvor forbrugeren tog imod levering af den første vare, når der er tale om en aftale om regelmæssig levering af varer over en bestemt periode, herunder aftaler, hvor sælgeren også påtager sig at levere relaterede tjenesteydelser
 - e) den dag, hvor aftalen indgås, når der er tale om en aftale om relaterede tjenesteydelser, der indgås efter leveringen af varen
 - f) den dag, hvor forbrugeren tog imod levering af det fysiske medium, jf. litra a), når der er tale om aftaler om levering af digitalt indhold, hvor det digitale indhold leveres på et fysisk medium
 - g) den dag, hvor aftalen indgås, når der er tale om en aftale, hvor det digitale indhold ikke leveres på et fysisk medium.
2. Hvis den erhvervsdrivende ikke har givet forbrugeren oplysningerne i artikel 17, stk. 1, udløber fortrydelsesfristen
 - a) et år efter udløbet af den oprindelige fortrydelsesfrist fastsat i henhold til stk. 1 eller
 - b) fjorten dage efter det tidspunkt, hvor forbrugeren får oplysningerne, hvis den erhvervsdrivende giver forbrugeren de lovpligtige oplysninger inden et år efter udløbet af fortrydelsesfristen fastsat i henhold til stk. 1.

Artikel 43

Retsvirkninger af fortrydelse

Ved fortrydelse ophører begge parternes forpligtelser til i henhold til aftalen

- a) at opfylde aftalen eller
- b) at indgå aftalen, hvis forbrugeren har fremsat et tilbud.

Artikel 44

Den erhvervsdrivendes forpligtelser ved fortrydelse

1. Den erhvervsdrivende skal tilbagebetale alle beløb modtaget fra forbrugeren, herunder eventuelle leveringsomkostninger, uden unødigt ophold og senest 14 dage fra den dato, hvor den erhvervsdrivende modtager meddelelsen om forbrugeres beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende i henhold til artikel 41. Den erhvervsdrivende foretager tilbagebetalingen, idet han skal anvende det samme betalingsmiddel, som forbrugeren benyttede til den oprindelige handel, medmindre forbrugeren udtrykkeligt har accepteret noget andet, og forudsat at forbrugeren ikke bliver pålagt nogen form for gebyrer som følge af tilbagebetalingen.
2. Uanset stk. 1 skal den erhvervsdrivende ikke tilbagebetale de yderligere omkostninger, hvis forbrugeren udtrykkeligt har valgt en anden leveringsform end den mindst bekostelige standardlevering, som den erhvervsdrivende har tilbudt.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Ved aftaler om salg af varer kan den erhvervsdrivende tilbageholde beløbet, indtil han har fået varerne retur, eller indtil forbrugeren har fremlagt dokumentation for at have tilbageleveret varerne, hvis dette sker, inden varerne kommer retur, medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt at afhente varerne selv.

4. I tilfælde af aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor varerne er blevet leveret til forbrugers hjem ved aftalens indgåelse, skal den erhvervsdrivende hente varerne for egen regning, hvis varerne på grund af deres art ikke kan tilbageleveres normalt med post.

Artikel 45

Forbrugers forpligtelser ved fortrydelse

1. Forbrugeren skal tilbagelevere varerne eller aflevere dem til den erhvervsdrivende eller til en person, som den erhvervsdrivende har bemyndiget, uden unødigt ophold og under ingen omstændigheder senere end 14 dage efter den dato, hvor forbrugeren i henhold til artikel 41 har givet den erhvervsdrivende meddelelse om sin beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende, medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt selv at hente varerne. Fristen er overholdt, hvis forbrugeren tilbageleverer varerne inden udløbet af 14 dages fristen.

2. Forbrugeren bærer de direkte omkostninger ved tilbagelevering af varerne, medmindre den erhvervsdrivende har indvilliget i at afholde dem eller har undladt at informere forbrugeren om, at forbrugeren skal betale dem.

3. Forbrugeren skal kun betale for eventuel forringelse af varernes værdi, som skyldes anden håndtering af varerne, end hvad der er nødvendigt for at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på. Forbrugeren hæfter ikke for forringelse af værdien, hvis den erhvervsdrivende ikke har givet alle oplysningerne om fortrydelsesretten i henhold til artikel 17, stk. 1.

4. Uanset stk. 3 ifalder forbrugeren ikke erstatningsansvar for den brug af varerne, der er gjort, mens fortrydelsesfristen løber.

5. Hvis en forbruger udøver sin fortrydelsesret efter at have fremsat en udtrykkelig anmodning om, at leveringen af relaterede tjenesteydelser begynder inden fortrydelsesfristens udløb, skal forbrugeren betale den erhvervsdrivende et beløb, der står i et rimeligt forhold til det, der blev leveret, inden forbrugeren udøvede fortrydelsesretten, sammenlignet med fuld opfyldelse af aftalen. Beregningen af det forholdsmæssige beløb, som forbrugeren skal betale til den erhvervsdrivende, skal ske på grundlag af den samlede pris, der er fastsat i aftalen. Hvis den samlede pris er for stor, skal det forholdsmæssige beløb beregnes på grundlag af markedsværdien af det leverede.

6. Forbrugeren har ikke pligt til at betale for

a) relaterede tjenesteydelser, der helt eller delvis er leveret inden fortrydelsesfristens udløb, hvis

i) den erhvervsdrivende har undladt at give oplysninger i henhold til artikel 17, stk. 1 og 3, eller

ii) forbrugeren ikke udtrykkeligt har anmodet om, at udførelsen skulle starte inden udløbet af fortrydelsesfristen, jf. artikel 18, stk. 2, og artikel 19, stk. 6

b) hel eller delvis levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, hvis

i) forbrugeren ikke på forhånd har givet sit udtrykkelige samtykke til, at leveringen af digitalt indhold kan starte inden udløbet af fortrydelsesfristen i artikel 42, stk. 1

ii) forbrugeren ikke har anerkendt, at han taber sin fortrydelsesret, når han giver sit samtykke, eller

iii) den erhvervsdrivende har undladt at give bekræftelse i henhold til artikel 18, stk. 1, og artikel 19, stk. 5.

7. Forbrugeren pådrager sig intet ansvar ved at gøre brug af fortrydelsesretten, udover hvad der fremgår af denne artikel.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 46

Tilknyttede aftaler

1. Udøver forbrugeren sin fortrydelsesret i forbindelse med en aftale vedrørende fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, jf. artikel 41 til 45, ophører enhver tilknyttet aftale automatisk uden andre udgifter for forbrugeren end dem, som er fastsat i stk. 2 og 3. I denne artikel forstås ved en tilknyttet aftale en aftale, i henhold til hvilken en forbruger erhverver varer, digitalt indhold eller relaterede tjenesteydelser i forbindelse med en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, og varerne, det digitale indhold eller de relaterede tjenesteydelser skal leveres af den erhvervsdrivende eller tredjemand på grundlag af et arrangement mellem den pågældende tredjemand og den erhvervsdrivende.
2. Bestemmelserne i artikel 43, 44 og 45 finder tilsvarende anvendelse på tilknyttede aftaler i det omfang, den fælles EU-købelov finder anvendelse på disse aftaler.
3. I forbindelse med tilknyttede aftaler, som den fælles EU-købelov ikke finder anvendelse på, er det gældende ret, der finder anvendelse på parternes forpligtelser ved udøvelse af fortrydelsesretten.

Artikel 47

Ufravigelige regler

Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at dette kapitel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dets retsvirkninger.

Kapitel 5

Mangler ved samtykket

Artikel - 48

Anvendelsesområde

1. ***Dette kapitel finder anvendelse på ophævelse af en aftale som følge af mangler ved samtykket og lignende mangler.***
2. ***Reglerne i dette kapitel finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på ophævelse af et tilbud, accept eller andre ensidige erklæringer, der tilkendegiver en hensigt, eller lignende adfærd. [Ændring 114]***

Artikel 48

Vildfarelse

1. En part er ikke bundet af en aftale, hvis der forelå en faktisk eller retlig vildfarelse ved aftalens indgåelse, og
 - a) parten uden vildfarelsen ikke ville have indgået aftalen eller kun ville have indgået den på grundlæggende anderledes aftalevilkår, og den anden part vidste eller kunne forventes at vide dette, og [Ændring 115]
 - b) den anden part
 - i) forårsagede vildfarelsen, **eller** [Ændring 116]
 - ii) var årsag til, at aftalen blev indgået på grundlag af en vildfarelse, idet den anden part ikke opfyldte sine forpligtelser til at give oplysninger inden aftalens indgåelse i henhold til kapitel 2, afdeling 1-4, **eller** [Ændring 117]
 - iii) kendte eller kunne forventes at kende til vildfarelsen og var årsag til, at aftalen blev indgået på grundlag af en vildfarelse, idet han ikke påpegede de relevante oplysninger, for så vidt som god tro og redelig handle måde ville have krævet, at en part, der var bekendt med vildfarelsen, påpegede dem, eller
 - iv) selv led under den samme vildfarelse.
2. En part kan ikke undgå at blive bundet af en aftale, hvis risikoen for vildfarelsen påhvilede eller efter omstændighederne burde påhvile den pågældende part.

Onsdag den 26. februar 2014

3. Unøjagtigheder i en erklærings udtryk eller ved dens fremsendelse sidestilles med en vildfarelse hos den, der afgav eller sendte erklæringen.

Artikel 49

Svig

1. En part er ikke bundet af en aftale, hvis den anden part har forårsaget, at aftalen blev indgået ved en svigagtig afgivelse af urigtige oplysninger enten i ord eller i handling eller ved svigagtig undladelse af at give oplysninger, som den anden part skulle have givet af hensyn til god tro og redelig handlemåde eller til opfyldelse af en pligt til at give oplysninger forud for aftalens indgåelse.

2. Afgivelse af urigtige oplysninger er svigagtig, hvis det sker med kendskab til eller i den tro, at oplysningerne er urigtige, eller uden hensyn til, om de er rigtige eller urigtige, i den hensigt at bringe modtageren i en vildfarelse. En undladelse af at give oplysninger er svigagtig, når hensigten er at tilskynde den, som oplysningerne forholdes, til at handle på grundlag af en vildfarelse.

3. Ved afgørelsen af, om en part skal give visse oplysninger af hensyn til god tro og redelig handlemåde, skal der tages hensyn til samtlige omstændigheder, herunder:

- a) om parten havde en særlig sagkundskab
- b) omkostningerne for parten ved at indhente de relevante oplysninger
- c) hvor let den anden part kunne have indhentet oplysningerne ad anden vej
- d) oplysningernes art
- e) om det var ~~kendeligt~~ **sandsynligt**, at oplysningerne var vigtige for den anden part, og [**Ændring 119**]
- f) ved aftaler mellem erhvervsdrivende: god handelspraksis i den pågældende situation.

Artikel 50

Trusler

En part er ikke bundet af en aftale, hvis den anden part har forårsaget aftalens indgåelse ved at fremsætte trusler om straks ulovligt at volde alvorlig skade eller om at udføre en ulovlig gerning.

Artikel 50a

Tredjemand

1. *Når en tredjemand, for hvis handlinger en person er ansvarlig, eller som med den pågældende persons samtykke er involveret i indgåelsen af en aftale,*

- a) *forårsager en vildfarelse eller har eller burde have kendskab til den, eller*
- b) *har gjort sig skyldig i svig, trusler eller urimelig udnyttelse,*

er beføjelserne i henhold til dette kapitel tilgængelige, som om den pågældende persons adfærd og viden var den persons, som var ansvarlig eller havde givet samtykke.

2. *Når en tredjemand, for hvis handlinger en person ikke er ansvarlig, eller som ikke har den pågældende persons samtykke til at være involveret i indgåelsen af en aftale, har gjort sig skyldig i svig eller trusler, er beføjelser i henhold til dette kapitel tilgængelige, hvis denne person havde kendskab til eller med rimelighed kunne forventes at have kendskab til de relevante faktiske forhold eller på ophævelsestidspunktet ikke handlede på grundlag af aftalen. [**Ændring 120**]*

Artikel 51

Urimelig udnyttelse

En part er ikke bundet af en aftale, hvis følgende omstændigheder forelå ved aftalens indgåelse:

- a) den pågældende part var i et afhængighedsforhold eller havde et tillidsforhold til den anden part, var i økonomiske vanskeligheder eller havde et uopsætteligt behov, var letsindig, uvidende eller uerfaren, og

Onsdag den 26. februar 2014

- b) den anden part vidste eller kunne forventes at vide dette og under hensyn til omstændighederne ved aftalen og til aftalens formål udnyttede den første parts stilling til at opnå en uforholdsmæssig modydelse eller en urimelig fordel.

Artikel 52

En parts meddelelse om ikke at være bundet af aftalen

1. Hvis en part ikke ønsker at være bundet af aftalen, skal han give meddelelse herom til den anden part.
2. En meddelelse om, at en part ikke ønsker at være bundet af aftalen, får kun virkning, hvis den gives inden følgende frist regnet fra det tidspunkt, hvor den part, der ikke ønsker at være bundet af aftalen, bliver bekendt med de relevante omstændigheder eller bliver i stand til at handle frit:

a) inden seks måneder i forbindelse med en vildfarelse, og

b) inden et år i forbindelse med svig, trusler og urimelig udnyttelse.

Artikel 53

Godkendelse

Hvis den part, der i henhold til dette kapitel har ret til at afgive meddelelse om ikke at være bundet af en aftale, udtrykkeligt eller stiltiende godkender aftalen efter at være blevet bekendt med de relevante omstændigheder eller at være blevet i stand til at handle frit, kan parten ikke længere erklære ikke at være bundet af aftalen.

Artikel 54

Retsvirkninger af en meddelelse om ikke at være bundet af aftalen

1. En aftale, som en part kan afgive meddelelse om ikke at være bundet af, er gyldig indtil en sådan meddelelse afgives; når meddelelsen er afgivet, er aftalen ugyldig med tilbagevirkende kraft.
2. Når en grund til, at en part kan meddele ikke at være bundet af aftalen, kun berører visse aftalevilkår, har meddelelsen kun virkning for de pågældende vilkår, medmindre det er urimeligt at opretholde den resterende del af aftalen.
3. Spørgsmålet om, hvorvidt parterne har ret til at tilbagelevere det, der er blevet overdraget eller leveret i henhold til en aftale, som en part har meddelt ikke at være bundet af, eller ret til pengeværdien heraf, skal afgøres i henhold til reglerne om genoprettelse i kapitel 17.

Artikel 55

Erstatning

En part, der har ret til at ophæve en aftale i henhold til dette kapitel, eller som havde ret hertil, indtil retten bortfaldt ved udløbet af en frist herfor eller på grund af hans godkendelse af aftalen, har, uanset om han har ophævet aftalen, ret til erstatning **i henhold til kapitel 16** fra den anden part for tab, han har lidt på grund af vildfarelsen, svig, trusler eller urimelig udnyttelse, hvis den anden part kendte eller kunne forventes at kende til de relevante omstændigheder. [**Ændring 121**]

Artikel 56

Bestemmelser om fravigelse af rettigheder og beføjelser

1. Det kan ikke udtrykkeligt eller stiltiende bestemmes, at rettigheder og beføjelser som følge af svig, trusler og urimelig udnyttelse skal fraviges eller begrænses.
2. I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren udtrykkeligt eller stiltiende bestemme, at rettigheder og beføjelser som følge af vildfarelse ikke skal finde anvendelse eller skal begrænses.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 57

Valg af rettigheder og beføjelser

En part, der har rettigheder og beføjelser i henhold til dette kapitel under omstændigheder, der også giver parten en ret eller en beføjelse som følge af misligholdelse, kan vælge mellem disse rettigheder og beføjelser.

Del III

Vurdering af aftalens indhold

Kapitel 6

Fortolkning

Artikel 58

Almindelige regler om aftalers fortolkning

1. Aftaler skal fortolkes i overensstemmelse med parternes fælles hensigt, også hvis dette afviger fra den sædvanlige betydning af de udtryk, der er anvendt i aftalen.

2. Hvis det var en af parternes hensigt, at et udtryk, der anvendes i aftalen, **eller lignende adfærd**, skulle have en bestemt betydning, og den anden part ved aftalens indgåelse var vidende eller kunne forventes at være vidende herom, skal udtrykket **eller den lignende adfærd**, fortolkes i overensstemmelse med den førstnævnte parts hensigt. [Ændring 122]

3. Medmindre andet er bestemt i stk. 1 og 2, skal aftalen fortolkes i overensstemmelse med den betydning, som en rimelig person ville tillægge den.

3a. Udtryk, der anvendes i en aftale, fortolkes på baggrund af aftalen i dens helhed. [Ændring 123]

3b. Bestemmelserne i dette kapitel finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på fortolkning af et tilbud, accept eller andre ensidige erklæringer, der tilkendegiver en hensigt, eller lignende adfærd. [Ændring 124]

Artikel 59

Relevante faktorer

Ved fortolkningen af en aftale skal der særligt tages hensyn til:

- a) de omstændigheder, hvorunder den blev indgået, ~~herunder de indledende forhandlinger~~ [Ændring 125]
- b) parternes adfærd, ~~også~~ **før, under og** efter aftalens indgåelse [Ændring 126]
- c) den fortolkning, som parterne ~~allerede~~ **tidligere** har anlagt af udtryk, der er de samme som de i aftalen anvendte, eller som ligner dem [Ændring 127]
- d) sædvaner, som parter i samme situation ville anse for almindeligt gældende
- e) tidligere praksis mellem parterne
- f) den betydning, der sædvanligvis tillægges udtrykkene inden for den pågældende branche
- g) aftalens art og formål og
- h) god tro og redelig handle måde.

Artikel 60

~~Aftalen som en helhed~~

~~Udtryk, der anvendes i en aftale, skal fortolkes på baggrund af aftalen i dens helhed.~~ [Ændring 128]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 61

Sproglige uoverensstemmelser

Når et aftaledokument foreligger i flere sproglige udgaver, og det ikke er bestemt, at en af dem er den autoritative udgave, og der er en sproglig uoverensstemmelse mellem udgaverne, skal den udgave, som indeholder den oprindelige affattelse af aftalen, anses for at være den autoritative udgave.

Såfremt et aftaledokument på forbrugers nationalsprog er blevet anvendt, betragtes den sprogversion som gældende. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at dette stykke ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 129]

Artikel 61a

Forrang til en fortolkning, der giver aftalevilkårene virkning

En fortolkning, der giver aftalevilkårene virkning, har forrang frem for en fortolkning, der ikke gør det. [Ændring 130]

Artikel 61b

Fortolkning til fordel for forbrugerne

1. Når der er tvivl om betydningen af et aftalevilkår i en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, har den fortolkning, som er mest gunstig for forbrugeren, forrang, medmindre vilkåret er indsat af forbrugeren.
2. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 131]

Artikel 62

Forrang for vilkår, **Aftalevilkår**, der **ikke** er blevet fastsat ved individuel forhandling **individuellet forhandlet** [Ændring 132]

1. Aftalevilkår, som er blevet individuelt forhandlet, har forrang frem for aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet i betydningen i artikel 7, for så vidt som de er i modstrid med hinanden.

1a. Når der på trods af artikel 61b er tvivl om betydningen af et aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet som omhandlet i artikel 7, har en fortolkning af vilkåret, som går imod den part, der indsatte det, forrang. [Ændring 133]

Artikel 63

Forrang for en fortolkning, der giver aftalevilkårene virkning

En fortolkning, der gør aftalevilkårene effektive, har forrang frem for en fortolkning, der ikke gør det. [Ændring 134]

Artikel 64

Fortolkning til fordel for forbrugerne

1. Når der er tvivl om betydningen af et aftalevilkår i en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, har den fortolkning, som er mest gunstig for forbrugeren, forrang, medmindre vilkåret er indsat af forbrugeren.
2. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 135]

Onsdag den 26. februar 2014

~~Artikel 65~~~~Fortolkning til skade for den, der har affattet aftalevilkåret~~

~~Er der i en aftale, der ikke er omfattet af artikel 64, tvivl om betydningen af et aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet i betydningen i artikel 7, har en fortolkning af vilkåret, som går imod den part, der indsatte det, forrang. [Ændring 136]~~

Kapitel 7

Indhold og retsvirkninger

Afdeling 1**Almindelige bestemmelser [Ændring 137]**

Artikel 66

Aftalevilkår

Aftalevilkårene følger af:

- a) parternes fælles overenskomst, for så vidt som den ikke er i strid med ufravigelige regler i den fælles EU-købelov
- b) sædvane og praksis, som er bindende for parterne i henhold til artikel 67
- c) alle regler i den fælles EU-købelov, der finder anvendelse, når parterne ikke har truffet bestemmelse om det modsatte, og
- d) ethvert aftalevilkår, som kan indfortolkes i henhold til artikel 68.

Artikel 67

Sædvane og praksis ved aftaler mellem erhvervsdrivende

1. I en aftale mellem erhvervsdrivende er parterne bundet af sædvaner, de er blevet enige om, skal finde anvendelse, og af enhver praksis, der er blevet fulgt i forholdet mellem dem.
2. Parterne er bundet af sædvaner, som erhvervsdrivende i samme situation som parterne ville anse for almindeligt gældende.
3. Sædvane og praksis er ikke bindende for parterne i det omfang, den pågældende sædvane eller praksis er i strid med ~~de aftalevilkår, der er blevet individuelt forhandlet,~~ **aftalen mellem parterne** eller med ufravigelige regler i den fælles EU-købelov. [Ændring 138]

Artikel 68

Aftalevilkår, som kan indfortolkes

1. Hvis det er nødvendigt at træffe bestemmelse om et spørgsmål, der ikke udtrykkeligt er truffet bestemmelse om i parternes aftale, i sædvane eller praksis eller i en regel i den fælles EU-købelov, kan der indfortolkes et yderligere aftalevilkår, navnlig under hensyn til:
 - a) aftalens art og formål
 - b) de omstændigheder, hvorunder aftalen blev indgået, og
 - c) god tro og redelig handlemåde.
2. Ethvert aftalevilkår, der indfortolkes i henhold til stk. 1, skal så vidt muligt kunne udvirke det, som parterne sandsynligvis ville være blevet enige om, ~~hvis de havde taget stilling til spørgsmålet.~~ [Ændring 139]
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis parterne bevidst har undladt at træffe bestemmelse om et spørgsmål og accepteret, at en af parterne ville bære risikoen.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 69

Aftalevilkår, der kan udledes af visse erklæringer forud for aftalens indgåelse

1. Hvis den erhvervsdrivende **eller en person, der er beskæftiget med reklame eller markedsføring for den erhvervsdrivende**, inden aftalens indgåelse fremsætter en erklæring enten over for den anden part eller offentligt om de nærmere egenskaber ved det, som den erhvervsdrivende skal levere i henhold til aftalen, indgår erklæringen i aftalen som et vilkår i aftalen, medmindre **den erhvervsdrivende påviser, at**

a) den anden part ved aftalens indgåelse vidste eller kunne forventes at vide, at erklæringen var urigtig eller af andre grunde ikke kunne anses for et sådant vilkår,

aa) erklæringen på tidspunktet for kontraktens indgåelse var blevet berigtiget, [Ændring 140] eller

b) erklæringen ikke kunne have virket bestemmende for den anden parts beslutning om at indgå aftalen.

~~2. For så vidt angår stk. 1, anses en erklæring, der fremsættes af en person, der er beskæftiget med reklame eller markedsføring for den erhvervsdrivende, for være blevet fremsat af den erhvervsdrivende. [Ændring 141]~~

3. Hvis den anden part er en forbruger, anses en offentlig erklæring, som fremsættes af eller på vegne af en producent eller en anden person i et tidligere led i den transaktionskæde, som fører frem til aftalen, for, for så vidt angår stk. 1, at være fremsat af den erhvervsdrivende, medmindre den erhvervsdrivende **påviser, at vedkommende** ved indgåelsen af aftalen ikke kendte til og ikke burde have kendt til erklæringen. [Ændring 142]

4. I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 70

Pligt til gøre den anden part opmærksom på aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet

~~1. Aftalevilkår, som er indført af den ene part, og der ikke er individuelt forhandlet i betydningen i artikel 7, kan kun påberåbes over for den anden part, hvis den anden part var opmærksom på dem, eller hvis den part, der har indført vilkårene, tog rimelige skridt til at henlede den anden parts opmærksomhed på dem, før aftalen blev indgået eller ved dens indgåelse.~~

~~2. For så vidt angår forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er forbrugerens opmærksomhed i henhold til denne artikel ikke i tilstrækkelig grad blevet henledt på aftalevilkår, hvis aftalevilkårene kun er omtalt i et aftaledokument, selv om forbrugeren har underskrevet dokumentet.~~

~~3. Parterne kan ikke bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 143]~~

Artikel 71

Betaling af ekstraomkostninger i aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger

~~1. I aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er aftalevilkår, der forpligter forbrugeren til at betale andre omkostninger end det vederlag, som er anført for den erhvervsdrivendes hovedforpligtelse i henhold til aftalen, særligt når omkostningen er blevet påført ved hjælp af forudvalgte løsninger, som forbrugeren skal fravælge for at undgå ekstraomkostninger, ikke bindende for forbrugeren, medmindre forbrugeren udtrykkeligt har samtykket i ekstraomkostningen, inden han er blevet bundet af aftalen. Hvis forbrugeren har betalt ekstraomkostningen, kan han kræve den tilbagebetalt.~~

~~2. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 144]~~

Artikel 72

Fuldstændighedsklausuler

1. Når en skriftlig aftale indeholder en klausul, der bestemmer, at dokumentet indeholder samtlige aftalevilkår (herefter benævnt en »fuldstændighedsklausul«), indgår eventuelle tidligere erklæringer, tilsagn eller fælles overenskomster, som ikke er indeholdt i dokumentet, ikke i aftalen.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Medmindre andet er bestemt i aftalen, er fuldstændighedsklausulen ikke til hinder for, at parternes tidligere erklæringer kan anvendes til at fortolke aftalen.
3. I aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er forbrugeren ikke bundet af en fuldstændighedsklausul.
4. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 73

Fastsættelse af prisen

Hvis den pris, der skal betales i henhold til en aftale, ikke kan fastsættes på anden måde, skal der, når der ikke er truffet bestemmelse om det modsatte, betales den pris, der sædvanligvis forlanges under tilsvarende omstændigheder på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller, hvis der ikke foreligger en sådan pris, da en rimelig pris.

Artikel 74

En af parternes ensidige fastsættelse

1. Når prisen eller et andet aftalevilkår skal fastsættes af den ene part, og denne parts fastsættelse er åbenbart urimelig, erstattes prisen eller aftalevilkåret af den pris, som sædvanligvis krævedes under tilsvarende omstændigheder på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller det vilkår, der sædvanligvis anvendtes under tilsvarende omstændigheder på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller, hvis der ikke kan findes en sådan pris eller et sådant vilkår, en rimelig pris eller et rimeligt aftalevilkår.
2. **I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 145]**

Afdeling 2

Særlige bestemmelser for aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere [Ændring 146]

Artikel 75

Tredjemands fastsættelse af prisen eller et andet aftalevilkår

1. Hvis tredjemand skal fastsætte prisen eller et andet aftalevilkår, og denne ikke kan eller ikke vil gøre det, kan en retsinstant udpege en anden person til at fastsætte prisen eller vilkåret, medmindre dette strider mod aftalevilkårene.
2. Når prisen eller et andet aftalevilkår, der er fastsat af en tredjemand, er åbenbart urimelig, erstattes prisen eller aftalevilkåret af den pris, som sædvanligvis krævedes under tilsvarende omstændigheder på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller det vilkår, der sædvanligvis anvendtes under tilsvarende omstændigheder på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller, hvis der ikke kan findes en sådan pris eller et sådant vilkår, en rimelig pris eller et rimeligt aftalevilkår.
3. I stk. 1 forstås ved en »retsinstant« også voldgiftsretter.
4. I forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at stk. 2 ikke skal finde anvendelse, eller fravige eller ændre retsvirkningerne af stk. 2.

Artikel 76

Sprog

Når det ikke på anden måde kan fastslås, hvilket sprog der skal anvendes i meddelelser vedrørende aftalen eller rettigheder eller forpligtelser i henhold til den, skal der anvendes det sprog, som blev anvendt til indgåelse af aftalen.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 76a

Pligt til at gøre den anden part opmærksom på aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet [Ændring 147]

1. *Aftalevilkår, som er indført af en erhvervsdrivende, og som ikke er individuelt forhandlet som omhandlet i artikel 7, kan kun påberåbes over for en forbruger, hvis forbrugeren var opmærksom på dem, eller hvis den erhvervsdrivende tog rimelige skridt til at henlede forbrugeren opmærksomhed på dem, før aftalen blev indgået eller ved dens indgåelse. [Ændring 148]*
2. *Ved anvendelsen af denne artikel er forbrugeren ikke i tilstrækkelig grad blevet gjort opmærksom på aftalevilkår, medmindre de:*
 - a) *præsenteres på en måde, som er hensigtsmæssig for at henlede forbrugeren opmærksomhed på dem, og*
 - b) *gives eller stilles til rådighed for en forbruger af en erhvervsdrivende på en måde, som giver forbrugeren mulighed for at forstå dem inden aftalens indgåelse. [Ændring 149]*
3. *Forbrugeren opmærksomhed anses ikke i tilstrækkelig grad for at være blevet henledt på aftalevilkår, hvis aftalevilkårene kun er omtalt i et aftaledokument, selv om forbrugeren har underskrevet det pågældende dokument. [Ændring 150]*
4. *Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 151]*

Artikel 76b

Betaling af ekstraomkostninger i aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger

1. *I aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er aftalevilkår, der forpligter forbrugeren til at betale andre omkostninger end det vederlag, som er anført for den erhvervsdrivendes hovedforpligtelse i henhold til aftalen, særligt når omkostningen er blevet påført ved hjælp af forudvalgte løsninger, som forbrugeren skal fravælge for at undgå ekstraomkostninger, ikke bindende for forbrugeren, medmindre forbrugeren udtrykkeligt har samtykket i ekstraomkostningen, inden han er blevet bundet af aftalen. Hvis forbrugeren betaler ekstraomkostningen uden udtrykkeligt at have samtykket i den, kan forbrugeren kræve den tilbagebetalt.*
2. *Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger. [Ændring 152]*

Artikel 77

Aftaler af ubestemt varighed

1. *Når aftalevilkårene i en aftale om varig eller gentagen opfyldelse af en forpligtelse i henhold til aftalen ikke angiver, hvornår aftaleforholdet skal ophøre, eller bestemmer, at det skal ophøre ved opsigelse, kan det bringes til ophør af hver af parterne med et rimeligt varsel, der ikke må overstige to måneder.*
2. *I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.*

Artikel 78

Aftalevilkår til gunst for tredjemand

1. *Aftalens parter kan i aftalen overdrage rettigheder til tredjemand. Det er ikke nødvendigt, at tredjemand eksisterer eller er nærmere bestemt ved aftalens indgåelse, men det skal være muligt nærmere at bestemme, hvem det er.*
2. *Arten og indholdet af tredjemands rettigheder bestemmes af aftalen. Rettighederne kan bestå i en udelukkelse eller begrænsning af tredjemands ansvar over for en af aftalens parter.*
3. *Hvis en af aftalens parter skal opfylde en forpligtelse over for tredjemand i henhold til aftalen,*

Onsdag den 26. februar 2014

- a) har tredjemand de samme krav på opfyldelse og de samme misligholdelsesbeføjelser som, hvis aftalens part skulle opfylde forpligtelsen i henhold til en aftale med tredjemand, og
- b) den part i aftalen, som forpligtelsen påhviler, kan over for tredjemand gøre alle de indsigelser gældende, som den kontraherende part kunne gøre gældende over for den anden part i aftalen.
4. Tredjemand kan afvise en rettighed, han er blevet tillagt, ved at give meddelelse til en af aftalens parter, hvis dette sker, inden den udtrykkeligt eller indirekte er blevet accepteret. I tilfælde af afvisning anses rettigheden for ikke at være tilfaldet tredjemand.
5. Aftalens parter kan ophæve eller ændre det aftalevilkår, der overdrager rettigheden, hvis dette sker, inden en af dem har givet tredjemand meddelelse om, at rettigheden er blevet overdraget.

Kapitel 8

Urimelige aftalevilkår

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 79

Retsvirkninger af urimelige aftalevilkår

1. Et aftalevilkår, der er indsat af den ene part, og som er urimeligt i henhold til afdeling 2 og 3 i dette kapitel, er ikke bindende for den anden part.
2. Når aftalen kan opretholdes uden det urimelige aftalevilkår, bevarer de øvrige aftalevilkår deres bindende virkning.

Artikel 80

Undtagelser fra anvendelse af urimelighedskriterierne

1. Afdeling 2 og 3 finder ikke anvendelse på aftalevilkår, der gengiver regler i den fælles EU-købelov, som ville finde anvendelse, hvis vilkårene ikke regulerede spørgsmålet.
- ~~2. Afdeling 2 finder ikke anvendelse på afgrænsningen af den væsentligste genstand for aftalen eller på behørigheden af den pris, der skal betales, i det omfang den erhvervsdrivende har opfyldt sin forpligtelse til åbenhed, jf. artikel 82. [Ændring 153]~~
3. Afdeling 3 finder ikke anvendelse på afgrænsningen af den væsentligste genstand for aftalen eller på behørigheden af den pris, der skal betales.

Artikel 81

Ufravigelige regler

Parterne kan ikke bestemme, at dette kapitel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dets retsvirkninger.

Afdeling 2

Urimelige aftalevilkår i aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger

Artikel 82

Pligt til åbenhed om aftalevilkår, der ikke er individuelt forhandlet

Når en erhvervsdrivende indsætter aftalevilkår, ~~der ikke er individuelt forhandlet jf. artikel 7, med forbrugeren,~~ har han pligt til at sikre, at de er affattet og formidlet i et **enkelt**, klart og forståeligt sprog. [Ændring 154]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 83

Betydningen af »urimelig« i aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger

1. I aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er et aftalevilkår, der er indsat af den erhvervsdrivende, ~~og som ikke er individuelt forhandlet jf. artikel 7,~~ urimeligt i henhold til denne afdeling, hvis det medfører en væsentlig ubalance i parternes rettigheder og forpligtelser i medfør af aftalen til skade for forbrugeren og i strid med god tro og redelig handlemåde. [**Ændring 155**]

2. Ved vurderingen af, om et aftalevilkår er urimeligt i henhold til denne afdeling, skal der tages hensyn til

a) om den erhvervsdrivende har opfyldt sin pligt til åbenhed i artikel 82

b) hvad der skal ydes i henhold til aftalen

c) de omstændigheder, der forelå under indgåelsen af aftalen

ca) om aftalevilkåret er af så overraskende karakter, at forbrugeren ikke kunne have forventet det [**Ændring 156**]

d) de øvrige aftalevilkår og

e) vilkårene i andre aftaler, som aftalen afhænger af.

Artikel 84

Aftalevilkår, der altid er urimelige

I denne afdeling anses et aftalevilkår altid for at være urimeligt, hvis dets formål eller virkning er at

a) udelukke eller begrænse den erhvervsdrivendes ansvar for død eller personskade, der forvoldes forbrugeren ved en handling eller undladelse foretaget af den erhvervsdrivende eller en person, der handler på dennes vegne

b) udelukke eller begrænse den erhvervsdrivendes ansvar for tab eller skade, der forvoldes forbrugeren forsætligt eller ved grov uagtsomhed

ba) ubehørigt udelukke eller begrænse de beføjelser, forbrugeren har over for den erhvervsdrivende eller tredjemand med hensyn til den erhvervsdrivendes misligholdelse af forpligtelser i henhold til aftalen [**Ændring 157**]

c) begrænse den erhvervsdrivende forpligtelse til at være bundet af løfter afgivet af den erhvervsdrivendes befuldmægtigede eller knytte det forbehold til løfterne, at en bestemt betingelse er opfyldt, hvis opfyldelse fuldstændig afhænger af den erhvervsdrivende

ca) begrænse det bevismateriale, forbrugeren har adgang til, eller pålægge forbrugeren en bevisbyrde, som juridisk set påhviler den erhvervsdrivende [**Ændring 158**]

d) udelukke eller begrænse forbrugeren ret til at anlægge sag eller anvende ethvert andet retsmiddel, særligt ved at kræve, at forbrugeren kun skal kunne indbringe tvister efter en voldgiftsordning, der ikke generelt er truffet bestemmelse om i retsregler, som finder anvendelse på aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere

e) tillægge en retsinstant på det sted, hvor den erhvervsdrivende har hjemsted, enekompetence i alle tvister, der måtte opstå i forbindelse med aftalen, medmindre den valgte retsinstant også er retsinstanten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl

f) give den erhvervsdrivende ret til alene at afgøre, om den leverede vare, det leverede digitale indhold eller den leverede relaterede tjenesteydelse er i overensstemmelse med aftalen, eller at give den erhvervsdrivende eneret til at fortolke alle aftalevilkårene

Onsdag den 26. februar 2014

- fa) *give en erhvervsdrivende mulighed for ensidigt at ændre aftalevilkårene uden at angive en gyldig grund, der er nævnt i aftalen; dette berører ikke aftalevilkår, hvorefter en erhvervsdrivende forbeholder sig ret til ensidigt at ændre vilkårene i en tidsbestemt aftale, forudsat at den erhvervsdrivende forpligtes til at underrette forbrugeren om ændringen med et rimeligt varsel, og at forbrugeren frit og uden udgifter kan opsige aftalen [Ændring 159]*
- fb) *give en erhvervsdrivende mulighed for ensidigt at ændre egenskaber ved den vare, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, der skal leveres, eller andre forhold ved opfyldelsen uden at angive en gyldig grund [Ændring 160]*
- fc) *give den erhvervsdrivende mulighed for at forlange en højere pris for sin ydelse end det, der blev fastsat ved aftalens indgåelse, medmindre aftalen også indeholder mulighed for en nedsættelse af prisen, såfremt forudsætningerne for prisændringer er blevet aftalt, de omstændigheder, der kræves for en prisændring, er beskrevet i aftalen og er sagligt berettigede, og en prisændring ikke afhænger af den erhvervsdrivendes vilje [Ændring 161]*
- g) bestemme, at forbrugeren er bundet af aftalen, selv om den erhvervsdrivende ikke er det
- ga) *forpligte forbrugeren til at opfylde alle sine forpligtelser i henhold til aftalen, selv om den erhvervsdrivende undlader at opfylde sine [Ændring 162]*
- gb) *give en erhvervsdrivende ret til at fortryde aftalen eller bringe den til ophør, jf. artikel 8, på et vilkårligt grundlag uden at indrømme forbrugeren den samme ret eller give den erhvervsdrivende ret til at beholde beløb, der er blevet betalt for relaterede tjenesteydelser, der endnu ikke er leveret, hvis den erhvervsdrivende fortryder aftalen eller bringer den til ophør [Ændring 163]*
- h) kræve, at forbrugeren opfylder flere formaliteter til at bringe aftalen til ophør, jf. artikel 8, end der blev brugt ved aftalens indgåelse
- ha) *pålægge forbrugeren en urimeligt stor byrde for at bringe en tidsbestemt aftale til ophør [Ændring 164]*
- i) give den erhvervsdrivende en kortere frist til at bringe aftalen til ophør end den, der gælder for forbrugeren
- j) forpligte forbrugeren til at betale for varer, digitalt indhold eller relaterede tjenesteydelser, der ikke er blevet leveret
- k) bestemme, at aftalevilkår, der ikke er forhandlet individuelt, jf. artikel 7, går forud for eller skal foretrækkes frem for aftalevilkår, der er blevet individuelt forhandlet.

Artikel 85

Aftalevilkår, der formodes at være urimelige

I denne afdeling formodes et aftalevilkår at være urimeligt, hvis dets formål eller virkning er

- a) ~~at begrænse det bevismateriale, forbrugeren har adgang til, eller pålægge forbrugeren en bevisbyrde, som i henhold til loven burde hvile på den erhvervsdrivende [Ændring 165]~~
- b) ~~ubehørigt at udelukke eller begrænse de beføjelser, forbrugeren har over for den erhvervsdrivende eller tredjemand med hensyn til den erhvervsdrivendes misligholdelse af forpligtelser i henhold til aftalen [Ændring 166]~~
- c) ubehørigt at udelukke eller begrænse retten til at modregne krav, som forbrugeren har over for den erhvervsdrivende, i det, forbrugeren skylder den erhvervsdrivende
- d) at tillade, at den erhvervsdrivende beholder beløb, forbrugeren har betalt, hvis forbrugeren beslutter ikke at indgå aftalen, eller at opfylde forpligtelser i henhold til den, uden forbrugeren har mulighed for at få godtgjort et tilsvarende beløb fra den erhvervsdrivende i den modsatte situation
- e) at kræve, at forbrugeren, hvis denne ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til aftalen, skal betale et uforholdsmæssigt stort beløb i erstatning eller et fast beløb for misligholdelse

Onsdag den 26. februar 2014

- ea) *at lade en bestemt adfærd fra forbrugers side gælde som afgivelse eller manglende afgivelse af en erklæring, med mindre forbrugeren ved begyndelsen af den fastsatte frist bliver gjort særskilt opmærksom på betydningen af hans adfærd og har en rimelig frist til at afgive en udtrykkelig erklæring [Ændring 167]*
- f) *at give en erhvervsdrivende ret til at fortryde aftalen eller bringe den til ophør, jf. artikel 8, på et vilkårligt grundlag uden at indrømme forbrugeren den samme ret eller give den erhvervsdrivende ret til at beholde beløb, der er blevet betalt for relaterede tjenesteydelser, der endnu ikke er leveret, hvis den erhvervsdrivende fortryder aftalen eller bringer den til ophør [Ændring 168]*
- g) *at give en erhvervsdrivende mulighed for at bringe en tidsbestemt aftale til ophør uden rimeligt varsel, medmindre der er alvorlige grunde hertil*
- h) *automatisk at forlænge en aftale af en bestemt varighed, medmindre forbrugeren angiver noget andet, i tilfælde, hvor aftalevilkårene indeholder en urimeligt kort frist til at give meddelelse om, at aftalen bringes til ophør*
- i) *at give en erhvervsdrivende mulighed for ensidigt at ændre aftalevilkårene uden at angive en gyldig grund, der er nævnt i aftalen; dette berører ikke aftalevilkår, hvorefter en erhvervsdrivende forbeholder sig ret til ensidigt at ændre vilkårene i en tidsbestemt aftale, forudsat at den erhvervsdrivende forpligtes til at underrette forbrugeren med et rimeligt varsel, og at denne frit kan opsige aftalen uden udgifter for forbrugeren [Ændring 169]*
- j) *at give en erhvervsdrivende mulighed for ensidigt at ændre egenskaber ved den vare, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, der skal leveres, eller andre forhold ved opfyldelsen uden at angive en gyldig grund [Ændring 170]*
- k) *at bestemme, at vares, det digitale indholds eller den relaterede tjenesteydelses pris skal fastsættes ved leveringen, eller give den erhvervsdrivende mulighed for at forhøje prisen uden at give forbrugeren en fortrydelsesret, hvis den forhøjede pris er for høj i forhold til den pris, der blev aftalt ved aftalens indgåelse; dette berører ikke lovlige prisindeksklausuler, når metoden, efter hvilken prisen varierer, er udtrykkeligt beskrevet [Ændring 171]*
- l) *at forpligte forbrugeren til at opfylde alle sine forpligtelser i henhold til aftalen, selv om den erhvervsdrivende undlader at opfylde sine [Ændring 172]*
- m) *at give den erhvervsdrivende mulighed for at overdrage sine rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalen uden forbrugers samtykke, medmindre det er til et datterselskab under den erhvervsdrivende, eller det skyldes en virksomhedssammenlægning eller en tilsvarende lovlige disposition over selskaber, og det ikke er sandsynligt, at denne overdragelse vil få en negativ indvirkning på forbrugers rettigheder*
- n) *at give den erhvervsdrivende mulighed for, når der ikke kan tilvejebringes det, der er blevet bestilt, at levere noget tilsvarende uden udtrykkeligt at have informeret forbrugeren om denne mulighed og om, at den erhvervsdrivende skal bære omkostningerne ved at tilbagelevere det, forbrugeren har modtaget i henhold til aftalen, hvis forbrugeren benytter en ret til at afvise det leverede, **og uden at forbrugeren udtrykkeligt har forlangt levering af noget tilsvarende [Ændring 173]***
- o) *at give den erhvervsdrivende mulighed for at forbeholde sig en urimelig lang eller utilstrækkeligt præciseret frist til at antage eller afslå et tilbud*
- p) *at give den erhvervsdrivende mulighed for at forbeholde sig en urimelig lang eller utilstrækkeligt præciseret frist til at opfylde forpligtelserne i henhold til aftalen*
- q) *ubehørigt at udelukke eller begrænse de beføjelser, forbrugeren har over for den erhvervsdrivende, eller de indsigelser, forbrugeren kan gøre mod den erhvervsdrivendes krav*
- r) *at gøre den erhvervsdrivendes opfyldelse af forpligtelser i henhold til aftalen eller gøre andre af aftalens nyttevirkninger for forbrugeren betinget af opfyldelsen af særlige formaliteter, der ikke kræves i henhold til loven, og som er urimelige*
- s) *at kræve, at forbrugeren forudbetaler urimeligt høje beløb eller stiller urimeligt omfattende garantier for opfyldelse af forpligtelser*

Onsdag den 26. februar 2014

- t) uden rimelig grund at forhindre forbrugeren i at få leverancer fra tredjemand eller få foretaget reparationer af tredjemand
- u) uden rimelig grund at sammenknytte aftalen med en anden aftale med den erhvervsdrivende, et datterselskab af den erhvervsdrivende eller tredjemand på en måde, som forbrugeren ikke kan forvente
- v) ~~at pålægge forbrugeren en urimeligt stor byrde for at bringe en tidsbestemt aftale til ophør~~ [Ændring 174]
- w) at fastsætte varigheden af den oprindelige løbetid af aftalen eller af en fornyelse af den, hvor der er tale om en aftale om løbende levering af varer, digitalt indhold eller relaterede tjenesteydelser, til over et år, medmindre forbrugeren kan bringe aftalen til ophør når som helst med en frist på højst 30 dage.

Afdeling 3

Urimelige aftalevilkår i aftaler mellem erhvervsdrivende

Artikel 86

Betydningen af »urimelig« i aftaler mellem erhvervsdrivende

1. I aftaler mellem erhvervsdrivende er et aftalevilkår i henhold til denne afdeling kun urimeligt, hvis
 - a) det indgår i vilkår, der ikke er individuelt forhandlet, jf. artikel 7, og
 - b) det er af en sådan art, at brug af det afviger betydeligt fra ~~god~~ **almindelig** handelspraksis i strid med god tro og redelig handlemåde [Ændring 175]
2. Ved vurderingen af, om et aftalevilkår er urimeligt i henhold til denne afdeling, skal der tages hensyn til
 - a) hvad der skal ydes i henhold til aftalen
 - b) de omstændigheder, der forelå under indgåelsen af aftalen
 - c) de øvrige aftalevilkår og
 - d) vilkårene i andre aftaler, som aftalen afhænger af.

Del IV

Forpligtelser samt misligholdelsesbeføjelser for parter i en købsaftale eller en aftale om levering af digitalt indhold

Kapitel 9

Almindelige bestemmelser

Artikel 87

Misligholdelse og væsentlig misligholdelse

1. Misligholdelse af en forpligtelse er enhver undladelse af at opfylde forpligtelsen, uanset om undladelsen er undskyldelig, og omfatter
 - a) manglende eller forsinket levering af varen
 - b) manglende eller forsinket levering af det digitale indhold
 - c) levering af varer, der er mangelfulde i forhold til aftalen
 - d) levering af digitalt indhold, der er mangelfuldt i forhold til aftalen
 - e) manglende eller forsinket betaling af prisen og

Onsdag den 26. februar 2014

- f) anden tilsigtet opfyldelse, der ikke er i overensstemmelse med aftalen.
2. Den ene parts misligholdelse af en forpligtelse er væsentlig, hvis
- a) den i betydeligt omfang fratager den anden part det, som parten havde ret til at forvente i henhold til aftalen, medmindre den misligholdende part ved aftalens indgåelse ikke forudså og ikke kunne forventes at forudse denne følge, eller
- b) den er af en sådan art, at det er klart, at det ikke er muligt at have tillid til den misligholdende parts fremtidige opfyldelse.

Artikel 88

Undskyldelig misligholdelse

1. En parts misligholdelse af en forpligtelse er undskyldelig, hvis den skyldes en hindring, som ligger uden for partens kontrol, og parten ikke kunne forventes at have taget forhindringen i betragtning ved aftalens indgåelse eller at have undgået eller overvundet hindringen eller dens følger.
2. Hvis hindringen kun er midlertidig, er misligholdelsen undskyldelig, så længe hindringen foreligger. Hvis forsinkelsen udgør en væsentlig misligholdelse, kan den anden part dog behandle den som en sådan.
3. Den part, der ikke er i stand til at opfylde aftalen, har pligt til at sikre, at den anden part får meddelelse om hindringen og dens følger for muligheden for opfyldelse uden unødigt ophold, efter at den første part bliver eller kunne forventes at være blevet bekendt med disse forhold. Den anden part har krav på erstatning **i henhold til kapitel 16** for tab, som skyldes tilsidesættelsen af denne pligt. [**Ændring 176**]

Artikel 89

Ændring i omstændighederne

1. En part skal opfylde sine forpligtelser, selv om opfyldelsen er blevet mere byrdefuld, enten fordi omkostningerne ved opfyldelse er steget, eller fordi værdien af modydelsen er faldet.

Hvis opfyldelsen bliver uforholdsmæssigt byrdefuld på grund af en ekstraordinær ændring i omstændighederne, har parterne pligt til at indlede forhandlinger med henblik på at tilpasse aftalen eller bringe den til ophør.

2. Hvis det ikke lykkes parterne at nå til enighed inden et rimeligt tidsrum, kan en retsinstant efter begæring fra en af parterne
- a) tilpasse aftalen, så den kommer i overensstemmelse med det, som det er rimeligt at antage, at parterne ville være nået til enighed om på tidspunktet for aftalens indgåelse, hvis de havde taget ændringen i omstændighederne i betragtning, eller
- b) bringe aftalen til ophør, jf. artikel 8, på et tidspunkt og på vilkår, som retsinstanten fastsætter.
3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse, hvis
- a) ændringen i omstændighederne indtrådte efter det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået
- b) den part, der påberåber sig ændringen i omstændighederne, ikke da tog i betragtning og ikke kunne forventes at tage i betragtning, at der kunne ske en sådan ændring i omstændighederne, eller at ændringen kunne være af et sådant omfang, og
- c) den forurettede part, **der påberåber sig ændringen i omstændighederne**, ikke påtog sig og ikke med rimelighed kunne anses for at have påtaget sig risikoen for ændringen i omstændighederne. [**Ændring 177**]
4. I stk. 2 og 3 forstås ved en »retsinstant« også voldgiftsretter.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 90

Udvidet anvendelse af reglerne om betaling og om varer eller digitalt indhold, køber ikke har taget imod

1. Medmindre der er fastsat noget andet, finder reglerne om købers betaling af prisen i kapitel 12 med de nødvendige tilpasninger anvendelse på andre betalinger.
2. Artikel 97 finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på andre tilfælde, hvor en person fortsat er i besiddelse af varer eller digitalt indhold på grund af en andens unkladelse af at tage imod varerne eller indholdet, når den anden er forpligtet hertil.

Kapitel 10

Sælgerens forpligtelser

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 91

Sælgerens hovedforpligtelser

Sælgeren af en vare eller leverandøren af digitalt indhold (i denne del benævnt »sælger«) skal

- a) levere varen eller det digitale indhold
- b) **overdrage eller forpligte sig til at** overdrage ejendomsretten til varen, herunder det fysiske medium, som det digitale indhold leveres på [Ændring 178]
- c) sikre, at varen eller det digitale indhold er i overensstemmelse med aftalen
- d) sikre, at køberen har ret til at bruge det digitale indhold i overensstemmelse med aftalen, og
- e) udlevere de dokumenter, der repræsenterer eller vedrører varerne, eller de dokumenter, der vedrører det digitale indhold, hvis dette kræves i henhold til aftalen.

Artikel 91a**Ejendomsforbehold**

Er der opnået enighed om en bestemmelse om ejendomsforbehold, er sælgeren ikke forpligtet til at overdrage ejendomsretten til varerne, inden køberen har opfyldt betingelsen om at betale den pris, der var aftalt. [Ændring 179]

Artikel 92

Tredjemands opfyldelse af aftalen

1. Sælger kan overdrage til en anden at opfylde aftalen, medmindre det i henhold til aftalevilkårene skal være sælger, der opfylder den personligt.
2. En sælger, der pålægger en anden at opfylde aftalen, er stadig ansvarlig for opfyldelsen.
3. I forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren træffe bestemmelse om, at stk. 2 ikke skal finde anvendelse, eller fravige eller ændre bestemmelsens retsvirkninger.

Afdeling 2

Resultater

Artikel 93

Leveringssted

1. Kan leveringsstedet ikke fastslås på anden måde, er det

Onsdag den 26. februar 2014

- a) i tilfælde af en aftale om forbruger køb eller en aftale **mellem en erhvervsdrivende og en forbruger** om levering af digitalt indhold, ~~som er en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, og i tilfælde, hvor sælger har påtaget sig at besørge transporten til køberen,~~ forbrugerens bopæl på tidspunktet for aftalens indgåelse [**Ændring 180**]
- b) i andre tilfælde
- i) hvor købsaftalen omfatter transport af varen, der skal udføres af en fragtfører eller en række fragtførere, det nærmeste opsamlingssted for den første fragtfører
- ii) hvor aftalen ikke omfatter transport, sælgers forretningssted ved indgåelsen af aftalen.
2. Har sælger mere end et forretningssted, er forretningsstedet i stk. 1, litra b), det, som har den nærmeste forbindelse med leveringsforpligtelsen.

Artikel 94

Leveringsmåde

1. Medmindre andet er aftalt, skal sælger opfylde forpligtelsen til at levere
- a) i tilfælde af en aftale om forbruger køb eller en aftale **mellem en erhvervsdrivende og en forbruger** om levering af digitalt indhold, ~~som er en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, og i tilfælde, hvor sælger har påtaget sig at besørge transporten til køberen,~~ ved at overgive den fysiske besiddelse af eller kontrollen over varen eller det digitale indhold til forbrugeren [**Ændring 181**]
- b) i andre tilfælde, hvor aftalen omfatter en fragtførers transport af varen, ved at overgive varen til den første fragtfører med henblik på videreforsendelse til køberen og ved at overdrage køberen de nødvendige dokumenter til at sætte køberen i stand til at overtage varen fra den fragtfører, der har varen, eller
- c) i tilfælde, der ikke er omfattet af litra a) eller b), ved at stille varen eller det digitale indhold eller, hvis det er aftalt, at sælgeren kun skal levere dokumenterne, der repræsenterer varerne, dokumenterne til rådighed for køberen.
2. I stk. 1, litra a) og c), omfatter forbruger og køber også tredjemand, der ikke er fragtfører, og som forbrugeren eller køberen har udpeget i henhold til aftalen.

Artikel 95

Leveringstiden

1. Når leveringstiden ikke kan fastsættes på anden måde, skal varen eller det digitale indhold leveres ~~uden unødigt ophold inden en rimelig frist,~~ efter ~~aftalens indgåelse~~ **at aftalen blev indgået.** [**Ændring 182**]
2. Ved aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger skal den erhvervsdrivende, medmindre parterne har aftalt noget andet, levere varen eller det digitale indhold senest 30 dage efter aftalens indgåelse.

Artikel 96

Sælgers forpligtelser med hensyn til transport af varen

1. Når sælger i henhold til aftalen skal sørge for varens transport, skal sælgeren indgå de aftaler, som kræves til transport til det angivne sted med de transportmidler, der efter omstændighederne er passende, og på sædvanlige vilkår for sådan transport.
2. Hvis sælgeren i henhold til aftalen overgiver varen til en fragtfører, og varen ikke tydeligt er udskilt som den vare, der skal leveres i henhold til aftalen, ved mærkning af varen, i forsendelsesdokumenter eller på anden måde, skal sælgeren give køberen meddelelse om forsendelsen og samtidig specificere varen.
3. Hvis det ikke er bestemt i aftalen, at sælgeren skal forsikre transporten af varen, skal sælgeren på køberens anmodning give køberen alle tilgængelige oplysninger, der er nødvendige for, at køberen kan tegne en sådan forsikring.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 97

Varer eller digitalt indhold, køber ikke har taget imod

1. En sælger, der fortsat er i besiddelse af varen eller det digitale indhold, fordi køberen ikke har opfyldt sin forpligtelse til at tage imod levering, skal træffe rimelige foranstaltninger til at beskytte og bevare den.
2. Sælgeren frigøres fra sin forpligtelse til at levere, hvis sælgeren
 - a) anbringer varen eller det digitale indhold til opbevaring hos tredjemand på købers vegne på rimelige vilkår og meddeler køberen dette, eller
 - b) sælger varen eller det digitale indhold på rimelige vilkår efter at have givet køberen meddelelse herom og betaler nettoudbyttet til køberen.
3. Sælgeren har ret til at få refunderet de rimelige omkostninger, han har afholdt, eller tilbageholde dem af udbyttet fra salget.

~~Artikel 98~~~~Retsvirkninger for risikoens overgang~~~~Leveringens retsvirkninger for risikoens overgang er reguleret i kapitel 14. [Ændring 183]~~

Afdeling 3

Varens og det digitale indholds overensstemmelse med aftalen

Artikel 99

Overensstemmelse med aftalen

1. For at være i overensstemmelse med aftalen skal varen eller det digitale indhold
 - a) være af den mængde og kvalitet, der er fastsat i aftalen, og svare til aftalens beskrivelse
 - b) være emballeret eller pakket på den måde, som er fastsat i aftalen, og
 - c) leveres med eventuelt tilbehør, installationsvejledning eller andre instrukser, som skal medfølge i henhold til aftalen.
2. For at være i overensstemmelse med aftalen skal varen eller det digitale indhold også opfylde kravene i artikel 100, 101 og 102, medmindre parterne har aftalt noget andet.
3. I aftaler ~~om forbruger køb~~ **mellem en erhvervsdrivende og en forbruger** er en aftale om at fravige kravene i artikel 100, **101 og 102** ~~og 103~~ til skade for forbrugeren kun gyldig, hvis forbrugeren ved aftalens indgåelse kendte til varens eller det digitale indholds særlige stand og accepterede varen eller det digitale indhold som værende i overensstemmelse med aftalen, da den blev indgået. [Ændring 184]
4. I aftaler om forbruger køb kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at stk. 3 ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 100

Betingelser for, at varen og det digitale indhold er i overensstemmelse med aftalen

Varen eller det digitale indhold skal

- a) være egnet til de særlige formål, som sælger er blevet gjort bekendt med på tidspunktet for aftalens indgåelse, medmindre det fremgår af omstændighederne, at køber ikke regnede med, eller ikke med rimelighed kunne regne med sælgers faglige dygtighed og dømmekraft
- b) være egnet til de formål, til hvilke varer eller digitalt indhold af den samme beskrivelse sædvanligvis vil blive anvendt

Onsdag den 26. februar 2014

- c) have den kvalitet, der svarer til en vareprøve eller model af varen eller det digitale indhold, som sælger har forelagt køber
- d) være emballeret eller pakket på en måde, der er sædvanlig for en sådan vare, eller, hvor en sådan måde ikke findes, på en måde, som er forsvarlig for at bevare og beskytte varen
- e) leveres med eventuelt tilbehør, installationsvejledning eller andre instrukser, som køberen kan forvente at modtage
- f) have de egenskaber og den ydeevne, der er angivet i en erklæring forud for aftalens indgåelse, som i henhold til artikel 69 indgår i aftalevilkårene, og
- g) have de egenskaber og den ydeevne, som køberen kan forvente, **herunder udseende og fravær af mangler**. Ved afgørelsen af, hvad ~~forbrugeren~~ **køberen** kan forvente af det digitale indhold, skal der tages hensyn til, om det digitale indhold blev leveret mod betaling af en pris **eller en modydelse**. [**Ændring 185**]

Artikel 101

Forkert installation i forbindelse med en aftale om forbrugerkøb

1. Når varer eller digitalt indhold, der er leveret i henhold til en aftale om forbrugerkøb, er installeret forkert, anses mangler, der skyldes den forkerte installation, for at være mangler ved varen eller det digitale indhold, hvis
 - a) varen eller det digitale indhold er installeret af sælgeren eller på sælgerens vegne, eller
 - b) varen eller det digitale indhold skulle installeres af forbrugeren, og den forkerte installation skyldtes en mangel ved installationsvejledningen.
2. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 102

Tredjemands rettigheder eller krav

1. Varen skal være fri for tredjemands ret og krav, som ikke er åbenbart grundløse, og det skal være kontrolleret, at det digitale indhold ikke krænker tredjemands ret eller krav, som ikke er åbenbart grundløse.
2. For så vidt angår rettigheder og krav på grundlag af intellektuel ejendomsret skal varen, medmindre andet er bestemt i stk. 3 og 4, være fri for tredjemands ret og krav, som ikke er åbenbart grundløse, og det skal være kontrolleret, at det digitale indhold ikke krænker tredjemands ret eller krav, som ikke er åbenbart grundløse
 - a) efter loven i den stat, hvor varen eller det digitale indhold skal bruges i henhold til aftalen, eller hvis dette ikke er aftalt, efter loven i den stat, hvor køberen har sit forretningssted, eller i aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, hvor forbrugeren ved indgåelsen af aftalen har opgivet at have bopæl, og
 - b) som sælgeren var bekendt med eller kunne forventes at være bekendt med ved aftalens indgåelse.
3. **Stk. 2 finder ikke anvendelse:**
 - a) ved aftaler mellem erhvervsdrivende ~~finder stk. 2 ikke anvendelse~~, når køberen kendte til eller kunne forventes at kende til rettighederne eller kravene på grundlag af intellektuel ejendomsret ved indgåelsen af aftalen

Onsdag den 26. februar 2014

4. **b)** ved aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger ~~finder stk. 2 ikke anvendelse~~, når forbrugeren kendte til rettighederne eller kravene på grundlag af intellektuel ejendomsret ved indgåelsen af aftalen. [**Ændring 186**]

5. Ved aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 103

~~Begrænsning med hensyn til digitalt indholds overensstemmelse med aftalen~~

~~Digitalt indhold anses ikke for at være behæftet med en mangel, alene fordi det efter indgåelsen af aftalen er blevet muligt at få digitalt indhold, der er opdateret.~~ [**Ændring 187**]

Artikel 104

Købers kendskab til mangler i forbindelse med aftaler mellem erhvervsdrivende

~~I en aftale mellem erhvervsdrivende er~~ Sælgeren **er** ikke ansvarlig for en mangel ved varen, hvis køberen ved aftalens indgåelse var vidende om **manglen. Ved aftaler mellem erhvervsdrivende gælder dette også, hvis køber** ~~eller~~ ikke kunne være uvidende om manglen. [**Ændring 188**]

Artikel 105

Det relevante tidspunkt for mangelsbedømmelsen

1. Sælgeren er ansvarlig for mangler, der forelå på tidspunktet for risikoens overgang til køber, jf. kapitel 14.
2. I aftaler ~~om forbruger køb~~ **mellem en erhvervsdrivende og en forbruger** antages en mangel, der bliver synlig inden seks måneder efter tidspunktet for risikoens overgang til køber, at have foreligget ved risikoens overgang, medmindre dette er uforeneligt med varens eller det digitale indholds art eller med manglens art. [**Ændring 189**]
3. I tilfælde omfattet af artikel 101, stk. 1, litra a), skal tidspunktet for risikoens overgang til køber i nærværende artikels stk. 1 og 2 forstås som det tidspunkt, hvor installationen er fuldført. I tilfælde omfattet af artikel 101, stk. 1, litra b), skal det forstås som det tidspunkt, hvor forbrugeren havde haft rimelig tid til at installere varen eller det digitale indhold.
4. Når det digitale indhold senere skal opdateres af den erhvervsdrivende, **eller når den erhvervsdrivende leverer komponenterne særskilt**, sikrer den erhvervsdrivende, at det digitale indhold fortsat er i overensstemmelse med aftalen i hele aftalens gyldighedsperiode. [**Ændring 190**]
5. I aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Kapitel 11

Købers misligholdelsesbeføjelser

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 106

Oversigt over køberens misligholdelsesbeføjelser

1. I tilfælde af sælgerens misligholdelse kan køberen, **når de særlige betingelser for de respektive misligholdelsesbeføjelser er opfyldt**, gøre et af følgende: [**Ændring 191**]
 - a) kræve opfyldelse, hvilket omfatter naturalopfyldelse, reparation eller omlevering af varen eller det digitale indhold, jf. afdeling 3 i dette kapitel

Onsdag den 26. februar 2014

- b) tilbageholde køberens egen opfyldelse, jf. afdeling 4 i dette kapitel
 - c) bringe aftalen til ophør, jf. afdeling 5 i dette kapitel, og kræve tilbagebetaling af prisen, hvis den allerede er blevet betalt, jf. kapitel 17
 - d) foretage et afslag i prisen, jf. afdeling 6 i dette kapitel, og
 - e) kræve erstatning i henhold til kapitel 16.
2. Hvis køberen er en erhvervsdrivende
- a) gælder køberens ret til at anvende alle andre misligholdelsesbeføjelser end tilbageholdelse af sin opfyldelse kun, for så vidt som sælgeren ikke foretager afhjælpning, jf. afdeling 2 i dette kapitel, og
 - b) køberens ret til at påberåbe sig mangler gælder kun, for så vidt kravene til undersøgelse og meddelelse i afdeling 7 i dette kapitel er opfyldt.
3. Hvis køberen er en forbruger
- a) er sælgerens afhjælpning uden betydning for køberens rettigheder, **og undtagen når de vedrører varer eller digitalt indhold, som er tilvirket, fremstillet eller ændret i overensstemmelse med forbrugers specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg, eller [Ændring 192]**
 - b) kravene til undersøgelse og meddelelse i afdeling 7 i dette kapitel finder ikke anvendelse.
4. Hvis sælgerens misligholdelse er undskyldelig, kan køberen anvende enhver af beføjelserne i stk. 1 med undtagelse af at kræve opfyldelse og erstatning.
5. Køberen kan ikke anvende beføjelserne i stk. 1 i det omfang, køberen var årsag til sælgerens misligholdelse.
6. Beføjelser, der ikke er uforenelige med hinanden, kan anvendes samtidig.

Artikel 107

Begrænsning af beføjelserne ved digitalt indhold, der ikke leveres mod betaling af en pris **eller enhver anden modydelse**

-1. Når digitalt indhold leveres mod en anden modydelse end betaling af pris, kan køberen anvende enhver af misligholdelsesbeføjelserne i artikel 106, stk. 1, undtagen afslag i prisen som omhandlet i dette stykkes litra d).

1. Når digitalt indhold ikke leveres mod ~~betaling af en pris~~ **en modydelse**, kan køberen ikke anvende misligholdelsesbeføjelserne i artikel 106, stk. 1, litra a) til d). Køberen kan kun rejse krav om erstatning i henhold til artikel 106, stk. 1, litra e), for tab eller skade, som på grund af manglerne ved det leverede digitale indhold er forvoldt på køberens ejendom, herunder på hardware, software og data, dog ikke om erstatning af fortjeneste, som køberen ikke har fået på grund af skaden. **[Ændring 193]**

Artikel 108

Ufravigelige regler

I aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at dette kapitel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dets retsvirkninger, før forbrugeren har gjort den erhvervsdrivende opmærksom på manglen.

Afdeling 2

Sælgers afhjælpning

Artikel 109

Sælgers afhjælpning

1. En sælger, der har tilbudt opfyldelse før det aftalte tidspunkt, og som har fået meddelelse om, at opfyldelsen er mangelfuld i forhold til aftalen, kan tilbyde ny, mangelfri opfyldelse, hvis det kan ske inden for den frist, der er fastsat for opfyldelse.

Onsdag den 26. februar 2014

2. I tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 1, kan en sælger, der har tilbudt opfyldelse, der er mangelfuld i forhold til aftalen, uden unødigt ophold efter at have fået meddelelse om misligholdelsen tilbyde afhjælpning for sælgers egen regning.
 3. Det udelukker ikke et tilbud om afhjælpning, at aftalen bringes til ophør ved en meddelelse herom.
 4. Køberen kan kun afslå et tilbud om afhjælpning, hvis
- a) køberen er en forbruger og køberens misligholdelsesbeføjelser ikke omfatter sælgerens afhjælpning i henhold til artikel 106, stk. 3, litra a) [Ændring 194]**
- a) afhjælpning ikke kan ske straks eller uden væsentlig ulempe for køberen
 - b) køberen har grund til at antage, at han ikke kan stole på sælgerens opfyldelse for fremtiden, eller
 - c) forsinkelse med opfyldelsen ville udgøre en væsentlig misligholdelse.
5. Sælgeren har en rimelig frist til at foretage afhjælpningen. **Ved aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er den rimelige frist højst 30 dage. [Ændring 195]**
 6. Køberen kan tilbageholde opfyldelsen i afventning af afhjælpningen, men de af køberens rettigheder, der er uforenelige med at indrømme sælgeren en frist til at foretage afhjælpning, udsættes til fristens udløb.
 7. Uanset afhjælpningen har køberen fortsat ret til at kræve erstatning **i henhold til kapitel 16** for forsinkelse samt for skade, der er forvoldt eller ikke er forhindret af afhjælpningen. **[Ændring 196]**

Afdeling 3

Krav om opfyldelse

Artikel 110

Krav om opfyldelse af sælgerens forpligtelser

1. Køberen har ret til at kræve opfyldelse af sælgerens forpligtelser., **der**
 - ~~2. Den opfyldelse, der kan stilles krav om, omfatter afhjælpning uden vederlag af en opfyldelse, der er mangelfuld i forhold til aftalen. [Ændring 197]~~
 3. Der kan ikke stilles krav om opfyldelse, når
- a) det ville være umuligt eller er blevet ulovligt at foretage opfyldelse, eller
 - b) byrden eller udgiften ved opfyldelse ville være uforholdsmæssigt stor i forhold til den fordel, køberen ville opnå ved det.

Artikel 111

Forbrugerens valg mellem afhjælpning i form af reparation eller omlevering

1. Når den erhvervsdrivende ved en aftale om forbruger køb skal afhjælpe en mangel i henhold til artikel 110, ~~stk. 2~~, kan forbrugeren vælge mellem reparation og omlevering, medmindre det valgte ville være ulovligt eller umuligt eller i forhold til den anden mulighed ville påføre sælgeren udgifter, der ville være uforholdsmæssigt store under hensyn til **[Ændring 198]**
- a) den værdi, varen ville have, hvis den var mangelfri
 - b) manglens betydning, og
 - c) om den alternative afhjælpning kunne foretages uden væsentlig ulempe for forbrugeren.
2. Når forbrugeren har stillet krav om afhjælpning af manglen ved reparation eller omlevering i henhold til stk. 1, kan forbrugeren kun anvende andre misligholdelsesbeføjelser, hvis

Onsdag den 26. februar 2014

- a) den erhvervsdrivende ikke har tilendebragt reparationen eller omleveringen inden en rimelig frist, der ikke må overstige 30 dage. ~~Forbrugeren kan dog tilbageholde sin opfyldelse under afventning heraf.~~
- b) **den erhvervsdrivende indirekte eller direkte har afslået at bringe varen i overensstemmelse med aftalen**
- c) **den samme fejl er opstået igen efter en reparation eller omlevering. [Ændring 199]**

Artikel 112

Tilbagelevering i forbindelse med omlevering

1. Når sælgeren har afhjulpet manglen ved omlevering, har sælgeren en ret og en pligt til at tage det tilbage, der er sket omlevering for, for egen regning.
2. Køberen skal ikke betale for brug af det, der er sket omlevering for, i tiden forud for omleveringen.

Afdeling 4

Tilbageholdelse af opfyldelsen af køberens forpligtelser

Artikel 113

Ret til at tilbageholde opfyldelsen

1. En køber, der skal opfylde aftalen samtidig med eller efter sælgerens opfyldelse, har ret til at tilbageholde opfyldelsen, indtil sælgeren har tilbudt at opfylde aftalen eller har opfyldt den.
2. En køber, der skal opfylde aftalen, inden sælgeren foretager opfyldelse, og som har en rimelig grund til at tro, at sælgeren ikke vil opfylde aftalen, når tiden er inde til sælgers opfyldelse, kan tilbageholde sin opfyldelse, så længe den rimelige grund til at tro dette foreligger.
3. Den opfyldelse, der kan tilbageholdes i henhold til denne artikel, er hele opfyldelsen eller en del af den i det omfang, det er berettiget under hensyn til misligholdelsen. Når sælgerens forpligtelser skal opfyldes i flere dele eller på anden måde kan opdeles, kan køberen kun tilbageholde opfyldelsen med hensyn til den del, der ikke er blevet opfyldt, medmindre sælgerens misligholdelse berettiger en tilbageholdelse af køberens opfyldelse i dens helhed.

3a. I en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan hele opfyldelsen tilbageholdes, med mindre en sådan tilbageholdelse står i et misforhold til manglens betydning. [Ændring 200]

Afdeling 5

Aftalens ophør

Artikel 114

Ophør på grund af misligholdelse

1. Køberen kan bringe aftalen til ophør, jf. artikel 8, hvis sælgerens misligholdelse af aftalen er væsentlig, jf. artikel 87, stk. 2.
2. I aftaler om forbrugerkøb og i aftaler om levering af digitalt indhold indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, hvor misligholdelsen består i, at varen er mangelfuld, kan forbrugeren bringe aftalen til ophør, medmindre manglen er uvæsentlig.

Artikel 115

Ophør på grund af forsinkelse med leveringen efter meddelelse om yderligere frist for opfyldelse

1. Køberen kan bringe aftalen til ophør i tilfælde af forsinkelse med leveringen, der ikke i sig selv er væsentlig, hvis køberen giver meddelelse om en yderligere frist for opfyldelse af en rimelig varighed, og sælgeren ikke opfylder aftalen inden for denne frist.

Onsdag den 26. februar 2014

2. Den yderligere frist i stk. 1 anses for at have en rimelig varighed, hvis sælgeren ikke gør indsigelse mod den uden unødigt ophold.
3. Når aftalen i henhold til meddelelsen automatisk bringes til ophør, hvis sælgeren ikke foretager opfyldelse inden for den i meddelelsen fastsatte frist, ophører aftalen ved fristens udløb uden yderligere meddelelser.

Artikel 116

Ophør på grund af misligholdelse

Køberen kan bringe aftalen til ophør, inden der skal ske opfyldelse, hvis sælgeren har erklæret, eller det på anden måde er klart, at der vil ske misligholdelse, og misligholdelsen ville være en tilstrækkelig grund til at bringe aftalen til ophør.

Artikel 117

Omfanget af retten til at bringe aftalen til ophør

1. Når sælgerens forpligtelser i henhold til aftalen skal opfyldes i flere dele eller på anden måde kan opdeles, og der foreligger en grund til i henhold til denne afdeling at bringe en del af aftalen til ophør, som en del af prisen kan henføres til, kan køberen kun bringe aftalen til ophør med hensyn til den pågældende del.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis køberen ikke kan forventes at acceptere opfyldelse af de øvrige dele, eller misligholdelsen er af en sådan art, at der er grund til at bringe aftalen til ophør i dens helhed.
3. Hvis sælgerens forpligtelser i henhold til aftalen ikke kan opdeles, eller der ikke kan henføres en del af prisen til den pågældende del af aftalen, kan køberen kun bringe aftalen til ophør, hvis misligholdelsen er af en sådan art, at der er grund til at bringe aftalen til ophør i dens helhed.

Artikel 118

Meddelelse om, at aftalen bringes til ophør

Retten til at bringe en aftale til ophør i henhold til denne afdeling udøves ved at give sælgeren meddelelse.

Artikel 119

Tab af retten til at bringe aftalen til ophør

1. Køberen mister retten til at bringe aftalen til ophør i henhold til denne afdeling, hvis der ikke gives meddelelse om, at aftalen bringes til ophør, inden ~~en rimelig frist~~ **to måneder** regnet fra det tidspunkt, hvor retten opstod, eller hvor køberen blev bekendt med eller, **hvis køberen er erhvervsdrivende, at køberen** kunne forventes at blive bekendt med misligholdelsen, hvis dette skete senere.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse,
 - a) ~~hvis køberen er en forbruger, eller~~
 - b) hvis aftalen slet ikke er blevet opfyldt, og det ikke er blevet tilbudt at opfylde aftalen. [**Ændring 201**]

Afdeling 6

Afslag i prisen

Artikel 120

Ret til afslag i prisen

1. En køber, som accepterer en mangelfuld opfyldelse, kan foretage afslag i prisen. Afslaget skal fastsættes forholdsmæssigt på grundlag af den lavere værdi på opfyldelsestidspunktet af det, der er modtaget til opfyldelse af aftalen, sammenlignet med værdien af det, der skulle være modtaget ved mangelfri opfyldelse.

Onsdag den 26. februar 2014

2. En køber, der har ret til at foretage afslag i prisen i henhold til stk. 1, og som allerede har betalt et beløb, der overstiger prisen efter afslag, kan kræve det for meget betalte tilbagebetalt af sælgeren.
3. En køber, der foretager afslag i prisen, kan ikke tillige kræve erstatning *i henhold til kapitel 16* for det tab, der er godtgjort ved afslaget, men har fortsat ret til erstatning for andre tab, han måtte have lidt. [Ændring 202]

Afdeling 7

Krav om undersøgelse og meddelelse ved aftaler mellem erhvervsdrivende

Artikel 121

Undersøgelse af varen ved aftaler mellem erhvervsdrivende

1. I aftaler mellem erhvervsdrivende forventes køberen at undersøge varen *eller det digitale indhold*, eller lade den undersøge så hurtigt, som det er rimeligt, og ikke senere end 14 dage efter leveringen af varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse. [Ændring 203]
2. Hvis aftalen omfatter transport af varen, kan undersøgelsen udsættes, til varen når frem til bestemmelsesstedet.
3. Hvis varen omdirigeres under transit eller videresendes af køberen, før køberen har haft rimelig lejlighed til at undersøge den, og sælgeren ved indgåelse af aftalen vidste eller kunne forventes at vide, at der muligvis ville ske omdirigering eller videresendelse, kan undersøgelsen udsættes, til varen når frem til det nye bestemmelsessted.

Artikel 122

Krav om meddelelse om mangler ved aftaler om køb mellem erhvervsdrivende

1. I aftaler mellem erhvervsdrivende kan køberen ikke påberåbe sig mangler, hvis køberen ikke giver sælgeren meddelelse inden for en rimelig frist med angivelse af, hvori manglen består. **Køberen kan stadig sænke prisen eller kræve erstatning undtagen for tab af fortjeneste, hvis denne har en rimelig begrundelse for ikke at give den krævede meddelelse.** [Ændring 204]

Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor varen leveres, eller hvor køberen bliver bekendt med eller kunne forventes at blive bekendt med manglen, hvis dette tidspunkt ligger efter varens levering.

2. Køberen mister retten til at påberåbe sig manglen, hvis køberen ikke giver sælgeren meddelelse om manglen inden to år fra det tidspunkt, hvor varen blev overgivet til køberen i henhold til aftalen.
3. Når parterne har aftalt, at varen skal være egnet til et bestemt formål eller til sit sædvanlige formål i et bestemt tidsrum, udløber fristen til at give meddelelse i stk. 2 først, når det aftalte tidsrum er udløbet.
4. Stk. 2 finder ikke anvendelse i forbindelse med tredjemands krav eller rettigheder, der er omhandlet i artikel 102.
5. Køberen har ikke pligt til at give sælgeren meddelelse om, at ikke alle varerne er blevet leveret, hvis køberen har grund til at antage, at de resterende varer vil blive leveret.
6. Sælgeren kan ikke påberåbe sig denne artikel, hvis manglen vedrører forhold, som sælgeren var bekendt med eller kunne forventes at være bekendt med, og som sælgeren ikke oplyste køberen om.

Onsdag den 26. februar 2014

Kapitel 12

Køberens forpligtelser

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 123

Køberens hovedforpligtelser

1. Køberen skal
 - a) betale prisen
 - b) tage imod levering af varen eller det digitale indhold og
 - c) tage imod de dokumenter, der repræsenterer eller vedrører varerne, eller de dokumenter, der vedrører det digitale indhold, hvis dette kræves i henhold til aftalen.
2. **For aftaler om levering af digitalt indhold gælder følgende:**
 - a) stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse ~~på en aftale om levering af digitalt indhold~~, hvis det digitale indhold ikke skal leveres mod betaling af en pris.
 - b) **stk. 1, litra b) finder ikke anvendelse, hvis det digitale indhold ikke leveres på et fysisk medium. [Ændring 205]**

Afdeling 2

Betaling af prisen

Artikel 124

Betalingsmidler

1. Betaling skal foretages med de betalingsmidler, der er angivet i aftalevilkårene, eller hvis dette ikke er angivet, med de betalingsmidler, der anvendes i sædvanlig forretningspraksis på det sted, hvor der skal ske betaling, under hensyntagen til handlens art.
2. En sælger, der accepterer en check eller anden betalingsanvisning eller et løfte om betaling, formodes kun at gøre dette på betingelse af, at anvisningen bliver efterkommet eller løftet indfriet. Sælgeren kan få tvangsfuldbyrdet den oprindelige betalingsforpligtelse, hvis anvisningen ikke efterkommes, eller løftet ikke indfries.
3. Køberens oprindelige forpligtelse bortfalder, hvis sælgeren accepterer et løfte om betaling fra en tredjemand, med hvem sælgeren har en allerede gældende ordning om, at sælgeren accepterer tredjemands løfte som betalingsmiddel.
4. Ved aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er forbrugeren ikke forpligtet til at bære udgiften til gebyrer i forbindelse med brug af et bestemt betalingsmiddel, hvis gebyrerne overstiger de udgifter, den erhvervsdrivende har til brug af betalingsmidlet.

Artikel 125

Betalingssted

1. Når det ikke på anden måde kan afgøres, hvor der skal ske betaling, er betalingsstedet sælgerens forretningssted ved indgåelsen af aftalen.
2. Hvis sælgeren har mere end et forretningssted, er betalingsstedet det af sælgers forretningssteder, som har den nærmeste forbindelse med betalingsforpligtelsen.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 126
Betalingstidspunkt

1. Prisen forfalder til betaling ved levering.
2. Sælgeren kan afslå et tilbud om betaling inden forfaldstiden, hvis sælgeren har en berettiget interesse heri.

Artikel 127
Tredjemands betaling

1. Køberen kan pålægge en anden at foretage betalingen. En køber, der pålægger en anden at foretage betalingen, er stadig ansvarlig for betalingen.
2. Sælgeren kan ikke afvise at tage imod betaling fra tredjemand, hvis
 - a) tredjemand handler med køberens samtykke, eller
 - b) tredjemand har en berettiget interesse i at betale, og køberen ikke har betalt rettidigt, eller det er klart, at køberen ikke vil betale rettidigt.
3. Ved tredjemands betaling i henhold til stk. 1 eller 2 frigøres køberen fra sin forpligtelse over for sælgeren.
4. Når sælgeren accepterer betaling fra tredjemand under omstændigheder, der ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, frigøres køberen fra sin forpligtelse over for sælgeren, men sælgeren bærer ansvaret over for køberen **i henhold til kapitel 16** for tab, der forvoldes derved. [**Ændring 206**]

Artikel 128
Betaling, når der er flere betalingsforpligtelser

1. Når køberen skal foretage flere betalinger til sælgeren, og den betaling, køberen har foretaget, ikke er tilstrækkelig til at dække dem alle, kan køberen på tidspunktet for betaling meddele sælgeren, hvilken forpligtelse betalingen sker til opfyldelse af.
2. Hvis køberen ikke giver meddelelse i henhold til stk. 1, kan sælgeren inden en rimelig frist meddele køberen, hvilken forpligtelse han anser betalingen for at ske til opfyldelse af.
3. Sælgeren kan ikke i henhold til stk. 2 gyldigt anse en betaling for at ske til opfyldelse af en forpligtelse, der endnu ikke er forfalden, eller som er omtvistet.
4. Når ingen af parterne gyldigt har bestemt, hvilken forpligtelse betalingen skal anses for at ske til opfyldelse af, skal betalingen anses for at være sket til opfyldelse af den forpligtelse, der opfylder et af følgende kriterier, der er angivet i prioriteret rækkefølge:
 - a) den forpligtelse, der er forfalden, eller er den første, der forfalder
 - b) den forpligtelse, som sælgeren ikke har nogen sikkerhed for, eller som han har mindst sikkerhed for
 - c) den forpligtelse, der er mest byrdefuld for køberen
 - d) den forpligtelse, der opstod først.

Hvis ingen af disse kriterier er relevante, skal betalingen anses for at ske til forholdsmæssig opfyldelse af samtlige forpligtelser.

5. For så vidt angår stk. 2, 3 og 4, kan betaling kun anses for at ske til opfyldelse af en forpligtelse, der på grund af sin forældelse ikke kan tvangsfuldbyrdes, hvis der ikke er andre forpligtelser, som betalingen kan henføres til i medfør af disse bestemmelser.
6. For så vidt angår den enkelte forpligtelse skal køberens betaling anses for at være sket til dækning for det første af omkostninger, for det andet af renter og for det tredje af hovedstolen, medmindre sælgeren vælger noget andet.

Onsdag den 26. februar 2014

Afdeling 3

Modtagelse af levering

Artikel 129

Modtagelse af levering

Køberen opfylder sin forpligtelse til at tage imod levering ved

- a) at foretage alle de handlinger, som kan forventes, for at sætte sælgeren i stand til at opfylde sin leveringsforpligtelse, og
- b) at modtage varen eller de dokumenter, der repræsenterer varen eller det digitale indhold, hvis dette kræves i henhold til aftalen.

Artikel 130

For tidlig levering og levering af forkert mængde

1. Hvis sælgeren leverer varen eller det digitale indhold inden det aftalte tidspunkt, skal køberen tage imod levering, medmindre køberen har en berettiget interesse i at afslå dette.
2. Hvis sælgeren leverer varen eller det digitale indhold i en mindre mængde end aftalt, skal køberen tage imod levering, medmindre køberen har en berettiget interesse i at afslå dette.
3. Hvis sælgeren leverer varer eller digitalt indhold i en større mængde end aftalt, kan køberen beholde eller afslå den overskydende mængde.
4. Hvis køberen beholder den overskydende mængde, anses den for at være blevet leveret i henhold til aftalen, og køberen skal betale for den til den aftalte sats.
5. I aftaler om forbrugerkøb finder stk. 4 ikke anvendelse, hvis køberen har rimelig grund til at antage, at sælgeren har leveret den overskydende mængde med vilje og uden, at der var tale om en fejl, med viden om, at den ikke var blevet bestilt.
6. Denne artikel finder ikke anvendelse på en aftale om levering af digitalt indhold, hvis det digitale indhold ikke skal leveres mod betaling af en pris.

Kapitel 13

Sælgers misligholdelsesbeføjelser

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 131

Oversigt over sælgers misligholdelsesbeføjelser

1. I tilfælde af køberens misligholdelse kan sælgeren, **når kriterierne for de respektive misligholdelsesbeføjelser er opfyldt**, gøre et af følgende: [**Ændring 207**]
 - a) kræve opfyldelse, jf. afdeling 2 i dette kapitel
 - b) tilbageholde sælgerens egen opfyldelse, jf. afdeling 3 i dette kapitel
 - c) bringe aftalen til ophør, jf. afdeling 4 i dette kapitel, og

Onsdag den 26. februar 2014

- d) kræve renter af prisen eller erstatning, jf. kapitel 16.
2. Hvis køberens misligholdelse er undskyldelig, kan sælgeren anvende enhver af beføjelserne i stk. 1 med undtagelse af ~~at kræve opfyldelse og erstatning. [Ændring 208]~~
3. Sælgeren kan ikke anvende beføjelserne i stk. 1 i det omfang, sælgeren var årsag til køberens misligholdelse.
4. Beføjelser, der ikke er uforenelige med hinanden, kan anvendes samtidig.

Afdeling 2

Krav om opfyldelse

Artikel 132

Fremstilling af krav om opfyldelse af køberens forpligtelser

1. Sælgeren har ret til at inddrive betaling af prisen, når den forfalder, og til at kræve opfyldelse af alle andre forpligtelser, køberen har påtaget sig.
2. Når køberen endnu ikke har taget imod levering af varen eller det digitale indhold, og det er klart, at køberen vil være uvillig til at tage imod opfyldelsen, kan sælgeren ikke desto mindre kræve, at køberen tager imod levering, og kan kræve betaling af prisen, medmindre sælgeren kunne have foretaget en rimelig dækningshandel uden væsentligt besvær og uden væsentlige udgifter.

Afdeling 3

Tilbageholdelse af opfyldelsen af sælgerens forpligtelser

Artikel 133

Ret til at tilbageholde opfyldelsen

1. En sælger, der skal opfylde aftalen samtidig med eller efter, at køberen foretager opfyldelse, har ret til at tilbageholde opfyldelsen, indtil køberen har tilbudt at opfylde aftalen eller har opfyldt den.
2. En sælger, der skal opfylde aftalen, inden køberen foretager opfyldelse, og som har en rimelig grund til at tro, at køberen ikke vil opfylde aftalen, når tiden er inde til køberens opfyldelse, kan tilbageholde sin opfyldelse, så længe den rimelige grund til at tro dette foreligger. Retten til at tilbageholde opfyldelsen bortfalder dog, hvis køberen giver en tilstrækkelig forsikring om rettidig opfyldelse eller stiller tilstrækkelig sikkerhed.
3. Den opfyldelse, der kan tilbageholdes i henhold til denne artikel, er hele opfyldelsen eller en del af den i det omfang, det er berettiget under hensyn til misligholdelsen. Når køberens forpligtelser skal opfyldes i flere dele eller på anden måde kan opdeles, kan sælgeren kun tilbageholde opfyldelsen med hensyn til den del, der ikke er blevet opfyldt, medmindre der under hensyntagen til køberens misligholdelse er grund til at tilbageholde sælgerens opfyldelse i dens helhed.

Afdeling 4

Aftalens ophør

Artikel 134

Ophør på grund af væsentlig misligholdelse

Sælgeren kan bringe aftalen til ophør, jf. artikel 8, hvis køberens misligholdelse af aftalen er væsentlig, jf. artikel 87, stk. 2.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 135

Ophør på grund af forsinkelse efter meddelelse om yderligere frist for opfyldelse

1. Sælgeren kan bringe aftalen til ophør i tilfælde af forsinkelse med opfyldelsen, der ikke i sig selv er væsentlig, hvis sælgeren giver meddelelse om en yderligere frist for opfyldelse af en rimelig varighed, og køberen ikke opfylder aftalen inden for denne frist.
2. Fristen anses for at have en rimelig varighed, hvis køberen ikke gør indsigelse mod den uden unødigt ophold. I forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan den yderligere frist for opfyldelse ikke udløbe inden udløbet af perioden på 30 dage i artikel 167, stk. 2.
3. Når aftalen i henhold til meddelelsen automatisk bringes til ophør, hvis køberen ikke foretager opfyldelse inden for den i meddelelsen fastsatte frist, ophører aftalen ved fristens udløb uden yderligere meddelelser.
4. I aftaler om forbruger køb kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Artikel 136

Ophør på grund af anticiperet misligholdelse

Sælgeren kan bringe aftalen til ophør, inden der skal ske opfyldelse, hvis køberen har erklæret, eller det på anden måde er klart, at der vil ske misligholdelse, og misligholdelsen vil være væsentlig.

Artikel 137

Omfanget af retten til at bringe aftalen til ophør

1. Når køberens forpligtelser i henhold til aftalen skal opfyldes i flere dele eller på anden måde kan opdeles, og der foreligger en grund til i henhold til denne afdeling at bringe en del af aftalen til ophør, som svarer til en del af sælgerens forpligtelser, der kan udskilles, kan sælgeren kun bringe aftalen til ophør med hensyn til den pågældende del.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis misligholdelsen er væsentlig i forhold til aftalen som helhed.
3. Når køberens forpligtelser ikke i henhold til aftalen skal opfyldes i flere dele, kan sælgeren kun bringe aftalen til ophør, hvis misligholdelsen er væsentlig i forhold til aftalen som helhed.

Artikel 138

Meddelelse om, at aftalen bringes til ophør

Retten til at bringe aftalen til ophør i henhold til denne afdeling udøves ved at give køberen meddelelse.

Artikel 139

Tab af retten til at bringe aftalen til ophør

1. Når der er blevet tilbudt opfyldelse for sent, eller den tilbudte opfyldelse på anden måde er mangelfuld, mister sælgeren retten til at bringe aftalen til ophør i henhold til denne afdeling, medmindre der gives meddelelse om, at aftalen bringes til ophør inden rimelig tid efter det tidspunkt, hvor sælgeren blev bekendt med eller kunne forventes at blive bekendt med tilbuddet om opfyldelse eller manglen.
2. En sælger mister retten til at bringe aftalen til ophør i henhold til artikel 136, medmindre sælgeren giver meddelelse om, at aftalen bringes til ophør inden rimelig tid, efter at denne ret er opstået.
3. Når køberen ikke har betalt prisen eller ikke har opfyldt aftalen på et andet væsentligt punkt, har sælgeren fortsat ret til at bringe aftalen til ophør.

Onsdag den 26. februar 2014

Kapitel 14
Risikoens overgang

Afdeling 1
Almindelige bestemmelser

Artikel 140
Retsvirkning af risikoens overgang

Går varen eller det digitale indhold tabt, eller forringes varen eller det digitale indhold, efter at risikoen er overgået til køberen, fritager dette ikke køberen for hans forpligtelse til at betale prisen, medmindre tabet eller forringelsen skyldes sælgers handling eller undladelse.

Artikel 141
Udskillelse af den vare eller det digitale indhold, aftalen vedrører

Risikoen går først over på køber, når varen eller det digitale indhold klart er blevet udskilt som den vare eller det digitale indhold, der skal leveres i henhold til aftalen, enten ved den oprindelige aftale, ved meddelelse til køber eller på anden måde.

Afdeling 2
Risikoens overgang i aftaler om forbrugerkøb

Artikel 142
Risikoens overgang i aftaler om forbrugerkøb

1. I aftaler om forbrugerkøb overgår risikoen, når forbrugeren eller en tredjemand, som forbrugeren har udpeget, og som ikke er fragtføreren, har fået varen eller det fysiske medium, som det digitale indhold er leveret på, i sin fysiske besiddelse.
2. I aftaler om levering af digitalt indhold, der ikke skal leveres på et fysisk medium, overgår risikoen, når forbrugeren eller en tredjemand, forbrugeren har udpeget hertil, har fået kontrol over det digitale indhold.
3. Medmindre der er tale om en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse, hvis forbrugeren ikke opfylder sin forpligtelse til at tage imod varen eller det digitale indhold, og misligholdelsen ikke er undskyldelig i henhold til artikel 88. I så fald overgår risikoen på det tidspunkt, hvor forbrugeren eller den tredjemand, forbrugeren har udpeget, ville have fået varen i sin fysiske besiddelse eller fået kontrol over det digitale indhold, hvis forpligtelsen til at tage imod dem var blevet opfyldt. [**Ændring 209**]
4. Når forbrugeren sørger for transporten af varen eller det digitale indhold, der leveres på et fysisk medium, og denne mulighed ikke blev tilbudt af den erhvervsdrivende, overgår risikoen, når varen eller det digitale indhold, der leveres på et fysisk medium, overgives til fragtføreren, idet dette er uden virkning for forbrugernes rettigheder over for fragtføreren.
5. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Onsdag den 26. februar 2014

Afdeling 3

Risikoen overgang i aftaler mellem erhvervsdrivende

Artikel 143

~~Tidspunktet for~~ Risikoen overgang i **aftaler mellem erhvervsdrivende** [Ændring 210]

1. I aftaler mellem erhvervsdrivende overgår risikoen, når køberen tager imod levering af varen eller det digitale indhold eller de dokumenter, der repræsenterer den.
2. ~~Stk. 1 gælder kun, for så vidt ikke andet er fastsat i artikel 144, 145 og 146. Hvis varen eller det digitale indhold stilles til rådighed for køberen, og køberen er bekendt hermed, overgår risikoen til køberen på det tidspunkt, hvor køberen skulle have taget imod varen eller det digitale indhold, medmindre køberen havde ret til at tilbageholde modtagelsen af leveringen i henhold til artikel 113.~~

Hvis varen eller det digitale indhold stilles til rådighed for køberen på et andet sted end sælgers forretningssted, overgår risikoen, når der skal ske levering, og køberen er bekendt med, at varen eller det digitale indhold er stillet til rådighed for ham på det pågældende sted. [Ændring 211]

2a. *I en købsaftale, som indebærer transport af varen, og uanset om sælgeren har ret til at beholde de dokumenter, der giver ret til at råde over varen:*

- a) *hvis sælgeren ikke er forpligtet til at overgive varen på et bestemt sted, overgår risikoen til køberen, når varen overgives til den første fragtfører med henblik på videreforsendelse til køberen i henhold til aftalen*
- b) *hvis sælgeren er forpligtet til at overgive varen til en fragtfører på et bestemt sted, overgår risikoen først til køberen, når varen overgives til fragtføreren på dette sted.* [Ændring 212]

2b. *Hvis varerne sælges under transport, overgår risikoen til køberen, når varen overgives til den første fragtfører, eller når aftalen indgås, afhængig af omstændighederne. Risikoen overgår ikke til køberen, hvis sælgeren ved aftalens indgåelse vidste eller kunne forventes at vide, at varen var gået tabt eller var blevet forringet, og denne ikke oplyste køber herom.* [Ændring 213]

Artikel 144

Varer, der stilles til rådighed for køberen

1. ~~Hvis varen eller det digitale indhold stilles til rådighed for køberen, og køberen er bekendt hermed, overgår risikoen til køberen på det tidspunkt, hvor køberen skulle have taget imod varen eller det digitale indhold, medmindre køberen havde ret til at tilbageholde modtagelsen af leveringen i henhold til artikel 113.~~
2. ~~Hvis varen eller det digitale indhold stilles til rådighed for køberen på et andet sted end sælgers forretningssted, overgår risikoen, når der skal ske levering, og køberen er bekendt med, at varen eller det digitale indhold er stillet til rådighed for ham på det pågældende sted.~~ [Ændring 214]

Artikel 145

Transport af varen

1. ~~Denne artikel finder anvendelse på købsaftaler, der er forbundet med transport af varen.~~
2. ~~Hvis sælgeren ikke er forpligtet til at overgive varen på et bestemt sted, overgår risikoen til køberen, når varen overgives til den første fragtfører med henblik på videreforsendelse til køberen i henhold til aftalen.~~

Onsdag den 26. februar 2014

3. Er sælgeren forpligtet til at overgive varen til en fragtfører på et bestemt sted, overgår risikoen først til køberen, når varen overgives til fragtføreren på dette sted.
4. Det har ingen virkning på risikoen overgang, at sælgeren har ret til at beholde de dokumenter, der giver ret til at råde over varen. [**Ændring 215**]

Artikel 146

Salg af varer under transport

1. Denne artikel finder anvendelse på købsaftaler, hvor varerne sælges, mens de er under transport.
2. Risikoen overgår til køberen, når varen overgives til den første fragtfører. Risikoen overgår dog til køberen, når aftalen indgås, hvis dette fremgår af omstændighederne.
3. Hvis sælgeren ved aftalens indgåelse vidste eller kunne forventes at vide, at varen var gået tabt eller var blevet forringet, og han ikke oplyste køber herom, bærer sælgeren risikoen for tabet eller forringelsen. [**Ændring 216**]

Del V

Forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser for parterne i aftaler om relaterede tjenesteydelser

Kapitel 15

Parternes forpligtelser og misligholdelsesbeføjelser

Afdeling 1

Anvendelse af visse almindelige regler om købsaftaler

Artikel 147

Anvendelse af visse almindelige regler om købsaftaler

1. Reglerne i kapitel 9 finder også anvendelse i denne del.
2. Når en købsaftale eller en aftale om levering af digitalt indhold bringes til ophør, ophører eventuelle aftaler om relaterede tjenesteydelser også.

Afdeling 2

Tjenesteyderens forpligtelser

Artikel 148

Forpligtelse til at tilvejebringe resultatet og forpligtelse til at udvise professionel omhu

1. Tjenesteyderen skal tilvejebringe de resultater, der nærmere er angivet i aftalen.
2. Når der ikke er en udtrykkelig eller stiltiende forpligtelse i aftalen til at tilvejebringe et nærmere angivet resultat, skal tjenesteyderen udføre den relaterede tjenesteydelse med den professionelle omhu, som en rimelig tjenesteyder ville udvise, og i overensstemmelse med lovens regler og andre bindende retsregler, der finder anvendelse på den relaterede tjenesteydelse.
3. Ved afgørelsen af, hvad der kræves af tjenesteyderen med hensyn til rimelig professionel omhu, skal der bl.a. tages hensyn til
 - a) arten af de risici, der for kunden er forbundet med udførelsen af den relaterede tjenesteydelse, og deres omfang, hyppighed og påregnelighed.
 - b) hvis der er sket en skade, omkostningerne ved eventuelle forholdsregler, som ville have forhindret denne eller en lignende skade i at ske, og

Onsdag den 26. februar 2014

c) den tid, tjenesteyderen havde til at udføre den relaterede tjenesteydelse.

4. Når den relaterede tjenesteydelse i en aftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger omfatter installation af en vare, skal varen installeres på en sådan måde, at den installerede vare er i overensstemmelse med aftalen, jf. kravene i artikel 101.

5. I forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren træffe bestemmelse om, at stk. 2 ikke skal finde anvendelse, eller fravige eller ændre bestemmelsens retsvirkninger.

Artikel 149

Pligt til at forebygge skade

Tjenesteyderen skal træffe rimelige forholdsregler til at forebygge skade på varen eller det digitale indhold samt personskaade eller andet tab eller skade under udførelsen af den relaterede tjenesteydelse eller som følge af den.

Artikel 150

Tredjemands opfyldelse af aftalen

1. En tjenesteyder kan pålægge en anden at opfylde aftalen, medmindre det skal være tjenesteyderen, der opfylder den personligt.

2. En tjenesteyder, der pålægger en anden at opfylde aftalen, forbliver ansvarlig for opfyldelsen.

3. I forhold mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren træffe bestemmelse om, at stk. 2 ikke skal finde anvendelse, eller fravige eller ændre bestemmelsens retsvirkninger.

Artikel 151

Forpligtelse til at udstede faktura

Når der skal betales en særskilt pris for den relaterede tjenesteydelse, og det ikke ved aftalens indgåelse blev aftalt, at prisen skulle være et samlet beløb, skal tjenesteyderen give kunden en faktura, der klart og forståeligt angiver, hvordan prisen blev beregnet.

Artikel 152

Forpligtelse til at underrette om uventede eller uøkonomiske omkostninger

1. Tjenesteyderen underretter kunden og indhenter kundens samtykke, inden han foretager sig videre, hvis

a) udgiften til den relaterede tjenesteydelse bliver større end allerede oplyst af tjenesteyderen over for kunden, eller

b) den relaterede tjenesteydelse ville koste mere end varens eller det digitale indholds værdi, når den relaterede tjenesteydelse er blevet leveret, for så vidt som tjenesteyderen er bekendt hermed.

2. Undlader tjenesteyderen at indhente kundens samtykke i henhold til stk. 1, kan han ikke kræve en pris, der overstiger den udgift, der allerede er angivet, eller efter omstændighederne værdien af varen eller det digitale indhold, efter at den relaterede tjenesteydelse er blevet leveret.

Afdeling 3

Kundens forpligtelser

Artikel 153

Betaling af prisen

1. Kunden skal betale enhver pris, som i henhold til aftalen skal betales for den relaterede tjenesteydelse.

2. Prisen skal betales, når den relaterede tjenesteydelse er udført, og genstanden for den relaterede tjenesteydelse er stillet til kundens rådighed.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 154

Adgang

Er det nødvendigt, at tjenesteyderen får adgang til kundens lokaler for at udføre den relaterede tjenesteydelse, skal kunden give tjenesteyderen adgang hertil på et rimeligt tidspunkt.

Afdeling 4

Misligholdelsesbeføjelser

Artikel 155

Kundens misligholdelsesbeføjelser

1. I tilfælde af tjenesteyderens misligholdelse har kunden med tilpasningerne i denne artikel de samme misligholdelsesbeføjelser som dem, der er fastsat for køberen i kapitel 11, idet han kan

- a) at kræve naturalopfyldelse
- b) tilbageholde kundens egen opfyldelse
- c) bringe aftalen til ophør
- d) foretage afslag i prisen og
- e) kræve erstatning **i henhold til kapitel 16. [Ændring 218]**

2. Kundens misligholdelsesbeføjelser gælder med forbehold af tjenesteyderens ret til at foretage afhjælpning, ~~uanset om kunden er en forbruger~~, jf. dog stk. 3. **[Ændring 219]**

3. I tilfælde af forkert installation i forbindelse med en aftale om forbruger køb, jf. artikel 101, gælder kundens misligholdelsesbeføjelser, uden at der er forbeholdt tjenesteyderen en ret til at foretage afhjælpning.

4. Er kunden en forbruger, har han ret til at bringe aftalen til ophør ved enhver form for mangel med hensyn til den relaterede tjenesteydelse, der er blevet leveret, medmindre manglen er uvæsentlig.

5. Kapitel 11 finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger, herunder:

- a) ~~med hensyn til tjenesteyderens ret til at foretage afhjælpning ved aftaler mellem en erhvervsdrivende og en forbruger må den rimelige frist i artikel 109, stk. 5, ikke overstige 30 dage~~ **[Ændring 220]**
- b) ~~artikel 111 og 112 finder ikke anvendelse på kundens ret til at kræve afhjælpning af den mangelfulde opfyldelse, og~~ **[Ændring 221]**
- c) artikel 156 finder anvendelse i stedet for artikel 122.

Artikel 156

Krav om meddelelse om mangler ved aftaler om relaterede tjenesteydelser mellem erhvervsdrivende

1. I aftaler om relaterede tjenesteydelser mellem erhvervsdrivende kan kunden kun påberåbe sig en mangel, hvis kunden giver tjenesteyderen meddelelse inden for en rimelig frist med angivelse af, hvori manglen består.

Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor den relaterede tjenesteydelse tilendebringes, eller hvor kunden bliver bekendt med eller kunne forventes at blive bekendt med manglen, hvis dette tidspunkt ligger efter tilendebringelsen af tjenesteydelsen.

2. Tjenesteyderen kan ikke påberåbe sig denne artikel, hvis manglen vedrører forhold, som tjenesteyderen var bekendt med eller kunne forventes at være bekendt med, og som tjenesteyderen ikke oplyste kunden om.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 157

Tjenesteyderens misligholdelsesbeføjelser

1. I tilfælde af kundens misligholdelse har tjenesteyderen med tilpasningerne i stk. 2 de samme misligholdelsesbeføjelser som dem, der er fastsat for sælgeren i kapitel 13, nemlig
 - a) at kræve opfyldelse
 - b) at tilbageholde tjenesteyderens egen opfyldelse
 - c) at bringe aftalen til ophør og
 - d) kræve renter af prisen eller erstatning **i henhold til kapitel 16. [Ændring 222]**
2. Kapitel 13 finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger. Særligt finder artikel 158 anvendelse i stedet for artikel 132, stk. 2.

Artikel 158

Kundens ret til at afvise tjenesteyderens opfyldelse

1. Kunden kan til enhver tid give tjenesteyderen meddelelse om, at han ikke længere ønsker opfyldelse eller ikke længere ønsker fortsat opfyldelse af den relaterede tjenesteydelse.
2. Når der gives meddelelse i henhold til stk. 1:
 - a) har tjenesteyderen ikke længere ret eller pligt til at levere den relaterede tjenesteydelse, og
 - b) kunden har stadig pligt til at betale prisen med fradrag af de omkostninger, som tjenesteyderen har sparet eller kan forventes at have sparet ved ikke at skulle opfylde aftalen, medmindre der foreligger en grund til at bringe aftalen til ophør i henhold til andre bestemmelser.
3. I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Del V

Erstatning og renter

Kapitel 16

Erstatning og renter

Afdeling 1

Erstatning

Artikel 159

Ret til erstatning

1. En fordringshaver har ret til erstatning for tab, der er forvoldt ved skyldnerens misligholdelse, medmindre misligholdelsen er undskyldelig.
2. Tab, der kan ydes erstatning for, omfatter fremtidigt tab, som skyldneren kan forvente at lide.

Artikel 160

Erstatningens generelle omfang

Størrelsen af erstatningen for misligholdelse af en forpligtelse er som udgangspunkt det beløb, som vil stille fordringshaveren, som om forpligtelsen var blevet behørigt opfyldt, eller, hvis dette ikke er muligt, da det beløb, som så vidt muligt vil stille ham sådan. Erstatningen skal dække tab, som fordringshaveren har lidt, og fortjeneste, som fordringshaveren på grund af misligholdelsen ikke har opnået.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 161

Påregneligheden af tabet

Skyldneren er kun ansvarlig for det tab som følge af misligholdelsen, som skyldneren forudså eller kunne forventes at forudse ved aftalens indgåelse.

Artikel 162

Tab, der kan henregnes til fordringshaveren

Skyldneren er ikke ansvarlig for tab, fordringshaveren har lidt, i det omfang fordringshaveren har bidraget til misligholdelsen eller virkningerne heraf.

Artikel 163

Tabsbegrænsning

1. Skyldneren er ikke ansvarlig for tab, fordringshaveren har lidt, i det omfang fordringshaveren kunne have begrænset tabet ved at træffe rimelige foranstaltninger.
2. Fordringshaveren kan kræve betaling af rimelige udgifter, han har afholdt med henblik på at begrænse tabet.

Artikel 164

Dækningshandel

En fordringshaver, der helt eller delvis har bragt en aftale til ophør og har indgået en dækningshandel inden en rimelig frist og på en rimelig måde, kan for så vidt som fordringshaveren har krav på erstatning, kræve betaling af forskellen mellem værdien af det, som skulle have været betalt i henhold til den aftale, der er bragt til ophør, og værdien af det, der skal betales ved dækningshandlen, samt kræve erstatning for yderligere tab.

Artikel 165

Aktuel pris

Når fordringshaveren har bragt aftalen til ophør og ikke har foretaget en dækningshandel, men der kan findes en aktuel pris for opfyldelsen, kan fordringshaveren, for så vidt som han har krav på erstatning, kræve betaling af forskellen mellem prisen i henhold til aftalen og den aktuelle pris på det tidspunkt, hvor aftalen blev bragt til ophør, samt kræve erstatning for yderligere tab.

Afdeling 2

Renter ved forsinket betaling: Almindelige bestemmelser

Artikel 166

Renter ved forsinket betaling

1. Er der forsinkelse med betalingen af et pengebeløb, har fordringshaveren uden at skulle give meddelelse krav på renter af beløbet fra det tidspunkt, hvor betalingen forfaldt, og til der sker betaling, med den rentesats, der er fastsat i stk. 2.
2. Rentesatsen ved forsinket betaling er
 - a) når fordringshaverens sædvanlige opholdssted er i en medlemsstat, som har euroen som valuta, eller i et tredjeland, den rentesats, der er anvendt af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med dens seneste vigtigste refinansieringstransaktion, der er udført inden den første kalenderdag i det pågældende halvår, eller den marginale rentesats, der er resultatet af licitationsprocedurerne med variabel rente for de seneste vigtigste refinansieringstransaktioner i Den Europæiske Centralbank, med tillæg af to procentpoint

Onsdag den 26. februar 2014

- b) når fordringshaverens sædvanlige opholdssted er i en medlemsstat, som ikke har euroen som valuta, den tilsvarende rente fastsat af den nationale centralbank i den pågældende medlemsstat med tillæg af to procentpoint.
3. Fordringshaveren kan kræve erstatning af yderligere tab.

Artikel 167

Renter, hvis skyldneren er en forbruger

1. Når skyldneren er en forbruger, beregnes renterne ved forsinkelse med betalingen kun efter satsen i artikel 166, når misligholdelsen ikke er undskyldelig.
2. Der påløber først renter fra 30 dage, efter at fordringshaveren har givet meddelelse til skyldneren med angivelse af forpligtelsen til at betale renter og rentesatsen. Der kan gives meddelelse inden den dato, hvor der skal ske betaling.
3. Et aftalevilkår, der fastsætter en rentesats, der er højere end rentesatsen i artikel 166, eller bestemmer, at der skal påløbe renter tidligere end det tidspunkt, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, er ikke bindende, for så vidt som aftalevilkåret er urimeligt i henhold til artikel 83.
4. Renter ved forsinkelse med betaling kan ikke lægges til hovedstolen med henblik på optjening af renter.
5. Parterne kan ikke til skade for forbrugeren bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Afdeling 3

Erhvervsdrivendes forsinkelse med betalingen

Artikel 168

Rentesats og tidspunkt, hvorfra renterne påløber

1. Gør en erhvervsdrivende sig skyldig i forsinkelse med betalingen af en pris, der skal betales i henhold til en aftale om levering af varer, digitalt indhold eller en relateret tjenesteydelse, uden at forsinkelsen er undskyldelig i henhold til artikel 88, påløber der renter efter satsen i nærværende artikels stk. 5.
2. Renter efter satsen i stk. 5 begynder at påløbe dagen efter den rettidige betalingsdag eller dagen efter udløbet af betalingsfristen i henhold til aftalen. Hvis der ikke er aftalt en sådan dag eller frist, begynder der at påløbe renter til den pågældende sats
 - a) 30 dage efter datoen for skyldnerens modtagelse af fakturaen eller en tilsvarende betalingsanmodning eller
 - b) 30 dage efter modtagelsen af varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, hvis datoen i henhold til litra a) ligger forud herfor eller er uvis, eller hvis det er uvist, om skyldneren har modtaget en faktura eller en tilsvarende betalingsanmodning.
3. Hvis det skal konstateres ved accept eller undersøgelse, om varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse er i overensstemmelse med aftalen, begynder fristen på 30 dage i stk. 2, litra b), at løbe den dato, hvor der sker accept, eller den dato, hvor undersøgelsen afsluttes. Undersøgelsen kan højst vare 30 dage regnet fra leveringen af varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse, medmindre parterne udtrykkeligt aftaler noget andet, og det aftalte ikke er urimeligt i henhold til artikel 170.
4. Betalingsfristen, der fastsættes i henhold til stk. 2, kan ikke overstige 60 dage, medmindre parterne udtrykkeligt aftaler noget andet, og det aftalte ikke er urimeligt i henhold til artikel 170.

Onsdag den 26. februar 2014

5. Rentesatsen ved forsinket betaling er
 - a) når fordringshaverens sædvanlige opholdssted er i en medlemsstat, som har euroen som valuta, eller i et tredjeland, den rentesats, der er anvendt af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med dens seneste vigtigste refinansieringstransaktion, der er udført inden den første kalenderdag i det pågældende halvår, eller den marginale rentesats, der er resultatet af licitationsprocedurerne med variabel rente for de seneste vigtigste refinansieringstransaktioner i Den Europæiske Centralbank, med tillæg af otte procentpoint
 - b) når fordringshaverens sædvanlige opholdssted er i en medlemsstat, som ikke har euroen som valuta, den tilsvarende rente fastsat af den nationale centralbank i den pågældende medlemsstat med tillæg af otte procentpoint.
6. Fordringshaveren kan kræve erstatning af yderligere tab.

Artikel 169

Godtgørelse af omkostninger ved inddrivelse

1. Skal der betales renter i henhold til artikel 168, har fordringshaveren ret til som minimum at kræve et fast beløb på 40 EUR eller det tilsvarende beløb i den valuta, som prisen i henhold til aftalen skal betales i, af skyldneren til godtgørelse af fordringshaverens udgifter til inddrivelse.
2. Fordringshaveren har ret til af skyldneren at kræve en rimelig godtgørelse af udgifter til inddrivelse, der overstiger det faste beløb i stk. 1, og som er påført ved skyldnerens forsinkelse med betalingen.

Artikel 170

Urimelige aftalevilkår angående renter ved forsinket betaling

1. Aftalevilkår angående tidspunktet eller fristen for betaling, rentesatsen ved forsinket betaling eller godtgørelse af udgifter til inddrivelse er ikke bindende, for så vidt som vilkåret er urimeligt. Et vilkår er urimeligt, hvis det afviger betydeligt fra god handelspraksis i strid med god tro og redelig handlemåde under hensyn til samtlige sagens omstændigheder, herunder varens, det digitale indholds eller den relaterede tjenesteydelses art.
2. Med hensyn til stk. 1 gælder der en formodning for, at et aftalevilkår er urimeligt, hvis det fastsætter et tidspunkt eller en frist for betaling eller en rentesats, der er mindre gunstig for fordringshaveren end det tidspunkt, den frist eller den sats, der er angivet i artikel 167 eller 168, eller fastsætter et beløb for godtgørelse af udgifter til inddrivelse, som er lavere end beløbet i artikel 169.
3. For så vidt angår stk. 1 anses et aftalevilkår, som udelukker renter ved forsinket betaling eller godtgørelse af udgifter til inddrivelse, altid for at være urimeligt.

Artikel 171

Ufravigelige regler

Parterne kan ikke bestemme, at denne afdeling ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.

Del VII

Genoprettelse

Kapitel 17

Genoprettelse

Artikel 172

Genoprettelse, ~~hvor en part ikke er bundet af aftalen, eller aftalen bringes til ophør~~ **ved ophævelse eller opsigelse af en aftale eller aftalens ugyldighed [Ændring 223]**

1. Hvis en af parterne giver meddelelse om ikke at være bundet af **ophæver eller opsiger** en aftale eller ~~bringer aftalen til ophør~~, **en del af en aftale, eller hvis aftalen er ugyldig eller ikke bindende af andre årsager end ophævelse eller opsigelse**, skal hver part levere det tilbage, som den pågældende part (herefter »modtageren«) har modtaget fra den anden part **i henhold til den pågældende aftale eller en del af den. [Ændring 224]**

Onsdag den 26. februar 2014

2. Forpligtelsen til at levere det modtagne tilbage omfatter også udbytte og afkast af det modtagne.
 - 2a. *Genoprettelse foretages uden unødigt ophold og under ingen omstændigheder senere end 14 dage fra modtagelsen af meddelelsen om ophævelse eller opsigelse af aftalen. Hvis modtageren er en forbruger, betragtes denne frist som opfyldt, hvis forbrugeren tager de nødvendige skridt inden udløbet af fristen på 14 dage. [Ændring 225]*
 - 2b. *Modtageren bærer omkostningerne ved tilbagelevering af det modtagne. [Ændring 226]*
 - 2c. *En part kan tilbageholde sin opfyldelse af en forpligtelse til at tilbagelevere, hvis denne part har en legitim interesse i at gøre dette, f.eks. hvis det er nødvendigt for at efterprøve, om der foreligger en mangel. [Ændring 227]*
 - 2d. *I tilfælde af en parts misligholdelse af en forpligtelse til at tilbagelevere eller betale i henhold til dette kapitel kan den anden part kræve erstatning i henhold til artikel 159-163. [Ændring 228]*
3. Bringes en aftale om opfyldelse i flere leveringer eller i flere dele til ophør, skal det modtagne ikke tilbageleveres, for så vidt angår leveringer eller dele, hvor forpligtelserne på begge sider er blevet opfyldt til fulde, eller hvor prisen for, hvad der er blevet gjort, fortsat skal betales i henhold til artikel 8, stk. 2, medmindre aftalen er af en sådan art, at delvis opfyldelse ikke har nogen værdi for nogen af parterne.

Artikel 172a

Tilbagelevering af digitalt indhold og tilbagelevering af modydelse i tilfælde af levering af digitalt indhold [Ændring 229]

1. *Digitalt indhold kan kun leveres tilbage, når:*
 - a) *det digitale indhold blev leveret på et fysisk medium, og mediet stadig er forseglet, eller sælger ikke forseglede det inden leveringen, eller*
 - b) *det ellers er indlysende, at modtageren, som sender et fysisk medium tilbage, ikke kan have beholdt en anvendelig kopi af det digitale indhold, eller*
 - c) *sælger uden en betydelig indsats eller udgift kan forhindre yderligere brug af det digitale indhold fra modtagerens side, f.eks. ved at slette modtagerens brugerkonto. [Ændring 230]*
2. *Modtageren af digitalt indhold, som er blevet leveret på et fysisk medium, der kan leveres tilbage i overensstemmelse med stk. 1, litra a) og b), anses for at have opfyldt betingelsen om tilbagelevering ved at sende det fysiske medium tilbage. [Ændring 231]*
3. *Hvis det digitale indhold leveres mod en anden modydelse end betaling af en pris som f.eks. tilvejebringelse af personoplysninger, og når modydelsen ikke kan leveres tilbage, afstår modtageren af modydelsen fra yderligere brug af det modtagne, f.eks. ved at slette de modtagne personoplysninger. Forbrugeren oplyses om sletningen af personoplysningerne. [Ændring 232]*

Artikel 173

Betaling af pengeværdi

1. Når det modtagne, herunder efter omstændighederne udbytte eller afkast, ikke kan tilbageleveres, ~~og i forbindelse med digitalt indhold, uanset om det er leveret på et fysisk medium,~~ skal modtageren betale pengeværdien af det. Når det er muligt at tilbagelevere, men det ville kræve urimeligt besvær eller urimelige udgifter, kan modtageren vælge at betale pengeværdien, hvis dette ikke vil gribe ind i den anden parts ejendomsret. [Ændring 233]
2. Pengeværdien af en vare er den værdi, som varen på det tidspunkt, hvor der skal ske betaling af pengeværdien, ville have haft, hvis varen var blevet opbevaret af modtageren indtil dette tidspunkt, uden at varen var gået til eller blevet forringet.
3. Hvis en kunde giver meddelelse om ikke at være bundet af en aftale om en relateret tjenesteydelse eller bringer den til ophør, efter at den relaterede tjenesteydelse er blevet leveret eller delvist leveret, er pengeværdien af det modtagne det beløb, kunden har sparet ved at modtage den relaterede tjenesteydelse.
4. I forbindelse med digitalt indhold er pengeværdien af det modtagne det beløb, kunden sparede ved at bruge det digitale indhold.

Onsdag den 26. februar 2014

5. ~~Har modtageren fået et surrogat i penge eller naturalier i stedet for varen eller det digitale indhold, mens modtageren vidste eller kunne forventes at vide, at der var grundlag for, at den anden part kunne give meddelelse om ikke at være bundet af aftalen eller bringe aftalen til ophør, kan den anden part vælge at rejse krav om surrogatet eller pengeværdien af surrogatet. Har modtageren fået et surrogat i penge eller naturalier i stedet for varen eller det digitale indhold, mens modtageren ikke vidste og ikke kunne forventes at vide, at der var grundlag for, at den anden part kunne give meddelelse om ikke at være bundet af aftalen eller bringe aftalen til ophør, kan modtageren vælge at tilbagebetale pengeværdien af surrogatet eller tilbagelevere surrogatet. [Ændring 234]~~

6. ~~I forbindelse med digitalt indhold, Hvis det digitale indhold, der ikke skal leveres mod betaling af en pris, skal der ikke ske genoprettelse men mod en anden modydelse end betaling af en pris eller uden modydelse, og det digitale indhold ikke kan tilbageleveres i henhold til artikel 172a, stk. 1, behøver modtageren af det digitale indhold ikke at betale dets pengeværdi. [Ændring 235]~~

6a. Hvis det digitale indhold, der leveres mod en anden modydelse end betaling af en pris, og hvis denne modydelse ikke kan tilbageleveres, behøver modtageren af modydelsen ikke at betale dens pengeværdi, uden at dette berører artikel 172a, stk. 3. [Ændring 236]

Artikel 174

Betaling for brug og renter af modtagne beløb og værdiforringelse [Ændring 237]

1. Har en modtager brugt varen **eller det digitale indhold**, skal han betale den anden part pengeværdien af brugen i ethvert tidsrum, når

- a) modtageren var årsag til, at den anden part kunne ophæve aftalen eller bringe aftalen til ophør
- b) modtageren, inden han tog varen i brug, var bekendt med, at der forelå et grundlag for, at den anden part kunne ophæve aftalen eller bringe aftalen til ophør, eller
- c) det under hensyn til varens **eller det digitale indholds** art, arten og omfanget af brugen og muligheden for at anvende andre misligholdelsesbeføjelser end at bringe aftalen til ophør ville være utilbørligt at tillade modtageren at bruge varen **eller det digitale indhold** i den pågældende periode uden at betale et vederlag. [Ændring 238]

2. En modtager, der er forpligtet til at tilbagebetale pengebeløb, skal betale renter beregnet med satsen i artikel 166, når

- a) den anden part er forpligtet til at betale for brug, eller
- b) modtageren gav den anden part anledning til at give meddelelse om ikke at være bundet af aftalen ved svig, trusler og urimelig udnyttelse.

3. I dette kapitel er en modtager ikke forpligtet til at betale for brug af en vare **eller digitalt indhold**, denne har modtaget, eller til at betale renter af pengebeløb, der er modtaget, under andre omstændigheder end de i stk. 1, **1a** og 2 angivne. [Ændring 239]

3a. Modtageren er ansvarlig i henhold til artikel 159-163 for enhver forringelse af værdien af varen, det digitale indhold eller udbyttet eller afkastet heraf i det omfang, at værdiforringelsen overstiger afskrivningen ved normal brug. [Ændring 240]

3b. Betalingen for brug eller værdiforringelse må ikke overstige den pris, der er aftalt for varen eller det digitale indhold. [Ændring 241]

3c. Når digitalt indhold ikke leveres mod betaling af en pris, men mod en anden modydelse end betaling af en pris eller uden nogen form for modydelse, behøver modtageren af det digitale indhold ikke at betale for brug eller værdiforringelse. [Ændring 242]

3d. Når digitalt indhold leveres mod en anden modydelse end betaling af en pris, behøver modtageren af modydelsen ikke at betale for brug eller forringelse af værdien af det modtagne, uden at dette berører artikel 172a, stk. 3. [Ændring 243]

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 175

Godtgørelse af udgifter

1. Når en modtager har haft udgifter til varer eller digitalt indhold **eller udbytte heraf**, har modtageren ret til godtgørelse heraf i det omfang, udgiften medførte en fordel for den anden part, hvis udgiften blev afholdt på et tidspunkt, hvor modtageren ikke vidste og ikke kunne forventes at vide, at den anden part kunne ophæve eller opsigse aftalen. [Ændring 244]

2. En modtager, der vidste eller kunne forventes at vide, at der var grundlag for, at den anden part kunne ophæve eller opsigse aftalen, har kun krav på godtgørelse af udgifter, hvis de var nødvendige for at beskytte varen eller det digitale indhold **eller udbytte heraf** mod at gå tabt eller forringes, og modtageren ikke havde mulighed for at rådføre sig med den anden part. [Ændring 245]

Artikel 176

Rimelige ændringer

Forpligtelser til at foretage tilbagelevering eller betaling i henhold til dette kapitel kan ændres i det omfang, opfyldelsen heraf ville være åbenbart utilbørlig, særligt hvis parten ikke var årsag til og ikke vidste, at den anden part kunne give meddelelse om ikke at være bundet af aftalen eller bringe aftalen til ophør.

Artikel 177

Ufravigelige regler

I forholdet mellem en erhvervsdrivende og en forbruger kan parterne ikke til skade for forbrugeren bestemme, at dette kapitel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dets retsvirkninger, **inden meddelelsen om ophævelse eller opsigelse af aftalen gives**. [Ændring 246]

Artikel 177a

Handelsmæssige garantier

1. **En handelsmæssig garanti er retligt bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i garantierklæringen. I mangel af en garantierklæring eller i tilfælde af, at garantierklæringen er mindre fordelagtig end i reklamen herfor, er den handelsmæssige garanti retligt bindende på de vilkår, der er fastsat i reklamen for den handelsmæssige garanti.**

2. **Garantierklæringen skal være udformet på en klar og forståelig måde og være letlæselig. Den skal være affattet på det sprog, som er anvendt i aftalen med forbrugeren og omfatte følgende:**

a) **en erklæring om forbrugerens lovfæstede rettigheder i henhold til artikel 11 og en klar erklæring om, at disse rettigheder ikke berøres af den handelsmæssige garanti, og**

b) **betingelserne i den handelsmæssige garanti, især betingelserne i forbindelse med garantiens varighed, muligheder for overførsel samt dens geografiske omfang, garantigiverens navn og adresse, og den person, som eventuelle krav skal rettes mod, hvis denne er en anden end garantigiveren, samt den procedure, som krav skal gøres gældende efter.**

3. **Medmindre andet er fastsat i garantibeviset, er garantien også bindende uden accept i forhold til enhver ejer af varen inden for garantiperioden.**

4. **Efter anmodning fra forbrugeren stiller den erhvervsdrivende garantierklæringen til rådighed på et varigt medium.**

Onsdag den 26. februar 2014

5. **Manglende overensstemmelse med stk. 2, 3 eller 4 har ikke betydning for garantiens gyldighed.** [Ændring 247]

Del VIII

Forældelse

Kapitel 18

Forældelse

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 178

Rettigheders forældelse

Retten til at få håndhævet opfyldelsen af en forpligtelse og de af denne ret afledte rettigheder, **herunder retten til enhver misligholdelsesbeføjelse undtagen tilbageholdelse af opfyldelsen**, forældes ved udløbet af fristerne i dette kapitel. [Ændring 248]

Afdeling 2

Forældelsesfrister og deres begyndelse

Artikel 179

Forældelsesfrister

1. Den korte forældelsesfrist er to år.
2. Den lange forældelsesfrist er **seks** år eller, for så vidt angår krav om erstatning for personskade, tredive år. [Ændring 249]

2a. **Forældelsen får virkning, når en af de to frister er udløbet, uanset hvilken af dem udløber først.** [Ændring 250]

Artikel 180

Begyndelsestidspunkt

1. Den korte forældelsesfrist begynder at løbe på det tidspunkt, hvor fordringshaver bliver eller kan forventes at blive bekendt med de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke rettigheden kan gøres gældende.
2. Den lange forældelsesfrist begynder at løbe på det tidspunkt, hvor skyldneren skal opfylde sin forpligtelse, eller for så vidt angår erstatningskrav, ved indtrædelsen af den begivenhed, hvorved erstatningskravet opstår.
3. Når skyldneren har en løbende forpligtelse til at gøre eller undlade at gøre noget, anses fordringshaveren for at have en særskilt rettighed med hensyn til hvert tilfælde af misligholdelse af forpligtelsen.

Afdeling 3

Forlængelse af forældelsesfrister

Artikel - 181

Fristafbrydelse ved reparation eller omlevering

1. **I tilfælde af afhjælpning af manglende overensstemmelse ved hjælp af reparation eller omlevering, afbrydes den korte forældelsesfrist fra det tidspunkt, hvor kreditor har underrettet debitor om den manglende overensstemmelse.**

Onsdag den 26. februar 2014

2. Afbrydelsen varer indtil det tidspunkt, hvor den mangelfulde opfyldelse er blevet afhjulpet. [Ændring 251]

Artikel 181

Fristafbrydelse i tilfælde af sagsanlæg eller andre retslige skridt

1. Begge forældelsesfrister afbrydes, når der anlægges sag for at gøre rettigheden gældende.
2. Afbrydelsen varer, til der er truffet en endelig afgørelse, eller til sagen på anden måde er blevet afsluttet. Når sagen afsluttes inden for de sidste seks måneder af forældelsesfristen, uden at der er truffet afgørelse om sagens realitet, udløber forældelsesfristen først, når der er gået seks måneder, efter at sagen er afsluttet.
3. Stk. 1 og 2 finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på voldgiftssager, mæglingssager, sager, hvorved et spørgsmål mellem to parter henvises til tredjemand med henblik på at opnå en bindende afgørelse, og på alle andre sager, der indledes med det formål at opnå en afgørelse angående rettigheden eller for at undgå insolvens.
4. Ved mægling forstås en struktureret proces, uanset hvordan den benævnes eller omtales, hvorved to eller flere parter i en tvist selv forsøger på frivillig basis at nå frem til en aftale om bilæggelse af deres tvist med bistand fra en mægler. Processen kan indledes af parterne eller foreslås eller pålægges af en ret eller være foreskrevet i loven i en medlemsstat. Mægling afsluttes ved en aftale mellem parterne eller ved en erklæring fra mægleren eller en af parterne.

Artikel 182

Udsættelse af fristens udløb i tilfælde af forhandlinger

Hvis parterne fører forhandlinger om rettigheden eller om omstændigheder, der kan give anledning til et krav vedrørende rettigheden, udløber ingen af forældelsesfristerne, før der er gået et år siden den sidste henvendelse som led i forhandlingerne, eller siden en af parterne meddelte den anden, at parten ikke ønskede at fortsætte forhandlingerne.

Artikel 183

Udsættelse af fristens udløb i tilfælde af manglende retshandleevne

Hvis en person uden retshandleevne ikke har nogen repræsentant, udløber ingen af forældelsesfristerne for en rettighed, der tilkommer personen uden retshandleevne, før der er gået et år, enten efter at den pågældende igen har fået retshandleevne, eller efter at der er udpeget en repræsentant.

Artikel 183a**Fristafbrydelse i tilfælde af force majeure**

1. **Den korte forældelsesfrist afbrydes i den periode, hvor kreditor er forhindret i at tage skridt til at gøre sin rettighed gældende af en hindring, som er uden for kreditors kontrol, og som det ikke med rimelighed kunne forventes af kreditor, at vedkommende havde undgået eller overvundet.**
2. **Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis hindringen opstår eller eksisterer inden for de sidste seks måneder af forældelsesfristen.**
3. **Når hindringens varighed eller karakter medfører, at det ville være urimeligt at forvente, at kreditor tager skridt til at gøre sin rettighed gældende inden for den del af forældelsesfristen, som stadig skal løbe, efter at fristafbrydelsen ophører, udløber forældelsesfristen ikke, inden at der er gået seks måneder, efter at hindringen blev fjernet. [Ændring 252]**

Afdeling 4

Fornyelse af forældelsesfrister

Artikel 184

Fornyelse ved anerkendelse

Hvis skyldneren anerkender rettigheder over for fordringshaveren ved delvis betaling, betaling af renter, sikkerhedsstillelse, modregning eller på anden måde, begynder der at løbe en ny kort forældelsesfrist.

Onsdag den 26. februar 2014

Afdeling 5

Forældelsens retsvirkninger

Artikel 185

Forældelsens retsvirkninger

1. Efter udløbet af den relevante forældelsesfrist har skyldneren ret til at afslå at opfylde forpligtelsen, og fordringshaveren mister alle misligholdelsesbeføjelser, undtagen beføjelsen til at tilbageholde sin egen opfyldelse.
2. Det, der er blevet betalt eller overdraget af skyldneren til opfyldelse af forpligtelsen, kan ikke kræves tilbage alene under henvisning til, at forældelsesfristen var udløbet, da der skete opfyldelse.
3. Fristen for forældelse af et krav om renter og andre afledte rettigheder udløber senest ved udløbet af fristen for hovedkravet.

Afdeling 6

Ændring ved aftale

Artikel 186

Aftaler om forældelse

1. Reglerne i dette kapitel kan ændres, hvis parterne indgår aftale herom, særligt ved enten at forkorte eller forlænge forældelsesfristerne.
2. Den korte forældelsesfrist kan ikke gøres kortere end et år og kan ikke gøres længere end ti år.
3. Den lange forældelsesfrist kan ikke gøres kortere end et år og kan ikke gøres længere end tredive år.
4. Parterne kan ikke bestemme, at denne artikel ikke skal finde anvendelse, eller gøre undtagelse fra eller ændre dens retsvirkninger.
5. I aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere kan denne artikel ikke anvendes til skade for forbrugeren.

Afsnit III

Ledsagende foranstaltninger [Ændring 253]

Artikel 186a

Meddelelse af domme om anvendelse af denne forordning

1. *Medlemsstaterne sikrer, at endelige domme, som deres retsinstanter har afsagt om anvendelsen af reglerne i denne forordning, uden unødigt ophold meddeles Kommissionen. [Ændring 254]*
2. *Kommissionen etablerer et system, der gør det muligt at finde oplysninger om de i stk. 1 nævnte domme og læse relevante domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol. Der skal være offentlig adgang til systemet. Det skal være fuldt systematiseret og let at søge i. [Ændring 255]*
3. *Domme, som er meddelt under stk. 1, vedlægges en standardformular til brug for sammendrag af dommen, som indeholder følgende afsnit:*
 - a) *sagens genstand og den eller de relevante artikler i den fælles EU-købelov*
 - b) *et kort resumé af de faktiske omstændigheder*
 - c) *et kort resumé af de vigtigste argumenter*

Onsdag den 26. februar 2014

d) afgørelsen, og

e) begrundelserne for afgørelsen med tydelig angivelse af, hvilket princip, der blev taget stilling til. [Ændring 256]

Artikel 186b

Alternativ tvistbilæggelse

1. Ved aftaler mellem en forbruger og en erhvervsdrivende opfordres parterne til at overveje at forelægge tvister, der opstår som følge af en aftale, som de har besluttet at anvende den fælles EU-købelov på, for en ATB-instans som defineret i artikel 4, stk. 1, litra h), i direktiv 2013/11/EU.
2. Denne artikel hverken udelukker eller begrænser parternes ret til på ethvert tidspunkt at indbringe deres sag for en domstol i stedet for at forelægge deres tvist for en ATB-instans. [Ændring 257]

Artikel 186c

Udvikling af europæiske standardiserede aftalevilkår

1. Kommissionen opretter snarest muligt eller senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden en ekspertgruppe til at bistå den med at udvikle europæiske standardiserede aftalevilkår, som baseres på og supplerer den fælles EU-købelov, samt med at fremme anvendelsen heraf i praksis.
2. Kommissionen bestræber sig på med bistand fra ekspertgruppen at forelægge de første europæiske standardiserede aftalevilkår senest [xxx] efter denne forordnings ikrafttræden.
3. Ekspertgruppen sammensættes af medlemmer, der især repræsenterer de interesser, som brugerne af den fælles EU-købelov i Unionen har. Den kan beslutte at oprette specialiserede undergrupper om separate områder inden for aktiviteter af handelsmæssig karakter. [Ændring 258]

Afsnit IV

Afsluttende bestemmelser [Ændring 259]

Artikel 186d

Revision

1. Senest den ...(*) fremsender medlemsstaterne oplysninger til Kommissionen om anvendelsen af forordningen, særlig om, i hvilket omfang den fælles EU-købelov er blevet accepteret, om, i hvilket omfang dens bestemmelser har givet anledning til retstvister, og om status med hensyn til forskellene på niveauet for forbrugerbeskyttelse mellem den fælles EU-købelov og i national ret. Oplysningerne skal indeholde en omfattende oversigt over retspraksis ved de nationale retsinstanser for fortolkningen af bestemmelserne i den fælles EU-købelov.
2. Senest den ...(**) fremlægger Kommissionen en detaljeret rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om, hvordan forordningen fungerer, bl.a. under hensyntagen til, om der er behov for at udvide den fælles EU-købelovs anvendelsesområde for så vidt angår aftaler mellem erhvervsdrivende, og til markedsudviklingen og den teknologiske udvikling med hensyn til digitalt indhold samt til den fremtidige udvikling i gældende EU-ret. Der skal endvidere tages særlig hensyn til, hvorvidt begrænsningen til aftaler om fjernsalg og navnlig aftaler over internettet fortsat er hensigtsmæssig, eller hvorvidt det vil være muligt at udvide anvendelsesområdet til også at omfatte bl.a. aftaler indgået på et fast forretningssted. [Ændring 260]

(*) Fire år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

Artikel 186f

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ tilføjes følgende nr.:

»22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... om en fælles EU-købelov (EUT L ...).« [Ændring 261]

Artikel 186f

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Den finder anvendelse fra den ... (*).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. [Ændring 262]

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

(*) Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 26. februar 2014

Tillæg 1

Standardvejledning om fortrydelsesret

Fortrydelsesret

De har ret til at træde tilbage fra denne aftale uden begrundelse inden 14 kalenderdage.

Fortrydelsesfristen udløber 14 dage efter dag 1.

For at udøve fortrydelsesretten skal De meddele os ^[2] Deres beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende i en utvetydig erklæring (f.eks. postbesørget brev, fax eller e-mail). De kan benytte den vedhæftede standardfortrydelsesformular, men det er ikke obligatorisk. ^[3]

Fortrydelsesfristen er overholdt, hvis De sender Deres meddelelse om udøvelsen af fortrydelsesretten, inden fortrydelsesfristen er udløbet.

Følger af fortrydelse

Hvis De udøver Deres fortrydelsesret i denne aftale, refunderer vi Dem alle betalinger modtaget fra Dem, herunder leveringsomkostninger (dog ikke ekstra omkostninger som følge af Deres eget valg af en anden leveringsform end den billigste form for standardlevering, som vi tilbyder) uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 14 dage fra den dato, hvor vi har modtaget meddelelse om Deres beslutning om at udøve fortrydelsesretten. Vi gennemfører en sådan tilbagebetaling med samme betalingsmiddel, som De benyttede ved den oprindelige transaktion, medmindre De udtrykkeligt har indvilget i noget andet; De vil under alle omstændigheder ikke blive pålagt noget gebyr for en sådan tilbagebetaling. ^[4]

^[5]

^[6]

Instrukser med henblik på den endelige udarbejdelse:

^[1] Her indsættes en af de følgende tekster, der er markeret med anførselstegn:

- a) »hvor aftalen blev indgået«, når det drejer sig om en aftale om en relateret tjenesteydelse eller en aftale om forsyning af vand, gas eller elektricitet, og disse varer ikke sælges i et afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, fjernvarme eller digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium)
- b) »hvor De eller en af Dem angiven tredjemand, dog ikke befragteren, får varerne i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om en købsaftale
- c) »hvor De eller en af Dem angivet tredjemand, dog ikke befragteren, får den sidste vare i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om en aftale om flere forskellige varer, som forbrugeren har bestilt i én ordre, og som leveres enkeltvis)
- d) »hvor De eller en af Dem angivet tredjemand, dog ikke befragteren, får det sidste parti eller den sidste del i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om en aftale om levering af en vare, der består af flere partier eller dele)
- e) »hvor De eller en af Dem angivet tredjemand, dog ikke befragteren, får den første vare i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om en aftale om regelmæssig levering af varer over en bestemt periode.

^[2] Indsæt Deres navn, fysiske adresse og eventuelt telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse.

^[3] Indsæt følgende, hvis De giver forbrugeren mulighed for at udfylde og indsende oplysningerne om fortrydelsen elektronisk på Deres websted: »De har også mulighed for elektronisk at udfylde og indsende fortrydelsesformularen eller en hvilken som helst anden utvetydig meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten på vores websted [indføj internetadresse]. Hvis De anvender denne mulighed, kvitterer vi omgående på et varigt medium (f.eks. pr e-mail) for modtagelse af en sådan meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten.«

Onsdag den 26. februar 2014

- 4] Indsæt følgende, når det drejer sig om en købsaftale, hvori De ikke har tilbudt selv at hente varerne i tilfælde af fortrydelse: »Vi kan tilbageholde tilbagebetalingen, indtil vi har modtaget varerne retur, eller De har fremlagt dokumentation for at have returneret varerne, alt efter hvad der er tidligst.«
- 5] Indsæt følgende, hvis forbrugeren har modtaget en vare i forbindelse med aftalen:
- a] indsæt:
- »Vi henter varen.« eller
 - »De returnerer varerne eller afleverer dem til os eller til ____ [indsæt, hvis det er relevant, navn og fysisk adresse på den person, som De har bemyndiget til at modtage varerne] uden unødigt ophold og senest 14 dage fra den dato, hvor De har informeret os om udøvelsen af aftalens fortrydelsesret. Fristen er overholdt, hvis De returnerer varerne inden udløbet af de 14 dage.«
- b] indsæt enten:
- »Vi afholder udgifterne i forbindelse med tilbagelevering af varerne.« eller
 - »De skal bære de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne.« eller
 - såfremt De i forbindelse med aftaler om fjernsalg ikke tilbyder at afholde udgifterne til tilbagelevering af varerne, og varerne i kraft af deres art ikke kan tilbageleveres med normal post: »De skal afholde de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne, i alt ____ EUR [indsæt beløb].« eller hvis udgifterne til tilbagelevering af varerne ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd: »De skal afholde de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne. Udgifterne forventes højst at beløbe sig til omtrent ____ EUR.« eller
 - ~~i tilfælde af aftaler indgået uden for forretningssted, hvor varerne er blevet leveret til forbrugers hjem ved aftalens indgåelse og i kraft af deres art ikke kan tilbageleveres med normal post: »Vi afhenter varerne for egen regning.« [Ændring 263]~~
- c] »De hæfter kun for eventuel forringelse af vares værdi, som skyldes anden håndtering, end hvad der er nødvendigt for at fastslå vares art, egenskaber og den måde, den fungerer på.«
- 6] Når det drejer sig om en aftale om levering af en relateret tjenesteydelse, indsættes følgende: »Hvis De har bedt om, at levering af en relateret tjenesteydelse påbegyndes inden fortrydelsesfristens udløb, skal De betale os et beløb, som står i forhold til omfanget af det, der blev leveret, inden De meddelte os, at De benyttede deres fortrydelsesret, sammenlignet med fuld opfyldelse af aftalen.«
-

Onsdag den 26. februar 2014

Tillæg 2

Standardfortrydelsesformular

(denne formular udfyldes og returneres kun, hvis fortrydelsesretten gøres gældende)

- Til [her indsættes den erhvervsdrivendes navn, fysiske adresse og eventuelt faxnummer og e-mail-adresse af den erhvervsdrivende selv]:
- Jeg/vi (*) meddeler herved, at jeg/vi (*) ønsker at gøre fortrydelsesretten gældende i forbindelse med min/vores (*) aftale om køb af følgende varer (*)/levering af følgende digitale indhold/levering af følgende relaterede tjenesteydelse (*)
- Bestilt den (*)/modtaget den (*)
- Forbrugerens navn (Forbrugernes navne)
- Forbrugerens adresse (forbrugernes adresse)
- Forbrugerens underskrift (forbrugernes underskrifter) (kun hvis formularens indhold meddeles på papir)
- Dato

(*) Det ikke relevante overstreges.

Onsdag den 26. februar 2014

BILAG

STANDARDMEDDELELSE

Den fælles EU-købelov vil gælde for den aftale, De skal til at indgå. Den fælles EU-købelov for Den Europæiske Union er en alternativ ordning til den nationale købe- og aftaleret, og den kan bruges af forbrugere, der indgår handler på tværs af landegrænserne. De fælles regler er de samme i hele Den Europæiske Union og er affattet med henblik på at give forbrugerne et højt beskyttelsesniveau.

Reglerne gælder kun, hvis angiver, at De samtykker i, at den fælles EU-købelov for Den Europæiske Union skal gælde for aftalen.

De har måske også indgået en aftale telefonisk eller på en anden måde (f.eks. med sms-besked), hvor De ikke kunne få oplysningerne i denne meddelelse på forhånd. Hvis det er tilfældet, vil aftalen først blive gyldig, når De har fået denne meddelelse og har bekræftet, at De giver Deres samtykke.

Deres vigtigste rettigheder er beskrevet nedenfor.

DEN FÆLLES EU-KØBELOV: SAMMENFATNING AF DE VIGTIGSTE RETTIGHEDER FOR FORBRUGERNE

Deres rettigheder, inden aftalen underskrives

Den erhvervsdrivende har pligt til at give Dem de vigtigste oplysninger om aftalen, f.eks. om produktet og prisen, herunder oplysninger om alle afgifter og omkostninger og hans egne kontaktoplysninger. ~~Oplysningerne skal være mere detaljerede, når De køber noget et andet sted end der, hvor den erhvervsdrivende har sin forretning, eller hvis De slet ikke møder den erhvervsdrivende personligt, f.eks. hvis De køber på internettet eller pr. telefon.~~ De har ret til erstatning, hvis oplysningerne er ufuldstændige eller forkerte. [~~Ændring 264~~]

Deres rettigheder, når aftalen er underskrevet

I de fleste tilfælde har De 14 dage til at fortryde købet, både hvis De købte varen et andet sted end der, hvor den erhvervsdrivende har sin forretning, og hvis De ikke har mødt den erhvervsdrivende inden købet eller ved købet (f.eks. hvis De købte på internettet eller pr. telefon). Den erhvervsdrivende skal give Dem oplysningerne og en standardfortrydelsesformular ⁽¹⁾. Hvis De ikke har fået det, har De et år til at fortryde aftalen i.

Hvad kan De gøre, hvis varerne er mangelfulde eller ikke blev leveret som aftalt? De har ret til at vælge imellem: 1) at få varen leveret, 2) at få varen omleveret eller 3) at få varen repareret, 4) at bede om et afslag i prisen. 5) De kan også bringe aftalen til ophør, levere varen tilbage og få pengene refunderet, medmindre det er en meget lille mangel. 6) De kan kræve erstatning for tab. De behøver ikke betale prisen, før De får varerne uden mangler.

Hvis den erhvervsdrivende ikke har leveret en relateret *tjenesteydelse* som lovet i aftalen, har De tilsvarende rettigheder. Når De har klaget til den erhvervsdrivende, har han dog normalt ret til først at prøve at gøre arbejdet rigtigt. Kun hvis det igen ikke lykkes den erhvervsdrivende, har De valget mellem 1) at bede den erhvervsdrivende om at levere den relaterede tjenesteydelse igen, 2) ikke at betale prisen, før De får den relaterede tjenesteydelse leveret rigtigt, 3) at bede om et afslag i prisen eller 4) at kræve erstatning. 5) De kan også bringe aftalen til ophør og få pengene tilbage, medmindre det er en meget lille mangel ved den relaterede tjenesteydelse. Frist for at gøre sine rettigheder gældende, når varer er mangelfulde eller ikke leveret efter aftalen: De har to år til at gøre Deres rettigheder gældende, efter at De er blevet klar over eller burde være blevet klar over, at den erhvervsdrivende har undladt at handle i overensstemmelse med aftalen. Når den slags problemer først viser sig meget sent, kan De kan rejse et sådant krav i indtil ti år efter det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende skulle levere varen, det digitale indhold eller den relaterede tjenesteydelse.

Beskyttelse mod urimelige aftalevilkår: Hvis den erhvervsdrivende har indsat standardvilkår i aftalen, der er urimelige, er de ikke juridisk bindende for Dem.

Denne liste over rettigheder dækker ikke alle Deres rettigheder, og ikke alle detaljerne er med. De kan se den fælles EU-købelov i dens fulde ordlyd [her](#). Sørg for at læse Deres aftale omhyggeligt.

Hvis der opstår en tvist, bør De måske søge juridisk bistand.

⁽¹⁾ Indsæt et link her.

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0160

Fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter (COM(2012)0788 — C7-0420/2012 — 2012/0366(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2017/C 285/65)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0788),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0420/2012),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om anvendelsen af delegerede retsakter,
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekkiske Deputeretkammer, det danske Folketing, det græske Parlament, det italienske Deputeretkammer, det italienske Senat, den portugisiske Nationalforsamling, det rumænske Deputeretkammer og den svenske Rigsdag om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 4. juli 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 3. juli 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55, 37 og 37a,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Retsudvalget (A7-0276/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 65.⁽²⁾ EUT C 280 af 27.9.2013, s. 57.⁽³⁾ Denne holdning svarer til ændringerne vedtaget den 8. oktober 2013 (Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0398).

Onsdag den 26. februar 2014

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P7_TC1-COD(2012)0366

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 26. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/40/EU).

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0165

Europæisk efterforskningskendelse *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (09288/2010 — C7-0185/2010 — 2010/0817(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2017/C 285/66)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det initiativ fra en gruppe medlemsstater, som er blevet forelagt Europa-Parlamentet og Rådet (09288/2010),
 - der henviser til artikel 76, litra b), og artikel 82, stk. 1, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke udkastet til retsakt er blevet forelagt for Parlamentet (C7-0185/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3 og 15, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 5. december 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 44 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0477/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0817**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2014/41/EU).*

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0166

Tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (COM(2013)0853 — C7-0430/2013 — 2013/0415(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/67)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0853),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0430/2013),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. februar 2014 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0104/2014),
 1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0415

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 259/2014).

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0167

Frivillig partnerskabsaftale mellem EU og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet samt import af træ og træprodukter til EU ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (11767/1/2013 — C7-0344/2013 — 2013/0205(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 285/68)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11767/1/2013),
 - der henviser til udkast til den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (11769/1/2013),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3, første afsnit, artikel 207, stk. 4, første afsnit, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0344/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0043/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Indonesiens regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0168

Personkontrol ved de ydre grænser ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Kroatien og Cypern ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF (COM(2013)0441 — C7-0186/2013 — 2013/0210(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/69)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0441),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0186/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 5. februar 2014 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0082/2014),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0210

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2014/EU om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 565/2014/EU).

Torsdag den 27. februar 2014

P7_TA(2014)0169

Listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (COM(2012)0650 — C7-0371/2012 — 2012/0309(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 285/70)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0650),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0371/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 5. februar 2014 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0373/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Parlamentets, Rådet og Kommissionens erklæring, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
 3. noterer sig Kommissionens erklæring, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0309

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 509/2014).

Torsdag den 27. februar 2014

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om en yderligere vurdering af Colombia og Peru

Europa-Parlamentet og Rådet erkender behovet for at foretage en yderligere vurdering af Colombias og Perus opfyldelse af de relevante kriterier, inden Kommissionen forelægger Rådet henstillinger om vedtagelse af afgørelser om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om visumfritagelsesaftaler med disse lande.

Kommissionen forpligter sig til at foretage disse vurderinger uden forsinkelse og til at fremsende dem til Europa-Parlamentet og Rådet så hurtigt som muligt efter denne forordnings ikrafttræden.

Europa-Parlamentet og Rådet tager Kommissionens tilsagn herom til efterretning.

Kommissionens erklæring om information af Europa-Parlamentet

Kommissionen glæder sig over Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af dens forslag til ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på ajourføring af bilagene med listerne over lande, hvis statsborgere er henholdsvis omfattet af og fritaget for visumpligt.

Under henvisning til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, navnlig dennes punkt 23, bekræfter Kommissionen, at den agter at informere Europa-Parlamentet regelmæssigt om forløbet af forhandlingerne om visumfritagelsesaftaler som følge af overførslen af visse lande til bilag II i forordning (EF) nr. 539/2001. Kommissionen vil forelægge opdateringer for de relevante organer i Europa-Parlamentet mindst to gange om året.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA